

200693

OUP—552—7-7-66—10,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

Accession No.

Author

Title

This book should be returned on or before ~~the~~ date
last marked below.

ಪಂ ಪ ರಾ ನಾ ಯ ಣಂ

ಎಂಬ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣಂ

ಸಂ ಪ ರಾ ಮಾ ಯ ಣಂ

ಎಂಬ

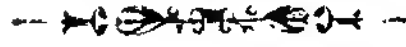
ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತ ಪುರಾಣಂ

ಅಭಿನವ ಸಂಪನ್ನೆಂದು ಹೆಸರುಗೊಂಡ

ನಾಗಚಂದ್ರ ಕವಿಯಿಂದ

ವಿರಚಿತನಾದುದು

ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

೧೯೨೧

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ
ವೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು
ಸೇರಿರುವುದು

ಉಪೋದ್ಘಾತ

ಪಂಪರಾಮಾಯಣದ ಈ ಮುದ್ರಣವು ಹಿಂದಣ ಮುದ್ರಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಕೈಬರೆಹದ*ಮೂರು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದಿದುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಣ ಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ತಪ್ಪುಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದುವಲ್ಲದೆ ಮುದ್ರಣದ ರೀತಿಯೂ ಸಮರ್ಪಕ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನವಾಡಿದೆ. ಹಿಂದಣ ಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಓದುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲವಾಗಿ, ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತಪದಗಳನ್ನೂ ಮಧ್ಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಳಬಿಡಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಮಾದವಶದಿಂದ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಬಿಡಿ ಸಿರುವ ಕ್ರಮವು ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ಕೆಲವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪೂರ್ವಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಜೋಕೆಯಿಂದ ತಿದ್ದಿ ದರೂ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತಿದ್ದಿ ಮಿಕ್ಕುವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕಥಾ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟಪದಗಳ ನಿಘಂಟುವನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದೆ.

ಕವಿತೆ.—ಈ ಚಂಪೂ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕವಿಯು ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಂಪರಾಮಾಯಣವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯ ಕಥೆಗೂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ

* ಈ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಕ, ಖ, ಚ ಎಂಬ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. 'ಕ' ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರು ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯ ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿ; 'ಖ' ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮ|| ರಾ|| ಶ್ರೀ ಜಿನಚಂದ್ರಯ್ಯನವರ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿ; ಇವೆರಡೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವುವು. 'ಚ' ಎಂಬುದು ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಮ|| ರಾ|| ಶ್ರೀ ನಗರದ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನವರಿಂದ ದೊರೆತ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ. 'ಗ, ಘ' ಎಂಬುವು ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿಗಳು. ಈ ಐದು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯ ದಿಂದ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ನಿಯಮಿಸಿದ ಮೇರೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಂಡಿತರಾದ ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ಕಾನಕಾನಹಳ್ಳಿ, ವರದಾಚಾರ್ಯರು, ಟೈನಿಂಗು ಕಾಲೇಜಿನ ಪಂಡಿತರಾದ ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ತಿರುವಳ್ಳೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಅದೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದ ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಮಹಾರಾಜಾ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಪಂಡಿತರಾದ ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು—ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಕಲಿತು ಮೂಲವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ತಿದ್ದಿದರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ದೈವಾಧೀನರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಸಹಾಯವು ಮೊದಲು ಹತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯಿತು.

ವಾದ ಹೋಲಿಕೆಯಿದ್ದರೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುವುವು. ಕಥಾ ಸಂದರ್ಭವು ಜೈನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಜೈನ ಧರ್ಮವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಕವಿಯು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೂ ಪ್ರಕೃತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕವಿತೆಯು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು. ವರ್ಣನಾ ಭಾಗವನ್ನು ಷಡಕ್ಷರಿ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳಂತೆ ಲಂಬಿಸದೆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹ್ರಸ್ವಮಾಡಿರುವುದು ಕವಿತಾಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು. ಭಾಷೆಯು ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಕೇವಲ ಪ್ರೌಢವಾಗಿಯೂ ಅಚ್ಚ ಹಳಗನ್ನಡ ಶೈಲಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಕವಿತೆಯು ಓದುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವುದು.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ವೃತ್ತಗಳು ಕಾಣಬರುವುವು:—ಕಂದ (೧೪೯೧), ಚಂಪಕಮಾಲೆ (೨೮೧), ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ರೇಡಿತ (೨೩೮), ಉತ್ಪಲಮಾಲೆ (೧೭೯), ಮಹಾಸ್ರಗ್ಧರ (೭೯), ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೇಡಿತ (೪೦), ಸ್ರಗ್ಧರ (೮), ಪೃಥ್ವಿ (೭), ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತ (೩), ಮಾಲಿನಿ (೩), ಮಂದಾಕ್ರಾಂತ (೨), ಸ್ವಾಗತ (೨), ಹರಿಣಿ (೨); ಅಕ್ಕರ, ಉತ್ಸಾಹ, ತರಳ, ನವನಳಿನ, ಮತ್ತಕೋಕಿಲ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಮಾಲೆ, ರಥೋದ್ಧತ, ಲಲಿತ-ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವುವು. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೩೪೩.

ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಪ್ರಾಸವು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಯಮಕ ಮೊದಲಾದುವು ಕಡಿಮೆ. ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಉಪಮೆ, ಉತ್ತೇಕ್ಷೆ, ರೂಪಕ, ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿ, ಅರ್ಥಾಂತರನ್ಯಾಸ, ದೃಷ್ಟಾಂತ—ಇವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ; ಶ್ಲೇಷ ಮೊದಲಾದ ಮಿಕ್ಕುವು ಕಡಿಮೆ. ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತರಸವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಯೂ ಉಳಿದುವು ಅಂಗವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾವ್ಯವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೊಂದೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕವಿ.— ಈ ಗ್ರಂಥಕಾರನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ನಾಗಚಂದ್ರನೆಂದು ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುವುದು. ಆದರೆ ಆತನು ಅಭಿನವ ಪಂಪನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪುರಾತನ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪುರಾತನ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಪಂಪನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಿರಬೇಕು. * ಅಭಿನವಪಂಪನು ಈ ಗ್ರಂಥವಲ್ಲದೆ ಮಲ್ಲಿನಾಥಪುರಾಣವೆಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವನು. 'ಜಿನಮುನಿ

ತನಯ.' 'ಜಿನಾಕ್ಷರಮಾಲೆ' ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವಂತೆ ದೇವ ಚಂದ್ರನು ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಭಿನವ ಪಂಪನ ದೇಶ, ಕಾಲ, ವಂಶ ಮೊದಲಾದುವು ಯಾವುವೂ ಇವನ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮಲ್ಲಿನಾಥಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದಂತೆ ಆ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವಿಜಯಪುರವು ಈಗಿನ ಬಿಜಾಪುರವಾಗಿರಬಹುದು; ಇವನ ಊರೂ ಇದೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಇವನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿಯೂ ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೂ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ*. ಇವನ ಬಿರುದುಗಳು :—ಕವಿತಾಮನೋಹರ, ಭಾರತೀಕರ್ಣಪೂರ, ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರ, ಮೊದಲಾದುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದ ಪ್ರತಿ ಆಶ್ವಾಸದ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಕಥಾನಾಯಕನ ಪರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

* ಕವಿಯ ಕಾಲ.—ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳಿರುವುವು :—

(೧) ಎರಡನೆಯ ನಾಗವರ್ಮನು (ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೪೫) ತನ್ನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಭೂಷಣದಲ್ಲಿ “ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಥೇ ಚತುರ್ಥೀ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರಕ್ಕುದಾಹರಣವಾಗಿ “ಬಹುತಾಪಕ್ಕೆ ಬಿಗುರ್ತು ವಿಷ್ಣು ಪಡೆವಂ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕೆ” ಎಂಬ ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದ ಪದ್ಯ (೭—೯೮) ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅಭಿನವಪಂಪನು ಈ ನಾಗವರ್ಮನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು.

(೨) ಕರ್ಣಪರ್ಯಾನು (ಸು. ೧೧೪೦) ತನ್ನ ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣದಲ್ಲಿ—

ಕಂ || ಅದ್ಯತನನಾಗಿಯುಂ ನೆಗ |

ಛಿದ್ರಾಧ್ಯರ ದೊರೆಯೆನಿಸಿ ಮೆಱಿದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಳಾ ||

ಹೃದ್ಯತೆಯೆನೆಸೆದನಾ ನಿರ |

ವದ್ಯ ಗುಣಂ ಸಂದ ನಾಗಚಂದ್ರ ಕವೀಂದ್ರಂ ||

ಎಂದು ಹೊಗಳಿರುತ್ತಾನೆ; ಅದುದರಿಂದ ಪಂಪರಾಮಾಯಣವು ೧೧೪೦ ಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು.

(೩) “ಮುನಿನಾಥಂ ದಶಧರ್ಮಧಾರಿ—” ಎಂಬ ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದ ಪದ್ಯವು (೧—೨೦) ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳದ ೪೭ ನೆಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ

ಶಾಸನವು ಸುಮಾರು ೧೧೧೫ರಲ್ಲಿ ಬರೆದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇಲಣ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮೇಘಚಂದ್ರನು ೧೧೧೫ರಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದಂತೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ೧೧೧೫ ಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು.

(೪) ಮದರಾಸಿನ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಕೋಶಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ, ೧೧೧೫ ರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲನ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ, ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹಂಪಕವಿಯ ಹೆಸರು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿಯು ನಾಗಚಂದ್ರನೇ ಇರಬಹುದು.

(೫) ಕಂತೀ ಹಂಪನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಈ ಕಂತಿಯು ದ್ವಾರಸಮುದ್ರದ ಬಳಿ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನರಾಯನ (೧೧೦೪—೧೧೪೧) ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತೆಯಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದ ಒಬ್ಬ ಕಬ್ಬಿಗಿತಿ. ಅಭಿನವ ಪಂಪನೂ ಅದೇ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಭಿನವಪಂಪನು ಸುಮಾರು ೧೧೦೫ ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಕಥಾವಿಷಯ. — ವಿಪುಲಾಚಲದಲ್ಲಿ ವೀರಜಿನ ಸ್ತಾರ್ಷ್ವದಲ್ಲಿ ಗಣಾಗ್ರಣಿ ಯಾದ ಗೌತಮನು ಮಗಧಾಧಿಪನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ರಾಮಕಥೆಯನ್ನು ತಾನು ವರ್ಣಿಸುವನೆಂದು ಕವಿಯು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (೧—೪೦). ಈ ಕಥೆಯು ಗುರುಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಬಂದಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಥೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಹೋಲುವುದಾದರೂ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುವುವು. ಅಭಿನವಪಂಪನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗೆ ಜಿನಮುನಿಗಳು ಜನ್ಮಾಂತರ ನಿರೂಪಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೆ ಆಶೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯು ರಾಮನನ್ನು ಯಾವಕುಂದೂ ಇಲ್ಲದವನನ್ನಾಗಿಯೂ ಕಥೆಗೆ ಮುಖ್ಯನಾಯಕನನ್ನಾಗಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಅಭಿನವಪಂಪನು ವರ್ಣಿಸದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೇ ಮುಖ್ಯನನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ಇತರ ರಾಜರು ಉಲ್ಫಾಪಾತವನ್ನೋ ತಮ್ಮ ನರಿತ ಕೂದಲನ್ನೋ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಖಗಳು ನಶ್ವರವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಪಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿರುವಾಗ ರಾಮನಿಗೆಮಾತ್ರ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಈ ನೆನಪೇ ಇಲ್ಲದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸತ್ತಾಗ ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಬಿಡಲಾರದೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಭಿನವಪಂಪನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆಮಾಡಿಸಿ ರಾಮನಿಗೆ ಮೂರುಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಸುವುದರಿಂದ ಕಥಾಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವು ದೊರೆತಿರುವುದೋ

ಎರಡು ಕಥೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವೆವು :—ಪಂಪರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ

(೧) ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗದ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ; ರಾಮನ ತಾಯಿ ಅಪರಾಜಿತೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಬ್ಬನೇ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಗ, ಶತ್ರುಘ್ನನ ತಾಯಿ ಸುಪ್ರಭೆ.

(೨) ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಬಲಾಚ್ಯುತರೆಂದೂ ಕಾರಣಪುರುಷರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಎಂಟನೆಯ ಕೇಶವ, ಉಪೇಂದ್ರ, ವಾಸುದೇವ, ಕೃಷ್ಣ, ನಾರಾಯಣ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಜನಾರ್ದನ—ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳೂ ಉಂಟು; ಇವನೇ ನಿಜವಾದ ಕಥಾನಾಯಕನು. ರಾಮನ ವರ್ಣವು ಬಿಳುಪು, ಲಕ್ಷ್ಮಣನದು ಕಪ್ಪು.

(೩) ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಪ್ರಸ್ತಾವವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾರದನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. !

(೪) ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನೆಂಬ ಅಣ್ಣನಿದ್ದನೆಂದೂ ಅವನು ಖಚರ ಪತಿಯಾದ ಇಂದುಗತಿಯ ಸಾಕುಮಗನೆಂದೂ, ಅವನು ನಾರದನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ಪಟವನ್ನು ನೋಡಿ, ತಿಳಿಯದೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟನೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

(೫) ಖಚರಪತಿಯಾದ ಇಂದುಗತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಸಾಗರಾ ವರ್ತಗಳೆಂಬ ಧನುಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಆತನು ಜನಕನೊಡನೆ ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ರಾಮನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಚಂದ್ರಧ್ವಜನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಪಡೆದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

(೬) ಭರತನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗುಂಟಾದ ವೈಭವದಿಂದ ವಿಷಾದಪಟ್ಟು ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾದಂತೆಯೂ, ಕೈಕೆಯ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಜನಕನ ತಮ್ಮನಾದ ಕನಕನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೂ ಹೇಳಿದೆ.

(೭) ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಅನೇಕ ಮದುವೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

(೮) ವಾಲ್ಮೀಕಿಯು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಏಕಪತ್ನೀವ್ರತವುಳ್ಳ ರಾಮನಿಗೆ ಪಂಪ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ದಧಿಮುಖನಗರದ ದೊರೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ರತ್ನಪುರದರಸನ ಮಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಯಾದಂತೆ ಹೇಳಿದೆ.

(೯) ಮಾರೀಚನು ಮಾಯಾವ್ಯಗವಾಗಿ ರಾಮನ ದನಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆರ್ತಧ್ವನಿಮಾಡಿದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾವಣನ ವಶವಾದ ಅವಲೋಕಿನೀ ವಿದ್ಯೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ದನಿಯಂತೆ ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

(೧೦) ಸುಗ್ರೀವ ವೊದಲಾದವರು ಕಪಿಧ್ವಜತೆಂದೂ ಖೇಚರರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

(೧೧) ಸುಗ್ರೀವನ ತಂಗಿಯಾದ ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ದ್ದನೆಂದಿದೆ.

(೧೨) ವಾಲಿಯು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಪರ್ವತ ವನ್ನು ರಾವಣನು ಎತ್ತಲು, ವಾಲಿಯು ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ತುಳಿದನೆಂದೂ ಅದ ರಿಂದ ರಾವಣನಿಗೆ ಬಹು ಬಾಧೆಯಾಗಿ ಅವನು ಅರಚಿಕೊಂಡನೆಂದೂ ಆ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ರಾವಣನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

(೧೩) ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನಿಗೆ “ ಸಹಸ್ರಬಾಹು ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ರಾವಣ ನನ್ನು ಸಹಸ್ರಬಾಹು ಸೆರೆಹಿಡಿದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾವಣನೇ ಅವನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದನೆಂದಿದೆ.

(೧೪) ರಾವಣನ ತಂಗಿಯಾದ ಚಂದ್ರನಖೆಯ ಮಗಳಾದ ಅನಂಗಪುಷ್ಪೆ ಯನ್ನು ಹನುಮಂತನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ರಾವಣನು ಕೊಟ್ಟ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಪುರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾಗಿ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಹಗೆಯಾಗಿ ರಾಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

(೧೫) ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೆಲ್ಲದೆ ಇತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುವುವು.

ಉತ್ತಮವಾದ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಆದರದಿಂದ ಓದಿ ಅನಂದಪಡುವ ರೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಬೆಂಗಳೂರು
ರೌದ್ರಿನಾಮ ಸಂ|| ಮಾಘ ಶು|| ೧೨
ಗುರುವಾರ

ಸಂಪಾದಕರು.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

	ಪುಟಗಳು
ಉಪೋದ್ಘಾತ	V—X
ಪಂಪರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆ	1—74
ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸ—ಪೀಠಿಕಾ ಪ್ರಕರಣ	೧
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ—ದಶರಥನ ವಂಶ ವರ್ಣನೆ	೨೭
ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸ—ಕುಮಾರೋದಯ ವರ್ಣನೆ	೪೩
ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸ—ಜನಕ ಜಿನಭವನ ದರ್ಶನ ವರ್ಣನೆ	೭೫
ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸ—ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ವರ್ಣನೆ	೧೦೧
ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸ—ವನ ಪ್ರವೇಶ ವರ್ಣನೆ	೧೬೮
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸ—ಶರದ್ವರ್ಣನೆ	೧೬೫
ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸ—ಚಾರಣ ಯುಗಗಳ ದರ್ಶನ ವರ್ಣನೆ	೨೦೦
ನವಮಾಶ್ವಾಸ—ಸೀತಾಹರಣ ವರ್ಣನೆ	೨೧೯
ದಶಮಾಶ್ವಾಸ—ದಶವದನ ವಂಶ ವರ್ಣನೆ	೨೬೧
ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸ—ಲಂಕಾದಹನ ವರ್ಣನೆ	೩೧೮
ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸ—ಲಂಕಾ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ವರ್ಣನೆ	೩೫೭
ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸ—ಬಲಾಚ್ಯುತ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವೋದಯ ವರ್ಣನೆ	೩೭೬
ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸ—ರಘುವೀರ ವಿಜಯ ವರ್ಣನೆ	೪೦೮
ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸ—ಸೀತಾ ಪರಿತ್ಯಾಗ ವರ್ಣನೆ	೪೫೪
ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸ—ಪರಿಸಿರ್ವಾಣ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ ವರ್ಣನೆ	೪೮೦
ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪದಗಳ ನಿಘಂಟು	1—25
ಶುದ್ಧಿ ಪತ್ರ	27

ಅಭಿನವ ಪಂಪನ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದ ಕಥೆ

ಆಶ್ವಾಸ ೧ — ಪೀಠಿಕೆ

ತ್ರಿಭುವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ನಾಭಿಮಂಡಲದಂತಿರುವ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವು ಸ್ತುತಸಂಚ ದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಅದರ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಜಿನಜನ್ಮೋತ್ಸವಾಭಿಷೇಕದ ರನ್ನಗದ್ದುಗೆಯಾದ ಪೊಂಬೆಟ್ಟವು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಅದರ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೊಬಗನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಭರತ ತ್ರಿಮಂಡದ ಆರ್ಯಾಖಂಡವು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಾನು ಗತವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ಕುಲಧರಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆ ಯಾಗಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈ ಮನುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಮೊದಲಿದ್ದ ನಿರ್ಜರಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಕಡೆಯ ಮನುವಾದ ನಾಭಿರಾಜನು ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷಿ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ್ನು ಬೆಳೆದು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂಶವೆಂಬ ಹೆಸರಾ ಯಿತು; ಈತನ ವಲ್ಲಭೆ ಮರುದೇವಿ; ಇವರಿಗೆ ಪುರುದೇವನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗಧಿಸತಿಯಾದನು. ನಾಡುಗಳೆಲ್ಲ ಕೌಶಲದೇಶವೂ ಪುರಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಕೇತಪುರವೂ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆದುವೋ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜರುಗಳೆಲ್ಲ ಪುರುದೇವನು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ಆ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಮನಾದ ವಿಜಯರಥನು ಹುಟ್ಟಿದನು; ಈತನ ಮಗನು ಸುರೇಂದ್ರಮನ್ಯು; ಈತನಿಗೆ ವಜ್ರಬಾಹು ಪುರಂದರರೆಂಬಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು.

ಆಶ್ವಾಸ ೨ — ದಶರಥನ ವಂಶಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ವಿಜಯರಥನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನಾಗಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಇಭವಾಹನನ ಮಗನಾದ ಉದಯಸುಂದರನು ಆತನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದ. ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಅನಂಗೋನ್ಮಾದೆಯನ್ನು ವಿಜಯರಥನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ವಜ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ

ತನ್ನ ತಂದೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಲು, ದೊರೆಯು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮಂಗಳೋಪಕರಣಗಳೊಡನೆ ವಜ್ರಬಾಹುವು ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ಉಚಿತ ಪರಿವಾರ ದೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ ವಸಂತಗಿರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅದರ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗುಣಸಾಗರ ಭಟ್ಟಾರಕನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯು ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ವಜ್ರಬಾಹುವು ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಮುನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಉದಯಸುಂದರನೂ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂವರು ಅರಸುಮಕ್ಕಳೂ ತಪಕ್ಕೆ ನಿಂತರು. ಅಣ್ಣನು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನಂಗೋನ್ಮಾದೆಯೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಳು. ಮದುವೆಗಾಗಿ ಹೊರಟ ಮೊಮ್ಮಗನು ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಪೋರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಜಯರಥನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಪುರಂದರನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಾನೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಪುರಂದರನು ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖ ಸುಧಾರಸದಿಂದ ತಣಿದು ಮಗನಾದ ಕೀರ್ತಿಧರನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಾನೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಕೀರ್ತಿಧರನು ಒಂದು ದಿನ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ರಾಹುವಿನಿಂದ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದಿತಲ್ಲವೆ ಎಂದು, ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗೆ ಸಮಮಾಡಿ, ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾದನು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜ್ಯವು ಅನಾಯಕವಾಗುವುದೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟು ದೊರೆಯನ್ನು ತನಗೊಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವವರೆಗೂ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಒಡಂಬಡಿಸಿದರು. ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ, ಸುಕೌಶಲನೆಂಬ ಆ ತೊಟ್ಟೆಲಮಗುವಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕೀರ್ತಿಧರನು ಜನದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಸುಕೌಶಲನು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿಸಿ ಅರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ತಾಯಿಯಾದ ಸಹದೇವಿಯು ಸಹಚರಿಯರೊಡನೆ ಮಣಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೆ ಮಣಿಮಯಾಸನದ ಮೇಲೆ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಲು, ಕಾಂತಿಯುತನಾದ ಒಬ್ಬ ಯತಿಯು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಣಹೀನೆಯಾದ ಸಹದೇವಿಯು ತನ್ನ ಮಗನು ಎಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳುವನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕಂಜದೆ ಆ ಯತಿಯನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಅಟ್ಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಸುಕೌಶಲನ ದಾದಿಯೊಬ್ಬಳು ಈ ಯತಿಯು ಕೀರ್ತಿಧರನೆಂದರಿತು ನೊಂದು ಎದೆಯನ್ನು ಗುದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಸುಕೌಶಲನು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಹಳ ದುಃಖಪಟ್ಟು, ಇಹಲೋಕ ಸೌಖ್ಯವು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕೀರ್ತಿಧರ ಮುನೀಂದ್ರರ ಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು, ಉಪವಸವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೀರ್ತಿಧರ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಮುಂದೆ ನಿಂತನು. ಅವನ ಮಾಂಡಲಿಕರೂ ಸಾಮಂತರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ತಮಗಿನ್ನೇನು

ಗತಿಯೆಂದು ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ತನ್ನರಸಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವೇ ಅವರನ್ನು ಸಲಹುವನೆಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಹದೇವಿಯು ಹೆಣ್ಣುಹುಲಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ಮುನಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಮೇಲ್ವಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಕೊಂದಳು.

ಇತ್ತ, ಸುಕೌಶಲನ ಮಗನಾದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನು ವೈಭವದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ ಅಂತರಿಸಿದನಂತರ ಅವನ ಮಗನಾದ ನಹುಷನೂ ತರುಣನಾಯ. ಅವನ ವಂಶದವರಾದ ಸಂವಾಸ, ಸಿಂಹರಥ, ಚತುರ್ಮುಖ, ಹೇಮರಥ, ಭಾನುರಥ, ಮಯ, ಮಾಂಧಾತೃ, ವೀರಸೇನ, ಕಮಲಬಂಧು, ವಸಂತತಿಲಕ, ಕುಬೇರದತ್ತ, ಮೃಗಾರಿದಮನ, ದ್ವಿಪರಥ, ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಅರ್ಕರಥ, ದಿಲೀಪ, ರಘುವೀರ ಮೊದಲಾದ ಹಲವರು ದೊರೆಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನರಣ್ಯನೆಂಬರಸು ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತನು. ಈತನಿಗೆ ಅನಂತರಥ ದಶರಥರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅನರಣ್ಯನು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ವಿರುದ್ಧವಾಗದಂತೆ ವಿಷಯಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಮಾಹಿಷ್ವತೀ ವಲ್ಲಭನು ದಶಾನನನೊಡನೆ ಕಾದಿ ಸೋತನೆಂದು ಕೇಳಿ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಪಡೆಯುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು, ಅವನ ದೊಡ್ಡ ಮಗನಾದ ಅನಂತರಥನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೊಡಂಬಡದೆ ತಾನೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅನರಣ್ಯನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮಗುವಾದ ದಶರಥನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನೂ ಅಭಯಘೋಷ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಾದಗಳಡೆಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರು.

ಆಶ್ವಾಸ ೩—ದಶರಥನ ಮಕ್ಕಳು

ದಶರಥನು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನನಾಗಿ ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ಶೌರ್ಯದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡುತ್ತ ಅಸ್ತರಾಜಿತೆ, ಸುಮಿತ್ರ, ಸುಪ್ರಭೆ ಎಂಬ ಮೂವರು ಪಟ್ಟ ಮಹಿಷಿಯರೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ಸಭೆಗೆ ನಾರದನು ಬಂದು ಆತನೊಡನೆ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು : “ಅಯ್ಯಾ! ನಾನು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಾಂತಜಿನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ರಾವಣನರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು: ರಾವಣನು ಜಾನಕಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ದಾಶರಥಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುವನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಭೀಷಣನು ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದು ದಾಶರಥಿಯೂ ಜಾನಕಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಜನಕನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸು; ಇನ್ನು ನಾನು ಈ ಸುದ್ದಿ

ಯನ್ನು ಜನಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಹೊರಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾರದನು ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು.

ಬಳಿಕ ದಶರಥನು ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಬಹಳ ಕುಶಲನಾದ ಒಬ್ಬ ಚಿತ್ರಗಾರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಲೆಪ್ಪದಿಂದ ದಶರಥನ ಆಕಾರವನ್ನು, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕಾಣದಂತೆ, ಮಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲೆಟ್ಟ, ಆ ಬೊಂಬೆಯನ್ನೇ ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಓಲಗಿ ಸುತ್ತ ದಶರಥನನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದರು. ಮಿಥಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಕನ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿಸಿದನು. ವಿಭೀಷಣನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ಘಾತುಕರು ಮೋಸದಿಂದ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನುಗ್ಗಿ ಲೆಪ್ಪದರಸನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಇತ್ತ, ದಶರಥನೂ ಜನಕನೂ ವೇಷಾಂತರದಿಂದ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ದೇಶಾಟನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕೌತುಕಮಂಗಳಪುರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಕುಮಾರರು ಸೇರಿರುವ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವೊಂದನ್ನು ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾವೂ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ರಾಜಕನ್ಯೆಯಾದ ಕೈಕೆಯು ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ದಶರಥನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಆತನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಿಕ್ಕ ರಾಜಕುಮಾರರು ದಶರಥನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ಆತನು ಇವರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಕೈಕೆಯೊಡನೆ ರಥವನ್ನೇರಿ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದಶರಥನ ಸಾರಥಿಯು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಲು, ಕೈಕೆಯೇ ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿದಳು. ಈ ಸಹಾಯದಿಂದ ದಶರಥನು ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿ ಓಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ದಶರಥನಿಗೂ ಕೈಕೆಗೂ ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹವು ನಡೆಯಿತು. ದಶರಥನು ಕೈಕೆಯೊಡನೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಜನಕನು ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಕೈಕೆಯು ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ದಶರಥನು ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಕೆಯು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಬೇಡುವೆನೆಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಳು.

ದಶರಥನು ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಅಪರಾಜಿತೆಯೊಡನೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಅಪರಾಜಿತೆಗೆ ಆನೆ, ಸಿಂಹ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ—ಇವನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಕನಸುಬಿದ್ದಿತು. ಆಕೆಯು ಈ ಕನಸನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆತನು, ಈ ಶುಭ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವ ಮಗನು

ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಪರಾ ಜಿತೆಯು ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿ ರಾಮನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಸುಮಿತ್ರೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನನ್ನೂ ಕೈಕೆಯು ಭರತನನ್ನೂ ಸುಪ್ರಭೆಯು ಶತ್ರುಘ್ನನನ್ನೂ ಹಡೆದರು. ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಬಳೆದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಸಕಲ ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದರಾದರು.

ಆಶ್ವಾಸ ೪ — ಜನಕ ಜಿನಭವನ ಸಂದರ್ಶನ

ಮಿಥಿಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಜನಕನ ಅರಸಿಯಾದ ವಿದೇಹಿಯು ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿ ದಳು. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೈರದಿಂದ ಒಬ್ಬ ನಿಶಾಚರನು ಆಕೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾದಿದ್ದನು. ವಿದೇಹಿಯು ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಳು; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಡು, ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಣ್ಣು. ನಿಶಾಚರನು ವಿದೇಹಿಗೂ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿಗೂ ಯಾವ ಬಾಧೆಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡದೆ ಗಂಡುಕೂಸನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಅದರ ಮುಖವನ್ನು ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು, ಆ ಮಗುವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಣುವ್ರತದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಈ ನಿಶಾಚರನು ಮಾಡಿದ್ದ ಮಹಾವ್ರತದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲದಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಉಪ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗಿ ದ್ವೇಷವು ತೊಲಗಿತು. ಕೂಡಲೆ ನಿಶಾಚರನು ತನ್ನ ಕಿವಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಆ ಮಗುವಿನ ಕಿವಿಗಿಟ್ಟು ಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಅದನ್ನು ಬಿಸುಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು, ಅದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದ ಒಡೆಯನಾದ ಇಂದುಗತಿಯೆಂಬ ಖೇಚರೇಂದ್ರನ ಹಾಸಿಗೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನು ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾಗಿ ತನ್ನರಸಿಯಾದ ಪುಷ್ಪವತಿಯು ಫಲವತಿಯಾದಳೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಆ ಮಗುವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು.

ಇತ್ತ, ಮಿಥಿಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದೇಹಿಯು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟಳು. ಆಗ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಸಂಭವಿಸ ದೆಂದು ಆಕೆಯ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆದರು. ಜನಕನು ವಿಭವದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಜಾತಕಮೋಕ್ಷವವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಸ್ಯಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸೀತೆ ಯಾದುದರಿಂದ, ಸೀತೆಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿರಲು ಆಕೆಯು ದಿನಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೋಹನಾಕಾರದಿಂದ ಬಳೆದು, ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ ಸಕಲ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಳು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಚಾರನೊಬ್ಬನು ಭೀತಿಯಿಂದೋಡಿಬಂದು ದೊರೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬೇಡರ ಪಡೆಯು ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೇ ಸೂರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಜನಕನು ಅವರನ್ನಡಗಿಸಿ ಜನರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ನಿನಾರಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ತನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ದಶರಥನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ದಶರಥನು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾದುದನ್ನು ಬಲಾಚ್ಯುತರಾದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರರಿತು ದಶರಥನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರು. ರಾಮನು ತಾನೂ ಎಂಟನೆಯ ಕೇಶವನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಇರುವಾಗ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ದಶರಥನು ಹೊರಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಾವು ಚಿಕ್ಕವರೆಂದು ಸಂಶಯಪಡಲವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ದಶರಥನು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿದನು. ಇವರು ದೊಡ್ಡಸೇನೆಯೊಡನೆ ಹೊರಟು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನಕನೊಡನೆ ಕಲೆತರು. ಜನಕನೂ ಅವನ ತಮ್ಮನಾದ ಕನಕನೂ ದೊಡ್ಡ ಬಲದೊಡನೆ ತೆರಳಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಿರಾತ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಶಬರ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ತರಂಗತಮನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಶರಣಾಗತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಜನಕನು ರಾಮನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಅನೇಕೋಪಚಾರಗಳೊಡನೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಜನಕನು ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾರದನು ಜಾನಕಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದೊಡನೆ ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಬಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸಲು, ಆಕೆಯು ಇವನ ಬೋಳತಲೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಕೃತವೇಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಓಡಿಹೋದಳು. ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾರದನೂ ಓಡುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ನಾರದನನ್ನು ಬೈದರು. ಸೈನಿಕರು ಈ ಕಳಕಳವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಝಳಪಿಸುತ್ತ ಬರಲು ನಾರದನು ಭಯಪಟ್ಟು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಳಲಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ತನಗುಂಟಾದ ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದ ಸೀತೆಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ವಿಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರಕಲಾ ವಿಶಾರದನಾದ ನಾರದನು ಚಲುವೆಯಾದ ಸೀತೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು, ಆಕೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಒಂದು ಪಟದಮೇಲೆ ಬರೆದು ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯಾಧರ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದ ವಿನೋದವನದಲ್ಲಿಯ ಮಣಿಭವನದಲ್ಲಿ ತೂಗಹಾಕಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ಬಂದು ಆ ಪಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಮದನ ಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮೋಹಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನ ತಂದೆಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಮಗನನ್ನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿ, ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಆ ಪಟವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಂದವರಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರು

ವಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾರದನು ಬಂದು ಆ ಪಟವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಂದವನು ತಾನೆಂದೂ ಆ ಲಲನಾಮಣಿಯು ಮಿಥಿಲಾಧಿಪನಾದ ಜನಕನ ಮಗಳೆಂದೂ ಆ ಕನ್ಯೆಗೆಣೆಯಾದವರು ಸುರ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕನ್ಯಕೆಯರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಹರಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ಸೀತೆಯ ಮೇಲಣ ಮೋಹದಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಇಂದುಗತಿಯು ಕಂಡು ಮಾನವ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಅಷ್ಟು ಚಿಂತೆಗೊಳ್ಳಲೇಕೆಂದು ನುಡಿದು ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ವಿಯಚ್ಚರನೊಬ್ಬನು ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜನಕನನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಬರುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಇಂದುಗತಿಯು ಒಪ್ಪದೆ, ಅದು ಖೇಚರವಂಶಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲವೆಂದೂ, ಖೇಚರರಿಗೆ ಭೂಚರರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುವುದು ಸಮನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಗನಮೇಲಣ ಮೋಹದಿಂದ ಆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಪಲವೇಗನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಉಲ್ಫಾಪಾತದಂತೆ ಕೂಡಲೆ ಮಿಥಿಲೆಗಳಿಗಿರುವ ಜನಕನು ಹಯಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವುದನ್ನರಿತು ಕುದುರೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಉಪವನವನ್ನು ತುಳಿದು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನುಗ್ಗಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ಯಮಪುರಿಗಟ್ಟುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಜನಕನನ್ನು ಕಂಡು ಸೌಮ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಜನಕನು ಆ ಕುದುರೆಗೆ ಜೀನು ಹಾಕಿಸಿ ಕಡಿವಾಣ ಮುಂತಾದುವನ್ನಳವಡಿಸಿ ಸವಾರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತಲು ಆ ಕುದುರೆಯು ಧಟ್ಟನೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದ ಉಪವನವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಇಳಿಸಿತು. ಜನಕನು ತನಗೊದವಿದ ವಿಸ್ತೃತ ವೃಷನಪಟ್ಟು ಆ ಉದ್ಯಾನದ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೊಂದು ಜಿನಮಂದಿರವು ಕಾಣಿಸಲು ಅದನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಳಹೊಕ್ಕನು.

ಆಶ್ವಾಸ ೫ - ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ

ಜನಕನು ಜಿನೇಶ್ವರನನ್ನು ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ತನಗೊದವಿದ ಕಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಹರುಷದಿಂದಿದ್ದನು. ಇತ್ತ, ಚಪಲವೇಗನು ಕುದುರೆಯಾಕಾರವನ್ನುಳಿದು ಮುನ್ನಿನಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಖಚರೇಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು ಜನಕನನ್ನು

ತಂದ ತೆರನನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂದುಗತಿಯು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಮಂಗಳವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯು ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕನ್ನೂ ತುಂಬುತ್ತಿರಲು, ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ನಾಗಿ ಪೂಜಾಪರಿಕರದೊಡನೆ ಜಿನಮಂದಿರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ದರ್ಶನ ಸ್ತುತಿಗೈದು ಜಿನೇಶ್ವರನನ್ನಾರಾಧಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಗತನಾದ ಜನಕನನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಸಂಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಅನುರೂಪಳಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನೊಡನೆ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಜನಕನು ಕನೈಯನ್ನು ಇಂದುಗತಿಯು ಮಗನಿಗೆ ತಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡಬಹುದಾದರೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಆಗಲೇ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ರಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನಾದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಲೋಕವು ಮೆಚ್ಚದೆಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದುಗತಿಯೂ ಇತರ ಖಚರರೂ ಜನಕನನ್ನು ದೂರಿ, ಖೇಚರಾಧಿಪತಿಯು ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂಚರನಿಗೆ ಕೊಡುವುದುಂಟೇ ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಲು, ಜನಕನು ಮುನಿದು ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆಯೂ ಪರನಿಂದೆಯೂ ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮ ಶಾಲಿಗಳಾದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಬಲಾಚ್ಯುತರಲ್ಲವೆ? ಅವರ ಸಮಾನರು ಮತ್ತಾರಿರುವರು? ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಇಂದುಗತಿಯು ಕೋಪಗೊಂಡು ರಾಮನು ಅಂತಹ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪವನ್ನು ಏರಿಸಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೇ ಕೊಡೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡೆಂದೂ ಹೇಳಲು, ರಾಮನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಜನಕನು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿದನು.

ಅನಂತರ ಜನಕನನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿಗರಾದ ನಮಿ ವಿನಮಿಗಳಿಗೆ ನಾಗರಾಜವಿತ್ತ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಸಾಗರಾವರ್ತಗಳೆಂಬ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರವರ್ಧನನೆಂಬ ಮಹತ್ಕರನನ್ನು ಕಾವಲಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಜನಕನನ್ನು ಮಿಥಿಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮಿಥಿಲೆಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ದೊರೆಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಜನಕನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೆ ಚಂದ್ರವರ್ಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನಿಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದನು.

ಜನಕನು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ತನ್ನರಸಿಗೆ ತಾನು ಹೋಗಿ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಆಕೆಯು ಬಹಳ ಭಯಪಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲುಗಳ ನೆಪದಿಂದ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಖೇಚರರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರೆಂದು ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಾರಣಪುರುಷರೆಂದೂ ಆ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಅವರೇ ತಕ್ಕ ಸಮರ್ಥರೆಂದೂ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಜನಕನು ಆಕೆಯನ್ನು

ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಜನಕನು ಸ್ವಯಂವರ ಗೃಹವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕುಮಾರರುಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿಕಳು ಹಿಸಲು, ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬಂದು ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪ ವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರು. ದಶರಥನೂ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡನೆ ಬಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರತ್ನದುಂಗುರದ ನಾಯಕ ಮಣಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೀತೆಯು ಸಕಲಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತಳಾಗಿ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮೋಹಪಾಶದಲ್ಲಿ ತೊಡರಿಸಿದಳು. ವೃದ್ಧ ಕಂಚುಕೆಯೊಬ್ಬಳು ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಸೀತೆಗೆ ತೋರಿಸಿದಳು. ಸೀತಾದೇವಿಯು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತಾರಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ರಾಮನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹತ್ತರನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲು, ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪವು ಭಯಂಕರವಾದ ಕಾಲಾಹಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಎರಡು ಧನುಸ್ಸುಗಳೂ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಮೊಳಗಿ ನೆಲವನ್ನು ಜಡಿದು ರಭಸಮಾಡಿದುವು. ಇದನ್ನು ಖೇಚರರು ನೋಡಿ ಸೀತೆಯು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ವಶಳಾದಳೆಂದು ನಂಬಿದರು. “ಈ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪಕ್ಕೆ ಹೆದೆಯನ್ನೇರಿಸಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು ಜನಕಜಿಗೆ ವರನಾಗುವನು” ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಲು, ಕೆಲವರು ರಾಜಪುತ್ರರು ಬಂದು ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಪಟ್ಟು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು. ಆಗ ರಾಮನು ಎದ್ದು ಬಂದು ಆ ವಿಷಮ ಕೋದಂಡವನ್ನು ಹರಳು ಕಡ್ಡಿಯಂತೆ ಬಗೆದು ಕೊಪ್ಪನ್ನು ಎಡಗೈಯಿಂದೊತ್ತಿ ಹೆದೆಯನ್ನೇರಿಸಿ ನೀವಿ ಟಂಕಾರ ಮಾಡಲು ಭೂಮಿಯು ಅದುರಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತೆಗೆ ರೋಮಾಂಚವೂ ಜನಕನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೂ ಖೇಚರರಿಗೆ ಖೇದವೂ ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯೂ ಲಲನಾ ಜನಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮೋಹವೂ ಪುರಜನಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಸೀತೆಯು ರಾಮನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು.

ತರುವಾಯ, ಎಂಟನೆಯ ಕೇಶವನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಾಗರಾವರ್ತ ಚಾಪಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಲು ಖೇಚರ ಬಲವು ತಲ್ಲಣಿಸಿಹೋಯಿತು. ಆಗ ಚಂದ್ರ ಧ್ವಜನು, ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ತನ್ನ ಹದಿನೆಂಟು ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿತ್ತನು. ದಶರಥನು ಸೀತೆಯನ್ನೂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನೂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಿಥಿಲಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಜನಕನು ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಧಾರೆ ಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟನು.

ಆಶ್ವಾಸ ೬-ವನ ಪ್ರಯಾಣ

ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗುಂಟಾದ ಅಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ಭರತನು ಅವರಂತೆ ಸಿರಿಯೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ತನಗಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮನೋವ್ಯಥೆಯಿಂದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಲು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಕೈಕೆಯು ತಿಳಿದು ಆ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಪತಿಯೊಡನೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಭರತನಿಗೆ ಕನಕನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮೋಹಪಾಶದಲ್ಲಿ ತೊಡರಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ದಶರಥನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕನಕನನ್ನು ಕೇಳಲು, ಆತನೂ ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದೊಡನೆ ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟನು. ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಯು ನಡೆಯಿತು.

ಇತ್ತ, ಜನಕನೊಡನೆ ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹತ್ತರನು ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಇಂದುಗತಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವರು ಕಾರಣಪುರುಷರೆಂದರಿತು ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪ್ರಭುಗಳಾದಾರೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕಳೆಗುಂದಿದನು. ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ಸೀತಾ ವಿರಹದಿಂದ ವಿಷಾದಗೊಂಡು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ತರುವನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ತಕ್ಕ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಹೊರಟು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ಮರಣೆ ಬಂದು ಮೂರ್ಛಹೋದನು. ಆಗ ಪರಿಜನರು ಆತನನ್ನು ಇಂದುಗತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಸೀತೆಯು ತನ್ನ ತಂಗಿಯೆಂದರಿಯದೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟನು. ಇಂದುಗತಿಯು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು.

ಮಿಥಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಕನು ಸೀತೆಗೆ ವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳವಳೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯನ್ನು ದಶರಥನೊಡನೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಸಿದನು. ದಶರಥನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿನೀತಾನಗರವನ್ನು ಸೇರಿರಲು, ಒಂದು ದಿನ ಚಾರನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಸರಯೂ ನದೀ ತೀರದ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನ ವನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಮಹಾಮುನಿಗಳ ಸಮುದಾಯದೊಡನೆ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ದಶರಥನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದು ಆ ಕಡೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುನಿಯನ್ನರ್ಚಿಸಿ ವಂದನೆ ಮಾಡಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡನೆ ಸಮುಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ದೀಕ್ಷಿತನಾದ ಇಂದುಗತಿಯನ್ನೂ ಬಾಡಿದ ಮುಖವುಳ್ಳ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನೂ

ಆ ಮುನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡನು. ದಶರಥನು ಇಂದುಗತಿಯು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಮುನಿಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿದ ತರುವಾಯ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ತನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಇಂದುಗತಿಯು ಸಲಹಿದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಮುನಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮುನಿಯು ಆ ವೃತ್ತಾಂತ ವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ರಾಜಸಭೆಯೂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನೂ ಸೀತೆಯೂ ಬೆರಗಾಗಿ ಹರ್ಷವನ್ನು ತಾಳಿದರು. ಪ್ರಭಾ ಮಂಡಲನು ದಶರಥನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡನೆ ವಿನಯವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರಲು, ಸೀತೆಯು ಅಣ್ಣನಾದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ಆತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಅಖಂಡಿತ ಪುಣ್ಯಭಾಗಿ ನಿ ಯಾಗೆಂದು ಹರಸಿ ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾಗಿದ್ದನು. ದಶರಥ ಮೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಸಾಕೇತಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ತರುವಾಯ ದಶರಥನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಜನಕನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಲು ಆತನೂ ವಿದೇಹಿಯೂ ಬಹಳ ತವಕದಿಂದ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನು ಕಂಡು ಮಗನನ್ನು ಆಗ ತಾನೆ ಪಡೆದಂತೆ ಸಂತೋಷ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ದಶರಥನು ಸಾಕೇತ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಬಂಧುವರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಅನೇಕ ವಿನೋದ ಗಳಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಂತೆ ಕಳೆದು ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜನಕನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಾದ ಕನಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾಯಿತಂದೆ ಗಳೊಡನೆ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ದಶರಥನು ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತಿ ಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ತನ್ನ ಭವಾವಳಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಮುನಿಪತಿಯು ಅದನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದಶರಥನು ತಾನು ಸುಕೃತ ದುಷ್ಕೃತ ಕರ್ಮವಿಪಾಕ ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ರಾಟಳದ ಗುಂಡಿಗೆಯಂತಾದೆನೆಂದೂ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳೆರಡಲ್ಲದೆ ಭಂಡಾರ ವಸ್ತು ವಾಹನಾದಿ ಗಳಾವುವೂ ಒಡನೆ ಬರಲಾರವೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನು ಬಯಸಿ ಮುನೀಂದ್ರನಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದನು. ಆ ದಿನ ದಶರಥನು ನಿತ್ಯನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನಂತರ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕುಮಾರರನ್ನು ಬರಹೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ತಂದೆಗೆ ದಂಡಪ್ರಣಾಮ ವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಣಿಮಯಾಸನಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ದಶರಥನು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, “ಮಗುವೇ! ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಪಡೆವಂತೆ ತೇಜೋ

ಮಯನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕೂಸಾದ ನನಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಪೋರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ನೀನು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸು; ತಪಃಶ್ರೀಯನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂದಿರುವ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸು; ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಮೀರುವುದು ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರುಮಾತಿಗೆಡೆಗುಡದೆ ನುಡಿದು ರಾಮನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಭರತನು ತಂದೆಯೊಡನೆ ತಾನೂ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು, ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವನೊಬ್ಬನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಕೈಕೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಕೆಯು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಕಲೆಯಾಗಿ ತನಗಿನ್ನುಮೇಲೆ ಕಿಂಕರಭಾವವು ಬರುವುದೆಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಪತಿಯು ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವರವು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಕೆಯು ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ದಶರಥನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನಗೆ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ್ದ ವರವನ್ನು ಕೊಡೆಂದು ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ದಶರಥನು ತನ್ನ ತಪೋವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಕರವಲ್ಲದುದನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನಲು, ಆಕೆಯು ಭರತನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಈ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೆ ದಶರಥನು ಮನನೊಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಭರತನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯು ಇಂತಹ ತಪ್ಪುಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಳಲ್ಲಾ ಎಂದು ನೊಂದನು; ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಕೆಯನ್ನು ದೂಷಿಸಿದರು.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಹಲಾಯುಧನಾದ ರಾಮನು ತಂದೆಯ ಭಾಷೆ ತಪ್ಪದಂತೆಯೂ ಚಿಕ್ಕತಾಯಿಯಾದ ಕೈಕೆಯ ಮನೋರಥವು ಈಡೇರುವಂತೆಯೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭರತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆನೆಂದು ಹರ್ಷವನ್ನು ತಾಳಿ ಕೈಕೆಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಆತನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜ್ಯವು ತನಗಾದರೇನು ಭರತನಿಗಾದರೇನು? ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿದು, ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ತಾನು ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವೆನೆಂದೂ ಭರತನಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಭರತನು ಕಿರಿಯನಾದ ತಾನು ಹಿರಿಯನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವುದು ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ತಪೋರಾಜ್ಯವೇ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೊಪ್ಪಿದುದೆಂದೂ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ದಶರಥನು ಅಣ್ಣನ ಮಾತಿಗವಿಧೇಯವಾಗಿ ನುಡಿವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಭರತನಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಆತನು ಮರುಮಾತಾಡಲಾರದೆ ನಿಂತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಮನು “ಭರತನೇ, ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ತಂದೆಯ ಯಶಸ್ಸು ಹೋಗುವುದು; ನಿನ್ನ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹಾನಿಯಾಗುವುದು; ಅದುದ

ರಿಂದ ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನವೇ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ತಂದೆಯು ಕ್ರಮದಿಂದ ನನಗಿತ್ತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನು; ಆದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಕ್ರಮವಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭರತನನ್ನೊಡಂಬಡಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಭಾಜನರು ರಾಮನ ಸತ್ಯಸಂಧತೆಯನ್ನೂ ಔದಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಕ್ಷೇಕ್ಷಣನಾಗಿ ಭರತನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡನು. ರಾಮನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣೊಟದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೋಪವನ್ನು ಶಾಂತಮಾಡಿ ತಂದೆಯ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು ಆತನೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಸಭೆಯಿಂದಿದ್ದು ಹೊರಡಲು ದಶರಥನು ಮೂರ್ಛಹೋದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಕೆಯು ಇದೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನಿಂದಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು ಅಳುತ್ತ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾಮನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ತಾನೂ ಹೋಗುವ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ರಾಮನನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಮಿತ್ರೆಯೂ ಅಪರಾಜಿತೆಯೂ ಕೇಳಿ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಅಪರಾಜಿತೆಯು ರಾಮನ ವನವಾಸವನ್ನು ನೆನೆನೆನೆದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಗೊಳಿಸಲು, “ಸೀತೆಯೂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬರುವಳು, ಇಲ್ಲಿರುವವಳಲ್ಲ” ಎಂದು ಆಕೆಯು ಹೇಳಿದಳು. ಸುಮಿತ್ರೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ತಾನು ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಅಣ್ಣನನ್ನೂ ಅತ್ತಿಗೆಯನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರೆಂದು ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು.

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ತಾಯಿಯರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸೀತೆಯೊಡನೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಅಂಗಡಿಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಪಾದಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಪುರಜನರು ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ನೆರೆದು ಕೌತುಕಗೊಂಡು ನೋಡುತ್ತ ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಈ ತೆರನಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಅವರು ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗಣ ಅರಭಟ್ಟಾರಕರ ಬಸದಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಅಶ್ವಾಸ ೭—ಶರದ್ವರ್ಣನೆ

ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಖಿಲಾರಾಧ್ಯನ ರತ್ನಭವನವನ್ನು ಬಲಗೊಂಡು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಕೈಮುಗಿದು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೈದು ಕುಳಿತಿರಲು ಸೂರ್ಯನಸ್ತಮಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಮನು, ವ್ಯಸನದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ತಾಯಿಯರೊಡನೆ ವಿನಯ ವಚನಗಳನ್ನು ನುಡಿದು ಸಮಾ

ಧಾನಪಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಜನಪತಿಯನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಅಂಬುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಸೀತೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣದ ದಿಡ್ಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಹೊರಟು ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಾಮಂತರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತ ರಾಮನು, ಸೀತೆ ನಡೆಯಲಾರಳೆಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವೆವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಗಂಭೀರ ತರಂಗಿಣಿಯು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬರಲು, ಸಾಮಂತಾದಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೊಡಂಬಡಿಸಿ ಹರಿಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ತೊರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರು, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯಪರರಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿನಃಗಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶತಕೇತು ಗಣಧರರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರು; ಉಳಿದವರು ಸಾಕೇತಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ದಶರಥನು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು ; ಭರತನು ರಾಜ್ಯಸುಖ ನಿರತನಾದನು. ಅಪರಾಜಿತೆಯು ಉದಾತ್ತ ರಾಘವನ ವನಪ್ರವೇಶ ಕ್ಲೇಶಾಯಾಸವನ್ನು ನೆನೆ ನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಗದ್ಗದ ಕಂಠೆಯಾಗಿ ಸುಕುಮಾರಿಯಾದ ಸೀತೆಯು ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೈರಿಸುವಳೆಂದು ಹಂಬಲಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮಿತ್ರೆಯೂ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕೈಕೆಯು ಕೇಳಿ “ ನನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟು ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತಲ್ಲವೆ ! ಪತಿಯು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು, ಅಪರಾಜಿತೆಗೆ ದುಃಖವು ಸಹಿಸದಂತಾಯಿತು, ಮಗನು ರಾಜ್ಯಸುಖವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೋದನು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀತದ ಜಡತ್ವದಿಂದ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲವೆ ? ” ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೋಕಗೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡಳು ; ಆಗ ಭರತನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯವು ಶೋಭಿಸದೆಂದೂ ಅವರ ತಾಯಿಯರು ಅವರ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡುವರೆಂದೂ ಹಾಗಾಗದಂತೆ ತಾನು ಬೇಗ ಹೋಗಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ತಾನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಭರತನು ಒಪ್ಪಿ ತಾಯಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸಾಮಂತರೊಡನೆ ತೊರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿಯ ಮಾರ್ಗಾಯಾಸವನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಹೋಗಿ ಕೂಡಲೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ಸೀತೆಗೂ ರಾಮನಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಅಕ್ರಮದಿಂದ ಬಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಾನೊಲ್ಲನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಕೈಕೆಯು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ರಾಮನು ಕಂಡನು. ಕೂಡಲೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ರಾಮನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಕೆಯ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಲು ಕೈಕೆಯು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ನೊಂದು ಮಗನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ

ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸೈರಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಮನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು “ತಾಯೇ! ಅಕಳಂಕ ಚರಿತ್ರನಾದ ಅಯ್ಯನ ನನ್ನಿಗೆ ಕುಂದನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಹುಸಿಯಾಗುವುದು; ಸುಳ್ಳುಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪಾತಕವಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಮರು ಮಾತಾಡದಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಭರತನು ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಮಾರಿದವನಾಗುವನೆಂದು ನಿಲೆನುಡಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಭರತನು ರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು, ಆತನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೂ ತಾನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವನೆಂದೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವವನಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ರಾಮನು ಭರತನನ್ನೂ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ತಕ್ಕಂತೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ತಾನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

ಸೀತೆಯು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ತುಳಿದರೂ ಬಿಸಲಿನ ಬೇಗ್ಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿದರೂ ಪತಿಯು ತನ್ನೊಡನೆ ಇರುವನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ನಡೆದಳು. ಅವರು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಚಿತ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವಂತೀದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ ಒಂದು ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುವಲ್ಲಿ, ಹಣ್ಣುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಜಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳುಳ್ಳ ತೋಟಗಳು ಕಾಯುವವರಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲ ನಿರ್ಜನಪ್ರದೇಶವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ದಾರಿಹೋಕನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆರಗಿ ಭಯಪಟ್ಟು ನಿಂತಿರಲು, ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಂಜದಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ನಾಡು ಏಕೆ ಪಾಳಾಯಿತೆಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು “ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ಇದು ಅವಂತೀದೇಶವು; ಇದರಲ್ಲಿಯ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನಾಳುವ ಸಿಂಹೋದರನೆಂಬ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯು, ತನ್ನ ಸಾಮಂತನಾದ ವಜ್ರಕರ್ಣನು ಸಕಲಜ್ಞನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಕೈಮುಗಿಯೆನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಸುಳ್ಳುಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕರ್ಣಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿ ಮುನಿದು, ಅವನಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಅವನ ಭಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿಹೋಯಿತು. ವಜ್ರಕರ್ಣನಿರುವ ದಶಪುರವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಸ್ಪಣೆಪಡೆದು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ವಜ್ರಕರ್ಣನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದುರ್ಮತಿಯಾದ ಸಿಂಹೋದರನನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ ದಶಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ವಜ್ರಕರ್ಣನು ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಇವರು ಕಾರಣಪುರುಷರೆಂದರಿತು ಬಲನಾರಾಯಣರೇ ಇರಬೇಕೆಂದು

ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಜಿನೇಂದ್ರಮಂದಿರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಿನೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಕರ್ಣನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಚಾರರು ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಬಂದು, ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯದವನಾಗಿ ದೊರೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಲು, ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಊಟಮಾಡಿ ಗಂಧ ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಬಂದಿದ್ದವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ದಾಶರಥಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ವಜ್ರಕರ್ಣನು ತಮಗೆ ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಅವನು ಮಾನ್ಯನೆಂದೂ, ಅವನ ಹಗೆಯಾದ ಸಿಂಹೋದರನನ್ನು ದಂಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲು, ಕೂಡಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೊರಟು ಸಿಂಹೋದರನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು “ನೀನು ಜಿನೇಶ್ವರನಲ್ಲಿರುವ ಮಾತ್ಸರ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಜಿನಭಕ್ತನಾದ ವಜ್ರಕರ್ಣನನ್ನು ಮನ್ನಿಸತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂಬ ಈ ನಾಡಿಗೊಡೆಯನಾದ ಭರತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ದೊರೆಗೆ ತಿಳಿಸೆಂದು ಬಾಗಿಲ ಕಾಯುವವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಸಿಂಹೋದರನು ಸಿಂಹದಂತೆ ಮುನಿದು ಭರತನನ್ನು ಹಿರ್ಯಾಳಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕೋಪಗೊಂಡು ದೊರೆಯ ಪರಿವಾರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು, ಸಿಂಹೋದರನು ಸಿಂಹದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಾಲಕನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಬಲವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಮಾಡಿ ಸಿಂಹೋದರನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆತನು ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವನ್ನು ವಜ್ರಕರ್ಣನೂ ಪುರಜನರೂ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಸಿಂಹೋದರನು ಇವರು ಬಲಾಚ್ಯುತರೆಂದರಿತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರಗಲು, ರಾಮನು ಅವನ ಭಯವನ್ನು ಕಳೆದು, ವಜ್ರಕರ್ಣನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಳುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಈ ಪ್ರಸಂಚದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೊಲ್ಲಿನೆಂದೂ ತಪಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವೆನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಇತ್ತ ಕಡೆ, ವಜ್ರಕರ್ಣನು ಮಿತಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬಸದಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಲಗೊಂಡು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಮಾಡಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆರಗಿ ಉಚಿತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ರಾಮದೇವನು ವಜ್ರಕರ್ಣನ ನಿಜವ್ರತ ಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳಲು, ಸಿಂಹೋದರನಿಗೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮನು ಅವನ

ಸುಗುಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿಂಹೋದರನಿಗೂ ವಜ್ರಕರ್ಣನಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಭಾಗಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು. ವಜ್ರಕರ್ಣನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಎಂಟುಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಉಳಿದ ರಾಜರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನೂರುಮಂದಿ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಿಂಹೋದರನನ್ನು ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಕಳುಹಿ ದಶಪುರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನವಿರುವಲ್ಲಿ ಬೇಸಗೆ ಬಂದಿತು.

ಆಗ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸೀತಾಸಮೇತರಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟರು. ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಸೀತೆಯು ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಒಂದು ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತಿರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೀರನ್ನು ತರುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮುಂದಿದ್ದ ಒಂದು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಮೊಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಅವನೆದುರಿಗೆ ಕಾಮನ ಪ್ರತಿರೂಪೆಂಬಂತೆ ಬರುತ್ತ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಗೊಂಡ ಗಂಡುವೇಷ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಒಬ್ಬ ಬಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವಳ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು, ಆ ಪುರವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆಯ ತಂದೆಯಾದ ವಾಲಖಿಲ್ಯನನ್ನು ವ್ಲೇಚ್ಛ ರಾಜನೊಬ್ಬನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವನೆಂತಲೂ ಅದನ್ನು ಅವಂತೀ ಪುರದೊಡೆಯನಾದ ಸಿಂಹೋದರನು ಕೇಳಿ, ವಾಲಖಿಲ್ಯನಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದುದರಿಂದ, ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವ ವಾಲಖಿಲ್ಯನ ರಾಣಿಯು ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತರೆ ಅವನೇ ನೆಲಕ್ಕೊಡೆಯನಾಗಬಹುದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಹೋಗಲು, ರಾಣಿಯು ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತದ್ದರಿಂದ ವಾಲಖಿಲ್ಯನ ಮಂತ್ರಿಯು ಉಪಾಯಮಾಡಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಗಂಡೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ, ಆಕೆಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೈಹಿಡಿದವನೇ ವಾಲಖಿಲ್ಯನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವನೆಂದು ಒಬ್ಬ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯು ಹೇಳಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೂ ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ವಾಲಖಿಲ್ಯನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೊರಟು, ಆ ಪ್ರಬಲರಾದ ಬೇಡರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಲು, ಅವರೊಡೆಯನಾದ ರೌದ್ರಭೂತಿಯು ಭಯಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದನು. ಆಗ ವಾಲಖಿಲ್ಯನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕರೆತರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವನು ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೂಡಲೆ ವಾಲಖಿಲ್ಯನನ್ನು ಕರೆತಂದನು. ವಾಲಖಿಲ್ಯನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಹಸ್ರಮುಖದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸೀತೆಯೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟು ವಿಂಧ್ಯಾಚಲದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ರೀಡಾಪೂತನೆಂಬ ಯಕ್ಷರಾಜನು ಇವರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನರಿತು ಇವರಿಗಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಳಕಾ ಪುರಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಪಟ್ಟಣವೊಂದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕಂಡು ಪೂಜಿಸಿ, ಮಳೆಗಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿದುದರಿಂದ ತಾನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿರುವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲ ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ರಾಮನಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಸೀತಾ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದು ಮಳೆಗಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಲು, ಶರತ್ಕಾಲವು ಬಂದೊದಗಿತು.

ಆಶ್ವಾಸ ೮—ಚಾರಣೆಯುಗಳ ದರ್ಶನ

ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತಾದೇವಿಯರು ಯಕ್ಷನಿರ್ಮಿತವಾದ ಪುರದಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಯಕ್ಷನು ಅವರಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಓಲಗಿಸಿ, ಎಡರೊದವಿದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ನೆನೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಆ ಪುರವನ್ನದೃಶ್ಯಮಾಡಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ನಿತ್ಯ ಪ್ರಯಾಣಗಳಿಂದ ವಿಜಯಪುರವೆಂಬ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಪುರದರಸನ ಮಗಳಾದ ವನಮಾಲೆಯು ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ವರಿಸೆನೆಂದು ಶಪಥಮಾಡಿ ಆತನು ದೊರೆಯದುದರಿಂದ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅದೇ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಳು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಬಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಸೀತಾರಾಮರಿದ್ದಡೆಗೆ ಕರೆತಂದನು. ಈ ವಾರ್ತೆಯು ಆ ಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಪೃಥ್ವೀಧರನಿಗೆ ತಿಳಿದಕೂಡಲೆ ಆತನು ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಂದವ್ಯಾವರ್ತಪುರದೊಡೆಯನಾದ ಅತಿವೀರ್ಯನ ದೂತನೊಬ್ಬನು ಪೃಥ್ವೀಧರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮೊಡೆಯನು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜರೊಡನೆ ಅನೇಕಾಕ್ಷಾಹಿಣೀ ಬಲ ಸಮೇತನಾಗಿ ಭರತನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿರುವನೆಂದೂ ಪೃಥ್ವೀಧರನೂ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಆತನನ್ನು ಸೇರ

ಬೇಕೆಂಬ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು ಭರತನ ವೃತ್ತಾಂತವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆತನು ಚತುರಂಗಬಲ ಸಮೇತನಾಗಿ ನಂದ್ಯಾವರ್ತಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವನೆಂದೂ ಕನಕನೂ ಸಿಂಹೋದರನೂ ಸೇನಾಸಮೇತರಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಸೇರಿಸುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪೃಥ್ವೀಧರನು ಅತಿವೀರನ ದೂತನನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನೂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೂ ರಥವನ್ನೇರಿ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅತಿವೀರನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೊರೆಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ ಅವನ ಅನುಮತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸದೆ ನಿಂತಿರಲು, ದೊರೆಯು ಕೋಪಗೊಂಡು ಭರತನನ್ನು ಹಿಂಯ್ಯಾಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಇತರ ರಾಜರು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀತರಾದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅತಿವೀರನ ನ್ನೇಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಭರತನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅತಿವೀರನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ರಾಮನು ಅತಿವೀರನ ಮಗನಾದ ವಿಜಯರಥನಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಆತನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅನಂತರ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಕ್ಷೇಮಾಂಜಲಿಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಊರ ಹೊರಗಣ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ರಾಮನೂ ಸೀತೆಯೂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟನು. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಗುಂಪುಕೂಡಿ, ಜಿತಪದ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕೆಯು ಯಾರೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಲು, ಆಕೆಯು ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಶತ್ರುಂದಮನ ಮಗಳೆಂದೂ ಆಕೆಯು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತೆಂದೂ, ಆಗ ಆಕಾಶವಾಣಿಯು “ಶತ್ರುಂದಮನು ಈ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಟ್ಟರೆ ಸಂಚಲಿಸದೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಹಿಡಿದ ಮಹಾಸತ್ವನು ಈ ಕನ್ಯೆಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಭರತ ದೇಶಕ್ಕೂ ರಮಣನಾಗುವನು” ಎಂದು ನುಡಿಯಿತೆಂದೂ, ದೊರೆಯು ಈರೀತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು ಅನೇಕ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬಂದು ಶಕ್ತಿಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಯಮಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದರೆಂದೂ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಹೇಳಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರನೊಬ್ಬನು ಬಂದಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಕನ್ಯಾಮಣಿಗೆ ಮನಸೋತು ರಾಜನಿಗೆರಗದೆ ಮಣಿಸೀರದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ದೊರೆಯು

ಈತನ ಸುಂದರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರಲು, ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲವನ್ನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಕಡೆಗಾಲದ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತ ಬರುವ ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಬಲಗುಂದಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶತ್ರುಂದಮನು ಭಯಪಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಸೀತಾರಾಮರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಜಿತಪದ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿದ್ದು ಮೂವರೂ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟು ವಂಶಸ್ಥಲವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡುವ ಪುರಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ರಘುವೀರನು ಇದೇನು ಕಾರಣವೆಂದು ಕೇಳಲು, ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಿಡಿಲ ದನಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದೆಂದೂ ಇದಕ್ಕಂಜಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುವರು ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಋಷಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು, ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ್ದ ಹಾವುಗಳೂ ಚೇಳುಗಳೂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಾಯವಾದುವು. ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಭೂತ ಭೇತಾಳಗಳೂ ಸಿಂಹ ಶರಭ ಶಾರ್ದೂಲಗಳೂ ಮಿಂಚು ಗುಡುಗಿನೊಡನೆ ಸುರಿಯುವ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಮಳೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುವು. ಆಗ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಆ ಮುನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವವನ ಬಲವನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಧನುಸ್ಸುಗಳನ್ನೇರಿಸಿ ಟಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು-ಅಗ್ನಿಪ್ರಭನೆಂಬ ಆ ದೇವನು ಭಯಪಟ್ಟು, ಭಗ್ನಾಶನಾಗಿ ಇವರು ಎಂಟನೆಯ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರೆಂದು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದನು. ಈ ತೊಂದರೆಗಳಾವುವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಡದೆ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದ್ದ ದೇಶಭೂಷಣ ಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ರಾಘವನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಈ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಮುನಿಯು ಜನ್ಮಾಂತರದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಶತ್ರುವಾದ ಅಗ್ನಿಪ್ರಭದೇವನು ತನ್ನ ತಪವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದೂ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಾದ ರಾಮನು ಬಂದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಓಡಿಹೋದನೆಂದೂ ಹೇಳಲು ರಾಮನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಮುನಿಯು ರಾಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪರಿ

ಪಾಲನೆಗೂ ಶಕ್ತಿಸಂಪತ್ತಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿ, ಆತನು ನೆನೆದಾಗ ಬರುವೆನೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಆ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಸುಪ್ರಭನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ರಾಮಗಿರಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಾಯ್ತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ದಕ್ಷಿಣಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಕರ್ಣರವೆಯೆಂಬ ತೊರೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಗುಪ್ತಿ ಗುಪ್ತರೆಂಬ ಗಗನಚಾರಣರಿಬ್ಬರು ಆಕಾಶದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದರು; ರಾಮನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು.

ಅಶ್ವಾಸ ೯—ಸೀತಾಪಹರಣ

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಚಾರಣರಿಗೆ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರು “ಅಕ್ಷಯದಾನಮಸ್ತು” ಎಂದು ಹರಸಿದರು. ಆಗ ಹೂಮಳೆ ಕರೆಯಿತು, ಸುರ ಭೇರೀಧ್ವನಿಯಾಯಿತು, ದೇವತೆಗಳ ಜಯಘೋಷವು ಮೊಳಗಿತು. ರಾಮಾದಿಗಳು ಚಾರಣರ ತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪುಲಕಾಂಕಿತರಾಗಿ ಧರ್ಮಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗದೊಳಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹದ್ದು ಮುನಿ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಸಾಪಸಂಚಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ ಮುನಿಗಳ ಸಾಧೋದಕದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿ ಶಾಂತಚಿತ್ತತೆಯಿಂದಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ರಾಮನು ಸೀತೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಮುನಿಗಳ ತಪಸ್ಸವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿ, ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಹಿತಾಹಿತ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಪಶಮ ಹೊಂದಿದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆನ್ನಲು, ಚಾರಣ ಋಷಿಯರು ಅದರ ಜನ್ಮಾಂತರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹದ್ದು ಬಹಳ ಖೇದಗೊಳ್ಳಲು, ತಮ್ಮ ದರುಶನವಾದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಬಂಧವು ಶಿಥಿಲವಾದುದೆಂದರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಣುವ್ರತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನೂ ಸೀತೆಯನ್ನೂ ಹರಸಿ ಗಗನಚಾರಣರು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆಗ ಸೀತೆಯು ಆ ಹದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಕಂದನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಒಡವೆಗಳನ್ನಿಡಲು ಅವುಗಳ ಕಾಂತಿಲೇಖೆಯು ಜಡೆಗೊಂಡು ಹರಿದು, ಕವಲಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನರಳಿಸಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ರಘುರಾಮನು ಅದಕ್ಕೆ ಜಟಾಯುವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿತ್ತನು.

ಮರುದಿವಸ ಅವರು ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಕ್ರೌಂಚನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ದಡದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಲತಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಆ ನದಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ದಂಡಕ ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನದೊಂಟನೆಯ ಭಾಗವು ಖಾತವಾಗಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೆಂಬ ಪುರವಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಖರನೆಂಬುವನು ಆಳುತ್ತಿರುವನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ರಾವಣನ ತಂಗಿಯೂ ಆದ ಚಂದ್ರನಖಿಯೆಂಬವಳಿಗೆ ಶಂಭುಕ ಸುಂದರರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನಾದ ಶಂಭುಕನು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯಹಾಸಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವನಿಗೆ ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಯಕ್ಷಾಮರ ಸಹಸ್ರವು ಅವನು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಿದಿರ ಮೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸುರಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ವನವಿಲಾಸವನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದಿರಿನ ಮೆಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮೋಘವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೀಸಿದನು. ಆ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಬಿದಿರಿನ ವನವು ನೆಯ್ದಿಲದಂತಿನ ಪೊದೆಯನ್ನು ಕಡಿದಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಯಿತು. ಅದರೊಡನೆ ಒಂದು ತಲೆಯೂ ಮುಂಡದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹಾರಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿರಪರಾಧಿಯನ್ನು ಕೊಂದೆನೆಂದು ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಕತ್ತಿಯ ಕಾವಲುಗಾರರಾದ ಯಕ್ಷಾಮರರು ತಮಗಿನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೇ ಪತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಖಡ್ಗದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಇತ್ತ, ಚಂದ್ರನಖಿಯು ತನ್ನ ಮಗನು ಆ ದಿನ ಸೂರ್ಯಹಾಸಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹದೊಡನೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಭೂಮಿಗಳಿಳಿದಳು. ಆಗ ತಲೆಯೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂಡವು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಿದ್ದಿರುವ ತನ್ನ ಮಗನ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಎದೆಯನ್ನು ಗುದ್ದಿಕೊಂಡು ಅಳತೊಡಗಿ ಮೂರ್ಛೆಹೋದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದವನನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವೆನೆಂದು ಶೋಕದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅವಳು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಶೋಕವನ್ನು ಮರೆತು, ಅವನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದಳು. ಕೂಡಲೆ ರೂಪ ಪರಾವರ್ತನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ದೇವಕನ್ಯಕೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಅವಳು ಸೀತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಆಕೆಯು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಕಣ್ಣೀರನ್ನೊರಿಸಿದಳು.

ಆಗ ರಾಘವನು ಅವಳನ್ನು ಕಾರುಣ್ಯದೊಡನೆ ನೋಡಿ ಅಂತಹ ಭಯಂಕರ ವಾದ ದಟ್ಟಡವಿಗೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಆ ಮೋಸ ಗಾರ್ತಿಯು “ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಮೊದಲೇ ಸತ್ತುಹೋದುದರಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾದುದರಿಂದಲೂ ಅಡವಿಯನ್ನಾ ದರೂ ಹೊಕ್ಕು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯೋ ದಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡೆನು; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿೊಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ಗಂಧರ್ವವಿವಾಹ ವಿಧಿಯಿಂದ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸೀತೆಯು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಳು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರನಖಿಯು ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು ಮಗನ ಸಾವಿನಿಂದಂ ಟಾದ ವ್ಯಥೆಯನ್ನೂ ಬಗೆಯದೆ ಪರಪುರುಷನೊಡನೆ ಸೇರುವ ಅಭಿಲಾಷೆಸಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಷ್ಫಲವಾದುದರಿಂದ ಉದ್ವೇಗವು ಇಮ್ಮಡಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವನೆಂಬ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ನಡೆದು ಅವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾದೊಡನೆಯೇ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ತನ್ನರಮನೆ ಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ತಲೆಯನ್ನು ಬಿರಿಯಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎದೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿರಲು, ಖರನು ಇದೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮಗನಿಗುಂಟಾದ ವಿಪ ತ್ತನ್ನು ಅವನೊಡನೆ ಹೇಳಿ, ಕವಚವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಅಂಬು ಗಳನ್ನೂ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಬಲಶಾಲಿಗಳೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದು ತನ್ನನ್ನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ ಖರನಿಗೆ ಸತಿಯಾಗಿಯೂ ತ್ರಿಭುವನ ವಿಜಯಿಯಾದ ರಾವಣನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿಯೂ ತನಗೆ ಇಂತಹ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ಎಂದೂ ರೋದನ ಮಾಡಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೈತ್ಯನು ರೋಷಾ ವೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಕೊಂದುಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷ ರಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ದಶಕಂಧರನಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸುವಂತೆ ದೂತ ರನ್ನಟ್ಟಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಖಚರಸೇನೆಯೊಡನೆ ಖರದೂಷಣರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಚಾಪಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಂತಹ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಾಕೆಂದೂ ಆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿಬರುವೆನೆಂದೂ ನುಡಿದು, ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಅಂತಹ ಅಪಾಯದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಲದೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ಯುದ್ಧವು ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ ಆಗ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಹೊರಟನು. ಹೀಗೆ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಹೊರಟ ಕೃಷ್ಣನು ಖರನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೂರ್ಯಹಾಸಾಸಿಯಿಂದ ತರಿದೊಟ್ಟಿ ರೌದ್ರಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿರಲು ಮಿಕ್ಕ ಬಲವು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಯಿತು.

ಇತ್ತ, ರಾವಣನು ಖರದೂಷಣರು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಶಂಭುಕನ ಸಾವಿಗೆ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ, ಶಂಭುಕನನ್ನು ಕೊಂದ ವನನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಲಭದ್ರನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ, ತನ್ನ ಯಶಸ್ಸು ಮಲಿನವಾಗುವುದೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಸೀತೆಯನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಕೊಂಡುಹೋಗಬೇಕೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಅವಲೋಕನೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು, ದೇವತೆಯು ಕೂಡಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಯೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಾರೆಂದು ಕೇಳಿ ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನರಿತು ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಂದ ಆಗ ಲಿಸುವ ಉಪಾಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ದೇವತೆಯು ಭಯಪಟ್ಟು ಕಾರಣಪುರುಷ ರಾದ ಈ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಸಕಲ ಲೋಕದ ಅಧರ್ಮನಿರತರನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ತಾನು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವುದು ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕರೊಡನೆಯೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವ ಖರದೂಷಣರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಾದು ತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಮನು ವಿನೋದದಿಂದಿರುವನೆಂದೂ ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪೆಂದೂ ನುಡಿಯಲು ರಾವಣನು ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು “ನಾನೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನೀನೊಂದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುವೆ? ಹುಚ್ಚಳೆ! ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವರು ಲಂಕಾಪತಿಯ ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವರೆ?” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವತೆಯು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ಸೀತೆಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡುಹೋದರೆ ದಶರಥನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸಾವು ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂದು ಪುರಾಕೃತ ಕರ್ಮವಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಶತ್ರುಬಲವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಸಿಂಹನಾದವನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ, ಆಗ ತನಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಬರುವುದೆಂದೂ ವಾಸುದೇವನು ಬಲದೇವನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ದೇವತೆಯು ರಾವಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆಗ, ರಣಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸಿಂಹ ನಾದವನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ರಾವಣನು ದೇವತೆಗೆ ಸಿಯಸಿಸಲು, ದೇವತೆಯು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು. ರಾಮನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಯುದ್ಧವು ವಿಷಮವಾಗಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಜಾನಕಿಗೆ ಜಟಾಯುವನ್ನು ಕಾವ ಲಿಟ್ಟು ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ಇತ್ತ, ರಾವಣನು ಕೂಡಲೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಸೀತೆಯಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕಿಳಿದು ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕಾವ ಲಿದ್ದ ಜಟಾಯುವು ರೌದ್ರಾಕಾರನಾಗಿ ರಾವಣನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಲು, ರಾವಣನು ನಸುನಕ್ಕು ಅವನನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ಜಟಾಯುವಿನ ರೆಕ್ಕೆಗಳೆರಡೂ ಮುರಿದು ಅವನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಸೀತಾಪಹರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ

ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟನು. ಸೀತೆಯು ಸಿಂಹದ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಎದೆಗೆಟ್ಟು ಅಳುತ್ತ ಮೂರ್ಛಿಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಹಂಬಲಿಸಿದಳು. ರಾಮನು ಅನಂತವೀರ್ಯ ಕೇವಲಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರಾಂಗನಾವಿರತಿ ವ್ರತದ ಭಂಗವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಡದೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಇತ್ತ, ರಾಮನು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನಗಲಿ ಏಕೆ ಬಂದಿರೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ರಾಮನು ಅವನ ಸಿಂಹನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಂದೆ ನೆಂದೆನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಯಾವನೋ ಮಾಯಾವಿಯು ಆ ತೆರನಾಗಿ ಮಾಡಿರ ಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ಬರುವೆ ನೆಂದೂ ರಾಮನು ಕೂಡಲೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ರಾಮನು ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭಯಪಟ್ಟು, ತಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರಲು ಧೈರ್ಯಗೆಟ್ಟು, ಹಾ ಹಾ! ಸೀತೇ! ಜನಕಜೇ! ವೈದೇಹೀ! ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತ ಮೂರ್ಛಿಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತ, ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಜಟಾಯುವನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತೆಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾವು ದೊರೆತಿತೆಂದು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಅಮರಗತಿಯನ್ನೈದಿಸಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದನು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ವಿರಾಧಿತನು ಶರಣಹೊಕ್ಕು ಖರನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ವಿರಾಧಿತನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಖರನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮೇಲೆ ಘೋರಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ, ತರುವಾಯ ಮೇಲೆಬಿದ್ದ ಅವನ ತಮ್ಮನಾದ ದೂಷಣನನ್ನೂ ಕೊಂದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಶರಣಾಗತರಾದ ವಿರೋಧಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ವಿರಾಧಿತಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದುದನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು ರೌದ್ರಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ಆಕೆಯನ್ನಪಹರಿಸಿದ ಮಾಯಾವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಿರಾಧಿತನು ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ರಾಮನ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ, ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯ ದೊರೆಯಾದ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಖರನು ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ವನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನೆಂದೂ, ಅತಿ ಬಲರ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಮರಳಿ ತನಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳಿರುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವನಿಗೆ ಸೀತಾಪಹರಣದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ವಿರಾಧಿತನು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಧುರಂಧರರಾದ ವಿದ್ಯಾಧರರನ್ನು ಅಟ್ಟಿದನು.

ವಿರಾಧಿತನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ಸೀತೆಯ ಅಣ್ಣನಾದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನು ಕರೆಯಿಸುವನೆಂದೂ ತರುವಾಯ ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವನೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು.

ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೀತೆಯ ದನಿಯನ್ನು ಅರ್ಕಜಟಿಯ ಮಗನಾದ ರತ್ನಜಟಿಯು ಕೇಳಿ ರಾವಣನ ವಿಮಾನವನ್ನಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿ ಅವನ ಪಾಪ ಕೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮರ್ಮೋದ್ಘಾಟನಮಾಡಲು, ರಾವಣನು ಅವನೊಡನೆ ಕಾದದೆ ಕರುಣಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛೇದ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ರತ್ನಜಟಿಯು ಕಂಬುದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛೆಹೋದನು. ತರುವಾಯ ರಾವಣನು ಲಂಕೆ ಗಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತ ಮೋಹಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು, ಸೀತೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಸಾಯುವನೆಂದು ನುಡಿದಳು. ಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಓಡಿಬಂದು ರಾವಣನನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಜಯಧ್ವನಿ ಮಾಡಲು ಸೀತೆಯು ತನ್ನನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದವನು ರಾವಣನೆಂದರಿತು ತಾನು ರಾಮನ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವರೆಗೂ ಊಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಪಥಮಾಡಿದಳು. ರಾವಣನು ಲಂಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಗೀರ್ವಾಣ ರಮಣವೆಂಬ ತನ್ನ ವಿನೋದ ವನದಲ್ಲಿಯ ರತ್ನಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ತಾನು ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಖರದೂಷಣರ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಚಂದ್ರನಖಿಯು ಅಣ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಮಂಡೋದರಿ ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಬಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಳಲು, ರಾವಣನು ಖರದೂಷಣರನ್ನು ಕೊಂದವನನ್ನು ತಾನು ಕೊಲ್ಲುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಜಿನಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಮಲಗುವ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸೀತೆಯ ಮೇಲಣ ಮೋಹದಿಂದ ಮರವಾನಸನಂತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂಡೋದರಿಯು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ರಾವಣನು ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು, ಸೀತೆಯನ್ನು ತಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ವಶವಾಗದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಸಾಯುವನೆಂದು ಹೇಳಲು ಮಂಡೋದರಿಯು ಭಯಗೊಂಡು ರಾವಣನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಸೀತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆಕೆಯ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಆಕೆಗೆ ರಾವಣನೇ ತಕ್ಕ ವರನೆಂದೂ ಅವನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಲಂಕೆಯನ್ನಾಳೆಂದೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಾನಕಿಯು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆ ಮಾತುಗಳು ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರಾಡತಕ್ಕವಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮಂಡೋದರಿಯಂಥವರು ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಕೇಡನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಸೂರ್ಯವಂಶದ ವನಿತೆಯರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು.

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾವಣನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂದ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಜಾನಕಿಯು ಹೆದರಿದಳು. ರಾವಣನು ಆಕೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ ಪರನಿಂದೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನೀಡೇರಿಸೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆ ದುರಾತ್ಮನ ದುರುಕ್ತಿಗೆ ಸೀತೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಳಿದು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೋರಿಸದೆ ಅಂಥ ಪಾಪದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದು ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದ ಅಧೋಗತಿಯು ಬರುವದೆಂದೂ ಹೇಳಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಲ್ಲದ ವೇಳೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಡ್ಡು ತಂದುದಕ್ಕೆ ಅನಂತ ವೀರ್ಯರಾದ ಅವರು ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡರೆಂದೂ ನುಡಿದಳು. ಆಗ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಭಯಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅದುವರೆಗೆ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿತು. ರಾವಣನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ವಿಭೀಷಣನು, ಸೀತೆಯು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹಲುಬಿ ಅಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯಪಟ್ಟು, ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೊಂದರೆಪಡಿಸುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ದುರ್ಗತಿಯೊದಗುವದೆಂದೂ ತಾನೂ ಮಾರಿಚನೂ ರಾವಣನೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾವಣನು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಯ್ಯಾಳಿಸಿ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿಸಿ ತಾನು ಪಟ್ಟದಾನೆಯನ್ನೇರಿ ಸಾಮಂತ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ದುಃಖದಿಂದ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಸೀತೆಯು ಇವು ಯಾವುವನ್ನೂ ನೋಡದಿರಲು ಆಕೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ಪ್ರಮದವನದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟನು.

ಸಂಭಿನ್ನನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನು ರಾವಣನಿಗೆ ಖರದೂಷಣರ ವಿಷಯವನ್ನೂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ವಿರಾಧಿತನನ್ನು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ಅವರು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಅದುವರೆಗೂ ರಾವಣನಿಗೆ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನೂ ಹನುಮನೂ ತಮ್ಮಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾವಣನು ಪರಿಹಾಸದ ನಗೆಯನ್ನು ನಕ್ಕು “ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಜಲಕಣಗಳು ನಷ್ಟವಾದರೇನು?” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಹಸ್ರಮತಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಏಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಸನ್ಮಾನಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನೇ ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಲಂಕೆಯು ಅಭೇದ್ಯವಾಗುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸೀತಾವಿರಹದಿಂದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ವಿಭೀಷಣನು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪರನಾದನು.

ಇತ್ತು, ಸುಗ್ರೀವನು ಸತಿ ವಿಯೋಗದಿಂದ ವೃಥೆಪಡುತ್ತ ಖರದೂಷಣರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅಡನಿಯಲ್ಲಿೊಂದು ಯುದ್ಧರಂಗವನ್ನು ಕಂಡು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅದನ್ನರಿತ ಒಬ್ಬನು ಖರದೂಷಣರು, ವಿರಾಧಿತ,

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು—ಇವರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕಾರಣಪುರುಷರು ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅಶ್ವಾಸ ೧೦—ದಶವದನ ವಂಶ ವರ್ಣನೆ

ಸುಗ್ರೀವನು ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ತನ್ನ ಹಗೆ ಯನ್ನೂ ಬಗೆಯನ್ನೂ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಿರಾಧಿತನ ಬಳಿಗೆ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತರುವಾಯ ತಾನೂ ಬರಲು ಆತನಾರೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ವಿರಾಧಿತನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆತನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧನಗರಕ್ಕೊಡೆಯನೂ ಕಪಿಧ್ವಜ ಕುಲಧ್ವಜನೂ ಸೂರ್ಯಂಜಯ ತನೂಜನೂ ವಾಲಿಭಟ್ಟಾರಕರ ತಮ್ಮನೂ ಅಂಗದನ ತಂದೆಯೂ ಆದ ಸುಗ್ರೀವನೆಂದೂ ಅವರನ್ನೊಲಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿಯಮಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನು ಇವರೇನು ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಲು ಜಾಂಬವನು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು, ಸುಗ್ರೀವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸುತಾರೆಯ ಮೇಲಣ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ರೂಪನ್ನು ಧರಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಖಳನು ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನೆಂದೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಸಹೋದರೂ ಸುತಾರೆಯು ಕೆಲವು ಗುರುತುಗಳಿಂದ ತಾನು ಮೋಸಹೋಗದೆ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಳೆಂದೂ, ಆಗ ನಿಜವಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಬರಲು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತೆಂದೂ, ಅಂಗದಕುಮಾರನು ಮಾಯಾ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ತಂದೆಯೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡು ವಂತೆ ಹೇಳಲು ಈತನು ಹನುಮನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡನೆಂದೂ, ಅವನು ಬಂದು ನಿಜವಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋದನೆಂದೂ, ಅದುದರಿಂದ ತಮ್ಮಗಳ ಪರಾಕ್ರಮ ವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಮನು ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ವೃಥೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಕಳೆಯುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಹೇಳಲು, ಸುಗ್ರೀವನು ಸಮಾಹಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ವಿರಾಧಿತನ ಮುಖ ವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತರಾಗಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರಾಧಿತನು ವನದಲ್ಲಿ ಮೋಸದಿಂದ ಸೀತಾಹರಣವಾದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಖರದೂಷಣರು ಜನಾರ್ದನನ ಕೈಯಿಂದ ಸತ್ತ ವಿಷಯ ವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾನರಚಿಹ್ನನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಏಳು ದಿವಸ ಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತರಿಸುವನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಬಲಾಚ್ಯುತರೂ ವಿರಾಧಿತನೂ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ

ಹೊರಟರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ಮಾಯಾ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಮೂರ್ಛಿಹೋದನು. ಅವನು ಮೂರ್ಛಿ ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ. ರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಹಗೆಯನ್ನು ತಾನು ಮರುದಿನ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಸಾಹಸಗತಿಯೆಂಬ ಮಾಯಾಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕೊಂದನು. ಕಪಿಧ್ವಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ರಾಮನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗೆವೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆಯ ನೆನೆಪಿನಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ.

ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ಮೊದಲು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಲ್ಲಿಗೆ ದೂತರನ್ನಟ್ಟಿ, ತಾನು ಕೆಲವರು ಅನುಚರರೊಡನೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟದ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಧ್ವಜವನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರಿರುವರೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಜಟಿಯು ಇವನು ರಾವಣನ ದೂತನಿರಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಅವನ ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ಲಂಕೆಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡುಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನರಿತವನಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ರತ್ನಜಟಿಯನ್ನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತರಲು ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾವಣನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದ ವಿಷಯವನ್ನು ಜನಾರ್ದನನು ರತ್ನಜಟಿಯಿಂದ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿದನು. ಸೀತೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ರತ್ನಜಟಿಯ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೊಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮರಳಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕರಸುಮಾಡಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಒಂದು ದಿನ ಸುಗ್ರೀವನು ನಳ ನೀಲ ಅಂಗದ ಜಾಂಬವ ಮುಂತಾದ ಸೇನಾನಾಯಕರೊಡನೆಯೂ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬಂಧುಜನಗಳೊಡನೆಯೂ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ರಾಮನು ಜೈನಾಗಮ ಕೋವಿದನಾದ ಜಾಂಬೂನದನನ್ನು ನೋಡಿ ರಾವಣನ ವಂಶವನ್ನೂ ಲಂಕಾನಗರದ ತೆರನನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಲು ಅವನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು:—

ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ಪುರುಷರಮೇಶ್ವರನ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಕುಲದ ತ್ರಿದಶಂಜಯನು ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕಧಿಪತಿಯಾದನು. ಅವ

ನಿಗೆ ಜಿತಶತ್ರು ವಿಜಯಸಾಗರರೆಂಬಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ತ್ರಿದಶಂಜಯನು ಹಲವು ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿ ಜಿತಶತ್ರುವಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಪೋರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಜಿತಶತ್ರುವಿನ ಮಗ ಅಜಿತಭಟ್ಟಾರಕನು ; ವಿಜಯಸಾಗರನ ಮಗ ಸಗರ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನು. ಹೀಗೆ ಜನಪತಿಯನ್ನೊಬ್ಬನೂ ಜನಪತಿಯನ್ನೊಬ್ಬನೂ ಪಡೆದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾರ್ಥದ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದ ವಿಯಚ್ಚರ ರಾಜನಾದ ಪೂರ್ಣಘನನಿಗೆ ತೋಯದವಾಹನನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಉತ್ತರ ಪ್ರಾಂತ ದಲ್ಲಿಯ ಅಂಬರತಿಲಕನೆಂಬ ಪುರದ ಸುಲೋಚನನಿಗೆ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನೆಂಬ ಮಗನೂ ಉತ್ಪಲನೇತ್ರಿಯೆಂಬ ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಘನನು ತೋಯದವಾಹನನಿಗೆ ಕೊಡೆಂದು ಸುಲೋಚನನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಲು, ಆತನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವ ಸಗರನಿಗೆ ಈಕೆಯು ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಾಗುವಳೆಂದು ನೈಮಿತ್ತಿಕರು ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣ ತೋಯದವಾಹನನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ, ಪೂರ್ಣಘನನು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದು ಅಂಬರ ತಿಲಕವನ್ನು ಮುತ್ತಲು, ಸುಲೋಚನನು ಮಗನನ್ನೂ ಮಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೊರಡಿಸಿ ತಾನು ಪೂರ್ಣಘನನೊಡನೆ ಕಾದಿ ಸತ್ತನು. ಪೂರ್ಣಘನನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಕನ್ನೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ, ಸಹಸ್ರಲೋಚನನೂ ಉತ್ಪಲನೇತ್ರಿಯೂ ಶರಭಾಟವಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ವೇತ್ರಾವತೀ ತೀರದೊಳಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಗರನನ್ನು ಅವನ ದುಷ್ಟಾಶ್ವವು ಎಳೆದು ತಂದು ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಳಿಸಿ ಹೋಯಿತು. ಸಗರನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಅಂತಹ ಭಯಂಕರವಾದ ಅಡವಿಗೆ ಅವರು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಸಹಸ್ರ ಲೋಚನನು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಭೂನಾಥನಾಗಿ ತೋರುವ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಾನು ಅಯೋಧ್ಯಾ ಪತಿಯಾದ ಸಗರನೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಬಂದ ತೆರನನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಹಸ್ರ ಲೋಚನನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, “ಸಗರನನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹಗೆಗಳು ನಾಶವಾಗುವರು, ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಈಡೇರುವುದು” ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದ ನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಗರನು ಅವರ ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ ದುಃಖವನ್ನುಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಿದೂ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ದುಷ್ಟಾಶ್ವದ ಹಜ್ಜೆ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಶ್ವ ರಥಪದಾತಿಗಳ ಕಳಕಳವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವು ಬಂದು ಸೇರಲು ಸಗರನು ಸಹಸ್ರ ಲೋಚನನನ್ನೂ ಉತ್ಪಲನೇತ್ರಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು

ಹೊರಟು ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಉತ್ಪಲನೇತ್ರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕವನ್ನು ಸಹಸ್ರಲೋಚನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಸಹಸ್ರಲೋಚನನು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದವನನ್ನು ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದು ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಪೂರ್ಣಘನನು ಹೆದರಿ ಮಗನಾದ ತೋಯದವಾಹನನನ್ನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಹಂಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನು ಮಹಾಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ತನು. ಸಹಸ್ರಲೋಚನನು ತೋಯದವಾಹನನನ್ನು, ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾವಿನಂತೆ, ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಇಬ್ಬರೂ ಅಜಿತಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮವಸರಣ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೇರಲು, ಅವರಿಗಿದ್ದ ವೈರವು ನಾಶಹೊಂದಿತು. ಆಗ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನು ಗಣಧರರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ತಂದೆಗೂ ತೋಯದವಾಹನನ ತಂದೆಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ವೈರವು ಈಜನ್ಮದ್ದೋ ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ್ದೋ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಜಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ತರುವಾಯ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಸಗರನು ತನಗೆ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನಲ್ಲುಂಟಾದ ಒಲವಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಜನಮುಖದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಭೀಮನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ತಾನು ತೋಯದವಾಹನನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ತಂದೆಯೆಂದರಿತು ಪ್ರೇಮಹುಟ್ಟಲು, ವಿಜಯಾರ್ಥನಗದಲ್ಲಿ ಹಗೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೇಡುಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಅವನೊಡನೆ ಹೇಳಿ ದಕ್ಷಿಣ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಏಳುನೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳ ಅತಿ ರಮಣೀಯವಾದ ರಾಕ್ಷಸದ್ವೀಪದ ನಡುವೆ ಏಳು ಕನಕ ಪ್ರಾಕಾರಗಳುಳ್ಳ ತ್ರಿಕೂಟಾಚಲದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳ ನಿರಾತಂಕವಾದ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡೆಂದು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತೋಯದವಾಹನನನ್ನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ರಾಕ್ಷಸವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ನವಮುಖಾಭರಣ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ನವನಿಧಿವೆರಸು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸಕುಲವೇ ಕುಲವಾಗುವುದೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ದ್ವೀಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ತೋಯದವಾಹನನು ವಿಜಯಾರ್ಥದ ಕಿನ್ನರಪುರವನ್ನಾಳುವ ರತಿಮಯೂ ಖನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನು ವಿಭವದಲ್ಲಿ

ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನಿಗೆ ಸಮನಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಅಮರರಾಕ್ಷಸ ಭಾನು ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದು ಒಂದು ದಿನ ಕ್ರೀಡಾವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಕ ರಂದದ ಆಸೆಗಾಗಿ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಕಮಲದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲಿರಿಯದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತ ಭೃಂಗವೊಂದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಸಾರ ವೈರಾಗ್ಯ ಪರನಾಗಿ ಶ್ರುತಸಾಗರ ಚಾರಣರನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ವಿಭವಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವರು ಅದನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅಮರರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅಮರರಾಕ್ಷಸನಿಗೂ ಅವನ ತಮ್ಮನಾದ ಭಾನುರಾಕ್ಷಸನಿಗೂ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅರಸುಮಾಡಿ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ವೈರಾಗ್ಯಪರ ರಾಗಿ ನಿರ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಸಂದರು. ಆ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಅರಸುಗಳ ರಾಜ್ಯ ಭಾರವು ಕಳೆದಮೇಲೆ ಬಹಳ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಘನಪ್ರಭನೆಂಬುವನು ಲಂಕಾ ಪುರಕ್ಕೆರಸಾದನು. ಅವನ ಮಗನಾದ ಧವಳಕೀರ್ತಿಯು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರತ್ನಪುರದ ಪೂರ್ವೋತ್ತರನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನಿಗೆ ಮೇಘಪುರದರಸನಾದ ಅತೀಂದ್ರನೆಂಬ ವಿಯಚ್ಚರನ ಮಗಳಾದ ದೇವಿಲೆಯನ್ನು ಬೇಡಲು, ಅತೀಂದ್ರನು ಅವನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಧವಳ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು.

ಅತೀಂದ್ರನ ಮಗನಾದ ಶ್ರೀಕಂಠಕುಮಾರನು ಒಂದು ದಿನ ಜಿನವಂದನಾ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮಂದರ ಕಂದರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರತ್ನಪುರದಮೇಲೆ ಮೇಘಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನ ತಂಗಿಯಾದ ಪದ್ಮೋತ್ತರೆಯು ರಾಣಿ ವಾಸದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ವರದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ, ಗಾನಕ್ಕೆ ಸೋತುಬರುವ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಕನ್ನೆಯು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸಿದಳು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ವಶವಾದ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಕಂಠಕುಮಾರನು ಲಂಕೆಗೆತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಧವಳಕೀರ್ತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಲು ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ತನಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದುದಕ್ಕೂ ಕುಲಾಚಾರ ವನ್ನು ಬಗೆಯದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದುದಕ್ಕೂ ರೋಷಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಲಂಕೆಯಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದನು. ಧವಳಕೀರ್ತಿಯು ಸಾಮೋ ಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲೆಳಸಿ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಆತನ ತಂಗಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮೋತ್ತರೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಕಂಠ ನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತನಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ದ್ವೀಪ ಮುಖ್ಯ

ವಾದ ವಾನರದ್ವೀಪದೊಳಿರುವಂತೆ ಆತನನ್ನೊಡಂಬಡಿಸಲು, ಆತನು ಒಂದು ದಿನ ಆ ದ್ವೀಪವನ್ನು ನೋಡುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬರುತ್ತ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ವಾನರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಗಿರಿಯಮೇಲೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು, ಶ್ರೀಕಂಠನು ಒಂದು ದಿನ ನಂದೀಶ್ವರ ಪೂಜೆಗೆ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಹೋಗುತ್ತ, ಮಾನುಷೋತ್ತರ ದ್ವೀಪದಿಂದತ್ತಕಡೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ತನ್ನ ವಿಮಾನವು ಹೋಗದಿರಲು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಅದೇ ನಿರ್ವೇಗ ಕಾರಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವಜ್ರಕಂಠನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಈತನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಇಂದ್ರಾಯುಧನಿಗೆ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು.

ಆ ಕಪಿಕುಲದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಧಿಪರಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಹತನಾದ ಅಮರಪ್ರಭನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅತ್ತ, ಲಂಕಾಧಿಪನಾದ ಧನುರ್ವೀರ್ಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹುಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ತ್ರಿಕೂಟನೆಂಬುವನು ದೊರೆಯಾದನು. ಆತನ ಮಗಳಾದ ಗುಣವತಿಯನ್ನು ಅಮರಪ್ರಭನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಲೆಂದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ವಿವಾಹವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರತ್ನವರ್ಣ ಚೂರ್ಣದಿಂದ ಬರೆದ ಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾನರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಇದನ್ನು ಬರೆದವರು ಯಾರೆಂದು ದೊರೆಯು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಗೃಹಮಹತ್ತರನು ದೊರೆಯ ಪೂರ್ವಜನಾದ ಶ್ರೀಕಂಠನು ಕಪಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನಾದುದರಿಂದ ಆ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ಸಮಾಹಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಮೆಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬರೆದಿರಬೇಕೋಪಿಸಿ, ಪತಾಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಿರೀಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಿನ್ನದಿಂದಲೂ ರತ್ನಗಳಿಂದಲೂ ವಾನರಗಳನ್ನು ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ತನ್ನ ಕುಲದವರನ್ನು ವಾನರಧ್ವಜರೆಂದೂ ವಾನರ ಕುಲದವರೆಂದೂ ರೂಢಿಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಕಪಿಕೇತುವಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದನು. ಈ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಅಂಧ್ರಕೇಂಬಿಬ್ಬರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ದೊರೆಗಳಾದರು. ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನ ತರುವಾಯ ಆತನ ಮಗನಾದ ಸುಕೇಶನು ಲಂಕೆಗೆ ದೊರೆಯಾದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾರ್ಥ ನಗೋಪತ್ಯಕದ ಆದಿತ್ಯನಗರವನ್ನಾಳುವ ಮಂದರಮಾಲಿಯ ಮಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾಲೆಯು ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ರತಿಯನ್ನು ಮೀರಿಸಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸುಳಾಗಲು ಆ ಕನ್ನೆಯ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಖಚರ ಕುಮಾರರೂ ವಿದ್ಯಾಧರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಆಶನಿ ವೇಗನ ಮಗನಾದ ವಿಜಯಸಿಂಹನೂ ಕಪಿಕೇತುಗಳಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಂಧ್ರಕರೂ ಲಂಕಾಧಿಪನಾದ ಸುಕೇಶನೂ ಮೊದಲಾದ ಹಲವರು ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜರು

ಬಂದು ಮಣಿಮಯಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀಮಾಲೆಯು ಮನ್ಮಥ ರೂಪನಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧನಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಆಹವ ಸಿಂಹನಾದ ವಿಜಯ ಸಿಂಹನು ಕಾಳೆಗಕ್ಕುದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ಆಗ ಅಂಧ್ರಕ ಸುಕೇಶರು ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ನನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಜಯಸಿಂಹನೊಡನೆ ಕಾದಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರು. ಅಶನಿವೇಗನು ತನ್ನ ಮಗನ ಸಾವನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಸನದಿಂದಲೂ ಕೋಪದಿಂದಲೂ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಅಂಧ್ರಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಸುಕೇಶರು ಬಹಳ ಭಯಪಟ್ಟು ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಅಶನಿವೇಗನು ಸುಕೇಶನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಲಂಕೆ ಯನ್ನು ನಿರ್ಘಾತನೆಂಬುವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ತೃಷ್ಣೆಯು ಕರಗಿಹೋಗಲು, ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಸಹಸ್ರಾರನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಜಿನೇಂದ್ರಮುನಿ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದನು.

ಇತ್ತ, ಕಿಷ್ಕಿಂಧನು ಮಧುಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಮಾಲೆ ಯೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತ ಋಕ್ಷಜ ಸೂರ್ಯಜರೆಂಬ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸೂರ್ಯ ಮಾಲೆಯೆಂಬ ಮಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದನು. ಆಕೆಯನ್ನು ಮೇಘಪುರದೊಡೆಯನಾದ ಮೇರುವಿನ ಮಗನಾದ ಸಿಂಹಮರ್ದನನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರ್ಣಪರ್ವತ ದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಕುಂಡಲವೆಂಬ ಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಸುಕೇಶನಿಗೆ ಮಾಲಿ ಸುಮಾಲಿ ಮಾಲ್ಯವಂತರೆಂಬ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾಗಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿ ಅವಾರ್ಯವೀರ್ಯರಾದುದರಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿದ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರಲು 'ಸುಕೇಶನು ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಗಬೇಡಿ ರೆನ್ನಲು ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಕೇಶನು ತೋಯದವಾಹನನಿಂದ ಅನ್ವಯಾಗತವಾಗಿ ತಮಗೆ ಬಂದ ಲಂಕಾಪುರವನ್ನು ಅಶನಿವೇಗನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ನಿರ್ಘಾತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂದೂ ಅವನು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಪುಗಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಕಾಪುಮಾಡಿ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿರುವನೆಂದೂ ಅವನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕೊಲ್ಲುವನೆಂದೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲ ಸಮೇತರಾಗಿ ಹೊರಟು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ನಿರ್ಘಾತನನ್ನು ಕೊಂದು ಲಂಕಾಪುರವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಯಿತಂದೆ ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲವು ಕಳೆಯಲು ಸುಕೇಶನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ಕಿಷ್ಕಿಂಧನೊಡಗೂಡಿ ತಪಸ್ಸುನಾದನು.

ಆತ್ತ, ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರವನ್ನಾಳುವ ಸಹಸ್ರಾರನ ಪಟ್ಟದರಸಿಗೆ ಎಳವಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಬಯಕೆ ಹುಟ್ಟಲು ಸಹಸ್ರಾರ

ನು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಯಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಲು ನವ ಮಾಸ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯು ಗಂಡು ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಆ ಕೂಸಿಗೆ ಸಹಸ್ರಾರನು ತಾಯಿಯ ಬಯಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಂದ್ರನೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಹುಡುಗನು ಕಾಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಬಹಳ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿ ಸಕಲಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದವನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವೆಂದೂ, ತನ್ನ ಖಚರ ಕಾಂತೆಯರನ್ನು ರಂಭೆ ಉರ್ವಶಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವಕಾಂತೆಯರೆಂದೂ, ತನ್ನ ವಾರಣವನ್ನು ಐರಾವಣವೆಂದೂ, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನನ್ನು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೆಂದೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಕರೆದು ತಾನೇ ಇಂದ್ರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ, ಮಾಲಿಗೆ ಕಸ್ಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಖಚರರು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮಾಲಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಆತನು ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು ಇಂದ್ರನನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾಲಿ ಮಾಲ್ಯವಂತ ಋಕ್ಷಜ ಸೂರ್ಯಜ ರೊಡಗೂಡಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರನು ಅವರನ್ನಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಮಹಾಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದನು; ಮಿಕ್ಕವರು ಓಡಿಹೋಗಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಲಂಕೆಯನ್ನು ವೈಶ್ರವಣನಿಗೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರವನ್ನು ಯಮಧರನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಇಂದ್ರನಂತೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾಲಿಗೆ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತನಾಗುವ ರತ್ನಶ್ರವನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆತನು ಅತಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಸಿದ್ಧ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯೋಮಭಾನುವೆಂಬ ವಿಯಚ್ಚರನು ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಕೈಕಸಿಯೆಂಬ ಕನ್ಯಾರತ್ನವನ್ನು ದಿವ್ಯಮುನಿಮುಖ್ಯರ ಆದೇಶದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಲು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರವೆಂಬ ಪುರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕೈಕಸಿಯನ್ನು ಮದುವೆನಿಂದು ನಿರಂತರೋತ್ಸವದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಕೈಕಸಿಯು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗುವ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ಭೀಮನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೊಟ್ಟ ನವಮುಖ ರತ್ನ ಭೂಷಣದ ಮಾಣಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಸಿನ ಮುಖವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ದಶ ಮುಖನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಕೈಕಸಿಯು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಭಾನುಕರ್ಣ ಚಂದ್ರನಖಿ ವಿಭೀಷಣರೆಂಬ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಮೂವರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ ಬಾಲ್ಯವನ್ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಪ್ರಭುಮಂತ್ರೋತ್ತಮ ಶಕ್ತಿತ್ರಯವೇ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ ಅಖಿಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತರಾದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಈ ಮೂವರೂ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ರತ್ನಗಳಂತಿರುವಾಗ, ವೈಶ್ರವಣನು ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ತೃಣೀಕೃತ ತ್ರಿಭುವನನಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಇಷ್ಟು ವೈಭವದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನಾರೆಂದು ದಶಗ್ರೀವನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಕೈಕಸಿಯು, “ಈತನು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಮಗನಾದ ವೈಶ್ರವಣನು, ಉಭಯ ಶ್ರೇಣಿಗರಸನಪ್ಪ ಇಂದ್ರನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮುತ್ತಪ್ಪನಾದ ಮಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ವೈಶ್ರವಣನಿಗೆ ಕೊಡಲು, ಇವನು ಅದನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವನು. ನಾವು ಇವನಿಗೆ ಭೀತರಾಗಿರುವೆವು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯಸನಪಡಲು, “ದಶವದನನು ನಿಮ್ಮ ಹಗೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷಮಾಡುವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಭೀಷಣನು, ಅದುವರೆಗೂ ತಮ್ಮಕುಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವೆವೆಂದು ತಾಯಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ಶುಭ ದಿನ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೆರಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಮೂವರೂ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ದಶಕೋಟಿ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಪೋಡಶಾಕ್ಷರ ಮಹಾವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ನಿಂತರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಜಂಬೂದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಾದ ಅನಾದೃತನೆಂಬ ದೇವನು ಅವರ ವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆ ವಿಘ್ನಹೇತುಗಳಾದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಮಂದರಪರ್ವತದಂತೆ ಅಚಲಿತ ಧೈರ್ಯರಾಗಿದ್ದು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದರು. ರಾವಣನು ಚಂದ್ರಹಾಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಬಂಧುಜನರನ್ನೂ ಪರಿಜನರನ್ನೂ ಬರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಸುರಸಂಗೀತಕ ಪುರದರಸನಾದ ಋಯನು ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಂಡೋದರಿಯನ್ನು ನೈಮಿತ್ತಕರ ಅನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ರಾವಣನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ರಾವಣನು ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತ ಸುರಸುಂದರನೆಂಬ ದೊರೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದ ಐನೂರು ಮಂದಿ ಬಾಲೆಯರು ಒಂದು ಕಮಲ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ನೀರಾಟವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ಮೋಹಿಸಲು, ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಂದ ಅವರ ತಂದೆಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಆ ದೊರೆಯ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ತರುವಾಯ ಭಾನುಕರ್ಣನಿಗೆ ಕುಂಭಪುರದ ಮಹೋದರನ ಮಗಳಾದ ವಿದ್ಯುದ್ವೇಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆತನು ಆಕೆಯೊಡನೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರುತ್ತ ಕುಂಭಪುರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಜ್ಯೋತಿಃಪ್ರಭ ಪುರವನ್ನಾಳುವ ಶುದ್ಧ ಕಮಲನ ಮಗಳಾದ ರಾಜೀವಸರಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಮಂಡೋ

ದರಿಯು ಮೊದಲು ಇಂದಗಿಯನ್ನೂ ಬಳಿಕ ಮೇಘವಾಹನನನ್ನೂ ಶತ್ರುಂದಮನನ್ನೂ ಹೆತ್ತಳು.

ತನ್ನ ಪಿತಾಮಹನಾದ ಮಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ತಮಗೆ ಅನ್ವಯಾಗತವಾಗಿ ಬಂದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡವನನ್ನಿಕ್ಕಿದ ಹೊರತು ತನ್ನ ಬಾಹುವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕ್ಯ ಉಂಟಾಗಲಾರದೆಂದೆಣಿಸಿ ದಶಾನನನು ಮುಳಿದು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಕಾದಿ ವೈಶ್ರವಣನನ್ನು ಮೂರ್ಛಿಹೊಂದುವಂತೆ ಹೊಡೆದು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ವೈಶ್ರವಣನು ಮೂರ್ಛಿತಳಿದು, ಸೋತುಹೋದುದರಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ, ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ರಾವಣನು ಸಕಲ ರಾಜರನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೈಲಾಸ ನಗರದ ಸಮೀಪದ ಗಿರಿಯ ನಡುವಣ ಸುರದಾರು ವನೋಪಕಂಠದಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಾನರಧ್ವಜಾನುಚರನೊಬ್ಬನು ಬಂದು "ದೇವ! ಸೂರ್ಯಜನೂ ಋಕ್ಷಜನೂ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ನಿಜಾನ್ವಯಾಗತವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಮುತ್ತಿ ಕಾದುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಯಮರಾಜನು ಋಕ್ಷಜನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಸೂರ್ಯಜನನ್ನು ಗಾಯಪಡಿಸಿದನು" ಎಂದು ಹೇಳಲು ದಶವದನನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೈರಿಸದೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಯಮನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಅವನು ಅಂಜಿ ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ದಶಮುಖನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ದಶವದನನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಬರಬೇಕೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರು ಬೇಡವೆಂದು ಅವನನ್ನೊಡಂಬಡಿಸಲು ಯಮನಿಗೆ ಸುರ ಸಂಗೀತಕಪುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಮೈಮರೆದಿದ್ದನು. ದಶಮುಖನು ಋಕ್ಷಜ ಸೂರ್ಯಜರಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾಯಿ ತಂದೆ ಅಜ್ಜಂದಿ ರೊಡನೆ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ನಿಜಾನ್ವಯಾಗತವಾದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯಜನ ಅರಸಿಯು ಲೋಕೋತ್ತರರೆನಿಸುವ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವರನ್ನೂ ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯನ್ನೂ ಋಕ್ಷಜನ ಅರಸಿಯು ನಳ ನೀಲರನ್ನೂ ಯಥಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಡೆದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದಮೇಲೆ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವರನು ಅಧಿರಾಜ ಯುವರಾಜ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸೂರ್ಯಜನು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಇತ್ತ, ದಶಶಿರನು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಖರನು ಲಂಕಾಪುರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಚಂದ್ರನಖಿಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ರಾವಣನಿಗವಿಧೇಯನಾಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರೋದರನನ್ನು ಕೊಂದು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ರಾವಣನು ಲಂಕೆಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಭಯವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು,

ಖರನಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಲು ಮಂಡೋದರಿಯು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಖರನು ರಾವಣನಿಗವಿಧೇಯನಾಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರೋದರನನ್ನು ಕೊಂದಿರುವನೆಂದೂ ಅಂಥವನನ್ನು ಕೊಂದು ತಂಗಿಯನ್ನು ವಿಧವೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಲು ರಾವಣನು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಸುಮ್ಮನಾದನು. ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರೋದರನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಅನುರಾಧೆಯು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತು, ಇವನು ಗರ್ಭದೊಳಿರುವಾಗ ಹಗೆಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆ ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ವಿರಾಧಿತನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಳೆದು ಹಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜಿನಾಗಮ ಕೋವಿಲನಾದ ವಾಲಿಯು ಜೈನಮುನಿಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿಯೆನೆಂದು ನಿಯಮಸ್ಥನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ತಂಗಿಯಾದ ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯನ್ನು ತನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ರಾವಣನು ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನೊಡಗೂಡಿ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನೂ ಆಪ್ತಜನರನ್ನೂ ಬರಿಸಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಯೂ ಮದಾಂಧನೂ ಆದ ರಾವಣನಿಗೆ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ಕೇಡೂ ಪರದಲ್ಲಿ ಪಾತಕವೂ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಕೂಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವ್ರತವು ಕೆಡುವುದೆಂದೂ, ಕೊಡದೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸ ವಾನರ ವಂಶಗಳ ಸ್ನೇಹವು ತನ್ನಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದೂ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಪಾಪಕ್ಕೂ ನಿಂದೆಗೂ ಎಡೆಗೊಡದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಲವೂ ಚಲವೂ ವ್ರತವೂ ಕೆಡದೆ ನಡೆಯುವುವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ತಂಗಿಯನ್ನು ರಾವಣನಿಗೆ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ರಾವಣನು ನಿತ್ಯಾಲೋಕನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನ ಮಗಳಾದ ರತ್ನಾವಳಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದ ಮೇಲಣ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾಮುನಿಯಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿಮಾನವು ನಡೆಯದೆ ನಿಲ್ಲಲು ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು, ಅವಲೋಕಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವಾಲಿದೇವನೆಂದರಿತು, ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಮುನಿಸಿ ನಿಂದ ತನ್ನ ವಿಮಾನವನ್ನು ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವೆನೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ ವಿಮಾನದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ರಸಾತಲಕ್ಕಿಳಿದು ಆ ನಗದ ಬುಡವನ್ನು ಸೇರಿ ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದಲೂ ವಿಕುರ್ವಿಸಿದ ಅನೇಕ ಭುಜಗಳಿಂದಲೂ ಕೈಲಾಸವನ್ನೆತ್ತಲು

ವಾಲಿಮುನಿಯು ತನ್ನ ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ಅದನ್ನೊತ್ತಿದನು. ರಾವಣನು ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲುಮಾಡಲು ಮಂಡೋದರಿಯು ಪರಿಜನ ರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸೆಂದು ಮುನಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ದಶಮುಖನು ಅಳುವ ಈ ದನಿಯೇ ರಾವಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಮಂಡೋದರಿಯು ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ವಾಲಿಯು ತನ್ನ ಅಂಗುಷ್ಠವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು ರಾವಣನು ರಸಾತಲದಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದು ವಾಲಿಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿನಾಲಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನಿರ್ಭರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆದಿಶೇಷನಿಗೆ ಆಸನಕಂಪವಾಗಲು ಅವನು ಕೈಲಾಸನಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾವಣನ ದೈವಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವಾಸುರ ಮುಖ್ಯನಾಯಕರಿಗೆ ಜೀವ ವಿಮುಕ್ತಿಯನ್ನೀವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತು ಹೊರಟುಹೋದನು. ವಾಲಿಮುನಿಯು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಾಯತ್ತನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಇತ್ತ, ರಾವಣನು ನಂದ್ಯಕಾ ಸುವೇಲಾದಿ ದ್ವೀಪಗಳನ್ನಾಳುವ ಮಹಾಬಲ ವಿಜ್ಞಾನಧರರನ್ನು ಬಾಯ್ಕೀಳಿಸಿ ಆಪ್ತಜನ ಪರಿಜನರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೊರಟು ರೈವತ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ತೊರೆಯ ಮಳಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರತ್ನಮಂಟಪವನ್ನೆತ್ತಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮಣಿಮಯ ಜನಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಹೊಳೆಯು ತುಂಬಿ ಭೋಂಕನೆ ಪ್ರವಾಹ ಬರಲು ರಾವಣನು ಸಂಭ್ರಮಾಕುಲನಾಗಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಕಾಲವಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೂತನನ್ನಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪುರದೊಡೆಯನಾದ ಸಹಸ್ರಬಾಹುವು ಆ ತೊರೆಯನ್ನು ಜಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ನೀರಾಟನಾಡಿ ಜಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಹೊಳೆಯು ಆ ತೆರನಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾವಣನು ಮುನಿದು ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನ್ನೇರಿ ಹೊರಟು ಸಹಸ್ರಬಾಹುವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ತಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನ ತಂದೆಯಾದ ಶತಬಾಹುವೆಂಬ ಜಂಘಚಾರಣನು ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಬರಲು ದಶಮುಖನು ಆತನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ವಂದಿಸಿ ಮಣಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಅಪ್ಪಣೆ ಏನೆಂದು ಕೇಳಲು ತಾನು ಸೆರೆಗೆಯ್ದ ಸಹಸ್ರಬಾಹುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ರಾವಣನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಹಸ್ರಬಾಹುವನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಲು ಆತನು ಬಂದು ದಿವ್ಯಮುನಿಗೆರಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ರಾವಣನು ಆತನ ಕೈಹಿಡಿದು ವಿನಯ ವಚನಗಳನ್ನಾಡಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು

ನಿಲ್ಲುವುದೆನ್ನಲು ಆತನು ತಪೋರಾಜ್ಯವನ್ನಲ್ಲದೆ ಇಹರಾಜ್ಯವನ್ನೊಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಗನಾದ ಸುಬಾಹುವಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ, ರಾವಣನು ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟು ಸಮಸ್ತ ಭೂಪಾಲಕರನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಮರುತ್ತನೆಂಬರಸನು ಜೀವವಧೆ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇತರರಾರನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸದೆ, ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಯಾಗ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅವನು ಪಶುಗಳನ್ನು ಯೂಪಸ್ತಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಯೂಪಸ್ತಂಭಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಕುಂಡಗಳನ್ನೊಡೆದು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿ ಸಂವರ್ತನೇ ನೊದಲಾದ ಋತ್ವಿಜರನ್ನು ಬಡಿದು ಕೊಲ್ಲಲೆಂದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತನು ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಂದು ರಾವಣನ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಕನಕಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ರಾವಣನು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿನೀತಾ ಖಂಡವನ್ನು ಬಾಯ್ಕೊಳಿಸಿ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೇರಿ ವಾಲಿದೇವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ಹೊಗಳುತ್ತ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

ರಾವಣನು ಇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ದಂಡಿತ್ತಿ ಬರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಳಕೂಬರ ದಿಕ್ಪತಿಯು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಲು ಆತನು ತನ್ನ ಭುಜಬಲ ಗರ್ವದಿಂದ ದಶಗ್ರೀವನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ರಾವಣನು ಏನು ಮಾಡಿಯಾನೆಂದೂ ಆತನೊಡನೆ ವಿದ್ಯಾವಸ್ತುಂಭದಿಂದ ಕಾದುವುದೆಂದೂ ನಳಕೂಬರನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಳಕೂಬರನು ಒಂದು ಯೋಜನಾಂತರದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ನುಂಗುವ ಬೇತಾಳ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಎಬ್ಬಿಸಿ ತಿನ್ನುವ ಮಹೋರಗಗಳಿಂದಲೂ, ಅತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ಕೇಸುರಿಯ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದಲೂ, ನಾನಾ ತೆರದ ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ರೌದ್ರ ವೃಗಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿಸಿ ಶತಯೋಜನ ಪರಿಮಿತಿಯುಳ್ಳ ವಜ್ರಸಾಲವೆಂಬ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದುರ್ಲಂಘ್ಯಪುರವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ದಶಪದನನ ಸೇನಾನಾಯಕನಾದ ಪ್ರಸಸ್ತನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಂದು, ಆ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಗೆ ಉಪದ್ರವವಾಗದಂತೆ ದೂರದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದೂ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ರಾವಣನಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು ರಾವಣನು ಉಪಾಯವೇನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಳಕೂಬರನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಉಪರಂಭೆಯು ಬಹುಕಾಲ ದಿಂದ ರಾವಣನಲ್ಲಿ ಕಾಮಾತುರೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ದೂತಿಯನ್ನು ರಾವಣನ ಬಳಿಗೆ

ಅಟ್ಟಿದಳು. ರಾವಣನು ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಪಕ್ಕೂ ನಿಂದೆಗೂ ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪದೆ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಬರಿಸಿ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಆತನು ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಹುಸಿಮಾತಿನೊಡನೆ ನಂಬಿಸಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ರಾವಣನು ದೂತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಡಂಬಟ್ಟು ನೆಂದು ಹೇಳಿ ಉಪರಂಭಿಯನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಲು ಕೂಡಲೆ ಅವಳು ಹೋಗಿ ಕರೆತಂದಳು. ರಾವಣನು ಉಪರಂಭಿಗೆ ಹುಸಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತನಗೂ ಅವಳಿಗೂ ದುರ್ಲಂಘ್ಯಪುರದಲ್ಲಿ ಕೂಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಲು, ಅವಳು ಕುಲಹಾನಿಯನ್ನೂ ಪತಿಗಾಗುವ ಕೇಡನ್ನೂ ಬಗೆಯದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಲವಿದ್ಯಾ ಭೇದಿನಿಯಾದ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ರಾವಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮರು ದಿವಸ ರಾವಣನು ಈ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ದುರ್ಲಂಘ್ಯ ಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಲು ನಳಕೂಬರನು ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಮಾಡದೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣನು ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ಆಯುಧಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವು ಹುಟ್ಟಿತು. ರಾವಣನು ಅದನ್ನು ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಚರ್ಚಿಸಿ ಉಪರಂಭಿಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯಿಸಿ ಅವಳು ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳಾದುದರಿಂದ ಶೀಲ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ತನಗೆ ವಿದ್ಯೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಆಕೆಯು ಗುರುವಾದಳೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಬಗೆಯದೆ ನಳಕೂಬರನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೆ ನಳಕೂಬರನನ್ನು ಬರಿಸಿ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ ಇಂದಗಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಅವನ ಭಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಮಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನೊಡನೆ ಇಂದ್ರನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಹೋದನು.

ಇಂದ್ರನಿಗೂ ರಾವಣನಿಗೂ ಘೋರ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ರಾವಣನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆಗ ಇಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರನು ಇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ ಜಯಂತನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ತಂದು ರಾವಣನಿಗೊಪ್ಪಿಸಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹೊರಟು ಮಹಾ ವಿಭವದಿಂದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು. ಸಹಸ್ರಾರನು ಮಗನ ಮೇಲಣ ಮೋಹದಿಂದ ಲಂಕೆಗೆ ಬರಲು ಆತನನ್ನು ರಾವಣನು ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಕಂಡು ತನ್ನ ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆಯೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾವಣನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಬರಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಇಂದ್ರನು

ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಂದುವೆಂಬ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ಜಯಂತನೊಡನೆಯೂ ತನ್ನ ಲೋಕಪಾಲರೊಡನೆಯೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು.

ಇತ್ತ, ರಾವಣನು ವರುಣನಮೇಲೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂತರನ್ನೂ ಬರಿಸಿ ಹನುಮರದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ದೂತನನ್ನಟ್ಟಲು ಅವನು ಬಂದು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಪವನಂಜಯನನ್ನೂ ಕಂಡು ತಾನು ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಪವನಂಜಯನು ಮಗನಾದ ಅಂಜನೇಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು ಅವನು ತಂದೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲ ಸಮೇತನಾಗಿ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟನು. ರಾವಣನು ಹನುಮನ ಬರವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹನುಮನು ರಾವಣನ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿದನು. ರಾವಣನು ಹನುಮನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಇನ್ನು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಹರುಷಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಹೊರಟು ಪಾತಾಳಪುಂಡರೀಕ ಪುರವನ್ನು ಮೂರು ಸುತ್ತಾಗಿ ಬಳಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ವರುಣನ ಮಕ್ಕಳಾದ ನೂರು ಮಂದಿ ಅಸಹಾಯ ಶೂರರು ಬಂದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಹನುಮನು ಹೊಕ್ಕು ವಾನರ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಳೆದು ವಾನರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಹಗೆಯ ಬಲವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳಿಂದಲೂ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ ನಾಶಮಾಡಿ ವರುಣನ ನೂರುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವರುಣನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವನನ್ನು ರಾವಣನು ಹಿಡಿದು ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ತರುವಾಯ ಅವನನ್ನು ಬರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆಂದು ನಿಯಮಿಸಲು ವರುಣನು ಹನುಮನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಸತ್ಯವತಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ರಾವಣನು ಲಂಕೆಗೆ ಬಂದು ಚಂದ್ರನಖಿಯ ಮಗಳಾದ ಅನಂಗಪುಷ್ಪೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಶೈಲನೆಂದೂ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಹನುಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಪುರವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಆತನು ಅಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರ ಮಂದಿ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೊಡೆಯನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ಸುತಾರಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಪದ್ಮರಾಗೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಜಾಂಬವಂತನು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, “ಈಗ ರಾವಣನು ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡಕ್ಕೊಡೆಯನಾಗಿ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ಗಜವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನೂ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಾಧರ ರಾಜರನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನವರ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ ಯಾಗಿರುವನು. ಭೀಷಣ ಬಲರಾದ ಕುಂಭಕರ್ಣ ವಿಭೀಷಣರು ಅವನೊಡಹುಟ್ಟಿ

ದವರು. ಸುರಾಸುರ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲದ ಮೇಘವಾಹನನೂ ಇಂದಗಿಯೂ ರಾವಣನ ಕುಮಾರರು. ಅವನ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇನೆಯು ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದು. ಭುಜಬಲದಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಬಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮನೋಬಲದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ರಾಜನೂ ರಾವಣನನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರನು. ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೂ ಇವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ” ಎಂದು ನುಡಿಯಲು, ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯನ್ನು ನಕ್ಕು ಪರಿಹಾಸದ ಮಾತಿನಿಂದಿಂತೆಂದನು :—

“ಅಯ್ಯಾ! ರಾವಣನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಇಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲೇಕೆ? ಅವನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದುದೇ ಅವನ ಭೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂಶದವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ರಾವಣನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ? ರಾಮ ರಾವಣರ ಬಲೆಯನ್ನು ನಾಳೆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಿರಿ. ಸಿಂಹವು ಆನೆಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಶರಭವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಪುವದೆ? ಕತ್ತಲೆಯು ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಗೆಯಾದೀತೆ? ಅಜೇಯನಾದ ಬಲದೇವನಿಗೆ ರಾವಣನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರದವನು?”

ಅಶ್ವಾಸ ೧೧—ಲಂಕಾ ದಹನ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾವಣನನ್ನು ಹಿರ್ಯಾಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಾಂಬವನೇ ಮೊದಲಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಪ್ರಧಾನರು ತಮಗಧಿರಾಜನಾಗಿಯೂ ಖಚರೋರ್ವಿಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ರಾವಣನ ಮುಂದೆ ಇತರರ ಪರಾಕ್ರಮವು ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರದೆಂದೂ ಇತರ ರಾಜರು ಅವನಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರರೆಂದೂ ಆದಕಾರಣ ದೇವಿಯನ್ನು ಭೇದೋಪಾಯದಿಂದಲೇ ತರತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ರಘುವೀರನು ಅಂತಹ ಭೀತರ ಸಹಾಯವು ತನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾವಣನನ್ನು ದಂಡಿಸಲು ಶಕ್ತನೆಂದೂ ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬಯಸಿದ ದುರಾತ್ಮನನ್ನು ದೆಸೆಬಲಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ, ಆದರೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಜಾನಕಿಯನ್ನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದರೆ ರಾವಣನು ಕಾಯುವೆನೆಂದೂ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಾಂಬೂನದನು, ಹಿಂದೆ ದಶಗ್ರೀವನು ತನಗೆ ಯಾರ ಕೈಯಿಂದ ಮರಣವಾಗುವುದೆಂದು ಅನಂತವೀರ್ಯ ಕೇವಲಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಸಿದ್ಧಶೈಲವನ್ನೆತ್ತಿದವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮರಣವಾಗುವದೆನ್ನಲು ಅಂತಹ ಮಹಾ ಸತ್ಯನು ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ತನಗೆ ಮರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾವಣನು ಹರುಷಚಿತ್ತನಾದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಿರ್ವಾಣ ಶೈಲವನ್ನೆತ್ತುವುದು ತನಗೆ ಕಷ್ಟವಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಲು ಜಾಂಬೂನದ ಸುಗ್ರೀವ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ವಿಮಾನ ವನ್ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿರ್ವಾಣ ನಗವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಿದ್ಧಗುಣ ಸ್ತವನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಶೈಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಲ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಎತ್ತಿದನು. ಆಗ ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿತು, ಹೂಮಳೆ ಕರೆಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವಾನರಚಿಹ್ನೆರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಮರು ದಿನ ರಾಮದೇವನು ಸುಗ್ರೀವ ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ. ಲಂಕೆಗೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಕೂಡಲೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಶುದ್ಧಾಚಾರನಾಗಿಯೂ ವಿಚಾರ ಪರನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವಿಭೀಷಣನು ರಾವಣನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾದುದರಿಂದ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ದೂತರನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕಳುಹಿಸುವುದುಚಿತವೆಂದು ಜಾಂಬವನು ಹೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಹೋದಧಿಯು “ಅಯ್ಯಾ! ಲಂಕಾಪುರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊಗಲು ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾಧರರಾರೂ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅಜೇಯ ಬಲನಾದ ಅಂಜನೇಯನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಥನಿರುವನು; ಆತನು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತರಲು ಶಕ್ತನು, ಇತರರಾರಿಗೂ ಈ ಕೆಲಸವು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು ಹನುಮನಲ್ಲಿಗೆ ದೂತನನ್ನಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಅಂಜನಾಸುತನು ದೂತರಿಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನರಿತು ತನ್ನಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾಯಾ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಅವರು ಕೊಂದು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸೇವಕನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ರಾಮನು ಅವನ ಧೀರಪ್ರಕೃತಿಗೂ ನಯವಿನಯಗಳಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನಿಗೆ ರತ್ನ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟನು.

ಮರುತ್ತನಯನು ತಾನು ನಯದಿಂದಾಗಲಿ ಭಯದಿಂದಾಗಲಿ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ತರುವೆನೆಂದೂ, ಅಲ್ಲದೆ ನೋಡಿಬರುವುದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ ಮಾಯಾರೂಪದಿಂದ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಬರುವೆನೆಂದೂ, ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದು ದೇವಿಯನ್ನು ತರುವುದು ತನಗಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲು ರಾಮನು ಜನಕಜೇಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತರುವ ಕೆಲಸವು ಅಂಜನೇಯನ ದಿಂದೂ ದಶಮುಖನನ್ನು ಕೊಂದು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ತರುವ ಕೆಲಸವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನದೆಂದೂ ನಿಯಮಿಸಿ ಜಾನಕಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಗುರುತು ಗಳನ್ನು ಅಣುವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆಕೆಯ ವಿರಹ ಖೇದವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ

ತನ್ನ ರವಿಮಂಡಲವನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯ ಚೂಡಾಮಣಿ
ಯನ್ನು ತನಗೆ ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ವಾಯುಪುತ್ರನು
ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಲಾಚ್ಯುತರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ವಿಮಾನ
ವನ್ನೇರಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ
ಮಹೇಂದ್ರಪುರವನ್ನು ಕಂಡನು. ಅದು ತನ್ನ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯೆಂದೂ, ತಾನು
ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರು ಇಲ್ಲದ ದೋಷ
ವನ್ನಿಟ್ಟು ಆಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು, ಆ ಪುರವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಮುತ್ತಾತನ
ಬಳಿಗೆ ಆಕೆಯು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೋದಳೆಂದೂ, ಆತನೂ ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು
ಕಳೆದನೆಂದೂ, ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯು ತನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ್ದುದು
ಅಂಜನೇಯನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಕೂಡಲೆ
ಅವನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಆ ಪುರವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಲು ಮಹೇಂದ್ರನು
ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಹನುಮನೊಡನೆ ಕಾದುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಹನುಮನು
ಅವನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿಯು
ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಲು ಶ್ರೀಶೈಲನು ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದನು. ಇದನ್ನು
ನೋಡಿ ಮಹೇಂದ್ರನು ಹನುಮನೊಡನೆ ಅಚಿಂತ್ಯ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಲು
ಹನುಮನು ಅವನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ಮಹೇಂದ್ರನ
ಮೊದ್ವುಗನೆಂದೂ ಅಂಜನಾದೇವಿಗೂ ಪ್ರಭಂಜನನಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಹನುಮನೆಂದೂ
ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ತನಗೆ ಇಂದ್ರಪದವಿ ದೊರೆತಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಚಿತ್ತನಾಗಿ
ಹನುಮಂತನ ಶಾರ್ಯವನ್ನೂ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ಮನೋಹರಾಕಾರವನ್ನೂ
ಹೊಗಳಿ ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹರಸಿದನು. ಮಾರುತಿಯು ಆತನಿಗೆ
ಕೈಮುಗಿದು ಬಾಲಕನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ
ಕಪಿಧ್ವಜ ಕುಲಕ್ಕೆ ಪರಮೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ರಘುವೀರನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ
ತಾನು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ತಾನು ಬರುವವರೆಗೂ ಮಹೇಂದ್ರಾದಿ
ಗಳು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವು
ದೆಂದೂ ನಿಯಮಿಸಿ ತಾನು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟನು.
ಮಹೇಂದ್ರನು ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿ ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಹನುಮರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಹನುಮನರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ
ಹರುಷಗೊಂಡನು. ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನ್ನೂ ಬಂಧುವರ್ಗವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅಂಜನಾ
ದೇವಿಯೂ ಸಂತೋಷ ಚಿತ್ತಳಾದಳು. ತರುವಾಯ ಮಹೇಂದ್ರನೂ ಪ್ರಸನ್ನ
ಕೀರ್ತಿಯೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಲನಾರಾಯಣರನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ತನವನ್ನು
ಕೈಕೊಂಡು ಕಪಿಧ್ವಜರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು.

ಇತ್ತ, ಅಂಜನೇಯನು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಧಿಮುಖ ಪರ್ವತವನ್ನೂ ಆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರತಿಮರಾದ ಚಾರಣರನ್ನೂ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಹಳ ಚೆಲುವೆಯರಾದ ಮೂವರು ಕನ್ನೆಯರನ್ನೂ ಕಂಡನು. ಆಗ ಇವರನ್ನು ದಾರುಣವಾದ ದಾವಾನಲನು ಸುಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಹನುಮಂತನು ಜಲವರ್ಷ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ ಮುನಿಗಳ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಆ ಕನ್ನೆಯರು ಹನುಮಂತನ ಮಹೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಮಹಾಟವಿಯಲ್ಲಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಆತನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ದಧಿಮುಖ ನಗರದರಸಾದ ಗಂಧರ್ವನೆಂಬ ಖಚರಪತಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಂದೂ, ಅನೇಕ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾಧರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಂದು ಕೇಳಿದರೂ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯು ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರವೇಗನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಕೇಳಲು ಅವನನ್ನೂ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿ ಜಿನಭವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನಾವನೆಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾಮುನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಉತ್ತರಶ್ರೇಣಿಗೆ ಪ್ರಧಾನನಾದ ಸಾಹಸಗತಿಯನ್ನು ಕೊಂದವನೇ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪತಿಯಾಗುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟನೆಂದೂ, ತಾವು ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳಿದ್ದು ಮನೋವೇಗವೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆವೆಂದೂ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿನ ಕೇಡನ್ನು ತಮಗೆ ಆಗಬೀಡುವುದವನು ತಮ್ಮನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಹೋದ ಅಂಗಾರವರ್ಮನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹನುಮಂತನು ಸಾಹಸಗತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡ ರಾಘವನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರದಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಗಂಧರ್ವನು ಸಿದ್ಧವಿಷ್ಣಿಯರಾದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಹನುಮಂತನು ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನೊಡಗೊಂಡು ಉಚಿತ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಶಸ್ತ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಬಲು ಹರುಷದಿಂದಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ, ಹನುಮಂತನು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗಡೆ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರುದಿನ ಪುರವನ್ನು ಹೊಗಬೇಕೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಕೋಟಿಯು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಲು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ದಿವ್ಯ ವಜ್ರಕವಚವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ದೈವಿಕವಾದ ತನ್ನ ಗದಾಯುಧದಿಂದ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಕಾರವನ್ನೊಡೆದು ದ್ವಾರಪಾಲಕನಾದ ವಜ್ರಮುಖನೆಂಬ ದನುಜನನ್ನು ಕೊಂದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ದನುಜನ ಮಗಳಾದ ಲಂಕಾಸುಂದರಿಯು ಕಡು ಮುಳಿದು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಬಂದು ಹನುಮಂತನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಗೊಂಡು

ಶೋಕವನ್ನೂ ಮುಳಸನ್ನೂ ತೊರೆದು ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹನು ಮಂತನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹನುಮನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಅವಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆತನು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು ಅವಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಕಂಡು, ರಾವಣನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ರಾವಣನ ದುರ್ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ವಿಭೀಷಣನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಭೀಷಣನು ತಾನು ಉದಾಸೀನ ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರೇಮವು ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೆಂದು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಆಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವೆನೆಂದೂ ಆತನು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಮಾಡದೆ ಇರುವನೆಂದೂ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಹನ್ನೊಂದು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ನಿರಶನ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವಳೆಂದೂ ಆದರೂ ರಾವಣನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಂಜನೇಯನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯಿದ್ದ ವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಮಂಡೋದರಿ ಮೊದಲಾದ ಹಲವರು ಖಚರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಳಸಿ ಕಾಂತಿಗೆಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು, ಮತ್ತಾರೂ ಕಾಣದಂತೆ ಆಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ರಾಮನ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು. ಸೀತೆಯು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಮಾನಂದ ಹೊಂದಲು, ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಮಂಡೋದರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಆಕೆಯು ರಾವಣನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಅವರಂಥ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬಾರದೆಂದೂ ರಾಮಚಂದ್ರನಟ್ಟಿದ ದೂತನು ಬಂದುದರಿಂದ ತನಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಯಿತೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಂಡೋದರಿಯು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೆಂದೂ ಸೀತೆಗೆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು ಕರ್ಣ ಪಿಶಾಚವಿರಬಹುದೆಂದೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಹನುಮಂತನು ತನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಲು ಖಚರ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಭಯಪಟ್ಟು ಸೀತೆಯ ಮರೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಆಗ ವಾಯುಪುತ್ರನು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ರಾಮನು ಸೀತಾದೇವಿಯ ಅಗಲಿಕೆಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸೀತೆಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ವನವಾಸದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಹೇಳಿ ಸೀತಾಸಹರಣವಾದ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಾನಕಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಹನುಮಂತನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಗಳಿದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಂಡೋದರಿಯು ಆಂಜನೇಯನಿಗೆ ಸಮಾನರಾದವರು ಹಿಂದಿನವರಲ್ಲಿಯೂ ಈಗಿನವರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಉಗ್ಗಡಿಸಿ, ರಾವಣನಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ

ಯನ್ನೂ ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ದೇಹಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಆಂಜನೇಯನು ಅಸೇವ್ಯರಾದ ಭೂಚರರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗೆ ನಿಂತಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಹನುಮಂತನು ಕಪಿಧ್ವಜಕುಲಕ್ಕೆ ರಾಘವನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದೆನೆಂದೂ ರಾವಣನು ಪರಸ್ತ್ರೀಗೆ ಆಸೆಪಟ್ಟು ಲೋಕ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಈ ತೆರನಾಗಿ ನಡೆದಿರುವುದು ಕುಲ ನಾಶಕರವೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಮಂಡೋದರಿಯು ಲಯಕಾಲದ ಚಂಡಿಕೆಯಂತೆ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟಳಾಗಿ ರಾವಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಇತ್ತ, ಸೀತಾದೇವಿಯು ಪಂಚ ಪರಮೇಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಮನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಯತಿವರರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರದಾನವನ್ನಿತ್ತು ಪಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಆಂಜನೇಯನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಆಕೆಯು ರಾಮನಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದೂ ಹನುಮಂತನು ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಚೂಡಾರತ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆಗ ಆಂಜನೇಯನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದೂ ಹೋದದ್ದೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕೀಳನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಯ ಖಳರನ್ನು ಕೊಂದು ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಪುರವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ರಾವಣನಿಗೆ ತಾನು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಿಸುವೆನೆಂದು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿದನು.

ಅತ್ತ, ಮಂಡೋದರಿಯು ಹನುಮಂತನ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾವಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ರೋಷಾವೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕದನ ಸಮರ್ಥರಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕರೆದು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕೊಂದುಬನ್ನಿರೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಅವರು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಂಜನೇಯನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು, ಆತನು ಅಲ್ಲಿಯ ಮರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದನು. ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ನಿಶಾಚರನು ರಾವಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ಕಿಡಿಕಿಡಿಗೆೊಂಡು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದೆದ್ದು ತಾನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಮಗನಾದ ಇಂದಗಿಯು ಬಂದು ಏಕಾಕಿಯಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ರಾವಣನು ಹೊರಡುವುದು ಲೋಕಾಪನಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ತಾನು ಹೋಗಿ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಹೊರಟನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಹನುಮಂತನು ತಾನು ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬರಿಸಿ ವಿಜಯರಥಾರೂಢನಾಗಿ ಲಂಕಾಪುರವೆಲ್ಲವೂ

ತಲ್ಲಳಿಸುವಂತೆ ಕಾದಿ ಹೆಸರಾದ ನಾಯಕರನೇಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಇಂದಗಿಯು ಮುಳಿದು ಹನುಮಂತನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಆಗ ಹನುಮಂತನು ತನಗೆ ರಾಘವನು ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆದುದರಿಂದ ತಾನು ಇಂದಗಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ರಾವಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಂಕಾದಹನ ಮಾಡುವನೆಂದೂ ಆಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬೀಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟವನಂತೆ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿದನು. ಅವನನ್ನು ಇಂದಗಿಯು ರಾವಣನ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು ರಾವಣನು ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ, “ಎಲೈ ಹನುಮಂತನೇ! ನೀನು ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಉನ್ನತಿಯನ್ನೂ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಇಂದಗಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಮಾಡಿರುವ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವನಿಗೆ ಚರನಾಗಿ ಬರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಹಗೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ದುರಾತ್ಮನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ದಂಡಿಸಲೇ ಬೇಕು” ಎನ್ನಲು, ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು, ಅಂಜನೇಯನನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿಯೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರುತಿಯು ಮುಳಿದು, “ಅಯ್ಯಾ! ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಹಿಡಿತಂದು ತೋಯದವಾಹನನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದ ರಾವಣನ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸದೆ ದೋಷಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟ ನೀವು ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗೂ ರಾವಣನಿಗೂ ವಿಧಿಯು ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಕೈಯಿಂದ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾವನ್ನು ಬರೆದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ತೊಡೆಯುವುದು ಯಾರಿಂದಾಗುವುದು?” ಎಂದು ಪಲ ತೆರನಾಗಿ ಮೂದಲಿಸಲು ದಶಮುಖನು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ಅವನ ಹರಟೆಗೆ ಎಡೆಗೂಡದೆ ಅವನನ್ನು ರಾಮದೂತನೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಯಿಸಿ ಅವನ ಮಾನ ಪಡಿಸಿ ಅಟ್ಟಿಬಿಡಿರೆಂದು ತನ್ನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹನುಮಂತನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಕೋಪದಿಂದ ಉರಿದುಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರನ್ನು ತುಳಿದು, ಕೆಲವರನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಕೆಲವರನ್ನು ಎಲುಬು ಮುರಿದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಕಾಲುಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂದು, ಸಿಂಹಲಂಘನದಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ತನ್ನ ದಹನವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೆ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ರಾವಣನ ಅರಮನೆಯನ್ನೂ ಸುಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಆತನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯೊಡಗೂಡಿ ಹೊರಟು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಖಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದರು. ಹನುಮಂತನು ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಚೂಡಾರತ್ನವನ್ನು ಕೊಡಲು ರಾಮನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪಗಳು ಸುರಿದುವು; ಸೀತೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಹಿಡಿಯದಂತಾಯಿತು. ಅಂಜನೇಯನು ಸೀತಾರಾಮರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಸೀತೆಯಿಂದ

ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಅವನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಂಜನೇಯನ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಯಾದ ಪೃಥುಮತಿಯು ಆಂಜನೇಯನು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಪರಾಕ್ರಮ ವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಎಲ್ಲರೂ ಆಂಜನೇಯನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇನ್ನು ತಡವೇತಕ್ಕೇಂದು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಹೇಳಲು ಆತನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವು ನಭೋಗಮನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಜೇಯರಾದ ತನ್ನ ಯೋಧರೊಡನೆ ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಆಶ್ವಾಸ ೧೨—ಲಂಕಾ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ

ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಿನಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಓಲಗ ಸಾಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ಪಕ್ಕದ ಮಣಿಮಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ, ಸುತ್ತಲೂ ಸುಗ್ರೀವ ಅಂಗದ ನಳ ನೀಲ ಜಾಂಬವ ಹನುಮ ಮೊದಲಾದ ಖಚರ ಪರಿವೃಥರೂ ಸೇನಾನಾಯಕರೂ ಸಮುಚಿತಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು. ಆಗ ಪುರೋಹಿತನು ಸ್ವಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ಲಗ್ನವು ಸಮಾಪಿಸಿತೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ನಳನು ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಿಸಿದನು. ಆಗ ಕುಲವೃದ್ಧರೂ ಕುಲಾಂಗನೆಯರೂ ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಲು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದೆದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಹೊರಟು ಜಯಘೋಷವು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಥವನ್ನೇರಿ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಡೆದನು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೇನಾ ನಾಯಕರನ್ನು ತಂತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ ತಾನೂ ಹನುಮನೂ ರಥಾರೂಢರಾಗಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಧರ ನಾಯಕರೊಡನೆ ದಾಶ ರಥಿಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಯ್ಯಾವಲಾಗಿ ನಡೆದರು. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಸೇನೆಯು ವೇಲಾಂಧಪುರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಆ ಪುರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸಮುದ್ರ ನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಳನ ಸೈನ್ಯವನ್ನಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅವನನ್ನು ನಳನು ಸೋಲಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆತನು ಸಮುದ್ರನಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಲು, ಸಮುದ್ರನು ತನ್ನ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿ ಭೃತ್ಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ತರುವಾಯ ಸುವೇಲಾ ಚಲದೊಡೆಯನಾದ ಸುವೇಲನು ರಾಮನಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದನು. ರಾಮನು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಆ ದಿನ ಸುವೇಲಾಚಲವಲ್ಲಿದ್ದು ಮರುದಿನ ಲಂಕಾದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಹಂಸದ್ವೀಪದ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಾದ ನಭಶ್ಚರನು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲ ಸಮೇತನಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ನಳನು ಅವನನ್ನು

ಜಯಿಸಿ ಶರಣಾಗತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿರುವ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜರನ್ನು ಆಜ್ಞಾವಿಧೇಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ಇತ್ತ, ರಾವಣನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಚಾರನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು, ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವರಾದ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಖೇಚರರಿಂದಲೂ ರಾವಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಳಿದ ಸಾಮಂತ ರಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ರಾವಣನು ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕು ತನ್ನ ಸಾಮಂತರು ಕಪ್ಪ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಾಕಿಗಳಾದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿರುವಂತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಮೇಘವಾಹನ ಮೊದಲಾದ ಸಭಾ ಸದರೆಲ್ಲರೂ ಮಾರ್ದನಿಗೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ವಿಭೀಷಣನು ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಕ್ಲೇಶಗಳುಂಟಾಗುವವೆಂದೂ ಕುಲನಾಶವಾಗುವದೆಂದೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸುಖದಿಂದಿರಬಹುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದಗಿಯು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ದೂಷಿಸಿ, ತಾರಾದ್ರಿಯನ್ನು ತೋಳಬಲದಿಂದೆತ್ತಿದ ರಾವಣನನ್ನು ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವರು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆಂದೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಯಪಡುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದೂ ನುಡಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಭೀಷಣನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಸೆಪಟ್ಟು ದುರ್ಯಶಸ್ಸಿಗಂಜದೆ ಬಲ್ಲಿದರಲ್ಲಿ ಕಲಹವನ್ನು ಬಯಸುವುದು ತಪ್ಪೆಂದೂ ಖರ ದೂಷಣರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಹರಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಖೇಚರರನ್ನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೀರಿಸಿದ ಸೌಮಿತ್ರಿಗೆ ಎಣೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮ ಬಾಣವು ಯಾರನ್ನೂ ಉಳಿಯಲೀಯದೆಂದೂ ಅದುದರಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಸಂಧಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಕಾದಿದಲ್ಲಿ ಅಪವಾದವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾವಣನು ರೌದ್ರಾಕಾರನಾಗಿ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಸೆಳೆಯಲು ವಿಭೀಷಣನು ಗದಾದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಾವಣನೆದುರಿಗೆ ಅದಿರದೆ ನಿಂತನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕುಲವೃದ್ಧರು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬಂದು ರಾವಣನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಅವನು ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕು, “ಅಯ್ಯಾ! ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರದವನು ನನಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠನೇ? ಅಂಥವನು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಆಕ್ತನಕ್ಕೆ ನಿಂತು ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಾಯಾದಿತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಭೀಷಣನ ಪುಂಡನ್ನಡಗಿಸುವೆನು; ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾದರೂ ನನ್ನ

ಮಾತಿಗಡ್ಡವಾಗಿ ಬಂದು ಬದುಕುವನೇ ? ಆದರೆ ಗೋತ್ರವಧೆಯು ಸರಿಯಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟಿಬಿಡಿರಿ ; ಇವನು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆಯುದ್ದೋತ್ಸಾಹಿಗಳಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಪದೇಶಮಾಡುವನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಭೀಷಣನು ತನ್ನ ಸಾಮಂತರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಲಂಕೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹಂಸದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಹತ್ತರನನ್ನು ರಾಮನ ಬಳಿಗಟ್ಟಲು ಅವನು ಬಂದು, ರಾವಣನು ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ವಿಭೀಷಣನು ರಾಮನ ಶರಣಹೊಗಲು ಬಂದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಮತಿಕ್ರಾಂತ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರು ಇದು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಹುಸಿ ಜಗಳವಿರಬಹುದೆಂದೂ ತಮಗೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈರೀತಿ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಲು, “ ಆಯ್ಯಾ ! ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಬರಲು ಅಳುಕಿ ಮೋಸದಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ ದಶಕಂಠನಿಗೆ ಹೆದರುವುದೇ ? ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ, ಎದುರುಬಿದ್ದವರನ್ನಿಕ್ಕದೆ, ಮರೆಹೊಕ್ಕವರನ್ನು ಕಾಯದೆ ಬಾಳುವ ಅರಸುಮಗನ ಭುಜಬಲವು ನಿರರ್ಥಕವು, ಅವನ ಪಾರ್ಥಿವ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವು ” ಎಂದು ರಾಮನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅಂಜನಾಸುತನು ವಿಭೀಷಣನ ಗುಣಸ್ತವನಮಾಡಿ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗಿರುವ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಜನಪ್ರವಾದದಿಂದ ತಾನರಿತಿರುವನೆಂದೂ ವಿಭೀಷಣನು ತನಗೆ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಲು ರಾಮನು ಚಾರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ವಿಭೀಷಣನು ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ರಾಮನಿಗಡ್ಡಬೀಳಲು ಆತನನ್ನು ರಾಮನು ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಕಂಡು ಉಚಿತ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಸಡಿಸಿ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಿಹಿಣೀ ಬಲದೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇರಲು ಮರುದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಆಗ ನಳನು ನಭೋಗಮನ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಸೇತುವಾದುದೆಂಬಂತೆ ಚತುರಂಗ ಬಲವನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿದನು. ಜಾಂಬವ ಸುಷೇಣ ವಿಭೀಷಣ ಚಂದ್ರರಶ್ಮಿ ಸುಗ್ರೀವ ಹನುಮ ಮೊದಲಾದವರ ರತ್ನವಿಮಾನಗಳು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರಲು ಎಲ್ಲ ಸೈನ್ಯವೂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ವನದಲ್ಲಿಳಿದು ತರುವಾಯ ಲಂಕಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟು ರಣಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೇರಿತು. ಆಗ ಅವರವರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಿಡಾರಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದುವು.

ಆಶ್ವಾಸ ೧೩—ಬಲಾಚ್ಯುತ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವ ವರ್ಣನೆ

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಸೇನೆಯ ಕೋಲಾಹಲವು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲು ರಾವಣನು ಮುನಿದು ಸನ್ನಾಹ ಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯಿಸಿ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಬಂದನಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನು. ರಾವಣನ ಸಾಮಂತರೆಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಸೇನೆಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇರಲು ಅವನು ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಕ್ಷಿಣಿಣೀ ಬಲದೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾಗಲು ಇಂದಗಿ ಮಾರೀಚ ಜಿತಶತ್ರು ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾ ರಥರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ರಾವಣನು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾತಗಳೂ ಅಪಶಕುನಗಳೂ ತೋರಿದರೂ ಅವನ್ನು ರಾವಣನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಬಂದು ಒಡ್ಡಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ನಳ ನೀಲ ಅಂಗದಕುಮಾರ ಸುಷೇಣ ಜಾಂಬವ ಮೊದಲಾದ ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರೂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಹನುಮ ಮೊದಲಾದ ಖೇಚರ ನಾಯಕರೂ ವಿಭೀಷಣನೂ ಸುಗ್ರೀವನೂ ತಂತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳೊಡನೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸುತ್ತಲೂ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಆಗ ರಾಮನ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ನಳ ನೀಲರೂ ರಾವಣನ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರೂ ಇದಿರಾಗಿ ಕಾದಿ ನಳನು ಹಸ್ತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಹಸ್ತನು ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ನಳನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನೀಲನು ನಳನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಪ್ರಹಸ್ತನನ್ನು ಕೊಂದನು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯನಸ್ತಮಿಸಲು ಉಭಯ ಬಲದ ವರೂ ಅಪಹಾರ ತೂರ್ಯವನ್ನು ಹೊಯಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮರ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೆ ಉಭಯ ಸೈನಿಕರೂ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಬಂದು ಕಾದುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಾರೀಚನು ಸಂತಾಪನನ್ನೂ ಮಕರನು ಮಹೋದಧಿಯನ್ನೂ ಗಂಭೀರನು ಉದ್ಧಾಮನನ್ನೂ ಸಿಂಹಕಟಿಯು ಪ್ರಥಿತನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ರಾವಣನ ಸೇನೆಯು ಜಯಘೋಷವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ರಾಮನ ಸೇನೆಯು ಭಯಗೊಂಡಿತು. ಕೂಡಲೆ ರಾಮನ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಇತರ ಸಾಮಂತರು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಭೈರವನ ಭೀಕರಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ರಾವಣನ ಸಾಮಂತರನೇಕರನ್ನು ಕೊಂದರು. ಅದು ವರೆಗೆ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಲು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರವರು ಅವರವರ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಮರುದಿನ ಹೊತ್ತು ಮೂಡಿದೊಡನೆಯೇ ಯುದ್ಧವಾರಂಭ ವಾಗಿ ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳ ನಾಯಕರೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಾದಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ನಡೆದಮೇಲೆ ಹನುಮನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಶೂರರನ್ನು ಕೊಂದು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ರಾವಣನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಓಡಿಸಲು ರಾವಣನು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಅವನೊಡನೆ ಕಾದಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಮಯನ

ಮಕ್ಕಳಾದ ಮಹೋದರ ವಜ್ರೋದರರು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬಂದು, ಮಹೋದರನು ಅಂಗದನೊಡನೆಯೂ ವಜ್ರೋದರನು ಹನುಮನೊಡನೆಯೂ ಕಾದಿ ಸತ್ತರು. ಹನುಮನು ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮಾಲಿ ಜಂಬುಮಾಲಿಯೆಂಬವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಹನುಮನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಘವನ ಸಾಮಂತರು ಕೆಲವರು ಬಂದು ಹನುಮನನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟು ತಾವು ಕಾದಿದರು. ಆಗ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಕ್ಷೋಭಣ ವಿದ್ಯಾ ಶರದಿಂದ ಕಪಿಧ್ವಜರ ಸೈನ್ಯವು ಮೈಮರೆತು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸುಗ್ರೀವನು ನಿದ್ರಾ ಪ್ರಬೋಧಿನಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಬಾಣದಿಂದ ಹನುಮ ಮೊದಲಾದವರ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಕಳೆದನು. ಆಗ ರಾವಣನು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ನುಗ್ಗಿಬರಲು ಇಂದಗಿಯು ತಂದೆ ಯನ್ನು ತಡೆದು ಆತನಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿ ಕಾದುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮೇಘವಾಹನನು ಜನಕಾತ್ಮಜನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಇಂದಗಿಯು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ವಿರಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪನ್ನಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬಿಗಿದನು; ಮೇಘವಾಹನನು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನು ಮೂರ್ಛಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಗೂ ಹನುಮಂತನಿಗೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾಗಪಾಶವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದನು. ಆಗ ಅಂಗದನು ಬಂದು ಘೋರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಹನುಮಂತನನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಘವನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ವಿಭೀಷಣನು ಇಂದಗಿ ಮೇಘವಾಹನರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೊಡನೆ ಕಾದುವುದು, ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹಿಂಜರಿದರು. ಆಗ ವಿಭೀಷಣನು ಪನ್ನಗಶರ ಪೇಷಿತರಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲರನ್ನು ಕಂಡು ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಸ್ತಮಿಸಲು ರಾವಣನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸಾಕುವಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪನ್ನಗಶರ ಮೂರ್ಛಾಗತರಾಗಿದ್ದ ಹನುಮಂತ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲರನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ತರುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಮನನ್ನು ಕೇಳಲು, ಆತನು ಹಿಂದೆ ವರವಿತ್ತ ದಿವಿಜನನ್ನು ನೆನೆದಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಪದ್ರವವು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾಮನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಾಡಲು ಗರುಡಾಧಿಪನಾದ ಮಹಾಲೋಚನನೆಂಬ ದೇವನಿಗೆ ಆಸನ ಕಂಪವಾಗಿ ರಣಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ರಘುವೀರನು ತನ್ನನ್ನು ನೆನೆದನೆಂದು ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆತನು ತಿಳಿದು, ಸಿಂಹವಾಹಿನಿ ಗರುಡವಾಹಿನಿಯೆಂಬೆರಡು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬರುವಂತೆ ತನ್ನನುಚರನಾದ ಚಿಂತಾ ವೇಗನೆಂಬ ದೇವನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಲು ಆತನು ಬಂದು ಸಿಂಹವಾಹಿನಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೂ ಗರುಡವಾಹಿನಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿಗೂ ಸದ್ಭಾವದಿಂದಿತ್ತನು.

ಬಲಾಚ್ಯುತರು ಆ ದೇವನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಜೈನಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧಿಯಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುಲಕಾಂಕಿತರಾದರು.

ಆಶ್ವಾಸ ೧೪—ರಘುವೀರ ವಿಜಯ ವರ್ಣನೆ

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಚಿಂತಾವೇಗ ದೇವನನ್ನು ನಿರ್ಭರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿ ಸಲು ಆತನು ಸಂತೋಷ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಧವಳ ಭತ್ರ ಚಾಮರಗಳನ್ನೂ ಸಿಂಹ ಗರುಡ ಧ್ವಜಗಳನ್ನೂ ಅಭೇದ್ಯ ಕವಚಗಳನ್ನೂ ಅನರ್ಘ ರತ್ನಭೂಷಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಅನಂತರ ಗರುಡವಾಹಿನಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಾಗಸಾಶವಿದ್ಯೆಯು ಸಡಿಲಿಹೋಗಲು ಹನುಮ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲರು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಸಿಂಹ ಗರುಡ ವಾಹನಾ ರೂಢರಾಗಿದ್ದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಆ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನವರಿಂದ ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೆ ಎಂದಿನಂತೆ ರಾವಣನು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಒಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲಲು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ನಿತ್ಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ದೇವನಿತ್ತು ಕವಚ ಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ದಿವ್ಯಾಭರಣ ಭೂಷಿತರಾಗಿ ಸಿಂಹ ಗರುಡ ವಾಹನಗಳನ್ನೇರಿ ಸಿಂಹ ಗರುಡಧ್ವಜಗಳನ್ನೆತ್ತಿಸಿ ಧವಳ ಭತ್ರ ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾ ಮಂಡಲ ಮರುತ್ಸುತ ವಿಭೀಷಣ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾಧರರು ಸುತ್ತಿಬರಲು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಒಡ್ಡಿನಿಂತರು.

ಆಗ ಎರಡು ಸೇನೆಗಳೂ ಭಯಂಕರವಾಗುವಂತೆ ಕಾದಿದುವು. ರಾವಣನು ಬಹಳ ರೋಷದಿಂದ ವಾನರ ಸೇನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅದು ಬೆಚ್ಚಿ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಭೀಷಣನು ರಾವಣನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಆತನು ತಮ್ಮನನ್ನು ನೀಚನೆಂದು ಬೈದು ದೊರೆಗೆಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಳಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಗೋತ್ರವಧ ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲದೆ ತೊಲಗಿಹೋಗಿದನು. ದಶವದನನ ಈ ದುರುಕ್ತಿಗೆ ವಿಭೀಷಣನು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ತಾನು ಹೇಳಿದ ಹಿತವನ್ನು ಕೇಳದೆ, ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ ತೋಯದವಾಹನನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬಯಸಿದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನುಳಿದು ಜಗನ್ನಾತೆ ಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಂದು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು ರಾವಣನು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ

ವಿಭೀಷಣನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನು. ಇಬ್ಬರೂ ಕಾದಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಜಿತ್ಕುವಾರನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನೊಡನೆ ಕಾದಲುದ್ಯುಕ್ತನಾಗಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವನನ್ನೆದುರಿಸಿದನು. ರಾಘವನು ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಮೇಲೆಯೂ ಹನು ಮಂತ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಮೊದಲಾದ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ರಾದ ರಾಕ್ಷಸ ಬಲದ ನಾಯಕರ ಮೇಲೆಯೂ ಮಹಾ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇಂದಗಿಯನ್ನು ವಿರಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಾಗಪಾಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ವಿರಾಧಿತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೀಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ರಾಮನು ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಿಗೊಪ್ಪಿಸಲು ಆತನು ಮೇಘವಾಹನನನ್ನು ನಾಗಪಾಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನೂ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನೂ ಬೀಡಿಗೆ ಕೊಂಡುಹೋದನು.

ಇತ್ತ, ರಾವಣನು ವಿಭೀಷಣನೊಡನೆ ಮಹಾಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಂಡು ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ತಾನು ರಾವಣನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನು. ಆಗ ರಾವಣನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಡಲು ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನಿಶ್ಯಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮನಿಗೆ ವ್ಯಸನವೂ ಕೋಪಾಟೋಪವೂ ಉಂಟಾಗಲು ಆತನು ರಾವಣನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಏಳು ಸಾರಿ ವಿರಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕವಚವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ವ್ರಣಕಾಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ರಾಮನು, ಕುಲಾದ್ರಿಯನ್ನೇ ಭೇದಿಸುವ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಬಾಣಗಳು ರಾವಣನ ದೇಹವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೇದಿಸದೆ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ದನು ಜನು ಅಲ್ಪಾಯುವಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದನು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾಗಲು ಎರಡು ಸೇನೆಗಳೂ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋದುವು. ರಾವಣನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸಿದನೆಂಬ ಸಂತೋಷವೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಇಂದಗಿ ಮೇಘವಾಹನರೂ ತಮ್ಮನಾದ ಕುಂಭಕರ್ಣನೂ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿದುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮೂರ್ಛೆಬಿದ್ದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮನು ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರಲು ಜಾಂಬವ ಸುಷೇಣ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಮನಿಗೆ ಧೈರ್ಯಹೇಳಿ ಎಂಟನೆಯ ಕೇಶವನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಉಂಟಾಗದೆಂದೂ ಆತನಿಂದಲೇ ರಾವಣನಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸುತ್ತಲೂ ವಿದ್ಯಾಮಯವಾದ ಏಳು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ನಾಯಕನನ್ನು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಕಾವಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾನೂ ಒಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ, ರಾವಣನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಾಯದೆ ಬದುಕನೆಂದೂ ಸತ್ತಲ್ಲಿ, ಸೆರೆಯಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತಮ್ಮನನ್ನೂ ಹಗೆಗಳು ಉಳಿಸರೆಂದೂ

ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನು ಮೂರ್ಛೆಹೋದುದನ್ನು ಸೀತಾದೇವಿಯು ಕೇಳಿ ಹಲವು ತೆರನಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು ಖಚರಕಾಂತೆಯಾದ ವಿನೀತೆ ಎಂಬವಳು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ವಾಸುದೇವನಾದುದರಿಂದ ಸಾಯುವನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜನಕನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಗಗನಚರನೊಬ್ಬನು ಕಾಳೆಗದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮೂರ್ಛಾವೃತ್ತಾಂತವನ್ನರಿತು ಆ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಾನು ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನನ್ನು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆ ಗಗನಚರನು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿಗೆ ಸರ್ವ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಬಿನ್ನಪವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು:—

“ನಾನು ದೇವನೀತಪುರದೊಡೆಯನಾದ ಶಶಿಮಂಡಲನ ಮಗನು, ಅತಿ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಖೇಚರನು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ವಾಯುಪಥದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಹಸ್ರವಿಜಯನೆಂಬ ನನ್ನ ಹಗೆಯೊಬ್ಬನು ನನ್ನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಡಲು ಸತ್ಯವುಡುಗಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಿದ್ದು ಸಾಕೇತದ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗ ಭರತನು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣದಿಂದ ಕಂಡು ದಿವ್ಯ ಸುಗಂಧ ತೋಯವನ್ನು ತರಿಸಿ ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಹಚ್ಚಲು ಶಕ್ತಿಯು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ನಾನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚುತ್ತೆನು. ಆ ಗಂಧ ಸಲಿಲಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದರ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನಾನು ಭರತನನ್ನು ಕೇಳಲು ಆತನು ತನ್ನ ಮಾವನಾದ ದ್ರೋಣಮೇಘನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅನೇಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗಿರುವಾಗ ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಹೆರಲು ವ್ಯಾಧಿಯು ನಾಶವಾಯಿತೆಂದೂ ಆ ಕೂಸಿಗೆ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತೆಂದೂ ಆ ಮಗುವಿನ ಮಜ್ಜನ ಜಲದಿಂದ ತನ್ನ ದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಧಿರಹಿತವಾಯಿತೆಂದೂ ದ್ರೋಣಮೇಘನು ತನಗೆ ತಿಳಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದೆಂದು ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಭರತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದನ್ನೂ ಆತನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.”

ಹೀಗೆಂದು ಅತಿಚಂದ್ರವಿಯಚ್ಚರನು ಬಿನ್ನವಿಸಲು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಮೆಚ್ಚಿ ಆತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ಹನುಮ ಅಂಗದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ—ಇವರನ್ನೂ ಗಂಧೋದಕವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭರತನ ಬಳಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದನು. ಅವರು ವಿಮಾನಗಳ

ನ್ನೇರಿ ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಸಾಕೇತಪುರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಭರತನನ್ನು ಕಂಡು ರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ತಾವು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯು ಮಿಂದ ಗಂಧೋದಕವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಗುವದೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರು ರಾವಣನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ರಾಮನಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಗಂಧೋದಕವನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಲು ಭರತನು ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೇ ವರನೆಂಬುದನ್ನು ಮುನಿಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿದಿರುವೆನಾದುದರಿಂದ ಗಂಧೋದಕದೊಡನೆ ಆಕೆಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ದ್ರೋಣಮೇಘನ ಬಳಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನರನ್ನಟ್ಟಿದನು. ದ್ರೋಣಮೇಘನು ಭರತನ ಮಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯನ್ನೂ ನೂರುಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ವಿವಾಹವನ್ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ನಕ್ಷತ್ರಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ರಣಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಶಕ್ತಿಯು ಶಕ್ತಿಯು ಕುಂದುತ್ತ ಬಂದು ಕಡೆಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಕಿಡಿಗಳನ್ನುಗುಳುತ್ತ ಜನಾರ್ದನನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪವನಜನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಆಗ ಶಕ್ತಿಯು ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಾನು ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಹೋಗತಕ್ಕವಳಲ್ಲೆಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಹನುಮನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯ ಕರಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೂ ಸುರಭಿಸಲಿಲ ಸೇಚನದಿಂದಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚುತ್ತ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನ್ಮಥ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಹನುಮದಾದಿಗಳು ಆಕೆಯನ್ನೂ ಆಕೆಯೊಡನೆ ಬಂದ ನೂರ್ವರು ಕನ್ಯೆಯರನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಅತ್ತ, ದಶಶಿರನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸೀತೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸಂಧಿಗೊಡಂಬಡುವಂತೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ತನ್ನ ಯಶಸ್ವ್ಯಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಕಳಂಕವಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನುಡಿದು, ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಸಾಧಾರಣರಾದುದರಿಂದ ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಹಗೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಬಗೆದು ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಸೆ ಬೇಡೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಯಿಸಿ ಜಿನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಾಡುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ, ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟು

ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು ಪ್ರತಿಮಾಡದಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಮಂಡೋದರಿಗೆ ಹೇಳಿ ತನ್ನರಮನೆಯೊಳಗಣ ಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶಾಂತೀಶ್ವರನನ್ನು ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥಿತನಾಗಿ ಸ್ಫಟಿಕಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಉಭಯ ಬಲವೂ ಅಭಯ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು.

ವಿಭೀಷಣನು ರಾವಣನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನರಿತು ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ರಾವಣನು ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ಒಬ್ಬ ರಾವಣನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದೇ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ರಾವಣಕೋಟಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದೂ ಅದಕಾರಣ ಅವನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಲಂಕಾಪುರವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಘವನು “ಅಯ್ಯಾ ವಿಭೀಷಣನೇ! ವನಿತೆಯ ಮೇಲೆಯೂ, ಆಯುಧವನ್ನು ಬಿಸುಟವನ ಮೇಲೆಯೂ, ಎದುರಾಗದವನ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಭೂಪಾಲರಿಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ; ದಶಾನನನು ನಿಯಮಸ್ಥನಾಗಿ ಜನೇಂದ್ರನ ಮರೆಹೊಕ್ಕು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬಹುದೇ?” ಎಂದು ಹೇಳಲು, ವಿಭೀಷಣಾಂಗದಾದಿಗಳು “ಮಹಾಸತ್ವನಾದ ರಾಘವನು ಅನಾಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವನೇ? ಆತನರಿಯದಂತೆ ರಾವಣನ ವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ನಂದೀಶ್ವರನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನೊಡನೆ ಬಲಾಧಿಕರಾದ ಕಸಿದ್ವಜ ಸೈನಿಕರು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಪೊಕ್ಕು ಮಾಡಗಳನ್ನೊಡೆದು ವನಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಯನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ಮಂಡೋದರಿಯು ತಂದೆಯನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ವಾನರಸೇನೆಯು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ರಾವಣನ ಕುಲವನಿತೆಯರನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದು ಹೊಡೆದು ಹಾಹಾಕಾರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೂ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ರಾವಣನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಂಗದನು ರಾವಣನ ಅರಮನೆಯ ಜಿನಭವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ದರ್ಶನ ಸ್ತುತಿಗೈದು ಬಿಟ್ಟದಂತೆ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದ್ದ ರಾವಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಹಲವು ತೆರನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿ ಹೊಡೆದು ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಸ್ಫಟಿಕದ ಅಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನಿಡಾಡಿ ಆತನ ಹೆಂಡಂದಿರ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಬೀಸಾಡಿ ಅಲ್ಲದುದನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತ ಯುವತಿಯರನ್ನು ತೊಂದರೆಮಾಡುತ್ತ ಮಂಡೋದರಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಚಾಮರಹಾಕಲು ನಿಯಮಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆಗ ಮಂಡೋದರಿ ಮೊದಲಾದ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಜಪವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹೆಂದು ಅಳುತ್ತ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ರಾವಣನು ಚಲಿಸದೆ ಚಿತ್ತ ನಿರೋಧದಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದನು. ಆ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಯೇನೆಂದು ರಾವಣನನ್ನು ಬೇಡಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನಳಿದು ಮಿಕ್ಕವರು ಯಾರನ್ನೂ ಉಳಿಯಲೀಯೆನೆಂದು ಹೇಳಲು ರಾವಣನು ಅದರಿಂದ ತನಗೇನೂ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂಗ ದಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಿಡಾರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ರಾವಣನು ಅಂಗದ ಮೊದಲಾದವರು ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಪಮಾನವನ್ನೂ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಗೊಂಡು ತಂದು ಪರಿಭವಿಸುವೆನೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ಜನಭವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ರಾವಣನು ತಾನು ಸಾಧಿಸಿದ ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಸೀತೆಯ ಮೇಲಣ ಮೋಹದಿಂದ ಪ್ರಮದವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಜಯಿಸಲಾರರೆಂದೂ ಅದುದರಿಂದ ರಾಮನ ಹಂಬಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ಸೇರಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸೆಂದೂ ಸೀತೆಗೆ ಹೇಳಲು ಆಕೆಯು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ರಾಮನ ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆಗೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಡೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೂರ್ಛಹೊಂದಿದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟಿ ಸೀತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ಆಕೆಯ ಗುಣಸ್ತವನ ಮಾಡಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ದೂಷಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ತಂದು ಅವರಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಅಂಗದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಸುಗ್ರೀವ ಹನುಮದಾದಿಗಳು ಮಾಡಿದ ದುರಾಚಾರವು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ರಾವಣನು ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಶಪಥಮಾಡಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯು ಗುಡುಗುವುದು, ಕರುಮಾಡದ ಕಲಶಗಳು ಬೀಳುವುದು, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಕಾಪಾತವಾಗುವುದು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಉತ್ಪಾತಗಳು ಸಂಭವಿಸಲು ನೈಮಿತ್ತಿಕರು ನಾಳಿನ ಕದನದಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಗಪಾಯವಾಗುವದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿದ್ದು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತಮ್ಮನನ್ನೂ ನೆನೆದು ಮುಳಿದು ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸನ್ನದ್ಧನಾದನು. ಆಗ ಮಂಡೋದರಿಯು ಬಂದು ಪತಿಯನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಂದಗಿ ಮೇಘನಾದ ಕುಂಭಕರ್ಣರನ್ನು ತರುವೆನೆಂದೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾವು

ಒದಗುವುದೆಂದೂ ಬಂಧು ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಾವನ್ನು ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾವಣನು ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಮಂಡೋದರಿಯನ್ನು ತೊಲಗಿಹೋಗಿಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದರೂ ಆಕೆಯು ಹೊರಡದೆ ಮರಳಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾವಣನು ಕಾಳಿಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಗಂಡರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಾನು ಅಂಜಬೇಡವೆಂದೂ ನುಡಿದು ಸನ್ನಾಹಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯಿಸಿ ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಒಡ್ಡಿ ನಿಂತನು.

ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಕರಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾವಣನ ರಥವನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತಾರಮಣನು ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಪರ್ವತವೋ ಜೀಮೂತವೋ ಎಂದು ಜಾಂಬವನನ್ನು ಕೌತುಕದಿಂದ ಕೇಳಲು ಅದು ರಾವಣನ ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯಾ ವಿನಿರ್ಮಿತವಾದ ವರೂಢವೆಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಿಂಹ ಗರುಡ ವಾಹಿನೀ ರಥಗಳನ್ನೇರಿ ಚತುರಂಗ ಬಲದೊಡನೆ ಶುಭಶಕುನಗಳನ್ನಿದಿಗೊಂಡು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮಯನು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಹನುಮಂತನನ್ನೂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನೂ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಲು ದಾಶರಥಿಯು ಮುಳಿದು ಮಯನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸೆರೆಹಿಡಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾವಣನು ರಾಮನಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಬರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾಘವನ ರಥವನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ತಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನು. ರಾವಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಘೋರಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಹೇಗೆಯೂ ಗೆಲ್ಲಲಾರದೆ ರಾವಣನು ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅಪಾರವಾದ ದೇಹಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಭೂಮಿಯೂ ಆಕಾಶವೂ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ರಾವಣಮಯವಾದುವು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾದುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾವಣಕೋಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಲು ರಾವಣನು ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನುಳಿದು ಚಂದ್ರಹಾಸದಿಂದಿರಿಯಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೂರ್ಯಹಾಸದಿಂದ ಅದನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾವಣನು ಸುದರ್ಶನ ದಿವ್ಯಚಕ್ರದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ್ನಿಡಲು ಅದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಮೂರುಸಾರಿ ಬಲಗೊಂಡು ಆತನ ಬಲಭುಜದ ಬಳಿ ನಿಂತಿತು. ಆಗ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಬೊರೆತ ಚಕ್ರದಿಂದ ರಾವಣನನ್ನು ಇಡೆಂದು ಹೇಳಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾವಣನಿಗೆ ಮರಳಿ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸೀತೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಬದುಕೆನ್ನಲು ರಾವಣನು ನಂದುವ ಸೊಡರಿನಂತೆ ಕೋಪದಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯನ್ನು ಜಡಿಯುತ್ತ ಬರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕೋಪದಿಂದ ಅವನಮೇಲೆ ಚಕ್ರವನ್ನೆಸೆದನು. ಆ ಚಕ್ರವು ರಾವಣನ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಡಲು ದಾನವೇಂದ್ರನು ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಆಗ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿಯಿತು, ಸುರದುಂದುಭಿ

ಮೊಳಗಿತು, ಸುರಗಣವು ಉಪೇಂದ್ರನನ್ನು ಹರಸಿತು, ಜಯಧ್ವಜವೇರಿತು, ನಿಶಾಚರ ಬಲವೋಡಿತು, ವಾನರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾನಕ ಧ್ವನಿಯುಣ್ಮಿತು.

ಆಗ ವಿಭೀಷಣನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹೋದರ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮೂರ್ಛಹೋಗಿ, ಶೀತಲ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿರಲು ಮಂಡೋದರಿ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ರಾವಣನ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಕಂಡು ಹಲವು ತೆರನಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಅಳತೊಡಗಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಅವರನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಮರಣವು ಆತನ ದುರ್ಯಸನದಿಂದಾದುದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮಿಂದಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರೂಪವು ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದರಿಸಿ ಅವರನ್ನೂ ವಿಭೀಷಣನನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ರಾವಣನ ದೇಹವನ್ನು ಕರ್ಪೂರಾಗರು ಗೋಶೀರ್ಷ ಚಂದನಾದಿಗಳಿಂದ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಇಂದಿಗೆ ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮಯ ಮಾರೀಚಾದಿಗಳನ್ನು ಬರಿಸಿ ಸೆರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅವರ ಶೋಕವನ್ನುಪಶಮಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವದಿಂದಿರಬೇಂದು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೂ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೂ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಗಳಿ ತಮಗೆ ಸಂಸಾರಸುಖವು ಸಾಕೆಂದು ಭೋಗ ನಿರ್ವೇಗಪರರಾಗಿ ನುಡಿದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಪದ್ಮ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಜಲದಾನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿದರು; ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಐನೂರು ಮಂದಿ ಮುನಿಗಳೊಡನೆ ಅಪ್ರಮೇಯ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಸೂರ್ಯಪಥದಿಂದ ಬಂದು ಲಂಕೆಯ ನಂದನವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಳಿದರು. ಅವರ ದರುಶನಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಇಂದ್ರಜನ್ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಹೊರಟು ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಪ್ರಮೇಯ ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚರ್ಚಿಸಿದರು.

ಅಶ್ವಾಸ ೧೫—ಸೀತಾ ಪರಿತ್ಯಾಗ

ರಾಮಚಂದ್ರನು ಅಪ್ರಮೇಯ ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಯ ಕಾರಣವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಆಪ್ತಗುಣಗಳನ್ನೂ ಜೀವಾದಿ ತತ್ತ್ವ ಭೇದಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾದನು. ಇಂದ್ರಜಿತು ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮಯ ಮಾರೀಚಾದಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಭವಾಂತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರು. ಮಂಡೋದರಿಯು ನಲವ

ತ್ತಿಂಟು ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯರೊಡನೆ ಶಶಿಕಾಂತಾರ್ಯಕಾ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ
ಗೊಂಡಳು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಭಟ್ಟಾರಕರಿಗೆ ಪುನರ್ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಸುಗ್ರೀ
ವಾಂಗದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಮರುತ್ಸುತ ವಿರಾಧಿತ ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ಯಾಧರರೊಡನೆ
ಕೂಡಿ ತ್ರಿಜಗದ್ಭಾಷಣ ಗಜಾರೂಢರಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆ ಲಂಕಾ
ಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ ನಂದನವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂ
ಹಲದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಬಾಡಿದ ಕಮಲ ಲತೆಯಂತಿದ್ದ
ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪಟ್ಟದಾನೆಯಿಂದಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು
ವಲ್ಲಭನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಒಂಟಾದ ಆಕಂಪನದಿಂದ ಪತಿಯನ್ನು
ಎದುರುಗೊಂಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿದಳು. ಆ ಸಮಯ
ದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣ ಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ
ಪೂಮಳೆಗರೆದು ದಿವ್ಯಭೂಷಣಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದುದನ್ನು ಖಚರಾಧಿನಾಯಕರು ನೋಡಿ
ಬೆರಗಾಗಿ ಜಾನಕಿಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದರು; ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಅನಂದ
ಪುಲಕವುಂಟಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಸೀತಾದೇವಿಯು
ಆತನನ್ನು ಹರಸಿ ತನ್ನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಪಟ್ಟದಕ್ಕೆ ಶೋಕಿಸು
ತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂತಯಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಸೀತೆಯು
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಆತನು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು
ಹರಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ನಲ ನೀಲಾಂಗದ ಮರುತ್ಸುತ ಜಾಂಬವಾದಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ
ರನ್ನಾಗಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಆಕೆಗೆ ತೋರಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು.

ತದನಂತರ, ರಾಘವನು ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಸಕಲ ಪರಿವಾರವೂ ಸುತ್ತಿ ಬರಲು ರಾವಣನ
ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಸ್ತಿಜಿನಭವನವನ್ನು ಬಲಗೊಂಡು ಜಿನ
ಪತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದನು. ಆಗ ಸಹಸ್ರಾಂತಃಪುರ
ಪ್ರಧಾನೆಯಾದ ವಿದಗ್ಧೆಯೆಂಬ ವಿಭೀಷಣನ ಮಹಾದೇವಿಯು ಆತನಪ್ಪಣೆಯ
ಮೇರೆಗೆ ಬಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೂ ಸೀತಾದೇವಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮರಮನೆಗೆ
ದಯೆಮಾಡಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣನು ಬಂದು
ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತಾದೇವಿಯರೊಡನೆ ಮಹಾ ವೈಭವದಿಂದ ತನ್ನ
ಅರಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಮಾಡಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಅತ್ಯುತ್ಸವದಿಂದ ಔತಣಮಾಡಿ ದಿವ್ಯ ಮಣಿಭೂಷಣ ದಿವ್ಯಾನುಲೇಪನ
ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳಿಂದೋಲಗಿಸಿ ತನ್ನ ವಿನಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ನಿರಂ
ತರೋತ್ಸವದಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದಮೇಲೆ ವಿಭೀಷಣ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಅರಸಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು.

ಇತ್ತ, ಅಪರಾಜಿತೆಯು ರಾಮನನ್ನು ನೆನೆದು ಅತಿ ಶೋಕದಿಂದಿರುವಲ್ಲಿ ನಾರದನು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದಿಳಿದು ಅರಮನೆಗೆ ಬರಲು ಅಪರಾಜಿತೆಯು ಆತನನ್ನೆದುರುಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿದಳು. ನಾರದನು ಅಪರಾಜಿತೆಯ ಶೋಕ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಆ ದಿನವೇ ತರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಲ ನಾರಾಯಣರ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಮುನಿಯನ್ನೆದುರುಗೊಂಡು ಮಣಿಸೀತದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದ ತರುವಾಯ ನಾರದನು, - ಅಪರಾಜಿತಾದೇವಿ ಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿ ಯರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆನೆಂದೂ ಅವರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ಶರೀರತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು ತಾವು ಕೃಪಾಶೂನ್ಯರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯ ವರ್ಷಗಳು ತೀರಿದುವೆಂದೂ ತಾವು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ತಾಯಂದಿರೂ ಬಾಂಧವರೂ ಖೇದಗೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿಯ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಜನಭವನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ವಿಶೇಷೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಖಚರ ಪರಿವೃಥ ಪರಿವೃತರಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಾವಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರು ಆನೆಗಳನ್ನೇರಿ ರಾಮನನ್ನೆದುರುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಊರಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ತನಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವಾಡಿದ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರನ್ನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹರಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಅವರು ಸೀತಾದೇವಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದು ಕುಶಲವಾತಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತರಾದರು. ಬಳಿಕ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿ ತೋರಣ ಪತಾಕಾದಿಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವರೂ ಸೀತಾದೇವಿಯೂ, ಅಪರಾಜಿತೆ ಸುಮಿತ್ರ ಕೈಕೆ ಸುಪ್ರಭೆಯರನ್ನು ಕಂಡು ಎರಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಹೀಗೆ ಸುಖಾತಿಶಯದಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದಮೇಲೆ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ರಾಕ್ಷಸ ದ್ವೀಪಸಹಿತವಾಗಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ವಿಭೀಷಣನಿಗೂ ದೇವಾನೀಕಪುರವನ್ನು ರತ್ನಜಟಿಗೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧನಗರವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ

ಶ್ರೀಪರಶ್ವತ ನಗರವನ್ನು ಹನುಮಂತನಿಗೂ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯನ್ನು ವಿರಾಧಿತನಿಗೂ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರವನ್ನು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಿಗೂ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ತಮಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ ಅನೇಕರಿಗೆ ನಾಡು ಬೀಡುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಕ್ಕಧಿರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಭರತನನ್ನು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನಾಳುವುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತನು. ಅದಕ್ಕೆ ಭರತನು ಅದು ವರೆಗೂ ರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯಮೇರೆಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ವಿಷಯಸುಖವನ್ನು ತಾನೊಪ್ಪಿಸೆಂದೂ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಣಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೈಮುಗಿದು ಜೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ರಾಮನು ಭೂಚರರಲ್ಲದೆ ಖೇಚರರೂ ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದರೆ ತರುವಾಯ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ತಪಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಭರತನು ಕೇಳದೆಹೋದನು.

ಆಗ ಯುಷ್ನಿನಿವೇದಕನು ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ದೇಶಭೂಷಣ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ರಾಮನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದೆದ್ದು ಆ ಕಡೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಕೂಡಲೆ ಸಕಲ ಬಂಧು ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಹೊರಟು ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಸೇರಿ ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ಬಲಗೊಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ನಿಯಮಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು. ಆಗ ರಾಮನು ತನ್ನ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ಗಜವು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಭಟ್ಟಾರಕರು ಅದು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದು ಉಪರಮವನ್ನು ತಾಳಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭರತನೂ ಕೈಕೆಯೂ ತಪಸ್ಥರಾದರು; ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ಗಜವೂ ಅಲ್ಲೆಯೇ ಅಣುವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಹಲವು ನೋಂಪಿಗಳನ್ನು ನೋಂತು ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರಕಲ್ಪಗತಮಾಯ್ತು.

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಂಸಾರಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಅನುದಿನ ಪ್ರಪಥಮಾನರಾಗಿ ಮನೋಹರಾಕಾರದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು, ಸೀತಾದೇವಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಋತುಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶಯ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಸೇರಿ ಸುಖನಿದ್ರೆಗೈದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಶರಭ ದ್ವಿತಯವು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಗುವಂತೆಯೂ ತಾನು ಪುಷ್ಪಕದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆಯೂ ಎರಡು ಕನಸನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ಶರಭ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸೀತೆಗೆ ಅಮಿತ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವರೆಂದೂ ಎರಡನೆಯ ಕನಸು ಖೇದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಕಾಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೀತೆಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಗಳು ತೋರಿಬಂದು ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವ ವನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪೂಜೆಗೈಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಸತಿಗೆ ಬಲಗಣ್ಣುದುರಿತು. ಈ ದುಶ್ಯಕುನಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಗೃಹಮ ಹತ್ತರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಯಾರು ಏನು ಬೇಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವು ದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಜಿನಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಒಂದು ಭಯದಿಂದ, ಮಾತ ನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಅಂಜಬೇಡಿರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜೆಗಳನುಮತಿಯಿಂದ ವಿಜಯ ನೆಂಬ ಮಹತ್ತರನು “ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ! ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾವಣನು ಬಲು ಚೆಲುವೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಕೆಯು ಇದುವರೆಗೂ ಖಳನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು ; ತಾವು ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಆಕೆಯನ್ನೊಡ ಗೂಡಿ ಮುನ್ನಿನಂತಿರುವುದು ಧರ್ಮವೇ ? ಭೂಮಿಗಧಿಪರಾದ ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವರಾರು ? ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ರಾಮನು ಜನವಾರ್ತೆಯಂತೆ ತಾನು ಅಲೋಚನೆಮಾಡದೆ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಸೀತೆಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ದನು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಬರಿಸಿ ಕಟ್ಟೀಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ಕಡು ಮುಳಿದು ತಾವು ಅವಿವೇಕಿಗಳಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ನುಡಿವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದೂ ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿ ಯಲ್ಲಿ ಅವಗುಣವನ್ನು ತಮ್ಮಂತಹ ಯೋಗ್ಯರು ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದೆಂದೂ ಹೇಳಲು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು, ಪುರುದೇವ ಮೊದಲಾದ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ದುಶ್ಚರಿತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದು ಈಗ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಬರುವದೆಂದೂ ಉತ್ತರವಿತ್ತು ತನಗಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಡವೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯು ದುಶ್ಚರಿತ್ರಳಾದಲ್ಲಿ ಭೂತಲವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡಲೆ ನಾಶವಾಗುವದೆಂದೂ ಆಕೆಯನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಅರ್ಚಿಸಿ ಹೂಮಳೆಗರೆದುದೇ ಆಕೆಯ ಸುಶೀಲತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವುದೆಂದೂ ಅಂತಹ ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟಮಾತನ್ನು ಹರಡಿದ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕೆತ್ತಿಕ್ಕುವೆನೆಂದೂ ರೋಷಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ನುಡಿಯಲು ರಾಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನಮೇಲೆ ಆಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಮರುಮಾತಾಡದಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಆಗ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಕೃತಾಂತವಕ್ತೃನನ್ನು ಕರೆದು ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರದ ಸಮ್ಮೇದ ಸರ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಜಿನಾಲಯಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕೆಂಬ

ಆಕೆಯ ಬಯಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಬರುವ ನೆಪದಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭೀಮಾಟವಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜಂತುಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನು ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯು ಬಹು ಕಷ್ಟವೆಂದೆಂದುಕೊಂಡು ಅಂತಹ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸೀತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಹುಸಿನುಡಿದು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ರಥದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಭಯಂಕರವಾದ ಅಡವಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನಿಳಿಸಿ ಗದ್ಗದ ಕಂಠನಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲು ಆಕೆಯು ಮೂರ್ಛಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನೊಡನೆ “ಅಯ್ಯಾ! ರಾಮದೇವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಡುವವರಾದರೆ ಭೂತಲವನ್ನೆಲ್ಲ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸುವಂತೆಯೂ ದೇವ ಗುರು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮರೆಯದಿರುವಂತೆಯೂ ಜನಾಪವಾದದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ ಮಿಥ್ಯಾಧೃಷ್ಟಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆಯದಿರುವಂತೆಯೂ ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನೆಂದು ತಿಳಿಸು” ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನು, “ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಅರಸಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ದೊರೆಯು ಆಜ್ಞೆಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವ ನಾನು ಎಂತಹ ಅಯೋಗ್ಯನು? ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಅಯೋಗ್ಯವಾದುದುಂಟೇ?” ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ, ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೆನೆ ನೆನೆದು ಶೋಕದಿಂದ ತಪಿಸುತ್ತ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಫಲವೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಜಿನಾಗಮ ಕೋವಿದಳಾದುದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಮಹಾಟವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ತಾನೂ ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಶನ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸಂನ್ಯಸನದಿಂದ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಆಗ ಜನಕಜೆಯ ಸುಕೃತವೇ ಮನುಷ್ಯರೂಪಿನಿಂದ ಬಂದಂತೆ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬ ಅರಸುಮಗನೊಬ್ಬನು ಬಲಸಹಿತವಾಗಿ ಆನೆಯ ಬೇಟೆಗೆ ಬಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು “ತಾಯೇ! ತಾವು ಯಾರು? ಈ ಅಡವಿಗೆ ಏನು ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ತಾನು ಜನಕನ ಮಗಳೆಂದೂ ಪ್ರಭಾ

ಮಂಡಲನ ತಂಗಿಯೆಂದೂ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯೆಂದೂ, ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ನಿರಾಪರಾಧಿನಿಯಾದ ತನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಡವಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಲು ವಜ್ರಜಂಘನು ಆಕೆಯ ಶೋಕವನ್ನು ತನ್ನ ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿ, ತಾನು ಪುಂಡರೀಕಣೀಪುರವನ್ನಾಳುವ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂದೂ ಜಿನಧರ್ಮದ ದೇಸೆಯಿಂದ ಆಕೆಯು ತನಗೆ ತಂಗಿಯೆಂದೂ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಿಜಯಮಾಡಿರೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಅಂದಳದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಂಡರೀಕಣೀಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳಾದ ಶೀಲವತಿಯ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಗೌರವದಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಸೀತಾದೇವಿಯು ಶೀಲವತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಜಿನಮುನಿಗಾಹಾರವನ್ನಿತ್ತು ಜಿನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದಳು.

ಇತ್ತ, ಕೃತಾಂತವಕ್ರನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಘವನನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತಾದೇವಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಲು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿ ಬೇಗನೆಯೆಚ್ಚತ್ತು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಶೋಕವಶಗತನಾಗಲು ಕೃತಾಂತವಕ್ರನು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಚಂದ್ರಕಲಶನೆಂಬ ಸೀತಾ ಮಹತ್ತರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಹೇಳಿದ ತೆರನಾಗಿ ಜಿನಪತಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮುನಿ ಜನಕ್ಕೆ ಚತುರ್ವಿಧ ದಾನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟನು.

ಆಶ್ವಾಸ ೧೬ — ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ

ಸೀತಾದೇವಿಯು ವಜ್ರಜಂಘನ ಪ್ರೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನವಮಾಸಗಳು ತುಂಬಲು ಶ್ರಾವಣಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ದೇವೇಂದ್ರರಿಗೆಣೆಯಾದ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಅವರಿಗೆ ಮಹಾ ವೈಭವದಿಂದ ಚಾತಕರ್ಮ ನಾಮಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಲವ ಕುಶರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನರಾಗಿ ಶೈಶವವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಂದ ಅರುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ರಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತು ಅಸಮಾನರಾದರು. ಆಗ ವಜ್ರಜಂಘನು ಶಶಿಮಾಲೆಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳೊಡನೆ ಮೂವತ್ತೆರಡುಮಂದಿ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನು ಲವನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಪೃಥ್ವೀಪುರವನ್ನಾಳುವ ಪೃಥುವಿನ ಮಗಳಾದ ಕನಕಮಾಲೆಯನ್ನು ಕುಶನಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ

ವೃಥುವಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಲು, ಆತನು ಅವಜ್ಞಾತ ಕುಲದವನಿಗೆ ಕೂಸನ್ನು ಕೊಡೆನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿ ವಜ್ರಜಂಘನು ಕಡುಮುಳಿದು ವೃಥುವಿನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಲವಾಂಕುಶರೂ ಹೊರಟು ವಜ್ರಜಂಘನನ್ನು ಸೇರಿ ವೃಥುವಿನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಅವನು ಓಡಿಹೋದನು. ಆಗ ಲವಾಂಕುಶರು ಹಿಂದಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆರಿಯದ ಕುಲದವರಿಗೆ ಬೆಂಗೊಟ್ಟೊಡುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಮೂದಲಿಸಲು ವೃಥುವು ಎಡೆಗೆಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದು ತನ್ನ ದೋಷಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕನಕಮಾಲೆಯನ್ನು ಕುಶನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ತರುವಾಯ, ಲವಾಂಕುಶರು ವಜ್ರಜಂಘನನ್ನು ಪುಂಡರೀಕೇಣೀಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ದು ವಂಗ ಮಗಧ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ಬಾಯ್ಕೀಳಿಸಿ ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಕೈಲಾಸ ನಗರದ ಉತ್ತರ ಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿ ಸಿಂಧುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರ ತೀರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಡೆದು ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜರುಗಳಿಂದ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧ ದಿಗ್ವಿಜಯ ರಾಗಿ ಬಂದು ಪುಂಡರೀಕೇಣೀಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾನಂದನಾದ ನಾರದನು ಸೀತೆಯಿದ್ದ ತಾವನ್ನರಿತು ಪುಂಡರೀಕಪುರವನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಲವಾಂಕುಶರು ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಮಣಿಮಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನಾರದನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂತೆ ಮಹಾನುಭಾವರಾಗಿರೆಂದು ಅವರನ್ನು ಹರಸಲು ಲವಾಂಕುಶರು ಆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿ, ಅವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ಮಾಯ ಜೋಗಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರದನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿರಂಕುಶನಾದ ಅಂಕುಶನು “ಮುನಿವರೈ! ಅಯೋಗ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಘನತೆಯನ್ನುಳಿದು ಪಾಪ ಕ್ಷಂಜದೆ ಗುಣವತಿಯಾದ ಸತಿಯನ್ನು ತೊರೆದ ನಿರ್ಗುಣನಾದ ಜಡಮತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಂಥವರು ಹೊಗಳಬಹುದೇ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟು ದೂರವಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ನಾರದನು ನೂರೈವತ್ತುಯೋಜನವೆನ್ನಲು ಕೂಡಲೆ ಲವಾಂಕುಶರು ಸಮಸ್ತ ಬಲಮೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಊರಹೊರಗೆ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಕ್ಷುಲ್ಲಕನಾದ ನಾರದನು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲವಾಂಕುಶರ ತೆರನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು ಮನನೊಂದು ಜನಕ ವಿದೇಹಿಗಳೊಡನೆ ಪುಂಡರೀಕೇಣೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಕೆಯು ತಾಯಿ ತಂದೆ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ

ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದುಃಖಪಡಲು, ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರವಾದವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನೂ ಲವಾಂಕುಶರ ಅರಸಿಯರನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಲವಾಂಕುಶರನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಇತ್ತ, ಬಲಾಚ್ಯುತರು ತಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪರಸೈನ್ಯವು ಬಂದಿತೆಂದು ಕುಪಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಹೊರಟು ಲವಾಂಕುಶರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಕಾದಿ ಗೆಲ್ಲಲಾರದೆ ಹೋದರು. ಲವನು ರಾಘವನ ಧ್ವಜವನ್ನೂ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ರಥವನ್ನೂ ಮುರಿದುಹೋಗುವಂತೆ ಹೊಡೆದು ರಾಮನನ್ನು ವಿರಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ರಾಮನು ಮತ್ತೊಂದು ರಥವನ್ನೇರಿ ಮಹಾಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಲವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲಾರದೆ ವಿಸ್ಮಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕುಶನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಲಾರದೆ ಕಡೆಗೆ ಚಕ್ರದಿಂದಿಡಲು ಆ ಚಕ್ರವು ಕುಶನನ್ನು ನೆಡಲೊಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕುಶನಿಂದ ಸೋತವನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವು ತೊಲಗಿತೆಂದೆಣಿಸಿ ಅವರು ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರಾದರೆಂದೂ ತಮಗಜೇಯರೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾರದನು ನಭದಲ್ಲಿದ್ದು ನಗುತ್ತ, “ಅಯ್ಯಾ! ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರೆಂಬ ಮಹಿಮೆ ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದುಂಟೆ? ಇವರು ಸೀತಾದೇವಿಯ ಕುಮಾರರು, ಲವಾಂಕುಶರೆಂಬವರು; ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅವಿಚಾರದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನಿವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ತೆರದಿಂದ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರು” ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಂತೋಷಾತಿಶಯದಿಂದ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಈ ನೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಮೈಮರೆತವನಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಗ ತಾನೆ ಪಡೆದವನಂತೆ ಅನುರಾಗ ಹೊಂದಿ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಲವಾಂಕುಶರಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅವರು ಆನೆಗಳಿಂದಿಳಿದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ರಾಮನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ರಾಮಚಂದ್ರನು ಅವರನ್ನೆತ್ತಿ ಬಿಗಿದಸ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಲವಾಂಕುಶರು ತರುವಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಹೀಗೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸುಖಾನುಭವದಿಂದ ತಣೆದು ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಪುಳಕಾಂಕಿತರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಾರೂಢೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಮಕ್ಕಳ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅವರು ತಂದೆಯೊಡನೆ ಸೇರಿದುದನ್ನೂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪುಂಡರೀಕಣೀ ಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದಳು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಲವಾಂಕುಶರೊಡನೆ ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಸಾಕೇತಪುರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು.

ಆಗ ಸುಗ್ರೀವ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಚ್ಚರಿತೆಯಾದ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿಸುವುದೆಂದೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಮನು ತಾನು ಲೋಕಾಪವಾದ ಭಯದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದೆನ್ನಲ್ಲದೆ ಅವಗುಣಾರೋಪಣದಿಂದಲ್ಲವೆಂದೂ ಸಚ್ಚರಿತದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಸಮನಾದವರು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ತಾನು ಅರಿತಿರುವನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಆಕೆಯ ಅಪವಾದವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ, ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು ಒಪ್ಪಿ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಪುಂಡರೀಕೇಣೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ವಿಷಯ ವಿರಕ್ತಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯು ತಾನು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧೆಯಾಗಿ ತಪಸ್ಥೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದಳು. ಆ ದಿನ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಮರು ದಿನ ರಾಘವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಿಚಾರದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಸುಟು ತನಗೆ ಬಹಳ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಲು, ರಾಮಚಂದ್ರನು ತಾನು ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದೆನ್ನಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯ ಸುಚರಿತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಲೋಕಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗುವಂತೆ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಬಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಕೆಯು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದಳು. ಆಗ ಚಂದನಾಗರು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ನಿಕುಂಡವನ್ನು ರಚಿಸಿದುದನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನು ತಿಳಿದು ಮಹಾ ಸತಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಕೇಡುಂಟಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬರಲು ಮೇಘಕೇತನನೆಂಬ ದೇವನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು.

ಸೀತಾದೇವಿಯು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ವಿಯಚ್ಚರಾಮರ ನರ ಪ್ರಮುಖರು ಕೇಳುವಂತೆ ಸುಸ್ವರದಿಂದ " ನಾನು ವಸುಂಧರಾ ವಲ್ಲಭನಾದ ರಾಘವನಲ್ಲಲ್ಲದೆ ರಾವಣಾದಿಯಾದ ಮಿಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಈ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಿಂದ ನನಗೆ ಮರಣವುಂಟಾಗಲಿ " ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದು ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಧಗಧಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು. ಆಗ ಸುತ್ತಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಚ್ಚುಬಿದ್ದಿರಲು, ಸೀತಾದೇವಿಯು ತಿಳಿಗೊಳದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಿಶ್ಚಲೆಯಾಗಿ ಜಿನಪತಿಯ ಚರಣವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪತಿವ್ರತಾ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಂಟಾದ ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾದರು. ಆಗ ದೇವೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಿಯಮಿತನಾಗಿದ್ದ ದೇವನು ಆ ಕುಂಡವನ್ನು ಪದ್ಮಸರೋವರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ದೇವಿಯರಿಂದ ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ತರಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಹೂಮಳೆಗರೆಯಿಸಿ

ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕೊಠಳಿನಲ್ಲಿ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಪಾತಿ ವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು, ಲವಾಂಕುಶರು ಪುಲಕಾಂಕಿತರಾದರು, ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಂತೋಷ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಬಂಧುವರ್ಗವೂ ಪರಿಜನವೂ ಹರ್ಷವನ್ನು ತಾಳಿತು, ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿತು, ಗಂಧವಾಹನು ದಿವ್ಯಾ ಮೋದದೊಡನೆ ಸುಳಿದನು, ರಾಜಲೋಕವು ಸ್ತೀತಿಯಿಂದ ಹರಸಿತು.

ಆಗ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಸೀತಾದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮೊದಲಿದ್ದ ತೆರನಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿದ್ದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಸೀತಾದೇವಿಯು, ಕೇಡುಳ್ಳ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ವಿಲ್ಲೆಂದೂ ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳೆ ನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತು ಆತನ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಈ ತೆರನಾದ ಸತಿಯ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಘವನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಪೃಥುಮತಿ ಕಂತಿಯರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ನಿಂತು ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಕಲಭೂಷಣ ಕೇವಲಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ರಾಮನು ಅತಿ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಹೊರಟು ಸಕಲ ಲೋಕಾಧಿಪರಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಸಕಲಭೂಷಣ ಕೇವಲಿಗಳ ಸಭೆ ಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಕೇವಲಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು : ಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಿಗಳು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ವಿಭೀಷಣನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಭಟ್ಟಾರಕ ರನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಶೌಚಾ ಚಾರ ಪರಾಯಣನಾದ ರಾವಣನು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಮರುಳುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪಾಪಕಾರಣವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇವಲಿ ಗಳು ಅವನ್ನೂ ಇತರರ ಭವಾವಳಿಯನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಲವಾಂಕುಶರೊಡನೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ರಾಜ್ಯಸುಖಾ ಯತ್ತ ಮನರಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸುರ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನು ಧರ್ಮನಿರೂಪಣಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಜ ಗತಿಯೇ ಪಾವನವಾದುದೆಂದೂ ಮಿಕ್ಕ ಗತಿಗಳು ಮುಕ್ತಿ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲಾರವೆಂದೂ ಹೇಳಲು, ಆ ಸಭೆಯ ಲಿದ್ದ ಗೀರ್ವಾಣನೊಬ್ಬನು “ರಾಮನು ಮನುಜ ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಉತ್ತಮ ನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಆದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಭವವೇ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಭಾವಸು ವೆಂಬ ದೇವನು ರಾಮನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ನೇಹ ಕಾರಣದಿಂದ ತಪವ

ನ್ನುಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವನೆಂದೂ ಆತನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ವಿಯೋಗವಾದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ರಾಮನ ವಿಯೋಗವಾದರೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಅತಿ ವಿಷಾದಪಡುವರೆಂದೂ ಹೇಳಲು ರತ್ನಚೂಲ ಅಮೃತಚೂಲರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ದೇವರುಗಳು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ರಾಮನು ಪರಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂತೆಯೂ, ರಾಜಾಲಯವೆಲ್ಲವೂ ಶೋಕ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಂತೆಯೂ, ರಾಮನಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣವಳಿದಂತೆಯೂ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಕದಿಂದ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು; ಅರಮನೆಯೆಲ್ಲವೂ ದುಃಖಮಯವಾಯಿತು. ರಾಮನು ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಮರಳಿ ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡು ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಲವಾಂಕುಶರು ಅದೇ ತಮಗೆ ನಿರ್ವೇಗ ಕಾರಣವಾಗಲು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಅಮೃತೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರು. ವಿಭೀಷಣನು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಶೋಕವನ್ನು ಉಪಶಮಿಸಲೆಂದು ಬಂದು ಆತನೂ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಶವಕ್ಕೆ ದಹನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲುದ್ಯುಕ್ತರಾದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಮನು ಅವರನ್ನು ಬಲು ತೆರನಾಗಿ ಬಯ್ದು ಹೊಯ್ದು 'ಕೂಡಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಶವವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಚಂದನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮರೆತು ವಿಕಲನಾಗಿರಲು ಇಂದಗಿಯ ಮಗನಾದ ವಜ್ರಮಾಲಿ ಮೊದಲಾದವರು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ರಾಮನು ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆ ತನ್ನ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪವನ್ನೂ ಅಗ್ನಿಮುಖ ಶಿಲೀಮುಖವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ದೇವಗತಿವಡೆದ ಜಟಾಯುವಿಗೂ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನಿಗೂ ಆಸನಕೂಪವಾಯಿತು. ಅವರು ಅವಧಿ ಬೋಧೆಯಿಂದ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನರಿತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವನ್ನೊಡಿಸಿ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಧರ್ಮ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತನ ವಿಕಲತೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಹಲವು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಡೆಗೆ ರಾಮನ ಮೋಹಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ರಾಮನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನರಿಯದೆ ಈ ತೆರನಾಗಿ ಮರುಳಾದನೆಂದು

ಚಿಂತಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಪರನಾಗಿ ವಿಭೀಷಣ ಸುಗ್ರೀವ ನಳ ನೀಲ ಜಾಂಬವ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ ಹಲವರು ಪ್ರಧಾನ ಪುರುಷರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಲು ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಶವವನ್ನು ಸರಯೂನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಬಂದರು. ರಾಮನು ಲವನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಲವರು ಅರಸುಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸುವ್ರತರೆಂಬ ಚಾರಣರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಥನಾದನು. ವಿಭೀಷಣ ಸುಗ್ರೀವ ಶತ್ರುಘ್ನ ನಳ ನೀಲ ವಿರಾಧಿತ ಮೊದಲಾದವರೂ ಅವರ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರು.

ರಾಮ ಯತಿಯು ಪರಮಾಗಮ ಪ್ರಣೀತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಉಗ್ರೋಗ್ರ ತಪಶ್ಚರಣ ನಿರತನಾಗಿ ಕಾನನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆತ್ತಿದ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆಯನ್ನೇರಿ ಪ್ರತಿಮಾ ಯೋಗದಿಂದ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂಗೈಯುವುದನ್ನು ಸೀತೇಂದ್ರನು ಅವಧಿ ಬೋಧದಿಂದರಿತು ಆತನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ವಿಘ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನಿದ್ದಡೆಗೆ ಬಂದು ತಾನು ಸೀತೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾಧರ ಕನ್ಯೆಯರು ಸುತ್ತಿ ಬರಲು, ರಾಮ ಯತಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ನೀವು ಇನ್ನೂ ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದವರಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮನೋಹರಾಕಾರವನ್ನು ಕೆಡಿಸದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕನ್ಯೆಯ ರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರಿ ; ತರುವಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ನಿಲ್ಲೋಣ” ಎಂದು ತಪೋವಿಘ್ನ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನುಡಿದರೂ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕನು ನಿಶ್ಚಲ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿಯ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಕೇವಲಬೋಧೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆಗ ದೇವಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಆಸನಕಂಪವಾಗಲು ಅವರು ಅವಧಿಬೋಧದಿಂದರಿತು ರಾಮಕೇವಲಿಯ ಪೂಜೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ ಸೀತೇಂದ್ರನು ದಶರಥಾದಿಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ರಾಮಕೇವಲಿಯು ಅದನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಂವತ್ಸರಗಳು ದೇವ ಮರ್ತ್ಯ ಖಚರ ಕ್ಷ್ತ್ರ ಪಾಲಕರಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತರುವಾಯ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ✓

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣಂ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

- ಶಾ || ಶ್ರೀಕೇಳೀ ನಿಲಯಂ ನಿಜಾಂಘ್ರಿಕಮಲಂ | ವಿದ್ಯಾನಟೇ ನಾಟ್ಯ ವೇ |
ದೀಕಲ್ಪಂ ಮುಖ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವುಖಿಲೇಂದ್ರೋತ್ತಂಸ ಮಾಣಿಕ್ಯ ದೀ ||
ಪಾಕೀರ್ಣಂ ಹರಿಸೀತ ಪಾರ್ಶ್ವವೇನಿಪಂ ಪೂಜಾರ್ಹನಾರ್ಹಂತ್ಯಲ |
ಕ್ಷೀಕಾಂತಂ ಮುನಿಸುವ್ರತಂ ನಮಗೆ ಮಾಲ್ಪಿಷ್ವಾರ್ಥ ಸಂಸಿದ್ಧಿಯಂ || ೧ ||
- ಸ್ರ || ಏನಸ್ತಂತಾನಮೆಂಟುಂ ಕಿಡೆ ನಿಜಗುಣಮೆಂಟುಂ ಮೊಗಂದೋಜ್ಜಿಮೆಯ್ಯಿಂ |
ದೇನಾನುಂ ಕುಂದೆ ಲೋಕಾಗ್ರದೊಳರೆ ಸಹಜಾನಂದ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪಂ ||
ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯ ಪ್ರಮಾಣಂ ಪಸರಿಸ್ಸಗಣನಾತೀತರಾಗಿದರ್ ಮುಕ್ತಿ |
ಶ್ರೀನಾಥರ್ ಸಿದ್ಧರಾತ್ಯಂತಿಕಸುಖ ಪದವೀಸಿದ್ಧಿಯಂ ಮಾಲ್ಪಿ ನಮೊಳ್ || ೨ ||
- ಮ || ಮನಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಗುಣಂಗಳಿಂ | ತುಲಿದು ಪಂಚಾಚಾರದಿಂ ಪಂಚಬಾ |
ಣನ ಬಾಹಾಬಲಮಂ | ಸಮಗ್ರತರ ಶಿಷ್ಯಾನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಧಿವೆ ||
ಕ್ಷನವದ್ಯರ್ ದಯೆಗೆಯ್ವರಕ್ಕೆ ದಯೆಯಿಂ ಭವ್ಯಾಳಿಗುದ್ಯತ್ತಪೋ |
ಧನ ವಿದ್ಯಾಧನದಿಂ ಮಹಾಮಹಿಮೆವೆತ್ತಾ ಚಾರ್ಯರಾಚಾರಮಂ || ೩ ||
- ಶಾ || ಪಾತ್ರೀಭೂತ ವಿನೇಯ ಸಂತತಿಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ವರ್ತನ ಜ್ಞಾನ ಚಾ |
ರಿತ್ತಂಗಳ್ ನಿಜಮಪ್ಪನಂತ ಸುಖಮಂ | ರಾಗಾದಿಗಳ್ ಜನ್ಮಮ್ ||
ತ್ಯು ತ್ರಾಸಂಗಳನೀವುನೆಂದು ಸದಸದ್ಭೇದಂಗಳಂ ಪೇಲ್ವಿವರ್ |
ಸೂತ್ರಪ್ರಾಯರಜೇಯರೀಗೆಮಗುಪಾಧ್ಯಾಯರ್ ಸುಖೋಪಾಯಮಂ || ೪ ||
- ಮ || ತಪಮಂ ಶೀಲಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು | ಕರಣಗ್ರಾಮಂಗಳಂ ಗೆಲ್ವು ಚಿ |
ತ್ತಪದೈಕಾತಿಥಿಮಾಡಿ ಶಾಂತರಸಮಂ | ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ತಾಳ್ವಿ ತ ||
ತ್ವಪರಿಜ್ಞಾನಮನಪ್ಪಮತ್ತಚರಿತ ಪ್ರಸ್ಥಾನಮಂ ಸಾರ್ಧ ಸಾ |
ಧುಪದ್ಧಂಗಳ್ ನಮಗೀಗೆ ಸಾಧುಪದ್ಧಮ್ ಕೈವಲ್ಯ ಮಾಂಗಲ್ಯಮಂ || ೫ ||

1. ಮೆಯ್ಯಂ ದೇನಾನುಂಗುಂದೆ. ಘ.

2. ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

ಸರಮಬ್ರಹ್ಮಶರೀರಪುಷ್ಟಿ ಜನತಾಂತರ್ಯುಷ್ಟಿ ಕೈವಲ್ಯಬೋ |
 ಧ ರಮಾ ಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಯುಷ್ಟಿ, ಕವಿತಾವಲ್ಲಿ ಸುಧಾವೃಷ್ಟಿ, ಸ ||
 ವರಸೋತ್ಪಾದ ನವೀನಸೃಷ್ಟಿ, ಬುಧಹರ್ಷಾಕೃಷ್ಟಿ, ಸರ್ವಾಂಗ¹ಸುಂ |
 ದರಿ ವಿದ್ಯಾನಟ ನಾಟಕಂನಲಿಗೆ ಮತ್ಯಾವ್ಯಸ್ಥಲೀ ರಂಗದೊಳ್

ಕಂ || ಅನಘರನುಬದ್ಧ ಕೇವಲ

ರೆನಿಸಿದ ಗೌತಮ ಸುಧರ್ಮ ಜಂಬೂಗಣಭೃ ||

ದ್ವಿನುತರೆಮಗೀಗೆ ಶಾಶ್ವತ

ಧನಮೆನಿಸಿದ ವಿಶ್ರುತ ಶ್ರುತಾರಾಧನಮಂ

|| ೭ ||

ಶ್ರುತಕೇವಲಿ ವಿಷ್ಣುವ್ರತಿ

ಪತಿ ಚರಣಂ ನಂದಿ ಪರಮಮುನಿ ಪದವುಪರಾ ||

ಜಿತ ಪಾದಂ ಗೋವರ್ಧನ

ಯತಿ ಕ್ರಮಂ ಭದ್ರಬಾಹು ಚರಣಂ ಶರಣಂ

|| ೮ ||

ದಶಪೂರ್ವಧರರುಷೇಕಾ

ದಶಾಂಗಧಾರಿಗಳುಮೆನಿಸ ಮುನಿಪದ ನಖ ದೀ ||

ಪ್ತಿ ಶರಚ್ಚಂದ್ರಿಕೆ ದರ್ಶನ

ವಿಶ್ರುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುಗಘಾತವೋ ವಿಘಟನಮಂ

|| ೯ ||

ಭೂತಬಲಿ ಪುಷ್ಪದಂತ

ಖ್ಯಾತರ ಜಿನಸೇನ ವೀರಸೇನ ಮುನೀಂದ್ರ ||

ಖ್ಯಾತರ ಸಮಂತಭದ್ರ

ಖ್ಯಾತರ ಪದಪಾಂಸು ಕೆಡಿಸುಗಘಾತಪಾಂಸುಗಳಂ

|| ೧೦ ||

ಕವಿ ಪರಮೇಷ್ಟಿಗಳ ಗುಣ

ಸ್ತವನಂಗಳ್ಳ ಪೂಜ್ಞಪಾದ ಯತಿಪತಿಯ ಗುಣ ||

ಸ್ತವನಂಗಳೊರ್ಮೆ ನಾಲಗೆ

ಗೆ ವಂದ ಮಾನವನ ವಾಙ್ಮಲಂ ನಿಂದವುದೇ

|| ೧೧ ||

ಚತುರಂಗುಲ ಚಾರಣ ಮ

ದ್ಧಿ ತಮಗೆ ಸಮನಿಸಿದುದೆನಿಸ ತಪದುನ್ನತಿಯಿಂ ||

ಶ್ರುತದಿಂ ಭೂಮಂಡಲ ವಿ

ಶ್ರುತರೆನಿಸಿದರಲೆ ಕುಂಡಕುಂದಾಚಾರ್ಯರ್

|| ೧೨ ||

ಕಂ || ಅಕಳಂಕಚಂದ್ರ ವಾಕ್ಯಂ
 ದ್ರಿಕೆಯಿಂ ಧವಳಸೆ ದಿಗಂಬರಶ್ರೀ ಭವ್ಯ ||
 ಪ್ರಕರ ಚಕೋರಂ ನಲಿದುದು
 ಮುಕುಳಿತವಾಯ್ತು ನ್ಯವಾದಿ ವದನಾಂಭೋಜಂ ||

ಉ || ಚಾರು ಚರಿತ್ರ ತೀರ್ಥಜಲದಿಂದಘಕರ್ದಮಮಂ ಕಟಿಲ್ಚಿಸಂ |
 ಸಾರ ಸಮುದ್ರಮಂ ತೃಣಸಯುಕ್ತದಿಂದಿಟುಕೆಯ್ದು | ದಿವ್ಯಭಾ ||
 ಷಾರಸ ಪೂರ್ಣಮಂ ಶ್ರುತಪಯೋಧಿಯನೀಸಿದ ವರ್ಧಮಾನ ಭ |
 ಟ್ಪಾರಕರಂ ವಚಸ್ಪುರಭಿ ಚಂದನ ಚರ್ಚಿಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಪೆಂ

ಕಂ || ವಿಮಲ¹ ಶ್ರುತಂ ಕೈವ
 ಲ್ಯಮೈಂಬ ಸಂಕಲ್ಪಮಿನಿತೇ | ನೇರ್ಗಿಜಾಯಂ ವಿ ||
 ಶ್ವಮನಱಿವ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ವ
 ಧಮಾನ ಜನಪತಿಗೆ ವರ್ಧಮಾನ ಮುನೀಂದ್ರಂ || ೧೫ ||

ಮ || ಪುರಿದಂತಾದುವು ಪೂವಿನ್ಯಂಭು | ವಿನಿವಿಲ್ ನಿಸ್ಸಾರಮಾದತ್ತು | ಸೀ |
 ಕರಿವೋದತ್ತು ಮೃಣಾಳತಂತು ರಚಿತ ಜ್ಯಾಲೇಖಿ | ಮೀನಧ್ವಜಂ ||
 ಕೊರಗಿತ್ತಗ್ಗದ ಕಂಠು | ಸೀದ ಕರಿಯಂತಾದಂ | ತಪೋರಾಜ್ಯ ತ |
 ತ್ವರ ಯೋಗೀಶ್ವರ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಮುನಿನಾಥ ಜ್ಞಾನನೇತ್ರಾಗ್ನಿಯಿಂ || ೧೬ ||

ಮ||ಸ್ರ|| ಅರವಿಂದ ಸ್ಮೇರವ್ವಾಸ್ಯಂ ತಿಳಿಪೆ ಹೃದಯ ಸಂಶುದ್ಧಿಯಂ | ಮಾನಸಂ ಶ್ರಾಂ |
 ತ ರಸಾಧೀನಂ ಸಮಾಧಾನಮನಱಿಪೆ | ತಪಸ್ತಪ್ತಮುತ್ಪಸ್ತ ಕಾರ್ತ ||
 ಸ್ವರ² ಶಾಖಾ ಲೀಲೆಯಂ ಪಾಲಿಸೆ ತನು | ನಯನಂ ಕಾಟ್ಟಿರೆಂ | ಮೋಡೆ ಕಾರು |
 ಣ್ಯ ರಸ ಸ್ತೋತಂಗಳಿಂ | ಲೋಕಮನೆಟಗಿಸಿದಂ ಬಾಲಚಂದ್ರ ವ್ರತೀಂದ್ರಂ || ೧೭ ||

ಕಂ || ಪ್ರಚುರ ಕಲಾನ್ವಿತರೈಕ್ಯುಟಿಲ
 ರಚಂಚಲರ್ | ಶುದ್ಧಪಕ್ಷ ವೃತ್ತರ್ | ದೋಷಾ ||
 ಪಚಯ ಪ್ರಕಾಶಫನಿ ಬಾ
 ಲಚಂದ್ರದೇವ ಪ್ರಭಾವಮೇನಚ್ಚರಿಯೋ || ೧೮ ||

1. ಶ್ರುತಂ ಬಹು. ಗ. ಘ.

2. ನನೇವಿಲ್ ಎಂದು ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಪುರಾಣದ ಮೊದಲನೆಯಾಶ್ವಾಸದ ೧೯ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

3. ಸೀದ ಗಜಂ. ಗ. ಘ. ೧೬ ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಕ. ಘ. ಚ. ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ.

4. ಶೋಭಾ. ಗ. ಘ

ಕಂ || ಮೂವತ್ತಾಱುಂ ಗುಣದಿಂ
ಭಾವಜನಂಕಟ್ಟೆ ¹ಪಟ್ಟವೆತ್ತಿದರ್ ವೃಷದಿ
ಭಾವಿಪೊಡೆ ಮೇಘಚಂದ,
ತೈವಿದ್ಯರದೆಂತೊ ಶಾಂತರಸಮಂ ತಳೆದರ್

ಮ || ಮುನ್ನಿನಾಥಂ ದಶಧರ್ಮಧಾರಿ | ದೃಢ ಸ್ವಪ್ನಂ ಶದ್ಗುಣಂ | ದಿವ್ಯ ಬಾ |
ಣ ನಿಧಾನಂ | ನಿನಗಿಕ್ಕುಚಾಪವುಳಿವೀ ಜ್ಯಾಸೂತ್ರಮೋರೊಂದೆ | ಪೂ
ವಿನ ಬಾಣಂಗಳವಯ್ಗೆ | ಹೀನನಧಿಕಂಗಾಕ್ಷೇಪಮಂ ಮಾಯ್ದುಡಾ
ವ ನಯಂ | ದರ್ಪಕ ²ಮೇಘಚಂದ್ರ ಮುನಿಯೊಳ್ ಮಾಣ್ ³ನಿನ್ನ ದೋರ್ಧ
ರ್ಪಮಂ ||

ಕಂ || ಅಭಿನವ ಗಣಧರರೆನೆ ದಿ
ವ್ಯ ಭಾಷೆಯಂ ತಾಳ್ಳಿ ಕುಮತಮಂ ತೊಳ್ಳಿದರಂ ||
³ಶುಭಕೀರ್ತಿ ದೇವರಂ ಸಕ
ಲ ಭುವನಜನ ಪೂಜ್ಯಪಾದರೆನ್ನದರೊಳರೇ || ೨೧ ||

ಚ || ಮದನನ ದರ್ಪಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಮಾಣ್ಡರೆ | ತಮ್ಮ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂ
ಮದಯುತರಪ್ಪ ವಾದಿಗಳ ದರ್ಪಮನೋವದ್ದಿಸಿ ತತ್ಸಭಾ || ⁴ಮುನಿ
ಸದರಭಿವರ್ಣಿಸಂತು ತಪದಿಂ ಶ್ರುತದಿಂ ಭುವನಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಾ |
ಸ್ವದರೆನಿಸಿದರೆಂಬೆನೆಯೊಂ ಪೊಗಳಲ್ ಶುಭಕೀರ್ತಿದೇವರಂ || ೨೨ ||

ಉ || ಕೋಡಿಡೆ ವಾಸುಪೂಜ್ಯಮುನಿಯೊಳ್ ಮರುಳಾದಪೆ ಚಿತ್ತಜನ್ಮ | ನೀಂ |
ನೋಡ ನಿಜಾಪ್ತ ವರ್ಗದಳವಂ | ಮಲಯಾನಿಲನಸ್ಥಿರಂ ರಣ ||
ಕ್ರೀಡೆಗೆ ನಿಲ್ವನೇ | ಪರಭೃತಂ ನಿನಗಪ್ಪನೆ | ಯುದ್ಧದೊಳ್ ಬಿಗು |
ತೋಡದೆ ಮಾಣ್ಬನೇ ಮೃಗಧರಂ | ಮಧುಪಂ ಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೇ || ೨೩ ||

ಶಾ || ಆಮೋ | ವಾದಿ ಕ್ರಧಾತ್ರಯ ಪ್ರವಣದೊಳ್ | ವಿದ್ವಜ್ಜನಂ ಮೆಚ್ಚಿ ವಿ |
ದ್ಯಾವಷ್ಟಂಭಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು | ಪರವಾದಿ ಕ್ಷೋಣಿಭೃತ್ಪಕ್ಷಮಂ ||
ದೇವೇಂದ್ರಂ ಕಡಿದಂದದಿಂದೆ ಕಡಿದಂ ಸ್ಯಾದ್ವಾದ ವಿದ್ಯಾಸ್ತದಿ ||
ತೈವಿದ್ಯಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ ದಿವ್ಯಮುನಿವೋಲ್ ವಿಖ್ಯಾತಿಯಂ ತಾಳ್ಳಿದಂ || ೨೪ ||

1. ಪಟ್ಟವೆಳದರ್. ಕ. ಖ.; ಪಟ್ಟವೇಳದ. ಗ. ಘ. ಚ. ೧೯ ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ನೊದಲನೆಯಾಶ್ವಾಸದ ೨೧ ನೆಯ ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳದ ಶಾಸನದ ೪೨ ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.

2. ಘನೆಯ್. ೧. ಗ. ಘ. ೨೦ ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಶ್ರು|| ಬಿ|| ಶಾ|| ೨೪ ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.

3. ಶುಭಚಂದ್ರ. ಕ. ಖ.

೨೪ ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಶ್ರು|| ಬಿ|| ಶಾ|| ೧೪ ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.

ಕಂ || ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ ತ್ರೈವಿದ್ಯ

ವ್ರತಿ ^೧ರಾಘವಪಾಂಡವೀಯಮಂ ವಿಬುಧ ಚಮ ||

ತೃತೀಯೇನಿಸಿ ಗತಪ್ರತ್ಯಾ

ಗತದಿಂ ಪೇಟ್ಟಿ^೨ಮಲಕೀರ್ತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ

|| ೨೫ ||

ಗಣಧರರಂ ಶ್ರುತದೊಳ್ ಚಾ

ರಣ ಋಷಿಯರನಮಲ ಚರಿತದೊಳ್ ಯೋಗಿಜನಾ ||

ಗ್ರಣಿಗಣೆಯೆನ್ನದೆ ಮಿಕ್ಕರ

ನೆಣೆಯೆಂಬುದೆ ವೀರಣಂದಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕರೊಳ್

|| ೨೬ ||

ಹರಿ ಹರ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭರ

ನುರವಣೆಯಿಂ ಗೆಲ್ಲ ಕಾಮನಂ ದೀಪ್ತ ತಪೋ ||

ಭರದಿಂದುರಿಪಿದರೆನೆ ಬಿ

ತ್ತರಿಸದರಾರ್ ವೀರಣಂದಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕರಂ

|| ೨೭ ||

ಮ||ಸ್ರ|| ಉಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಕಾವ್ಯಚ್ಛಲದಿನಖಿಲ ಧರ್ಮಗಳಂ, ಲೋಕಮಂ ಧ |

ಮೃಪಥ ಪ್ರಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಯೋಜಿಸಿ, ಪರಮ ಪುರಾಣಂಗಳಂ ಪೇಟ್ಟು ಕಲ್ಪಂ ||

ತ^೩ ಪರಿತಪ್ಯಾತಿಯಂ, ತಾಳ್ವಿದ, ಪರಮ ಕವಿಜ್ಯೇಷ್ಠರಾದರ್, ತದೀಯಾಂ |

ಘ್ರಿಸ್ತಯೋಜಂಗಳ್ ಮದೀಯಾಶಯ ಮಣಿಭವನಕ್ಕಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಂ

|| ೨೮ ||

ಚ || ಮೃದುಪದ^೪ ಬಂಧಮಂ, ಬಗೆಯ ಭಾವದ ಮೆಯ್ಸಿರಿಯಂ, ರಸಪ್ರವಾ |

ಹದ ನೆಲೆವೆರ್ಚನೆ^೫ ಬಿಡುದು ಭಾವಿಸಿ ಭಾವಿಸಿ, ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ, ಪೊ ||

ಣ್ಮಿದ ಪುಲಕಂಗಳಿಂ, ನಯನದೊಳ್ ಕರೆಗಣ್ಮಿದ ಹರ್ಷಬಾಷ್ಪವ |

ರ್ಷದಿನನುರಾಗಮಂ ಪಡೆವ ಸಜ್ಜನ ಸಂಸ್ಸವಮೊಂದೆ ಸಾಲದೇ || ೨೯ ||

ಕಂ || ವಾರಾಶಿಯ ಮುಣಿಗುಣಮಂ

ಕ್ರೂರ ಕುಳ್ಳಿರಕ್ಕೆ^೬ ಸುಗ್ಗಿದು ಸಾಂಯಾತ್ರಿಕನೇಂ ||

ತಾರನೆ, ಕೃತಿವೇಲಲ್ ಬಗೆ

ದಾರನೆ ಸತ್ಯವಿ ನಿಸರ್ಗ ದುರ್ಜನ ಭಯದಿಂ

೩೦

1. ಮರಕೀರ್ತಿ. ಚ. ೨೫ ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಶ್ರು||ಬೆ|| ಶಾ|| ೧೪ ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.

2. ಪವಿತ್ರ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ. ೨೬, ೨೭ ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳು ಶ್ರು||ಬೆ|| ಶಾ|| ೧೪ ನೆಯ

3. ಸಾಕಮಂ. ಕ. ಖ. ಚ.

[ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.

ಚ || ೧ || ವಿಕಸಿತಚಂಪಕ^೧ ಕೈಲಗಿ ಬಂಡುಣಲೊಲ್ಲದ ಚಂಚರೀಕ ನಾ
 ಏಕಮನಶೇಷಮಂ ಬೆಳಗೆ ತಿಗ್ಗಿ^೨ ಕೆರೆಂ ದೆಸೆಗಾಣದಿರ್ಪ ಕೌ ||
 ಶ್ರೀಕನಯನಂಗಳಂ | ಸುಕವಿ ಕಾವ್ಯಮನಾಲಿಸಿ ಕಾಯ್ವ ದುರ್ಜನ
 ಸ್ತುಕರದ ಕರ್ಣ ಕೋಟರಮಘೇಕೆಯೊ ಮಾಡಿದನಬ್ಜವಿಷ್ಣುರಂ

ಪಡೆದಂ ರಜೋಧಿಕಂ ವಿಧಿ
 ಪೆಡೆವಣಿಯಂ ಘಣಿಯನವೃತ ರಸಮಂ ವಿಷಮಂ ||
 ಕಡಲಂ ಸುಲಿಯಂ | ಮಲೆಯಂ
 ಸಿಡಿಲಂ! ಪಡೆದಂತೆ ಸುಜನರಂ ದುರ್ಜನರಂ

ಮ || ರಸಮಂ ಭಾವಮನರ್ಥಮಂ ರಚನೆಯಂ ಕಾವ್ಯಜ್ಞರಾರಯ್ವ ಭಾ |
 ಸಿ ನಾಂದೀಪದ ನಾಯಕಾಭ್ಯುದಯ ಪರ್ಯಂತಂಬರಂ ಕೂಡೆ ಶೋ ||
 ಸಿ ನೋಲ್ಪು ರಘುವಂಶರಾಮ ಕೃತಿಯೊಳ್ ಪತ್ತೆಂಟು ಪದ್ಯಂಗಳಂ |
 ಶ್ರೀಸಂ || ಯತ್ನದಿಕ್ಷಾದ್ಯರ್ಥ್ಯತನ^೩ ರೇಕಾರಾದೊಡಂ ಪೇರಿರೇ || ೨೨ ||

ಶಾ || ರಾಗ ದ್ವೇಷ ನಿಬಂಧಮಪ್ಪ ಕೃತಿಯಂ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ಬಂಧಮಿಂ |
 ಬಾಗರ್ಥಂ ಪೊಸತಾಗೆ ಪೇಟ್ಟಿಖಿಲಮಂ ರಾಗಾವಿಲಂಬಾಲ್ಪಿ ವಿ ||
 ದ್ಯಾಗರ್ವಗ್ರಹ ಪೀಡಿತರ್ ಸ್ವಪರಬಾಧಾಹೇತುವಂ | ದುಸ್ತರೋ |
 ದ್ಯೋಗ ಕ್ಲೇಶಿತರಾಗಿ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆವಂತಕ್ಕುಂ ವಿಷೋದ್ಯಾನಮಂ || ೨೪ ||

ಚ || ಪೊಗಲ್ಪು ಮಹಾತ್ಮರುಜ್ಜ್ವಲಮೆನಿಪ್ಪ ಗುಣಂಗಳನುಜ್ಜ್ವಲ ಪ್ರಸಿ |
 ದ್ಧಿಗೆ ಪೊಲನಾಗದ್ಧುಜ್ಜ್ವಲಿಸಿದಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂ ||
 ಪೊಗಲ್ಪು ದುರಾತ್ಮರಂ, ಮೊಗದೊಳಿರ್ದುಗುಳಂ ಪೊಗಿಕ್ಕಲಾದ ನಾ |
 ಳಿಗೆಯವಠೆತ್ತು ನಾಲಗೆಯೊಳೊದಿದವಂ ಕೃತಿಯೇ ಕೃತಾರ್ಥಘೇ || ೨೫ ||

ಭೇದಿಸ ಭಾನ್ತು ಭಾನ್ತು ತಮಮಂ ತಪ್ಪಿಸಂದು ಪದಾರ್ಥಮಂ ಪರ |
 ಚ್ಛೇದಿಸಿ ಕಾಣ್ಯವೋಲ್ ಜನನಿಲೋಚನಮಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭಾವರ ||
 ಪ್ಪಾದಿ ಕವೀಶ್ವರರ್ ನಡೆವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂ ತನಗರ್ಥಶುದ್ಧಿವೆ |
 ತ್ತಾದೊರೆಯಂಗಮೇಂ ನಡೆವುದಚ್ಚರಿಯೇ ಕವಿರಾಜ ವ್ರಿಧಿಯೊಳ್ || ೨೬ ||

1. ಕೈಲಸಬಂಡುಣ. ಕ. ಘ. ಗ. ಘ.

2. ಪೊಸವಂ. ಚ.

3. ರಾರೇನೆಂದೊಡಂ. ಗ. ಘ: ರಾರೇಕಾದೊಡಂ. ಚ. ೨೨ ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಕ. ಖ.

ಉ || ನಾಯಕನನ್ಯನಾಗೆ ಕೃತಿ ವಿಶ್ರುತಮಾಗದುದಾತ್ಮ ರಾಘವಂ ।
 ನಾಯಕನಾಗೆ ವಿಶ್ರುತಮೆನಿಪ್ಪುದು ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿಯಲ್ತು ಕಾ ॥
 ಲಾಯಸದಿಂ ವಿನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಂಠಿಕೆ ಕಾಂಚನ ಮಾಲೆಯಂತುಪಾ ।
 ದೇಯಮೆನಿಕ್ಕುಮೇ ವಿಷಯಮೊಪ್ಪದೊಡಾವುದುಮೊಪ್ಪಲಾರ್ಕುಮೇ ॥ ೩೭ ॥

ಮ || ಏಗತಾಷ್ಟಾದಶದೋಷರಪ್ಪ ಜಿನರುಂ | ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ ಸಂಪನ್ನರ ।
 ಪ್ಪ ಗಣಾಧೀಶ್ವರರುಂ | ಕ್ರಮಂಬಿಡದೆ ಮುನ್ನಂ ಪೇಟ್ಟಿದಂ ಶ್ರಾವ್ಯ ಕಾ ॥
 ವ್ಯಗುಣ ಖ್ಯಾತಿ ನಿಮಿತ್ತಮಲ್ಲದೆ ಶುಭಧ್ಯಾನಾರ್ಥಿಯೆಂ ಪೇಟಲಾಂ ।
 ಬಗೆದಂದೆಂ ರಘುವಂಶ ರಾಮಕಥೆ ಪೇಟ್ಟಂತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ॥ ೩೮ ॥

ರವಿ ಮಾಱುಟ್ಟುಟ್ಟಿದಂ ವಿಯತ್ತಳಮನ್ಮಾಶಾಸೀಮೆಯಂ ದಾಂಟುವ ।
 ನೈವರಂ ತನ್ನ ಕರಂಗಳಿಂದೆನೆ | ಪೆಟಂಗೆಂ ವೊಗ್ಗೊ ಮುನ್ನಂ ಗಣ ॥
 ಪ್ರವರಾ ಗೌತಮರಾದಿಯಾಗೆ ಮುನಿಮುಖ್ಯರ ಪೇಟ್ಟಿರೆಂದಂದು, ಮಾ ।
 ನವರೆಮ್ಮೊಂದಿಗರಾರ್ಪಣೆ ರಚಿಯಿಸಲ್ ರಾಮಾನ ಯ ಖ್ಯಾತಿಯಂ ॥ ೩೯ ॥

ಕಂ || ವಿಪುಲಾಚಲದೊಳ್ ವೀರ ಜಿ
 ನ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಗೌತಮಂ ಗಣಾಗ್ರಣಿ ಮಗಧಾ ॥
 ದಿಪನಟಿಯೆ ನೆಟಿಯೆ ಪೇಟ್ಟಿದ
 ನೆಪೂರ್ಮನೆ ರಾಮಕಥೆಯನಭಿವರ್ಣಿಸುವೆಂ ॥ ೪೦ ॥
~~ವಿವರಣೆ~~
 ಜಗಮಂ ಯುಗಮಂ ಮನ್ವಾ
 ದಿಗಳಂ ಕಾಲ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಜಿನರಂ ಚ ॥
 ಕ್ರಿಗಳಂ ಹಲಧರ ಕೃಷ್ಣಾ
 ದಿಗಳಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಚರಿತದೊಳ್ ವರ್ಣಿಸುವೆಂ ॥ ೪೧ ॥

ಅದೆಂತೆನೆ—

ಮ || ಸೃ || ಕಡೆದೋಱುತ್ತಿಲ್ಲೆನಿಪ್ಪಾಗಸದ ನಡುವೆ ವಾಯುತ್ರಯಂ ಸುತ್ತಿ ಪೇಟಾರ್
 ಪಡೆವನ್ನರ್ ತನ್ನನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆವಡೆದಧಸ್ತೈರ್ಯಗೂರ್ಧ್ವ ತ್ರಿಭೇದಂ ॥
 ಬಡೆದಾಱುಂ ದ್ರವ್ಯದಿಂ ಮೆಯ್ಯಡೆದಖಿಲ ಜಗಂ ರಜ್ಜುವೀರೇಟುಡ್ಡಂ ।
 ಬಡೆದತ್ನಾಪ್ಪಂ ಜಿನಂ ಕೇವಲ ವಿಪುಲ ತುಲಾಕೋಟಿಯಿಂ ತೂಗೆ ತನ್ನಂ ॥ ೪೨ ॥

1. ಧ್ಯಾನಾರ್ಥಿಯಂ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

2. ರೆಮ್ಮಂದಿಗ. ಕ. ಖ. ಘ. ಚ.; ರೇಂ ಮಂದಿಗ.

ಕಂ || ಅನತಿಶಯಮಾದುದಾ ತ್ರಿಭು
ವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಮಧ್ಯಮೆನಿಸೆ ಮಧ್ಯಮ ಲೋಕಂ ||
ಜನಹೃದಯ ಹಾರಿ ಗಂಭೀ
ರ ನಾಭಿಮಂಡಲಮಿದೆನಿಸಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ

|| ೪೩ ||

ಆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ನಟ್ಟನಡುವೆ—

ಕಂ || ಮುಟ್ಟಿದುದು ಮೊದಲ ದಿವಮಂ/
ಮೆಟ್ಟಿದುದೆರಡನೆಯ ವಜ್ರೆಯಂ, ಮೇಖಲೆಯಿಂ ||
ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಪೊಲನಾದುದು ಪೊಂ
ಬೆಟ್ಟಂ, ಜಿನ ಜನ್ಮಸವನ ಮುಣಿಮಯ¹ಪಟ್ಟಂ

|| ೪೪ ||

ಆ ಕ್ಷೋಣೀಧರ ವಲ್ಲಭ
ದಕ್ಷಿಣ ದಿಜ್ಞುಖದೊಳೆಸೆದು ಶಶಿಖಂಡದಮೋ ||
ಲೀಕ್ಷಣ ಸುಖಮಯಮಿರ್ಪುದು
ದಕ್ಷಿಣ ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡಧಾರಾಖಂಡಂ

|| ೪೫ ||

ಅಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವುತ್ಸರ್ಪಣಾವಸ್ಥಾಪಣ ಯುಗಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಣ ವಿವಕ್ಷಯಿಂ
ವ್ಯವಹಾರ ನಯದೊಳುಭಯಾತ್ಮಕಮೆನಿಸ್ಪ ಕಾಲಸ್ವರೂಪಮೆಂತೆನೆ—

ಕಂ || ಜೀವಾಜೀವ ದ್ರವ್ಯ ಪ
ರಾವರ್ತನ ಹೇತುತ್ವವರ್ತನಾ ಲಕ್ಷಣ ಸ ||
ದ್ಭಾವಂ ನಿತ್ಯಮಮೂರ್ತಂ
ಕೇವಲ ಗಮ್ಯಂ, ಸದಾನುಮೇಯಂ, ಕಾಲಂ

|| ೪೬ ||

ಧಾರಾ ಹತಿಯಿಂ ಖಂಡಿಸ
ದಾರಂ ಜಿನನಾಥನುಟಿಯುಟಿದರನೇಕಾ
ಕಾರಂ ಲೋಕಾಕಾರದೊ
ಳೋರಗಲಮೆನಿಸ್ಪ ಕಾಲಚಕ್ರಮಮೋಘಂ

|| ೪೭ ||

ವ್ಯವಹಾರ ಕಾಲ ಭೇದಮ
ನವರಿವರೆತ್ತ ಷಾವರಾಪ್ತರಲ್ಲರ್ ಜಿನಪುಂ ||
ಗವರಲ್ಲಥಣುವನ್ನಣು ದಾಂ
ಟುವ ಪೊಟ್ಟಿಂ ಸಮಯಮೆಂದು ಪೇಟ್ಟಿವನಾವಂ

|| ೪೮ ||

ಕಂ || ಸಮಯ ಸಮೂಹಮಸಂಖ್ಯಾ
ತಮಾದೊಡಾವಳಿಯೆನಿಕ್ಕುವಳವಳಿ ಸಂಖ್ಯಾ ||
ತಮೆನಿಪ್ಪುದಾದೊಡುಚ್ಚಾಪ
ಸಮೆನಿಕ್ಕುಂ! ಸ್ತೋಕಮಕ್ಕುಮೇಲುಚ್ಚಾಪಸಂ

ಸ್ತೋಕಂ ನೆಱ್ತಿದೇಲಾಗೆ ¹ಲ
ವಾಕಾಲಂ! ಮೂವತೆಂಟುವರೆಯೆನಿಪ ²ಲವಾ ||
ನೀಕಂ ನಾಳಿಕೆ | ತನ್ನಾ
ಳೀಕಾಲ ಯುಗಂ ಮುಹೂರ್ತಮೆನೆ ವರ್ತಿಸುಗುಂ

|| ೫೦ ||

ಸಮಯಂ ಕುಂದೆ ಮುಹೂರ್ತದೊ
ಳಮೋಘಮಂತಮುಹೂರ್ತಮಕ್ಕುಂ | ಮೂವ ||
ತ್ತು ಮುಹೂರ್ತಮಾಗೆ ದಿವಸಂ |
ಕ್ರಮದಿಂ ಪದಿನೈದು ದಿವಸಮಾದೊಡೆ ಪಕ್ಷಂ |

|| ೫೧ ||

ಮಾಸಂ ಪಕ್ಷದ್ವಿತಯಂ | ಎರಡು
ಮಾಸದ್ವಯಮೊಂದೆ ಋತು | ಋತುತ್ರಯವ್ವಯನ ||
ನ್ಯಾಸವ್ವಯನ ದ್ವಯಂ ಜಿನ
ಶಾಸನದೊಳ್ ವರ್ಷವ್ವಯ್ವು ವರ್ಷದೊಳೆ ಯುಗಂ

|| ೫೨ ||

ಎರಡು ಯುಗಂ ದಶವರ್ಷಂ |
ತರತರದಿಂದಿಂತು ದಶಗುಣಂ ಪೆಚುತ್ತುಂ ||
ಬರೆ ಪೆಚುವ ಕಾಲಕಲಾ
ಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯನಾವನಜಿವನಾತನೆ ದೇವಂ

|| ೫೩ ||

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಪಾಶ್ಚಿ
³ತವುತಾರವು ನಿನ್ನೆಗಳುಂ!
ಸವೆಯವು ನಾಳೆಗಳುಳ್ಳುದು ⁴ನಿಳೆ ನೆಱ್ತಿಯದು ಲೆ ||
ಕೈವಿಡಲ್; ಶಬ್ದಂ ನೆಱ್ತಿಯವು
ಪವಣಿಸಲೆನೆ ಕಂಡರಾರೊ ಕಾಲದ ⁵ಪವಣಂ

|| ೫೪ ||

ಪ್ರಮಾಣಗಳು

1. ಲತಾಕಾಲಂ. ಚ. 2. ಲತಾನೀಕಂ. ಚ.
3. ತವೆ ಸಾರವು. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.; ತವೆತಾರವು. ಚ.
4. ನೆಲೆ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.
5. ಕಡೆಯಂ. - ಗ. ಘ.

ಕಂ || ಅವಸರ್ಪಣದೊಳ್ ಕಾಲ

ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಷಡ್ವಿಧಮೆನಿಕ್ಕುಮುತ್ಸರ್ಪಣದಂ ||

ತೆಪೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ನೊದಲ ಕಾಲಂ

ಪ್ರವರ್ತಿಕುಂ ಸುಷಮಸುಷಮಮೆಂಬೀ ಪೆಸರಿಂ

|| ೪೫ ||

ಎರಡನೆಯ ಸುಷಮ ಕಾಲದ

ಪೊರೆಯೊಳ್ ಮೂಱನೆಯ ಸುಷಮದುಷ್ಟಮ ಕಾಲಂ ||

ಚರಿಯಿಸುಗುಂ ನಾಲ್ಕನೆಯದು

ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಪ್ಪುದಲ್ತಿ ದುಷ್ಟಮಸುಷಮಂ

ಅನುಸಂಧಾನಂಗಿಡದೈ

ದನೆಯದು ದುಷ್ಟಮಮೆನಿಪ್ಪ ಕಾಲಂ ಬಟಿಕಾ ||

ಱನೆಯದತಿದುಷ್ಟಮಂ¹ ವ

ರ್ತನಮಿಂತೀ ತೆಱನೆ ರಹಟಘಟಿಕಾ ನ್ಯಾಯಂ

|| ೪೬ ||

ತನು, ಭೋಗಾಯುಷ್ಯಂಗಳ್,

ಮನುಷ್ಯರೊಳ್ ಪೆರ್ಚುವಡೆಗುಮುತ್ಸರ್ಪಣದೊಳ್ ||

ತನು, ಭೋಗಾಯುಷ್ಯಂಗಳ್,

ಮನುಷ್ಯರೊಳ್ ಕುಂದುವಡೆಗುಮವಸರ್ಪಣದೊಳ್

|| ೪೭ ||

ಎರಡು ಯುಗಮೊಂದೆ ಕಲ್ಪಂ,

ನಿರಂತರಂ² ಶುಕ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಂಗಳವೋಲ್ ||

ಪರಿವರ್ತಿಸುಗುಂ ತತ್ತ್ವ

ಲ್ಪ³ರಾಜಿಗಾರಯ್ಯೊಡಿಲ್ಲ ಮೊದಲುಂ ತುದಿಯುಂ

|| ೪೮ ||

³ಇಂತನಂತಾನಂತ ಕಲ್ಪ ಪರಿವರ್ತನಮಪ್ಪುಕೆಯ್ದ ಆರ್ಯಾಖಂಡದವಸರ್ಪಣದ
ದಲ ಕಾಲದೊಳ್

ಸೃ|| ಸುರಭೂಜಂ ಜ್ಯೋತಿರಂಗಂ ಬೆಳಗೆ ತಮದ ಮಾತಿಲ್ಲ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರುಂ |

ಮೈಗರೆದಿರ್ಪರ್ ತೋಱುವಾಱುಂ¹ ಋತು ಪಗಲಿರುಳ್ಳೆಂಬೀ ವಿಭೇದಂಗಳಿಲ್ಲ ||

ಳರಸೆಂಬೀ ಪಂಬಲಿಲ್ಲ² ಜ್ವರ ಮನುಜರೆಲ್ಲಂ / ಜರಾಂತಂ³ ಕಮಿಲ್ಲ |

ತುರಮಿಲ್ಲಾಶ್ಚರ್ಯಭೂತಂ / ಸುಷಮಸುಷಮ ಕಾಲಸ್ವಭಾವ ಪ್ರಭಾವಂ || ೬೦ ||

1. ಕೃಷ್ಣ ಶುಕ್ಲ. ಚ.

2. ರಾಶಿ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

3. ಅಂತನಂತ. ಕ. ಖ.

ಕಂ || ದಂಪತಿಗಳೆ ಪುಟ್ಟವರಾ

ಗಂ, ಪೊಲ್ಲಮೆ ಪುಟ್ಟದನತಿಶಯ ರೂಪ ಕಲಾ ||

ಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿ ಸುರಗತಿ

ಯಂ ಪಡೆವರ್ ಕಡೆಯೊಳುಚಿತ ಭಾಷಾವೇಷರ್ ||

ಅಪವೃತ್ಯು ವಿರಹಿತಂ ಮೂ

ಱಿ ಪಳಿತಮಾಯುಷ್ಯವೃದ್ಧಮುಸಾಸಿರ ಬಿ ||

೧೭ ಪಸಾರಿತ ಮಲ ಮೂತ್ರಾ

ದಿ ಪರೀಷಹ ದೋಷವುಪಪ್ಪನ್ನಂ ದಂಪತಿಯಾ || ೬೨ ||

೧೮

ಮಾಲಿನಿ || ತ್ರಿದಿನಧನಿತು ಕಾಲಕ್ರೋಮ್ ಸಂಸಾರ ಸೌಖ್ಯ |

ಪ್ರದಮಿದನಿಪ ದಿವ್ಯಾಹಾರಮಂ ಭೋಜನಾಂಗಂ ||

ಬದರಫಲ ಸಮಾನಾಕಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟಿದಂ, ಕೊಂ |

೧೯ ಡುದರ ಬಲ ವಿಲಾಸಂಬೆತ್ತು ಯುಗ್ಮಂಗಳೆರ್ಕುಂ || ೬೩ ||

ಕಂ || ಸಿರಿಯ ೨ ಮೊಗರಸದ ಪೊಸ ಮೈ

ಸಿರಿಯೆನಿಕುಂ ಪೂಗೊಳಂಗಳ್ ನೆಲನನಿತುಂ ||

ಸುರಚಾಪದ ಬೆಳಸಿನ ಹರ

ವರಿಯೆನಿಕುಂ ಪಂಚರತ್ನರುಚಿ ವಲ್ಲರಿಯಿಂ || ೬೪ ||

ಚತುರಂಗುಲಮೈನಿಸಿದ ತರು

ಣ ತೃಣ ಗ್ರಾಸದೊಳೆ ತಣೆನು, ತಿಳಿನೀರಂ ಪೀ ||

೨೦ ದೃತನುಕ್ರೀಡಾ ರತ ಮೃಗ || ೬೫ ||

ತತಿಗಳ್ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಲಿಯುತ್ತಿರ್ಕುಂ || ೬೫ ||

ಮ || ಕುಸುಮ ಸ್ವಗ್ಧ ಸನ್ಮಾನ್ ಪಾನ್ಯವಿವಿಧಾತೋದ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರದೀ |

೨೧ ಪ ಸುಧಾಸದ್ಮನಿಚಿತ್ರ ಭಾಷೆನ್ನ ವಿಭಾಷಾನ್ವೀಕಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂ ||

ತಸಮಂ ಮಾಡೆ ದಶಾಂಗ ಕಲ್ಪತರುಗಳ್, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರ ಸಾ |

೨೨ ರ ಸುಖಕ್ಕುಗಳೆನ್ನದಾ ಪ್ರಥಮಕಾಲ ಶ್ರೀಯನೇವಣ್ಣಿವೆಂ || ೬೬ ||

ಅಂತಾಕಾಲಮುತ್ಸಮಭೋಗ ಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ
ಸಾಗರೋಪಮವುನುಕ್ರಮದಿಂ ಕುಂದುತ್ತುಂ ಬಂದನಂತರಂ ಸುಷಮಮೆಂಬಿರಡ
ನೆಯ ಕಾಲದ ಮಧ್ಯಮಭೋಗ ಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್—

1. ಡುದರ ಬಲ ನಿವಾಸಂಬೆತ್ತು. ಗ ; ಡದರ ಬಲದೆ ವಾಸಂಬೆತ್ತು. ಘ.

2. ಪೊಸಮೊಗದ ಮೈಸಿರಿ. ಸಿರಿ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

ಕಂ || ತನು ನಾಲಸಾರ ವಿಲ್ಲಿಡಿ

ದೆನಿಕ್ಕುಮಾಯುಷ್ಯಮೆರಡು ಪಳತೋಪಮಮುಂ ||

ದಿನ ಮನುಜರಕ್ಷ ಫಲದನಿ ರುಪುಷ್ಪವೆನ್ನಿ.

ತೆನಿಪ ರಸಾಯನಮನೆರಡು ದಿವಸಕ್ಕುಣ್ಣಿರ್ |

|| ೬೭ ||

ಮತ್ತಮಾಕಾಲಂ ಮೂಱು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸಾಗರೋಪಮಂ ಕಟುದಿಂಬು
ಯಂ ಸುಷಮದುಷ್ಕಮಮೆಂಬ ಮೂಱನೆಯ ಕನಿಷ್ಠಭೋಗ ಭೂಮಿಸ್ಥಿ ತಿಯಾದು
ದಂದಿನ ಮಿಥುನಂಗಳ್—

ಕಂ || ಅಳವಿಯ ಲೆಕ್ಕಂ ತಮ್ಮೊಳ್

ಪಳತೋಪಮಮಾಗೆ | ದೇಹಮಿರ್ಭಾಸಿರ ವಿಲ್ || ೨೯

ಬಳಿಯೆ | ಸುಧಾ¹ ಸಾರಮನಾ

ಮಳಕಫಲ ಪ್ರತಿಮಮಂ ದಿನಾಂತರಮುಣ್ಣಿರ್ |

|| ೬೮ ||

ಮತ್ತಮಾ ಜಘನ್ಯ ಭೋಗ ಭೂಮಿಪ್ರವರ್ತನಮೆರಡು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸಾಗ
ರೋಪಮದ ಕಡೆಯ ಪಳತೋಪಮದೆಂಟನೆಯ ಭಾಗಮುಳಿಯೆ ಬಲಿಯಂ ಕುಲ
ಧರಾವತಾರಮಕ್ಕುಮದೆಂತೆನೆ—

ಕಂ || ೧ || ಅಜ್ಞಾನತ್ರಯ ರಹಿತರ್ |

೨ || ತ್ರಿಜ್ಞಾನ ಧರರ್ ವಿದೇಹದಿಂ ಬಂದಧಿಕ

ಪ್ರಜ್ಞರ್ ಪುಟ್ಟುವರೀ ನೆಲ

ನಾಜ್ಞಾಮುದ್ರಿತಮೆನಲ್ ಚತುರ್ದಶ ಮನುಗಳ್ |

ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಕುಲಧರಂ ಪ್ರತಿಶ್ರುತಿಯೆಂಬಂ—

ಕಂ || ಬಲವರ್ಪ ಕಾಲಪುರುಷನ

ಕಲಧೌತ ವಿಶಾಲ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಯುಗಮಂ ||

ಗೆಲೆವಂದು ಸೂರ್ಯ ಶಶಿ ಮಂ

ಡಲಮಾಸುರಮಾಗೆ ಗಗನದೆರಡುಂಕೆಲದೊಳ್ |

|| ೭೦ ||

ಅವಂ ಕಾಣಲೊಡಮಂದಿನ ಯುಗಳಮುತ್ತಾತ ಯುಗಳಮೊಗೆದುದೆಂದು
ಭೀತಮಪ್ಪುದುಂ | ಜ್ಯೋತಿರಂಗ ತರು ತೇಜೋಭಂಗದಿಂ ಕಾಣಲಾದುವಿವು ಚಂದ್ರಾ
ದಿತ್ಯ ವಿಮಾನಂಗಳ್ಳೆಂದು ಮೊಳವಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತಲ್ಲಿಂತೆ ತೋರ್ಕುವಿವರ್ಕೆ ಬೆರ್ಚದಿರಿ
ಮೊಂದವರ ಮನದ ಸಂಕೆಯಂ ಕಳೆದನೂತನಿಂ ಬಲಿಯಮೆರಡನೆಯ ಕುಲಧರಂ
ಸನ್ನತಿಯೆಂಬಂ

ಕಂ || ಕಿಸುಸಂಜೆ^೧ ಪರ್ವೆ, ಮರ್ವ

ಕರವೆ

ವಿಸೆ, ತಾರಾನಿಕರವೊಗೆಯೆ, ಬೆಟ್ಟುತ್ತರ್ ಬೆ ||

ಕೃಸಮುತ್ತರ್, ಭಯರಸದಿಂ

ದೆಸೆಗೆಟ್ಟರ್, ಕಂಡದೃಷ್ಟ ಪೂರ್ವಮನಾರ್ಯರ್

|| ೭೦ ||

ಅಂತು ಭಯಸ್ಥರಾದಾರ್ಯರಂ ಕಂಡು ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಮಸ್ತಮಯ ಸಮಯ
ದೊಳ್, ತಪ್ಪ ತಪ್ಪನೀಯಮಯಮೆನಿಪ್ಪ ನಿಷಧ ನಗದ ನೆಗೆದ ಕೆಂಬೊಳಪಿನೊಳ್
ಪಳಂಚೆ, ರಂಜಿಸಿದ ಸಂಜೆ, ಪರೆಯೆ, ಕವಿದ ಕಟ್ಟಲೆಯೊಡನೆ ತಾರಾ ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಂ
ತಲೆದೋರುಗುಮಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತಲಿಹೋರಾತ್ರ ಭೇದಮಕ್ಕುಮೆಂದವರ ಮನೋವಿಷಾದ
ಮಂ ಕಳೆದಘಾತನಿಂ ಬಲಿಯಂ ಮೂಜನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಕ್ಷೇಮಂಕರನೆಂಬಂ
ಸಿಂಹ ಶರಭ ಶಾರ್ದೂಲ ವ್ಯಾಳ ಮೃಗ ಮಿಥುನಂಗಳ್ ಕಾಲಸ್ವಭಾವದಿಂ
ಮುಜುಸ್ವಭಾವಮಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ವಿಷಮ ಸ್ವಭಾವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯುದುಂ—

ಕಂ || ವಿಪರೀತಮಾದ ಮೃಗಕುಲ

ದುಪದ್ರವಂ ನಿಮಗೆ ದಂಡ ಪಾಶಾದಿಗಳಿಂ ||

ದಪಹರಿಸುಗುಮೊಂದಾರ್ಯ

ಗುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಕಳೆದನವರೆದೇವಲಿಲಂ

|| ೭೧ ||

ಆತನಿಂ ಬಲಿಯಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಕ್ಷೇಮಂಧರನೆಂಬನೆಂಧಕಾರ
ಮಪ್ಪುದುಂ ಪ್ರಜೆಗುಪದ್ರವಮಂ ಕ್ಷುದ್ರ ಪಶುವೃಗ ಯುಗಂಗಳೊಡರಿಸೆ—

ಕಂ || ರವಿರಶ್ಮಿಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ

ರವಿಕಾಂತೋಪಲ ಕೃಶಾನುವಂ, ಕೋಲ್ಮಿಗಮಂ ||

ದಿವಸದವಸಾನ ಸಮಯದೊ

ಳವನಂಜಿ^೨ಸುಮೊಂದುಪಾಯಮಂ ಪ್ರಜೆಗಿತ್ತಂ

|| ೭೨ ||

ಆತನಿಂ ಬಲಿಯಮಯ್ದನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಸೀಮಂಕರನೆಂಬಂ ಕಲ್ಪತರುಗಳಲ್ಪ
ಫಲದಂಗಳಾಗಿ ಭೋಗಭೂಮಿಜರ್ ತಮತಮಗೆ ನೆಟ್ಟಿಯವೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂ—

ಕಂ || ಓರೋರ್ವರ ಸುರ ತರುಗಳ

ನೋರೋರ್ವರಿವೆಮ್ಮ ವೆಂಬುದುಂ, ಪೂರ್ವ ಸ್ವೀ ||

ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಲೆ, ಸಾ

ಧಾರಣ ಸೀಮಾವಿವಾದಮಂ ಬಾರಿಸಿದಂ

|| ೭೩ ||

1. ಪರ್ವಮರ್ವಿಸೆ. ಕ. ಖ. ; ಪರ್ವನುರ್ವಿಸೆ. ನಿ. ಸಿ. ಸ. ಘ.

2. ಸಮಂ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಮಾಜನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಸೀಮುಂಧರನೆಂಬಂ—

ಕಂ || ಕಲುಷಾಂಧರ್ ಸುರತರು ಸಂ

ಕುಲಮೆಮ್ಮವು ತಮ್ಮವೆಂದು ತಮ್ಮೊಳಗಾರ್ಯರ್ ||

ತಲೆ¹ಯೊತ್ತಿ ಕುಟ್ಟಿ ಪೊಯ್ಯವ

ರಲವರಿಕೆಯೊಳಾದ ತೋಟಿಯಂ ತೊಲಗಿಸಿದ:

|| ೭೫ ||

ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಮೇಜನೆಯ ಕುಲಧರಂ ವಿಮುಂಧರನೆಂಬಂ—

ಕಂ || ಅಡಿದಳಿರ್ಗೆ ಧರಾವಲಯಂ

ಕಡುವೆಟ್ಟತ್ತಾಗೆ ನಡೆಯಲಾಯದೆ ಮನುಜರ್ ||

ಸೆಡೆಯೆ ಹಯಾದಿಗಳಿಂದಂ

ನಡೆಯಿಸಿದಂ ಕಲಿಸಿ ವಾಹನಾರೋಹಣಮ್

|| ೭೬ ||

ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಮೆಂಟನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಚಕ್ಷುಸ್ಸನೆಂಬನಂದಿನ ಮಿಥುನಂ
ಸುತಮುಖ ವಿಲೋಕನದಿನತಿ ಕುತೂಹಲಮನವು ಕೆಯ್ಯದುಂ—

೪||ಸ್ರ||ಯುಗಳಂಗಳ್ಳುಟ್ಟಿ, ಸೀಂತಾಗುಳಿಸಿ ಪಿತೃಯುಗಂ ಸತ್ತು ಸಗ್ಗಂಗಳೊಳ್ ಪು
ಟ್ಟುಗುಮಿಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನವುತ್ತುಲ್ ಕತಿಪಯ ದಿನದಿಂ ಮಕ್ಕಳಂ ನೋಡಿ ಸಾವೆ ||
ಯ್ದುಗುಮಿಘಗಳ್ ಕರ್ಮಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿ ಮೊಗಸಿದುದ್ಧಿಂ ಬಾಲಕಾಲೋಕದಿಂದು
ಬೈಗಮಿಲ್ಲಿಂದಿಂತು ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಯನವರ್ಗತಿ ವ್ಯಕ್ತಮಪ್ಪಂತು ಪೇಟ್ಟಿಂ || ೭೭ ||

ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಮೊಂಬತ್ತನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಯಶಸ್ವಿಯೆಂಬಂ—

ಕಂ || ಅವರಿವರೆನ್ನದೆ ಮುನ್ನಾ

ರೈವೆಸರ್ ಪೆಸರಾಗೆ ಬೇಟಿವೇಟಿಂದಿನ ಮಾ ||

ನವರ್ಗೆ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ನಾಮ

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂ ಪಡೆದು ಮನ್ನಗಳೊಳ್ ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ

|| ೭೮ ||

ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಂ ಪತ್ತನೆಯ ಕುಲಧರನಭಿಚಂದ್ರನೆಂಬನಾ ಕಾಲದೊಳ್—

ಕಂ || ಉಡುಪತಿಯುಮನುಡು ಗಣಮುಮ

ನೆಡೆಯುಡುಗದೆ ತೋಟಿ ತೋಟಿ ಕಿಟುಗೂಸುಗಳಂ ||

ನುಡಿಗಲಿಸಿದಂ ತೊದಲ್ನುಡಿ

ಪಡೆವಿನೆಗಂ ಪಿತೃಯುಗಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಾವೃತಮಂ

|| ೭೯ ||

ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಂ ಪನ್ನೊಂದನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಚಂದ್ರಾಭನೆಂಬಂ—

1. ಮೊತ್ತಗುಟ್ಟಿಮೊಯ್ದವ. ಗ. ಘ.

2. ದಚ್ಚಿಗ. ಚ.

ಮ||ಸ್ರ|| ಇನನಂ ಶೀತಾಂಶುವಂ ಮಂಜಿನ ಮುಗಿಲ ಪೊಡರ್ಪಿಂ, ಜನಂ ಕಾಣದಾಕಂ |
ಪನಮಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದುಂ,¹ ಬೆಳ್ಳನೆ ಬೆಳಗಲೊಡಂ ತೋಱುಗುಂ, ಕರ್ಮಭೂ ವ ||
ತನಮತ್ಯಾಸನ್ನವೊಂದಾ ಸ್ಥಿತಿಯನಱಿಪಿ ಸಂತೈಸಿ ಸಂತಾಪ ವಿಚ್ಛೇ |
ದನಮಂ ತಂದಂ ಯಶಶ್ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ನೆಱಿಯದೆಂಬನ್ನಮಾಶಾಂತರಾಳಂ ||೮೦||

ಆತನಿಂ ಬಲಿಯಂ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಮರುದ್ದೇವನೆಂಬಂ—

ಕಂ || ಸರಿ ಸುರಿಯೆ, ಮಿಂಚು ಮಿಳ್ಳಿಸೆ,
ಸುರಚಾಪಂ ನೆಗೆಯೆ ಬಿಗಡುಗೊಂಡವರಂ ಸಂ ||
ವರಿಸಿ ಘನಾಘನ ಸಮಯ -
ಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಸಿ ಕಳೆದನವರುಮ್ಮಳಮಂ. || ೮೧ ||

ಆತನಿಂ ಬಲಿಯಂ ಪದಿಮೂರನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ತೆಂಬನಾ ಕಾಲ
ದೊಳ್ ದರಿಯುಮಳ್ಳರಿಯುಂ ಕುಟಿಯುಂ ಕುತ್ತಿಯುಂ ಬೆಟ್ಟಮುಂ ಘಟ್ಟಮು
ಮುಪನದಿಯುಮುಪಸಮುದ್ರಮುಂ ಪುಟ್ಟಿ ಸಲಿಲಸಂಘಾತದಿನಪವೃತ್ಯು ಪುಟ್ಟಿ
ಮಾನಸರಸಹ್ಯ ಶೋಕಾನಲ ದಂದಹ್ಯಮಾನ ಮಾನಸರಾಗೆ—

ಕಂ || ತವ ತೈಲಂ ದೀಪಂ ನಂ
ದುವಂತೆ, ಗಳಿಯಿಸೆ ನಿಷೇಕಮಱಿವರ್ ಮುನ್ನಂ,
ಪವನ ಪ್ರಹಾರದಿಂ ತೈ
ಲವುಳ್ಳೊಡಂ ನಂದುವಂತೆ ^{ಗೊಯಿ} ಪೊಂದುವರೀಗಳ್
ಬಡಿಕೊಳೆ ಕಾಯುಂ ಪಣ್ಣುಂ
ತೊಡಂಬೆ ಪಱಿದುದಿರ್ವ ಮಾಲಕ್ಕಿಯಿಂ, ಕಿಱಿವಿರಿಯರ್ ||
ಮಡಿವರನುಕ್ರಮದಿಂ | ಸಾ
ಪೊಡರಿಸದೊಡರಿಸುವುದಲ್ತೆ ಕದಳೀಘಾತಂ || ೮೨ ||

ಉದಯಿಸಿ, ನಡುವಗಲಪ್ಪುದು
ಮುದಿತೋದಿತನಾಗಿ, ಸೂರ್ಯನಸ್ತಮಿಸುವವೋಲ್ ||
ಉದಯಿಸಿ, ಜೌವನಮಂ ತಳೆ
ದೊದವಿದ ಮುಪ್ಪಿನೊಳೆ ಕಱಿವರಿಲ್ಲಿಂ ಬಲಿಯಂ || ೮೪ ||

1. ಬೆಳ್ಳನೆ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

2. ಸಂಪಾತದಿನಪವೃತ್ಯು ಮರಣಮಾಗೆ; ಚ.

ಎಂದು ಕಾಲಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದವರ ಶೋಕ ಪ್ರತ್ಯನೀಕಮನದರ್ಶಿದಂ
ಈ ಪೇಟ್ಟಿ ಕುಲಧರ ಸಂಕ್ಷುಲ್ಪಕ್ಕೆ—

ಕಂ || ಒಂದು ಪಳಿತದ ದಶಾಂಶದೊ

ಳೊಂದಂಶಂ ನೊದಲ ಮನುಗೆ, ಪದಿಮೂವರೊಳಂ ||

ಪಿಂದಣವರ್ಗಗಳ ದಶಾಂಶದೊ

ಳೊಂದಂಶಂ ಮುಂದಣವರ್ಗೆ, ಪರಮಾಯುಷ್ಯಂ

|| ೮೫ ||

ಸಾಸಿರಮುಮೆಂಟುನೂಟು ಶ

ರಾಸನಮೊರ್ವಂಗೆ, ಪಂಚಶತ ಹೀನಂ ಬಾ||

ಣಾಸನಮಿರ್ವರ್ಗಗೞಿದ

ಗೋಸರಿಕುಂ ಕ್ರಮದಿನ್ದುದ್ಧಮಿರ್ಪತ್ತೈವಿಲ್

|| ೮೬ ||

ಮನು ಚಂದ್ರಾಭಂ ಪಾಂಡುರ

ತನುವೆ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಸೇನಜಿಚ್ಚಕ್ಷುಷ್ಮರ್

ವನಜ ದಳಚ್ಚವಿಗಳ್ ಕಾಂ

ಚನ ರೋಚಿಷ್ಣುಗಳೆ ಮಿಕ್ಕ ಕುಲಧರರೆಲ್ಲಂ

|| ೮೭ ||

ಮಂತಣಮೇನಾದಿಯ ಮ

ನ್ವಂತರದೊಳಶೀತಿ¹ಭಾಗಿ ಪಲ್ಯದೊಳ್ಳಾವ:

ನ್ವಂತರ²ದಶಮಾಂಶಂ ಮ

ನ್ವಂತರಮಕ್ಕುಂ ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ವರ್ಯಂತಂ

|| ೮೮ ||

ಕ್ರಮದಯ್ವರಿಂದೆ ಹಾ ದಂ

ಡಮಯ್ವರುಂ ಮನುಗಳಿಂದೆ ಹಾಮಾದಂಡಂ

ಸಮನಿಸೆ ಹಾಮಾ ಧಿಗ್ಗಂ

ಡಮಯ್ವರಿಂದಾಯ್ತು ಭರತನಿಂ ತನ್ನದಂಡಂ

|| ೮೯ ||

ತದನಂತರಂ ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಕುಲಧರಂ ನಾಭಿರಾಜನೆಂಬಂ ಪಂಚವಿಂಶ
ತ್ಯುತ್ತರ ಪಂಚಶತ ಶರಾಸನೋತ್ಪೇಧನುಂ ಪೂರ್ವಕೋಟಿ ಪರಮಾಯುಷ್ಯನುಮೆನಿಸಿ

ಕಂ || ಮುನ್ನಿನ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತಮೆ

ಸನ್ನಿದಮಾಯ್ತೆನೆ, ಮತಿ ಶ್ರುತಾವದಿಬೋಧಂ ||

ತನ್ನೊಡನೆ ಪುಟ್ಟಿ, ಪುಟ್ಟಿದ

ನೇನ್ನಾಭಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನಾಭಿಯೋ ಕುಲಧರರೊಳ್

|| ೯೦ ||

ಶಾ || ಓರೊಂಘಂ ಕುಡುಗುಂ ದಶಾಂಗ ಸುರಭೂಜಂ ಬೇಟ್ಟಿದಂ | ಭೂತಲ |
 ಕೃಷ್ಣಾರೇನು ಪಡೆದೆಂತು ಜೀವಿಸುವರೆಂಬೀ ಕರ್ಮಭೂ ವರ್ತನ ||
 ಪ್ರಾರಂಭೋಚಿತ ಜೀವನೋಪಕರಣೋಪಾಯಂಗಳಂ ತೋಟು ಕೊ |
 ಟ್ಟಾರಾತೀಯ ಮನುಪ್ರಧಾನರನುದಾತ್ತಂ ನಾಭಿ ಕೀಟ್ಮಾಡಿದಂ.

ಕಂ || ಮೊದಲಿಗನವನೀಶ್ವರರೊಳ್,
 ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯಂ ಮನುಪ್ರಧಾನರೊಳೆಂಬೊ ||
 ಳ್ಪದಿತೋದಿತಮೆನೆ ಮಹಿಮಾ
 ಸ್ವದನಾದಂ ನಾಭಿ ನಾಭಿಖಂಡನ ಕುಶಲಂ ||

ಭುವನ ಜನ ಜೀವನೋಪಾ
 ಯ ವೃತ್ತಿಯಂ ತೋಟುಕೊಟ್ಟು ಕೃತ ಕೃಷಿಕರ್ಮ ||
 ವ್ಯವಹೃತಿಯಿಂ ಕೃತಯುಗಮೆಂ
 ಬ ವಿಕಲ್ಪಮನಾದಿಕಾಲದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಂ ||

ಪಿಂಡಿ ಪಿಟುದಿಕ್ಷುರಸಮಂ
 ಕೊಂಡುಪಯೋಗಿಸುವುಪಾಯಮಂ ತೋರ್ಪುದುಮಾ ||
 ದಂಡಧರ ವಂಶಮವನೀ
 ಮಂಡನಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಮೆನಿಸಿತ್ತಿಳೆಯೊಳ್ ||

ಉ || ನಯನಂ ನೀಲಸರೋಜಮಂ ಸೆಣಸುಗುಂ, ವಕ್ಷಸ್ಥಳಂ ವಜ್ರವೇ
 ದಿಯ^೨ ನಾಳೆರ್ಪಿಸುಗುಂ, ಮುಖಂ ಕಮಲಮಂ ಕೀಟ್ಮಾಡುಗುಂ | ಕೈಗಳಾ |
 ನೆಯ ಕೈಯಂ,^೩ ನಖಮಿಂದುವಂ, ನಗುಗುವಳಾನಮ್ಮಾಡುಗುಂ ಜಾನು ಬಾ
 ಳೆಯ ಕಂಭಂಗಳನ್ನೆಂದೊಡೇವೊಗಲಿನ್ನೋ ಭಾನಾಭಿಯಂ ನಾಭಿಯಂ || ೯೫ ||

ಕಂ || ಮರುದೇವಿಯೆ ತಕ್ಕಳ್ ನಾ
 ಭಿರಾಜವಲ್ಲಭಿ ಯೆ^೨ ನಾಳೆ^೩ ನಿಲಿಸಲ್ ||
 ಮರುದೇವಿಗೆ-
 ಭಿರಾಜು

1. ವ್ಯ-

2. ನಾಳೆ

3. ನಾಳೆ

ಕಂ || ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರ್ ಸುರಸುಂ
ದರಿಯರ್ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೂಜಿಪಂ ಪುರುಹೂತಂ ||
ಪುರುದೇವನೆ ಪೆರ್ಮಗನೆನೆ
ಮರುದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಂದಪುದೇ ||

ಅವತಂಸಂ ತನ್ನಗುಣ
ಸ್ತವನಂ ಧರೆಗೆನಿಸಿ ನಾಭಿರಾಜಂ, ಧರಣೀ ||
ಯುವತಿಗೆ ಮರುದೇವಿಯೆ ದಲ್
ಸವತಿಯೆನಲ್ ಸುಖದಿನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದಂ ||

|| ೯೮ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಮರುದೇವಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಪ,
ಪುರುದೇವಂ ಬಂದು ದಿವದಿನೆಂಬವಧಿಯಿನಾ ||
ಪುರುಹೂತನಱಿದಯೋಧ್ಯಾ
ಪುರಮಂ ನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲದಂತಿರೆ ಪಡೆದಂ

|| ೯೯ ||

ನಾಡೊಳ್ ಕೌಶಲದೇಶವೊಂದೆ ಪುರದೊಳ್ ಸಾಕೇತವೊಂದೀಕ್ಷಣ |
ಕ್ರೇಡಾವಾಸಮೆನಲ್ ಪುರಂದರನಲಂಪಿಂ ನಾಭಿರಾಜಂಗವಂ ||
ಮಾಡಿಟ್ಟಂ ಕರುವಿಟ್ಟು ಮನ್ಮಥನೆ ಬಣ್ಣಂಗೆಯ್ದನಂದೆಂದೊಡಾ |
ನಾಡಂ ಬೀಡುಮನೊಂದೆ ನಾಲಗೆಯೊಳಿನ್ನೇವಣ್ಣಿಪಂ ಬಣ್ಣಿಪಂ || ೧೦೦ ||

ಕಂ || ಬೀಡು ಸುಕ್ಕತಕ್ಕೆ ಚಿಲ್ವಿ
ಗಾಡುಂಬೊಲನಾಶ್ರಯಂ ಸ ಖಕ್ಕೆನೆ ಪೆಟತೇಂ ||
ನಾಡಾಡಿಯ ನಾಡಲ್ಲಿದು |
ನಾಡೊಳಗುತ್ಕೃಷ್ಟಮಲ್ತೆ ಕೌಶಲದೇಶಂ

|| ೧೦೧ ||

ಪರ್ಮತಸಾನು ಸರ್ಮಮಣಿಯಿಂ
ಡುರ್ಮರೆ ಸರ್ಮಸಸ್ಯದೊದವಿ
ಸರ್ಮಮತು ಪ್ರವೇಶದಿನ್
ಸರ್ಮಗುಣಂಗಳಿಂದೆಸೆ

ಮಂಗಳಿಂ |

'೪೦ ||

೨ |

|| ೧೦೨ ||

ಅಮರ್ದಂ ಮ
ಳ ಮೊದಲ್ಗೆ

ಬೀಟಿ ತೋ |

'ಮೈತೊ

ಯಮನ್ಮಲೋಕನಮೂತ್ರದಿಂ ಮುಷ್ಕಿದು ಪಾಂಥಶ್ರೇಣಿ ನೀರಟಕ್ಕಿಯಂ,
ಶ್ರಮಮಂ¹ ತೀರಮೈಯಂ² ಪ್ರಪಾಂಗನೆಯರಂ ಕಣ್ಣಾವುದಾದೇಶದೊಳ್ || ೧೦೩ ||

ಕಂ || ತೀವಿದ ತಿಳಿಗೊಳದಿಂ, ಪೊ
ನ್ದಾವರೆಗೊಳದಿಂಧರಲ್ವ ನೆಯಿಲ್ಲೊಳದಿಂ ||
ದ್ಧಾವಲ್ಲೊಳದಿಂ, ಚೆಲ್ವಿಂ
ಗಾವಾಸಮ್ನಿನಿಪು ಪೊಪು ವಾ ನಾಡೂರ್ಗಲ್³ || ೧೦೪ ||

ಕಲಕಂಠಕ್ಕತನುಗ ಚಾ
ಪಲತಾರೋಹಣ ವಿಕಾರವಳ್ಳಿಗಾವು ಕುಜಾ
ವಲಿಗೆ ಮಧುವಿಕ್ಕತಿವಾನವ
ಕುಲಕ್ಕೆ ಕನಸಿನೊಳವಿಂತಿವಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳ್

ಸಮರತ ಸಂಜನಿತ ಪರಿ
ಶ್ರಮಮಂ ದುಪತಿಗೆ ಕಳೆದು ಮಗುಟ್ಟುಂ ರತಿರಾ ||
ಗಮನಿರದೊದವಿಪುದು ನವೋ
ದ್ಗಮ ಪರಿಮಳವಿಷಯಮನಿಸ ವಿಷಯಸಮಾರಂ

ಆ ವಿಷಯವಿಲಾಸಿನಿಗೆ ಮಣಿಮಯ ಮುಕುರಮೆನಿಸಿ-

ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕದಾಟು ಋತುವುಂ ಬನಮಂ ಸಿರಿ ಕೆಯ್ವೊಲಂಗಳ್,
ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕದಲಿ ಪಥಿಕರ್ಗಳಿಸೋವಬಲಾಜನಂಗಳಂ ||
ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕದೇಕ್ಷಿಸೆ ಪುರಂ, ಸುರಲೋಕಮನೇಕೆ ಟುಕ್ಕಟಂ |
ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕದೆಂದು ನಗುಗುಂ ನಿಜರತ್ನಗೃಹ್ರಾಂಶು ಜಾಲದಿಂ || ೧೦೫ ||

ಆ ಪುರದುಪವನದೊಳಸಮಶರ ಕಶೋರಕೇಸರಿ ಗಜಾಟು ಗರ್ಜಿಸದ ಕೃತಕಗಿರಿ
ಗಳಿಲ್ಲ, ಮನೋಜರಾಜ ವಿಜಯಕೇತನ ಶಫರ ಸಂಚಾರಮಿಲ್ಲದ ಸರೋವರಂಗಳಿಲ್ಲ,
ರತಿಸತಿಯ ಪೂಗಣೆಯ ದೊಣೆಗೆದಡದ ಪೂದೊಂಟಮಿಲ್ಲ, ಕುಸುಮಶರ ಕೋಪ
ಶಿಖಿಯನುದ್ಗಮುರಿಸದ ತಣ್ಣಾಳಿಯಿಲ್ಲ, ರತಿಯ ಲಾವಣ್ಯರಸಪ್ರವಾಹದಿಂ ಪಲ್ಲವಿಸದ

೧೦೫

ಮೆಯಿಂ ಗ. ಘ.

೨. ನೋಲಗಿಸುವುದು. ಚ.

೩. ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕದಾಟು ಋತುವುಂ ಬನದಿಂ ಸಿರಿಕೆಯ್ವೊಲಂಗಳಂ

ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕದಲಿ ಪಥಿಕರ್ಗಳಿಸೋವಬಲಾಜನಂಗಳಂ |

ಕಣ್ಣೆ ಮೆಯಿಕ್ಕದೇಕ್ಷಿಸೆ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

ಚೂತವನಮಿಲ್ಲ, ಕಾಮರಾಗ ರಸಮಂ ಕಾಲ್ಪುರಂ ಮಾಡದಶೋಕವನಮಿಲ್ಲ, ಕಂದ
 ಪ ದಂದಶೂಕಮಾವರಿಸದ ಚಂದನ ನಂದನಂಗಳಿಲ್ಲ, ಮನೋಜರಾಜ ನೀರಾ~
 ದೀಪಕಲಿಕೆಯಂ ಬೆಳಗದ ಚಂಪಕವನಮಿಲ್ಲ, ಪಂಚಬಾಣ¹ ಕೃಪಾಣ ಪಟ್ಟದೋ
 ಕೊನೆಯ ಬಿಣ್ಣೆಂ ತೊನೆದು ತೂಗದ ಪೂಗವನಮಿಲ್ಲ, ಮದನಮೋಹಾಂಧ²
 ಕೆದಕಿದ ತಮಾಲವನಮಿಲ್ಲ, ರತಿಯ ಮಧುಪಾನಗೋಷ್ಠಿಯ ಸುವರ್ಣಚಕ್ರ³
 ಕರ್ಣಿಸದ ಕರ್ಣಿಕಾರಮಿಲ್ಲ, ಮಕರಧ್ವಜ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಲಿದು ನರ್ತಿ ಸದನ⁴
 ನದ⁵ ಮಂದವನದ ವೇದಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ, ಮಧುಮಹಾದೇವಿ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದ ಮೂರ್ಖಂಗಳಿ
 ಳ್ಲಿಲ್ಲ, ಕಂತು ದಂತಿ ವಿಸಟಂಬರಿಯದೇಲಾವನ ವೀಧಿಗಳಿಲ್ಲ, ಮದನ ಜಗದ್ವಶೀಕರಣ
 ತಿಲಕಮೆನಿಸದ ತಿಲಕವನಮಿಲ್ಲ, ಮನೋಭವ ವಿಜಯಮಂ ನಿರಾಕುಳಂಮಾಡದ
 ವಕುಳವನಮಿಲ್ಲ, ಚಿತ್ತಜನ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯ ಬಿತ್ತು ಮೊದಲೆನಿಸದ⁶ ವಿಕಚ⁷ ವಿಚಕ್ರ⁸
 ವಲ್ಲಿರಿಗಳಿಲ್ಲ, ಪುಷ್ಪಶರ ವಶೀಕರಣಮಂತ್ರಮಂ ಪದಂ ಗುಟ್ಟಿದ ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ಸ್ಮರನ
 ಬಿರುದಿನಂಕಮಾಲೆಯನೋದದರಗಿಳಿಗಳಿಲ್ಲ, ಅಂತಃಕರಣ ಸಮುದ್ಭವಚಾಪ ಟಂಕೃತ
 ಮನಲಂಕರಿಸದ ಮಧುಕರಂಗಳಿಲ್ಲ, ಜಲದೇವತೆಗೆ ಕಲಕೂಜನಮನುಪದೇಶಂಗೆ
 ಯ್ಯದ ಸಾರಸಂಗಳಿಲ್ಲ, ಮನ್ಮಥಂಗೆ ಪಥಿಕರಂ ಪಿಸುಣ್ಣೆಬಿದ ಪಾರಾವತಂಗಳಿಲ್ಲ,
 ದರ್ಪಕನ ದರ್ಪಾವಲೇಪಮನುದ್ವೀಪನಂಮಾಡದ⁹ ರಥಾಂಗಮಿಥುನಂಗಳಿಲ್ಲ, ವನದೇ
 ವತಿಗೆ ಪೀಲಿದಟಿಯನೆತ್ತದ ಸೋಗೆನವಿಲ್ಲಳಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

ಉ || ಪೌರವನಂಗಳೊಳ್ ಕುಸುಮ ಸೌರಭ, ಸಾರ, ಸಮೀರ, ಮಂದಸಂ ।
 ಚಾರಮೆ ಪಾಂಥರಳ್ಳೆರ್ದೆಯನಾರ್ದಿಸುವಂಗಳ ಬಾಣಮೋಕ್ಷ ಹುಂ ॥
 ಕಾರಮೆ ಬಂಡನುಂಡು ನನೆಗೊಂಬುಗಳಿಂ ಮೊರೆದೇಟ್ಟಿ ಭೃಂಗರುಂ ।
 ಕಾರಮೆ ಮಾಲ್ಪುದಾರ ಬಗೆಗಂ ಮದನೋತ್ಸವ ಹರ್ಷಭಾರಮುಂ ॥ ೧೦೮ ॥

ಮ|| ಸೃ|| ಸಹಕಾರಾಶ್ಚೋಕ್ತಂಭಾ ತ್ವಲಕ ವಕುಳ ಪುನ್ನಾಗ ಕರ್ಪೂರವಲ್ಲೇ ।
 ಗೃಹದೊಳ್, ಬಾಲಪ್ರವಾಳಾಸ್ತರಣ ದೊರದಳನ್ಮಲ್ಲಿಕಾತಲ್ಪ ಶೋಭಾ ॥
 ವಹದೊಳ್, ಮೆಯ್ಯೆಚ್ಚೆ ನಾನಾ ವನವಿಹಗ ರವಂ, ತಮ್ಮ ಸಂಭೋಗಕೇಳೇ ।
 ಕುಹರವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಿರ್ಪುದು ಪುರವನ್ನದೊಳ್ ವಾರನಾರೀಕದಂಬಂ ॥ ೧೦೯ ॥

೧೦೦ || ಪದೇಪಂ ಬೀಜುಗುನಾಪುರೋಪವನದೊಳ್ ಪೆಣ್ಣುಂ ಬಿವ್ವಿಂಡಿಂ ಕಟಂ ।
 ಗಿದ ನೆಯ್ದಿಲ್ಲೊಳಸಂಚಿವಿಂಡನೊಳಕೊಂಡಂ ಭೋಜಪಂಡಂ ತಳಿ ॥
 ಪುರದಿದೇಲಾವನವೊಡ್ಡುಗೊಂಡ ಕದಳೀಕ್ರಾಂಡಂ ತರಂಗೊಂಡ ಕೂ
 ತದ ಸಾಲಾಚಂದನವೀಧಿ ಸಂಪಗೆಯ ಜೊಂಪಂ ಮಾಧವೀಮಂದರಂ ॥ ೧೧೦ ॥

1. ನಿಷಾಣ. ಕ. ಖ.

2. ಮಂಡಪ. ಕ. ಖ.

ಕಂ || ವನಜ ವನರಾಜಿ, ಕೂಜ
 ದ್ವನವಿಹಗವಿ ರಾಜಿ, ಪುರ ಬಹಿಃಪುರ
 ವನದೊದವು, ರತಿಯ ಪೊಸಜಾ
 ವನದೊದವೆನೆ ನೆಜೆಯೆ ಪೊಗಟಲಾವಂ ನೆಜೆವಂ || ೧೧೧ ||

ಬೇರ್ವಿಡಿದು ಕಾಯ್ತು ಪಲಸೆಳ
 ನೀರ್ಪೊನಲಂ ಕಜಿವ ತಿಂಗು | ಪೊಂಬಾಳೆಗಳಿಂ ||
 ಸೋರ್ವಡಕೆಯ ಸಸಿ ಬೆಳಗಂ
 ಪೇರ್ವೆಲೆವಳ್ಳಿಗಳೆ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಪುರವನದೊಳ್ || ೧೧೨ ||

ಅಂತು ಕಂತುಗಜ ವಿಹಾರವೀಧಿಯುಂ ಸುಕೃತ ಸುರಭಿ ಸಂಚಾರಕ್ಷೇತ್ರಮುಂ
 ನೇತ್ರಪುತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಸಾಧನ ಸದನಮುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೀಲಾಲಾಸ್ಯ ಮಾಂಗಲ್ಯರಂಗಮು
 ಮೆಸಿಸ ಪುರ ಬಹಿಃಪುರದಿಂದೊಳಗೆ-

ಕಂ || ಬಡಬಾನಲಂಗೆ ಸೆಡೆದಿಂ
 ಗಡಲೆ ಸರಣ್ಣೊಕ್ಕುಡಮರಶೈಲಮನೆಂಬೀ ||
 ಪಡೆಮಾತಂ ನೀರ್ಗಾದಿಗೆ
 ಪಡೆಯುತ್ತುಂ ಪೊನ್ನ ಕೋಂಟಿಯಂ ಬಳಸಿರ್ಕುಂ || ೧೧೩ ||

ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕೋಂಟಿ ಕುರಿವೇ
 ಪಂಬೆತ್ತೆಳನೇಸುಂ ತೇ ನೀರ್ಗಾದಿಗೆಯಂ ||
 ತುಂಬಿದ ನೀರ್ವೂಗಲ ಪಲ
 ವುಂ ಬಣ್ಣದಿನಾರ ಕಣ್ಣುಮಂ ಸೆಜೆಗೆಯ್ಕುಂ || ೧೧೪ ||

ಮಂದರ ಕಂದರಮೆಂಬೀ
 ಸಂದೆಗದಿಂ, ವೀಣಾ ಸೂತನಂ, ಕೀಣಿ, ನಿಜ ||
 ಸ್ಯಂದನಮಂ ಕೋಂಟಿಗೆ ಭರ
 ದಿಂದೆಲೆಗುಂ ಕರ್ಚಿ ಕೀಟನಿನನ ಹಯಂಗ || ೧೧೫ ||

ಮುಗಿಲಟ್ಟೆಗಳ ಕೆಲದಂ
 ಬುಗಂಡಿಯಿಂ ನುಸುಳ್ಳು ನಡೆವ ದಿನಕರ್ನ ಹಯಂ ||
 ಗಗನಾಧ್ವ ಖೇದಮಂ ಪಟ್ಟ
 ಯಿಗೆಗಳ ತಣ್ಣೆಲರ ತೀಟದಿಂ 2 ತೊಲಗಿಸುಗುಂ || ೧೧೬ ||

1. ಪೊಂಬಾಳೆಯಮದಂ, ಕ. ಖ. ಚ.

2. ದಾಟು ಚ.

ಅಂತಲಂಘ್ಯಮುಮುಭ್ಯಂಕಷ - ವಿವಿಧಾಟಪ್ಪಲಕಮುಮನಿಸ ಕನಕ ಸ್ರಾಕಾರ
ದಿಂದೊಳಗೆ—

ಚ || ಭರೆದ ವಿಚಿತ್ರಪತ್ರನಿಚಯಂ, ನಿಜಲೋಚನ ಚಂದ್ರಿಕಾಪರಂ ।
ಪರೆನಡೆನಟ್ಟು ಸೋರ್ವ ಶಶಿಕಾಂತದ ಕೇರ್ಗಲ ನೀರ್ಪೊನಲ್ಲಳಿಂ ||
ಪರೆಯೆ| ಕನಲ್ಪ ಕಣ್ಗೆ ಕಿಸುಗಣ್ಣೆ ಹರಿನ್ನಣಿಭಿತ್ತಿ ಭಾಗದೊಳ್ ।
ಪುರವನಿತಾಜನಂ ಬರೆಯುತಿರ್ಪುದಭಂಗುರ ಪತ್ರಭಂಗಮಂ || ೧೧೭ ||

ಒದವಿದ ತಮ್ಮ ಕಂದಳದ ಕೆಂಪುಗಳಿಂ ಗಿಳಿ ಪದ್ಮರಾಗ ರ ।
ತ್ನದ ಗಿಳಿಯಂತೆ| ತಮ್ಮ ನಯನಾಂಚಲ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂ ನವೇಂದುಕಾ ||
ನ್ನದ ಗಿಳಿಯಂತೆ| ಕೌತುಕಮನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಕುಡೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮಾ
ಯದ ಗಿಳಿಯೆಂದೆ ಪಂಜರದೊಳಕ್ಕುವರೋದಿಸಲಂಜಿ ಮುಗ್ಧಿಯರ್ || ೧೧೮ ||

ಲಲಿತವೃತ್ತಂ || ತುಂಗ ಕುಚಕುಂಭಯುಗವಂಗಜಗಜಂ ನೊಗವಡಂಗಳೆದುದೆನಿಸೆ
ವಿಗತಾಂಚಲಮಪಾಂಗಂ ।
ವಿಾಂಗಳಸುವಿಂದುಕಿರಣಂಗಳೆನೆ ಕರ್ಣಯುಗಳಂಗಳವತಂಸ ಮಣಿಯಂ
ಬಳಸೆಫಮೋರ್ ||
ದಂಗಳರೆ ನೊಸಲೊಳೆಳದಿಂಗಳಮದಿನ ಪನಿಯ ಪಾಂಗನೊಳಕೊಂಡು| ನ್ನಳಿ
ತೋಳನಲಿದು ನೀಳ್ಪು+
ತ್ತಂಗಭವ ಪಾಶಮೆನೆ| ಸಿಂಗದರೆವುದು ಘಟಿಯಂ ಗಡಣದಿಂ ಘಟ್ಟೆವಲ್ಲಿಯರ
ತಂಡಂ || ೧೧೯ ||

ಮ|| ಸ್ತ|| ನಟುಸುಯ್ಯಂ ಮಾಲೆಗಂ ಸೂಟುಡೆಱಗುವಿನಂ ತುಂಬಿಗಳ್|ನೋಡಿದರ್ಪೊ ।
ಯ್ಮಱಿವನ್ನಂ ಬಾಹುಮೂಲಂ ಪೊಗರನುಗುಟ್ಟಿನಳ್|ಕಣ್ಮಲರ್ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಂ ||
ಕಱಿವನ್ನಳ್ ಮಾಲೆವೂವಂ ನೆಗಪಿ ಸೊಗಯಿಕ್ಕುಂ| ನೀಱರೊಳ್ ಪುಷ್ಟಚಾಪಂ ।
ಗುಱಿಯೇಸಂ ತೋಱಲಂಬಂ ಪೊದೆಗೆದಱಿದವೋಲ್ ಪುಷ್ಟಲಾವೀಕದಂಬಂ ||

ಚಂ || ಸುರಪನ ವಜ್ರಮುಂ ಹರಿಯ ಕೌಸ್ತುಭಮುಂ ಹರನಿಂದುಲೇಖಿಯುಂ
ವರುಣನ ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರಮುಂ| ಗರುಡಾಂಗದ ಪಚ್ಚಿಯುಂ| ಫಣೀ ||
ಶ್ವರ ಫಣರತ್ನಮುಂ ಬೆಲೆಗೆ ಬಿಣ್ಣೆದುವಲ್ಲಮೆನಿಪ್ಪ^೨ ವೆಂಪಿನಿಂ ।
ದೆರಡನೆಯಬ್ಬಿರನ್ನವಸರಂ ಗೆಲೆವಂದುದು ರೋಹಣಾದ್ರಿಯಂ || ೧೨೦ ||

118, 119—ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಗ, ಘ ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ.

1. ನಡೆವಟ್ಟು. ಕ. ಖ. (ಗಳವಟ್ಟು. ಘ.)

2. ರತ್ನದಿಂದೆರಡನೆಯಬ್ಬಿಯನ್ನ.

ಮು|| ಸ್ತ || ವನಜಂ ಪಂಕ್ತಾಂಕಿತಂ||ಗೋವಳಿತಿಯ ನೊಲೆಯೊತ್ತಿಂಗೆ ಪಕ್ಕಾಯ್ತು ಗೋವ
ರ್ಧನ ವಕ್ಷೋಭಾಗವರ್ವಜ್ವಲನ ಬಹುಲ ಧೂಮೂಕುಲಂ ಪಾಲ ಮುನ್ನೀ ||೨||
ಶನಪಾಯಸ್ಥಾನಮೆಂದಾ ಪುರವರದ ವಣಿಗ್ವಾಟ ಹರ್ಯಂಗಲೋಳುಮು |
ನ್ನಿನ ಸಂಚಾರಸ್ಥಭಾವಂ ಪಟುಪಡೆ ಪಡೆಸಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಮಿರ್ಪಳ್ ||೧೨೨||

ಕಂ || ದಿವಿಜ ವಿಮಾನಂ ಮಾಡದ

ಫಿವು ಮಾಡಿದುವೆಂಬ ಭೇದಮಲ್ಲದೆ ಚೆಲ್ವಿಂ ||

ನವರತ್ನರಚನೆಯಿಂ ಭೇ

ದವಿಲ್ಲ ತತ್ಪುರದ ಭವನಮೆನಿತನಿತಱೊಳಂ

೧೨೩ ||

ಇರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಪುರದೊಳ

ಬೆರಸಿಪುವು ಪದ್ಮರಾಗಗೃಹದೊಳವಿಸಿಲಿಂ||

ಹರಿನೀಲಗೃಹದ ತಮುದು

ಬ್ಬರದಿಂ ಶಶಿಕಾಂತಗೃಹದ ಚಂದ್ರಾತಪದಿಂ

೧೨೪ ||

ಶಿಲ್ಪಿ ಗಡ ಕಲ್ಪಪತಿಸಂ

ಕಲ್ಪಂ ರತ್ನೋಪಲಂ ದಳಂ ಗಡ ಶೋಭಾ ||

ತಲ್ಪಘಡೆನ್ನದೆ ಬೇಟಿ ವಿ

ಕಲ್ಪಿಸುವನೆ ಗಾಂಪನೆಸಿಸುಗುಂ ಕರುಮಾಡಂ

|| ೧೨೫ ||

ನೆಲೆಮಾಡದ ಪೊಸದೇಸಿಯ

ನೆಲೆ ಮಾಡದ ಕಲ್ಪಸದನಮೆಯು ಧಣಂ

ನೆಲೆಯಾದುದೊಡಲ ತೆಪದಿಂ

ನೆಲೆಯಾದುದೆ ಸಕಲಜನದ ಕಣ್ಣಂ ಮನಕಂ

|| ೧೨೬ ||

ಉ || ಬಾಳತ್ಯಂಗಳೆಂದೆಳಸುಗುಂ ಪಸುರ್ಗಲ್ಲಳ ಕಾಂತಿಯಂ ಮೃಗೀ

ಜಾಳಕಮಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕದ ಕೆಂಬೊಳಪಂ ಬಿಸಿಲೆಂದು ನಟ್ಟಿರುಳ್

ಮೇಳಿಸುಗುಂ ರಥಾಂಗವೊಲಿಕ್ಕಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸೊಸಕಂಗಳಂ |

ಬಾಳನ್ಮುಣ್ಣಾಳಮೆಂದು ಕರ್ದುಕಲಾಬಗೆಗುಂ ಕಲಹಂಸ ಪೋತಕಂ || ೧೨೭ ||

ಚಂ || ಗಿಳಿ ಗಿಳಿವೆಣ್ಣೆ ಚೂತಫಲಮಂ ಕಲಹಂಸಿಗೆ ಹಂಸನಬ್ಬಕಂ |

ದಳಮುಳಿಭಂ ಕರೇಣುಗೆ ಲವಂಗ ದಳಂಗಳಫೀವ^೨ ಚಿತ್ರಮಂ ||

ತಳೆದು ಲಾಸನಂ ಮೆಲೆವ ರಾಣಿಯವಾಸದ ಬಳ್ಳಿಮಾಡದು |

ಜ್ವಳ ಮಣಿಭಿತ್ತಿ ಚೆಲ್ವನೊಳಕೊಂಡೊಳಕೊಂಡುದಪೂರ್ವ ಭಿತ್ತಿಯಂ ||೧೨೮||

1. ಕಟ್ಟಿರುಳ್. ಕ. ಖ.

2. ಭಾವಮಂ. ಗ. ಫ.

ಕಂ || ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿಯಿಪ್ಪುಲಕಾಂ
 ಕುರಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವನೋಡೆ ತಲೆದೂಗಿಪ್ಪುಸುಂ ||
 ದರಮೆನಿಸ ಕುಸುರಿವೆಸದಿಂ
 ದರಮನೆ ಮಾಟ್ಟಿದು ಮಯಂಗಮತಿವಿಸ್ಸಯಮಂ || ೧೨೯ ||

|| ನೆರೆದಿರ್ಪರಾಚತುರಾನ್ವನರಾ ಪಲಬರೆನ್ನೊಳ್ ರ್ಣಾಜಬಾಧಾಪರಂ |
 ಪರೆಯುಂ ಕಂಟಕರಾಜಿಯುಂ ರಜಮುಮೆನ್ನೊಳ್ ಪೊರ್ದವೆನ್ನೊಳ್ ನಿರಂ ||
 ತರವೊಪ್ಪಂ ಕಿಡದೆಂದು ನಾಭಿಕಮಲಾವಾಸಂ ಪುರಂ ನಾಭಿಪಂ |
 ಕರುಹಕ್ಕೇವುದು ನೀಲರತ್ನಗೃಹಕಾಂತಿ ಧ್ವಾಂತದ್ವಿಂ ದೈನ್ಯಮಂ || ೧೩೦ ||

ಅಂತತಿಶಯವೆನಿಸಯೋಧ್ಯಾ ಪುರದಧಿಸತಿ—

|| ಮನುಚೂಡಾಮಣಿ ನಾಭಿ | ನಾಭಿಸುತನಾದಿಬ್ರಹ್ಮನಾ ಬ್ರಹ್ಮನಂ |
 ದನನಾರ್ಗಂ ಮಿಗಿಲಾದನಾದಿಭರತಂ , ಷಟ್ಪಂಡ ಭೂನಾಥನಾ ||
 ಮನುಜೇಂದ್ರಾತ್ಮಜನರ್ಕಕೀರ್ತಿ ನೆಗಟ್ಟಿಂ | ತದ್ವಂಶಮತ್ಯಂತ ಪಾ |
 ವನಮತ್ಯುನ್ನತಮಾಯ್ತು ಸದ್ಗುಣ ಪತಾಕಾನಂಶಮೆಂಬನ್ನೆಗಂ || ೧೩೧ ||

|| ಸ್ತ || ನೆಲನಂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂ ಪಾಲಿಸಿ, ನಿಯಮಿಸಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರಮಂ | ದೋ |
 ಷ ಲವಂ ಮೆಯ್ಪೆರ್ಚದಂತಿಂದ್ರಿಯ ಸುಖದೊದವಂ ತೀರ್ಚಿ | ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊ
 ಳ್ಳೊಮು |
 ನ್ನಲಿಥಲ್ಲಿಂದತ್ತಲಾತ್ಯಂತಿಕ ಸುಖಪದಮಂ ಪೆತ್ತ ರಾಜಾಧಿರಾಜರ್ |
 ಪಲರಿಂದಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಂ ಕುಲನದಿಯವೊಲಾಯ್ತು ವ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನರೂಪಂ || ೧೩೨ ||

ಕಂ || ¹ ಮನುನಾಭಿ ನರೇಂದ್ರನಿಧಿ
² ತ್ತನುಕ್ರಮಂಗಿಡದೆ ಪೆರ್ಚುವಡೆದಾ ವಂಶಂ ||
 ಮುನಿಸುವ್ರತ ಜಿನಪತಿ ವರ
 ಮನೂನಮಾಧತ್ತುದಾತ್ತು ಶಾಖಾಕೇಣ
 ಕ್ಷಿತಿನಾಥಂ ತನ್ಮುನಿಸು
 ವ್ರತನಾಥನ ಕಾಲದಂದು ತದ್ವಂಶದೊಳ |
 ಪ್ರತಿಮಂ ವಿಜಯರಥಂ ತ
 ತ್ವತಿ ಹೇಮಲತಾಂಗ ಹೇಮಮಾಲಿನಿ ಯೆಂಬಳ್ || ೧೩೪ ||

ಕಂ || ವಿಜಗೀಷುವೃತ್ತಿಯಿಂ ಭೂ
ಭುಜರಂ ಬೆಸಕೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭೂಮಂಡಲಮಂ ||
ಭುಜದಂಡದೊಳರಿಸಿದನೇ
ನಜಯ್ಯಭುಜಬಲನೋ ವಿಜಯರಥ ನರನಾಥಂ

|| ೧೩೫ ||

ಆ ನರೇಂದ್ರನ ನಂದನಂ—

ಕಂ || ಜಿತರಿಪು, ಸುರೇಂದ್ರಮುಷ್ಯು.
ಕ್ಷಿತಿಪತಿ, ರಿಪುನ್ಮಪಕುಲಾಂಗನಾಜನಮ್ತನ್ಯಾ ||
ದ್ವತಬಾಷ್ಪ ಸಲಿಲಧಾರಾ
ಪ್ರತಾನದಿಂ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಿಯಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿದಂ

|| ೧೩೬ ||

ಆ ವಿಶದಕೀರ್ತಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಶ್ರೀಯೆಂಬಳರಸಿಯಾಗೆ—

ಕಂ || ಅಂದಮದಟಲೆಯೆ ಮನಸಿಜ
ನಂದಮಳವಳವಿಗಳೆದು ಕೇಸರಿಯಳವಂ ||
ಬೆಂದಗುಳೆ ವಜ್ರಬಾಹು ಪು
ರಂದರರೆಂಬಿವರವರ್ಗೇ ನಂದನರಾದರ್

|| ೧೩೭ ||

ಕಡಿದು ವಿಪಕ್ಷಮನ್ನಿಂದ್ರಂ
ಕಡಿದಂತೆ ಕುಲಾದ್ರಿಪಕ್ಷಮಂ | ತೋಳ್ವಲಮಂ ||
ಪಡಿದಂ | ಪರಪ್ರತಾಪಂ
ಪೊಡರ್ಪುಗಿಡುವಂತೆ, ವಜ್ರಬಾಹು ಕುಮಾರಂ

|| ೧೩೮ ||

ಪರಪುರಮನ್ತುರಿಸಿ, ದೆಸೆಗುರಿ
ವರಿವಿನೆಗೆಂ ತನ್ನ ತೇಜವುರಿನ್ಮಪವದನಾಂ
ಬುರುಹಂ ಕರಿಂಕುವರಿದಿರೆ
ಪುರಂದರಂ ನೃಪಪುರಂದರಂ ಪೊಗಟಿಸಿದಂ

|| ೧೩೯ ||

ಮಗನೊರ್ವಂ ತನ್ನೊರ್ವರ್
ಮಗಂಗೆ ಸುತರಾಗೆ | ಮೂಱುಕಣ್ಣೆನೆ ಮೂಱುಂ ||
ಜಗಮಂ ತನಗೆಲಗಿಸಿದಂ
ತ್ರಿಗುಣಿಸೆ ತನ್ನೊಳ್ಳನೋರಥಂ ವಿಜಯರಥಂ

|| ೧೪೦ ||

ಚಂ|| ವಿಜಯರಥಂ ಧರಿತ್ರಿಗೆ ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧಿಯನಿತ್ತು , ವಕ್ತ್ರಸಂ |
 ¹ಕಜ ವರರಾಜಹಂಸವಧು ವಾಗ್ವಧು ರಂಜಿಸೆ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ದಿ ||
 ಗ್ಗಜ ರದನಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಮುಖವಾಗೆ ಜಗಜ್ಜನಕಂಠಭೂಷಣಂ |
 ನಿಜಗುಣನಾಮವಾಗಿರೆ , ವಿರಾಜಿಸಿದಂ ಕವಿತಾಮನೋಹರಂ ||

ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ
 ಬಾಲಚಂದ್ರ ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣ ನಖ ಕಿರಣ
 ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ ಕರ್ಣಪೂರ
 ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಸ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್
 ಪೀಠಿಕಾ ಪ್ರಕರಣಂ
 ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀಯಂ ವಿತರಣದೊಳ್, ವಾಕ್
 ಶ್ರೀಯಂ ರಾಜನ್ಯವೃತ್ತಿಯೊಳ್, ವಿಮಲಯಶ ||
 ಶ್ರೀಯಂ ಜಿನಪ್ರವಚನ
 ಶ್ರೀಯದೊಳ್ತಶಯಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ನಭಿನವಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಆ ವಿಜಯನರನಾಥನೊಂದು ದಿವಸ ವೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿಪುದುಂ—

ಮ || ಸಕಲಕ್ಷತ್ರಕೀಟಿತಾಡಿತ ಪದಾಂಭೋಜಾತನಾಸ್ಥಾನ ವೇ |
 ನಿಕೆಗ್ಗುತ್ತಾನಿತ ಚಿತ್ರವೇತ್ರಲತನೊರ್ವಂ ಕಾರ್ಯವಿಜ್ಞಾನನೋ ||
 ತ್ಸುಕಚಿತ್ತಂ, ಧವಲೋತ್ತರೀಯವಸನಂ, ಲಂಬೋದರಂ, ಲಂಬಕೂ |
 ಚಕಲಾಘಂ, ಸಿತಕಂಚುಕಂ, ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಂದಂ ಪ್ರತೀಹಾರಕಂ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳ್ಳಿಯ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊಗಸುತ್ತಿನ ದುಗುಲದ ಬಿನ್ನ
 ಪದ ಸೆಟಗನಧರವೆಲ್ಲವಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, ದೇವ! ನಾಗಪುರಮನಾಳ್ವಿಭವಾಹನನ ತನೂಭವ
 ನುದಯಸುಂದರಕುಮಾರನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಂದು ನಿಂದಿದರ್ಪನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ
 ಬರವೇಟೆಂಬುದುಂ—

ಮ || ಸ್ತ || ದಿವದೊಳ್ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂ ಬಿತ್ತರಿಸೆ ತ್ವರಿತಮುಕ್ತವತಂಸಪ್ರಭಾ ಪ
 ಲ್ಲವಮ್ರಾಕಾರಂ ಸ್ಮರಾಕಾರಮನಜನಿಸೆ, ಪೊಕ್ಕುಂ ನೃಪಾವಾಸಮಂ ವಾ ||
 ಸವಸೌಂದರ್ಯಂ, ಧರಾವಲ್ಲಭಸುಭಗ ಸಭಾಲೋಕನಾಕರ್ಷಣಂ, ಮಾ |
 ಡೆ ವಿಶಾಲೋರಸ್ತಲೀ ನಿಸ್ತುಲ ಚಕಚಕಿತ ಸ್ಫುರಹಾರಂ ಕುಮಾರಂ || ೨ ||

ಕಂ || ಕತಿಸಯ ಪರಿಜನ ಪರಿವೃತ
 ನತಿಲಲಿತಾಕೃತಿ ಸಿತಾತ್ರಪತ್ರದ ನೆಟಲೊಳ್ ||
 ಸಿತ ಶತಪತ್ರಚ್ಛಾಯಾಂ
 ಚಿತ ಬಾಲ ಮರಾಲ ಲೀಲೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದಂ/

ಅಂತು ಬಂದು ನೃಪಸಭಾಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ || ಓಲಗಿಸಿ ವಸ್ತುವಾಹನ
ಮಾಲೆಯನುತ್ತುಂಸ ಮಣಿ ಮರೀಚಿಗಳಿಂ ಭೂ ||
ಪಾಲನ ಚರಣಸರೋಜ
ಕೋಲಗಿಸಿದನುದಯಸುಂದರಂ ತಣ್ಣಿಸಿಲಂ

|| ೫ ||

ಅಂತು ವಿನತನಾದನಂತರಂ ಸುರೇಂದ್ರಮನ್ಯು ವಜ್ರಬಾಹು ಪುರಂದರರೊಳಂ
ವಿನಯವೃತ್ತಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿದು ಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದು ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿ
ಪುಟನಾಗಿ—

ಮ || ಸಕಲಕ್ಷತ್ರಪವಿತ್ರ ನಿನ್ನ ಚರಣಾಂಭೋಜಾತ ಸೇವಾಸಮು |
ತ್ಸುಕನಸ್ಮೃತ್ತಿತ್ಯನಿನ್ನ ತಂಗಿಯನನಂಗಶ್ರೀನಟೀನಾಟ್ಯವೇ ||
ದಿಕೆಯಂ ತನ್ನ ಮಗಳ್ ಗುಣೋದೆಯನನಂಗೋನಾಡೆಯಂ ವಜ್ರಬಾ |
ಹು ಕುಮಾರಂಗಿಭವಾಹನಂ ಮದುವೆಮಾಟ್ಟು ತ್ಸಾಹದಿಂದಟ್ಟಿದಂ || ೬ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ವಿಜಯರಥ ಮಹೀನಾಥನುದಯಸುಂದರನ ಮುಖಾರವಿಂ
ದಮಂ ನೋಡಿ—

ಉ || ಕನ್ಯಕೆ ವಜ್ರಬಾಹುಗನುರೂಪೆ ಗಡಂ ಕುಡುವಂ ಗಡಂ ಜಗ |
ನ್ಮಾನ್ಯನೆನಿಪ್ಪು ದಾತ್ತ ನಿಭವಾಹನವಲ್ಲಭನಿಂತಿದನ್ಯ ಸಾ ||
ಮಾನ್ಯಮೆ ನಮ್ಮ ಕೊಳ್ಳೊಡೆಗೆ ತಕ್ಕಡೆಯಂ ಸಮಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನೇಂ
ಧನ್ಯನೊ ಧಾತ್ರನೆಂದು ನುಡಿದಂ ಸ್ತ್ರಿಯಮಂ ವಿಜಯಾಂಗನಾಪ್ರಿಯಂ || ೭ ||

ಕಂ || ಅಧಿರಾಜಂ ವದನಾಂಬುಜ
ಮಧುವೆನಿಸಿದ ಮಧುರ ವಚನದಿಂ ತಣಿಪೆ ಮನೋ ||
ಮಧುಕರಮನುಧುದಯಸುಂದರ
ನಧಿಕೋತ್ಸವ ರಸತರಂಗಿತಾಶಯನಾದಂ ||

ಅಂತಾತನಂ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ವಿಜಯರಥಂ ವಿವರಿಸಿಂಗಳೋಪ ಕರಣ
ಪುರಸ್ಕರಮಾಶೀರ್ವಿನದಮೊದವೆ ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊ

ಕಂ || ಓರನ್ನರೆನಿಸ ರಾಜಕು
ಮಾರಕರೊಡನೇಟಿ ವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರಂ |
ವಾರಣಮನ್ನೇಟಿದಂ | ದಿ
ಗ್ವಾರಣಮಂ ದಿಕ್ಕುಮಾರರೇಟುವ ತೆಟದಿಂ ||

ಪಟುಪಟಹ ಶಂಖ ರುತ್ರಿ ದಿ

ಕ್ರೇಮಂ ತಳ್ಳಿಯೈಗಂಡಮಂಡಲತಟದೊಳ್ ||

ನಟಿಯಿಸೆ ಮಣಿಕುಂಡಲ್ಲುರುಚಿ

ಪಟಲಂ, ನ್ನಪನಣೆದು ನೂಂಕಿದಂ ವಾರಣಮಂ ||

|| ೧೦ ||

ಮ || ಎರಡುಂಪಕ್ಕದೆ ಪಣ್ಣಿದೋಜೆವಿಡಿಯಂ ಕೈಗೆಯ್ದು ಬಂಧ್ವಜಾಚ್ಚಾ
ಮರಮಂ ಕನ್ನೆಯರಿಕ್ಕೆಲೋಹಮುರವಾಹಂ ಸುತ್ತಿ ಕಾಲ್ಗಾಪಿನೊಳ್
ಬರೈಬಂದಂ ಧವಳಾತಪತ್ರದಡಿಯೊಳ್ ಕಾಲ್ಗೋದು ಗಂಧಾಂಧ ಸಿಂ |
ಧುರಮಂ ಮೆಯ್ಯಲಿ ನಜ್ರಬಾಹುಮಹಿಸಂ ವಜ್ರಾಯುಧಂ ಬರ್ಪವೋಲ್ || ೧೧ ||

ಕಂ|| ಕೆಲಕೆಲದೊಳ್ ರಾಜಸುತರ್

ಕೆಲಬರ್ ಬರೆ, ರಾಜಚಿಹ್ನೆ ಪಾಳಿಧ್ವಜ ಸಂ ||

ಕುಲಮುಂ ಭಟಕಟಕಮುಮಾ

ದಲೆಯೊಳ್ಳರೆ, ವಜ್ರಬಾಹು ಪಯಣಂಬಂದಂ

|| ೧೨ ||

ಅಂತು ಬರುತ್ತುಂ—

ಮ || ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟಿದ ರತ್ನಕೂಟರುಚಿಯಿಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿಮಾನಂಗಳಂ |
ನಗುವಂತೆದ ತ ನಿರ್ಝರಪ್ಪವನದಿಂ ಗಂಗಾಸ್ವರ್ದ್ರೋರಮ್ನ ||
ನಗುವಂತೆನ್ನತಿವೆತ್ತ ಕಲ್ಪತರು ಸಾನೋದ್ಯಾನದಿಂ ಮೇರುವಂ |
ನಗುವಂತೆಪ್ಪುವುದಂ ವಸಂತಗಿರಿಯಂ ಕಂಡಂ ಮಹೀಮಂಡನಂ

ಆ ವಸಂತಗಿರಿಯೊಳೆಡೆಯಾಡುವ ವಿದ್ಯಾಧರವಧೂಜನದ ಸೋಮುಡಿಯಿಂ
ಸೂಸಿದ ಪೊಂಗೇದಗೆಯ ಕುತ್ತಂಗಳಾಯ ತುಟ್ಟಂಗೆಲೆಮಂ, | ಸಿದ್ಧಕಾಮಿನಿಯರ
ಕಪೋಲಪತ್ರದಿಂ ಮದನಕೇಳಿಯೊಳುದಿದರ್ ಕತ್ತುರಿಯುಮಂ, ಕನಕ ಕದಳಿದಳದ
ಪತ್ರಭಂಗಂಗಳುಮಂ, | ಕಿಂಪುರುಷ ದಂಪತಿಗಳ್ಳಸುರತಕೋಲಾಹಲದಿಂದನಂಗ ಸಂ
ಗೀತಕ ಸದನಮೆನಿಸುವೆಳಲತೆಯ ಜೊರಪಂಗಳುಮಂ, | ಕಿನ್ನರ ನಿತಂಬಿನಿಯರ್ ಚಿಂ
ಬೊನ್ನಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಿರಚಿಸಿದ ಚೆನ್ನೆಯ್ದಿಲೆಸಳ ಪಸೆಗಳುಮಂ, | ಗಂಧರ್ವಗಣಿಕೆಯರ
ಬಹುಳಪರಿಮಳಕ್ಕೆಳಸಿ ಬಳಸುವೆಳದುಂಬಿಗಳ ನಾಡಕ್ಕೆ ಬೆರ್ಚಿ ಬಿಸುಟ ಕರ್ಣಪೂರ
ಪಾರಿಜಾತ ಸ್ತುಬ್ಧಕ್ಕೊಳುಮಂ, | ಓರೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಕಿಸುಸಂಜೆಯಂ ಪಸರಿಸುವ ಕಿಸು
ಗಲ್ಲ ಕೂಟಂಗಳುಮಂ, | ಓರೊಂದೆಡೆಯೊಳಂಧಕಾರಮಂ ಕೆದಟುವಿಂದ್ರನೀಲದೊಡ್ಡಂ
ಗಲ್ಲುಮಂ, | ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಿರ್ಧವಜಲದ್ರುತಿಯನೊಡರಿಸುವ ವೈಡೂರ್ಯಶಿಖರಂ
ಗಳುಮಂ, | ಅತ್ತಲಿತ್ತಲೆಳವೆಳ್ಳಂಗಳಂ ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಪಾಸಪಿಗಳುಮಂ,
ಎಲ್ಲದೆಸೆಗಂ ತಣ್ಣಿಸಿಲನವಟಿಯಿಸುವ ವಜ್ರಶಿಲಾತಲಂಗಳುಮಂ, | ಬೇಜಿವೇಜಿ ಮಾಣಿ

ಕದ ಪೊಳವು ಮುಟ್ಟಿ ಕಿಡಿಯಿಡುವ ಸೂರ್ಯಕಾಂತದ ಶಿಲೆಗಳುಮಂ ಅತಿಕುತೂಹಲದಿಂ
ನೋಡುತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್..

ಮ॥ ಸ್ತ॥ ಮನಮಂ ಮುಟ್ಟಿಬಿ, ಮಧ್ಯಂದಿನದ ಬಿಸಿಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಂತಾಗೆ, ತನ್ನಿಂ ।
ತನುವಂ ಬೇರ್ಕೆಯ್ದ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಮನುಡುಗಿ, ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿರ್ವಾಣಸಾಮ್ರಾ ॥
ಜ್ಯ ನಿವಾಸಕ್ಕೊರ್ಪನಂತರ್ಮುಖಭಿಮುಖನಾದಿತ್ಯಬಿಂಬಕ್ಕೆ! ಯೋಗೀಂ ।
ದ್ರನತಂದ್ರಂ ನಿರ್ನಿ ಮೇಷಂ ನಗನಿಕಟ ಹಟದ, ತ್ವಕ್ಕೊಟಂಬೊಲಿದಂ ॥ ೧೪ ॥
ಅಂತಾಮಹಾತಿಥಿ ನಯನಾತಿಥಿಯಾಗಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಮುಗಿದುವು ಕರಕಮಲಂಗಳ್.

ಬಗೆಯಿಂ ಮುಂಬರಿದು ಮುನಿಮುಖಾಂಬುಜಮಂ ತುಂ ॥

ಬಿಗಳಂತೆ ಮುಸುಳಿದುವು ದಿ

ಟ್ಟಿಗಳೇನಭಿನುತನೊ ವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರಂ

॥ ೧೫ ॥

ದಾರುಣ ಸಂಸರಣ¹ವಿಷೋ

ವೀರುಹಮಂ ಕೀಟ್ಟಿ ಬವಸೆಯಿಂದಿದರ್ಪನೀ ॥

ಧೀರನೆನುತ್ತಂ ರಾಜಕು

ಮಾರಕ್ಕನಾಮುನಿಯ ಬಗೆದ ಬಗಯಂ ಬಗದಂ

॥ ೧೬ ॥

²ದಿನಮುಖದರ್ಶನದಿಂ ತೊ

ಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟಲೆ ಪಿಂಗುವಂತೆ ಮುನಿಪತಿ ಮುಖ ದ ॥

ಶರ್ವನದಿಂ ಚಿತ್ತದ ಕಟ್ಟಲೆ

ಜನಪತಿಗೊರ್ವೊದಲೆ ಪಿಂಗಿಪೋದತ್ತಾಗಳ್

॥ ೧೭ ॥

ವನಯ್ಯ, ಖಡ್ಗಧಾರೆಯ

ಜೇನೆಯ್ಯಂ ನಕ್ಕುವಂತೆ, ಸಂಸಾರಸುಖ

ಕ್ಯಾನಳಿಪ ವಿಷಯಲೋಭದಿ

ನೇನಸಂತಾನಮೆನ್ನನೇನಲಿಸದೋ

॥ ೧೮ ॥

ಎಂದು ತಲಿಸಂದು ಮನದಟಕದಿಂದವಲೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದುಮುದಯ ಸುಂದ
ರಂವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರನ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಿ—

1. ಮಹೋ. ಕ. ಖ. ಗ ಘ.

2. ಇನ. ಗ. ಘ.

ಉ॥ ಭಾವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರಂ ಬಿಡದೆ ನೋಡಿದಪೈ ಮನಮೊಲೊಡಂ ತಪ |
ಶ್ರೀವಧು ಕಾಮಿನೀಜನದವೋಲ್ ಸಿನಗೀವಳೆ ಕೂರ್ತು ವಸ್ತ್ರಭೂ |
ಷಾವಳಿಯಂ ಕಚಾವಳಿಯವಧು ಗರ್ವದ ಗಾಳು ವಸ್ತ್ರಭೂ |
ಷಾವಳಿಯಂ ಕಚಾವಳಿಯನಿತ್ತರನ್ನಲ್ಲದೆ ಪೊರ್ವಲೀವಳೇ

ಎಂದು ಸರಸಮಂ ನುಡಿದೊಡರಸನುದಯಸುಂದರಂಗಿಂದನಾಂ ತಪಮಂ
ಕೈಕೊಂಡೊಡೆ ನೀನೇಗೆಯ್ಯೆಯೆನೆ ನಿನ್ನೊಡನಾನುಂ ತಪಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳೆನೆಂಬುದುಂ—

ಪೃಥ್ವಿ॥ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ವಾಗ್ವಿಡಂಬನದಿನಾತನಂ ಬಂಧಮಂ
ಪಡಲ್ವಡಿಸ ಬೇಗದಿಂದಿಲ್ಲಿದು ವಾರಣಸ್ಕಂಧದಿ॥
ತೊಡರ್ಪಱಿದ ವನ್ಯವಾರಣದ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿಂದೇಱಿದಂ
ತೊಡರ್ಪನಿಸಾನುವಂ ಬಗೆಯದಾಕುಭೃತ್ಸಾನುವಂ || ೨೦ ||

ಆಗಳಾತನ ಮನದ ತಪಿಸಲವಂ ಕಂಡು—

ಕಂ॥ ನಗೆ ದಿಟಮಾದೊಡೆ ನಾಡೆಯು
ಮಗಿದು ಸುಹೃಜ್ಜನಮುಮುದಯಸುಂದರನುಂ ಕೈ
ಮುಗಿದೇಱಿಗೆ ಮಾಣ್ಣನಲ್ಲೆಂ
ಬಗೆಯದಿರಿಂ ಪೆಱತನೆಂದು ಪಱಪಡೆ ನುಡಿದಂ || ೨೧ ||

ಈ ಮುನಿಯುಷ್ಣನೀಮನಮುಮು
ನೀಮೈಯುಮನೀಮನುಷ್ಯಗತಿಯುಮನ್ನಾಂಮು ||
ನ್ನೇಮಾತೊ ಪಡೆದೆನ್ನಿಲ್ಲಿ
ಸಾಮಗ್ರಿಯೊಳಪ್ಪುಕೆಯ್ವೆನಘವಿಘಟನಮುಂ || ೨೨ ||

ಎಂದು ಮನದ ಪರಿಚ್ಛೇದಮಂ ನಾಲಗೆಗೆ ತಂದು ಪರಿಜನಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ—

ಉ॥ ಕರ್ವಿನ ಬಿಲ್ಲನಿಕ್ಕಿ ಭಯದಿಂ ಮದನಂ ಪರಿದೇಱಿ ಪುತ್ತನಾ
ಪರ್ವತಮಂ ನರೇಂದ್ರಸುತನೇರಿ ವಿರಾಜಿತಕೇಶಪಾಶಮಂ
ಪರ್ವದ ಮೋಹಪಾಶದೊಡನೊಮೊದಲೊಳ್ ಪಱಿದಿಕ್ಕಿದಂ ಜಸಂ
ಪರ್ವವಿನಂ ಜಗತ್ತಯಮನಾ ಮುನಿಮುಖ್ಯನ ಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್

ಅಂತು ವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರಂ ಗುಣಸಾಗರಭಟ್ಟಾರಕರ ಚರಣೋಪಾಂತ
ದೊಳ್ ತಪಶ್ಚರಣ ನಿರತನವ್ಪುದುಂ—

ಕಂ॥ ಎನ್ನೊಡವಂದಂತಕನಂ

ಬೆನ್ನಟ್ಟಲೊಡರ್ಚಿದಂ ಜಿತಾತ್ಮಂ ಸೆಡೆದಂ ॥

ದೆನ್ನ ಜಸಮುಟುಗುವೈನಗದೆ

ಬನ್ನಂ ಬನ್ನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕೋಡೆರಡೊಳವೇ

॥ ೨೪ ॥

ಎಂದುದಯಸುಂದರನುಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ತನ್ನೊಡನೆ ತಪಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುಸಂದಿರ್ಪತ್ತು
ಮೂವರರಸುಮಕ್ಕಳ ವೆರಸು ತಪೋನಿಧಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಜಾತರೂಪಧರನವು ದುಂ-

ಕಂ॥ ಅಗ್ರಜನೊಳಾದ ಜಿನದೀ

ಕಪ್ಪಿಗ್ರಹಣಮನ್ಮನುಜೆ ಕೇಳ್ವ ತಾನುಂ ಜಿನದೀ ॥

ಕಪ್ಪಿಗ್ರಹಮಂ ಪಡೆದಳ್

ಬ್ರಿಗ್ರಹಣದಿನೊಳ್ಪವಡೆವುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ

॥ ೨೫ ॥

ಅಂತು ಗುಣೋದೆಯುಂ ವಿಭರ ತಪೋಭರಮಂ ತಳೆದಳಿತ್ತಲ್ ವಿಜಯರಥ
ಮಹೀನಾಥಂ ತನ್ನಮೊಮ್ಮನಪ್ಪ ವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರನ ತಪಃಪ್ರಪಂಚಮಂ ತಿಳಿದು-

ಚಂ॥ ಮದುವೆಗೆ ಪೋವುದೆತ್ತ ಗಿರಿಕಂದರದೊಳ್ ಮುನಿಯಂ ಮನ್ನಸ್ತಿ ಕ ।

ಟ್ಟಿದಿರೊಳೆ ಕಾಣ್ಬುದೆತ್ತದು ಪೆ ಕಾರಣವಾಗೆ ಕಡಂಗಿ ಮೋಹಪಾ ॥

೨ದ ತೊಡರಂ ಬಿಡಿರ್ಚಿ ದೆಸೆಯಂ ತುವರಂ ನಿಜಕೀರ್ತಿಯಂ ನಿಮಿ

ರ್ಚಿದನೆನೆ ವಜ್ರಬಾಹುವ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪೊಗಟ್ಟಿಗಳೊಬ್ಬಮಾಗದೇ

॥ ೨೬ ॥

ಕಂ॥ ಯುವರಾಜಂ ನವಯೌವನ

ನವಯವದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಡ್ಡಿದಂ ತನುವನಿದೇ ॥

ನವಿಚಲನೊ ಕುಮಾರಂ, ಮೋ

ಹವಿಷಾಹಿಯ ಕಾಲಕೊಟ ರದಮಂ ಕಪ್ಪಂ ॥

॥ ೨೭ ॥

ಕಿಜುಗೂಸು ವಿಷಯ ಸುಖಮಂ

ತೊಳಿದು ತಪಂಬಟ್ಟಿನಿನ್ನೆವರಮುಟುಪಿಂದಾಂ ॥

ಮಜಿದಿದೇನೆಂದು ತಂದಂ

ತಪಿಸಲವಂ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ವಿಜಯರಥಂ

॥ ೨೮ ॥

ಅಂತು ವಿಜಯರಥನರೇಂದ್ರಂ ನಿಜತನೂಜನಪ್ಪ ಸುರೇಂದ್ರ ಮನ್ಯುವೆರಸು

1. ಯೆಂಟು. ಗ.

2. ಸವಕಲನೊ. ಚ.

ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮನಪ್ಪ ಪುರಂದರಂಗೆ ನಿಜರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ನಿರ್ವಾಣಘೋಷರೆಂಬ ಮುನಿ
ಮುಖ್ಯರ ಸಮಾಸದೊಳ್ ತಪೋರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಂದನಿತ್ತಲಾ ಪುರಂದರಂ ಸಕಲ
ಸಾವ್ರಾಜ್ಯಸುಖ ಸುಧಾರಸದಿಂ ತಣೆದು ವಿಷಯವೈರಾಗ್ಯತತ್ಪರಂ ಕ್ಷೇಮಕರ
ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಿದುಂ—

ಕಂ || ಕೀರ್ತಿಮುಖದಂತೆ ಕೀಲಿಸೆ

ಕೀರ್ತಿ ದಿಶಾದಂತಿದಂತಮಂ ತದಪತ್ಯಂ ||

ಕೀರ್ತಿಧರನೆಂಬನರಸಂ

ಕೌರ್ತಸ್ತುರ ಕುಧರದಂತಿರಿಳೆಯಂ ತಳೆದಂ

|| ೨೯ ||

ಪದ್ಯ

ಆ ಕೀರ್ತಿಧರ ನರೇಂದ್ರನೊಂದುದಿವಸಂ ಮಣಿಮಾಡದ ಮೇಲೆ ಮಣಿಮಯಾ
ಸನದೊಳ್ ಪರಿಜನ ಪರಿವೃತನೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳಪುರದಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಇನಮಂಡಲಮುಂಟು ಭರ್ತಾ

ನು ನುಂಗಿ ಕಡುಗಂದಿ ಕುಂಮಗೊಂಡಿಪುರದಮಾ ||

ಜನನಾಥನದುವೆ ನಿರ್ವೇ

ಗ ನಿಮಿತ್ತಮನಲ್ ವಿರಾಗಮಂ ಕೊಂಡಂ

|| ೩೦ ||

ಪದ್ಯ

ಜಗಮಂ ಬೆಳಗುವ ಚಂಡಾಂ

ಶುಗವ್ವಾ ಸ್ಥಿತಿ ರಾಹುವಿಂದಮಾದತ್ತಿನಲೇ ||

ನುಗಿಬಗಿಮಾಡದೆ ಕಾಲೋ

ರಗಮಸ್ತದ್ವಿಧಮನನ್ಯ ರಾಜನ್ಯಕಮಂ

|| ೩೧ ||

ಮುಂದು ವೈರಾಗ್ಯ ಪರಿಣತಿಯಿಂ ಚತುರುದಧಿ ವಲಯ ವಲಯತ ಧರಿತ್ರಿಯಂ
ಪ್ರಾಣಮಂ ಬಗೆವಂತೆ ಬಗೆಯೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮಹಾ ಸಾಮಂತರತಿ ಚಕಿತ
ಚಿತ್ತರಾಗಿ—

ಮ || ಪರಚಕ್ರಕ್ಕೆಡೆನಾಡಿ ಭೂವಲಯಮಂ ಬಂಡಾರಮಂ ಬಾಲ ವೃ

ದ್ಧರನೀಡಾಡ್ಯತಪಕ್ಕೆ ಪೋಪುದನಯ್ಯಂ ಭೂಪಾಲ ನಿನ್ನಂ ಪುರಂ ||

ದರನೀ ರಾಜ್ಯಭರಕ್ಕೆ ಯೋಜಿಸಿ ತಪೋರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ದಂದನ್ಯಂ

ತಿರೆ ನೀನಾಚರಿಸ್ಸಲ್ಲದಂದು ಧರೆ ಮಾತ್ಸರ್ಯನಯಮೇನಾಗದೇ

ಅದಱಿನನ್ವಯ ರಾಜ್ಯ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥಮಾತ್ಮಜನಂ ಪಡೆದು ತಪಂಬಡುವುದೆಂದು
ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವೊಡಂಬಡಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಧರನೊಡಂಬಟ್ಟು ಪಲವುಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ಯು
ತಿರಲಾ ಮಹೀವಲ್ಲಿಭನ ಸಹದೇವಿವೆಸರ ಮಹಾದೇವಿಗೆ—

ಕಂ || ಪೀನ ಕುಚಾನನದೊಳ್ ಕ
 ಸ್ನಾನನದೊಳ್ ಬೆಳ್ಳು! ತೋಟಿ ತೋಟುದುದಾ ಚಂ ||
 ದ್ರಾನನೆಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂ
 ಮಾನಸದೊಳ್ ತೋಟಿ ಬೇಟಿ ಹರ್ಷವಿಷಾದಂ || ೩೩ ||

ಉ || ಸಂತತಿ ರಾಜ್ಯರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಸಂತಸಮುಂ, ಮಹೀಭುಜಂ |
 ಸಂತತಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಧರೆಯಂ ತಸದೊಳ್ ತಪಿಸಲ್ಕು ಮೆಂಬ ಚಿಂ ||
 ತಾಂತರಮುಂ, ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರೆ ಮ್ಯಾಡಿದಳಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ನರೇಂದ್ರಸೀ |
 ಮಂತಿನಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ರಸ ನಾಟಕ ರಂಗಮನಂತರಂಗಮಂ! || ೩೪ ||

ಅಂತಾಕೆ ಗೂಡಗರ್ಭದಿಂ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಬಡವಂ ನಿಧಾನಮಂ ಪಡೆ
 ದಂತೆ ಮಗನಂ ಪಡೆದು ಪೆಜರಜುಯದಂತೆ ನಡಪುತಿಪುರ್ದುಂ—→

ಕಂ || ಭೇದಿಸಿ ಸಹದೇವಿಗೆ ಮಗ
 ನಾದುದನೊರ್ವಂ ಧನುರ್ಧಿ ಮೆಚ್ಚುಂ ಪಡೆವೊಂ ||
 ದಾದರದಿನಜುಪೆ ಭೂಪತಿ
 ಗಾದುದು ಬಗೆ ತ್ರೀದೂರದೀಗಳೆಂಬನುರಾಗಂ || ೩೫ ||

ಮ || ಮಗನಾದಂ ಸಹದೇವಿಗೆಂದೊಸಗ್ಗೆ^೧ದಂದಾತಂಗೆ ಚೆಂಬೊನ್ನರಾ |
 ತಿಗಳಂ ವಸ್ತ್ರವಿಲೇಪನಾಭರಣಮಂ ಸಾಲ್ವನ್ನೆಗಂ ಕೊಟ್ಟನಾ ||
 ಜಗತೀ ವಲ್ಲಭನೆನ್ನ ಪೂಣ್ಣು ಶುದ್ಧಿಗೆಯ್ತೆಂಬ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಕೈ |
 ಮಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಶರೀರಭೋಗ ಪರಿನಿರ್ವೇಗಂ ತಪಃಪೀತಿಯಿಂ || ೩೬ ||

ಕಂ || ತೊಟ್ಟಿಲ ಮಗಂಗೆ ಪಟ್ಟಂ
 ಗಟ್ಟಿ ಜರತ್ತೃಣ ಸಮಾನಮೆನೆ ವಸುಮತಿಯಂ ||
 ಬಟ್ಟು ಜನದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಂ
 ಮುಟ್ಟುವಿನಂ ಕೀರ್ತಿ ದೆಸೆಗಳಂ ಕೀರ್ತಿಧರಂ || ೩೭ ||

ಉ || ಇತ್ತು ಸುಕೌಶಲಕ್ಕೊಡೆಯನಾಗಿ ಸುಕೌಶಲನೆಂಬ ನಾಮಮಂ |
 ಪೆತ್ತು ನಿರಂತರೋಪಚಯದಿಂ ನವಯೌವನನಾಗಿ ಮೀಟುದು ||
 ದ್ವೈತ್ತರನಿಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಣ ಕಡಲ್ವರೆಗಂ ನೆಲನಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಭೂ |
 ಪೋತ್ತಮನಿಂತು ತನ್ನ ಜಸಮಂ ದೆಸೆಯಂತುವರಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದಂ || ೩೮ ||

1 ದೊಳ್. ಕ. ಮ. ಗ. ಘ.

2. ಪೇಳುತ್ತ. ಗ. ಘ

ಕಂ || ಚತುರುದಧಿ ಮೇಖಲಾಲಂ

ಕೃತ ವಸುಧಾದೇವಿಗಜ್ಜಗಾಪಿನವರ್ ದಿ ||

ಕೃತಿಗಳೆನೆ ಸಾರ್ವಭೌಮೋ

ನ್ನತಿಯಂ ತಳೆದಂ ಸುಕೌಶಲ ಕ್ಷೀತಿನಾಥಂ

|| ೩೯ ||

ಆ ಸುಕೌಶಲನ ಜನನಿಯುಪ್ಪ ಸಹದೇವ್ ಸಹಚರೀಸಮನ್ವಿತೆ ಮಣಿಮಾಡದ
ನೆಲೆಯ ಮಣಿಮಯಾಸನದ ಮೇಲೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿಪುರ್ದುಮೊಂದುದಿವಸಂ—

ಕಂ || ಊರಡವಿಯೆಂಬ ಬಗೆಯಂ

ತಾರಹುತಿತ್ವರಿತಮಂದಮಲ್ತಿನೆ ಗೆತಿ, ಬಂ ||

ದೂರಂ ಯತಿಸತಿ ಪೊಕ್ಕಂ,

೪೦ ತಾರಾಪತಿಯಂತೆ ಪಡೆದು ನಯನೋತ್ಸವಮಂ

|| ೪೦ ||

ಕಂ || ಮುನಿಯಂ ಕಂಡಾ ಕ್ಷಣದೊಳೆ

ತನೂಭವಂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳುಮೆಂಬಾವೇಶಂ ||

ಮನದೊಳೆರೆ ಲೋಚನಾತಿಥಿ

ಯನತಿಥಿಯಂ ಕಂಡು ಕಲುಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡಳ್

೪೧ ||

ಗುಣಹೀನೆ ಧರ್ಮಹಾನಿಯ

ನೆಣಿಸದೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದುಪವಾಸದ ಪಾ ||

ರಣೆಯೊಳೆ ಪೊಲಿಂದತಿ ದಾ

ರುಣಮತಿ ಪೊಲಿಮಡಿಸಿ ಕಳೆದಳಾ ಯತಿಸತಿಯಂ

೪೨ ||

ಮ || ಪತಿ ಮುನ್ನಂ ತನಗೆಂಬಿದಂ ಬಗೆದಳ್ಳೆಕ್ಕವ್ವಿ ಕುವಂಶಾವನೀ |

ಪತಿ ಲೋಕ ಸ್ತುತನೆಂಬುದಂ ನೆನೆದಳ್ಳೆಗಲ್ ತಪೋಮಾರ್ಗ ವಿ ||

ಶ್ರುತನೆಂಬುನ್ನತಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸಿದಳ್ಳೆ ಕಾಂತೆ ದುರ್ಮೋಹದಿಂ |

ಮತಿಗೆಟ್ಟಾ ಯತಿಯಂ ಪರಾಭವಿಸಿ ಚರಾಪಿಘ್ನಮಂ ಮಾಡಿದಳ್ || ೪೩ || ೪೩

ಆಗಳದಂ ಕಂಡು ಸುಕೌಶಲನ ದಾದಿಯುಪ್ಪ ವಸಂತಮಾಲೆ ಕೀರ್ತಿಧರ
ನರೇಂದ್ರನಪ್ಪುದನಪಿದು—

ಕಂ || ಅಪಮಾನಮಂ ಸುಕೌಶಲ

ನೃಪಾಲ ಜನಕಂಗೆ, ಪತಿಗೆ, ಕೀರ್ತಿಧರ ಕ್ಷ ||

ತ್ರ ಪವಿತ್ರಂಗೊಡರಿಸಿದಳ್

ವಿಪರೀತಮಿದೆಂದು ನೊಂದು ಶೋಕಂಗೈಯ್ದಳ್

|| ೪೪ ||

ಆಗಳ್—

ಮ || ಬಸಿಜಂ ಮೋದಿಕೊಳುತ್ತಮಟ್ಟಿ ನಿಜಧಾತ್ರೀವಕ್ತೃಮಂ ನೋಡಿ ಜೇ |
 ವಸಮಂ ನಿಮ್ಮ ಮನಕ್ಕೆ ನಿರ್ಭಯದಿನಾವಂ ತಂದನಾತಂಗೆ ಸೈ ||
 ರಿಸೆನಾನೆಂದು ಸುಕೌಶಲ ಕ್ಷಿತಿಭುಜಂ ಕಟ್ಟಾಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಯೆ ಸೂ |
 ಚಿಸಿದಳ್ ಕಾಂತೆ ವಸಂತಮಾಲೆ ನಿಜ ಶೋಕೋದ್ರೇಕ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ || ೪೫ ||

ಅದಂ ನೆಜ್ಜೆಯೆ ಕೇಳ್ತು—

ಮ || ಪಸುಗೂಸಿಂಗನಗಿತ್ತು ರಾಜ್ಯಪದಮಂ ನಿಂದಂ ತಪೋರಾಜ್ಯದೊಳ್ |
 ವಸುಧಾವಲ್ಲಭನು ಮುನೀಶ್ವರನ ಉದೋಪಾಂತಮಂ ಪೊದಿ ಸಾ |
 ಧಿಸುವೆಂ ನಿರ್ವೃತಿಸೌಖ್ಯಮಂ, ವಿಷಯಸೌಖ್ಯಂ ಮುಖ್ಯಮುಳ್ಳಿಂಗು ಭಾ |
 ವಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಂ ಸಿರಿಯಂ ಸುಕೌಶಲನದೇಂ ವೈರಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನನೋ || ೪೬ ||

ಕಂ || ಮುನಿಭೋಜನವಿಘ್ನಂ ಮು ^{ಪಾಕ್ಷಂ}
 ಜ್ಞಾನನಿಯಿನಾಯ್ತೆನ್ನ ದೂಸಜಂ^೧ ತಾಯ್ಗನಾಂ ||
 ಮುನಿವೆನೊ ಮುನಿಯಪ್ಪನ್ನೆಗ
 ಮನಶನಮೆನಗೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ತಪ್ಪಿಸಂದಂ || || ೪೭ ||

ಅಂತು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ—

ಕಂ || ಧವಲಾತಪತ್ರ ವಾರಣ
 ವಿವಿಧ ಧ್ವಜ ಚಾಮರಂಗಳಂ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀ ||
 ಗಿವು ತೊಡವೆಂದವನೊಲ್ಲದೆ
 ಭುವನೇಶಂ ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಜಮಟ್ಟಂ || ೪೮ ||

ಅಂತು ಪೊಜಮಟ್ಟು ಪಾದಮಾರ್ಗದಿನುಪವನಮನೆಯ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಧರ ಭಟ್ಟಾರ
 ಕರಂತ್ರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ದೀಕ್ಷಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ವಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿಪುದುಮಾಗ
 ಳಖಿಲಪರಿಜನಂ ಸಂಭ್ರಮಂಬೆರಸು ಬಂದು—

ಮ || ಎಮಗಿನ್ನಾರ್ ಶರಣೆಂದು ಮಾಂಡಲಿಕರುಂ ಸಾಮಂತರುಂ ಮಂತ್ರಿ ವ |
 ಗ್ರಾಮುಮಂತಃಪುರಮುಂ ವಿಲಾಸಿನಿಯರುಂ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಪುಯ್ಯಲ್ವೆ ಶೋ |
 ಕಮಿದೇಕೇಕೆಯ ಗರ್ಭದ್ಭಕ್ತಕನೆ ನಿಮ್ಮಂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಸಲ್ಲು ಮೆಂ |
 ದು ಮಹಾದೇವಿಗೆ ಚಿತ್ರಮಾಲೆಗವರಂ ಭೂಪಾಲನಪ್ಪೆಸಿದಂ || ೪೯ ||

ಕಂ || ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲ ಸಾಧ್ಯಮಿಳೆ ನಿ
ಮಿತ್ರಾ ಬಾಹಾಬಲದಿನಾದುದೆನಗಾ ತೆಲದಿಂ ||
ದೀ ಬಾಲೆಯ ಗರ್ಭದೊಳಿ
ದಾರ್ ಬಾಲನನರಸುಮಾಟ್ಟುದಿದು ನಿಮಗೆ ಬೆಸಂ || ೫೦ ||

ಎಂದು ಪರಿಜನಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಧರ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್
ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಶ್ರುತದಗ್ಗಲಕ್ಕೆ ತಪದು
ನ್ನತಿಕ್ಕೆ ತನ್ನೊಳೆ ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತಿರೆ ಭೂವಿ ||
ಶ್ರುತನೆನೆ ಸುಕೌಶಲ ವ್ರತಿ
ಪತಿ ತಪದಿಂ ಶ್ರುತದಿನಾರುಮಂ ಗೆಲೆವಂಧಂ || ೫೧ ||

ಅಂತವಿಶ್ರಾಂತತಪಶ್ಚ್ರೀಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ಪಿನಂ—

ಕಂ || ಕಡವಲರ್ದುವು ಮೊಲ್ಲಿಯ ಪೂ ಕಡಂಬವೃಕ್ಷ
ಗುಡಿ ನಿಮಿದರ್ವು ಸೋಗೆ ಕೇಗಿದುವು ಕೇದಗೆ ಬಿ ||
ಳ್ಳುಡಿವೋದುವು ಚಾದಗೆಗಳ್ ಚಾಸು
ಕಡಂಗಿ ನುಂಗಿದುವು ತೋರವನಿಯಂ ಕಾರೊಳ್ || ೫೨ ||

ಆ ಘನಸಮಯ ಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ತನ್ಮುನಿಯುಗಳಂ ವೃಕ್ಷಮೂಲನಿಯೋಗ
ನಿರ್ವರ್ತನಾನಂತರಂ ಯೋಗ್ಯಕಾಲಾವೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಕಾಂತಾರಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರೆ—

ಉ || ಕಣ್ಣಿಂಗಲ್ಪು ದವ್ಯಮುನಗಿತ್ತಪಮಾನದಿನಾರ್ತರೌದ್ರದಿಂ |
ಪೆಣ್ಣಿಲಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಸಹದೇವಿ ಬರುತ್ತಿರೆ ಕಂಡಶಂಕಿತರ್
ಕಣ್ಣೊಲದೊಳ್ ನಿವೃತ್ತಿಪರಿಣಾಮಮೊಡಂಬಡೆ ಧರ್ಮಶುಕ್ಲದೊಳ್
ಜಾಣ್ಣಡೆದಿಕ್ಕಿ ಕೈಯನುಪಸರ್ಗ ಸಹಿಷ್ಣುಗಳಿದರ್ವರುಂ || ೫೩ ||

ಮ || ಸ್ತ || ತನುವಂ ಬೇರ್ಕೆಯ್ದು ತಮ್ಮಿಂ ಮುನಿಪತಿಗಳನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಂ ತಾಳ್ವಿ ಸನ್ಯಾ
ಸನಯುಕ್ತಚ್ಛಿತ್ತದೊಳ್ ನಿಶ್ಚಲವಿರಿಸಿ ಜಿನಶ್ರೀ ಪದಾಬ್ಜಂಗಳಂ ಪಂ ||
ಚ ನಮಸ್ಕಾರಂಗಳಂ ನಾಲಗೆ ಜಪಿಯಿಸೆ ಗುಂಜದ್ವಹಾ ರಂಜಿತಂ ಕಾಂ |
ಚ ನಶೈಲದ್ವಂದ್ವಮರ್ಪಂತಿರೆ ಶುಭಚರಿತರ್ ಪೂಣ್ಡು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದರ್ || ೫೪ ||

ಅಂತು ನಿಂದ ಮುನಿಯುಗಳಮಂ ಕಂಡು ಕಡು ಮುಳಿದು—

ಮ || ಜಡಯುತ್ತುಂ ಬಾಲಮಂ, ಕಣ್ಣುರಿಯನುಗುಳೆ ಜಹ್ವಾನಲಂ ಪೆರ್ಚೆ ಬಾಯ್ವಿ.
 ಟ್ಪೊಡೆವನ್ನಂ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಂ ಪವನಜವದೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವು ಪೊಯ್ವುತ್ತು ಕೈಯೇ ||
 ಜಿಡೆಯಿಂ ಬಾಯೇಜ್ಜ ಬಾಯಿಂದೊಡನೆ ರುಧಿರಮುಂ ಕಂಡಮುಂ ಸೂಸುವನ್ನಂ,
 ಸಿಡಿಲೆಂಬಾಶಂಕೆಯಂ ಪೆಣ್ಣುಲಿ ಪಡೆದು ಮೈಗೇರ್ಕ್ಕ ಸೇವಾನುರಕ್ತಂ || ೫೫ ||

ಅಂತಾಪುಲಿ ಮುನೀಂದ್ರಯುಗಳದ ಮೇಲೆ ಪಾಯ್ವುಗಿಬಗಿಮಾಟ್ಟು ದುಮಾ ಮ
 ಹೋಪಸರ್ಗಮಂ ಸೈರಿಸಿ—→

ಕಂ || ಘಾತಿಯುಮನಘಾತಿಯುಮಂ
 ಘಾತಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಧರ ಯೋಗಿ! ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದಂ ||
 ಘಾತಿಕ್ಷಯದಿಂ ಕೈವ
 ಲ್ಯಾತಿಶಯಂಬೆತ್ತ ನಾ ಸುಕೌಶಲ ಮುನಿಪಂ || ೫೬ ||

ಉ || ಇತ್ತ ವಿಚಿತ್ರಮಾಲಿಗೆ ತನೂಭವನಾಗೆ, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂ |
 ದತ್ತು ಧರ್ಮಿಗರ್ಭದೊಳೆ ವಲ್ಲಭನಾಗೆ ಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯಸಂ ||
 ಪತ್ತಿಗೆ ತತ್ಸುತಂ ಬಳೆದು ಚಾಗದ ಬೀರದ ಪರ್ಮೆಯಿಂ ದಿಶಾ |
 ಭಿತ್ತಿಯನೆಂಟನೆಯ್ದೆ ತೆರೆಸುತ್ತಿದನಾತ್ಮ ಯಶೋ ದುಕೂಲದಿಂ || ೫೭ ||

ಕಂ || ಸರಸ ಬಿಸಗರ್ಭಗೌರಂ
 ಪರೆಯೆ ಜಸಂ, ಪ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಗರ್ಭಸ್ತ್ರಾವಂ ||
 ದೊರೆಕೊಳೆ, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಂ
 ಧರ್ಮಿಯಂ ಹರ್ಷಗರ್ಭಮೆನೆ ಪಾಲಿಸಿದಂ, || ೫೮ ||

ತದಪತ್ಯಂ ನಹುಷಂ ಚತು
 ರುದಧಿವರಂ ವಸುಧೆಯಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಭುಜಾ ಗ ||
 ವದಗುರ್ವಿಂ ಮಾಣ್ಡನೆ ಚತು
 ರುದಧಿಯೊಳುದವಾಸಮಿರಿಸಿದಂ ರಿಪುನೃಪರಂ || ೫೯ ||

ಈ ಸಕಲ ಧರೆಯನುಗ್ರಭು
 ಜಾಸಿಯೊಳವಡಿಸಿ ನಹುಷನಗ್ರಸುತಂ ಸಂ ||
 ವಾಸಂ ರಿಪು ದಾರಕರಂ |
 ದಾಸೇರಕರೆನೆ ಪೊಡರ್ಪುಗಿಡೆ ನಡೆಯಿಸಿದಂ || ೬೦ ||

ತತ್ತನೂಭವಂ—

ಕಂ || ಸಂಹರಿಸಿ ರಿಪು ಮದದ್ವಿಪ
 ಸಂಹ್ರತಿಯಂ, ಬೀರಸಿರಿಗೆ ವಲ್ಲಭನಾದಂ ||
 ಸಿಂಹ ಪರಾಕ್ರಮನೆನಿಸಿದ
 ಸಿಂಹರಥಂ ಸಾರ್ವಭೌಮವಿಭವ ಸನಾಥಂ

|| ೬೧ ||

ಆ ಸಿಂಹರಥನ ಸುತನಯೋಧ್ಯಾಸಿಂಹಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ—

ಕಂ || ಒರ್ವನೆ ಧನ್ವಿಯೆನಲ್ ಸಕ
 ಲೋರ್ವರೆಯಂ ಕಾದು ತನ್ನ ಬಾಣದ ಮೊನೆಯೊಳ್ ||
 ಮಾರ್ವಲಮಂ ತವಿಸಿದನೆನೆ
 ದೋರ್ವಲಮೇಂ ಬ್ರಹ್ಮರಥನೊಳ ವಿತಥಮಾಯ್ತೋ

|| ೬೨ ||

ತತ್ತನಯಂ—

ಕಂ ಸಮರ ಮುಖದೊಳ್ ವಿರೋಧಿ
 ಪ್ರಮುಖರನೆಯ್ವೆನೆ ತಿಲಿಮುಖಂ ಯಮ ಮುಖಮಂ ||
 ಕ್ಷಮೆಯಂ ತಳೆದಂ ಚಾಪಾ
 ಗಮ ಚತುರ್ಚತುರ್ಮುಖಂ ಚತುರ್ಮುಖನೆಂಬಂ

|| ೬೩ ||

ಭೂಮಂಡಲಮಂ ತಳೆದಂ
 1 ಕ್ಷೇಮಾಸ್ಪದಮಾಗೆ, ನಾಮಮಹಿಮೋನ್ಮತ್ತಿಯಿಂ ||
 ಹೇಮಾಚಲಮಂ ಮೆಚ್ಚಂ,
 ಹೇಮರಥಂ ಶ್ರುತಿಮುಖಂ ಚತುರ್ಮುಖತನಯಂ

|| ೬೪ ||

ಆ ರಾಜಸುತಂ ಕೀರ್ತಿ ಸು
 ಧಾರಸದಿಂ ತಣ್ಣವಡೆದು ಪರಿಪೂರ್ಣಕಲಾ ||
 ಧಾರಂ ಸಕಲೇಂದುರಥಂ
 ವೈರಿ ಮನೋರಥ ರಥಾಂಗವುಂ ವಿಘಟಿಸಿದಂ

|| ೬೫ ||

ಆ ಮಹೀಭುಜನ ತನೂಭವಂ—

ಕಂ || ತೇಜಂ ಪುದುವಿಲ್ಲಿನಿಸಿ ವಿ
 ರಾಜಸಿ ಪರರಾಜಮಂಡಲಂ ತನ್ನಿಂ ನಿ ||
 ಸ್ತೇಜಂ ಬೆತ್ತಿರೆ, ಬೆಳಗಿದ
 ನೀ ಜಗಮಂ ಭಾನುವೆಂಬಿನಂ ಭಾನುರಥಂ

|| ೬೬ ||

ಮತ್ತಂ ತದನ್ವಯದೊಳ್ ಮಯಸ್ರಾಂಧಾತ್ಮವೀರಸೇನ ಕಮಲಬಂಧು ವಸನ್ತ
ತಿಲಕ ಕುಬೇರದತ್ತವೃಗಾರಿದಮನ ದ್ವಿಪರಥ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪ್ಪರ್ಕರಥ^೧ ದಿಲೀಪ ರಘು
ವೀರ ಪ್ರಮುಖರೆನ್ನಿಬರಾನುವ್ರಸುಗಳನುಕ್ರಮದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದು^೨ ಕೆಲಬರಮರ
ಕಾಮಿನೀ ಕಚಗ್ರಹಣಮಂ ಕೆಲಂಬರವೃತಲಕ್ಷ್ಮೀಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಂ ಪಡೆವುದುಂ—

ಕಂ || ಧರಣೀಪ್ರಾಕಾರಂ ವೀ

ರ ರಸಾರ್ಣವ ಸೇತು^೧ ದಾನಗುಣಭೂಷಣ ದಿ ||

ಕೃರಿ/ಧರ್ಮರತ್ನರೋಹಣ

ಗಿರೀಂದ್ರವೃಕ್ಷಾ^೨ ಕು ವಂಶಮಾಯುಪ್ರತಿಮಂ;

|| ೬೭ ||

ಆ ವಂಶದೊಳ್ ವಿನೀತಾಪುರಮನಾಳ್ವನನರಣ್ಯನೆಂಬರಸನಖಿಲ ರಾಜಕುಲ
ಮಣಿಮಕುಟ ಮಕರಿಕಾಪತ್ರ ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ತಿತ ಪಾದಪೀಠಂ—

ಕಂ || ನೆನೆಯಿಸುವಂ ಮಾನ್ಯಪುರಾ

ತನ ರಾಜನ್ಯಕಮನತುಲ ಬಾಹಾ ಬಲದಿಂ ||

ದನರಣ್ಯಂ ಕೃತಪುಣ್ಯಂ

ಮನುವಂಶ ವರೇಣ್ಯನಖಿಲ ಭುವನ ಶರಣ್ಯಂ,

|| ೬೮ ||

ಅನರಣ್ಯನೆಂಬ ಪೆಸರಂ,

ಜನಪತಿದೇಶದೊಳರಣ್ಯಮಿಲ್ಲನೆ, ನಾನಾ ||

ಜನಪದಮಂ ಪಡೆದು, ಜಗ

ಜ್ವನಂ ಕುಡಲ್ ಪಡೆದಂತುಂ ಪಡದನ ಪಸರಂ

|| ೬೯ ||

ನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತವಿತ್ತಂ, ಧ

ರ್ಮಾಯತ್ತಮೆನಿಪ್ಪ ರಾಜವೃತ್ತಂ, ತನಗೇ ||

ಕಾಯತ್ತಮಾಗೆ ಧರೆಯಂ

ಜೀಯೆನಿಸಿದನಿಂತುದಾತ್ತ ಚರಿತರುಮೊಳರೇ

|| ೭೦ ||

ಆ ವಸುಧಾವಲ್ಲಭನ ಮ

ನೋವಲ್ಲಭೆ ರೂಪವತಿ ಕಲಾವತಿ ಪೃ ||

ಧ್ವೀವಧು ಧೈರ್ಯದೊಳಂ ಪೃ

ಧ್ವೀವನಿತೆಗೆ ಯುವತಿ ಸವತಿಯೆನೆ ಪೆಸರ್ವಡೆದಳು

|| ೭೧ ||

1. ಮೃಗಾರಿ ಮದನದ್ವಿಪ. ಚ. ಮೃಗಾರಿ ಮದದ್ವಿಪ. ಕ. ಖ.

2. ದಿಲೀಪ ಪುರೂರವ ರಘುವೀರ ಗ. ಘ.

ಕಂ || ಕಡುಚೆಲ್ವಿಂ ರತಿಗೆಗ್ಗಂ
ಪಡೆದು ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ದೇಸಿವಡೆದವನಿಪನೊಳ್
ಪಡೆದು ಪಿರಿಯರಸಿತನಮಂ
ಪಡೆದಳ್ ತನಯರನೆನಂತರಥ ದಶರಥರಂ

ಆ ಪೃಥ್ವೀವಧೂಮಹಾದೇವಿಯೊಳಖಿಲ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಿರುದ್ಧ
ಮಾಗದಂತು ವಿಷಯಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿದೊಂದು ದಿವಸಂ—

ಮ || ಭುವನ ಸ್ತುತ್ಯಪದಂ ಸಹಸ್ರಕಿರಣಂ ಸ್ವರ್ಭಾನುವಿಂದಂ ಪರಾ |
ಭವಮಂ ಪೊರ್ದು ವಪೋಲ್ / ಸಹಸ್ರಕಿರಣಂ ಮಾಹಿಷ್ವತೀವಲ್ಲಭಂ ||
ಬವರಂಗಿಯು ದಶಾನನಂಗಿ ರಣದೊಳ್ ಸೋಲೈವದಿಂ ಕ್ಷತ್ರ ಪು |
ತ್ರವರೇಣ್ಯಂ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನೆನರಣ್ಯಂ ಕೇಳ್ವನಾ ವಾರ್ತೆಯಂ || ೭೩ ||

ಆಂತು ಕೇಳ್ವದುವೆ ತನಗೆ ನಿರ್ವೇಗನಿಮಿತ್ತಮಾಗೆ—

ಕಂ || ಕೆಳೆಯಂ ಸಹಸ್ರಕಿರಣಂ
ತಳೆದಂ ದೀಕ್ಷೆಯನುಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ ಪದನಲ್ಲೀ
ಯೆಳೆಯನಪೇಕ್ಷಿಸೆನೆಂದಾ
ಗಳನಂತರಥಂಗೆ ನುಡಿದನಂತನರಣ್ಯಂ || ೭೪ ||

೪ || ಪಡೆದೆಂ ನಿನ್ನನ್ನನಂ ರಕ್ಷಿಸಲಪಿಲಧರಾಚಕ್ರಮಂ ಪುತ್ರ ನೀಂ ಬೆ |
ಳ್ಳೊಡೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ ಧರಾಭಾರಮನಿಱುಪೆನಗೆಂದಂಗೆ ದಂತಾಂಶು ಜಾಲಂ ||
ಕುಡಿಮಿಂಚಂ ಬೀಜಿ ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು ನುಡಿದನೇಮಾತೊ ನಿರ್ವಾಣಮಾಗ |
ಕೊಡಸಲ್ವೆಂ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆಡಜುದ ನೆಲನಂ ದೇವ ಕೈಕೊಳ್ವನಲ್ಲಿಂ || ೭೫ ||

ಎಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ತಪಂಬಡಲೊಡಂಬಟ್ಟು ತಪಿಸಂದು ನುಡಿವುದುಮೊಂ
ದುತಿಂಗಳ ಮಗನಪ್ಪ ದಶರಥಂಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟ ತಾನುಮನಂತರಥನುಂ ಅಭಯಘೋಷ
ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಾದೋಪಾಂತದೊಳ್ ತಪಂಬಟ್ಟು—

ಕಂ || ಅನರಣ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀ
ವನಿತಾ ವರನಾದನಂತನಂತರಥಂ ಚಿ ||
ತ್ತನಿರೋಧದಗ್ಧಕರ್ಮೇಂ
ಧನ ಭಾರನಂತ ವೀರೈಕೇವಲಿಯಾದಂ || ೭೬ ||

ಆ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೊಳ್—

ಮ || ಸ್ತ || ಅನುರೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದಿಂ ಪೂಮುಷಿ ಕಱಿಯೆ ಸುರೇಂದ್ರಾಗಮಂ
ರಾಗಮಂ ಬೀ |

ಜಿ, ಮುರುದ್ಗಂಭೀರ ಭೇರೀನಿನದಮೊದವೆ ನಿರ್ವಾಣ! ಕೈವಲ್ಯಮಾಂಗ ||
ಲ್ಯಮಹೋತ್ಸಾಹ ಪ್ರಮೋದಾಮರ ಕಲಕಲಮಾನಂದಮಂ ಮಾಡಿರೋಮಾಂ |
ಚಮನಾನಂದಾಶ್ರವಂ ತಾಳ್ವಿದನಮಲಯಶಂ ಭಾರತೀಕರ್ಣಪೂರಂ || ೭೭ ||

ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರ
ಭಾರತೀಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ
ಪುರಾಣದೊಳ್ ವಂಶವರ್ಣನಂ
—ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ—

ತ್ವ ತ್ರೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀವನಿತೆ ವಕ್ಷದೊಳ್ ಮು
ಕ್ತಾವಳಿಯಂತೆಸೆಯೆ ತೊಟ್ಟಲೊಳ್ ಪಟ್ಟತ್ತ ||
ಲ್ಬಾವಳಯಂ ಭುಜದೊಳ್ ಶೋ
ಭಾವಹಮೆನೆ ಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ

ಎಳನೇಸಜಂತೆ ಜಗಮಂ
ಬೆಳಗಿದನೇಳದಿಂಗಳಂತೆ ಸಕಲ ಧರಿತ್ರಿ ||
ತಳಮನೆಜಗಿಸಿದನೇಳವೆಯೊ
ಳೆಳೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ದಶರಥಂ ಭಗೀರಥಚರಿತಂ

ಆ ವಂಶಜರ ಗುಣಂಗಳ
ನಾವಗಮೊಳಕೊಂಡು, ತನ್ನವಿಶದ ಯಶೋ ಮು ||
ಕ್ತಾವಳಿಯಂ ಧರೆಗಿತ್ತು, ಧ
ರಾವಲ್ಲಭನತೃದಾತ್ತನೆನೆ ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ,

ಚಿರಕಾಲದ ಕಟುವೂವೆಂ
ದಿರದೆ ವಿರಿಂಚಿಯ ಮುಖಾರವಿಂದಮನುಜಾದಾ ||
ದರದಿಂದಿದರ್ಗಳ ಸಿತಮಧು
ಕರವಧು ವಾಗ್ವಧು ನರೇಂದ್ರ ಮುಖಸರಸಿಜದೊಳ್,

ಜಡಧಿಯ ರತ್ನಂಗಳೊಂ
ದೊಡವಿನುಪಾಶ್ರಯದಿನೆಸೆವವೋಲ್ ದಶರಥನಿಂ ||
ಜಡಜಜನ ವಿದ್ಯೆಗಳ ನೂ
ರ್ವಡಿಸಿದುವಾಶ್ರಯ ವಿಶೇಷಮೇಂ ಕೇವಲಮೇ

ಅಱುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಯ
ನಱಿದುಂ, ದಶರಥನ ಚಿತ್ತಮನುರಾಗದಿನೇ ||
ನೆಜಗಿದುದೊ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ
ಕೃತಾವುಳ್ಳಂ, ವಿಕಥೆಯೊಳ್ ಮನಂ ನಿಜಸುಗುಮೇ

ಕಂ || ಓದಿದೊಡೇನರಗಿಳಿ ಕ

ಲೋದುವವೋಲ್ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ದಶರಥನಂ ||

ತೋದಿ ತಿಳಿದವನಿಪತಿ ಮ

ಯಾದೆಯೊಳಿಸಗುವುದು ಧರ್ಮಪರನೆನೆ ಲೋಕಂ

|| ೭ ||

ಕಾದಳ್ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧ

ರ್ಮಾದಿಗಳಂ ಮೀಳಿದಂತು ನೆಲನಂ ನೃಪನಾ ||

ಜ್ಞಾ ದೇವತೆ ವೇದಿಕೆ ಮ

ರ್ಯಾದೆಯೊಳ್ ಭೋನಿಧಾನಮಂ ನಿಲಿಸುವವೋಲ್

|| ೮ ||

ಚ || ಮನಮೆಳದಾಗಿ ವೈರಿಗೆ, ಮನ್ನಿಸಿಜನಂ ಮನಮಾಯೆ ಮಾನಿನೀ

ಜನಮಭಿಮಾನಮಂ ಮಜೆಯೆ ಭೂಭುವನ ಸ್ತವನೀಯಮಾದುದ್ಧಾ ||

ತನ ಬಲಗೈಯೊಳಿರ್ಪ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗವಾತನ ಸೊಲ್ಲೊಳಿರ್ಪ ವಾ

ಗ್ನನಿತೆಗಮಾ ಮಹೀಪತಿಗಮಪ್ರತಿಮಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಯೌವನಂ

|| ೯ ||

ಅಂತು ದಶರಥ ನರನಾಥಂ ನವಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಲಾವ
ಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿರಾಜಿತೆಯೆನಿಸ್ಪ ಪರಾಜಿತೆಯುಂ, ಮದನ ಮೋಹನ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯ
ಮಿತ್ರೆಯೆನಿಸ್ಪ ಸುಮಿತ್ರೆಯುಂ, ಕಂತು ಸಂತಾಪನ ದೀಪ ಕಲ್ಪಕಾ ಪ್ರಭೆಯೆನಿಸ್ಪ ಸುಪ್ರ
ಭೆಯುಂ, ಓರೊರ್ಮೆ ಪೇರುರದೊಳಿರ್ಪ ಸಿರಿಯಂ ಗಾಢಾಲಿಂಗನದ ನೆವದಿಂ ನೆಲೆಮೊಲೆ
ಯೊಳಿಟ್ಟೊತ್ತು ವಂತೆರ್ದೆವತ್ತುಗೆವೆತ್ತು, ಕಲಭಾಷಿತ ಸುಧಾಜಲದಿಂ ಸರಸ್ವತಿಯ ಕಲಾ
ವಲೇಪಮಂ ಕರ್ಚಿ ಕಳೆವಂತೆ ಮೊಗಂಬಡೆದು, ಪ್ರಣಯಕಲಹ ಕೇಳಿಯಿಂ ವಿಜಯ
ಶ್ರೀಯಂ ಜನಿಸುವಂತೆ ತೋಳ್ವಿರಗನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು, ತನಗೆ ಮನೋನಯನ ವಲ್ಲಭಿ
ಯರೆನಿಸೆ—

ಕಂ || ಕುಲಸತಿಯರಿಂ ನೃಪಂ ದಾ |

ನ ಲೇಖಿಯಿಂ ದಿಗೆಭಮೃತ್ಯುತಕಳೆಯಿಂ ಶಶಿ ಮೇ ||

ಖಲೆಯಿಂ ಮಂದರಶೈಲಂ,

ವಿಲಾಸಮಂ ತಳೆದುದೆನೆ ಬೆಡಂಗಂ ತಳೆದಂ

|| ೧೦ ||

ಇನ್ನಂತು ಬೆರಸಿ ಸಂಜೆಯೊ

ಳನುರಾಗಿಯೆನಿಸ್ಪ ನಂತೆ ನೃಪನಾನ್ಯಪನಂ ||

ದನೆಯರೊಳನುರಾಗದಿನಿ

ರ್ದನವರತಂ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿದಂ ಸತ್ಪಥಮಂ

|| ೧೧ ||

ಕಂ || ನೀರೊಳಗಿದುರ್ಗಂ ಪೊರ್ದದು
ನೀರಂ ನೀರೇಜಮೆಂಬವೋಲಬಲಾಶೃಂ ||
ಗಾರರಸ ಮಗ್ನನಾಗಿಯು
ಮಾರಳವೆನೆ ತಳೆದನರಸನಿಂದ್ರಿಯ ಜಯಮಂ || ೧೨ ||

ಮ || ಸ್ತ || ಕುಳಭೂಭೃತ್ಯೂಟದೊಳ್ ಮಾಣಿಕದೇಳವಿಸಿಲೆಂತಂತೆ ದಿಕ್ಕುಂಭಿ ಕುಂಭಿ |
ಸ್ಥಳದೊಳ್ಳಿಂದೂರಮೆಂತಂತೆ ಮರನದಿಯೊಳಾರಕ್ತ ನೀರೇಜ ಪತ್ರಾ ||
ವಳೆಯೆಂತಂತೆ ಬಿಡುಯೊಳ್ವೈದ್ರಮ ಸಮುದಯಮೆಂತಂತೆ ಪರ್ವಿತ್ತು ರಾಗಾ |
ವಿಳಮಪ್ಪಂತುರ್ದಿಯೆಲ್ಲಂ ದಶರಥ ವಸುಧಾಧೀಶ ತೇಜಃಸಕಾಶಂ || ೧೩ ||

ಉ || ಖಂಡಿಸಿ ವೈರಿವಂಶವನಮೃಕಡಿದುದ್ಧತ ಶಾಖೆಯಂ ಭುಜಾ |
ದಂಡ ಕೃಪಾಣದಿಂ ಸಮುಷಿ ಕಂಟಕಮಂ ಸಮೇದಾತಪತ್ರದಿಂ ||
ಚಂಡಕರ ಪ್ರತಾಪಮಖಿಲೋರ್ವರೆಗೆಲ್ಲನೆ ತಣ್ಣಮಾಡಿದಂ |
ದಂಡಧರೋತ್ತಮಂ ದಶರಥಂ ಸಫಲೀಕೃತ ಸನ್ಮನೋರಥಂ || ೧೪ ||

ಚ || ಅನಿಮಿಷ ಗಾಯಕರ್ದಶರಥ ಕ್ಷಿತಿನಾಯಕನಂಕಮಾಲೆಯಂ |
ತನತನಗೊಲ್ಪು ಪಾಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಳುಳಕಂ ಪೊಟಪೊಣೈ ಸೋಲ್ಪು ಕೇ ||
ಳ್ವೆನಿಮಿಷ ನಾಯಕಂ ತನಗೆ ಚಾಮರಮಿಕ್ಕುವ ದೇವಕಾಮಿನೀ |
ಜನ ಮಣಿಕಂಕಣ ಧ್ವನಿಗೊನ್ನಲ್ವವರಂ ಕಿಸುಗಣ್ಣೆ ನೋಡುವಂ || ೧೫ ||

ಉ || ನೋಡಿರೆ ಕಿನ್ನರರ್ದಶರಥ ಕ್ಷಿತಿನಾಥನ ಬೀರದೇಳೆಯಂ |
ಪಾಡೈಮರುಳ್ಳು ಕೇಳ್ವ ಪದದೊಳ್ಳವಿಸಾರ್ದು ಜಿನುಂಗೆ ಸೌರಭ ||
ಕೃಷ್ಣಾಡುವ ತುಂಬಿಗಳ್ಳವಿಜನಾಥನವರ್ಕೆ ಕನಲ್ಪು ಮಾಣದೀ |
ಡಾಡುವನಾ ನಮ್ಮೇರು ಕುಸುಮಸ್ವಬ್ರಹ್ಮಗಳ ಕರ್ಣಪೂರಮಂ || ೧೬ ||

ಕಂ || ಬ್ರಾಹ್ಮಬಿಸಿಲಿನನ ತೇಜಮ
ನೇಳಿಸೆ ನೆಲನಂ ಪಯೋಧಿಪರ್ಯಂತಂ ಬಾಯ್
ಕೇಳಿಸಿ ದಶರಥನೊಳ್ಳಂ
ಪಾಳಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಮರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದಂ || ೧೭ ||

ಆ ನಿಖಿಲರಾಜ ಕಿರೀಟಕೀಲಿತ ಹರಿನೀಲ ಮದಾಳೆಮಾಲಾ ಪರಿಚುಂಬಿತ
ಚರಣಾರವಿಂದನೊಂದು ದಿವಸಮಾಪ್ತಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಕರುಮಾಡದೆರಡನೆಯ ನೆಲೆ

ಯ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದ ಮಣಿಮಯಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ ಕರ್ಣಪೂರ ಪಾರಿಜಾತ
ಸ್ತಬಕ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆಳಸಿ ಬಳಸುವೆಳದುಂಬಿಯ ಕಳರವಮನಾಲಿಸುತಿರ್ಪುದುಮಾ
ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ || ನಯನೋತ್ಸಾಹಮನಿತ್ತು ದೇಹ ರುಚಿಯಿಂದೆಯ್ತಂದನಾಕಾಶ ಗಂ |
ಗೆಯ ನೀರ್ಮಾನಿಸನೆಂಬಿನಂ ದಶರಥ ಕ್ಷೋಣೇಶನಾಸ್ಥಾನ ಭೂ ||
ಮಿಯನಾ ನೀರದಮಾರ್ಗದಿಂದಿಟ್ಟಿದು ಸ್ನಾನಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯಾರದ |
ನಯಮಂ ಸಾರದನಾವ ಕಾಳೆಗದೊಳಂ ಕಣ್ಣಾರದಂ ನಾರದಂ || ೧೮ ||

(೧೮)

ಕಂ || ಬಿಸಸೂತ್ರದ ಕಟಿಸೂತ್ರಂ,
ಪೊಸದುಗುಲದ ಕೋವಣಂ, ಕಮಂಡಲು ರಾರಾ ||
ಜಸೆ|ದಂಡಪಾಣಿ ಪೊಕ್ಕಂ
ಕಿಸುರಟೆಪಂ, ಪಿಸುಣ ಪಸರಿಗಂ, ನೃಪಸಭೆಯಂ || ೧೯ ||

ಅಂತಾ ನಾರದಂ ನಭೋಮಂಡಲದಿಂ ಸಭಾಮಂಡಲಕ್ಕೆವತರಿಸೆ—

ಕಂ || ಇದಿರೆಟ್ಟಿ ಚ್ಚಾಕಾರಮ
ಢುದಾತ್ತನೇನಿತ್ತು ಮಾಣ್ವನೇ|ಕಾಂಚನ ಪೀ ||
ಓದೊಳಿರಿಸಿ, ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿ
ಸದರ್ಭ ಸಾಕ್ಷತಮನರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮನಿತ್ತಂ || ೨೦ ||

ಬಂದ ಬರವಾವುದೀ ಬರ
ವಿಂದಂ ಚರಿತಾರ್ಥನಾದೆನಾನೆಲ್ಲಿಂದಂ ||
ಬಂದಿರೆನೆ ನೃಪತಿ, ನಾರದ
ನೆಂದಂ ದಶನಾಂಶು ಕೆಡಜಿ'ಚಂದ್ರಾತಪಮಂ, || ೨೧ ||

ಆನೀ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಂಡರೀಕೇಣೀಪುರದ ಸೀಮಂ
ಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪರಿನಿಷ್ಟಮುಣ ಕಲ್ಯಾಣ ವಿಭೂತಿಯಂ ನೋಡಿ ಬಂದೆನೆಂದು ಸಚ್ಚಿ
ಯಂ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂ ತೊಲಗಿಸಿ ದಶರಥಂಗೆ ಕಟ್ಟೀಕಾಂತದೊಳಿಂಶೆಂದಂ—

ಉ || ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಗಿ ಶಾಂತಿ ಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳಾಂ ಸ್ಮರ ದಾನದಂತಿ ವ |
ಜ್ರಾಂಕುಶ ದರ್ಶನ ಸ್ತವನದಿಂ|ಚರಿತಾರ್ಥನೆನ್ನಾದೆನಾಗಿ, ವೀ ||
ತಾಂಕುಶನಪ್ಪ ರಾವಣನೊಳಂ ನೆರೆದೀನುಡಿಗಳ್ಳು ನಾಡೆಯುಂ |
ಶಂಕೆಯೊಳೊಂದಿ ಬಂದೆನಜು ಪಲ್ಟಿಪತೇಂ ನಿಮಗಾ ಪ್ರಪಂಚಮಂ || ೨೨ ||

ಅದೆಂತೆನೆ ವಿಭೀಷಣಂ ಸಾಗರಬುದ್ಧಿವೆಸರ ನೈಮಿತ್ತಿಕನಂ ಬರಿಸಿ ರಾವಣನ
ಮರಣಕಾರಣಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ—

ಕಂ || ಏನುಂ ತೊದಳಿಲ್ಲಿದುವೆ ತಿ
ಲಾನಿಕ್ಷಿಪ್ತಾಕ್ಷರಂ ವಿಭೀಷಣರಣದೊಳ್ ||
ಜಾನಕಿಯ ದೂಸಱಿಂ ಲಂ
ಕ್ರಾನಾಥಂ ದಾಶರಥಿಯ ಕೈಯೊಳ್ ಮಡಿಗುಂ

|| ೨೩ ||

ಎನೆ ವಿಭೀಷಣಂ ವಿಷಣ್ಣನಾಗಿ—

ಕಂ || ಆರಯುವರುತ್ಪತ್ತಿಗೆ
ಕಾರಣಮೆನಿಸಿದ್ ಜನಕನಂ ದಶರಥನಂ ||
ಮಾರಣಮಂ ಪೊರ್ದಿಸುವೆಂ
ಕಾರಣ ವಿಘಟನಮೆ ಕಾರ್ಯ ವಿಘಟನಮಲ್ಲೇ

|| ೨೪ ||

ಎಂದು ತಪಿಸಂದು—

ಚ || ಎನಗಿದಯುಕ್ತಘ್ನ ಬಗೆ ಪಾಪನಿಬಂಧನವೇವುದೆಂಬಿದಂ |
ನೆನೆಯದೆ ತನ್ನ ಸೋದರನೊಳಪ್ಪ ವಿಪತ್ತಿಗಣಂ ವಿಭೀಷಣಂ ||
ಮನದೊಳಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನಟಿಯಲ್ಲಗೆದಂದನಿದರ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಂ |
ನೆನೆದಿರಿಮಾನಿದಂ ತಡೆಯದಿಂ ಜನಕಂಗಱಿಪಟ್ಟೆ ಪೋದಪೆಂ

|| ೨೫ ||

ಎಂದು ನಾರದಂ ನೀರದಪಥಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಮಿಥಿಳೆಯನೆಯ್ವಿ ಜನಕಂಗಮಾ
ಸ್ವರೂಪಮನಱಿಪಿಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ದಶರಥನಾ ವಾರ್ತೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಸಮುದ್ರ
ಹೃದಯನೆಂಬ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂಗಱಿಪುವುದುಮಾತೃದರ್ಕೆ ಕಾಲವಂಚನಮೆ
ಕಾರ್ಯಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೈಯ್ದು ದಶರಥನಂ ಕಳಿಸಿ ಚಿತ್ರಕನುಂ ತಾನುಮಲ್ಲದೆ ಪೆಟಿ
ರಱಿಯದಂತು ಕರುವಿಡಿಸಿ ಲಾಕ್ಷಾರಸಾದಿಗಳಿಂ ಸಪ್ತ ಧಾತುಗಳಂ ಪಡೆದು ವರ್ಣ
ಕ್ರಮಂ ಗೆಯ್ಯೆ—

ಕಂ || ಇಮ ಭೂಪನ ರೂಪಿದು ಲೆ
ಪ್ಪದ ರೂಪೆನಲೆಂತುಮೆಱಿಯಲೆಂದೆನೆ ಬಗೆಗೊಂ ||
ಡುಡು ನಡೆವ ನುಡಿವ ತೆಟದಿಂ
ಪ್ರದೇಶಸೌಷ್ಠವಘ್ನದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೊ ಚಿತ್ರಂ

|| ೨೬ ||

ಅಂತು ಪರವಿದ್ಯಮಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರಕನ ಪರಿಣತಿಯಂ ಮನದೆ

ಕೊಂಡು ಲೆಪ್ಪದರಸನಂ ಕರುಮಾಡದೆರಡನೆಯ ನೆಲೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಪರಿಜನಮುಂ
ತಾನುಮೋಲಗಿಸುತ್ತಿರೆ—

ಕಂ || ಜನಕನ ಮಂತ್ರಿಯುಮಿಾ ಕ್ರಮ
ದಿನನುಷ್ಠಿಸಿ ಕಳೆಪೆ ಜನಕನುಂ ದಶರಥನುಂ ||
ದಿನಕರನುಂ ಹಿಮಕರನುಂ
ಘನಾಘನಾಂತರಿತರಾದರೆನೆ ತಲೆಗರೆದರ್ || ೨೭ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತು ವಿಭೀಷಣಾದೇಶದಿಂ ಬಂದ ತೀಕ್ಷ್ಣಪುರುಷರ್ ಪುರಮಂಪೊಕ್ಕು
ಕರುಮಾಡಮಂ ಪುಗಲ್ಪಡೆಯದೆ ತಡೆದಿರ್ಪುದುಂ—

ಉ || ಅಟ್ಟಿದ ಜಟ್ಟಿಗರ್ತಡೆದುದರ್ಕೆ ಕನಲ್ದ ವಿಭೀಷಣಂ ಮುಗಿ |
ಲ್ವಟ್ಟೆಯಿನ್ನಟ್ಟಿ ತಿಂಬ ಜವನಂ¹ ತಿರಯೋಧ್ಯಗೆ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕು ಪೊಂ ||
ಬೆಟ್ಟಮೆನಿಪ್ಪ ಪೊನ್ನಕರುಮಾಡಮನ್ನಂದಿರುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕ |
ಣ್ಣುಟ್ಟಿನೊಳಿದರ್ ಲೆಪ್ಪದರಸಂ ಕೊಲವೇಟ್ಟನಸಾರ ಚೇತನಂ || ೨೮ ||

ಅಂತುಪೇಲ್ವುದುಂ

ಕಂ || ಬೆಸನಂ ವಿದ್ಯುದ್ವಿವಳಿಸಿತ
ವೆಸರ ವಿಯಚ್ಚರ ಭಟೋತ್ತಮಂ ಪಡೆದು ಜವಂ ||
ಮಸಗಿದನೆನೆ ಕಾಪಿನವ
ದೇಸೆಗಿಡೆ ಪೊಕ್ಕೊಡು ಕೊಂದು ತಲೆಯಂ ತಂದಂ || ೨೯ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಪರಿಜನದ ಭೂಪನಂತಃ
ಪುರದಬಳಾಜನದ ನೆಗೆದ ಹಾಹಾರವಮೆ ||
ಯ್ತರೆ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳ್ವ ನಲಿದಂ |
ಕರುಣಾರಸ ರಹಿತನಾವನಾಖಚರನಪೋಲ್ || ೩೦ ||

ಕಂ || ಕೊಲಲೆಂದು ಬಂದು ಲೆಪ್ಪದ
ತಲೆಯಂ ಕೊಂಡುಯ್ದನಾ ವಿಭೀಷಣನೊರುಂ ||
ಕೊಲಲಾರ್ಪರೆ ಸಾಯದರಂ |
ಲಲಾಟದೊಳ್ ವಿಧಿಯ ಬರೆದ ಲಿಸಿ ಜಲಲಿಸಿಯೇ || ೩೧ ||

ಅಂತವನ ತಂದ ತಲೆಯಂ ಕಡಲೊಳೀಡಾಡಿ ಜನಕನುಮನಂತೆಮಾಡಿ
ಮಗುಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಗಿ—

ಮ || ಮನದೊಳ್ತನ್ನ ನೆಗಟ್ಟಿಯಂ ನೆನೆದು ಕಷ್ಟಂಗೆಯ್ದೆನಾಕ್ಷೇ ದಶಾ |
ಸನನಂ ಕೊಲ್ಪವನಾವನೀ ಕಡಲನಾವಂ ದಾಂಟುವಂ ಲಂಕೆಗಾ ||
ವನೊ ಬರ್ಪಂ ಗಡಭೂಮಿ ಗೋಚರದಂ ನೈಮಿತ್ತಿಕಂ ಪೇಟೊಡಾ |
ತನ ಮಾತಿಂಗವಿಚಾರಿತಂ ನೆಗಟ್ಟಿನೆಂದುಬೈಗಮಂ ತಾಳ್ವಿದಂ

ಕಂ || ಜಿನಗೃಹಮಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿ
ತ್ತ ನಿಮಿತ್ತಂ ನಿರತಿಶಯಮೆನಲ್ಪಾಡಿಸಿದಂ ||
ತನಗೆ ಕಷಾಯೋದಯದಿಂ
ಜನಿಯಿಸೆ ಪೊಲ್ಲಮೆಯನೊಳ್ಳಿದಂ ಸೈರಿಪನೇ || ೩೩ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ದಶರಥನ ಜನಕನ ಪರಿಜನಂ ಲೆಪ್ಪದರಸನಪ್ಪದನಱಿದು
ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟಿಪುರ್ದುಂ; ಅತ್ತ ದಶರಥನುಂ ಜನಕನುಂ ರೂಪ ಪರಾವರ್ತನದಿ
ನನೇಕ ದೇಶಂಗಳಂ ನೋಡುವುದೆ ತನುಗೆ ವಿನೋದಮಾಗೆ ತೊಲಿಲುತ್ತುಂ ಬಂದು—

ಕಂ || ಸಕಲರ್ತುಕ ವನದಿಂ; ದೀ
ರ್ಘಿಕೆಯಿಂ ಪುಷ್ಕರಿಣಿಯಿಂ; ಸರೋವರದಿಂ ಕೌ ||
ತುಕಮನವರ್ಕಂಡಕೌ
ತುಕ ಮಂಗಳಪುರಮನುರ್ವರಾ ನೂಪುರಮಂ || ೩೪ ||

ಚ || ಮಿಸುಗುವ ಪೊನ್ನಕೋಂಟಿ ಮುಗಿಲಂ ತುಡುಕುತ್ತಿರೆ; ವೆಂಪುವೆತ್ತಗಲ್ | ಕ
ಬಿಸರುಹಮುಳ್ಳರಲ್ದು ಸಿರಿ ಕಣ್ಣಿಟಿದಂತಿರೆ | ಸುತ್ತಲುಂ ಬನಂ ||
ಕುಸುಮಶರಂಗಿ ಪೊಚ್ಚಪೊಸ ಜೌವನದಂತಿರೆ | ರಾಜಧಾನಿ ಕ |
ಣ್ಣಸದಳಮೊಪ್ಪಿ ತೋಱಿದುದು ಕೌತುಕ ಮಂಗಳಮಾತ್ತ ಮಂಗಳಂ || ೩೫ ||

ಆ ಪುರದ ಪೊಟವೊಟಲನೆಯ್ದೆವರ್ವಾಗಳ್—

ಕಂ || ಲಲನಾ ರತ್ನದೊಳಂ ಜಯ
ಲಲನಾ ರತ್ನದೊಳಮಪ್ಪ ತೋಳ್ವೆರಗನ್ನಾ ||
ಕುಲಮಱಿಪುವಂತೆ ಬಲಗ
'ಣ್ಣಲಗೈ ಕೆತ್ತಿದುವು ದಶರಥಂಗೊರ್ವೊದಲೊಳ್ || ೩೬ ||

ಅಂತೆಯ್ದೆವರ್ವುದುಮಾಪುರದ ಬಹಿಃಪುರೋದ್ಯಾನ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಕನಕ

ಪ್ರಾಕಾರ ಕಮನೀಯಮುಷ್ಕುಂಬರ ತಳ ಚುಂಬಿ ಚಂಚದ್ಧವಜರಾಜಿ ವಿರಾಜಮಾನ
ಮುಮನೇಕ ಮಣಿಭವನ ಭಾಸುರಮುಮೆನಿಸಿ ಜನಮನೋಹರಂ ಸ್ವಯಂವರ
ಭೂಮಿ ನಯನಾಭಿರಾಮಮಾದುದಲ್ಲಿ—

೨೦ || ಪಳುಕಿನ ಚೌಖಂಡಂಗಳ

ಕೆಳಗಣ ಚಿಂಬೊನ್ನ ಮತ್ತವಾರಣದೊಳ್ ಕ ||

ಣ್ಣೊಳಿಸಿದರನೇಕ ದೇಶಂ

ಗಳ ರಾಜತನೂಜರೋಳಿಯಿಂದಿರ್ಕೆಲದೊಳ್

|| ೩೭ ||

ಆಗಳಲ್ಲಿ—

ಮ || ನಯನಾಕರ್ಷಣವಿದ್ಯೆ ಗಂಡುವರಿಜಂ ಕೈಕೊಂಡುದೋಗಂಡಗಾ |

ಡಿಯನೀತಂಗೆ ಮನೋಜನೊಪ್ಪಿಸಿದನೋ ಫೇಟಿಂಬಿನಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ ||

ಬಯಸಲ್ಪಕ್ಕು ಬೆಡಂಗು ಕಣ್ಣೊಳಿಸೆ ತನ್ನಂ ಕಂಡಣಂ ಕನ್ನೆಯಾ |

ಸೆಯನಾ ರಾಜಕುಮಾರಕರ್ತೃಷ್ಠಿವಿನಂ ಪೊಕ್ಕುಂ ಸಭಾಸದ್ವನುಂ || ೩೮ ||

ಚ || ತೊಡವುಗಳೆಡ್ಡ ಮಾದನಿತಲಂ ತನಗಕ್ಕುಮೆ ಗಾಡಿ/ಗಾಡಿ ಮೆ |

ಯೊಡವೆನೆ, ಮಾಸಿ ರೂಪುಗರೆದಿದೊಡವ್ವಾತನ ರೂಪಿದೊಂದು ಕ ||

ಣ್ಣೊಡವೆನೆ, ಬೇಟದೊಂದು ಬಗೆಗಿಕ್ಕಿದ ಟಕ್ಕನೆ, ವಶ್ಯದೊಂದು ತ

ಣ್ಣೊಡರೆನೆ, ನೋಟ್ಟು ನೋಟಕರ ಕಣ್ಣೊಳಗಾದುದು ಕಣ್ಣಪಾಪೆವೋಲ್ || ೩೯ ||

ಅಂತು ದಶರಥಂ ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತಾನುಂ ಜನಕನು
ಮೊಂದು ಕಡೆಯ ಪಟ್ಟ ಕಾಂಚನಮಂಚೋಪಾಂತದೊಳ್ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ || ಏಱಿ ಮಣಿವೆಸದ ಸಿವಿಗಿಯು

ನೇಱಿಸಿ ಕುಡುವಿಲ್ಲನೊಡನೆ ಬರೆ ಕಂದರ್ಪಂ ||

ನೀಱಿ ಮುಗಿಬ್ಬೊರೆಯೊಳ್ ಮೆ

ಯೋಪುವ ಶಶಿಕಳೆಯ ಗಾಡಿಯಂ ಗೆಲೆವಂದಳ್

|| ೪೦ ||

ಯುವತೀರತ್ನದ ಕೆಲದೊಳ್,

ಧವಳ ವಿಲೋಚನ ಮರೀಚಿ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಗಂ ||

ಕವರ್ದು ಕೊಳೆ ಕುಂಚದಡಪದ

ಡವಕೆಯ ಕನ್ನಡಿಯ ಕನ್ನೆಯರ್ಕಣ್ಣೆಸಿದರ್ |

|| ೪೧ ||

ಎಳವೆಱಿ ಪೊನ್ನ ಪುತ್ತುಳಿಗೆ ರನ್ನದ ದೀವಿಗಿತನ್ನ ಪುಷ್ಪ ಕೋ |

ಮಳ ತನು ಬೇಱಿ ಬೇಱಿ ನಯನೋತ್ಸವಮಂ ನಿಜಲೋಚನಂಗಳು ||

ತ್ವಳ ದಳ ದಾಮ್ರಮಂ ಕೆದಟಿ ಕಣ್ಣೆ ಸ್ವದಳ | ನವರತ್ನಮಾಲೆ ಕೆಂ |
ದ್ವಳದೊಳನಂಗಪಾಶಮೆನೆ ಕೈಕೆ ಮನೋಜನ ಬಯ್ಯ ಬಯ್ಯವೋಲ್ || ೪೨ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳಖಿಳ ರಾಜಕುಲದುಭಯ ವಿಶುದ್ಧಿಯುಮನನ್ವಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
ಯುಮನಱಿಪಿ—

ಕಂ || ಕಂಚುಕೆ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ನೃಪ
ಸಂಚಯಮಂ ತೋಱಿ ನಿಂದುದಿಲ್ಲವಳ ತಟಿ ||
ತ್ವಂಚಲ ನಯನಯುಗಂ ನಿಜ
ದಿಂ ಚಳವೊಂದೆಡೆಯೊಳೆಂತುಮೇಂ ನಿಂದಪುದೇ || ೪೩ ||

ಉ || ಆ ನೆರೆದಿದರ್ ರಾಜಸುತರಂ ಪರಿದೆಯ್ವಿ ಬಟಲ್ವ ವಿಶ್ರಮ |
ಸ್ಥಾನಮನ್ಘಾ ಮಹೀಭುಜನ ಮೆಯ್ವಿರಿಯಂ ಸೆಱಿಗೈಯೈ ತತ್ಸರ್ವೋ ||
ಜಾನನೆ ತನ್ನ ಲೋಲ ನಯನೋತ್ಪಲಮಾಲೆ | ನೃಪಗೆ ಮಾಲೆಯಂ |
ತಾನೊಸದಿಕ್ಕಿದಳ್ಳೆಖಿಲ ರಾಜಕುಲಂ ಮನಮುಕ್ಕುವನ್ನೆಗಂ || ೪೪ ||

ಕಂ || ಆ ರಾಜನ್ಯಕಮಿರೈಕ
ನ್ಯಾರತ್ನಂ ರೂಪುಗರೆದೊಡಂ ನಿಜಪುಣ್ಯ ||
ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ಕೈಸಾರ್ಡ
ತ್ವಂ ರಘುವೀರಂಗಿ | ಪುಣ್ಯದೊಳ್ ಪುರುಡುಂಟೇ || ೪೫ ||

ಉ || ಎತ್ತಿದುವಾತಪತ್ರಶತಘುಕ್ಕಿದುವಾಗಳೆ ಹೇಮಚಾಮರಂ |
ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯಂ ತಳಿದರಂಗನೆಯರ್ ಗಗನಾಂತರಾಳಮಂ ||
ಮುತ್ತಿದುದುತ್ಸವಾನಕ ರವಂ ದ್ವಿಜಮಂಗಳ ಮಂತ್ರ ನಾದಮು |
ಣ್ಮಿತ್ತಿನಿತುಂ ವಿಭೂತಿ ಪತಿಗಾದುದು ¹ ಬಾಲಿಕೆ ಸೂಡಿ ಮಾಲೆಯಂ || ೪೬ ||

ಅಂತಾತಂಗಿ ಕನ್ನೆ ಕೈಸಾರ್ವದುಂ—

ಉ || ¹ಬಾಲಿಕೆ ಮುಗ್ಧೆ ತಕ್ಕುದಱಿಯಳ್ ಪಲರಂ ಪೆಱಿಗಿಕ್ಕಿ ಸೂಡಿದಳ್
ಮಾಲೆಯನಾಕೆಯಂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುದು | ದ್ವೇಷಿಗನಂ ತಗಳ್ವದೀ ||
ಕಾಲವಿಳಂಬಮೇವುದೆನುತುಂ ರಣಬಾಲಕರಾ ಸಮಸ್ತ ಭೂ |
ಪಾಲಕ ಬಾಲಕರ್ ಕದನಕೇಳಿಗೆ ಮಚ್ಚರದಿಂದೊಡರ್ಚಿದರ್ || ೪೭ ||

ಚ || ಅನರಣ್ಯ ಪ್ರಿಯನಂದನಂ ದಶರಥಂ ಸಾಕೇತನಾಥಂ ಶರಾ ।
 ಸನ ವಿದ್ಯಾಗುರು ವೀರನೆಂದಲುದುದಿಲ್ಲೇಕಾಕಿ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂ ॥
 ದನಿತುಂ ರಾಜಸಮಾಜಮಾಜಿಗುಣದೆಯ್ತುಂದತ್ತು ನೀರ್ಗೆತ್ತು ಬಿ ।
 ಕ್ಷನದಿಂ ಕ್ರಿತ್ತರಿವಾಣಿಯಂ ಜಡಜನಂ ಕೈಗುತ್ತಲೇಪ್ತರ್ಪವೋಲ್ ॥ ೪೮ ॥

ಅಂತು ರಣ ಪಟಹ ಪಟು ನಿನದವೊದವೆ ವಿಳಯ ಜಳಧಿಯಂತೆ ನೆಲೆಯಿಂ
 ತಳದರ್ ರಾಜಕುಲಮಂ ಕಂಡು ಕೈಕೆಯ ಜನಕಂ ಭಯಚಕಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ—

ಚ || ಶುಭಮತಿ ಪೂಡಿ ತಂದು ರಥಮಂ, ತಡೆಯಲ್ ಪದನಲ್ಲು, ಸಾಮದಿಂ ।
 ಶುಭಮನೊಡರ್ಚಲಾಂ ನೆಜಿವೆನ್ನೇಜುಸಿ ಕೈಕೆಯನ್ನೀ ವರೂಢಮಂ, ॥
 ಸಭೆಯನಗಲ್ಲು ಪೋಪುದೆನೆ ಕೇಳ್ವಿನಿಸಂ ನಸುನಕ್ಕು ಭೂಭುಜ ।
 ಪ್ರಭು ನುಡಿದಂ ಮುಖೇಂದುಕಿರಣಂ ನಿಮಿರ್ವಂತಿರೆ ದಂತಕಾಂತಿಗಳ್ ॥ ೪೯ ॥

ಉ || ಆನೆ ಕಲಂಕುವಂತೆ ಕೊಳನಂ ಬಿಡದಾನೆ ಕಲಂಕುವೆಂ ಕರು ।
 ತ್ರಿನೆರೆದಾಂತ ರಾಜಕವನ್ನೊಂದಿನಿಸಂ ನಡೆ ನೋಟ್ಟುಧೆಂದು ಪುಂ ॥
 ಚಾನನದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ರಘೂದ್ವಹನೇಜು ವರೂಢಮಂ, ಘನ ।
 ಜ್ಯಾ ನಿನದಂ ಭಯಂಗೊಳಿಸೆ ಜೇವೊಡೆದಂ ನಿಜ ಚಾಪದಂಡಮಂ ॥ ೫೦ ॥

ಚ || ಅತಿಶಯಮಾಗೆ ತನ್ನ ಮುಖಚಂದ್ರಬಲಂ, ಮಣಿಮೃಖಿಲ್ಲಾರವಂ ।
 ಶ್ರುತಿಪಥಮಂ ಪಳಂಚೆ ಜಯ ಡಿಂಡಿಮ ನಿಸ್ಸನದಂತೆ/ವೋಲುದು ॥
 ದ್ಗತ ಜಯ ಕೇತುವಂ ಮಿಗ್ಗೆ ಮನೋರಥ ಸಾರಥಿ, ಕೈಕೆ ಬಂದು ಭೂ ।
 ಪತಿಯೊಡನೇಜುದಳ್ ರಥಮನಾ ರಘುವೀರನ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿವೋಲ್ ॥ ೫೧ ॥

ಆಗಳಕಾಲ ಜಲಧರಂಗಳಂತೆ ನಿಖಿಲ ನೃಪಸುತರ್ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ಶರವರ್ಷ
 ಮಂ ಕಣಿಯೆ—

ಕಂ || ತಾಗೆ ಸರಲ್, ಪಾವಿನ ಪಲ್
 ತಾಗಿದವೋಲ್ ಮೂರ್ಛಿವೋಗೆ ಸಾರಥಿ, ರಥಮಂ ॥
 ಬೇಗಂ ಜೋದಿಸಿದಳ್ ವಧು,
 ರಾಗರಸಂ ದಶರಥಂಗೆ ನೆಲೆವೆರ್ಚುವ ವೋಲ್ ॥ ೫೨ ॥

ಮಿಾಡದೆ ಕೇಳದೆ ನೇಣಂ
 ತೋಟಾದದೆಸೆಗಾಕೆಗಂ ಹಯಕ್ಕಂ ಚಿತ್ತಂ ॥
 ಬೇಟಿಲ್ಲೆನೆ ಪರಿದುದು ಜನ
 ನೇಟಾದ ರಥಮಿಂತಿದೆನೆ ರಥಂ ದಶರಥನಾ ॥ ೫೩ ॥

ಚ || ದೆಸೆ ಮಸುಳ್ವನ್ನೆಗಂ ಮಸಗಿ, ರಾಜತನೂಭವರೆಚ್ಚ ಬಾಣಮಂ |
ಪೊಸಮಸೆಯಂಬಿನಿಂ ಕಡಿದು | ಕಟ್ಟಲೆಯಂ ಬೆದಲಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ||
ವಿಸುವಿನ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಪರಿವೇಷಮದಾಯ್ತೆನೆ ತೀವ್ರತೇಜಮಂ |
ಪಸರಿಸಿ ಕಣ್ಣೆ, ಕುಂಡಲಿತ ಚಾಪಮಗುವಿಸಿದಂ ಮಹೀಭುಜಂ

ಕೆಲರ ವರೂಢಮಂ, ಕೆಲರ ವಾಜಿಗಳಂ, ಕೆಲರುಗ್ರಬಾಣಮಂ, |
ಕೆಲರ ಕಿರೀಟಮಂ, ಕೆಲರ ಚಾಪಮನಿರ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ದೋ ||
ಬಲದ ಪೊಡಪುರ್ ಜೀಯೆನಿಸೆ ಮಾರ್ಪಡೆಯಂ ಕೊಲಲೊಲ್ವ ನಿಲ್ಲ | ಮೆ |
ಯ್ಗಲಿ ರಘುವೀರ ನಾಥನೆ ಶರಾಸನ ವಿದ್ಯೆಗಿದಾವ ವಿಸ್ಮಯಂ || ೫೫ ||

ಕಂ || ಗಱಿಯಿಂ ¹ ಸೋರ್ಚಿದುದೆನೆ | ಕೆಂ
ಗಱಿಯಂ ಬೆಟ್ಟಟ್ಟಿ ರಾಜಸುತ ಸಂದೋಹಂ ||
ಗಱಿ ಸೋಂಕದೆ ಬೆಳ್ಳಿರಲೆಗೆ
ಗಱಿ ಮೂಡಿದ ತೆಲದಿನೋಡಿ ಪೋದತ್ತಾಗಳ್ || ೫೬ ||

ಮ || ಮೃಗರಾಜಂಗಗಿದೋಡುವಾನೆಗಡುಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ಯೂಧಾಧಿಪಂ |
ಮಗುಟ್ಟುಂ ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ ಪಾಯ್ವ ತೆಲದಿಂ, ಹೇಮಪ್ರಭಂ ರಾಜಸೂ ||
ನುಗಳಂ ತನ್ನೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡು ಕಳೆದಂ ಜ್ಯಾಘಾತ ಮೇಘಧ್ವನಿ |
ಸ್ಥಗಿತಾಶಾಮುಖನುನ್ಮುಖಾಂಶು ಚಪಲಾವೇಗಂ ಶರಾಸಾರಮಂ || ೫೭ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಇದು ಮಾಯ್ಯಾ ಮಯಮೊಂಥ
ಲ್ಲಿದು ² ಕೋಟೈನುಕೋಟಿ ರಥಘನಲ್ ವೈರಿಬಲಂ ||
ಬೆದಲಿ ಮನ್ನೋಜವದಿಂ ಪರಿ
ದುದು ಪೂರ್ಣಮನೋರಥಂ ರಥಂ ದಶರಥನಾ || ೫೮ ||

ಅಂತು ಪರಿದು ನೆರೆದ ರಾಜನ್ಯಕಮಂ ಪಟ್ಟಿಯಂತೆ ಪಲಾಯನಶೀಲವ್ಮಾಡಿ
ಹೇಮಪ್ರಭನಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದು—

1. ನೊಚ್ಚಿದರೆನೆ. ಚ; ನೋರ್ಚಿದರೆನೆ. ಗ.

2. ಕೋಟಾಕೋಟಿ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ. ಚ

ಕಂ॥ ¹ಕಡುಕೆಯ್ತು ಗಂಡವಾತಂ
 ನುಡಿದಿಧಿರಾದಂತೆ ಗಂಡನಾಗೆನುತುಂ ²ಕೈ ॥
 ಮುಡಗದೆ ದಶರಥನೆಚ್ಚಂ
 ಸಿಡಿಲೆಲ್ಲೆಡಿಗಳವೊಲಂಬನಂಬಟ್ಟುವಿನಂ

॥ ೫೯ ॥

ಅಂತಿಸುವುದುಂ

ಕಂ॥ ಉಡಿಯೆ ಪಟಯಿಗೆ, ವರೂಢಂ
 ಕೆಡೆಯೆ, ಭುಜಾದಂಡ ವಜ್ರಮಯ ಕೋದಂಡಂ ॥
 ಕಡಿಕಂಡಮಾಗೆ, ಪಟುಪಡೆ
 ಪೊಡಪು, ಹೇಮಪ್ರಭಂ ಹತಪ್ರಭನಾದಂ

॥ ೬೦ ॥

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ದಶರಥನಭಯಘೋಷಣೆಯೊಡನೆ ಜಯಪತಾಕೆ ನಭಮು
 ನಳ್ಳಿಱಿಯೆ ಬೀರಸೇಸೆಯೊಡನೆ ಸೊಯಂಬರ ಸೇಸೆಯನಾಂತು ಪೌರಜನದ ಮನ
 ದೊಡನೆ ಕೌತುಕಮಂಗಳ ಪುರಮಂ ಪುಗುವಾಗಳ್—

ಉ॥ ಓಡಿಸಿದ್ವಾತನೀತನಿದಿರಾದ ವಿರೋಧಿಗಳಂ ವಿಲಾಸದಿಂ ।
 ಟೋಡಿಸಿದಾತನೇತನಸಮಾಯದನಂ ತನಗೊಲ್ಲು ಮಾಲೆಯಂ ॥
 ಸೂಡಿಸಿದಾತನೀತನವನೀಶ್ವರ ಕನ್ಯೆಯನೆಂದು ತೋಱು ಮಾ ।
 ತಾಡಿದುದೊಲ್ಲು ನೋಡಿದುದು ಪೌರ ವಧೂಜನಮಾದಿರಾಜನಂ ॥ ೬೧ ॥

ಅಂತು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕರಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗಿಯ್ದುದುಂ ದಶರಥಮಹೀ
 ನಾಥನಪು, ದನಱಿದು—

ಉ॥ ನೋಡಿರೆ ಕನ್ಯೆಯಂ ದಶರಥಂಗನುರೂಪೆಯನ್ನೇವ ಸೈವು ಕೈ ।
 ಗೂಡಿದುದೆಂದು ತನ್ನ ವಿಭವಕ್ಕನುರೂಪಮೆನೆಲ್ಲೆವಾಹಮಂ ॥
 ಮಾಡಿದನುತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪೊಟಗೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲಿನೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತಸಂ ।
 ಮಾಡಿದನಾರೊಳಂ ಶುಭಮತಿ ಕ್ಷಿತಿನಾಥನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ ॥ ೬೨ ॥

ಆಗಳಾ ವಿವಾಹಾನಂತರಂ ಕೈಕೆವರಸು ದಶರಥನಯೋಧ್ಯಗೆ ಜನಕಂ ಮಿಥಿಳಿಗೆ
 ಪೋಗಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಸುಖದಿನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿ ದರ್ಶಿತ್ತಲ್ ದಶರಥ ನರೇಂದ್ರನೊಂದು
 ದಿವಸಂ—

೧. ಕ. ಖ. ಚ.

೨. ೧೧೦೦ ಕ. ಖ; ತಾಂ ಮುಡುಗದೆ. ಘ; ಕೈಮುಡಗದೆ. ಗ. ಚ.

೩. ೧೧೦೦೦. ಪ.

ಕಂ|| ಪರಿಮಿತ ಪರಿಜನ ಪರಿವೃತ
ನರಸಂ, ಬಗೆದರಸಿ ತೇರನೆಸಗಿದ ಗೆಲವಂ||
ತರವೇಟಿ, ವೃದ್ಧ ಕಂಚುಕೆ,
ತರೆ, ಬಂದಳ್ ಕೈಕೆ ಬಳಸಿಬರೆ ಸಹಚರಿಯರ್ || ೬೩ ||

ತರಳಕಟಾಕ್ಷಂ, ವೋಹನ
ಶರಮನೆ, ಮೇಖಲೆಯ, ಪಾರಿಹಾರ್ಯದ, ಮಣಿನೂ ||
ಪುರದ, ಮಧುರಸ್ವನಂ ಮು
ಪ್ಪುರಿಗೂಡಿದ ಮದನಪಾಶಮನೆ, ನಡಿತಂದಳ್ || ೬೪ ||

ಅಂತುಬಂದು—

ಕಂ || ತನಿಸೋಂಕು ಸೋಂಕೆ ಸಿಂಹಾ
ಸನದೊಳ್ ತನ್ನೊಡನೆ ಕೈಕೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಪುಳಕಂ ||
ತನಗೆ ತಲೆದೋಟಿ ದಶರಥ
ಜನಪತಿ ಕೈವಲವ ಕಲ್ಪತರುವಂ ಪೋಲ್ತುಂ || ೬೫ ||

ಅನಂತರಮಾಕೆಯ ಮುಖಾರವಿಂದಮನಾನಂದ ವಿಸ್ಫಾರಿತ ವಿಲೋಚನನಾಗಿ
ನೋಡಿ—

ಕಂ || ಈಕೆ ರಥಮೆಸಗೆ ವೈರಿ ಪ
ತಾಕಿನಿಯಂ ಗೆಲ್ಲಿನೀಕೆ ಗೆಯ್ವಪಕೃತಿಗಾ ||
ನೀಕೆಯ ಬೇಡಿದುದಂ ನಿ
ವ್ಯಾಕುಳವಿಯಾಯದೊಡೆ ಮೆಚ್ಚು ಪೊಳ್ಳಾಗಿರದೇ || ೬೬ ||

ಎಂದು ಪರಿಜನದ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕೈಕೆಯಂ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದುದಂ ಬೇಡಿ
ಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ಏನಂ ಬೇಡುವೆನೆಂದ
ಬ್ಜಾನನೆ ಬಗೆ ಬೆದಟಿ, ಬಗೆಗೆ ಬಂದೊಡಮೆಯನ್ನೊ ||
ಲ್ಪಾನ್ನೆರೆದಾಗಳೆ ಕುಡಿವೊಂ
ದಾ, ನೃಪತಿಗೆ ಕೈಕೆ ಬೈಕೆಗೊಟ್ಟಳ್ ಮೆಚ್ಚುಂ || ೬೭ ||

ಅನಂತರಂ ನಿಜಸ್ರಿಯನ ನಿಯಮದಿನರ್ಥಾಸನದನೆಟ್ಟು ಪೂವಾಲೆಯು
ಮನವನಿಸತಿಯ ನಯನಕುವಲಯ ಮಾಲೆಯುಮನ್ನಾಂತು ಬಲಿಲ್ಮಡಿ ಚೆಲ್ವಿಂಗ
ಮುಡಿಗವಿದಂತೆ ಸೊಗಯಿಸೆಯುಂ, ಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಸರದ ಕೆಂಬಟ್ಟಿಯ ತೊಂಗಲ
ನಂಗ ಜಂಗಮಲತೆಯ ತಳಿರ ತೊಂಗಲಂತೆ ಪೊಳೆಯೆಯುಂ, ಮೇಲುದಲಿ ಸೆಲಂಗ
ನುಣಿ ಸೆಲಿಗೆಯ್ದು ಪೊಲಪೊಣ್ಣುವ ಪರಭಾಗದ ಶರೀರಕಾಂತಿ ಲಾವಣ್ಯರಸದ ತಂದ
ಲನಗುಂದಲೆಮಾಡೆಯುಂ, ಘನನಿತಂಬಬಿಂಬಮಂ ಬಳಸಿದ ¹ನೂಲತೊಂಗಲ
ಮಧುರಧ್ವನಿ ಮನುಜ ಮಕರಧ್ವಜನ ಮನಮನೊಡನೊಡನೆ ಕರೆವಂತಡಿಗಡಿಗ
ಪೊಣ್ಣೆಯುಂ, ಮನೋಜರಾಜನ ನೀರಾಜನ ದೀಪಕಳಿಕೆಯಂತೆ ಕೈಕೆ ನಿಜ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ
ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ದುದುಂ—

ಚ || ನೆನೆಯಿಸೆ ಪೂವಿನಂಬನಪರಾಜಿತೆ ಕಣ್ಗೆ, ಸುಮಿತ್ರ ಮೈತ್ರಿಯಂ |
ಜನಿಯಿಸೆ, ಬೀಳಿ ಸುಪ್ರಭೆ ತನುಪ್ರಭೆಯಂ, ಗೆಲೆ ಕೈಕೆ ಕಂತುರಾ ||
ಜನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ, ನಿಜಕುಲಾಂಗನೆಯರ್ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ನಾಲ್ವರಿಂ |
ಜನಪನ ರಾಜಲೀಲೆ ಗೆಲೆವಂದುದು ಮನ್ಮಥರಾಜ ಲೀಲೆಯಂ || ೬೮ ||

ಅಂತು ದಶರಥಮಹೀನಾಥನಿಷ್ಟ ವಿಷಯಸುಖ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರ್ಪುದುಂ

ಕಂ || ಅಪರಾಜಿತಾ ಮಹಾದೇ
ವಿ ಪತಿವ್ರತೆ ಶೀಲ ಗುಣ ಕಳಾ ಪರಿಣತಿಯಿಂ ||
ನೃಪನ ಮನಂಬಡೆದುಂ ಧ
ಮೃಪತ್ನಿಯೆನೆ ಪಡೆದಳಗ್ರಮಹಿಷೀ ಪದಮಂ, || ೬೯ ||

ಅಂತಾ ಕಾಂತೆ ದಶರಥನ ಮನೋರಥ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯೆನಿಸಿದೊಂದುದಿವಸಂ—

ಚ || ಋತುಮತಿ ದೇವಿ ರನ್ನದ ವಿತ್ರದಿಕಯೊಳ್ಳೆಲಸಿದುರ್ಮ ಮಾಧವೀ |
ಲತೆಯ ಬೆಡಂಗುವೆತ್ತ ಸೆಳೆಯಂ ಪಿಡೆದಂಗಜ ಮೋಹಪಾಶಮಂ ||
ರತಿ ಪಿಡಿದಂತೆ ದೇಸೆವಡೆದಳ್ ಪಡೆವಂತು ಮದಾಲಸಂಗಳಾ |
ಯತ ನಯನಂಗಲಾತ್ಮ ರುಚಿ ಮಂಜರಿಯಿಂ ಕುಸುಮೋಪಹಾರಮಂ || ೭೦ ||

ಕಂ || ಕಮಲಾನನೆಗೆ, ದರಸ್ಮಿತ
ಕುಮುದಾಕ್ಷಿಗೆ, ಕರ್ಣಕಾರಕೋಮಳಿಗೆ, ವಿಚಿ ||
ತ್ರಮೆ ಪುಷ್ಪವತಿಗೆ ನೇತ್ರ
ಭ್ರಮರಾಕರ್ಷಣ ವಿಲಾಸಮನೆ ಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ || ೭೧ ||

ಅನಂತರಂ ಕೌಶಲೇ ಚತುರ್ಥಸ್ನಾನ ಮಾಂಗಲ್ಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯು—

ಚ || ಮುಳ್ಳೆಯಜದಣ್ಣು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೋಮುಡಿ ¹ನಿಪ್ಪೊಸತಪ್ಪ ಮೌಕ್ತಿಕಂ |
 ಗಳ ತೊಡವುಟ್ಟು ಪಟ್ಟಳಿಗೆ ದಂತಮರೀಚಿಗಳಿಂ ಬೆಳರ್ತ ಬಾ ||
 ಯ್ಪಳಿಕೆನ್ನ ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಸಟೆಯನಿಪ್ಪ ವಿಲಾಸಮನೀಯೆ ಪುಷ್ಪಕೋ |
 ಮಳೆ ವಧು ಕೊಂಡ ಬೆಳ್ಳಸದನಂ ಸೆಜಿಗೊಂಡುದನಂಗನಾಜ್ಞೆಯಂ || ೭೭ ||

ಅಂತು ಕೈಗೆಯ್ಯು—

ಮ || ಕಡೆಗಣ್ಣಾಮುಶರಂಗಳಂ ಕೆದಟಿ, ಭೃಂಗಾಕ್ಷಸ್ವಿಯಂ ಮಾಡೆ ಸೋ |
 ಮುಡಿ, ಲಾವಣ್ಯ ರಸ ಪ್ರವಾಹ ಭರಮಂ ತುಂಗಸ್ತನಂ ತಾಳೆ, ಕ್ಷೇ ||
 ಸಡಿಗಟ್ಟೇಸರ ಪಾಂಸುವಂ ಕೆದಟಿ, ಬಂದಳ್ ದೋರ್ಲತಾಂದೋಳನಂ |
 ಪಡೆವನ್ನಂ ಮಣಿಪಾರಿಹಾರ್ಯ ರವದಿಂ ಕರ್ಣಾಮೃತಾಸಾರಮಂ / || ೭೮ ||

ಕಂ || ಶಶಿಲೇಖೆ ಬಂದು ಪುಗುವಂ
 ತೆ ಶರದ್ಭನ ಕೂಟ ಸದನಮಂ, ಲೀಲೆಯಿನಾ ||
 ಶಶಿವದನೆ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕಳ್
 ವಿಶಾಲ ಶಶಿಕಾಂತ ಕಾಂತ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಮಂ || ೭೯ ||

ಅಂತುಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ || ಪಳಿಕೆನ ²ಪಟುವಾವುಗೆಯಿಂ,
 ತೊಳಗುವ ಹಂಸೋಪಧಾನ ಕಲ್ಪಿತ ತಲ್ಪ ||
 ಸ್ಥಳದಿಂ ರಂಜಿಸ ರನ್ನದ
 ಸೆಳೆಮಂಚದಮೇಲೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕ್ರುಳಿದಳ್ || ೮೦ ||

ಆಗಲಾ ಗೃಹಾಧಿದೇವತೆಯಧರಮಣಿಯಂತೆ ಜಲಜಲಿಸುವ ಮಾಣಿಕದ
 ಸೊಡಗುಡಿಗಳುಂ, ಇಕ್ಕುಚಾಪ ಶರವೋಕ್ಷ ಹುಂಕಾರದಂತೆ ಶಿಲೀಮುಖ ರ್ಪುಂ
 ಕಾರ ಮುಖರಂಗಳೆನಿಸುವುಪಹಾರ ಕುಸುಮಂಗಳುಂ, ಸ್ಮರ ಗುರುತಿಷ್ಯರಂತೆ ಸಮ್ಮೋ
 ಹನ ಮಂತ್ರಮಂ ಪದಂಗುಟ್ಟುವ ಶುಕಶಾರಿಕೆಗಳುಂ, ಸಂಭೋಗ ರಸತರಂಗಿನಿಯ
 ತೆರೆಯುಲಿಪದಂತೆ ಮಧುರಮಾದ ಪಾರಿವದುಲಿಪಂಗಳುಂ, ಮದನಮೋಹನ ಮೂ
 ಛಿಯಂ ಬೀಟುವಂತೆ ದಂತಿದಂತದಿಂ ಕಂಡರಿಸಿದಂಚೆವಿಂಡನೇಳಿಸಿ ಸುಟುವ

1. ನೀರ್ಪೊಸ. ಘ.

2. ಪೊಳೆ. ಕ. ಖ; ಪಾವುಗೆಯಿಂದಂ. ಗ. ಘ.

ಬಾಲ ಮರಾಳಂಗಳುಂ, ಕಾಮಕಾಳೋರಗ ಲೇಖೆಯಂತೆ ನಿಮಿರ್ವ ನೀಲಮಣಿಸ್ತಂಭ
ದುನ್ಮುಖ ಮಯುಖಲೇಖೆಯಂ ಕರ್ದುಂಕುವ ದೀವದ ನವಿಲ್ಲಳುಂ, ಪಚ್ಚೆಯ ಜಗ
ಲಿಯ ಚೆಲ್ವಿಂಗಿ ಕಣ್ಣಿವಿಯಾದಂತೆ ತೆಪಂಬೊಳೆವ ದೀವದ ಹರಿಣಿಗಳ ಲೋಚನ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಂಗಳುಂ, ಚಂದ್ರಾತಪಕ್ಕೆ ತನಿಗಂಪಾದಂತೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಚಷಕಂಗಳೊಳ್
ಮಗಮಗಿಸುವ ಚಂದನಕರ್ದಮಮುಂ, ಮಣಿಭಾಜನಂಗಳೊಳ್ ಕುಸುಮ
ಶರ ಕೃಶಾನುವಿನ ಪೊಗೆಯುಮುರಿಯುಮೆಂಬಂತೆ ಮೇಗೆ ನೆಗೆವ ಮುಡುಂಬಿಯ
ಬಂಬಲಿಂದೆಸೆವ ಕುಂಕುಮಪಂಕಮುಂ, ಕಂದರ್ಪ ಘಟಸರ್ಪದಂತೆ ಧೂಪಘಟದಿ
ನೊಗೆವಗರುವಿನ ಪೊಗೆಯುಮತಿ ರಮಣೀಯಮಾಗೆ—

ಕಂ|| ಪಳಿಕಿನ ಶುಕ್ತಿ ಕೆಯೊಳ್ ಕ

ಣ್ಣೊಳಿಸುವ ಕತ್ತುರಿಯ ಕರ್ದಮಂ ಹಿಮಕರಮಂ ||

ಡಳದ ಕ್ಷಯಂತೆ ನಯನೋ

ತ್ವಳಮನಲರ್ಚಿದುದು ಸೌಧ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದೊಳ್

|| ೭೬ ||

ಚ|| ಉಗಿಬಗಿ ಮಾಡಿ ಧೂಪದ ಕವಲ್ವೊಗೆಯೊಳ್ ತನಿಗಂಪನುಂಡು ತ |

ಣ್ಣಿಗೆ ತಣಿದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಿದ್ದೊಂ ಬಯುಂ ನೆಗೆಯುತ್ತಮಿರ್ಪ ತುಂ ||

ಬಿಗಳಪಂ ಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾತುವು ತದ್ಗೃಹದೇವತಾಜನಂ |

ಸೊಗಯಿಸುವಿಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿಯಿಂ ತಿಳುಕಲ್ಕಳನಾಡುವಂತೆವೋಲ್ || ೭೭ ||

ಅಂತು ಸೊಗಯಿಸುವ ಸೆಜ್ಜವನೆಯೊಳಸರಾಜಿತಾ ಮಹಾದೇವಿ ಸರೋವರ
ದೊಳಿರ್ಪ ಜಲದೇವತೆಯಂತೆ ವಿಲಾಸತಲ್ಪತಳದೊಳಿರ್ಪುದುಮಾಗಳುಪಚರಿತ ಗರ್ಭಾ
ಧಾನ ಮಂಗಳವಿಧಾನಂ ದಶರಥಮಹೀನಾಥಂ ನಿಜ ನಿರತಿಶಯರೂಪಂ ದರ್ಪಕನ್ತ
ರೂಪದರ್ಪಮನ್ನದಿರ್ಪೆ ಭೂಷಣಮಯುಖಲೇಖೆ ¹ಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಗೆ ನಿರ್ವಾಣಲೇಖೆ
ಯೆನಿಸೆ ಚರಣ ನಖಕಿರಣದಿನುಸಹಾರ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸುತ್ತಮೊಳವುಗು
ವುದುಂ—

ಮ|| ಮೃದನಂ ಜೇವೊಡೆಗೆಯ್ದವೋಲ್ ಕನಕ ಕಾಂಚೀ ನಿಸ್ವನಂ ಪೊಣ್ಣೆ ಮೇ |

ಲುದನೊಟ್ಟಿಸಿ ಕುಚಂ ಕದಕ್ಕದಿಸೆ, ಮುಗ್ಧಾಲೋಕನಂ ಲಜ್ಜೆಯಂ ||

ಪದೇಪಂ ಮುಂದಿಡೆ, ಮೇರೆದಪ್ಪೆ ನಿಜಲಾವಣ್ಯಾರ್ಣವಂ, ಭೂಭುಜಂ |

ಗಿದಿರೆಟ್ಟಿಳ್ ಸತಿ ಪುಷ್ಪಚಾಪ ಚತುರಂಗಂ ಮೀಲಿ ಮೇಲೇಟ್ಟಿವೋಲ್ || ೭೮ ||

ಆಗಳರಸನರಸಿಯ ಮನಃಕುಮುದಿನಿಯಂ ಚತುರಪರಿಹಾಸ ವಚನಚಂದ್ರಿಕೆ
ಯಿಂದಲರ್ಚಿ—

ಕಂ|| ಮರಕತಮಣಿ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂ
ನರೇಂದ್ರನಂಗನೆಯ ಕೋಮಳಾಂಗುಲಿಯನಲಂ ||
ಕರಿಸುವ ನೆವದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಬರೆ ತೆಗೆದುತ್ಸಂಗ ತಳ್ಳಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ದಂ

|| ೭೯ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ|| ಓರೊರ್ವರ ತನಿಸೋಂಕಿಂ
ದೋರೊರ್ವರ ಮೆಯ್ಯೊಳೊಗೆಯೆ ರೋಮಾಂಚಂ ಶೃಂ ||
ಗಾರ ಸುಧಾರಸ ವಾರಿಧಿ
ತೀರ ಲತಾದ್ರುಮದೊಳೊಗೆದ ಕೊನರೆಂಬಿನೆಗಂ

|| ೮೦ ||

* * * * *

ಅಂತು ಸೂಟಿವಂದು ನಿದ್ರಾವಸರ ನಿಮಿಲಿತ ಲೋಚನೆಯಾಗಿ—

ಕಂ|| ದಾನ ದ್ವಿರದನಮಂ, ಪಂ
ಚಾನನಮಂ, ಚಂಡಭಾನುವಂ, ಚಂದ್ರಮನಂ ||
ಮಾನಿನಿ ನಿಶಾವಸಾನದೊ
ಳೇ ನಾಲ್ಕುಂ ಶುಭದಮಪ್ಪ ಕನಸಂ ಕಂಡಳ್

|| ೮೧ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ನಿಜರಾಜಸದನ ಸರಸೀ ಸರೋಜ ರಜಮನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಸುಟುವ ಸುಪ್ರಭಾತ ಪ್ರಭಂಜನನುಂ, ಮದನ ಮದಕುಂಜರದ ಮಣಿಯೇಟಂ
ಮಾಟುವ ರಾಜಹಂಸ ಕೂಜಿತಮುಂ, ದಿನಮುಖ ದರ್ಶನಾತುರತೆಯಿಂ ಬರ್ಪ
ಸಂಧ್ಯಾದೇವತೆಯ ನೂಪುರನಿನದಮಂ ನೆನೆಯಿಸುವ ಚಂಚರಿಕದಿಂಚರಮುಂ,
ಉದಯನಗ ನಿಕುಂಜಮನೇಟುವ ರವಿಯ ರಥಚಕ್ರಚೇತ್ವಾರಮಂ ಚಲ್ಲವಾಡುವ
ರಥಾಂಗರವಮುಂ, ನೈಯ್ದಿಲ್ಲೊಳದ ಸೊಬಗು ಸೊಪ್ಪಾಗೆ ಕಮಳಿನಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಟ್ಟ
ಹಾಸಮನುದಾಸೀನಂ ಮಾಟ್ಟಿ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ಕಳಕಳಧ್ವನಿಯುಮನುಕೂಲಮಾಗೆ—

ಕಂ|| ಮಂಗಳ ಪಾಠಕ ರವಮುಂ
ಮಂಗಳ ಗಾಯನಿಯ ಗೀತರವಮುಂ ಪರಿಚ || ಗಾಯತಿ
ಯಾಂಗನೆಯರ ನೂಪುರದ ರ
ವಂಗಳುಮಿತ್ತುವು ಸುಖಪ್ರಬೋಧಮನಾಗಳ್

|| ೮೨ ||

ಅಂತುಪ್ಪವಡಿಸಿ—

ಕಂ|| ವ್ಯವಹಾರ ಮಂಗಳಾಚಾ
 ರವೆಲ್ಲವಂ ತೀರ್ಚಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಾಂಗಲ್ಯಮನಾ ||
 ಯುವತಿ ಜನಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ
 ಡಿ ವಿಚಿತ್ರಮೆನಿಸ್ಪ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಳೊ

|| ೮೩ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಮರಕತಮಣಿ ವೇದಿಕೆಯ ನಡುವಣ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಪಟ್ಟವಣೆಯ
 ಮೇಲೆ ರೋಹಣನಗ ನಿತಂಬದೊಳ್ಳೊಳೆವ ರತ್ನ¹ಶಲಾಕೆಯಂತೆ ನಿಜಶರೀರ ಕಾಂತಿ
 ಪಸರಿಸ್ಸೆ, ಕುಳ್ಳಿಪುದುಂ, ಆಗಳುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಂ ಚಾಮರಗ್ರಾಹಿನಿಯರ್ಕ್ಕೊ
 ಕೌಶ ಕಣಿಶಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ಶರಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನೆನೆಯಿಸಿ, ಕುಂಚದಡಪದ ಡವಕೆಯ ಕನ್ನ
 ಡಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರ್ ಕುಸುಮಶರ ವಶೀಕರಣ ಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೆಯ ಪರಿವಾರ
 ದೇವತೆಯರೆನಿಸೆ—

ಕಂ || ಕರ ಕಿಸಲಯ ರುಚಿಯಿಂದಂ
 ಪರಭಾಗಂಬಡೆದು ರಾಗಮಂ ಬೀಜುವಿನಂ ||
 ಚರಣ ಮಣಿವಲಯ, ಮಣಿನೂ
 ಪುರಮಂ ನೃಪವಧುಗೆ ತುಡಿಸಿದಳೊ ಮತ್ತೊರ್ವಳೊ

|| ೮೪ ||

ಗೆಲೆವಂದುವಲರ್ದ ಕರ್ನೆ
 ಯ್ದಿಲ ಪೂಗಳ ಚೆಲ್ವನೀಗಳೆನೆ. ಕೆನ್ನೆಗಳಾ ||
 ದಲೆಗೆಯ್ದಿದ ಚೆನ್ನೆಯ ಕ
 ಣ್ಮಲರೊಳೊ ಕಾಡಿಗೆಯನೆಚ್ಚಿದಳೊ ಮತ್ತೊರ್ವಳೊ

|| ೮೫ ||

ಅಂಬುಜದ ಬಂಡನುಣ್ಣೆಳ
 ದುಂಬಿಯನಜನಿಸೆ ಮನೋಜ ಗಜಗಮನೆಯ ವ ||
 ಕ್ರಾಂಬುಜದೊಳೊ ಮತ್ತೊರ್ವಳೊ
 ಬಿಂಬಾಧರೆ ಮೃಗಮದಾಂಬು ತಿಲಕಮನಿಟ್ಟಳೊ

|| ೮೬ ||

ತೊಳಗುವವತಂಸ ಮುಕ್ತಾ
 ಫಳ ರುಚಿಯೊಳೊ ಕೆಲದ ಕನ್ನೆಯರ ನಗೆಗಣ್ಣಳೊ ||
 ಪೊಳೆದುವು ಪೊಸವೆಳ್ಳಿಂಗಳ
 ಬಳಸಿಂಗೊಳಗಾದ ಚಳ ಚಕ್ಕೋರಂಗಳವೋಲೊ

|| ೮೭ ||

ಉ || ಒಂದೆಲೆವೋದಶೋಕೈರೈರ¹ಡಳ್ಳುಡಿಬಾಲತಮಾಲ ಷಂಡದೊಳ್ |
ಮಂದ ಸಮಾರನಿಂ ಪೊಳೆವವೋಲ್ ತಳಮುಂ ನಳಿತೋಳುಮಂದಮಂ ||
ಮುಂದಿಡೆ ಪಿಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಪುಡಿಗತ್ತುರಿಯಂ ತಳಿದಳ್ಳೆಜಳ್ ಲತಾ |
ಸುಂದರಿ ಕಾಮಪಾಶದವೊಲಿದ್ ಲತಾಂಗಿಯ ಕೇಶಪಾಶದೊಳ್ || ೮೮ ||

ಅಂತು ಕೈಗೆಯ್ಲು ಮಣಿದರ್ಪಣಮನವಲೋಕಿಸುತಿರ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವ
ದೊಳ್

ಉ || ಚಿತ್ರಲಯ ಪ್ರಗಲ್ಭ ಹಯವಲ್ಲನದಿಂ ಮಣಿಕುಂಡಲಾಂಶುಗಳ್
ಚಿತ್ರಿಸೆ ಗಂಡಭಿತ್ತಿಯನುರಸ್ಥಳ ರಂಗದೊಳಂಗಹಾರಮಂ ||
ಸೂತ್ರಿಸೆ ತಾರಹಾರ ರುಚಿ ಮಂಜರಿಗಳ್ ನಿಜರೂಪಮಂಗನಾ |
ನೇತ್ರ ವಿಕಾಸಮಂ ಪಡೆಯೆ ಪೊಕ್ಕುನಿಳಾಧಿಸನಾ ನಿವಾಸಮಂ || ೮೯ ||

ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಪರಿಮಿತ ಪರಿಜನಂ ದಶರಥ ಮಹೀನಾಯಕನುಚ್ಚೈಶ್ಯವದಿ
ನಿಳಿವ ನಿಳಿಂಪ ನಾಯಕನಂತೆ ವಾಹನದಿನಿಳಿದು ಬಂದು ನಿಜಸತಿಯಂಗಮಂ
ಸೋಂಕಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅರಸಿ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಪಸರಿಸ
ಮುರೀಚಿ ಮನಸಿಜನ ಜಸಮಿದೆನಲಮದಿನ ಬ ||
ಲ್ಲರಿ ಸುರಿದಪುದೆನಲ್ಲವನಿ
ಶ್ವರಂಗಿರುಳ್ ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸಂ ಪೇಟ್ಟಿಳ್ || ೯೦ ||

ಆಗಳವನೀಪತಿ ನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭೆಯ ಶುಭಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿ-

ಮ || ಸತತಂ ದಾನಿ ಮದೇಭದಿಂ, ಸಕಲ ಭೂಭೃನ್ಮಸ್ತುಕನ್ಯಸ್ತು ಪಾ |
ದತಳಂ ಕೇಸರಿಯಿಂ, ಪ್ರತಾಪನಿಲಯಂ ತಿಗ್ಗಾಂಶುವಿಂ, ಸತ್ಯಲಾ ||
ಚತುರಂ ಚಂದ್ರನಿನ್ರಾದಪಂ ನಿನಗೆ ನೇತ್ರಾನಂದನಂ ನಂದನಂ |
ಸತಿ ನೀನಲ್ಲದರಿನ್ನವಸ್ಪ ಕನಸಂ ಕಾಣ್ಬಂತು ಮುಂ ನೋಂತರಾರ್ || ೯೧ ||

ಎಂದು ತತ್ಪಲ ಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಣಂ ಮಾಡ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಶ್ರುತಿಸ್ಥಮಂ ಸಾರ್ತರೆ ಘನ
ರುತಿ ರಾಗಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವೋಲ್ ಸೋಗೆನವಿಲ್ ||
ಸುತ ಲಾಭವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇ
ಳ್ಳು ತನೂದರಿ ರಾಗರಸ ತರಂಗಿತೆಯಾದಳ್ || ೯೨ ||

ಅನಂತರಮವನಿಪತಿ ಸತಿಗೆ ಸಮಯೋಚಿತ ಪರಿಚರ್ಯಾಚತುರಿಯರಂ ನಿಯೋಜಿಸಿ
ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ದುದುಂ ಕತಿಪಯ ದಿವಸಂಗಳ್ ನಿರತಿಶಯ ಸುಖಸ್ವರೂಪಂಗಳಾಗಿ
ಪೋಗಿ—

ಕಂ|| ಎಳವಸಿಱ್ಕೊಳ್ ಸತಿಯ ಮೊಗಂ,
ಬೆಳರ್ತುಂಧನ್ವರ್ಥಮಾಯ್ ಚಂದ್ರಾನನೆಯೆಂ ||
ದಿಳಿ ಪೊಗಟ್ಟಿ ಮಾತು ನೀಳ್ವುದು
ಲಳಿತಾಳಕಮಾಳಿ : ಸುಯ್ಯೆ ¹ಸಾರ್ವಳಿಗಳಪೋಲಾ || ೯೩ ||

ಮಕರಾಂಕ ದ್ವಿಪಮದ ಪ
ಟ್ಟಿಕೆಯೆನಿಸಿ ಕಪೋಲಮಾಲಮಂ ಮುಟ್ಟಿದುವಾ ||
ಚಕಿತಾಕ್ಷಿಯ ಹರಿನೀಳಾ
ಳಕಂಗಳಾನನ ಸರೋಜಿನೀ ಮಧುಪಂಗಳ್ || ೯೪ ||

ತೋರಮೊಲೆಗಳ ಮೊಗಂಗಳ್
ರಾರಾಜಿಸಿ ಕರ್ಪುವೆತ್ತು ಮೋಹನ ಧೂಮೋ ||
ದ್ವಾರಿಗಳಂ ಕಾಂಚನ ಭೃಂ
ಗಾರಿಗಳಂ ಪೋಲ್ತುವರಸಿಗಂದೆಳವಸಿಱ್ಕೊಳ್ || ೯೫ ||

ಬಟ್ಟಿದುವೆನಿಪ್ಪ ಮೊಲೆಗಳ
ತೊಟ್ಟು ಕಜಿಂಗುವುದುಮೊಡನೆ ಸರ್ವಸ್ವಮುಮಂ ||
ಕೊಟ್ಟು ಕಜಿಂಗಿದರಹಿತರ್
ಕೆಟ್ಟುವು ವಳಿಯೊಡನೆ ವೈರಿವಂಶಾವಳಿಗಳ್ || ೯೬ ||

ಚ || ಉದರದೊಳಿದ್ ಬಾಲಕನಶೇಷ ಕಲ್ಪಾನಿಧಿ ತಪ್ಪದಪ್ಪನ |
ಲ್ಲದೊಡೊಗೆದೊಂದೆ ನಾಳದೊಳಿ ಹೇಮಸರೋಜಮಮಳ್ಳಳಾಗಿಪು ||
ಟ್ಟಿದುವವಱ್ಕೊಳ್ ಮದಾಳಿ ನೆಲಸಿದ್ ಪುವೆಂ²ತೆನೆ ನೀಳ್ವಬಾಸೆ ಬೀ |
ಗಿದಮೊಲೆ ನೀಳಚೂಚಕಮಿವೇಂ ಬಗೆಗೊಂಡುವೊ ಲೋಲನೇತ್ರಿಯಾ || ೯೭ ||

ಕಂ || ಉದರದೊಳಿದ್ ತನೂಭವ
ನುದಾರತಾ ಗುಣದ ಪರ್ಮೆಯಂ ಪೇಟ್ಟಿವೊಲಾ ||
ಸುದತಿಗೆ ನಿರಂತರಂ ಪಾ
ತ್ರದಾನಮಂ ಮಾಟ್ಟಿ ಬಯಕೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತಾಗಳ್ || ೯೮ ||

1 ಸಾರ್ವ. ಗ. ಭ.

2. ದಿನೆ. ಕ. ಬ

ಕಂ || ಉಭಯ ಶ್ರೇಣಿಯ ಖಚರ

ಪ್ರಭುಗಳ ಸಿಂಹಾಸನಂಗಳೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಲಂ ||

ದಿಭ ಗಮನೆ ಬಯಸಿದಳ್ ಸಾ

ವರ್ಭೌಮನೀ ತನಯನೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಪವೋಲ್

|| ೯೯ ||

ಪರ ಭೂಪಾಲದ್ವೀಪಾಂ

ತರಾಳ ಕೇಳೇವನಂಗಳಂ ಕಿಟ್ಟು ತ ||

ತ್ಪರಮನುರಿಪುವದನೀಕ್ಷಿಸ

ಲರವಿಂದಾನನೆಗೆ ಬಯಕೆಯಾಯ್ತೆಳವಸಿಱ್ಕೊಳ್

|| ೧೦೦ ||

ಕುಲ ಕುಧರಮನೇಱಿ ದಿಶಾ

ವಲೋಕನಂ ಮಾಡುವಖಿಲಕುಲವಾಹಿನಿಯೊಳ್ ||

ಜಲಕೇಳೆಯನಾಡುವ ಬಯ

ಕೆ ಲತಾಕೋಮಲೆಗೆ ಪುಟ್ಟಿದತ್ತೆಳವಸಿಱ್ಕೊಳ್

|| ೧೦೧ ||

ಬಸಿಱ ಮಗಂಗಿಲ್ಲಿವರಂ

ವಸುಧಾತಳಮೇಕ ಭೋಗ್ಯಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ||

ವಸುಧೆಯ ನಾಲ್ಕುಂಕಡೆಯೆಡೆ

ಯ ಸುರಭಿ ಮೃತ್ತಿಕೆಯನಟ್ಟಿಯಿಂ ಸೇವಿಸುವಳ್

|| ೧೦೨ ||

ಅವನೀಶ್ವರನಾಗಳ್ ಪುಂ

ಸವನಂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಮಹೋ ||

ತ್ಸವಮಂ ಮೆಱಿದಂ ತಣಿವ್

ನ್ನವಿತ್ತು ವಸುಮತಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಾವಳಿಯಂ

|| ೧೦೩ ||

ಅಂತು ನೆಗಟ್ಟಿ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳೊಡನೆ ಗರ್ಭಮುಂ¹ ಬಂಧುಜನ ಹರ್ಷ
ಗರ್ಭಮುಂ¹ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಗೆ—

ಚ || ಮರಕತ ರಂಗದೊಳ್ ರಮಣಿ ತೀವಿದ ಗರ್ಭದ ಬಿಣ್ಣಿನಿಂ ನಯಂ |

ಬೆರಸೆಡೆಯಾಡುವಾಗಳಡಿಯೂಡಿದ ಮೆಲ್ಲಡಿವಜ್ಜೆಗಳ್ ಮನೋ ||

ಹರಮೆನೆಸಿದುರ್ವೀಸತಿಯ ಗರ್ಭದೊಳಿದ ತನೂಜನಂದಪಂ |

ವರನೆನಗೆಂದಿಳಾವಧುಗೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತನುರಾಗಮೆಂಬಿನಂ

|| ೧೦೪ ||

ಉ || ಹಾರಮನಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕ ಕನಕಾಭರಣಂಗಳ ಬಿಣ್ಣನೇನುಮಂ |
 ಸೈರಿಸದಿರ್ಪುದಪ್ಪದೆ ವಲಂ/ಕನಕಾದ್ರಿಯ ಬಿಣ್ಣನಪ್ಪೊಡಂ ||
 ಸೈರಿಸದರ್ಭಕಂ ಬಳೆಯೆ ಗರ್ಭಸರೋಜದೊಳಾ ವಿನೀಳ |
 ನೀರೇರುಹನೇತ್ರಿ ತತ್ಕನಕಮಾತ್ರದ ಬಿಣ್ಣನದೇಕೆ ಸೈರಿಸಳ್ || ೧೦೫ ||

ಚ || ತನು ತನುವಾದ ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ತತ್ಸಮಯೋಚಿತ ಮಂಗಳ ಪ್ರಸಾ |
 ಧನಮೆಸೆದತ್ತು ಕಪ್ಪುರದ ಕಂಠಿಕೆ ಬಣ್ಣದ ಸಣ್ಣಮಾಲೆ ತೆಂ ||
 ಗಿನ ತಿರುಳೋಲೆ ತಾವರೆಯನೂಲುಡೆನೂಲ್ ಸಿರಿಕಂಡದಣ್ಣು ಮು
 ತ್ತಿನ ತಿಸರಂ ಮೃಣಾಲಿಕೆಯ ಮುದ್ರಿಕೆ ಪೂವಿನ ಪಿಂಡುಗಂಕಣಂ || ೧೦೬ ||

ಘನಕುಚಿ ಮೇಳದಂಗನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಂಗಿ ಸರೋಜಪತ್ರ ಖಿ
 ಜನಪವನಂ ವಿಕಾಸಮನೊಡರ್ಚಿ ಮನಕ್ಕೆ ಸುಧಾಪ್ರವಾಹಮೆಂ ||
 ಬಿನಮೆರಡುಂ ಕೆಲಂಬಿಡಿದು ಬಾಜಿಸ ವಾದ್ಯದಿನೋಜೆವೆತ್ತು ಗಾ |
 ಯನಿಯರ ಸೀಯನಪ್ಪ ರಸಗೇಯಮನಾಲಿಸುತಿರ್ಪಳೊರ್ಮೆಯುಂ || ೧೦೭ ||

ಊ || ಸೋಮುಡಿ ಮಾಲೆಯಿಂ, ಕದಪ್ಪುಗಳ್ ಮಲಯೋದ್ಭವ ಪತ್ರಭಂಗದಿಂ,
 ಪೆವೊಲೆ ಹಾರದಿಂದೆಸೆಯೆ, ಬಂಬಲಬಾಡಿದ ರೂಪು ಗಾಡಿಯಂ ||
 ನೂಮುಡಿ ಮಾಡೆ, ಮೇಳದವಳಂ ಸತಿ ನಿರ್ಭರ ಗರ್ಭಭಾರದಿಂ |
 ನೆರ್ಮಿ, ನಿಮ್ಮಿಚ್ಚುವಳ್ ಪುರುಳಿಯೊ ಳ್ ಪರಿಹಾಸ ವಚೋವಿಲಾಸಮಂ || ೧೦೮ ||

ಅಂತು ವಿವಿಧವಿಲಾಸಂಗಳೆಂ ದಿವಸಂಗಳಭಿಲಷಿತ ಫಲಪ್ರಸವಂಗಳಾಗೆ ಸುಖ
 ಪ್ರಸವ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಉರ್ವರೆ ಮಣಿಸರ್ಪತಮಂ,
 ಶಾರ್ವರಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂ ಪಡೆವಂತಂ ||
 ತ್ವತ್ಪತ್ನಿ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ
 ಸರ್ವಗುಣಾನ್ವಿತನೆನಿಪ್ಪ ಸುತನಂ ಪಡೆದಳ್ || ೧೦೯ ||
 ನೀರಜಮಾದುದು ಮೇದಿನಿ,
 ನೀರಜಮಾತನ ಚರಿತ್ರ ಮೆಂದಱುಪುವಮೋಲ್ ||
 ನೀರಚ್ಚಮಾದುದೀ ವಸು
 ಧಾರಮಣಂ ಸ್ವಚ್ಛಹೃದಯನೆಂದಱುಪುವಮೋಲ್ ,

ಕಂ || ಉದಯಿಸಿದ ತನೂಜನ ತೇ
ಜದೊಳೇನುಂ ಮಲಿನಭಾವ ಲಾಂಛನ ಮಿಲ್ಲೆಂ ||
ಬುದನಜುಪುವಂತೆ ಪೊಗೆಯಿ
ಲ್ಲದೆ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತಗ್ನಿ ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತಮುಖಂ || ೧೧೧ ||

ಈ ತನಯನೆ ಸಕಲೋತ್ಸವ
ಹೇತು ಜಗತ್ತಾಪ ಶಮನನೆಂದಜುಪುವಪೋಲ್ ||
ಶೀತಲ ಸಮಾರನೆಸಗಿ
ತ್ತಾತನ ಜಸದಂತೆ ವಿಶದಮಾಯ್ತಾಕಾಶಂ || ೧೧೨ ||

ಎಳವಿಸಿಲುಂ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳು
ಮೆಳಸಿದುವೆನೆ ರಮ್ಯ ಹರ್ಯಶಿಖರ ಸ್ಥಳಿಯೊಳ್ ||
ಪೊಳೆದುವು ಪೊಂಗಳಸಂಗಳ
ಪೊಳೆಪುಂ ಕೇತನ ದುಕ್ಕೂಲ ಚೇಲಾಂಚಲಮುಂ || ೧೧೩ ||

ಅವಿರಳಮೆನೆ ಪೂವಲಿ ಪುದಿ
ದುವು | ಗುಡಿಯುಂ ತೋರಣಂಗಳುಂ ತಟ್ಟುವು | ಬ ||
ದ್ವವಣಂ ಬಾಜಿಸಿದುವು ನೀ
ಧಿವೀಧಿಯೊಳ್ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್ ಮನೆಮನೆಯೊಳ್ || ೧೧೪ ||

ಉ || ರಾಗದ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿಯೆನೆ ರನ್ನದ ತೋರಣಮಾಲೆ ಕೂಡೆ ಚೆ |
ಲ್ವಾಗಿರೆ | ದಾನಮೇಘ ರುತಿಯಂತಿರೆ ಮಂಗಳ ತ್ತೂರ್ಯನಾದಮ್ನಾ || ೧೧೫ ||
ಶಾಗಜ ಕರ್ಣಪೂರಮೆನ್ನೆರಾಗ ರಸಾಮೃತವಾಧಿಗ್ನಿ ಪೋಷದಂ |
ತಾಗಿರೆ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕ ರವಂ | ಪೊಸತಾದುದು ರಾಜಮಂದಿರಂ || ೧೧೬ ||

ದೇಸೆ ವಿಲಾಸಮುಂ ಪಡೆಯೆ ಗೊಂದಳವಕ್ಕುಣವಾಗಳಾ ನೃಪಾ |
ವಾಸದೊಳಾಡಿದತ್ತೆಸೆಯೆ ಪಾಣಿತಲಂ | ಪಡೆವಂತೆ ಕುಂಕುಮ್ನು ||
ಸ್ಥಾಸಕಮಂ | ಕುರುಳ್, ಕೆದಲುನಂತೆ ತಮಾಲ ನನ ಪ್ರವಾಳಮುಂ |
ಕೇಸಡಿ ಪಾಸುವಂತೆ ತಳಿರಂ | ನಗೆಗಣ್ಣುಗುಳ್ವಂತೆ ನೆಯ್ದಲಂ | || ೧೧೭ ||

ಚ || ಉದಯಿಪುದುಂ ತ್ರಿಲೋಕತಿಲಕಂ | ಗೃಹದೇವತೆಯರ್ ಪ್ರಸನ್ನವೇ |
ಷದಿನೊಸೆದಾಡುವಂತೆ | ಮಣಿಭಿತ್ತಿಗಳಂ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಂಗಳಂ ||
ಪುದಿದು | ಮನಕ್ಕೆ ಸಂತಸಮನಿತ್ತುವು ನೃತ್ಯರಸಾಮೃತ ಪ್ರವಾ |
ಹದೊಳವಗಾಹವಿದ್ ಗಣಿಕಾಪ್ರಚಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳ್ || ೧೧೮ ||

ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ದಶರಥಮಹೀನಾಥಂ ಸುತಮುಖ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಭರದಿಂ
ಪಾರಿಜಾತಂ ಕೋರಕಿತಮಾದಂತೆ ಪುಲಕಿತಶರೀರನಾಗಿ—

ಮ || ಜಿನ ಪೂಜೋತ್ಸವಮಂ ಸುರೇಂದ್ರನಳವತ್ತಿಂಬನ್ನೆಗಂ ಮಾಡಿ' ಬೇ |
ಛಿನಿತಂ ಬೇಛಿವರ್ಗಿತ್ತು ಕಲ್ಪಕುಜಮಂ ಕೇಛುಡಿ 'ಸನ್ನಾ'ನಭಾ ||
ಜನರಂ ಸಜ್ಜನರಂ ವಿಚಿತ್ರ ವಸನ ಸ್ರಗ್ಭೂಷಣಾಲೇಪದಿಂ |
ಜನಪಂ ಮೃನ್ಮಣಿಮಾಡಿ, ತತ್ಸನಯ ಜನ್ಮೋತ್ಸಾಹಮಂ ಮಾಡಿದಂ || ೧೧೮ ||

ಚ || ದಿವಿಜ ಕುಜಂಗಳ್ಳಾರ್ಥವೆಗಳಾದುವು, ಸಿದ್ಧರಸಂ ತಟಾಕಮಾ |
ದುವು ಸುರಧೀನು ಪಿಂಡಲಿಯದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ನೆರೆದಿದುರ್ವೆಂಬಿನಂ ||
ಭುವನ ಜನಕ್ಕೆ ಬಾಂಧವ ಜನಕ್ಕೆ ಖಿಲಾರ್ಥಿ ಜನಕ್ಕೆ ಹರ್ಷದಿಂ |
ದವರಿವರೆನ್ನದಿತ್ತು ಮೆಱಿದಂ ಜನಪಂ ಸುತ ಜಾತಕರ್ಮಮಂ || ೧೧೯ ||

ಅಂತು ಜಾತಕಮೋತ್ಸವಮಂ ಮಾಡಿ ದಶಮದಿನದೊಳ್ ಪದ್ಮಾಲಂಕೃತ
ಏಶಾಲವಕ್ಷಸ್ಥಲನಪ್ಪುದಲಿಂ ಪದ್ಮನುಂ, ಸಕಲ ಶುಭ ಲಕ್ಷಣಾಭಿರಾಮನಪ್ಪುದಲಿಂ
ರಾಮಚಂದ್ರನು ಮೆಂದಿವು ಮೊದಲಾಗೆ ಪೆಜಿವುಮನ್ವರ್ಥನಾಮಂಗಳನಿಟ್ಟು ಕತಿಪಯ
ದಿನಂಗಳೊಳ್—

ಕಂ || ರವಿಕಿರಣಂ ಸೋಂಕದೆ ಹಾ
ಸ ವಿಲಾಸಂಬಡೆದ ಕಮಲಮಂ ನೆನೆಯಿಸುಗುಂ
ನೆವಮಿಲ್ಲದ ನಗೆಯಿಂದೊ
ಪ್ಪುಪಾಸ್ಯಮುತ್ತಾನಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಬಾಲಕನಾ ೨೦ ||

ನಿರಪೇಕ್ಷಕಮೆನಿಸಿಯುಮೇಂ
ಪರಿದತ್ತುಲೆ ಪರಿವ ಸುತನ ಕಣ್ಣೊಳಪಿಂದಂ ||
ತೆರಿಮಸಗಿದುದರಸಿಯ ಮೋ
ಹ ರಸಂ | ಚಂದ್ರಿಕೆಯೊನ್ನಮೃತ ಜಲರಾಶಿಯವೇಲ್ || ೧೨೦ ||

ಹ ರಿನೀಲೋಪಲ ವಿರಚಿತ
ಗುರಳೆಲೆ ಬಾಲಕನ ನಿಟ್ಟಲದೊಳ್ ನಯನ ಮನೋ ||
ಹರಮಾದುದರ್ಥಚಂದ್ರೋ
ದರದೊಳ್ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ ತೋರ್ಪ ಕರ್ಪೆಂಬಿನೆಗಂ || ೧೨೧ ||

ಕಂ || ಅರುಣಮಣಿ ಕರ್ಣಭೂಷಣ

ಮರೀಚಿ¹ ಪಸರಿಸಿದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಶರೀರಂ ||

ಪರಿಭ್ರವಿಸಿದು ಘೆಳವಿಸಿಲಾ

ವರಿಸಿದ ಕಮನೀಯ ಪುಂಡರೀಕ ಶ್ರೀಯಂ

|| ೧೨೩ ||

ಅರಸಿಯ ಮನದೊಳ್ ಕೆಂಜಡೆ

ದೊರೆಕೊಳಿಸುವುದು ಚಿತ್ರವೊಡನೆ ಕಜ್ಜಲರುಚಿಯೊಳ್ ||

ಪೊರೆದ ಸಯನೋತ್ಪಲಂಗಳ್

ದೊರೆಕೊಳಿಪುದು ಚಿತ್ರಮಲ್ಲೆ ರಾಗೋತ್ಸವಮಂ

|| ೧೨೪ ||

ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ನೃರ ತೇಜೋ

ಮಾತ್ರಮನಾಂ² ಸಲಿಸೆನೆಂಬ ತೆಜದಿಂ ಪ್ರೋಯಲ್ ||

ಧಾತ್ರಿಯ ಕಯ್ಯಿಂ ನಿಮ್ಮಿರ್ವಂ

ಕ್ಷತ್ರಶಿಖಾಮಣಿ ಮಣಿಸ್ತದೀಪಾಂಕುರಮಂ

|| ೧೨೫ ||

ಕಿವಿಗಿನಿದೆನಿಸ್ತ ವೀಣಾ

ರವದೊಳನಾದರಮನುಂಟುವಾಡಿತ್ತು ತನೂ ||

ಭವನ ತಳರ್ನಡೆಯೊಳ್ ಪೊ

ಣ್ಣುವ ವೃದ್ಧಪದ ಕನಕ ಕಿಂಕಣೀರ್ಯುಣರ್ಯುಣಿತಂ

|| ೧೨೬ ||

ಶ್ರವಣಕೃರ್ಧವ್ಯಕ್ತಿಯ

ನವಟಯಿಸದೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ವಶ್ಯಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಂ ||

ತೆವೊಳ್ಳೆಲ್ಲರುಮಂ ಸೋಲಿಸಿ

ದುವು³ ತೊದಲಂನುಡಿದ ರಾಮಚಂದ್ರನ ನುಡಿಗಳ್

|| ೧೨೭ ||

ತಿಳಿಗೊಳದೊಳಗೆಡೆಯಾಡುವ

ಕಳಹಂಸನ ಬಾಲಕೇಳಿ ಪುದುವೆನೆ ಮಧುಪಾ ||

ಟಳನೇತ್ರಂ ಧವಳಾಂಗಂ

ಪಳಿಕಿನ ಕುಟ್ಟೆಮದಮೇಲೆ ದಟ್ಟೆಡಿಯಿಟ್ಟಂ

|| ೧೨೮ ||

1. ಪರಿಕಲಿಸೆ. ಚ.

2. ಸಹಿಸೆ. ಘ.

3. ತೊದಲೊಳ್ಳುದಿದ. ಗ. ಘ.

ನಡೆಗಲ್ಪುಂದುಂ ಬಿಣ್ಣಿಂ | ೨೯
ಕೊಡೆ ನೆಗೆದಪುದುರ್ವಿಯೆಂದು ವಾಸುಗಿ ಪಲವುಂ ||
ಸೆಡೆಯಂ ಶಿಶುನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ |
ಪಡೆದಾಂತು ಸಹಸ್ರಫಣನೆನಲ್ ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ

೨೯ ||

ಮಣಿಯೇಜಂ ಚೆಂಬೊನ್ನಡೆ
ಮಣಿಯುಲಿಗೆಲೆ, ಗೆಲ್ಪುನಂಗರುಚಿಯಿಂದೈರಾ
ವಣಮಂ ಕುಮಾರ ಚೂಡಾ
ಮಣಿ ಲಾಲಾಜಲದೊಳಂ, ಚತುರ್ದಂತದೊಳಂ

|| ೧೩೦ ||

ಅನ್ಯುತಾಂಶು ಪೆರ್ಚೆ ಪೆರ್ಚುವ
ಸಮುದ್ರಮೆಂತಂತೆ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ದಿವಸ ||
ಕ್ರಮದಿನಭಿವೃದ್ಧಿವೆತ್ತಾ
ಕ್ರಮಿಸಿದನತಿಮುಗ್ಧಭಾವಮಂ ಶೈಶವಮಂ

|| ೧೩೧ ||

ಅಂತು ರಾಮಚಂದ್ರನಾದ್ವಿತೃನಂತೆ ನಿತ್ಯೋದಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯುದುಂ—

ಕಂ || ಬಾಲತ್ವದೊಳಮುದಾತ್ತ ಗು
ಣಾಲಯಮೆನಿಸಿದ ತನೂಜ ಮುಖಚಂದ್ರಮನಂ ||
ಲೀಲೆಯಿನೀಕ್ಷಿಸಿ ದಶರಥ
ನೋಲಾಡಿದನಧಿಕ ರಾಗರಸ ಪ್ರಾರಿಧಿಯೊಳ್

|| ೧೩೨ ||

ಅಂತು ಸಂತೋಷದ ಪರಮಪದಮನೆಯ್ವಿಪುರದುದುಮದಲ್ಲದೆಯುಮಾ ಮಹೀ
ವಲ್ಲಭನ ಮೋಹವಲ್ಲರಿಗಳೇ ಪೂತುಸಂಬಂತೆ ಪುಷ್ಪವತಿಯರಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನೀರ್ಮಿಯೆಂದು
ಬೆಳ್ಳಸದನದ ಪೊಸದೇಸೆ ವಿಳಾಸಂಬಡೆಯೆ ಸೂಟ್ಟಿ ವಂದು ಶುಭಸ್ವಸ್ನ ದರ್ಶನಾ
ನಂತರಂ ಕೆಲವು ದಿವಸಮಿರ್ಪಿನಂ—

ಕಂ || ಕುಲದೊದವಿಂಗೀ ಸತಿಯರೆ
ಕುಲದೇವತೆಯರ್ಕಳೆಂಬ ಬಗೆ ಪುಟ್ಟುವಿನಂ ||
ತಲೆದೋಟಿ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂ
ತಲೆದೋಟಿದುದವನಿಪತಿಗೆ ರಾಗೋದ್ರೇಕಂ

|| ೧೩೩ ||

ಅಗಳಾಕೆಗಳ ಪಸುರ್ಪೆಸೆವನಿಯ ಬಾಸೆ ಲಾವಣ್ಯನದಿಯ ಶೈವಾಲಲತೆಯ ಲಾಸ್ಯ
ಮನಪಹಾಸ್ಯಂಗೆಯ್ಯೆಯುಮಾಕೆಗಳ ಕುಚ್ಚುಚ್ಚುಚ್ಚುಕಂಗಳಿಂದೆಸೆದು ತೋಳ
ಮೊದಲಿಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸುವ ಪೆರ್ವೊಲೆ ಕರ್ನೆಯ್ವಿಲೆಸಳಂ ನಲಿದು ಕರ್ಚುವ ಜಕ್ಕುವಕ್ಕಿ

ಯ ವಿಲಾಸಮನಿಕ್ಕೈ ಮೆಟ್ಟಿಯುಮಾಕೆಗಳ ಮುಖರಸದೊಳ್ಳೂಡಿ ಮುಳ್ಳಾಡುವ
ಕಪೋಲ ಯುಗಳಂ ತಿಳಿಗೊಳದೊಳಗಣ ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆಯೆಸಳಂ ಸರಸವಾಡೆಯು
ಮಾಕೆಗಳ ಪೆಜಿನೊಸಲಂ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಮಿದರ್ ತೋರಗುರುಳ ತೊಂಗಲೆಳವೆಜಿಯನಂ
ಧಕಾರಮಾವರಿಸಿದಂತೆ ತೋಜಿಯುಂ, ಅನಂತರಮವರ್ಗಿ ಪುಂಸವನ ಸೀಮಂತೋ
ನ್ನಯನೊದಿಸಕಲ ಮಂಗಳಮಂ ದಶರಥನರನಾಥಮ್ನಾಟ್ಟುದುಮನುಕ್ರಮದಿಂ ಶುಭ
ದಿನಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಸುಮಿತ್ರೈ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ, ಕೈಕೆ ಭರತನಂ, ಸುಪ್ರಭೆ ಶತ್ರು
ಘ್ನನಂ ಪಡೆವುದುಂ.

ಕಂ || ಪಸರಿಸೆ ಪೂವಲಿಗಳ್ ಬಾ
ಜಿಸೆ ಬದ್ಧವಣಂಗಳೊಡನೆ ಮಿಳ್ಳೆಸೆ ಗುಡಿಗಳ್ ||
ದೆಸೆಬಿದ್ದವಾಡೆ ತರುಣಿಯ
ರೊಸಗೆಯಮೇಲೊಸಗೆಯಾದುದಂದರಮನೆಯೋಳ್ || ೧೩೪ ||

ಆಸಮಯದೊಳ್ ದಶರಥಂ ಸುತಮುಖದರ್ಶನೋತ್ಸುಕಂ ಕತಿಪಯಾಸ್ತ
ಪರಿಜನ ಪರಿವೃತಂ ಸುಮಿತೈದೇವಿಯ ಸೂತಿಕಾಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಮ || ಸಿರಿ ಸಿಂಹಕೃಭಿಷೇಕಮಂ ಪಡೆವುದಂ, ರತ್ನಾಕರಂ ಸುತ್ತಿದು |
ವರೆಯಂ ಭಾಸುರಚಕ್ರಮಂ ಕನಸಿನೊಳ್ ಪೊಂಬಿಟ್ಟವೇಜುದುಂದಂ ||
ಹರಿಣೀನೇತ್ರೈ ಸುಮಿತ್ರೈ ಕಂಡುದಜುನಾಳ್ಗುಂ ಬೆಳ್ಳವೆಟ್ಟಂಬರಂ |
ಭರತಕ್ಷೇತ್ರಮನೆಂದು ಕಣ್ ತಣವಿನಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ನೋಡಿದಂ || ೧೩೫ ||

ಕಂ || ಬಾಲಾರ್ಕ ಮರೀಚಿಯೆನಲ್
ಬಾಲಕನ ಶರೀರಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸೆ ಹರ್ಷೋ ||
ನ್ಮೀಲನದಿಂ ದಶರಥ ನರ
ಪಾಲಕ ಮುಖಕಮಳಮೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ || ೧೩೬ ||

ಅನಂತರಂ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರ ಜನ್ಮೋತ್ಸವ ಮಂಗಳಮನಾಚರಿಸಿ—

ಮ || ಮನುವಂಶಾಂಬರಭಾನು, ಕಲ್ಪತರು ಕೈವಂದಂತೈರೈವೃಷ್ಟಿ¹ಪ |
ಳ್ಳನೆ ಕೊಂಡಂತೈಸುರೇಂದ್ರಧೇನು ಕಜಿದಂತೈ²ಕೂರ್ತಿತ್ತು, ಸ ||
ಮ್ನನದಿಂದಿತ್ತು, ಸುಹೃಜ್ಜನಂ ಪರಿಜನಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನಂ || ೧೩೭ ||
ತನಯರ್ ಮೂವರ ಜಾತಕರ್ಮಮುನುನತ್ಯುತ್ಸಾಹದೊಡನೆ ಮಾಡಿದಂ || ೧೩೮ ||

1. ತೊಟ್ಟನೆ ಕೊಂಡಂತೆ. ಗ. ಘ. ; ೪ಚ್ಚನೆ ಕೊಂಡಂತೆ ಕ ಖ

ಅಂತು ದಶರಥಮಹೀನಾಥಂ ಸಂತಾನ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿನತಿಪ್ರವರ್ಧಮಾನಸುಖಾ
ಧೀನ ಮಾನಸನಾಗಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅವನೀವಲ್ಲಭ ತನಯರ್

ನವ ಶಶಿಕಲೆಯಂತೆ ಪಡೆದು ನಯನೋತ್ಸವಮಂ ||

ದಿವಸಕ್ರಮದಿಂದಂ ವೃ |

ದ್ಧಿವಡೆದರಮರಾವನೀಜದಗೆಯೆಂಬನೆಗಂ

|| ೧೩೮ ||

ನಸುನಗೆ ಕಮಳದ ಸಿರಿಯಂ

ನಸುನಗೆ ಜನನಿಯರ ಲೋಚನಭಮರಂಗಳ್ ||

ಮುಸುಕಿದುವು ಮೋಹವಲ್ಲರಿ

ಪಸರಿಸಿ ಪರ್ವಿದುದು ಸುತರ ಲಾಲಾಜಲದಿಂ

|| ೧೩೯ ||

ತಳರಡಿ ಯಿಡುವತ್ತಲೆ ಪರಿ

ದೆಳಸುವ ಜನನಿಯರ ದಿಟ್ಟಿ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಮಂ ||

ಬಳಸೆ ಪೊಸತಲರ್ದ ನೆಯ್ವಿ

ಲೋಳದೊಳಗಣ ರಾಜಹಂಸನಂ ನೆನೆಯಿಸಿದರ್

|| ೧೪೦ ||

ಚ || ಅರಳೆಲೆ ಮುತ್ತಿ ಗಾಯ್ ಪುಲಿಯುಗುರ್, ನವರತ್ನದ ಕಂಕಣಂಗಳ್ಳುಂ |

ಗುರಮುಡೆನ್ನೂಲ ಪೊನ್ನ ಮಣಿಕಿಂಕಣಿ, ರನ್ನದ ಪ್ಲಂಟಿ ನೂಪುರಂ||

ವರವಲಯಂಗಳೆಂಬ ಪಲವಂದದ ಚಂದದ ಬಾಳವೆಂದಮೊ |

ಸ್ವಿರೆ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳ್ಳೆ ಪಡೆದರ್ ತನಯರ್ ನಯನೋತ್ಸವಂಗಳಂ || ೧೪೧ ||

ಅಂತು ದಶರಥ ಮಹೀನಾಥನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯ ಮಣಿಮಯಾಭರಣ
ದಂತೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ಸುತರ ಬಾಲಕೇಳೀದರ್ಶನದಿಂ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ನಯನಪುತ್ರಿಕೆ
ನಲಿದು ನರ್ತಿಸೆಯುಂ, ಕೈಕೆಯ ತನುಲತಿಕೆ ಪುಳಕ ಕಳಿಕೆಯ್ಳುಂ ತಳೆಯೆಯುಂ,
ಸುಪ್ರಭೆಯ ಮನಃಪ್ರಮೋದಮುದಿತೋದಿತಮಾಗೆಯುಂ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ
ಶತ್ರುಘ್ನರನುಕ್ರಮದಿಂ ಶೈಶವಮನತಿಕ್ರಮಿಸೆ—

ಕಂ || ವಸುಷ್ಠಾದುವನ್ನರ್ಥಂ

ವಸುಧಗ್ಗಲ್ ಕಣ್ಣಿದು ಪೊನ್ನ ಮಲಿಕೆಯಂ ದಾನ||

ವ್ಯಸನಿ ದಶರಥನದೇಂ ಪೊಸ

ಯಿಸಿದನೊ ಚೌಲೋಪನಯನ ಮಹಿಮೋತ್ಸವಮಂ

|| ೧೪೨ ||

ಕಂ || ಪರಮ ಪ್ರೇಮಂ ಜನ್ಮಾಂ
ತರದಿಂದೊಡವಂದುದೆನಿಸಿ ಗೆಡೆ ಬೆಚ್ಚವೊಲ
ಚ್ಚರಿಯಾಗೆ ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರರೊಳಮಾದತ್ತು ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೊಳಂ || ೧೪೩ ||
ಅಮೃತವರೆಂಬಿನಂ ತನು
ಗಮುಳ್ವೆಸರಮರ್ದಿಸೆಯೆ, ತಾಯ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತ ||
ಕೃಮದಿನ ಮುಟಿಯಂ ಕಟಿದರ್
ಕುಮಾರಕರ್ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡ ಪುರುಷಾರ್ಥದವೋಲ್ || ೧೪೪ ||

ಮ || ಸುರಧೇನು ಸ್ತನಭಾರದಂತೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ ನಾ |
ಲ್ವರುಮೊಂದಾಗಿರೆ ನಂದನರ್, ದಶರಥಂ ನಾಲ್ಕುಂ ಸಮುದ್ರಂಬರಂ ||
ಧರೆಯಂ ಕೂಡೆ ನಿಮಿರ್ಚಿ ನಾಲ್ವೆಸೆಯೊಳಂ ನಾಲ್ಕುಂ ಜಯಸ್ತಂಭಮಂ |
ಚರಿತಾರ್ಥರ್ ನಿಲಿಸಲ್ ಸಮರ್ಥರಿವರೆಂದುತ್ತಾಹಮಂ ತಾಳ್ವಿದಂ || ೧೪೫ ||

ಮತ್ತಂ ನಿಜ ತನೂಭವರ ನಿರ್ಜಿತ ಮನೋಜಾಕಾರಮುಮಂ, 'ತಿಳ ಮಸೂರಿ
ಕಾದಿ ಶುಭ, ವ್ಯಂಜನರಂಜಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಾವಯವಂಗಳುಮಂ, ಹಲ ಕುಲಿಶ ಶಂಖ ಚಕ್ರ
ಲಾಂಛನಂಗಳಪ್ಪ ಕರ ಚರಣಂಗಳುಮಂ ನೋಡಿ 'ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯನಪ್ಪು
ಕೆಯ್ಯಂತೆ ಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ವಿ—

ಕಂ|| ಸವಿವೆವಸರಮಿದು ವಿದ್ಯಾ
ಯುವತಿಯ ವದನಾರವಿಂದ ಮಧುವನೆನುತ್ತಂ ||
ವಿವಿಧ ಕಳಾಚಾರ್ಯರನಾ
ರ್ಯವರ್ಯರಂ ಗುರು ನಿಯೋಗದೊಳ್ ಯೋಜಿಸಿದಂ || ೧೪೬ ||
ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪು
ಣ್ಯಭಾಗಿಗಳ್ ಕಲಿಸೆ ಗುರುಗಳೊಡವಂದುದೊ ಪೂ ||
ರ್ವ ಭವೋಪಾರ್ಜಿತ ವಿದ್ಯಾ
ವಿಭವಮೆನಲ್ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಣತರಾದರ್ || ೧೪೭ ||
ರೋಮಾಂಚಮನೊಡರಿಸೆಯುಂ
ರಾಮನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರ ವಿ
ದ್ಯಾ ಮಹಿಮೆ ಚತುಷ್ಟಪ್ತಿಕ
ಲಾ ಮಹಿತರ ಮನದೊಳಿಷ್ಠೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ || ೧೪೮ ||

- ಮ॥ ಸೊಡರಂ ಪೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗೆ ಸೊಡರೊಳ್ ತೇಜಂ ಗುಣಾಧಿಕೃದಿಂ ।
ಕಡುಗೊರ್ವಂ ಪಡೆವಂತೆ | ತಮ್ಮ ವಿಶದಪ್ರಜ್ಞಾ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷದಿಂ ॥
ಪಡೆವಾತೇನಱುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕಳೆಯುಂ ತತ್ತೋವಿದರ್ ಮೆಚ್ಚೆ ನೂ ।
ಮೃಡಿ ಮೇಲಾದುವು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಳ್ ಸತ್ತೇವೆ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ
- ಚ॥ ಕಲಿತನಮುಂ ಮಹಾಬಲಮುವುಳ್ಳನ ಕಯ್ದುವೆ ಕಯ್ದು | ಪಂದೆದು ।
ಬಲನೆನಿಸಿದವಂ ಪಡಿದ ಕೈದುವದೇತರ ಕೈದುವೆಂಬಿನಂ ॥
ಕಲಿಸಿದ ಭಾರ್ಗವಾ¹ತ್ಮಜರನೋಡಿದ ತಜ್ಞರ ಮುಯ್ಯು ನೆತ್ತಿಯಂ ।
ಗೆಲೆ ಸಲೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರದೇಂ ನೆರೆ ಕಲ್ತರೊ ಕೈದುವೆಲ್ಲಮುಂ ॥ ೧೫೦ ॥
- ಮ॥ ಮಿಗೆ ವಂದೆಲ್ಲರ ಬಿಲ್ಲ ಬಿನ್ನಣದ ಬಿಣ್ಣುಂ | ರಾಮನೇಸೆಂಬಿನಂ,
ಮಿಗೆ ತನ್ನೇಸ್ಸುಪಮಾನಮಾದುದೆನ್ನೆ ರಾಮಂ ಕಲ್ತ ಬಿಲ್ಲಲೈಯಂ ॥
ಪೊಗಟಲ್ವೇಟ್ಟದೆ | ರಾಮನೊಳ್ ಸದೃಶವೆಂಬನ್ನಂ | ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಿಂ |
ಜಗಮಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಚಾಪ ಚಾಪಲತೆಯಂ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ ೧೫೧ ॥

ಅಂತವರ್ ಸಕಲಶಸ್ತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರಾಗಿ ಕುಮಾರ ದಶಾತಿಶಯ
ಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯುದುಂ—

- ಚ॥ ಹಿಮಕರ ಬಿಂಬದಿಂ ಕಡೆದುದೋ ಪಳಕಿಂ ಪಡೆದತ್ತೊ | ಪೂಗಳಿಂ ।
ಸಮೆದುದೋ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಣಿಯಿಂ ಬೆಸಕೆಯ್ದುದೊ ಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳಿಂ ॥
ಸಮನಿಸಿದತ್ತೊ ಕೋಮಲವೃಣಾಳಿಕೆಯಿಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಯ್ದೊ ಪೇ ।
ಉಮಿದೆನೆ ರಂಜಿಸಿತ್ತು ರಘುರಾಮನ ಪಾಂಡುರ ದೇಹಮಂಡಲಂ ॥ ೧೫೨ ॥

ಕಂ॥ ಉನ್ನತ ಲಲಾಟ ಪಟ್ಟಂ,
ಮನ್ನಿಸದಷ್ಟಮಿಯ ಚಂದ್ರನಂ | ನಗೆಗಣ್ಣಳ್ ॥
²ಮುನ್ನಡೆವಿಡಿದುವು ಕಮಳಮು
ನಿನ್ನೇವಣ್ಣಿಪುದೊ ರಾಮನಭಿರಾಮತೆಯಂ ॥ ೧೫೩ ॥

- ಚ॥ ತೆರೆ ಕರೆಗಣ್ಣಿದಿಂಗಡಲ ಗಾಡಿಯನೇಳಿಸ್ತು ತೋರಮುತ್ತಿನೈ ।
ಸರದ ಮರೀಚಿಯಿಕ್ಕುಸಿರಿಯ ತಾಯ್ವನೆ ರಾಮನ ಪ್ತೇರುರಂ ಮನೋ ॥
ಹರಮೆನಿಸಿತ್ತು | ವಾರವನಿತಾಜನ ವಶ್ಯವಿಧಾನ ವೇದಿಯೊಳ್ ।
ದೊರೆಯೆನಿಸಿತ್ತು | ಧೈರ್ಯಗುಣ ರೋಹಣಶೈಲ ಶಿಲಾತಲೋಪಮಂ ॥ ೧೫೪ ॥

1. ತ್ಮಜನಿನೋದಿತ ತಜ್ಞರ ಮುಯ್ಯು ನೆತ್ತಿಯುಂ. ಚ.

2. ಮುನ್ನರೆ ಕ. ಖ. ಗ ಘ.

ಕಂ ಎಳಿಸಿದುವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ವಿ
ಶಾಳವೆಲೋಚನ ಯುಗಂಗಳಂಗ ಪ್ರಭೆಯಿಂ ||
ಮೇಳಿಸಿ ನಗೆಯಂ ಪಾಳಿಸಿ
ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳಲರ್ಧ ಪುಂಡರೀಕ ಶ್ರೀಯಂ

|| ೧೫೫ ||

ಹರಿನೀಲ ರತ್ನಮಂ ಕಂ
ಡರಿಸಿದ ಕಣ್ಣಿೞವಿ¹ಗೆಯ್ದ ಜೀವಂಬೊಯ್ ||
ತಿರೆತೋರ್ಪ ಗಂಡಗಾಡಿಗೆ
ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯದು ಲೋಕಂ

|| ೧೫೬ ||

ಚ || ಮನಮನಲರ್ಚಿದತ್ತು ಪುರುಷೋತ್ತಮನುಚ್ಚ ಲಲಾಟ ಲೇಖಿ ಕೃ
ಷ್ಣನ ಕುರುಳೋಳಿ | ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪೇರುರವಳಾಯತಿವೆತ್ತು ವಾರಿಜಾ ||
ಕ್ಷನ ಧವಳೇಕ್ಷಣಂ | ಪುರುಷಸಿಂಹನ ಸಿಂಹ ಕಟೇತಟಂ | ಜನಾ |
ದರ್ಶನನ ಭುಜಂಗ ಭೀಮ ಭುಜವಾಂಬುಜನಾಭನ ನಾಭಿಮಂಡಲಂ || ೧೫೭ ||

ಪೊಳೆಯೆ ನಖಾಂಶುಮಂಡಲ ಫಣಾಮಣಿ, ಪಂಚಫಣಾಸಿತಾಹಿಗಳ್
ಬಳಿದಪುವೀಂಟಲೆಂದು ದಶಕಂಠನ ಬಲ್ಲುಸಿರ್ದ²ತದೀಯ ನಿ ||
ರ್ಮಳತರ ಕೀರ್ತಿ ದುಗ್ಧರಸಸಾನಮನೆಂಬನೆಗಂ ಪೊದಟ್ಟು ಕೋ |
ಮೃಳಿಕೆಯನಾಳ್ವ ನೀಳ್ವ ಬಗೆಗೊಂಡುವು ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಹುಶಾಖೆಗಳ್ || ೧೫೮ ||

ಉ || ಹಾರ ಮರೀಚಿಯಂ, ಮೃರಕತಚ್ಛವಿಯಂ ಗೆಲೆ ದೇಹದೀಪ್ತಿ ನೀ
ಹಾರ ಮರೀಚಿಯಂ, ಕುಸುಮ ಸಾಯಕನಂ ಗೆಲೆ ಗಂಡಗಾಡಿ,
ರೀರವ ನಾದಮಂ, ಜಲಧರಧ್ವನಿಯಂ ಗೆಲೆ ಬೇೞಿಬೇೞಿ ಗಂ |
ಭೀರರವಂ | ಬಲಾಚ್ಚು ತರದೇನೆಸೆದಿದರ್ ರೊ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್

ಮ || ರಣದೊಳ್ ರಾವಣನಂ ಜವಂಗೆ ಪೊಸತಿಕ್ಕಲ್, ತಾರಶೈಲಕ್ಕೆ ತೆಂ
ಕಣದಂ ಕಂಕಣದಂತೆ ಕೈಗೆವರಿಸಲ್ ಭೂಚಕ್ರಮಂ ಚಕ್ರಮಂ ||
ರಣದೊಳ್ ಸಾಧಿಸಲೆಂದು ಪುಟ್ಟಿದವರೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯರೇ, ರಾಮ |
ಕ್ಷ್ಮಣರಪ್ರಾಕೃತವಿಕ್ರಮರ್ ತ್ರಿಭುವನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜರ್ || ೧೫೯ ||

ಅಂತು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ತನೂಭವರುಂ ನಾಲ್ಕುಂ
ರತ್ನಶಿಲಾಸ್ತಂಭಗಳಂತೆ ರಘುಕುಲ ಸಮುದ್ಧರಣ ಸಮರ್ಥರಾಗಿ ದಶರಥಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ
ಮನೋರಥನಾಗಿ—

ಮ॥ ಸೃ॥ ಧನಮಂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದಾರ್ಜಿಸಿ, ವಿಷಯಸ್ತುಖಾಸ್ವಾದನಂ ದೋಷ ನಿಷ್ಠಾ ।
 ದನಮತ್ತಿಂಬಂತೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೊದವಿಸೆ ಪದೆಪಂ ಭಾರತೀ ಹಂಸಿ ವಕ್ತ್ರಾ ॥
 ಬ್ಜಿನಿಯೊಳ್ ನಾನಾವಿಧಂ ನರ್ತಿಸೆ, ಹಿಮಕರ ಭಾಸ್ವದ್ಯಶೋ ವಲ್ಲಿಗಾಲಂ ।
 ಬನಘಂಭೋರಾಶಿ ವೇಲಾ ವನಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟಂ ಭಾರತೀಕರ್ಣಪೂರಂ ॥ ೧೬೧ ॥

ಇದು ಪರಮ ಜನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
 ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರ ಭಾರತೀ
 ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
 ಕುಮಾರೋದಯವರ್ಣನಂ
 —ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ—

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀಸುದತಿ ತನ್ನರಸ್ಸರ
ಸೀ ಸದನದೊಳಿರ್ದು ಸಾತ್ರದಾನ ವಿನೋದ ||
ವ್ಯಾಸಂಗಮನೊದವಿಸೆ ಸೌ
ಖ್ಯಾಸೀನಂ ಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಮಿಥಿಲಾ ಪುರಾಧಿನಾಥಂ
ಪ್ರಥಿತಯಶಂ ಜನಕನಾಮಹೀಭುಜನ ಮನೋ ||
ರಥ ಭೂಮಿ ವಿದೇಹಿಗದೇಂ
ಸೃಧು ಕುಚ^೧ಯುಗದೊಡನೆ ^೨ಕೋರ್ಪವಡೆದುದೊ ಮಧ್ಯಂ

|| ೨ ||

ಶಶಿಕಾಂತ ಮುಕುರದಂತಿರೆ
ಶಶಿಮುಖಿಯ ಕದಂಪುಗಳ್ ಬೆಳರ್ತುವು ಹರಿನೀ ||
ಲ ಶಲಾಕೆಯಂತೆ ಬಾಸೆಗೆ
ವಿಶೇಷಮೆನೆ ಪಸರಿಸಿತ್ತು ಕರ್ಪೆಳವಸಿಪ್ಪೊಳ್

|| ೩ ||

ವಳಿರೇಖೆ ಮಸುಳೆ ಗರ್ಭಂ
ಬಳಿವುದುಮೊಡವಳೆದು ಸತಿಯ ಮಧ್ಯಂ ಚೆಲ್ವಂ ||
ತಳೆದುದು ನಯನಾನಂದಮು
ನೆಳವೆಪ್ಪಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾದೊಡಂ ಪುಟ್ಟಿಪವೋಲ್

|| ೪ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಭವ ಭದ್ಧ ವೈರದಿಂ ಕಾ
ದು ವಿದೇಹಿಯ ಗರ್ಭಮಂ ನಿಶಾಚರನಿರ್ದಂ ||
ವಿವಿಧೋಪಸರ್ಗಮಂ ಪಡೆ
ಯವೆ ಮುಳಿಸಂ ಪಡೆವ ಮುಳಿವ ದುಶ್ಚರಿತಂಗಳ್

|| ೫ ||

1. ಭರ. ಗ. ಚ.

2. ತೋರ್ಪು. ಗ

ಆ ವಿದೇಹಿಯ ಗರ್ಭಮನಾನಿಶಾಚರನದೇಂಕಾರಣದಿಂ ಕಾದಿದರ್ಶನದೊಡೆ
ಚಂದ್ರಪುರಮನಾಳ್ವಂ ಚಂದ್ರಧ್ವಜನಾತನರಸಿ ಮನಸ್ವಿನಿಯೆಂಬಳಾಕೆಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ
ಚಿತ್ತೋತ್ಸವೆಯೆಂಬ ಬಾಲಿಕೆಯುಮಾನ್ಯಪನ ಪುರೋಹಿತನ ಮಗನಪ್ಪ ಕಪಿಳನೆಂಬ
ಬಾಲಕನುಂ—

ಕಂ || ಒಡನಾಡಿಯುವೊಡನೋದಿಯು
ನೊಡವಳೆದುಂ ಪಲವುಕಾಲದಿಂದನುಬಂಧಂ ||
ಗಿಡದೊಡಲೆರಡಸುವೊಂದೆನೆ
ಗೆಡೆವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಕೂಡಿ ನಲಿಯುತ್ತಿದರ್

|| ೬ ||

ಅಂತವರೋರೊರ್ವರಂ ಮಚ್ಚಿ—

ಮ || ಪದೆಪಿಂ ಚುಂಬಿಸದುಮ್ಮಳಂ ಬಯಸಿದಾಗಳ್ಳನ್ಮಥಕ್ರೀಡೆ ಕೂ |
ಡದಬಲ್ ಕಳ್ಳೊಡಗೂಡುವಂಜಿಕೆ ಮನಕ್ಕುದ್ವೇಗಮಂ ಮಾಡೆ ನೋ ||
ಡದೆ ತಾಯ್ತಂದೆಯಗಲೈಯಂ ಮದನ ರಾಗೋನ್ಮಾದದಿಂ ಮುಂದುಗಾ |
ಣದೆ ಮುಗ್ಧಾಶಯರಾ ವಿದಗ್ಧಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಿದರ್ವಾಯಿರ್ವರುಂ || ೭ ||

ಕಂ || ಅನಿತಿಂದ್ರಿಯ ಸುಖಮುಂ ಸ್ವ
ಶ್ವನ ಸುಖಮೊಂದಪ್ಪೊಳಡಂಗಿದತ್ತೆನೆ ನೃಪನಂ ||
ದನೆಯುಂ ದ್ವಿಜ ನಂದನನುಂ
ಮನೋಜ ಸುಖರಸ ವಿಲೀನ ಮಾನಸರಿದರ್

|| ೮ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹನ ಮಗಂ ತತ್ಪುರಾಧಿಪತಿ—

ಚ || ಕೊಡೆವಿಡಿದಂತೆ ಮಂಡಳಿಸೆ ಮೇಲೆ ಕಿರೀಟಮರೀಚಿ ಸುತ್ತಲುಂ |
ಕಡಿತಲೆಯಾಳ್ ಕಡಂಗಿಬರೆ ಮಾರ್ಗಮೊಡಂಬಡೆ ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್ ||
ನಡೆಯೆ ಹಯಂ ವಿಳಂಬಿತದೆ ಕುಂಡಳಮಂಡಿತನೇಂ ವಿಳಾಸಮಂ |
ಪಡೆದನೊ ಪದ್ಮರಾಗ ಮಣಿಕುಂಡಲ ಮಂಡಿತ ಗಂಡಮಂಡಲಂ || ೯ ||

ಅಂತು ಬರುತ್ತುಂ—

ಚ || ಶರದದ ಚಂದ್ರನಂ ನಗೆಮೊಗಂ ನಗೆ ಚಂದ್ರಮರೀಚಿಮಾಲೆಯಂ |
ತರಳ ಕಟಾಕ್ಷಮಾಲೆ ಗೆಲೆ ಬಂದು ಗೃಹಾಂಗಣದೊಳ್ ಲತಾ ತನೂ ||

ದರಿ ನಡೆನೋಡೆ ಕಂತು ನಡೆ ಪೂಡಿದ ಪೂಗಣೆಗೆತ್ತು ನಾಡೆ ಕಾ |
ತರತೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ಬಗೆ ನೋಡಿದನಾಕೆಯನಾ ಕುಮಾರಕಂ || ೧೦ ||

ಅಂತಾತಂ ಕಣ್ಣೋಲ್ತುನೋಡಿ ದೂದವಿಯನಟ್ಟುವುದುಂ—

ಚ || ಬಗೆಯದೆ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನೊಲವಂ ನೆಲೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಂದುದಂ |
ಬಗೆಯದೆ ಪಾಟಿಯಂ ಪಸುಗೆಯಂ ಗುಣಹಾನಿಯನಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ||
ಬಗೆಯದೆ ಬಂದ ದೂದವಿಗೆ ಚಿತ್ತಮನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೂಟದಾಸೆಯಂ |
ಬಗೆದಳಿದಾವ ವಿಸ್ಮಯಮೊ ನಾರಿಗೆ ನಚ್ಚಿನ ಕೆಯ್ದ ಕೈತವಂ || ೧೧ ||

ಅಂತಾಕೆಯನಾ ಕುಮಾರಂ ಬರಿಸಿ ತನಗರಸಿವಾಡಿ ಕಪಿಳನಂ ಮರುಳ್ವಾಡಿ
ಕಳೆವುದುಮಾತನದುವೆ ನಿರ್ವೇಗಕಾರಣವಾಗೆ ಕೆಲವುಕಾಲದಿನಾರ್ಯಗುಪ್ತರೆಂಬಾ
ಚಾರ್ಯರ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ಬಾಹ್ಯತಪೋರೂಪಮಂ ತಳೆದು—

ಕಂ || ಆ ಸುದತಿ ನೆಲಸೆ ಚಿತ್ತ ನಿ
ವಾಸದೊಳಾ ಕಪಿಳಮುನಿ ತಪಶ್ಚ್ರೀ ತನುವಂ ||
ಬಾಸಣಿಸೆ ¹ತೇದು ಪೊನ್ನಂ ^{ಮುನ್ನಂ}
ಪೂಸಿದ ಕರ್ಬೊನ್ನ ಪಾಪೆಯಂತೆವೊಲಿದಂ || ೧೨ ||

ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮನಮಂ ಮಾನಿನಿ
ಗೊಪ್ಪಿಸಿ ತನುವಂ ತಪಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಮನಸಿಜನಿಂ ||
ಸೊಪ್ಪಾಗಿದೊರ್ಚವಡಿಯ
ಕುಸ್ಪಸಮಂ ಪೊಲ್ತು ಪೊಳಿಗೆ ನೇರಿದನಾದಂ || ^{ಮುನ್ನಂ} || ೧೩ ||

ಮುನಿ ನಡೆದಾ ತಪದೊಳ್ ಜೀ
ವನಮಂ ತನೆ ಪೀರ್ದು ದೇವಗತಿ ಸಮನಿಸೆ ಮು ||
ನ್ನಿನ ಪಗೆಯಂ ಕುಂಡಲನಂ
ನೆನೆದವಧಿಯನಳವಿಗಟಾದ ಮುಳಿಸಂ ತಳೆದಂ || ೧೪ ||

ಆತಂ ನಿಜವಿರೋಧಿಯಪ್ಪ ಕುಂಡಲಮಂಡಿತಂ ಪೆಟತೊಂದು ಪೆಣ್ಣೊಸುವರಸು
ವಿದೇಹಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಬಳೆವುದಂ ತಿಳಿದು—

ಕಂ || ಗರ್ಭದ ಪೆಣ್ಣೊಸಿಂಗಂ

ಗರ್ಭಿಣಿಗಂ ಬಾಧೆ ಪಿಂಗಿ ಪೆತ್ತಾಗಡೆ ಗ ||

ಭಾರ್ಭಕನನುಯ್ಯನೆಂಬೀ

ದುರ್ಭಾವನೆಯಿಂ ವಿದೇಹಿಯಂ ಕಾದಿವಂ

|| ೧೫ ||

ಮ || ಹರಿದಿಕ್ಕಾಂತೆಗೆ ಚಾರು ಚಂದ್ರಕಳೆಯುಂ ಚಂಡಾಂಶುವುಂ ಪುಟ್ಟವಂ |

ತಿರೆ ಭೂವಲ್ಲಭ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭೆಗೆ ಪುತ್ರೀಪುತ್ರರೊಂದಾಗಿ ರಾ ||

ಗ ರಸಂ ಕೈಮಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಪೂರ್ವಭವ ಬದ್ಧಕ್ರೋಧದಿಂ ಬಾಲನಂ |

ಸುರಾನುರ್ವಿಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ದುನುಯ್ಯತೆಂದಿಂ ಸ್ವರ್ಭಾನು ಬಾಲಾರ್ಕನಂ || ೧೬ ||

ಅಂತು ನೆಗೆದು ಗಗನಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪೋಗುತ್ತಂ—

ಚ || ಒಗೆವೆನೊ ಬೀಸಿ ಪಾಸಪ್ಪಿಯೊಳಟ್ಟುವೆನೋ ಕಡಲೊಳ್ ಕರುಳ್ಗಳಂ |

ತೆಗೆವೆನೊ ಕುತ್ತಿ ಕತ್ತಿಗೆಯೊಳೆಕ್ಕುವೆನೋ ವಿಪಿನಾಗ್ನಿಯೊಳ್ಳರು ||

ತ್ತುಗಿವೆನೊ ಕೂಡೆ ಮೆಯ್ದೊವಲನಲ್ಲದೊಡೆನ್ನಲಾಟದೆಂದು ದಿ |

ಟ್ಟಿಗಳೊಳೆ ನುಂಗುವಂತೆ ನಡೆನೋಡಿದನಾ ಶಿಶುವಂ ನಿಶಾಚರಂ || ೧೭ ||

ಅಂತು ನೋಡಲೊಡಮರ್ಭಕನ ಪೂರ್ವಭವದಣುವ್ರತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳಂ
ನಿಜಮಹಾವ್ರತ ಸಂಸ್ಕಾರದೊಳಂ—

ಕಂ || ಫಣಿ ಗರುಡಾಂಕದ ಪಚ್ಚೆಯ

ಮಣಿಯಂ ಕಂಡಂತೆ ಮಣಿಯೆ ಶಿಶುವದನ ನಿರೀ ||

ಕ್ಷಣದಿಂದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ದಾ

ರುಣಭಾವಂ ದೇವನುಪಶಮಕ್ಕೆಡೆಯಾದಂ

|| ೧೮ ||

ಒಡಲೊಳಗುಡಿದ ಸರಲ್ ಪೊಟ

ಮಡುವುದಯಸ್ಕಾಂತ ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳೆಂತಂ ||

ತೊಡಲಿಂ ಪೋದುದು ಮುನಿಸಿನ

ಪೊಡರ್ಪು ನಕ್ಷಂಚರಂಗೆ ಶಿಶುಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್

|| ೧೯ ||

ಅಂತುಪಶಮ ಭಾವಮುಂ ಪಾಪಭೀರುತ್ವಮುಂ ತನಗೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಪುಟ್ಟಿ ತನ್ನ

1. ನೊರ್ವಂ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ. ಚ.

2. ಡಾಂಡದ. ಚ. ; ಡಾಂಗದ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

ಕರ್ಣಕುಂಡಲಮಂ ಬಾಲಕನ ಕರ್ಣಯುಗಳಂಗಳೊಳಮರ್ಚಿ ಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿ
ನೀಡಾಡಿ ಪೋಪುದುಂ—

ಚ || ತನುರುಚಿ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಮರೀಚಿ ವಿಯತ್ತಳಮೆಲ್ಲಮಾ ಪಳ |
ಜ್ವನೆ ಬೆಳಪಂತು ಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯೊಳೊಯ್ಯನೆ ಬಂದು ಖೇಚರೇಂ ||
ದ್ರನ ವೃದ್ಧತಲ್ಪದೊಳ್ ಸುರ ಕುಮಾರಕನಂದುಪಪಾತ ತಲ್ಪದೊಳ್ |
ಜನಿಯಿಸಿದಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ಪಡೆದಂ ಶಿಶು ನಿರ್ಭರ ಹರ್ಷ ಭಾರಮಂ || ೨೦ ||

ಅಂತಾ ಶಿಶುವಂ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮನಾಳ್ವೆಂದುಗತಿ
ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನಂದಿನ ಸ್ತೂಲ್ಕವಂದ ಪುಷ್ಪವತಿ ವೆಸರ ಮಹಾದೇವಿ ಫಲವತಿಯಾದ
ಳೆನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭಾ ಮಂಡಲ ವಿಳಾಸಮಂ ತಳೆದನಪ್ಪುದೃಂ ಪ್ರಭಾ
ಮಂಡಲನೆಂದು ವೆಸರನಿಟ್ಟನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಉ || ಈಗಳೆ ಪುಟ್ಟಿದೆನ್ನ ಶಿಶುವಂ ಕರುಣಂ ತನಗಿಲ್ಲದೆತ್ತಿಕೊಂ |
ಡಾಗಸದತ್ತಲಂತಕನ ದೂತನವೋಲ್ ಪಿಡಿದುದುಯ್ದನೊರ್ವನಿ ||
ನ್ನೇ ಗಳ ಗೆಯ್ಯೆನೆಂದಟಿ ವಿದೇಹಿ ನವೋತ್ಪಲಮಾಲೆ ಕಾಞುವಂ |
ತಾಗೆ ಕದುಷ್ಟ ವಾರಿಗಳನುಣ್ಮಿದುವಾಕೆಗೆ ಬಾಷ್ಟವಾರಿಗಳ್ || ೨೧ ||

ಕಂ || ಬಡವಂ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ
ಪಡೆವಂತೆಂತಾನುಮೊರ್ವನಂ ತನಯನನಾಂ ||
ಪಡೆದಾಗಳೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ
ಪಿಡಿದುದುಯ್ದಂ ದನುಜನೆಂದು ಶೋಕಂಗೆಯ್ಯಳ್ || ೨೨ ||

ರಕ್ಷಾವಿಧಾನಮಂ ತನು
ರಕ್ಷಕರಂ ಬಗೆಯದೆನ್ನ ತನಯನನುಯ್ಯಂ ||
ರಾಕ್ಷಸನೆಂದಟ್ಟಿಳ್ ಧವ
ಳೇಕ್ಷಣೆ ದಳದಳಿಸಿ ಸುರಿಯೆ ಬಾಷ್ಟಜಲಂಗಳ್ || ೨೩ ||

ಕುಳವೃದ್ಧಿಯರುಂ ಧಾತ್ರೀ
ಕುಳಮುಂ ಶುದ್ಧಾಂತ ಕಾಂತೆಯರ್ಕಳುಮುಲಿಂ ||
ದಟಿ ಕಂಡು ಜನಕನತಿ ವಿ
ಹ್ವಳ ಚಿತ್ತಂ ಶೋಕರಸಮನೊಳಕೊಂಡಿದರ್ || ೨೪ ||

ಆಗಳ್ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರೀ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಬಾಲಕಂಗ ಮೋ
ಘಮಪಾಯಮಾಗದೀಕೆಯುಮಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯವತಿಯಕ್ಕುಮೆಂದು ಶೋಕಮನದಿರ್ಪೆ

ವಿದೇಹಿ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ನಿಜ ತನೂಜೆಯ ಮುಖ ಸರೋಜಮಂ ನೋಲ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಆ ಸತಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಹರ್ಷ ವಿ
ಕಾಸಂ ಮಧುಬಿಂದುಮಾಲೆ ನೀಲೋತ್ಪಲದಿಂ ||
ಸೂಸುವಮೋಲ್ ನಗೆಗಣ್ಣಿಂ
ಸೂಸಿದುನಾನಂದಬಾಷ್ಪ ಬಿಂದುವಿತ್ತಾನಂ || ೨೫ ||

ತದನಂತರಂ—

ಕಂ || ಆ ರಾಜಭವನದೊಳ್ ಮಣಿ
ತೋರಣಮೊಡರಿಸಿದುವೀಕ್ಷಣಾಕರ್ಷಣಮಂ ||
ಭಾರತಿಕನಾಗಿ ಮಂದ ಸ
ಮಾರಂ ಕೈನಿಡಿದುವುತ್ಸವ ಧ್ವಜ ತತಿಗಳ್ || ೨೬ ||

ಕೆದಡಿದ ಪಿಷ್ಟಾತಕದಿಂ
ದೊದವಿದ ಪಟವಾಸ ಚೂರ್ಣದಿಂದಳವಡೆ ಕ ||
ಟ್ಟಿದ ರನ್ನದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿಂ
ಪದಿಸಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದುದಿಟ್ಟಿಳ್ ನೃಪಸದನಂ || ೨೭ ||

ಬದ್ಧವಣಂ ಬಾಜಿಸೆ ದೆಸೆ
ಬಿದ್ದಂ ಕುಣಿದಾಡೆ ಗಣಿಕೆಯರ್ ಪೂವಲಿಯೊಳ್ ||
ಮುದ್ದಾಡೆ ತುಂಬಿಗಳೊಮುಗಿ
ಲುದ್ದಂ ಪರಿದತ್ತು ಹರ್ಷರಸಮಾ ಪುರದೊಳ್ || ೨೮ ||

ಚ || ಪಡೆದುದು ಗಾಯನೀಮಧುರ ಮಂಗಳ ಗೇಯಮುಪಾಯನಂಗಳಂ |
ಕುಡಲೆಡೆಯಾಡುತಿರ್ಪ ಗಣಿಕಾ ಮಣಿನೂಪುರ ಕಿಂಕಿಣೀರವಂ |
ಕುಡಿದುಪಹಾರ ಪುಷ್ಪರಸಮಂ ಮೊರೆದೇಲ್ವಿಳಿನೀ ರವಂ ಮಗ |
ಳ್ವಡೆಯೆ ವಿದೇಹಿ ಪೌರಜನ ಕರ್ಣರಸಾಯನದೊಂದು ತಂದಲಂ || ೨೯ ||

ಅಂತು ಜಾತಕಮೋಕ್ಷವಮಂ ಮಾಡಿ ದಶಮದಿನದೊಳ್ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ
ಸಸ್ಯಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸೀತೆಯಪ್ಪುದಿಂ ಸೀತೆಯೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಡ
ಪುತ್ತಮಿರೆ ಮದನಮೋಹನ ದೀಪಕಳಿಕೆಯಂತೆಯುಂ, ಕಾಮ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ
ಯುಂ, ನಿರಂತರೋಪಚಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ ಸಕಲ ಕಲೆಯೊಳತಿ
ಪರಿಣತಿಯಡೆದು—

ಕಂ || ಶಶಿಲೇಖೆಯೆನಲ್ ಕರ್ಪೂ

ರ ಶಲಾಕೆಯೆನಲ್ ವಿಳೋಚನೋತ್ಸವಮಂ ಮಾ ||

ಡಿ ಶಿಲೀಮುಖಕುಂತಳೆ ಮದ

ನ ಶಿಲೀಮುಖದಂತೆ ಭುವನಮಂ ಸೋಲಿಸಿದಳ್

|| ೩೦ ||

ಮನಸಿಜನಾಜ್ಞಾರೂಪಮಿ

ದಿನೆ ಕರ್ವಿನಬಿಲ್ಲನೊಲ್ಲದುರ್ಚುವ ಸಮ್ಮೋ ||

ಹನ ಶರಮೆನೆ ಬಾಜಿಸಿದುದು

ಜನಕಜೆಯ ಬೆಡಂಗು ಮದನ ಜಯ ಡಿಂಡಿಮಮಂ

|| ೩೧ ||

ಉ || ಲೀಲೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ ನಯನೋತ್ಸವಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ವ ಗಾಡಿಯಿಂ |

ದೇಳಿಸಿ ಕಾಮ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಳಾವಿಳಾಸದಿಂ ||

ದೇಳಿಸಿ ಚಾರು ಚಂದ್ರಕಲೆಯಂ ನೆಲೆವೆರ್ಚಿಸಿದಳ್ ಮರಾಳ ಲೀ |

ಲಾಳಸಯಾನೆ ಜಾನಕಿ ವಿದೇಹಿಗೆ ಮೋಹರಸ ಪ್ರವಾಹಮಂ

|| ೩೨ ||

ಕಂ || ಜನಕಂಗೆ ಹರ್ಷದೊದವಂ

ಜನಿಯಿಸಿ ಜಾನಕಿಯ ರೂಪವಿಭವಂ ಮಾಡಿ ||

ತ್ತನುರೂಪಂ ನೃಪಸುತನಾ

ವನೊ ವರನೀ ವನಿತೆಗೆಂಬ ಮನದುಮ್ಮಳಮಂ

|| ೩೩ ||

ಚಂ || ಜನಕಜೆ ಮಿಾಱಿ ಶೈಶವಮನೇಂ ತಲೆದೋಱಿದುದೋ ನವೀನ ಯೌ |

ವನ ವಿಭವಂ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯನೊಂದೆರಡಂ ನಿಜ ಪಲ್ಲವಾಧರಂ ||

ನನೆಯ ಸರಲ್ಲೊಂದೆರಡುಮಂ ಕಡೆಗಣ್ ಕುಡುವುರ್ವ ಕಾಮದೇ |

ವನ ಕುಡುವಿಲ್ಲನೊಂದೆರಡುಮಂ ಪಡೆದೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವಿನಂ

|| ೩೪ ||

ಅಂತು ಜಾನಕಿ ಜನನೀಜನಕರ ಮನಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಮನೊದವಿಸುತಿಸಿನ
ಮೊಂದುದಿವಸಂ—

ಮ||ಸ್ರ|| ಚರನೊರ್ವಂ ಬಂದು ಬೇಗಂ ಜನಕನ ಸಭೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕೆ ಭೀತಾ |

ತುರ ಚಿತ್ತಂ ಚೀನ ಚೇಲಾಂಚಲಮನಧರದತ್ತುಯ್ ಚಿತ್ತೈಸಿದೊಂದಂ || ೩೫ ||

ಹರಿವಂಶೋತ್ತಂಸ ಲೋಕಾಧ್ಯತಮನಸಮಯೋತ್ಪಾತಮಂ ಲೋಕಲುಂಟಾ |

ಕರಸಂಖ್ಯಾತರ್ ಕಿರಾತರ್ ನೆರೆದು ನಿಖಿಲ ಭೂಚಕ್ರಮಂ ಸೂಱಿಗೊಂಡರ್ ||

ಕಂ || ಇಜ್ಜಿದು ತವಿಸುವೊಡೆ ಪಡೆ ನಾ

ಡೆಱಿಯರ ಕೈಯಳವಿಯಲ್ತು ಕಂಡಂತುಟನೆ ||

ನ್ನಱುವಂತುಟನುಳ್ಳಂತುಟ

ನಱುಪುವೆನವಧರಿಪುದೆಂದು ಚರನಂತೆಂದಂ

|| ೩೬ ||

ಕಂ || ¹ಧನದಾಚಲಕ್ಕೆ ಬಡಗಣ

ದೆನೆ ವಿಜಯಾರ್ಥಾಚಲಕ್ಕೆ ತೆಂಕಣದೆನೆ ದು ||

ಷ್ಠ ನಿವಾಸಮರ್ಥ²ಪರಮೆಂ

ಬ ನಾಮದಿಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛದೇಶಮಿಪುರದಪಾರಂ

|| ೩೭ ||

ಅಲ್ಲಿ ಮಯೂರಮಾಲೆಯೆಂಬ ಶಬರ ಶಿಬಿರಮನಾಳ್ವ ತರಂಗತಮನೆಂಬ ಶಬರ
ನಾಯಕಂ ತನ್ನಾಳ್ವನಾಡ ಬೇಡವೆಡೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಪೋತ ಕಾಂಭೋಜ
ಕಣಾದಿ ದೇಶಂಗಳಂ ಕೆಡಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು—

ಉ || ನಾಡರಸಂ ತಗುಳ್ಳು ತಡೆಗಾಲದ ಮಾರಿಯ ಮೂರಿಯಂತೆ ಕ |

³ಣ್ಣೋಡದೆ ಬಾಲ ವೃದ್ಧ ವನಿತಾ ವಧೆಗೆಯ್ದು ಕವರ್ತೆಗೊಂಡು ಸು ||

ಟ್ರೋಡಿಸಿ ಜಾತಿಯಂ ಕೆಡಿಸಿ ನಾಡನವಂ ಕಡಿದಿಕ್ಕಿ ಮೆಚ್ಚಿದಂ |

ಬೇಡರಸಂ ತರಂಗತಮನಾನಿರೆ ಬೇಡರಸೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂ

|| ೩೮ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಚರ ವಚನಮನಾಲಿಸಿ ತುಂ

ಬುರಕೊಳ್ಳಿಯ ತೆಪದಿನಂಬರಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಲ್ದಾ ||

ಹರಿವಂಶಕೇತು ಕಣೈಸು

ಸೆರೆವರಿಯೆ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಮುಳಿದಂತೆಂದಂ

|| ೩೯ ||

ಉ || ಒಂದೆ ಕುಠಾರದಿಂದಡವಿಯಂ ಕಡಿನಂತಿರೆ ಪೋಡುಗಾಱನೆ |

ನ್ನೊಂದೆ ಭುಜಾಸಿಯಿಂ ಶಬರಕೋಟೆಯನಿಕ್ಕಿ ಪಿಶಾಚ ಕೋಟೆಗಾ ||

ನಂದಮನುಂಟುಮಾಲ್ಪಿಸುಟುದಾನದನೇಳಿಸಿದೆಂದು ದುರ್ಯಶೋ |

ದುಂದುಭಿ ನಾದಮಾವರಿಸದಿರ್ಕುಮೆ ಕೂಡೆ ಜಗಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ

|| ೪೦ ||

ಕಂ || ಇಱಿಯದೆ ಬೇಡಿದೊಡೀಯದೆ

ಬಱದೆ ಕುಲೀನತೆಗೆ ಬೆಸೆದು ಪಾರ್ಥಿವ ಶಬ್ದ ||

ಕೈಱಿವಟ್ಟಿನಿಸಿ ಧರಿತ್ರಿಗೆ

ಪೊಱಿಯೆನಿಸಂ ರಾಜ ನಾಮಧಾರಕನಲ್ಲೇ

|| ೪೧ ||

ಎಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ನುಡಿಯೆ—

ಕಂ|| ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಂ ದಶರಥ

ಜನನಾಥಂ ತತ್ಸಹಾಯದಿಂ ಲುಬ್ಧಕ ವಾ ||

ಹಿನಿಯಂ ಮರ್ದಿಸು ಧುರದೊಳ್

ನಿನಗಂ ತನಗಂ ಜವಂಗಮಿದಿರಾಂಪವರಾರ್

|| ೪೨ ||

ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಜನಕಂ ದಶರಥನಲ್ಲಿಗೆ ಲೇಖವಾಹಕರ
ನಟ್ಟಿ ಸಮರಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಬೇಗಮೊಂದೆರಡು ಪಯಣಮಂ ನಡೆದನಿತ್ತಲ್—

ಕಂ|| ಬಾರಿಸಿ ಲೇಖಾರ್ಥಮನವ

ಧಾರಿಸಿ ದಶರಥಮಹೀಭುಜಂ ಪ್ರಾಯಿಸುವುದುಂ ||

ಭೇರಿಯ ಬಂಭಾರವಮದು

ಭೈರವ ರವದಂತೆ ತೀವೆ ಗಗನೋದರಮಂ

|| ೪೩ ||

ಆ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳಿದು—

ಚಂ|| ಪುದಿಯೆ ವಿಭೂಷಣಾಂಶು ನಭಮಂ ತನುದೀಧಿತಿ ಬೇಟಿದೊಂದು ಜೊ |

ನ್ನದ ಸಿರಿ ಕಾರ ಕಾರಿರುಳ ಮೆಯ್ಸಿರಿ ತಪ್ಪದೆನಲ್ ದಿಗಂತಮಂ ||

ಪುದಿಯೆ ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ತರುಣಕೇಸರಿವೋಲ್ ಪುಗುತಂದರಿವರುಂ |

ಕದನ ಮದೋದ್ಧತರ್ ದಶರಥಕ್ಷಿತಿನಾಥ ಸಭಾಂತರಾಲಮಂ

|| ೪೪ ||

ಅಂತು ಬಂದು ತಂದೆಯ ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆಱಗಿ—

ಕಂ|| ಬಲದೆಡಗೆಲದಾಸನದೊಳ್

ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ನೆಲಸಿ ಮೇರುನಗದುಪನಗಮಂ ||

ಗೆಲೆವಂದರ್ಪಸರಿಸೆ ನಿ

ಸ್ತುಲ ಮುಕ್ತಾಭರಣ ಕಿರಣ ನಿರ್ಝರ ನೀರಂ

|| ೪೫ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ|| ಗೆಲೆ ನಿಟಲಮರ್ಥಚಂದ್ರನ

ವಿಲಾಸಮಂ ನೊಸಲೊಳೆಸೆಯೆ ಕರ ಸರಸಿಜ ಕು ||

ಟ್ಮಲಮನ್ಮತಕಳೆಗೆ ದಂತಾಂ

ಶು ಲೇಖೆ ಮಾಪೊಳೆಯೆ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ನುಡಿದಂ

|| ೪೬ ||

ಕಂ || ದೇವರ್ ದಿಗ್ವಿಜಯ ವ್ಯಸ
 ನಾವಷ್ಟಂಭದೊಳೆ ನಡೆಯದಾಟವಿಕರೊಳಾ ||
 ದೀವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಡೆವುದಿ
 ದಾವುದೊ ಜಸಮಿಱುಪೆಗಾನೆ ಮೊಗಮಿಕ್ಕುವುದೇ || ೪೭ ||

ಅದರಿಂದೇವರೇ ಬೆಸನನೆಮಗೆ ದಯೆಗೆಯ್ವದಿವರನಾಸ್ವಾದಿತ ರಣ ರಸರ್
 ಕಿಱುಯರೆಂದು ಬಗೆಯವೇಡದೆಂತೆನೆ—

ಚ || ಕಿಡಿ ಕಿಱುದಾದೊಡಂ ಸುಡದೆ ಕಾನನಮಂ ತರುಣಾರ್ಕನಾದೊಡಂ |
 ಕಿಡಿಸನೆ ತೀವ್ರಮುಷ್ಯ ತಮಮಂ ಹರಿ ಬಾಲಕನಾದೊಡಂ ಪಡ ||
 ಲ್ಲಡಿಸನೆ ಗಂಧಸಿಂಧುರ ಘಟಾವಳಿಯಂ ಕಿಱುಗೂಸೆನಲ್ತೆವೇ |
 ಡೆಡಱಿದರಂ ಜವಂಗೆ ಪೊಸತಿಕ್ಕನೆ ವಿಕ್ರಮಶಾಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೪೮ ||

ಕಂ || ಮಾತೇನೊ ಕಿಂಕಿರಾತಂ
 ಪೂತಂತೆ ಕಿರಾತಸೇನೆ ಪುಣ್ಣಡೆ ಶರ ಸಂ ||
 ಘಾತದ ಸವಿದೋರ್ಕುಂ ರಘು
 ಜಾತಂಗಿಂಟನೆಯ ಕೇಶವಂಗಿದಿರುಂಟೇ || ೪೯ ||

ಸ್ರ || ಅಂಬೇಱಿ¹ಗಾಂತರಂ ತತ್ತಱಿದಱಿದು ಭುಜಾಗರ್ವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿ |
 ಟ್ಟಿಂ ಬೇಯೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಬೆಂದಗುಳ್ಳು ಮೆಱಿದು ಬಿಲ್ವಲೈಯಂ ನಾಡನಿನ್ನೆಂ ||
 ದುಂ ಬೇಡಪೊರ್ದದಂತಾಗಿರೆ ನಿಯಮಿಸಿ ಬಂದಪ್ಪನಾನೆಂದು ಶೌರ್ಯಾ |
 ಲಂಬಂ ರಾಮಂ ರಣಕ್ಕಟ್ಟಾಗನೆನೆ ಬೆಸನಂ ತಂದೆಯಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡಂ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯಂ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಅಪರಿಮಿತಮೆನಿಪ ಚತುರಂ
 ಗ ಪತಾಕಿನಿ ತಮಗೆ ಕದನಕೇಳಿಗೆ ನೆರಮ ||
 ಲ್ತುಪಕರಣಮೆನಿಪ ಕೋದಂ
 ಡಸಾಣಿಗಳ್ ದಂಡಸಾಣಿಗಳೆನೆಯೆನೆ ತಳದರ್ || ೫೧ ||

ಗಿಲಲೆರಿದಿವರಿವರ ದೋ
 ಬಲಮಂ ತ್ರಿಭುವನದೊಳೆವರ್ಗೆ ನೆರಮಲ್ತು ಚತು ||
 ಬಲಮೆನಿತುಂ ನುಡಿ ನೆರವೆನೆ
 ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ನಿಚ್ಚವಯಣದಿಂದೆಯ್ತಂದರ್ || ೫೨ ||

ಅಂತೆಯ್ವೆವರ್ಪುದುಮವರನುಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ—

ಪೃ || ನೆಲಂ ಬೆಸಲೆಯಾದವೋಲ್ ನೆರೆದ ಲುಬ್ಧಕವ್ಯೂಹಮಂ |
 ಗೆಲಲ್ ನೆಱಿದೆನೀಗಳೆಂಬ ಬಲಗರ್ವಮಂ ತಾಲ್ದಿದಂ ||
 ಬಲಾಚ್ಯುತರ ಕೂಟದಿಂ ಜನಕನುಗ್ರ ವನ್ಯದ್ವಿಪಂ |
 ಬಲಂಬಡೆದುದೆಂಬಿನಂ ವಿಕಟ ದಂತಕೂಟಂಗಳಿಂ

|| ೪೩ ||

ಅನಂತರಮುದಾತ್ತರಾಘವನಮೋಘ ಶರಾಸನಾದಿ ವಿವಿಧಾಯುಧ ಸನಾಥ
 ನಾಗಿ ರಥಮನೇಱಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕಾಲ್ಗಾಪಿನೋಳ್ ನೆರೆದುಬರೆ ಜನಕ ಕನಕರಿವರ್
 ವಿಜಯ ಗಜಮನೇಱಿ ಮು^೧ಗೋಲೋಳ್ ನಡೆಯೆ ನಾಡ ಗಡಿಯನೆಯ್ವಿ ಬರ್ಪ
 ಸಮಯದೋಳ್—

ಮ || ಬಲಭಾರಕ್ಕೆ ಬಿಗುರ್ತು ಸುಯ್ಯೆ ಘಣಿರಾಜಂ ಸುಯ್ದಸುಯ್ವಿಂ ಧರಾ |
 ವಲಯಂ ಕೆಟ್ಟು ನಭಕ್ಕೆ ಪಾಠದಪುದೋ ಪೇಟೆಂಬಿನಂ ಭಾನು ಮಂ ||
 ಡಲಮಂ ಮಂಡಳಿಸಿತ್ತು ತದ್ಬಲ ಪದ ಪ್ರೋದ್ಧೂತ ಧೂಳೀಚ್ಚಟಾ |
 ವಲಿ ಕಲ್ಪಾಂತ ಕೃಶಾನುಧೂಮ ಪಟಲೀ ಶಂಕಾ ಸಮುತ್ಪಾದಕಂ || ೪೪ ||

ಅನಂತರಂ ನೆಲಂ ಬೆಸಲೆಯಾದಂತೆ ಬರ್ಪ ಬೇಡವಡೆ ರಸೆಯಿನೋಗೆವಸು
 ರಗ ಪಡೆಯಂತೆಯುಂ, ಪೋಮತಳದಿನಿಟುವ ಧೂಮಕೇತುಗಳಂತೆಯುಂ, ಕಡೆಗಾಲ
 ದೊಳೆಡೆವೊತ್ತಿ ಸುತ್ತಲುಂ ನೆಗೆವನಲನ ಪೊಗೆಯಂತೆಯುಂ, ನಡೆವ ನಂಜಿನ ಬಿಂಜ
 ದಂತೆಯುಂ, ಕರ್ಬುಲಿಯ ಪಿಂಡಿನಂತೆಯುಂ, ಸಿಂಗದ ಜಂಗುಳಿಯಂತೆಯುಂ, ಜವ
 ನೆಮೊಪೋರಿವಿಂಡಿನಂತೆಯುಂ, ಬರಸಿಡಿಲ ಬಳಗದಂತೆಯುಂ, ಕಾಲಾಯಸ ಕಾಳ
 ಪುರುಷ ಪರಿಷಜ್ಜನದಂತೆಯುಂ, ಕಾಳರಕ್ಕಸನ ಸಂತಾನದಂತೆಯುಂ, ಕುಲನಗ
 ಮಹತ್ತರ ಕುಲದಂತೆಯುಂ, ಅರ್ಧಪ್ರಹಾರವರ್ಧನದಂತೆಯುಂ, ಯಮ^೨ಘಂಟಾ
 ಸಂಘಾತದಂತೆಯುಂ, ಮಾರಿಯ ಮೂರಿಯಂತೆಯುಂ, ಕ್ರೂರಗ್ರಹ ಪರಿಗ್ರಹ
 ದಂತೆಯುಂ, ಅಗುವುಮದ್ಭೂತಮುಮಾದುದಲ್ಲಿಂಬಟಿಯಂ—

ಚ || ಕರಿಗಳೆಂಕೆವೆಟ್ಟುಗಳವೋಲ್ ನಡೆತಂದುವು ವಾಜಿರಾಜಿಗಳ್ |
 ತೆರೆಗಳ ತೆರ್ಕೆಯಂತೆ ಕವಿತಂದುವು ಲುಬ್ಧಕ ಸೈನಿಕಾಬ್ಧಿಯೋಳ್ ||
 ಕರಿ ಮಕರಂಗಳಂತೆ ರಥಕೋಟಿಗಳೊಸುರಮಾಗೆ ಬಂದುವಾ |
 ವರಿಸಿದುವಾವಗಂ ಗಗನಮಂ ವೃಕ ಕಾಕ ಸೃಗಾಲ ಕೇತುಗಳ್ || ೪೫ ||

- ಕಂ || ರುಂಜೆಯ ದನಿ ದಿಕ್ಪಾಲರ
 ನಂಜಸೆ ತಳ್ತೊಗೆವ ಕೋಡ ಕಾಳೆಯ ದನಿ ದಿ ||
 ಕ್ಕುಂಜರಮಂ ಬೆದರಿಸೆ ನಭ
 ಮಂ ಜೇವೊಡೆಯುಲಿಪು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿತ್ತಾಗಳ್ || ೫೬ ||
- ಪಲದಿವಸಕ್ಕೆಂತಾನುಂ
 ಕಲಹಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದು ಕೆಲಬರ್ ಬಿಲ್ಲಂ ||
 ಗೊಲೆಗೊತ್ತಿ ತೀವಿ ತೆಗೆದೇಂ
 ನಲಿವರಿದರೊ ಜವನ ದೂತರೆನಿಸಿ ಕಿರಾತರ್ || ೫೭ ||
- ಕರಿಘಂಟಾನಾದಂ ಹಯ
 ಖುರಪುಟ ನಿನದಂ ವರೂಢ ಚೇತ್ಕಾರಂ ಕಿಂ ||
 ಕರ ಚಾಪ ಟಂಕೃತಂ ಭೋ
 ಗರೆವಿನಮಾರ್ದೆತ್ತಿದತ್ತು ವನಚರ ಸೈನ್ಯಂ || ೫೮ ||

ಮುತ್ತಿತ್ತ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಬಲಮೆ ಚಂದ್ರಬಲಮಾಗೆ—

- ಕಂ || ಆನೆ ಹಯಂ ತೇರಾಳೆಂ
 ಬೀನಾಲ್ಪುಂ ಸೇನೆ ಬೇಡವಡೆಯೊಡೆಯನ ಪೇ ||
 ರಾನೆ ಹಯಂ ತೇರಾಳೆಂ
 ಬೀನಾಲ್ಪುಂಸೇನೆಯೊಡನೆ ತಾಗಿದುವಾಗಳ್ || ೫೯ ||
- ಉ || ಪಂದಲೆ ಪಾಱಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟರೆ ಬಾಣಜಾಲದಿಂ |
 ಪಂದರವಿಕ್ಕಿದಂತಿರೆ ನಭಂ ಮದದಾನೆಯ ದಂತ ಶಲ್ಕವೆಂ || ೬೦ ||
 ಟುಂದೆಸೆಗುಳ್ಳದಂತೆಸೆಯೆ ಕೂರಸಿ ಕೂರಸಿಯೊಳ್ಳಳಂಚೆ ಭೋ |
 ರೆಂದೊಡನುಣ್ಣೆ ತೋರಗಿಡಿ ತಾಗಿದುವಂದೆರಡುಂ ಚತುರ್ಬಲಂ || ೬೦ ||
- ಅಂತು ಕಾದುವಾಗಳ್—
- ಚ || ಇನಿತು ಸಿಡಲೆ ಕಾಯ್ಪಿನಿತು ನಂಜಿನ ಗಾಳಿಗೆ ವೇಗವಿಲ್ಲಿನಲ್ |
 ಕನಕನನಾಜಿಯೊಳ್ ಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದನಳ್ಳುಱಿ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದಂ ||
 ಜನಕನನೆಚ್ಚನಚ್ಚುಡಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೇಱಿದ ತೇರನಾವನಾಂ |
 ಪನೊ ಯಮನಂತರಂಗ ಸುಭಟೋತ್ತಮನಂ ಮಹಾಜಿಯೊಳ್ || ೬೧ ||
- ಶಾ || ತೇರಚ್ಚಂ ಮುಱಾಯೆಚ್ಚು ಬಿಲ್ಲನುಡಿಯೆಚ್ಚಶ್ವಂಗಳಂ ಸೂತನಂ |
 ಕೂರಂಬಿಂ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ತಾಂ ಗಡೆನಗಂ ಮಾಱಾಂಪ ಗಂಡಂ ಗಡೆಂ ||

ದಾರುತ್ತುಂ ಗೆಲೆ ಕಾದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂ ಕಂಡಂತದಂ ಲೋಕ ಸಂ ।
ಹಾರಂನಾಲ್ಪ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ರಘುಜಂ ಕೊಂಡಂ ಧನುರ್ಧಂಡಮಂ॥ ೬೨ ॥

ಚ ॥ ಒದವಿದ ಚಾಪಟಂಕೃತಿ ಭಯಂಕರಮಾಗೆ ವರೂಢಭಾರದಿಂ ।
ದದಿರೆ ನೆಲಂ ಮನಃಪವನವೇಗದಿನೆಯ್ವಿ ಬಲಂ ಮಹಾಬಲಂ ॥
ಕದನ ಮದಾವಿಲಂ ಕಟಿಯೆ ಬಲ್ಲರಿಯೆಂಬಿನಮಂಬನಂಬು ನ ।
ಟ್ಟದೆ ನೆಲನಾಗೆ ಕೂಡೆ ಗತಜೀವಿತಮಾಯ್ತು ಕಿರಾತ^೧ಸಾಧನಂ ॥ ೬೩ ॥

ಆಗಳ್—

ಕಂ ॥ ಗೆಲ್ವಾರೆ ಜನಕಸೇನೆ, ಸ
ಡಿಲ್ದಗಿಯೆ ಕಿರಾತಸೇನೆ, ದಶರಥರಾಮಂ ॥
ಬಿಲ್ದೆಗೆದಿಸೆ, ಮಾರ್ಪಡೆಯೊಳ್
ಬಲ್ಲಲೆಯರ್ ಶಬರನಾಯಕರ್ ಪಡಲಿಟ್ಟರ್ ॥ ೬೪ ॥

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಲಯಸಮಯ ಸಮುತ್ಪಾದನ ಸಮಗ್ರ ವೀರ
ಗ್ರಹಾವೇಶಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವು—

ಕಂ ॥ ಪಾರದೆ ಕೈದುನ ಬಲಮಂ
ಪಾರದೆ ನೆರವಲಮನೊಂದೆ ತೋಳ್ವಲದಿಂ ಸಂ ॥
ಹಾರಿಸಿದಂ ಮಾರ್ಬಲಮಂ
ವಾರಿಜನಾಭಂಗೆ ಸಂಗರಕ್ಕಿದಿರುಂಟೇ ॥ ೬೫ ॥

ಆಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಕಡಂಗಿ ಕಾದುವಾಗಳವರ ಬಲಕ್ಕೆ ಸುಗಿದು
ಮೆಯ್ದೆಗೆವ ಬೇಡವಡೆಯಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು—

ಚ ॥ ಅದಿರದಿರ್ಚಿ ತಾಗಿದ ತರಂಗತಮಂ ದಿನನಾಯಕಂಗೆದಿ ।
ಚಿದ ತಮದಂತೆ ಮೆಯ್ದೆಗೆಯೆ ಮಾರ್ಬಲದಾನೆಗೆ ಕೂಟಪಾಕಳಂ ॥
ಕುದುರೆಗೆ ^೨ಕರ್ಣದೂಷಿಕೆ ರಥಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಲ್ ಭಟಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕೆಂ ।
ಡದ ಮುಟಿಯೆಂಬಿನಂ ಕಟಿದನಂಬಿನ ಪೆರ್ಮುಟಿಯಂ ಹಲಾಯುಧಂ ॥ ೬೬ ॥

ಉ ॥ ಕಾದಲಿರ್ಚಿ ಕೈದುವಿಡಿಯಲ್ಬಗೆದರ್ಪುದು ಮೊಗ್ಗೆ ಮಂಜಿನಂ ।
ತಾದುದು ನಂಜನೆಂಜಲಿಸಿದಂತೆವೊಲಾದುದು ಬೇಗೆ ಪರ್ವಿದಂ ॥

1. ಸಂಕುಲಂ. ಕ. ಖ. ; ಸೈನಿಕಂ ಗ. ಘ.

2. ದಂತ. ಚ.

ತಾದುದು ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಮುಗಿಲ್ಲೆಣೆಯಾದುದು ಕೂಡೆಯೊಕ್ಕಿದಂ ।

ತಾದುದು ರಾಮಬಾಣ ಹತಿಯಿಂದಿರಿದಾದ ವಿರೋಧಿಸಾಧನಂ || ೬೭ ||

ಆಗಳ್—

ಕಂ || ಬಲವಟಿಯೆ ತರಂಗತಮಂ

ಪಲಾಯನೋದ್ಯುಕ್ತನಾಸೆವಟ್ಟಂ ಜಂಘಾ ||

ಬಲಮಂ ದಶರಥರಾಮನ

ಶಿಲೀಮುಖಕ್ಕೆಡಲುಂತವಂ ದಶಮುಖನೇ || ೬೮ ||

ಓಡಲೊಡರಿಸುವೊಡಂ ತೊಡೆ

ಸೇಡೊಡರಿಸಿದವ್ವುದೆಂದು ಭಯರಸದಿಂದ ||

ಲ್ಲಾಡೆ ಮನಂ ಕೈದುವನೇ

ಡಾಡಿದನಂಜಿಸುಗುವೊರುಮಂ ರಾಮಶರಂ || ೬೯ ||

ತುಟಿಲಾತ್ತನಕ್ಕವಂ ನೀ

ರಿಟುವಂತಳವಟುದು ಸೂಸೆ ಕಣ್ಣೀರ್ತೇರಿಂ ||

ದಿಟಿದಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಸಮಡಿ

ಗಿಟುವಿನೆಗಂ ಲುಬ್ಧಕಂ ನೆಲಂ ಪಟುವಿನೆಗಂ || ೭೦ ||

ಚ || ಸುಗಿದಿರೆ ಚಂದ್ರವಾಂಡಲದಮುಂದೆ ತಮಂ ಕೆಡೆದಿದುರ್ದೆಂಬಿನಂ ।

ಮುಗಿಯೆ ಕರಾಂಬುಜಂ ಕುವಲಯಂ ನಗುವಂತಿರೆ ರಾಮಚಂದ್ರನೇ ||

ಱ್ಗಿಗೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ತೊಟ್ಟನೆ ತರಂಗತಮಂ ಶರಣೆಂದು ಬೀಳ್ವುದುಂ ।

ಗಗನಮನಾಗಳಾವರಿಸಿದತ್ತಪಹಾರ ಘನಾನಕ ಸ್ವನಂ || ೭೧ ||

ಕಂ || ಅಂಬರಮಂ ವಿಜಯಪತಾ

ಕಾಂಬರವೊಡನೊಡನೆ ಸಕಲ ದಿಗ್ವಿನಿತಾವ ||

ಕ್ರಾಂಬುಜಮನೆಭಯಘೋಷಂ

ಚುಂಬಿಸಿದುವು ಕಳೆದುದಮರ ಕುಸುಮಾಸಾರಂ || ೭೨ ||

ಅಂಜದಿರೆಂಜದಿರೆನೆ ಮುಗಿ

ದಂಜಲಿಪುಟಮಂ ತರಂಗತಮನಿದಿರೊಳ್ಳಿಂ ||

ದಂಜನಗಿರಿಯವೊಲಿರೆ ಕೊ

ಟ್ಟಂ ಜಯಜಾಯಾಸಹಾಯನಭಯಮನಾಗಳ || ೭೩ ||

ಉ || ಮುಕ್ತಿನ ಪೊನ್ನ ಪೆರ್ದುಡುಗೆಯಂ ವಸನಂಗಳನಿತ್ತರಣ್ಯದೊಳ್ |
 ನಿತ್ತರಿಪಂತು ನಾಡ ಗಡಿಯಂ ಮಹಿದುಂ ಪುಗದಂತವಂಗೆ ಭೂ ||
 ಪೋತ್ತಮನಾಜ್ಞೆಯೆಂಬ ಮಣಿಮಂಡನಮಂ ನಡುನೆತ್ತಿಗಿತ್ತು ದಿ |
 ಗ್ಭಿತ್ತಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಚಂದನ ವಿಲೇಪಮನಿತ್ತನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ || ೭೪ ||

ಕಂ || ಪ್ರಬಲನಬಲನವೊಲಂತಾ
 ಶಬರಂ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಬೇಗಮೆಂದುದನೇಗೊಂ ||
 ಡು ಬರ್ದುಂಕಿ ಪೋದನೆನೆ ರಾ
 ಮಬಾಣಮಂ ಕದನಭೂಮಿಯೊಳ್ ಮಿಾಜುವರಾರ್ || ೭೫ ||

ಆಗಳನೇಕಮಂಗಳಾನಕ ರವಂಗಳೊಡನೆ—

ಕಂ || ನಗುವಂತೆ ಪೆಟರ ಬಿಲ್ಬ
 ಲೈಗಳಂ ತಣ್ಣೆಗಳನುಗುಳೆ ಪೂಜಿವ ನೆವದಿಂ ||
 ಜಗದಧಿಪ ಧನುರ್ಗುಣಮಂ
 ತ್ರಿಗುಣಿಸಿದಂ ತೋರಮುಕ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯಿಂ || ೭೬ ||

ಅಂತು ಪೂಜಿಸಿ—

ಉ || ಮಾರಣಮಂತ್ರ ನಾದಮೆನಿಸಿತ್ತು ವಿರೋಧಿಗೆ ಶಾಂತಿಕಕ್ರಿಯಾ |
 ಕಾರಣ ಮಂತ್ರನಾದಮೆನಿಸಿತ್ತು ಧರಿತ್ರಿಗೆ ವೃತ್ಯು ವಂಚನೋ ||
 ಚ್ಚಾರಣ ಮಂತ್ರನಾದಮೆನಿಸಿತ್ತಿಮಗೆಚ್ಚರಿ ನಿನ್ನ ಚಾಪ ಟಂ |
 ಕಾರ ನಿನಾದಮೊಂದೆ ಪಲವುಂ ತೆಟನಂ ತಳೆದಂದಮಾವುದೋ || ೭೭ ||

ಕಂ || ಏನಂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮ
 ನಾನೊಡರಿಸುವೆಂ ಕುಮಾರ ಕನ್ನೆಯನಿತ್ತೆಂ ||
 ಮೇನಕೆಯಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದ
 ಜಾನಕಿಯಂ ಮದನ ವಶ್ಯ ಮಣಿದೀಪಿಕೆಯಂ || ೭೮ ||

ಅನುಬಂಧಮನ್ವಯಾ ಗತ
 ಮೇನಿಸಿದುದಧನಧಿಕಮಾಗೆ ಮಾಲ್ಪಿನುನಯದಿಂ ||
 ದನೆನುಗುಣ ಸಸ್ಯ ಸಂಪಾ
 ದನ ಸೀತೆಯೆನಿಪ್ಪ ಸೀತೆಯಂ ನಿನಗಿತ್ತೆಂ || ೭೯ ||

ಎಂದು ನುಡಿದು ರಾಮನುಮಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯುಮಂ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿ

ಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಜನಕಂ ಕತಿಸಯ ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಕಟಿಪುವುದುಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರಯೋಧ್ಯೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿನಿರ್ವುದುನೊಂದುದಿವಸಂ—

ಕಂ || ಜನಕಂ ತನುಜೆಯನಿತ್ತಂ
ಮನುವಂಶ ಲಲಾಮನಪ್ಪ ರಾಮಂಗೆಂಬೀ ||
ಜನವಾರ್ತೆಗೇಳ್ವ ನಾರದ
ಮುನಿಗಾದುದು ನೋಟ್ಟು ಕೌತುಕಂ ಜಾನಕಿಯುಂ || ೮೦ ||

ಉ || ಪೆಂಡಿರ ಲೀಲೆಯಂ ಯತಿಗೆ ನೋಟ್ಟುದು ಪಾಟಿಯೆ ಮುಂಜಿ ಕಚ್ಚುಟಂ |
ಗುಂಡಿಗೆ ಬೋಳಮಂಡೆ ಮಣಿದಂಡಮಿವೀಕ್ಷಣ ಸೌಖ್ಯ ಹೇತುವೇ ||
ಕಂಡೊಡೆ ಬಾಲೆಯರ್ ತಮಗೆ ಪೇಸದೆ ಮಾಣ್ಬರೆ ನಾರದಂ ಮರು |
ಳ್ಳೊಂಡವೊಲಾಗಸಕ್ಕೆ ನೆಗೆದಂ ವೃಥೆಯಲ್ತಿ ಸರಾಗ ಸಂಯಮಂ || ೮೧ ||

ಅಂತು ನಾರದಂ ಗಗನವೀಧಿಯಿಂ ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಬಂದು ಕನ್ನೆವಾಡದ ಬಾಗಿ
ಲ್ವಾಡಮಂ ಪುಗುವಾಗಳ್—

ಕಂ || ಬಿರಿಮುಗುಳಿಂ ತುಜುಗಿದ ತಾ
ವರೆಗೊಳದೊಳಗಾಡುವೆಂಚೆವೆಣ್ಣನದೇಂ ಚ ||
ಪ್ರಸಿದಳೊ ಸೀತೆ ಕನ್ಯಾ
ಪರೀತೆ ವೈಡೂರ್ಯ ರತ್ನಮಯವೇದಿಕೆಯೊಳ್ || ೮೨ ||

ಆಗಳದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಮಂ ನಾರದನ ವಿಕೃತಾಕಾರಮಂ ಕಂಡು ತರುಣಿ ಹರಿಣಿ
ಯಂತೆ ಬಿರ್ಚಿ ಬಿಜುತೋಡುವುದುಂ—

ಕಂ || ತತ್ತರುಣಿಯ ಬಟುವಟಿಯಂ
ಪತ್ತಿ ಹಿತಾಹಿತ ವಿಪೇಕ ವಿಕಲಂ ಪಟಿಯಂ ||
ಪೆತ್ತಾಮುನಿಪಂ ಭ್ರಾಮಕ
ದತ್ತೆಳಸುವ ಪಚ್ಚೆಗರ್ಬುನಕ್ಕೆಣೆಯಾದಂ || ೮೩ ||

ನಾರದನೇಂ ತಳೆದನೊ ಕ
ನ್ಯಾರತ್ನಮನೆಳಸಿ ಪರಿವ ಪರಿಣತಿಯಿಂ ನಿ ||
ಸ್ವಾರಮನಂ ನೀಲ ಶಲಾ
ಕಾರತ್ನಮನೆಳಸಿ ಪರಿವ ತೃಣ ಪರಿಣತಿಯಂ || ೮೪ ||

ಅಂತು ಬಟವಟಿಯನುಟಿಯದೆಯ್ತುರ್ವುದುಂ—

ಕಂ || ಧಾತ್ರಿ ಪಱುವಂತು ತನ್ನಂ
ಧಾತ್ರೀಜನಮಡಸಿ ಪಿಡಿದು ಪರಿಭವಿಸುವುದುಂ ||
ಮಿತ್ರಂ ಶಲಭಕ್ಕೆನೆ ಮುನಿ
ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಲೋಭದಿಂದಮಂದಘವಟ್ಟಂ

|| ೮೫ ||

ಅಗಳಾ ಕಳಕಳಮಂ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ಕಡಿತಲೆಯಂ ತೂಗುತ್ತಂ
ಕಡುಗಲಿಗಳ್ಳುಟ್ಟೆ ಬರ್ಪುದುಂ ಭಯರಸದಿಂ ||
ನಡುಗುತ್ತಂ ನಾರದಮುನಿ
ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಗಗನಕ್ಕೊಗೆದಂ

|| ೮೬ ||

ಅಂತು ಪೊಳೆದು ಪಾಱು—

ಶಾ || ಪಿಂದಂ ಬೆನ್ನಗುಳ್ಳಪ್ಪರೆಂದು ಪೆಜಗಂ ನೋಡುತ್ತುಮೋಡುತ್ತುಮೆ |
ಯ್ತಂದಂ ಗಾಳಿಗೆಜಂಕೆ ಮೂಡಿದಮೊಲಾಕಾಶಂಬರಂ ನೀಳ್ವದಂ ||
ಕುಂದೇಂದು ಪ್ರಭೆಯಂ ಮನಂಗೊಳಿಪುದಂ ವಿದ್ಯಾಧರೀ ಲೋಚನಾ |
ನಂದಸ್ಯಂದಿ ತಟೀ ವಿಲಾಸ ವನಮಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ನಾರದಂ || ೮೭ ||

ಅಂತಾ ನಗಮನೆಯ್ವಿ ಸಾನು ನಂದನ ಲತಾಮಂದಿರದೊಳಗಣೆಂದುಕಾಂತ
ಶಿಲಾತಲದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಮನೋವಿಷಾದಮುಮಂ ಗಗನಾಧ್ವಜೇದಮುಮಂ
ತಳೆದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಖೇದಮನೇನಗಿನಿತಂ ಸಂ
ಪಾದಿಸಿದಾ ಕನ್ನೆ¹ಗಳವಿಗಱಿದಱಿಲಂ ಸಂ ||
ಪಾದಿಸುವೆನೆಂದು ಪರಪೀ
ಡಾ ದುಶ್ಚರಿತಕ್ಕೆ ನಾರದಂ ಬಗೆದಂದಂ

|| ೮೮ ||

ಅಂತು ಬಗೆದಂದು—

ಉ || ನೂಲ ಪವಣ್ಣವಣ್ಣೆಬರೆ ನಿನ್ನು ಘನೋನ್ನತಮಂ ಪ್ರದೇಶಮಂ |
³ಪೋಲಿಸಿ ನಾರದಂ ವಿಷಮ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಕಲಾ ವಿಶಾರದಂ ||

1. ಗಳಲನದವಳಲಂ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.
2. ವಣ್ಣಕಣ್ಣ. ಕ. ಗ. ಘ.
3. ಪಾಲಿಸಿ. ಖ. ಗ. ಘ.

ಬಾಲೆಯ ಮುದ್ದುಗೆಯ್ತು ಮುಮನಾಕೆಯ ಸುಂದರ ರೂಪಮಂ ಮಹಾ ।
ಲೀಲೆಯುಮಂ ದುಕ್ಕೂಲ ಪಟಡೊಳ್ ಬರೆದಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮೆಂಬಿನಂ ॥೮೯॥

ಅಂತು ಪರವಿದ್ಧ ಪರಿಣತಿಯಂ ಮೆಜ್ಜಿದಾಪಟಮಂ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜಧಾನಿ
ಯಪ್ಪ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದ ಪೊಜವೊಲಿಲ ವಿನೋದ ವನದೊಳಗಣ ಮಣಿ
ಭವನಮೊಳಗೆ ¹ನೇಜು ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಮ ॥ ಕೆಲಬರ್ ಖೇಚರ ರಾಜಕರ್ ಬಳಸೆಯುಂ ಕೇಳೇವನ ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ।
ಚಲನ ನ್ಯಾಸ ವಿಲಾಸಮಂ ಮೆಜ್ಜಿದು ದೇಹಚ್ಛಾಯೆಯುಂ ರತ್ನಕುಂ ॥
ಡಲ ಭೂಷಾ ರುಚಿಯುಂ ಪಳಂಚೆ ದೆಸೆಯಂ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ಮನ್ಮಥಂ ।
ಗಲಗಿಕ್ಕಲ್ ನಡೆವಂತೆ ಮಂದಗತಿಯಿಂ ಬಂದಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ॥ ೯೦ ॥

ಅಂತು ಬರುತ್ತುಮಾನಿಕೇತನದೊಳಿದ್ ಚಿತ್ರಪಟಮಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ ॥ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆ ವರ್ಣ
ಕ್ರಮದಿಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಶೋಭೆ ಚೆಲ್ವಿಂ ನಯನ ॥
ಕೈಮರ್ದಂ ಮುಂದಿಡೆ ಖೇಚರ
ನೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ಬಯಸಿನೋಡಿ ಬರೆಪದ ಪೆಣ್ಣಂ ॥ ೯೧ ॥

ಮ ॥ ಅನುರಾಗಂ ತನಗಾಗಿ ಕಂಡನಿತಜ್ಞಂದಾವಿದ್ಧಮಂ ತನ್ನ ಮು ।
ನ್ನಿನ ಜನ್ಮಾಂತರದಪ್ಪಜಂ ಪೊಸಯಿಪಂತಾಲೋಕಿಸುತ್ತಿಪುದುಂ ॥
ನನೆಯೆಂಬೆಂದಿಸೆ ನಿರ್ದಯಂ ಮನಸಿಜಂ ಕರ್ಣಾಂತ ವಿಶ್ರಾಂತಲೋ ।
ಚನಯುಗ್ಮಂ ನಸುಮುಚ್ಚೆ ಮುಚ್ಚೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ॥ ೯೨ ॥

ಕಂ ॥ ಬರೆದುರಗಲೇಖೆ ಮೂರ್ಛಾ
ಪರಿಣತಿಯಂ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂ ಪುಟ್ಟಿಪವೋಲ್ ॥
ಬರೆಪದ ಕನ್ನೆ ಭವಾಂತರ
ಪರಿಚಯದಿಂ ಮೋಹಮೂರ್ಛೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಳ್ ॥ ೯೩ ॥

ಅದನಾತನ ತಂದೆಯಪ್ಪಿಂದುಗತಿ ಕೇಳ್ವ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಬಂದು ಶೀತಲ
ಕ್ರಿಯೆಗಳನೊಡರ್ಚೆ—

ಕಂ || ಶಿಶಿರೋಪಚಾರದಿಂ ಖಚ

ರ ಶಿರೋಮಣಿ ನಯನ ಕುವಲಯಂ ಬಿರ್ಚೆ ಮನೋ ||

ಜ ಶಿಲೀಮುಖ ಕೇಲಿತ ಹೃ

ತ್ಯುಶೇಶಯಂ ತಡೆದು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಲ್ಲುತ್ತಂ

|| ೯೪ ||

ತದನಂತರಮಾವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜನೀಪಟಮನಿಲ್ಲಿ ಗಾತ೯ಂದರೆಂದುಮೃಳಿಸು
ತ್ತುಮಿರೆ ನಾರದನಾಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಚಿತಾಸನದೊಳೆದು ಖಚರಸತಿಗಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಜನಕಂ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪನಾ

ತನ ವನಿತೆ ವಿದೇಹಿಯೆಂಬಳಾಕೆಗೆ ವಿಯದಂ ||

ಗನೆಗೆ ತುಹಿನಾಂಶು ಕಳೆಯೆನೆ

ಜನಿಯಿಸಿದಳು ಸೀತೆಯೆಂಬ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂ

|| ೯೫ ||

ಮ || ಸುರ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕನ್ಯಕಾ ಜನದೊಳಾ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮಂ ಪೋಲ್ವರೊ |

ವರಮಿಲ್ಲಿ ನೃಪರತ್ನವಾಕೆಗನುರೂಪಂ ರತ್ನ ಮೇಳಾಸಕಂ ||

ದೊರೆವೆತ್ತಿರ್ಕುಮಿದಂ ನಿವೇದಿಸುವೆನೆಂದಾ ಕನ್ಯಕಾ ವಿದ್ಧಮಂ |

ಬರೆದಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದೆನಕ್ಕೆ ನಿಮಗಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ

|| ೯೬ ||

ಎಂದು ನಾರದಂ ಪರಸಿ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಉ || ಏನುಮನಾರೊಳಂ ನುಡಿಯದುಮೃಳದಿಂ ವಿರಹಾಕುಲಂ ಮನೋ |

ಗ್ಲಾನಿಯನೊಂದಿ ಪೆಣ್ಣುಬರೆಪಂ ಬರೆದಂತಿರೆ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ ||

ಜಾನಿಸಿ ಚಿತ್ತಮಂ ಪುದಿಯೆ ಮೋಹತಮಂ ಬೆಮರುಣ್ಮೈ ಪೂಣ್ಮೈ |

ಜ್ವಾನಮಿತಾನನಂ ತಳೆದನಾ ಖಚರಾಗ್ರಣಿ ಮೌನಮುದ್ರೆಯಃಂ

|| ೯೭ ||

ಅಂತು ದಿಜ್ಮೂಢನಾದ ಮಗನ ಮೊಗಮನೊಂದುಗತಿ ನೋಡಿ—

ಉ || ಮಾನವ ಕನ್ಯೆಯಂ ಬಯಸಿ ನಂದನ ನಿನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯಂ |

ಮ್ಲಾನತೆಯಂ ಮುಖಕ್ಕೆ ತರವೇಟ್ಟುದೆ ಕೊಳ್ಳೊಡೆಗಟ್ಟಿವಟ್ಟಿನೆಂ ||

ದಾನೆರೆದಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ದೊರೆಯಂ ವರನಂ ಪಡೆದಿರ್ಮಿ ಕೇಳ್ವೆನೇ |

ಜಾನಕಿಯಂ ವಿವಾಹವಿಧಿಯಿಂ ಜನಕಂ ನಿನಗೀಯದಿರ್ಪನೇ

|| ೯೮ ||

ಎಂದು ನಿಜನಂದನನ ಮನೋವಿಷಾದಮಂ ಕಳೆದು ನಮಗಿಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾ
ವುದೆನೆ ವಿಯಚ್ಚರ ವೀರನೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಇದು ಮಂತ್ರಾಲೋಚಂಬರ
ಮುದಾತ್ತ¹ಮೇಣಮಲ್ಪು ಮಿಥಿಳೆಯಂ ಜನಕನುಮಂ ||
ಬೆಜಱುಸಿ ಜಾನಕಿಯಂ ತ
ಪುರದು ಮಾಲ್ಪುದು ದೇವ ಸುತ ವಿವಾಹೋತ್ಸವನುಂ || ೯೯ ||

ಎನೆ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರಸಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಈಯೆ ತರವೇಲ್ಪುದಬಲೆಯ
ನೀಯದೆ ತಂದಂದು ತನಗದತ್ತಾದಾನಂ ||
ಸ್ತೇಯಮದಱುಂದಮದನ
ಶ್ರೇಯಮನಾಚರಿಸದಲ್ತಿ ಖೇಚರವಂಶಂ || ೧೦೦ ||

ಸಮನೆನಿಪನೊಡನೆ ಕೊಳ್ಳೊಡೆ
ಸಮನಿಸೆ ಸಮದತ್ತಿ ಭೂಚರರ್ ಖೇಚರರೊಳ್ ||
ಸಮನಲ್ಲಸುತವೋಹದಿ
'ನೆಮಗಮದಶ್ರೇಯಮಾದೊಡಂ ಕರಣೀಯಂ || ೧೦೧ ||

ಎಂಬುದುಮಿಂದುಗತಿ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರಗೆ ಕುಲಮಹತ್ತರಂ ಚಂದ್ರವರ್ಧನ
ಸಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಎರೆದಟ್ಟಿದೊಡೀಯರ್ ಭೂ
ಚರರೆಂತುಂ ನೀಚರದಱುನಿಲ್ಲಿಗುಪಾಯಾಂ ||
ತರದಿಂ ತಂದೆರೆಯೆ ಭಯಾ
ತುರಂ ನಿಜಾತ್ಮಜೆಯನೀವೊಡೀವಂ ಜನಕಂ || ೧೦೨ ||

ಎಂಬುದುಮಾಬೆಸನಂ ಚಪಲವೇಗನೇಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಗಗನೇಚರ ತೇಜಶ್ಚಿಖಿ
ಪಗೆವರ ಭಾಸುರ ಯಶೋ ವಿತ್ತಾನಮೆನುರಿಪಲ್ ||
ನೆಗೆದುದೆನೆ ಚಪಲವೇಗಂ
ನೆಗೆದಂ ಗಗನಕ್ಕೆ ವಿಜಿತ ಚಪಲಾವೇಗಂ || ೧೦೩ ||

ಭೋಂಕನೆ ಬಡಗಣ ದೆಸೆಯಿಂ
ತೆಂಕಣದೆಸೆಗಾಗಿ ನಡೆದುದುಳ್ಳವಿದೆಂಬಾ ||
ಶಂಕೆಯನೊಡರಿಸಿ ಮಿಥಿಲೆಗ
ಶಂಕಿತನಾ ಖಚರನಿಲಿದನಂಬರ ತಳದಿಂ || ೧೦೪ ||

ಅಂತವನಿಗವತರಿಸಿ ಪುರಶ್ರೀಯ ಮುಖಶ್ರೀಯನನುಕರಿಸುವ ಕಮಲವನ
ಸಮಾಪದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಜನಕಂ ಹಯಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದಂ ತಿಳಿದು—

ಮ || ನೃಪನೀತಂ ತುರಗಪ್ರಿಯಂ ವಿಷಮ ವಾಹಾರೋಹಣಾತ್ಯಂತ ಲೋ |
ಲುಪನೊಲ್ಪೇಷದಿ ಮಾಣನೇಷದೊಡೆ ಸಾಲ್ಗಂ ಕೊಂಡು ಪೋಪೆಂ ಮದೀ ||
ಯಪುರಕ್ಕೆನ್ನಯ ಪೂಣೈ ತೀರ್ಗುಮಿದಱುಂ ಪೋಗೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ರೂ |
ಪ ಪರಾವರ್ತನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ತುರಗರೂಪಾದಂ ಚರಂ ಖೇಚರಂ || ೧೦೫ ||

ಅಂತು ವಿಷಮ ಹಯ ವೇಷಮಂ ತಳಿದು—

ಕಂ || ಎಯ್ದದೆಡೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಪರಿ
ದೆಯ್ದಿ ಪುರೋಪವನಮೆಲ್ಲಮಂ ತುಳಿದು ಪಲರ್ ||
ಬಾಯ್ದೆಷಿದು ಪುಯ್ಯಲಿಡೆ ಕಡು
ಕೆಯ್ದುಕ್ಕೆವಗುದುರೆ ಪೊಲಿನಲಿಸಿತಾಗಳ್ || ೧೦೬ ||

ಅದು ತಿಗುರಿಯಂದದಿಂ ತಿರಿ
ದುದು ಮುಂದಂ ನೆಗೆದು ಪಿಂದನೀಡಾಡಿ ಬಿಸಿ ||
ಲ್ಲುದುರೆಯವೋಲ್ ಬಿಟುವರಿವರಿ
ದುದು ಕೆಳರ್ದ ಕೃತಾಂತನಿಂತಿದನೆ ಕೃತಕಾಶ್ವಂ || ೧೦೭ ||

ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಿವಿಗಳಂ ನಸು
ಗುತ್ತುತ್ತಂ ಮೆಯ್ಯ ಖಂಡಮಂ ಘುರುಘುರೆನು ||
ತ್ತೊತ್ತರಿಸೆ ಘೋಣ ಪವನನು
ದಾತ್ತಂ ಮಸಗಿತ್ತು ವಾಜಿ ಪೆರ್ಮಾರಿಯವೋಲ್ || ೧೦೮ ||

ಖರ ಖರ ಹತಿಯಿಂ ಖರಮಂ
ಕರಭಂಗಳನಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ದಂತಾಹತಿಯಿಂ ||
ಪರಿದೊರಸಿ ಮನುಷ್ಯರನಾ
ತುರಗಂ ಪುಗಿಸಿತ್ತು ನಿಮಿಷದಿಂ ಯಮಪುರಮಂ || ೧೦೯ ||

ಇಡೆ ಗುಂಡೆಯ್ದವು ¹ಪೊಯ್ದೊಡೆ
ಬಡಿಕೊಳ್ಳವು ತುತ್ತ ಕಯ್ಯವುರ್ಚವು ಮನದಿಂ ||
ಕಡುಗಡಿದು ಮಿಥಿಲೆಯಂ ಕೂ
ಗಿಡಿಸಿದುದೆದ್ಭುತ ತುರಂಗಮಂ ಸಿಂಗದವೋಲ್ || ೧೧೦ ||

ನಾ||ಸ್ರ|| ಕರೆ,ನೋಯೆಂಬತ್ತಲಿತ್ತಲ್ ತೊಲಗು ತೊಲಗು ಪೋಗೆಂಬ ಬಾಯೆಂಬ ಬಿದ್ದಂ,
 ಬರಿಯೆಂಬೋವೋವೋ ಕೂಕೂಗುಗಿದೆನುಡಿದೆನೇಗೆಯ್ವನೆಂಬುಚ್ಚನೀಚಂ ||
 ಪುರುಷ ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲ ವೃದ್ಧ ಸ್ಥವಿರ ಯುವ ಜನಾತಂಕ ಶಂಕಾತಿರೇಕಂ |
 ಪುರದೊಳ್ಳೊಣ್ಮಿತ್ತು ವಿದ್ಯಾಧರ ಕೃತಕ ಹಯಾಟೋಪ ಘೋರ ಪ್ರಲಾಪಂ ||

ಉ || ಬಾಲಕರಂ ಕೆಲರ್ ಮುದುಸರಂ ಕೆಲರಕ್ಷಿವಿಹೀನರಂ ಕೆಲರ್ |
 ಬಾಲೆಯರಂ ಕೆಲರ್ಪಿಡಿದು ಚಿಚ್ಚರದಿಂದರರೀ ಪುಟಂಗಳಂ ||
 ಕೇಲಿಸಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮನೆವೊಕ್ಕಿರೆ ತತ್ಪರಮೆಲ್ಲಮಲ್ಲಕ |
 ಲ್ಲೋಲಮಕಾಲಮೃತ್ಯು ಭಯ ವಿಹ್ವಲಮಾದುದು ಸೂಕಳಾಶ್ವದಿಂ || ೧೧೨ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಚ || ಕಳಕಳನಾದಮಾದ ತೇಜನಂ ಜನಕಂ ತಿಳಿದಾ ಸವಾರಿಗಳ್ |
 ತಳೆದು ಖಲೀನಮಂ ತುರಿಸದಿಂ ಬರೆ ಸಂದಿಸಿ ಪಿಂದೆ ರಾಜ ಮಂ ||
 ಡಳಿ ಬರೆ ಬಂದು ನಿಂದು ಹಯಮಂ ನಡೆ ನೋಟ್ಟುದುಮಾಕ್ಷಣಾಂಶುಮಂ |
 ಡಳಿಸಿದುದಿಂದು ರಶ್ಮಿಯೊಳೆ ತೀರ್ಚಿತೊಡರ್ಚಿದ ಕೇಟಿ ನೇಣವೋಲ್ || ೧೧೩ ||

ಅಂತು ನೋಡಲೊಡಂ—

ಕಂ || ಸೂಕಳಮಲ್ತಿದು ಸಕಲ ಗು
 ಣಾಕರಮೆನೆ ಜನಕ ಮುಖ ವಿಲೋಕನದಿಂದು ||
 ದ್ರೇಕಮನುಲಾದಿರೆ ವಾಹಕ
 ರಾಕುಟಲಾಶ್ವಕ್ಕೆ ಖರ ಖಲೀನಮನಿಟ್ಟರ್ || ೧೧೪ ||

ಉ || ಒಟ್ಟಜೆಗೆಟ್ಟು ಕಾರ್ಯವಶದಿಂ ಖಚರಂ ಪಿಡಿಪಟ್ಟು ಪಲ್ಲಣಂ |
 ಗಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡುಮೇನೊ ಮುಖಲೀನ ಖಲೀನ ಕಶಾಭಿಘಾತದಿಂ ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ನೋವನೆಯ್ವಿದನಿದಾವುದು ಚೋದ್ಯಮೊ ಕೈತವಕ್ಕೆ ಕೈ |
 ಗೊಟ್ಟು ಖಳಂಗೆ ತೀವ್ರ ಪರಿವೇದನ ಬಂಧನಮಾಗದಿರ್ಕುಮೇ || ೧೧೫ ||

ಅಂತು ಮಾಯಾಹಯಮಂ ಮಂದುರಂಬುಗಿಸುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ವೃಗನಾಭಿಯನಾನೆಯ ಕೊಂ
 ಬುಗಳಂ ಪೆರ್ವಿದಿರ ತೋರಮುತ್ತಂ ಕಣ್ಣೀ ||
 ಲಿಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟೊರ್ವಂ
 ಪುಗುತಂದಂ ರಾಜಭವನದೊಳಗಂ ಶಬರಂ || ೧೧೬ ||

ಅಂತು ಬಂದು ತನ್ನ ತಂದುಪಾಯನಮಂ ಕೊಟ್ಟೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ದೇವ!
ನಮ್ಮ ಬನದೊಳೊಂದು ಭದ್ರಗಜಮಿದುರ್ದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಜನಕಂ ವನ್ಯ ಗಜಾಲೋ
ಕನ ಕೌತುಕ ಚಿತ್ತನಾದನುಚಿತಮೆ ವಲಮಾ ||
ವನೊ ಭೂಭುಜಂ ಗಜಪ್ರಿಯ
ನೆನಿಸದನರಸಾನೆಯಿಲ್ಲದೇನೊಪ್ಪುಗುಮೇ || ೧೧೭ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ || ಪರಿಜನಮುಮಾಪ್ತ ಜನಮುಂ
ಪರಿಕಾಷರುಮೋಜೆವಿಡಿಯುಮೊಡವರೆ ವನ್ಯ ||
ದ್ವಿರದನ ಬಂಧನ ಕೌತುಕ
ನರಣ್ಯಮಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದನಂದು ನರೇಂದ್ರಂ || ೧೧೮ ||

ಅ ಮಹಾಗಹನ ಸರಲ ಸಲ್ಲಕೇ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್—

ಮ || ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಂ ಗೆಲೆವಂದ ಕಾಯಭರದಿಂ ಪೊಂಬಟ್ಟನೊಟ್ಟಿಪ ದಿ |
ಟ್ಟಿಗಳಿಂ ಕಾಳಿಗನಾಗನಂ ನಗುವ ಕೈಯಿಂ ಕಾರ ತಂದಲ್ಲೊಲ ||
ಲ್ಲುಗುವೆಂಟುಂ ¹ಮದವಟ್ಟಿಯಿಂ ಪೆಱಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತೋಡಾದ ಕೋ |
ಡುಗಳಿಂದೇಂ ಜನಕಂಗೆ ಹರ್ಷಜನಕಂ ತಾನಾಯ್ತೊ ವನ್ಯದ್ವಿಪಂ || ೧೧೯ ||

ಆಗಳಾ ಗಜದ ಬಲಿಸಂದು ²ನಡೆವಾನೆ ವಾಹಕರೊಡನೆ ಪ್ರೋಗಲೆಂದು ಪಲ್ಲ
ಣಿಸಿ ಕೆಲದೊಳಿದ್ ಕೃತಕ ತುರಂಗಮಂ ತರಿಸಿ—

ಕಂ || ಉಂಗುಟಮನಂಕ³ವಣಿಗೆ ಕ
ರಾಂಗುಳಿಯು ಸ್ಕಂಧ ಸಂಧಿಗುಯ್ಪೇಱದನು ||
ತ್ತುಂಗ ತುರಂಗಮಮಂ ನೃಪ
ತುಂಗಂ ಸೂಕಳಮಿದೆಂದು ಸೆಡೆದನೆ ಮನದೊಳ್ || ೧೨೦ ||

ಅಂತು ಬೆಂಗಿವಂದು ಕೇಲಿನಳವಡಿ ಪಿಡಿದು ತೊಡೆಯೊ⁴ಳವುಂಕೆ ನೂಂಕು

1. ಮದವರ್ಕೆ. ಚ.

2. ದಾನೆಯುಂ ತರಲಾನೆ ವಾಹಕ. ಚ.; ತರಲ್ಲಡೆವಾನೆವಾಂಕ. ಕ. ಖ.

3. ಎಣೆ. ಕ.; 4. ಳವಂಚಿ. ಚ.

ವುದುಂ, ಬಿಸಿಲ್ಲುದುರೆಯಂತೆ ಪೊಳೆದುಚ್ಚೈಶ್ಯವದಂತೆ ನಭಕ್ಕೆ ನೆಗೆದ ರವಿರಥ
ವಾಜಿಯಂತೆ ಪವನ ಪಥದೊಳ್ ಪರಿವುದುಂ—

ಕಂ || ತ್ರಿದಶಂ ಮೇಣ್ ಖಚರಂ ಮೇಣ್
ಕುದುರೆಯ ರೂಪಿಂದಮರಸನಂ ಮುನ್ನಿನ ಜ ||
ನೃದ ಪಗೆವನುಯ್ದನಂತ
ಲ್ಲದೊಡೆ ವಿಯದ್ಗಾಮಿಯಪ್ಪ ಕುದುರೆಗಳೊಳವೇ || ೧೨೧ ||

ಎಂದು ಸಕಳ ಪರಿಜನಂ ವಿಕಳಮಾಗಿಯುಂ ನೈಮಿತ್ತಿಕನಿಂದರಸನ ಬರವ
ನಱಿದುಮ್ಮಳಮನುಱಿದಿಪುರ್ದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಎಡೆಯೆಡೆಯ ಬೆಟ್ಟನೆಡೆಯೆಡೆ
ಯಡವಿಯನೆಡೆಯೆಡೆಯ ನಾಡನೆಡೆಯೆಡೆಯೂರಂ ||
ಮಿಡಿದನಿತು ಬೇಗದಿಂ ಕಱು
ದೊಡರಿಸಿದುದು ನೃಪತಿಗಾಹಯಂ ವಿಸ್ಮಯಮಂ || ೧೨೨ ||

ಚ || ತ್ವರಿತದಿನೆಯ್ದೆವಂದು ಪುರಮಂ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಮಂ |
ಪುರ ವನ ವೀಧಿಯೊಳ್ ನಡೆಯೆ ವಾಜಿ ವಿಳಂಬಿತದಿಂ ಧರಾಧಿಪಂ ||
ಧರಣಿಗೆ ಪಾಯ್ದು ಕಯ್ಯ ಕರವಾಳಳಿಮಾಳೆ ಸರೋಜ ಕೋಶದೊಳ್ |
ಮೊರೆಯದೆ ¹ನೀಳ್ವಪೋಲಿರೆ ವಸಂತನನೇಳಿಸಿದಂ ವನಾಂತದೊಳ್ || ೧೨೩ ||

ಕಂ || ಇಡಿದಡರೆ ಕಾಯ್ತು ಮಾಮರ
ದಡಿಯೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಪಥ ಪರಿಮ್ಲಾನತೆಯಂ ||
ಕಿಡಿಸಿ ನರೇಂದ್ರಂ ತನ್ನೊಳ್
ನುಡಿದಂ ಸಂಸೃತಿಯ ಕರ್ಮ ವಿಷಮ ಸ್ಥಿತಿಯಂ || ೧೨೪ ||

ಅಮೃತಂ ವಿಷಮಕ್ಕುಂ ವ
ಕ್ರಮಾದೊಡಾವಿಷಮುಮಮೃತಮಕ್ಕುಂ ವಿಧಿವ ||
ಕ್ರಮನುಱಿದೊಡಂತೆ ಹಯಮೆ
ನ್ನಮನಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದುದಿನ್ನವಘಟಿತಮೊಳವೇ || ೧೨೫ ||

ಆನೆಲದಿಂ ಮಾಯಾ ಹಯ
ವಿನಾನೆಲದತ್ತಿನ್ನನೆಲಿದು ತರ್ಪುದುಮಾಕ ||

ಟೃಪ್ತನೆಯುಮಾಕುದುರೆಯುಮಾ

ಸೇನೆಯುಮೇನೆನಗೆ ಮಾಡಲಾರ್ತುವೆ ಹಿತಮಂ

|| ೧೨೬ ||

ಕಂ || ಸಮನಿಸಿದನಿಷ್ಟ ಸಂಯೋ

ಗಮನಿಷ್ಟವಿಯೋಗಮಂ ಚತುರ್ಗತಿಗಳೊಳಂ ||

ಭ್ರಮಿಯಿಸಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುಂ ತಾ

ನೆ ಮಿಕ್ಕವರ್ ನೆರೆದು ತನಗೆ ನೆರವಾದಪರೇ

|| ೧೨೭ ||

ಉದಯಿಸಿದ ಶುಭಾಶುಭ ಕ

ಮದ ಫಲಮಂ ಸದೃಶಮಾಗೆ ಕಾಣ್ಬುದು ಸಮಚಿ ||

ತ್ತದೊಳಿರ್ಪುದು ತಕ್ಕುದು ತ

ಕ್ಕು¹ದಲ್ತು ತಕ್ಕುಗೆ ತಗದ ಪರ್ಷ ವಿಷಾದಂ

|| ೧೨೮ ||

ಎಂದು ಉದಾತ್ತಚಿತ್ತನಲ್ಲಿಂ ತಳದರ್ ವನವಿಳಾಸಮಂ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚು
ತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ಮುಂದೆ ಮಾಕಂದ ನಂದನದ ಬಳಸಿನೊಳಮಶೋಕವನದ ಪುದಿ
ವಿನೊಳಂ ನಾಗಚಂಪಕ ವನದ ಸುತ್ತಿನೊಳಮತಿ ರಮಣೀಯಮಾಗಿ—

ಮ || ಪದೇಪಂ ಕಣ್ಗೆ ಮನಕ್ಕೆ ಸಂತಸಮನಿತ್ತೇಂ ಮಾಣ್ಬುದೇ ಮಾಣ್ಬುದಿ |

ಲ್ಲದು ಬೇಟೊಂದೆಮರಾಚಲೇಂದ್ರಮೆನೆ ನಾನಾರತ್ನ ಕೂಟಾಂಶು ಜಾ ||

ಲದಿನಾಶಾವಧುಗಿತ್ತು ಚಿತ್ರಪಟಮಂ ಚೈತ್ಯಾಲಯಂ ಮತ್ತಮಿ |

ತ್ತುದು ಸಪ್ತಾಶ್ವನ ಸಪ್ತಸಪ್ತಿಗೆ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಗ್ರಹಾಶಂಕೆಯಂ

|| ೧೨೯ ||

ಪೃಥ್ವಿ || ಇರುಳ್ ಕುಮುದನೇತ್ರದಿಂ, ಕಮಲನೇತ್ರದಿಂದಂ ಪಗಲ್ |

ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ವಸುಧೆ ತಜ್ಜಿನಾವಾಸಮಂ ||

ದರಸ್ಮಿತ ಮುಖಂಗಳಂ ಪಲವನಪ್ಪುಕೆಯ್ವಿರ್ಪವೋಲ್ |

ಸರಸ್ವಮಿತಿ ಸುತ್ತಿ ಪೊಮ್ಮಗಿಲ ಸುತ್ತಲುಂ ರಂಜಿಕುಂ

|| ೧೩೦ ||

ಅಂತತಿಶಯಮಪ್ಪ ಜಿನಭವನಮಂ ಕಂಡು ಬಲಗೊಂಡು—

ಮ || ಅಳಿ ಮಾಳಾ ಮಿಳಿತ ಪ್ರಸೂನ ಸುರಭಿ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದರ್ಚನಾ |

ಫಳ ಶಾಲ್ಯಕ್ಷತ ಧೂಪ ದೀಪ ಚರು ಸಂದೋಹಂಗಳಿಂ ಸರ್ವಮಂ ||

ಗಲ ಸಂಪೂರ್ಣಮೆಸಿಪ್ಪ ಜೈನಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಜಿನಸ್ತೋತ್ರ ಚಾ ।
 ಪಲ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರ ಸಮಗ್ರ ನಾಟಕ ನಟಂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥೧೩೧॥

ಇಮ ಪರಮಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
 ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರ ಭಾರತೀ
 ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
 ಜನಕ ಜಿನಭವನದರ್ಶನ ವರ್ಣನಂ
 —ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ—

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀ ಜಿನ ಗೃಹಮಂ ತ್ರಿಭುವನ
 ಪೂಜಿತಮಂ ಪದ್ಮರಾಗ ಮಣಿ ತೋರಣ ವಿ ||
 ಭ್ರಾಜಿತಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಜನ
 ತಾ ಜಂಗಮ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಭಿನವಪಂಪಂ || ೧ ||

ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಪದ ಪಯೋರುಹ ಮರೀಚಿಯಿಂ ಮಧ್ಯರಂಗಮನಳಂಕರಿಸಿ
 ಮುಕುಳಿತ ಕರಾಂಬುಜಂ ತ್ರಿಭುವನ ಪ್ರಭುಗಭಿಮುಖನಾಗಿ—

ಉ || ಕೇವಲ ಬೋಧದಿಂದಲಾದು ಪಾತ್ರಮಪಾತ್ರಮಿದೆಂಬ ಭೇದಮಂ |
 ದೇವರ ದೇವ ಸಂಚಕರಮಕ್ಷಯ ಮೋಕ್ಷಸುಖಕ್ಕೆನಲ್ ವಿನೇ ||
 ಯಾವಳಿಗಿತ್ತುದಾತ್ತ ದಿವಿಜೇಂದ್ರ ನರೇಂದ್ರ ಘಣೇಂದ್ರ ರಾಜ್ಯ ಲ |
 ಕ್ಷೈ ವಿಭವಂಗಳಂ ತಳೆದೆ ನೀಂ ಜಸಮಂ ಜಗದೊಳ್ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೨ ||

ಉ || ಇತ್ತಪೆ ನೀನೆ ದೇಹಿಗನುರೂಪಮೆನಲ್ ಸುಖ ಲೇಶಮಾದಿಯಾ |
 ಗತ್ತಲನಂತ ಸೌಖ್ಯಮವಸಾನಮೆನಲ್ ಪೆಟರಾರುಮಿಾವರಿ ||
 ಲಿತ್ತಪರನೈರೆಂದು ಬಹಿರಂಗ ನಿಮಿತ್ತದಿನೆಂಬರೆನ್ನೆ ದೇ |
 ಪೋತ್ತಮ ನೀನೆ ಚಾಗಿವೆಸರಂ ಪಡೆದೈ ಜಗದೊಳ್ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೩ ||

ಚ || ಪಗೆಕೆಳೆಯೆಂಬ ಭೇದದಲಿತಂ ತಮಗಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ನಂಟರಂ |
 ಪಗೆವರೆ ಗೆತ್ತು ಕೊಂದು ಕಲಿಯಪ್ಪವರಕ್ಕೆಮ ಘಾತಿ ಕರ್ಮಮಂ ||
 ಪಗೆವಡೆಯಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ ಕೇಱು ಕೃತಾಂತನನಿಕ್ಕಿ ವೀರಲ |
 ಕ್ಷೈಗೆ ನೆಲೆಯಾದ ಮೆಯ್ಯಲಿಯೆ ನೀನೆ ವಲಂ ಜಗದೊಳ್ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೪ ||

ಚ || ನನೆಗಣೆಯಿಂ ಜಗತ್ರಯಮನಂಡಲಿದಂಗಭವಂಗೆ ಭಂಗಮಂ |
 ಜನಿಯಿಸಿದೈ ಚರಾಚರರುಮಂ ತವೆ ನುಂಗಿದ ಕಾಲ ದಂದಶೂ ||
 ಕನ ರದಮಂ ಕಟಿಲ್ವ ಕಳೆದೈ ಕಡು ಬಲ್ಲಿದನಪ್ಪ ಮೋಹಮ |
 ಲ್ಲನ ಬಲಗಯ್ಯನಯ್ಯ ಮುರಿದೈ ಕಲಿ ನೀನೆ ವಲಂ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೫ ||

ಉ || ನೀಱಿಯರುನ್ನತ ಸ್ತನ ಭರಂಗಳ ಭಾರಮವುಂಕೆ ಸೋಂಕೆ ನೀ |
 ರೇಱುದರೇಱುದರ್ಪೆಱುವು ಪೀಠಮನನ್ಯರೊಳಾಪ್ತರೆಂಬ ಮಾ ||
 ತೇಱಿದು ಭಾರತೀ ಸ್ತನ ಭರಂಗಳ ಭಾರಮವುಂಕೆ ಸೋಂಕೆ ನೀ |
 ರೇಱಿದೆ ಸಿಂಹ ವಿಷ್ಣುರಮನೇಱಿದೆ ನೀನೆ ವಲಂ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೬ ||

ಚ || ಸುಗತಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪದ ಪ್ರತಿಕೂಲ ವೃತ್ತಿ ಮು |
 ಕ್ತಿಗೆ ನಿಜತತ್ವ ಭಾವನೆಯೆ ಕಾರಣಮೆಂದೊಡೆ ನೀನೆ ದೇಹ ಯಾ ||
 ತ್ರಿಗೆ ಸುಖ ದುಃಖ ಯೋಜನೆಗೆ ದೇಹಿಗೆ ಮುಖ್ಯನೆ ನಿನ್ನನಂತಱಿಂ |
 ಜಗಮನಶೇಷಮಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬುದು ಯುಕ್ತಿ ವಲಂ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೭ ||

ಕೊಲೆಯ ವಿಕಲ್ಪ ಕೋಟಿಗಳೆ ದುಷ್ಕೃತಮೆಲ್ಲಮಬಾಧೆಯೊಂದೆ ಬಂ |
 ಬಲ ಸುಕೃತಂಗಳೆಲ್ಲಮವನಿರ್ಬಗೆಯಾಗಿರೆ ಮಾಡಿ ಮಾನವರ್ ||
 ಪೊಲೆಗಿಡದಂತು ದುಃಖ ಸುಖ ಹೇತುಗಳಂ ನಿಜ ದಿವ್ಯ ಭಾಷೆಯಿಂ |
 ಜಲಕನೆ ತೋಱಿದೈ ಸಕಲ ದೇಹಿಗೆ ನೀನೆ ಶರಣ್ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೮ ||

ಮದನ ಪತತ್ರಿ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಗಾಣದು ಮೋಹ ಮಹಾಹಿ ನಿನ್ನ ನ |
 ಣ್ಣದು ಕಲುಷಾನಲಂ ನಿಜದಯಾರಸದಿಂ ಮಸಿಯಾಯ್ತು ಪಾಪವಿ ||
 ಲ್ಲದ ಪಯಣಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿ ಸಂಬಳಮಾಯ್ತೆನೆ ಪೆಣ್ಣ ಮಣ್ಣ ಮೋ |
 ಹದ ಪರಮಾತ್ಮರಂತಿರಲಿ ನೀನೆ ಜಗತ್ಸ್ತುತನೈ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೯ ||

ಉ || ನೋಟದ ತೀಟದಾಲಿಸುವ ಸೇವಿಪ ವಾಸನೆಗೊಳ್ಳ ಸೌಖ್ಯಮಂ |
 ಮಾಟದ ಸೌಖ್ಯಮೆಂದು ಪೆಸಗೊಳ್ಳದೆ ನಿನ್ನೊಳಭೇದಮಾದ ಕೊಂ ||
 ಡಾಟದನಂತಸೌಖ್ಯಮನೆ ಮರ್ಚಿದ ಮರ್ಚುಗೆಯೊಳ್ ತೊಡರ್ಚು ಮಾ |
 ಟಾಟದಿನೆನ್ನ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿಯೆ ಮೂಲ್ಯಮೆನಲ್ ಜಿನೇಶ್ವರಾ || ೧೦ ||

ಎಂದು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದು—

ಕಂ || ಜಿನ ಮುಖ ದರ್ಶನದಿಂದಂ
 ಜನಕಂ ಮುನ್ನಾದ ಖೇದಮಂ ಮಱಿದು ಸುಧಾ ||
 ವನನಿಧಿಯೊಳ್ ಮುಳುಗಿದವೋಲ್
 ತನುಪುಳಿಕಿತಮಾಗೆ ಹರ್ಷರಸಮಯನಾದಂ || ೧೧ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಚ || ಕೃತಕ ತುರಂಗಮಾಕೃತಿಯನಂದುಪಸಂಹೃತಿ ಮಾಡಿ ಮುನ್ನಿನಾ |
 ಕೃತಿಯೊಳೆ ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕನುಚರಂ ಖಚರಂ ಖಚರೇಂದ್ರಸದ್ಮಮಂ ||

* ೭, ೮, ೯, ೧೦—ಈ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಯಗಳೂ ಗ. ಚ. ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ; ಇವು ಮಲ್ಲಿನಾಥಪುರಾಣದ ೧೨ ನೆಯಾಶ್ವಾಸದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ಸತಿಯ ಸದಾರವಿಂದಮನರಿಂದಮನರ್ಚಿಸಿದಂ ಕಿರೀಟ ಕೀ ।

ಲಿತ ಹರಿನೀಲ ರತ್ನ ರುಚಿ ಮಂಜರಿ ಯೆಂಬ¹ತಸೀ ಲತಾಂತದಿಂ

॥ ೧೨ ॥

ಅಂತು ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ತಂದೆಂ ರಮ್ಯಕ ವನ ಜಿನ

ಮಂದಿರದ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಮಿಥಿಳೆಯಿಂ ಜನಕನನೆಂ ॥

ದಿಂದುಗತಿಗನುಚರಂ ಪೋ

ದಂದಮುಮಂ ಬಂದತೆಜನುಮಂ ನೆಱಿ ಪೇಟ್ಟಂ

॥ ೧೩ ॥

ಆಗಳಾ ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜನತಿಹರ್ಷಚಿತ್ತನಂಗಚಿತ್ತಮನಿತ್ತು—

ಮ॥ ಸೃ ॥ ಗಗನಾಂತರ್ಭಾಗದೊಳ್ ಪೂಗೊಳನಲರ್ದವೊಲಿಂಬಾಗೆ ಚಿತ್ರಾತಪತ್ರಂ ।

ಪಗಲಂ ಭೂಷಾಂಶು ಜಾಲಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸೆ ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟೆ ನಾನಾಧ್ವಜಂ
ಗಳ್ ॥

ಭಗವಜ್ಜೈನಾಂಘ್ರಿ ಪೂಜಾ ಪರಿಕರ ಸಹಿತಂ ಮಂಗಳಾತೋದ್ಯ ನಾದ ।

ಸ್ಥಗಿತಾಶಾ ಖಂಡನಾಖಂಡಲ ವಿಭವದಿನೇಟ್ಟಿಂದನಾ ಖೇಚರೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೪ ॥

ಆಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಇದು ಖಚರ ಲೋಕಮಿಾ ಬ

ಪುರದೆ ಖೇಚರ ನಿಚಯಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಜನಕಂ ॥

ಪದೇದೀಕ್ಷಿಸುವನ್ನೆಗಮದು

ಪುದಿದುದು ಮಣಿ ಮಕುಟ ಕಿರಣದಿಂದಾಬನಮಂ

॥ ೧೫ ॥

ಅಂತು ಗಗನ ತಳದಿನವನೀ ತಳಕ್ಕುವತರಿಸಿದಿಂದುಗತಿ ಮಂದಗತಿಯಿಂ ಜಿನ
ಮಂದಿರಮಂ ಬಲಗೊಂಡೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ದರ್ಶನ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದನೇಕಾರ್ಚನೆಗಳಿ
ನರ್ಚಿಸಿ—

ಕಂ ॥ ಆ ಗಗನ ಚರ ಪ್ರವರಂ

ಸ್ವಾಗತ ಸಂಭಾಷಣಂಗಳಿಂ ಜನಕನನ ॥

ಭೃಗತನಂ ಮನ್ನಿಸಿದಂ

ಶ್ರೀಗೆಂತುಂ ವಿನಯಮೊಂದೆ ಭೂಷಣಮುಲ್ತೀ

॥ ೧೬ ॥

ಅಂತು ಮನ್ನಿಸಿ—

ಚ || ಅಲರ್ದ ಮುಖಾಬ್ಜಮಂದರಿಪೆ ಚಿತ್ತದ ಪತ್ತುಗೆಯಂ ಕಡಂಗಿ ಕ |
 ಣ್ಮಲರನುರಾಗಮಂ ಕೆದಟಿ ನೋಡಿ ನರೇಂದ್ರ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ||
 ಜಲಜಲಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪ ದಶನಾಂಶು ಪೊದಟ್ಟಿ ತಟಿದ್ವಿಳಾಸಮಂ |
 ಗೆಲೆ ನುಡಿದಂ ಘನ ಧ್ವನಿ ಘನಧ್ವನಿಯಂ ಮಿಗೆ ಖೇಚರಾಧಿಪಂ || ೧೭ ||

ಕಂ || ಎನ್ನ ತನಯಂಗೆ ತಕ್ಕಳ್
 ನಿನ್ನ ತನೂಜಾತಿ ರೂಪವತಿ ಸೀತೆ ಗಡಾ ||
 ಕನ್ನೆಯನೆನ್ನ ಮಗಂಗಿ
 ತ್ತೆನ್ನೊಡನೊಡರಿಸು ಧರಾಧಿಪತಿ ಕೊಳ್ಳೊಡೆಯಂ || ೧೮ ||

ಎನೆ ಜನಕನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ನಿನ್ನ ತನಯಂಗೆ ನಮಿವಂ
 ಶೋನ್ನತ ಕುಡಲಪ್ಪುದಾದೊಡಂ ಕನ್ನೆಯನಾಂ ||
 ಮುನ್ನಮೆ ರಾಮಂಗಿತ್ತಿನ
 ದನ್ನಿಲೆ ನುಡಿಯದೊಡೆ ಮೆಚ್ಚಲಱುಗುಮೆ ಲೋಕಂ || ೧೯ ||

ಎನೆ ಸನ್ಮತಿವೆಸರ ವಿದ್ಯಾಧರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ದೊರೆಕೊಂಡ ನಿಧಿಯನೊಲ್ಲದೆ
 ಜರಗಂ ಕರ್ತುವುದೆ ತನ್ನ ತನಯಂಗೆ ವಿಯ ||
 ಚ್ಚರ ರಾಜನೆರೆದೊಡೀಯದೆ
 ದೊರೆಯಲ್ಲದ ಮಾನವಂಗೆ ಕುಡುವುದೆ ಕೂಸಂ || ೨೦ ||

ಆರಾದೊಡಮೆರೆವರ್ಕ
 ನ್ಯಾರತ್ನಮನೆರೆದೊಡೀಯೆಮೆಂಬರೆ ಕುಡುವಂ ||
 ತಾರಾಮನೊಳ್ಳೆ¹ ಗಂಡೈ
 ಪೌರುಷಮಂ ತಕ್ಕುದಱುದು ನೆಗಲಿಲ್ಲೇಡಾ || ೨೧ ||

ಎನೆ ಜನಕಂ ಮುನಿಸಂ ಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ರಾಮನ ಭುಜ ಪ್ರತಾಪಮಿಲ್ಲದಂದುತ
 ರಂಗತಮನೆಂಬ ಶಬರ ನಾಯಕನಿಂ ವಿನೀತಾಖಂಡಮನಿತುಂ ಪ್ಲೇಚ್ಛ ದೇಶಮಕ್ಕು

ಮಂತಾಗದಂತೆಮ್ಮುಮನೆಮ್ಮಭಿಮಾನಮುಮಂ ಕಾದೊಡೆಮ್ಮ ಮಗಳಂ ಕನ್ಯಾ
ರತ್ನಮಂ ಸೀತೆಯನಿತ್ತಿನೆನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಖಚರನಿಂತೆಂದಂ;

ಕಂ || ಎರಲೆಯುಮಂ ಬೇಡನುಮಂ

ಧುರದೊಳ್ ಬೆಂಕೊಂಡನೆಂದದಂ ಸಾಹಸಮಾ ||

ಗಿರೆ ಪೊಗಟ್ಟಿ ಸಕಳ ವಿದ್ಯಾ

ಧರ ವಲ್ಲಭ ಸಭೆಯೊಳಿದು ಪೊಗಟ್ಟಿಗೆ ಪೊಲನೇ

|| ೨೨ ||

ಗಗನಾಂಗಣದೊಳ್ ನಡೆವರ್

ಬಗೆದಡೆ¹ ಗೇಂಬಾಟ್ಟಿಯಾದುದಾವೊಡಮೆಗಳಂ ||

ಬಗೆದಾಗಡೆ ಕುಡುಗುಂ ವಿ

ದೈಗಳೆನೆ ಖೇಚರರ ಮಹಿಮೆ ಭೂಚರಗುಂಟೇ

|| ೨೩ ||

ಎನೆ ಜನಕಂ ಮುನಿದು—

ಚ || ಪುರು ಜಿನನಾದಿಯಾಗೆ ಜಿನಪುಂಗವರುಂ ಭರತೇಶನಾದಿಯಾ |

ಗಿರೆ ಸಕಲಾರ್ಥ ಚಕ್ರಿಗಳುಮೇಂ ಗಳ ಭೂಚರರಲ್ಲದಾರೊ ಖೇ ||

ಚರರದನೇಕೆ ನೀ²ನಱಿಯೆ ಪಾಱಿದೊಡೇಂ ಫಲಮುಂಟೆ ಪಕ್ಕಿಯಂ |

ತಿರೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಲ್ತು ಪರ ನಿಂದೆಯುಮಾತ್ಮ ಗುಣ ಪ್ರಶಂಸೆಯುಂ || ೨೪ ||

ನಿಮಗವರೇತಱುಂದುಱಿದರೆಂದಿಱುಕೆಯ್ವಿರೊ ವಂಶ ವೀರ್ಯದಿಂ |

ಸಮನವರ್ಗಾರುಮಿಲ್ಲವರಶೇಷ ಕಲಾ ಕುಶಲರ್ ಪ್ರಚಂಡ ವಿ ||

ಕ್ರಮರವರೀ ತ್ರಿಖಂಡ ಭರತೋರ್ವರಿಯಂ ಭುಜ ದಂಡದಿಂಹಮಾ |

ಕ್ರಮಿಸುವ ಗಂಡಗರ್ವದ ಬಲಾಚ್ಯುತರಲ್ಲರೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್

|| ೨೫ ||

ಎಂಬುದುಮಿಂದುಗತಿ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನಾನುಡಿಗಿ ಕನಲ್ದು—

ಮ || ದೆಸೆಬಿದ್ದಂ ಬಲಗರ್ವಮಂ ಪೊಗಟ್ಟಿ ವಜ್ರಾವರ್ತಮಂ ರಾಮನೇ |

ಱಿಸೆ ವೈದೇಹಿಯನೀವುದಾಱಿದೊಡೆ ಮತ್ಸುತ್ರಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ||

ಗೆ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯನೀವುದೀ ನುಡಿಯನೇಗೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ರಾಮ ಸಾ |

ಹಸಮಂ ಬಲ್ಲದಱುಂದಮಾನುಡಿಯನೇಗೊಡಂ ಮಹೀವಲ್ಲಭಂ

|| ೨೬ ||

1. ಗಂ ಬಾಳ್ತಿಯಾದೊಡಾವೊಡಮೆ. ಚ

2. ನಱಿಯು. ಗ. ಘ ಚ.

ಅನಂತರಂ ಜನಕನಂ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿನರ್ಚಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕುಲಕ್ಕೆ
ಮೊದಲಿಗರಪ್ಪ ನಮಿ ವಿನಮಿಗಳ್ಗೆ ನಾಗರಾಜನಿತ್ತು ನಾಗ 'ವಿದ್ಯಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳಪ್ಪ
ವಜ್ರಾವರ್ತ ಸಾಗರಾವರ್ತಂಗಳೆಂಬ ಬಿಲ್ಲುಳಂ ಹಲಾಯುಧ ಗದಾಯುಧ ಸಮನ್ವಿತಂಗಳಂ
ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟವರ್ಕೆ ಚಂದ್ರವರ್ಧನನೆಂಬ ಮಹತ್ತರನಂ ಕಾಪುವೇಟ್ಟು
ಕಟಿಪುವುದುಂ ವಿಯಚ್ಚರ ಬಲಂಬೆರಸವರಿವರುಂ ಮಣಿಮಯ ವಿಮಾನಂಗಳ
ನೇಣು ಪವನ ಪಥದೊಳ್ ಮನಃಪವನವೇಗದಿಂ ಮಿಥಿಳೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ—

ಚ || ಗಗನದೊಳೊಡ್ಡುಗಟ್ಟಿ ಬೆಳಗಾ ಬರುತಿರ್ಪುದದಲ್ಪು ರೋಹಣಾ |
ದ್ರಿಗಳಿಟಿತರ್ಪುವಲ್ಲವು ನವಗ್ರಹ ಮಂಡಲಮಲ್ಪು ಕಲ್ಪ ವಾ ||
ಸಿಗರ ವಿಮಾನಮಲ್ಪು ಜನಕಂ ಬರುತಿರ್ದಪನೆಂದು ಕಣ್ಣೊಲಂ |
ಬುಗೆ ನಲಿದತ್ತು ದಿಟ್ಟಿವೆಳಗಿಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಪುರಾಂಗನಾಜನಂ || ೨೭ ||

ಉ || ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದನೆಮ್ಮರಸನಿನ್ನೆಮಗಾರ್ ಶರಣೆಂಬ ಭೇದಮಂ |
ತಲ್ಲಳಮಂ ಮೊದಲ್ಗಿಡಿಸಲಾ ಬರುತಿರ್ದನೆ ನಮ್ಮ ಸೈಪಿನಿಂ ||
ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಭೂಪನೆಂದು ನಡೆ ನೋಟೈಡೆಯೊಳ್ ನಿಜ ಲೋಚನ ಪ್ರಭಾ |
ಪಲ್ಲವದಿಂ ವಿಪಲ್ಲವಮನಿತ್ತುದು ಚಂದ್ರಿಕೆಗಂಗನಾಜನಂ || ೨೮ ||

ಅಂತು ಜನಕಂ ಮಿಥಿಲೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಚಂದ್ರವರ್ಧನಾದಿಗಳನುಚಿತ ಪ್ರತಿಪ
ತ್ತಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಡಿಂಗೆ ಬೆಸಸೆ ಪುರದ ಬಹಿರ್ಭಾಗದ ರಮ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್—

ಮ || ನೆಲೆಮಾಡಂಗಳನೇಕಮಾಗೆ ನೆಲೆವೀಡಂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಮಾಡಿ ಮೆ |
ಯ್ಗಲಿ ತಳ್ವಿಲ್ಲದೆ ಚಂದ್ರವರ್ಧನವನ^೨ಭೀಷ್ಮಾವಲ್ಲರೀ ವರ್ಧನಂ ||
ಬಲ ನಾರಾಯಣ ಬಾಹು ದಂಡದಳವಂ ನೋಡಲ್ ಗದಾದಂಡದಿಂ |
ಹಲದಿಂ ಕೂಡಿದ ಚಾಪ ದಂಡ ಯುಗಮಂ ಬೈತಲ್ಲಿ ಕಾದಿರ್ಪುದುಂ || ೨೯ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಪ್ರಿಯ ಸಂಭಾಷಣ ಸಹಿತಂ
ಬಯಸಿದುದಂ ಪರಿಜನಕ್ಕೆ ಸಾಲ್ವಿನಮಿತ್ತ ||
ಪ್ರಿಯಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಂ ಸುರ
ಭಿಯೊಳೇನೌದಾರ್ಯ ನಿಧಿಯೊ ಜನಕ ನರೇಂದ್ರಂ || ೩೦ ||

ಅನಂತರಂ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿ ದಿವಸ ವ್ಯಾಪಾರಮಂ ತೀರ್ಚಿ ಸೆಜ್ಜೆವನೆ

ಯೋ¹ಳುಸಧಾನವಿರಾಜಮಾನ ಹಂಸ ತೂಲ ತಳ್ಳದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ನಿಜಮನೋ
ವಲ್ಲಭೆಗೆ ತನ್ನ ಪೋದ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ನೆಱಿಯೆ ಪೇಟೆ ಘನ ನಿನದಮಂ
ಕೇಳ್ವ ಹಂಸವನಿತೆಯಂತೆ ವಿಕಳೆಯಾಗಿ—

ಉ || ನೋಡಿರೆ ಪುಟ್ಟಿದಾಗಳೆ ಖಳಂ ಶಿಶುವಂ ಪಿಡಿದುಯ್ದೊಡೀಕೆಯಂ |
ನೋಡಿ ತನೂಜನಂ ಮಱಿದೇನೀಕೆಯುಮಂ ಗಡ ಬಿಲ್ಲಳಂ ನೆವಂ ||
ಮಾಡಿ ವಿಯಚ್ಚರಾನುಚರರುಯ್ದಪರೆಂದು ವಿದೇಹಿ ಮೆಯ್ಯನೀ |
ಡಾಡಿ ಕಪೋಲಮಂ ತೊಳೆದಳುಣ್ಣಿದ ಲೋಚನ ವಾರಿಧಾರೆಯಿಂ || ೩೧ ||

ಅಂತು ವಿಕಳೆಯಪ್ಪುದುಂ—

ಉ || ಅಂಬುಜ ನೇತ್ರೇ ನಿನ್ನ ಮನದುಮ್ಮಳಮಂ ಬಿಡು ತನ್ನ ತೋಳ್ಗೆ ಪಾ |
ಱುಂಬಳೆ ಭೂರಿ ಭೂವಳಯಮೆಂಬಳವಂ ತಳೆದಿದರ್ಪನನಂತ ವೀ ||
ರ್ಯಂ ಬಲಭದ್ರನೇಱಿಸುಗುಮಂಕದಬಿಲ್ಲನಳುರ್ಕೆಗೆಟ್ಟು ಬಿ |
ಲ್ಲುಂಬೆಱಿಗಾಗಿ ಪತ್ತುವಿಡೆ ಕನ್ನೆಯ ಲೋಭಮನನ್ಯರಾಜಕಂ || ೩೨ ||

ಮ || ಸ್ರ || ಋಣವಿಲ್ಲೀಬಿಲ್ಲೆ ವಿದ್ಯಾಧರಗಿವು ಋಣಸಂಬಂಧದಿಂ ರಾಮನಂ ಲ |
ಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಪೊರ್ದಲೈ ವೇಡಿದರ್ಪವು ನೆವದೊಳೆ ಕೈ ಸಾದರ್ಪವೀಬಿಲ್ಲಳಿಂ ಧಾ ||
ರಿಣಿಯಂ ಬಾಯ್ಕೊಳಿಸಲ್ ಕಾರಣಪುರುಷರಿವರ್ ಪುಟ್ಟಿದರ್ ಪಕ್ಷವಿ ಕ್ಷೇ |
ಪಣಮಾತ್ರಂ ಕಾರ್ಮುಕಾರೋಪಣಮವರ್ಗದಱಿಂದೇಕೆ ಶೋಕಾತಿರೇಕಂ ||

ಎಂದು ಸತಿಯ ಶಂಕೆಯಂ ಕಳೆದು ಗೃಹ ಮಹತ್ತರಂಗೆ ಬೆಸಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಬಹಿರುದ್ಯಾನದ ಕೆಲದೊಳ್
ಬಹು ರತ್ನ ಸುವರ್ಣಮಯಮೆನಲ್ ನಯನ ಸುಖಾ ||
ವಹಮಂ ಮಾಡಿಸಿದಂ ಗೃಹ
ಮಹತ್ತರಂ ನಿಮಿಷದಿಂ ಸ್ವಯಂವರ ಗೃಹಮಂ || ೩೪ ||

ಆ ಸ್ವಯಂವರ ಭೂಮಿ ಪೂರ್ವಾ ಪರಾಯತ ಚತುರಶ್ರಮೆನಿಸಿ ಪೊಳೆವ ಪೊ.
ಮ್ಮಗಿಲ ಬಳಸಿನೊಳಂ, ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಮುಖಂಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಕೆವೆತ್ತು ಕರ್ಕೇತನದ
ನೆಲೆಮಾಡಂಗಳೊಳಮವಟ ಮುಂದಣೆಂದುಕಾಂತದ ಬಯಲ ಮಂಡಪಂಗಳೊಳಂ,
ಅವಱುರ್ಕೆಲದ ಕರ್ಕೇತನದ ಚೌಪಳಿಗೆಗಳೊಳಂ, ಅವಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ ಮಾಣಿಕದೆ

ಮತ್ತವಾರಣಂಗಳೊಳಮಲ್ಲಿಂ ಪೊಟಗೆ ಶೋಣ ಮಣಿ ಕಳಶ ಕರ ಕಿಸಲಯಂಗಳಾ
ನಭಶ್ಚ್ರೀಯ ನಾಲಿಂಗಿಸುವ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡಂಗಳೊಳಮವಟ ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿದ
ಮರಕತ ಮಕರ ತೋರಣಂಗಳೊಳತಿ ರಮಣೀಯವಾಗಿ—

ಮ || ದಿವಿಜೋರ್ವೀರುಹಮಿತ್ತ ದೇವರ ಮನೋವ್ಯಾಪರದಿಂದಾದ ದೇ |
ವ ವಿಮಾನಂಗಳಿವೆಂಬಂಭೇದದೊಳೆ ಭೇದಂ ಮಾಟ ಕೂಟಂಗಳಿಂ ||
ನವರತ್ನೋಪಲ ಕರ್ಮದಿಂ ಮಣಿವಿತಾನಶ್ರೇಣಿಯಿಂ ಭೇದಮೆಂ |
ಬವರಾರೆಂಬಿನೆಗಂ ಸ್ವಯಂವರಗೃಹಂ ಕಣ್ಣೇಂ ಬಿಡಂಗಾದುದೋ || ೩೫ ||

ಆ ಸ್ವಯಂವರವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಜನಕಂ ಪ್ರಧಾನ ಪುರುಷ ಪುರಸ್ಕರಂ—

ಕಂ || ಪುರುವಂಶದ ಕುರುವಂಶದ
ಹರಿವಂಶದ ನಾಥವಂಶ ದುಗ್ರಾನ್ವಯದು ||
ವರೆಯೊಡೆಯರಾದಿಯಾಗಿರೆ
ನರನಾಥ ಸುತರ್ಕಳೆನಿಬರಾನುಂ ಬಂದರ್ || ೩೬ ||

ನಾನಾ ವಾಹನಮುಂ ನಾ
ನಾನಕಮುಂ ವಂಶ ವಿಧೃತ ನಾನಾ ಧ್ವಜ ಸಂ ||
ತಾನಮುಮೆಸೆದಿರೆ ಬಂದರ್
ನಾನಾ ದೇಶಾಧಿನಾಥ ನಂದನರನಿಬರ್ || ೩೭ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ದಶರಥಂ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನವೇರಸು ಬಂ
ದೊಂದು ಪಳಕಿನ ಚೌಪಳಿಗೆಯೊಳ್ ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆಯ ಮಧ್ಯ ನಾಯಕ ರತ್ನದಂತಿ
ಪುರ್ದುಂ—

ಚ || ಶರನಿಧಿ ರತ್ನರಾಶಿಗಳನುರ್ವರೆ ರೋಹಣ ಪರ್ವತಂಗಳಿಂ |
ಸುರಗಿರಿ ಸಾನು ಕಲ್ಪಕುಜದಿಂ ಗಗನಸ್ಥಳಿ ತಟ್ಟಿ ತಾರಕಾ ||
ಪರಿಕರದಿಂ ಸರೋಜಿನಿ ಮರಾಳದಿನೊಪ್ಪುವ ಮಾಚ್ಚಿಯಿಂ ಸ್ವಯಂ |
ವರ ಗೃಹಮೊಪ್ಪಮಂ ತಳೆದುಡೊಪ್ಪುವ ರಾಜ ತನೂಜ ರಾಜಿಯಿಂ || ೩೮ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಚ || ಮಳಯಜ ಮಿಶ್ರ ತೀರ್ಥ ಜಲ ಧಾರೆಗಳಿಂ ಶಶಿ ಕಾಂತ ಕಾಂತಮಂ |
ಗಳ ಕಲಶಾಂಶು ಧಾರೆಗಳಿನಿರ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ವಿವಾಹ ಮುಖ್ಯ ಮಂ ||

ಗಳ ಸವನಂ ವಿಳಾಸವತಿ ಸೀತೆಗೆ ದಿಕ್ತಟಮಂ ಪಳಂಚೆ ಮಂ ।

ಗಳ ಪಟಹ ಸ್ವನಂ ಪುದಿಯೆ ಮಂಗಳ ಗಾಯಕ ಗೀತ ನಿಸ್ವನಂ

॥ ೩೯ ॥

ಕಂ ॥ ಹಿಮ ಕಿರಣ ಮಾಲೆ ಮುಸುಕಿದ

ಕುಮುದಿನಿಯ ಬೆಡಂಗು ತನಗೆ ಪುದುವೆನೆ ಮೃಗನೇ ॥

ತೈ ಮನಂಗೊಂಡಳ್ ಮಲಯಜ

ಹಿಮ ಕರ್ದಮ ಕಲಿಲ ಸಲಿಲ ಸವನೋತ್ಸವದೊಳ್

॥ ೪೦ ॥

ಆ ಮಂಗಲಸವನ ಸಮಯಾನಂತರಂ ಜಾನಕಿ ನೀರಾಜನ ವಿರಾಜಮಾನೆ
ಧಾರಾನಿಳಯ ಜಲಯಂತ್ರ ಪುತ್ರಿಕೆಯಂತೆ ನಯನ ಪುತ್ರಿಕೆಗೆ ಮಣಿಭೂಷಣಮೆನಿಸಿ
ಪಳಿಕಿನ ಪಟ್ಟವಣೆ ಕೇಸಡಿಯ ಕೆಂಪಿನಿಂದರುಣಮಣಿಯನೊಟ್ಟೈಸೆ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ವು
ದುಮಾ ನಿತಂಬಿನಿಯ ನಿತಂಬ ಸೂತ್ರದೊಳ್ ತೊಡರ್ಚಿದ ತೋರಮುತ್ತುಗಳಂತೆ
ಯುಂ, ಆ ವೃತ್ತಕುಚೆಯ ಕುಚಕಳಶದೊಳೊಸರ್ವ ಲಾವಣ್ಯರಸ ಬಿಂದುಗಳಂತೆ
ಯುಂ, ಆ ಕನಕ ಕೇತಕೀ ದಳನಖೆಯ ನಖಮುಖದೊಳುಣ್ಣುವ ಮಯೂಖ ಮಂಜರಿ
ಯಂತೆಯುಂ, ಆ ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯಧರಪಲ್ಲವದೊಳ್ ಪೊಳೆವ ದರಹಾಸ ಕಳಿಕೆಯಂತೆ
ಯುಂ, ಆ ಚಳಾಳಕೆಯಳಕವಲ್ಲರಿಯೊಳ್ ಬೆಳರ್ತ ಬಿರಿಮುಗುಳಂತೆಯುಂ, ಓರೊಂದೆ
ಜಲಬಿಂದು ಬಿಡುತರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಆ ರಮಣಿಯ ತನುಲತೆಯಿಂ

ವಾರಿಕಣ ಪ್ರಚಯಮರ್ ದುಕೂಲಾಂಚಲದಿಂ ॥

ವಾರಾಂಗನೆಯರ್ ತೊಡೆದರ್

ನೀರಂಜಿಸುವಂತೆ ಮಣಿಶಲಾಕೆಯನಾಗಳ್

॥ ೪೧ ॥

ಮ ॥ ನಗೆಗಣ್ಸೂಸೆ ವಿಳಾಸಮಂ ನಗೆಮೊಗಂ ಲಾವಣ್ಯಮಂ ಬೀಜಿ ಸಾ ।

ವಗಿಸುತ್ತಂ ಕಚಬಂಧಮಂ ಶಿಥಿಲ ನೀವೀಬಂಧಮಂ ಕಾಂಚಿಯೊಳ್ ॥

ತೆಗೆಯುತ್ತಂ ಸ್ಮರಮಂತ್ರ ದೇವತೆಯವೋಲ್ ಬಾಹಾ ಲತಾಂದೋಳನಂ ।

ಬಗೆಯಂ ಬಲ್ಸೆಜಿಗೆಯ್ ಬಾಲೆ ಮೆಜಿದಳ್ ಲೀಲಾ ಪದನ್ಯಾಸಮಂ॥೪೨

ಅಂತು ಬಂದು ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕನ್ನೆಮಾಡದ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದ ಮುತ್ತಿನ
ಬಿತ್ತರಿಕೆಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ಮೇಳದಂಗನೆಯರ್ ಮಂಗಳ ಪಸದನಂಗೊಳಿಸಲ
ವಸರಂಬಡೆದು ವಿಚಿತ್ರ ಚೇನಾಂಬರಮಂ ನಿಲುವಿಡಿದುಡಿಸಿ, ಕೆಂದಾವರೆಯನೆಳವಿಸಿ
ಲೆಳಸಿದಂದಮಾಗೆ ಲಾಕ್ಷಾರಸದಿನಡಿಯೂಡಿಯುಂ, ಚರಣನಖ ಚಂದ್ರ ಮಾಲೆಗೆ
ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯನೋಲಗಿಸುವಂತೆ ಮುಕ್ತಾಫಲ ನೂಪುರಮಂ ತುಡಿಸಿಯುಂ, ಪುಳಿನ
ವಳಯಮಂ ಪೊಂದಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಬಳಸಿದಂತೆ ನಿತಂಬ ವಳಯದೊಳ್ ಮಣಿ

ಮೇಖಲೆಯಂ ತೊಡರ್ಚಿಯುಂ, ಮದನ ಮದ ರದನಿ ರದನದೊಳ್ ಕೀರ್ತಿಮುಖಮಂ
 ಕೇಲಿಸುವಂತೆ ಶತಪತ್ರ ಭಂಗಮಂ ತುಂಗಸ್ತನಾಭೋಗದೊಳ್ ಸಂಗಳಿಸಿಯುಂ,
 ಪೀವರ ಪಯೋಧರ ಮಂಡಳಕ್ಕೆ ಪರಿವೇಷಮಂ ಪಡೆವಂತೆ ಪಂಚರತ್ನದ ಬಣ್ಣಸರ
 ಮಂ ಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿಯುಂ, ಬಾಹುಲತೆಯ ಬಿಟಲಂತೆ ರತ್ನಕಾಂತಿ ಕವಲ್ವರಿವಿನಮಂ
 ಗದಮ್ ನಳವಡೆಸಿಯುಂ, ಸಿರಿಸದ ಬಾಸಿಗಮಂ ಭೃಂಗಮಾಲೆ ಬಳಸುವಂತೆ ನಳಿ
 ತೋಳೊಳ್ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಿಂಡುಗಂಕಣಮನೇಱಿಸಿಯುಂ, ನನೆಗಣೆಗೆ ಗಱಿಗಟ್ಟುವಂ
 ತಂಗುಲಿಯೊಳ್ ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆಯಂ ಮುದ್ರಿಸಿಯುಂ, ಸ್ಮರ ವಶೀಕರಣ ಯಂತ್ರಮಂ
 ಬರೆವಂತೆ ಕಪೋಲ ತಳದೊಳ್ ಮಕರಿಕಾ ಪತ್ರಮಂಬರೆದುಂ, ಪೊಸಮಸೆಯ ಪೂಗ
 ಣೆಗೆ ಪೊಗರಂ ಪಡೆವಂತೆ ನಗೆಗಣ್ಣಿ ಕೊಳಂಜನಮನಣ್ಣೆಗೆಯ್ದುಂ, ಕಣಾಕಣತ
 ವಿಶ್ರಾಂತ ವಿಲೋಚನದೊಳ್ ಪಡಿಯಿಟ್ಟು ನೋಟ್ಟಂತೆ ಕಿವಿಯೊಳವತಂಸೋತ್ಪಲಮಂ
 ತೊಡರ್ಚಿಯುಂ—

ಚ || ಉರ್ಗಲ ಕಾಂತಿಯಿಂದಳಕವಲ್ಲಿಗೆ ನೀರ್ವಳಿವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆ |
 ಲ್ಲಗೆ ತಲೆವಿಕ್ಕಿ ಚಂದ್ರ ಕಿರಣಂಗಳನಾಗಳೆ ರಾಹು ನುಂಗಿ ಮ ||
 ತ್ತುಗುಳ್ಳಪುದೆಂಬಿನಂ ಮುಡಿಸಿ ಬಾಲೆಯ ಸೋಮುಡಿಯಂ ಲಲಾಟದೊಳ್ |
 ವ್ಯಗಮದ ಬಿಂದುವಂ ಪೆಱಿಗೆ ನುಣ್ಣುಱಿಯಂ ಪಡೆವಂತೆ ತಿದಿದರ್ ||೪೩||

ಆಗಳಾಕೆಯ ಮಂಗಳವಸದನಮೇ ತನಗೆ ಬೀರವಸದನಮಾಗೆ—

ಕಂ || ಬಾಲೆಯ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಟಮೆ
 ಸಾಲದೆ ನನೆಗಣೆಗಳೇವುವೆಂದು ಮನೋಜಂ ||
 ಶೂಲಿಯನೊಸಲುರಿಗಣ್ಣಂ
 ಪೀಲಿಯ ಕಣ್ಣೆಂಬನಾವನೆನಗಿದಿರೆಂಬಂ || ೪೪ ||

ಮನಸಿಜನೆನೆ ರತಿಯೆನೆ ಕ
 ವಿನ ಬಿಲ್ಲಿನೆ ಕುಸುಮ ಬಾಣಮೆನೆ ಕೋಕಿಲ ನಿ ||
 ಸ್ವನಮೆನೆ ಮಧುಕರ ಝಂಕೃತ
 ಮೆನೆ ಸೀತೆಯ ಪಸದನಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯಂಗಳ್ || ೪೫ ||

ಅಂತು ಕೈಗೆಯ್ದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಹರಿವಂಶ ನಿಯಮದಿಂ ಹಿತ
 ಪುರೋಹಿತಂ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಕನ್ಯಕೆಯಂ ||
 ತರವೇಟಿ ವೃದ್ಧ ಕಂಚುಕಿ
 ವೆರಸು ಮನೋರಥಮೆನಿಪ್ಪ ರಥಮಂ ತಂದರ್ || ೪೬ ||

ಆಗಲಾಪುರೋಹಿತಾದೇಶದಿನನೇಕ ಮಂಗಳಾನಕ ನಿನದಮೊದವೆ ರಥಮನೇರಿ—

ಕಂ || ರಮಣಿಯರೆರಡುಂ ಕೆಲದೊಳ್
ಚಮರರುಹಮನಿಕ್ಕೆ ಬೀಟಿ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಬೇರೊಂ ||
ದವ್ಯತಾಂಶುವನಾಕ್ಷಣದೊಳ್
ಹಿಮಾಂಶುಮುಖಿ ಮೆಟಿದಳೀಕ್ಷಣಾಕರ್ಷಣಮಂ || ೪೭ ||

ಆಗಲಾಸ್ಯಂದನಮಂ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ಕುಂಚದಡಪದ ಡವಕೆಯ ಕನ್ನಡಿಯ
ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರುವೊಡನಾಡಿಗಳಪ್ಪಯ್ಯೂರ್ವರ್ ಕನ್ನೆಯರುಂ ಮಂಗಳೋಪಕರಣ
ದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಡೆಯೆ—

ಚ || ಮದನ ಪತಾಕೆ ಚುಂಬಿಸೆ ವಿಯನ್ಮುಖಮಂ ಸ್ಮರಚಾಪ ಟಂಕೃತಂ |
ಪುದಿಯೆ ದಿಗಂತಮಂ ಕುಸುಮಸಾಯಕ ಸಾಯಕಮುರ್ಚಿ ರಾಜಲೋ ||
ಕದ ಮನಮಂ ಮನೋಜ ವಿಜಯಾಂಗನೆ ಜಾನಕಿ ಪೊಕ್ಕಳಾ ಸಭಾ |
ಸದನ ಸುವರ್ಣ ಗೋಪುರಮನೇಱಿ ಹಿರಣ್ಮಯಮಂ ವರೂಢಮಂ || ೪೮ ||

ಕಂ || ಕನ್ನೆಯರಖಿಲ ಕಲಾ ಸಂ
ಪನ್ನೆಯರಯ್ಯೂರ್ವರಲರ್ಧ ತಾವರೆಗಳವೋಲ್ ||
ತನ್ನೊಡವರೆ ಬಂದಳ್ ಸಿರಿ
ಸನ್ನಿದಮಾದಂತೆ ಸೀತೆ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂ || || ೪೯ ||

ಅಂತುಬಂದು—

ಚ || ಜನಕಜೆ ವಶ್ಯದೀಪ ಕಲಿಕಾಕೃತಿಯಿಂ ಪುಗೆ ತತ್ಸಭಾ ನಿಕೇ |
ತನ ಕುಸುಮೋಪಹಾರ ಮಣಿರಂಗಮನಂಗಣಮಂ ನರೇಂದ್ರನಂ ||
ದನರ್ಗೆ ಮನೋವಿಕಾರದೊಡನಂಗ ವಿಕಾರಮದೇಂ ಪೊದಟ್ಟುದೋ |
ನನಕೊನೆಯೇಱುವಂತೆ ವನರಾಜಿ ಮಧು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರವೇಶದೊಳ್ || ೫೦ ||

ಕಂ || ಉದಯಿಸೆ ಶಶಿಕಳೆ ತೆರೆಮಸ
ಗಿದ ಪಾಲ್ಗಡಲಂತೆ ನೃಪಕುಮಾರ ಕದಂಬಂ ||
ಸುದತಿ ಪುಗೆ ಸಭೆಯನೊಳಕೊಂ
ಡುದು ಮದನ ವಿಕಾರ ಚೇಷ್ಟೆಯಂ ಬಹುವಿಧಮಂ || ೫೧ ||

ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪುಗಿಲೊಳ್ಕೋ
ಕನದಾಕರ ನಿಕರವೊಡನೆಸಳ್ಳಸಗುವವೋಲ್ ||

ಜನಕಾತ್ಮಜೇ ಪುಗೆ ಸಭೆಯಂ

ಜನಿಯಿಸಿದುದು ಮದನ ಚೇಷ್ಟೆ ರಾಜನ್ಯಕದೊಳ್

|| ೫೨ ||

ಆಗಳಾಕೆಯ ಲಾವಣ್ಯ ಮದಿರಾರಸ ಸೇವನೆಯಿಂ ಕರಂ ಸೊಕ್ಕಿ—

ಕಂ || ದ್ವಿಗುಣಿಸೆ ನಖರುಚಿ ಪೂಮಾ

ಲೆಗಳಂ ಕಾರಿರುಳೊಳೊಗೆದ ತಾರಾವಳಿಯಂ ||

ನಗೆ ತೋರದುರುಂಬಂ ಸಾ

ವಗಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ನೃಪಕುಮಾರಕನೊರ್ವಂ

|| ೫೩ ||

ಪರಭಾಗಂಬೆತ್ತಿರೆ ಪ

ದ್ಮರಾಗ ಮಣಿ ಪಾಣಿಪದ್ಮರಾಗದಿನೊರ್ವಂ ||

ನರನಾಥ ಸುತಂ ಮೆಚಿದಂ

ಕಿರೀಟಮಂ ತಿರ್ದುರ್ವಂತೆ ಭುಜಶಾಖೆಗಳಿಂ

|| ೫೪ ||

ತಾರಾವಳಿಯಂ ತಳೆದ ನ

ಭೋರಂಗದ ಭಂಗಿ ತನಗೆ ಪುದುವೆನಿಸಿದುದಂ ||

ಪೇರುರಮನದೇಂ ಮೆಚಿದನೊ

ಹಾರಮನೋಸರಿಸುವಂತೆ ನೃಪಸುತನೊರ್ವಂ

|| ೫೫ ||

ಮಂಗಳ ಮಣಿಪೀಠಂ ವಿಜ

ಯಾಂಗನೆಗೆನೆ ಕೊರ್ವುವೆತ್ತದಂ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ||

ತುಂಗ ಭುಜ ಶಿಖರಮಂ ರ

ತ್ನಾಂಗದಮಂ ಸಾರ್ಚುವೊಂದುನೆವದಿಂ ಮೆಚಿದಂ

|| ೫೬ ||

ಮ || ತೀವಿಬೆಡಂಗುವೆತ್ತ ಕಮಲಾಕರದೊಳ್ ರಮಣೀಯಮಾದ ಕೆಂ |

ದಾವರೆ ಪೂವಿನೊಳ್ ಸೆಣಸಿದತ್ತು ಕುಮಾರ ವಿಶಾಲ ವಕ್ಷದೊಳ್ ||

ಸಾವಗಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪ ಪದದೊಳ್ ಪೊಳೆದೊಪ್ಪುವ ತೋರಮುತ್ತಿನೆ |

ಕೃವಳಿ ಸೂಸುವಂಶುಜಲದಿಂ ಬೆಳಗೊಂಪಳವಟ್ಟ ಕೆಂದಳಂ

|| ೫೭ ||

ಆಗಳಾ ಸ್ವಯಂವರ ಮಧ್ಯಭೂಮಿಗೆ ಮಣಿಭೂಷಣಮೆನಿಸಿ ಮನಂಗೊಳಿಸುವ
ಪಳಿಕೆನ ಜೌಪಳಿಗೆಯ ನೀಲ ಶಿಲಾಸ್ತಂಭಮಂ ಮಲಂಗಿ ಪೊನ್ನ ಪುತ್ತುಳಿಗೆಯ
ವಿಳಾಸಮನಸಕಟಿದು ತಟಿದ್ವಲ್ಲರಿ ಬಳಸಿದ ಶರಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆಯುಂ, ತಾರಾವಳಿ
ಬಳಸಿದಿಂದುಕಳೆಯಂತೆಯುಂ, ವಿದ್ರುಮ ಲತೆ ಬಳಸಿದ ಲಾವಣ್ಯರಸ ಸಮುದ್ರ
ವೇಲೆ

ಯಂತೆಯುಂ ಕನ್ಯಕಾ ಕದಂಬದ ಬಳಸಿಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿ ನಿಖಿಲಜನ ಮನಃಪೀಠ
ದೊಳ್ ಮನಸಿಜಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆಯ್ದ ರತಿಯಂತೆ ನಿರತಿಶಯವಾಗಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಸಕಳೇಂದು ಮುಖಿಯನಾ ಕ
ನ್ನಿಕೆಯಂ ಕಣ್ಣೊಲ್ಲು ನೋಡಿ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಕೌ ||
ತುಕದಿಂದೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ರಾ
ಜ ಕುಮಾರಂ ಸುರ ಕುಮಾರನಂ ಗೆಲೆವಂದಂ || ೫೮ ||

ತರುಣಿಯ ಲಾವಣ್ಯ ರಸಾಂ
ಬುರಾಶಿಯೊಳ್ ತೀಂಕೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಂ ಮನಮುಂ ||
ಮರವಾನಸನಂತೊರ್ವಂ
ಸ್ತುರ ಸಮೋಹನ ಶರಕ್ಕೆ ಗುಱಿಯಾಗಿದರ್ವಂ || ೫೯ ||

ಅಳವಡಿಸುವಂತೆ ಮಣಿಕುಂ
ಡಳಮಂ ನಸು ಮುರಿದು ಜನಕಸುತೆಯ ಕಪೋಲ ||
ಸ್ಥಳಮಂ ಮೃಗಮದ ಪತ್ರಾ
ವಳಿ ವಿಳಸಿತಮಂ ಮರುಳ್ಳು ನೋಡಿದನೊರ್ವಂ || ೬೦ ||

ತಳವೆಳಗಾದಂ ವನಿತಾ
ತಿಳಕದ ಪೆಱಿ ನೊಸಲ ರೋಚನಾ ತಿಲಕದ ಚಿ ||
ಲೈಟಿಕುಳಿಗೊಳೆ ಸಮೋಹನ
ತಿಳಕದವೋಲ್ ಮನಮನವನಿಪಾಲಕ ತಿಲಕಂ || ೬೧ ||

ಬಾಳೆಯ ಸೋಮುಡಿ ಮನಸಿಜ
ಕಾಳೋರಗನಂತೆ ಮನದೊಳಾ ಕಂಪನಮಂ ||
ಮೇಳಿಸಿ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಭೂ
ಪಾಳಂ ಪಾವಡರ್ವನಂತೆ ಬೆಟಗಾಗಿದರ್ವಂ || ೬೨ ||

ಮ || ತನು ರೋಮಾಂಚಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ನೃಪನೊರ್ವಂ ಕನ್ಯಕಾರೂಪ ದ |
ಶ್ವನದಿಂ ತತ್ಪಲಕಂಗಳಂ ಕಲ ವಿಸಂಚೀ ನಾದಮಂ ಕೇಳ್ವ ಭೋಂ ||
ಕನೆ ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚಿದುವೆಂದು ಬಂಚಿಸಿಯುಮೇಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವದಂಲೋಲಲೋ |
ಚನಮಂ ತಾಂಗಿದನಿಲ್ಲ ಜಾನಕಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆದಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ || ೬೩ ||

ಉ || ಪಲ್ಲವ ಪಾಟಲಾಧರೆಯ ಪೀನ ಪಯೋಧರ ಮಂಡಲಂಗಳಾ |
ಪಲ್ಲಹರ್ಷಿ ಪರಂಪರೆಯನೀಯೆ ಸಮುತ್ಸುಕ ಲೋಚನ ಪ್ರಭಾ ||

ಪಲ್ಲವದಿಂ ದುಕೂಲ ನವ ಪಲ್ಲವ ಶೋಭೆಯನಾಗಳೊರ್ವನಿ ।

ತ್ತಲ್ಲಿಯೆ ಕಣ್ಣಳಂಚಲೆಯೆ ಜಾನಕಿಯಂ ಮನಮೊಲ್ದ ನೋಡಿದಂ ॥ ೬೪ ॥

ಮ ॥ ಕೆಲರಾಗಳ್ ಋಜುವಿಂದಮರ್ಧಮುಜುವಿಂದಂ ಸಾಚಿಯಿಂದಂ ಕೆಲರ್ ।

ಪಲವುಂ ಭಂಗಿಯಿನಿದುರ್ ಜಾನಕಿ ಮ ರೂಪಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ನೋಡಿ ಕ ॥

ಣ್ಮಲರಂ ಚಿತ್ತಮನಿತ್ತು ಚಿತ್ರಿಸಿದಮೋಲ್ ನಿಷ್ಪಂದರಾಗಿರ್ಪುದುಂ ।

ಗೆಲೆವಂದತ್ತು ವಿಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರಸಭೆಯಂ ಭೂಭೃತ್ಸಭಾಮಂಡಲಂ ॥ ೬೫ ॥

ಕಂ ॥ ಅನಿತಿಂದ್ರಿಯಮುಂ ವಿಷಯಮು

ನನಾಕುಲಂ ಬಿಟ್ಟು ದರ್ಶನೇಂದ್ರಿಯಮೊಂದ ॥

ಕನುವಶಮಾದುವೆನಲ್ ನೃಪ

ತನಯರ್ ಜಾನಕಿಯಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಗಿದರ್ ॥ ೬೬ ॥

ಕರಣಂ ನಯನಮೆ ವಿಷಯಂ

ತರುಣಿಯೆ ಪೆಣತೇನುಮಿಲ್ಲಿನಲ್ ರಾಜತನೂ ॥

ಜರ ಕಣ್ಣಳೆಳಸಿ ಬಳಸಿದು

ವರವಣಿಸಿದುವಟ್ಟಿ¹ಮುಟ್ಟಿದುವು ಜಾನಕಿಯಂ ॥ ೬೭ ॥

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ ॥ ಬಿಸಮಹ ನೇತ್ರಗೆ ಜಾನಕಿ

ಗೆ ಸುಟ್ಟಿ ತೋಱುತ್ತಿ²ಮುಱಿಸಿದಳ್ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ॥

ಪೆಸಗೊಂಡು ವೃದ್ಧ ಕಂಚುಕಿ

ಪೆಸರ ನೃಪಾತ್ಮಜರ ವಂಶವೀರ್ಯ ಶ್ರುತಮಂ ॥ ೬೮ ॥

ಅಂತಱಿಪುನುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಕಡು ಮಂದಮಸ್ಸ ಕಣ್ಣೆಮೆ

ಕುಡುವುರ್ವಂ ತಡುಕೆ ನೋಡೆ ಮೊಗರಸವೆಂಬಿಂ ॥

ಗಡಲೊಳ್ ಪೊಳೆವೆಳವಾಳೆಯ

ಬೆಡಂಗನೊಳಕೊಂಡುವಕ್ಷಿಗಳ್ ಜಾನಕಿಯಾ ॥ ೬೯ ॥

1. ಸತ್ತಿ. ಚ.

2. ಮುಱಿಸಿದಂ ಗ. ಚ.

ಚ || ನನೆಯ ಸರಲ್ಲಳಂತೆ ನೆಲೆದಿಂಗಳ ತಣ್ಣದಿರಂತೆ ಕಂತುರಾ |
ಜನ ಕರವಾಳವೆಯೊಳಪಿನಂತೆ ನವೋತ್ಪಲ ದಾಮದಂತೆ ಪೂ ||
ವಿನ ಮಲೆಯಂತೆ ತುಂಬಿಗಳ ಮಾಲೆ ತೆಲಂಬೊಳೆವಂತೆ ಲೋಲಲೋ |
ಚನ ರುಚಿ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದುದಶೇಷ ನೃಪಾಲ ಸಭಾಂತರಾಳಮಂ || ೭೦ ||

ಅಂತು ನೋಡಿ—

ಚ || ಎಲಗದೆ ಪೂತ ಚಂಪಕವನಕ್ಕೆ ನಮೇರು ಮಹೀರುಹಕ್ಕೆ ಬಂ |
ದೆಲಗುವ ಚಂಚರೀಕದವೊಲಾಕೆಯ ಕೇಕರಮನ್ಯರಾಜಕ ||
ಕೈಲಗದೆ ರಾಘವಂಗೆಲಗೆ ಕಂಚುಕಿ ಕಣ್ಣಿಡಿದಾ ಲತಾಂಗಿಗ |
ಛಿಲೊಳಭಿವರ್ಣಿಸಲ್ ಬಗೆದ¹ಳಾ ಧರಣೀಶ ಗುಣೈಕ ದೇಶಮಂ || ೭೧ ||

ಉ || ಪ್ರಾಕೃತನಲ್ಲನೀ ದಶರಥಾಗ್ರತನೂಭವನೇಕವಾಕ್ಯನಾ |
ಶಾಕರಿ ಕರ್ಣ ಚಾಮರಯಶಂ ಚರಮಾಂಗನನಂತವೀರ್ಯನಿ ||
ಕ್ಷಾಕು ಕುಲಾವೃತಾರ್ಣವ ಸುಧಾಕಿರಣಂ ರಣಮೇರು ಲೋಕ ಲುಂ |
ಟಾಕ ನಿರಾಘ ತಾಪ ಹರ ವರ್ಷಣ ಮೇಘನುದಾತ್ತರಾಘವಂ || ೭೨ ||

ಕಂ || ಕರಿಯಂ ಕಾಮಂ ಬಿಸ ಪಾಂ
ಡುರವರ್ಣಂ ರಾಮನಿದುವೆ ಭೇದಮಭೇದಂ ||
ನಿರತಿಶಯಮಪ್ಪರೂಪಿಂ
ವರನಾಗಲ್ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕನೀ ರಘುವೀರಂ || ೭೩ ||

ಎಂಬುದುಮಾಸಮಯದೊಳಾ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹತ್ತರಂ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮಾ
ವಿಷಮ ಚಾಪಮನರ್ಚಿಸುವುದುಂ—

ಮ || ರಸನಾ ಶಂಪಾ ಶತಂ ಸಂಚಳಿಸೆ ಪುದಿಯೆ ಪೂತ್ಕಾರಮಾಶಾಂತಮಂ ದ |
ಳ್ಳಿಸೆ ವಹ್ನಿಜ್ವಾಲೆ ದೀರ್ಘಾನನ ಕುಹರ ಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ಕಣ್ಣಳಿಂದೆ ||
ಣ್ಣಿಸೆಗಂಗಾರಂಗಳೆತ್ತಂ ಕೆದಲಿ ಫಣಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ಬಿರ್ಚಿ ಕಣ್ಣ |
ವಿಸಿ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪಂ ಪಡೆದುದು ಭಯಮಂ ಕಾಳ ಕಾಳಾಹಿ ರೂಪಂ || ೭೪ ||

ಕಂ || ಸಿಡಿಲಂತೆ ಮೊಳಗಿ ನೆಲನಂ
ಪೊಡೆಯುತ್ತಂ ಪತ್ತು ದೆಸೆಗನುವ್ವಳಿಸುತ್ತಂ ||
ಪಡೆದುವಗುರ್ವಂ ಜವನೆರ್ದೆ
ಗಿಡೆ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಸಾಗರಾವರ್ತಂಗಳ್ || ೭೫ ||

ಆಗಳವರ ಮಸಕಮಂ ಕಂಡು ಭಯಂಗೊಂಡು ಖಚರ ಮಂಡಲಂ ಪ್ರಭಾ
ಮಂಡಲಂಗಿ ಕನ್ನೆ ಕೈಸಾರ್ದಳೆಂದು ಪೆಟಿಸಾರ್ದು ನೋಡುತಿರ್ಪುದುಂ—

ಸ್ರ || ಈ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಕೋದಂಡಮನವಯವದಿಂದೇಱಿಸಲ್ ಸಾಲ್ವ ದೋರ್ದಂ |
ಡಾವಷ್ಟಂಭ ಪ್ರಚಂಡಂ ಜನಕಜೆಗೆ ವರಂ ಬರ್ಪುದೆಂಬೀ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ||
ರಾವಂ ಕರ್ಣಾವತಂಸಂ ಪಸರಿಸೆ ನಿಜಪೀಠಂಗಳಿಂದೆಟ್ಟು ದಾಗಳ್ |
ತೀವೃತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಭೂಷಣ ರುಚಿ ಕಕುಭಾನೀಕಮಂ ರಾಜಲೋಕಂ || ೨೬ ||

ಕಂ || ಮನಸಿಜನುಂ ಚಂದ್ರಮನುಂ
ದಿನಕರನುಮನೇಕರೇಕೆ ನೆರೆದರೊ ಪೇಟಿಂ ||
ಬಿನೆಗಂ ನೃಪತನಯರ್ಬಿ
ಲ್ಲನೇಱಿಸಲ್ ತಮ್ಮ ಬೆಳಗೆ ಬೆಳಗೆನೆ ಬಂದರ್ || ೨೭ ||

ಅಂತು ಬಂದಗುರ್ವುಪರ್ವೆ ಬಿಗುವಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲಂ ಕಂಡು ಭಯಂಗೊಂಡು—

ಮ || ಉರಿಯಂ ಕಾಟುವ ಕೆಂಡಮಂ ಕಟಿವ ಬಿಲ್ಲಂ ಕಂಡೆವಿಲ್ಲುಕ್ಕೆವಂ |
ತರುಣೇರತ್ನಮನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಸಮಕಟ್ಟೆಂದಟ್ಟಿದಂ ಖೇಚರಂ ||
ಮರುಳಾದಂ ಜನಕಂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನೊಡಂಬಟ್ಟಾರೊ ಕಲ್ಯಾಣ ತ |
ತ್ವರರೀ ಮಂಗಳ ಲಗ್ನದೊಳ್ ಕುಳಿಕದಂಷ್ಟ್ರ ಲಗ್ನಮಂ ಸೈರಿಪರ್ || ೨೮ ||

ಕಂ || ಅಹಿದರ್ಶನಮಲ್ತು ಶುಭಾ
ವಹಂ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ವಿಷಮಮಿ¹ಮಾರ್ಗಮಹಿ ||
ಗ್ರಹಣಂ ಮುನ್ನಂ ಪಾಣಿ
ಗ್ರಹಣಂ ಬಟಿಯಂ ಗಳಿನ್ನವಘಟಿತಮೊಳವೇ || ೨೯ ||

ಮಧುಪರ್ಕಮಲ್ತು ಮಂಗಳ
ವಿಧಾನದೊಳಗೊಂದುಮಲ್ತು ಪಾವಂ ಪಿಡಿವೀ ||
ವಿಧಿ ಕನ್ಯಾ ಪರಿಣಯನ
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಂಗಡಿನ್ನವಘಟಿತಮೊಳವೇ || ೩೦ ||

ಕುಡುವೆಂ ಜಾನಕಿಯಂ ಪಿಡಿ
ದೊಡಜಗರಮನೆಂದು ಮುನ್ನ ಪೇಟಿಕ್ಕೊಡೆಯಾಗಾ ||
ರುಡಮಂ ಕಲ್ತು ವಿವಾಹ
ಕ್ಕೊಡರಿಸುವಂ ಬಟಿದೆ ಪಿಡಿವನಾವನೊ ಪಾವಂ || ೩೧ ||

ಉ || ದೂರದೊಳಂಜದೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಣ್ಣಲಿಗಳ್ ನೃಪರಾರುಮಿಲ್ಲಿನಲ್ |
 ಸಾರೆವರಲ್ ಮನಂಗಿಡದ ಮೆಯ್ಯಲಿಯಾವನೊ ಬಾಹುವೀರೈದಿಂ ||
 ದಾರಿವನೆತ್ತಲಾರ್ಪನೆನಲೇಱಿಸುವುದ್ಧತ ವೃತ್ತಿ ನಾಡೆಯುಂ |
 ದೂರಮಿವರ್ಕೆ ಬಿಲ್ವಿಸರನಿಟ್ಟವನುರ್ವಿಗೆ ನಂಜನಿಟ್ಟವಂ || ೮೨ ||

ಎಂದು ನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಾಬಿಲ್ಲಂ ಕಂಡು ಬಲ್ಲರಂ ಪೊಡೆದಂತೆ ಪೆಡಂ
 ಮಗುಳೆ—

ಶಾ || ದೇಶಾಧೀಶ ತನೂಭವರ್ ಸೆಡೆವುದುಂ ಸಾಕೇತ ಸಿಂಹಾಸನಾ |
 ಧೀಶಂ ಕಂಡು ದರಸ್ಮಿತಂ ದಶರಥಂ ಭ್ರೂವಲ್ಲರೀ ಪಲ್ಲವಾ ||
 ದೇಶಂ ನೋಡೆ ಮುಖಾಬ್ಜಮಂ ಸಭೆಯಿನೆಟ್ಟಿಂ ತುಂಗವಂಶಂ ಸುರೇಂ |
 ದ್ರಾಶಾದಂತಿ ಬಲಂ ಜಿತಾಹಿತಬಲಂ ದುರ್ವಾರ ಬಾಹಾಬಲಂ || ೮೩ ||

ಅಂತು ತಳರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಜನ ನಯನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ
 ತನುರುಚಿಯೊಳ್ಳೊಳೆಯೆ ನಡೆವ ನೆಯ್ದಿಲ್ಲೊಳನಂ ||
 ನೆನೆಯಿಸಿ ಮಾಣ್ಡನೆ ರಾಮಂ
 ನೆನೆಯಿಸಿದನನುಕ್ಷಣಂ ಸಹಸ್ರೇಕ್ಷಣನಂ || ೮೪ ||

ಮ || ಬಲಭದ್ರಂ ರಜತಾದ್ರಿ ಬರ್ಪತೆಱದಿಂ ಬಂದಂ ಧನುರ್ದರ್ಶನಾ |
 ಕುಲರಂ ರಾಜತನೂಜರಂ ಸ್ಮಿತಮುಖಂ ನೋಡುತ್ತಮುದ್ದೂಲತಂ ||
 ಕೆಲರಂ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದರಂ ಕೆಲಬರಂ ಬೆಳ್ಳುತ್ತು ಬೆನ್ನಿತ್ತರಂ |
 ಕೆಲರಂ ಬೆಕ್ಕಸಮುತ್ತರಂ ಕೆಲಬರಂ ಶಂಕಾ ವಿಷಾತಂಕರಂ || ೮೫ ||

ಅಂತೆಯ್ದೆವರ್ಪುದುಂ—

ಚ || ಪದನಖ ದೀಪ್ತಿ ಮಂಜರಿ ನಿಚೋಳಕದಂತಿರೆ ತನ್ನನಾವಗಂ |
 ಪುದಿಯಲೊಡಂ ಬಿಗುರ್ವಣೆ ರಘೂದ್ವಹ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದದೃಶ್ಯಮು ||
 ಪ್ಪುದುಮಿಳಿದಾಯ್ತು ಚಾಪಲತೆ ರೋಹಣಶೈಲ ವಿಷಾಪಹಾರ ರ |
 ತ್ನದ ವಿತತಾಂಶು ತಳ್ತಡರೆ ನಿರ್ವಿಷಮಾದ ಮಹಾ ವಿಷಾಹಿಮೋಲ್ || ೮೬ ||

ಆಗಳಾ ವಿಷಮ ಕೋದಂಡಮನೇರಂಡ ಕಾಂಡಮಂ ಬಗೆವಂತು ಬಗೆದು—

ಮ || ಪದುಳಂ ನಿಂದೆಡಗಯ್ಯೊಳೊತ್ತಿ ರಘುಜಂ ¹ಕೊಪ್ಪಂ ಪದಾಂಗುಷ್ಮಮೂ |
 ಲದೊಳಿಟ್ಟೇಱಿಸೆ ಕಾಲದಂಡ ನಿಭಮಂ ಕೋದಂಡಮಂ ಭೂತಳಂ ||

ಪದುಳಂನಿಂದುದೆ ಶೇಷಕಂಠ ಕಠಿನಾಸ್ಥಿ ಶ್ರೇಣಿ ನುರ್ಗಾಗದಿ ।
 ದುರ್ದೇ ಕೂರ್ಮೋನ್ನತ ಕರ್ಪರಂ ನಳಿದು ಬೆನ್ನಂ ಪತ್ತದೇಂ ಮಾಣ್ಡದೇ ॥೪೭॥

ಕಂ ॥ ಇರ್ಮೊ ಭರಂಗಿಯ್ದನೆ ಗೊಲೆ
 ಗೊರ್ಮೊದಲೊತ್ತಿದನಗುರ್ವು ಮೆಯ್ಯೆತ್ತುದನಾ ॥
 ಕಾರ್ಮುಕಮಂ ರಘುವೀರನ
 ದೋರ್ಮಂಡಳ ಶಕ್ತಿ ಮನುಜ ಸಾಧಾರಣಮೇ ॥ ೪೮ ॥

ಮ ॥ ಪುಲಕಂ ಜಾನಕಿಗುತ್ಸವಂ ಜನಕರಾಜಂಗುಮ್ಮಳಂ ಖೇಚರಾ ।
 ವಲಿಗುದ್ವೇಗಭರಂ ನರೇಂದ್ರ ಸುತ ಸಂದೋಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮೋಹನಂ ॥
 ಲಲನಾಶ್ರೇಣಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯಂ ಪುರಜನಕ್ಕಾಕರ್ಷಣಂ ಲೋಚನಾ ।
 ವಲಿಗಾಯ್ತೇಱುಸಿ ನೀವಿ ಜೇಮೊಡೆಯೆ ವಜ್ರಾವರ್ತಮಂ ರಾಘವಂ ॥ ೪೯ ॥

ತದನಂತರಂ—

ಮ ॥ ಸಮದಂ ಲೀಲೆಯಿನೆತ್ತಿ ಖೇಚರಬಲಂ ಕಿಟ್ಟಿತ್ತಿ ಪಾಱುತ್ತನು ।
 ಕ್ರಮದಿಂದಾನತಮಾಗೆ ¹ಕೊಪ್ಪು ಪಿರಿದುಂ ಲಜ್ಜಾನತಂ ರಾಜಲೋ ॥
 ಕಮಣಂ ಬೆಕ್ಕಸಮುತ್ತುದೇಱುಸುವುದುಂ ಕೋದಂಡಮಂ ರಾಮನ ।
 ಶ್ರಮದಿಂ ಮನ್ಮಥನಾಗಳೇಱುಸನೆ ಮಾಱಿಚ್ಚುಂ ಪುರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ॥ ೫೦ ॥

ಕಂ ॥ ಅವತಂಸಮಾದುವಮರ
 ಸ್ತವನಂಗಳ್ ಸಕಳ ಜನದ ಜಯಜಯ ನಿನದಂ ॥
 ಕೆವಿಸದ್ವಂ ಕಿಡಿಸಿದುದು
 ತ್ಸವ ಪಟಹ ಧ್ವನಿಗಳುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೫೧ ॥

ಎತ್ತಿದುವು ಮಂಗಲಧ್ವಜ
 ಮೆತ್ತಿದುದು ಸಿತಾತಪತ್ರವಾಗಸಮಂ ಪೊ ॥
 ತ್ತಿತ್ತಿದುದಾಶೀರ್ವಾದಂ
 ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗಳನಿಕ್ಕಿದರ್ ಮಾನಿನಿಯರ್ ॥ ೫೨ ॥

ಆಗಳಾ ಬಳನ ದೋರ್ಬಲಕ್ಕೆ ಕಂಚುಕಿ ರೋಪಾಂಚ ಕಂಚುಕಿತ ಶರೀರೆ
 ಯಾಗಿ ಜಾನಕೀದೇವಿ ನಿಜಮನೋರಥಂ ಸಫಲವಾದುದಿದುವೆ ಪುಣ್ಯಾವಹ ಸಮಯ
 ಮಖಿಲ ರಾಜಕುಲ ಶೇಖರನಂ ಕುಸುಮಶೇಖರನಂ ಮಾಟ್ಟುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಉ || ಆವೆಡೆ ಹಂಸಿಗೀನಡೆಯ ಚೆಲ್ವೆನೆ ನೂಪುರದಿಂಚೆರಂ ಸ್ಮರಂ |
ಜೇವೊಡೆದಂದಮಾಗೆ ವೃದುಪಾದತಳಂಗಳ ಕೆಂಪು ಕೂಡೆ ಕೆಂ ||
ದಾವರೆವೂಗಳಂ ಕೆದಜುವಂತಿರೆ ಕುಂತಳ ಸೌರಭಕ್ಕೆ ಭೃಂ |
ಗಾವಳಿ ಮೇಲೆ ಪೀಲಿದಪ್ಪೆಯಂತಿರೆ ಬಂದಳದೊಂದುಲೀಲೆಯಿಂ || ೯೩ ||

ಕಂ || ಅಲರ್ಗಣೆಯನಂಗಜಂಗೀ
ಯಲೆಂದು ರತಿ ಬರ್ಪ ಮಾಜ್ಜೆಯಿಂ ಮಾಲೆಯನಾ ||
ಲಲಿತಾಂಗಿ ಪಿಡಿದು ಕಣ್ಣಂ
ಕೆಲಕ್ಕಮಾ ದಾಶರಥಿಯ ಬಗೆಗಂ ಬಂದಳ್ || ೯೪ ||

ಅಂತುಬಂದು—

ಉ || ಮಾಲೆಯಮೇಲೆ ತುಂಬಿಗಳಮಾಲೆ ತೆಪ್ಪಂಬೊಳಿದಾಡೆ ಬೇಜಿ ಪೂ |
ಮಾಲೆಯ ಲೀಲೆಯಂ ಕೆದಜಿ ಕೇಕರಮಾಲೆ ಶಿರೀಷಮಾಲೆಯಂ ||
ಸೋಲಿಸೆ ನೀಳ್ವ ಬಾಹುಲತೆ ತೋಳ ಮೊದಲ್ ಮದನಾನುರಾಗಮಂ |
ಸಾಲಿಡೆ ಸಾರ್ದು ಸೀತೆ ರಘುವಂಶ ನಮೇರುಗೆ ಮಾಲೆಸೂಡಿದಳ್ || ೯೫ ||

ಮ|| ಸ್ತ|| ¹ತನಿಸೋಂಕಿಂ ಮೆಯ್ಗೆ ರೋಮಾಂಚಮನೊದವಿಸಿ ರಾಮಂಗೆ ವೈದೇಹಿನೀರೇ |
ಜನಿಸರ್ಗಾಮೋದ ಗಂಧೋದಕ ಸವನಮನಿತ್ತಟ್ಟಿಂ ಬಾಹುಮೂಲಂ ||
ಸ್ತನಮೂಲಂ ನಾಭಿಮೂಲಂ ತ್ರಿಗುಣಿಸೆ ಸುಮನಶೈಖರಂ ಮಾಡಿ ಕಂದ |
ಪರ್ವನ ವಾಮೋಪಾಂತದೊಳ್ ರಂಜಿಸುವ ರತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಸೂಜಿ
[ಗೊಂಡಳ್ || ೯೬ ||

ಕಂ || ಬಲದೇವಂಗೆವುದೋ ಬೆಂ
ಬಲಮಾತನೊಳಾದ ಮೋಹದಿಂ ಕೃಷ್ಣಂ ದೋ ||
ಬಲದೃಷ್ಟಂ ಸೆಣಸಿದರಂ
ಕೊಲಲುಂ ಗೆಲಲುಂ ಕಡಂಗಿ ಪಿಂದನೆ ಬಂದಂ || ೯೭ ||

ಆಕಾರಮಲ್ತು ವಜ್ರ
ಪ್ರಾಕಾರಮಿದೆನಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬರೆ ಚಾಪಂ ||
ನೈಕುರ್ವಣ ವಿಷಮ ಫಣೀಂ
ದ್ರಾಕೃತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಟ್ಟಮಿದತ್ತಾಗಳ್ || ೯೮ ||

ಗರುಡೋದ್ಗಾರ ಮಣಿಚ್ಛವಿ
ಗರುಡಧ್ವಜನೆನಿಸ ಕೃಷ್ಣನಿದಿರೊಳ್ ಧನು ತ ||

ನ್ನರಗಾಕಾರಮನುಪಸಂ

ಹರಿಸಿ ನಿಜಾಕೃತಿಯಿನಿರ್ಪುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ

|| ೯೯ ||

ಅಂತುಬಂದು—

ಚ || ನಗಧರನೆತ್ತನೇ ಧನುವನೇಱುಸನೇ ನಗಸಾನು ಕೂಟಮಂ ।
ಪಗೆವರನೇಱುಸಲ್ ನೆಱಿವಲಂಘ್ಯಬಲಂ ಬಲಗರ್ವದಿಂದದಂ ॥
ಬಗೆದನೆ ಪುರ್ಬನೇಱುಸುವ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿನಶ್ರಮದಿಂ ಪೊಡರ್ಪು ಕೈ ।
ಮಿಗೆ ರಿಪುಮರ್ಧನಂ ಧನುವನೆತ್ತಿದನೇಱುಸಿದಂ ಜನಾರ್ದನಂ || ೧೦೦ ||

ಪೃಥ್ವೀ || ಪರಾಭವಿಸಿದಂ ಗುಣ ಪ್ರಗುಣ ಚಂಡ ಕೋದಂಡದಿಂ ।
ಪರಿಸ್ಪುರಿತ ಪಂಚರತ್ನ ರುಚಿ ಸಾಗರಾವರ್ತದಿಂ ॥
ವಿರೋಧಿಬಲ¹ ಪೋತ ವೀರರಸ ಸಾಗರಾವರ್ತದಿಂ ।
ಸುರೇಂದ್ರಧನು ಮೂಡಿದಂಬರಮನಂದು ಪೀತಾಂಬರಂ || ೧೦೧ ||

ಚ || ಉದಧಿ ಕಲಂಕಿದತ್ತು ದೆಸೆ ತಲ್ಲಳಿಸಿತ್ತಮರಾದ್ರಿ ಗಾಳಿಗೊ ।
ಡ್ಡಿದ ಸೊಡರಂತೆ ಸಂಚಲಿಸಿದತ್ತು ನೆಲಂ ನಡುಗಿತ್ತು ದಿಗ್ಗಜಂ ॥
ಮದಮುಡುಗಿತ್ತು ಖೇಚರಬಲಂ ಪೆಳಱಿತ್ತು ಕರುತ್ತು ದಿವ್ಯ ಚಾ ।
ಪದ ತಿರುವಾಯ್ಗೆ ದಿವ್ಯಶರಮಂ ತರೆ ದೋರ್ಬಲಶಾಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೧೦೨ ||

ಚ || ಕರ ಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ ಶರಣ್ಯ²ಮೆಂಬ ದೇ ।
ವರ ನುಡಿ ಪೊಣ್ಣಿದತ್ತಲರ ಪೆರ್ಮಟಿ³ ಕೊಂಡುದು ದೇವದುಂದುಭಿ ॥
ಸ್ವರಮೊಗಿದತ್ತವರ್ಕಗಿದು ಖೇಚರ ರಾಜ ಮಹತ್ತರಂ ಭಯಾ ।
ತುರನೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆಂಟನೆಯ ಕೇಶವನಂ ಬೆಟಗಾಗಿ ನೋಡಿದಂ || ೧೦೩ ||

ಕಂ || ಅದಟಂ ವಜ್ರಾವರ್ತ

ಕೈ ದಿವ್ಯಮೆನಿಸಿದ ಹಲಾಯುಧಂ ಬೆರಸು ಬಲಂ ॥

ಗದೆವೆರಸು ಸಾಗರಾವ

ರ್ತ ದಿವ್ಯ ಚಾಪಕ್ಕುಪೇಂದ್ರನಧಿಪತಿಯಾದಂ

|| ೧೦೪ ||

ಚಂದ್ರಾಸ್ಯೆಯರಂ ಮನದೊಳು

ಪೇಂದ್ರಂಗೀರೊಂಬದಿಂಬರಂ ನಿರ್ಜಿತ ದೇ ॥

ವೇದ್ರ ಗಣಿಕೆಯರನಂಕದ

ಚಂದ್ರಧ್ವಜನಳ್ಳಿ ಕಪ್ಪಮಾವಮೊಲಿತ್ತಂ

|| ೧೦೫ ||

ಆಗಳನೇಕಾರ್ಚನೆಗಳಿಂ ಧನುರ್ಯುಗಲಮಂ ಜನಕನರ್ಚಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ|| ಅನರಣ್ಯಸುತಂ ದಶರಥ

ಜನಪತಿ ಕರಿಘಟಿಯೊಳಶ್ವದಬದೊಳುಪೇಂದ್ರಂ ||

ಜನಕ ತನೂಜೆಯುಮಂ ರಾ

ಮನುಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಿಥಿಳಿಗಭಿಮುಖರಾದರ್ || ೧೦೬ ||

ಅಂತು ಸ್ವಯಂವರಶಾಲೆಯಿಂ ತಳವುರ್ದುಂ—

ಉ || ಅಟ್ಟಿಳಿಯಂ ಪಳಂಚಿ ಪುರಗೋಪುರಮಂ ಪರಿದೇವು ಕೋಂಟಿಯಂ |

ಮೆಟ್ಟಿ ಸುಧಾಗೃಹಾವಳಿಗೆ ಲಂಘಿಸಿ ಹರ್ಮ್ಯತಳಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ದು ಚೌ ||

ವಟ್ಟಮನೆಯ್ವಿ ದೇವಗುಲದಾದಲೆಯಿಂ ಗಗನೋದರಕ್ಕೆ ದಿಂ |

ಕಿಟ್ಟಿದು ದುಂದುಭಿಸ್ವನಮನೇಲಿಸಿ ಭೋಂಕನೆ ಶಂಖನಿಸ್ವನಂ || ೧೦೭ ||

ಆಗಳಾ ಪುರಜನಂಗಳುತ್ತುಂಗ ಮಾಟ ಕೂಟ ಪ್ರಾಸಾದಂಗಳನೇವು—

ಚ || ತಲೆವಟುದಾನೆ ಸುತ್ತಿ ಪಲವುಂ ಬರೆ ತಳ್ತರೆ ಮೇಘಡಂಬರಂ |

ಲಲನೆಯರಿಕ್ಕೆ ಚಾಮರಮನಿಕೆಲದಾನೆಯ ಪುಷ್ಪಕಂಗಳೊಳ್ ||

ನೆಲಸಿ ಕುಳಾಚಳಾಕೃತಿಯನೇವು ಗಜೇಂದ್ರಮನಿಂದ್ರನಂತೆ ಬ |

ಪಲಘುಪರಾಕ್ರಮಂ ದಶರಥಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಜಗನ್ಮನೋರಥಂ || ೧೦೮ ||

ವನಧಿತರಂಗದಂತಿರೆ ತುರಂಗ ದಟಂ ಬರೆ ವಾಜಿ ರಾಜ ವ |

ಲ್ಲನದಿನುರಸ್ಥಲಂಬಿಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೇಕರದಂತೆ ತೋರಮು ||

ತ್ತಿನ ತಿಸರಂ ತೆಪಂಬೊಳೆಯೆ ಮಿಂಚಿನಮೋಲ್ ಮಣಿಕುಂಡಲಾಂಶುಗಳ್ |

ತೊನೆಯೆ ಕದಂಪಿನೊಳ್ ಮದನನಂತಿರೆ ಬರ್ಪವನಲ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೧೦೯ ||

ಮ || ತನಿಸೋಂಕಿಂ ತನಗೀಯೆ ಹರ್ಷಭರಮಂ ಲಜ್ವಾಭರಾಕುಂಚಿತಾ |

ನನೆ ವೈದೇಹಿ ತದೀಯ ಕುಂತಳ ಸಹಸ್ರಕ್ಕೆತ್ತು ತೀರ್ಯಗ್ವಿಳೋ ||

ಕನಮಂ ಹೇಮ ವರೂಢದೊಳ್ ನೆಲಸಿ ನೇತ್ರಾನಂದಮಂ ಮಾಪ್ಪಿ ರೂ |

ಸಿನ ಚೆಲ್ವಿಂ ಮದನಂಗೆ ಲಾಘವಮನಿತ್ತಾ ಬರ್ಪವಂ ರಾಘವಂ || ೧೧೦ ||

ಚಲ ನೀಲಾಚಲ ರತ್ನಕೂಟಮೆನೆ ಕಾಲ್ಗೋದಾನೆಯಂ ದೋರ್ಭುಜಂ |

ಗಲತಾ ದಂಷ್ಟ್ರಿಕೆ ಕಣ್ಣಗುವಿಸುವಿನಂ ವಜ್ರಾಂಕುಶಂ ಮೌಕ್ತಿಕಾ ||

ವಲಿ ವಕ್ಷಸ್ಸರಸೀವೃಣಾಳಿಕೆ ಬೆಡಂಗಂ ಬೀಳಿ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರಂ |

ಗಿಲೆವಂದಾ ಬರುತಿರ್ಪವರ್ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರ್ ಪುರೋಭಾಗದೊಳ್ || ೧೧೧ ||

ಎಂದು ಪುರಜನ ಪರಿಜನಂಗಳೋರೊರ್ದೊಳ್ ನುಡಿಯೆ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಕರುಮಾಡದ ಮುಂದಣ ವಿನಾಹಮಂಡಪದ ಮುಂದೆ ವಾಹನಂಗಳನಿಟುದು ಪು
ಣ್ಯ¹ಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನದ ತಳೆವ ಸಜಳ ಧವಳ ಕಳಮಾಕ್ಷತಂಗಳಿನಳಕ ವಲ್ಲರಿಯಂ
ಕುಸುಮಿಸುತ್ತಮೊಳಗಂ ಪುಗುವುದುಂ—

ಮ || ಹರಿನೀಲ ಸ್ತಂಭಮಂ ² ಜಾಗದ ಪಡಲಿಗೆಯುಂ ತುಂಗ ಭೃಂಗಾರಮುಂ ನೆ |
ಮೈರೆ ಭಾಸ್ವದ್ಭಿತ್ತಿಯಂ ಸುತ್ತಿರೆ ಸುರುಚಿರ ಚಿತ್ರಂ ಹರಿದ್ರತ್ನ ಮಧ್ಯಾ ||
ಜಿರಮಂ ಮುಕ್ತಾವಲೀ ರಂಗವಲಿ ಬಳಸೆ ಕರ್ಕೇತನ ದ್ವಾರ ಶಾಖಾಂ |
ತರಮಂ ರತ್ನ ಸ್ಫುರತ್ತೋರಣಮೆಳಸೆ ಬೆಡಂಗಾದು³ದುದ್ವಾಹ ಗೇಹಂ || ೧೧೨ ||

ಕಂ || ಸುರ ದಂಪತಿಗಳ ವಿದ್ಯಾ
ಧರ ದಂಪತಿಗಳ ನರೇಂದ್ರ ದಂಪತಿಗಳ ಕಿ ||
ನ್ನರ ದಂಪತಿಗಳ ವಿದ್ಧಂ
ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತದಲಿ ಪೊಳೆವ ಪಳಿಕಿನ ಕೇರೊಳ್ || ೧೧೩ ||

ಪುರು ಜಿನ ಚರಿತಂ ಭರತೇ
ಶ್ವರ ಚರಿತಂ ಸಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಚರಿತಂ ||
ಹರಿವಂಶ ವೀರಪುರುಷರ
ಚರಿತಂ ಬರೆದಿದುರ್ವಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲವೆಡೆಯೊಳ್ || ೧೧೪ ||

ಅಮೋದ ಮುದಿತ ಮಧುಕರ
ದಾಮಕದೊಳ್ ನೀಲರತ್ನ ದಾಮಂ ಮಲ್ಲಿ ||
ದಾಮಕದೊಳ್ ಮುಕ್ತಾಫಲ
ದಾಮಂ ತಡವಾದುವೊಡನೆ ಮಣಿಮಂಡಪದೊಳ್ || ೧೧೫ ||

ಅಲಂಬಿತ ಮಣಿ ಘಂಟಾ
ಜಾಲಕದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೆಟಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮುಕ್ತಾ ||
ಮಾಲಕೆಯಂ ನವ ವಿಚಕಿಲ
ಮಾಲಕೆಗೆತ್ತಿಳಸಿ ಸುಟುವವಳಿ ಕಳಭಂಗಳ್ || ೧೧೬ ||

ಮಂಗಳ ಗಾಯನಿಯರ ಗೀ
ತಂಗಳನುಸಹಾರ ಕುಸುಮ ಮಧುಪಾನ ವ್ಯಾ ||
ಸಂಗದೊಳಿದೇಳದುಂಬಿಗ
ಳಿಂಗೊರಲಿರ್ಮಡಿಸಿದತ್ತು ರಾಜಾಂಗಣದೊಳ್ || ೧೧೭ ||

ಕಂ || ಪಳಿಕೆನ ಕಂಭಂಗಳ್ ಕ
 ಳ್ಗೊಳಿಸುವ ಮಾಣಿಕದ ಸೊಡರ್ಗಳಿಂ ನಾಡೆಮನಂ ||
 ಗೊಳಿಸಿದುವು ಲಸಿತ ಭಸಿತೋ
 ಜ್ವಲಗಾತ್ರಂ ಸ್ಥಾಣು ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೊಳಿದವೋಲ್ || ೧೧೮ ||

ಅರುಣಮಣಿ ದೀಪ ರುಚಿಯಿಂ
 ಪರಭಾಗಂಬಡೆದ ನೀಲರತ್ನ ಸ್ತಂಭಾಂ ||
 ತರದಬಲಾಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ
 ಸಿರಿ ನೆರ್ಮಿದಳೆನಿಸಿದತ್ತು ಪೀತಾಂಬರನಂ || ೧೧೯ ||

ಚ || ಉಗುಳ್ಳ ಪುದಿಂಧ್ರ ಚಾಪ ಲತೆಯಂ ನವರತ್ನ ವಿತಾನಮಾಡಿದ |
 ತ್ತುಗುರುವ ಧೂಪಧೂಮ ಲತೆ ತುಂಬಿಯ ನೀಲದ ಮೆಯ್ಗೆ ಹಾಸ್ಯಮಂ ||
 ಪಗಲನಿರುಳ್ಗೆ ಮಾಣಿಕದ ದೀವಿಗೆ ಕೈಸೆಳೆಗೊಟ್ಟಿದುತ್ಪತಾ |
 ಕೆಗಳನಿಲಂಗಿಮಾಡಿದುವು ಮಾರ್ಗ ನಿರೋಧಮನಾ ನಿವಾಸದೊಳ್ || ೧೨೦ ||

ಆ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್—

ಕಂ || ಮರಕತ ಮಂಗಲ ವೇದಿಕೆ
 ಧರಾಂಗನಾ ಕೇಶಬಂಧದಂತಿರೆ ಮುಕ್ತಾ ||
 ವಿರಚಿತ ರಂಗವಲಿ ಮನೋ
 ಹರಮಾದುದು ತೊಳಗಿ ಪೊಳೆವ ತಲೆದುಡುಗೆಯವೋಲ್ || ೧೨೧ ||

ಪಸುರ್ವರಲ ಜಗಲಿಯೊಳ್ ರಂ
 ಜಿಸಿದುದು ಚೆಂಬೊನ್ನ ಪಟ್ಟವಣೆ ಪಸುರೆಲೆಯಿಂ ||
 ಮುಸುಕಿದ ತಾವರೆಗೊಳದೊಳ್
 ಪಸುರ್ಗಟಿದು ಮರಲ್ದರಲ್ದ ಪೊಂದಾವರೆವೋಲ್ || ೧೨೨ ||

ಎಳ ಅಡಕೆಯ ಗೊನೆಯಿಂ ಮಾ
 ತುಳುಂಗದಿಂ ನಾರಿಕೇಳಫಲದಿಂ ದ್ರಾಕ್ಷಾ ||
 ಫಲದಿಂ ಕಾಂಚನ ಕದಳಿ
 ಫಲದಿಂದೊಪ್ಪಿದುದು ವೇದಿಕಾಂತರ್ಭಾಗಂ || ೧೨೩ ||

ಮ || ಬಿಸಸೂತ್ರ ತ್ರಿತಯಂ ಯವಾಂಕುರ ಕೃತ ಗ್ರೈವೇಯಕಂ ಪಲ್ಲವೋ |
 ಲ್ಲಸಿತಾದರ್ಶ ಸುದರ್ಶನೀಯಮಮಲ ಸ್ರಕ್ಷಂದರಂ ಪಂಚರ ||

ತ್ವ ಸಮಸ್ತಾಷಧಿ ಗರ್ಭಮಕ್ಷತ ಯುತಂ ದೂರ್ವಾಂಚಿತಂ ಸರ್ವಧಾ ।
 ನೃ ಸಮುತ್ತಂಭಿತ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭಮೆಸೆದತ್ತಾವೇದಿಕಾ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥ ೧೨೪ ॥

ಅನುರೂಪಂ ಸ್ಫಟಿಕಾಬ್ಜದೊಳ್ ದಧಿ ಸುವರ್ಣ ಕ್ರೌಂಚದೊಳ್ ರೋಚನಂ ।
 ಘನ ಹಾರೀತಕ ಹಂಸಿಯೊಳ್ ಹರಿತ ದೂರ್ವಂ ರಾಜತ ದ್ರೋಣಿಯೊಳ್ ॥
 ಘನಸಾರಂ ಹರಿನೀಲ ಶುಕ್ತಿ ಕೆಗಳೊಳ್ ಕಸ್ತೂರಿ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಭಾ ।
 ಜನದೊಳ್ ಕುಂಕುಮ ಪಂಕಮೇಂ ಮೆಱಿದುವೋ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸಾಕಲ್ಯಮಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮಿಸುಗುವ ಕೆಂದಳಿರಂ ದ್ವಿಗು
 ಣಿಸೆ ಮೇಗೊಗೆವಂಶುಮಾಲೆ ವೇದಿಕೆಯೊಳ್ ರಂ ॥
 ಜಿಸಿದುವೆಳನೇಸಲಂ ನೆನೆ
 ಯಿಸುವ ಚತುಷ್ಟೋಣ¹ ಶೋಣ ಮಣಿಕಲಶಂಗಳ್ ॥ ೧೨೬ ॥

ಆ ಸಕಲ ಮಂಗಲದ್ರವ್ಯ ಸಂಸೇವ್ಯಮಾನ ಮಣಿವೇದಿಕಾ ಮಧ್ಯ ವಿಶಾಲ ಕಲ
 ಧೌತ ಪೀಠದೊಳ್ ರತಿಯುಂ ರತಿಪತಿಯುಮಿರ್ಪವೋಲ್ ದಂಪತಿಗಳಿರ್ದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ
 ಭಾಗದೊಳ್ ದಶರಥನಿಂದ್ರನಂದನುಪೇಂದ್ರ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಮನ್ವಿತನು
 ಮನೇಕ ಮಕುಟಬದ್ಧ ಪರಿವೃತನುಮಾಗಿದಂ; ಮತ್ತಮಪರಭಾಗದೊಳಪರಾಜಿತಾ
 ಮಹಾದೇವಿ ಸುಮಿತ್ರ ಸುಪ್ರಭೆ ಕೈಕೆವರಸನಂತ ಸಾಮಂತ ಸೀಮಂತಿನಿಯರ ನಡುವೆ
 ಸುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ಬಳಸಿದಿಂದ್ರಾಣಿಯಂತೆ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆವೆತ್ತಿ ಪುರದಮಿತ್ತಲ್—

ಉ ॥ ರನ್ನದ ಬಾಯಿನಕ್ಕೆ ಪಲವಂದದ ಚಂದದ ಸೀರೆಗೆನ್ನವ ।
 ತನ್ನವರೆನ್ನದಿತ್ತೊಸಗೆಗೀ ನೆಲದೊಳ್ ಪೊಟಗಾರುಮಿಲ್ಲಿನಲ್ ॥
 ಮನ್ನಿಸಿ ಮೈಮೆಯಂ ಮೆಱಿದಳಂದು ವಿದೇಹಿ ವಿವಾಹ ಗೇಹದೊಳ್ ।
 ಸನ್ನಿದಮಾದ ಕಲ್ಪಲತೆಯೋ ಸುರಧೇನುವೊ ಪೇಟುಮೆಂಬಿನಂ ॥ ೧೨೭ ॥

ಅಂತಪಾರಪುಣ್ಯ² ಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನಕ್ಕೆ ಪಂಚರತ್ನದುಪಾಯನಮನಿತ್ತು
 ಪಳಂಚಿನುಂಗುರದ ನೂಪುರದ ನೂಲ ತೊಂಗಲ ಸಂಕಲೆಯ ಪಿಂಡುಗಂಕಣದ ಕಲ
 ಕಲ ನಿನದಮತನು ಚಾಪ ಲತಾ ಟಂಕಾರ ಶರವೋಕ್ಷ ಹೂಂಕಾರದಂತೆ ಕೆವಿಸದ್ದಂ
 ಕೆಡಿಸೆ, ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿ ಕುಡಿಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಸಂಚಲಿಸೆ, ಪೆಂಡವಾಸದ
 ವಿಲಾಸಿನೀ ಜನಂಗಳಂಗಜ ಜಂಗಮ ಲತೆಯಂ ಸುತ್ತಿದೆಳಲತೆಗಳೆನೆ ವಿವಿಧೋಪಾ
 ಯನ ರತ್ನ ಪಟಲಿಕೆಗಳಂ ಪಿಡಿದೊಡನೆ ಬರೆ ಬಂದು—

1. ಪೂರ್ಣ. ಚ.

2. ಪಣ್ಯಾಂಗನಾ. ಕ. ಖ. ಗ.

ಉ || ಕತ್ತುರಿಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಮಾಲೆವೂ |
 ವೆತ್ತಿ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರ ಮಣಿಭೂಷಣಮಂ ಮಣಿಭಾಜನಂಗಳಿಂ ||
 ದಿತ್ತು ವಿದೇಹಿ ಸಾರ ಘನಸಾರದ ರನ್ನದ ಬಾಯಿನಂಗಳಿಂ |
 ಚಿತ್ತ ವಿಕಾಸಮಂ ಪಡೆದಳಂದಪರಾಜಿತೆಗಂ ಸುಮಿತ್ರಗಂ || ೧೨೮ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಜನಕನಭಿಜನ ಸನಾಭಿಜನ ಸಮನ್ವಿತಂ ಗಣಕ ಗಣ
 ಪುನಃಪುನರುಚ್ಚರಿತ ಪುಣ್ಯಾಹ ಪ್ರಶಸ್ತ ರವದೊಡನೆ ಅಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಾಂಗನಾ
 ಜನದಾತೀರ್ವಾದನಾದಮೊದವೆಯುಂ, ಮಾಂಗಲ್ಯ ಗೀತ ಮಧುರ ಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ
 ಮಂಗಲ ಪಾಠಕ ಪಠನ ಧ್ವನಿಗಳುಣ್ಮೈ ಪೊಣ್ಮೆಯುಂ, ರಘುಕುಲ ರಾಜ ಭವನ ಕಲ
 ಶೋದ್ಧರಣಮೆ¹ನಿಸಿ ಶುಚಿ ಸುರಭಿ ಸಲಿಲ ಪೂರ್ಣ ಸುವರ್ಣ ಕಲಶಮನೆತ್ತಿ—

ಮ || ಜಗತೀ ಜಂಗಮ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಿದೆ ಕೈವಂದತ್ತಿನಲ್ ಬಾಹು ಶಾ |
 ಬೆಗಳೊಳ್ ಪೊಂಗಳಸಂ ಮನಂಗೊಳಿಸೆ ಭೂಪಂ ತನ್ನ ಸಂತಾನ ವೃ ||
 ದ್ಧಿಗೆ ಪೊಯ್ನಾರಿಱಿವಂತೆ ಹರ್ಷ ಪುಲಕಂ ಕೈಗಣ್ಮೈ ಹರ್ಷಾಶ್ರು ಕೈ |
 ಮಿಗೆ ಕೈನೀರಿಱಿದಂ ಪಳಂಚೆ ದೆಸೆಯಂ ಮಾಂಗಲ್ಯ ತೂರ್ಯ ಸ್ವನಂ || ೧೨೯ ||

ಅಂತು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿಯ ಸೋಂಕಿನೊ
 ಳಂಕುರಿಸಿದ ಚೂತಲತೆಯವೋಲ್ ಕೆಂದಳಮಂ ||
 ಸೋಂಕೆ ಬಲ ಕರತಳಂ ಪುಳ
 ಕಾಂಕುರಮೊದವಿದುವು ಜಾನಕಿಯ ತನುಲತೆಯೊಳ್ || ೧೩೦ ||

ಅಪಮಾನಿಸಿದಂ ಬಾಲಾ
 ತಪಮೆಳಸಿದ ಪುಂಡರೀಕ ಪಂಡದ ಸೊಬಗಂ ||
 ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯ ಕೋಮಳ ಪಾ
 ಣಿಪಲ್ಲವ ಸ್ಪರ್ಶ ಹರ್ಷದಿಂ ರಘುರಾಮಂ || ೧೩೧ ||

ಅತಿ ಲಲಿತಾಕೃತಿಯಂ ದಂ
 ಪತಿಯಂ ನೋಡಿದುದು ಪುರಜನಂ ನೋಡುವವೋಲ್ ||
 ಶತಮಖನಂ ಶಚಿಯಂ ರತಿ
 ಪತಿಯಂ ರತಿಯಂ ಹಿಮಾಂಶುವಂ ರೋಹಿಣಿಯಂ || ೧೩೨ ||

ಅಂತು ನೆರೆದು ನೋಟ್ಯಾಗಳ್—

ಕಂ || ಅನುವಿಸಿದುದು ರಜತಾಚಲ

ದನರ್ಘ್ಯ ಮಣಿ ವಿಕಟ ಕೂಟಮಂ ದಶರಥರಾ ||

ಮನ ಮಣಿಮಯ ಮಕುಟಂ ಕಾ

ಮನ ಬಿಲ್ಲಂ ಬೀಜಿ ಬೀಜಿ ನಿಜದೀಧಿತಿಗಳ್

|| ೧೩೩ ||

ಮರಕತ ಮಣಿ ಕುಂಡಲ ರ

ಶ್ಮಿರೇಖೆಯಿಂ ಗಂಡ ಮಂಡಳಂ ಸೇವಾಳಂ ||

ಬೊರೆದ ಸಿತಕಮಲದಂತಿರೆ

ಕರಮೆಸೆದಂ ನೃಪಕುಮಾರ ಚೂಡಾರತ್ನಂ

|| ೧೩೪ ||

ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಣಿಸೀರಂ

ಭಯಾನತ ಕ್ಷತ್ರ ವಜ್ರಪಂಜರಮಿದೆನಲ್ ||

ನಯನೋತ್ಸವಮಂ ಪಡೆದುವು

ಜಯಧೀರನ ಬಾಹುಯುಗಲದಂಗದ ಯುಗಳಂ

|| ೧೩೫ ||

ಉಭಯ ಪ್ರಕೋಷ್ಠ ಶಾಖಾ

ಸುಭಗ ಧನುರ್ಗುಣ ಕಿಣಂಗಳುಂ ಮಣಿಮುದ್ರಾ ||

ಪ್ರಭೆಯುಂ ಗೆಲೆವಂದುವು ಬಾ

ಹು ಭುಜಂಗನ ಕೊರಲ ಕಟಿಯ ಫಣಮಣಿ ರುಚಿಯಂ

|| ೧೩೬ ||

ಜಳ ಬುದ್ಬದ ಮಾಲೆಗಳವಿ

ಚಳಂಗಳಿಂಗಡಲ ಮಡುವಿನೊಳ್ ಪೊಳೆವವೊಲೇಂ ||

ಪೊಳೆದುವೊ ನಿಸ್ತುಲ ಮುಕ್ತಾ

ವಳಿಗಳ್ ಹಲಧರ ವಿಶಾಲ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದೊಳ್

|| ೧೩೭ ||

ಉ || ಪಿಂಗಿದುದಂಗಜಂಗೆ ಕಡುಗಾಡಿಯ ಗರ್ವಮಪೂರ್ವಸೃಷ್ಟಿ ಚೆ |

ಲ್ವಿಂಗಿನಿ¹ತೆಡ್ಡಮಪ್ಪರೆ ಫಣೇಂದ್ರ ಸುರೇಂದ್ರ ಕುಮಾರರೆಂದು ಕ ||

ಣ್ವಿಂಗದೆ ಪತ್ತೆ ಚಿತ್ತದೊಡನೀಕ್ಷಿಸಿದತ್ತು ಪುರಾಂಗನಾ ಜನಂ |

ಮಂಗಳ ಭೂಷಣ ಪ್ರಚಯದಿಂದಭಿರಾಮನೆನಿಪ್ಪ ರಾಮನಂ

|| ೧೩೮ ||

ರಾಜಕುಮಾರರಿರ್ಕೆ ಸುರರಾಜ ಕುಮಾರಕರೊಳ್ ಮನುಷ್ಯ ಕ |

ನ್ಯಾ ಜನಮಿರ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ಸುರಕನೈಯರೊಳ್ ದೊರೆಯಪ್ಪರಾರೊ ಪೇ ||

ಉಃ ಜಿತಕಂತುಗೀ ಜಿತ ಮನೋಭವಕಾಂತೆಗೆನುತ್ತುಮಂಗನಾ ।
ರಾಜಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿತ್ತು ರಘುನಂದನನಂ ಜನಕಾತ್ಮಜಾತೆಯಂ || ೧೩೯ ||

ಚ || ತೊಡವುಗಳೇ ಸರೋಜದಳ ನೇತ್ರೆಯ ಮೆಯ್ವಿಳಗಿಂದುಪಾಶ್ರಯಂ ।
ಬಡೆದುವು ನೋಟ್ಟುರುಮ್ಮಳಿಸುವಂತಿರೆ ರತ್ನವಿಭೂಷಣಂಗಳಿ ||
ದೇಡೆಯ ವಿಳಾಸಮಂ ಮುಷಿಸಿದಪ್ಪುವೆನಲ್ ತೊಡವಾಕೆಗೊಪ್ಪಮಂ ।
ಪಡೆವೆಡೆಗಲ್ಲಮಾ ವಧುಗೆ ಮಂಗಳಕಾರಣಮಲ್ಲೆ ಭೂಷಣಂ || ೧೪೦ ||

ಎಂದು ಪುರಜನಂಗಳತಿ ಕುತೂಹಲದಿನವಲೋಕಿಸುತ್ತಿಪುದುಮಾ ವಿವಾಹ
ಮಂಗಲ ಮಹೋತ್ಸವ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೊಳ್—

ಮ || ಸ್ತ || ಪೆಱರಾರಿಂತೀವರೆಂಬೀ ಜನದ ಕಳಕಳಂ ಪೊಣೈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನೆಂ ।
ಪೊಱಗಾಗತ್ಯಂತ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನಖಿಲ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವರ್ಷಂ ||
ಕಜಿದತ್ತೆಂಬಂತು ಧಾತ್ರೀಪತಿ ಜನಕನುದಾತ್ತಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹಚಿತ್ತಂ ।
ನೆಱಿದತ್ತಿಲ್ಲೆನ್ನ ದಾನಕ್ಕಖಿಲ ಜನಮೆನುತ್ತಂ ಮೊಗಂನೋಡದಿತ್ತುಂ || ೧೪೧ ||

ಅಂತು ಜನಕಂ ಬೀಯದ ಚಾಗದ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ಮೆಱಿವುದುಂ ರಾಮ
ಚಂದ್ರಂ ಚಂದ್ರೋದಯದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಪೆರ್ಚುವಡೆದು—

ಮ || ಪಡೆದಂ ಶಾಶ್ವತಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಪರಹಿತ ವ್ಯಾಪಾರಮಂ ಪಾಲಿಸಲ್ ।
ಪಡೆದಂ ಪನ್ನಗರಾಜ ದಿವ್ಯ ಧನುವಂ ಭೂಚಕ್ರಮಂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ ||
ಪಡೆದಂ ದರ್ಪಕ ರೂಪ ದರ್ಪಮನದಿರ್ಪಲ್ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕೀರ್ತಿಯಂ ।
ಪಡೆದಂ ಕೇಟ್ಟಿಡಿಸಲ್ ಸುಧಾಜಲಧಿಯಂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ || ೧೪೨ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಳಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣ ನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರ ಭಾರತೀ
ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಸ್ಸ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ವರ್ಣನಂ
—ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ—

ಪ ಪ್ಪಾ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀರಾಮಂ ವಿಶದ ಯಶ
 ಶ್ರೀರಾಮಾ ರಮಣನರ್ಥಜನತಾ ಸುರಭೂ ||
 ಜಾರಾಮಂ ಧರ್ಮೋದ್ಯಮ
 ಧಾರೇಯನುದಾತ್ತ ಚಿತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ || ೧ ||

ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಳುದಿತೋದಿತಮಾದಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವಮಂ
 ಕಂಡು—

ಮ || ಸಿರಿಯುಂ ಮೈಮೆಯುಮಾದುವಗ್ರಜರೊಳಾಯ್ತಿಲ್ಲೆನ್ನೊಳೆಂಬೇವದಿಂ |
 ಭರತಂ ಲೋಭರತಂ ವಿಷಾದಭರತಂದ್ರಿಭೂತ ಚಿತ್ತಂ ತಪೋ ||
 ಭರತೃಷ್ಣಾ¹ಪರನಪ್ಪುದಂ ತಿಳಿದು ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೈಕೆ ಮೋ |
 ಹರಸಂ ಕೈಮಿಗೆ ಕಾದಲಂಗಿ ಪತಿಗಂದಿಂತೆಂದಳೇಕಾಂತದೊಳ್ || ೨ ||

ಕಂ || ಭರತನ ವದನಾಂಭೋಜಂ
 ಕೊರಗಿದುದು ಮನಸ್ಸರೋಜದೊಡನೆತ್ತಾನುಂ ||
 ಪರಿಣಯನೋತ್ಸವ ಚಿಂತಾ
 ಭರಮಾತನ ಬಗೆಗೆ ಬಂದುದಾಗಲೆವೇಟ್ಟುಂ || ೩ ||

ಕನಕಂಗಂ ಸುಪ್ರಭೆಗಂ
 ಜನಿಯಿಸಿದ ವಿಶಾಲನೇತ್ರಿ ಕನಕಪ್ರಭೆಯಂ ||
 ಜನನಾಥ ಮದುವೆಮಾಡಾ
 ತನನಿರದೆ ತೊಡರ್ಚು ಮೋಹಪಾಶದ ತೊಡರೊಳ್ || ೪ ||

ಎನೆ ಮನದೆಕೊಂಡು ಜನಕನುಮಂ ಕನಕನುಮಂ ಬರಿಸಿ—

ಕಂ || ಅನುಬಂಧ ಪರಂಪರೆಯಂ
 ಜನಿಯಿಸಲೆಮಗಟ್ಟಿಯಾದುದೀವುದು ನಿಜನಂ ||
 ದನೆಯನನುರೂಪೆಯಂ ಮ
 ತ್ತನಯಂಗಿನೆ ದಶರಥಂಗಿ ಕನಕಂ ನುಡಿದಂ || ೫ ||

ಕಂ || ಮುನ್ನಮೇ ಭರತಂಗೀವೇಂ

ಕನ್ನೆಯನೆಂಬಱಿಪು ಮನದೊಳರೆ ಮನದಱಿಪಂ ||

ಬಿನ್ನವಿಸಲಿದೇನಾ ಬೆಸ

ನನ್ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸೆ ಬಯಕೆ ಕೂಡಿದುದೀಗಳ್

|| ೬ ||

ಎಂದಂದಿನ ದಿನದೊಳೆ ಮೌಹೂರ್ತಿಕ ನಿರೂಪಿತ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಕಂ || ಇನಿವಿರಿದು ವಿಭವಮಾದುದೆ

ಜನಕ ತನೂಭವೆಯ ಮದುವೆಯೊಳಮೆಂಬಿನೆಗಂ ||

ಕನಕಪ್ರಭೆಯಂ ಪದೇಸಿಂ

ಕನಕಂ ಭರತಂಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನಾಗಳ್

|| ೭ ||

ಆ ವಿವಾಹ ವಿಭವದೇಸಕಕ್ಕಮವರ ಭುಜಬಲದ ಮಸಕಕ್ಕಂ ವಿದ್ಯಾಧರಮಹ
ತ್ತರಂ ವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮಿಥಿಲೆಯಿಂ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಜ
ಪತಿಯನಿಂದುಗತಿಯಂ ಕಂಡು—

ಚ || ಗಣನೆಗಳುಂಬಮಾಗೆ ಮೊದಲಿಂ ತುದಿಯೆಯ್ತೆ ತಗುಳ್ಳು ರಾಮಲ |

ಕ್ಷ್ಮಣರ¹ ಮಹಾಪ್ರಭಾವಮನದಂ ನೆರೆ ಬಣ್ಣೆಸೆ ಕೇಳ್ಳು ಖೇಚರಾ ||

ಗ್ರಣಿ ಕಿಱಿದಾಯ್ತು ನಮ್ಮದಸೆ ಕೇವಲರಲ್ಲರವರ್ ದಿಟಕ್ಕೆ ಕಾ |

ರಣ ಪುರುಷರ್ ತ್ರಿಖಂಡ ಭರತೋರ್ವಿಗೆ ವಲ್ಲಭರಾಗದಿರ್ಪರೇ

|| ೮ ||

ಎಂದು ಬಗೆಬೆದಱಿ² ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜನುಷಸ್ಸಮಯದ ರಾಜಮಂಡಲ
ದಂತೆ ನಿಸ್ತೇಜನಾಗಿರ್ಪುದುಮಾ ಖಚರವಲ್ಲಭ ತನೂಭವಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಮನಃ
ಕರಂಡಕದೊಳಾ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ತಳೆದು—

ಕಂ || ಅಯ್ಯು ಮಲರ್ಗಣೆಗಳಂ³ ಕಡು

ಕೆಯ್ದಿಸೆ ಮದನಂ ವಿಯೋಗಿ ಯೋಗಿಯ ತೆಱದಿಂ ||

ದಯ್ಯಂ ವಿಷಯ ಸುಖಕ್ಕಂ

ಮೆಯ್ದೆಗೆದಾಕೆಯನೆ ಬಿಡದೆ ಜಾನಿಸುತಿರ್ದಂ

|| ೯ ||

ಅಂತು ಕನ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂ ಕನ್ಯಾಸಕ್ತನಾದಾದಿತ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ
ಹತಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಾಗಿ ವಸಂತಧ್ವಜನೆಂಬ ಸಹಚರಂಗೆ ಸೀತಾ ವಿರಹದಿಂದಾದ
ತನ್ನ ಮನೋವಿಷಾದಮನಱಿಪಿ—

ಕಂ || ಆರಮಣಿಯಧರಮಣಿಯ ಸು
 ಧಾರಸದಿಂದಲ್ಲದೆನ್ನ ಮನಸಿಜ ತಾಪಂ ||
 ತೀರದು ತೀರ್ಚು¹ವುದೆನ್ನ ಮ
 ನೋರಥಮನಿದರ್ಕೆ ನೀನೆ ಸಖ ಸಾರಥಿಯೈ || ೧೦ ||

ಎಂಬುದುಮಾತನ ಕೆಲದೊಳಿದರ್ ಬೃಹತ್ಕೇತುವೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ || ಪೋದುವು ನಮ್ಮಬಿಲ್ಲಳೆರಡುಂ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಗನ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಿಂ |
 ದಾದುದು ರಾಮನಾಳ್ತದುವೆ ಬಿಲ್ದಿಟ್ಟಿದೆತ್ತು ಬರ್ದುಂಕಿ ಪುಣ್ಯದಿಂ ||
 ಪೋದ ಮಹತ್ತರಂ ಮಗುಟ್ಟಿನಾಕೆಯ ಪಂಬಲೊಳಪ್ಪುದೇಂ ರಣಾ
 ಸ್ವಾದನ ಲಂಪಟರ್ ನೆರೆದು ಕಾದುವಮಪ್ಪೊಡೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ || ೧೧ ||

ಎನಲೊಡಂ—

ಕಂ || ಪುರ್ವಿನ ಗಂಟುಂ ಕಣ್ಣೊಳ್
 ಪರ್ವಿದ ಕಿಸುಸೆರೆಗಳುಂ ಕಪೋಲ ಸ್ಥಲದೊಳ್ ||
 ಕೊರ್ವಿದ ಬೆಮರ್ವನಿಯುಂ ಕರ
 ಮರ್ವಿಸೆ ಮುನಿಸಿಂ ಕುಮಾರನಂದಿಂತೆಂದಂ || ೧೨ ||

ಉ || ಮಾನವರೆನ್ನೊಳಯ್ಯ ಕಲಿಗಳ್ ರಣಕೇಳಿಗೆ ಸಾಲ್ವರೆಂಬಿದಂ |
 ನೀನುಟಾ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನಶ್ರಮದಿಂ ಬೆದಲಿಟ್ಟಿ ತಂದಸೆಂ ||
 ಜಾನಕಿಯಂ ಕುಲಾಗತ ಧನುರ್ಯುಗಳಂಬೆರಸೆಂದು ಕೇಳಿ ಪಂ
 ಚಾನನದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ವಿಮಾನಮನೇಟಿದನಾಕುಮಾರಕಂ || ೧೩ ||

ಚ || ಕುಲಮದಮೊಂದು ರೂಪಮದಮೊಂದು ವಯೋಮದಮೊಂದು ತನ್ನದೋ |
 ಬಲಮದಮೊಂದು ಜಾತಿಮದಮೊಂದು ಕಲಾಮದಮೊಂದು ದೇವತಾ ||
 ಬಲಮದಮೊಂದು ರಾಜ್ಯಮದಮೊಂದಿನಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಬೇಟಿ ರಾಗಮ |
 ಗ್ಗಲಿಸಿದ ದೋಷದೃಷ್ಟಿ ವಿಷಯಾತುರರೇಂ ಗಡ ಮುಂದುಗಾಣ್ಬರೇ || ೧೪ ||

ಅದೃಷ್ಟಾಂತಮದಾ²ವಿಲಂಬಲನನಬಲನಂ ಬಗೆವಂತೆ ಬಗೆದು ಕತಿಪಯ ಖಚರ
 ಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂ ಪೋಗುತ್ತಂ ದಿಗವಲೋಕನಂಗೆಯ್ದು ತನ್ನ
 ಮುನ್ನಿನ ಜನ್ಮದೊಳ್ ಕುಂಡಲ ಮಂಡಿತನಾಗಿದರ್ಂದಿನ ವಿದಗ್ಧ ನಗರಮಂ ಕಾಣ

ಲೋಡಂ ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಲ್ಪುದುಮೊಡ¹ನೆ ವಿಯಚ್ಚರರಾತನಂ ರಥ
ನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಕ್ಕಿಂದುಗತಿ ಖಚರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೆಲಕ್ಕೆ ತರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಘನಸಾರ ಸಲಿಲಮಂ ಚಂ

ದನ ರಸಮಂ ತಳಿದು ಬೀಸೆ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯ ತ ||

ಣ್ಣನೆ ತೀಡುವೆಲರ ತೀಟದಿ

ನಿನಿಸಾನುಂ ತಡೆದು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಟ್ಟುತ್ತಂ

|| ೧೫ ||

ಆಗಳಾ ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿಪತಿ ಕುಮಾರನ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ || ಜನಕಜೆಯಿಂ ನೂರ್ಮಡಿ ಮಿಗಿ

ಲೆನಿಪ್ಪ ಕಡುಚೆಲ್ವುವೆತ್ತು ಖೇಚರ ಕನ್ಯಾ ||

ಜನದೊಳ್ ವಿವಾಹ ಮಂಗಲ

ಮನೊಡರ್ಚುವೆನಮ್ಮ ಬಿಸುಡು ಮನದುಮ್ಮಳಮಂ

|| ೧೬ ||

ಎಂಬುದುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಕಿಂಚಿದುನ್ನಮಿತ ಕಂಧರನಿಂದುಗತಿಯ ವದ
ನೇಂದುವಂ ನೋಡಿ ಮುಕುಳಿತ ಕರ ಕಮಲನೆಂದನೆನ್ನ ಮೂರ್ಛಾಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಿದು
ನಿಮಿತ್ತವಲ್ಲೀ ಪೋದ ಭವದೊಳಾಂ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹನೆಂಬ ದೇಶಾಧೀಶಂಗೆ ಕುಂಡಲ
ಮಂಡಿತನೆಂಬಿನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ತಂದೆಗವಿಧೇಯನಾಗಿ ಪೋಗಿ—

ಕಂ || ಬಿಟ್ಟುಱನನೆನಗೆ ಪಾಪದ

ಬಟ್ಟೆಯ ಪೆರ್ವಟ್ಟಿಯಾಗೆ ನಾಡಂ ಬೀಡಂ ||

ಸುಟ್ಟುಱಿದು ಕಟ್ಟಿ ಕವರ್ದಾಂ

ಕಟ್ಟಾಳ್ತನದಿಂ ವಿದಗ್ಧ ನಗರದೊಳಿದೆಂ

|| ೧೭ ||

ಎನಗರಸಿ ಮಾಡಿದೆಂ ಕಪಿ

ಲನೆಂಬನಾಪುರದೊಳಿರ್ಪನೊರ್ವಂ ದ್ವಿಜನಾ ||

ತನಪೆಂಡತಿಯಂ ದರ್ಪಾಂ

ಧನನಾಡದ ಗೊಡ್ಡಮೇನುಮಿಲ್ಲೆಂಬಿನೆಗಂ ||

|| ೧೮ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅನರಣ್ಯನ ಪಡೆವಳ್ಳಂ ^{ಶ್ರೀ}ಶ್ರೀಮಾನ್ಮಹ
 ಮುನಿದಿಱ್ಱದೋಡಿಸಿದೋಡೋಡಿ ಪರ ಮಂಡಲದೊಳ್ ||
 ಜಿನಮುನಿ ಮುಖ್ಯಂ ಕುಡೆ ಪಡೆ
 ದೇನಣುವ್ರತಮಂ ವಿನೇಯಜನ ಸಮ್ಮತಮಂ || ೧೯ ||

ಅಂತಾಮಾರ್ಗಮಂ ಪತ್ತುವಿಡದೆ ನಡೆದು ಜೀವಿತಾವಧಿಯೊಳ್ ದೇವಗತಿ
 ವಡೆದಾನುಮೆನ್ನ ದೇವಿಯುಮಾ ದೇವಲೋಕದಿಂ ¹ಬಲಿಲ್ವಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಜನಕನ ಮಹಾ
 ದೇವಿಯಪ್ಪ ವಿದೇಹಿಯ ಗರ್ಭದೊಳಮುಳ್ಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬಳೆವುದುಮಾಸಮಯದೊಳೆನ್ನ
 ಮುನ್ನಿನ ಪಗೆವನಪ್ಪ ಕಪಿಳಂ ದೇವಗತಿವಡೆದೆನ್ನಂ ಪಿಡಿದುಯ್ದು ಕೊಲಲೊಡರ್ಚಿ
 ಕಾಣಲೊಡಂ ಕರುಣಿಸಿ ತನ್ನ ಮಣಿಕುಂಡಲಮನೆನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಪಣ್ಣಲಘು
 ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮ ತಲ್ಪದೊಳಿರಿಸಿ ಪೋಗೆ ದೇವರೆನ್ನಂ ಪಿರಿಯರಸಿಗೆ ದಯೆಗೆಯ್ದು
 ಕೊಂಡಾಡಿ ನಡಪಿ ಯುವರಾಜ ಪದವಿಯಂ ದಯೆಗೆಯ್ದಿರಾನುವೆನ್ನ ತಂಗೆಯಪ್ಪುದ
 ನಱಿಯದೆ ಸೀತಾದೇವಿಗಾಟಿಸಿದನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಖಚರಪತಿ ವಿಸ್ಮಯಾಕುಲಿ
 ತ ಚಿತ್ತನಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರ ವಿಘಟನ ದೀಪ ||
 ಪ್ರಚುರ ರುಚಿಯೆನಿಸೆ ಮಣಿ ಮಕು
 ಟ ಚಂಕನತ್ತಾಂತಿ ತಲೆಯನೇಂ ತೂಗಿದನೋ || ೨೦ ||

ಅಂತು ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದ ವಿಸ್ಮಯಮೆ ತನಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಹೇತುವಾಗೆ—

ಕಂ || ದೊರೆಕೊಳ್ಳದೊಳ್ಳತಾದುದು
 ತರುಣಿಯ ಸಂಬಂಧವಿಾ ಸುತಂಗೆತ್ತಾನುಂ ||
 ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೆನ್ನ ವಂಶಂ
 ದುರಂತ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ದಾವಶಿಖಿಗೊಳಗಕ್ಕುಂ || ೨೧ ||

ಉಪಕಾರಮನೊಡರಿಸುವಂ
 ಗಪಕಾರಮನುಂಟುಮಾಱ್ಕುಮಪಕಾರಿಗೆ ತಾ ||
 ನುಪಕಾರಮನೊಡರಿಸುಗುಂ
 ವಿಪರೀತಂ ಬಗೆದುನೋಡೆ ಕರಣ ಗ್ರಾಮಂ || ೨೨ ||

ಉ || ಪೋದುವು ಮತ್ಕುಲಾಗತ ಧನುರ್ಯುಗವೆನ್ನ ಮಹೋನ್ನತಿಕ್ಕೆ ಕೇ |
 ಲಾದುದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ತೇಜಮಗುಂದಲೆಯಾದುದೆಂದು ನಿ ||

ವೇದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಬು ಗಗನೇಚರಸಂಪದಮಂ ಪೊಗಟ್ಟಿವೆ |
ತ್ತಾದೊರೆತಂ ಜರತ್ತೃಣ ಸಮಾನವೆನಲ್ ಬಗೆದಂ ವಿಯಚ್ಚರಂ || ೨೩ ||

ಅಂತು ವೈರಾಗ್ಯಪರಂ ನಿಜ ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜ ವಿಭವಮಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡ
ಲಂಗಿತ್ತಂದಿನದಿನದೊಳ್ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದೊಳಿರ್ಪ ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ಭಟ್ಟಾರ
ಕರ ಪದಪಯೋರುಹದ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳುದುಂ—

ಕಂ || ಇಂದುಗತಿಯಂತೆ ರಾಜ್ಯಮು
ಸೊಂದರ್ಕಂ ಬಾಲ್ಯತಿಗೆಯ್ಯದಾವನೊ ತೊಲಿದಂ ||
ಮಂದರಧೈರ್ಯಂ ನೃಪನೆಂ
¹ದೊಂದೇತೆಱಮಮುಸಮಿತಿ ಪೊಗಟ್ಟಿತ್ತಾಗಳ್ || ೨೪ ||

ಅಂತು ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜಂ ಮುನಿರಾಜ ಪದವಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ಬುದುಮಿತ್ತಲ್
ಜನಕಂ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಚಿಹ್ನಮುಲಿಯಲುಲಿದ ವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳಂ
ಸೀತೆಗೆ ಬಲುವಲಿಗೊಟ್ಟು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕಲಿಪುಪುದುಂ ದಶರಥಂ ಕತಿಪಯ
ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ವಿನೀತಾನಗರಮಂ ಪೊಕ್ಕಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ—

ಕಂ || ಸುಕೃತ ಸುರದ್ರಮ ವನಪಾ
ಲಕನೆಂಬಿನಮತುಲ ವಿಚಕಿಲೋದ್ಗಮಮಂತಂ ||
ದಕಲುಷ ಚಿತ್ತಂ ದಶರಥ
ಸಕಲೋರ್ವೀಶಂಗೆ ಋಷಿನಿವೇದಕನಿತ್ತಂ || ೨೫ ||

ಅಂತು ಸಮಯೋಚಿತ ಸುಮನೋದರ್ಶನಮನಿತ್ತು ದೇವ! ನಮ್ಮ ಸರಯೂ
ನದೀತೀರದ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ಮನಃಪರ್ಯಯಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪ ಸರ್ವಭೂತ
ಹಿತಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಮಹಾಋಷಿ ಸಮುದಾಯಂಬೆರಸು ಯೋಗ ನಿಯೋಗದಿಂದಿರ್ದ
ರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ನೊಸಲೊಳ್ ಕರಪಲ್ಲವ ಪುಟ
ಮೆಸೆದಿರೆ ದಶರಥನೃಪಂ ಮುನೀಶ್ವರರಿದರ್ ||
ದೆಸೆಗೆ ಮೊಗಮಿತ್ತು ತನ್ನಿ
ರ್ದ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿನೆಟ್ಟು ವಿನಮಿತನಾದಂ || ೨೬ ||

ಆಗಿ ಪರಿಮಿತ ಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಮುನೀಂದ್ರರಿದರ್ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆ
ಬಂದು—

ಉ || ದೀಪ ಕಳಾಪಮಂ ತಳೆದು ಬಾಲಿಕೆಯರ್ಬರೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ತಾ |
 ರಾಪತಿ ತಾರೆಗಳ್ವರಸು ಮಂದರಮಂ ಬಲಗೊಳ್ವ ಮಾಲಕ್ಕಿಯಿಂ ||
 ಭೂಪತಿ ಸರ್ವಭೂತ ಹಿತ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರನಂದು ಬಾಲಚಂ |
 ದ್ರಾಪರನಾಮಧೇಯರನದೇಂ ಬಲಗೊಂಡನೊ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ || ೨೭ ||

ಆಂತು ಬಲಗೊಂಡವ್ಯವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕಂ ವಂ
 ದಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಮದನಫಣಿ ನಿರ್ವಿಷೀಕರ
 ಣ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರ ಸ್ವನಂ ಜರಾಮರಣ ಶಿಲಾ ||
 ವಿದಳನ ಟಂಕಧ್ವನಿ ಪೊ
 ಣ್ಮಿದತ್ತು ಮುನಿ ಪರಸೆ ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿ ನಿನಾದಂ || ೨೮ ||

ಕ್ಷುಭಿತ ದರ್ಯಾರ್ಣವ ಘೂರ್ಣಿತ
 ರಭಸಮೆನಲ್ ಪರಸಿದತ್ತನಂತರವಾ ಸ ||
 ತ್ಸಭೆ ವಿನತ ಮಕುಟ ಮಣಿ ರುಚಿ
 ವಿಭಾಸಿಯಂ ನೃಪಪುರಸ್ಕರಂ ರಾಜಕಮಂ || ೨೯ ||

ಅನಂತರಂ ದಶರಥಂ ಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರು
 ಘ್ನವೇರಸು ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ದೀಕ್ಷಿತನಾದ ಇಂದುಗತಿಯುಮಂ ಪರಿಮ್ಲಾನ ದೀನಾನನ
 ನಾಗಿ ತನ್ಮುನಿಯ ಸಮಕ್ಷದೊಳಿದ್ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನುಮಂ ಕಂಡು ಮುನಿ
 ಮುಖ್ಯಂಗೇರಿಗೆ ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿ ಪುಟನಾಗಿ —

ಉ || ಬಾಲ ವೃಣಾಳಮಂ ಪಿಡಿದು ಕೇಟ್ಟಿವೊಲಶ್ರಮದಿಂ ಮನೋಭವ |
 ವ್ಯಾಲ ಗಜೇಂದ್ರ ದಂತ ಯುಗಳಂಗಳನೇಕೆಯೊ ಕಿಟ್ಟನೇಕೆ ನಿ ||
 ಮೂಲಿಸಿದಂ ಭವಾಟವಿಯನೀಜಿನರೂಪ ಕುಠಾರದಿಂ ಪ್ರಬೋ |
 ಧಾಲಯ ಪೇಱುವಿಾ ಖಚರ ಚಕ್ರಿಯೊಳಾದ ತಪಃಪ್ರಪಂಚಮಂ || ೩೦ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಶ್ರುತ ದೇವತಾ ಕಟಾಕ್ಷ
 ದ್ಯುತಿ ಪಸರಿಸಿ ಪರ್ವವಂದದಿಂ ನಿಜದಂತ ||
 ದ್ಯುತಿ ಪಸರಿಸೆ ದಯೆಯಿಂ ಯತಿ
 ಪತಿ ನುಡಿದಂ ಮಧುರ ಮೃದು ಗಭೀರ ಧ್ವನಿಯಿಂ || ೩೧ ||

ಈ ಖಚರ ಪ್ರಭು ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ಪೋದ ಭವದೊಳಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮುಮು
ನೀಭವದೊಳಾದ ಸೀತಾಪ್ರಸಂಚಮುಮುಂ ಕೇಳ್ವು ತಿಳಿದದುವೆ ನಿರ್ವೇಗಕಾರಣ
ಮಾಗೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನೆಂಬುದುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ವಿನಯ ವಿನಮಿತ ಶಿರಸ್ಸರೋಜ
ನಾಗಿ—

ಕಂ || ಇಂದುಗತಿ ಖಚರಪತಿ ಪಿರಿ

ದೊಂದಟ್ಟಿಱನೆನಗೆ ಮಾಟ್ಟಿದಂ ಬೆಸಸಿಂ ನೀ ||

ಮೆಂದು ಮುಕುಳಿತ ಕರಂ ಮುನಿ

ವೃಂದಾರಕರಂ ಕುಮಾರಕಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂ

|| ೩೨ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮವರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್ : ಧಾಮ ನಾಮಧೇಯ
ಗ್ರಾಮದೊಳಿರ್ಪಂ ಧರಾಮರಂ ವಿಮುಂಚಿಯೆಂಬನಾತನ ಕುಲವಧು ¹ ವಸುಮತಿ
ವೆಸರವಳವರ್ಗತಿಭೂತಿಯೆಂಬ ತನಯನಾದಂ—

ಕಂ || ಆತಂಗೆ ಸರಸೆಯೆಂಬಳ್

ಪಾತಕಿ ಕುಲವನಿತೆಯೆನಿಸಿ ಕಯನೆಂಬ ಮಹಾ ||

ಪಾತಕನೊಳ್ ಪುದುವಾಟ್ಟಿಳ್

ಜಾತಿಯ ನೀತಿಯ ನೆಗಟ್ಟಿ ನೆಲೆಗಿಡುವಿನೆಗಂ ||

|| ೩೩ ||

ಆಯುರ್ದಳೆಯುಟುಗುಂ ನರ

ಕಾಯುಷ್ಯಂ ಕಟ್ಟುಗುಂ ಪರಾಭವಮಕ್ಕುಂ ||

ಶ್ರೀಯುಟುಗುಮೆನ್ನದನ್ಯ

ಪ್ರೇಯಸಿಯಂ ಸರಸೆಯಂ ಕಯಂ ಕಳ್ಳಯ್ದಂ

|| ೩೪ ||

ಅಂತಾಕೆಯಂ ಕಯಂ ಕಸವರಂಬೆರಸುಯ್ಯುದುಂ ಅತಿಭೂತಿ ಮತಿವಿಕಲ
ನಾಗಿ—

ಕಂ || ಸುಡು ಪೊಲ್ಲಳನೆನ್ನದೆ ತ

ನ್ನೊಡಮೆಯ ಕೇಡಿಂಗಮವಳಪೋಗಿಂಗಂ ²ನಿ ||

ರ್ಗಡಿ ಬೆನ್ನೊಳಿಱಸಿ ಪೋದಂ

ಕಡು ಮೋಹಿತರಾರುಮುಚಿತಮಂ ನೆನೆದಪರೇ

|| ೩೫ ||

1. ಮನುಸತಿ. ಚ.

2 ನಿಳ್ಳಡಿ. ಚ. ; ನಿಗ್ಗಡಿ ಗ. ಘ. ; ನಿರ್ಗಡಿ. ಕ. ಖ.

ಮತ್ತಿತ್ತ ವಿಮುಂಚಿಯುಂ ದಾನಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಮಗನ
ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ವ ತಾನುಂ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪನುಮತಿಯುಂ ಸರಸೆಯ ತಾಯ
ಪುರಿಯುಂ ಕಪ್ಪಡಮನುಟ್ಟತಿಭೂತಿಯನಟಿಸುತ್ತಂ ಬಂದಂಬರಪುರದೊಳ್ ಸರ್ವ
ಮುನಿಗಳೆಂಬ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪಕ್ಕದೆ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ವ ವಿಮುಂಚಿ ಮುಂಚಿ
ತೊಲಿದನನುಮತಿಯುಂ ಉರಿಯುಂ ಕನಕಶ್ರೀಕಂತಿಯರ ಪಕ್ಕದೆ ತೊಲಿದು
ದೇವಗತಿವಡೆದರ್—

ಕಂ || ಅಪವರ್ಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಕುಡು

ವ ಪರಮಜಿನ ಚರಣ ಸೇವೆಗರಿದಾದುದೆ ನಾ ||

ಕಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೊದವಿಸು

ವ ಪೆರ್ಮೆಯನೆ ದಿವದೊಳನಿಬರುಂ ಜನಿಯಿಸಿದರ್

|| ೩೬ ||

ಮತ್ತಿತ್ತ ಸರಸೆ ದುರಾಚಾರದಿಂ ಕಾಲಮಂ ಕಟಿಪಿ ನರಕ ತೀರ್ಯಗ್ಗತಿಗ
ಳೊಳ್ ತಿರಿಯುತ್ತಂ ಬಂದು ಬಲಾಹಕವೆಂಬಬೆಟ್ಟದೊಳ್ ಪುಲಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ
ಬೇಗೆಗಿರ್ಚಿನೊಳ್ ಸತ್ತು ಚಂದ್ರಧ್ವಜನೆಂಬರಸನರಸಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚಿತ್ತೋತ್ಸವೆ
ಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳದಲ್ಲದೆಯುಮತ್ತಲ್—

ಮ || ಮಕರಾಂಕದ್ವಿಪ ದಂತದಂಡ ದಳಿತ ಸ್ವಾಂತಂ ಪರ ಪ್ರೇಯಸೀ |

ವಿಕಲಂ ದುರ್ಗತಿಯೊಳ್ ಕಯಂ ತಿರಿತರುತ್ತುಂ ಬಂದು ಮತ್ತಂ ಕ್ರಮೇ ||

ಳಕನಾದಂ ಕಟಿದಲ್ಲಿಯುಂ ಕಪಿಳನೆಂಬಂ ಧೂಮಕೇಶಂಗೆ ದಾ |

ರಕನಾದಂ ಕಡೆಯೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸೆ ವಿಚಿತ್ರಂ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಾಪಣಂ || ೩೭ ||

ಮತ್ತಿತ್ತಲತಿಭೂತಿಯುಂ ನರಕಾಯುಷ್ಯಾದಿ ಭವಾಟವಿಯೊಳ್ ತೊಲಿಲುತ್ತುಂ
ಬಂದು ತಾರಾಕ್ಷಮೆಂಬ ಹಂಸವನದೊಳ್ ಕಲಹಂಸನಾಗಿ ಜಿನ ಸ್ತವನ ಶ್ರವಣ
ದಿಂದುಪಶಮ¹ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಿನ್ನರಗತಿವಡೆದನಂತರಂ ಕುಂಡಲ ಮಂಡಿತನಾಗಿ
²ವಿದಗ್ಧಪುರಮನಾಳುತ್ತಿರೆ ಕಪಿಳಂ ಚಿತ್ತೋತ್ಸವೆಯಂ ತನಗೆ ಪೆಂಡತಿಮಾಡಿ ತಂದಾ
ಪುರದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ನಿನಗೆ ಮುನ್ನಿನ ಪೆಂಡತಿಯಾದನುಬಂಧಂ ಕಾರಣಮಾಗೆ
ನೀನಾಕೆಯಂ ಕಪಿಳನ ಕೈಯಿಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡೈ; ಮುಂಪೇಟ್ಟಿ ವಿಮುಂಚಿಯುಂ ಸುರ
ಲೋಕದಿಂ ಬಂದಿಂದುಗತಿಯಾದನಾತನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪಂದಿನನುಮತಿ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾ
ದಳದುಕಾರಣದಿಂದಿವರ್ ನಿನಗತಿಶ್ನೇಹಿತರಾದರಂದಿನ ಕಯಂ ಕಪಿಳದೇವನಾಗಿ ನೀಂ

1. ಭಾವನದಿಂ. ಚ.

2. ವಿದಗ್ಧ ನಗರದೊಳ್ ಕಪಿಲನ ಕೈಯಿಂ ಚಿತ್ತೋತ್ಸವೆಯಂ ಅತಿಭೂತಿಯಾದಂದಿನನು
ಬಂಧಂ ಕಾರಣಮಾಗೆ ನೀಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಚ.

ಪುಟ್ಟಿದಾಗಲೆ ನಿನ್ನಂ ಕೊಂಡುಪೋದಂ; ನೀನತಿಭೂತಿಯಾದಂದಿನುರಿಯೆಂಬ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ
ದೇವಗತಿಯಿಂ ಬಂದು ಜನಕನ ಮಹಾದೇವಿ ವಿದೇಹಿಯಾಗಿ ನಿನಗೀಗಳಬೈಯಾದ
ಳೆಂದು ಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಬೆಸಸುವುದುಂ—

ಮ || ಅಱಿದಾತ್ತೀಯ ಸುಹೃದ್ಭವಾಂತರಮನಾದ್ಯಂತಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂ |
ಬೆಟಗಾದಂ ರಘುರಾಮನುಂ ದಶರಥ ಕ್ಷೋಣೀಶನುಂ ಸೈಪು ಕ ||
ಣ್ಣೆಱಿದಂತುತ್ತುಕರಾದರುಣ್ಮೈ ಪುಳಕಂ ಕೈಗಣ್ಮೈ ಹರ್ಷಾಶ್ರು ಮೈ |
ಯ್ಮಱಿದಳ್ ಜಾನಕಿ ಕೇಳ್ವುಕೇಳ್ವು ತಲೆಯಂ ತೂಗಿತ್ತು ರಾಜನ್ಯಕಂ || ೩೮ ||

ಕಂ || ಅಮೃತದ ಕಡಲೊಳ್ಳುಳುಗಿ
ತ್ತಮೃತಾಂಶು ಮಯೂಖ ಲೇಖಿಯಂ ತಲಿಕ್ಕೈಸಿ ||
ತ್ತಮರ್ದಂ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿತ್ತಿನೆ
ಸಮನಿಸಿದುದು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಂ || ೩೯ ||

ಅಲ್ಲಿಂ ಬಟಿಯಂ—

ಕಂ || ಮಣಿಕುಂಡಲ ಕಿರಣಂಗಳ್
ಸೆಣಸುವಿನಂ ನಖಮಯೂಖದೊಳ್ ದಶರಥ ಧಾ ||
ರಿಣಿಪತಿಯ ಪದ ಪಯೋಜ
ಪ್ರಣಮನಮನೊಡರ್ಚಿದಂ ವಿಯಚ್ಚರತಿಲಕಂ || || ೪೦ ||

ಅನಂತರಂ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಳ್ ವಿನಯವೃತ್ತಿಯಂ ಮೆಱಿ
ವುದುಂ—

ಕಂ || ಅನುಜೆ ನಿಜಾಗ್ರಜ ಪದ ಕೋ
ಕನದಕ್ಕಾನಂದ ಬಾಪ್ಪ ಮಧು ಬಿಂದುವನಿ ||
ತ್ತನುನಯದಿನೆಱಗಿದಳ್ ಸೀ
ತೆ ನಗುವಿನಂ ಭ್ರಮರಕಂ ಭ್ರಮದ್ಭ್ರಮರಕಮಂ || ೪೧ ||

ಅಂತು ವಿನಯಭರದಿನೆಱಗಿದನುಜೆಯಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಳನಖಂಡಿತ ಪುಣ್ಯ
ಭಾಗಿನಿಯಾಗೆಂದು ಪರಸಿ ಪರಮಾನಂದ ಪರಂಪರೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ಪುದುಂ—

ಸ್ರ|| ಆದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯಿಂದಂ ತಿಳಿದು ಪದ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮ |
ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ ಪ್ರಪಂಚಂಗಳನಧಿಕ ಮನೋರಾಗದಿಂ ತನ್ಮನಿ ಶ್ರೀ ||
ಪಾದಾಂಭೋಜಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ವಿನಯದೆ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಭೇರೀನಿನಾದಂ |
ರೋದೋಂತರ್ಭಾಗಮಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸೆ ನೃಪತಿ ಸಾಕೇತಮಂ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕಂ ||

ಮ || ಮಣಿಘಂಟಾ ಮಣಿಕಿಂಕಣೀ ಮಣಿವಿತಾನ ಸ್ವರ್ಣ ಲಂಭೂಷ ಭೂ |
 ಷಣಮಂ ರತ್ನ ವಿಮಾನಮಂ ಭರತನುಂ ಶತ್ರುಘ್ನನುಂ ರಾಮಲ ||
 ಕ್ಷ್ಮಣರುಂ ತನ್ನೊಡನೇಱಿ ಸೋಂಕಿ ಬರೆ ಸೋತ್ಸಾಹಂ ಹರಿದ್ರತ್ನ ತೋ |
 ರಣ ಶೋಭಾವಹಮಂ ನರೇಂದ್ರ ಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ || ೪೩ ||

ಅಂತು ಪುಗುವುದುಂ ಕುಮಾರನಂ ಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಮಧುಪರ್ಕ
 ಪೂರ್ವಕಮಪಾರ ಸಾರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಬಟಾಯಂ ಜನ
 ಕಂಗೆ ಬಟಾಯನಟ್ಟುವುದುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಮಹತ್ತರಂ ಪವನವೇಗನೆಂಬಂ ಮನಃ
 ಪವನವೇಗದಿಂ ಮಿಥಿಳೆಯನೆಯ್ದಿ ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ || ನಮಿತಂ ಖಚರಾನುಚರಂ
 ಕ್ರಮದಿಂ ತಿಳಿವಂತು ತನಗೆ ತನಯನ ವೃತ್ತಾಂ ||
 ತಮನಱಿಪೆ ಜನಕನತಿ ಸಂ
 ಭ್ರಮಚಿತ್ತಂ ಪದೆದು ಪಲವುಸೂಟ್ಟಿಸಿಗೊಂಡಂ || ೪೪ ||

ಮ || ಕೊಲಲೆಂದುಯ್ದ ನಿಶಾಚರಂ ಖಚರರಾಜಂಗುಯ್ದುಕೊಟ್ಟಂ ಗಡಂ |
 ಕುಲ¹ನಿಸ್ತಾರಕನೆನ್ನ ದಾರಕನನಾತಂ ಬಂದು ಸಾಕೇತದೊಳ್ ||
 ನೆಲಸಿದ್ಧಂ ಗಡ ಸೈವು ಕಣ್ಣೆಱಿದುದೆಂದಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬು ಕ |
 ಣ್ಮಲರಿಂ ಕೈಗಟಿವಾಗಿ ಪೊಣ್ಮೆ ಜನಕಂ ರೋಮಾಂಚಮಂ ತಾಳ್ವಿದಂ || ೪೫ ||

ಅಂತು ಹರ್ಷರಸ ತರಂಗಿತಾಂತರಂಗನಾಗಿ—

ಕಂ || ತನುಜಾಗಮನೋತ್ಸವಮಂ
 ತನಗಱಿಪಿದ ಖೇಚರಂಗೆ ನಿಜರಾಜ್ಯಮನೀ ||
 ವನಿತುವರಮಧಿಕರಾಗಂ
 ಜನಿಯಿಸೆ ಜನಕಂ ನಿಜಾಂಗಚಿತ್ತಮನಿತ್ತಂ || ೪೬ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ || ರವಿರಥಮನುತ್ಸವ ಧ್ವಜ
 ನಿವಹಂ ²ತುಡುಕಿದುವು ಕೆದಱಿದುವು ಪೂವಲಿಗಳ್ ||
 ಕಿವಿ ಶಬ್ದಂಗೆಟ್ಟರೆ ಬ
 ದ್ವವಣಂ ಬಾಜಿಸಿದುವೊಡನೆ ಮಿಥಿಳಾಪುರದೊಳ್ || ೪೭ ||

ಚ || ತನಯ ಮುಖೇಂದು ಮಂಡಲಮನೀಕ್ಷಿಸುವುತ್ತುಕ ವೃತ್ತಿ ಚಿತ್ತದೊಳ್ |
 ನನೆಕೊನೆವೋಗೆ ಸಜ್ಜನ ಸುಭಾಷಿತದೊಳ್ ಪುದುವೊಕ್ಕು ಸೇಸೆಯಂ ||
 ಮನಮೊಸೆದಾಂತು ಬಾಂಧವಜನಂಬೆರಸುತ್ತವದಿಂ ವಿದೇಹಿಯುಂ |
 ಜನಕನುಮೇಷಿದರ್ ಮಣಿವಿತಾನ ವಿರಾಜಿತಮಂ ವಿಮಾನಮಂ || ೪೮ ||

ಅಂತು ವಿಮಾನಾರೂಢರಾಗಿ ಕಿಷಿದಾನುಂ ಬೇಗದಿಂದಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು
 ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಜನಕನುಂ ವಿದೇಹಿಯುಂ ದಶರಥಂಗಮಪರಾಜಿತಾ
 ಮಹಾದೇವಿಗಂ ತುಲಿಲ್ಲಿಯ್ದುದುಂ, ರಾಮಾದಿಗಳವರ್ಗೆ ವಿನಯವಿನತರಾಗಿ ಪರಕೆ
 ಯುಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುದುಂ, ಜಾನಕಿಯುಂ ಜನನೀಜನಕರಂ ನಿಬಿಡಾಲಿಂಗನಂಗೈಯ್ದ
 ವರ ಪದ ಪಯೋರುಹಕ್ಕೆಳಿಗೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂ ತಂದೆಯ ಪಾದಾರವಿಂದಮಂ
 ಮಣಿಕುಂಡಲ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಬಾಲಾತಪದಿನರ್ಚಿಸುವುದುಂ, ಜನಕಂದಿಕ್ಕರಿ
 ಕರಾನುಕಾರಿಗಳಪ್ಪ ತೋಳ್ಗಳಿಂ ತೆಗೆದು ತಲಿಕ್ಕಿಸಿ, ಮಗನ ಮೊಗಮನಟ್ಟುತುರ್
 ನೋಡಿ, ಕಲ್ಪತರು ಕೋರಕಿತವಾದಂತೆ ಪುಳಕಮಂ ತಳೆದು, ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ಬಿಂದು
 ಸಂದೋಹದಿಂ ನಂದನನ ಸಹಸ್ರ ಕುಂತಳ ಕಲಾಪಕ್ಕೆ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ತಲೆದುಡು
 ಗಿಯುಂ ಪಡೆದು, ಮೋಹರಸ ¹ಸುಧಾಪೂರದೊಳವಗಾಹಮಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅಂಬಿರಿವಿಡೆ ಭೋಂಕನೆ ನಯ
 ನಾಂಬುಗಳತಿವಿಹ್ವಲಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಾ ||
 ತ್ಮಾಂಬಿಕೆಯ ಪದಕ್ಕೆಳಗಿದ
 ನಂಬುರುಹಕ್ಕೆಳಗಿದಳಿಗಳೆನಿಸೆ ಕುರುಳ್ಳಳ್ || ೪೯ ||

ಆಗಳಾ ವಿದೇಹಿಸುತ ಪರಿಷ್ಕಂಠ ಸುಖಾನುಭವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದುಂ—

ಮ || ಮೊಲೆವಾಲಂಬಿರಿವಿಟ್ಟು ಸೂಸೆ ಮೊಲೆಯುಂ ಬಾಷ್ಪಾಂಬು ಕೈಗಣೈ ಕ |
 ಣ್ಮಲರಿಂ ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗಳ್ ಪೊದಟ್ಟೊಗೆಯೆ ಮೆಯ್ಯಿಂ ಗದ್ಗದಂ ಕಂಠ ಕಂ ||
 ದಲದಿಂದುದ್ಗತಮಾಗೆ ಮನ್ಯುಮಿಗೆ ನಾನಾಚೇಷ್ಟೆ ನಾನಾರಸಂ |
 ತಲೆದೋಷುತ್ತ ವಿದೇಹಿಗಚ್ಚರಿ ಸುತ ವ್ಯಾಮೋಹ ಕೌತೂಹಲಂ || ೫೦ ||

ಚ || ಉದಯಿಸಿದಾಗಲಾತನನಗಲ್ದಲಾತನ ಬಾಲಕೇಳಿಯಂ |
 ಪದೆದವಲೋಕಿಸಲ್ ಪಡೆಯದುವ್ಮಳವಾತನ ಸೋಂಕಿನೊಳ್ ಪೊದ ||
 ಟ್ಪೊದವಿದ ಮೋಹವಾತನ ಮುಖಾಬ್ಜ ವಿಲೋಕನ ಜಾತಕೌತುಕಂ |
 ಸುದತಿವಿದೇಹಿಗೇಂ ಪಡೆದುದೋ ರಸಸಂಕರ ಚಿತ್ರ ಚೇಷ್ಟೆಯಂ || ೫೧ ||

ಚ || ತನಯನನಾಗಳಂತೆ ಪಡೆದಂತೆ ಮನೋಮುದಮಂ ವಿದೇಹಿಯುಂ |
 ಜನಕನುಮಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ರಘುವಂಶ ನಮೇರುಗೆ ಚಿತ್ರರತ್ನಮಂ ||
 ಡನ ವಸನಂಗಳಿಂದೊಸೆದು ಮನ್ನಿಸೆ ಹರ್ಷಮಳುಂಬವಾಯ್ತು ಚಂ |
 ದನರಸ ಮಗ್ನರಪ್ಪವರನಪ್ಪಿದುವಿಂದು ಕರಂಗಳೆಂಬಿನಂ || ೫೨ ||

ಅಂತು ದಶರಥನಭ್ಯಾಗತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಟ್ಟುದುಮನುದಿನಂ ಪ್ರಭಾ
 ಮಂಡಲಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ವಿವಿಧ ವಿನೋದಂಗಳಿಂ ದಿವಸಂಗಳನೇಕ
 ವಾಗೆಯುಮೇಕಕ್ಷಣದಂತೆ ನಿರಂತರೋತ್ಸವಮನೊದವಿಸೆ ಸುಖದಿನೊಂದುತಿಂಗಳ
 ಲ್ಲರಮಯೋಧ್ಯೆಯೊಳಿದುರ್, ಮಿಥಿಲೆಗೆ ಬಂದು ಜನಕನ ರಾಜ್ಯಮಂ ತನ್ನ ಕಿಞ್ಞ
 ಯಮ್ಮನಪ್ಪ ಕನಕಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಜನಕನುಂ ವಿದೇಹಿಯುಂ ಬೆರಸು ರಥನೂಪುರ
 ಚಕ್ರವಾಳಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ, ವಿದ್ಯಾಧರವಿಭೂತಿಯೊಳ್ ಸುಖದೊಳಿದುರ್ನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ
 ಲೊಂದು ದಿವಸಂ—

ರಥೋದ್ಧತ || ಉರ್ವರಾಧಿಸತಿ ಕಂಡನರ್ಚನಾ |
 ಪೂರ್ವಕಂ ದಶರಥಾವನೀಶ್ವರಂ ||
 ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ನಾಮಧೇಯರಂ |
 ಸರ್ವಭೂತ ಹಿತ ಸಾಧು ಮುಖ್ಯರಂ || ೫೩ ||

ಅಂತು ಕಂಡು ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕಂ ವಂದಿಸಿ—

ಕಂ || ಎನ್ನ ಭವಾವಳಿಯಂ ದಯೆ
 ಯಿನ್ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸಿಮೆಂದು ಕೈಮುಗಿದಿರೆ ಕಿಂ ||
 ಚಿನ್ನಮಿತ ಕಂಧರಂ ಪದ
 ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ದಶರಥಂಗೆ ಮುನಿಪತಿಯೆಂದಂ || ೫೪ ||

ಮೊದಲಿಲ್ಲೆನಿಪ್ಪ ಸಂಸಾ
 ರದಲ್ಲಿ ಸುಖದುಃಖಮಂ ಚತುರ್ಗತಿಯೊಳ್ ಮಾ ||
 ಣದೆ ತಿರಿದು ಶುಭಾಶುಭ ಕ
 ಮದ ಫಲಮಂ ನಗುತುಮುಟುತುಮುಣುತುಂ ಬಂದೈ || ೫೫ ||

ಅಂತನಂತಮಾದ ಭವಾವಳಿಯಿಂ ತಿರಿತರುತ್ತಮಿಾಭವಕ್ಕೆಂಟನೆಯ ಭವ
 ದೊಳೊರ್ಮೆ ಸೇನಾಪುರಮೆಂಬ ಪುರದೊಳ್—

ಕಂ || ಮುನಿಚರ್ಯಾ ವಿಘ್ನದೊಳಂ
 ಜನಧರ್ಮದ್ವೇಷ ಮತಿಯೊಳಂ ದುರ್ಗತಿಯೊಳ್ ||

ಜನಿಯಿಸಿ ದುರಂತ ದುಃಖಮು

ನನುಭವಿಸಿದೆ ವಕ್ರಭಾವಮುಟಲಿಸದಾರಂ

|| ೫೬ ||

ಅಂತೆತ್ತಾನುಂ ¹ ಸವಿಪಾಕ ನಿರ್ಜರೆಯಿಂ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಫಲಮು ತವಿಸಿ ನಿಜ
ದಿನುಸಶಮಭಾವಮು ಪಡೆದದಡಿ ಫಲದಿಂ ಚಂದ್ರಪುರಮನಾಳ್ವ ಚಂದ್ರನೆಂಬ
ನರೇಂದ್ರಂಗಮಾತನ ಮನೋಹಾರಿಣಿ ಧಾರಿಣಿಗಂ ಧಾರಣನೆಂಬ ಮಗನಾದೆ; ನಿನಗೆ
ಸುಧರ್ಮೆಯೆಂಬಳ್ ² ಪತ್ನಿಯಾಗೆ ಜಿನಧರ್ಮಮು ಪತ್ತುವಿಡದೆ ನಡೆದು ಚತು
ರ್ವಿಧ ದಾನ ಶೂರನಾಗಿ ಶರೀರಭಾರಮುನಿಟುಸಿ ಧಾತಕೀ ಷಂಡದ ಮೂಡಣ ಮಂದರ
ದುತ್ತರ ³ ಕುರುವಿನೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಮೂಱುಪಳಿತೋಪಮಂಬರಮಲ್ಲಿಯ ಸುಖಮನನು
ಭವಿಸಿ ದೇವಗತಿವಡೆದು—

ಉ || ಪೂಸದ ಸೌರಭಂ ತವದ ಮೈಸಿರಿ ಬಾಡದ ದಾಮಮುಟ್ಟೊಡಂ ।
ಮಾಸದ ಸೀರೆ ಧಾತುಮಲವಿಲ್ಲದೊಡಲ್ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಯೌವನಂ ||
ಲೇಸೆನಿಸಿದ್ ರೂಪು ಶುಭಲಕ್ಷಣವೆಂಬಿವನಪ್ಪು ಕೆಯ್ದನಾ ।
ಯಾಸದಿನಿಸಿದೈ ಮೊದಲ ಸಗ್ಗದ ಬಾಟಕ್ಕಿಯೆರಟ್ಟುಡಲ್ಲಳಂ || ೫೭ ||

ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಂದಂ ಬಂದು ಪುಷ್ಕಲಾವತೀ ವಿಷಯದ ಪುಂಡರೀಕಿಣೀ ಪುರಮ
ನಾಳ್ವ ನಂದಿಘೋಷ ನರಪತಿಗಮಾತನರಸಿಯಪ್ಪ ವಸುಮತಿಗಂ ನಂದಿವರ್ಧನ
ನೆಂಬ ನಂದನನಾದೆ; ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಪ್ಪ ನಂದಿಘೋಷನೊಂದುದಿವಸಂ ಕ್ರೀಡಾ
ವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ, ದಿವ್ಯಯೋಗಿಗಳಂ ಕಂಡು, ಧರ್ಮಮು ಬೆಸಗೊಂಡು, ಸಂಸಾರ
ಶರೀರ ಭೋಗ ನಿರ್ವೇಗ ಪರನಾಗಿ ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯಮು ಕೊಟ್ಟು ಯಶೋಧರ
ಭಟ್ಟಾರಕರ ಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ ತಪಶ್ಚರಣ ನಿರತನಾಗಿ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂ
ವಿಗ್ರಹಮನುಟಿದು, ಬಟಿಯಮಗ್ಗಿಮ ನವ ಗ್ರೈವೇಯಕ ಮಧ್ಯನಾಯಕನಾದಂ;
ನೀನುವೊಂದು ಪುಬ್ಬಕೋಟಿ ಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು, ಜಿನಧರ್ಮಮು ಪತ್ತುವಿಡದೆ
ನಡೆದು ಕಡೆಯೊಳಯ್ದನೆಯ ಕಲ್ಪದುಪಪಾತ ತಲ್ಪದೊಳ್ ದೇವನಾದೈ—

ಕಂ || ಅಯ್ಯುಂ ಕಲ್ಯಾಣಮನಿ

ತ್ತೆಯ್ವಿಪುದಯ್ದನೆಯ ಗತಿಯನವಯವದಿಂ ತಾ ||

ನಯ್ದನೆಯ ನಾಕಲೋಕಮು

ನೆಯ್ವಿಪುದು ಜಿನೇಂದ್ರ ಸೇವೆಗಾವುದು ಗಹನಂ

|| ೫೮ ||

ಅಂತಲ್ಲಿಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ಮಂದರದಪರವಿದೇಹದ ವಿಜ

ಯಾರ್ಥದ ಶಶಿಪುರಮನಾಳ್ವ ರತ್ನಮಾಲಿಗಂ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಂ ಸೂರ್ಯಂಜಯನೆಂಬ
ಮಗನಾದೆ; ನಿಜಜನಕನಪ್ಪ ರತ್ನಮಾಲಿ ಸಿಂಹಪುರಮನಾಳ್ವ ವಜ್ರಲೋಚನ
ನೊಳ್ ಕಾದಲೆಂದು ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಹಿತನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ || ಮನದ ಮುನಿಸೆಂಬ ಕಟ್ಟಲೆ
ಯನಲೆವ ಮಾಣೆಕ್ಕ ದೀಪಮೆನೆ ದಿವದಿಂದಾ ||
ತನ ಮುಂದಣ್ಗೆ ಉತಂದಂ
ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಹರುಚಿ ಕುಡೆ ಕೊರ್ವಂ || ೫೯ ||

ಅಂತುಬಂದು—

ಕಂ || ವಿಗ್ರಹದೊಳ್ ನಿನಗಿನಿತೇ
ಕಾಗ್ರಹವುಱಿ ಮುಳಿಸನೊಂದು ಕಥೆಯಂ ಕೇಳೇ ||
ಕಾಗ್ರ ಮನದಿಂದಮೆಂದು ಸ
ಮಗ್ರಾವಧಿ ಬೋಧನಮರನಂದಿಂತೆಂದಂ || ೬೦ ||

ಈ ಭರತದ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಮ
ಹೀಭೃತ್ತಟ ತಿಲಕಮೆನಿಸ ಶಶಿಪುರದೊಡೆಯಂ ||
ಭೂ ಭುವನ ಪ್ರಥಿತ ಯಶಂ
ಶ್ರೀಭೂತಿ ಸುಭೂತಿವೆಸರ ಸುತನಂ ಪಡೆದಂ || ೬೧ ||

ಉಪಮನ್ಯುವೆಂಬವಂ ತನ
ಗೆ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿ ಪಿರಿಯ ಸಿರಿಯಂ ಸುಖದಿಂ ||
ದುಪಭೋಗಿಸುತ್ತಮಿದೊರ್
ಮೈ ಪೊರ್ದಿದಂ ಕಮಲಗರ್ಭ ಯತಿಪತಿ ಪದಮಂ || ೬೨ ||

ಅಂತಾ ತಪೋನಿಧಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಮಧು ಮಧ್ಯ ಮಾಂಸ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ
ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಶ್ರೀಭೂತಿಯಂ ತತ್ಪುರೋಹಿತನಪ್ಪುಪಮನ್ಯು ದುಷ್ಟಮತಿ ನಷ್ಟ
ವ್ರತಮಾಡಿ, ತಾನುಂ ರಣಮರಣದಿಂ ವಾರಣವಾಗಿ ಮತ್ತಂ ಮರಣಮನೆಯ್ವಿ,
ಮುನ್ನಂ ತನ್ನ ಪತಿಯಪ್ಪ ಶ್ರೀಭೂತಿಯ ಮೋಹದಿಂದಾತನ ಸುತನಪ್ಪ ಸುಭೂತಿಗಂ
ಯೋಜನಗಂಧಿಗ¹ಮರಿಂದಮನೆಂಬ ನಂದನನಾಗಿ, ತಾನೊಂದುದಿವಸಂ ಕಮಲಗರ್ಭ
ಮಹಾಖುಷಿಯ ದರ್ಶನದಿಂ ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ, ತತ್ಸಮಾಪದೊಳ್ ತೊಳೆದು ತಪೋ

ನಿಷ್ಕೆಯೊಳ್ ನೆರೆದು ದೇವನಾಗಿ ಶತಾರ ಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪ ಸುಖಮನನುಭವಿಸುತಿದ್
ನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಅಂದು ದುರಾಚಾರದ ಫಲ

ದಿಂದಂ ಶ್ರೀಭೂತಿ ಸತ್ತು ಪುಲ್ಲಿಯ ಬಸಿಱೊಳ್ ||

ಬಂದಂ ಕಾಱ್ಕಿಚ್ಚು ಸುಡಲ್

ಬೆಂದಂ ಮಂದಾರಮೆಂಬ ಗಹನಾಂತರದೊಳ್

|| ೬೩ ||

ಅಂತು ಕಱಿದು ಕಾಂಭೋಜದೊಳ್ ಕಿರಿಂಜಯನೆಂಬ ಕಿರಾತನಾಗಿ—

ಕಂ || ಆಡಿದ ಕಾಡೊಳ್ ಜವನೆ

ಚ್ಚಾಡಿದನೆನೆ ಕೊಂದು ತಿಂದು ಕೈಯುಂ ಕಾಲುಂ ||

ಮಾಡಿದುವು ಪಾತಕಕ್ಕೆನೆ

ಕಾಡೊಡೆಯಂ ಕಱಿದು ಶರ್ಕರಾಪ್ರಭೆಗಿಟಿದಂ

|| ೬೪ ||

ಅದನುಪಮನ್ಯುಚರನಪ್ಪ ದೇವನವಧಿಯಿನಱಿದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿನಗೆ ಧರ್ಮೋ
ಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯೆ ಕೈಕೊಂಡು ನೀನೀಗಲ್ ರತ್ನಮಾಲಿಯಾದೆ; ನಿನಗೆ ಧರ್ಮೋಪ
ದೇಶಂಗೆಯ್ದಿವಾವೆಂದು ಪೇಟಿ, ಕೇಳ್ವುದುವೆ ನಿರ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆ ಸೂರ್ಯಂಜಯ
ನೆಂಬ ನಿಜ ತನೂಜನಂ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದಿನಲಾತಂ ತಪೋರಾಜ್ಯಮನಲ್ಲದೊ
ಲ್ಲಿನೆಂಬುದುಂ, ತದಪತ್ಯನಪ್ಪ ¹ಕಲ್ಪಾನಂದಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರತ್ನಮಾಲಿ
ಸೂರ್ಯಂ ಜಯಂಬೆರಸು ತಿಲಕಸುಂದರ ಮುನಿಗಳ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನೇಕ
ಕಾಲಂ ತಪಂಗೆಯ್ದು ಮಹಾಶುಕ್ರ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಪದಿನಾಱು ಸಾಗರೋಪಮಮ
ನಲ್ಲಿಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದಂದಿನ ಸೂರ್ಯಂಜಯನೆ ನೀನೀಗಲ್ ದಶರಥನಾದೆ;
ನೀಂ ನಂದಿವರ್ಧನನಾದಂದಿನ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಪ್ಪ ನಂದಿಘೋಷರೆಂಬವರ್ ತೊಟ್ಟಿದು
ನವಗ್ರೈವೇಯಕದೊಳ್ ನೆಲಸಿ ಬಂದು ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರಾವಾದೆವಾ
ಶ್ರೀಭೂತಿಯುಮುಪಮನ್ಯುವುಂ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಮೈದುನರಪ್ಪ ಜನಕನುಂ ಕನಕನು
ಮಾದರೆಂದು ಬೆಸಸೆ ದಶರಥಂ ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತ ಸ್ವಾಂತನಾಗಿ—

ಚ || ಯತಿಪತಿ ಪೇಟಿ ಕೇಳ್ವು ಭವಸಂತತಿಯಂ ಬಗೆದಾ ಜವಂಜವ |

ಸ್ಥಿತಿಯನನಾದಿಯಂ ಸುಕೃತ ದುಷ್ಕೃತ ಕರ್ಮ ವಿಪಾಕ ಸೌಖ್ಯ ದು ||

ಸ್ಥಿತಿಗಳನುಂಡು ರಾಟಳದ ಗುಂಡಿಗೆಯಂತೆವೊಲಾದೆನೆಂದು ನಿ |

ವೃತಿಸುಖದತ್ತಲಾಟಿಸಿದನೇಂ ರಘುಸೂನು ಮಹಾನುಭಾವನೋ || ೬೫ ||

ಚ || ಅವಚಲದಿನ್ನೆಗಂ ಸವಿದೆನಿಂದ್ರಿಯ ಸೌಖ್ಯಮನಗ್ರ ನಂದನಂ |
 ಕವಚಹರಂ ಜಿತಾಹಿತಬಲಂ ಬಲನನ್ನನಿರಲ್ ಮಹಾಪರಾ ||
 ಭವಮಿದಱಿಂದಮಾವುದೆನಗೆಂದಿರದುತ್ತರಿಸಲ್ಲೊಡರ್ಚಿದಂ |
 ಭವ ಜಲರಾಶಿಯಂ ದಶರಥಂ ಜಿನರೂಪ ವಹಿತ್ರ ಯಾತ್ರೆಯಿಂ || ೬೬ ||

ಮ || ಪರಪೀಡಾಕರಮೆಂತು ನೋಡುವೊಡಮರ್ಥೋಪಾರ್ಜನಂ ತದ್ವರಾ |
 ಚರಿತೋದೀರಿತ ದುಃಖ ತಿಕ್ತ ಫಲ ಸೇವಾಕಾಲದಂದೊರ್ವರುಂ ||
 ನೆರವಿಲ್ಲಾ ಧನ ಸೇವೆಯಂದೆ ನೆರವಪ್ಪರ್ ನಂಟರೆಂದಂದು ತಾಂ |
 ಮರುಳಕ್ಕುಂ ಪುರುಳಕ್ಕುಮೇ ಮಱಿದು ಹಾನಾದಾನ ವಿಜ್ಞಾನಮಂ || ೬೭ ||

ವನಿತಾ ಸಂಕುಲಮುಂ ಷಡಂಗ ಬಲಮುಂ ಭಂಡಾರಮುಂ ವಸ್ತುವಾ |
 ಹನಮುಂ ತನ್ನೊಡವರ್ಪುವಲ್ಲವೊಡವರ್ಕುಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಂಗಳೆಂ ||
 ಬಿನಿತಂ ಭಾವಿಸಿ ತಾನೆ ತನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ ತನ್ನಂದಮಂ ¹ ಭಾವಿಸಲ್ |
 ಮನಮಂ ತಾರದೆ ಬಾಹ್ಯಮಂ ಬಯಸುವಂತಶ್ಯೂನ್ಯನುಂ ಮಾನ್ಯನೇ || ೬೮ ||

ಅಱಿವೆಣ್ಣಾದೊಡಮೊಂದೆರಟ್ಟಿವಸವೊಂದಾಗಿದರ್ವಂ ನಂಟನೆಂ |
 ದುಱಿದಂದನ್ಯರನಾಸೆಗೆಯ್ಯಳವಳಿಂ ನಿವ್ಯಾಕುಳಂ ಪೊಲ್ಲಿವಳ್ ||
 ಪಱಿಗಂಜಳ್ ಭರತಾದಿಗಳ್ ಪಲವುಕಾಲಂ ತನ್ನೊಳೋತಿರ್ದವರ್ |
 ಕಱಿದಂದಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ಧರಾರಮಣಿ ಮತ್ತೊರ್ವಂಗೆ ಪುರ್ವಿಕ್ಕುವಳ್ || ೬೯ ||

ವೃಗಭೂ ಮಿಶ್ರಿತ ಸಾಂದ್ರ ಚಂದನ ರಸಂಗಳ್ ಚಂದನೋಶೀರ ವಾ |
 ರಿಗಳುಂ ನರ್ತಿತ ಹೇಮ ಚಾಮರ ಚಲನ್ಮಂದಾನಿಲಂಗಳ್ ವಿಲಾ ||
 ಸ ಗೃಹಂಗಳ್ ಕಳೆಯಲ್ಕೆ ಸಾಲ್ದಪುವೆ ರಾಗದ್ವೇಷ ವೇಗಂಗಳಿಂ |
 ಬಗೆಯೊಳ್ ಪೆರ್ಚಿದ ತಾಪಮಂ ಕಳೆವವೋಲ್ ಜೈನಾಂಘ್ರಿ ಕಲ್ಪಾಂಘ್ರಿಪಂ ||

ಕಂ || ಎನಿತೆನಿತಂ ² ಪುಂಜಿಸಿದೊಡ
 ವನಿತನಿತುಂ ಮಣಿಯಲಱಿಯದಣಿಯರಮುರಿಗುಂ ||
 ಧನದಿಂ ಲೋಭಾಗ್ನಿಯನಿಂ
 ಧನ ಭಾರದಿನಾವನಗ್ನಿಯಂ ನಂದಿಸುವಂ || || ೭೦ ||

ಜನಕನನರಣ್ಯನಗ್ರಜ
 ನನಂತರಥನಿಳೆಯನೊಂದುತಿಂಗಳ ಕೂಸಿಂ ||
 ಗೆನಗಿತ್ತು ತೆಱಿದರೆನ್ನವೊ
 ಲಿನವಂಶದೊಳಿಂತು ಮೋಹ ಮೂರ್ಛಿತರೊಳರೇ || ೭೧ ||

ಅಕ್ಕರ || ಸಾವ ಪುಟ್ಟುವ ಭಯಮುಂ ಸಂಸಾರಮುಂ ಸಪ್ತಧಾತುಜಮುಂ ದೇಹಸ್ಥಿ
ತಿಯು ||

ನಾವವಸ್ತುವನುಂಡೊಡಂ ತಣಿಯದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ಬಗೆದು ತನ್ನೊ ||
ಳೇವುದೀ ತೊಡಪೆನಗಿದೇಕೆಂದು ದಶರಥಂ ಭಾವಿಸಿ ಭಾವಿತಾತ್ಮನಂ |
ಭಾವಿತಾತ್ಮನಂ ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರನಂ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದ
ನಾಗಳ್ || ೭೩ ||

ಅಂತರಮನೆಯನಧಿರಾಜಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿರ್ವರ್ತಿತ ನಿತ್ಯನಿಯಮನಾಸ್ಥಾನ
ಮಂಟಪ ಮಧ್ಯ ಸ್ಥಿತ ಸಿಂಹಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿಪುದುಂ—

ಚ || ನೆಲಸಿದ ರಾಜಮಂಡಲಿಯ ಮಂಡಳಿಕರ್ಕಳ ದಂಡನಾಥ ಮುಂ |
ಡಲಿಯ ನಿಯೋಗಿ ವರ್ಗದ ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದ ಮಂತ್ರಿ ವರ್ಗದು ||
ಜ್ವಲ ನವರತ್ನ ಭೂಷಣ ಕಿರೀಟ ಹಟದ್ರುಚಿಯಿಂದದೇಂ ಪಳಂ |
ಚಲೆದುದೊ ರಾಜರಾಜಸಭೆ ಕುಂಭಜನೀಂಟಿದ ತೋಯ ರಾಶಿಯುಂ || ೭೪ ||

ಕಂ || ಗುರು ಜನಮುಮಾಪ್ತ ಜನಮುಂ
ಪರಿಜನಮುಂ ಬಂಧುಜನಮುಮಾಶ್ರಿತ ಜನಮುಂ ||
ಪರಿಜನಮುಂ ತಿಂತಿಣಿಯಾ
ಗಿರೆ ಸಭೆಪೋಲ್ತತ್ತು ರತ್ನಮೇಳಾಪಕಮುಂ || || ೭೫ ||

ಅಂತೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ದಶರಥ ಮಹೀನಾಥಂ ನಿಜ ತನೂಭವರಂ ಬರವೇ
ಲ್ಲುಟ್ಟುವುದುಂ ತದಾಜ್ಞೆಯುಂ ತಲೆಯೊಳಾಂತು—

ಚ || ಹಲ ಮುಸಲಾಯುಧಂ ನಡೆವ ತಾರ ನಗೇಂದ್ರಮನೊಂದುಕರ್ಮುಗಿಲ್ |
ಬಳಸಿದವೋಲ್ ವಿರಾಜಿಸೆ ವಿನೀಲಪಟಂ ನಡೆತಂದನೇಕ ಕುಂ ||
ಡಲಮುದಯಾರ್ಕ ಮಂಡಲಮನೇಳಿಸೆ ಶೇಷನಶೇಷ ಧಾತ್ರಿಯುಂ |
ತಳೆವೆಡೆಯೊಳ್ ನೆರಂಬಡೆದವೋಲಿರೆ ದಕ್ಷಿಣ ವಾಮ ಬಾಹುಗಳ್ || ೭೬ ||

ಮ || ಘನ ದೋರ್ದಂಡ ವಿಮಂಡಿತಂ ಘನಗದಾ ದಂಡಂ ಬೃಹತ್ಕಾಲದಂ |
ಡನಿಭಂ ಭೀಕರಮಾಗೆ ಪೀತವಸನಂ ಸಂಧ್ಯಾಂಬುದಂ ಕೋದ ನೀ ||
ಲನಗೇಂದ್ರಂ ನಡೆತರ್ಪ ಮಾಲಕ್ಕಿಯನುಪೇಂದ್ರಂ ದುರ್ಜಯಂ ರಾಮಚಂ |
ದ್ರನ ಪಿಂದಂ ನಡೆತಂದನಾಯತ ಸಿತಾಂಭೋಜೇಕ್ಷಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೭೭ ||

ಚ || ಇದಿರ್ವರೆ ತತ್ಸಭಾಜನದ ಕಣ್ಮಲರುಂ ಮನಮುಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ವಂ |
ದೊದವಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂಬೆಟಗಿದಂ ಪಿತೃ ಪಾದಯುಗಕ್ಕೆ ರಾಘವಂ ||

ಪದನಖ ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲಿಗೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ಕುಡೆ ದೇಹದೀಪ್ತಿ ಹಾ ।

ರದ ನೆವದಿಂದಮೋಲಗಿಸೆ ತಾರಗೆಯಂ ನಿಜಕಂಠ ಕಂದಳಂ ॥ ೭೮ ॥

ಅನಂತರಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರ್ ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತರಪ್ಪುದುಂ ಅನಂತ
ಸುಖ ಭೋಗ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿಮೆಂದು ಪರಸಿ ಪರ್ಯಂಕ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಿಕ್ಕಿದ ಮಣಿಮ
ಯಾಸನಂಗಳೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ದಶರಥಂ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮುಖಚಂದ್ರಮಂ ನೋಡಿ—

ಚ ॥ ನಿಲೆ ನುಡಿವೀವ ಕಾವ ಧರೆಯಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸ ಧರ್ಮವೀಧಿಯಿಂ ।

ತೊಲಗದ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ತಳೆದ ಪೆರ್ಮಗನಂ ಭುವನಾಧಿಪತ್ಯದೊಳ್ ॥

ನಿಲಿಸಿ ನಿಸರ್ಗ ದುರ್ಗಮೆನಿಸಿದಪವರ್ಗ ಪಥಕ್ಕೆ ದಾಟಿಯಿ ।

ಟ್ಟಲಘು ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗದ ಪಾರ್ಥಿವನೇಂ ಕೃತಾರ್ಥನೇ ॥ ೭೯ ॥

ಮ ॥ ನೊಸಲೊಳ್ ಕಣ್ಣಡೆದಂತೆ ಪುತ್ರ ಪಡೆದೆಂ ನಿನ್ನಂ ಸ್ಫುರತ್ತೀಜನಂ ।

ವಸುಧಾ ರಾಜ್ಯಮನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ ನಿಲಿಸು ನೀನೆನ್ನಂ ತಪೋರಾಜ್ಯದೊಳ್ ॥

ಪಸುಗೂಸಿಂಗಿನಗಿತ್ತು ಮಜ್ಜನಕನೀ ಸಂಪತ್ತಿಯಂ ಪೂಣ್ಡು ಸಾ ।

ಧಿಸಿದಂ ಸಜ್ಜನತಾ ಶರಣ್ಯನನರಣ್ಯಂ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪತ್ತಿಯಂ ॥ ೮೦ ॥

ಮ ॥ ಸುತ ನಮ್ಮನ್ವಯದೊಳ್ ಪುರಾತನ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ಭೂನಾಥರೇ ।

ಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ರಾಜ್ಯ ಸುಖಂಗಳೊಳ್ ತಣೆದು ತತ್ತ್ವಾಭ್ಯಾಸ ವಿಶ್ರಾಂತ ಜೀ ॥

ವಿತರಾದರ್ ಮಜ್ಜಿದೀ ಕುಲಕ್ರಮಮನಾನಿಂತಿದುರ್ಗ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ ।

ದ್ಧತಿಯಂ ಹಾಸ್ಯರಸ ಪ್ರವಾಹ ಭರದಿಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿತಮ್ಮಾಟಪಿನೇ ॥ ೮೧ ॥

ಮ ॥ ತಿಲಕಾಕಾರದಿನಿಕೆ ನಿನ್ನ ನೊಸಲೊಳ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಂ ಧರಾ ।

ವಲಯಾಲಂಕೃತಮಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಭುಜದಂಡಂ ನಿನ್ನ ಮೌಳಿಪ್ರಭಾ ॥

ವಲಿಯಿಂ ಚಿತ್ತಿತಮಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ತಪಶ್ರೀಗಾಂ ಮನಂದಂದಿನೆ ।

ನ್ನೊಲವಂ ಪಾಲಿಸು ಪಾಟಿಯಲ್ತು ಪಿತೃವಾಕ್ಯೋಲ್ಲಂಘನಂ ರಾಘವಾ ॥ ೮೨ ॥

ಚ ॥ ಕಿಡಿವಿಡೆ ಕರ್ಪರಂ ಸುಗಿದು ಮೆಯ್ದೆಗೆದಂ ಕಮಠಾಧಿಪಂ ಪಡ ।

ಲ್ವಿಡೆ ಪೆಡೆಗಳ್ ಫಣಿಪ್ರಭು ಮೊಗಂದಿರಿದಂ ದೆಸೆಯಾನೆ ಮಾರ್ಕೊರ ॥

ಲ್ವಡೆಯದೆ ತಲ್ಲು ಮುಟ್ಟಿದುವಿವರ್ಕತಿಭಾರದೊಳಾದ ಸೇದೆಯಂ ।

ಕಿಡಿಸಿ ತನೂಜ ನೀಂ ತಳೆವುದೀ ನೆಲನಂ ನಿಜಬಾಹು ದಂಡದೊಳ್ ॥ ೮೩ ॥

ಎಂಬುದುಂ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಮುಕುಳಿತ ಕರಸರೋಜನಾಗಿ—

ಮ || ಧರೆಯಂ ದ್ವಾದಶ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗಿತ್ತಲ್ ದೇವ ನಿವಿಮ್ನಾ ಭುಜಾ |
ಪರಿಘಕೊಪ್ಪಿಸಿ ಬೇಟ್ಟಿದಂ ಪಡೆದುವೆತ್ತಾನುಂ ದಿಶಾದಂತಿ ದಿ ||
ಕೃರಿಣೀ ಪೇಚಕ ಚುರಬನೈಕ ಸುಖಮಂ ಶೇಷೋರಗಂ ಭೋಗಿನೀ |
ಪರಿರಂಭೋತ್ಸವಮಂ ಪುರಾಣ ಕಮಠಂ ನಿದ್ರಾಂಗನಾ ಸಂಗಮಂ || ೮೪ ||

ಚ || ಬಳವದರಾತಿ ಮಂಡಲಮನಂಡಲಿದುದ್ಧತ ಬಾಹು ದಂಡದಿಂ |
ದಿಳೆಯನಿಳೇಶ ನೀಂ ತಳೆದುದಂ ರಣ ಬಾಲಕರೆಮ್ಮ ವಂದಿಗರ್ ||
ತಳೆವರೆ ವಿಶ್ವಲೋಕಮುಮನಶ್ರಮದಿಂ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಭಂಜನಂ |
ತಳೆವಮೊಲಕ್ಷಮಂ ತಳೆಯಲಾರ್ಕುಮೆ ವಿಜನ ಮಂದಮಾರುತಂ || ೮೫ ||

ಎನೆ ದಶರಥಂ ತನಯನ ವಿನಯ ವಚನಮಂ ಮನದೆ ಕೊಂಡು—

ಮ || ತನಯಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ನಿಯಮದಿಂ ನಿಲ್ವರ್ ತಪೋರಾಜ್ಯದೊಳ್ |
ಮನುವಂಶ ಕ್ಷಿತಿನಾಥರೀ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ವೇಡ ನಂ ||
ದನ ಸಂಕ್ರಂದನ ವಂದನೀಯ ಪದದೊಳ್ ನಿಲ್ವೆಂ ತಪೋರಾಜ್ಯದೊಳ್ |
ನಿನಗಸ್ಮದ್ವಚನಂ ವಿಧೇಯಮದಱಿಂ ಕೈಕೊಳ್ ಧರಾಭಾರಮಂ || ೮೬ ||

ಎಂದಿವುಮೊದಲಾಗೆ ಪಲತೆಱದಿಂ ಮಱುಮಾತಿಂಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತು ನುಡಿ
ದೆಂತಾನುಂ ರಾಮನನೊಡಂಬಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಸ್ಥನಪ್ಪಂತು ಮಾಡೆ ತದನಂತರಂ ಭರತಂ
ಮುಕುಳಿತ ಕರಸರೋಜನಾಗಿ—

ಚ || ಒಡಲಶುಚಿತ್ವಮಂ ಗತಿ ಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ದೊರೆಕೊಳ್ವನಿಷ್ಟಮಂ |
ಕಿಡುವ¹ ಸುಖಂಗಳಿಂ ತಣಿಯದಾಯಸಮಂ ತಿಳಿದಿದುರ್ಮನೋ ನಿ ||
ಮೃಡಿ ನಿಮಿಗಳ್ಳಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಿನ್ನೆವರಂ ಸೆಡೆದಿದೆನಿನ್ನೆರಂ |
ಬಡೆದೆನಿಳೇಶ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸಾಧಿಸುವೆಂ ಪರಮಾರ್ಥಸೌಖ್ಯಮಂ || ೮೭ ||

ಉಪಚಿತ ಸೌಖ್ಯಮೊಂದಧಿಕ ದುಃಖ ಸಮಾಗಮ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯೊಂ |
ದಪಗತ ದೋಷಮೊಂದಖಿಲ ದೋಷ ಸಮನ್ವಿತಮೊಂದತಾಪಮೊಂ ||
ದಪರಿಮಿತಾನುತಾಪ ಪದಮೊಂದದಱಿಂ³ ಜಿನಪಾದ ಕಲ್ಪವಾ |
ದಪ ಪರಿಸೇವೆಗಂ ಜನಪ ಸಂಪದ ಸೇವೆಗಮಾವುದಂತರಂ || ೮೮ ||

ಎಂದು ತಱಿಸಂದು ಭರತಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ತತ್ಸಭೆಯೊಳೊರ್ವಳತಿತ್ವರಿತ

ಗತಿಯಿಂ ಬಂದು ರಾಮಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ದಶರಥಂ ಭರತಂಬೆರಸು ತಪೋ
ವನಕ್ಕೆ ಪೋಪುದಂ ನಿವೇದಿಸೆ ಕೈಕೆ ವಿಕಳೆಯಾಗಿ—

ಕಂ || ಧರೆಯಂ ರಾಮಂಗಿತ್ತಂ

ಗುರುವಾನಟುಪಿಂದಮಿದೋಡೆನಗಕ್ಕುಂ ಕಿಂ ||

ಕರ ಭಾವಮೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ

ಭರತಂಗೊಡರಸಿದುದಕ್ಕುವಿಾ ನಿರ್ವೇಗಂ ||

|| ೮೯ ||

ಅವನೀಶ್ವರನೊಡನೆ ತನೂ

ಭವಂ ತಪಂಬಟ್ಟೊಡಾಸೆಯಾರೆನಗೆಂದಾ ||

ಯುವತಿ ಭಯಚಕಿತೆ ಚಿಂತಾ

ರ್ಣವ ಗರ್ತ ನಿಮಗ್ನೆ ಮುಳಿದಳೆಮೆಯಿಕ್ಕುವುದಂ

|| ೯೦ ||

ತಕ್ಕಟುದೆನಗೆ ಸಪತ್ನಿಯ

ರಿಕ್ಕುಂಗೂಟುಂಗೆ ಬಯಸಿ ಪಾರ್ಥಿವ ವಿಷಾ ||

ದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಪ್ಪ ದುರ್ಯಶ

ಮಕ್ಕುಂ ತನಯಂ ತಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಲೊಡಂ ||

|| ೯೧ ||

ಎಂದು ಪಲುಂಬಿ ಪಂಬಲಿಸುತ್ತಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ತನಗಿನಿಯನಿತ್ತ ಮೆಚ್ಚುಂ

ನೆನೆದಳ್ ಮಡಗಿಟ್ಟು ಮುಳಿದ ಧನಮಂ ಬಡವಂ ||

ನೆನೆವಂತೆ ಕಾಂತೆ ಚಿಂತಾ

ಘನಾಂಧಕಾರ ಪ್ರದೀಪ ರೂಪೋಪಮಮಂ

|| ೯೨ ||

ಅಂತು ನೆನೆದು ಮನದೊಳ್ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಭರತನಂ ರಾಜ್ಯಮೋಹದೊಳ್
ತೊಡರ್ಚಲೆಂದೊಡರ್ಚಿ—

ಚ || ಕನಕ ವಿಭೂಷಣ ಪ್ರಭೆ ತನುಪ್ರಭೆಯಿಂ ತನಿಗೊರ್ವುಗೊರ್ವೆ ಮೋ |

ಹನಮನೊಡರ್ಚಲೆಂದು ಗುಣ ಹಾನಿಗೆ ಬೆರ್ಚದೆ ಧರ್ಮಹಾನಿಯಂ ||

ನೆನೆಯದೆ ಪಾತ್ರಸೇವೆ ವೃಥೆಯಾದುದೆನಲ್ ಮಲಿನಾಂತರಂಗಿ ಟ |

ಕ್ಕಿನಸೊಡರಂತೆ ಕೈಕೆ ಪುಗುತಂದಳಿಳಾಧಿಪ ರಮ್ಯ ಹರ್ಮ್ಯಮಂ || ೯೩ ||

ಕಂ || ಉದ್ವೇಗ ಭರಂ ಸಭೆಗೆ ಜ

ಗದ್ವಲ್ಲಭನಭಿಮತಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಮಪಾಯಂ ||

ವಿದ್ವಜ್ಞನಕ್ಕೆ ಪಸುಗೆಗೆ

ವಿದ್ವೇಷಣ ವಿದ್ಯೆ ಬರ್ಪ ತೆಱದಿಂ ಬಂದಳ್

|| ೯೪ ||

ಅಂತು ಕೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದು—

ಚ || ಅನುಚಿತಮೆಂಬಿದಂ ಬಗೆಗೆ ತಾರದೆ ದುರ್ಯಶಮಕ್ಕುಮೆಂಬಿದಂ |
ನೆನೆಯದೆ ಕೈಕೆ ದೇವರೆನಗೀವುದು ಬೈಕೆಯ ಮೆಚ್ಚನೆಂಬುದುಂ ||
ಮನುಕುಲದೊಳ್ ತೊದಳ್ಳುಡಿ ಪೊದಲ್ಲಮೆ ಬಿರ್ಚದೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ ತಪೋ |
ವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಕರಮಲ್ಲದುದಂ ಮೃಗಶಾಬ ಲೋಚನೇ || ೯೫ ||

ಎನೆ ಮನದೆ ಕೊಂಡು—

ಚ || ವದನ ಸುಧಾಂಶು ಬಿಂಬದ ಕಳಂಕದ ಬಿತ್ತುಗಳಂತೆ ವಕ್ತ್ರ ಪ |
ದೃದ ಮಧುಪಾನಮಂ ಸವಿದು ಸೊರ್ಕಿದ ತುಂಬಿಗಳಂತೆ ನೀಳ್ವವಾ ||
ಸುದತಿ ಸಮಗ್ರನಗ್ರಜನಿರಲ್ ಪಟುಗಂಜದೆ ಪಾಪ ಭೀರುವಾ |
ಗದೆ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯ ಭರಮಂ ಕುಡವೇಟ್ಟಿ ಮಲೀಮಸೋಕ್ತಿಗಳ್ || ೯೬ ||

ಕಂ || ದಶರಥನಂ ಕೈಕೆ ಚತು

ರ್ದಶ ವರ್ಷಾವಧಿಯನವನಿಯಂ ಬೇಡೆ ಚತು ||

ರ್ದಶ ಭುವನಾವಧಿಯೆನೆ ದು

ರ್ಯಶಸ್ತು ಟೆನ್ನಾದಮಾದಮೇನೊದವಿದುದೋ

|| ೯೭ ||

ಕನವನಿಪ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ

ದನಿಯಂತಾ ನೃಪನ ಕಿವಿಗೆ ದುಸ್ಸಹಮಾಯ್ತಾ ||

ವನಿತೆಯ ನುಡಿ ಕಿಡಿಯಂತಿರೆ

ಮನಕ್ಕೆ ಪಡೆದತ್ತು ವೇದನಾಸ್ವಾದನಮಂ

|| ೯೮ ||

ಡೋಲಾಯಮಾನ ಮನನ

ಸ್ತಾಲಾಪಂ ಗತ ಮನೋರಥಂ ದಶರಥನಾ ||

ಬಾಲೆಯ ದನಿ ಕಿವಿವುಗೆ ಘನ

ಮಾಲೆಯ ದನಿಗೇಳ್ವ ಹಂಸನಂತಳವಟುದಂ

|| ೯೯ ||

ಮ || ಎರಡಕ್ಕುಂ ನುಡಿ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ಕುಡದಂದೀ ಕೈಕೆಗಾನಿತ್ತೊಡಂ |
ಧರೆಯಂ ಸ್ತ್ರೀಜಿತನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನವನೀಶಂ ರಾಮನಿದ್ಧಂದದಿಂ ||

ಭರತಂಗಂಬಪವಾದಮಕ್ಕುಮದಱಿಂದೇನೆಂಬಿನಾನೆಂದು ಮೂ ।

ಗರವೋಲ್ ಮೌನದೊಳೊಂದಿ ಪಚ್ಚಬಗೆಯಿಂ ದುಮ್ಮಚ್ಚಮಂ ತಾಳ್ವಿದಂ ೧೦೦

ಅಂತು ದಶರಥ ನರನಾಥಂ ದಿವಸದವಸಾನದ ರಥಾಂಗದಂತೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತ
ನಾಗಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಮಜ್ಜನನಿ ನೆಲನನೆನಗ

ಸ್ಮಜ್ಜನಕನನೆರೆದಳೆಂದು ನೊಂದಂ ಭರತಂ ||

ಲಜ್ಜಾನತನಭಿಮಾನದ

ಪಜ್ಜೆಯನೇಂ ತಪ್ಪಿ ಮೆಟ್ಟಲಱುಗುಮೆ ತಕ್ಕಂ

|| ೧೦೧ ||

ಇಷ್ಟಮೆನಗಲ್ತು ಪತಿಗಮ

ನಿಷ್ಟಂ ಭಾವಿಸಿದಳಿಲ್ಲ ತನಗಂ ದೃಷ್ಟಾ ||

ದೃಷ್ಟ ವಿರೋಧಂ ದುರ್ಣಯ

ಚೇಷ್ಟಿತಮಂ ಜನನಿ ಮುಗ್ಧಮತಿ ತಿಳಿದವಳೇ

|| ೧೦೨ ||

ಎಂದು ಭರತಂ ವಿಷಾದ ಭರ ತಂದ್ರೀಭೂತ ಚೇತಸನಾಗಿರ್ಪುದುಂ—

ಚ || ನುಡಿದಳನಿಷ್ಟಮಂ ನುಡಿದಳನ್ನೆಯಮಂ ಪತಿಗಂ ವಿರುದ್ಧಮಂ ।

ನುಡಿದಳಸೇವ್ಯಮಂ ನುಡಿದಳನ್ವಯ ರಾಜ್ಯ ವಿನಾಶ ಹೇತುವಂ ||

ನುಡಿದಳೆನುತ್ತಮಳ್ಳದೆ ನರೇಂದ್ರ ಸಭಾ ಜನಮಂದು ಕೈಕೆಯಂ ।

ನುಡಿದುದು ಮೆಚ್ಚಿದಂದದೊಳೆ ದೋಷಮೆ ದುರ್ಬಲಮಾಗದಿಕ್ಕುಮೇ || ೧೦೩ ||

ಮನದಱಿಪಿಲ್ಲದಂಗನೆಯರೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲಿನೆ ಕೈಕೆ ಬೇಡಿ ಮೇ ।

ದಿನಿಯನಿದೇಕೆ ಮಾಡಿದಳೊ ಮುಗ್ಧೆ ಸಹೋದರರೊಳ್ ವಿಭೇದಮಂ ||

ತನಗಪವಾದಮಂ ದಶರಥಂಗೆ ವಿಷಾದಮನೀಗಳಾತ್ಮನಂ ।

ದನನ ಮನಕ್ಕೆ ಖೇದಮನದೊಂದುಚಿತಾಚರಣ ಪ್ರಮಾದಮಂ || ೧೦೪ ||

ಕಂ || ಇತರರಳ¹ವಲ್ಲದಪರಾ

ಜಿತಾ ಸುತಂಗಲ್ಲದೇಕೆ ದೇವಿ ಧರಿತ್ರೀ ||

ಪತಿಯಂ ವಸುಮತಿಯಂ ಜಡ

ಮತಿ ಬೇಡಿದಳೆಂದು ಕೆಲಬರೇಳಿಸಿ ನುಡಿದರ್

|| ೧೦೫ ||

ಕಂ॥ ಕೀರ್ತಿಸೆ ಧರೆ ತಲೆಗರೆದಿರೆ
ಮಾರ್ತಲೆ ರಾಘವನನೋಘಶರಮುಂ ವಜ್ರಾ ॥
ವರ್ತಮುಮಲ್ಲದೆ ರಕ್ಷಿಸ
ಲಾರ್ತಪುವೇ ನೆಲನನುಟಿದರಂಬುಂ ಬಿಲ್ಲುಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ಗುಣಹಾನಿಗೆ ಬೆರ್ಚದೆ ಧಾ
ರಿಣಿಯಂ ಪ್ರಣಯದಿನಿಳೇಶನಿತ್ತೊಡಮೇಂ ಲ ॥
ಕ್ಷ್ಮಣನೀಯಲೀಯನೆಂಬುದ
ನೆಣಿಸಳೆ ಜಡಮತಿಗಳಾಗದಿರ್ಪರೆ ಪೆಂಡಿರ್ ॥ ೧೦೭ ॥

ಸುತಮೋಹದಿನೀ ವಧು ಪತಿ
ಹಿತಮಂ ಭಾವಿಸಿದಳಿಲ್ಲ ತನಗಮಣಂ ದು ॥
ಗರ್ತಿ ಹೇತುವನತಿಮೋಹಂ
ಗತಿಗಿಡಿಸುಗುಮೆಂಬ ನಾಡನುಡಿ ತಪ್ಪುಗುಮೇ ॥ ೧೦೮ ॥

ಮೋಘಮನಖಿಲ ಪರಿಗ್ರಹ
ದಾಘಮನೀ ಕೈಕೆ ಬೇಡೆ ಧರಿಯಂ ತೃಣದಿಂ॥
ಲಾಘವಮೆನೆ ಬಗೆದೀಗುಂ
ರಾಘವನೌದಾರ್ಯ ತುಂಗನೀಯದುದುಂಟೇ ॥ ೧೦೯ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಭರತಂ ಲಜ್ಜಾನತಂ ತಾಯ್ ವಿಕ್ಲೆ ವಶರಥಂ ವಿಹ್ವಲಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕೋ
ಪ ರಸಾವೇಶಂ ಸಭಾಮಂಡಲಮಸಕ್ಯದಸದ್ವಾಕ್ಯ ಮುಕ್ತೋಷ್ಠಮಂತಃ ॥
ಪುರವಂತಶ್ಯೂನ್ಯಮಿಂತಿಪುರದುಮುಪಚಿತ ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಭಾ ನಿ ।
ಭರ್ತ ಪೂರಂ ಪಾರಿಜಾತಂ ಕಡಲ ನಡುವೆ ಕೈವಂದಮೋಲ್ ರಾಮನಿರ್ದಂ

ಉ ॥ ತಂದೆಯ ನನ್ನಿ ನಿಲ್ವುದು ಮನೋರಥವಪ್ಪುದು ತಾಯ್ಗೆ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ।
ನಿಂದಪನೆನ್ನ ತಮ್ಮನೊಸೆದಿತ್ತು ಕೃತಾರ್ಥನೆನಪೆನೆನ್ನ ಸೈ ॥
ಪಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದೀ ಪರಮ ಲಾಭಮೆನುತ್ತಮುದಾತ್ತ ಚಿತ್ತನಾ ।
ನಂದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಪುಲಕೋದ್ಗಮಮಂ ತಳೆದಂ ಹಲಾಯುಧಂ॥೧೧೦॥

ಚ ॥ ಮಗನೆನಿಪಂಗೆ ಮಾತೃಪಿತೃ ಭಕ್ತಿಯೆ ಕೃತ್ಯಮಿಹತ್ರೇಗಂ ಪರ ।
ತ್ರೈಗಮುಪಕಾರಿ ಬೇಟಿ ಪೆಟಿತಾವುದೊ ಚಾರುಚರಿತ್ರಮೆಂದು ಕೇ ॥
ರ್ತಿಗೆ ದೆಸೆ ಸಾಲವೆಂಬಿನೆಗಮರ್ಣವ ಮೇಖಲೆಯಂ ಧರಿತ್ರಿಯಂ ।
¹ಬಗೆಯನೆ ಬಾಟಿತ್ತಿಗೆಯ್ಯನೆ ಜರತ್ಪುಣ ಲಾಘವಮೆಂದೆ ರಾಘವಂ ॥೧೧೧॥

ಚ || ಅಸದ್ನುಶಾಸನಂ ಸದವನಂ ನೃಪಲಕ್ಷಣಮೊಂದು ಬಾಹು ಸಾ |
 ಹಸಗುಣಮೊಂದು ದಾನಗುಣವಿಯಾರಡುಂ ನಿಮಿರ್ವಂತು ಪೋಗಿ ಸಾ ||
 ಧಿಸುವೆನರಾತಿ ಮಂಡಲಮನೆನ್ನನುಜಂಗನಗಮ್ಮನಿತ್ತುದಂ |
 ವಸುಧೆಯನೀವೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್ ತಱಿಸಂದನುದಾತ್ತರಾಘವಂ || ೧೧೩ ||

ಅಂತು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕೈಕೆಯ ಮುಖಕಮಲ ವಿಲೋಕನಂಗೆಯ್ದು ಮುಕುಳಿತ
 ಕರಕಮಲನುಂ ವಿಕಸಿತ ಹೃದಯ ಕಮಲನುಮಾಗಿ—

ಚ || ಪುಸಿ ಪೊಲನಲ್ತು ನಾಲಗೆಗೆ ಪಂದಿತನಂ ಮೊಱಿಯಲ್ತು ಕೈಯ ಕೂ |
 ರಸಿಗೆ ಕುಲಕ್ರಮಂ ರಘುಕುಲಕ್ಕಿದು ದೇವಿಯರ್ಗಿನ್ನ ದೂಸಱಿಂ ||
 ಪುಸಿನುಡಿಯಂ ಮದೀಯ ಜನಕಂ ನುಡಿದಂದು ಜನಾಪವಾದವೆ |
 ಣ್ಣಿಸೆಗಮನರ್ಗಳಂ ಪರೆಗುಮಾನದನೇಳಿಸೆ ದೈನ್ಯಮಾಗದೇ || ೧೧೪ ||

ಮ || ಧರೆಯಂ ತಂದೆಯ ನನ್ನಿಗಿತ್ತು ಧರೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡೊಡೆನ್ನೊಳ್ಳು ಬೀ |
 ಸರಮಕ್ಕುಂ ಬಗೆ ಕೂಡದಂದು ನಿಮಗಕ್ಕುಂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಭಂಗಮಾ ||
 ಯೆರಡುಂ ದುರ್ಣಯವೆನ್ನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಲ್ಪುಂಬಂ ಮಾಡುಗುಂ ರಾಜ್ಯಮಂ |
 ಭರತಂಗಟ್ಟುಱೊಳಿತ್ತೆನೆನ್ನ ನುಡಿಯಂ ನೀನಿಂತು ನಂಬಂಬಿಕೇ || ೧೧೫ ||

ಕಂ || ಎನಗೆ ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ
 ಜನನಿಯರೀ ಧರೆಯನೆನ್ನ ತಮ್ಮಂಗಾನೀ ||
 ಯೆನೆ ಬೇಡವೇಟ್ಟುದೇ ಮ
 ಜ್ಞನಕನನಿಲ್ಲಿವರಮಿಂತಿದಾವುದು ಗಹನಂ || ೧೧೬ ||

ಎಂದು ತಾಯ ಬಯಕೆಯಂ ತೀರ್ಚಿ—

ಮ || ಜನಕಂ ರಾಜ್ಯಮನೀಯೆ ರಾಮನ ಮುಖಂ ಹರ್ಷಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದುದಿ |
 ಲ್ಲನುಜಂಗಯ್ಯನ ನನ್ನಿಯಂ ಸಲಿಸಲಿಂದಿವಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಕ್ಕೆ ತಾ ||
 ಯ್ವನೆ ತಾನಾದುದಿದಾವುದಚ್ಚರಿಯೊ ಪೇಱುವಲ್ಲಿ ಸತ್ಪಾತ್ರದೊಳ್ |
 ಧನಮಂ ಪೋ ನಲಿವಂದದಿಂ ನಲಿವನೇ ಧನ್ಯಂ ಧನಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಳ್ || ೧೧೭ ||

ತದನಂತರಮುದಾತ್ತರಾಘವಂ ತಂದೆಯ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಿ—

ಚ || ಎಡೆಗುಡದಿದೊಡಂ ಗಗನಮಂಡಲಮುರ್ವರೆ ತಾಳದಿದೊಡಂ |
 ಮಿಡುಕದೆ ಗಾಳಿ ಮೆಯ್ಸರೆದೊಡಂ ಮಳೆಗಳ್ ಮಳೆಗಾಲದಂದಣಂ ||

ತಡೆದೊಡಮಗ್ನಿ ತೋಱದೊಡಮುಷ್ಣತೆಯಂ ರಘುವಂಶಜರ್ ತೊದ ।
ಳ್ಳದೊಡಮಾಹವಕ್ಕೆ ಸೆಡೆದಿದೊಡಮೆಂತೊ ಜಗಕ್ಕೆ ಜೀವನಂ ॥ ೧೧೮ ॥

ಕಂ ॥ ದೇವರೆನಗಿತ್ತೊಡಂ ವಸು
ಧಾ ವಲಯಮನಾಳ್ವರೆನ್ನತಮ್ಮಂದಿರೆ ಚಿಂ ॥
ತಾ ವಿಷಯಮಲ್ಪು ಭರತಂ
ಗೀವುದು ವಸುಮತಿಯನೆಮ್ಮೊಳೆಡೆಗಟ್ಟುಂಟೇ ॥ ೧೧೯ ॥

ಭರತಂ ತಸಕ್ಕೆ ನಡೆಗುಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ನಿಲಿಸದೊಡೆ ಸುತನಗಲೈಯೊಳಕ್ಕುಂ ॥
ಮರಣಂ ಜನನಿಗೆ ನಿಮಗಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ಳುಮದೃಷ್ಟ ಬಾಧೆವೆರಸಪವಾದಂ ॥ ೧೨೦ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನಸಕಲಿಯಲುಮ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನಾಗಿಸಲುವಾಗದದಱಿಂ ದೋಷಾ॥
ವಾಪ್ತಿಯನೇಂ ನಿಮ್ಮನ್ನರ್
ಸುಪ್ತರವೋಲ್ ಮೋಹಮೂರ್ಛೆಯಂ ತಾಳ್ವವರೇ ॥ ೧೨೧ ॥

ಎಂತುಟು ಶುಭಾಶುಭೋದಯ
ಮಂತುಟನನುಭವಿಸರಾರುಮಿದನಱಿಯುತ್ತುಂ ॥
ಚಿಂತಾಜ್ವರಮಂ ಪಿರಿಯರ್
ಸ್ವಾಂತದೊಳಿರಿಸುವುದೆ ದೇವ ಜಡಮತಿಗಳವೋಲ್ ॥ ೧೨೨ ॥

ಮ ॥ ಪಡೆಮಾತೇಂ ಸುತ ಮೋಹದಿಂ ದಶರಥಂ ಮಾತಾಡಿದಂ ತಪ್ಪನೆಂ ।
ದೊಡೆ ದೇವರ್ಗಪವಾದಮಕ್ಕುಮೆನಗಂ ರಾಮಂ ಗಡಂ ಕೇಳ್ವಮಾ ॥
ನುಡಿಯಂ ರಾಜ್ಯಮನಾಸೆಗೆಯ್ದನೆನೆ ಜೈನ್ಯಂ ಬರ್ಕುಮಿನ್ನಾಸೆಗೆ ।
ಯ್ದಾಡೆ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಗೆ ತಪ್ಪಿದೆಂ ಸಲಿಸಿಮೊರ್ವಿಂಗೆನ್ನ ವಾಗ್ವೃತ್ತಿಯಂ॥೧೨೩॥

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂವರ್ಷಮಂ ತಾಯ್ ತನಯನ ತಪಮಂ ಮಾಣಿಸಲ್
ರಾಜ್ಯಮಂ ಬೇ ।
ಡಿದಳೊಳ್ಳಂ ಮಾಡಿದಳ್ ಸೋದರ ವಿರಹಿತಮೇಬಾಲ್ಪಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಂಪ॥
ತ್ವದನುಸ್ತದ್ಭಾಹು ವೀರ್ಯ ಪ್ರಕಟನದೊಲವಿಂದನ್ನೆಗಂ ದಿಗ್ವಯೋದ್ಯೋ ।
ಗದಿನೀಗಳ್ ಪೋಗಿ ಬರ್ಪೆಂ ಭರತನ ನೊಸಲೊಳ್ ನಿಲೈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಂ॥

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ರಾಘವನಮೋಘ ವಾಕ್ಯ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕಿರಣದಿನಪಸಾರಿತ
ಮೋಹಾಂಧಕಾರನಾಗಿ—

ಮ॥ಸ್ರ॥ಪರಮಶ್ರೀ ವಲ್ಲಭಂಗೀ ಚರಮ ತನುಗಿದೇಬಾಲ್ಪಿ ನಮ್ರಾನ್ ರಾಜ್ಯಂ ।
ಪರಮಾಣು ಪ್ರಾಯಮೆಂದಾ ತನಯನ ವಿನಯಕ್ಕಂ ನಯಕ್ಕಂ ಗುಣಕ್ಕಂ ॥
ಚರಿತಕ್ಕಂ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟಧಿಪತಿ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿದಂ ಸೂಸುವನ್ನಂ ।
ಸುರಚಾಪ ಶ್ರೇಣಿಯಂ ಭಾಸುರ ಮಣಿಗಣ ನಾನಾಂಶು ಕೂಟಂ ಕಿರೀಟಂ ॥

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಭರತಂ ದಶರಥಂಗೆ ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿ ಪುಟನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಜ್ಯಾಯನ ರಾಜ್ಯಮನಯ್ಯ ಕ
ನೀಯನಪೇಕ್ಷಿಸುವುದುಚಿತಮಲ್ಲು ತಪೋರಾ ॥
ಜ್ಯಾಯತ್ತಮೆನ್ನ ಚಿತ್ತಂ
ನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತಮಲ್ಲದೆನಿಪ ಧನಮೇಬಂಡಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ಹೇಯಮನಱಿದುಂ ರಾಜ್ಯಮ
ನೀಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುವರೆನಗೆ ನೀವೊಲ್ಲದುದಂ॥
ಶ್ರೀಯಸ್ಕರಮಲ್ಲದುದಂ
ಹೇಯಮುಪಾದೇಯಮೆನಗದೆಂತಾದಪುದೋ ॥ ೧೨೭ ॥

ಎನ್ನೆವರಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ
ತನ್ನೊಳ್ ತಲೆದೋಪದನ್ನೆವರಮೊಲವಕ್ಕುಂ ॥
ತನ್ನಂ ತಾನಱಿದ ಬಲಿ
ಕೈನ್ನರ್ಗಂ ವಿಷಯ ಸುಖದೊಳೊಲವಾದಪುದೇ ॥ ೧೨೮ ॥

ಎನೆ ದಶರಥಂ ಭರತನ ಪರಿಚ್ಛೇದಮಂ ಮನದೊಳೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನಯ! ನಿನ
ಗಿದನ್ನೆವರಂ ಸಮಯಮಲ್ಲದೆಂತೆನೆ—

ಕಂ ॥ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಿದುರು
ಚರಮದೊಳನ್ನೆವರಮುಟಿದ ಪುರುಷಾರ್ಥದೊಳಾ ॥
ಚರಿಸುವುದು ತಕ್ಕುದದಱಿಂ
ಪರಿವಿಡಿಯುಂ ತಪ್ಪಲಾರ್ಗಮೇಂ ಬಂದಪುದೇ ॥ ೧೨೯ ॥

ಅದಱಿಂ ನಿನಗೆ ನಿಜಾಗ್ರಜನ ವಚನಮೆ ವಿಧೇಯಮೆನೆ ಮುಖವಾತುಗುಡ
ಲಱಿಯದೆ ಭರತನಿರೆ ರಾಘವನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ || ನನ್ನಿಗೆ ಬನ್ನಮಾದೊಡಯಶಂ ಪಿರಿದಪ್ಪುದು ತಂದೆಗೆಂಬಿದಂ ।
 ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗದಿಂ ಜನನಿಗಪ್ಪುದು ಜೀವ ವಿಯೋಗಮೆಂಬಿದಂ ॥
 ನಿನ್ನ ನೆಗಟ್ಟಿಗೆ ಮಹಿಮೆಗಂ ಪಿತ್ಯವಾಕ್ಯಮೆ ಕೃತ್ಯಮೆಂಬಿದಂ ।
 ನಿನ್ನೊಳೆ ನೀನೆ ಭಾವಿಸುವುದೇಳಿಸಲಪ್ಪುದಿದಾಗದೆಂಬಿದಂ ॥ ೧೩೦ ॥

ಚ || ಕ್ರಮ ಪರಿಪಾಲನಾರ್ಥಮೆನಗಿತ್ತನಿಳಾಧಿಪನಿತ್ತೆನೆನ್ನ ರಾ ।
 ಜ್ಯಮನಧಿರಾಜ ಸತ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಗಾಂ ನಿನಗಂತಱಿಂದದ ॥
 ಕ್ರಮಮಣಮಲ್ತು ನೀಂ ತಳೆವುದೊರ್ಮನದಿಂ ಯುವರಾಜ ರಾಜ್ಯಭಾ ।
 ರಮನಧಿರಾಜ ವಾಕ್ಯಮೆನಗಂ ನಿನಗಂ ಕರಣೀಯಮಲ್ಲವೇ ' ॥ ೧೩೧ ॥

ಎಂದು ರಾಮನನುಜನಂ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಲ್ವಂತೆಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸೆ
 ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು—

ಉ || ಏದೊರೆಯರ್ ಮಹಾಪುರುಷರಾದ್ಯರಿದಂ ಪಿಡಿದೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳ್ ।
 ಕಾದಿದರೋಡಿದರ್ ಮಡಿದರಲ್ಲದೆ ತಂದೆಯ ನನ್ನಿಗಿತ್ತರಾರ್ ॥
 ಮೇದಿನಿಯಂ ಜರತ್ತೃಣಮನೀವಮೊಲೆಂದು ಕಡಂಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ ।
 ತ್ತಾದರದಿಂ ಮಹೀಭುಜ ಸಭಾ ವಲಯಂ ಬಲಭದ್ರರಾಮನಂ ॥ ೧೩೨ ॥

ಮ || ಉರ್ದೀನಾರ್ಥರನೇಕರುಂ ಮಡಗಿ ಭಂಡಾರಂಗಳಂ ಲೋಭದಿಂ ।
 ಪೆರ್ವಾವಾಗಿ ಪಿಶಾಚಮಾಗಿ ಪಲಕಾಲಂ ಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪರಾ ॥
 ರುರ್ದೀಚಕ್ರಮನಿಂತು ಕೊಟ್ಟರನುಜಂಗಿಂದಾ ಸಭಾವಿಷ್ಟರೋ ।
 ರೊರ್ವರ್ ಬಣ್ಣಿಸಿದರ್ ಪರಾರ್ಥ ಗುಣ ಕಲ್ಪಾರಾಮನಂ ರಾಮನಂ ॥ ೧೩೩ ॥ -

ಕಂ || ಕಾಗಿಣಿಗೆ ಮರಂ ಬೀಟಿ
 ಲ್ವೋಗಿರ್ಕುಂ ಕಡಲ ಕಡೆವರಂ ನಿಮಿದ್ ಮಹೀ ॥
 ಭಾಗಮನನುಜಂಗಿತ್ತಂ
 ಭಾಗಿಗಳಾರ್ ಸೀರಪಾಣಿಯೊರೆಗಂ ದೊರೆಗಂ ॥ ೧೩೪ ॥

ಎಳಗುವುದೂರ್ಧ್ವಜ್ವಲನಮೆ
 ತೆಲನೆನಿಸಿದ ದೀಪವರ್ತಿ ನಿಧಿಗಾ ನಿಧಿಯಂ ॥
 ತೊಟ್ಟಿದಂ ದಲೆಂದೊಡಾರ್ಪಿನ
 ತಱಿಸಲವಂ ಕಂಡನೇಕಕುಂಡಲನೆ ವಲಂ ॥ ೧೩೫ ॥

ವಸುಮತಿಯಂ ಮೃತ್ಪಿಂಡ
 ಕೈ ಸಮಂಗಂಡಾರೊ ಕೊಟ್ಟು ತಂದೆಯ ಪಟಿಯಂ ॥

ಮಸುಳಿಸಿ ಹಲಿಯವೊಲೆಂಟುಂ

ದೆಸೆವರೆಗಂ ವಿಶದ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಸರಿಸಿದರ್

|| ೧೩೬ ||

ಕಂ || ಏನಾನುಮನಿತ್ತು ಕೆಲರ್ |

ದಾನಗುಣಕ್ಕುಂತೆ ಬೆಸೆವರಯ್ಯನ ಸತ್ಯ ||

ಕೈನಯ್ಯ ರಘುಜನಂತಂ

ಭೋನಿಧಿ ವಳಯಿತಮನಿಳೆಯನಿತ್ತವನಾವಂ

|| ೧೩೭ ||

ಎಂದು ಪೊಗಟ್ಟು ಸಭಾಜನದ ಸ್ತವನಕ್ಕಂ ಭರತಂ ಕ್ರಮಂದಪ್ಪಿ ಸಾಕೇತ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಮನೊಡಂಬಟ್ಟುದರ್ಕ್ಕಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕಟ್ಟಕಡೆದು—

ಕಂ || ¹ಅಡೆವೊತ್ತೆ ಕೋಪಶಿಖಿ ಕ

ಣ್ಣಡಿಯಂ ಕೆಂಡಮುಮನುಗುಳೆ ಪುರ್ವ²ವಿಸೆ ಮೇ ||

ಗಡರ್ವ ಪೊಗೆಯಂತೆ ಕೃಷ್ಣಂ

ಕಡೆಗಾಲದೊಳೊಗೆದ ಧೂಮಕೇತುವೊಲಿದರ್

|| ೧೩೮ ||

ಅಂತು ಕೋಪವಶ ಗತನಾಗಿ—

ಶಾ || ಕಾರಾಗಾರದೊಳಿಂದ್ರನಂ ಸೆಜೆಯಿಡಲ್ ಗೋತ್ರಾದ್ರಿಯಂ ಚಾಳಿಸಲ್ |

ತಾರಾಮಂಡಲಮಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ನೆಲನಂ ವ್ಯೋಮಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿಸಲ್ ||

ಪಾರಾವಾರದ ನೀರನೀಂಟಲಖಿಳಾಶಾದಂತಿ ದಂತಂಗಳಂ |

ಬೇರಿಂದಂ ಕೆಳಲಂದದೇಂ ಬಗೆದನೋ ರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || || ೧೩೯ ||

ಕಂ || ಸೌಮಿತ್ರಿ ವಿಲಯಕಾಲಮು

ಹಾಮೇಘ ಸ್ವಂಧ³ ವಿಕಟ ನರ್ತಿತ ವಿದ್ಯು ||

ದ್ವಾಮಮಿದನೆ ದಂತಾಂಶು

ಸ್ತೋಮಂ ಪೊಳೆದುಳ್ಳೆ ಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನೆ ನುಡಿದಂ

|| ೧೪೦ ||

ಭರತಾವನಿಯಂ ಕೊಟ್ಟಂ

ಭರತಂಗೆ ರಘುಪ್ರವೀರನಯ್ಯನ ನುಡಿಯಂ ||

ಪರಿಪಾಲಿಸ⁴ಲೆಂಗುಮೆ ಪೇಟು

ಧರೆಯಂ ಬೆಳ್ಳಾಡಿಕೊಂಡರೆಂಗುಂ ಲೋಕಂ

|| ೧೪೧ ||

1 ಅಡಿ ಗ. ಘ. 2. ವಿಸಿ ಮೇಗಡರೆ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ. 3. ವಿಕಟ ವರ್ತಿತ. ಕ.
ಖ. ಗ; ವಿಕಟ ವರ್ತಿತ. ಘ; ವಿಕಟ ವರ್ತಿತ. ಚ. 4. ಲೇಗುಮೆ. ಗ. ಚ.

ಕಂ || ಕ್ರಮಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಪರಾ

ಕ್ರಮಮಿಲ್ಲಿಂದಿಲಿಕೆಗೆಯ್ದು ಭರತಂಗಿತ್ತಂ ||

ದಮಿತಾರಿ ದಶರಥಂ ರಾ

ಜ್ಯಮನೆಂಗುಂ ರಾಮನಿತ್ತನೆಂಗುಮೆ ಲೋಕಂ

|| ೧೪೨ ||

ಮ||ಸ್ರ|| ನಮಗಕ್ಕುಂ ನಿಸ್ಸಹಾಯಂ ಬಹು¹ವಿಧದಿನಪಾಯಂ ಸುಖೋಪಾಯಮಕ್ಕುಂ!

ತಮಗೇಕಾಯತ್ತಮಕ್ಕುಂ ಪ್ರಜೆ ಪರಿಜನವೆಂದಬ್ಬಿ ಕೌಟಿಲ್ಯದಿಂ ರಾ ||

ಜ್ಯಮನೀರೇಲಿಬ್ಬಮಂ ಬೇಡಿದಳುಯದೆ ನೀಮಿತ್ತೊಡಂ ಮಿಕ್ಕರಂ ಮ |

ಟ್ಟಮಿರಲ್ ಪೇಲೋಗುಮೇ ರಾಘವ ಕೊಡನೆಳಲೊಳ್ ಸಾಗರಾವರ್ತಚಾಪಂ||

ಎಂದು ಪೊಡೆವ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮಣಿಮಯಾಸನದಿನೆಟ್ಟು—

ಕಂ || ರೋಮಾಂಚದೊಡನೆ ಸಭೆಗೆ ಮ

ನೋಮುದಮಪ್ಪಂತು ನುಡಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಂ ||

ರಾಮಂ ಪರಾರ್ಥ ಚರಿತ

ಪ್ರೇಮಂ ಕಣ್ಣವುರ್ಜವಿ ನೋಡಿದನಾಗಳ್

|| ೧೪೪ ||

ಪಿರಿಯಣ್ಣನ ಜರ್ವಿಂಗೋ

ಸರಿಸಿದುದಲ್ಲದೊಡೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಪಾಣಿಯ ಮುನಿಸುಂ ||

ಹರನುರಿಗಣ್ಣಂ ಲೋಕಮ

ನರೆಗಳಿಗೆಗೆ ಬೂದಿಮಾಟ್ಟುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ

|| ೧೪೫ ||

ಪರಿಹರಿಸಿದನೊದವಿದ ಕೋ

ಪ ರಸಾವೇಶಮನುಪೇಂದ್ರನಣ್ಣನ ಚಿತ್ತಂ ||

ಕೊರಗಿದಪುದೆಂದುದಾತ್ತಂ

ಪಿರಿಯಂಗಿಚ್ಛಾವಿಘಾತಮಂ ಮಾಡುವನೇ

|| ೧೪೬ ||

ದಾರುಣ ಭಾವಮನುಪಸಂ

ಹಾರಿಸಿ ಕಣ್ಣುಡಿದು ಮಟ್ಟಮಣ್ಣನ ಕೆಲದೊಳ್ ||

ವಾರಿಜನಾಭಂ ಗರುಡೋ

ದ್ವಾರ ಹರಿನ್ಮನೆಯ ಕೆಲದ ಫಣಿಯವೊಲಿದಂ

|| ೧೪೭ ||

ಅನಂತರಂ ದಶರಥಂಗೆ ರಾಮನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ಇರವೇಲ್ಯುಂ ಪೆಱಪಿಂಗಿ ಪಾಂಗಱಿಯದಾನಿಲ್ಲಿಪುರ್ದುಂ ಸುತ್ತುಗುಂ ।
 ಪರಿವಾರಂ ಗುಣಹಾನಿ ನೆಟ್ಟನೆನಗಕ್ಕುಂ ಮುನ್ನಮೆನ್ನಿತ್ತುದುಂ ॥
 ಭರತಂ ಪೆತ್ತುದುಮಾಳಮಕ್ಕುಮಪವಾದಾತೋದ್ಯ ನಾದಂ ವಸುಂ ।
 ಧರೆ ನಿಲ್ವನ್ನೆವರಂ ದಿಶಾಕರಟೆ ಕರ್ಣಾಸ್ಥಾಲನಂಮಾಡುಗುಂ ॥ ೧೪೮ ॥

ಮ||ಸ್ರ||ತಲೆಯೊಳ್ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂ ರನ್ನದ ತಲೆದೊಡವಂ ಪೊತ್ತು ಮೆಯ್ಯೆತ್ತ ಬಾಹಾ
 ಬಲದಿಂ ಬೆಂಕೊಂಡಖಂಡಪ್ರಭರನಹಿತರಂ ಸಾಧಿಪೆಂ ವಿದ್ವಿಷನ್ಮಂ ॥
 ಡಲಮಂ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡೆನೆಂದಯ್ಯನ ಚರಣಯುಗಕ್ಕರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಂಗಳಂ ನಿ ।
 ಸ್ತುಲ ಮೌಳಿ ಸ್ಥೂಲ ಮುಕ್ತಾಫಲ ರುಚಿ ಜಲದಿಂ ರಾಮನುದ್ವಾಮನಿತ್ತಂ ॥

ಅಂತು ವಿನತ ಮಸ್ತಕನಾಗಿ ಸಭೆಯನೆಟ್ಟು ಪೋಗೆ—

ಕಂ || ಒಡನೆ ದಶರಥನ ಕಣ್ಣಳ್
 ನಡೆದುವು ಕಣ್ಣೊಡನೆ ತಳದರ್ು ನಿಲ್ಲದೆ ಮನಮುಂ ॥
 ನಡೆದುದದಱೊಡನೆ ನಿಡುಸುಯ್
 ನಡೆದುದು ಸುಯ್ಯೊಡನೆ ನೃಪತಿ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಂ ॥ ೧೪೯ ॥

ಮ||ಸ್ರ||ಕಡೆಗಣ್ಣೆಂ ಕರ್ಣಮೂಲಕ್ಕೊಗೆದುಗುತರೆ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುಗಳ್ ಸುಯ್ಲ ಪೊಯ್ಲಿ ।
 ದೇಡೆಯೊಳ್ ¹ಸಂದೇಹಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸೆ ಮಿಡುಕುವ ತಾಣಂಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸತ್ವಂ ॥
 ಗಿಡೆ ಧೈರ್ಯಂಗೆಟ್ಟು ಸಂಸಾರಮನುಜದ ಮಹಾಸತ್ವನುಂ ಮೂರ್ಛೆಪೋದಂ ।
 ಗಡ ಜನ್ಮಾರಣ್ಯದೊಳ್ ಮಿಕ್ಕರನಲಿಸದೇ ಮೋಹದಾವಾಗ್ನಿ²ದಾಹಂ ॥ ೧೫೦ ॥

ಅಂತು ದಶರಥಂ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ—

ಮ||ಸ್ರ|| ಪತಿ ಪುತ್ರಂ ಪೋಗೆ ಮೂರ್ಛಾಭರ ಪರವಶನಾಗಿಪುರ್ದುಂ ಕೈಕೆ ಲಜ್ಜಾ ।
 ನತೆ ಕಾಂಚೀ ರತ್ನಘಂಟಾ ರವದೊಡನಪವಾದ ಪ್ರಣಾದಂ ದಿಶಾ ಸಂ ॥
 ತತಿಯಂ ತಳ್ಳಿಯೈ ತಳ್ಳಿಯೈ ಮೆದುಱುಗಲನೊಟ್ಟೈಸಿ ಬಾಷ್ಪಾಂಬು ಧಾರಾ
 ತತಿ ಮುಕ್ತಾಹಾರಮಂ ಪೆರೊಲಿಗೆ ಕುಡೆ ತದಾಸ್ಥಾನದಿಂದೆಟ್ಟು ಪೋದಳ್ ॥

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ || ಅನುಜಂ ಸಭೆಯಿನಗಲ್ಲ
 ಣ್ಣನ ಬಱಿಯಂ ಸಲ್ವ ಸಮಯದೊಳ್ ಬೇಗಂ ಲೋ ॥

ಚನದ ಬಟುಸಲ್ವ ಮನಮಂ
ತನುವಿನ ಬಟುಸಲ್ವ ನೆಲಿನಿನಿಸಿಟುಕೆಯ್ದಂ

|| ೧೫೩ ||

ಕಂ || ಪ್ರತ್ಯಂತ ದೇಶ ಭೂಭೃದ
ಪತ್ಯರನೆಟ್ಟಿಟ್ಟ ಪುಗಿಸಿ ಕಾಂತಾರ ನಗೋ ||
ಪತ್ಯಕಮಂ ಕೌಸಲ್ಯ
ಪತ್ಯಂಗೋಲಗಿಪೆನವರ ಹರಿವಿಷ್ಟರಮಂ

|| ೧೫೪ ||

ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಮಂತಣಮಿದುರ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಭೆಯನೆಟ್ಟು ಪೋಪು
ದುಂ—

ಚ || ಕ್ರಮದೊಡೆಯಂಗೆ ತಂದೆ ಧರೆಯಂ ಕುಡಲೆಂದಿರೆ ದೈವಯೋಗದಿಂ |
ಸಮನಿಸಿದತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷಂಗಮರಣ್ಯ ನಿವಾಸಮೆಂದು ಖೇ ||
ದಮನೊಳಕೊಂಡು ಗದ್ಗದ ರವಂ ನತ ದೀನ ಮುಖಂ ಪ್ರಲಾಪ ಸಂ |
ಭ್ರಮಮುದಿತಾಶ್ರು ಶೋಕರಸ ಭಾಜನಮಾದುದು ತತ್ಸಭಾ ಜನಂ || ೧೫೫ ||

ಮಾಲಿನಿ || ವಿಗತ ದಿಗಿಭವಾಶಾ ದೇಶಮಸ್ತಂಗತಾರ್ಕಂ |

ಗಗನ ಪರಿಧಿ ಯಾತ ಪ್ರಾಣವಾತಂ ಶರೀರಂ ||

ಸೋಗಯಿಸದವೊಲಾಗಳ್ ರಾಘವಂ ಪೋಗೆ ಕಣ್ಣಂ |

ಬಗೆಗಮಿಟುಕೆಯಾದತ್ತಾ ಸಭಾ ಚಕ್ರವಾಲಂ

|| ೧೫೬ ||

ಅನ್ನೆಗಮಾ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಸುಮಿತ್ರ ಕೇಳ್ವಪರಾಜಿತಾ ಮಹಾದೇವಿ
ಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು—

ಕಂ || ಎರೆದಳ್ ಗಡ ಕೈಕೆ ವಸುಂ
ಧರೆಯಂ ಭರತಂಗೆ ರಾಮನಿತ್ತುಂ ಗಡಿದೇಂ ||
ದೊರೆಕೊಳ್ಳುಮೆ ಕರ್ಣಪರಂ
ಪರೆಯಿಂ ಕೇಳ್ವದನೆ ನಿಮಗೆ ಪೇಟಲ್ಪಂದೆಂ

|| ೧೫೭ ||

ಎಂಬುದುಮಪರಾಜಿತೆ ಭಯಚಕಿತ ಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ—

ಕಂ || ಎರಿವನ್ನಳೆ ಕೈಕೆ ವಸುಂ
ಧರೆಯಂ ತೃಣವಾಗೆ ಬಗೆದು ಕುಡುವನ್ನನೆ ಮಂ ||
ದರಧೈರ್ಯಂ ರಾಮಂ ನುಡಿ
ದೊರೆಕೊಳ್ಳುಂ ದೈವಘಟನೆಯಿಂದಾಗದುದೇಂ

|| ೧೫೮ ||

ಎಂದವರ್ ತಮ್ಮೊಳುಮ್ಮಳಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಐರಾವಣ ಗಜಮಂ ಜನ

ವಾರಣಮೊಂದಾಗಿ ಪುಗುವಮೋಲ್ ಪುಗುತಂದರ್ ||

ಸೀರ ಗದಾ ಹಸ್ತರ್ ಬಲ

ನಾರಾಯಣ ದೇವರಂತವುರದರಮನೆಯಂ

|| ೧೫೯ ||

ಅಂತರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಜನನೀಯುಗಳ ಪದಪಯೋಜಕ್ಕೆ ವಿನತರಾಗಿ
ಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳಿದುರ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಂ ಶ್ರೀರಾಮದೇವನ ಪರಾರ್ಥ ವೃತ್ತಿಯಂ
ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳ್ವು ಅಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿ ಶೋಕಾನಲ ದಂದಹೃಮಾನ ಮಾನಸೆ
ಯಪ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅನವರತ ಬಾಷ್ಪಜಲ ಸೇ

ಚನದಿಂದಪರಾಜಿತಾ ಮಹಾದೇವಿಯ ಲೋ ||

ಚನವುತ್ರಿಕೆ ಬೆಳೆಯಿಸಿದುದು

ವನಪಾಲಿಕೆಯಂತೆ ಮೋಹ ಮೂರ್ಛಾ ಲತೆಯಂ

|| ೧೬೦ ||

ಚ || ಬಿದಿ ಬೆದಿಟ್ಟಿದಂ ಮಗನೆ ಮುನ್ನ ತವರ್ಮನೆ ನಾಮಶೇಷಮ್ನಾ |

ದುದು ಪತಿಯುಂ ತಪಕ್ಕೆ ನಡೆವಂ ಸುತ ನೀನುಮಗಲ್ಲು ಪೋದೊಡಾ ||

ವುದು ಗತಿ ಜೀವಿಪಂದಮೆನಗಾವುದು ಪೊರ್ದುವೆನಾರನೆಂದು ಗ |

ದ್ವದ ರವಮುಣ್ಮೆ ತಂದಳಪರಾಜಿತೆ ಕಣ್ಗೆ ಕದುಷ್ಟ ವಾರಿಯಂ

|| ೧೬೧ ||

ಕಂ || ವನಚರ ವನವೃಗ ವನಖಗ

ವನೇಭ ವನದಹನ ವನವಿಷಾಹಿಗಳಿನಪಾ ||

ಯನ ಬಹುಳಮಪ್ಪ ವನಮಂ

ತನೂಭವಂ ಪುಗುವೊಡೆಂತದಂ ಸೈರಿಸುವೆಂ

|| ೧೬೨ ||

ಅಗ್ರಸುತನಂ ಸಮಗ್ರ ಗು

ಣಾಗ್ರಣಿಯಂ ರಾಮನನ್ನನಂ ದಶರಥನಂ ||

ತುಗ್ರಾಟವಿವುಗಿಸಿದ ಮದ

ನ ಗ್ರಹ ಪೀಡಿತರನಾರುಮಂ ಕಂಡೆಯೆಂ

|| ೧೬೩ ||

ಪರಿಹರಿಸಿ ಪಾಟಿಯಂ ಪಾ

ಪಿ ರಾಮನಂ ಪುಗಿಸಿ ವಿನಮಂ ನಿಜ ಸುತನಂ ||

ಕರುಮಾಡಂಬುಗಿಸಿದಪಳ್

ಕರುಣಂಗೆಟ್ಟುಕೆ ಕೈಕೆ ಕಲ್ಲಿದೆಯಕ್ಕುಂ

|| ೧೬೪ ||

ಕಂ || ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಜನಕಂ ಪಾಱಿಯು

ಬಟ್ಟಿಯನಸಕಟುದು ಪಿರಿಯನಿರೆ ತಾನುಮೊಡಂ ||

ಒಟ್ಟಂ ಗಡ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇನೆ

ಕೆಟ್ಟುಟುಪರ್ ಭರತನನ್ನರಾರ್ ಮನುಕುಲದೊಳ್

|| ೧೬೫ ||

ಅಸದರ್ಥ ಸ್ವೀಕಾರಂ

ಪಸುಗೆಯೆ ನಿನಗೆಂದು ಬಿಡದೆ ಶತ್ರುಘ್ನಂ ಬಾ ||

ರಿಸದೆ ಭರತನೊಳೊಡಂಬ

ಟ್ಟು ಸೈರಿಸಿರ್ಪಿರವೆ ಪೇಟದೇ ಕೈತವಮಂ

|| ೧೬೬ ||

ಮ || ಅನುಕೂಲಂ ಬಿದಿ ಕೈಕೆಗಕ್ರಮದಿನಿತ್ತಂ ರಾಜ್ಯಮಂ ರಾಮದೇ |

ವನದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ ಮೀಟುವುದುಮಣ್ಣಂಗಕ್ಕುಮುದ್ವೇಗವಂ ||

ದಿನಸುಂ ಮೀಟದೆ ಮಾಣ್ಡೆ ಮಾಣದೊಡೆ ವಿದ್ವಿಷ್ಟಾಂಗನಾ ಗರ್ಭ ಪಾ |

ತನಮೇನಾಗದೆ ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆಯೆ ನೀನೀ ಸಾಗರಾವರ್ತಮಂ || ೧೬೭ ||

ಅರಸಂ ಪಾಱಿಗೆ ತಪ್ಪೆ ಪಾವಡರ್ಧರಂತುನ್ಮಾದವಾದಂತೆ ಮೆಯ್ಯ |

ಮರವಟ್ಟಂತೊಡಲಿಂದುಸಿರ್ ತೊಲಗಿದಂತಾ ಸನ್ನಿಪಾತ ಜ್ವರಂ ||

ದೊರೆಕೊಂಡಂತವಿವೇಕದಿಂದಭಿಜನಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನಂ ಮಂಡಲೇ |

ಶ್ವರ ಸೇನಾಪತಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಮದೇಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದಂತಿರ್ಕುಮೇ || ೧೬೮ ||

ಕಂ || ಅದು ಚಿತ್ರದ ಸಭೆ ಮದ ಸ

ರ್ಪದ ಸಭೆ ತಿರ್ಯುಜ್ಞಾನುಷ್ಯ ಸಭೆ ಪೆಟತೇನ ||

ಲ್ಲದೊಡೆ ಪೊಟಮಡಿಸಿ ಕಳೆವುದೆ

ಮದೀಯ ನಂದನನನಭಿಜನಾನಂದನನಂ

|| ೧೬೯ ||

ಎಂದಟಲುಮೆರ್ದೆವಟಲುಮೊದವೆ ಮಗನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ಮ || ಕ್ರಮಮಂ ನೋಡದೆ ನಂಟರಂ ತೊಟಿದು ನಾಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಪ್ತಾಂಗ ರಾ |

ಜ್ಯಮನೀಡಾಡಿ ಸಪತ್ನನಂ ನಿಲಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸಂದಿಯೊಳ್ ತಾಯ್ಗೆ ದುಃ ||

ಖಮನುತ್ಪಾದಿಸಿ ಪೋಪುದಾವುದುಚಿತಂ ಪಿಂತಿರ್ಪುದಿಲ್ಲುಯ್ಯದೆ |

ಮುಮನೆಂದಂಬಿಕೆ ಮೆಯ್ಯನೊಕ್ಕು ವಿಗಳದ್ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಿಂ ತೇಂಕಿದಳ್ ||

ಅಂತು ಶೋಕ ವಿಕಳೆಯಾದ ಕೌಶಲ್ಯೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಧರ ಕಿಸಲಯದಮೇಲೆ
ದಂತಕಾಂತಿ ಲತಾಂತಮಾಲೆ ಪಸರಿಸೆ ಮುಕುಳಿತ ಕರ ಸರೋಜನಾಗಿ—

ಮ || ಕಲಿಯುಂ ಚಾಗಿಯುಮಿನ್ನರಾರ್ ಮನುಕುಲರ್ ಮುನ್ನಾದರೆಂಬನ್ನೆಗಂ |
ನೆಲನುಂ ನೇಸಱಿಮುಳ್ಳಿನಂ ನಿಲಿಸಿದಂ ತಕ್ಕೂರ್ಮೆಯಂ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ||
ಕುಲ ನಿಸ್ತಾರಕನೇಕ ಕುಂಡಲನದರ್ಕಾನಂದಮಂ ತಾಳ್ವದಾ |
ಕುಲಮಂ ತಾಳ್ವವುದೇ ಮದಗ್ರಜನೊಳಾದೀ ಪೌರುಷಂ ಶೋಚ್ಯಮೇ || ೧೭೧ ||

ಚ || ಚರಮ ಶರೀರನೆಯ್ದುವನೆ ಬಾಧೆಯನುತ್ತಮಸತ್ತ್ವ¹ನಾರ್ತದೊಳ್ |
ಪೊರೆವನೆ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆಡಱುಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುಮೆ ಮೂಱು ಲೋಕಮುಂ ||
ಧುರದೊಳನಂತವೀರ್ಯನೊಳದಿಚ್ಛುಗುಮೇ ಬಗೆದೀ ವಿಷಾದಮಂ |
ಪರಿಹರಿಸಿಂ ಬಳಂ ಪ್ರಬಳನಾದೆಸೆಗುಮ್ಮಳಮೇವುದಂಬಿಕೇ || ೧೭೨ ||

ಕಂ || ಕೆಲದ ನೆಲದರಸುಮಕ್ಕಳ
ನಲಂಘ್ಯ ಬಲರಂ ತಗುಳ್ಳು ಕಳೆದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ||
ನೆಲೆವೀಡು ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮಂ
ಬಲಭದ್ರಂ ತರಿಸದಿನಿಸನಂತರಿಸುವನೇ || ೧೭೩ ||

ಉ || ಪಂಬಲಿಸಲ್ಕೆ ಬೇಡ ಪೆಱತೇಂ ಭರತಂ ಭವದೀಯ ದಿವ್ಯ ಪಾ |
ದಾಂಬುಜ ಸೇವೆಗೆಮ್ಮಳವಿಗಗ್ಗಲನಲ್ಲದೊಡಂ ಸಮಸ್ತ ಲೋ ||
ಕಾಂಬಿಕೆ ನಿಮ್ಮೊಳಾದಿಸುವೆಸಕ್ಕೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯೆ ಸಾಲ್ವಳಗ್ರಜಂ |
ಗಾಂ ಬೆಸಕೆಯ್ವಿನಿಂ ತೊಲಗಿಸಿಂ ಮನದೊಳ್ ನಿಮಗಾದ ಖೇದಮಂ || ೧೭೪ ||

ಎಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಮನದೊಳವಧಾರಿಸಿ ಕೌಶಲ್ಯೆ ವಿಗತ ಶೋಕ
ಶಲ್ಯೆ ನಂದನನ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಿ—

ಚ || ಸುಚರಿತೆ ಸೀತೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ²ಬರ್ಪವಳಿರ್ಪವಳಲ್ಲಳಿರ್ಪುದೇ |
ನುಚಿತಮೆ ಪೇಱಿ³ಮಿಾಕೆಗೊಡನುಯ್ಯದೆನಲ್ ರಘುರಾಮನಂಬಿಕಾ ||
ವಚನಮನಾತ್ಮಚಿತ್ತದೊಳೊಡಂಬಡುವೆತ್ತದನಂತೆ ಗೆಯ್ವಿನೆಂ |
ದಚಲಿತನಾನತಂ ಪದ ನಖಾಂಶುಗಳಿಂ ತಳೆದಂ ಲಲಾಮಮಂ || ೧೭೫ ||

ಅಂತು ರಾಮನಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯ ಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯ ಪಾದ ಪಲ್ಲವಂ

1. ನಾರ್ಥ. ಗ.; ನರ್ಥ. ಘ. 2. ಬರ್ಪವಳಿರ್ಪವಳಲ್ಲಳಿರ್ಪುದೇನುಚಿತಮೆ. ಚ.

3. ಮಿಾಕೆಯೊಡ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

ಗಳುಮನಾಶೀರ್ವಾದ ಪಾರಿಜಾತ ಸ್ತಬಕಂಗಳುಮನುತ್ತ್ವಂಸಂಮಾಲ್ಪುದುಮನಂತರಂ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮಣಿ ಕಿರೀಟ ಕಿರಣದಿಂ ತದೀಯ ಪದ ನಖ ಮಯೂಖಮಂ ಕೋರ್ವಿಸೆ
ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗೆಂದು ಪರಸಿ—

ಮ || ಶಯನ ಕ್ಲೇಶದೊಳನ್ನ ಪಾನ ಗಮನಾಯಾಸಂಗಳೊಳ್ ನಿನ್ನ ಸೇ |
ದೆಯುಮಂ ನೋಡದತಿಪ್ರಯತ್ನ ಪರಿಚರ್ಯಾರಂಭದಿಂ ಪುತ್ರ ಸೀ ||
ತೆಯುಮಂ ರಾಮನುಮಂ ಸಮಾಹಿತಮನರ್ಮಾಡೆಂದು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ |
ಪ್ರಿಯದಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳ್ ಗುಣಪ್ರಿಯೆ ಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ||೧೭೬||

ಗುಣಮಂ ನೋಡದರಣ್ಯಮಂ ಪುಗಿಸಿದಳ್ ರಾಜ್ಯಾರ್ಹನಂ ಪುತ್ರಕಾ |
ರಣದಿಂ ಕೈಕೆ ಸುಮಿತ್ರ ರಾಮನೊಡವೋಗೆಂದಟ್ಟಿದಳ್ ಪಾಲಿಸಲ್ ||
ಗುಣಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಜಗಂ ಪಲುವಿನಂ ಜೀಯೆಂಬಿನಂ ಕೇವಲಂ |
ಗುಣಹೀನರ್ ಗುಣವಂತರನ್ನೆಯಮನೊಳ್ಳಂ ಮಾಲ್ಪುದಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ ||೧೭೭||

ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಬಿಕೆಯ ಚರಣಾಂಬುಜಂಗಳಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರ
ಮನೆಯಂ ಪೊಟಿಮಟ್ಟು ಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ ವಿಪಣಿಮಾರ್ಗದೊಳಗನೆ ವೈದೇಹಿವೆರಸು
ಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ಕೌವರಿಗೊಂಡು ನೆರೆದು ಪರಿತಂದು ನೋಟ್ಟು ಪುರಜನಂ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರಿಂತೆಂದರ್—

ಉ || ಸಂಗಡದಿಂ ಪುರಾಂಗನೆಯರಿಕ್ಕದೆ ಸೇಸೆಯನೇಕೆ ಶಂಖ ನಾ |
ದಂ ಗಗನಕ್ಕೆ ಲಂಘಿಸದೆ ಮಂಗಲ ತೂರ್ಯ ನಿನಾದಮುಣ್ಣದೆ ||
ತ್ತಂ ಗುಡಿ ತೋರಣಂ ತುಲುಗಿ ಕಟ್ಟದೆ ಮಂಗಲ ಗೀತ ನಾದಮುಂ |
ಮಂಗಲ ಪಾಠಕ ಸ್ತುತಿಯುಮಿಲ್ಲದೆ ಭೂಪರದೆತ್ತ ವೋದಪರ್ ||೧೭೮||

ಆನೆಯಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯನೆತ್ತಿಸಿ ಚಾಮರಮಿಕ್ಕೆ ಚಾರು ಚಂ |
ದ್ರಾನನೆಯರ್ಕಳಿರ್ಕೆಲದ ಪೆರ್ವಿಡಿಯೊಳ್ ನೆಲಸಿದುರ್ ಸುತ್ತಲುಂ ||
ದಾನ ಗಜಂ ಘನಾಘನದವೋಲ್ ಬರೆ ಬಾರದೆ ಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ |
ಜಾನಕಿಯುಂ ಬಲಾಚ್ಯುತ¹ರುಮೇಳಿದರಂದದೆ ಬರ್ಪುದಾವುದೋ || ೧೭೯ ||

ಶಾ || ಪೌರಸ್ತ್ರೀ ನಯನಪ್ರಭಾ ಸಹಚರಂ ಹಾರಾಂಶು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ವ |
ಕ್ಷೋರಂಗ ಸ್ಥಲದೊಳ್ ರಸಾಭಿನಯಮಂ ತೋರ್ಪನ್ನೆಗಂ ವಾಜಿಯಂ ||
ಧಾರಾ ಪಂಚಕದೊಳ್ ವಿಚಿತ್ರ ಲಯದಿಂ ತಾಮೇಱಿ ಬರ್ಪೇ ಮಹಾ |
ಧೀರರ್ ಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳ್ ನೃಪಾವಸಥದಿಂ ಬರ್ಪಂದಮಾವಂದಮೋ ||೧೮೦||

೧೦ || ಮಂಗಲ ರತ್ನವೇದಿಕೆಯೊಳೊಲಗಸಾಲೆಯೊಳಿಂದು¹ಕಾಂತ ರಾ ।
 ಜಾಂಗಣದೊಳ್ ಗೃಹೋಪವನದೊಳ್ ಗೃಹದೀರ್ಘಿಕೆಯೊಳ್ ವಿಲಾಸಗೇ ||
 ಹಂಗಳೊಳಂಚೆವಿಂಡಿನೊಡನಾಡುವ ಜಾನಕಿ ಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ ।
 ದಂಗಡಿ ವೀದಿಯೊಳ್ ಪತಿಯ ಪಿಂತನೆ ಮೆಯ್ಯರೆದೆತ್ತ ಪೋದಪಳ್ || ೧೮೧ ||

ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ಕೆಲರ್ ನಯ ನಿಪುಣರುಂ ಕಲಾಕುಶಲರುಮುದಾತ್ತರಾಘವನಲ್ಲದೆ
 ಸದಪಲ್ಲವರಾಗದಿಂ ನಿಖಿಲ ಪರಿಜನ ಮನೋರಾಗಮನೋದವಿಸಲುಮವಾರ್ಯ ವೀರ್ಯದಿ
 ಸಯೋಧ್ಯಾ ಸಿಂಹಾಸನಮಂ ಪದುಳಮಿರಿಸಲುಂ, ಕಿಂಚಿದುನ್ನಮಿತ ಭ್ರೂ ಲತಾಂ
 ತಲದಿನಖಿಲ ಯಾಚಕ ಮನೋರಥಮಂ ಸಫಲಮ್ಮಾಡಲುಂ, ಭುಜಪ್ರತಾಪ ತಪನ
 ಶಾಪದಿನುದ್ವೃತ್ತ ರಾಜ ಮಂಡಲಮಂ ಮಸುಳಿಸಲುಂ, ನಿಷ್ಕೃಪ ಕೃಪಾಣಧಾರಾ
 ಸಲಜಲಧಿಯಿಂ ಶರಣಾಗತ ಕುಭೃತ್ಕುಲಮನೊಳಕೊಂಡು ಕಾಯಲುಂ, ನಿಖಿಲ
 ಋಕ್ಪಾಲ ಮಕುಟ ನಿಕಟ ವರ್ತಿ ನಿಜಾಜ್ಞಾಮಾತ್ರದಿಂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಚರಿತ್ರಮನವಿಶ್ರಾಂ
 ಕಂ ಮಾಡಲುಂ, ದುರ್ಜಯ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪ ಟಂಕಾರ ಶರವೋಕ್ಷ ಹೂಂಕಾರದಿಂ
 ಸೋಕಲುಂಟಾಕ ವಿಗ್ರಹ ಮದವೀರಗ್ರಹೋಚ್ಚಾಟನಮನೊಡರ್ಚಲುಂ, ಜಗತ್ಪವಿತ್ರ
 ಕಾರುಚರಿತ್ರದಿಂ ಮನುಸೂತ್ರಮಂ²ವಿವರಿಸಲುಂ, ಸಹಜ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾ ಕೌಮುದೀ
 ಲಾಸದಿಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನ ಮನಃಕುಮುದಿನಿಯನಲರ್ಚಲುಂ, ಪ್ರೇಮರಸ ಪುಷ್ಪ ದೃಷ್ಟಿ
 ಪಾತದಿಂದಭಿಜನಸನಾಭಿಜನಮಂ ಕೃತಾರ್ಥಮ್ಮಾಡಲುಂ, ಪೆಟರ್ ನೆಱಿಯರೆಂದು
 ಕೈಕೆಯ ಕೈತವಕ್ಕೆ ಕನಲ್ದೊನಲ್ಪ ನುಡುವ ನುಡಿಗಳನಾಲಿಸುತ್ತುಂ ದಿವಸದವಸಾನ
 ಮಯದೊಳ್ ಪುರದ ಪರಭಾಗದ ಅರಭಟ್ಟಾರಕರ ಬಸದಿಯ ಕನಕಪ್ರಾಕಾರಮಂ
 ಶೋಕು-

೧೧ || ಲಲಿತಾ³ಕಾರಮುದೀಯೆ ನಾಡೆ ನಯನಕೃಪಾನಂದಮಂ ಮೇರುವಂ ।
 ಬಲಗೊಳ್ವತ್ರಿತನೂಜನಂತೆ ಬಲಗೊಂಡಂ ಪಂಕಜ ಶ್ರೀಯನಂ ||
 ಡಲೆವನ್ನಂ ನಿಜಪಾದ ವಿನ್ಯಸನ ಸೌಂದರ್ಯಂ ಬುಧ ಪ್ರಸ್ತುತಂ ।
 ಬಲಭದ್ರಂ ಜಿನನಾಥ ದಿವ್ಯ ಗೃಹಮಂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ || ೧೮೨ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಳಚಂದ್ರ
 ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣ ನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ
 ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
 ವನಪ್ರವೇಶ ವರ್ಣನಂ
 —ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ—

ಸ ಪ್ರ ಮೂ ಶ್ಲಾ ಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀರಮಣಂ ಬಲಗೊಂಡಖಿ
ಲಾರಾಧ್ಯನ ರತ್ನಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ನೀ ||
ಹಾರ ರುಚಿ ರುಚಿರ ಕೀರ್ತಿ
ಶ್ರೀರಮಣಂ ಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವ ಪಂಪಂ || ೧ ||

ಅಂತು ಜಿನಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮುಕುಳಿತ ಕರ ಸರೋಜಮಂ ನೊಸಲ್ಲೆ
ತಂದು—

ಕಂ || ಒಡಲುಮನಾತ್ಮನುಮಂ ಬೇ
ಪಡಿಕ್ಕುಮವೋರೊಂದಲೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕಿದುರ್ವನೇಂ ||
ಪಡೆಮಾತರಭಟ್ಟಾರಕ
ರಡಿದಳಿರೊಳ್ ಪೊಳೆವ ನಖರುಚಿ ಕ್ರಕಚಂಗಳ್ || ೨ ||

ಎಂದು ದರ್ಶನಸುತ್ತಿಗೆಯ್ದು ¹ಜಿನಭವನ ಮಧ್ಯರಂಗಮಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರಲಂಕರಿಸಿಪುರದಮಾಸಮಯದೊಳ್—

ಮ||ಪ್ರ||ಭವಬದ್ಧ ಕ್ರೋಧದಿಂ ಸಂಧಿಸೆ ಪೆಲಿಗೆ ತಮಂ ಸ್ಥಾನಮಂ ಬಿಟ್ಟು ತೇಜಂ |
ತವೆ ಶೋಕಂ ಚಕ್ರವಾಕಕ್ಕೊಡರಿಸೆ ದಿವಸ ಶ್ರೀಯನೀಡಾಡಿ ಕೈಕೊಂ ||
ಡವರೋಧ ಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಪದ್ಮಿನಿಯರನಿನಿಸುಂ ನೋಡದುತ್ತಾನ ಪಾದಂ |
ದಿವಸೇಂದ್ರಂ ಭೀತಿಯಿಂದಂಬರಮನುಲಿದು ವಾರಾಶಿಯಂ ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕಂ ||

ಚ || ಸುಗಿದು ತಮಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಸುಪಂ ಪರಿವಾರಮೆನಿಪ್ಪ ಜಕ್ಕವ |
ಕೈಗಳ ವಿಯೋಗಮಂ ನೆನೆಯದಬ್ಬಿನಿಯಂ ಕಡುಗೂರ್ಪನಲ್ಲಳಂ ||
ಬಗೆಯದೆ ಮಂಡಲಾಗ್ರ ರುಚಿದೋಷದೆ ಭೀತಿಯಿನೋಡಿಪೋಗಿ ತೊ |
ಟ್ಟಗೆ ರವಿ ಸಾರ್ಧನಸ್ತಗಿರಿಯಂ ಕ್ಷಣಿಕಂ ಸ್ಥಿರಸಾರನಪ್ಪನೇ || ೪ ||

ಮ || ದಿನಪಂ ತನ್ನನಗಲ್ಲು ಪೋಗೆ ಹರಿದಿಕ್ಕಾಂತಾನನಂ ಕಂದಿದ |
ತ್ತಿನೆ ²ಮರ್ವರ್ವಿದುದಾತನೊಳ್ ನೆರೆಯೆ ರಾಗಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಶಾ ವಿಳಾ ||

1. ಜಿನಭವನಮಂ ರಾಜಕುಸಾರರ್ ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿಪುದುಂ. ಚ.

2. ಮರ್ವರ್ವಿದು. ಚ.

ಸಿನಿಗಾದತ್ತಿನೆ ಸಂಜೆ ರಂಜಿಸಿದುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ ತಾಳ್ವರಾ ।

ರಿನಿಯಂ ತನ್ನನಗಲ್ಲೊಡಂ ನೆರೆದೊಡಂ ನೀರಾಗಮಂ ರಾಗಮಂ ॥ ೫ ॥

ಮ ॥ ವಿರಹ ವ್ಯಾಕುಲಮಾಗೆ ಚಕ್ರಮಿಧುನಂ ಸಂಕೋಚಮಂ ತಾಳ್ವೆ ತಾ ।

ವರೆ ಕಾಮಾತುರರುಂ ರಜೋಧಿಕರುಮೇಂ ಖೇದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗದಿ ॥

ಪರರೆ ದೋಷಾಂಧರೆನುತ್ತವಂ ನಗುವವೋಲ್ ನೆಯ್ದಿಲ್ಲೊಳಂ ¹ಮೇಲ್ಮರ ।

ಲ್ಪರಲುತ್ತಿದುರ್ವು ಚಂಚರೀಕ ಮಧುರ ವ್ಯಾಹಾರ ವಾಚಾಲಿತಂ ॥ ೬ ॥

ಕಂ ॥ ಮಿನುಮಿನನೆ ತೋಜಿ ತಾರಗೆ

ಘನತರ ತಿಮಿರಾವಕಾಶಮಾಕಾಶಮದೇಂ ॥

ನೆನೆಯಿಸಿದುದೊ ಕಡಲೊಳ್ ಸೀ ।

ಪನಿ ತನುವಂ ಪುದಿಯೆ ತೋರ್ಪ ಕೃಷ್ಣನ ತನುವಂ ॥ ೭ ॥

ಅಂತು ನೇಸರ್ಪಡುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳುಮ್ಮಳಿಸಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ವಂದ ಜನ
ನಿಯರೊಳ್ ವಿನಯಮಂ ನುಡಿದು ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟಿರಮನೆಗೆ ಕಲಿಸಿ
ಜನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ವಂದು, ನಿದ್ರಾ ಮುದ್ರಿತ ಲೋಚನರ್ ನಡುವಿರುಳೆಟ್ಟು ಪರಮಜಿನ
ಪತಿಯಂ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲುಮನಂಬುಮಂ ಕೊಂಡು, ಸೀತೆ ನಡೆದುಬರೆ ಪೊಟಿಲ
ನಡುವಣ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ದ್ವಾರದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು, ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಪಯಣಂ
ಬೋವುದುಮನಂತ ಸಾಮಂತ ಸಂದೋಹಮವರಸಿಂದನೆ ಮಾರ್ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಬರ್ಪ
ರಂ ಬೆಸಗೊಳುತ್ತಂ ಬೇಗಮೆಯ್ದುಂದು, ದೂರೋತ್ಸಾರಿತ ವಿಚಿತ್ರಾತಪತ್ರ ವಿವಿಧ
ವಾಹನರ್ ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗರೆಂತಾನುಮೆಯ್ದಿ ವಂದೆವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ,
ಸೀತೆ ಸೇದೆವಡುವಳೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೇವಲ್ಲದಂದಿನ್ನೆವರಂದೂರಂ
ಪೋಪೆವೆಂದವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಮೆಡೆಯೆಡೆಯ ಗ್ರಾಮ ನಗರಂಗಳಂ ನೋಡು
ತ್ತುಂ ಕಲಿದು ಗಂಭೀರತರಂಗಿಣಿಯ ನೆಯ್ದಿವಂದಲ್ಲಿ ನಿಂದು, ಸಾಮಂತಾದಿಗಳ
ನೆಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸಿ ನಿಲಿಸಿ, ತೋಜಿಯಂ ಯಾನಪಾತ್ರದಿಂ ದಾಂಟಿ ಪೋವು
ದುಂ, ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಗಲೈಗೆ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ಕೆಲಂಬರದುವೆ ನಿರ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆ
ತನ್ನದೀತೀರದ ಜಿನಾಗಾರದೊಳಿದ ²ಶತಕೇತುಗಳೆಂಬ ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮಕ್ಷ
ದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದರ್ ; ಕೆಲಬರ್ ವ್ರತವಿಶೇಷಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಸಾಕೇತಪುರಕ್ಕೆ ವಂದರದೆಲ್ಲಮಂ ದಶರಥ ನರನಾಥಂ ಕೇಳ್ವು—

ಚ ॥ ಸೆಡೆದನೆ ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳಗಲೈಗೆ ಪುತ್ರ ಕಲತ್ರ ಮೋಹದೊಳ್ ।

ತೊಡರ್ದನೆ ಪಟ್ಟಬಂಧಮನೊಡರ್ಚಿದನೇ ಭರತಂಗಿ ರಾಘವಂ ॥

ನಡೆಯೆ ವನಕ್ಕದಂ ಮುಱಿದುಮೇಂ¹ ಬೆಸಗೊಂಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನಾ ।

ಗಡೆ ವಿಭು ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರ ಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ॥ ೮ ॥

ಅಂತು ದಶರಥಂ ದಶಧರ್ಮನಿರತನಪ್ಪುದುಂ, ಭರತಂ ರಾಜ್ಯಸುಖ ನಿರತನಾದ
ನಾಗಳಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯುಮುದಾತ್ತರಾಘವನ ವನಪ್ರವೇಶ ಕ್ಲೇಶಾಯಾ
ಸಮಂ ನೆನೆದವಿಶ್ರಾಂತ ವಿಗಳಿತಾಶ್ರು ಸಲಿಲ ಕಲಿಲ ಕಪೋಲ ಯುಗಳೆ ಗದ್ದದಕಂಠಿ
ಯಾಗಿ—

ಕಂ ॥ ಏನನಿದಂ ನೆಗೆಟ್ಟಿಯ್ ಸುತ

ಕಾನನಮಂ ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕು ಮಂಗಲ ಗೀತ ॥

ಧ್ವಾನಮಿರೆ ಸಿಂಹ ಶರಭ

ಧ್ವಾನಮನಾಲಿಸುವ ಮಹಿಮೆಗಟ್ಟಿಗನಾದೈ

॥ ೯ ॥

ಧವಳ ಚಮರರುಹ ಪವನನ

ನವಮಾನಂಗೆಯ್ದು ಕಂದ ನಿಷ್ಕುರ ಚೇರೀ ॥

ರವ ಮುಖರ ಪರುಷ ಕಾನನ

ಪವಮಾನನ ಸೋಂಕನಾಸೆಗೆಯ್ಯಲ್ ಬಗೆದೈ

॥ ೧೦ ॥

ಚ ॥ ವನ ಜಲಕೇಳಿಯಂ ಬಿಸುಟು ನಂದನ ನಿರ್ಝರ ಶೈಲಸಾನು ನಂ ।

ದನ ಜಲಕೇಳಿಯೊಳ್ ತೊಡರ್ಬೆ ವಾರವಧೂ ಜನ ಮುಗ್ಧ ಸಾಲಕಾ ॥

ನನಮಿರೆ ಸಾಲ ಕಾನನಮನೀಕ್ಷಿಸಲಟ್ಟಿಗನಾದೆ ದಿವ್ಯಭೋ ।

ಜನಮಿರೆ ಕಂದ ಕಂದ ಫಲ ಮೂಲದಿನಾಟಿಸುವೈ ಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿಯಂ ॥ ೧೧ ॥

ಮುಡಿಯ ಪಯೋಧರಂಗಳ ನಿತಂಬದಳುಂಬಮೆನಿಪ್ಪ ಬಿಣ್ಣಿನಿಂ ।

ಗಡಣದಿನಂಚೆಯೊಳ್ ಗೃಹ ವನೋಪವನ ಸ್ಥಳದೊಳ್ ವಿನೋದ ದಿಂ ॥

ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ಬಲಿಲ್ವ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯಂ ರಘುವಂಶರಾಮ ನೀಂ ।

ನಡೆಯಿಸುವಂದಮಾವುದೊ ತನೂಜ ದುರಂತ ವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೧೨ ॥

ಕಂ ॥ ನಡೆಯಂ ವನ್ಯ ಗಜಂಗಳ

ನಡೆಯೊಳ್ ಸೋಗೆಗಳ ಸೋಗೆಯೊಳ್ ಸೋಮುಡಿಯಂ ॥

ನುಡಿಯಂ ಕೋಕಿಲ ರುತಿಯೊಳ್

ಪಡಿಯಿಡಲೊಡನುಯ್ವೆ ತನಯ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯಂ

॥ ೧೩ ॥

ಎಂದತಿಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ಯೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯುಮೊಡನೆ ಶೋಕಿಸೆ ಕೈಕೆ ಕೇಳ್ವು ತನ
ಗತ್ಯಂತ ಶೋಕಾವೇಗಮಾಗೆ—

ಕಂ || ಪತಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನಪರಾ

ಜಿತೆಗಿನಿವಿರಿದಾಯ್ತು ದುಃಖಭಾರಂ ಧರೆಯಂ ||

ಸುತನುಮಿಠುಕೆಯ್ದನೀ ದು

ಷ್ಕೃತಮಂ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ ಜಡತ್ವದಿಂದೊಡರಿಸಿದೆಂ

|| ೧೪ ||

ಎಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಭರತನಂ ಬರಿಸಿ ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಂ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಲ್ಲದೊಪ್ಪಲಱಿಯದವರ ಜನನಿಯರುಮವರ ವಿಯೋಗ ವಿಷಾದ
ವೇಗದಿಂ ವಿಗತ ಜೀವಿತೆಯರಪ್ಪರದುಕಾರಣದಿಂ ಬೇಗಮೆಯ್ದೆ ಪೋಗಿ ಪೋಗಲೀಯದೆ
ನಿಲಿಸಾನುಂ ನಿನ್ನ ಸಿಂದನೆ ಬಂದಪೆನೆಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ರಾಘವನಂ
ಕಟುಪಿ ಬಂದ ಸಾಮಂತವೇರಸು ತೊಱಿಯಂ ಪಾಯ್ತು ಪೋಗಿ ಮುಂದೆ ಕಱಂಗಿ
ಕಟ್ಟಲಿಸಿದ ಕಾನನದ ಬಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಜಾನಕಿಯ ಗಮನ ಪರಿಶ್ರಮಮನಾಱಿಸುತಿದರ್
ರಘುವೀರನಂ ಮುಟ್ಟೆವಂದು ವಾಹನದಿನಿಱಿದು ಕಾಲಮೇಲೆ ಕವಿದುಬಿಟ್ಟು—

ಕಂ || ಪುದಿಯೆ ತಮಂ ಮನಮಂ ಮೋ

ಹ ದವಾಗ್ನಿಯ ಧೂಮದಂತೆ ಕರಣ ಬಲ ಪ್ರಾ ||

ಣದ ಚೇಷ್ಟೆಗೆಟ್ಟು ಭರತಂ

ಪದಾನತಂ ವಿಕಲನಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಂ

|| ೧೫ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗದಿನೆಂತಾನುಮೆಳ್ಳತ್ತು ಸೀತೆಗಂ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಂ ತುಱಿಲ್ಲೆಯ್ದು ನಿಟಲ ತಟ ಘಟಿತ ಮುಕುಳಿತ ಕರಸರೋಜಂ
ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮುಖಚಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ || ಅಕ್ರಮದಿನಱಿಸಿ ವಸುಧಾ

ಚಕ್ರಮನಾನಾಸೆಗೆಯ್ಯೆ ದುರ್ಯಶಮಾಶಾ ||

ಚಕ್ರಾವಧಿಯಕ್ಕುಂ ದೋ

ರ್ವಿಕ್ರಮ ಧನ ನಿಮ್ಮ ಮನದೊಳವಧರಿಪುದಿದಂ

|| ೧೬ ||

ಅನಯಂ ಮನುಕುಲದೊಳ್ ನಾ

ಭಿ ನರೇಂದ್ರನಿತ್ತಲಾದುದಿಲ್ಲಿನ್ನಿಂದಂ ||

ಜನಿಯಿಸಿದೊಡೆ ಕುಲ ದೂಷಕ

ನೆನಿಪ್ಪ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಱಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿರೆನೇ

|| ೧೭ ||

ಚ || ಅನಯದಿನಪ್ಪ ಸಂಪದದಿನಿಲ್ಲಮೆ ನಾಡೆಯುಮಿಂಬುವೆತ್ತುದೆಂ |
ತೆನೆ ಪಟುವನ್ನರಿಲ್ಲ ಧನಮಿಲ್ಲದರಂ ದುರಿತಾನುಬಂಧಮಿ ||
ಲ್ಲನಯದಿನಪ್ಪು ವೀಯೆರಡುಮೆಂಬುದನಿಂಬಿಡಿದೀವೆಮೆಂಬಿರೆಂ |
ತೆನಗಧಿರಾಜ ರಾಜ್ಯಮನಪೂಜ್ಯಮನಕ್ರಮದಿಂದಮಪ್ಪುದಂ || ೧೮ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವನ್ನೆಗಂ ಕೈಕೆಯುಂ ನೂರ್ವರ್ ಸಾಮಂತರೊಡನೆ ಬರೆ
ಬರ್ಪಳಂ ಕಂಡು—

ಕಂ || ಇದಿರೆಟ್ಟು ಪರಿದು ಕೈಕೆಯ
ಪದಾಂಬುಜಕ್ಕೆಟಗೆ ರಾಘವಂ ಹರ್ಷದ ಭಾ ||
ರದಿನುಮ್ಮಳವಾ ಸತಿಗಾ
ದುದು ಮನದೊಳ್ ನೆನೆದು ತನ್ನ ಗೆಯ್ದನ್ನೆಯಮಂ || ೧೯ ||

ಸ್ಥಾನಚ್ಯುತಿ ಮಾಡಿದಳೆಂ
ಬೀ ನೋವಿಲ್ಲೇಕಕುಂಡಲಂ ಕೈಕೆಗೆ ಪಾ ||
ದಾನತನಾದಂ ಪದೆಪಿಂ
ಮಾನ ಕಷಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನೆಡೆಗೊಟ್ಟಪನೇ || ೨೦ ||

ಅಂತು ವಿನಯ ವಿನಮಿತನಾಗಿದರ್ ಮಗನಂ ತೆಗೆದು ತಟ್ಟಿಸಿ ಪಲತೆಜದಿಂ
ಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ದವೀಕದಿನೆನ್ನ ಗೆಯ್ದ ದುರ್ವಿಲಸಿತಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸಿ ಮಗನೆ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಕೈಕೊಳ್ಳುದು ; ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ್ ನಿನಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದು ಬಾಟ್ಟಿರಿದನುದಾಸೀನಂ
ಗೆಯ್ಯದೆ ಮಗುಟಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಂಬುದುಮಂಬಿಕೆಗೆ ಮುಕುಳಿತ ಕರಾಂಬುಜಂ
ರಾಮನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಅಕಲಂಕ ಚರಿತ್ರಂ ಕ್ಷ
ತ್ರ ಕುಲೋದ್ಗತನೆರಡನುಸಿದೊಡೈಹಿಕವಾಮು ||
ತ್ರಿಕಮಟುಗುಂ ಕೇವಲಮಂ
ಬಿಕೆ ಪಾತಕಮನೃತದಿಂದಮಗ್ಗಲಮುಂಟೇ || ೨೧ ||

ಎಂದು ಮತ್ತಮಯ್ಯನ ನನ್ನಿಗೆ ಬನ್ನಮಂ ಪಡೆದು ನಿಮ್ಮೊಳಾದ ವಿನಯಮು
ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ತಮ್ಮನಕೈಯ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಂಡೊಡೆನ್ನ ನುಡಿ ¹ಕಿತ್ತಡಮಕ್ಕುಂ ;
ಮಗುಟಿ ನುಡಿಯದಿರಿಮೆಂದು ಭರತನುಮನಾಂ ಕುಡಲ್ಪಡೆದ ರಾಜ್ಯಂ ನಿನಗಕ್ರಮ
ಮಣಮಲ್ತು ವಕ್ರಂಬಂದೊಡೆಮ್ಮಾಜ್ಞೆಗೆ ತಪ್ಪಿದೆಯೆಂದು ನಿಲೆ ನುಡಿದು—

ಕಂ || ಬಂಹಿಮವನ್ಮಹಿಮಂ ನಿಜ

ಸಿಂಹ ಕಟೇ ತಟ ವಿಲಾಸಿ ಪರ್ಯಂಕ ತಳಂ ||

ಸಿಂಹಾಸನವೆನೆ ಭರತಂ

ಗೇಂ ಹಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿದನೋ

|| ೨೨ ||

ಅಂತು ನಿಜ ವದಾನ್ಯತಾ ಗುಣ ವಿಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧರಸ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸೇತುಗಟ್ಟುವಂತೆ
ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ವಿನಯಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು—

ಉ || ಈಕ್ಷಿಸುವನ್ನೆಗಂ ಭುವನವಲ್ಲಭ ನಿಮ್ಮ ಪದಾರವಿಂದಮಂ |

ರಕ್ಷಿಸುವೆಂ ಧರಾವಲಯಮಂ ಭವದಾಜ್ಞೆಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಮನ್ಮನ ||

ಸ್ನಾಕ್ಷಿಕವಾನಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನಲ್ತು ಪಭೋಗಮನೆಂದು ಪೂಣ್ಡನೇ |

ನಕ್ಷತಧೈರ್ಯನೋ ಭರತನೊಲ್ವನೆ ಲೋಭರತ ಪ್ರಪಂಚಮಂ

|| ೨೩ ||

ಅಂತು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾದ ಭರತನುಮಂ ಜನನಿಯುಮನುಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿ
ಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಪೊಟಿಲ್ಲೆ ಕಟುಪಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸೀತಾಸಮೇತಂ ಪಯಣಂ
ಬೋಪುದುಮಿತ್ತ ಭರತಂ ಕೈಕೇವರಸಯೋಧೈಯಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಮ || ಅಮಳ್ವಿತ್ತಂತೆ ಸಮಾನಮಾಗೆ ಭರತಂ ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ಕ್ಷತ್ರಧ |

ರ್ಮಮುಮಂ ಧರ್ಮಮುಮಂ ಧರಾವಲಯಮಂ ವಿಕ್ರಾಂತದಿಂ ತಾಳ್ವಿ ಸಂ ||

ಯಮು ಸಂರಕ್ಷಣ ಸತ್ವದಿಂ ತಳಿದು ದಾನಂ ಪೂಜೆ ಶೀಲೋಪವಾ |

ಸಮನತ್ಯುನ್ನತರಾದ ರಾಜ ತನಯರ್ ತನ್ನನ್ನರಾರೆಂಬಿನಂ

|| ೨೪ ||

ಅಂತು ಭರತಂ ರಾಜ್ಯಸುಖ ವಿಮುಖನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್—

ಉ || ಆತಪ ತಾಪಮಂ ತಳಿರ ಸತ್ತಿಗೆಯಿಂದೆ ತೃಷಾ ವಿಷಾದಮಂ |

ಶೀತಲ ತೋಯದಿಂದೆ ಪಸಿವಂ ಪರಿಪಕ್ವ ಫಲಂಗಳಿಂದೆ ನಿ ||

ದ್ರಾತುರ ವೇಗಮಂ ಲತೆಯ ಮಂಟಪದಿಂದೆ ಪಥ ಶ್ರಮಾಂಬುವಂ |

ಸೀತೆಗೆ ತೂಲ್ವಿದಂ ಕದಳಿಕಾ ದಳ ವೀಜನದಿಂದೆ ರಾಘವಂ

|| ೨೫ ||

ಮ || ವನಕೇಳಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ದೀಪಕಲಿಕಾ ದೀಪ್ತಿ ಪ್ರತಾನಕ್ಕೆ ವೀ |

ಜನ ವಾತಕ್ಕೆ ಬಲಲ್ವ ಸೀತೆ ಗಮನಾಯಾಸಕ್ಕೆ ಚಂಡಾಂಶು ತಾ ||

ಪ ನಿರೋಧಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರ ವಾತ ಹತಿಗೇನುಂ ಬೇವಸಂಬಟ್ಟಳಿ |

ಲ್ಲಿನಿಯಂ ತನ್ನೊಡನುಯ್ದುಪಂ ರಘುಜನೆಂಬೀ ರಾಗದುದ್ರೇಕದಿಂ

|| ೨೬ ||

ಕಂ || ಪರಲೋತ್ತಿ ಸೈರಿಸುತ್ತಂ
ಗುರು ಜಘನ ಭರಂಗಳಿಂ ತಡಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತಂ ||
ಚರಣ ಕಮಲಂಗಳಂ ಸಂ
ವರಿಸುತ್ತಂ ಸೀತೆ ಸೆಡೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದಳ್ || ೨೭ ||

ಚ || ಒಗೆದ ಕುಚಂಗಳಿಂ ತೊಲಗೆ ಮೇಲುದನೋರಡಿಗೊರ್ಮೆ ಸೀತೆ ಸಾ |
ವಗಿಸುವ ಕೆಯ್ತುಮುಂ ವದನಚಂದ್ರ ಸುಧಾ ರಸ ಬಿಂದುವೆಂಬಿನಂ ||
ನೆಗೆದ ಪಥಶ್ರಮಾಂಬು ಕಣಮುಂ ನಸುಬಂಬಲ ಬಾಡಿದಂಗಮುಂ |
ತ್ರಿಗುಣಿಸೆ ರಾಗಮಂ ಮಗುಟ್ಟಿ ವೀಕ್ಷಿಸುತುಂ ನಡೆದಂ ರಘೂದ್ವಹಂ ||

ಮ||ಸ್ರ||ಕ್ರಮದಿಂ ಪರ್ಯಂತ ನಾನಾ ಜನಪದ ನಗರ ಗ್ರಾಮ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮ ಪ್ರಾಂ |
ತಮೆ ಬೀಡಪ್ಪಂತು ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಸಮುಚಿತ ಪರ್ಯಷ್ಟಿಯಿಂ ಪಿಂಗಿ ಯಾತ್ರಾ ||
ಶ್ರಮವೇಗಂ ಪಾರಿಯಾತ್ರಾವನಿಯ ನಿಕಟಮಂ ರಾಘವಂ ಜಾನಕೀ ಸ್ಮೇ |
ರ ಮುಖಾಬ್ಜಾಲೋಕನಂ ಲೋಚನಸುಖ ಮುಖಪಾಥೇಯಮಾಗೆಯ್ವೆ
ವಂದಂ || ೨೮ ||

ಅಂತೆಯ್ವೆ ವರ್ಪುದುಂ—

ಮ||ಸ್ರ||ಫಲಭಾರಾಕ್ರಾಂತ ಸಾರ್ವರ್ತುಕ ನಿಕಟವನಂ ಮೇಖಲಾಕೇರ್ಣ ವಲ್ಲಿ |
ನಿಲಯಂ ಗಂಧೇಭ ಗಂಧೋತ್ಕಟಮವಿರಳ ಸ್ನಾನ ಸ್ಥಳ ಪದ್ಮನೀಲೋ ||
ತ್ವಲ ಷಂಡಂ ಕೂಟಕೋಟಿ ಸ್ಫುರಿತ ಮಣಿ ಮಯ್ಯುಖಾವಲಿ ಚಿತ್ರಿತಾಶಾ |
ವಲಯಂ ಕಣ್ಣಂ ಮನಕ್ಕಂ ಪಡೆದುದು ಪದೇಪಂ ಚಿತ್ರಕೂಟಾಚಲೇಂದ್ರಂ || ೩೦ ||

ಫಣಿಲೋಕಂ ಪಾದಪೀಠಂ ತನಗೆನೆ ರಸಿಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತಿತ್ತ ತಾರಾ |
ಗಣಮುಂ ತಳ್ಳೊಯ್ವು ಪೇರವಿಗಳಿನಸದಳಂ ಕಣ್ಗೆ ಚೆಲ್ವಾಗಿ ನಾನಾ ||
ಮಣಿಕೂಟಂ ಚಿತ್ರಕೂಟಂ ಸೊಗಯಿಸೆ ಪದೇಪಿಂ ಸೀತೆಯುಂ ರಾಮನುಂ ಲ |
ಕ್ಷ್ಮಣನುಂ ನೋಡುತ್ತುಮುತ್ಕಂಟಕಿತ ತನುಗಳಾಶೈಲಮಂ ದಾಂಟಿಪೋದರ್ ||

ಅಂತವರ್ ಚಿತ್ರಕೂಟಾಚಲೇಂದ್ರಮಂ ಬಲದೊಳಿಕ್ಕಿ ಪೋಗಿ ತದನಂತರ
ಮವಂತೀ ವಿಷಯದೊಳಗನೆ ಬರುತ್ತುಮದೊಂದು ವಟ ವಿಟಸಿಚ್ಛಾಯಾಚ್ಛಾದಿತ
ವಸ್ತು ತಣ್ಣುಲಿ ನುಣ್ಣುಸಲೆಯೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಪರಿಶ್ರಮಮನಾಟಿಸುತ್ತಂ—

ಕಂ || ಫಲಭರಿತಂಗಳ ನೀಕೆ
ಯ್ವೊಲಂಗಳಂ ಕಾವರಿಲ್ಲ ನಿರ್ಜಂತುಕವೊ ||
ನೆಲನನಿತುಂ ಬೇಡರ ಮೇಣ್
ಕೆಲದರಸರ ಬಾಧೆಯಿಂದೆ ಪಾಟಾಯ್ತುಕ್ಕುಂ || ೩೧ ||

ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಮಿರ್ಪಿನಮೊರ್ವಂ ಮಾರ್ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಬರುತ್ತಮವರಂ
ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳೆ ಕಂಡೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಮರವಟ್ಟುಪುದುಂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನವನನಂಜ
ದಿರೆಂದನುನಯಮಂ ನುಡಿದೀ ನಾಡೇಕೆ ಪಾಟಾದುದೆನೆ ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿ
ಪುಟನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಇದವಂತಿ ವಿಷಯವೊ ವಿಷ

ಯದೊಳುಂಟುಜ್ಜಯಿನಿಯೆಂಬ ಪೊಟಲದನಾಳ್ವಂ ||

ಮದವದರಿ ಕರಟೆ ಮಸ್ತಕ

ವಿದಾರಿ ಸಿಂಹೋದರಂ ಪರಾಕ್ರಮಸಿಂಹಂ

|| ೩೩ ||

ಆತಂ ತನ್ನ ಸಾಮಂತನಪ್ಪ ವಜ್ರಕರ್ಣಂ ತನಗೆ ಕೈತವದಿಂದೆಱಗುವುದಂ
ಕರ್ಣಪರಂಪರೆಯಿಂ ಕೇಳ್ವು ಕಡುಮುಳಿದು—

ಮ || ಸಕಲಜ್ಞಂ ಪೊಟಗಾಗೆ ಕೈಮುಗಿಯೆನೆಂಬೀ ಪೂಣೈಯಿಂ ರತ್ನಮು |

ದ್ರಿಕೆಯೊಳ್ ಕೇಲಿಸಿ ಜೈನಬಿಂಬಮನದೇನುದ್ವೃತ್ತನೋ ನಮ್ರ ಮ ||

ಸ್ತಕನಪ್ಪಂ ಗಡ ವಜ್ರಕರ್ಣನೆನಗಂ ಕೌಟಿಲ್ಯದಿಂದೆಂದು ಮಾ |

ನ ಕಷಾಯಾಶಯನಾತನಿದರ್ ಪುರಮಂ ಸಿಂಹೋದರಂ ಮುತ್ತಿದಂ || ೩೪ ||

ಅದಱನಾತನೊಳಾದ ಭೀತಿಯಿನೀವಿಷಯಮಿನಿತುಂ ಪಾಟಾದುದಾ ದಶಪುರ
ಮುಮಿದೆ ದೆಸೆಯದಿಲ್ಲಿಗನತಿದೂರಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಪೋಪುದುಂ—

ಮ || ವ್ರತಮಂ ಪಾಲಿಸಿದಂ ಮಹಾಪುರುಷನೆಂಬೀ ಸಂತಸಂಗೆಟ್ಟು ದು |

ರ್ಮತಿ ಸಿಂಹೋದರನಪ್ರಮತ್ತ ಚರಿತಂಗಾ ವಜ್ರಕರ್ಣಂಗೆ ದು ||

ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಬಂದು ಪುರಮಂ ಮುತ್ತಿದರ್ಪಂ ತನ್ಮದೋ |

ದ್ಧತನಂ ಬಾರಿಸವೇಟ್ಟುದಲ್ಲದೊಡುಪೇಕ್ಷಾ ದೋಷಮೇನಾಗದೇ || ೩೫ ||

ಕದನೋದ್ಯೋಗದಿನಾಳ್ವನೆತ್ತಿಬರೆಯುಂ ಬೆಳ್ಳುತ್ತು ಬೆನ್ನಿತ್ತನಿ |

ಲ್ಲ ದೃಢಾತ್ಮಂದಳೆದಂ ಪಲರ್ ಪೊಗಟ್ಟಿನಂ ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂ ಪೂಣೈದ ||

ಪ್ಪಿದನಿಲ್ಲಿಹಿಕ ಲಾಭಮಂ ಬಗೆದನಿಲ್ಲೇವೇಳ್ವೆ ಸದ್ವೃಷ್ಟಿಗ |

ಲ್ಲದಸದ್ವೃಷ್ಟಿಗೆ ವಜ್ರಕರ್ಣನೆ ವಲಂ ಕೈಯಂ ನೊಸಲ್ಸುಯ್ಯದಂ || ೩೬ ||

ಎನುತ್ತವರಲ್ಲಿಂ ¹ತಳದರ್ ದಶಪುರಮನೆಯೈವಪುದುಂ—

ಉತ್ಸಾಹ || ಹರಿಯ ಬಳನ ನಡುವೆ ಸೀತೆ ಪೊಳೆಯೆ ಚಳ ವಿಲೋಚನಂ |
ಕರಿಯ ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲ ನಡುವೆ ಪೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನಂದದಿಂ ||
ಬರೆ ಕಡಂಗಿ ವಜ್ರಕರ್ಣನವರನಾತ್ಮ ರಾಜ ಮಂ |
ದಿರದ ಪೊನ್ನ ನೆಲೆಯ ಮಾಡದಿದಿರೊಳಿದುರ್ ನೋಡಿದಂ || ೩೭ ||

ಕಂ || ಅತಿ ಲಲಿತ ಗಮನವತ್ಯಾ
ಯತ ನಯನಮನೂನವಕ್ಷಮಾಜಾನು ವಿಳಂ ||
ಬಿತ ಬಾಹುಯುಗಲಮಪ್ರಾ
ಕೃತಮಾ ಸೌಂದರ್ಯಮಿನ್ನರಂ ಕಂಡಱಿಯೆಂ || ೩೮ ||

ಕಾರಣ ಪುರುಷರಿವರ್ ಸಾ
ಧಾರಣರಲ್ಲರ್ ತೃಣೇಕೃತ ತ್ರಿಭುವನರೇ ||
ಕಾರಣವೇಟ್ಟಿಂದರೊ ಬಲ
ನಾರಾಯಣರಪರಿನ್ನರುಱಿದರುಮೊಳರೇ || ೩೯ ||

ಎಂದು ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯ ಸ್ತಿಮಿತ ಲೋಚನನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪುದು
ಮವರ್ ಪುರದುತ್ತರ ಗೋಪುರದ ಜಿನೇಂದ್ರ ಮಂದಿರಮನೆಯ್ವೆ ವಂದು ಮೂಱು
ಸೂಟ್ಟಿಲಗೊಂಡು ಜಗತ್ತಯ ಪ್ರಭುವಿಂಗಭಿಮುಖರಾಗಿ—

ಕಂ || ಜಯ ಜಿತವೃಜಿನ ಜಿನೇಶ್ವರ
ದಯಾನದೀ ಪುಳಿನ ರಾಜಹಂಸ ಭವಾಂಭೋ ||
ಧಿಯ ತಡಿಯನೆಯ್ವಿಸೆಮ್ಮಂ
ನಯ ನಿಕ್ಷೇಪ ಪ್ರಮಾಣ ಪಾತ್ರದಿನರುಹಾ || ೪೦ ||

ನೇವಾಳಮೆಂದು ಕೆಲಬರ್
ಪಾವಂ ಪಿಡಿವಂತೆ ದೇವ ನೀನಲ್ಲದರಂ ||
ದೇವರಿವರೆಂದು ಪಿಡಿದಿ
ನ್ನೇವಿಧಿವಟ್ಟಪರೊ ಮೋಹ ಮೂರ್ಛೆಯಿನರುಹಾ || ೪೧ ||

ನಿನಗೆ ರಸಮೊಂದೆ ಶಾಂತಮೆ
ಜಿನೇಂದ್ರ ಮನಮಾ ರಸಾಂಬು ನಿಧಿಯೊಳಗವಗಾ ||
ಹನ್ನಮಿದುರ್ ಮಿಕ್ಕ ರಸಮಂ
ಕನಸಿನೊಳಂ ನೆನೆಯದಂತು ಮಾಡೆಮರುಗಹಾ || ೪೨ ||

ಕಂ || ಮಣಿಭೂಷಣ ಭರದಿಂ ತನು
ಕಿಣಮಪ್ಪುದದೇಕೆ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಲ ಗುಣ ಭೂ ||
ಷಣಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ ಪಡೆವೆಂ
ಪ್ರಣಯಮನಪವರ್ಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗದಱಿಂದರುಹಾ || ೪೩ ||

ಸಿಂಗದ ಮಾರ್ದನಿ ಮದಮಾ
ತಂಗಮನಳಱಿಸುವವೋಲೊನಿಜ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ ||
ಪಿಂಗದೆ ಮನದೊಳ್ ನಿಂದಿರೆ
ಪಿಂಗಿಸುವುದು ಜನನ ಮರಣ ದುಃಖಮನರುಹಾ || ೪೪ ||

ಮೆಚ್ಚೆಗಡಮಳಿಯೆಗಡ ಬಗೆ
ಬೆಚ್ಚಿರೆ ಬೇಱಾಗೆ ನಿನ್ನ ಪದದೊಳ್ ಮನುಜಂ ||
ಗುಚ್ಚಗತಿ ನೀಚಗತಿ ವಡೆ
ವಚ್ಚರಿ ಕಣ್ಣಿವ ತಿಳಿನನಱಿಪೆಮಗರುಹಾ || ೪೫ ||

ಜ್ಯಾಯಂಗೆ ನೀನೆ ವಲಮಾ
ದೇಯಂ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಂ ||
ಹೇಯಂಗಳೆಂಬ ತತ್ತ್ವೋ
ಪಾಯಮನೆಮಗೀವುದೇವೆವುಱಿದುವನರುಹಾ || ೪೬ ||

ನಿತ್ಯಸುಖಮಾತ್ಮ ರೂಪಮು
ನಿತ್ಯಸುಖಂ ಮೋಹರೂಪವೆಂಬ ವಿವೇಕಂ ||
ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಮದಱಿಕ್ಕೊಳ
ಗತ್ಯಂತಾನುಭವ ವಿಭವಮಕ್ಕೆಮಗರುಹಾ || ೪೭ ||

ಎಂದು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದು ಜಿನಮುಖ ದರ್ಶನದಿಂ ಹರ್ಷಚಿತ್ತರಾಗಿ
ಚೈತ್ಯಾಲಯದ ಪಟ್ಟಶಾಲೆಯ ಮುಂದಣ ಪರಿಸೂತ್ರದ ಸುತ್ತಣ ಸರೋವರಂಗಳೊ
ಳಲರ್ಧ ತಾವರೆಯ ತನಿಗಂಪಂ ತಲಿಕ್ಕಿಸಿ ತೀಡುವ ತಣ್ಣಾಳಿಯ ಸೋಂಕಿಂ ಗಮನ
ಪರಿಶ್ರಮಮನಾಱಿಸುತಿರ್ಪುದುಮಾಗಳಲ್ಲಿಗೆ ವಜ್ರಕರ್ಣನಟ್ಟಿದ ಬಲ್ಮಾನಸರ್
ಬೋನಮಂ ತಂದು ವಿನತರಾಗಿ ಮಾರ್ಬಲಂಬಳಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ ದೂಸಱಿಂದೆಮ್ಮರಸಂ
ವಜ್ರಕರ್ಣಂ ತಾಂ ಬರಲುಂ ನಿಮ್ಮಂ ಬರಿಸಲುಮಱಿಯದೆಮ್ಮನಟ್ಟಿದನೆಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮಣಿಮಯ ಭಾಜನದೊಳಘ್ಯಪಾದ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಭ್ಯಾಗತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ
ಗೆಯ್ದುದುಮವರಭ್ಯವಹೃತಿಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಕೈಘಟ್ಟಿಯುಮಂ ತಾಂಬೂಲಮಂ

ಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾನಸರಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿದನಂತರಂ ದಾಶರಥಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ಮ॥ ಸೃ॥ ಅನಿಮಿತ್ತಂ ವಜ್ರಕರ್ಣಂ ನಮಗೆ ವಿನಯಮಂ ಮಾಡಿದಂ ಮಾನ್ಯನಾತಂ ।
ಗನುದಾತ್ತಂ ಮತ್ತಚಿತ್ತಂ ಮುಳಿದು ಬಳಸಿ ಸಿಂಹೋದರಂ ಕಾದಲೆಂದಿ ॥
ದರ್ಶನದಂ ನೀಂ ಬಾರಿಸೆಂಬೀ ನುಡಿ ಕಿವಿವುಗೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಬಾಣಾ ।
ಸನಮಂ ಕೈವಾರ್ದನಿಲ್ಲಂತಕನ ಬೆಸದೆ ಕಾಳಾಹಿ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದಂ ॥ ೪೮ ॥

ಅಂತು ಬಂದರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ನಿಂದು ಪಡಿಯುಜನೊಡನೆ ಸಿಂಹೋದರನ ಸಭೆಯನಭಯಂಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ ॥ ಎಜಗುವುದಂತಿಕೆಮ ಕಾ
ಯ್ವಿಜಗುವ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಘನ ರವಂ ಕೈಮಿಗೆ ನಾ ॥
ಡೆಜಿಯಂ ಭರತಂ ಬೆಸಸಿದ
ತೆಜನಂ ಕೇಳೆಂದು ಪೀತವಸನಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೪೯ ॥

ಜಿನಪತಿಗಲ್ಲದೆ ಪೊಡೆವಡೆ
ನೆನೆ ದೋಷಿಯೆ ವಜ್ರಕರ್ಣನುಲುವುದು ಮುಳಿಸಂ ॥
ವಿನಮದಮರೇಂದ್ರನೆನಿಸಿದ
ಜಿನೇಂದ್ರನೊಳ್ ನಿನಗೆ ಗಂಡ ಮಚ್ಚರಮುಂಟೇ ॥ ೫೦ ॥

ಅವ್ರತಿಕಂಗೆಜಗದ ವೀ
ರ ವ್ರತಮಂ ಕೇಳ್ವ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಳ್ವದ ನಿ ॥
ನ್ನಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ವರ್ಯಜ
ನ ವ್ರಿಡಾಕರಮದಂ ವಿಚಾರಿಸವೇಡಾ ॥ ೫೧ ॥

¹ಸುತ್ತುಲುವುದು ಮನ್ನಿಸೆ ಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನಾಜ್ಞೆಯನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ಯೆ ಕೊಡೆ ನೆಟಲ್ ॥
ನೆತ್ತಿಗೆ ಗೆಂಟಕ್ಕುಮಿದಂ
ಮತ್ತೆನಿಸದಿರುಚಿತಮಲ್ಲು ಗುಣವಿದ್ವೇಷಂ ॥ ೫೨ ॥

ಎನೆ ಸಿಂಹೋದರಂ ಘನರವಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಲ್ದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಮುನಿದು—

ಕಂ || ಶ್ರೀಯಮನೇನಗಱಿಪಲುಪಾ
 ಧ್ಯಾಯನೆ ತನಗಱಿಯನಱಿವನಪ್ಪೊಡೆ ಭರತಂ ||
 ಜ್ಯಾಯನ ರಾಜ್ಯಮನಯ್ಯ ಕ
 ನೀಯಂ ಕೈಕೊಂಡ ತೊಂಡು ತನಗಾವುಚಿತಂ || ೫೩ ||

ಅಣ್ಣನ ಮಾತಂ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಕಣ್ಣಿಱಿದೋಸರಿಸಿದಂ ಜನಾರ್ದನನಿದಿರೊಳ್ ||
 ತಣ್ಣನೆ ಹರಿಪೀಠದೊಳಿ
 ಪರ್ಣಣನೆ ತಾಂ ತನ್ನ ಬೀರಮೆನ್ನಱಿಯುದುದೇ || ೫೪ ||

ಎನ್ನಾಳೆನಗೆಱಗದೊಡವ
 ನನ್ನಿಯಮಿಸುವೆಡೆಗೆ ತಾನುಮೆನಗರಸನೆ ಬಂ ||
 ದೆನ್ನಂ ನಿಯಮಿಸುಗೆಮ ತ
 ನ್ನೆನ್ನಳವಂ ಸಮರ ಮುಖದೊಳಱಿಯಲ್ಬರ್ಕುಂ || ೫೫ ||

ಎನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮಂದಸ್ಥಿತ ಮುಖಾರವಿಂದನಾಗಿ—

ಕಂ || ಅಧಿರಾಜಂಬರೆಗಂ ಕದ
 ನ ಧುರೀಣಂ ಗಂಡನಾವನೆನೆ ಮುನಿದು ಘನ ||
 ಪ್ರಧನ ರತಂ ಸಿಂಹೋದರ
 ನಧೋಕ್ಷಜಂಗೊರೆಯಿನ್ನುರ್ಚಿದಂ ಕೂರಸಿಯಂ || ೫೬ ||

ಅಗಳದಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು—

ಕಂ || ಕಡಿತಲೆಯಂ ತೂಗುತ್ತಂ
 ಕಡಿತಲೆಕಾಱರ್ ಕಡಂಗಿ ಬರೆ ಬಱುಗಯ್ಯೊಳ್ ||
 ತುಡುಕೆ ಪಿಡಿಡೆತ್ತಿ ಮಸಕದಿ
 ನೆಡೆಯುಡುಗದೆ ಸಿಲೆಯೊಳಸಗವೊಯ್ಲಂ ಪೊಯ್ವಂ || ೫೭ ||

ಉ || ಒರ್ವರಿನೊರ್ವರಂ ಮುಱಿಯೆ ಮೋದಿದನೊರ್ವರಿನೊರ್ವರಂ ಭುಜಾ |
 ಗರ್ವದಿನೋವದಿಟ್ಟಿನಱಿಯಟ್ಟಿ ಸಿಡಿಲ್ಪೊಡೆವಂತೆ ಪೊಯ್ದನೋ ||
 ರೊರ್ವರಿನೊರ್ವರೊರ್ವರನಗುವಿಸಿ ಸೌಳನೆ ಸೀಳ್ವನಿಂತಿದೇಂ |
 ಮಾರ್ವಲಮಂ ಪಡಲ್ವಡಿಪಳುರ್ಕೆಗೆ ನಿರ್ದಯನೋ ಜನಾರ್ದನಂ || ೫೮ ||

ಅದಂ ಕಂಡು ಸಿಂಹೋದರಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಸಿಂಹದಂತೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವುದುಂ—

ಕಂ || ಬಾಳಂ ಬಂಚಿಸಿ ಪಿಡಿದಂ

ಬಾಳಕನಂ ಪಿಡಿವ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿಂದವನಂ ಬಿ ||

ಲ್ಲಾಳನೆಟಿದುಯ್ದನಾವಂ

ಕಾಳೆಗದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ಕೂರ್ಪಂ ತೋರ್ಪಂ

|| ೫೯ ||

ಆಗಲಾ ಕಳಕಳಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೀರೆ ಮೇಜಿದಪ್ಪಿದಂತೆ ಬೆಂದಗುಳ್ಳು ಬರ್ಪ
ಮಾರ್ಪಡೆಗೆ ಕಡೆಗಾಲದ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಪೆಡಂಮಗುಟ್ಟು—

ಕಂ || ಕೂರಾಳಿಂ ಕೂರಾಳಂ

ತೇರಿಂ ತೇರಂ ಕಡಂಗಿ ಹಯದಿಂ ಹಯಮಂ ||

ವಾರಣದಿಂ ವಾರಣಮಂ

ನಾರಾಯಣನಿಟ್ಟು ತವಿಸಿದಂ ಮಾರ್ಬಲಮಂ

|| ೬೦ ||

ಉ || ಏನುಱಿದಾಂಪುದುಂ ಜವನವೋಲ್ ತವೆ ಕೊಂದನೊ ವೈರಿ ಸೇನೆಯಂ |

ಮಾನವನಂದಮಲ್ಲಮಿದು ದಾನವನಂದಮೆನಲ್ ಬೃಹದ್ಬಲಂ ||

ಮಾನವರಿಂ ಹಯ ಪ್ರಕರಮಂ ಹಯದಿಂ ರಥಮಂ ರಥಂಗಳಿಂ |

ದಾನೆಯನಿಟ್ಟು ಕೈಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆ ಕೈದುವೆನಲ್ ಜನಾರ್ದನಂ || ೬೧ ||

ಅಂತಗುರ್ವಮದ್ಭುತಮುಮಾಗೆ ಕಾದಿ—

ಮ || ಚಕಿತಾರಾತಿ ಚತುರ್ಬಲಂ ಬಲಯುತಂ ದೋಸ್ತಂಭದೊಳ್ ಸಾಲಭಂ |

ಜಿಕೆವೋಲ್ ರಂಜಿಸೆ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಘುವೀರಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಂ ||

ಟಕನಂ ಬಾಲ್ಡಿಲೆಗೊಂಡನುಯ್ದನಿಭಮಂ ಪಂಚಾನನಂ ಹಸ್ತಿ ಮ |

ಸ್ತಕ ಮಸ್ತಿಷ್ಕ ರಸಾನುರಕ್ತ ರಸನಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು ಕೊಂಡುಯ್ಯವೋಲ್ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಕರುಮಾಡದೆರಡನೆಯ ನೆಲೆಯೊಳಿದುರ್
ವಜ್ರಕರ್ಣಂ ಕರ್ಣಾಂತ ವಿಶ್ರಾಂತ ವಿಸ್ಫಾರಿತ ವಿಲೋಚನನಿದೇನೆಂದು ನೋಡುತ್ತ
ಮಿರೆ—

ಮ||ಸೃ||ಗಣನಾತೀತಾನ್ಯ ಸೇನಾಂಗಮನನಿತುಮನೇಕಾಂಗದೊಳ್ ಶೂನ್ಯ ಹಸ್ತಂ |

ರಣದೊಳ್ ಸೀಳ್ವೊಟ್ಟಿ ಸಿಂಹೋದರನನುಜಿದೆ ಕೊಂಡುಯ್ದನುದ್ಧಂಡನೀತಂ ||

ಗೆಣೆಯಾವಂ ಗಂಡನೆಂದಾ ಪುರಜನವನಿತುಂ ¹ವಿಸ್ಫುರತ್ಪಕ್ಷ್ಮವಿಕ್ಷೇ |

ಪಣಮೆಯ್ದಂದೀಕ್ಷಿಸಿತ್ತುತ್ಸುಕ ಸರಭಸ ಯಾನಂ ಗತಾನ್ಯಾವಧಾನಂ || ೬೨ ||

1. ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತ ವಿಕ್ಷೇಪಣ. ಕ. ಖ. ಗ; ವಿಸ್ಮಯತ್ಪಕ್ಷ್ಮವಿಕ್ಷೇಪಣ. ಘ.

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಅವಿರಳ ಗಳದಶ್ರು ಜಲ

ಸ್ಥವ ಧೌತ ಕಪೋಲತಳಮವಂತೀಶ್ವರನಂ ||

ತವುರಂ ಪರಿಪಾಳಿಪುದೆ

ಮೃವತಂಸಮನೆಂದು ಬಂದು ಕಾಲ್ಗೆಟಗುವುದುಂ

|| ೬೪ ||

ಮ || ಮಲೆತಿರ್ದಂ ಗಡ ವಜ್ರಕರ್ಣನೊಳದಂ ನೀಂ ಮಾಣಿಸೆಂದಟ್ಟಿದಂ |

ಕೊಲಲೆಂದಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲ ರಾಮನಧಿರಾಜಂ ಚಿಂತೆ ಬೇಡಂತಜಿಂ ||

ದೆಲೆ ಸಿಂಹೋದರ ಮಾನಿನೀಜನಮೆ ಶೋಕೋದ್ರೇಕಮಂ ಮಾಣಿಮಂ |

ಜಲಿಮೆಂದಂ ಘನ ದುಂದುಭಿ ಧ್ವನಿಗಳೊಂದಾದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ || ೬೫ ||

ಅಂತವರ ಮನದ ಶಂಕಾ ಕಳಂಕಮಂ ಕಳೆದು ಸಿಂಹೋದರನನೆಟಿದುಯ್ಯುದು
ಮವನಿವರ್ ಬಲಾಚ್ಯುತರೆಂದಜಿದು—

ಚ || ಅತಿಬಲನಸ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕುಮಾರನ ವೀರರಸ ಪ್ರವಾಹಿನೀ |

ಪತಿತ ಮಹಾ ಮಹೀರುಹಮೆನಲ್ ನತನಾದನವಂತಿ ವಲ್ಲಭಂ ||

ಹತ ಸುಮನೋವಿಳಾಸನಪಸಾರಿತ ಮೂಲಬಲಂ ನಿರಸ್ತ ವಿ |

ಸ್ತುತ ನಯನಸ್ತಸಾರನವಿಚಾರನಿಳೇಶ್ವರ ಪಾದ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್

|| ೬೬ ||

ಆಗಳುದಾತ್ತ ರಾಘವಂ—

ಚ || ಮನದೊಳೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ದೋರ್ವಲ ಗರ್ವಮನಾನತಂಗಿ ¹ಸ |

ಮೃನದೊಳೆ ಭೀತಿಯಂ ಕಳೆದು ವಿಗ್ರಹದಾಗ್ರಹಮಿರ್ಕೆ ವಜ್ರಕ ||

ರ್ಣನೊಳನುಬಂಧಮಂ ಮಗುಟಿ ಮಾಲ್ಪುದು ನೀನೆನೆ ಜಾನಕೀ ಪ್ರಿಯಂ |

ವಿನಮಿತ ಮಸ್ತಕಂ ಮುಗಿದ ಕೈವೆರಸೆಂದನವಂತಿ ವಲ್ಲಭಂ

|| ೬೭ ||

ಉ || ದೇವರ ಸಮ್ಮವಾವುಗೆಗಳಂ ಪಿಡಿದೆಂಬುದನಿಂಬುಕೆಯ್ವ ಸ |

ದ್ಭಾವಮೆ ಸಾಲ್ಗು ಮೊಲ್ಲೆನುಟಿದೇನುಮನೀ ಬೆಸನಂ ನರೇಂದ್ರ ನೀ ||

ನೀವುದುಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯುದುಮಪೇಕ್ಷಿಸುವೆಂ ಫಲ ಮೂಲ ವಲ್ಕಲ |

ಪ್ರಾವರಣಾದ್ರಿ ಕುಂಜ ವನ ವಾಸ ಪವಿತ್ರ ತಪಶ್ಚರಿತ್ರಮಂ

|| ೬೮ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಬಲುಗಯ್ಯೊಳೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್
ಮುಲವಕ್ಕಮನಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ಲು ಸಿಂಹೋದರನಂ ||
ಸೆಜಿಗೊಂಡುಯ್ದಂ ಕೃಷ್ಣಂ
ಪೆಜಿಗೆ ಪೇಟಾ ಬಾಹುವೀರ್ಯವಿನಿತಾದಪುದೇ || ೬೯ ||

ಎಂದು ಮನದೊಳೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಪರಿವೃತ ಕತಿಪಯ ಪರಿಜನಂ ವಜ್ರಕರ್ಣಂ
ವಜ್ರಕುಂಡಲ ಮರೀಚಿ ಪಗಲ ಸಿರಿಗೆ ಕಣ್ಣೆಜವಿಮಾಡೆ ದೂರೋತ್ಸಾರಿತ ವಿಚಿತ್ರಾ
ತಪತ್ರ ವಿವಿಧ ವಾಹನಂ ಬಸದಿಯಂ ಬಲಗೊಂಡು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದತಿಸಂಭ್ರ
ಮದಿಂ ಬಂದು ಮಣಿಮಕುಟ ಮಯೂಖ ಲೇಖಿ ಪಸರಿಸೆ ದೀಪವರ್ತಿ ನಿಧಿಗೇಜಗು
ವಂತೆಜಗುವುದುಂ—

ಮ || ಬಲವದ್ವೈರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆಜಿದುಕೊಂಡಂತಿದುರ್ವಂ ರಾಮ ಕೋ |
ಮಲ ಪಾದ ದ್ವಿತಯಂ ನತಂಗೆ ಪಡೆದತ್ತತ್ಯುನ್ನತಾಂಗುಷ್ಠದಿಂ ||
ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಪ ನಖಂಗಳಿಂ ತಳದ ಕೆಂಪಿಂ ವಜ್ರಕರ್ಣಂಗೆ ನಿ |
ಶ್ಚಲಮಪ್ಪಂತಿರೆ ಬೇಗಮುನ್ನತಿಯನುದ್ಯತ್ತೇಜಮಂ ರಾಗಮಂ || ೭೦ ||

ಕೊಟ್ಟುದು ರಾಗಮಂ ತಳಮುದಂಶುಗಳಿಂ ನಖಪಜ್ಜಿ ಪಟ್ಟಮಂ |
ಕಟ್ಟಿದುದುನ್ನತಾಂಗುಲಿ ಸಮುನ್ನತಿಯಿಂ ಚರಣಾನತಂಗೆ ಮುಂ ||
ದಿಟ್ಟುದು ವಜ್ರಕರ್ಣ ವಸುಧಾ ರಮಣೀ ರಮಣಂಗೆ ತೊಟ್ಟಿನಲ್ |
ಪುಟ್ಟಿಸಿದತ್ತು ಮೆಯ್ನವಿರ್ಗಳಂ ರಘುವೀರ ವಚಸ್ಸುಧಾರಸಂ || ೭೧ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ || ಎಜಗದೊಡೆ ನೀಚ ವೃತ್ತಿಯ
ನೆಜಗಿದೊಡುನ್ನತಿಯನೀವ ವಿಪರೀತ ಗುಣ ||
ಕೈಜಿವೆಟ್ಟಿನಿಸಿದುಪೇಂದ್ರಂ
ಗೆಜಗಿದನಾದರದೆ ವಜ್ರಕರ್ಣನರೇಂದ್ರಂ || ೭೨ ||

ಅಂತು ವಿನತನಾಗಿ—

ಕಂ || ಮನಮಂ ಕಾರುಣ್ಯ ರಸಂ
ತನುವಂ ರಾಘವನ ದೇಹರುಚಿ ಪುದಿಯೆ ಸುಧಾ ||
ವನನಿಧಿಯೊಳ್ ಮುಳುಗಿದವೋ
ಲನುರಕ್ತಂ ಮುಂದೆ ಮುಗಿದ ಕೈವೆರಸಿದಂ || ೭೩ ||

ಅಂತು ಸಮುಚಿತ ಪ್ರದೇಶದೊಳಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಭಂಗಿ ಮನಸಿಜನ ಗಾಡಿಗೆ
 ಭಂಗಮನೊಡರಿಸೆ ಕಿರೀಟ ಕಿರಣಂ ನಭಮಂ ||
 ರಂಗಿಸೆ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಚತು
 ರಂಗ ಬಲಂ ಬೆರಸು ವಿದ್ಯುದಂಗಂ ಬಂದಂ

|| ೭೪ ||

ಅಂತು ಬಂದು—

ಕಂ || ಶ್ರೀಮುಖ ದರ್ಶನಮೊಡರಿಸೆ
 ರೋಮಾಂಚಮನೆಜಿಗಿ ವಿದ್ಯುದಂಗಂ ಮುನ್ನಂ ||
 ಕಾಮಧ್ವಂಸಿಗೆ ಬಲಿಯಂ
 ರಾಮಂಗಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಮಾನತನಾದಂ

|| ೭೫ ||

ಅಂತಾನತನಾಗಿ ವಜ್ರಕರ್ಣನ ಕೆಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿಪುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರ
 ನೀತನಾರ್ಗಿನೆ ವಿದ್ಯುದಂಗನೆಂಬಂ ಕುಂಡಳಪುರದ ಪರದನುಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಪರದುವೋಗಿ
 ಕಾಮಲತೆವೆಸರ ಪೆಂಡವಾಸದ ವಿಲಾಸಿನಿಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗಿದಾರ್ಕೆಯತ್ತಣಿಂ ಸಿಂಹೋ
 ದರನೆನಗೆ ರತ್ನತ್ರಯಾರಾಧಕಂಗಲ್ಲದೆ ಪೆಜರ್ಗಿಜಗನೆಂದುದರ್ಕೆ ಕಡುಮುಳಿದು
 ಕೊಲಲೆಂದು ಬಂದು ಬಲಿಯಟ್ಟಿದುದಂ ಕೇಳ್ವದುವೆ ಪೊಟ್ಟಾಗೆ ದಶಪುರಕ್ಕೆ
 ಬರುತುಮಿದಿರೊಳೆನ್ನಂ ಕಂಡೆನಗೀವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಟ್ಟು ಪೋಗಲೀಯದೆ ಮಗುಟಿ
 ಬಂದು ನಿನ್ನಾದುದನಪ್ಪೆನೆಂದು ಕದನ ಸಹಾಯನಾಗಿದರ್ನಕಾರಣ ಬಂಧುವೀತ
 ನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ತದನಂತರಂ ವಜ್ರಕರ್ಣನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ರಾಮದೇವಂ
 ನಿಜವ್ರತ ಪರಿಪಾಲನ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ, ಮೆಚ್ಚಿದುದಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳನೆ ಮಹಾ
 ಪ್ರಸಾದಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಪ್ರಾಣೋಪಕಾರಮಂ ಕ
 ಲ್ಯಾಣಮನೆನಗಿತ್ತು ದೇವ ತಣಿಯದ ನಿಮ್ಮಾ ||
 ತ್ರಾಣ ಪ್ರವೀಣ¹ ಪರಮ
 ಪ್ರಾಣಿ ಹಿತಾಚರಣವಿತರ ಸಾಧಾರಣಮೇ

|| ೭೬ ||

ಅಣುವಿಂ ಕಿಱಿದಾದುದು ಧಾ
 ರಿಣಿ ದೇವರ ಬಗೆಗೆ ದೇವ ನಿಜ ಸತ್ವಗುಣಂ ||
 ಫಣಿಪತಿಗಮರಿದು ಮನುಜಂ
 ಗಣನಾರ್ಹನೆ ಪೊಗಲೊಂದೆ ನಾಲಗೆಯ ಜಡಂ

|| ೭೭ ||

ಕಂ || ದೇವರ ಬರವೆನಗಾದುದು

ದೇವರ ಬರವೆನ್ನಸಯ್ವಿನಿಂ ದೇವ ಭವ ||

ತೇವೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆನಗಿ

ನ್ನಾವುದುಮರಿದುಂಟಿ ಬೇಡಿ ಪಡೆವನಿತುವರಂ

|| ೭೮ ||

ಅದೃಷ್ಟಿಂ ದೇವ ಸಿಂಹೋದರಂಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರನದರ್ಶ ಮೆಚ್ಚಿ—

ಚ || ಕಡೆದೊಡೆ ಪಾಲ್ಗಡಲ್ ವಿವಿಧವಸ್ತುವನೀಯದೆ ತೇಯೆ ಚಂದನಂ |

ಕುಡದೆ ಸುಗಂಧಮಂ ಪಿಟುಯೆ ಕರ್ಬಿನಿದಾಗದೆ ಕಾಸೆ ಕಾಂಚನಂ ||

ಪಡೆಯದೆ ಕಾಂತಿಯಂ ನಿಜದಿನೊಳ್ಳಿದರಪ್ಪವರೆಂತು ಬಾಧೆವ |

ಟ್ರೊಡಮುಪಕಾರಮಂ ಪೆಟಿಗೆ ಮಾಡದೆ ಬಾಧೆಯನೇಕೆ ಮಾಡುವರ್ ||೭೯||

ಕಂ || ¹ಇಱಿಯಲೈ ಬಗೆದು ಸಿಂಹೋ

ದರನಿರೆಯುಂ ವಜ್ರಕರ್ಣನೊಳ್ಳನೆ ಬಗೆದಂ ||

ಪರಪೀಡಾ ಕರಣದೊಳೇಂ

ಪರೋಪಕಾರ ಪ್ರಿಯಂಗೆ ಬಗೆ ಬಂದವುದೇ

|| ೮೦ ||

ಎಂದು ನುಡಿದನಂತರಂ ದಾಮೋದರಂ ಸಿಂಹೋದರಂಗಂ ವಜ್ರಕರ್ಣಂಗಂ
ಪರಸ್ಪರ ಕರಗ್ರಹಣದಿಂ ಮನದ ಕಲುಷಮಂ ಕಳೆದು, ನಾಡುಮಂ ಬೀಡುಮಂ
ಪಚ್ಚುಕೊಟ್ಟು—

ಕಂ || ನುಡಿ ಕಿತ್ತಡವೆನಿಸದೆ ನೇ

ರ್ಪಡುಗಿಡದೆ ನರೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿರ್ಪುದಿದಂ ||

ಕಡೆಗಣಿಸೆ ಬಲಿಕ್ಕುಣ್ಣನ

ತುಡುವ ಶಿಲೀಮುಖದೊಳುಂಟಿ ಮುಖದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಂ

|| ೮೧ ||

ಎಂದು ನಿಯಮಿಸುವುದುಂ ವಜ್ರಕರ್ಣಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನೋರಥಂ ದಾಶ
ರಥಿಯಂ ದೇವರೆನ್ನಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವದೆಂದುಯ್ವ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ತುಱುಗಿದುವು ತೋರಣಂ ಕೈ

ನಿಱುದುವು ಗುಡಿ ಕಿವುಡುವೀಳ್ವಿನಂ ದಿಕ್ಕರಿಗಳ್ ||

ಪಱಿ ಮೊಳಗಿದುವುನ್ನತಿ ಕ

ಣ್ಣಿಱಿದಂತೆಮೊಲಾದುದುತ್ಸವಂ ದಶಪುರದೊಳ್

|| ೮೨ ||

1. “ಅರಿಯಲೈ” ಎಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸವಿರೋಧವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸುಟ್ಟ ತೋಟಿ—

ಮ॥ ಸ್ತ॥ ವನಿತಾರತ್ನಂ ದಲಾ ಕೋಮಲೆ ಜನಕಜೆ ರಾಮಂ ದಲಾ ಬರ್ಪ ನೀಹಾ ।
ರ ನಗೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಂಶು ಸಿಂಹೋದರ ಕದನ ಮದೋದ್ರೇಕ ರೌದ್ರ ಗ್ರಹೋಚ್ಛಾ॥
ಟನ ಮುದ್ರಾ ಮಾಂತ್ರಿಕಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆ ದಲೆನುತುಂ ಬೇಗಮೆಯ್ದುಂದುಪೌರಾಂ ।
ಗನೆಯರ್ ಕಣ್ಣಾರ್ವಿನಂ ನೋಡಿದರಲರ್ಗಣೆಯಂ ತಾಗೆ ನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗಂ॥೮೩॥

ಅಂತು ಪೌರಜನದ ಮನದೊಡನೆ ಪುರಮನರಮನೆಯುಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಣಿ
ಮಯಮಂಟಪದೊಳಿಕ್ಕಿದ ಮಣಿಮಯಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿರ್ಪುದು
ಮಭಿಜನ ಸನಾಭಿಜನ ಸಹಿತನಾನತನನರ್ಘ್ಯ ಮಣಿಭಾಜನದೊಳರ್ಘ್ಯ ಪಾಡ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ಸಿಂಹೋದರನುಮನೊಡನೆಯರಸುಮಕ್ಕಳುಮಂ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂ
ಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿ ಸತ್ಕಾರಮನಂದಿನ ದಿನದೊಳ್ ಮೆಟ್ಟಿದು
ಮುಡಿವಸಂ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ತನ್ನ ತನುಜೆಯರನೆಣ್ಣ
ಕನ್ನೆಯರಂ ವಜ್ರಕರ್ಣನುಟಾದರನಿತ್ತರ್ ॥
ಚೆನ್ನೆಯರನವನಿಪಾಲ
ರ್ಮನ್ನೂರ್ವರನಲ್ಲಿ ಮದುವೆನಿಂದನುಪೇಂದ್ರಂ

॥ ೮೪ ॥

ಅಂತು ದಶಪುರದೊಳ್ ಸಿಂಹೋದರನನುಜ್ಞೆಗೆ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಳಿಸಿ ಕೆಲವು
ದಿವಸಮಿಸಿನಂ—

ಉ ॥ ನೀರಸವಾಗೆ ಬಳ್ಳಿ ಗಿಡು ಪೆರ್ಮರಗಳ್ ಕರಯಂತ್ರ ನಾಳದಿಂ ।
ಭೂ ರಸಮೆಲ್ಲಮಂ ತೆಗೆಯೆ ಭಾನು ದವಾನಲ ಧೂಮ ಧೂಸರಂ ॥
ಕಾರಿರುಳಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ದೆಸೆ ಬಂದುದು ಬೇಸಗೆಗಾಲಮಸ್ತ ಕಾ ।
ಸಾರಕ ಸಾರಮಸ್ತಮಿತ ಮಾರುತನುಧ್ಗತ ಚೀರಿಕಾ ರುತಂ

॥ ೮೫ ॥

ಕಂ ॥ ಕರೆದುವು ಸೀರುಡುಗಳ್ ಪೆ
ರ್ಮರಂಗಳೆಲೆಯಿಕ್ಕಿ ಕಟಲೆ ಬಿಟ್ಟುವು ತೊಟ್ಟಿಗಳ್ ॥
ಪರಿಗೆಟ್ಟುವು ಬೆಳ್ಳಯಲೊಳ್
ಸರಳಿಸಿದುವು ಮರುಮರೀಚಿಕಾ ವಾಹಂಗಳ್

॥ ೮೬ ॥

ಸಾರಂ ಕಿಡೆ ಪಾರ್ಥಿವ ಪರಿ

ವಾರಂ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುನೋಪವೋಲ್ ಪೋದುವು ನಿ ॥

ಸ್ವಾರ ಸರೋಜಾಕರದಿ ~

ಸಾರಸ ಕಲಹಂಸ ಚಕ್ರವಾಕ ಕುಟುಂಬಂ

|| ೮೭ ||

ಕಂ || ಪರಿವಾರಮನಿಸ ಬಹು ಜಲ

ಚರ ಮರಣದಿನಾದ ಖೇದದಿಂದೆದೆಯೊಡೆದಂ ||

ತಿರೆ ಕೂಡೆ ಬೀಡೆವರಿದುವು

ನಿರಂತರೋತ್ತಪನ ತಾಪದಿಂ ಪೆರ್ಗೆಜ್ಜಿಗಳ್

|| ೮೮ ||

ಉರಿವರಿವ ಬಿಸಿಲ್ ಸುಡೆ ಸೀ

ಕರಿವೋದುವಿವೆನಿಸಿ ತುಂಬಿಯುಂ ಕೋಗಿಲೆಯುಂ ||

ಮರಗಳೆಲೆವಜ್ಜಿಗಳೊಳ್ ಮೆ

ಯ್ಗರೆದುವು ಪಡುನೇಸಜಸ್ಪಿನಂ ಬೇಸಗೆಯೊಳ್

|| ೮೯ ||

ಮ||ಸ್ರ|| ಪಿಡಿದಿದೆಂ ನಲೈಯಿಂದೀಕೆಯುಮೆನಗೆ ಕರಂ ಕೂರ್ಪಳೆಂಬೀ ವಿವೇಕಂ |

ಕಿಡೆ ಜನ್ಮಾವಾಸಮಂ ಪೀಡಿಸಿ ನಳಿನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಕಾಯ್ದು ನೋವಂ ||

ಪಡೆದಂ ಚಂಡಪ್ರಭಂ ವಾರುಣಿಯನನುದಿನಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದರಾಗ |

ಕೈಡೆಗೊಟ್ಟುನ್ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ವರ್ತಿಸುವ ಕುವಲಯ ದ್ರೋಹನೇಗೆಯ್ಕು

ತೋಟಂ || ೯೦ ||

ಪೃಥ್ವಿ|| ವಿಕಾರಮಿನಿಸಿಲ್ಲೆನಲ್ ಮೆಜ್ಜಿದು ಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂ |

ದಕಾರ್ಯಪರನಾಗಿಯುಂ ಪರಮ ಯೋಗಿಯಿರ್ಪಂದದಿಂ ||

ದಕಂಪಿತ ಶರೀರನಿರ್ದುದು ಜಲಾಶಯೋಪಾಂತದೊಳ್ |

ಬಕಂ ದರ ನಿಮಿಲಿತಾಂಬಕನಶೇಷ ದೋಷಾಶಯಂ

|| ೯೧ ||

ಚ || ಭುವನ ಜನ ಪ್ರಸನ್ನ ಕಮಲಾಕರ ನಿನ್ನ ಪರಾರ್ಥ ಜೀವನಂ |

ತವುತರೆ ತೀವ್ರ ಕಾಲ ವಶದಿಂದಮೆ ನೀರಸಮಾಯ್ತು ನೀರಜಂ ||

ಕುವಲಯಮಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದು ವಿಷಾದಮನಂಚೆಗೆ ಖೇದಮಾಯ್ತು ಪೋ |

ದುವು ಪೊಣರ್ವಕ್ಕಿಗಳ್ ವಿಕಳಮಾದುವು ಮೀನ ಕುಳೀರ ಕೋಟೆಗಳ್ ||

ಚ || ಮೃಗ ಕುಲಮಾಸೆಗೆಯ್ಕು ಮೃಗ ತೃಷ್ಣಿಕೆಯಂ ಜಲಮೆಂದು ತೃಷ್ಣೆಯಿಂ |

ಪಗಲಿಟುವನ್ನೆಗಂ ಪರಿದು ಗಂಟಲುರಂಬರಮಾಜಿ ಬೆಂದೊವಲ್ ||

ತೆಗಳಿಗೆ ಬೀಟಿ ಬಾಯ್ಗೆ ಕರಿಸಂ ಬರೆ ನಾಲಗೆಗಿಟ್ಟು ನಟ್ಟ ದಿ |

ಟ್ಟಿಗಳೊಡನಳ್ಳಿ ಪೊಯ್ಯೆ ನಡೆಗೆಟ್ಟುವು ತೃಷ್ಣೆಯಿನಾರೊ ಬೇಯದರ್ || ೯೨ ||

ಚ || ದಿನಕರ ತೀವ್ರ ತಾಪಮುರಿಯೆಣ್ಣೆವೊಲಳ್ವೆ ಶರೀರ ತಾಪದಿಂ ।
 ವನರುಹ ಪಂಡಮಂ ತುರಿಸದಿಂದೊಳವೊಕ್ಕು ಕಡಂಗಿ ಕಿಟ್ಟಿದಂ ॥
 ಮುನಿಸಿನಳುರ್ಕೆಯಂ ಪಗೆಯ ನಂಟರೊಳಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ತೋರ್ಪವೋಲ್ ।
 ವನಗಜವೊಟ್ಟಿಕೊಂಡುದು ವೃಣಾಳಿಕೆಯಂ ನಿಜಮೂರ್ಧ ಪಿಂಡದೊಳ್ ॥

ಕಂ || ತಪನಾತಪದಿಂ ಚೇಷ್ಟಾ
¹ಕ್ಷಪಣೆಯನೊಳಕೊಂಡು ಕೋಳ್ಕಿಗಂ ಬೆಳ್ಳಿಗಮಾ ॥
 ತ್ಮ ಪುರೋಭಾಗದೊಳಿದೊಡ
 ಮುಪಶಮಿಸಿದುದೊಳ್ವನೀಗುಮಾತಪ ಯೋಗಂ ॥ ೯೫ ॥

ಉದ ಬಿಂದುಗೆತ್ತು ಗಿರಿ ಸಾ
 ನು ದೇಶದೊಳ್ ಕಾಯ್ದು ಬಿದಿರ ಪೊಸಮುತ್ತಂ ನುಂ ॥
 ಗಿದ ಸೋಗಿವಿಂಡಣಂ ಮಜು
 ಗಿದುವುಂಡಿಗೆ ಬೇಯೆ ಕೆಂಡಮಂ ನುಂಗಿದವೋಲ್ ॥ ೯೬ ॥

ಮ || ರವಿಕಾಂತೋಪಲ ವಹ್ನಿಯಿಂದಡವಿಗಳ್ ಭಸ್ಮಾವಶೇಷಂಗಳಾ ।
 ದುವರಲ್ವೊದುವು ಬೆಟ್ಟುಗಳ್ ನದನದೀ ದ್ರೋಣೀ ಜಲಂ ಕಾಸಿದೆ ॥
 ಣ್ಣೆವೊಲುವೇಲ್ವುವು ಮೂಷೆಯಿಟ್ಟ ತೆಜದಿಂ ಗ್ರಾವಸ್ಥಲಂ ಲೋಹವಾ ।
 ದುವು ರೇಣುಸ್ಥಲಿ ಕಾಜುವಿ ಲ್ವುವು ನಿದಾಘ ದ್ರಾಘಿಮೋದ್ರೇಕದೊಳ್ ॥ ೯೭ ॥

ಬಹುತಾಪಕ್ಕೆ ಬಿಗುರ್ತು ವಿಷ್ಣುಪಡೆವಂ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿನಂ ।
 ತುಹಿನಾದ್ರೀಂದ್ರಮನೊತ್ತುಗೊಂಡು ನಡೆವಂ ದೇವರ್ಕಳಾಗ್ನೇಯಮೆಂ ॥
 ದು ಹವಿರ್ಭಾಗಮನೊಲ್ಲದಿಂದುಕಲೆಯಂ ಕೊಳ್ವರ್ ಮೃಡಂ ಪಾರ್ವತೀ ।
 ಸ್ಪೃಹೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಮರುತ್ತರಂಗಿಣಿಯ²ನಂದಾಲಿಂಗನಂ ಮಾಡುವಂ ॥ ೯೮ ॥

ಅಂತತಿಪ್ರಬಲಮಾದ ನಿದಾಘ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ದಿನಮಂ ಕೆಲವಂ ದಶರಥ
 ತನುಜರ್ ದಶಪುರದೊಳಿದುರ್ ಪೋಗಲೊಡಂ ನೊಂ ॥
 ದನದರ್ಕೆ ವಜ್ರಕರ್ಣಂ
 ವಿನೀತರುತ್ತಮರಗಟ್ಟೆಯಂ ಸೈರಿಪರೇ ॥ ೯೯ ॥

1. ಕ್ಷಪಣತೆಯೊಳ. ಚ.

2. ನೊಲ್ದಾ. ಕ. ಖ. ಘ.

ಅಂತು ಸೀತಾಸಮೇತಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಬಲ್ಲಡವಿಯ ಬಟ್ಟೆವಿಡಿದು ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್—

ಕಂ || ರಾಘವನೆನ್ನಂ ತೃಣದಿಂ

ಲಾಘವಮೆನೆ ಬಗೆದನೆಂಬ ಮನದುಮ್ಮಳದಿಂ ||

ದಾಘಮನೊಳಕೊಂಡಂತೆ ನಿ

ದಾಘದ ಮುಂಬಗಲೆ ತಳೆದುದಿಳಿ ಕಡುಗಾಯ್ವಂ || ೧೦೦ ||

ಇನಕುಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀ

ತನಗಲ್ಲದೆ ತಾಳ್ವಲರಿದದಂ ರಾಮಂ ತ ||

ನ್ನನುಜಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದೊಡೆ

ಕನಲ್ದವೋಲ್ ಚಂಡಭಾನು ಬಿಸುಪಂ ತಳೆದಂ || ೧೦೧ ||

ಮ || ಇಳೆಯಂ ತಾಳ್ವಿದ ಸತ್ವದಿಂದಮೆನಗಂ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳೆಂಬೇವದಿಂ |

ಬಳ ನಾರಾಯಣರಂ ನಿಸರ್ಗ ಚಪಲಂ ದಾವಾಗ್ನಿ ಧೂಮ ಧ್ವಜಂ ||

ಝಳಮಂ ಮೇಲೆ ಕಡಂಗಿ ಪೊಯ್ದುಮಿಱಿಕೆಯ್ದೇನಾನುಮಂ ಕೇಱು¹ಚಾ |

ವಳಿಪಂತಾದುದು ಜೀರ್ಣ ಪರ್ಣ ಪರುಷ ಪ್ರಧ್ವಾನದಿಂ ಮಾರುತಂ || ೧೦೨ ||

ಚ || ಕಡುವಿಸಿಲುರ್ಚಿ ಕೋಮಲ ಲತಾ ತನು ಬಂಬಲಬಾಡೆ ನಾಡೆ ನೀ |

ರಡಸಿ ಬಟಿಲ್ದ ಬರ್ಪ ಪದದೊಳ್ ಜನಕಾತ್ಮಜೆ ಮುನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂ ||

ದೊಡೆ ಬಿಡದುವರ್ತಾ ರಮಣಿ ಬೆನ್ನನೆ ಬಂದಪಳೆಂಬ ಶಂಕೆಯಂ |

ಪಡೆದು ರಘೂದ್ವಹಂಗೆ ಪಡೆದಳ್ ಗಮನಶ್ರಮ ಖಿನ್ನೆ ಖೇದಮಂ || ೧೦೩ ||

ಅಂತೆಂತಾನುಮೆಯ್ದೆವಂದುಜ್ಜಯಿನಿಯ ಪಡುವಣ ಪೆರ್ವಟುವಂ ಕಱಿದು ಕುರವಕಮೆಂಬ ಪೊಟಲ ನಿಕಟ ವಟ ವಿಟಪಿಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ ಸೀತೆ ಸೇದೆವಟ್ಟೆ ಪುರ್ದುಂ, ಜಲಾನ್ವೇಷಣ ನಿಮಿತ್ತಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬರುತ್ತುಮಿರೆ—

ಮ || ಬನಮೊಂದಿದುರ್ದು ಮುಂದೆ ಕಂತು ವನ ದುರ್ಗಾಕಾರದಿಂದಲ್ಲಿ ತ |

ದ್ವನಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮುಖದಂತೆ ನೀರಜ ವನಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತದಂ ಕಾದು ಯೌ ||

ವನದೃಪ್ತರ್ ಕೆಲರಿದರ್ಲ್ಲಿಗೆ ದಳನ್ನೀಲಾತಸೀ ಚಂಕನ |

ತ್ತನು ತೋಯಾಹರಣಾರ್ಥಿ ಬಂದನಭಯಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಶತ್ಯಂಜಯಂ || ೧೦೪ ||

ಆಗಳಲ್ಲಿ—

ಕಂ || ಪರಪುಷ್ಪದಂತೆ ಪುಗಲೆಂ

ಬರ ಮಾತಂ ಮಿಾಱಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪೊಕ್ಕು ಸರೋ ||

ವರಮಂ ಮೊಗೆದಂ ಜಲಮಂ

ಸರೋಜ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಪರ್ಣ ಪುಟಿಕಾ ಹಸ್ತಂ

|| ೧೦೫ ||

ಅಂತು ನೀರಂ ಮೊಗೆದು ಪೂಗೊಳನಂ ಪೊಟಮಡುವುದುಮಾಸನಮಯದೊಳ್
ಪಿಡಿಯನೇಱಿ ಕಾಮನ ಕೈಪಿಡಿಯಂತೆ ಬರುತುಂ ಕಣ್ಣೊಲದೊಳ್ ತನ್ನಂ ಕಂಡು
ಕಣ್ಣೇಟಂಗೊಂಡು ಕೂರಂಕುಸದ ಪೊಳೆಸಿನೊಡನೆ ಪಾಲೊಳ್ ತೊಳೆದ ಕುಡು
ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಪೊಳೆದು ಸೋಲದಿಂದೆಳಸಿ ಸುಲಿಯಿಸುವ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟ
ದಿಂ ಮಾಟದ ಗಂಡವರಿಜೆಂದಱಿದೀ ವೇಷಮನಿವಳಿದೇಕೆ ತಾಲ್ದಿದಳೆಂದಱಿಯಲವ
ಸರಂ ಗೊಟ್ಟರೆ ಮುಟ್ಟಿ ವಂದು—

ಚ || ಮನದೊಡನೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಪರಿಯೆ ಕಣ್ಣಡೆ ನೋಡಿ ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ವಾರಿಜಾ |

ಕ್ಷನಕಡುಗಾಡಿಯಂ ಪುರುಷ ವೇಷದ ರಾಜ ತನೂಜೆ ಕಂತು ಮೋ ||

ಹನ ಶರಮುರ್ಚಿ ಘರ್ವಜಲ ಕುಟ್ಟಲಮುಂ ಪುಳಕೋದ್ಗಮಂಗಳುಂ |

ತನುಲತೆಯೊಳ್ ಪೊದಟ್ಟೊದವೆ ತಾಲ್ದಿದಳುತ್ಕಳಿಕಾ ವಿಳಾಸಮಂ || ೧೦೬ ||

ಅಂತು ಕಂತುಶರಮುರ್ಚಿ ಬೆರ್ಚಿ ಶರಣ್ಣೆ ಬರ್ಪಂತೆ ವಾಹನದಿಂದಿಟಿದು
ಬಂದೀತನಾದೇಶಪುರುಷನೆಂದಱಿದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಬೀಡಿಂಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು
ಕೈಯಂ ಪಿಡಿದೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಹಂಸತೂಲತಲ್ಪದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನುಮೊಡನೆ
ಯೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ನೀಮಾರ್ಗೇನಿಮಿತ್ತಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೆಂಬುದುಂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ದೇವನೆಂದನೆಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಲಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯವೇಳ್ವಪೆನೀಗಳೆಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ನೀರಡಸಿ
ಬಲಿಲ್ದಿದೊಡೆಮ್ಮಣ್ಣನ ಬೆಸದಿಂ ಜಳಾಶಯಮನಟಿಸಿ ಬಂದೆನದಱಿನಿದವಸರ
ಮಲ್ಲಿಂಬುದುಮಾಬೆಸಕ್ಕಾನೆ ಸಾಲ್ವೆನೆಂದು ಕಣ್ಣರಗದ ನೀರ್ವೆರಸು ಕೆಲದೊಳಿದ
ಕೆಳದಿಯರನಟ್ಟುವುದುಮಾಕೆಗಳವರಿದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ, ಹಿಮ ಸಲಿಲದಿಂ ಗಮನಶ್ರಮ
ಮನಾಱಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿ ಸತ್ಕಾರಮಂ
ಮೆಱಿವುದುಮಾಕನ್ನೆಯ ಜನನಿಯಪ್ಪ ಪೃಥ್ವೀಮತಿ ಮಹಾದೇವಿ ನಿಜ ಪರಿಜನಮಂ
ಪೋಗಲ್ವೇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಕಾಂತಮಂ ಮಾಟ್ಟುದುಂ, ಜನನಿಯ ಕಣ್ಣರಿದು ಕನ್ನೆ ತನ್ನ
ಮುನ್ನೆ ತೊಟ್ಟ ಗಂಡವಚ್ಚಮಂ ಕಳೆದು ಕಟಕ ಕಟಸೂತ್ರ ವಿಚಿತ್ರಾಭರಣಾದಿ ದಿವ್ಯ
ವಸ್ತುಗಳಿಂದಳಂಕರಿಸಿ—

ಕಂ || ರೂಪ ಪರಾವರ್ತನ ವಿ

ದ್ಯಾ ಪರಿಣತಿಯಿಂದಮತನು ರತಿಯಾದವೊಲಾ ||

ರೂಪವತಿ ಪುರುಷವೇಷಂ ।

ಪೋಪುದುಮರ್ಚಿಸಿದ ಕೈದುರ್ವಿರ್ಪಂತಿದರ್ಘ್

॥ ೧೦೭ ॥

ಕಂ ॥ ಕ್ರಮ ವಿಕ್ಷೇಪದಿನಂಚೆಗೆ

ಸಮನಿಸೆ ದೈನ್ಯಂ ಲತಾಂಗಿ ಸೀತೆಗೆ ಚೆಲ್ವಿಂ ॥

ಸಮನಧಿಕವೆಂಬ ಕೌತುಕ

ಮಮದಿರೆ ನಡಿತಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದರ್ಘ್

॥ ೧೦೮ ॥

ಅಂತು ಸೀತೆಯ ಸಮಾಪದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್—

ಉ ॥ ಆ ನಗೆಗಣ್ಣಳಾ ನಿಮಿದರ್ ಪುರ್ವುಗಳಾ ನಳಿತೋಳ್ಳಳಾ ಸರೋ ।

ಜಾನನವಾ ಮದಾಳಿ ಕುಳ ಕುಂತಳವಾ ಕಳಹಂಸ ಯಾನವಾ ॥

ಸೀನ ಕುಚಂಗಳಾ ಕ್ಷಣದೊಳೀಕ್ಷಣಮಂ ಸೆಜಿಗೆಯೈ ಕೃಷ್ಣನಾ ।

ಮಾನಿನಿಗಿತ್ತು ತನ್ನಮನಮಂ ಮರವಾನಸನಂತೆ ತೋಱಿದಂ

॥ ೧೦೯ ॥

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ದಾಶರಥಿ ಪುರುಷ ವೇಷಮಾ ಕನ್ನೆಗೇಕಾರಣವಾದುದೆನೆ ಜಗಜ್ಜನಕಂಗೆ ತಜ್ಜನನಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದೀ ಕುರವಕಪುರಮನಾಳ್ವಂ ವಾಲಖಿಲ್ಯ ನೆಂಬನೆಮ್ಮರಸನಾತನ ಮೇಲೆ ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯೊಳಿರ್ಪನವಂಧ್ಯಕೋಪಂ ರೌದ್ರಭೂತಿ ಯೆಂಬಂ ವ್ಲೇಚ್ಛರಾಜನಸಂಖ್ಯಾತ ಕಿರಾತ ಬಲಂಬೆರಸೆತ್ತಿ ಬಂದು ನಾಡುಂಬೀಡು ಮನಿಱಿದು ಸೂಱಿಗೊಂಡೆಮ್ಮರಸನಂ ಸೆಜಿವಿಡಿದುದುಯ್ದನದನವಂತೀ ವಲ್ಲಭಂ ಸಿಂಹೋದರಂ ಕೇಳ್ವೆಮ್ಮರಸನಪುತ್ರಕನೆಂದು ತಾನೀದೇಶಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಗೆದೊ ಡೆಮ್ಮಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂ ವಾಲಖಿಲ್ಯನರಸಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವುದುಮದನಾತ ನವಧಾರಿಸಿ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಗರ್ಭದ ಕೂಸು ಗಂಡುಗೂಸಾದೊಡಾತನೆ ನೆಲ ಕೊಡೆಯನೆಂದೊಡಂಬಡುವುದುಮಾತನುಂ ಕೆಲವಾನುಂದಿವಸದಿಂದೀಕನ್ನಿಕೆಯಂ ಪಡೆಯೆ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂ ಅರಸಿ ಮಗಂಬಡೆದಳೆಂದೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಲನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ನಡಪುತ್ತಿರ್ಪಿನಮೊಂದುದಿವಸಂ ¹ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಂ ಕಂಡು ವಾಲಖಿಲ್ಯಂಗೆ ಬಂಧನಮೋಕ್ಷಮಾರಿಂದಕ್ಕುಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುದುಮ ರಿಂತೆಂದರ್—

ಚ ॥ ಅಳವಡೆ ಕೊಂಡ ಗಂಡವರಿಜಂ ಬಗೆಗೊಂಡಿರೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿದಾ ।

ಗಳೆ ವಧುವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕೈವಿಡಿದಾತನೆ ನಿಮ್ಮ ಖೇದಮಂ ॥

ಕಳೆದು ನಿರಾಕುಲಂ ಬಿಡಿಸುಗುಂ ಸೆಱಿಯಂ ಪೆಱಿತೇನೊ ಕಾಣೈರಾ ।
ಬಳಯುತನಂ ಪುರೋಪವನ ಷಂಡ ಸಮಾಪ ಸರೋಜ ಷಂಡದೊಳ್ ||೧೧೦||

ಎಂದಱುಪುವುದುಮಂದಿಂದಿತ್ತಲೀ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಕಾಪಂ ಪೇಟ್ಟಿಲ್ಲಿಯೆ ಬೀಡಾ
ಗಿರ್ದೆವೆಮ್ಮ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ನೀವು ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದರೆಂದು ಶೋಕಗದ್ಗದ
ಕಂಠೆ ಕಣ್ಣ ನೀರಂ ಸುರಿಯೆ, ಸೀತೆ ಸಂತೈಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಜಾನಕಿಗೆ ಕೈಗಳಂ
ಮುಗಿದು—

ಕಂ || ಈಕೆಯ ತಾಯ್ನುಪಶಮಿಸುಗೆ
ಶೋಕಂ ರಾಘವನ ಕಣಿಗೆ ಮಣಿಗುಂ ರಣದೊಳ್ ||
ಲೋಕತ್ರಯಮೆನೆ ಶಬರ
ಪತಾಕಿನಿ ಪೆಱಿತೆಗೆಯದೆಡಱು ಬಿಲ್ವೆಗೆದಪುದೇ || ೧೧೧ ||

ಅನ್ನೆವರಿಮಾ ತನೂದರಿ
ಮುನ್ನಿನ ತೆಱದಿಂದಮಿರ್ಕೆ ಬೇಡರ ಪಡೆಯಂ ||
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಿಡಿಸಿ ಸೆಱಿಯಂ
ಕನ್ನೆಯನಾಂ ಮದುವೆನಿಲ್ವೆನೆಂದನುಪೇಂದ್ರಂ || ೧೧೨ ||

ಎಂದು ನುಡಿದವರನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಬಲಂಬೆರಸು ನಟ್ಟಿರುಳೆಟ್ಟು ಪೋಗಿ ಮೇಖಲಾ
ತರಂಗಿಣಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ತರದಿನೆಡೆಯೆಡೆಯ ನಾಡುಗಳಂ ಕಳೆದು ಪೋಗೆಪೋಗೆ—

ಕಂ || ಸರಳ ಲತಾ ಲಾಸ್ಯ ನಟಂ
ಹರಿಣೀ ರೋಮಂಥ ಬಂಧುರಂ ಲವಲೀ ಮ ||
ಮರ ಮುಖರಂ ಕರಿ ಕರ ಶೀ
ಕರ ಶೀತಳಮೆಸಗಿದತ್ತರಣ್ಯ ಸಮಾರಂ || ೧೧೩ ||

ತಾಂಗಿದುದು ಗಾಳಿಯಂ ದೆಸೆ
ಯಂ ಗವಸಣಿಸಿದುದು ಮೇಗೆ ¹ಮೋಗೆದಾಗಸಮಂ ||
ನುಂಗಿದುದೆನೆ ಕಟ್ಟಲಿಸಿ ಕೆ
ಱಿಂಗಿದ ಬಲ್ಲಡವಿ ಕಣ್ಣೆ ಪಡೆದುದಗುವಂ || ೧೧೪ ||

ಅಂತಗುರ್ವುವೆತ್ತ ವಿಪಿನಮಂ ಪುಗುವಸಮಯದೊಳ್—

ಉ || ತೊಂಡಿನೊಳೆಮ್ಮ ಪೇರಡವಿಯಂ ಪುಗುತಂದಪರೆಂದು ಲುಬ್ಧಕರ್ |
ತಂಡದೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಗೊಲೆಗೊತ್ತಿದನೇ ಧನುವಂ ಸರಲ್ಲಳಂ ||
ಕೊಂಡನೆ ದಿವ್ಯಬಾಣಧಿಯಿನಸ್ಥಲಿತಂ ನಸುನಕ್ಕು ತನ್ನ ಕೋ |
ದಂಡ ಕೃತಾಂತ ದಂಡದೊಳೆ ಮೋದಿದನೋಡಿಸಿದಂ ಜನಾರ್ದನಂ || ೧೧೫ ||

ಅಂತು ತಮ್ಮ ಕೈಯ ಬಿಲ್ಲಳಿಂ ಬೀಟಿಪೊಯ್ಯೆ ಬೇಡವಡೆ ಬೆಗಡುಗೊಂ
ಡೋಡಿ ಪೋಗಿ ತಮ್ಮಾಳ್ವಂಗವರಳವಿಗಟುದಳವನಟಿಯೆ ಪೇಟ್ಟುದುಮಾತನತಿಪ್ರಬಲ
ಕಿರಾತ ಬಲ ಸಮೇತಂ ಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪುದುಮದಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು ಸೌಮಿತ್ರಿ
ಲಯ ಸಮಯದ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯಂತೆ ಸಾಗರಾವರ್ತನುಂ ಜೇವೋಡಿಯೆ ಸಂವರ್ತ
ಸಾಗರಾವರ್ತ ಗಂಭೀರ ಘೋಷದಂತೆ ಚಾಪ ಟಂಕಾರ ಘೋಷಮೊದವೆ ಕೇಳ್ವ
ರೌದ್ರಭೂತಿ ಸಾಮಾನ್ಯಭೂತರಲ್ಲಿವರ್ ಕಾರಣಪುರುಷರೆಂದು ಭಯ ಚಕಿತ ಚಿತ್ತ
ನಾಗಿ—

ಕಂ || ಆಗ್ರಹಮೊಪ್ಪದಿದನಗೆ ಸ
ಮಗ್ರರೊಳನಿವಾರ್ಯ ವೀರ್ಯ ರಚಲಿತ ಧೈರ್ಯರ್ ||
ವಿಗ್ರಹಮನುಟುವೆನಿವರೊಳ
ನುಗ್ರಹಮಂ ಪಡೆವೆನೆಂದು ರಥದಿಂದಿಟಿದಂ || ೧೧೬ ||

ಅಂತಳವಟಿದು ರಥದಿಂದಿಟಿದುಬಂದು ಬಲಾಚ್ಯುತರ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಕೈ
ಗಳಂ ಮುಗಿದು ಮುನ್ನಮೆನ್ನಟಿಯಮೆಯಿಂದಿನ್ನವರಮನ್ನೆಯಮನಾಚರಿಸಿದೆನಿನ್ನ
ಮ್ಮ ಬೆಸಸಿದಂದದೊಳೆ ನೆಗಟ್ಟಿನೆಂದು ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತನಾಗಿರ್ಪುದುಂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಕುಮಾರನಂಜದಿರೆಂದಭಯ ವಚನದಿಂದವನ ಮನದ ಭಯನುಂ ಕಳೆದು ಬಟಿಯಂ
ನೀಂ ಸೆಟಿವಿಡಿರ್ದ ವಾಲಖಿಲ್ಯನಂ ತಡೆಯದೊಡಗೊಂಡು ಬಾಯೆಂಬುದುಂ, ಮಹಾ
ಪ್ರಸಾದವೆಂದಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ಪೋಗಿ ತರ್ಪುದುಮಾತನತಿತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂ ಬಂದು—

ಮ || ಬಲನಾರಾಯಣ ದೇಹದೀಪ್ತಿ ತನುವಂ ತಲಿಕ್ಕಿಸೆ ಪಾದಾನತಂ |
ಪಲಕಾಲಂ ಸೆಟಿಪೋಗಿ ಬೇಡರೊಡನೊಂದಾಗಿರ್ದ ತದ್ಗೋಷ ಪಂ ||
ಕಿಲತಾ ಕ್ಷಾಲನ ತತ್ಪರಂ ಸುರಸರಿತ್ಯಲ್ಲೋಲಮಂ ಯಾಮುನಾ |
ಜಲಮಂ ಪೊಕ್ಕುಘನುಷ್ಣಂ ಮುಳಿದಂತಿರ್ದಂ ಪುರೋಭಾಗದೊಳ್ ||

ಅಂತು ವಿನತನಾಗಿ ರಾಮ ಪ್ರೇಮ ವಚನಾಮೃತ ವರ್ಷದಿಂ ಹರ್ಷಮಂ
ತಾಳ್ವ ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿಪುಟಂ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಅಪರಿಮಿತ ಸೈನಿಕಂ ಸಿಂ
ಹಪರಾಕ್ರಮನೆತ್ತಿಬಂದು ಸಿಂಹೋದರನೆ ||

ನ್ನ ಪರಾಭವಮಂ ಪಿಂಗಿಸ
ದೆ ಪಿಂಗಿದಂ ರೌದ್ರಭೂತಿಗಿದಿರಾಂಪವರಾರ್

|| ೧೧೮ ||

ಕಂ || ದ್ಯುಮಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಲೆ ಶರಭ
ಕ್ಕೆ ಮೃಗೇಂದ್ರಂ ಸೆಡೆವ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿಂ ಸೆಡೆದನಿವಂ ||
ನಿಮಗೆ ಸಮರಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕರ
ಸುಮಕ್ಕಳಂ ರೌದ್ರಭೂತಿ ಲೆಕ್ಕಂಗೊಳ್ಳಂ

|| ೧೧೯ ||

ಜ್ಯಾ ತಾಡನ ಟಂಕಾರದೆ
ಭೀತಿಯನೀತಂಗೆ ಪಡೆದು ಪುರ್ವಿನ ಜರ್ವಿಂ ||
ಪೋ ತೆಗೆವರೆ ನೀವಲ್ಲದ
ರೀತನಕ್ಕೆಯೆಂಬ ಜವನ ಬಾಯಿಂದೆನ್ನಂ

|| ೧೨೦ ||

ಶಾ || ನಿಮ್ಮಿಂದಾದುದು ಬಂಧವೋಕ್ಷಮೆನಗೀಗಳ್ ವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ಜಾತಿಯೊಳ್ |
ನಿಮ್ಮಿಂ ನಿಂದೆನಪಾರ ದುಃಖ ಭರಮಂ ನಿಮ್ಮಿಂದಮಾಂ ನೀಗಿದೆಂ ||
ನಿಮ್ಮಿಂ ಕಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಿಳೆಯೊಳ್ ಮುನ್ನಾದರಿನ್ನಪ್ಪವರ್ |
ನಿಮ್ಮನ್ನರ್ ಪೆಟಿರಾರುದಾತ್ತಚರಿತರ್ ದುರ್ವಾರ ಬಾಹಾಬಲರ್ || ೧೨೧ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ನೀಮೆನ್ನ ಪುರಾಕೃತ ಪುಣ್ಯಮೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ಬರ್ಪಂತೆ
ಬಂದಿರೇನಿಮಿತ್ತ ಮೆನಗಿನಿವಿರಿದುಪಕಾರಮನೊಡರ್ಚಿದಿರೆಂಬುದುಂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನದೆಲ್ಲ
ಮಂ ನಿನ್ನ ಪೊಟಲೆ ಪೋಗಲೊಡಂ ನೀನೆತಿಳಿದಪ್ಪೆಯೆಂದು ರೌದ್ರಭೂತಿಯಂ
ನೋಡಿ ವಾಲಖಿಲ್ಯನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಯ್ದು ಪೊಟಲಂ ಪುಗಿಸಿ ನೀನೀತನ ಪೇಟ್ಟುದಂ
ಗೆಯ್ದು ಸುಖದಿನಿರಲ್ಲದೊಡೆ ಕಡುಮುಳಿವೆನೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಕಲಿಪುವುದುಂ,
ರೌದ್ರಭೂತಿ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪೊಟಲಂ ಪುಗಿಸೆ ವಾಲಖಿಲ್ಯಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮ
ಣರ ಸಾಹಸಮಂ ಸನಾಭಿಜನ ಪರಿಜನ ಪುರಜನಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ರಮುಖದಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿ
ಸುತ್ತಂ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರಂಗೆ ನಿಜಕನ್ನೆಯೊಳ್ ಮಹೋ
ತ್ಸಾಹದಿಂ ವಿವಾಹಮನೊಡರ್ಚಿ ಸುಖದಿನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ವಿಪಿನದೊಳಗನೆ ನಡೆಯೆ ನಡೆಯೆ—

ಮ || ಭ್ರಮಿತಾಷ್ಟಾಪದಮುಗ್ರ ಖಡ್ಗಮೃಗ ಸಂಭನ್ನಂ ಜರದ್ವಂದಶೂ |
ಕ ಮುಖ ಶ್ವಾಸ ವಿಷಾಗ್ನಿ ದಗ್ಧ ವಿಪಿನಂ ಮತ್ತೇಭ ವಿಕ್ರೇಡಿತಂ ||
ತಮದೊಡ್ಡೆಂಬಿನೆಗಂ ಕಟಂಗಿ ನಭಮಂ ನುಂಗಿತ್ತು ಪಾಪರ್ಥಿ ಸಂ |
ಭ್ರಮ ಕೋಲಾಹಲ ಲುಬ್ಧಕಂ ಕಲುಷಿತಾಂತಸ್ಸಿಂಧು ವಿಂಧ್ಯಾಚಲಂ || ೧೨೨ ||

ಮ॥ ಸೃ॥ ನೆಲನಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತಲಿಲ್ಲಿಂಬಿನಮಿನಿತೆ ದಿಶಾಘಾಟಮೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಕ ।
 ಟ್ತಲೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ತೇಜಕ್ಕದಿರದಿದಿರನೊಡ್ಡಿದುರ್ದೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಕ ॥
 ಟ್ತಲಿಸುತ್ತಿದ್ರುತ್ತ ಕಾಡಾನೆಯ ಕಡುಪುಗಳಿಂ ಸಿಂಹ ಸಂಘಾತದಿಂ ಪೆ ।
 ವುಲಿವಿಂಡಿಂ ಕಣ್ಣಗುವಂ ಪಡೆದು ಕುಲನಗಸ್ಪರ್ಧಿ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲೇಂದ್ರಂ ॥

ಆ ನಗೋಪತ್ಯಕದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಮಲಯರುಹ ಗಂಧಿ ವೃಗಮದ
 ತಿಲಕೆ ತಮಾಲ ಪ್ರವಾಳ ಕುಂತಲೆ ಪುಳಿನ ॥
 ಸ್ಥಲ ವಿಪುಲ ಜಘನೆ ಮದಗಜ
 ವಿಲಾಸವತಿ ವನಲತಾಂಗಿ ಕಣ್ಣೆಸೆದಿದರ್ಗಳ್ ॥ ೧೭೪ ॥

ಆ ವಿಂಧ್ಯನಗಮಂ ದಾಂಟಿ ಪೋಗಿ ¹ತಾವಿಯೆಂಬ ತೋಷೆಯಂ ಪಾಯ್ವರುಣೆ
 ಯೆಂಬಗ್ರಹಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕದೊಂದು ಗೃಹಮಂ ಪುಗುವುದುಮಾಗಳಾಗೃಹದ ವಿಪ್ರ
 ವಧು—

ಕಂ ॥ ಆದೇಯ ರೂಪರಂ ಕಂ
 ಡಾದರಿಸಿದಳೇಱಲಿಕ್ಕಿದಳ್ ಸೀತೆಗೆ ಶೀ ॥
 ತೋದಕದಿಂ ಗಮನ ಶ್ರಮ
 ಖೇದಮನಾಱಿಸಿದಳೇನವಳ್ ಶುಭಮತಿಯೋ ॥ ೧೭೫ ॥

ಅನ್ನೆಗಮಾಕೆಯ ಭರ್ತಾರಂ ನಿಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂ ಕಂಡಿವರನೇಕಿಲ್ಲಿ
 ಪುಗಲಿತ್ತೆಯೆಂದರ್ಘ್ಯ ಪಾನೀಯ ಪಲಾಶ ಕಾಂಡ ಕುಶ ಕುಸುಮ ಹಸ್ತನಪ್ರಶಸ್ತಂ
 ಕೆಡೆನುಡಿಯೆ—

ಚ ॥ ಕಪಿಲನ ಕೈಪೆವಾತು ಕಿವಿಗೈಯರೆ ಜಾನಕಿ ಪೋಗಿ ಬಿಚ್ಚತಂ ।
 ವಿಪಿನದೊಳಿರ್ಪಮಿಾಗೃಹದೊಳಿರ್ಪದಱಿಂದೆನೆ ಕೇಳ್ವು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥
 ಕುಪಿತಮನಂ ಕಟಾಕ್ಷಿಸುವುದುಂ ದ್ವಿಜನೀತನವಧ್ಯನಲ್ತೆ ಸೈ ।
 ರಿಪುದನುಜಾತ ನೀಂ ಮುಳಿಯಲಕ್ಕುಮೆ ದುರ್ಬಲರೇನನೆಂದೊಡಂ ॥ ೧೭೬ ॥

ಎಂದು ರಘುವೀರನಲ್ಲಿಂತಳರ್ದು ಪೊಟಪೊಟಲಂ ಪೆಜಗಿಕ್ಕಿ ಪೆರ್ವಟ್ಟಿವಿಡಿದು
 ನಡೆಯುತ್ತಂ—

ಉ || ಮೂಲ ಸಟಾಳಿಯಿಂದಮುರಗಾಲಯಮಂ ಬಹುಶಾಖೆಯಿಂದಮಿಂ |
 ದ್ರಾಲಯಮಂ ಪಳಂಚಿ ತಮಮಂ ಸೆಱಿಗಿಯ್ದು ಹಿಮಕ್ಕೆ ಕೊಂಬುಗೊ ||
 ಟ್ಪಾಲಮನಗ್ರ ಪಲ್ಲವ ಕರಾಗ್ರ ನಿರುದ್ಧ ಮರುತ್ತ ರಂಗಿಣೀ |
 ಕೂಲಮನೆಯ್ವಿದರ್ ವಿಜಿತ ಚಂಡಮರೀಚಿ ಮರೀಚಿ ಜಾಲಮಂ || ೧೨೭ ||

ಅಂತೆಯ್ವಿವರ್ಪುದುಮಾ ವಟ ನಿವಾಸಿಯಸ್ವಿಭಕರ್ಣದೇವನ ವರಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾ
 ವಕ್ಕೆ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡೋಡಿಪೋಗಿ ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯೊಳಿರ್ಪ ಯಕ್ಷರಾಜಂ
 ಕ್ರೀಡಾಪೂತನೆಂಬಂಗೆ ಚಂಡ ಕೋದಂಡ ಧರರಿವರೆನ್ನಾವಾಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡೊ
 ಡಾನವರ ದೇಹ ದೀಪ್ತಿಗಲ್ಲಿ ನಿಲಲಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳುತ್ತಂ ನಿಮಗಱಿಪಲ್ ಬಂದೆನೆಂಬುದು
 ಮವಧಿಯಿನವರೀಕಾಲದ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರೆಂಬುದುಮನವರ ಬಂದ ತೆಱನು
 ಮನಱಿದವರ್ಗೆ ಸತ್ಕಾರಮನೊಡರ್ಚಲೆಂದು—

ಕಂ || ಕ್ರೀಡಾಪೂತಂ ಪುರಮಂ
 ಮಾಡಿದನಳಕಾಪುರಕ್ಕಮಮರಾವತಿಗಂ ||
 ನಾಡೆಯುಮಧಿಕಮೆನಲ್ ಮಣಿ
¹ಮಾಡ ಪ್ರಾಕಾರ ಗೋಪುರಾಟ್ಟಾಳಕಮಂ || ೧೨೮ ||

ಪುರದ ಬಹಿಃಪುರದಂತಃ
 ಪುರದರಮನೆಯವನಿಸ್ಪತಿಯ ಮಾಡದ ಹಯಮಂ ||
 ದಿರದಾನೆಸಾಲೆಯಂದಂ
 ಬರೆಯಲ್ ಕಂಡರಿಸಲರಿದು ಮಾಂಡವ್ಯಂಗಂ || ೧೨೯ ||

ಮಱಿಗಾಲಂ ಬರೆಯುಂ ಪೆ
 ವಟುವಿನೊಳಂ ಯಕ್ಷ ವಿಕ್ರಿಯಾ ಜನಿತಮದೇಂ ||
 ಪೊಟಲಾದುದೊ ರಘುರಾಮನ
 ಪಟುಗಟಾದ ಪೊಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ || ೧೩೦ ||

ಅಂತಪೂರ್ವಮೆನೆ ಪುರಮಂ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ—

ಮಂದಾಕ್ರಾಂತ|| ಕಿಂಕುರ್ವಾಣ ಪ್ರವಣರರೆಬರ್ ಬರ್ಪಿನಂ ಕಾದು ತನ್ನಂ |
 ಬಿಂಕಂ ಪೊಂಕಂ ಗಿಡಿಸೆ ನನೆವಿಲ್ಲಾತನಂ ತೊಟ್ಟ ದಿವ್ಯಾ ||
 ಲಂಕಾರಂಗಳ್ ನಯನ ಸುಖಮ್ ನೀಡೆ ಬಂದರ್ಘ್ಯಮಂ ಯ |
 ಕ್ಷಂ ಕೊಟ್ಟಂ ರಾಘವನ ಚರಣಕ್ಕೆನ್ನರಾರ್ ಧನ್ಯಜನ್ಮರ್ ||೧೩೧||

ಅಂತರ್ಘೃಪಾದ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು—

೨೦ || ಆಸನ್ನಂ ಮಱಿಗಾಲಮೆನ್ನ ಪುರದೊಳ್ ನೀಮನ್ನೆಗಂ ದಿಗ್ವಯ |
ವ್ಯಾಸಂಗಾರ್ಥಿಗಳಾಗದಿದು ಚರಿತಾರ್ಥಮಾಟ್ಟಿದೆನ್ನಂ ಪರಾ ||
ಧಾರ್ಸೀನಂ ನಿಜವೃತ್ತಮೆಂದು ನುಡಿದಂತಾನುಂ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ |
ವ್ಯಾಸಂಗಾರ್ಥಿ ನರೇಂದ್ರನಂ ನಿಲಿಸಿದಂ ಯಕ್ಷಂ ಪರಾರ್ಥಪ್ರಿಯಂ || ೧೩೨ ||

ಅಂತೆಂತಾನುಂ ನಿಲಿಸಿ ತನ್ನ ವಿಗುವಿಸಿದ ಪುರಕ್ಕಾಯ್ದು—

ಕಂ || ಅರಮನೆಯೊಳ್ ಬಹುವಿಧ ಪರಿ
ಕರ ಪೂರ್ಣದೊಳಿರಿಸಿ ಮಾಡಿದಂ ಯಕ್ಷಂ ದಿ ||
ಕೈರಿ ಕರ್ಣ ಕುಹರವಂ ಪಟೆ
ಹರವಂ ತಳ್ಳೊಯ್ಯೆ ರಘುಸುತಂಗಭಿಷವನುಂ || ೧೩೩ ||

ಅಂತು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು—

ಕಂ || ಬೇಡದೆ ಬೇಟ್ಟುನಿತುಮನೆಡೆ
ಮಾಡದೆ ಪದನಜುದು ತೀರ್ಚಿ ಪರ್ಯಷ್ಟಿಯಲಂ ||
ಪೋಡದೆ ರಾಮಂಗೊಳ್ಳಂ
ಮಾಡಿದನುಚಿತೋಪಚಾರ ದಕ್ಷಂ ಯಕ್ಷಂ || ೧೩೪ ||

ಮತ್ತಿತ್ತಲಾ ಕಪಿಲನೆಂದಿನಂದನ್ನಿದುವಿನದೊಳ್ ತೊಟಲುತ್ತುಂ—

ಕಂ || ಎನಗಾಡುಂಬೊಲನೀ ಕಾ
ನನವಿದಜೊಳಗಿನ್ನೆವರೆಗಮಾಂ ಕಾಣೆಂ ಲೋ ||
ಚನ ಹೃದಯ ಹಾರಿ ಪುರಮೊಂ
ದನಿದಂ ಕಂಡೆಂ ದಲೆಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾದಂ || ೧೩೫ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ^೧ಸಮಯಾಭಿಧಾನ ಯಕ್ಷಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗೆ ಪುರೋಭಾಗಕ್ಕೆ
ಬರೆ ಕಪಿಲಂ ಕಂಡಬ್ಬಾ! ಪೇಟೀಪುರಕ್ಕೆ ಪೆಸರಾವುದಿದರ್ಕಧಿಪತಿಯಾರೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ರಾಮಪುರಮೆಂಬುದಿದು ರಘು
ರಾಮಂ ಪುರದೊಡೆಯನಖಿಲ ವಸುಧೆಗೆ ಕಲ್ಪಾ ||
ರಾಮಮೆನೆ ಕೊಟ್ಟಪಂ ವಸು
ಧಾಮರ ನೀಂ ಪೋಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ ಕಸವರಮುಂ || ೧೩೬ ||

ಎನೆ ಕಪಿಲಂ ವಿಷಣ್ಣನಪ್ಪುದಱಿಂ ದೇವತೆಗೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು—

ಚ || ಎನಗವನೀಶ ದರ್ಶನದುಪಾಯಮನಂಬಿಕೆ ಪೇಟಿಮೆಂಬುದುಂ |
ಜಿನಗೃಹಮಿದುರ್ದೀ ಪುರದ ಪೂರ್ವವಿಭಾಗದೊಳಿದರಲ್ಲಿ ಸ ||
ನ್ಮನಿಪರುಪಾಸಕ ಕ್ರಮದಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವ್ರತನಾಗಿ ಪೋದೊಡಾ |
ಮುನಿವರರಾಜ್ಞೆಗಡ್ಡವಿಸರಲ್ಲಿಯ ಕಾಪಿನ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ್ || ೧೩೩ ||

ಎಂಬುದುಮಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಸಸಿದಂದದೊಳೆ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದು ಜಿನಮುನಿಗಳಂ
ಕಂಡು ಧರ್ಮನುಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಲಘುಕರ್ಮಿಯಪ್ಪುದಱಿಂದೆ ದರ್ಶನ ಶುದ್ಧನು
ಮಣುವ್ರತ ಧಾರಿಯುಮಾಗೆ ಋಷಿನಿವೇದಕನೊಡನೆ ಪೋಗಿ ಗಂಧೋದಕಮನುಯ್ದು
ಕೊಟ್ಟು ರಘುವೀರಂಗಿಚ್ಛಾಕಾರಪೂರ್ವಕಂ ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಕಾಣ್ಬುದು
ಮಾತಂ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಬಂದುದರ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ಕಟಾಪಿ—

ಚ || ಎಱಗದೆ ಬಾಟ್ಟಿಗೆಟ್ಟೆಡೆಗೆ ಪೊಮ್ಮಟಿಯಂ ಧರೆಗಾವ ಕಾಲಮುಂ |
ಕಟಿದು ಪರಾರ್ಥವೃತ್ತಿಯೊಳೆ ಪಾವನಮಾಗಿರೆ ತನ್ನ ಜೀವನಂ ||
ತೊಟಿದು ಕಳಂಕ ಪಂಕಿಲತೆಯಂ ಮುಟಿಗಾಲದ ಸೊಂಪನೇಳಿಸಲ್ |
ನೆಟಿದನುಬಂಧಮಂ ಮೆಟಿದನಚ್ಚರಿ ಲಾಂಗಲಪಾಣಿ ಸೀತೆಯೊಳ್ || ೧೩೪ ||

ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಾ ಯಕ್ಷನ ವಿನಯೋಪಚಾರದಿಂ ಸಮಾಹಿತ
ಮನಸ್ಕರಲ್ಲಿರ್ಪುದುಂ—

ಚ || ಮುಗುಳ ತೊಡಂಬೆ ಗಂಟೊಡೆಯೆ ಮಾಂ? ಬೆಳ್ಳುಳಿ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ಕೇ |
ದಗೆಗಳ ಸೊರ್ಕು ಚೇತರಿಸೆ ಚಾದಗೆಗಂಚಿರಮಾಗೆ ರಾಗಮಂ ||
ಜೆಗೆ ಕಿಱುವೀಲಿ ಕಣ್ಣೆಟಿಯೆ ಸೋಗೆಗೆ ತಣ್ಣಸುವುಟ್ಟಿ ಬೆಟ್ಟವೇ |
ಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲ್ಲೆ ತೀಡಿದುದು ತಣ್ಣನೆ ತಣ್ಣನೆ ಪಶ್ಚಿಮಾನಿಲಂ || ೧೩೫ ||

ಕಂ || ಪರಿತಾಪಂ ಕಿಡೆ ಪುಳಕಾಂ
ಕುರಮೊದವೆ ಲತಾಂಗದೊಳ್ ನದೀ ಲೋಚನೆಗು ||
ವರೆಗಾನಂದಾಶ್ರುಗಳು
ಬ್ಬರಮಾದುವು ಪಶ್ಚಿಮಾನಿಲಂ ಸೋಂಕಲೊಡಂ || ೧೩೬ ||

ಪಸುರ್ಗವಿಲನಾದ ನೀಪದ
ಕುಸುಮಮುಮಂ ದೆಸೆಗೆ ಕಂಪನೆತ್ತುವ ಲೋಧ್ಯ ||
ಪ್ರಸವಮುಮಂ ಸೂರ್ಯಾಟಿಕಾಳ್
ಪಸವಟ್ಟಿಂದದೊಳೆ ಮುಸುಱಿ ಮುತ್ತಿದುವಳಿಗಳ್ || ೧೩೭ ||

ಅಂತು ಘನಸಮಯ ಪ್ರವೇಶಮಖಿಲ ಜನ ಮನೋವಿಕಾಸಕೃವಕಾಶಮಾಗೆ—

ಮ॥ಸ್ರ॥ಅಪರಾಂಭೋರಾಶಿ ವೇಳಾ ವನಮಮರ ಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ ನೋಡಲೇಟ್ಟುಂ |
ದಪುದೋ ನೀಲಾಚಲಂಗಳ್ ಕುಲ ಪರಿಭವಮಂ ಪಿಂಗಿಸಲ್ ನಾಕಲೋಕಾ ||
ಧಿಸನೊಳ್ ಮೇಲೆತ್ತಿಕಾದಲ್ ನೆರೆದುಮೊ ಬಡಬಾಭೀತಿಯಿಂ ಮೇಣ್ ಶರಣ್ಬೊ |
ಕೃಪುದೋ ನೀರಾಕರಂ ಮ್ಯೋಮಮನೆನೆ ನೆಗೆದತ್ತಂದು ನೀಲಾಭ್ರಜಾಲಂ
|| ೧೪೨ ||

ಕಂ || ಪಡುವಣ ಕಡಲಿಂದೊಗೆದುದು
ಬಡಬಾಗ್ನಿಯ ಪೊಗೆ ಪೊದಟ್ಟು ಕಿಡಿವೆರಸೆನಲೇಂ ||
ಕುಡಿಮಿಂಚುವೆರಸು ಗಗನಮ
ನಡರ್ದುದೊ ನೀರಂಧ್ರ ನೀಲ ನೀರದ ನಿವಹಂ
|| ೧೪೩ ||

ಪೊತ್ತುವ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯ ಪೊಗೆ
ಸುತ್ತಿದೊಡುಮ್ಮಳಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಪಡುವಣ ಕಡಲೊಳ್ ||
ನಿತ್ತರಿಸದೆ ನಡೆದುವು ಜಲ
ಮತ್ತು ದ್ವಿಪ ಘಟೆಗಳೆನಿಸಿದುವು ಘನ ಘಟೆಗಳ್
|| ೧೪೪ ||

ಮ॥ಸ್ರ॥ಇದಮೋಘಂ ಮೇಘಕಾಲಂ ಬರೆ ಗಗನ ಗೃಹ ದ್ವಾರದೊಳ್ ತೋರಣಂ ಕ |
ಟ್ಟಿದುದೋ ಮೇಣ್ ಪಂಚರತ್ನಾವಳಿ ವಿಲಸಿತಮಂ ಕಂಠಿಕಾಮಾಲೆಯಂ ತಾ ||
ಳ್ವಿದಳೋ ದಿಗ್ವೇವಿ ಮೇಣ್ ರನ್ನದ್ವಾರಜೆ ನವಾಂಭೋದ ಮಾದ್ಯದ್ಗಜಕ್ಕೆ |
ಕ್ಕಿದುದೋ ಪೇಟೆಂಬಿನಂ ಕಣ್ಣೆಸೆಯದು ಶಬಲಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ಶಕ್ರಚಾಪಂ ||

ಅನಂತರಂ—

ಮ || ವಸುಧಾವಲ್ಲಭೆ ಮೇಘಕಾಲ ವಿಟನೊಳ್ ಸಂಭೋಗಮಂ ಮಾಡೆ ಬ |
ಣ್ಣಸರಂ ಪೋರ್ಕುಳಿಯಿಂದಲೇ ಪಟುದು ಸೂಸಿತ್ತಲ್ಲದಂದೆತ್ತಣಿಂ ||
ಪೊಸಮುತ್ತುಂ ಕಿಸುಗಲ್ಲಳುಂ ಕೆದಟು ಕಣ್ಣೆಂಬಾದುವೆಂಬಂತದೇ |
ನೆಸೆದೊಪ್ಪಿದುಮೊ ಸೂಸಿದಾಲಿವರಲುಂ ತತ್ತಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳುಂ || ೧೪೫ ||

ಉ || ತೀಡುವ ಪಶ್ಚಿಮಾನಿಲನ ತೀಟದೊಳುತ್ಕಟಮಾಗೆ ರಾಗಮಿ |
ಪೋಡಿದ ಚಂಚುವಂ ತೆಟೆದೆಟಂಕೆ ನೆಟಲ್ದಿರೆ ಕಂಠನಾಳಮಂ ||
ನೀಡಿ ವಿಯತ್ತಲಕ್ಕೊಗೆದು ಕಾರ ಮುಗಿಲ್ವನಿಯಂ ಮನಂ ಕುಳಿ |
ಕೋಡುವಿನಂ ಕರ್ದುಂಕಿ ನಲಿವಾಟುದುವಾಟುದುವಂದು ಚಾತಕಂ |

೧೦ || ರಾಗದ ಬಳ್ಳಿ ಚಾದಗೆಗೆ ಕಾಂಚನ ಚಂಚಲ ಲಾಸ್ಯ ತರ್ಜನಂ |
 ಸೋಗಿನವಿಲ್ಲೆ ಮೇಖಲೆ ಘನಾಘನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ದೀಪಮಾಲೆ ಜಾ ||
 ರಾಗಮನಕ್ಕೆ ಜಂತ್ರದುರಿಯೆಣ್ಣೆ ವಿಯೋಗಿಜನಕ್ಕೆನಲ್ ನಭೋ |
¹ಭಾಗಮನೆಯ್ಬಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದತ್ತು ತಟ್ಟಿಲ್ಲತೆ ಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯಂ || ೧೪೮ ||

ಕಂ || ಬಿಡೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಗರ್ಜಿಪ ತ
 ಕೈಡೆ ತಗದೆಡೆಯೆನ್ನದೆಱಗುವಸ್ಥಿರನಪ್ಪಾ ||
 ಜಡನಚಿರಪ್ರಭೆ ನಿಮಿಷದೊ
 ಳಡಂಗುಗುಂ ಬೆಳಗದೆಂತುಮದು ಸತ್ಪಥಮಂ || ೧೪೯ ||

೧೧ || ಸ್ತು || ಘನಗರ್ಭಾಶಾ ವಧೂ ಪುಂಸವನದೇಸೆವ ತೂರ್ಯಸ್ವನಂ ಚೂಳಿಕಾ ವ |
 ಧ್ವನ ಮಾಂಗಲ್ಯಂ ಬಳಾಕಕ್ಕೆಸೆಯೆ ಪಸರಿಪಾತೋದ್ಯ ಘೋಷಂ ವಿದೂರಾ ||
 ವನಿಯೊಳ್ ವೈಡೂರ್ಯರತ್ನಂ ಜನಿಯಿಸೆ ನೆಗಟ್ಟಾನಂದಭೇರೀ ರವಂ ತಾನೆನೆ |
 ರೋದೋಭಾಗದೊಳ್ ಘೂರ್ಣಿಸಿದುದಭಿನವಾಂಭೋದ ಗಂಭೀರ ನಾದಂ ||

ಕಂ || ಘನನಿನದಂ ಭಯರಸಮಂ
 ಜನಿಯಿಸೆ ನೆನೆಯಿಸಿದರಂದು ಕಳಹಂಸ ಕುಟುಂ ||
 ಬಿನಿಯಂ ಪ್ರಿಯ ವಿರಹಾಲಂ
 ಬಿನಿಯರ್ ಮೃದುವೆನಿಸ ಮನದೊಳಂ ಗಮನದೊಳಂ || ೧೫೦ ||

೧೨ || ಉಗುಳುತ್ತಂ ಸಿಡಿಲೆಂಬ ತೋರಕಿಡಿಯಂ ಕಾಲೂಱಿ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ |
 ಗಗನಾಭೋಗಮನೆಯ್ಬಿ ನೀಳ್ವ ಘನವೇಣೀ ಬಂಧಮಂ ಬಿರ್ಚಿ ಮಿಂ ||
 ಚುಗಳೆಂಬುಳ್ಳುವದಾಡೆಗಳ್ ಪೊಳೆಯೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರಂ ನುಂಗಿ ಬೇ |
 ಸಗೆಯಂ ಬಿರ್ಚಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಮೊಗೆದಂ ಕಾರೆಂಬ ಕಾಳಾಸುರಂ || ೧೫೧ ||

೧೩ || ಮದ ಮದಿರಾ ಪ್ರಮತ್ತ ಜನತಾಶಯದಂತೆ ಜಡಾಶಯಂ ಕಲಂ |
 ಕಿದುದು ಮನೋಜ ದೀಪ ಕಳಿಕಾನನದಂತಿರೆ ಕಾನನಂ ಕಟಂ ||
 ಗಿದುದು ವಿರೋಧಿ ವಾಹಿನಿಗಳಂತಿರೆ ವಾಹಿನಿಗಳ್ ಕಡಂಗಿ ಮಿಾ |
 ಱಿದುವನುಕೂಲಮಾರ್ಗಮನಿದೇಂ ಮಲೆಗಾಲಮಳುಂಬಮಾದುದೋ ||

ನವವಿಧಮಪ್ಪ ಕಣ್ಣೊಳೆಪು ರಂಜಿಸೆ ಸಂಚಳಿತಾಂಗ ಹಾರದಿಂ |
 ವಿವಿಧ ಘನಸ್ವನಕ್ಕೆ ನವಿಲಾಡೆ ಘನಾಘನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇತಕೇ ||
 ಧವಳ ಕಟಾಕ್ಷ ಕಂಡು ರಸಮಗ್ನತೆಯಿಂ ಪುಳಕಾಂಕುರಂಗಳ |
 ತ್ಯವಿರಳಮಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಳಚಿರಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಸುವರ್ಣ ಮಾಲೆಯಂ || ೧೫೨ ||

ಕಂ || ¹ಇಂದೊವರೆನಿಸಿದ ತನಿರಸ
ದಿಂದೊದವಿದ ನೀಲ ಪಾಟಲಚ್ಛವಿಯಿಂ ನು ||
ಣ್ಣೆಂದೆಸೆವರನೇರಿಲ ಪ
ಣ್ಣಂದರಗಿಳಿಗಾವುದೊಲವನೇಂ ತೊಲಗಿಸಿತೋ || ೧೫೫ ||

ಶಾ || ಮಾಕಂದಂ ಫಲಹೀನಮಾದ ಪದದೊಳ್ ಜಂಬೂರಸಾಸ್ವಾದನ |
ಸ್ವೀಕಾರೋತ್ಸವದಿಂದದಂ ಮುಱಿದು ಕೀರಂ ಪ್ರಾಥಿಯಂ ತಾಳ್ವಿದ ||
ತ್ತೀಕಗ್ರಾಹಿ ಕನಲ್ಪು ಚೂತಕಳಿಕಾಸ್ವಾದ ವ್ಯವಚ್ಛೇದದಿಂ |
ಮೂಕೇಭಾವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದು ವಿವೇಕ ವ್ಯಾಕುಲಂ ಕೋಕಿಲಂ || ೧೫೬ ||

ಮ||ಸ್ರ||ಪಸುರ್ವುಲ್ಲಂ ಮೇದು ಸಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳಮೊಡಲಿಂಬಿಲ್ಲಿನಲ್ ಕೊರ್ದಿ ಕೆಚ್ಚಲ್
ಕುಸಿವನ್ನಂ ಬೀಗಿ ಪಾಲಂಬಿಱುವಿಡೆ ಮೊಲೆಯಿಂ ವತ್ಸ ಪೀತಾವಶೇಷಂ ||
ಪೊಸಗಾರೊಳ್ತಾರಲೊಳ್ ಕಣ್ಣರೆಮುಗಿದಿರೆ ಸೃಕ್ಷಂಗಳಿಂ ಸೂಸೆ ಫೇನ |
ಪ್ರಸರಂ ಮೆಲ್ಲೊತ್ತುತುಂ ನಿಂದುದು ವನಮಹಿಷೀ ವೃಂದಮಾನಂದದಿಂದಂ ||

ಕಂ || ಸುರಿವ ಮುಱಿಗಳ್ಳಿ ಗಿರಿ ಕಂ
ದರದೊಳ್ ಮಡಗಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಶಾಬ ಕದಂಬ ||
ಕೃರೆಗರ್ಚಿ ಹರಿತ ದೂರ್ವಾಂ
ಕುರಮಂ ಕೊಂಡುಯ್ದುದಂದು ಹರಿಣೀಯೂಧಂ || ೧೫೮ ||

ಭೋರೆಂದೆಱಗುವ ಜಲಧರ
ಧಾರಾ ಪುಷ್ಕರದಿನಾತ್ಮಕರ ಪುಷ್ಕರಮಂ ||
ಪೂರಿಸಿ ಸಿಂಪಿಣಿಯಂ ಕಾಂ
ತಾರದೊಳಾಡಿದುವು ಕರಿಗಳುಂ ಕರಿಣಿಗಳುಂ || ೧೫೯ ||

ಮಾರಂ ಬಿರಯಿಗೊಡರ್ಚಿದ
ಮಾರಣ ಹೋಮಾಗ್ನಿಧೂಮ ಪಟಲಂಗಳವೋಲ್ ||
ಕಾರ ಮುಗಿಲ್ ನೆಗೆದುವು ರತಿ
ನೀರೆಱಿದೊವಿದ ತಮಾಲ ಷಂಡಂಗಳವೋಲ್ || ೧೬೦ ||

ಪೋಗಿಂ ಪೋಗಿಂ ಮೊಲ್ಲೆಯ
ಪೂಗಣೆದೊಟ್ಟಂ ಮನೋಭವಂ ಬಿರಯಿಗಳೊಂ ||
ದಾಗಿರಿಮೆಂದೊದಱುವವೋಲ್
ಸೋಗೆಗಳಂ ಕೆದಱಿ ಸೋಗೆ ಕೇಗಿದುವಾಗಳ್ || ೧೬೧ ||

ಕಂ || ಓವದೆ ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಕೈ
 ದೀವಿಗೆಗಳಿನಱಸಿ ಮನ್ಮಥಂ ಬಿರಯಿಗಳಂ ||
 ತೀವಿ ತೆಗೆನೆಱಿದ ಕೇದಗೆ
 ವೂವಿನ ¹ಕೊನೆಗಱಾಯ ಸಲಗಿನಂಬಿನೊಳಿಸುವಂ || ೧೬೧ ||

ಒಲ್ಲದೆ ಬಿಸತಂತು ಜ್ಯಾ
 ವಲ್ಲರಿಯಂ ಕುಸುಮಬಾಣಮಂ ಕರ್ವಿನ ಬ ||
 ಲ್ವಿಲ್ಲಂ ಕಾಮಂ ಕಾಮನ
 ಬಿಲ್ಲೊಳೆ ಬಿರಯಿಗಳನಟ್ಟಿ ಮೋದಿದನಾಗಳ್ || ೧೬೨ ||

ಅಂತತಿಪ್ರಬಲಮಾದ ಘನಸಮಯಮತಿಕ್ರಮಿಸೆ ಮೊಲ್ಲಿಯ ಪೂಗುಡಿ ಪಲ್ಲಟೆ
 ಸೆಯುಂ, ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಬೀತು ಬಿನ್ನನಾಗೆಯುಂ, ಕಡವು ಮೊಗರಾಗಂಗಿಡೆಯುಂ,
 ಚಾದಗೆ ನವೋದಕ ಕಣ ಭಕ್ಷಣ ವ್ರತಮನುಜ್ಞಸೆಯುಂ, ಸೋಗೆನವಿಲ ಪಿಂಡು
 ತಾಂಡವಕ್ಕಲಸೆಯುಂ, ಹಂಸಮಂಡಲಿ ಮೃಣಾಲ ಕಾಂಡಮಂ ಸವಿದು ಸೊರ್ಕೆಯುಂ,
 ಗಿರಿ ದರಿ ವನಕ್ಕೆ ನಿರ್ಝರ ಜಲಾಭಿಷವಣಮನೊಡರ್ಚೆಯುಂ, ಪೊನ್ನೆಪೊಸನನೆಯ
 ಪಸದನದಿನೆಸೆಯೆಯುಂ, ಪೊಂದಾವರೆಯಮಂದ ಮಕರಂದಮನಳಿಗೆ ಬಟಿಯ
 ಟ್ವಿಯುಂ, ಅತಿಪ್ರಕಾಶಮಾದ ಶರತ್ಪ್ರವೇಶದೊಳ್—

ಕಂ || ಪೆರೆಯಿಕ್ಕಿ ಪೋದುವಚಿರಾಂ
 ಶು ರಸನ ಘನಕಾಲ ವಿಷಧರಂಗಳ್ ಗಗನೋ ||
 ದರ ಗಹ್ವರದೊಳೆನಲ್ ತರ
 ತರದಿಂ ಪಸರಿಸಿದುವಂದು ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲ್ಲಳ್ || ೧೬೪ ||

ಇರುಳಿಂದುವಿನೊಡವೋಗದೆ
 ಶರದದ ಬೆಳ್ಳಿಂ²ಗಳಹಿಮಕರ ಕರ ತಪ್ತಂ ||
 ತೆರಳೆ ಕೆನೆಗಟ್ಟಿದಂತಿರೆ
 ಪೊರೆಪೊರೆಗೊಂಡಿರೆ ಮುಗಿಲ್ ಪಗಿಲ್ಲುವು ನಭದೊಳ್ || ೧೬೫ ||

ಉ || ಓವದೆ ಮೀನ ಮೇಷ ವೃಷಭಾದಿಗಳಂ ಕ್ರಮದಿಂ ದಿನಾಧಿಪಂ |
 ಸೇವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕನ್ನೆಯೊಡಗೂಡಲೊಡಂ ಕಿಡೆ ತನ್ನ ತೇಜಮಿ ||
 ನ್ನಾವುದು ಕಜ್ಜಮೆಂದು ತೊಲೆಯಂ ಜನರಂಜನೆಗೇಱು³ರಾಗಮಂ |
 ಭೂವಲಯಕ್ಕೆ ಬೀಱಿದನದೇಂ ಪ್ರಭುಮಾಡಿದ ಮಾಯೆ ಸಲ್ಲದೇ || ೧೬೬ ||

ಕಂ || ಈಜ್ಞಡಲೊಳಗೋಲಾಡುವ

ಮಾಜ್ಞಳ ಬಳಗಂಗಳೆಂಬಿನಂ ಶರದದ ಬೆ ||

ಳ್ವಿಜ್ಞಳೊಳಾಡಿದುವು ಚಕೋ

ರಜ್ಞಳ್ ಚಂದ್ರಾಂಶು ಪೂರ್ಣ ಚಂಚು ಪುಟಿಂಗಳ್

|| ೧೬೭ ||

ಬಳಸಿ ಸುಲಿದಾಡಿ ಕಾಲ್ವಿಡಿ

ದೆಳಸಿ ಕಲಾಲಾಪಮೊದವೆ ಜನನಿಯ ಮೊಲೆವಾ ||

ಲ್ಲಳನುಣ್ಣು ಶಿಶುಗಳಂತಿರೆ

ಕಳವೆಯ ಪಾಲ್ದೆನೆಯ ಪಾಲನುಂಡುವು ಗಿಳಿಗಳ್

|| ೧೬೮ ||

ದೂರದೊಳೇಕ್ವಿಸಿ ತುಂಗಾ

ಕಾರದೊಳೊಂದಿದ ಋಜುತ್ವಮಂ ಪದೆದೆಳಸಿ ||

ತ್ತಾರಯ್ದು ನೋಡದಂತ

ಸ್ವಾರತೆಯಂ ಕಾಶ ಕಣಿಶಮಂ ಶುಕಶಾಬಂ

|| ೧೬೯ ||

ಆ ಶರತ್ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ||ಸ್ರ|| ತನಗತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂ ಯಕ್ಷನ ನೆಗಟ್ಟು ಚಿತಾಚಾರಮುಂ ಬೇಟ್ಟಿದಂ ಸ |

ಮೃನದಿಂದಂ ಮಾಟ್ಟಿ ಸಂಪ್ರೀತಿಯುಮನವರತಂ ಹರ್ಷಮಂ ಮಾಡೆ ಸಾಹಿ||

ತ್ಯ ನಟೇ ಶೈಲೂಷನತ್ಯೂರ್ಜಿತ ಶುಭಚರಿತಂ ಸಜ್ಜನಾಧಾರನಿರ್ದಂ |

ದ್ಯುನದೀ ಘೇನ ಪ್ರತಾನ ಪ್ರಥಿತ ಪೃಥುಯಶಂ ಭಾರತೀ ಕರ್ಣಪೂರಂ|| ೧೭೦ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ

ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರ ಭಾರತೀ

ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಸ್ಪ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್

ಶರದ್ವರ್ಣನಂ

—ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ—

ಅಪ್ಪಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀನಿಲಯನಿಷ್ಠ ವಿಷಯ ಸು
ಖಾನುಭವಂ ಬಡೆದು ದೇವ ನಿರ್ಮಿತಮೆನಿಸಿ ||
ದಾರ್ ನಗರಿಯೊಳಪ್ರಾಕೃತ
ಮಾನಧನಂ ಸುಖದಿನಿದರ್ಶನಭಿನವ ಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಆ ಶರತ್ಸಮಯ ಸಮನಂತರಂ ಗಮನೋತ್ಸುಕ ಚಿತ್ತನಾದ ರಾಮಂಗಮೂಲ್ಯ
ಮುಕ್ತಾದಾಮಮುಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ಮಣಿಕುಂಡಲಮುಮಂ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಚೂ
ಡಾರತ್ನಮುಮಂ ವೀಣಾರತ್ನಮುಮನೋಲಗಿಸಿ, ವಿಷಮಮಾದೆಡೆಗೆನ್ನಂ ನೆನೆವು
ದೆಂದು ವಿನಯಮಂ ನುಡಿದು ಕಿಱಿದೆಡೆಯಂ ಕಱಿಪಿ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು,
ಯಕ್ಷಂ ವೈಕುರ್ವಣಪುರಮನದೃಶ್ಯಮಾಡಿ ನಿಜ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲಾ ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ನಿಚ್ಚವಯಣಂಗಳಿಂ ವಿಜಯಪುರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನಮನೆಯ್ವೆವರ್ಪ
ಸಮಯದೊಳ್—

ಉ || ಮುನ್ನಿನ ಕಾಯ್ವುಗೆಟ್ಟು ದಶದಿಜ್ಞುಖದಿಂ ಪೆಡಮೆಟ್ಟಿ ರಶ್ಮಿಗಳ್ |
ತನ್ನೊಳಡಂಗೆ ಚಂಡಕಿರಣಂ ವರುಣಾನಿಯ ಕೈಯ ಕೆಂಬರ ||
ಲ್ಲನ್ನಡಿಯಂತೆ ದಿಟ್ಟಿಗಳವಟ್ಟಿರೆ ಪೊರ್ದಿದನಬ್ಜಷಂಡ ಸಂ |
ಚ್ಚನ್ನಮನುತ್ಕ ಹಂಸ ಮಧುರಸ್ವನಮಂ ಬನಮಂ ರಘೂದ್ವಹಂ || ೨ ||

ಅಂತತಿಶಯಮಪ್ಪ ವನವಿಲಾಸಮಂ ಸೀತೆಗೆ ತೋಱುತ್ತಂ ಬಂದದೊಂದು
ತಿಳಿಗೊಳದ ತಡಿಯ ತಮಾಲವನ ಲತಾಗೃಹದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಲತೆವನೆಯೊಳಗಣ ತಣ್ಣುಲು
ಲ ತಾಣದೊಳ್ ಕುಸುಮದೇಸಳ ಪಸೆಯಂ ಸೀತಾ ||
ಪತಿಗೆ ಸಮೆದಂ ಸುಮಿತ್ರಾ
ಸುತಂ ಸಹೋದರರೊಳಿಂತಿಸ್ನೇಹಿತರಾರ್

|| ೩ ||

ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ನಿರತಿಶಯ
ಪ್ರೇಮಮನದನಂತುಟಿಂತುಟಿಂಬಂತುಟಿ ನಿ ||
ದ್ರಾ ಮುದ್ರಿತ ಲೋಚನನಿರೆ
ರಾಮಂ ರಕ್ಷಾಣಿಮಿತ್ತಮೆಚ್ಚಿತ್ತಿದರ್

|| ೪ ||

ಅಂತನತಿದೂರದೊಳನತಿಶಯಮಸ್ಪದೊಂದು ಮಾಕಂದ ನಂದನದ ಪೊದ
ಱಿೊಳುಪೇಂದ್ರನಿರ್ಪುದುಮತ್ತಲಾ ಪುರದಧಿಸತಿಯಪ್ಪ ಪೃಥ್ವೀಧರಮಹಾರಾಜಂಗ
ಮಾತನ ಮಹಾದೇವಿಯಪ್ಪಿಂದ್ರಾಣಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ವನಮಾಲೆಯೆಂಬ ಬಾಲೆ—

ಶಾ || ಗಂಡರ್ ಚೆನ್ನಿಗರನ್ನರಿಲ್ಲ ¹ಕಲಿಬಿಲ್ಲಾಳನ್ನನಿಲ್ಲಿಂದು ಮುಂ ।
ಕಂಡರ್ ಬಣ್ಣೆಸೆ ಕೇಳ್ವುಕೇಳ್ವು ಕಿವಿವೇಟಂ ಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ||
ಗಂಡಂ ಪೋ ಮೊಱಿಯಲ್ಲರನೈರೆನಗೆಂಬೀ ಪೂಣೈಯಂ ಕನ್ನೆ ಕೈ ।
ಕೊಂಡಳ್ ಗಾಡಿಯನೆಯ್ದೆ ನೋಡಿದವರಾರಾತಂಗಿ ಕಣ್ಣೊಲದರ್ || ೫ ||

ಅಂತು ವನಮಾಲೆ ಬಗೆಯೊಳೊಡಂಬಟ್ಟಂತಾಕೆಯ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳುಂ ಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಂಗೆ ಕುಡುವಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ದಶರಥಂ ತಸಂಬಟ್ಟಿದುಮಂ ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಪಟುವಟ್ಟಿದುಮಂ ಚರವಚನದಿನಱಿದಿಂದ್ರಪುರಮನಾಳ್ವ ಸುಂದರಕು
ಮಾರಂಗೆ ತನ್ನಂ ಕುಡಲೆಂದಿರ್ಪುದುಮದಂ ಕೇಳ್ವು ವನದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸುವನೆಂಬ
ನೆವದಿನುಪವಾಸಮಿದುರ್ ಕತಿಸಯ ಪರಿಜನಂ ಬೆರಸು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಬನ
ದೊಳಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರ್ದ ದೆಸೆಗೆ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ಪೋಗಿ ವನದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸಿ
ಜಾಗರಮಿದೆಲ್ಲರುಂ ನಿದ್ರಾವಶ ಗತರಾಗಿ ನಿರ್ವೇಗಪರೆ ಶಯ್ಯಾತಲದಿನೆಟ್ಟು—

ಮ || ತನುಗಂಧಂ ಬನಮೆಲ್ಲಮಂ ಬಳಸೆ ನೇತ್ರಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯುಂ ರತ್ನಮಂ ।
ಡನ ಬಾಲಾತಪಮುಂ ತಮಕ್ಕೆ ತವಿಲಂ ತರ್ಪನ್ನಮೇಟ್ಟುರ್ಪಳಂ ||
ವನಲಕ್ಷ್ಮೀವಧುವೋ ಸುರಪ್ರಮದೆಯೋ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಯೊ ಪೇ ।
ಱಿನುತುಂ ಕಣ್ಣೆಮೆಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೬ ||

ಅಂತು ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ—

ಮ||ಸ್ರ|| ಬನಮೆತ್ತಲ್ ಬಾಲೆಯೆತ್ತಲ್ ನಡುವಿರುಳೊಡನಿಲ್ಲೊರ್ವರುಂ ಭೀತಿಗೆಟ್ಟು ।
ವ ನಿಮಿತ್ತಂ ಬಂದಳೆಂಬೀ ತೆಱನನಱುವೆನಾನೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ಬೆ ||
ನ್ನನೆ ಪೋದಂ ಪೊಕ್ಕಳಾ ಕನ್ನೆಯುಮವನಿ ತಲಾಲಿಂಗಿತಾನೇಕ ಶಾಖಾ ।
ಜನಿತ ಧ್ವಾಂತಾಂತರಾಲ ಪ್ರಬಲ ವಟಮನೇಗೆಯ್ಯುದುದ್ವೇಗ ವೇಗಂ || ೭ ||

ಅಂತಾ ಮರದಡಿಯೊಳಾಕೆ ನಿಂದು ರಾಮಾನುಜನಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರ
ನೆತ್ತಾನುಮಿಾ ಬನಕ್ಕೆ ವಿನೋದದಿಂ ಬಂದನಪ್ಪೊಡೀ ವಟ ನಿವಾಸಿನಿಯರಪ್ಪ ದೇವತೆ
ಯರಾರಾನುಮುಳ್ಳೊಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರ! ವನಮಾಲೆ ನಿನಗಲ್ಲದೆ ವಧುವಾಗೆನೆಂದು
ನೇಲ್ದ ಸತ್ತಳೆಂಬಿದಂ ಮಱಿಯದಱಿಪುವುದೆಂದು ಕರುಣವಾಗಿ ನುಡಿದು—

ಚ || ವೃತ್ತಿಗಿನಿಸಪ್ಪೊಡಂ ಸೆಡೆಯದೀ ಭವದೊಳ್ ದೊರೆಕೊಂಡುದಿಲ್ಲ ದು |
 ಸ್ಮೃತದೊದವಿಂ ಮನಃಪ್ರಿಯ ಕರಗ್ರಹಣಂ ಮುಱಮೆಯ್ಯೊಳಾದೊಡಂ ||
 ಪತಿಯನಗಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆನುತ್ತಮವಳ್ ಕೊರಲೊಳ್ ತೊಡರ್ಚಿದಳ್ |
 ಲತೆಯನಿದೇವೊಗಟ್ಟುದೆರಡಿಲ್ಲದ ನಲ್ಮೆಯನಾ ಲತಾಂಗಿಯಾ || ೮ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ || ಬೇಗಂ ಬಂದಾ ವಧು ನೇ
 ಲ್ವಾಗಳ್ ನೀನಟಿಸುವಾತನಾನುಱಿ ಮರಣೋ ||
 ದ್ಯೋಗಮನೆಂದು ಘನಧ್ವನಿ
 ಸೋಗೆಯ ಕಿವಿಸಾರ್ದುದೆನಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಂ ನುಡಿದಂ || ೯ ||

ಅಂತು ನುಡಿದು—

ಕಂ || ವನಮಾಲಾ ಮಂಡನನಾ
 ವನಮಾಲೆಯನಟ್ಟಿಱುಂದೆ ತಟ್ಟಿಸಿದನ ||
 ಬ್ಬಿನಿಯಂ ಕರಂಗಳಿಂದ
 ಬ್ಬಿನೀಪ್ರಿಯಂ ಚಂಡಭಾನು ತಟ್ಟಿಸುವವೋಲ್ || ೧೦ ||

ಅಂತು ನೇಲ್ವಾಕೆಯಂ ತಟ್ಟಿಸಿ ನೆಗಪಿ—

ಕಂ || ಓಪಳ ಕೊರಲೊಳ್ ಕೋದ ಲ
 ತಾ ಪಾಶಮನಂಬುಜೋದರಂ ಕಳೆದು ಸಮು ||
 ದ್ವೀಪಿತ ರಾಗಂ ಮೋಹ ಲ
 ತಾ ಪಾಶಮನೊಡನೆ ತನ್ನ ಕೊರಲೊಳ್ ಕೋದಂ || ೧೧ ||

ಆಗಳತಿ ಸಂಭ್ರಮಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು—

ಮ || ಹರಿನೀಲಚ್ಛವಿ ಪುಂಡರೀಕ ನಯನಂ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ವಕ್ಷಸ್ಥಲಂ |
 ಪರಿವೃತ್ತಾಯತ ಬಾಹು ಪೀವರ ನಿತಂಬಂ ಗಂಡರೊಳ್ ನೀಱನೆಂ ||
 ಬರ ಮಾತಂ ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳ್ವು ಕಿವಿವೇಟೆಂಗೊಂಡು ಕಣ್ಣಾರ್ವಿನಂ |
 ಹರಿಯಂ ನೋಡಿದಳಾಕೆ ತನ್ನ ಕಡೆಗಣ್ಣಳ್ ಬೀಱಿ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂ || ೧೨ ||

ಕಂ || ಬೆಮರ್ವನಿ ಕೈಮಿಗೆ ಲಜ್ಜಾ
 ನಮಿತಾನನೆ ನಿಮಿದ್ ಸುಯ್ಯಳೊಡನೆ ಕಟಾಕ್ಷಂ ||

ನಿಮಿರ್ದೇಸೆಯೆ ನೋಡಿದಳ್ ಸಂ

ಭ್ರಮದಿಂ ವನಮಾಲೆ ಬಾಲೆ ಪೀತಾಂಬರನಂ

|| ೧೩ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನುಮಾಕೆಯಂ ನೋಡದಂತು ನೋಡೆ—

ಕಂ || ಪಲ್ಲಟಿಸದೆ ಕಣ್ಣಿಂ ನಿಂ

ದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲೆ ತಮ್ಮೊಳೆಳಸಿ ನೋಡುವ ಪದದೊಳ್ ||

ಪುಲ್ಲಶರಂ ಕೆಳವಾಡಿಯ

ಬಿಲ್ಲಂತಿರ್ದೆಸಗದರಲ ಸರಲಂ ಸುರಿದಂ

|| ೧೪ ||

ಚ || ನಡುವಿರುಳಾರುಮಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳ್ ಕೊರಲೊಳ್ ವಧು ಕೋದು ಬಳ್ಳಿಯಂ |

ಮಡಿಯಲೊಡರ್ಚೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಮಿತ್ತದಿ¹ನಾತನೆ ದೈವದೊಂದೊಡಂ ||

ಬಡಿಕೆಯಿನಾಗಳಾ ಯಿರುಳೊಳಲ್ಲಿಗೆ ತಾಂ ಪಟುವಟ್ಟು ಬಂದು ಕ |

ಯ್ವಿಡಿದೊಡೆ ಸಾವು ಮಾಣ್ದದೆನೆ ಸಾಯದರಂ ಕೊಲಲಾರುಮಾರ್ಪರೇ || ೧೫ ||

ಅನಂತರಮಾ ಕಾಂತೆವೆರಸು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಿಜಾಗ್ರಜನಿರ್ದ ಲತಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲಾ ವನಮಾಲೆಯ ಕೆಳದಿಯರುಮಾಕೆಯಂ ಶಯ್ಯಾತಲದೊಳ್ ಕಾಣದೆ ಬೆಗಡುಗೊಂಡಾ ಬನದೊಳ್ ತೊಲಲ್ದಿಹಿಸುತ್ತಂ ಬಂದಲ್ಲಿದಳಂ ಕಂಡಲ್ಲಿದಳ ಮಹಾನುಭಾವರಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂದೊಡು ಮೈಗಾಪಿನವರ್ ಪರಿತಂದು ತನ ಗಱುಪುವುದುಂ ಪೃಥ್ವೀಧರ ಮಹಾರಾಜಂ ಕೇಳ್ವು ಪುರದೊಳಷ್ಟಶೋಭೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಚತುರಂಗಬಲಂಬೆರಸು ಬೇಗಮಿದಿವೋಗಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕುಯ್ದ ಭಾಗತ ಪ್ರತಿಸತ್ತಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಕಂ || ಉತ್ತಮ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮು

ನಿತ್ತಂ ಪೃಥ್ವೀಧರಂ ನರೇಂದ್ರೋತ್ತಮನ ||

ತ್ಯುತ್ತಮ ವರನೆನಿಸಿದ ಪುರು

ಷೋತ್ತಮ ದೇವಂಗೆ ಕೂಸುಗುಡಲಾರ್ಪಡೆವರ್

|| ೧೬ ||

ಅಂತು ವನಮಾಲೆಗಂ ಚಕ್ರಪಾಣಿಗಂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಪ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯ ದೊಳೊರ್ವಂ ನಂದ್ಯಾವರ್ತಪುರಮನಾಳ್ವತಿವೀರ್ಯನ ದೂತಂ ಬಂದು ದೂರಾವನತ ಮಸ್ತಕಂ ಸಮಸ್ತ ರಾಜಲೋಕಮನೇಕಾಕ್ಷಾಹಿಣೀಬಲಂ ಬೆರಸು ತನ್ನೊಳ್ ಕೂಡಿ ಭರತನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲೆಂದೆಮ್ಮರಸಂ ನಿಮಗೆ ಬಲಿಯಟ್ಟಿದ ರಾಜಾದೇಶಮೆಂದು ಪೃಥ್ವೀಧರಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ಮುಳಿಸೆಂಬ ವಿಷದ ಬಳ್ಳಿಯ
ತಳಿರೆನೆ ಪೊಳೆವಧರ ಮಣಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳ ||
ಜ್ವಳಿಪಂತೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಪ
ಜ್ವಳಿಸುವಿನಂ ಚಕ್ರಿ ನೋಡಿ ದೂತನ ಮೊಗಮಂ || ೧೭ ||

ಭರತನುದ್ಯೋಗಮೇನೆಂಬುದುಮಾತನತಿವೀರ್ಯವಲ್ಲಭನಟ್ಟಿದ ದೂತಂ ವಿನೀತಾ
ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಭರತನಂ ಕಂಡು ನಿಮ್ಮನೆಮ್ಮರಸಂ ತನಗಾಳಾಗಿ ಸುಖಮಿರ್ಪು
ದೆಂದು ಬೆಸಸಿಯಟ್ಟಿದನಿದು ನಿಮಗುಱುವ ಕಜ್ಜಮದೆಂತೆನೆ—

ಚ || ಬಗೆಯದೆ ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ಬಗೆದಪೊಡೆ ನಿಮ್ಮಳವಲ್ಲ ವಂಕದಾ |
ನೆಗೆ ತುರಗಕ್ಕೆ ತೇರ್ಗೆ ಪವಣಿಲ್ಲ ಪದಾತಿಗೆ ಮೇಱಿಯಿಲ್ಲದಂ ||
ಬಗೆದುಱದಿರ್ಪ ಗಾಂಪನುಱಿದಾಳ್ವೆಸಗೆಯ್ದುದು ಬಾಟ್ಟು ಬಟ್ಟಿಯಂ |
ಬಗೆವುದು ಕೀಱು ಮೀಱುವವರಾರತಿವೀರ್ಯನ ಬಾಹುವೀರ್ಯಮಂ || ೧೮ ||

ಎಂದು ಗದಱು ಗರ್ಜಿಸಿದ ದೂತನ ಮಾತಿಗೆ ಶತ್ರುಘ್ನಂ ಮುಳಿದು—

ಚ || ಕನಸಿನೊಳಪ್ಪೊಡಂ ಭಯದ ಲೋಭದ ಮಾತು ಮನು ಪ್ರಸೂತರೊಳ್ |
ಜನಿಯಿಸದಲ್ಪವೀರ್ಯನತಿವೀರ್ಯವೆಸರ್ ತನಗೇವುದಾಹವ ||
ಕೈನಗಿದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ವನಿತು ದೋರ್ಬಲಮುಳ್ಳೊಡೆ ತಂದು ಕಾದಿಸಾ |
ತನನೆಲೆ ದೂತ ಬಿಲ್ವಿಡಿಯಲೀವೆನೆ ಪುಲ್ವಿಡಿವಂತು ಮಾಡುವೆಂ || ೧೯ ||

ಎಂದೊದಱು ದೂತನಂ ಪರಿಭವಿಸಿ ಕಳೆವುದುಂ—

ಕಂ || ಭರತನೊಳತಿವೀರ್ಯಂ ಸಂ
ಗರಕ್ಕೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಂದನೆಂಬಪವಾದಂ ||
ಪರೆದಂದು ರಘುಕುಲಕ್ಕದೆ
ಪರಾಭವಂ ಪರಿಭವಕ್ಕೆ ಕೋಡಿರಡೊಳವೇ || ೨೦ ||

ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭರತಂ ಶತ್ರುಘ್ನಂಬೆರಸು ಚತುರಂಗಬಲ
ಸಮೇತನಾಗಿ ನಂದ್ರಾವರ್ತಪುರಕ್ಕೆತ್ತುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ಮಿಥಿಲೆಯನಾಳ್ವ
ಕನಕನುಮುಜ್ಜೆಣಿಯನಾಳ್ವ ಸಿಂಹೋದರನುಮಸಂಖ್ಯಾತಬಲಂಬೆರಸು ತಮ್ಮೊಳ್
ಬಂದುಕೂಡಿದರಿತ್ತ ಪರಿಭವಂಬೆತ್ತುಬಂದ ಚರನ ವಚನಮನತಿವೀರ್ಯಂ ಕೇಳ್ವು ಘನ
ಗರ್ಜನೆಯಂ ಕೇಳ್ವ ಸಿಂಹದಂತೆ ಮುಳಿದು ಭರತಂಗಿದಿರೆತ್ತಿ ನಡೆಯಲೊಡರಿಸಿದ
ನೆಂಬವಾರ್ತೆಯಂ ವಾಯುಗತಿವೆಸರದೂತನಱುಪೆ ಪೃಥ್ವೀಧರಂ ದೂತನಂ ಮನ್ನಿಸಿ
ಕಱುಪಿ ರಾಘವನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕಾಳೆಗಮನಾಂ ಪೋಗಿ ಮಾಣಿಸುವೆ

ನೆಂಬುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನದರ್ಶನೇ ಸಾಲ್ವೆನೆಂದು ಮನಃಪವನ ಜವಮುಳ್ಳ ವಾಜಿಗಳಂ
ಪೂಡಿದ ರಥಮಂ ತರಿಸಿ ಮೂವರುಮೇಷು ಪೋಗಿ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ನಗೆರದ ಪೊಟಿ
ವೊಟಲೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ ಸಮಯದೊಳ್ —

ಕಂ || ಅತಿವೀರ್ಯನ ಶೌರ್ಯಮನ

ಪ್ರತಿಹತಮಂ ಭರತನಾರ್ ಕುಮಾಟಂ ಗೆಲಲು ||

ದ್ವಿತನಂ ಮುನ್ನಮೆ ರಣದೊಳ್

ಹತಪ್ರಭಂ ಮಾಡಿ ಗೆಲ್ವ ಬಗೆಯಂ ಬಗೆಯಿಂ

|| ೨೦ ||

ಎನೆ ಜನಕಜೆಗೆ ಮುಕುಲಿತ ಕರ ಸರೋಜನಾಗಿ—

ಕಂ || ಜನನಿ ಬಟುಗಯ್ಯೊಳವನಂ

ಮನೆದೊಟ್ಟುಂ ಪಿಡಿದು ತರ್ಪ ತೆಟದಿಂ ತಂದ ||

ಣ್ಣನ ಕಾಲ್ಗೆಟಗಿಸುವೆಂ ಬಗೆ

ವನಿತುವರಮದಾವ ಗಹನಮೆಂದನುಪೇಂದ್ರಂ

|| ೨೧ ||

ಎನೆ ರಾಘವಂ ಕೇಳ್ವ ಭರತಂಗತಿವೀರ್ಯನಂ ನಿಯಮಿಸುವುದಾವ ಗಹನ
ಮೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆತ್ತಾನುಂ ಭರತನುಂ ಸೋಲ್ತನಪ್ಪೊಡೆ ನಮಗೆ ಕುಲಪರಿಭವ
ಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದುಂ ರಾಘವನೆಂದನಿಂದಿಗೆ ಮೂಟನೆಯ ದಿವಸದಂದು ಶತ್ರುಘ್ನಂ
ನಂದ್ಯಾವರ್ತಪುರಕ್ಕೆ ಪರಿಯಿಟ್ಟು ಪಲಬರರಸುಮಕ್ಕಳಂ ಕೊಂದು ಪೊಟವೊಟಿ
ಲೊಳಿದೇಟುನಾಟಾನೆಯುಮನಟುವತ್ತುಸಾಸಿರ ಕುದುರೆಯುಮಂ ಪಿಡಿದುಯ್ದ
ನೆಂದು ಪೇಟ್ಟುದುಂ ಮುಡಿದೆವಸಂ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕೊಂದು ಜಿನಮಂದಿರದೊಳಾಯುಧ
ಸಮೇತಂ ಸೀತೆಯುಮಂ ರಘುವೀರನುಮನಿರಿಸಿ ಬಂದು—

ಚ || ಅದಟನತಿಪ್ರಚಂಡ ಬಲನೆನ್ನದೆ ದುರ್ಧರ ದೋಸ್ಸಹಾಯದಿಂ |

ಕದನ ಧುರೀಣನೊಲ್ಲದೆ ಧುನುರ್ಲತೆಯಂ ನಿಜ ದಿವ್ಯ ಬಾಣಮಂ ||

ಗದಿಯನದೇನುದಾತ್ತನೊ ಜನಾರ್ದನನೊರ್ವನೆ ಪಾಶ ದಂಡಮಿ |

ಲ್ಲದ ಜವನಂತೆ ನಿಂದನತಿವೀರ್ಯನ ರಾಜಗೃಹೋಪಕಂಠದೊಳ್

|| ೨೨ ||

ಆಗಳಬೋದರನಿದಿರ್ಗೆ ಬಂದಾಗಮನ ವೃತ್ತಾಂತಮನಟಿದು—

ಕಂ || ಪಡಿಯಟನೊರ್ವಂ ಬಂದಾ

ಗಡೆ ಭರತನ ದೂತನಿರ್ದಪಂ ಬಾಗಿಲೊಳೆಂ ||

ದೊಡೆ ಬರವೇಟೆಂದಂ ಬಟ

ಸಿಡಿಲಂ ಬಟಾಯಟ್ಟೆ ಬರಿಸುವಂತತಿವೀರ್ಯಂ

|| ೨೩ ||

ಅನಂತರಂ ಬಂದು—

ಕಂ || ಎಳಗದೆ ವಜ್ರಸ್ತಂಭದ

ತೆಳದಿಂದಿರೆ ಮುಳಿಸು ಕಣ್ಣ ಕಿಸುಸೆರೆಯಿಂ ಕ ||

ಣ್ಣೆಳೆಯೆ ನಡೆ ನೋಡಿ ಬಂದುದ

ನಱುಪೆನೆ ದುಂದುಭಿ ಗಭೀರ ರವನಿಂತೆಂದಂ

|| ೨೫ ||

ಉ || ಎತ್ತಿ ಬರುತ್ತಮಿದರ್ ನಿದಿರಾಂತವರಾರ್ ಭರತೇಶ್ವರಂಗೆ ಭೂ |

ಪೋತ್ತಮನಾಜ್ಞೆಯಂ ತಲೆಯೊಳಾಂತು ಪದಾನತನಾಗಿ ಕಪ್ಪಮಂ ||

ತೆತ್ತುಱಿ ಗಂಡುಗೆಯ್ಯದಿಱುವಿಟ್ಟಿಗೆ ¹ಜಟ್ಟಿಗನಾಗಿ ಬಾಟ್ಟಿದ |

ತ್ಯುತ್ತುಮ ಪಕ್ಷಮಾಂತೊಡಪವರ್ತಿಸುಗುಂ ಕ್ಷಣದಿಂ ನಿಷೇಕಮಂ || ೨೬ ||

ಕಂ || ಆಳಾಗಿ ಬರ್ದುಂಕದೆ ಬಿ

ಲ್ಲಾಳಾಗಿ ಬರ್ದುಂಕಲೊಡರಿಪೊಡೆ ಭರತನ ಕೂ ||

ವಾಳ ನಸುಮಸೆಗೆ ಬಾಲವ್ಯ

ಣಾಳಂ ರಿಪುನೃಪರ ಕಂಠನಾಳಂ ಧುರದೊಳ್

|| ೨೭ ||

ಎಂಬುದುಂ ಕಡುಮುಳಿದು—

ಕಂ || ಸಿಡಿಲ ದನಿಗೇಳ್ ಸಿಂಹಂ

ಸಿಡಿಲ್ದ ನೆಗೆವಂತೆ ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಬಾಳಂ ||

ಜಡಿದೆಯ್ವಿ ಪೊಯ್ವ ಕೈಯಂ

ಪಿಡಿದಾತನ ಬೀರಸಿರಿಯುಮಂ ಕೈವಿಡಿದಂ

|| ೨೮ ||

ಶಾ || ಮುಂಗಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಕೈಯ ಕರವಾಳ್ ಬೀಟ್ಟಿರ್ಪಿನಂ ವಕ್ತ್ರರಂ |

ಧ್ವಂಗಳ್ ಕಾಱುವಿನಂ ಕದುಷ್ಟ ರುಧಿರಾಂಭಃಪೂರಮಂ ಪೊಯ್ವ ಪೊ ||

ಯ್ದಂಗೆಯ್ಯಂ ಮೊಗಮಂ ಮುಸುಂಬು ಬಿಱುಬಿದ್ದಂಬೋಗೆ ವೀರಂಗೆ ದೋ |

ಭೃಂಗಂಮಾಡಿದನೇನಲಂಘ್ಯಬಲನೋ ರಾಮಾನುಜಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೨೯ ||

ಅಂತು ಪರಿಭವಿಸಿ—

ಕಂ || ಭರತನೊಳಿದಿರ್ಚಿ ಕಾದುವ

ಭರವಶದಿಂ ಬಂದ ಕಲಿಗಳಿರ್ದೆಡೆಯಿಂ ಸಂ ||

ಚರಿಸಿದೊಡೆ ಮೆಟ್ಟಿ ²ಕೀಲಿತ್ತಿಂ

ಶಿರಮಂ ಕೀಲ್ವಂತೆ ವನ್ಯಗಜಮಂಬುಜಮಂ

|| ೩೦ ||

ಎಂದು ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸುವುದುಮತಿವೀರ್ಯನೊಳ್ ಕೂಡಿ ಭರತನೊಳ್ ಕಾದ
ಲೆಂದು ಬಂದನ್ಯರಾಜನ್ಯಕಡೊಳ್ ವಿಜಯನಿವನಜೇಯನೆಂದು ಮನಂಗುಂದೆಯುಂ,
ಶಾರ್ದೂಲಂ ಶಾರ್ದೂಲನಂ ಕಂಡ ತೋಳನಂತೋಳಸೋದರ್ ಸಮರಮುಖ ವಿಮುಖ
ನಾಗೆಯುಂ, ಮೃಗಧ್ವಜಂ ಮೃಗಧ್ವಜನೆನಿಸೆಯುಂ, ರಣೋರ್ಮಿ ಭಯರಸೋರ್ಮಿ
ಯುಂ ನೂರ್ಮಡಿಸೆಯುಂ, ಕಲಭಂ ಕುಸುಮಿತ ಚಂಪಕಾನೋಕಹಮಂ ಕಂಡಳಿ
ಕಲಭದಂತೆ ಮೊಗಂ¹ದಿರಿಪೆಯುಂ, ಕೇಸರಿ ಕೇಸರಿಯುಂ ಕಂಡ ಕಾಡಾನೆಯುಂ
ತೋಸರಿಸೆಯುಂ, ವಜ್ರಧರನಧರನಾಗೆಯುಂ, ಭದ್ರಂ ಭದ್ರಗಜದ ಕಣ್ಮಿಟ್ಟಿನೊಳಿದರ್
ಫಣಿಯಂತೆ ಮಣಿಯೆಯುಂ, ಸುಭದ್ರನಭದ್ರನೆನಿಸೆಯುಂ, ನಂದನಂ ರಣರಸಾ
ಸ್ವಾದನಾನಂದನಮನುಷಿಯೆಯುಂ, ಅವಾರ್ಯವೀರ್ಯಂ ಶೌರ್ಯಂಗಿಡೆಯುಂ, ಮಾರಿದ
ತ್ತನನುದಾತ್ತನೆನಿಸೆಯುಂ, ಲಂಬೋಷ್ಯಂ ರಕ್ಷರಕ್ಷ ರವ ಮುಕ್ತೋಷ್ಯನಾಗೆಯುಂ,
ಪ್ರೋಷ್ಠಿಲಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಿಡೆಯುಂ, ಮತ್ತಂ ಪೆಟರುಮಱಿಕೆಯ ನರೇಂದ್ರನಂದನರ್
ಪಾವಡರ್ಧ ಪಂದೆಯಂತೆವೆಮಿಡುಕದಿರೆಯುಂ—

ಮ || ಅತಿವೀರ್ಯಂ ಹತವೀರ್ಯನಾದನಿವನಂ ಕೊಂಡುಯ್ದಪೆಂ ದೋಷ ದೂ |
ಷಿತನಂ ದೋರ್ಬಲಮುಳ್ಳರುಳ್ಳೊಡೆನಗಡ್ಡಂಬರ್ಪುದೆಂದಭೃಗಂ ||
ಜಿತಮೆಂಬಂತಿರೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಮೆಟಿದುಯ್ದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಹಸ್ತ ಪಾ |
ದ ತಲೋದ್ಭಟ್ಟನದಿಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸುತುಂ ಮಾಱಾಂತ ಸಾಮಂತರಂ || ೩೧ ||

ಕಡುಕೆಯ್ವಂ ಭರತಂಗಿವಂ ಗಡ ರಣಕ್ರೀಡಾ ರಸಕ್ಕುಟ್ಟಿಗಂ |
ಗಡ ಸಾಕೇತ ಪುರಾಧಿರಾಜ ಪದಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳೆನೆಂದೆತ್ತುವಂ ||
ಗಡ ದುರ್ಲೇಖಮನಟ್ಟವಂ ಗಡೆನುತುಂ ಟೋಡಾಡಿ ಪುಲ್ಲೋಡನಂ |
ಪಿಡಿದುಯ್ವಂತೆವೊಲುಯ್ದನಪ್ರತಿಹತಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಶತ್ರುಂಜಯಂ || ೩೨ ||

ಅಂತತಿವೀರ್ಯನನಂತವೀರ್ಯನೆಟಿದು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ—

ಶಾ || ಏವೇಟಿತ್ತೆಂ ಬಲನಿಂ ಕೃಪಾಳು ಪೆಟರಾರಾದ್ರೋಹನಂ ಕಂಡು ರೋ |
ಷಾವೇಶಂ ತನಗಾದುದೇ ಭರತನಂ ಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಕಂಡು ನಂ ||
ದ್ಯಾವರ್ತಕ್ಕಧಿರಾಜನಾಗಿ ಸುಖದಿಂ ನೀನಿರ್ಪುದೆಂದಂ ಪರಾ |
ರ್ಥಾವಷ್ಟಂಭಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದವರ್ಗೆ ಮೈತ್ರೀಭಾವಮಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ || ೩೩ ||

ಕಂ || ಅರಸುತನದಟ್ಟಿ ಪಿಂಗಿದು
ದು ರಾಜ್ಯಮಂ ನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿದವರ್ಗೀವುದಿದಂ ||
ಪರಿಹರಿಸಿದನಾನಿನ್ನೆಂ
ದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನಾ ನೃಪಂ ಕ್ಷಮೆಗೊಂಡಂ || ೩೪ ||

ಅಂತು ನಿಶ್ಚಲ್ಯನಾಗಿ ಪೋಗಿ ಶ್ರುತಧಾರಣ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪದಪಾರ್ಶ್ವ
ದೊಳ್—

ಕಂ || ಬೆರ್ಚಿಸೆ ತನ್ನಂ ಕೃಷ್ಣಂ

ಬೆರ್ಚಿಸಿದಂ ಕೃಷ್ಣ ತನಯನಂ ಜಿನರೂಪಿಂ ||

ಕೆರ್ಚೀರಿದ ವೈರಾಗ್ಯದ

ಪೆರ್ಚಿಂ ಮುಯ್ಯಂ ಮಗುಟ್ಟುವಂತತಿವೀರ್ಯಂ

|| ೩೦ ||

ಚ || ನಿಜಭುಜ ವೀರ್ಯ ಹಾನಿಗೆ ತಪಂಬಡೆ ತಂದೆ ಮಗಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ |

ವಿಜಯರಥಂಗೆ ರಾಮನೊಸೆದೀವುದುಮಾತನ ತಂಗೆಯೊಳ್ ಜಗ ||

ದ್ವಿಜಯಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ರತಿಮಾಲೆಯೊಳಾಯ್ತು ವಿವಾಹಮುತ್ಸವ |

ಧ್ವಜ ಮಣಿತೋರಣಂ ತುಱುಗೆ ಘೋರ್ಣಿಸೆ ಮಂಗಲತೂರ್ಯ ನಿಸ್ಸನಂ || ೩೧ ||

ಆ ವಿವಾಹ ವಿಧಾನಾನಂತರಂ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ನಗರಮನಗಲ್ಪು ನಿಚ್ಚವಯಣಂ
ಗಳಿಂ ಕ್ಷೇಮಾಂಜಲಿ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಾ ಪೊಟಲ ಪೊಟವೊಟಲ ಮನೋಹರೋದ್ಯಾನ
ದೊಳ್ ದಾಶರಥಿಯುಂ ವೈದೇಹಿಯುಂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಪುದುಂ, ತತ್ತರ ನಿರೀಕ್ಷಣ
ನಿಮಿತ್ತಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಾಜವೀಥಿಯೊಳಗನೆ ಬರುತ್ತಮಿರೆ ಪಲರುಮೊಂದೆಡೆಯೊ
ಳಿದುರ್ ಜಿತಪದ್ಮೆಯ ಪಡೆಮಾತಂ ನುಡಿಯುತ್ತಮಿರೆ ಕೇಳ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಜಿತಪದ್ಮೆ
ಯೆಂಬಳಾರ್ಗಿಂಬುದುಮಾತನ ಸಮುದ್ರಘೋಷಮನಜನಿಸುವ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದೊಳಂ
ಭದ್ರಾಕಾರದೊಳಮಾತಂ ಕಾರಣಪುರುಷನಾಗಲೆವೇಟ್ಟುಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪುರಾಣ
ಪುರುಷನೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಜನಪತಿ ಶತ್ರುಂದಮನಾ

ತನರಸಿ ಕನಕಾಭಿ ತತ್ತನೂಜೆ ಸರೋಜಾ ||

ನನೆ ಮಸೆದ ಕುಸುಮ ಸಾಯಕ

ಮೆನಿಪಳ್ ಜಿತಪದ್ಮೆ ಪೆಸರೊಳಂ ರೂಪಿನೊಳಂ

|| ೩೨ ||

ಆ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂ ಪುಟ್ಟಲೊಡನತ್ತ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೊಳೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟಿದುದಾ
ಸಮಯದೊಳೊಂದಾಕಾಶವಚನಮಿಂತೆಂದುದೀ ದೇವತಾಧಿಷ್ಠಿತಮಪ್ಪ ಶಕ್ತಿಯಿಂ
ಶತ್ರುಂದಮನಿಡುವುದುಮದಂ ಸಂಚಲಿಸದೆ ಬಂಚಿಸಿ ಪಿಡಿದ ಮಹಾಸತ್ವನೀ ರಮಣಿ
ಗಂ ದಕ್ಷಿಣ ಭರತ ಧರಣೀ ರಮಣಿಗಂ ರಮಣನಕ್ಕುಮೆಂಬ ದೇವತಾದೇಶಮಂ
ಕೇಳ್ವಾತನಾ ತೆಱದಿನಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವಮಂ ಮಾಡಿನೆಂದಿರೆ ಕನ್ಯಾಲೋಭದಿ
ನನೇಕ ರಾಜಸುತರ್ ಬಂದೀಶಕ್ತಿ ಪ್ರಹಾರದಿಂ ಯಮಾಗಾರಮನೆಯ್ಪಿದರೆಂದುಪೇಟಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕೇಳ್ವದಂ ಗಹನಂಗೆಯ್ಯದಾತನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೆ ಬಂದು ಪಾರ್ಥಿವ

ಪುತ್ರನೊರ್ವಂ ಕನ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಂದನೆಂದು ನಿಮ್ಮರಸಂಗಲಿಪೆಂದು ಪಡಿಯಲಿನ
ನಟ್ಟುವುದುಮವಂ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಬರವೇಟೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ಸಿರಿಯ ಹರಿನೀಲ ವೇದಿಯ
ನುರಸ್ಥಲಂ ಬೀರಸಿರಿಯ ಮರಕತ ಮಣಿವಿ ||
ಷ್ವರಮಂ ಭುಜದ್ವಯಂ ಪೋ
ತ್ತಿರೆ ಪೊಕ್ಕಂ ರಾಜಸಭೆಯನಭಯನುಪೇಂದ್ರಂ || ೩೮ ||

ಅಂತಂಜನ ದಿಕ್ಕುಂಜರದಂತೆ ಬರುತಿರ್ಪುದುಂ—

ಚ || ತನು ಶುಭಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತವರಾದುದು ನೀಲನೆ ಕಂತುರಾಜನೀ |
ತನ ತೇಜದಿಂದಮಾತನೆ ಪೊಡರ್ಪಿನ ಶಕ್ತಿಗೆ ದರ್ಪಭಂಗಮಂ ||
ಜನಿಯಿಸಲಾರ್ಪನೆನ್ನಸುತಗೀತನೆ ವಲ್ಲಭನಕ್ಕುಮೆಂದು ಕ |
ಣ್ಮನದೊಡನೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಪರಿಯೆ ನೋಡಿದನಾ ನೃಪನಬ್ಜನಾಭನಂ || ೩೯ ||

ಅಂತು ಬಂದು ನೃಪನ ಕೆಲದೊಳಿದ ಕನ್ಯಾರತ್ನಕ್ಕೆ ಮನಮೆಲಿಗೆಯು
ಮಾತಂಗೆಲಗದೆ ತನಗಿಕ್ಕಿದ ಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ಕುಮಾರನ
ನಿರುಪಮಾಕಾರಮಂ ನೋಡಿ ಕನ್ನೆ ಕಣ್ಣೀಟಂಗೊಂಡು—

ಕಂ || ಜಿತಪದ್ಮೆ ಕಂತುಶರ ಪೀ
ಡಿತ ಚೇತಃಪದ್ಮೆ ಜನಕ ಶಸ್ತ್ರಾಹತಿಯಿಂ ||
ಹತನಾದೊ¹ಡೀತನೀತನ
ಗತಿ ಗತಿಯೆನಗೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ತಲಿಸಂದಳ್ || ೪೦ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಶತ್ರುಂದಮಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದಂ:—ನಿನ್ನಸಕಲಭುವ
ನಾದೇಯಮುಪ್ಪ ರೂಪಂ ನೋಡಿ ಮೊಗಂ ನೋಡದಮೋಘಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಡಲೆನಗೆ ಬಗೆ
ಬಂದವುದಿಲ್ಲ; ನೀನೀ ಕನ್ನೆಯಾಸೆಯನುಲಿದು ಮಗುಟಿ ಬಿಜಯಂಗಿರ್ಪುದೆನೆ—

ಕಂ || ನಿನ್ನಿಡುವ ಶಕ್ತಿಯಳವುಮ
ನೆನ್ನಳವುಮನೀಗಳಂತೆ ತೋರ್ಪೆಂ ಬೇಗಂ ||
ತನ್ನಿಮೆನೆ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಷಫಣಿ
ಸನ್ನಿಭಮಂ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಿಂದಂ ತಂದರ್ || ೪೧ ||

ಅಂತು ತಂದು ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಯಿನರ್ಚಿಸಿ ಮಂತ್ರಪೂತಂ ಮಾಡಿ ಶಸ್ತ್ರಮಂ
ಪಿಡಿದು ಸಮಾಹಿತಮತಿಯಾಗೆಂದನತಿದೂರದೊಳಿರಿಸಿ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಡುವುದುಂ—

1. ಡೀತನಲ್ಲದೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲೆನಗೆಂದು. ಘ.

ಕಂ || ಕಡೆಗಾಲದ ಸಿಡಿಲಂತಿರೆ
 ಕಿಡಿಯಂ ಕಾಱುತ್ತೆ ಕೇಱಿ ಬರೆ ಬಂಚಿಸಿ ತ ||
 ನ್ನೆಡಗೈಯಿಂ ಶಕ್ತಿ ಬಲಂ
 ಗಿಡೆ ಪಿಡಿಡಿಟ್ಟವನ ಶಕ್ತಿಯಂ ತಲೆವಿಡಿದಂ || ೪೨ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಪೂಮಟಿಗಳ್ ಕಳೆದುವು ಕುಸು
 ಮಾಮೋದಂ ಬಳಸೆ ಭೃಂಗ ರವದೊಡನೆ ದಿಶಾ ||
 ವೈರಮಾಂತರಮಂ ಸುರ ಭೇ
 ರೀ ಮಂದ್ರ ಧ್ವಾನ ಘನರವಂ ಪುದಿವಿನೆಗಂ || ೪೩ ||

ಪರಿಕಿಸವೇಟ್ಟುದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಧರನಳವನವಾರ್ಯ ವೀರನಾತಂಗೀ ದು ||
 ಧರ ಶಕ್ತಿ ಗ್ರಹಣಮದಾ
 ವರಿದಾಯ್ತೆಂದಮರ ಸಮಿತಿ ಪೊಗಟ್ಟಿತ್ತಾಗಳ್ || ೪೪ ||

ಅಂತು ಪೊಗಟ್ಟಿ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂದಱಿದು—

ಕಂ || ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆನ್ನ ಗೆಯ್ದಱಿ
 ಯಮೆಗೊರ್ಮಿಂಗೆಂದು ಚಕಿತ ಚಿತ್ತಂ ಶತ್ರುಂ ||
 ದಮನಾಗಳ್ ಸೌಮಿತ್ರಿ
 ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿಕ್ರಮಮನುಱಿದು ವಿನಮಿತನಾದಂ || ೪೫ ||

ಅನಂತರಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ, ಬಹಿರುದ್ಯಾನ
 ದೊಳುದಾತ್ತ ರಾಘವನಿರ್ದುರದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪೇಟಿ ಕೇಳ್ವ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬಲಂ
 ಬೆರಸು ಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಪಾಯನಪುರಸ್ಸರಂ ಸರ್ವಾಂಗ
 ಪ್ರಣತನಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಗಂ ತುಱಿಲ್ಲಿಯ್ದು ವಂದನಮಾಲಾ ಮನೋಹರಮುಂ
 ಧ್ವಜರಾಜಿ ವಿರಾಜಿತಮುಂ ಮಂಗಲಾನಕ ಧ್ವಾನ ಭರಿತ ಭುವನಾಂತರಾಲಮು
 ಮುಪಹಾರ ಕುಸುಮ ಮತ್ತ ಮಧುಕರ ಝಂಕಾರ ಮುಖರಮುಮಪ್ಪ ಪುರಮನರ
 ಮನೆಯುಮನತಿವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪುಗಿಸಿ ಸಮಯೋಚಿತ ವಿವಿಧೋಪಚಾರ ಪರಿಚರ್ಯ
 ಚಾತುರ್ಯಮಂ ಮೆಳೆದು ಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಕಂ || ಪರಿಣಯನಮಾಗೆ ಪದ್ಮೋ
 ದರಂಗಿ ಜಿತಪದ್ಮೆಯೊಡನೆ ಮಂಗಲ ಗೀತ ||
 ಸ್ವರದೊಡನೆ ಮಂಗಲಾನಕ
 ವಿರುತಿ ಪಳಂಚಿದುದು ಗಗನ ದಿಗವನಿತಲಮಂ || ೪೬ ||

ಅಂತಲ್ಲಿ ಕತಿಪಯ ದಿನಮಿದರ್ಢಾ ಮೂವರುಂ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖದಿಂ ಪಯಣಂ
ಬೋಗಿ ವಂಶಸ್ಥಲಮೆಂಬ ಪೊಟಲನೆಯ್ವಿ ತತ್ಸಮಾಪದ ವಂಶಸ್ಥಲ ಗಿರಿದರೀ ದೇಶಮಂ
ದಿವಸಾವಸಾನ ಸಮಯದೊಳೆಯ್ವಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡುವ ಪೌರಜನಮಂ ರಘುವೀರಂ
ಕಂಡಿದೇಕಾರಣಮೋಡಿದಪುದೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮಿಂದಿಗೆ ಮೂಱುದಿನಂ ಮೊದ
ಲೊಂಡು ರಾತ್ರಿಸಮಯದೊಳೀ ಶಿಖರಿ ಶಿಖರದೊಳತಿಭಯಂಕರಮುಮತ್ಯದ್ಭುತಮು
ಮಾಗೆ ಪಲವು ಸಿಡಿಲ ದನಿಗಳೊಂದಾದಂತಶ್ರುತಮಪ್ಪದೊಂದು ರೌದ್ರ ಧ್ವನಿಯಂ
ಕೇಳ್ವಂಜಿ ಪೊಟಲೆಲ್ಲಂ ಯಥಾಯಥಮಾಗೋಡಿದಪ್ಪುದೆಂದು ಪೇಟ್ಟುದುಮಾ ಧ್ವನಿ
ಗೆಯ್ವರಾರೆಂಬುದನಾರಯ್ವೆಮೆಂದಾನಗಮನೇಱಿ ನೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖ
ಪ್ರತಿಮಾ ಯೋಗದೊಳ್ ನಿಂದು ಶುಭಧ್ಯಾನಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವು ಮಹರ್ಷಿಯರಂ
ಕಂಡೆಯ್ವಿವರ್ಪುದುಮವರಂ ಸುತ್ತಿ ಸುಯ್ಯುತ್ತಿದರ್ ವಿಷಮ ವಿಷೋರಗಂಗಳು
ಮಾಪಾದಮಸ್ತಕಂಬರಮೆಡೆವಱಿಯದೆ ನುಸುರಿ ಮುತ್ತಿದರ್ ವಿಷಮವೃಷ್ಟಿಕಂಗಳುಂ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿನದೃಶ್ಯಮಪ್ಪುದುಮಾ ಪರ್ದತದ ಸುಗಂಧ ಕುಸು
ಮಂಗಳಿಂದಮವರನರ್ಚಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ನೇಸರ್ಪಡುವುದುಮತಿ ರೌದ್ರಮಪ್ಪ ಭೂತ
ಬೇತಾಳ ಸಮೂಹಮುಮನತಿಭಯಂಕರಮಾಗೆ ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸುವ ಸಿಂಹ ಶರಭ
ಶಾರ್ದೂಲಂಗಳುಮನತ್ಯದ್ಭುತಮುಮಗುವುಮಾಗೆ ಮಿಂಚುಂ ಮೊಟಗುಂ ಬೆರಸು
ಸುರಿವ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಮಱಿಯುಮಂ ವಿಗುರ್ವಿಸೆ—

ಕಂ || ಪರಮ ಜಿನಮುನಿಗೆ ಯೋಗಾಂ

ತರಾಯಮನುರೋಪಸರ್ಗದಿಂದಕ್ಕುಮೆ ನಿ ||

ಷ್ಠುರ ಮಾರುತ ಹತಿಯಿಂದಂ

ತರು ಸಂಚಲಿಸಂತೆ ಮೇರು ಸಂಚಲಿಸುಗುಮೇ

|| ೪೭ ||

ಅಂತಾ ಮುನಿಗೆ ಮಹೋಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಪ್ಪಿ ದೇವನ ಮಹಾರೌದ್ರಾನು
ಭಾವಮಂ ಕೆಡಿಸಲೆಂದು ತಮ್ಮ ದೇವತಾಧಿಷ್ಠಿತ ಧನುರ್ಯುಗಳಮನೇಱಿಸಿ—

ಚ || ಕೆಡೆದುದೊ ಮಂದರಂ ಧರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುದೊ ಭಾನುರಥಂ ನಭಸ್ಥಲಂ |

ಪಿಡಿಸಿದುದೋ ಧರಿತ್ರಿ ಮೊಟಗಿತ್ತೊ ಮಹಾಪ್ರಲಯಾನಲಾರ್ಚಿಯಿಂ ||

ದೊಡೆದುದೊ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯೆನಲ್ ನಭಮಂ ಪುದಿದತ್ತು ನೀನಿ ಜೇ |

ಮೊಡೆಯೆ ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ತ್ರಿಭುವನೈಕಭಯಂ ಕೃತ ಚಾಪ ಟಂಕೃತಂ || ೪೮ ||

ಆರೌದ್ರಧ್ವನಿ ಕರ್ಣಲಗ್ನಮಾಗೆ ಭಗ್ನಾಶಯನಗ್ನಿಪ್ರಭಂ ಹತಪ್ರಭನಾಗಿ
ವಿಭಂಗ ಜ್ಞಾನದಿನಿವರೆಂಟನೆಯ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರೆಂದಱಿದು ನಿಜ ಜ್ಯೋತಿ
ಲೋಕಮನೋಡಿ ಪೊಕ್ಕನಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ತ್ರಿದಶೋಪಸರ್ಗಮಂ ಬಗೆ
ಯದೆ ಕುಲನಗದಂತೆ ದೇಶಭೂಷಣ ಮುನಿಪರ್ ||
ಸದಮಲ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದೊ
ಳುದಾತ್ತರಿರೆ ಘಾತಿಗಾಯ್ತು ಕದಳೀಘಾತಂ || ೪೯ ||

ಅಂತು ವಿಗತ ಘಾತಿಚತುಷ್ಟಯರನಂತ¹ಜ್ಞಾನಾದಿ ನವ ಕೇವಲಲಬ್ಧಿವಡಿ
ವುದುಂ—

ಕಂ || ದುಂದುಭಿ ನಿನಾದ ಮುಖರಂ
ಮಂದಾರ ನಮೇರು ವಿಕಚ ಕುಸುಮಾಸಾರಂ ||
ಸಂದಿಸೆ ಕೇವಲಿ ಪೂಜೆಗೆ
ಬಂದತ್ತು ಚತುರ್ನಿಕಾಯ ದೇವನಿಕಾಯಂ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಪೂಜಿಸುವುದುಮುದಾತ್ತರಾಘವಂ ಕಿಂಚಿದುನ್ನಮಿತ ಕಂಧರಂ
ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿ ಪುಟಂ ನಿಮಗುಪಸರ್ಗಮಾದ ಮಾರ್ಗಮಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ದೇಶ
ಭೂಷಣ ಕೇವಲಿಗಳಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್:— ಪದ್ಮಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿಜಯಪರ್ವತ
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಚರ²ನಮೃತಸ್ವರನೆಂಬನಾತನ ಕುಲಾಂಗನೆಗೆ ತನಯರುದಿತನುಮನುದಿ
ತನುಮೆಂಬರಾದರಾಕೆಯೊಡನಾಪುರದ ವಸುಭೂತಿವೆಸರ ವಸುಧಾಮರಂ ಮುಱಿ
ವಾಲುತ್ತುಮಿರಲುಪಭೋಗ ರಾಗ ವೇಗದಿಂ ವಿವೇಕ ವಿಕಲಿಯಾಗಿ ಮುಂದಲಿಯ
ದೊಂದುದಿವಸಂ ತನ್ನವರನಮೃತಸ್ವರನಿರೆ ನಮಗೆ ಮೆಚ್ಚದಂತೆ ನೆಗಟಲ್ಬಾರದೆಂಬು
ದುಮಾಪಾಣ್ಯನಮೃತಸ್ವರನಂ ದುರಿತ ಭೀರುವಾಗದಾರುಮುಱಿಯದಂತೆ ಕೊಲ್ವು
ದುಂ—

ಕಂ || ಅಪವಾದಕ್ಕುಗಿಯದೆ ನರ
ಕ ಪಾತಮಂ ಬಗೆಯದಾ ಮಹಾಪಾತಕಿ ಮು ||
ನ್ನಪಪತಿಯಿಂ ಪತಿಯಂ ಕೊಲಿ
ಸಿ ಪುತ್ರವಧೆಗಂ ಬಲಿಕ್ಕೆ ಬಗೆಯಂ ತಂದಳ್ || ೫೧ ||

ಸ್ವೈರಿಣಿ ಬಗೆಬಂದಾಗಳೆ
ಮಾರಕ್ರೀಡೆಯನೊಡರ್ಚಲೆಂದುಪಪತಿಯಂ
ದಾರಕನಂ ಕೊಲವೇಟ್ಟಳ್
ದಾರುಣ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾಮುಕರ್ ಪೇಸುವರೇ || ೫೨ ||

1. ಜ್ಞಾನದಿಂ ನವ ಕೇವಲಲಬ್ಧಿಗಳಂ ಪಡೆವುದುಂ. ಗ. ಘ.

2. ನಮೃತೇಕ್ಷರ. ಚ.

ಆಂತು ಪೇಟ್ಟಿದುಮಾಮಾತನಾಕೆಯ ಸೊಸೆ ಕೇಳ್ವ ತನ್ನ ಪುರುಷನಪ್ಪದಿತಂ
ಗೆ ಪೇಟಿ ವಸುಭೂತಿಯ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ರತಿಕಾರಿಣಿಯುವಿರಾಷ್ಟೆಯಿಂದದನೆ
ಪಿಸುಣ್ಣೇಟಿ ಕೇಳ್ವದಿತನುಮನುದಿತನುಂ ವಿದಿತ ವೃತ್ತಾಂತರಾಗಿ ವಸುಭೂತಿ
ಗುಪಾಯದಿನಪಾಯಮಂ ಮಾಟ್ಟಿದುಮವಂ ಸತ್ತು ಶಾರ್ದೂಲಾಸ್ಯಮೆಂಬ ಮಹಾ
ಗಹನದೊಳ್ ಕಾಲಜಂಘನೆಂಬ ಶಬರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಪೇಟ್ಟಿ ಮತ್ತಮಿಂ
ತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರಾ ಪದ್ಮಪುರದುದ್ಯಾನದೊಳ್ ಸುಮತಿವರ್ಧನರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರ್
ಬಂದಿದರೆಂದು ಋಷಿನಿವೇದಕನಱುಪೆ ವಿಜಯಪರ್ವತ ಮಹಾರಾಜಂ ಪೂಜೆ
ವೆರಸು ಬಂದರ್ಚಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿದುರ್ಧಮಂ ಕೇಳ್ವ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ
ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ವದೊಡನೆ ಸಹೋದರರಪ್ಪದಿತನುಮನುದಿತನುಂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ತೀರ್ಥ
ವಂದನಾರ್ಥಂ ಸಮ್ಮೇದಶೈಲಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳಾ ಮುನಿ ಯುಗಳ
ಮಂ ಕಂಡು ಭವ ಬದ್ಧ ಕ್ರೋಧದಿಂ ಕಾಲಜಂಘಂ ಕೊಲಲತಿಜಂಘಾಲನಾಗಿ
ಮುಟ್ಟಿವರ್ಪುದುಮವರವನ ಧೂರ್ತ ಚೇಷ್ಟೆಯನಱಿದು—

ಕಂ || ಉಪಸರ್ಗಂ ಪಱುಪಡುವಿನ

ಮಪಘನಮಾಹಾರಮೆಂಬಿವಂ ತೊಳೆದು ಸಮಂ ||

ತುಪಶಾಂತರ್ ಕೈಯಿಕ್ಕರೆ

ಕೃಪಾಳು ತತ್ವತಿ ದುರಾತ್ಮನಂ ಬಾರಿಸಿದಂ

|| ೫೩ ||

ಎಂದು ಬೆಸಸೆ—

ಕಂ || ಅನಿತು ದಯಾಪರತೆ ಕಿರಾ

ತ ನಾಯಕಂಗಾದುದಾವ ಕಾರಣದಿನದಂ ||

ಮುನಿಮುಖ್ಯ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ದಿ

ವ್ಯನಾದದಿಂ ದಿವ್ಯಯೋಗಿ ಹಲಿಗಿಂತೆಂದಂ ||

|| ೫೪ ||

ಯಕ್ಷನಾಮ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳೇಕೋದರರ್ ಸುರೂಪನುಂ ಕರುಷನುಮೆಂಬ
ರಲ್ಲಿಗೊರ್ವಂ ವ್ಯಾಧನೊಂದು ಪಕ್ಕಿಯಂ ಪಿಡಿತರೆ ಕರುಣಿಸಿ ಬೇಡಂಗಿ ಬೆಲೆಗುಡಿಸಿ
ಬಿಡಿಸಿದೊಡಾ ಪಕ್ಕಿಯುಪಶಮಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕುಗೊಟ್ಟಸುವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡವಟ್ಟಿಗೊಡೆಯ
ನಾದುದಾ ಸುರೂಪನುಂ ಕರುಷನುಂ ಕಟಿದುದಿತನುಮನುದಿತನುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದ
ರಾತನುಂ ಮುನ್ನಿನುಪಕಾರಂ ಕಾರಣವಾಗೆ ಕೊಲಲೀಯದೆ ನಿಯಮಿಸಿದನೆಂದು
ಬೆಸಸಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್—

ಕಂ || ಸದಮಲ ಚರಿತಂತಮ್ಮಿಂ

ದುದಿತೋದಿತಮಾದುದೆನಿಸಿ ಸಂನ್ಯಸನದೆ ಸ ||

ತ್ತುದಿತಾನುದಿತ ಮುನೀಶ್ವರ

ರುದಾತ್ತರುತ್ಕೃಷ್ಟ ದೇವಗತಿಯಂ ಪಡೆದರ್

|| ೫೫ ||

ಮತ್ತಿತ್ತಲವರ್ಗಪಾಯಮಂ ಬಗೆದ ಬೇಡಂ ವಿಗತಾಸು ದುರಂತ ದುರ್ಗತಿ
ಯೋಳ್ ತೊಲಿಲೈಂತಾನುಂ ಮನುಷ್ಯಗತಿವೆತ್ತು ತಾಪಸನಾಗಿ ಸತ್ತಾತಂ ಜ್ಯೋತಿ
ಲೋಕದೊಳಗ್ಗಿಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾದನಿತ್ತು ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದರಿಷ್ಟಪುರಮನಾಳ್ವ ಪ್ರಿಯ
ವ್ರತಮಹೀಭುಜಂಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಕನಕಾಭೆಯುಂಬರಿವರರಸಿಯರಾದರಲ್ಲಿ
ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಮುನ್ನಮಮರಗತಿವಡೆದುದಿತಾನುದಿತರಿವರುಂ ಬಂದು ರತ್ನರಥ
ವಿಚಿತ್ರರಥರೆಂಬ ತನಯರಾದರಾ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕನಲ್ಲಿಂ ಬಂದು ಕನಕಾಭೆಗೆ ತನೂಭವ
ನನುಂದರನೆಂಬನಾದನಾ ಪ್ರಿಯವ್ರತನುಂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳರಸುತನಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ತೊಳೆದಾಡಿದವಸಂ ಸಂನ್ಯಸನಂಗೆಯ್ದು ಸಮಾಧಿ ಮರಣದಿಂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತು
ಲರಸುಮಗನೊರ್ವಂ ನಿಜತನೂಭವೆಯಂ ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯಂ ರತ್ನರಥಂಗೆ ಮದುವೆ
ಮಾಟ್ಟಿನೆಂದಿಪುರದುಮಾಕೆಯನನುಂದರಂ ತನಗೆ ಬೇಡಿ ಪಡೆಯದೆ ಕೂಸುಗುಡ
ದಾತನಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರ್ಪುದುಂ ರತ್ನರಥನುಂ ವಿಚಿತ್ರರಥನುಂ ಕೇಳ್ವ ಮುಳಿದು
ದಾಟಿಯಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ—

ಕಂ || ಪಿಡಿದು ಪರಿಭವಿಸಿ ಕೊಲ್ಲದೆ

ಕಡಂಗಿ ಪೊಳಮಡಿಸಿ ಕಳೆದು ನಾಡಿಂ ದೈನ್ಯಂ ||

ಬಡಿಸಿದೊಡನುಂದರಂ ¹ಬ

ಲ್ಪಿಡಿದೇವದಿನುಗ್ರಕೋಪಿ ತಾಪಸನಾದಂ

|| ೫೬ ||

ಇತ್ತಲಾ ರತ್ನರಥ ವಿಚಿತ್ರರಥರ್ ಚಿರಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ
ತೊಳೆದು ತಪಂಗೆಯ್ದು ಶರೀರಭಾರಮನಿಟ್ಟು ನಾಕಲೋಕ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ
ಬಂದು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಗರಮನಾಳ್ವ ಕ್ಷೇಮಂಕರ ನರೇಂದ್ರಂಗಂ ವಿಮಲಾದೇವಿಗಂ
ದೇಶಭೂಷಣ ಕುಲಭೂಷಣರೆಂಬ ತನಯರಾಗಿಪುರದುಮೆಮ್ಮನೆಮ್ಮ ತಂದೆ ವಿದ್ಯಾ
ಭ್ಯಾಸ ನಿಮಿತ್ತಂ ಮತ್ತೊಂದು ಪುರದೊಳಿರಿಸೆ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂ ಸಾಗರಘೋಷ
ರೆಂಬುಪಾಧ್ಯಾಯರ್ ಕಲಿಸೆ ಕಲ್ತು ಗುರುಗೃಹಾಗಮನ ಪೂಜಾನಂತರಂ ಮಹಾ
ವಿಭೂತಿಯನೆಮ್ಮ ಪುರಮಂ ಪುಗುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಕೈಗೆಯ್ದು ಕರುನಾಡದ
ಮೇಲಿರ್ದ ಕನ್ನೆಯಂ ಕಂಡೆಮಗೆ ಪರಿಣಯನಕ್ಕೆ ತಂದರಸುಮಗಳೆಂದು ಬಗೆದು
ಬಯಸಿ ನೋಡುತ್ತರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕೊಡವುಟ್ಟಿದಳೆಂದೊಡು ಪೊಲ್ಲದಂ ಬಗೆದೆ
ವೆಂದು ಅದುವೆ ನಿರ್ವೇಗ ನಿಮಿತ್ತವಾಗೆ ತೊಳೆದು ತಪಂಬಟ್ಟು ಚಾರಣ
ಮುಧ್ಧಿವಡೆದು ಪೋಗಲೊಡಮೆಮಗೆ ಮೂಱುಂಜನ್ಮದೊಳಂ ಜನಕನಾದ ನಿರತಿ
ಶಯ ಪ್ರೇಮಾನುಬಂಧದಿಂ ಕ್ಷೇಮಂಕರ ಮಹಾರಾಜನೆಮ್ಮಗಲೈಗೆ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ

1. ಬಲ್ವಿಡಿದೇವಮನುಗ್ರಕೋಪಿ. ಘ. ; ಬಲ್ವಿಡಿದೇವನುದಗ್ರ. ಗ; ಬಲ್ವಿಡಿದವಮನುಜಗ್ರ. ಚ.

ಆಹಾರ ಶರೀರ ನಿವೃತ್ತಿಗೆಯ್ತು ಮುಡಿಸಿ ¹ ಗರುಡಾಧಿಪನಾಗಿ ಮಹಾಲೋಚನಾಭಿ
ಧಾನಮಂ ಪಡೆದೀಗಳೆಮ್ಮ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನಱಿದು ಪೂಜಿಸಲ್ ಬಂದನೆಂದು
ಬೆಸಸಿ—

ಕಂ || ತಾಪಸ ರೂಪಂವಿಗತಾ

ಲಾಪಂ ಮುಂ ಪೇಟ್ಟುನುಂದರಂ ಕೌಮುದಿಯೆಂ ||

ಬಾಪುರಮನಗಲದಿರ್ಪಂ

ಕೌಪೀನಧರಂ ಜಟಾಧರಂ ದಂಡಧರಂ ||

|| ೫೭ ||

ಆ ಪುರಪತಿ ಪೊಗಟ್ಟಿದುಮಾ

ತಾಪಸನಂ ಮದನ ವೇಗೆ ತತ್ಪತಿಗೆ ಮರು ||

ಚ್ಚಾಪದೊಳಮಧಿಸ ಮಿಥ್ಯಾ

²ರೂಪದೊಳಂ ಮಾಡದಿರ್ ಗುಣಾರೋಪಣಮಂ

|| ೫೮ ||

ಎನೆ ಸುಮುಖಂ ವಿಮುಖನಾಗಿ—

ಸ್ವಾಗತ || ಕೆಮ್ಮನುಮ್ಮಳಿಸಿ ಕೋಪಿಸದಿರ್ ಮಾಣ್ |

ನಿಮ್ಮನುಜ್ಜೆ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೆ ಸಾಲ್ಗಂ ||

ನಿಮ್ಮ ನಚ್ಚಿನ ತಪೋಧನನಂ ತಂ |

ದೆಮ್ಮ ಕಾಲ್ಗೆಱಗುವಂತಿರೆ ಮಾಲ್ಪಿಂ

|| ೫೯ ||

ಎಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ನಿಜ ತನೂಜೆಯನೇಕಾಂತಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತಾಪಸನ ತಪಮಂ
ಕಡಿಸುವುಪಾಯಮಂ ಕಲಿಸಿ ಕಱುಪುವುದುಂ—

ಕಂ || ಜನನಿಯ ಬೆಸದಿಂ ಸಮೋ

ಹನ ವಿದ್ಯೆಯೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಬರ್ಪಂತೆವೊಲಾ ||

ಮುನಿಯಿರ್ದೆಡೆಗೊರ್ವಳೆ ಪೂ

ವಿನ ಪೊಟ್ಟುಱಿಕೊಳಾರುಮಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳ್ ಬಂದಳ್

|| ೬೦ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸೂಕ್ತಮಂ ಜಪಿಯಿಸುತಿದಾರ್ಕೆಯ ಕಾಲ ಪಳಂಚಿ
ನುಂಗುರದಿಂಚರಮತನುಚಾಪ ಟಂಕಾರದಂತೆ ಕಿವಿಯಂ ಪಳಂಚಿ ಜಪಮಂ
ಮಱಿದು ಕಣ್ಣಂ ತೆಱಿದು ನೋಡಿ ಘನ ಸ್ತನಾದ್ಯವಯವಂಗಳ ಭಂಗಿ ತಪೋ
ಭಂಗಮಂ ಮಾಡೆ—

ಕಂ || ಸ್ಮರ ರಾಗಂ ಮನದೊಳ್ ಬೇ

ರ್ದರಿವಿನೆಗಂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ನಿಷ್ಕಾಗರಿಮಂ ||

ಕರಗುವಿನಮೆಳಸೆ ಕಣ್ಣಿಳ್

ವರಾಕ ಭಿಕ್ಷಾಕನಾಕೆಗಂದಿಂತೆಂದಂ

|| ೬೦ ||

ನೀನೀ ಸಂಜೆಯೊಳಂಜದೆ ನೆರಮಿಲ್ಲದೆ ಬಂದ ಬರವಾವುದೆಂಬುದುಮೆಮ್ಮಬೈ
ನೆವಮಿಲ್ಲದೆನಗೆ ಮುನಿದು ಜಡಿದು ನುಡಿಯೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷ
ದಂತನೆಯಿದ್ದೆನೆನಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕುಡುವುದೆನೆ ದಿಟಮೆಂದು ಬಗೆದಿದಾವ
ಗಹನಮಿಾಗಳೆ ಕೈಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಮಾಕೆ ನಾಂ ಕುಡಗೂಸಪ್ಪೆನದು ಕಾರಣದಿನೆಮ್ಮ
ತಾಯಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಬೇಡಿದನೆನೆ ಪೆತ್ತ ಮಗಳನೆನಗೆ ಕುಡಲಱಿಯರೆಂಬುದುಮಾನರಸಿ
ನಡಪಿದ ಕುಡಗೂಸೆನೆನ್ನಂ ಕುಡುವರೆಂಬುದುಂ ತಾಪಸಂ ¹ ಮದನ ಸಂತಾಪನ
ಶರಪಾತಕ್ಕೆ ಸುಗಿದು ಕೈವಿಡಿಯ²ಲಡಹಡಿಸುವುದುಂ ನೀಮೇಕೆ ತುರಿಪಂಗೆಯ್ವಿರೆ
ಮ್ಮರಸಿಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ಮದುವೆನಿಲ್ಲ
ದೆಂದೊಡಂಬಡೆ ನುಡಿದೊಡಗೊಂಡು ಪೋಪುದುಂ—

ಕಂ || ಕನ್ನೆಯ ಬಟಿಸಂದಿನನೆಂ

ಬನ್ನಂ ಮನಸಿಜನ ಪೂವಿನಂಬಿನ ಮುಟಿಯೊಳ್ ||

ಕನ್ನೆಯ ಬಟಿಸಂದಂ ಮುನಿ

ತನ್ನ ತಪಸ್ತೇಜದೇಸಕಮೊಳಸೋರ್ವಿನೆಗಂ

|| ೬೧ ||

ಅಂತು ರಾತ್ರಿಸಮಯದೊಳ್ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಬಟಿವಿಡಿದು ಬಂದು ರಾಜ
ಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮದನವೇಗೆಗೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಮ್ಮನಡಪಿದ ಮಗಳಪ್ಪ
ನಾಗದತ್ತಿಯನೆನುಗಿತ್ತು ಕನ್ಯಾದಾನ ಫಲಮಂ ಪಡೆವುದೆಂದು ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತ
ನಾಗಿಪುರ್ದುಮಾ ಸಮಯದೊಳರಸನರಸಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗೊರವನಿರವಂ ಕಂಡು
ಕಡುಮುಳಿದು ಪಲತೆೞದಿಂ ಪರಿಭವಿಸೆ ಪೊೞಮಡಿಸಿ ಕಳೆಯೆ—

ಕಂ || ಪರಿಭವಮಂ ಪೊರ್ದಿದ ದು

ಷ್ಪರಿಣತಿಯಿಂ ಕಟುಪಿ ಕಾಲಮಂ ದುರ್ಗತಿಯೊಳ್ ||

ತಿರಿತಂದು ಮನುಜ ಗತಿಯೊಳ್

ದುರಂತ ದುಷ್ಟರ್ಮ ಫಲಮನನುಭವಿಸುತ್ತಂ

|| ೬೨ ||

1. ಮದನ ಸಂತಾಪನ ಸಮ್ಮೋಹನ ಶರ ತಾಪಕ್ಕೆ. ಘ.

2. ಲಡಹರಿ. ಚ.

ಮತ್ತಂ ತಾಪಸ ರೂಪಂ ಕಳೆದು ಕಾಯ ಕ್ಲೇಶದ ಫಲದಿಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕ
ದೊಳಗ್ಗಿಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾದನಿತ್ತಲನಂತವೀರೈ ಕೇವಲಿಗಳ ಪೂಜೆಗೆ ಬಂದ ದೇವ
ಸಭೆಯೊಳೊರ್ವ ದೇವಂ ಮುನಿಸುವ್ರತ ತೀರ್ಥಕರ ಭಟ್ಟಾರಕರ ತೀರ್ಥ ಸಂತಾನ
ದೊಳ್ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಕೇವಲಿಗಳಾಗಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ವರಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ—

ಕಂ || ಜಲಜಲಿಸೆ ದಶನ ಕಿರಣಾ

ವಲಿ ಮೃದು ಮಧುರ ಪ್ರಣಾದದಿಂ ಕೇವಲಿ ಕೇ ||

ವಲಲಬ್ಧಿ ದೇಶಭೂಷಣ

ಕುಲಭೂಷಣ ದಿವ್ಯಮುನಿ ಯುಗಕ್ಕುಕ್ಕುಮೆನಲ್

|| ೬೪ ||

ಅದನಾ ಸಭೆಯೊಳಿದಗ್ಗಿಪ್ರಭದೇವಂ ಕೇಳ್ವೊಳೊಳಾದ ಜನ್ಮಾಂತರ ವೈರಮಂ
ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನದಿಂದಱಿದೀಗಳೆಮಗೆ ಯೋಗ ವಿಘ್ನೋದ್ಯೋಗದೊಳಿದುರ್ ನೀಂ ಪುಣ್ಯ
ಪುರುಷನುಂ ಚರಮದೇಹಧಾರಿಯುಮಪ್ಪುದಱಿಂದೀತಂ ನಿನ್ನ ಮುಳಿಸಿಗೆ ಭೀತ
ನಾಗಿ ಮುನ್ನಿನ ತನ್ನ ಮುಳಿಸನುಲಿದುಪಶಾಂತ ಸ್ವಾಂತನೀ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿದರ್
ನೆಂದು ರಾಘವಂಗೆ ಬೆಸಸುವುದುಮದೆಲ್ಲಮಂ ಗರುಡಾಧಿಪಂ ಕೇಳ್ವು ಸಂತೋಷ
ದಂತಮನೆಯ್ವಿ—

ಉ || ಮತ್ತನಯೋಪಸರ್ಗಮನದಿರ್ಪಿದ ನಿನ್ನ ಗುಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಲೋ |

ಕೋತ್ತರಮಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಸಮಯ ಪ್ರತಿಪಾಲನ ಶೀಲ ಶಕ್ತಿ ಸಂ ||

ಪತ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ನೆನೆವುದುಂ ನೆನೆದಾಗಳೆ ಬರ್ಪೆನೆಂದು ಮೆ |

ಚ್ಚಿತ್ತನಿದೇನಮಾನುಷಮೊ ರಾಘವ ಸಂಚಿತ ಪುಣ್ಯಸಂಚಯಂ

|| ೬೫ ||

ಮ||ಸ್ರ||ನರನಾಥಂಗಿತ್ತು ತನ್ನಂ ನೆನೆದ ಸಮಯದೊಳ್ ಬರ್ಪೆನಾನೆಂದು ಮೆಚ್ಚೆಂ |
ಚರಿತಾರ್ಥಂ ಭಕ್ತಿ ಭಾರಾನತ ಮಣಿಮಕುಟಂ ಹರ್ಷ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವರ್ಷಂ ||
ಗರುಡಂ ಬೀಟಕ್ಕೊಂಡು ತತ್ಕೇವಲಿಯ ಪದಪಯೋಜಂಗಳಂ ತನ್ನ ತೊಟ್ಟು |
ಭರಣ ಪ್ರದ್ಯೋತಿಯಿಂದಸ್ಥಲಿತಮೆನೆ ನಭಂ ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದಂ || ೬೬ ||

ಕಂ || ಭೂವಂದ್ಯ ದೇಶ ಭೂಷಣ

ಕೇವಲಿಗಳ ಸಮವಸೃತಿ ವಿಹಾರಿಸಿದುದು ಭ ||

ವ್ಯಾವಲಿಗಳನಾರ್ಯಾಖಂ

ಡಾವನಿಯೊಳ್ ತಣಿಪಲೆಂದು ಧರ್ಮಾನ್ಯತದಿಂ

|| ೬೭ ||

1. ಲೋರ್ವಂದೇವ ಮುನಿ ಸುವ್ರತಮುನಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ. ಗ.

2. ಪ್ರದ್ಯೋತಿ ವಂಶಸ್ಥಳಿತಮೆನೆ ನಭಚರಂ. ಚ.

ತದನಂತರಂ ವಂಶಸ್ಥಲಪುರಮನಾಳ್ವ ಸುಪ್ರಭನರೇಂದ್ರಂ ಬಂದು ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಪೂಜಿಸಿ ವಂಶಸ್ಥಲ ನಗೋಪರಿಮ ತಲದೊಳ್ ವಿಚಿತ್ರ ಚೈತ್ಯ ಭವನಂ
ಗಳಿಂ ಬಹು ಪ್ರಾಕಾರ ಪ್ರಾಸಾದ ಪಜ್ಜಿಗಳನೇಕಾಂತ ಕಮನೀಯಮಪ್ಪಂತು
ಪೊಟಲಂ ಮಾಡಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನಾ ಪೊಳಲೊಳಿರಿಸಿ ಬೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ವಂಶ
ಸ್ಥಲ ಗಿರಿಗೆ ರಾಮಗಿರಿಯೆಂಬ ಸೆರೆಯಾಯ್ತು; ಮತ್ತಮವರಲ್ಲಿಂ ತಳದರ್ು ತೆಂಕ
ಮೊಗದೆ ನಿಚ್ಚವಯಣಂಗಳಿಂ ಬಂದು ಪೆರ್ವಟುವಂ ಪೊಕ್ಕು ಕರ್ಣರವೆಯೆಂಬ
ತೊಜಿಯಂ ಸಾಯ್ದದಿಂ ತೆಂಕಣತಡಿಯೊಳೊಂದು ರಮ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿ
ಸಿರ್ಪುದುಮಲ್ಲಿಗೆ 'ಸುಗುಪ್ತಿ ಗುಪ್ತರೆಂಬ ಗಗನ ಚಾರಣ ಯುಗಲಂ ಗಗನ ತಲದಿ
ನವನಿತಲಕ್ಕವತರಿಸಿ ಮಾಸೋಪವಾಸದ ಪಾರಣೆಯೊಳ್ ಕಾಂತಾರ ಚರೈಗೆಬರ್ಪುದು
ಮವರಂ ದೂರದೊಳ್ ಕಂಡು—

ಮ॥ಸ್ರ॥ ದೆಸೆಯಂ ಭೂಷಾಂಶುಗಳ್ ಚಿತ್ರಿಸೆ ಪದತಲಮಾತ್ಮೀಯ ಶೋಣಾಂಶುವಿಂದ |
ಚೆಸೆ ಧಾತ್ರೀ ದೇವಿಯಂ ಸಂಭ್ರಮ ರಸವಶನೇತ್ತಿಂದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಂ ||
ದಿಸಿ ರಾಗೋತ್ಕಂಠನುಚ್ಚಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನಾ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ |
ಚೆಸಿದಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾಧರನಮಲಯಶಂ ಭಾರತೀ ಕರ್ಣಪೂರಂ || ೬೮ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ
ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
ಚಾರಣ ಯುಗಲ ದರ್ಶನವರ್ಣನಂ
ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀ ಪದಮನೀವ ಮುನಿಪ

ಶ್ರೀಪದಮಂ ¹ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಪು ||

ಜ್ಯೋಪಾರ್ಜುನಮಂ ತಳೆದನಿ

ಳಾಪೂಜಿತ ಚಾರು ಚರಿತನಭಿನವಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಅಂತರ್ಚಿಸಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ನಿರವದ್ಯಾಹಾರಮಂ ಕುಡುವುದುಮವರ್
ಸಂಯಮ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥಮಪ್ಪ ಕಾಯಸ್ಥಿತಿಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಕೈಯೆತ್ತಿಕೊಂ
²ಡಕ್ಷಯಂ ದಾನಮೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ಏನೆಸೆದುದೊ ರೈವೃಷ್ಟಿ ಹಿ

ಮಾನಿಲನಳಿ ಮಿಲಿತ ಕುಸುಮವರ್ಷಂ ಸುರ ಭೇ ||

ರೀನಿನದಂ ದಿವಿಜರಹೋ

ದಾನಶ್ರುತಿ ನೆಗಟಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪಂಚಾಶ್ವರೈಂ

|| ೨ ||

ಆಗಳವರ ತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಮಾದಿಗಳ್ ರೋಮಾಂಚ ಕಂಚುಕಿತ
ದೇಹರಾಗಿ ಧರ್ಮಕಥಾ ಶ್ರವಣ ಪ್ರಸಂಗದೊಳಿರ್ಪುದುಮವರಿದಿರೊಳಿದ್ ವಿಶಾಲ
ಸಾಲದ್ರುಮ ಶಾಖಾರೂಢನಾಗಿದುರ್—

ಉ || ಪೋದ ಭವ ಪ್ರಪಂಚದಱಿತಂ ಮುನಿ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂ ಮನ |

ಕೃದೊಡೆ ಪಾಪ ಸಂಚಯಮುನಿನ್ನಪವರ್ತಿಪೆನೆಂದು ಬಂದು ಪಾ ||

ದೋದಕದೊಳ್ ಪೊರಳ್ಳು ಕನಕಪ್ರಭೆವೆತ್ತು ಪದೋಪಕಂಠ ಲ |

ಗೋದರ ಮಸ್ತಕಂ ವಿನತಮಿದುರ್ದು ಪರ್ದುಪಶಾಂತ ಚೇತಸಂ

|| ೩ ||

ಆಗಳದಂ ಕಂಡು ರಾಘವಂ ಅವರ ತಪಸ್ಸವೃದ್ಧಿಯಂ ಸೀತಗಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಗ
ಮುಖವರ್ಣಿಸಿ ಮುನಿಗೆ ಮುಗಿದ ಕೈವರಸು ಹಿತಾಹಿತ ವಿವೇಕ ವಿಕಲಮುಂ
ವಿಜಾತಿಯುಮಪ್ಪ ವಿಹಂಗಮುಪಶಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾರಣಮೇನೆಂಬುದುಂ, ಚಾರಣ
ಮುಷಿಯರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರೀ ಮಹಾಗಹನಂ ಮುನ್ನಂ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಪ್ರಮುಖ
ನಿಖಿಲಗ್ರಾಮಾಕೀರ್ಣಮದನಾಳ್ವಂ ದಂಡಕನೆಂಬರಸನಾತನ ಪೆಂಡತಿ ದುರ್ಮನಸ್ಸೆ
ಮಸ್ತುರಿ ಸಮಯಮಂ ಪಿಡಿದಿರ್ಪಳಾದಂಡಕನುಮೊರ್ಮೆ ಪುರಬಹಿಃಪುರದೊಳ್

1. ಪಂಚ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದಂದಿಸಿ. ಕ. ಚ.

2. ಡಕ್ಷಯ ದಾನಮಸ್ತೆಂಬುದುಂ. ಗ. ಘ.

ಕಲ್ಮಲೇನಿಂದ ಮಹಾಘುಷಿಯರಂ. ನೋಡುತ್ತಂ ಪೋಗಿ ಬೇಂಟೆವಡೆಯದೆ ಬಂದ
ವಿವೇಕಿಯಪ್ಪುದಱಿಂದವರಕೊರಲೊಳೊಂದು ಸತ್ತ ಪಾವಂ ಸುತ್ತಿ ಪೋದೊಡ
ವರುಪಸರ್ಗಂ ಪಿಂಗುವಿನಂ ಕೈಯೆತ್ತೆವೆಂದಿರೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಮಾ ದೆಸೆಯನೆ
ಮೃಗಯಾ ನಿಮಿತ್ತಂ ದಂಡಕಂ ಪೋಗುತ್ತಮೊರ್ವನವರಕೊರಲೊಳಿದರ್ ಕಾಳೋ
ರಗನ ಕಳೇಬರಮಂ ಕಳೆವುದಂ ಕಂಡಱಿಯದಂತಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ—

ಕಂ || ಆರೆಂದುಮಱಿಯೆನೊರ್ವಂ

ಕ್ರೂರಾತ್ಮಂ ದಿವ್ಯ ಮುನಿಗಿದಂ ಮಾಡಿ ದುರಾ ||

ಚಾರಂ ನರಕಾಯುಷ್ಯ

ಕ್ಯಾರಂಬಿಗನಾದನೆಂದು ಬೆಟ್ಟುಱಿ ನುಡಿದಂ

|| ೪ ||

ದಂಡಕನಾ ನುಡಿಗೆ ಭಯಂ

ಗೊಂಡಂ ಯತಿಪತಿಯ ಧೈರ್ಯಮಂ ಕಂಡು ಗುಣಂ ||

ಗೊಂಡಂ ಪದಾನತಂ ಕ್ಷಮೆ

ಗೊಂಡಂ ಭವ್ಯಂಗೆ ಸಹಜಮುಪಶಮಭಾವಂ

|| ೫ ||

ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆನ್ನ ಗೆಯ್ದುಱಿ

ಯಮೆಗೆಂದಡಿಗಿಣಿಗೆ ದಂಡಕಂ ಮುನಿ ನುಡಿದಂ ||

ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆ ಮುಖ್ಯಂ ಸಂ

ಯಮಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಯಲ್ಯನಲ್ಲದಂ ಸಂಯಮಿಯೇ

|| ೬ ||

ಚ || ಎಡಪಿದ ಕಲ್ಗೆ ತಾಗಿದ ಮರಕ್ಕನಿಸಂ ಮುನಿಸಂ ಮನಕ್ಕೆ ತ |

ಪೊಡೆ ತರಲಕ್ಕುಮನ್ಯರೊಳಮನ್ಯಭವಂಗಳೊಳಾರ್ತ ರೌದ್ರದಿಂ ||

ದೊಡರಿಸಿದಾತ್ಮಕರ್ಮಫಲಮಂ ತವಿಪಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ವೃತ್ತಿಯಂ |

ಪಡೆವ ಸುಹೃಜ್ಞನಕ್ಕೆ ಮುನಿಪಂ ಮುನಿದಂದು ಕೃತಘ್ನನಲ್ಲನೇ

|| ೭ ||

ಎಂದಹಿಂಸಾ ರೂಪಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಮನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯೆ ದಂಡಕನದಂ
ಕೈಕೊಂಡಾ ಕ್ರಮದೊಳೆ ನಡೆಯುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ || ಅರಸಿಯುಮಮಾತ್ಮನುಂ ಪಾ

ಪ ರತರ್ ಮಧು ಮಧ್ಯ ಮಾಂಸ ಸೇವಾಸಕ್ತರ್ ||

ನಿರವಧ್ಯಮನರಸನ ಸ

ಚ್ಚರಿತ್ರಮಂ ಕಿಡಿ¹ಸಲೆಂದು ಮಂತಣಮಿದರ್

|| ೮ ||

ಅಂತು ತಮಗಪಾಯಮನೊಡರ್ಚುವುಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸಿ—

ಕಂ || ಕಳವಂ ¹ಮಿಥ್ಯೆಯನೇಱಿಸಿ

ಕಳತ್ರದೊಳ್ ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ದರೆಂದಿಲ್ಲದುದಂ ||

ಗಲಿಸಿದೊಡೆ ದಂಡಕಂ ಕಡು

ಮುಳಿದಂ ಋಷಿಯರ್ಗಿ ಮಾಯೆ ಮೋಹಿಸದಾರಂ

|| ೯ ||

ಪಲಿಗಂಜದೆ ಕರ್ಣೇಜಪ

ರಲಿಗುಡಿ ದಿಟಮೆಂದೆ ಡಂಗುರಂಬಡಿಯಿಸಿ ಕಾ ||

ಪಲಿಯೆ ಪೊಳಮಡಿಸಿ ಕಳೆದಂ

ಪೊಲಿಲಿಂದವಿಚಾರಿ ಜೈನಮುನಿ ಸಂಕುಲಮಂ

|| ೧೦ ||

ಅಂತು ಋಷಿರೂಪನೂರಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಕೊಲ್ವಿನೆಂದಾಣತಿಯಿಟ್ಟು ಪೊಳಮಡಿಸಿ
ಕಳೆವುದುಂ —

ಕಂ || ಅಱಿಯದೆ ಪೊಲಿಲಂ ಪುಗೆ ಕೆಲ

ರ²ಱುಗುಲಿ ಋಷಿಯರ್ಗಿ ಮುನಿದು ತನ್ನಾಜ್ಞೆಗೆ ಬೆ ||

ಱ್ಱುಱರೆಂದು ಕೊಂದು ಪಾತಕಿ

ತೆಱಿದಂ ಪುಗಲೆಂದು ನಿರಯದರರೀ ಪುಟಮಂ

|| ೧೧ ||

ಅಂತು ಋಷಿವಧೆಗೆಯ್ದುತ್ಕಟಮಪ್ಪ ಪಾಪಮಂ ಸದ್ಯಃಫಲರೂಪಮಂ ದಂಡಕ
ನುಪಾರ್ಜಿಸುವುದುಮಿತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಮಹಾತಪೋಧನರೇಕ
ವಿಹಾರಿಗಳ್ ಬರುತ್ತುಮಿರೆ ಮಾರ್ಬಟ್ಟಿಯೊಳೊರ್ವಂ ಕಂಡು ಮಗುಱಿ ಬಿಜಯಂ
ಗೆಯ್ಯಿಮೆನಲದೇಕಾರಣಮೆಂಬುದುಮಿಪೊಲಿಲನಾಳ್ವ ನೃಪಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಮನೇಕ
ಋಷಿಸಂಘಾತಮಂ ಘಾತಿಸಿದನೆಂಬುದುಮಾನುಡಿಯೊಳೊಗೆದ ಕರುಣಾರಸಮೆ
ಕಲುಷ ಕಿಂಪಾಕ ಬೀಜಮನಂಕುರಿತಂಮಾಡೆ—

ಮ || ಅರಸಾಂ ಬಾರಿಪರೆನ್ನನಾರೆನಗೆ ಚಾತುರ್ದಂತಮುಂಟೆನ್ನ ದೋಃ |

ಪರಿಘಂ ದುರ್ಧರಮೆಂದು ಸಾಧುಜನಮಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಕೊಂದನೇ ||

ದುರಿತಕ್ಕಂಜನೆ ದುರ್ಯಶಕ್ಕುಗಿಯನೇ ಪೇಟೆಂದು ಕಣ್ ಕೆಂಕಮಾ |

ಗಿರೆ ಪುರ್ವರ್ವೆ ಪೊದಟ್ಟಿದಾಮುನಿಗೆ ಸರ್ವಗ್ರಾಸಿ ಕೋಪಾನಲಂ || ೧೨ ||

ಕಂ || ಅರಸನನರಸಿಯ ನೂರಂ

ಪರಿಜನಮಂ ನಾಡನಡವಿಯಂ ಬೆಟ್ಟೊಳಗಾ ||

ಗಿರೆ ಮುನಿ ತೇಜೋವೃದ್ಧಿಯಿ

ನುರಿಸಿದನಣಕಕ್ಕೆ ಸವಣನುಂ ಸೈರಿಪನೇ

|| ೧೩ ||

ಮ || ಸಕಲತ್ರಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿಂ ವಿಲಯ ವಹ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆವೋಲ್ ಸುಟ್ಟು ದಂ ||

ಡಕನಂ ನಂದಿದುದಿಲ್ಲ ಪೇಟೆ ಪೆಸರಿಲ್ಲೆಂಬನ್ನೆಗಂ ವಂಶ ರಾ ||

ಜಕಮಂ ವಾಮಭುಜಾಗ್ರದೊಳ್ ಮುನಿಯ ತೇಜೋವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾದ ವಾ |

ವಕನಾಸ್ವಾದಿಸಿದತ್ತಿದೇವಿರಿದೊ ಪೇಟಾ ಪಾತಕಂಗೆಂಬಿನಂ

|| ೧೪ ||

ಕಂ || ಸುಡುವುದು ಕಿರ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಗತಿ

ಗಿಡಿಸದು ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಟ್ಟುನೊಡಲಂ ಗತಿಯಂ ||

ಗಿಡಿಸಿದುದಾ ಯತಿಗೆನಲೇಂ

ಪಡೆಮಾತಲುವುಳ್ಳನುಲಿಯದಿರ್ಪನೆ ಮುಳಿಸಂ

|| ೧೫ ||

ಅಂತು ಸಾಧುಸಂಘ ವಧೆಗೆಯಿಸಿದ ವಧುವುಮಮಾತ್ಯನುಂ ವಧಕನಪ್ಪ ದಂಡ ಕನುಂ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಸಂದ ತಪೋಧನನುಮಧೋಗತಿಗೆ ಸಂದರಾ ದಂಡಕಂ ನರಕ ದಂಡನೆಗೊಳಗಾಗಿ ಬಲಿಯಂ ದುರ್ಗತಿಗಳೊಳ್ ತೊಲಿಲ್ದೀಗಲ್ ಪರ್ದಾಗಿದ್ ನೆನೆ ಕೇಳ್ತದಕ್ಕೆ ಖಗಂ ಖೇದಿಸೆ ನೀಂ ಮುನ್ನಮಲುವುನೆಲೆಯದೆ ನರಕಾದಿ ದುಃಖ ಮನನುಭವಿಸಿದೆ; ನೀನೀಗಳೆಮ್ಮಂ ಕಂಡ ದೂಸಲಿಂ ಕರ್ಮಬಂಧಂ ಶಿಥಿಲವಾದು ದೆಂದದಲಿ ಮನೋವಿಷಾದಮಂ ಕಳೆದದರ್ಕೆ ಲಬ್ಧಿ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದಲಿದು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಪೂರ್ವಕಮಣುವ್ರತಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಮಂ ಸೀತೆಯು ಮಂ ಪರಸಿ ಗಗನಚಾರಣರ್ ಪೋವುದುಂ—

ಚ || ಎನಗಿದು ಕಂದನೆಂದು ಗಳ ಕಂದಳದೊಳ್ ಚರಣದ್ವಯಂಗಳೊಳ್ ||

ಜನಕಜೆ ಕಂಠಿಕಾ ವಲಯಮಂ ಮಣಿ ನೂಪುರಮಂ ತೊಡರ್ಚೆ ಮಂ ||

ಡನದ ಮಯೂಖ ಲೇಖಿ ಜಡೆಗೊಂಡು ಮಡಲ್ತು ಕವಲ್ತಲರ್ಚೆ ದ್ಯ |

ಗ್ವನರುಹಮಂ ಜಟಾಯುವೆಸರಾದುದದರ್ಕೆ ರಘು ಪ್ರವೀರರಿಂ

|| ೧೬ ||

ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸುಗುಪ್ತ ಗುಪ್ತ ಗಗನಚಾರಣರ ತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ದರ್ಶನ ಬಲದಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ಮಲುವವಸಂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳಗನೆ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿ ಮುಖರಾಗಿ ನಡೆದು ಚಲ ವೀಚೀ ಸಂಚಯಮಂ ಕ್ರೌಂಚ ನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಸರಿ ತ್ತಟ ವನ ಲತಾ ಗೃಹದೊಳ್ ಸೀತೆ ಬಲಿಲ್ದಳೆಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಸುಖಮಿರ್ಪುದು ಮಾನದಿಯ ಸಮೀಪದ ಸರ್ವರತ್ನ ಗರ್ಭಮಪ್ಪ ದಂಡಕ ಗಿರಿಯ ಗುಹಾ ಗೇಹದೊ

ಳೊಂದು ಯೋಜನದೆಂಟನೆಯ ಭಾಗಂ ಖಾತವಾದಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೆಂಬ ಪುರ
ಮಿಪುರದನಾಳ್ವಂ ಖರನೆಂಬನಾತನರಸಿ ರಾವಣನೆ ತಂಗೆ ಚಂದ್ರನಖಿಯೆಂಬಳವರ್ಗೆ
ಶಂಭುಕನುಂ ಸುಂದರನುಮೆಂಬರಿವರ್ ತನಯರಾದರಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯನುಗಂ ಶಂಭುಕಂ
ಪೆರಿಗೆ ಪನ್ನಿರಡು ವರ್ಷಂ ಮೊದಲೊಂಡು ಸೂರ್ಯಹಾಸಾಸಿಯಂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಪುದು
ಮಾತಂಗಾಬಾಳನಿತ್ತು ಜಿಸಕೆಯ್ಯಲೆಂದು ಬಂದ ಯಕ್ಷಾಮರ ಸಹಸ್ರಮಾ ಖಡ್ಗರತ್ನ
ಮನವನಿರ್ದ ಬಿದಿರ ಪೊದಟಿ ಮೊದಲೊಳಿರಿಸಿ ¹ಮೇರು ಮಂದಾರ ಸುಮನೋ
ಮಂಜರಿಯಿನರ್ಚಿಸುತ್ತಿಪುದುಮಿತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವನ ವಿಲಾಸ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಕುತೂಹಲ
ನಾಗಿ—

ಕಂ || ಸುಲುವೆಡೆಗೆ ಖಡ್ಗಸಿದ್ಧಿಗೆ

ಬಲಿಯಟ್ಟಿದ ಪುಣ್ಯ ದೇವತಾ ದೂತನವೋಲ್ ||

ಸುಲುಗಾಳಿಯೊಡನೆ ಹರ್ಷದ

ಮಲಿಕೆ ಬರೆ ಬಂದತ್ತದೊಂದು ದಿವ್ಯಾವೋದಂ

|| ೧೭ ||

ಇದು ಮನುಜ ಲೋಕ ವನ ಕುಸು

ಮದ ಸೌರಭಮಲ್ತು ದಿವಿಜ ಲೋಕದ ಮಂದಾ ||

ರದ ಕುಸುಮ ಸೌರಭಂ ಬಂ

ದುಡೆತ್ತಣೆಂದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬಲಿಸಂದಂ ||

|| ೧೮ ||

ತನಿಗಂಪಿನ ಬಲುವಲಿಯಿಂ

ಜನಾರ್ದನಂ ಭೃಂಗದಂತೆ ಸುಮನೋರಾಗಂ ||

ಜನಿಯಿಸೆ ತಮಾಲ ಪಲ್ಲವ

ತನುರುಚಿ ಪೆರ್ವಿದಿರ ಪೊದಟಿನಂದೈತಂದಂ

|| ೧೯ ||

ಸ್ಥಲ ರಕ್ತ ಕಮಲಮಂ ಕೋ

ಮಲ ಪದ ತಳಪದ್ಮರಾಗರುಚಿಯಿಂ ವಂಶ ||

ಸ್ಥಲಮಂ ತನುಪ್ರಭಾಮಂ

ಡಲದಿಂದೆಂಟನೆಯ ಕೇಶವಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸಿದಂ

|| ೨೦ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಬಿದಿರ ಪೊದಟಿ ಮೊದಲೊಳಮರ ತರು ಸುಮನೋಮಾಲೆ
ಯೊಳಮನರ್ಘ ರತ್ನಮಾಲೆಯೊಳಮರ್ಚಿಸಿದ ಸೂರ್ಯಹಾಸಾಸಿಗೆ ಕೈಯಂ ನೀಡು
ವುದುಂ—

ಕಂ || ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ನಯನೋತ್ಪಲ
ಮಯೂಖಮೆನೆ ತಾನೆ ಬಂದು ಕರ ಕಿಸಲಯ ಕಾಂ ||
ತಿಯಿನೇಂ ರಾಗಂಬೆತ್ತುದೊ
ಜಯಾಸಿ ಪೊಗರಿಟುಸೆ ಕಿಸುರ ಮಸಿಯಕ್ಕರಮಂ || ೨೦ ||

ಕಾಳಾಹಿಯೆನಿಪ ಕೃಷ್ಣನ
ತೋಳೊಳ್ ನಿಶ್ವಾಸ ಧೂಮ ಲೇಖಾಕೃತಿಯಿಂ ||
ಬಾಳಾಯತ¹ಮಿರೆ ಜಡಿದಂ
ಬಾಳೊಡನಲ್ಲಾಡೆ ನೆಟಲ ನೆವದಿಂ ದಿನಪಂ || ೨೧ ||

ಆಂತು ಜಡಿದು ಕರವಾಳ ಕೂರ್ಪಂ ನೋಡಲೆಂದು—

ಕಂ || ಬಾಯ್ದಾರೆ ನಿಲೆ ಕುಮಾರಂ
ಪೊಯ್ದೊಡೆ ಕೈಯಳವಿದಾರ ಕೈಯಳವಿಯೆನಲ್ ||
ನೆಯ್ದಿಲ ಕಾವಿನ ಪೊದೆಯಂ
ಪೊಯ್ದಂತೊಮೊದಲೆ ಪಟುದುದಾ ವಂಶವನಂ || ೨೨ ||

ಆ ವಂಶವನದೊಡನೆ—

ಕಂ || ತಲೆ ಪಟುದು ಪಾಟಿ ಪಾಟುವ
ತಲೆವರವೆಡೆವಟುಯದಟ್ಟಿಯಿಂದುಣ್ಮ್ರವಸ್ಯ ||
ಗ್ಜಲಧಾರೆ ನಾಳಮೆನೆ ಪಂ
ದಲೆ ಪೋಲ್ತುದು ನಭದೊಳಲರ್ಧ ಕೆಂದಾವರೆಯಂ || ೨೩ ||

ಆಗಳದಂ ಕಂಡು ನಿರಪರಾಧನಂ ಕೊಂದೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಕಟ್ಟುಕಡೆದು—

ಕಂ || ವೇಧಸ್ಸಂಕಲ್ಪಂ ದು
ಬೋಧಮಿವಂ ನಿಟ್ಟಿಯಿಂ ನಿರೋಧಿಸಿ ತನುವಂ ||
ಸಾಧಿಸಿದೊಡೀ ಕೃಪಾಣಮೆ
ಬಾಧಾಕರಮಾಯ್ತುಜಾ ಕೃಪಾಣೀಯದವೋಲ್ || ೨೪ ||

ಎಂದು ಕಾರುಣ್ಯಪರನಾಗಿರ್ಪುದುಂ ತತ್ಕೃಷ್ಣೇಯಕಮಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಯಕವ್ವ
ಮರ ಸಹಸ್ರಮಿನ್ನೆಮಗೆ ನೀನೆ ಪತಿಯೆಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಪೋಪುದುಂ,
ನಿಜಾಗ್ರಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕರವಾಳ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ವಿದಿತಂ ಮಾಡಿ—

ಕಂ || ಜಳರುಹನಾಭಂ ಕಣ್ಣೊಳ್
ಪೊಳೆದುಳ್ಳುವ ಸೂರ್ಯಹಾಸಮಂ ಕುಡೆ ಕೈಯೊಳ್ ||
ಹಳಧರನ ದೇಹರುಚಿ ಮೂ
ವಳಸುವುದುಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಮೆನಿಸಿತ್ತಾಗಳ್ || ೨೬ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆವೆರಸು ತನೂ
ಭವನಿಂದು ಕೃಪಾಣ ಸಿದ್ಧಿವಡೆದಪನೆಂಬು ||
ತ್ಸವದಿಂದುಳ್ಳಾಪಾತಮ
ನವಳಂಗಪ್ರಭೆಯಿಲಿಸಿ ನಭದಿಂದಿಲುವಳ್ || ೨೭ ||

ಅಂತು ನಭದಿಂದಿಲುದು—

ಕಂ || ತನಯನ ತಲೆಯೊಂದೆಸೆಯೊಳ್
ತನುವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್ ಸಿಡಿಲ್ಪು ಕೆಡೆದಿರೆ ಕಂಡಾ ||
ವನಿತೆ ಭಯರಸದಿನೆರ್ದೆ ಪೌ
ವನೆ ಪಾಱಿ ವಿಷಾದ ವಹ್ನಿಗಿಂಧನಮಾದಳ್ || ೨೮ ||

ಖರ ನಂದನನಂ ದಶಕಂ
ಧರನಳಿಯನನೆನ್ನ ಶಂಭು ಕುವರನನಾರ್ ಕೊಂ ||
ದರೆನುತ್ತಿ ಮೋದಿಕೊಂಡಳ್
ಕರದಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಚಂದ್ರನಖಿ ತೆಳ್ಳಸಿಱಂ || ೨೯ ||

ಚ || ಬಟಬಟಬತ್ತೆ ಬಾಯ್ ಬೆರಲ ಬಾಸುಳ ಪದ್ಧತಿ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪಗಂ |
ಡಿಱಾದಿರೆ ಕಣ್ಣ ನೀರ್ಗಳ ಪೊನಲ್ ಕರೆಗಣ್ಣ ಕಪೋಲದೊಳ್ ಬಯ ||
ಲೊಱಿಯನೊಡರ್ಚಿ ಚಂದ್ರನಖಿ ಶೋಕರಸಾಕುಳ ಚಿತ್ತೆಯಾಗಿ ಮೆ |
ಯ್ಯುಱಿಯಳೆ ಚಿತ್ರಮಲ್ಪು ನಿಜಪುತ್ರ ವಿಯೋಗಮನಾರೊ ಸೈರಿಪರ್ || ೩೦ ||

ಅನಂತರಮೆಂತಾನುಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು—

ಕಂ || ತನ್ನಂ ದಂಡಿಸಿ ಬಾಳಂ
ಪನ್ನೆರಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಪಡೆದ ಬಾಲಕನಂ ಕೊಂ ||
ದೆನ್ನೊಳೆಡಱಿದನ ಬೇರೊಳ್
ಬೆನ್ನೀರಂ ಪೊಯ್ಪನೆಂದು ಬೇಗದಿನೆಟ್ಟಿಳ್ || ೩೧ ||

ಕಂ || ಒಡನೊಡನೆ ಶೋಕ ರಸಮುಂ

ಕಡುಮುಳಿಸುಂ ತಿಣ್ಣವಾಗೆ ಖೇಚರಿ ಮೊಲಗಂ ||

ಸಿಡಿಲಂ ಕೆದಲುವ ಕಲ್ಪದ

ಕಡಿಗಾಲದ ಕೆಂಡವಟಿಯ ಮುಗಿಲಮೊಲಿದಳ್

|| ೩೧ ||

ರೋದನದಿಂ ಸುತನ ಶಿರ

ಶ್ಫೇದನದಲಿಲಾಟದಾಲುಗುಂ ರಿಪು ರುಧಿರಾ ||

ಸ್ವಾದನದಿನೆಂದು ವಿಲಯೋ

ತ್ಪಾದನ ಭೈರವಿಯ ಮಸಕಮಂ ಕೈಕೊಂಡಳ್

|| ೩೨ ||

ಅಂತು ಮುಳಿದೆಟ್ಟು ಪಚ್ಚೆವಿಡಿದು ನಡೆದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಕಂಡು—

ಚ || ಬಗೆವವರಾರಿದಂ ಖಚರ ಕಾಮಿನಿ ಪುತ್ರ ವಿಯೋಗ ವೇಗಮಂ |

ಬಗೆಯದೆ ಕಂದನಂ ಬಜಿದೆ ಕೊಂದವನಂ ಕೊಲಲೆಂದು ಪೂಣ್ಣದಂ ||

ಬಗೆಯದೆ ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಗಾಡಿಗೆ ಸೋಲೊಡಗೂಡುವಾಸೆಯಂ |

ಬಗೆದಳ¹ದಂತೆ ದಲ್ ಬಗೆವರೇ ವಿಷಯಾಸವ ಮತ್ತರೇನುಮಂ || ೩೪ ||

ಅಂತು ಕಂತು ಸಂತಾಪದಿನಾವರ್ತನ ಪರಿವರ್ತನಂ ಬಂದು—

ಕಂ || ರೂಪ ಪರಾವರ್ತನ ವಿ

ದ್ಯಾ ಪರಿಣತಿಯಿಂ ವಿಯಚ್ಚರಾಂಗನೆ ಕನ್ಯಾ ||

ರೂಪಮನೇಂ ತಳೆದಳೊ ತಾ

ರಾಪತಿ ತಾರುಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ತಾಳಿದಮೋಲ್

|| ೩೫ ||

ನನೆಗಣೆಯಧಿದೇವತೆಯೆಂ

ಬಿನೆಗಂ ಸಾರ್ತಂದು ಕೃತಕ ಶೋಕ ರಸಾಲಂ ||

ಬಿನಿ ನೆಯ್ದಿಲೆಸಳೊಳಮರ್ದಿನ

ಪನಿ ಬಂದಪುದೆನಿಸಿ ಕಣ್ಣ ನೀರಂ ತಂದಳ್

|| ೩೬ ||

ಆ ರಮಣಿ ಕೃತಕ ಶೋಕಾ

ಸಾರದ ಪೊನಲೊಳಗೆ ಬೆಂಡು ನೆಗೆದಿದುರ್ಮದೇಂ ||

ರಾರಾಜಿಸಲಾರ್ತಳೊ ತಿಳಿ

ನೀರೊಳಗಣ ಚಂದ್ರಕಲೆಯ ನೆಲಲೆಂಬಿನೆಗಂ

|| ೩೭ ||

ಅಂತು ಶೋಕಿಸುವಳಂ ಕಂಡು—

ಕಂ || ತನಗೆ ಕರುಣಾರಸಂ ಸಂ

ಜನಿಯಿಸೆ ಸಾರಣ್ಣೆ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಲತಾ ||

ತನು ಕಣ್ಣಿನಿಯಂ ತೊಡೆದಳು

ಜನಕಾತ್ಮಜೆ ಕನ್ನೆ ಕಪಟೆಯೆಂದೆತ್ತವಳು

|| ೩೮ ||

ಆಗಳಾ ಕನ್ನೆಯಂ ಕರುಣಾರಸ ಪ್ರಸನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ರಘುವೀರಂ ನೋಡಿ—

ಮ || ಸ್ತ || ಬಿಸಿಲುಂ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳುಂ ಗಾಳಿಯುಮೊಳಪುಗದತ್ಯುಗ್ರ ಸತ್ವಂಗಳಿಂದ |

ವಿಸುವೀ ದುವಾರ ಕಾಂತಾರಮನಬಲೆಯೆ ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂದೆಂತು ಪೊಕ್ಕೈ ||

ಬಿಸವಂದಂ ಕನ್ನೆ ನಿನ್ನಂದಮನೆಮಗಱುಪೆಂದಾಜಿರಂಗ ಪ್ರಚಂಡಂ |

ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಬೀಳಿ ದಂತದ್ಯುತಿ ಶರದದ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂ ರಾಮಚಂದ್ರಂ || ೩೯ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಮುಕುಳೀಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಿ ಕೃತಕಿ ಕೃತಾಂತ
ನೆನ್ನ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳನೊವೊದಲೊಳ್ ಮುರಿದುಯ್ಯೆ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂ
ನಿತ್ತರಿಸಲಾಱಿದಾನುಮೆನ್ನಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಪಟುವಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಾವೆನೆಂದು ಬರುತ್ತುಂ
ನಿಮ್ಮನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ಕಂಡೆನೆನ್ನನಿರ್ವರೊಳೊರ್ವರ ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹ
ವಿಧಿಯಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆನೆ ಜನಕಜೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಮುಗು
ಳ್ಳಗೆ ನಗುವುದುಮದರ್ಕೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ—

ಕಂ || ಮಗನಳಿದಲಿಲಂ ಪಾತಕಿ

ಬಗೆಯದೆ ಪರಪುರುಷ ಸೇವೆಗಱುಪುವ ಬಗೆಯಂ ||

ಬಗೆದಾ ಬಗೆ ಕೂಡದೊಡು

ಬೈಗಮಿರ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ಖಚರ ವಧುಗಾಕ್ಷಣದೊಳ್

|| ೪೦ ||

ಅಂತು ಮನದೊಳುಮ್ಮಳಿಸಿ—

ಕಂ || ಅವಳಿವರ್ಗೆ ತಕ್ಕುದಂ ಮಾ

ಡುವೆನೆಂಬಾಗ್ರಹದಿನವರ ಕಣ್ಣೊಲನಂ ದಾಂ ||

ಟುವಿನಂ ನಡೆದು ತಟಿಲ್ಲತೆ

ಯವೊಲಾಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಪಾಠದಳಾಗಳು

|| ೪೧ ||

ಅಂತು ಮನೋವೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಪೊಲಿಲುಮನರಮನೆಯುಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಹರಿಣಿ || ಪರಿದ ಕಚಮುಂ ಕಣ್ಣಿಂ ಕಯ್ಗಣ್ಣುವಶ್ಚ ಜಲಂಗಳುಂ |

ಬೆರಸು ಬಸಿಱಂ ತಿಣ್ಣಂ ಮೋದುತ್ತಮಾತ್ಮಜ ಶೋಕದಿಂ ||

ಖರನ ಚರಣೋಪಾಂತ ಕ್ಷೋಣೀಪ್ರದೇಶದೊಳಾ ತನೂ |

ದರಿ ತನುವನಂದೊಕ್ಕಳ್ ಹಾಹಾ ರವಂ ನೆಗಟ್ಟಿನೆಗಂ || ೪೨ ||

ಅಂತು ಶೋಕ ವಿಕಲೆಯಾದ ಚಂದ್ರನಖಿಯಂ ಕಂಡು ಖರನಿದೇನೆಂದು ಬೆಸ
ಗೊಳ್ಳುದುಂ—

ಮ || ಬಗೆಗಿಂದುಮ್ಮಳಮಾಗೆ ತಲ್ಲಳಿಸಿ ಬಾಳಂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೆ |

ಮೃಗನಂ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಪೋಗಿ ತಲೆ ಬೇಱ್ಱಾಗಟ್ಟೆ ಬೇಱ್ಱಾಗೆ ಧಾ ||

ತ್ರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದೊಡೆ ಕಂಡುಭೋಂಕನೆರ್ದೆ ಬಾಳಂ ಬೀಸಿದಂತಾಗೆ ಮೂ |

ರ್ಥಿಗೆ ಸಂದೆಂ ಸುಡೆ ಸುತ್ತಿ ಶೋಕದಹನಂ ಜ್ವಾಲಾ ಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ || ೪೩ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛವೋಗಿ ಕಿಱಿದಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ—

ಕಂ || ಚೇತರಿಸಿ ತನಯನಂ ಕೊಂ

ದಾತನ ಬಲಿವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಬಾಳಂ ಕೊಳಲೆಂ ||

ದಾತನ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದೊಡೆ ಪಡೆ

ಮಾತೇಂ ಪರಿಭವಿಸಿ ಕಳೆದನುದ್ಧತನೆನ್ನಂ || ೪೪ ||

ನಿನಗೆಸತಿಯಾಗಿಯುಂ ತ್ರಿಭು

ವನ ವಿಜಯಿ ದಶಾಸ್ಯನೊಡನೆ ಪುಟ್ಟೆಯುಮಾದ ||

ತ್ತಿನಗೆ ಪರಿಭವಮೆನಲ್ಮು

ನ್ನಿನ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಬಂಧಮಂ ¹ಮಿಱುವರಾರ್ || ೪೫ ||

ಮ || ಕವಚಂದೊಟ್ಟು ಶರಾಸನಂಬಿಡಿದು ತೂಣೀರಂಗಳಂ ತಾಳ್ವಿ ಮಿಾ |

ಱುವರಾರೆಮ್ಮುಮನೆಂಬ ದೋರ್ಬಲದಗುವಿಂ ²ನಿರ್ಭರಾನಂದದಿಂ ||

ದವರಿವರ್ ಮನುಜರ್ ತನೂಭವನುಮಂ ಕೊಂದೆನ್ನನಾದಂ ಪರಾ |

ಭವಮಂ ಪೊರ್ದಿಸಿ ನಿರ್ದಯರ್ ಬಗೆಯದಿದರ್ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ ||

ಎನಲೊಡಂ ಶ್ರವಣ ವಿವರದೊಳ್ ತಪ್ತಾಯಸಮಂ ಪೊಯ್ದಂತೆ ದಾರಕ
ವಿದಾರಣಮುಂ ದಾರ ಪರಾಭವಮುಂ ತನಗಲಿನೆರ್ದೆವಲಿಲುಮನೊದವಿಸೆ—

1. ಕಱುವರಾರ್. ಚ. ಗ.

2. ದಿರ್ಭರಾನಂದದಿಂ ಜವನಿ. ಕ. ಖ. ಗ. ಘ. ಚ.

ಕಂ || ಬೀಜದಿನೋಗೇವ ವಿಷಾಂಕುರ
ದೋಜೆಯೆನಲ್ ಖರನ ಶೋಕ ಬೀಜದಿನೋಗಿದು ||
ತ್ತೇಜಿಸಿದುದು ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಶಿ
ಖಾಜಾಲಂ ಕೆದಟಿ ಕಿಡಿಯುಮಂ ಕೆಂಡಮುಮಂ || ೪೭ ||

ಶಾ || ಇವೆ ಕೋಪಾನಲ ಧೂಮ ಲೇಖೆಯೆನೆ ಪುರ್ವವೆಟ್ಟು ಜರ್ವಲ್ ತಗು |
ಳ್ಳುವು ಕಣ್ಣಳ್ ಪೊಟವಾಯ್ತು ಕೋಪಶಿಖಿ ಪೊಣ್ಮೆತ್ತೆಂಬಿನಂ ಕೆಂಕಮಾ ||
ದುವು ಕೋಪಾನಲ ತಾಪದಿಂ ರಣ ರಸಂ ದಳ್ಳೆಂದು ಕಾಯ್ದುಕ್ಕುವಂ |
ತೆವೊಲಾಗಳ್ ಬೆಮರ್ಗಳ್ ಕಪೋಲತಲದೊಳ್ ತಳ್ಳೊಯ್ದುವಾ ದೈತ್ಯನಾ ||

ಅಂತು ರೋಷ ಗ್ರಹಾವೇಶಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ತು—

ಕಂ || ತಡೆವುದು ಪಾಠಿಯೆ ಸುತನಂ
ಮಡಿಪಿದನಂ ಸತಿಗೆ ಭಂಗಮಂ ಮಾಡಿದನಂ ||
ಕಡುಕೆಯ್ತು ಕಾದಿ ರಣದೊಳ್
ಪೆಡತಲೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಕಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆಂ ತಲೆಯಂ || ೪೯ ||

ಅನಿಮಿಷರುಂ ದಾನವರುಂ
ಮೊನೆಗೆನಗಿದಿರಲ್ಲರೆಂದೊಡಿದಿರಾಂಪವರೇ ||
ಮನುಜರವಂದಿರನಾನೊ
ರ್ವನೆ ದೆಸೆಬಲಿಗುಡುವೆನೆಂದು ಬಿಡೆ ಗರ್ಜಿಸಿದಂ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕರವಾಳ್ಗೆ ಕೈಯಂ ನೀಡುವುದುಂ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಮದಂ
ಮಾರ್ಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಸಾಧಾರಣರಲ್ಲರ್ ನಿ
ದ್ಯಾಧರ ವಲ್ಲಭ ವಿಚಾರಿಸವರುನ್ನತಿಯಂ ||
ಸಾಧಿಸದೆ ಸೂರ್ಯಹಾಸಂ
¹ಸಾಧನವಾಯ್ತೆಂದೊಡೀನವರ್ ಮಾನವರೇ || ೫೧ ||

ಅದಱಿನವರನೇಳಿಸದೆ ಸಕಲ ಸಾಮಂತರಂ ಬರಿಸಿ ಸಮರ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ
ನಡೆವುದೆ ನಯಮದೆಂತೆನೆ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳುಮರ್ಧಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳುಂ ಮನುಷ್ಯ
ರಾಗಿಯುಮೇಕಾಂಗದೊಳಜೇಯರೆಂಬುದು ಸರ್ವಜನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ

ಮನದೆ ಕೊಂಡಾಸ್ವರೂಪಮಂ ದಶಕಂಧರಂಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವದೆಂದು ದೂತರನಟ್ಟಿ
ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಗ್ರೀಸಹಿತನಾಗಿ—

ಕಂ || ಕನಕಾಚಲ ಚೂಳಿಕೆಯಿಂ

ಕನಲ್ಪು ಗರ್ಜಿಸುತುಮೆಟ್ಟಿ ಸಿಂಗವವೋಲ್ ಕಾಂ ||

ಚನ ಪೀಠದಿಂ ಖರಂ ಖ

ಡ್ಗ ನಖರನುತ್ತುಂಸ ಕಿರಣ ಕೇಸರನೆಟ್ಟಿಂ

|| ೫೨ ||

ಪದಿನಾಲ್ ಸಾಸಿರ ನಾಯಕ

ರುದಂಶು ಮಣಿ ಮಕುಟ ಕಿರಣಮೊಡನಂಬರಮಂ ||

ಪುದಿವಿನಮೊಡನೆಟ್ಟಿರ್ ಬಿಂ

ಜದಡವಿಯಂ ಬೇಗೆ ಬಳಸಿದತ್ತೆಂಬಿನೆಗಂ

|| ೫೩ ||

ಅಂತಸಂಖ್ಯಾತ ಖಚರ ಸಾಮಂತ ಸೇನೆವರಸು ಖರದೂಷಣರ್ ಗಾಳಿಗಿದಿರಂ
ನಡೆವ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿನಂತೆ ಗಗನವೀಧಿವಿಡಿದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮರನಟಿಸಿ ಬರ್ಪ ಸಮಯ
ದೊಳ್ ಸಮುದ್ರ ಘೋಷಮನಜನಿಸುವ ಪಟು ಪಟಹ ಶಂಖ ಕಹಳಾ ರವಂಭೋರೆನೆ
ಕೇಳ್ವದೇನೆಂದು ಸೀತೆ ಬೆರ್ಚೆ ಬಾರಿಸಿ—

ಕಂ || ದೊರೆಕೊಂಡ ಬಾಳ ಕೂರ್ಪಂ

ಪರಿಕಿಸಲೆಂದಿಱುಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವಂಶವನಾಂ ||

ತರಿತನೆನಿಸಿದುರ್ ಸತ್ತನ

ಪರಿಗ್ರಹಂ ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ಬಂದಪುದಕ್ಕುಂ

|| ೫೪ ||

ಎಂದು ಮನದೊಳವಧಾರಿಸಿ—

ಚ || ಗಗನಚರ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಮೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರೆ ಕಾಳೆಗಕ್ಕದಂ |

ಬಗೆದನೆ ಜಾನಕೀಮುಖ ಸರೋರುಹದೊಳ್ ನೆಲಸಿದರ್ ದೃಷ್ಟಿಯಂ ||

ತೆಗೆದನೆ ಕಾಲದಂಡಮುಮನೇಳಿಪ ತನ್ನ ಶರಾಸನಕ್ಕೆ ಮೆ |

ಲ್ಲಗೆ ಕರಶಾಖೆಯಂ ರಘುತನೂಭವನುಯ್ದನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ

|| ೫೫ ||

ಅಂತು ದಾಶರಥಿ ದಿವ್ಯ ಚಾಪಕ್ಕೆ ಕೈಯನುಯ್ಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಶಾ || ದೇವರ್ ಬಿಲ್ವಿಡವಂತು ಬಲ್ವಡೆಯೆ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪಕ್ಕೆ ಮೇಣ್ |

ದೇವೇಂದ್ರಂ ಧರಣೀಂದ್ರ¹ನಲ್ಲದುಱಿದರ್ ಬಿಲ್ವಾಯ್ದು ನಿಲ್ವನ್ನರಾರ್ ||

ದೇವರ್ ಕಾವೊಡಮೆನ್ನ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂ ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಂ |
ದೀ ವಿದ್ಯಾಧರ ಸೈನ್ಯಮಂ ನಿಮಿಷದಿಂ ಪರ್ದಿಂಗೆ ಬರ್ದಿಕ್ಕುವೆಂ || ೫೬ ||

ಎಂದು ಬೆಸನಂ ಪಡೆದು ಮದೀಯ ಮಾತೆಯಂ ಸೀತಾದೇವಿಯನಪಾಯ
ಬಹುಳಮಪ್ಪ ಗಹನದೊಳಗಲದಿಪುರ್ದೆತ್ತಾನುಮೆನಗೆ ಧುರಂ ದುರ್ಧರಮಾಗೆ ಸಿಂಹ
ನಾದಂಗೆಯ್ಯೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ವಿನಯ ವಚನಮಂ ನುಡಿದು ವಿನಯ ವಿನಮಿತ
ನಗ್ರಜನಂ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು.

ಕಂ || ಕವಚಮನಾಳಿಸಿ ಪೆಗಲೊಳ್
ತವದೊಣೆಯಂ ಬಿಗಿದು ಬಿಲ್ಲನೆಱಿಸಿ ಟಂಕಾ ||
ರವಗುರ್ಪುವಡೆಯೆ ಜೇವೊಡೆ
ದು ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇನೆಗದಿರದಿರಂ ನಡೆದಂ || ೫೭ ||

ಪೊಕ್ಕಿಸೆ ಮಾರ್ಗಣಮಂ ಮುಱು
ವಕ್ಕದ ನಾಯಕರನಾಜಿಯೊಕ್ಕಂ¹ದಿನಿಸುಂ ||
ತಕ್ಕುಟಿದನೆ ಬಗೆಯೊಳ್²ಬೆ
ಳ್ವಕ್ಕಿಯ ಪಿಂಡಿಂಗವಂದಿರಂ ಸರಿಗಂಡಂ || ೫೮ ||

ಉರ್ವರೆಯೊಳಿದರ್ಪಿಂಡಿತ
ದೋರ್ವಲನಂಬಿಕ್ಕೆ ನಭದೊಳಿದರ್ಪಿನಿಬರುಮಾ ||
ದೋರ್ವನನಿಸೆ ಮಂಜಿನ ಮುಟಿ³
ಪರ್ವತಮಂ ಪರ್ವದಂತೆ ಕವಿದುವು ಕಣೆಗಳ್ || ೫೯ ||

ಗಗನಮೆಡೆನೆಱಿಯ³ದಿನಿಸಿದ
ಗಗನೇಚರ ಸೈನ್ಯಮಿಸುವ ಪೊಸಮಸೆಯ ಸರಲ್ ||
ನಗಧರನ ಮೇಲೆ ಪಾಯ್ದುವು
ನೆಗೆದಗ್ನಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ವ ಶಲಭಂಗಳವೋಲ್ || ೬೦ ||

ಎಡೆಯುಡುಗದೆ ಖಚರರ ಬಿ
ಲ್ವಡೆ ಕಡುಕೆಯ್ದಿಸುವ ಕಣೆಗಳರ್ಕನ ತೇಜಂ ||
ಕಿಡೆ ಹರಿಯಮೇಲೆ ಸುರಿದುವು
ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಮೇಲೆ ಸುರಿವ ಸರಿವಟಿಗಳವೋಲ್ || ೬೧ ||

ಕಂ || ತಟಾದೊಟ್ಟಿ ಸೂರ್ಯಹಾಸದೆ
 ಮುಲುವಕ್ಕದ ಪುದಿದು ಪೆಣೆದ ಶರಪಂಜರದಿಂ ||
 ಪೊಲಮಟ್ಟು ಬಿದಿರ ಪೊದಟಾಂ
 ಪೊಲಮಟ್ಟು ಮೃಗೇಂದ್ರನಂತಿರಿದನುಪೇಂದ್ರಂ || ೬೨ ||

ಅಂತು ಪೊಲಮಟ್ಟು ಪರಿವೇಷಂಗೊಂಡ ಚಂಡಕಿರಣನಂತೆ ಕುಂಡಲಿತ
 ಕೋದಂಡನಾಗಿ—

ಕಂ || ತೋಡಂ ಬೀಡಂ ಕಾಣ್ಬುದು
 ನಾಡೆಯುಮರಿದೆನಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನಾರ್ದಿಸೆ ದೆಸೆಗೆ ||
 ಟ್ಟೋಡಿದುದಲ್ಲಾಡಿದುದ
 ಳ್ಳಾಡಿದುದೊರ್ವೊದಲೆ ಖರನ ಬಲವೆನಿತನಿತುಂ || ೬೩ ||

ಪತ್ತಿ ಜವನಂತೆ ರಿಪು ಬಲ
 ಪತ್ತಿಯನಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೈನ್ಯಂ ||
 ಸತ್ತುದು ಪುಣೈತ್ತುದು ಬೆ
 ನ್ನಿತ್ತುದು ಪೂಣೈವುದರಿದು ಗರುಡಧ್ವಜನೊಳ್ || ೬೪ ||

ಇವೆ ¹ದೃಷ್ಟಿ ವಿಷಾಹಿಗಳೇ
 ಕವಿತರ್ಪುವೆ ಜವನ ಬೆಸದಿನೆನೆ ನಿಮಿಷಕ್ಕೇಂ ||
 ತವೆ ಪೀರ್ದುವೊ ಖಚರ ಪ್ರಾ
 ಣವಾಯುವಂ ಕೃಷ್ಣನೆಚ್ಚ ನಾರಾಚಂಗಳ್ || ೬೫ ||

ಇರ್ಮೆಯ್ಗಾಣೈನಮಾಂತರ
 ನೊರ್ವೊದಲೊಳೆ ಕಣೆಗಳುರ್ಚಿ ಪೆಣನಂ ಬಿತ್ತಲ್ ||
²ಕಾರ್ಮುಂಚಿದಂತೆ ನೆತ್ತರ
 ಪೆರ್ಮುತಿ ³ಕಳಿದತ್ತುಪೇಂದ್ರನಿಂ ಧುರಧರೆಯೊಳ್ || ೬೬ ||

ಆವೆಡೆಯಂ ನಟ್ಟುವು ಬಾ
 ಣಾವಳಿ ನಟ್ಟಿಡೆಯೆ ತಮಗೆ ನೆಲನೆನೆ ಕೆಡೆದರ್ ||
 ಭೂವಳಯಕ್ಕೆ ವಿಯಚ್ಚರ
 ರಾವುದೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕಣೆಗೆ ಮಣಿಯದ ಸೈನ್ಯಂ || ೬೭ ||

ಶಾ || ಆರೇಸಾಡಿದರಾವ ದಿಜ್ಞುಖದಿನೀ ಕೂರಂಬುಗಳ್ ಬಂದುವೆಂ |
 ದಾರುಂ ಕಾಣ್ಬವರಿಲ್ಲ ನಟ್ಟಿದನೆ ಕಾಣ್ಬರ್ ಮಾಯದಂ=ಬಲ್ಲದಂ ||
 ದಾರಾನುಂ ಪೊಳಿಗಾಗರೇ ಕಣೆಯ ಕೋಳ್ಗೆಂಬಂತು ತನ್ನಂಬು ಸಂ |
 ಹಾರಂಮಾಡೆ ವಿಪಕ್ಷ ಸೈನಿಕಮನಂಭೋಜಾಕ್ಷನೇಸಾಡಿದಂ || ೬೮ ||

ಮ || ಮೊನೆಯಂಬಲ್ಲಿವು ನಂಜಿನಂಬುಗಳೆನಲ್ ¹ಕೂರಂಬು ಮಾಱಾಂತರಂ |
 ಮನದಿಂ ಬೇಗದಿನುರ್ಚಿ ಪೋಗೆ ಪೆಣನಂ ಸಾಲಿಟ್ಟಪೋಲಾಗೆ ಮೇ ||
 ದಿನಿಯೊಳ್ ಖೇಚರ ಸೇನೆ ಬೀಟಿ ಬಯಲಾದತ್ತಾಗಸಂ ಕೃಷ್ಣನಂ |
 ಬಿನ ಕೃಷ್ಣಾಹಿಯ ಕೋಳ್ಗೆ ಬೆರ್ಚದಿದಿರೊಳ್ ಮೆಯ್ಯಾರ್ಚಿ ಬಾಪ್ಪಿನ್ನರಾರ್ ||

ಕಂ || ಸಿಡಿಲ ಕಡುಗಾಯ್ವು ಸಿಂಗದ
 ಪೊಡರ್ಪು ಭೈರವನ ಬಲ್ಪು ಮಾರಿಯ ಮಸಕಂ ||
 ಕಡೆಗಾಲದ ಜವನೆತ್ತಿರ
 ಮೊಡರಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಡುರ್ತು ಕಾದುತ್ತಿದಂ || ೭೦ ||

ಅನ್ನೆಗಮತ್ತು ರಾವಣಂ ಖರದೂಷಣರಟ್ಟಿದ ಸುದ್ದಿಯಂ ಕೇಳ್ವು ಶಂಭುಕನ
 ಸಾವಿಂಗಲಿಲ್ಲ ಕಡು ಮುಳಿದು—

ಚ || ಬೆದಲಿಸಿದತ್ತು ಕಾರಿರುಳನುರ್ವಿದ ಪುರ್ವಿನ ಗಂಟಿನೊಳ್ ಕಟಂ |
 ಗಿದ ಮೊಗಮಂಜಿಸಿತ್ತು ಕಿಸುಸಂಜೆಯನಾಸುರಮಾಗೆ ಕೆಂಪುವೇ ||
 ಲಾದ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಬಣ್ಣವಟಿಯಟ್ಟಿದುದಟ್ಟುಟಿ ಕಣ್ಣೊಳುಳ್ಳುವು |
 ಳ್ದ ತೆಲಿನಂ ಸಕಂಪವಧರಂ ದಶಕಂಧರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ || ೭೧ ||

ಅಂತು ಸಂವರ್ತ ಸಮಯದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಕದಡಿ—

ಚ || ನಿಯಮದಿನಿದನಂ ನಿರಪರಾಧನನನ್ನೆಯದಿಂದಮೆನ್ನ ತಂ |
 ಗೆಯ ಮಗನಂ ವಿದಾರಿಸಿದನಂ ತಲಿದಾತನ ಮೆಯ್ಯ ರಕ್ತ ವಾ ||
 ರಿಯನೆಟಿದಾಟುಪೆಂ ಖರನ ಶೋಕ ಕೃಶಾನುವನೆಂದು ಕಾಯ್ದು ದು |
 ಜಯನಸುರಾಧಿಪಂ ಜಡಿದನಾಸುರಮಂ ನಿಜ ಚಂದ್ರಹಾಸಮಂ || ೭೨ ||

ಚ || ಒದವಿದ ಕೋಪ ವಹ್ನಿಯುರಿಯುಂ ಪೊಗೆಯುಂ ನೆಗೆವಂತೆ ಪದ್ಮರಾ |
 ಗದ ಹರಿನೀಲದುನ್ಮುಖ ವಿಭೂಷಣ ರಶ್ಮಿ ಪಗಂಡುಗೊಳ್ಳಿನಂ ||
 ಕದನ ಮದೋದ್ಧತಂ ಖಚರನಾಯಕರಂ ಬರವೇಟ್ಟು ಸಿಂಹ ಪೀ |
 ಠದಿನಿರದೆಟ್ಟಿನಸ್ತಮಿತ ಪುಣ್ಯ ದಶಾನನನಾ ದಶಾನನಂ || ೭೩ ||

ಅಂತು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದೆಬ್ಬಿ—

ಚ || ಸೆಡೆಯೆ ಹಿಮಪ್ರಭಂ ನಿಜ ಯಶಃಪ್ರಭೆಯಿಂದಿನನಂಶು ಮಾಲೆ ಕೇ |
 ಕ್ವಡೆ ಬಲಗೈಯ ಬಾಳ ಪೊಳೆಪಿಂ ಕಡುಗಟ್ಟಲೆ ದೇಹ ದೀಪ್ತಿಯಿಂ ||
 ದೊಡರಸೆ ರಾಹು ತನ್ನ ಹರಿನೀಲ ವಿಮಾನಮನೇಱುವಂತಿರಾ |
 ಗಡೆ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮನೇಱಿದನಿಂದ್ರ ವಿದ್ವಿಷಂ || ೭೪ ||

ಅನಂತರಂ—

ಮ || ಪ್ರತಿಕೂಲಾನಿಲನಿಂ ಪತಾಕೆ ಮಗುಟಿಂಬಂತಾಗೆ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂ |
 ಶ್ರುತಿಯಂ ಸಾರ್ತರೆ ಪೋಪುದಲ್ತು ನಯಮೆಂಬಂತಾಗಿ ಘಂಟಾ ರಣ ||
 ತೃತಿ ಸಾರ್ತಂದುದು ಪುಣ್ಯದೇವತೆಯ ಕಣ್ಣೀರೆಂಬಿನಂ ಮೇಘ ಸಂ |
 ಹತಿಯಿಂದಲ್ಲಗೆ ಮುತ್ತು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಮಂ || ೭೫ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ದಶಾಸ್ಯನೊಂದು ತಣ್ಣಿಲಾಲ ತಾಣದೊಳ್ ಬಲಸಿಡಲ
 ಬಲುವಿಡಿದು ಪೊಳೆವ ಕುಡುಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಲಭದ್ರನ ಕೆಲದೊಳಿದ್ ಸೀತೆಯಂ
 ಕಂಡು—

ಕಂ || ಬಲೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವಜ್ರದ ಸಂ
 ಕಲೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನಿಪ ರೂಪವತಿ ಜಾನಕಿ ಕ ||
 ಣ್ಣೊಲದೊಳರೆ ಪದ್ಮಪತ್ರದ
 ಜಲಬಿಂದುವಿನಂತೆ ಚಲಿತಮಾದುದು ಚಿತ್ತಂ || ೭೬ ||

ಎನಗಾಲೋಕನಮಾತ್ರದಿ
 ನನುರಾಗಮನಿತ್ತು ತಮ್ಮ ನೀಲಚ್ಛವಿಯಿಂ ||
 ಮನಮಂ ಋಜುಮಾಡಿದುವೀ
 ವನಿತೆಯ ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳ್ಳಳಿದು ಬಿಸವಂದಂ || ೭೭ ||

ಮೃಗ ಲೋಚನಂಗಳಿದ್ದುವು
 ಮೃಗಮಿಲ್ಲಿದ್ವಪುದು ವಟ ಫಲಂ ವಟಮಿಲ್ಲೀ ||
 ಪಗಲುಮೆಸೆವಿಂದುವೆತ್ತಣಿ
 ನೊಗೆದುದೊ ಪೇಟಿಂದು ನೋಡಿದಂ ನಗೆಮೊಗಮಂ || ೭೮ ||

ತಳತಳಿಸಿ ಪೊಳೆಯೆ ಸೀತೆಯ
 ಚಳ ನಯನಂ ಖಚರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಚಿತ್ತಂ ||

ಕೊಳದೊಳಗೆಳವಾಳೆ ತೆಱಂ

ಬೊಳೆವಂತೆ ಕಲಂಕಿ ಕದಡಿದತ್ತಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್

|| ೭೯ ||

ಕಂ || ಸಿರಿಸದ ಬಾಸಿಗದೊಳ್ ನಲಿ

ವರಿದಾಡುವ ತುಂಬಿಯಂತೆ ಪಾಣ್ಬನ ಕಣ್ಣಳ್ ||

ಪರಿಮಳುಯಾಡಿದುವು ತನೂ

ದರಿಯ ತನುವ ಪಾಶಮೆನಿಸ ದೋರ್ವಲ್ಲರಿಯೊಳ್

|| ೮೦ ||

ಸುಱಿಗೊಂಡ ನಾಭಿಕೂಪದ

ಸುಱಿಯಿಂ ಪೊಟಮಡದೆ ಸುಱಿವ ನಯನಂಗಳ ಬೆಂ ||

ಬಱಿವಿಡಿದು ಪರಿದು ಸುಱಿದುದು

ಸುಱಿಯೊಳಗಣ ¹ಪಱಿಗುಲಂತೆ ಪಾತಕನ ಮನಂ

|| ೮೧ ||

ಉ || ಹಾರ ಮರೀಚಿ ಮಂಜರಿ ಸುಧಾರಸ ಧಾರೆ ಸುಧಾಂಶು ಲೇಖೆ ಕ |

ಪೂರ ಶಲಾಕೆ ನೇತ್ರಸುಖ ದಾಯಕಮಿದೊರೆತಲ್ಲವೀಕೆ ಶೃಂ ||

ಗಾರ ಸಮುದ್ರಮಂ ಕಡೆಯೆ ಹೃದ್ಭವನುಧ್ಭವೆಯಾದಳೆಂದು ಕ |

ಣ್ಣಾರೆ ದಶಾಸ್ಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಣ್ಣಿಡಿದಾರೆ ಮನ್ಮಥಂ

|| ೮೨ ||

ಮ||ಸ್ರ|| ಪಲರುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಯರುಮಮರಿಯರುಂ ²ಮಾನವ ಸ್ತ್ರೀಯರುಂ ತ |

ಮೊಲವಿಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದೊಡಂ ಮುಂಬಗೆಯದ ಬಗೆಯೇನಾದುದೆಂದುದ್ಧ

ತಂ ಮೂ ||

ದಲಿಸುತ್ತಂ ರೂಪಿನೊಳ್ ಮಚ್ಚರಿಸುವನೆನಗೆಂದಂಬನಂಬಟ್ಟುವನ್ನಂ |

ಪಲಕಾಲಕ್ಕೇಸುವೆತ್ತಂ ದಶಮುಖನೆನುತುಂ ಮನ್ಮಥಂ ಮಾಣದೆಚ್ಚೆಂ ||೮೩||

ಸ್ರ || ಸ್ವಾಂತಂ ಪಂಚೇಷುವಿಂ ³ದಂತಗೆವುಲವೊಲಪ್ಪಂತು ಕಂದರ್ಪನೆಚ್ಚೆ |

ಚ್ಚೆಂತುಂ ಕೈವಾರದಟ್ಟಾಸುರವೆನೆ ಮುಳಿದೆಟ್ಟಿಟ್ಟ ಕೋದಂಡದಿಂ ಪೊ ||

ಯ್ದಿಂತಾನುಂ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿನೆನಗೊಳಗಾದಂ ದಶಗ್ರೀವನೆಂದಾ |

ಕಾಂತಾ ರತ್ನಕ್ಕೆ ವೈದೇಹಿಗೆ ಮಕುಟ ಹಟದ್ರತ್ನದಿಂದರ್ಘ್ಯಮಿತ್ತಂ || ೮೪ ||

⁴ಅಂತು ಬಸದಾಗಿ—

1. ಪಱಿಗುಲಂತೆ. ಕ. ಖ; ಪಱಿಗೊಲಂತೆ. ಚ.

2. ಕೂರ್ತು ಬಂದೀರ್ಷೆಯಿಂ. ಚ.

3. ಜಂತಗೆವುಲವೊಲ್. ಚ.

4. ಅಂತು ವ್ಯಸನವಶ ಗತನಾಗಿ. ಗ. ಘ.

೬ ಚ || ನಡೆ ನಡುಗೋಲ್ವರಂ ದಶಮುಖಂ ಮನಮಂ ಸುಮನಶ್ಚಿಲೀಮುಖಂ |
 ನಡೆಗಿಡೆ ಕೀರ್ತಿ ಬಾರ್ತೆಗಿಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೊದಲ್ಗಿಡೆ ಮಾನಸಿಕೈ ನೇ ||
 ಪಡುಗಿಡೆ ಸತ್ಯ ಶೌಚ ಗುಣ ಸಂಪದವೇಳಿದನಾದನೆನ್ನರುಂ |
 ಕಿಡಿಮುಸಿಯಾದವೋಲ್ ವಿಷಯ ಲೋಭದಿನೇಳಿದರಾಗದಿರ್ಪರೇ || ೮೫ ||

ಮ || ವಿಹಿತಾಚಾರಮನನ್ವಯಾಗತ ಗುಣ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ದುಷ್ಟ ನಿ |
 ಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟ ಪ್ರತಿಪಾಲನ ಕ್ಷಮತೆಯಂ ಕೈಗಾಯದನ್ಯಾಂಗನಾ ||
 ಸ್ಪೃಹೆಯಂ ತಾಲ್ದಿದನಲ್ತೆ ಕಾಲವಶದಿಂ ಲಂಕೇಶ್ವರಂ ವಿಸ್ಮಯಾ |
 ವಹಮಲ್ತಬ್ಧಿಯುಮೊರ್ಮೆ ಕಾಲವಶದಿಂ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ದಾಂಟಿದೇ || ೮೬ ||

ಅಂತು ಮನವೆಳದುವರಿಯೆ—

ಕಂ || ಮದ ಕರಿಯ ದಾನ ಲೇಖಿಗೆ
 ಪದೇವ ಮಧುವ್ರತದ ಮಾಲಿಕ್ಕಿಯಿಂ ದಶವದನಂ ||
 ಪದೇದಂ ರಘುವೀರನ ಪಾ
 ಶ್ವದ ಸುದತಿಗೆ ವಿಷಯ ತನ್ನ ಕೇಡಂ ನೋಡಂ || || ೮೭ ||

ಅವಿವೇಕಿ ದಶಮುಖಂ ದೃ
 ಸ್ವಿ ವಿಷಾಹಿಯ ಪಡೆಯ ಮಣಿಶಲಾಕೆಗೆ ಕೈ ನೀ ||
 ಡುವ ಗಾಂಪನಂತೆ ರಘುವೀ
 ರ ವಧೂ ಜನಕಜೆಗೆ ಮನದೊಳಲಿಪಂ ತಂದಂ || || ೮೮ ||

ಚ || ಪರವಧುಗಾಸೆಗೆಯ್ವಧಿಕ ಪಾತಕಮೊಂದು ರಘುಪ್ರವೀರನೊಳ್ |
 ಧುರದೊಳಿಡಿರ್ಚದೋಸರಿಸಿ ವಂಚಿಸಿ ಸೀತೆಯನುಯ್ಯ ಭೀತಿಯೊಂ ||
 ದೆರಡಲೊಳಂ ಜಸಂ ಮಸುಳೆ ತನ್ನವಲೋಕಿನಿಯಂ ದಶಾನನಂ |
 ಸ್ಮರಿಸಿದನಾತ್ಮಸತ್ವ ಗುಣ ಹಾನಿಯೆ ಸೂಚಿಸದೇ ವಿನಾಶಮಂ || ೮೯ ||

ಅಂತು ನೆನೆಯಲೊಡಮವಲೋಕಿನೀವಿದ್ಯೆ ¹ಮನದೊಡನೆ ಬಂದು ಬೆಸನಾವುದೆನೆ
 ದಶಮುಖನಿವರಾರೆಂಬುದುಮಯೋಧ್ಯಾ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಧಿಪತಿಯುಮಿಕ್ಕವಿಕ್ಕು ವಂಶ
 ಸಂಭವನುಮಪ್ಪನರಣ್ಯ ತನೂಭವಂ ದಶರಥ ನರನಾಥಂ ತದಪತ್ಯರಿವರೀಕಾಲದ
 ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರ್ ದೇವತಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳಪ್ಪ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಸಾಗರಾವರ್ತ
 ಚಾಪ ರತ್ನಂಗಳನಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ಪಡೆದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂಬರ್, ಮಹಾಬಲ

ಪರಾಕ್ರಮರೀಕೆ ರಾಮನ ಮಹಾದೇವಿ ಮಿಥಿಲಾಪುರವರೇಶ್ವರನಪ್ಪ ಹರಿವಂಶದ
ಜನಕನ ತನೂಭವೆ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮನಾಳ್ವ ಚಂಡಬಲ ಪರಾಕ್ರಮನಪ್ಪ
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ತಂಗೆ ಸೀತಾದೇವಿಯೆಂಬಳೆಂಬುದುಮಾಕೆಯನೀತನಿಂದಗಲ್ಪು
ವುಪಾಯಮಾವುದೆನೆ ದೇವತೆ ಭಯಚಕಿತ ಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ—

ಕಂ || ಆರಯ್ಯೆ ವಿರೋಧಂ ಸಾ

ಧಾರಣ ಪುರುಷರೊಳಮುಚಿತಮಲ್ತುಧಿಕ ಬಲರ್ ||

ಕಾರಣಪುರುಷರಿವರ್ ನಿ

ಷ್ವಾರಣವಿವರೊಳ್ ವಿರೋಧಮಂ ಮಾಡುವುದೇ

|| ೯೦ ||

ಕಾವ ಬೆಸಂ ನಿನ್ನದು ಸಕ

ಲಾವನಿಯನಧರ್ಮನಿರತರಂ ನಿಯಮಿಸಿ ನೀ ||

ನೀವಿಷಯಕ್ಕೆಱಗುವುದುಂ

ಕಾವರೆ ಕಣಗೊಂಡರೆಂಬ ನುಡಿಗಡೆಯಕ್ಕುಂ

|| ೯೧ ||

ಅನ್ನೆಯದಿಂ ನಡೆವವರಂ

ನೀನ್ನಿಯಮಿಸುವೈ ದಶಾಸ್ಯ ಪೆಱನಾವಂ ನಿ ||

ನ್ನನ್ನಿಯಮಿಸುವಂ ಮುನ್ನೀರ್

ಬೆನ್ನೀರೆನೆ ಬೆರಸಲಣ್ಣ ತಣ್ಣೀರೊಳವೇ

|| ೯೨ ||

ಮ || ಪದಿನಾಲ್ಪಾಸಿರ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕರಸಂಖ್ಯಾತಂ ಬಲಂ ಬೇದದಿಂ |

ದಿದಿರಾದರ್ ಖರ ದೂಷಣರ್ ಬಗೆದನಿಲ್ಲತ್ತಲ್ ಭರಂಗೆಯ್ದು ಕಾ ||

ದಿದಪಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿತ್ತಲೀಕೆಯೊಡನೀತಂ ವೀತ ಶಂಕಂ ವಿನೋ |

ದದೊಳಿದರ್ ರಘುವೀರ¹ರಿನ್ನರಿವರೊಳ್ ವಿದ್ವೇಷಣಂ ದೂಷಣಂ || ೯೩ ||

ಎಂದು ತೆಱಿಯೆ ನುಡಿದುದರ್ಕೆ ಕಡುಮುಳಿದು—

ಕಂ || ಮದನ ಯಶಃಪಟಹ ಧ್ವನಿ

ಪುದಿಯೆ ವಿಯಚ್ಚರನ ಕರ್ಣಮಂ ಹೃದಯ ||

ಕೈಯ್ದಿದುಡಿಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ವಚನಂ

ಬಿದಿಯಂ ಮಿಱುಗುಮೆ ಪೆಱರ ಪೇಟ್ಟುಪದೇಶಂ

|| ೯೪ ||

ಕಂ || ಆನೊಂದಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆ

ನೀನೊಂದನಿದೇಕೆ ಪೇಟ್ಟಿ ಪೇಟ್ಟಿದನೇಗೊ ||

ಕೈನೆಂದು ಕೇಱು ನುಡಿವೈ
ಮಾನವರಾಂತಪರೆ ಮರುಳೆ ಲಂಕಾಪತಿಯಂ

|| ೯೫ ||

ಎಂಬುದುಂ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆ ಕನಲ್ದು—

ಕಂ || ಜನಕಜೆಯನುಯ್ಯೆ ದಶರಥ
ತನೂಜರಿಂ ಮರಣಮಾಗಲೆಂದಿದರ್ಪುದೀ ||
ತನ ಕೈಯಳವಲ್ತು ಪುರಾ
ತನ ಕರ್ಮಾಯತ್ತಮಲ್ತೆ ದೇಹಿಗಳೆಸಕಂ

|| ೯೬ ||

ಗೆಲಲೆನಗೆ ರಿಪುಬಲಂ ಬ
ಲ್ವಲಮಾದೊಡೆ ಸಿಂಹನಾದಮಂ ಮಾಟಪ್ಪಿಂ ಬೆಂ ||
ಬಲವಾಗಿ ಬರ್ಪುದೆಂದೀ
ಬಲದೇವಂಗಱುಪಿ ವಾಸುದೇವಂ ಪೋದಂ

|| ೯೭ ||

ಎಂದು ರಾವಣಂಗೆ ಪೇಟ್ಟುದುಮವಂ ರಣಕ್ಷೋಣೆಗೆ ಪೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಕೇಳದಂತು ವೈಕುರ್ವಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ಯೆಂಬುದುಂ, ಅಂತೆಗೆಯ್ಯೆನೆಂದು
ವಿದ್ಯಾದೇವತೆ ಪೋಗಿ ಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ಯುದುಮಾ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳ್ವು—

ಮ || ಧುರದೊಳ್ ದುರ್ಜಯನಾರ್ಗಮೆನ್ನನುಜನೆಂಬೀ ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಟ್ಟು ಸಿಂ |
ಹ ರವಂದೋಱುದನಾಹವಂ ವಿಷಮಮೆಂಬೀ ವಿಸ್ಮಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ||
ದೊರೆಕೊಂಡತ್ತು ರಘೂದ್ವಹಂಗಮುಟಾದಂದೆಂತಕ್ಕುವೋ ಜಾನಕೀ |
ಹರಣಂ ಕರ್ಮ ವಿಪಾಕಮಾರಬಗೆಗಂ ವೈಕಲ್ಯಮಂ ತಾರದೇ || ೯೮ ||

ಕಂ || ಕಾಪಂ ಪೇಟ್ಟು ಜಟಾಯುವ
ನೋಪಳನಿರವೇಟ್ಟು ವೈರಿಬಲಮಂ ತವಿಸಲ್ ||
ಪೋಪಂತಿರೆ ದಂಡಧರಂ
ಚಾಪಧರಂ ಬಲನವಂಧ್ಯ ಕೋಪಂ ಪೋದಂ

|| ೯೯ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಅಱುಪಿ ಪರವಧುಗಧೋಗತಿ
ಗಿಱುವುದನಭಿನಯಿಸುವಂತೆ ಸೀತೆಯ ಸಾರ ||
ಣ್ಣಿಱಿದಂ ನಭದಿಂ ಖಚರಂ
ಪಱುಗಂ ಪಾಪಕ್ಕಮಂಜದವರೇಗೆಯ್ಯರ್

|| ೧೦೦ ||

ಕಂ || ದೋಷಿ ಪಿಡಿವಂತೆ ದಿವ್ಯದ
ಕಾಸಿದ ಕುಟುವಂ ಕಡಂಗಿ ಕಾಳೋರಗನಂ ||
ಕೂಸು ಪಿಡಿವಂತೆ ಪಿಡಿದಂ
ಸಾಸಿಗನವಿವೇಕಿ ಸೀತೆಯಂ ದಶಕಂಠಂ || ೧೦೧ ||

ಅಂತು ಪಿಡಿದು ನಿಜವಿಮಾನದೊಳಿಟ್ಟು—

ಕಂ || ದಶಮುಖನುನ್ಮುಖನಟಿಪಿಂ
ಶಶಿಮುಖಿಯಂ ಜನಕಸುತೆಯನಾವರಿಸೆ ಚತು ||
ದೃಶ ಭುವನಮನಪವಾದಂ
ಶಶಿಕಲೆಯಂ ಸೈಂಹಿಕೇಯನುಯ್ವಂತುಯ್ವಂ || ೧೦೨ ||

ಆಗಳದಂ ಜಾತಿಸ್ಮರನಪ್ಪ ಜಟಾಯು ಕಂಡು ಕೋಪಾನಲ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗದಂ
ತಾರಕ್ತಂಗಳಾದ ಕಣ್ಣಳಿಂ ನುಂಗುವಂತೆ ನೋಡಿ—

ಕಂ || ಪತಿ ಕಾಪುವೇಟ್ಟು ಪೋದಂ
ಸತಿಯಂ ಕಳ್ಳುಯ್ದಪಂ ಖಳಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು ||
ದ್ವಿತನಂ ಮದೀಯ ತುಂಡಾ
ಹತಿಯಿಂ ಶತ ಖಂಡಮಾಗೆ ಮಾಟ್ಟಿನೆನುತ್ತಂ || ೧೦೩ ||

ಚ || ಖರ ನಖರಂಗಳಿಂ ನಿಶಿತ ಚಂಚುಗಳಿಂದಿಱಿಯಲ್ಕುರುತ್ತು ಸಾ |
ತೃರೆ ನಸು ನಕ್ಕು ಪೊಯ್ಯೆ ಕರದಿಂ ಗಮನೋತ್ಸುಕನಿಂದ್ರವೈರಿ ತ ||
ನ್ನೆರಡುಮೆಱಂಕೆಗಳ್ ಮುಱಿದಿಳಾತಳದೊಳ್ ಕೆಡೆದತ್ತು ವಜ್ರದಿಂ |
ಸುರಪತಿ ಪೊಯ್ಯೆ ಬೆಟ್ಟು ಕೆಡೆದಂತೆ ಜಟಾಯು ನಭೋವಿಭಾಗದಿಂ || ೧೦೪ ||

ಕಂ || ಪಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಪತಿ ಕಾ
ರೈಕ್ಕನುವಶಮಾಗಿ ತಾಗಿ ರಾವಣನೊಳಡು ||
ತೆಕ್ಕತುಳಮಿಱಿದುದೆಂದೊಡೆ
ತಕ್ಕಂ ಪತಿಕಾರ್ಯದೆಡೆಯೊಳೋಸರಿಸುವನೇ || ೧೦೫ ||

ಉ || ಭೂಮಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಱಂಕೆ ಮುಱಿದಿರ್ದ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ನೊಂದುದಿಲ್ಲಣಂ |
ರಾಮನಗಲ್ಕೆಯಿಂ ಜನನಿಗೇದೊರೆತಕ್ಕುಮೊ ದುಃಖವೇಗಮೆಂ ||
ಬೀ ಮನದಮ್ಮಳಂ ತನ್ನಗೆ ತಿಣ್ಣಮೆನಲ್ ತೊಱಿದಂತದಂ ಖಗ |
ಗ್ರಾಮಣಿ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಕಳೆದುದಂಚಿತ ಪಂಚ ಪದಾಕ್ಷರಂಗಳಂ || ೧೦೬ ||

ಅಂತು ಬಿಟ್ಟು ಜಟಾಯು ಕಂಠಗತ ವಾಯುವಾಗೆ ದಶಕಂಠನುಯ್ಯ
ಸಮಯದೊಳ್—

ಉ || ಸಿಂಗದ ಕೈಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹರಿಣಾಂಗನೇವೋಲೆದೊಡೆಗೆಟ್ಟು ರಾಮಚಂ ।
ದ್ರಾಂಗನೆ ನೀಳ್ ಕಣ್ಣುಲರ್ಗಳಿಂದುಗೆ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳ್ ಮಡಲ್ತ ಪ ||
ಕ್ಷ್ಮಂಗಳನೊತ್ತಿ ಕಾರ ಮುಗಿಲಿಂದುಗುತರ್ಪ ನವೋದ ಬಿಂದು ಜಾ ।
ಲಂಗಳಿನಲ್ ಬೆಮರ್ತಳಿನಸುಂ ತನುವಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ತದೆಂಬಿನಂ || ೧೦೭ ||

ಚ || ಮನಮೆಳದಾಗೆ ಮನ್ಯು ಮಿಗೆ ತಳ್ತೆಮೆಯಿಂ ಕರೆಗಣ್ಮೆ ಸೂಸೆ ಕ ।
ಣ್ಣಿನಿ ಗಳ ಕಂದಳಂ ಬಿಗಿಯೆ ಗದ್ಗದ ನಿಸ್ವನಮುಣ್ಮೆ ಹಾರವಂ ||
ಜನಿಯಿಸೆ ಸೀತೆ ಭೀತೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೊಡೆಗೆಟ್ಟು ಪೊಣ್ಮಿದತ್ತು ಮಾ ।
ದರ್ಪಿನಿ ದೆಸೆಯೊಳ್ ದಿಗಂಗನೆಯರುಂ ಬಿಡದಂದೊಡನಟ್ಟಿ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿಂ ||

ಉ || ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಸೀತೆ ದಶಕಂಧರನಂ ನೆಲೆವೆರ್ಚೆ ಶೋಕವಾ ।
ತಂಕಮೊಡರ್ಚೆ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದ ರತ್ನ ವಿಚಿತ್ರ ಪುತ್ರಿಕಾ ||
ಸಂಕುಲಮುಟ್ಟೊಡಲ್ತುವು ಬೆಮರ್ತೊಡೆ ಕೂಡೆ ಬೆಮರ್ತುವಾಗಳಾ ।
ಲಂಕೆಯ ಸೂಡನುನ್ನತಿಯ ಕೇಡನವಂಗೆ ನಿವೇದಿಸಂತೆವೋಲ್ || ೧೦೯ ||

ಕಂ || ಸ್ತನಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಪೊಸಮು
ತ್ತಿನ ಹಾರಮನಿತ್ತು ತೋರಕಣ್ಣಿನಿಯಿಂ ಲೋ ||
ಚನ ಯುಗಲಮರುಣ ಮಣಿ ಮಂ
ಡನಮಂ ಕಿವಿಗಿತ್ತುವರುಣರುಚಿ ಮಂಜರಿಯಿಂ || ೧೧೦ ||

ಚ || ಬಲೆಗೊಳಗಾದ ಸೋಗಿನವಿಲಂತೆ ಭಯಾಕುಳೆ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ।
ನೆಲಸಿದ ರಾಮನಂ ಬಯಸಿ ನೋಡಲಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬಾಹ್ಯ ದರ್ಶನ ||
ಕೃಲಸಿದಳೆಂಬಿನಂ ಮುಗಿಯೆ ಕಣ್ಣುಲರ್ಗಳ್ ನಸು ಮುಚ್ಚೆವೋಗಿ ತ ।
ಣ್ಣೆಲರಲೆಸಿದೆ ಮೂರ್ಛಿದಿಳಿದಳ್ ಮಗುಟ್ಟುಂ ಪೊಟಪೊಣ್ಮೆ ಹಾರವಂ ||

ಉ || ¹ನೇಸಲ ಸಾರೆ ನಿಬ್ಬರಿಸುವುತ್ಪಲಮಾಲೆಯನಿಪ್ಪ ದೃಷ್ಟಿ ವಿ ।
ನ್ಯಾಸಮನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸಿ ನಮ್ರ ಶಿರೋಧರೆ ಸೀತೆ ಲೋಕ ಸಂ ||
ತ್ರಾಸಿಯ ರೂಪು ಪಾದ ನಖ ದರ್ಪಣದೊಳ್ ಪಲವಾಗಿ ತೋಟಿ ಕಂ ।
ಡಾಸತಿ ಬೆರ್ಚಿಮುಚ್ಚಿದಳೆರಬ್ಬರದಿಂ ತರಲೇಕ್ಷಣಂಗಳಂ || ೧೧೨ ||

ಕಂ || ಕ್ರೂರಾತ್ಮಂ ವಂಚಕನವಿ

ಚಾರಿ ದುರಾಚಾರಿ ಬಗೆಯದುದು ಪನನ್ನಂ ||

ಹಾ ರಾಮಾ ಹಾ ರಾಮಾ

ಬಾರಿಪರಾರೆಂದು ಸೀತೆ ಶೋಕಂಗೆಯ್ದುಳ್

|| ೧೧೩ ||

ಅಂತು ಶೋಕಂಗೆಯ್ದು ಸೀತೆಯಂ ದಶಾಸ್ಯನನಂತಪೀಡ್ಯ ಕೇವಲಿಗಳ ಚರಣೋ
ಪಾಂತದೊಳ್ ಕೈಕೊಂಡ ಪರಾಂಗನಾ ವಿರತಿ ಪ್ರತದ ಭಂಗಮಂ ಬಗೆಯದುದು
ನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ದೇವೇಂದ್ರನ ವಜ್ರಮನೆ

ನ್ನೀ ವಜ್ರವರ್ತ ಚಾಪಮಂ ಮೀಜುವನಿ ||

ನ್ನಾವನೆನುತ್ತಂ ಸಂಗ್ರಾ

ಮಾವನಿಗನುಜನ ಕೆಲಕ್ಕೆ ರಾಮಂ ಬಂದಂ

|| ೧೧೪ ||

ಅಂತು ಬರ್ಪುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಪಾಯ ಬಹುಳಮುಪ್ಪ ಗಹನದೊಳ್ ದೇವ |
ಸೀತಾದೇವಿಯನಗಲ್ಲೇಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೆಂಬುದುಂ, ನಿನ್ನ ಸಿಂಹನಾದಮಂ
ಕೇಳ್ವ ಒಂದೆನೆನೆ ಭವದೀಯ 'ಪ್ರಸಾದದಿನೆನೆಗೆ ಬಲ್ಲಲಮುಪ್ಪ ಬವರಮಿಲ್ಲದಾವನಾ
ನುಮೋರ್ವಂ ಮಾಯಾಪಿಯ ಮಾಟಮಕ್ಕುಮದುಕಾರಣಂ ಬೇಗಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯ
ದಾನೀ ಬವರಮಂ ತೀರ್ಚಿ ನಿಮ್ಮ ಬಿನ್ನನೆ ಬಂದವನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಉ || ತೋಱುದನಿಲ್ಲ ಸಿಂಹ ರವಮಂ ಗಡ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ |

ತೋಱುದುದಿಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಾಗದು ಸೀತೆಯನೆಂಬ ನಿರ್ಣಯಂ ||

ಬೇಜಿ ಕಡಂಗಿ ಕೆತ್ತಿದಪುದೆನ್ನೆಡಗಣ್ ತಡವಿಲ್ಲದಚ್ಚಿಗಂ |

ತೋಜದೆ ಮಾಣದಿಂತಿದೆನುತುಂ ಮಗುಬ್ಬಿ ಮನುವಂಶ ಮಂಡನಂ || ೧೧೫ ||

ಅಂತು ಮಗುಬ್ಬಿ ಬಂದು ಮುನ್ನಮಿರ್ದ ಲತಾಭವನದೊಳ್ ಮನೋವಲ್ಲಭೆ
ಯಂ ಕಾಣದೆ ಶಿಖಿಮುಖಕ್ಕೆ ವಂದ ಪಾದರಸದಂತೆ ನಿಜ ನಿಸರ್ಗ ಧೈರ್ಯಗುಣ
ಮದ್ಯಶ್ಯಮಾಗೆ—

ಕಂ || ಹಾಹಾ ಜನಕಸುತೇ ವೈ

ದೇಹೀ ವೈದೇಹಿಯೆಂದು ಪುದಿದಿರೆ ಮನಮಂ ||

ಮೋಹತಮಂ ದೀಪಂ ವಾ

ತಾಹತಿಯಿಂ ನಂದುವಂತೆ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಂ

|| ೧೧೬ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛವೋಗಿ ಕಿಷಿದಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ—

ಚ || ನಸು ಬಿಸುಪೇಜಿ ಮೆಯ್ ಮಗುಜಿ ಕೆತ್ತುವ ತಾಣಮೆ ಕೆತ್ತಿ ಮಂದಮಾ |
ದುಸಿರ್ಗಲೆ ನಾಸಿಕಾ ಮುಕುಲದಿಂದಿಸಿಸುಂ ಪೂಜಪೂಣೈ ತಳ್ಳು ಸಂ ||
ದಿಸಿದೆಮೆ ಬಿರ್ಚೆ ಕಣ್ಮಲರ್ಗಲುಳ್ಳಲರುತ್ತಿರೆ ಜಾನಕೀ ಯೆನು |
ತ್ತುಸಿದುರ್ದಿಸಿದೆಜ್ಜನಾ ರಘುಕುಲಾಂಬರ ಚಂಡಮರೀಚಿ ಮೂರ್ಛಯಿಂ ||೧೧೭||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛಯಿಂದೆಚ್ಚಿತ್ತು ಸುತ್ತಲುಂ ತೊಜಲ್ಪಜಸುತ್ತಮಡವಿಯೊಳ
ಗನೆ ಬರುತ್ತುಸುಸಾರ್ಗಲೊಂದೆಡೆಯೊಳಸು ವಿಯೋಗ ಸಂಕಟದಿಂ ಸರಂಗೈಯ್ಯ ಜಟಾ
ಯುವಂ ಕಂಡು ಸೀತಾಹರಣಮಿದರ್ಕೆ ಮರಣನಿಮಿತ್ತಮಾದುದೆಂದುಬೈಗಂಬಟ್ಟು
ಸಂಸಾರವಿಷಮ ವಿಷಾಪಹಾರಮಂ ಪಂಚ ನಮಸ್ಕಾರಮನದರ್ಕೆ ಪೇಜ್ಜಮರಗತಿಯ
ನೆಯ್ವಿಸಿ ವೈದೇಹಿಯನಾ ಪನಾಂತರದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಮಜಿಸಿ ಕಾಣದೆ—

ಮ || ಕಳಹಂಸಾಲಸ ಯಾನೆಯಂ ವೃಗಮದಾಮೋದಾಸ್ಯ ನಿಶ್ವಾಸೆಯಂ |
ತಳೆರೇ ತಾವರೆಯೇ ಮದಾಳಿಕುಲಮೇ ಕರ್ಣೆಯ್ವಿಲೇ ಮತ್ತಕೋ ||
ಕಿಳಮೇ ಕಂಡಿರೆ ಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಮನಂಭೋಜಾಸೈಯಂ ಭೃಂಗ ಕುಂ |
ತಳೆಯಂ ಕೈರವ ನೇತ್ರೆಯಂ ಪಿಕ ರವ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಂ ಸೀತೆಯಂ || ೧೧೮ ||

ಚ || ಮಲಯಜ ಗಂಧ ಬಂಧುರ ಸರೋರುಹಮಂ ದರಹಾಸ ಚಂದ್ರಿಕಾ |
ವಿಲಸಿತ ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲಮನಾ ರಮಣೀ ರಮಣೀಯ ಲೋಚನೋ ||
ತ್ವಲ ಸಹಜ ಪ್ರಸನ್ನ ಕಮಲಾಕರಮಂ ಸ್ಮರರಾಜ ರಾಜ್ಯ ಮಂ |
ಗಲ ಮಣಿದರ್ಪಣೋಪಮಮನೋಪಳ ವಕ್ತ್ರಮನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ಬೆನೋ || ೧೧೯ ||

ಕಳರುತಿ ಮತ್ತಕೋಕಿಲಮನೀಕ್ಷಣಮುತ್ಪಲಮಂ ವಿನೀಲ ಕುಂ |
ತಳಮಳಿ ಮಾಲೆಯಂ ಕಚಭರಂ ನಪಲಂ ನಡೆ ಹಂಸಿಯಂ ತಳಂ ||
ತಳಿರ್ಗಲನಾನನಂ ಕಮಲಮಂ ನಳಿತೋಳ್ ಲತೆಯಂ ಲತಾಂತ ಕೋ |
ಮಳ ಮಜಿಗೊಂಡು ಮೆಯ್ಸರೆದು ಕಾಡುವ ಕಾರಣಮೇನೊ ಜಾನಕೀ ||೧೨೦||

ಎಂದು ಮತ್ತಮಾ ಮದಗಜ ಗಮನೆ ವನ್ಯಗಜ ಬೃಂಹಿತಕ್ಕೆ ತಲ್ಲಳಿಸಿ ತನ್ನಂ
ತಲಕ್ಕೈಸಿದ ಸ್ವರ್ಣಕೀ ಸಿಕುಂಜಮುಮನಾ ಚಕೋರ ಲೋಲ ಲೋಚನೆ ವಿಲೋಚನ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯಿನೊಸರ್ವ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಯ್ಯಾತಳದ ತಳಿರ್ವಾಸನುದಾಸೀನಂಗೈಯ್ಯ
ಸಮೆದ ಬಯಲ್ವಾ ವರೆಯೆಸಳ ಪಸೆಯಿನೆಸೆವ ತಮಾಲ ವನಮಾಲೆಯುಮನಾ ಹೇಮ
ತಾಮರಸ ಮುಖ ಮುಖಸಮೀರ ಸೌರಭಕ್ಕೆಳಸಿ ಬಳಸುವಳಿಮಾಲೆಗೆ ಸುಗಿದು
ಸುಯ್ಯನೋಸರಿಸಿದ ಸಪ್ತಚ್ಛದ ಷಂಡಮುಮನಾ ವೃಥಾನಿತಂಬೆ ನಿತಂಬ ಭರ

ಪರಿಸ್ಪೃಲಿತ ಸದ ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದಂಚೆಯಂ ಸಳಂಚಲಿದ ತಣ್ಣಿಬಲ ತಾಣಮುಮನಾ
ಲಾವಣ್ಯ ರಸ ತರಂಗಿಣಿ ತಾವರೆಯ ತಳಿರೆಲೆಯ ಸತ್ರಭಂಗದಿನುತ್ತುಂಗ ಸಯೋಧರ
ಮಂ ಸಸದನಂಗೊಳಿಸಿದ ತಿಳಿಗೊಳದ ತಡಿಯುಮನಾ ಮದಾಳಿ ಪಟಲ ಕುಟಲ
ಕುಂತಳಿ ಚೆನ್ನೆಯ್ವಿಲೆಸಳ ಚೆನ್ನಪೂಗಳಿಂ ತನ್ನ ತೋರ ಗುರುಳ್ಳನಲಂಕರಿಸಿದ
ಕಾಸಾರ ತೀರಮುಮನಾ ಸುವರ್ಣಕೇತಕೇ ಸುಗಂಧಿ ಸಹಜ ಸೌರಭದಿಂ ಮೃಗನಾಭಿ
ಯನಭಿನಯಿಸಿದ ಲವಂಗ ವನ ವೀಧಿಯುಮನಾ ಶಿರೀಷ ದಾಮ ಕೋಮಲೆ ಸುಸು
ನೋವಿಭೂಷಣ ವಿನೋದದಿಂ ಬಿರಿಮುಗುಳನಾಯ್ತು ವನತರು ಲತಾ ವಿತಾನಮು
ಮನಾ ಸಂಕಲ್ಪಜನ್ಮ ಜಂಗಮ ಲತಾಂಗಿ ಸಂಭೋಗ ಲೋಭದಿ¹ನಡಂಗುಜುಚಾಡಿ
ಕಾಡಿದ ಚಂದನಲತಾ ಮಂದಿರಮುಮನಾ ಕನಕ ಕದಳಿದಳರಾಸು ಕದಳಿದಳ
ವೃಜನದ ತಣ್ಣಾಳಿಯಿನನಂಗ ಕೇಳಿ ಪರಿಶ್ರಮಮನಾಜಿಸಿದ ಸಂಸಗೆಯ ಜೊಂಪ
ಮುಮಂ ವಿಯೋಗ ಶೋಕಾಕುಲ ಚಿತ್ತನವಲೋಕಿಸುತ್ತಂ—

ಮ || ಎನಿತಾನುಂ ತೆಜದಿಂ ಪಲುಂಬಿ ಪಲವಾಡುತ್ತಂ ಮನಸ್ತಾಪದಿಂ |
ತನು ಸಂತಾಪಸುನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ಬಚಿಲುತ್ತುಂ ಕಂತು ಸಂತಾಪದಿಂ ||
ದೊನಲುತ್ತುಂ ಕನಲುತ್ತುಮಂದವಿರಳ ಪ್ರಸ್ಕಂದಿ ಬಾಷ್ಪೋದಕಾ |
ನನನಾ ಕಾನನದೊಳ್ ತೊಬಿಲ್ಪ ರಘುರಾಮಂ ಸೇವಿಸಿಟ್ಟೆರ್ಪಿನಂ || ೧೭೧ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಮ || ಎರಡುಂ ತೋಳ್ ನೆರಪೊಂದೆ ಬಿಲೈರವಸಂಖ್ಯಾತಂ ದ್ವಿಷತ್ತೇನೆ ಬೇ |
ಚರರಂ ಭೂಚರನೊಂದೆಮೆಯೊಳೆ ಕೊಲುತ್ತಿದೃಫ್ಪನಾನೀತನಂ ||
ಶರಣಾಗೆಂದು ಕುಲಕ್ರವಾಗತದೊಳಸ್ತದ್ವೃತ್ತಿಯೋಳ್ ಸಿಟ್ಟಿನೀ |
ಶರಣಾಯಾತ ಶರಣ್ಯನಿಂದೆನಗೆ ಕೈಸಾರ್ಗುಂ ಮನೋವಾಂಛಿತಂ || ೧೭೨ ||

ಎಂದು ತಜ್ಜಿಸಂದು ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು

ಕಂ || ದೇವ ಭವಚ್ಚರಣಾಂಬುಜ
ಸೇವೆಯೆ ಶರಣೆಂದು ಬಂದೆನೇರ್ಪೆಸನಂ ನೀ ||
ನೀವುದೆನಗೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ದೇವಂಗೊಳ್ಳಲಿ ವಿರಾಧಿತಂ ನತನಾದಂ || || ೧೭೩ ||

ಅಂತು ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬೀಜಿಕ್ಕೊಂಡು ನೆಲಮುಕ್ಕಿನಂತೆ ನಭಕ್ಕೆ
ನೆಗೆದು ಖರನಂ ಸೆರಗಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟುವಂದು ಮದೀಯ ಜನಕನಂ ಕೊಂದಿಂದು

ವರಂ ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯಂ ಪೊಜಿಮಡದೆ ಬರ್ದುಂಕಿದೆ ಸಲಕಾಲಕ್ಕೆಂತಾನುಂ
ಬಯಲ ಬವರಕ್ಕೊಳಗಾದೆ ನೀನಿನ್ನೆತ್ತ ಪೋದಪೆಯೆಂದು ಮೂವಲಿಸಿ ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ -

ಮ || ಮೊರೆಯುತ್ತಂ ಪರಿಯುತ್ತಮಿರ್ಪ ರುಧಿರ ಸ್ತ್ರೋತಂಗಳಿಂ ಸುತ್ತಲುಂ |
ನರಲುತ್ತುಂ ಪೊರಳುತ್ತಮಿರ್ಪ ಭಟರಿಂ ಪಿಟ್ಟಾದ ಪೀಜಿಗಾದ ಸಿಂ ||
ಧುರದಿಂ ¹ತಪ್ಪಿದ ಮುಚ್ಚಿದನ್ಯರಥದಿಂ ಕಣ್ಣಂ ಮನಕ್ಕುಂ ಭಯಂ |
ಕರಮಾದಾಜಿಯೊಳಟ್ಟಿ ತಿಂಬ ಜವನೆಂಬಂತಿದನಬೋದರಂ || ೧೨೪ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಕಂಡು ನಿರಾಧಿತನಂ ಲೆಕ್ಕಂಗೊಳ್ಳದೆ
ಮಾಮಸಕಂಗೊಂಡು—

ಉ || ವೆಂಡತಿಯಂ ಪರಾಭವಿಸಿದಂ ಸುತನಂ ವಧೆಗೆಯ್ದನೆನ್ನೊಳಂ |
ಗಂಡಗುಣಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚರಿಸಿ ಮಾಮಲೆದಿದರ್ಪನೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ ||
ಕೆಂಡದ ತಂಡನುಂ ಕೆದಜಿ ಕೋಪದಿನಂದುರಿದೆಚ್ಚು ಕೊಂಡು ಕೋ |
ದಂಡಮನಣ್ಣನುತ್ತೊದಜಿದಂ ಗಗನೇಚರ ರೇಖರಂ ಖರಂ || ೧೨೫ ||

ಕಂ || ಕವಚಂ ಮಿಂಚಂ ಕಣ್ಣು
ಳ್ಳುವ ಸಿಡಿಲಂ ಚಾಪ ಟಂಕೃತಂ ಮೊಜಗಂ ಬೀ ||
ಐವಿನಂ ಕಜಿದಂ ಖರನ
ಸ್ತವರ್ಷಮಂ ನೀಲಘನ ವಿಶಾಲಾಪಘನಂ || ೧೨೬ ||

ಆಗಳಾತನಿಸುವ ನಿಶಿತ ವಿಶಿಖಂಗಳಂ ಮಂಡಲಾಗ್ರದಿಂ ಖಂಡಿಸಿ—

ಮ || ಮೊನೆಯೊಳ್ ಭೈರವನಂತಗುರ್ವವಡೆದಂ ರಾಮಾನುಜಂ ಬೀಜಿ ಬಿ |
ಚ್ಚನ ಬಿಟ್ಟಕ್ಕಿಯುಗಂ ತೃತೀಯ ನಯನಕ್ಕಾಕ್ಷೇಪಮಂ ಕೃಷ್ಣ ಸ ||
ರ್ಪನಗುರ್ವಂ ತಿರುವಾಯೊಳಟ್ಟಿ ವಿಶಿಖಂ ಕೀಚ್ಚಾಡೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರು |
ದ್ರನ ಗಂಟೆಕ್ಕಿದ ಪುರ್ವನಂಡಲೆಯೆ ಕೋದಂಡಂ ಭುಜಾದಂಡದೊಳ್ || ೧೨೭ ||

ಉಡಿಯೆಚ್ಚಂ ಧನುವಂ ಸಿಡಿಲ್ವನೆಗಮೆಚ್ಚಂ ಕೇತುವಂ ಸೂತನಂ |
ಮಡಿಯೆಚ್ಚಂ ಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆ ಮುರಿಯೆಚ್ಚಂ ತೇರನಶ್ಚಂಗಳಂ ||
ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚಂ ಬಜಿಯಂ ಖರಂ ಮುಳಿದು ಕೊಂಡುಗ್ರಾಸಿಯಂ ಮೇಲೆ ಪಾ |
ಯೊಡೆ ಪೊಯ್ತಂ ತಲೆ ಪಾಜಿ ಬೀಜಿ ರಘುವೀರಂ ಸೂರ್ಯಹಾಸಾಸಿಯಂ ||

ಕಂ || ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಶಿ
ಖಾ ಮಾಲೆಗೆ ಸುಗಿದು ಖರನ ವಿಜಯತ್ರೀ ಸಂ ||
ಗ್ರಾಮದೊಳಾರ್ತ್ರಯಿಸಿದಳಾ
ರಾಮಾನುಜ ಭುಜ ಕೃಪಾಣ ಧಾರಾ ಗೃಹಮಂ || ೧೨೯ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ || ಅಗ್ರಜನ ಮರಣ ದುಃಖದೊ
ಳಾಗ್ರಹದಿಂ ಮೇಲೆ ವಾಯ್ವ ದೂಷಣನಂ ನೀ ||
ರಾಗ್ರೇಸರನಸಿಯಿಂದ
ಗ್ರ ಗ್ರಾಸಂ ಮಾಡಿದಂ ಜವಂಗಾಹವದೊಳ್ || ೧೩೦ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ -

ಕಂ || ಸಮನಿಸಿದತ್ತು ಜಯತ್ರೀ
ರಮಣಿಗೆ ಪರಿಣಯನಮಪ್ಪುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್ ||
ಸುಮನೋವರ್ಷ ಸಮಸ್ಥಿತ
ಮಮರಾನಕ ನಿನದಮಮರ ಜಯಜಯ ನಿನದಂ || ೧೩೧ ||

ಅಂತು ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡು ಕೈದುನಿಕ್ಕಿ ರರಣೆಂದು ಬಂದ ವಿರೋಧಿ ವಾಹಿನಿಯಂ
ವಿರಾಧಿತಂಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದು ಬಾಚ್ಚಿಂತುಮವರನವರ ಪೂರ್ವ ಸೃತ್ತಿಯೊಳ್ ಸಿಲಿಸು
ವಂತುಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಬರುತ್ತುಂ -

ಚ || ಮದಜಲ ಧಾರೆಯಿಲ್ಲದ ದಿಶಾಗಜದಂತೆ ಸುಧಾಂಶುಲೇಜೆ ಯಿ |
ಲ್ಲದ ನಭದಂತೆ ಕಲ್ಪಲತೆಯಿಲ್ಲದ ನಂದನದಂತೆ ವೇಲೆಯಿ ||
ಲ್ಲದ ಕಡಲಂತೆ ಕೇಸರಿಣಿಯಿಲ್ಲದ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಸೀತೆಯಿ |
ಲ್ಲದ ರಘುವಂಶರಾಮನಿರೆ ನೋಡಿದನಾಕುಲನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೧೩೨ ||

ಅಂತು ಮನದೊಳಲ್ಲಾಡುತ್ತ ಮೆಯ್ಯೆ ವಂದು ಚರಣಾರವಿಂದ ರಜೋಲಲಾಮ
ಲಕ್ಷಿತ ಲಲಾಟನಪ್ಪುದುಮತಿವಿಷಮ ರಣಾಂಗಣದೊಳವ್ರಣ ಕಾಯನುಮಜೇಯನು
ಮೆನಿಸಿ ವಿಜಯತ್ರೀಯೊಡಗೂಡಿದುದರ್ಕೆ ಮನದೊಳೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಹುರ್ಮುಹು
ರಾಶೀರ್ವಾದ ಮುಖರ ಮುಖನಾದ ರಾಮದೇವನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮದಂಬಿಕೆಯಂ
ಕಂಡೆನಿಲ್ಲೆತ್ತಲಿದರ್ಪಳೆಂಬುದುಮಾಂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಪಿಂದೆ ಸಿಂಹ ಶರಭಾದಿ ರೌದ್ರ
ವನಚರಂಗಳುಯ್ಯ ವೆಂದಜಿಯೆನಾವನಾನುವೊರ್ವಂ ಮಾಯಾನಿ ಕಳ್ಳುಯ್ಯನೆಂ
ದಜಿಯೆನಿನ್ನೆವರಮರಣ್ಯದೊಳ್ ತೊಬಿಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಮಜಸಿ ಕಂಡೆನಿಲ್ಲೆಂದು ನೊಂದು
ನುಡಿವುದುಮದರ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವಿಷಣ್ಣ ಹೃದಯನುದ್ವಿಪಿತ ಕೋಪಶಿಖಿ ಶಿಖಾ
ಕಲಾಪನಿಂತೆಂದಂ—

ಉ || ಧಾರಿಣಿಯಂ ಮಗುಟ್ಟಿ ಕುಲಪರ್ವತಮಂ ನೆಲೆಯಿಂ ತೆರಳ್ಳಿ ನಿ ।
 ನಿರಮೆನಲ್ತುಳುಂಕೆ ಲವಣಾರ್ಣವಮಂ ದಿವಮಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಂ ||
 ದಾರಿದಿರಾಂತೊಡಂ ಜವನ ಬಾರಿಗೆ ಸೋವತಮಾಗಿರೆ ಮೂಟ್ಟಿನಿ ।
 ನ್ನಾರೊ ಮದೀಶ ಜಾನಕಿಯನುಯ್ಯವರಿಂ ಪೊಟಗೆಲ್ಲಿ ಬಯ್ತಪರ್ || ೧೩೩ ||

ಎಂದೊದಲು ನುಡಿವನ್ನೆಗಮಿದಿರಾಗಿ ಬರ್ಪ ಬಲಮನೇಕಕುಂಡಲಂ ಕಂಡಿ
 ದಾರ ಬಲಮೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿದು ವಿರಾಧಿತನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಧುರದೊಳೆನಗೆ ಕದನ
 ಸಹಾಯನಾಗಿ ಪಾಟಿಯಂ ಪಾಳಿಸಿದನೀಗಳ್ ದೇವ ನಿಜ ಚರಣ ಸೇವಾಸಕ್ತ
 ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಪನಾತನ ಬಲಮೆಂದಲು ಪುವನ್ನೆಗಮೆಯ್ತೆ ವಂದು ರಾಘವನ
 ಸಾದೋಪಾಂತ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕೆ ನಿಜ ವೃತ್ತಾಂತಮನಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನ
 ವಿಸಿದನತಿಪ್ರಚಂಡ ನಿಜಾನುಜ ಭುಜಾದಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರ ಧಾರಾಹತಿಯಿಂದಮರ
 ಕಾಮಿನೀ ಸರ್ಯಂಕ ಶೇಖರನಾದ ಖರಂ ಪಾತಾಳ ಲಂಕಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪಮದೀಯ
 ಜನಕನಂ ಚಂದ್ರೋದರ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನನುಪಾಂತು ವಧೆಗೆಯ್ದುದುಮೆಮ್ಮ
 ಪರಿಜನನೋಡಿಸೋಗಿ ದುರ್ಗಮಮಪ್ಪೀ ವನದುರ್ಗ ಪ್ರದೇಶದೊಳಾವಾಸಮಂ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಂ ವಿರಾಧಿತ ನಾಮಧೇಯನಸ್ಥಾನಮಿಲ್ಲಿಯೆ ಬಳಿದು ಕೆಲವು
 ಕಾಲದಿಂ ಸಾಧಿತ ಸಕಲ ವಿದ್ಯನಾಗಿ ಪಗೆಯಂ ಸಾಧಿಸುವುಪಾಯಮಾವುದೆಂ
 ದುಮ್ಮಳಿಸುತುಮಿದೊಂದು ದಿವಸಮೊರ್ವರಂ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಂ ಕಂಡೆಮ್ಮ ಪೂರ್ವ
 ವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲದಕ್ಕುಮಾಗದೆಂಬುದಂ ಬೆಸಸಿಮೆನಲವರಿಂತೆಂದರ್—

ಕಂ || ಸಂಶಯಮೇಂ ನಿಲ್ಲಯ್ ನಿಜ
 ವಂಶಾಗತಮಪ್ಪ ವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ಕರವಾಳಂ ||
 ವಂಶಚ್ಛೇದಮುಮಂ ಖರ
 ವಂಶಚ್ಛೇದಮುಮನೊಡನೆ ಪಡೆದತಿಬಳನಿಂ || ೧೩೪ ||

ಎಂದು ಬೆಸಸುವುದುಮಾನಂ
 ದಿಂದಿತ್ತಲ್ ನಿಮ್ಮ ಬರ್ಪುದಂ ಪಾರ್ದಿರೆ ನೀ ||
 ಮಿಂದೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದೇ
 ಟ್ತಿಂದಿರ್ ತೀರ್ತಂದುದೆನ್ನ ಪಗೆಯುಂ ಬಗೆಯುಂ || ೧೩೫ ||

ಅಳ್ಳಿಸನನೆನಗೆ ದೇವರ್
 ಪೇಟ್ಟುದು ಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೆನ್ನಂ ಕೈ ||
 ಕೊಳ್ಳುದು ಬಿನ್ನಪಮಂ ಬಗೆ
 ಗೊಳ್ಳುದು ಚರಿತಾರ್ಥನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೆನ್ನಂ || ೧೩೬ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ರಾಮದೇವನ ಚರಣ ಸೇವಾ ಲಾಭದಿನಮೃತ ಸೇವೆವಡೆ
ದಂತೆ ಪರಿತ್ಯಕ್ತನಾದ ವಿರಾಧಿತಂಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೆಂದನೆಮ್ಮಣ್ಣನೆನ್ನ ಕದನ ಕೇಳಿ
ವಿಲೋಕನ ಕುತೂಹಲದಿನೆನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದ ಪಿಂದೆ ಜಗನ್ಮತೆಯಂ ಸೀತಾದೇವಿಯ
ನಾವನಾನುವೂರ್ವಂ ಮಾಯಾವಿ ಕಳ್ಳುಯ್ಯಾ ಕಾನನದೊಳಿದಪನಾದೆಸೆಗಗ್ರಜಂ
ಪೃಗ್ರನಾಗಿದಪನದಜ್ಞಿನಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪುರುಷರನಜಸಲಟ್ಟುವುದೆನೆ ವಿರಾಧಿತಂ ಕೇಳ್ವ
ಕಟ್ಟುಕಡೆದು ಕಾರ್ಯ ಧುರಂಧರರಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರಂ ಬೆಸಸುವುದುಂ—

ಮು || ಲತಿಕಾ ಕುಂಜಂಗಳೊಳ್ ಭೂವಿವರ ಕುಹರದೊಳ್ ಘೋರ ಕಾಂತಾರ
ಸ್ರ|| [ದೊಳ್ ಪ |

ವರ್ತ ಸಾನೂದ್ರಾಸದೊಳ್ ನಿರ್ಝರ ಸರಿದುಪಕಂತಂಗಳೊಳ್ ಸಾರ ಕಾಸಾ||
ರ ತಟೇದೇಶಂಗಳೊಳ್ ಪೂಗೊಳದ ತಡಿಗಳೊಳ್ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ ಕೂ |
ಡೆ ತೊಬ್ಬರ್ ಕಂಡರಿಲ್ಲಂಬಿಕೆಯನಜಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶ ಮುಖ್ಯರ್ ||೧೩೩||

ಅಂತವರ್ ಮನೋವೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಬಂದು ಜಾತಸ್ವರೂಪಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ
ಬಿನ್ನನಾಗಿದ ರಾಮಂಗೆ ವಿರಾಧಿತನೆಂದಂ—ಮತ್ತುಲಾಗತಮುಂ ನಿಸರ್ಗ ದುರ್ಗಮ
ಮುಮಪ್ಪ ಪಾತಾಳಲಂಕಾಪುರದೊಳಿದು ಸೀತಾದೇವಿಯರ ಪಿರಿಯಣ್ಣನಪ್ಪ ಪ್ರಭಾ
ಮಂಡಲನಂ ಬರಿಸಿ ಬಜ್ಜಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಂ ನೆಗಜಿಲಕ್ಕುಮದರ್ಕಾನೆ ಸಾಲ್ವೆನಲ್ಲಿಗೆ
ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದದೆಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ರಥಮನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಚತುರಂಗ
ಬಲಸಹಿತಂ ನಿತ್ಯಾಲಂಕಾರೋದಯಮಪ್ಪ ಪಾತಾಳಲಂಕಾಪುರಮಂ ಪುಗುವ
ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಪುರಮಂ ಪುಗಲೀಯದೆ ಸುಂ
ದರನೆಂಬ ಖರ ತನೂಭವಂ ತನ್ನ ಬಲಂ ||
ಬೆರಸಡ್ಡಂಬರೆ ಮೆಯ್ಯಲಿ
ವಿರಾಧಿತಂ ಜವನ ಮಸಕಮಂ ಕೈಕೊಂಡಂ || ೧೩೪ ||

ದೆಸೆ ಮಸುಳೆ ಭಾನುಬಿಂಬಂ
ಮಸುಳೆ ವಿರಾಧಿತನ ಚಾಪ ವಿಲಯಾಂಬುದದಿಂ ||
ಪಸರಿಸಿ ಸುಂದರನೊಳ್ ಭಯ
ರಸ ವರ್ಷಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪೆರ್ಚಿದುದು ರರವರ್ಷಂ || ೧೩೫ ||

ಖರ ದೂಷಣರವೊಲಂತಕ
ಪುರಮಂ ಪುಗುವಂತು ಸುಂದರಂ ಗಾಂಪನೆ ಬೆ ||
ಳ್ಳಿರಲೆಗೆ ಗಜ ಮೂಡಿದವೋಲ್
ಭರವಶದಿಂ ಪೊಕ್ಕನೋಡಿ ಲಂಕಾಪುರಮಂ || ೧೩೬ ||

ಅಂತವನನವಯವದಿಂದೋಡಿಸಿ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕರನ್ನೆಗ
ಮಿತ್ತಲಸುರನಾಗಸದೊಳರ್ಣವದ ಮೇಗೆ ಮನೋವೇಗದಿಂ ಪೋಗುತ್ತಮಿರೆ —

ಶಾ || ಬೇದಂ ಕೈಗಲಿನಾಗೆ ದಿಗ್ವಿವರಮಂ ಹಾಹಾ ರವಂ ತೀವೆ ಬಾ |
ಷ್ಣೋದ ಸ್ವೇದ ಜಲಂಗಳಿಂ ಕರಗಿ ನೀರಾಗುಕ್ಕುವಂತಾಗೆ ಮೆಯ್ ||
ಮೋದುತ್ತಂ ಬಸಿಜಂ ಪರಾಂಗನೆಯನೆನ್ನಂ ಕಳ್ಳುಕೊಂಡೀ ಖಳಂ |
ಪೋದಪ್ಪಂ ಶರಣಪ್ಪುದಾರ್ಪಣನುತುಂ ವೈದೇಹಿ ಪುಯ್ಯಲ್ವಿದಳ್ || ೧೪೧ ||

ಮ || ಭವನಾವಾಸ ನಿವಾಸಿಗಳ್ ಸಕಲ ವಾನವ್ಯಂತರಾವಾಸ ಸಂ |
ಭವರತ್ನಗ್ರ ನವಗ್ರಹಾದಿ ವಿಷಮ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮರಿದ್ರಾದಿ ಕ ||
ಲ್ಪ ವಿಮಾನ ಸ್ಥಿತರೀ ದುರಾಚರಿತನಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳುದನ್ಯಂಗನಾ |
ವಿವಶಂ ದಾಶರಥಿ ಪ್ರಿಯಪ್ರಮದೆಯಂ ಕೊಂಡುಯ್ದಪಂ ಸೀತೆಯಂ || ೧೪೨ ||

ಧರಣೀ ರಕ್ಷಣ ದಕ್ಷ ದಕ್ಷಿಣ ಭುಜಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ವೈದುನಂ |
ಹರಿವಂಶಂ ಜನಕಂ ಮದೀಯ ಜನಕಂ ವೀರಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ||
ಪಿರಿಯಣ್ಣಂ ರಘುರಾಮನಂಗನೆಯನೆನ್ನಂ ಸೀತೆಯಂ ಪಾತಕಂ |
ದೊರೆಗೆಟ್ಟುಯ್ದಪನೇವನೆಂದು ಸತಿ ಹಾಹಾಕ್ರಂದನಂ ಮಾಡಿದಳ್ || ೧೪೩ ||

ಅಂತು ಮುಹುರ್ಮುಹುರುದೀರಿತ ರವಮನರ್ಕಜಟೆಯ ಮಗನಪ್ಪ ರತ್ನಜಟಿ
ಕೇಳ್ವು.

ಮ || ಸತಿ ಪುಯ್ಯಲ್ವಿದಪಳ್ ರಘೂದ್ವಹ ಕುಲಸ್ತ್ರೀ ಸೀತೆ ಪೆಣ್ಣುಯ್ಯಲಂ |
ಶ್ರುತಿ ಕಯ್ಯೊಂಡುದು ಕೇಳ್ವದಂ ತೆವಳೆಗಂಡಂದೆನ್ನ ವಿಖ್ಯಾತಿ ದೂ ||
ಷಿತಮಕ್ಕುಂ ಸೆಜೆಗೊಂಡನಂ ಕದನದೊಳ್ ಬೆಂಕೊಂಡು ಬಾಹಾಬಲೋ |
ನ್ನತಿಯಂ ಬೀಜುವೆನೆಂದು¹ ಘೂರಿಸಿದನೇಂ ಗಂಡಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಯೋ || ೧೪೪ ||

ಅಂತು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ರತ್ನಜಟಿ ಬದ್ಧಭೃಕುಟೆ ದರಾನನ ವಿಮಾನಕ್ಕಡ್ಡಂ
ಬಂದು—

ಕಂ || ಪರಿಹರಿಸಿ ಪಾಪಿಯಂ ಭೂ
ಚರ ಖೇಚರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾವಣ ನೀನೀ ||
ಪರವಧುಗಲಿಪುವುದುಮಿಹಂ
ಪರವಲಿಗುಂ ನಿನ್ನಮಹಿಮೆಗಿದು ನಡೆವಳೆಯೇ || ೧೪೫ ||

ಎಂದು ಮರ್ಯಾದ್ವಾಟನಂ ಗೆಯ್ಯು—

ಕಂ || ಮೂದಲಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿವರ್ಪುದು

ಮಾ ದಾನವನರ್ಕಜಟಯನಣ್ಣೆಂಗವನೊಳ್ ||

ಕಾದದೆ ಕರುಣಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ

ಚ್ಛೇದಂ ಗೆಯ್ಯಂ ನಿರಂಕುಶಂ ದಶಕಂಠಂ

|| ೧೪೬ ||

ಅಂತು ವಿದ್ಯಾಚ್ಛೇದಂ ಗೆಯ್ಯುದುಂ—

ಕಂ || ಅಂಬರದಿನಾತ್ರವಿದ್ಯಾ

ಡಂಬರಮಸ್ತಮಿಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಛಾಪನ್ನಂ ||

ಕಂಬು ದ್ವೀಪದೊಳಳವಟು

ದಂಬರಚರನೆಜಕೆಮುಜುದ ಪಕ್ಕಿಪೂಲಿದಂ

|| ೧೪೭ ||

ಅನ್ನಗಮಿತ್ತ ದರಮುಖಂ ಲಂಕೆಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಂ—

ಮ || ಬಗೆ ಸಂಭೋಗ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾತರಿಸೆ ಕಣ್ಣಳ್ ಕೇಜು ಸರ್ವಾಂಗಮಂ |

ತೆಗೆದಾಲಿಂಗಿಸೆ ಮಾತುಗಳ್ ಮದನರಾಗೋನ್ಮಾದಮಂ ಬೀಜಿ ಬಾ ||

ಹುಗಳಾಲಿಂಗನ ಲಾಲಸಂಗಳೆನೆ ಧೈರ್ಯಂಗೆಟ್ಟು ಮೇಲ್ಪಾಯ್ತು ಚೇ |

ಷ್ಟೆಗೆ ಪಾಲಸ್ತ್ರನುಮೊತ್ತುಗೊಟ್ಟನೆನಲಾರಂ ದರ್ಪಕಂ ದಂಡಿಸಂ || ೧೪೮ ||

ಆಗಳವನಟುಪಿನಟುಗೆಯ್ತುಕ್ಕೆ ಸೀತೆ ಸೈರಿಸದೆ ನೀನೆನ್ನ ಸೋಂಕಿದೊಡ ನಾಲಗೆ
ಗಿಟ್ಟು ಸಾವೆನೆಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ದಶಾಸ್ಯನೋಸರಿಸಿ ಮಹಾಸತಿಯು ತೀಲ
ದಳವನಜುಯನಪ್ಪು ದಜುನನಂತವೀರ್ಯ ಕೇವಲಿಗಳಿತ್ತ ಪರವಧೂ ವಿರತಿ ವ್ರತ ಪರಿ
ಪಾಲನವೆನಗರಿದಾದುದೆನೆ ನಿಸರ್ಗ ರಾಗಿಗಳಪ್ಪ ಪೆಂಡಿರ ಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲಿವರಂ ನಡೆ
ದಪ್ಪುದೀಕೆಯನಾವ ತೆಜದೊಳಮೊಡಂಬಡಿಸುವುದಾವ ಗಹನಮೆಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ
ಸಂತಯಿಸುತ್ತಂ ಪೋಪ ಸಮಯದೊಳ್—

ಚ || ಅನುವರದೊಳ್ ಪಲಾಯನಪರರ್ ಗಜುಸೋಂಕದೆ ಹಸ್ತನುಂ ಪ್ರಹ |

ಸ್ತನುಮತಿವೇಗದಿಂ ಬರುತುಮಾಗಸದೊಳ್ ದಶಕಂಠನಂ ವಿಲೋ ||

ಚನ ಪಥ ಪರ್ತಿಯಂ ಜಯಜಯಧ್ವನಿ ಕೈಮಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿವಂದವರ್ |

ವಿನಮಿತ ಮಸ್ತಕರ್ ಮುಕುಳತಾಂಜಲಿಗಳ್ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋಪುದುಂ || ೧೪೯ ||

ಆಗಳದಂ ಸೀತೆ ಕಂಡೀತಂ ರಾವಣನೆಂದಜುದು—

ಕಂ || ಅನಶನಮಂ ಕೈಕೊಂಡಳ್

ಮನದೊಳ್ ಸತಿ ಪತಿಯ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯನಾಂ ಕೇ ||

ಳ್ಳಿನಮುಣ್ಣಿನೆಂದು ನೃಪ ಮಾ

ನಿನಿಯರ್ ಸಜ್ಜನಿಕೆಗಿಂತು ¹ನೋಂತರುಮೊಳರೇ

|| ೧೫೦ ||

ಅಂತು ರಾವಣಂ ಲಂಕೆಯನೆಯ್ತವಂದೊ ಗೀರ್ವಾಣರಮಣಮೆಂಬ ನಿಜ
ವಿನೋದ ವನಮಂ ಪುಗುವಾಗಳ್—

ಕಂ || ಪುಗದಿರ್ ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕೇ

ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಂ ಮಡಗೆ ರಾಮದೂತನಿನಮಗ ||

ಚ್ಚಿಗಮಕ್ಕುಮೆಂದು ಕೈಸ

ನ್ನೆಗೆಯ್ವಪೋಲ್ ತಳಿರ ತೊಂಗಲಲುಗಿದುದೆಲರಿಂ

|| ೧೫೧ ||

ಅಂತಾ ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಮಣಿಮಯ ಗೇಹದೊಳ್ ವೈದೇಹಿಯ
ನಿರಿಸಿ ತಾನುಂ ತನ್ನರಮನೆಯ ಕರುಮಾಡಮಂ ಪೊಕ್ಕಿಪುದುಮಾ ಸಮಯ
ದೊಳ್ ಖರದೂಷಣರ ಮರಣವಾರ್ತೆಯಂ ಚಂದ್ರನಬಿ ಚರವಚನದಿಂ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ಸುತನಂ ಕೊಂದವನಂ ಕೊ

ಲ್ವ ತಕ್ಕಿನಿಂ ಪೋಗಿ ನಿಜ ಪರಿಗ್ರಹ ಸಹಿತಂ ||

ಪತಿಯುಂ ಮೈದುನನುಂ ಪರಿ

ಹೃತ ಜೀವಿತರಾಗೆ ಶೋಕ ಪಿಡ್ವಲೆಯಾದಳ್

|| ೧೫೨ ||

ಚ || ಅವಿರಲ ಪಾರಿಹಾರ್ಯ ರುತಿ ಶೋಕ ರುತಿ ಪ್ರತಿಬದ್ಧವಾಗೆ ಪ |

ಲ್ಲವ ಪರಿಶೋಭಿ ಪಾಣಿತಲದಿಂ ಬಸಿಜಂ ಬಿಡೆ ಮೋದಿಕೊಳ್ಳುದುಂ ||

ತಿವಳಿಗಳನ್ನವಾಗೆ ಬೆರಲಚ್ಚಿಱ್ಱಿದಂತಿರೆ ಕಣ್ಣ ನೀರ್ಪೊನಲ್ |

ಕವಿತರೆ ಬಂದು ಚಂದ್ರನಬಿ ಪೊರ್ದಿಡಳಗ್ರಜ ಪಾದ ಮೂಲಮಂ

|| ೧೫೩ ||

ಅಂತು ಚಂದ್ರನಬಿ ನಿಖಿಲಾಂತಃಪುರಮುಂ ಮಂಡೋದರಿಯುಂ ಬೆರಸು
ಬಂದು ಮುಂದೆ ಮಹಾಶೋಕಂಗೆಯ್ಪುದುಮಾಕೆಗೆ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಸಿ
ಖರದೂಷಣರಂ ಕೊಂದನನಮೋಘಂ ಕೊಲ್ಪಿನೆಂದಪ್ಪಿಯಂ ಬಾರಿಸಿ ಭಗವದರ್ಹ
ಧ್ವವನಂಗಳೊಳ್ ಮಹಾಪೂಜೆಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶಯ್ಯಾ
ಸದನಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಚ || ತಡೆವುದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲು ಖರದೂಷಣರಂ ಕಡುಕೆಯ್ಕು ಕೊಂದನಂ |
ಮಡಿವುವೆನೆಂಬ ತಕ್ಕುಡುದು ಸೀತೆಯನೇತೆಜದಿಂದಮೆಂತೊಡಂ ||
ಬಡಿಸುವೆನೆಂತು ಮೇಳಿಸುವೆನೆಂತು ಮದೀಯ ಮನೋಜ ತಾಸಮಂ |
ಕೆಡಿಸುವೆನೆಂದು ಪಂಬಲಿಸಿದಂ ಪಲವಂ ಮನದೊಳ್ ದಶಾನನಂ ||೧೫೪||

ಉ || ಏತಜ ಸೋಂಕುಮಾವುದಜ ಗಾಡಿಯುಮೊಂದಜ ಕಂಪುಮನ್ನರೊ |
ಳ್ಳಾತುಮದೆಂತುಟಪ್ಪ ರಸಮುಂ ತನಗೆಂತುಮಸಹ್ಯಮಾಗೆ ಹೃ ||
ಜ್ಞಾತನ ಮಾಯೆ ಮೋಹಿಸುವುದುಂ ಬಗೆಯಂ ವಿಗತಾಸ್ಯ ಚಿಂತನಾ |
ಸೀತೆಯ ಚಿಂತೆಯಿಂ ದಶಮುಖಂ ಮರವಾನಸನಂತೆ ತೋಜುದಂ ||೧೫೫||

ಅಂತು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದ ನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭನಂ ಮಂಡೋದರಿ ಕಂಡು—

ಚ || ಖರನ ವಿಸತ್ತಿಯೊಳ್ ವಿಕಲನಾದನೆ ಗೆತ್ತಿನಿತೇಕೆ ಪೆಂಡಿರಂ |
ತಿರೆ ಬಹು ಶೋಕವಿಾತೆಜದಿನಿದೊಡೆ ಗಂಡಗುಣಕ್ಕೆ ನಾಡೆಯುಂ ||
ಪರಿಭವಮೆಂದಳೆತ್ತಲಜುವಳ್ ಗಗನೇಚರ ಚಕ್ರಿ ಜಾನಕೀ |
ವಿರಹ ಕೃಶಾನು ಸುತ್ತಿಸುಡಿ ಚಿತ್ತಮನಾಕುಲನಾದನೆಂಬಿದಂ || ೧೫೬ ||

ಎನೆ ದಶಗ್ರೀವನೆನ್ನ ಬೇವಸಕ್ಕಿದು ನಿಮಿತ್ತಮಲ್ಲು . ನಿನಗೆನ್ನತೆಜನನಜು
ಯಲಾಗದೆಂದು—

ಕಂ || ಬೆಂಡಾಗೆ ಮನಂ ಮೌನಂ
ಗೊಂಡಿರೆ ವಲ್ಲಭನ ಮನಮನಜುವಾಗ್ರಹದಿಂ ||
ಮಂಡೋದರಿ ಮಾಣದೆ ಬೆಸ
ಗೊಂಡಳ್ ಕೌತುಕಮಿದೇಂ ನಿಮಿತ್ತಮೆನುತ್ತಂ || ೧೫೭ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಮಜುವಾತುಗುಡದೆ ಲಜ್ಜಾರಸ ನಿಮಗ್ನಾನನಂ
ದಶಾನನನಿರೆ—

ಉ || ಗಂಡುಡಿಯುಟ್ಟು ಕೈದುವಿಡಿದುಮ್ಮಳಮಂ ನಿನಗುಂಟುಮಾಚ್ಚಿ ಬ |
ಲ್ಲಂಡಿನ ದೇವ ಮಾನವ ವಿಯಚ್ಚರರೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲ ನಿನ್ನದೋ ||
ಮಂಡಲವಿಾ ತ್ರಿಖಂಡಮುಮನಾಕ್ರಮಿಸಿತ್ತಿದು ಪುಷ್ಪ ಕಾಂಡ ಕೋ |
ದಂಡನ ಗೊಡ್ಡಮುರ್ಚಿರುವೆ 'ತೋಜವೆಯಾತನ ಪೂವಿನಂಬುಗಳ್ ||೧೫೮||

ಕಂ || ಸ್ಮರನಂ ಮೆಚ್ಚಿದ ನಿನ್ನೀ
ಪರಿಜಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ನಿನಗಮಿನಿ¹ತಚ್ಚಿಗಮಂ ||
ತರಲಾರ್ತ ನೀಜಿ² ಲೆಪ್ಪದ
ಬರೆಸದ ಕಂಡರಣೆಸದ ಪೆಣ್ಣು ಕೃಮವಳ್ || ೧೫೯ ||

ಎಂದಜುದು "ಮುಜುಯವಂತೆ ತೆಜಿಯ ನುಡಿಯ ಮನದೆ ಕೊಂಡು
ಮಂಡೋದರಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ಚ || ಅಜುಪುವ ವಾರ್ತೆಯಲ್ತು ನಿನಗೆನ್ನ ನೆಗಚ್ಚಿಯ ವಾರ್ತೆ ನೀನೆ ಮು |
ನ್ನಜುದ ಬಜುಕ್ಕದಂ ನಿನಗೆ ವಂಚಿಸಲಾಗದು ತಂದೆ ನಿಂದು ಮುಂ ||
ದಜುಯದೆ ಸೀತೆಯಂ ಮದನನಾಕೆಯ ದೂಸಜುನೆನ್ನನೆಚ್ಚಪಂ |
ನೆಜಿಗೊಳಿ ಪೂವಿನಂಬಲಗಿನಂಬುಗಳೆಂಬಿನಮಂಬುಜಾನನೇ || ೧೬೦ ||

ಎಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನಿಂದು ಪುಷ್ಪಕ ವಿವಾಹದೊಳ್ ಜಾನಕಿಯನುಜಿ
ಸೆಜಿವಿಡಿದು ಒರುತ್ತುವಾಕೆಯ ಪಜುಗಜುದ ಗಾಡಿಯಂ ನೋಡಿ ಮನದೊಳಿನ
ಗಜುಪು ಕೈಗಜುವಾಗೆ ಸ್ಮರಿಸದೆ ಪೂರ್ವಲ್ತರೆ ನೀನೆನ್ನಂ ಪೊದಿದೊಡೆ ನಾಲಗೆ
ಗಿಚ್ಚು ಸಾವೆನೆಂದು ಜಡಿದು ನುಡಿಯ ಸೆಡೆದು ಲಂಕೆಗೆ ತಂದು ಗೀರ್ವಾಣ
ರಮಣೋದ್ರಾಹನದೊಳಿರಿಸಿ ಬಂದೆನಾ ಕುಂದ ವಳ ಧವಳ ಲೋಚನೆಯ ಲಾವಣ್ಯ
ಸುಧಾ ಸೇವೆ ಸಮಸಿಸದಿರೆ ಸಾವು ಸಮಸಿಸುಗುವೆನೆ ದಶಾನನನ ದಶಾವಸ್ಥೆಯಂ
ಕಂಡು ಮಂಡೋದರಿ ಭಯಂಗೊಂಡು—

ಕಂ || ಅಚಿರ ಪ್ರಭೆಯುಂ ಪೆಂಡಿರ
ರುಚಿತ್ವಮುಂ ಕ್ಷಣದಿನಗ್ಗಳಂ ನಿಲ್ಲುಮೆ ಪೇರಾ ||
ಖಚರೇಂದ್ರ ನಿಜಾಕೃತಿ ಚಿ
ತ್ತ ಚಮತ್ಕೃತಿ ಕಂಡಿದರ್ಕೆ ಸೋಲದರೊಳರೇ || ೧೬೧ ||

ಎಂದು ಸಂತಸಂಬಡೆ ನುಡಿದಾಕೆಯನೊಡಂಬಡಿಸಲಾನೆ ಸಾಲ್ಪಿನೆಂದು ಸಮ
ಸ್ತಾಂತಃಪುರ ಸೀಮಂತಿನಿಯರ್ವರಸು ಸೀತೆಯ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ನಂದು—

ಕಂ || ವಸಿತೆಯರ ನಯನ ರುಚಿಯಂ
ತನು ರುಚಿಯಿಂ ರತ್ನಭೂಷಣಂಗಳ ರುಚಿಯಂ ||
ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕೊರ್ವುವಿದು
ದೆನೆ ಮಂಡೋದರಿ ವಿಲಾಸದಿಂ ಕುಳ್ಳಿದರ್ || ೧೬೨ ||

ಅಂತು ಕುಳಿಪುರ್ದುಂ—

ಕಂ || ಅನಿಬರರಸಿಯರ ರೂಪಂ

ಮನಕ್ಕೆ ಸೊಗಯಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ಸೀತೆಯ ಕೆಲದೊಳ್ ||

ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೆಲದೊಳ್ ಲೋ

ಚನ ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯದಂತೆ ತಾರಾನಿಭವಂ ||

|| ೧೬೨ ||

ಅನಂತರಮಾ ಖಚರಕಾಂತೆ ಜಾನಕಿಯ ಮುಖಸರೋಜಮಂ ನೋಡಿ—

೧ || ಪಂಕಜ ಸಂಭವಂ ನಿನಗೆ ಪಾಸಟಿಯಲ್ಲದ ರಾಘವಂಗೆ ನಿ |

ನ್ನಂ ಕುಡೆ ಕಂಡುಸೈರಿಸದೆ ಚಿತ್ತಭವಂ ದರಕಂಧರಂಗೆ ಕೊ ||

ಟ್ಟಂ ಕಡುನೀಜಿ ನಿನ್ನನನುರೂಪ ವರಂಗೊಡಗೂಡಿ ಲೀಲೆಯಿಂ ||

ಲಂಕೆಯನಾಳ್ತು ತಾಳರಸಿವಟ್ಟಮನಾತ್ಮ ಲಲಾಟ ಪಟ್ಟದೊಳ್ || ೧೬೩ ||

ಈ ನವ ಯೌವನೋದಯಮನೀ ನಯನೋತ್ಸವಮಪ್ಪ ರೂಪಿನು |

ದ್ವಾನಿಯನೀ ತನುಚ್ಚವಿಯನೇ ಮೊಗಜ್ಜಿ ಪುದೊ ಸೋಲ್ತು ಬಂದೊಡಂ ||

ಮೇನಕೆ ಬಾಚ್ಚಿಗೈಯ್ಯದ ದಶಾನನನುಂ ಬಸದಾದನೆಂದೊಡಾರ್ |

ಜಾನಕಿ ನಿನ್ನವೋಲುಪಿದ ಮಾನಿನಿಯರ್ ಕಡು ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರ್ || ೧೬೪ ||

ಕಂ || ಪದವಿಲ್ಲಂ ನನೆಯಂಬಿನ

ಪೊದೆಯಂ ಪಿಡಿದಿರದ ಪದದೊಳೊರ್ನೋಡಿದೊಡಂ ||

ಮದನಂಗಂ ಮಾನಿನಿ ದಶ

ವದನಂಗಂ ರೂಪ ಭೇದಮೇನಾದಪುದೇ

|| ೧೬೫ ||

೩ || ಇಸುವೆಸಕ್ಕೆಸು ಪೇಚರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರಂ ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡದೊಳ್ |

ಪಸರಿಸು ನಿನ್ನ ಗೋಪಣೆಯನಾಣೆಯನೀ ಖಚರೇಂದ್ರ ವಕ್ಷದೊಳ್ ||

ವಸಿಯಿಸು ಲಕ್ಷ್ಮಿಪೋಲ್ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಪೋಲಿತನ ತೋಳ ತಬ್ಬಿನೊಳ್ ||

ಪೊಸಯಿಸು ನಲೈಯಂ ದಿವಸ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೇಕೆಗೆ ಬಂಜೆಮಾಡುವೈ || ೧೬೬ ||

ಜನಕಜೆ ನಿನ್ನ ಪೀವರ ಪಯೋಧರ ಮಂಡಲಮಂ ಮನೋಜ ರಾ |

ಜನ ವಿಜಯಾಭಿಷೇಕ ಸವನೋತ್ಸವ ಪೂರ್ಣ ಸುವರ್ಣ ಕುಂಭಮಂ ||

ನೆನೆಯಿಸುವಂತು ಮಾಡು ಖಚರೇಂದ್ರನ ಕಾತರ ದೃಷ್ಟಿ ಪಾತ ಚಂ |

ದನ ಘನಸಾರ ಕರ್ದಮ ವಿಲೇಪನದಿಂ ಕರ ಪಲ್ಲವಂಗಳಿಂ || ೧೬೭ ||

ಎನೆ ಜಾನಕಿ ಮಂಡೋದರಿಗೆ ಮನದೊಳೆ ಕನಲ್ಪು—

ಮ || ಇದು ಮತ್ತೋನ್ಮತ್ತ ಜಲ್ಪಂ ಕುಲವಧುವರ ಮಾತಲ್ಪು ನಿವೊಂದಿಗರ್ ವಂ
 ಸ್ತ || ರದ ಕೇಡಂ ನೋಡದೊಳ್ಳಂ ಬಗೆಯದೆ ಪಟುಗಂ ಪಾತಕಕ್ಕಂ ಭಯಂ ಗೊ |
 ಳ್ಳದೆ ಪೇಜಿರ್ ಪೊಲ್ಲ ಮಾತಂ ನುಡಿವಿರಿದು ಮನಂ ನೋಜ್ಜಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಜಲ್ಪಂ |
 ಮದಧೀಶಂ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಪೊಜಿಗೆನೆ ಪೇಜಿರೇವಾತೊ ಜಾತಾನುಜಾತರ್ ||

ಕಂ || ತನಗೆ ಪತಿವ್ರತಮಿಲ್ಲದ

ವನಿತೆ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯೆ ಭಿನ್ನ ಭಾಜನಮಿಂತ ||

ಪ್ಪನುಚಿತಮಂ ಹರಿವಂಶದ

ವನಿತೆಯರೊಳ್ ನುಡಿಯಲಕ್ಕುಮೇ ನಿಮ್ಮನ್ನರ್

|| ೧೭೦ ||

ಎಂದು ಮಂಡೋದರಿಯಂ ಬಿಡೆನುಡಿವುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ|| ಸ್ತ || ಜಡಿಯುತ್ತಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯನೆಳಸೆ ತವಾಸ್ಥಾನಮಂ ದಿವ್ಯ ಗಂಧಂ |
 ಕುಡುಮಿಂಚಂ ಬೀಜೆ ವಜ್ರಭರಣ ಕಿರಣಮಿಂದ್ರಂಗೆ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ನೂ ||
 ಮೃಡಿ ಮೇಲೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಭೋಂಕನೆ ಜನಕ ಸುತಾಲೋಕನೋತ್ಪಂಥ ಚಿತ್ತಂ |
 ನಡಿತಂದಂ ವಾನವೇಂದ್ರಂ ಸುರತರು ಸುಮನೋಮಂಜರೀ ಕರ್ಣಪೂರಂ ||

ಅಂತು ಬರಲೊಡಂ—

ಕಂ || ಪರಿನೀರೊಳಗಣ ನೆಟಲಂ

ತಿರೆ ತನ್ನಂ ನೋಡಿ ನಡುಗೆ ಜಾನಕಿ ದಶಕಂ ||

ಧರನಂಜಲೆನುತ್ತಂತಃ

ಪುರಮಂ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂದಮಲ್ಲಿಂ ಕಳೆದಂ

|| ೧೭೧ ||

ಅನಂತರಂ ಜಾನಕೀವದನ ವಿನ್ಯಸ್ತ ವಿಲೋಚನಂ ಕಮಲಿಸಿಯನೆಳಸುವ ಹಿಮ
 ಕರ ಕಿರಣದಂತೆ ದಂತಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸೆ ಪೌಲಸ್ತ್ಯಸಿಂತೆಂದಂ-

ಉ || ನೂಪುರಮಂ ಪದಕ್ಕೆ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯಂ ಜಘನಕ್ಕೆ ಕುಂಕುಮಾ |
 ಲೇಪನಮಂ ಕುಚಕ್ಕೆ ಪಸುರ್ಗಂಕಣಮಂ ನಳಿತೋಳ್ಗೆ ಪತ್ರ ಲೇ ||
 ಖಾ ಪರಿಶೋಭೆಯಂ ನಿಜ ಕಪೋಲ ತಳಕ್ಕೆ ಕುಡಲ್ ಮನೋಜ ಸಂ |
 ತಾಪನ ತಪ್ಪವಾತುರಿಸಿದಪ್ಪುದು ಮನ್ಮನಮಂಬುಜಾನನೇ || ೧೭೨ ||

ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯ ತಣ್ಣೆ ಬಲೋ ನೆಲಸಿದೇಲೇ ಸರೋ |

ಜಾನನೆ ಪೆಂಡವಾಸದ ವಿಲಾಸಿನಿಯರ್ ಬರೆ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲುಂ ||

ಜಾನಕಿ ನೋಡ ನಿನ್ನನಗೆಗಣಾ^೧ ಪರಿತುಷ್ಟಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ಲಂ ।

ಕಾನಗರೀ ಬಹಿಃಪುರ ನಮೇರು ವಿಲಾಸ ವನಂಗಳೇಟುಮಂ || ೧೮೪ ||

ಚ || ಕುಲನದಿಯಂ ಕುಲಾದ್ರಿ ತಿಖರಂಗಳ ದಿವ್ಯ ಸರೋವರಂಗಳಂ ।

ಮಲಯ ಗಿರೀಂದ್ರ ಸಾನು ವನಮಂ ಲವಣಾರ್ಣವ ವಜ್ರ ವೇದಿಕಾ ||

ವಿಲಸನಮಂ ವಿಲೋಚನ ಪಥಾತಿಥಿಮಾಡು ವಿಯದ್ವಿಲಾಸಿನೀ ।

ತಿಲಕ ಮೆನಿಪ್ಪ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮನೆನ್ನೊಡನೇಜು ಜಾನಕೀ || ೧೮೫ ||

ಶಾ || ಎನ್ನೊಳ್ ಪೂರ್ವದಿಂದ್ರ ಸಿಂಧುರದ ಕೋಡಿಂದಾದ ಪಲ್ಯಂಕದೊಳ್ ।

ಮುನ್ನಂ ಪದ್ಮಜನಂಜೆಯಂ ತಜುದು ತುಪ್ಪುಟಕ್ಕೊಂಡು ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ ||

ಬೆನ್ನಿತ್ತಿಕ್ಕಿದ ಚೀಲದಿಂ ಸಮೆದ ಕೇಳೇತಲ್ಲದೊಳ್ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ ।

ನಿನ್ನಂ ನಿದ್ರೆಯನೆಟ್ಟುವನ್ನಮಮರೀ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಗೀತ ಸ್ವನಂ || ೧೮೬ ||

ಮ || ಅಸಿರತ್ನಂ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ನವಸಿಧಿ ಪಲವುಂ ವಿದ್ಯೆ ಕೈಸಾರ್ದವುಳ್ಳಂ ।

ಜಸಿದೆಂ ದಿಕ್ಪಾಲರಂ ಕಟ್ಟಿದನುಜದಿರಾದಿಂದ್ರನಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ಚಾ ||

ಳಸಿದೆಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ದಕ್ಷಿಣ ಭರತ ಧರಾಚಕ್ರಮಂ ಚಕ್ರದಿಂ ಸಾ ।

ಧಿಸಿದೆಂ ಪೌಲಸ್ತ್ಯನಂ ವೀಜುವರೆ ಸಮರದೊಳ್ ಮಾನವರ್ ವೀನನೇತ್ರೇ ||

ಶಾ || ಕಾಡಂ ಕೂಡೆ ತೊಟ್ಟಿ ಕಾಡೊಡಮೆಯಿಂ ಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳೊಳ್ ।

ನೀಡುಂ ತೃಪ್ತಿಯನೀವ ರಾಘವನೊಳೇಂ ವೈದೇಹಿ ವಿದ್ಯಾಧರ ||

ಕ್ರೀಡಾಸದ್ಮದೊಳಂಗರಾಗ ವಸನಾದಿ ದ್ರವ್ಯದಿಂ ಮನ್ಮಥ ।

ಕ್ರೀಡಾಸೌಖ್ಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ ಮೆಜು ನೀಂ ನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಂ || ೧೮೭ ||

ಎಂದು ಪರನಿಂದಾಪರನುಮಾತ್ತು ಸ್ತವನ ತತ್ತರನುಮಾಗಿ—

ಕಂ || ಅನುನಯ ರತಂಗಳಂ ನುಡಿ

ದನುವಶಿ ಮಾಡಲ್ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನುಮೇನಾ ||

ರ್ತನೆ ಜನಕಜೆಯಂ ಗಗನಮ

ನನುಲೇಪಂಗೆಯ್ದೊಡಲ್ಲಿ ಮಸಿ ಪತ್ತುಗುಮೇ || ೧೮೮ ||

ಸಿರಿಯಂ ಮೆಯ್ಯಿರಿಯಂ ಮೆಜು

ದು ರಾವಣಂ ಸತಿಯನೆಲಗಿಸಲ್ ನೆಜುದನೆ ಪೊ ||

ನ್ನೊರೆಗನ್ಯ ದೀಪಮೇಷಪಂ

ತಿರೆ ಮಾಣೆಕ್ಕೃ ಪ್ರದೀಪಮೇನೆಲಗುಗುಮೇ || ೧೮೯ ||

ಅಂತಾ ದುರಾತ್ಮನ ದುರುಕ್ತಿಗೆ ಜನಕಸುತೆ ಕಡು'ಮುಳಿದು ಮುನಿಸಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಾರದೆ—

ಮ || ನುಡಿಯಲ್ ತಕ್ಕುದೆ ಪಾಠದಪ್ಪಿ ಪಠಗಂ ಪಾಪಕ್ಕೆಮುಳ್ಳುಳ್ಳದೀ |
ನುಡಿಯಂ ಚಿಃ ಪರದಾರವನ್ಯ ಶಯನ ಸ್ಥಾನಂ ವೇಷರ್ ಮಿಂದ ನೀರ್ ||
ಮುಡಿದುತ್ಪುಲ್ಲ ಕದಂಬಕಂ ^೨ ತೊಡೆದ ಕಾಶ್ಮೀರಾಂಗರಾಗಾದಿಕಂ |
ಮಡೆಗೂಱ್ ಬೀಜುಡೆ ಬಾಯ ತಂಬುಲಮಿವಸ್ಪೃಶ್ಯಂಗಳೇನಲ್ಲಮೇ ||೧೮೧||

ಕಂ || ಗುಣಹಾನಿಯಿಂದಧೋಗತಿ
ಗುಣದಿಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗ ಸುಖಮಕ್ಕುಮೆನಲ್ ||
ಗುಣ ಹೀನನ ಸಿರಿಯಿಂದಂ
ಗುಣಗಳ ಬಡತನಮೆ ನಾಡೆಯುಂ ಲೇಸಲ್ತೇ || ೧೮೨ ||

ಮ || ಅಜುನೀರಾಗಿರೆ ತಾಯ್ತುಳಲ್ವರೆಗಮಾ ವಾರಾತಿಯಂ ತುಳ್ಳಲುಂ |
ತಿಜುಕಲ್ಲಾಡಲುಮಾ ತ್ರಿಕೂಟ ಗಿರಿಯಂ ತತ್ಸಾರ್ಯಹಾಸಾಸಿಯಿಂ ||
ದಿಜುದಳ್ಳಾಡಿಸಲುಂ ದ್ವಿಷನ್ನಪರನೇಕಾಕ್ಷೌಹಿಣೀ ಸೇನೆಯಾ |
ನೇಜಿವಂ ದೋರ್ಬಲ ದೃಪ್ತನಪ್ರತಿಹತಂ ರಾಮಾನುಜಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ||೧೮೩||

ಉ || ರಾಮನನಂತವೀರ್ಯನಿದಿರೊಳ್ ಭುವನ ತ್ರಯವಾಂತೊಡಂ ನೃಪ |
ಗ್ರಾಮಣಿ ದೋಸ್ಸಹಾಯದೊಳೆ ಗೆಲ್ವನಮೋಘಮುದಾತ್ತ ರಾಘವೇ ||
ದ್ವಾಮ ತಿಲೀಮುಖಂ ರಣದೊಳನ್ಯ ಸಹಾಯಮನಾಸೆಗೆಯ್ವ ಶಂ |
ಕಾಮಯ ಪೀಡ್ಯಮಾನರಥಿರಾಜನೊಳೆಕ್ಕುತುಳಕ್ಕೆ ವರ್ಪರೇ || ೧೮೪ ||

ಆಹವ ದೋಹಳಂ ಮಸುಚ್ಚ ಮತ್ಪತಿಯಿಂದಮಗಲ್ವಿ ತಂದೆ ವೈ |
ದೇವಿಯನೆನ್ನನುಕ್ಕೆವದಿನಲ್ಲದೊಡೇಂ ದಶಕಂಠ ರಾಮ ಬಾ ||
ಣಾಹತಿಯಿಂ ನಭಂಬರೆಗಮಂಬಿಜುವಿಟ್ಟು ಮಡಲ್ತ ವಿಧ್ವಿಷ |
ಲ್ಲೋಹಿತದಿಂದಕಾಂಡ ಲಯ ಕಾಲದ ಸಂಜೆಮುಗಿಲ್ಲಳಾಗವೇ || ೧೮೫ ||

ಎಂದು ಮಜುಮಾತಿಂಗಡೆಯಿಲ್ಲದಂತು—

ಕಂ || ಬಿಡೆನುಡಿಯೆ ಸೀತೆ ಮುಳಿಸಿನ
ಪಡೆನಾತಂತಿರ್ಕೆ ರಾವಣಂಗೊಲವು ಪದಿ ||
ಮೃಡಿಸಿತ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿ ರಸಂ ||
ಬಡೆಗುಂ ವೈಷಯಿಕಸುಖದೊಳಿದು ವಿಸ್ಮಯಮೇ || ೧೮೬ ||

ಅಂತು ದಶಕಂಠನಾ ಕಂಬುಕಂಠಿಯ ಕನಲ್ಲೊನಲ್ಪು ನುಡಿವ ವಚನಮೆ
ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಳಕಂಠಿಯ ಪುಗಲೆಂಬ ವಕ್ರವಚನದಂತೆ ತನಗೆ ಮದನರಾಗ ಹೇತು
ವಾಗೆ—

ಕಂ || ನಯದಿಂದಮಾ ಸರೋರುಹ
ನಯನೆಯನಳವಡಿಸಲಾರ್ತೆ ನಿಲ್ಲಳವಡಿಸೆಂ ||
ಭಯದಿಂದಮೆಂದು ವಿದ್ಯಾ
ದಯಿತಂ ಪಡೆದಂ ವಿಕುರ್ವಣಾವೈಭವಮಂ || ೧೮೭ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ರಾಗಾವಿಲರಾಪದ್ಗತ
ರಾಗದರಾರೆಂದು ದಶಮುಖಂಗಱುವುವೋಲ್ ||
ಆಗಸದಿನಪರ ಸಂಧ್ಯಾ
ರಾಗಾವಿಲನರ್ಕನಪರ ವಾರಿಧಿಗಿಟಿದಂ || ೧೮೮ ||

ಅಂತು ನೇಸರ್ ಪಡಲೊಡಂ—

ಉ || ತೋರ ವೆಣಂಗಳಂ ತಳೆದು ಭೂತಗಣಂ ಕುಣಿದಾಡುವಂತಿರಲ್ |
ಕ್ರೂರ ಮೃಗಂಗಳವ್ವಳಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ನುಂಗಲೊಡರ್ಚುವಂತು ಭೋ ||
ಭೋರನೆ ರಕ್ತವೃಷ್ಟಿ ಕಱಿವಂತು ಸಿಡಿಲ್ ಪೊಡೆವಂತು ಸುತ್ತಲುಂ |
ವಾರಿಧಿ ಮೇಱಿದಪ್ಪಿ ಕವಿವಂತು ಬಿಗುವಿಸಿದಂ ದಶಾನನಂ || ೧೮೯ ||

ಅಂತು ಬಿಗುವಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಬಗೆಯೊಳ್ ಜೈನ ಪದಂ ನಾ
ಲಗೆಯೊಳ್ ಪಂಚಪದಮಗಲದಿರೆ ರನ್ನದ ದೀ ||
ವಿಗೆ ಪರುಷ ಪವನ ಹತಿಯಂ
ಬಗೆಯದವೋಲ್ ಸೀತೆ ಬಗೆದಳಿಲ್ಲುಪಹತಿಯಂ || ೧೯೦ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸವಿತ್ಯಮಂಡಲಮುದಯಾಚಲ ಶಿಖಂಡ ಮಾಣಿಕ್ಯ
ಮಂಡನಮೆನಿಸೆ ವಿಭೀಷಣ ಪ್ರಮುಖ ಮುಖ್ಯಪುರುಷರ್ ಪೌಲಸ್ತ್ಯನ ಕೆಲಕ್ಕೆ ವಂದು
ಖರ ದೂಷಣ ಮರಣ ಶೋಕ ವಿಷಣ್ಣ ಮನರಾಗಿರ್ಪುದುಮನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಕನ್ನೆಮಾಡದ
ಮಱಿಯೊಳಿದುರ್ ಸೀತೆ ಶೋಕಂಗೆಯ್ವು ಸರಮಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಕೇಳ್ವು ಪುರುಷ
ವಿರಹದಿನತಿಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್ವುರಾರೆಂಬುದುಮಾ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವು ಸೀತೆಯಿಂತೆಂದಳ್.

ಚ || ತನಗಿದಿರಾದ ಪೆರ್ವಲಮನೊರ್ವನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಂತು ಕಾದೆ ತ |
 ಮ್ಮನ ರಣಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಪೋಗೆ ಪರೋಕ್ಷದೊಳ್ ದಶಾ ||
 ನನನೆಟಿತಂದನಾಂ ಜನಕನಂದನೆಯೆಂ ರಘುವೀರನಪ್ಪ ರಾ |
 ಮನ ವಧು ಸೀತೆಯೆಂ ಪತಿವಿಯೋಗ ಕೃಶಾನು ಸುಡಲ್ಕೆ ಬೆಂದಪೆಂ || ೧೯೧ ||

ಎನೆ ವಿಭೀಷಣಂ ನೈಮಿತ್ತಿಕಾದೇಶಮಂ ನೆನೆದು ಭಯ ಚಕಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ—

ಕಂ || ಪರ ಪರಿಗೃಹೀತೆಗಱುಪಂ
 ತರೆ ಪುರುಷಂ ಪುರುಷ ಧರ್ಮಮಱುಗುಂ ಪಱುಗುಂ ||
 ಧರೆ ದುರ್ಗತಿ ಸಮನಿಸುಗುಂ
 ಪರಿಹರಿಸುವುದಾರುಮದಱುನೀ ದುರ್ಣಯಮಂ || ೧೯೨ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮಾರೀಚನುಮದನೆ ನುಡಿಯೆ—

ಕಂ || ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಕ್ಕಾಸಿರೆ ಪೆಜಿ
 ರಾರೊಡೆಯರ್ ಮಿಾಜುವನ್ನರಾರೆನ್ನೀ ದು ||
 ವಾರ ಭುಜ ಬಲಮನೆಂದವಿ
 ಚಾರಿ ದಶಗ್ರೀವನವರ ನೇಳಿಸಿ ನುಡಿದಂ || ೧೯೩ ||

ಅಂತು ನುಡಿದು ದಾನವಂ ತ್ರಿಜಗದ್ಭಾಷಣ ದಾನಗಜಮನೇಱು ಜಾನಕಿ
 ಯಂ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮನೇಱುಸಿ ನಿಖಿಲ ಸಾಮಂತ ಸೇನೆ ಮುಂದೆ ವರಿಯೆ ಪುರ
 ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸಮಂ ತನಗೆ ತೋರ್ಪುದುಂ—

ಉ || ಜಾನಕಿ ಜೀವಿತೇಶ್ವರನಗಲ್ಕೆಯೊಳಗ್ಗಲಮಾದ ಖೇದದಿಂ |
 ದೇನುಮಸಹ್ಯಮಾಗೆ ಪುರಮಂ ಪುರ ಗೋಪುರಮಂ ಬಹಿಃಪುರೋ ||
 ದ್ಯಾನಮನೀಕ್ಷಿಸಲ್ ಬಗೆ ವಿರೂಕ್ಷಿಸೆ ಕನ್ನಡಿಸಲ್ಕೆ ಸಾಲ್ದಳ |
 ಬ್ಜಾನನೆ ದುಃಖಿತೇ ಮನಸಿ ಸರ್ವಮಸಹ್ಯಮೆಸಿಪ್ಪ ವಾಕ್ಯಮಂ || ೧೯೪ ||

ಅಂತು ರಾಮಸೀಮಂತಿನಿಯಂ ಪ್ರಮದ ಮದಿರಾ ಪ್ರಮತ್ತಂ ಪ್ರಮದವನ
 ದೊಳ್ ಸೆಜಿಗೆಯ್ದು ವಿರಹ ವಿಕಲನಾಗಿರ್ಪುದುಮಾತನ ಕೇಡಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಕಂಡು
 ಭಯಂಗೊಂಡು ಮಂತಣಮಿದರ್ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಂಭಿನ್ನವೆಸರ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂ
 ದಿಗ್ಗಜದ ನಿಗ್ಗವಮನುಡಿದಂತೆ ವಿಯಚ್ಚರ ಪತಿಯ ನಚ್ಚಿನ ಖರ ದೂಷಣರಂ ಕೊಂದು
 ತದಪತ್ಯನಪ್ಪ ಸುಂದರನಂ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಿಂ ಸೋದು ಕಳೆದು ತದ್ವಿರೋಧಿಯಪ್ಪ
 ವಿರಾಧಿತನನನ್ವಯಾಗತ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ವೈದೇಹಿಯ
 ಪೋದ ದೆಸೆಯನಱುಯದುಸಿಕನಿದರ್ಲದೆಯುಂ ವಿಗ್ರಹ ಸಮಗ್ರನಪ್ಪ ಸುಗ್ರೀವಂ

ನನ್ನೊಳಾದನುಬಂಧದೊಳ್ ಶಿಥಿಲನಾಗಿರ್ಕುಮಾತನೊಳನುಬಂಧ ಮುಳ್ಳುದೞಿಂ
ಹನುಮನುಮೆಮಗಲ್ಲನೆಂಬುದುಮಾ ನುಡಿಗೆ ದಶಮುಖಂ ಪರಿಹಾಸ ಮುಖರಮುಖ
ನಾಗಿ—

ಚ || ಕಡಲೊಳಗೊಂದೆರಡ್ ಜಲಕಣಂ ಪವನಾಹತಿಯಿಂ ವಿನಷ್ಟಮಾ |
ದೊಡೆ ಜಲರಾಶಿ ಕುಂದುಗುಮೆ ಮೇಱಿಗೆ ದೂರಮೆನಿಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಪೆ ||
ವಡೆ ಖರ ದೂಷಣರ್ ಕಱಿಯೆ ಕುಂದುಗುಮೇ ಕಪಿ ಚಿಹ್ನರಿಲ್ಲದೇಂ |
ಕೆಡುವುದೊ ಭೂಚರರ್ ಧುರದೊಳಾಂಪರೆ ಖೇಚರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ || ೧೯೫ ||

ಎಂಬುದುಮಾ ನುಡಿಯನವಕರ್ಣಿಸಿ ನಿಶಿತ ಪ್ರಜ್ಞನುಮನಾಗತಜ್ಞನುಮಪ್ಪ
ಸಹಸ್ರಮತಿ ವಿದ್ಯಾಬಲದೊಳಂ ಭುಜಬಲದೊಳಂ ಷಡಂಗಬಲದೊಳಮತ್ಯಧಿಕನಪ್ಪತ್ವ
ಗ್ರೀವ ಖೇಚರನಂ ಭೂಚರಂ ತ್ರಿಪಿಷ್ಟನಶ್ರಮದೊಳೆ ಕೊಂದಂ ಭೂಚರರಸಂಖ್ಯಾತ
ಖೇಚರರಂ ಕಾದಿ ವಿಧೇಯರಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂಬುದಾಬಾಲ ಗೋಪಾಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಮದಱಿನವರನೇಳಿಸುವುದುಚಿತಮಲ್ತು ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳುಮಂ ದಾನ ಸನ್ಮಾನಂಗಳಿಂ
ದೆಮಗೆ ಮಾಟ್ಟುದು ಲಂಕೆಗಭೇದ್ಯಮಾಗೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಮಂ ಮಾಟ್ಟುದಿಂತು ಬಲಿ
ದಿರ್ಪುದುಂ ವೈದೇಹಿಯ ವಿರಹದಿಂ ರಾಮಂ ವಿಗತದೇಹನಕ್ಕುಮಂತಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
ಗಂ ಪ್ರಾಣ ಪರಿತ್ಯಾಗಮಕ್ಕುಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ವಿಭೀಷಣನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂ
ಪ್ರಯತ್ನಪರನಾಗಿರ್ಪುದುಮನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಖರ ದೂಷಣರಿಂ ಪಗೆಯುಂ
ಪರಿಭವಮುಂ ತೀರ್ಗುಮವರ್ಗೆ ಪೇಟಿತ್ತೆನೆನುತ್ತುಂ ||
ಬರುತುಂ ಕಾನನದೊಳ್ ನಾ
ನರ ಚಿಹ್ನಂ ಕಂಡನೊಂದು ರಣ ಮಂಡಲಮಂ || ೧೯೬ ||
ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯುಂ ಜನ
ನತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದುಂಡು ಕಾಱಿದಂತಿರ್ದ ರಣ ||
ಕ್ಷಿತಿ ತಲಮುಂ ಕಂಡಂ ನಿಜ
ಸತೀ ವಿಯೋಗಾರ್ತ ಚೇತಸಂ ಸುಗ್ರೀವಂ || ೧೯೭ ||

ಕಂಡಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮದನಱಿವನೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ ಬಲಾಚ್ಯುತರ್
ಬಂದು—

ಕಂ || ಲಂಬುಕನಂ ಕೊಂದಸಿರೆ
ತ್ನಂ ಬಡೆದರ್¹ ಚಂದ್ರನಖಿಯ ಪುಯ್ಯಲ್ಲ ತ್ಯಾ ||

ಡಂಬರದಿನೆತ್ತಿ ಬಂದುದ

ನಂಬರಚರ ಬಲಮನೊಂದೆಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಕೊಂದರ್

|| ೧೯೮ ||

ಖರ ದೂಷಣರಂ ಕೊಂದರ್

ವಿರಾಧಿತಂಗವನ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಿಯನಿತ್ತರ್ ||

ಸೆರಗಿಲ್ಲದವರ್ ಕಾರಣ

ಪುರುಷರ್ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೊಳ್ ಬಂದಿದರ್

|| ೧೯೯ ||

ಅನುಜಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಗ್ರಜ

ನನಂತ ಬಲನಪ್ಪ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಸಕಲಾ ||

ವನಿ ಪತಿ ತತ್ಪದ ಸೇವೆಯಿ

ನನಾಕುಲಂ ತೀರ್ಗುವಾರ ಪಗೆಯುಂ ಬಗೆಯುಂ

|| ೨೦೦ ||

ಮ || ಗರಲ ಗ್ರೀವನಹೀಂದ್ರನಿಂದು ಮೃಗಲಕ್ಷ್ಮಂ ಶಂಕರಂ ನೀಲಕಂ |

ಧರನೆಂದೇಳಿಸೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಮಲ ಯಶಂ ದಿಕ್ಕಾಮಿನೀ ಮೌಕ್ತಿಕಾ ||

ಭರಣಂ ಕಾಯಲುಮಿಾಯಲುಂ ನೆಜಿವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಂ ಪರಾರ್ಥ ಪ್ರಿಯಂ |

ಪುರುಷಾರ್ಥಾಯತನೈಕ ರತ್ನ ಕಲಶಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾಧರಂ

|| ೨೦೧ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ

ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ

ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್

ಸೀತಾಹರಣ ವರ್ಣನಂ

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀ ಲಲನಾ ಸ್ತನಭರ ನಿಬಿ
ಡಾಲಿಂಗನ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತೋರಸ್ಥಲನು ||
ವೀಲೋಕ ಮಂಡನಂ ಮಹಿ
ಮಾಲಂಬನ ಚಾರು ಚರಿತನಭಿನವಪಂಪಂ || ೧ ||

ಎನೆ ಮನದೆ ಕೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವನೀ ಮಹಾನುಭಾವರಪ್ಪ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿ
ನೆನ್ನ ಸಗೆಯುಂ ಬಗೆಯುಂ ತೀರ್ಗುಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ನಿಜಾಗಮನಮಂ
ವಿದಿತಂಮಾಚ್ಚಿಂತು ಮುಂದೆ ವಿರಾಧಿತನಲ್ಲಿಗೆ ದೂತನಂ ಕಟಿಪಿ—

ಕಂ || ಬಲ ಸಹಿತಂ ಸುಗ್ರೀವಂ
ಬಲ ನಾರಾಯಣರ ಬಲದೊಳಭಿಮತಮಂ ತೀ ||
ಚಲೋಡರ್ಚಿ ವಿಯನ್ಮುಖಮಂ
ವಲಿಮುಖ ಜಯ ವೈಜಯಂತಿ ಚುಂಬಿಸೆ ಬಂದಂ || ೨ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಪುರಮಂ ಪುಗುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೀತನಾರ್ಗನೆ
ವಿರಾಧಿತನೆಂದಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ನಗರಾಧಿನಾಥನುಂ ಕಪಿಧ್ವಜ ಕುಲಧ್ವಜನುಂ ಸೂರ್ಯಂ
ಜಯ ಪ್ರಿಯತನೂಜನುಂ ವಾಲಿ ಭಟ್ಟಾರಕರಿಂ ನೇರ್ಗಿಱಿಯನುಮಂಗದನ ಜನಕ
ನುಮಪ್ಪ ಸುಗ್ರೀವಂ ನಿಮ್ಮನೋಲಗಿಸಲ್ ಬಂದನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವನ್ನೆಗಂ—

ಕಂ || ಅವಿಚಲಿತ ಧೈರ್ಯನುತ್ತುಂ
ಗ ವಂಶನಪ್ರತಿಮ ಸಹಜ ಸತ್ತ್ವಂ ಕಪಿ ಕೇ ||
ತುವುದಾತ್ತಂ ಬಂದಂ ನಡೆ
ವ ವರ್ಷಧರ ಶೈಲಮೆಂಬಿನಂ ಸುಗ್ರೀವಂ || ೩ ||

ಅಂತು ಬಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆ ಳಗಿದನಂತರಂ ತನಗೆ
ಗಿದ ವಿರಾಧಿತನಂ ಪರಸಿ ಸುಗ್ರೀವಂ ನಿಯಮಿತಾಸನದೊಳಿರ್ಪುದುಮುದಾತ್ತ
ರಾಘವಂ—

ಕಂ || ಕುಶಲಮೆ ನಿಮಗೆನೆ ನಿಜ ಪದ
 ಕುಶೇಶಯಕ್ಕೆಱಗುವಂತು ಸೈಪಾಯ್ತಿನಗಿಂ ||
 ಕುಶಲಮೆ ನರೇಂದ್ರ ಪೆಱರಿಂ
 ಕುಶಲಂ ¹ವಿಪದುವಹತಂಗೆ ಸಮನಿಸಿದಪುದೇ || ೪ ||

ಎಂಬುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಸಿವರೇನಿಮಿತ್ತಂ ಬಂದರೆನೆ ಜಾಂಬವಂ ಮುಕುಳಿತ
 ಕರ ಸರೋಜನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಸುಗ್ರೀವನ ಕುಲವಧು ಕಂ
 ಬುಗ್ರೀವೆ ಸುತಾರೆಯೆಂಬಳಾ ಸತಿಯೊಳ್ ತೊ ||
 ಟ್ವಗ್ರಹದಿಂದರಮನೆಯಂ
 ಸುಗ್ರೀವನ ರೂಪುಗೊಂಡು ಖಳನೊಳವೊಕ್ಕಂ || ೫ ||

ಒಳಗಣ ಪೊಜಗಣ ಕಾಪಿನ
 ಕುಲ ವೃದ್ಧರುಮಂಗರಕ್ಷರುಂ ಪಡಿಯುಳರುಂ ||
 ಖಳನಂ ಸುಗ್ರೀವನೆಗೆ
 ತೊಳವುಗಲಿತ್ತರ್ ವಿಚಿತ್ರಮವನ ಚರಿತ್ರಂ || ೬ ||

ಒಂದಚ್ಚಿನೊಳೊತ್ತಿದ ತೆಱ
 ದಿಂದಿದೊಡಮವನ ಗೆಯ್ತುಮಂ ಕಂಡು ಲತಾ ||
 ಸುಂದರಿ ಮಾಯಾವಿಯ ರೂ
 ಪೆಂದಜುದಳ್ ಸತಿಯ ಸೈಪನದನೇವೇಟಿತ್ತಿಂ || ೭ ||

ಎಱೆಯನ ಕುಱುಪುಗಳಂ ತ
 ನ್ನಱುವನ್ನವನವನ ತನುವಿನೊಳ್ ಕಾಣದಿವಂ ||
 ಪೆಱನೆಂದಜುದವನೆರ್ದೆ ಪಡಿ
 ದೆಱವಿನಮೋವರಿಯ ಪಡಿಯನಾಸತಿ ಕೆತ್ತಳ್ || ೮ ||

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೋ
 ವರಿಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಗರೆಯೆ ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದುಮ್ಮಳದಿಂ ||
 ದೆರೆದಪ್ಪಲ್ ಪಡೆಯದೆ ಖಳ
 ನೆರೆದಪ್ಪಿದ ದಂದಶೂಕನಂದದಿನಿದಂ || ೯ ||

ಕಂ || ಆ ಸಮಯದೊಳುದ್ಯಾನದಿ
ನೀ ಸುಗ್ರೀವಂ ಸ್ವಕೀಯ ಭವನಕ್ಕೆಟ್ಟಿಂ ||
ದಾ ಸುಗ್ರೀವನ ಗೊಡ್ಡ
ಕೃಪಾಸುರಮೆನೆ ಮಸಗಿ ಕಾದಲುದ್ಯತನಾದಂ || ೧೦ ||

ಅವನುಂ ಒವರಕ್ಕೊಡರಿಸಿ
ದವಸರದೊಳ್ ದಿಟದ ಪುಸಿಯ ಸುಗ್ರೀವನ ಭೇ ||
ದವನಜಿಯದೆ ಬಾರಿಸಿದರ್
ಬವರಮನಾಪ್ತ ಪ್ರಧಾನ ಸೇನಾ ಮುಖ್ಯರ್ || ೧೧ ||

ಮೂವತ್ತಕ್ಕೊಪ್ಪಿಹಿಣಿವೆರ
ಸಾ ವಧುವಂ ಕಾದು ವಾಲಿ ದೇವ ಸುತಂ ರಾ ||
ಜಾವಸಥದೊಳಿದಂ ಶೌ
ಯಾವಸಥಂ ಚಂದ್ರರಶ್ಮಿ ದೋರ್ಬಲ ದೃಷ್ಟಂ || ೧೨ ||

ಆ ಕ್ಷಣದೊಳೇಜಕ್ಕೊಪ್ಪಿಹಿಣಿಬಲಂಬೆರಸಂಗದಕುಮಾರಂ ಮಾಯಾ ಸುಗ್ರೀ
ವನಂ ತಂದೆಯೆಂಬ ಸಂದೆಗದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಳನನನಿತೆ ಬಲಂಬೆರಸು ಸುಗ್ರೀವನಂ
ಪೊಟಪೊಟಲೊಳ್ ಸೆಜಿಗೆಯ್ಪಿರೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಬೇಜಿವೇಜಿ ಬಲಿದಿಪುರದುವಾ
ಸುಗ್ರೀವಂ ಹನುಮನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನಿಜವೃತ್ತಾಂತಮಂ ನೀವೇದಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಹನುಮಂ ಮಾಯಾ ಸುಗ್ರೀ
ವನನಿಕ್ಕುವೆನೆಂದು ಬಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸುಗ್ರೀ ||
ವನದಾವನೆಂದುಮಜಿಯದೆ
ಮುನಿದಿಜಿಯದೆ ಮಗುಜಿ ಪೋದನೇಳಿದನಾದಂ || ೧೩ ||

ಅಂತಾತಂ ಪೋವುದುವಾ ಸುಗ್ರೀವಂ ನಿಮ್ಮ ದೋರ್ವಲದಗುರ್ವಮನವ್ಯವ
ಹಿತ ಪರಹಿತ ವ್ಯಸನಮುಮಂ ಕೇಳ್ವ ಸುತಾರಾ ವಿರಹದಿಂ ಚಂಡಕಿರಣ ಕಿರಣಮು
ನಾಸೆಗೆಯ್ವಿರುಳ ಚಕ್ರವಾಕದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಮೇ ಶರಣೆಂದು ಬಂದನೆಂಬುದು
ಮುದಾತ್ತರಾಘವಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ —

ಕಂ || ¹ಎಮ್ಮೊಂದಿಗನೀತನ ಮನ
ದುಮ್ಮಳಮಂ ಕಳೆವುದೆಂದು ಕಾರುಣ್ಯ ಪರಂ ||
ತಮ್ಮಗೆ ನುಡಿದನರ್ಥಿಗ
ಳಮ್ಮನ್ನಿಸುವಟ್ಟಿ ರಾಘವಂಗೆ ನಿಸರ್ಗಂ || ೧೪ ||

ಕಂ || ಈ ದೊರೆಯನುಮಂ ಕಾಡಿದ

ನಾ ದೊರೆಯಂ ಹನುಮನಳ್ಳಿ ಕಾದದೆ ನೆವದಿಂ ||

ಪೋದನವನಧಿಕನೆನ್ನದೆ

ಕಾದಿ ಕೊಲಲ್ ಬಗೆದನೇನುದಾತ್ತನೊ ರಘುಜಂ

|| ೧೫ ||

ಎನೆ ರಾಮಚಂದ್ರನನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸುಗ್ರೀವಂ ಸಮಾಹಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ವಿರಾಧಿ
ತನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ಮ || ವಿರಹ ವ್ಯಾಕುಲರಂತೆ ದೇವರುಸಿದ್ಧಿ ವೃತ್ತಾಂತಮೇನೆಂದು ವಾ |

ನರ ಚಿಹ್ನೆಗೆ ವಿರಾಧಿತಂ ತಿಳಿಸಿದಂ ಕಾಂತಾರದೊಳ್ ಜಾನಕೀ ||

ಹರಣಂ ವಂಚನೆಯಿಂದಮಾದತೆಜನಂ ಸಂಗ್ರಾಮಮಾದಂದಮಂ |

ಖರನುಂ ದೂಷಣನುಂ ಜನಾರ್ದನನ ಕೈಯೊಳ್ ಕಾದಿ ಸತ್ತಂದಮಂ || ೧೬ ||

ಕಂ || ಆರುಯ್ದರೆಂದುಮಱಿಯದೆ

ನಾರಾಯಣನಿರ್ದನಱಿದೊಡುಯ್ಸನ ಕರುಳಿಂ ||

ವೀರಶ್ರೀಗೆ ಭುಜಾಸಿಯ

ಧಾರಾ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತೋರಣಂಗಟ್ಟದಿರಂ

|| ೧೭ ||

ಎನೆ ಸುಗ್ರೀವನವಸರಂಬಡೆದು ಸಪ್ತ ದಿವಸಕ್ಕೆ ದೇವಿಯರ ಸುದ್ದಿಯಂ
ತರ್ಪೆನೆಂದತಿಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ಪು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮೆಚ್ಚೆ ನಿಚ್ಚ ಪಯಣದಿಂ ಬಲನುಮಚ್ಚು
ತನುಂ ವಿರಾಧಿತನುಂ ಬೆರಸು ಕೆಷ್ಟಿಂಧಪುರಮನೆಯ್ವಿ ದೂತನನಟ್ಟುವುದುಮಾತಂ
ಯಮದೂತನಂತೆ ಬಂದು ಸಾಹಸ ಗತಿಯಂ ಕಂಡು—

ಶಾ || ದೇವರ್ ಕಾಪೊಡಮಿಂದು ನಿನ್ನ ಪಗೆಯಂ ಸುಗ್ರೀವ ಕೊಂದೀವೆನೆಂ |

ದಾ ವೀರಾಗ್ರಣಿ ವಿಗ್ರಹ ವ್ಯಸನದಿಂದೇತ್ತಿಂದನಿಂ ಪ್ರಾಣಮಂ ||

ಕಾವುದ್ಯೋಗಮಿದೊಂದೆ ಮತ್ಪ್ರತಿಯ ಪಾದಾಂಭೋಜಮಂ ಬಂದು ಕಾಣ್ |

ಜೀವಾಕರ್ಷಣ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಯದನ್ನಂ ರಾಮ ರೌದ್ರೇಷುಗಳ್ || ೧೮ ||

ಎಂದು ಗಜಜಃ ಗರ್ಜಿಸಿದ ದೂತನ ಮಾತಿಗೆ ಮುಳಿದು ಮುಳಿಸಂ ಮೊಗ
ಕ್ಕೆ ತಾರದೆ—

ಕಂ || ಸೆರಗಂ ಬೆರಗಂ ಬಗೆಯದೆ

ಪುರಮಂ ಪೂಜಮಟ್ಟು ಕೃತಕ ಸುಗ್ರೀವಂ ಕೇ ||

ಸರಿಯಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಂ

ನಿರಂಕುಶಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದನಿದಿರೊಡ್ಡಣಮಂ

|| ೧೯ ||

ಕಂ || ಆಜಿಗಿದಿರೆತ್ತಿ ಬರೆ ಮಾ

ಯಾ ಜೀವಿಯನಂದು ಕಂಡು ವಾನರಚಿಹ್ನಂ ||

ಸ್ತ್ರೀಜಂ ಕೋಪಾನಲನು

ತ್ತೇಜಸೆ ಕಾಲ್ಕುಚುರ್ ನೆಗೆದ ನಗದಂತಿದರ್

|| ೨೦ ||

ಉ || ಆ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ಪರಸ್ಪರ ನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂ ಮುಳಿಸುಣ್ಣೆ ಪೊಣ್ಣೆ ರ |

ಕ್ಷೇಕ್ಷಣರಾತ್ಮಶಕ್ತಿಗೆ ಶರೀರ ಬಲಕ್ಕನುರೂಪಮಪ್ಪುವಂ ||

ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಮಪ್ಪ ಗದೆಯಂ ತಳೆದಿವರುಮಿವರ್ಲಂ ಬಿಗು |

ತೀಕ್ಷ್ಣಸೆ ಮೀಱಿದರ್ ವಿಕಟ ಶೃಂಗ ಸಮಗ್ರ ಕುಲಾಚಲಂಗಳಂ || ೨೧ ||

ಅಂತು ಗದಾಯುಧ ಸನ್ನದ್ಧರ್ ಪಂಚವಿಧ ಸ್ಥಾನಕದೊಳಮಷ್ಟವಿಧ ಚಾರಣೆ
ಯೊಳಮತಿಚಟುಲರಾಗಿ--

ಕಂ || ನಡೆವ ನಡೆ ಪೊಯ್ತು ಗದೆಯಂ

ಬಿಡೆ ಬೀಸುವ ಪೊಯ್ಲನೊಡನೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಡುಪುಂ ||

ಕಡುವಿನ್ನಣಮುಂ ತಮಗಳ

ವಡೆ ತಾಗಿದರಿಳೆಯುಮಾಗಸಂ ತಾಗುವಪೋಲ್

|| ೨೨ ||

ಉರವಣೆಯಿಂ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂ

ತರಂಗಳಂ ವಾಮ ದಕ್ಷಿಣಂಗಳನಜೊಡೊ ||

ವರ್ತನೊರ್ವರ್ ಪೊಯ್ತೆ ಗದಾ

ಪರಿಹರಣಂ ಪಡೆದುದಿರ್ಬಲಕ್ಕಂ ಭಯಮಂ

|| ೨೩ ||

ಭರದಿಂ ಪೊಯ್ತುದುಮೋರೊ

ವರ್ತ ಗದೆಯೊಳ್ ಗದೆ ಪಳಂಚೆ ಕಿಡಿ ಸೂಸೆ ರಣಾ ||

ಜಿರದೊಳಕಾಂಡದ ಕೆಂಡದ

ಸರಿ ಸುರಿವಪೊಲಾದುದವರದೇನತಿಬಲರೋ

|| ೨೪ ||

ಓರನ್ನರ್ ತಮ್ಮೊಳಗಾ

ಕಾರದಿನಿಸಿತಲ್ತು ಸತ್ಯದಿಂ ಸಾಹಸದಿಂ ||

ದೋರನ್ನರ್ ಬಿನ್ನಣದಿಂ

ಬೀರದಿನೋರನ್ನರನೃತ ಋತ ಸುಗ್ರೀವರ್

|| ೨೫ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಂವರ್ತ ಸಮಯದ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಮಾಮಸಕಂ
ಮಸಗಿ—

ಸ್ರ || ಬೀಸುತ್ತುಂ ಕಾಲದಂಡ ಪ್ರತಿಮ ಘನಗದಾ ದಂಡಮಂ ಕಣ್ಣಳಿಂದಂ |
ಸೂಸುತ್ತುಂ ಕೆಂಡಮಂ ಮೇಳಿಸೆ ಜಯವಧು ತನ್ನಚ್ಚ ದೋರ್ದಂಡಮಂ ಸಂ ||
ತ್ರಾಸಂ ಸೇನಾಧ್ವಯಕ್ಕಂ ಸಮನಿಸೆ ತೆಪಪಂ ಪಾರ್ದು ಸುಗ್ರೀವನಂ ಮಾ |
ಯಾ ಸುಗ್ರೀವಂ ಗದಾದಂಡದಿನಡಸಿ ಸಿಡಿಲ್ ಪೊಯ್ವಪೋಲ್ ಕಾಯ್ದು
[ಪೊಯ್ವಂ || ೨೬ ||

ಅಂತು ಬಸವಟುದು ಬೀಟಿ ಪೊಯ್ವುದುಂ ಮೂರ್ಛೆಪೋದನಂ ಗತಪ್ರಾ
ಣನೆ ಗೆತ್ತು ಮಾಯಾವಿ ಮಗುಟಿ ಪೋಪುದುಂ ಜಾಂಬವಾದಿಗಳ ಮಾಟ್ಟಿ ಶಿಶಿ
ರೋಪಚಾರದಿಂದೆಂತಾನುಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತ ಸುಗ್ರೀವನ ಮೊಗಮನುದಾತ್ತ
ರಾಘವಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ || ತನುವಂ ಭಾವಿಸಿ ನಿನಗಂ
ತನಗಂ ಸಾದೃಶ್ಯಮಾದೊಡಕ್ಕುಮಪಾಯಂ ||
ನಿನಗೆಂದು ಬೆರ್ಚಿದೆಂ ತೀ
ರ್ಚಿನೆ ಮೊನೆಯೊಳ್ ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಪಗೆಯಂ ಬಗೆಯಂ || ೨೭ ||

ಎಂದು ನುಡಿದು ಮಲು ದೆವಸಂ ರಣಭೂಮಿಗೆ ವಂದು ಮಾಯಾ ಸುಗ್ರೀವ
ನಂ ಕಂಡು—

ಕಂ || ಕಡುಮುಳಿಸಿಂ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ |
ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ರಾಮನಾತನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂ ||
ಪಿಡಿಯಿಸಿದಂ ಮೊನೆಯೊಳ್ ಮಾ
ಪಡೆಗಂಡೊಡೆ ಸೆಡೆವ ಗಂಡನೇ ಸುಗ್ರೀವಂ || ೨೮ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ|| ಸ್ರ || ಮೊನೆಯೊಳ್ ಮಾಜಾಂತ ಚಾತುರ್ಬಲಮನಳಜಿ¹ ಬೆಂಕೊಂಡು 'ಕೈ
[ಕೊಂಡು ಸುಗ್ರೀ |

ವನನಾವಂ ಕಾವೊಡಂ ಕೊಂದಪೆನೆನಗಿದಿರಾರೆಂದು ಮೆಯ್ಪೆರ್ಚಿದುದ್ವೈ ||
ತ್ತನತ್ತಿತ್ತಲ್ ಮಗುಳ್ಳೋಗದಿರೆನೆ ರಘುಜಂ ಕೇಳ್ವ ಪೊಯ್ವಿತ್ತ ಪಂಚಾ |
ನನದಂತೆಯ್ತಂದನಾ ಸಾಹಸಗತಿವರೆಗಂ ಗಂಡರೊಳ್ ಗಂಡನಾವಂ || ೨೯ ||

ಅಂತೆಯೇ ವರ್ತುತುಂ

ಕ೦ || ಆ ರಾಮನುದಿರೋಳಾ ವಿ

ದ್ಯಾರೂಪಂ ಪಿಂಗಿ ಪ್ರೋಗೆ ಸಾಹಸಗತಿ ತ ||

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಿಂಧು

ನೀರೊಳಗಲಿಂತೆ ತನ್ನ ತೇಜಂಗಟ್ಟುಂ

॥ २० ॥

ಪರಿಹರಿಸಿ ಪ್ರೋಗೆ ನಾಯಾ ।

ಸ್ವರೂಪಮಳವಟಿವನ್ನಿಲ್ಲ ಖೇಚರಸತಿ ಭೀ ||

ಕರ ರೂಪಂ ನಿಜದಿಂದಂ

ಪರೆಯಿಕ್ಕಿದ ಕೃಷ್ಣ ಬಜಗನಿಬಗಂತಿದಗಂ

|| 20 ||

ಆಗಳಂಗದನದಂ ಕಂಡು ನಿಜ ಬಲ ಸಹಿತಂ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಬಂದು ಕೂಡೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನೇಲವೊ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಶರಣೊಕ್ಕು ಜೀವಿಸೆನೆ ಮುನಿದು ಸಾಹಸಗತಿ
ರಘುವೀರನಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದು—

ಕಂ || ಎಂತುಪೆಟಗಿಕ್ಕು ಪಗೆಯಂ

ಮುಂತಾದಂತಣ್ಣೆನುತ್ತುಮಿಸೆ ನಗೆ ರಾಮಂ ||

ದಂತಾಂಶು ನಿಮಿರ್ಧುವವನಸು

ವಂ ತೆಗೆಯಲ್ ನಿಮಿದ್ ಕಾಲ ಪಾಶಂಗಳವೋಲ್

॥ २७ ॥

ಅಂತು ನಮನಕ್ಕು--

ಮು || ತೆಗೆದಂಬಂ ದೊಣೆಯಿಂ ತೊಡರ್ಚಿ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳ್ ಕರ್ಣಮಾಲಂಬರಂ |

ತೆಗೆದೇಸಾಡೆ ಬಲಂ ಜಿತಾಹಿತಬಲಂ ತತ್ಸಾಯಕಂ ದೈವಿಕಂ ॥

ತೆಗೆದತ್ತಾತನ ತೋಳೊಳಿದ್ ವಿಜಯಶ್ರೀ ಕಾಂತೆಯಂ ಸ್ರಾಣ ನಾ ।

ಯುಗಳಂ ನುಯ್ದೆಗೆವಂತು ವಾನರಪತಾಕ ಸ್ವಾಂತ ಚಿಂತಾಜ್ವರಂ || ೩೩ ||

ಅಂತು ಸಾಹಸಗತಿ ಗತಪ್ರಾಣನಾಗೆ—

ಉ || ನೋಡಿದೊಡೊಡಿಸ್ತೆಯವನ ನಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆ ರಘುಪ್ರವೀರನೇ ।

ಸಾಡಿದೊಡೊಂದೆ ಬಾಣನುವನಂ ನಡೆ ನೋಡಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸೋವತಂ ||

ಮಾಡಿದುದೆಂದು ತೂಗಿ ತಲೆಯುಂ ಪೊಗಟ್ಟುಂ ತನಗಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯುಂ ।

ಮಾಡಿದ ದೃಷ್ಟಿಪಾತ ಶರಪಾತ ಚಮತ್ಕಾರಿಯಂ ಕಪಿಧ್ವಜಂ

॥ २५ ॥

ಆಗಳಖಿಳ ಜಯಜಯ ಧ್ವಾನಮೊದವೆ ರಾಘವನಮೋಘ ಶರಾಸನಮಂ
ಪೂಜಿಸಿ ಕರಸರೋಜಮಂ ಮುಗಿದು—

ಕಂ || ದೇವರ್ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ದು ಮ
ದಾವಸಥಕ್ಕೆನಗೆ ರಾಗಮಂ ಕೇಸಡಿ ಕೆಂ ||
ದಾವರೆವೂವಿಂದೀವುದು
ಸೇವಾಪದವಿಯೊಳೆ ನಿಲಿಪುದೆನ್ನನ್ವಯಮಂ

|| ೩೫ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕಸಿಧ್ವಜಂ ರಘುಕುಲ ಧ್ವಜರಪ್ಪ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ
ಮುಂದಿಟ್ಟು ವಂದನ ಮಾಲಾ ಮನೋಹರಮಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂ ಪುಗುವ
ಸಮಯದೊಳ್—

ಶಾ || ಆ ಮುಕ್ತಾಫಲ ಕಾಂತಿಯೊಳ್ ಸೆಣಸುವಂಗಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ರಾಜಿಪಂ |
ರಾಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾ ಹರಿನ್ಮಣಿ ಮಯೂಖ ಶ್ಯಾಮನೆಂದೀಕ್ಷೆ ಣ ||
ಪ್ರೇಮಂ ಕೈಮಿಗೆ ನೋಬ್ಬಿ ಕಾಮಿನಿಯರಂ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ |
ಕಾಮಂ ಕರ್ವಿನ ಬಿಲ್ಲೊಳೆಚ್ಚು ಮೆಜಿದಂ ಚಾಪಾಗಮ ಪ್ರೌಢಿಯಂ || ೩೬ ||

ಅಂತು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕರಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ದು ಕರುವೂಡದ ಮುಂ
ದಣ ಮಣಿಮಂಟಪದೊಳಿಕ್ಕಿದ ಮಣಿಮಯಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರಿಪುರ್ದುಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಮಧುಪರ್ಕ ಪೂರ್ವಕಮಪೂರ್ವ ವಸ್ತು ವಾಹನಂಗಳೆ
ನೋಲಗಿಸಿ—

ಚ || ಪರಿಭವ ಭಾರಮಂ ಕಳೆದು ಬಾಂಧವ ಪುತ್ರ ಕಲತ್ರ ಮಿತ್ರರೊಳ್ |
ನೆರಪಿ ಮದನ್ವಯಾಗತ ಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ದಯಗೆಯ್ದೆ ದೇವ ದೇ ||
ವರ ದಯೆಗೆನ್ನ ವಂಶಮನಿತುಂ ಬೆರಸಾಳ್ವೆಪಗೆಯ್ದು ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆನಿ |
ನ್ನೆರಡನಮೋಘಮಾಂ ನುಡಿದೊಡುನ್ನತ ರಾಮ ಕೃತಘ್ನನಲ್ಲನೇ || ೩೭ ||

ಎಂದು ರಾಘವನ ಸದಸಯೋಜ ಸೇವಾ ಪರಮ ಲಾಭಮಂ ಪಡೆದು—

ಕಂ || ದಿನನಾಥಂಗಲ್ಲದೆ ಪ
ದ್ಮಿನಿಗಳ್ ಮೊಗಮಾಯದಂತೆ ನಿನಗಲ್ಲದೆ ಸ ||
ಜ್ಞನವಾಗೆವೆಂದು ರಘುನಂ
ದನ ಕನ್ಯಾವ್ರತದೊಳೆನ್ನ ತನುಜೆಯರಿದರ್

|| ೩೮ ||

ಎಂದು ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳುತ್ಸವಾನಕ ಧ್ವಾನಮೊದವೆ—

ಕಂ || ವನಧಿಗೆ ಕುಲಾಚಲಂ ವಾ
ಹಿನಿಗಳನೀವಂತೆ ಮೀನ ನಯನದ ನಿಜ ನಂ ||
ದನೆಯರನಿತ್ತಂ ರಘುನಂ
ದನಂಗೆ ರಾಜೀವ ಮುಖಿಯರಂ ಸುಗ್ರೀವಂ

|| ೩೯ ||

ಅಂತು ಪನ್ನಿವರ್ ಖೇಚರ ಕನ್ನೆಯರಂ ಮದುವೆನಿಂದು—

ಕಂ || ನಸುಸೋಂಕೆಂ ಬಾಲೆಯರಂ
ಬಸದಾಗಿಸಿ ನೆನೆದು ಸೀತೆಯಂ ರಾಮಂ ದೂ ||
ರಿಸಿದಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ಸೇ
ವಿಸಿದ ಚಕೋರಕ್ಕೆ ಬಾಲ್ಪತ್ತಿಯೇ ತುಹಿನ ಕಣಂ

|| ೪೦ ||

ಚ || ತನು ಲತೆಯುಂ ಮರಾಳ ಗತಿಯುಂ ಪಿಕ ನಿಸ್ವನಮುಂ ವಿಯಚ್ಚರಾಂ |
ಗನೆಯರ ಲೋಚನೋತ್ಪಲಮುವಾನನ ಹೇಮ ಸರೋಜಮುಂ ಘನ ||
ಸ್ತನಯುಗ ಕೋಕಮುಂ ಬಗೆಗೆ ಮಾಡದೆ ಖೇದಮನೇಕೆ ಮಾಡುಗುಂ |
ಜನಕ ಸುತಾ ವಿಯೋಗ ವಿಧುರಂಗೆ ರಘುಪ್ರವರಂಗೆ ರಾಗಮಂ || ೪೧ ||

ಕಂ || ಜನಕ ತನೂಜೆಯ ಘನಕಚ
ಘನಕುಚ ಘನಜಘನ ಭಾರದಿಂ ಬಳ್ಳುವ ರಾ ||
ಮನ ಚಿತ್ತಮಿತರ ವನಿತಾ
ಜನದತ್ತ ಡಿಯೆತ್ತದಿರವಿದೇನಚ್ಚರಿಯೇ

|| ೪೨ ||

ಅನುರಾಗಂ ಖಚರಿಯರಿಂ
ಜನಿಯಿಸದಿರೆ ಜನಕರಾಜ ಸುತೆಯಂ ರಾಮಂ ||
ನೆನೆದಂ ರಾಗೋತ್ಕಂಠಂ
ನೆನೆವಂತಿರೆ ಚೂತ ಕಲಿಕೆಯಂ ಕಲಕಂಠಂ

|| ೪೩ ||

ಅಂಬರ ಚರನುಂ ತಾರಾ
ಬಿಂಬಾಧರ ಮಧುರ ಮಧುವನಾಸ್ವಾದಿಸಿ ಚಿ ||
ತ್ತಂ ಬೆಂಡು ನೆಗೆಯೆ ರಾಗ ರ
ಸಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ಕೂಡೆ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದಂ

|| ೪೪ ||

ಅನುರಕ್ತಂ ನಲ್ಲಳನೆಳ
ಸಿ ನಿರ್ದಯಾಲಿಂಗನೋನ್ಮುಖಂ ಸಮರತ ಸಂ ||
ಜನಿತ ಸುಖಂ ದಿನಮುಖದ
ಬ್ಜಿನಿಗಳಸಿದ ಮಧುಕರಂಗೆ ಕಿಂಕರನಾದಂ

|| ೪೫ ||

ಅಂತಿಷ್ಟವಿಷಯ ಸುಖ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ—

ಕಂ || ಹಿಮಕಿರಣಂ ಸಂಧ್ಯಾರಾ

ಗಮನುಷಿವಂತಾಗಳಂತೆ ಸುಗ್ರೀವಂ ರಾ ||

ಗಮನುಷಿದು ರಘುಜನುಸಕಾ

ರಮನಾತ್ಮೀಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಸ್ಮರಿಯಿಸಿದಂ

|| ೪೬ ||

ಕೃತಮುಷಿಯದನೆಂಬೀ ದು

ಶ್ರುತಿ ಪರೆಗುಮಸತ್ಯ ದೋಷಮಕ್ಕುಂ ಮುಳಿಗುಂ ||

ಪ್ರತಿಪನ್ನಿಕೆಗಿಡೆ ದಶರಥ

ಸುತನಾ ವಿಭು ಮುಳಿದವಂಗೆ ಜವನುಂ ಮುಳಿಗುಂ

|| ೪೭ ||

ಎಂದು ಮನದೊಳೆ ಮಂತಣಮಿದು—

ಉ || ಚಂಡಬಲಂ ಬಲಾಚ್ಯುತರ ಸೀತೆಯ ಸುದ್ದಿಯನಟ್ಟೆ ಮುಂ ಪ್ರಭಾ |

ಮಂಡಲನಲ್ಲಿಗಂಬಿಕೆಯ ಸುದ್ದಿಗೆ ನಾಧಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯರಂ ||

ತಂಡದಿನಟ್ಟೆ ಗುಪ್ತಚರರಂ ಕೆಲರಂ ತಲಿಸಂದು ತಾನುಮಾ |

ಖಂಡಲ ದಿಜ್ಞುಖಂ ಕತಿಸಯಾನುಚರಂ ತಳರ್ಧಂ ವಿಯಚ್ಚರಂ || ೪೮ ||

ಅಂತು ಗದಾಯುಧ ಹಲಾಯುಧರಂ ಬೀಜ್ಞೊಂಡು ಮನಃಪವನವೇಗದಿಂ
ಪೋಗುತ್ತುಮಿರೆ—

ಕಂ || ಅನುಕೂಲ ಮಾರುತಾಂದೋ

ಲನದಿಂ ಕೈಸನ್ನೆಗೆಯ್ವವೋಲ್ ಗಿರಿಶಿಖರಾ ||

ವನಿಯೊಳ್ ಮಿಳ್ಳಿಸಿದುದು ಕೇ

ತನ ಪಲ್ಲವಮೊಂದಶೋಕ ಪಲ್ಲವ ಶೋಣಂ

|| ೪೯ ||

ನಗ ಸಾನು ತಲಂ ಮನುಜ

ಗರ್ಗೋಚರಂ ಕಟ್ಟೆ ಗುಡಿಯನಿರ್ದಪರಾರಿ ||

ಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೋಜ್ಜಿನೆಂಬೀ

ಬಗೆಯಿಂ ಸುಗ್ರೀವನೆಯ್ವಿ ವರ್ವವಸರದೊಳ್

|| ೫೦ ||

ವಲಿಮುಖ ಕೇತನನಂ ಚಕಿ

ತ ಲೋಚನಂ ರತ್ನಜಟೆ ನಿಜಪ್ರಾಣ ಭಯಾ ||

ಕುಲಚಿತ್ತಂ ಪೌಲಸ್ತ್ಯಂ

ಕೊಲಲಟ್ಟಿದ ತೀಕ್ಷ್ಣಪುರುಷನೆಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ

|| ೫೧ ||

ಅಗಳಾತನಂ ಸುಗ್ರೀವನೆಯೈ ವಂದು ನಿನಗಿನಿವಿರಿದವಸ್ಥಾಂತರಮೇಕಾದು
ದೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡದಂ ಸವಿಸ್ತರಮುಷಾಯೆ ಪೇಟಿ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ವಾನರ ಚಿಹ್ನಂ ತನ್ನಭಿ

ಮಾನಂ ನಿಂದತ್ತು ಪೂಣೈ ಸಂದತ್ತಿನಗೆಂ ||

ದೇನೊಸೆದನೊ ದಶವದನಂ

ಜಾನಕಿಯಂ ಲಂಕೆಗುಯ್ದನೆಂದಱುಪಲೊಡಂ

|| ೫೨ ||

ಅಂತು ಸಂತೋಷದಂತನೆಯ್ವಿ—

ಕಂ || ಇಡಿದಿರೆ ಸೀತಾವಿರಹದ

ಕಡುಗಟ್ಟಲೆ ದಾಶರಥಿಯ ಮಾನಸದೊಳದಂ ||

ಕಿಡಿಸುವ ಬಗೆಯಿಂ ರತ್ನದ

ಸೊಡರಂ ತರ್ಪಂತೆ ರತ್ನಜಟಿಯಂ ತಂದಂ

|| ೫೩ ||

ಅಂತು ತಂದು ಕಾಣಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ವಿಟಲ ತಟ ಘಟಿತ ಕರ ಸಂ

ಪುಟಂ ಹಟನ್ಮಣಿಕಿರೀಟ ಮಂಜರಿಯಿಂದಂ ||

ಜಟಿಲಿತಮೆನೆ ಪದಪೀಠೀ

ತಟಂ ನರೇಂದ್ರಂಗೆ ರತ್ನಜಟಿ ನತನಾದಂ

|| ೫೪ ||

ಅನಂತರಂ ಜನಾರ್ದನನೀತನಾಗೆನೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಅರ್ಕಜಟಿವೆಸರ ಖಚರ ಕು

ಲಾರ್ಕನ ಸುತನಪ್ಪ ರತ್ನಜಟಿ ರಣಕೇಳೀ ||

ಕರ್ಕಶನಾತ್ಮಾಂಬಿಕೆಯನ

ವರ್ಕ್ಯತವದುದುರೆಂದು ಬಿನ್ನಪಿಸಿದಪಂ

|| ೫೫ ||

ಎಂಬುದುಮದಂ ಕೇಳ್ವು—

ಮ || ಬಿದಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟವನಾವನಾವನಸುವಂ ಕಾಲಂ ಕಟಿಲ್ವಲ್ ಕಡಂ |

ಗಿದನಾವಂ ಯಮಪಾಶದೊಳ್ ತೊಡರ್ಪನಾವಂ ದೇವಿಯಂ ಮುಂದುಗಾ||

ಣದೆ ಕಳ್ಳುಯ್ಯವನೆಂದು ರತ್ನಜಟಿಯಂ ರೋಷಗ್ರಹಾವೇಶ ಗ |

ದ್ಗದ ಕಂತಂ ಬೆಸಗೊಂಡನುತ್ತರಲಿತಾರಕ್ಷಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ

|| ೫೬ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ರತ್ನಜಟಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು—

ಕಂ || ಸ್ವೈರದಿನಾಂ ಪೋಗುತ್ತಿರೆ
ತಾರಾಪಥದೊಳ್ ಪಳಂಚಿದುದು ಕಿವಿಯಂ ಹಾ ||
ಹಾರವಮುರಿಯೆಣ್ಣೆಯವೋಲ್
ದೂರಿಸೆ ಬಗೆ ಬಗೆಯೊಳೊಗೆಯೆ ಕಾರುಣ್ಯ ರಸಂ || ೫೭ ||

ಸ್ರ || ಕಾಮಾಂಧಂ ಕಳ್ಳುಕೊಂಡುಯ್ದಪನಿದುವೆ ಪದಂ ತೋರ್ಪುದಣ್ಣುಳ್ಳವರ್
[ಸಂ |

ಗ್ರಾಮಾವಸ್ಥಂಭಮಂ ಹಾ ಜನಕ ಜನಕ ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಹಾ ||
ರಾಮಾ ರಾಮಾಯೆನುತ್ತುಂ ಜನಕಜೆ ಬಸಿಟಂ ಮೋದಿ ಪುಯ್ಯಲ್ವೆ ಕೇಳ್ವಾ |
ನಾಮಕ್ಕಾನೆಯ್ದಿದೆಂ ರಾವಣನೊಳಿಟುವ ತಕ್ಕೆಂದಮಣ್ಮನುತ್ತುಂ || ೫೮ ||

ಅಂತು ಮೂದಲಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿವರ್ಪುದುಂ ಮದೀಯ ಜನಕನೊಳಾದನುಬಂಧಂ
ಕಾರಣಮಾಗೆನ್ನೊಳಿಟುಯದೆ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛೇದನಂಗೆಯ್ದು ರಾವಣಂ ಸೀತೆಯಂ ಲಂಕೆ
ಗುಯ್ದನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ರಾವಣನುಯ್ದುಂ ಸೀತಾ
ದೇವಿಯನೆನೆ ಕೇಳ್ವು ಮನದೊಳುಮ್ಮಳಿಸಿದನಿ ||
ಲ್ಲಾ ವಾರ್ತೆವೇಟ್ಟಿವಂಗೆ ಮ
ಹೀವಲ್ಲಭನಿತ್ತನಾತನಭಿವಾಂಛಿತಮಂ || ೫೯ ||

ಮೆಱಿದಂ ಸೀತೆಯ ಸುದ್ದಿಯ
ನಱುಪಿದ ಖೇಚರನನನ್ವಯಾಗತ ಪದದೊಳ್ ||
ನಿಱುಸಿ ಭುಜಬಲದ ಮೆಚ್ಚಿನ
ನೆಱನಂ ರಾಘವನ ವೈಮುಗಿದು ವಿಸ್ಮಯಮೇ || ೬೦ ||

ಅಂತು ರತ್ನಜಟಿಯ ಸಪತ್ನರಂ ಪೊಟಿಮಡಿಸಿ ಕಳೆದು ದೇವೋಪನೀತಪುರ
ಕ್ಕರಸುಮಾಡಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು--

ಮ || ನಳ ನೀಲಾಂಗದ ಜಾಂಬವತ್ಪ್ರಮುಖ ಸೇನಾನಾಥರುಂ ಮಂತ್ರಿ ಮಂ |
ಡಲಮುಂ ಬಂಧುಜನಂಗಳುಂ ಬೆರಸು ಸುಗ್ರೀವಂ ನಿಜಾಸ್ಥಾನಮಂ ||
ಡಲದೊಳ್ ಕಿಂಕರ ಭಾವದಿಂದಿರೆ ಮೃಗೇಂದ್ರೋತ್ತಂಗೆ ಪೀಠಂಗಳೊಳ್ |
ಬಲನಾರಾಯಣಾರ್ದರಪ್ರತಿಹತರ್ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರರ್ಪಂದದಿಂ || ೬೧ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—

ಚ || ಅರಸಿಯ ಸುದ್ದಿಗೇಳ್ವುಸಿರದಿರ್ಪುದು ಪಾಟಾಯೆ ಪಾರದೆನ್ನ ತೋ |
ಳ್ಳೆರವಲಮಂ ವಿರೋಧಿಬಲಮಂ ತನೆ ಕೊಲ್ವೆಡೆಗಾನೆ ಸಾಲ್ವೆನಿಂ ||
ಶರನಿಧಿ ತಾಯ್ಕಳಲ್ವರೆಗಮಾನಿಸೆ ಬತ್ತದೆ ಲಂಕೆಗೆತ್ತದಿಂ |

ತಿರೆ ಸೆರಗೆಂದನೇನಧಟನೋ ರಣಲಂಪಟನೋ ಜನಾರ್ದನಂ || ೬೨ ||

ಉ || ಲೆಂಕೆಯನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವವೊಲಬ್ಬುಜೆ ಲಂಕೆಯನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಕೇ |
ಟ್ಟಿಂ ಕಡುಪಿಂ ತ್ರಿಕೂಟಗಿರಿಯಂ ದಶಕಂಠನ ಕಂಠನಾಳಮಂ ||
ಭೋಂಕೆನಲೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ವ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಸೇಕದಿನೆನ್ನ ತೋಳ ತೀ |
ನಂ ಕಳೆವೆಂ ವಿಳಂಬಿಸಿದೊಡೆನ್ನ ನೆಗಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನಮಾಗದೇ || ೬೩ ||

ಎಂದು ತಲಿಸಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನುಡಿಯೆ—

ಕಂ || ಕಿಸುಸಂಜೆವೊರೆದ ಚಂದ್ರಿಕೆ
ಪಸರಿಸಿದಪುದೆನಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಸಭೆಯೊಳ್ ||
ಪಸರಿಸಿ ನಯನಪ್ರಭೆ ರಂ
ಜಿಸೆ ಜಾಂಬೂನದನ ವದನಮಂ ವೀಕ್ಷಿಸಿದಂ || ೬೪ ||

ಅಂತು ನೋಡಿ—

ಕಂ || ಜೈನಾಗಮ ಕೋವಿದನಂ ಜಾಂ
ಬೂನದನಂ ಮಧುರ ನಿನದನಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂ ||
ದಾನವನ ವಂಶಮಂ ಲಂ
ಕಾನಗರದ ತೆಪನನತ್ಯುದಾತ್ತಂ ರಘುಜಂ || ೬೫ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿ ಪುಟನಾಗಿ—

ಕಂ || ವಿಪುಲಮತಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ
ನಿಪುಣಂ ಗಣಧರ ನಿರೂಪಿತ ಕ್ರಮದಿಂ ದೈ ||
ತ್ಯಪತಿ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ಶ್ರವ
ಣ ಪಥಾತಿಥಿಮಾಡಲಾಗಳುದ್ಯತನಾದಂ || ೬೬ ||

ಶ್ರವಣಕ್ಕಮರ್ದಿನ ಸರಿ ಸುರಿ
ವವೊಲಾಗೆ ವಚೋವಿಲಾಸವಾ ಸಭೆಗತ್ಯು ||
ತ್ಸವಮಂ ಕುಡೆ ನೇರ್ಪಡೆ ಬಿ
ನ್ನವಿಸಿದನಾವರಿಸೆ ದಂತರುಚಿ ತತ್ಸಭೆಯಂ || ೬೭ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ದೇವ ಜಗತ್ತಿತಯನಾಥನಪ್ಪ ಪುರುಷರಮೇಶ್ವರನ ಧರ್ಮ
ತೀರ್ಥ ಪ್ರವರ್ತನಾನಂತರಂ --

ಕಂ || ಪಲಕಾಲಂ ಪೋಪುದುಮಾ

ಕುಲದೊಳ್ ಕೇಯೂರದಂತೆ ರಂಜಿಸೆ ದೋರ್ಮಂ ||

ಡಲದೊಳ್ ತಳೆದಂ ಭೂಮಂ

ಡಲಮಂ ತ್ರಿದಶಂಜಯಂ ಜಯಶ್ರೀ ರಮಣಂ

|| ೬೮ ||

ಕಡುನೀಜಿ ಕಳಾವಿಭವಂ

ಬಡೆದಾ ಭೂಭುಜನೊಳಗ್ರ ಮಹಿಷೀ ಪದಮಂ ||

ಪಡೆದು ಗುಣಾಬ್ಧಿಗೆ ಪೆರ್ಚಂ

ಪಡೆದಿಳೆಯೊಳ್ ಚಂದ್ರಲೇಖನೇಸರಂ ಪಡೆದಳ್

|| ೬೯ ||

ಜಿತಶತ್ರು ವಿಜಯಸಾಗರ

ಸುತರ್ಕಳಂ ಚಂದ್ರಲೇಖ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ||

ಪ್ರತಿಮರನ್ನೈಂದ್ರಿಯವೋಲ

ಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭರಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಂ ವಧು ಪಡೆದಳ್

|| ೭೦ ||

ಆ ಸುತರ್ಗನುಕ್ರಮದಿಂ ಪೌದನಪುರವರೇಶ್ವರನಪ್ಪ --

ಕಂ || ಭುಜಸಖನಾ ನಂದ ಮಹೀ

ಭುಜಂಗಮಂಭೋಜಮಾಲೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದವರ್ ||

ವಿಜಯ ಸುಮಂಗಳೆಯೆಂಬರ್

ವಿಜಿತಾಮರ ಕನ್ಯೆಯರ್ಕಳರಸಿಯರಾದರ್

|| ೭೧ ||

ಆ ತ್ರಿದಶಂಜಯ ಮಹೀಭುಜಂ ಪಲಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು ವಿಷಯ ವೈರಾಗ್ಯ
ಪರನಾಗಿ --

ಮ || ನಿಜಪುತ್ರಂ ಜಿತಶತ್ರುಗಪ್ರತಿಮಮಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟ ಭೂ |

ಭುಜ ರತ್ನಂ ತ್ರಿದಶಂಜಯಂ ತಳೆದಿಳಾಪೂಜ್ಯಂ ತಪೋರಾಜ್ಯಮಂ ||

ನಿಜಕರ್ಮಾರಿಗಳಂ ಕುಬೇರಗಿರಿಯೊಳ್ ಬೆಂಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಂಗನಾ |

ಭುಜ ಪಾಶಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಪೀರ್ದನೊಲವಿಂ ತದ್ವಕ್ತೃ ಪೀಯೂಷಮಂ || ೭೨ ||

ಶಾ || ಮತ್ತಿತ್ತಲ್ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬ ಪೆಸರಾಯ್ತು ನ್ನರ್ಥಮೆಂಬನ್ನಮು |

ದ್ವೈತ್ತಾರಾತಿಗಳಂ ಭಯಂಗೊಳಿಸಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು ಕೈಯಾಂತವ ||

ಗೀತ್ತಂ ಬೇಟ್ಟುದನಿತ್ತು ಮಾಣ್ಣನೆ ಭುಜೋತ್ಪಾತಾಸಿ ಧಾರಾಂಬುವಿಂ |

ದಿತ್ತಂ ಶ್ರೀವಧುಗಂ ಜಯಪ್ರಮದೇಗಂ ವಾರ್ತಾನುಷೀ ಜನ್ಮಮಂ || ೭೩ ||

ಕಂ || ವಿಜಿಗೀಷುವೇನಿಸಿದಾ ಭೂ

ಭುಜ ವಲ್ಲಭೆ ಮೇರುಮೇಖಲಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮರು ||

ತ್ಯುಜಮಂ ಪಡೆದುದೊ ಪೇಟೆನೆ

ವಿಜಯಾಂಬಿಕೆ ಪಡೆದಳಜಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರಂ

|| ೭೪ ||

ಆ ವನಿತಾನುಜೆ ರೂಪ ಕ

ಲಾ ವಿಭವ ಖ್ಯಾತೆ ವಿಜಯಸಾಗರನ ಮಹಾ ||

ದೇವಿ ಸುಮಂಗಲೆ ಪೆತ್ತಳಿ

ಳಾವಲ್ಲಭನಪ್ಪ ಸಗರ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನಂ

|| ೭೫ ||

ಜನಪತಿಯನೊರ್ವಳೊರ್ವಳ್

ಜನಪತಿಯಂ ಪಡೆದಳೆಂದೊಡಾರ್ ದೊರೆ ವಿಜಯಾಂ ||

ಗನೆಗೆ ಸುಮಂಗಲೆಗೆ ವೃಥಾ

ಸ್ತನಭರಮಂ ಪೊತ್ತು ಕುಸಿವ ರಾಜಾಂಗನೆಯರ್

|| ೭೬ ||

ಚತುರುದಧಿ ಮೇಖಲಾಲಂ

ಕೃತ ವಸುಧೆಯನಾಳ್ ಪಡೆದು ಸುತರಿನ್ನರನಾ ||

ಜಿತಶತ್ರು ವಿಜಯಸಾಗರ

ರತರ್ಕ್ಯ ಭುಜವೀರ್ಯರರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿ ದರ್

|| ೭೭ ||

ಆ ಕಾಲದೊಳಜಿತನಾಥ ತೀರ್ಥಾವತಾರನುಖಿಲ ಪುಣ್ಯ ದಶಾವತಾರವಾದುದು
ದಂದು ವಿಜಯಾರ್ಥದ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದ ಪೂರ್ಣಘನ ವಿಯಚ್ಚರಂಗೆ
ತೋಯದವಾಹನನೆಂಬ ತನೂಜನಾದನತ್ತಲುತ್ತುರ ಶ್ರೇಣಿಯೊಳಂಬರತಿಲಕಮೆಂಬ
ಪುರದ ಸುಲೋಚನಂಗೆ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನಿಂ ಕಿಞ್ಞಯಳುತ್ಪಲನೇತ್ರೆಯೆಂಬ ತನುಜೆ
ಯಾದಳಾಕೆಯಂ ಪೂರ್ಣಘನಂ ತೋಯದವಾಹನಂಗೆ ಬೇಡಿಯಟ್ಟಿದೊಡೆ
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಪ್ಪ ಸಗರಂಗಗ್ರಮಹಿಷಿಯಕ್ಕುಮೆಂದು ನೈಮಿತ್ತಿಕಾದೇಶದಿಂ ಕುಡ
ಲೊಲ್ಲದಿರೆ ಕಡುಮುಳಿದು ಪೂರ್ಣಘನಂ ಲಯಸಮಯದ ಘನಾಘನದಂತೆತ್ತಿಬಂ
ದಂಬರತಿಲಕಮಂ ಮುತ್ತಿ ಪುತ್ರನಂ ಪುತ್ರಿಯುಮಂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಪತತ್ತಿನಾಡಿ ಪೊಟಿ
ಮಡಿಸಿ ಪೊಟಿಮಟ್ಟು ಕಾದಿ ಸುಲೋಚನನಮರೀ ವಿಲೋಚನಾತಿಥಿಯಪ್ಪುದುಂ
ಪೂರ್ಣಘನನಂಬರತಿಲಕಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕನ್ನೆಯನಜಿಸಿ ಕಾಣದೆ ತನ್ನ ಪೊಟಿಲೆ
ಪೋದನಿತ್ತಲಾ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನುಮುತ್ಪಲನೇತ್ರೆಯುಂ ಶರಭಾಟವಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು
ವೇತ್ರಾವತೀ ತೀರದೊಳಿದರ್ನ್ನೆಗಂ ಸಗರನಂ ದುಷ್ಟಾಶ್ವಮೆಟಿದು ತಂದಾ ಪಟುವಿ
ನೊಳಿಟುಪಿಪೋಗೆ ತೊಟಿಲುತ್ತುಂ ಬಂದು—

ಮ || ಮೃಗರಾಜಂಗಗಿದೋಡುವಾನೆಗಡುಪಂ ಮತ್ತದ್ವಿಪಂಗೆತ್ತು ಕಾ |
 ಮುಗಿಲೊಳ್ ಪೋರ್ವ ಗಜಂಗಳಂ ಶರಭಮಂ ಬಿಂಕೊಳ್ಳ ಭೇರುಂಡವ ||
 ಕೈಗಳಂ ನೋಡಿದ ನೋಟದಾಸಱುಗಿವನ್ನಂ ಕಂಡನಾಸನ್ನದೊಳ್ |
 ಸಗರಂ ಕನ್ನೆಯುಮಂ ತದಗ್ರಜನುಮಂ ವೇತ್ರಾವತೀ ತೀರದೊಳ್ || ೭೮ ||

ಚಂ || ನವ ಶಶಿಲೇಖೆಯುಂ ನವ ದಿನೇಶನುಮಿಲ್ಲಿಗೆ ರಾಹುಗಳ್ಳಿ ಬಂ |
 ದುವೊ ದಿಟವೆಂದು ಸಂದೆಗದಿನಿರ್ವರುಮಂ ನಡೆನೋಟ್ಟಿ ಭೂಭುಜ ||
 ಪ್ರವರನ ಚಿತ್ತಮಂ ಸೆಱಿಗೆ ತಂದುವು ಸೋಲಿಪ ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯಿಂ |
 ಕುವಲಯ ಮಾಲೆಯಂ ನಗುವ ಬಾಲೆಯ ಲೋಲ ವಿಲೋಚನಾಂಶುಗಳ್ಳಿ ||

ಅಲೆಯದೆಲರ್ ದಿನೇಶ ಕಿರಣಂ ಪುಗದೆಂಬಿನೆಗಂ ಕಱಂಗಿ ಕ |
 ಟ್ತಲಿಸುವ ಕಾನನಾಂತರದೊಳಂಗಜ ಜಂಗಮ ದೀಪಮಾಲೆವೋಲ್ ||
 ಜಲಜಲಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪ ಖಚರೇಶ್ವರ ಕನ್ಯೆಯನಾಗಳೆಯ್ದಿದಂ |
 ತೊಲಗದೆ ದಿಟ್ಟಿ ನಟ್ಟಿನಿಲೆ ಕಣ್ಣೊಳಪಿಂದಮರ್ಧಸ್ಥಿಕೊಳ್ಳವೋಲ್ || ೮೦ ||

ಕಿಡಿಸಿದನೇಕೆ ತಾವರೆಯನೀ ಮೊಗಮಂ ಪಡೆದೇಕೆ ನೆಯ್ದಿಲಂ |
 ಕಿಡಿಸಿದನೀ ತೆಜಂಬೊಳೆವ ಕಣ್ಮಲರಂ ಪಡೆದೇಕೆ ತುಂಬಿಯಂ ||
 ಕಿಡಿಸಿದನೀ ವಿನೀಲ ಕುಟಿಲಾಲಕಮಂ ಪಡೆದೇಕೆ ಪದ್ಮಜಂ |
 ಕಿಡಿಸಿದನೀಕೆಯಂ ಪಡೆದು ಜಂಗಮ ಕಲ್ಪಲತಾ ವಿಲಾಸಮಂ || ೮೧ ||

ಎಂದು ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ || ಎಳಲತೆಯನುಱಿದು ತಾವರೆ
 ಗೆಳಸುವ ಮರಿದುಂಬಿಯಂದದಿಂದೆಱಿದುದಾದಾ ||
 ಚಳನಯನೆಯ ತನುಲತೆಯಿಂ
 ತಳರ್ಧರಸನ ಕಣ್ ಕುಮಾರಮುಖ ಸರಸಿಜದೊಳ್ || ೮೨ ||

ಅಂತು ನೋಡಿ—

ಉ || ಬಾಲೆ ಶಿರೀಷ ಮಾಲೆಯವೊಲೀಕೆ ಕರಂ ಸುಕುಮಾರೆ ನೀಂ ಕರಂ |
 ಬಾಲನೆ ಕಾನನಂ ಮನುಜ ಖೇಚರ ಗೋಚರಮಲ್ಲು ಋಕ್ಷ ಶಾ ||
 ದೂಲ ಮದೇಭ ಸಿಂಹ ಶರಭಾಕುಲಮಿಲ್ಲಿಗೆವರ್ಪ ದುಷ್ಕತೋ |
 ನ್ನೀಲನಮಾವಕಾರಣದಿನಾದುದದಂ ತಿಳಿಪೆಂದನಾ ನೃಪಂ || ೮೩ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ ನಿಜವೃತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳಿಸಿ—

ಶಾ || ಈ ನಿನ್ನಾಕೃತಿ ನಿನ್ನ ದುಂದುಭಿ ಗಭೀರ ಧ್ವಾನಮಾ ನಿನ್ನ ನೇ |
 ತ್ರಾನಂದೋದಯ ಭದ್ರಲಕ್ಷಣ ಗಣಂ ಪೇಟ್ಟಿಪ್ಪುವೀತಂ ಧರಿ ||
 ತ್ರೀನಾಥಂ ಪೆಱಿನಲ್ಲನೆಂಬಿನಿತನೀ ಭೀಮಾಟವೀ ದುರ್ಗಮ |
 ಸ್ಥಾನಂಬೊಕ್ಕು ತೊಟಿಲ್ವದಂ ಬೆಸಸಿದಂ ಲೋಕೈಕ ರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೮೪ ||

ಎಂಬುದುಮಾತನಯೋಧ್ಯಾಪತಿಯೆಂ ಸಗರನೆಂಬೆನೆಂದು ತನ್ನ ಬಂದ ತೆಱಿನ
 ನಱಿಯೆ ತಿಳಿಪೆ ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ ವಿಸ್ಮಯ ಸ್ತಿಮಿತ ಲೋಚನನಾಗಿ—

ಕಂ || ಪಗೆ ತೀರ್ವುದು ಬಗೆ ತೀರ್ವುದು
 ಸಗರನನಾಶ್ರಯಿಸಿಮೆಂದು ಪಿತ್ಯ ಬೆಸಸಿದನ ||
 ಚೈಗಮಾಯ್ತು ನಿಮಗಮೆಂದು
 ಬೈಗಮುಬ್ಬರಮಾಗೆ ಖಚರತನಯಂ ನುಡಿದಂ || ೮೫ ||

ಆ ನುಡಿಯನವಧಾರಿಸಿ—

ಶಾ || ಖೇದಂ ಮಾಣ್ಣ ಶುಭೋದಯಂ ಸಮನಿಕುಂ ಸಂಸಾರಿಗಳ್ಳಿಂತಿದೇ |
 ನಾದಂ ಚೋದ್ಯಮೆ ನಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮ ಜನಕಂ ಪೇಟ್ಟಿಂತುಟಂ ಮಾಟ್ಟಿನಾ ||
 ಹ್ಲಾದಂಬೆತ್ತಿರಿಮೆಂದು ಸಂವರಿಸಿ ಮುನ್ನಂ ತನ್ನನೊಟ್ಟೈಸಿ ಬಂ |
 ದಾ ದುಷ್ಪಾಶ್ವದ ಪಜ್ಜೆಗೊಂಡು ನಡೆದಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಕಾಂತಾರಮಂ || ೮೬ ||

ಅಂತು ಬರುತಿರ್ಪಿನಂ—

ಕಂ || ಕರೆವಂತಾದುದು ಹಸ್ತ್ಯ
 ಶ್ವ ರಥ ಪದಾತಿಗಳ ಕಳಕಳಂ ಧರೆ ನಿಂದಾ ||
 ಧರಣೀಶನಿರ್ದ ದೆಸೆಯಂ
 ನಿರೀಕ್ಷಿಸಂತಾದುದೊಗೆದ ಧೂಳಿಜಾಲಂ || ೮೭ ||

ಅಂತು ನಿಜ ಚತುರ್ಬಲಂ ಬಂದು ಕೂಡಲೊಡಂ ವಿಜಯವಾರಣ ಮಣಿ
^೨ಶಾರಿಕೆಯೊಳ್ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನುಮುತ್ಪಲನೇತ್ರೆಯುಮುಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವಮನಳಂ
 ಕರಿಸಿರೆ—

ಚ || ಪುರ ವನಿತಾಜನಂ ಕುಡುವ ಪೂವಿನ ಮಾಲೆಯುಮಂ ಪುರಾಂಗನಾ |
 ತರಳ ಕಟಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯುಮನಾಂತು ದುಕೂಲ ಪಟೇ ಪತಾಕೆಯಿಂ ||
 ಮರಕತ ರತ್ನತೋರಣದಿನೊವ್ವುವುದಂ ಪುಗುತಂದನುತ್ಸವಾ |
 ಕರಮನಯೋಧ್ಯೆಯಂ ದಿವಿಜ ನಾಯಕನಂತೆ ಧರಾಧಿನಾಯಕಂ || ೮೮ ||

ಅಂತಾಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕುತ್ಪಲನೇತ್ರಿಯಂ ಮದುವೆನಿಂದು—

ಕಂ || ನಿಜವಕ್ಷದೊಳಾ ವಧುವಂ

ಭುಜದೊಳ್ ಭೂವಧುವನಿರಿಸಿ ಷಟ್ಪಂಡ ಮಹೀ ||

ಭುಜ ಪೂಜ್ಯನಮಲ ಕೀರ್ತಿ

ಧ್ವಜಮಂ ದಿಗ್ದಂತಿ ದಂತದೊಳ್ ತೆತ್ತಿಸಿದಂ

|| ೮೯ ||

ಪರಚಕ್ರ ಕಾಲಚಕ್ರಂ

ನಿರಸ್ತ ದಿನಕರ ಸಹಸ್ರಕರ ಚಕ್ರಂ ಭಾ ||

ಸುರ ಚಕ್ರರತ್ನಮೊಗೆದುದು

ಧರಣೀವಲ್ಲಭನ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೋದರದೊಳ್

|| ೯೦ ||

ಬಲವಾಙುಂ ನವನಿಧಿಯುಂ

ಪಲವುಂ ಚಿಹ್ನೆಗಳುಂ ಚತುರ್ದಶ ರತ್ನಾ ||

ವಲಿಯುಂ ಜನಿಯಿಸೆ ಸಗರಂ

ನೆಲನಂ ಷಟ್ಪಂಡ ಭರತಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಂ

|| ೯೧ ||

ಅಂತು ಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯಂ ವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕಮಂ ತನಗೆ ಕುಡೆ ಸಹಸ್ರ
ಲೋಚನಂ ನಿಜ ಜನಕನಂ ಕೊಂದವನಂ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನೆಂದಸಂಖ್ಯಾತ
ಬಲಸಮೇತಂ ಬಂದು ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮಂ ಮೂವಳಸಾಗಿ ಮುತ್ತಿ
ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ ಸಮರಸಾಧ್ಯನಲ್ಲನೆಂದು ತಲಿಸಂದು ಪೂರ್ಣಘನಂ ನಿಜ
ತನೂಜನಪ್ಪ ತೋಯದವಾಹನನಂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದೆ ಹಂಸನಂ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿ ಮಹಾ
ಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ಕಲಿಯೆ ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ ತೋಯದವಾಹನನ ಬಲಿಯುಂ
ಗಳೆವಲಿಯ ಪಾವಿನಂತೆ ತಗುಳುತ್ತಂ ಬಂದು—

ಕಂ || ಅಟ್ಟುವನ ಮುಳಿಸುಮೋಡುವ

ನಿಟ್ಟಳಮೆನಿಸಿದ ಭಯಮುಮೋವೊದಲೊಳ್ ಪಿಂ ||

ಮೆಟ್ಟಿದುವು ಬಗೆಯೊಳಚ್ಚರಿ

ಪುಟ್ಟುವಿನಂ ಸಮವಸರಣಮಂ ಮುಟ್ಟಲೊಡಂ

|| ೯೨ ||

ಅಂತಪಗತ ಕಲುಷರಿವರುಂ ಭಗವದಜಿತಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮವಸರಣ
ಭೂಮಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ವಸ್ತುಸ್ತವ ರೂಪಸ್ತವ ಗುಣಸ್ತವಾನಂತರಂ ಮಾನವ ಸಭಾಸದ
ನಾಗರ್ದ ಸಗರಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಮಾಪವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಗಣಧರ ಮುಖಕಮಲ ದತ್ತ
ಲೋಚನಂ ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ—

ಕಂ || ಶ್ರೇಯೋನಿಧಿ ಮತ್ಪಿತೃಗಂ

ತೋಯದವಾಹನನ ಪಿತೃಗಮಾ ಮುಳಿಸೀ ಜ ||

ನ್ಮಾಯತ್ತಮೋ ಮೇಣ್ ಪೂರ್ವಭ

ವಾಯತ್ತಮೋ ನೆಱಿಯೆ ಬೆಸಸಿಮೆನಗಾ ತೆಱನಂ

|| ೯೩ ||

ಎನೆ ಗಣಧರಾಚಾರ್ಯರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರೀ ಭರತಾರ್ಯಾಖಂಡದ ಷಡರ್ತುಕ ಮೆಂಬ ಪುರದ ಪರದಂ ಭಾವನನೆಂಬನಾತಂ ಹರಿದಾಸನೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಂಗೆ ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ ಕಸವರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಪರದುವೋಪುದುಂ ಹರಿದಾಸ ನಾಧನಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ನಿಜಭವನದಿಂ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಮಂ ಸಮೆದು ತದುಪಾರ್ಜ ನಮೆ ಜೀವಿತಮಾಗಿದನನ್ನೆಗಂ ಕೆಲವುಕಾಲದಿನಾತನ ತಂದೆಯಪ್ಪ ಭಾವನ ನನೂನ ಧನಮಂ ಪಡೆದು ರಾತ್ರಿಸಮಯದೊಳ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಗನ ವಾರ್ತೆ ಯಂ ಕೇಳ್ವ ಮಗುಟ್ಟಿ ತರಲೆಂದು ಕನ್ನಮಂ ಪುಗುವುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಹರಿದಾಸಂ ತನ್ನಂ ಕೊಲಲರಸನಟ್ಟಿದ ತೀಕ್ಷ್ಣಪುರುಷಂ ಬಂದನೆಂದು ಕಯ್ದು ಗೆಯ್ದು ತಮ್ಮೊಳಿಡಿದು ಸತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿಗಳಪ್ಪ ತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮೊ ಳೋರೊರ್ವರಂ ಕೊಂದು ತಿಂದು ದುಃಖಪರಂಪರೆಯನೆಯ್ದಿ ಪೆಱತೊಂದು ಜನ್ಮ ದೊಳ್ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಂಡರೀಕಣೀಪುರದೊಳುತ್ತರನುಮನುತ್ತರನುಮೆಂಬ ಸಹೋದರರಾಗಿ ತಸಂಗಿಯ್ದು ಶತಾರಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದಿಗಳಾಭಾವನನುಂ ಪೂರ್ಣಘನನಾದಂ ಹರಿದಾಸನುಂ ಸುಲೋಚನನಾದನಂದಿನ ವಿರೋಧಂ ಕಾರಣ ಮಾಗೆ ಸುಲೋಚನಂ ಪೂರ್ಣಘನನ ಕೈಯೊಳ್ ಸತ್ತನೆಂದಿಂತು ತಿಳಿಯೆ ಪೇಟ್ಟು—

ಚ || ಪೊಲೆ ಮುಳಿಸೆಂಬುದಾ ಮುಳಿಸು ಪುಟ್ಟಿದ ಪೊಟ್ಟಿಱೊಳಾವನಾದೊಡಂ |

ಪೊಲೆಯನೆ ಪಾಪಹೇತು ಮುಳಿಸಲ್ಲದೆ ಪೇಱ್ ಪೆಱತುಂಟೆ ಕೋಪದಿಂ ||

ಕೊಲೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುಮಾ ಕೊಲೆಯೆ ಪಾತಕಮೆಂಬುದು ಪುಣ್ಯಮೆಂಬುದಾ |

ಕೊಲೆ ಪೊಲೆ ಪೊರ್ವದಿರ್ಪಿರವೆ ನೀಮದಱಿಂ ತೊಱಿಯಿಂ ವಿರೋಧಮಂ || ೯೪ ||

ಎಂದು ತಿಳಿಪೆ ತದನಂತರಂ—

ಕಂ || ಒಲವೆನಗಿನಿತೇಕೆ ಸಹ

ಸ್ರಲೋಚನನೊಳಾದುದೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಚ ||

ಕ್ರಿಲಲಾಮಂ ಸಗರಂ ಭವ

ಜಲನಿಧಿ ತಾರಕರನಜಿತ ಭಟ್ಟಾರಕರಂ

|| ೯೫ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮಶೇಷ ಭಾಷಾತ್ಮಕಮಪ್ಪ ದಿವ್ಯ ಭಾಷೆಯೊಳಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರೀ ಭರತವಿಷಯದ ಪದ್ಮಪುರದೊಳಾರಂಭಿಕನೆಂಬನೊರ್ವಂ ಪಾರ್ವನಾತಂಗೆ

ಬಲಿ ಶಿಖಿಗಳೆಂಬಿರ್ವರಂತೇವಾಸಿಗಳಾದರವರ್ ವಿದ್ಯಾಮತ್ಸರಮೆ ತಮಗೆ ವೈರಕಾರಣ
ಮಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ದೆವಸಂ ಧೇನುವಿಕ್ರಯನಿಮಿತ್ತಮೋರೊ
ವರನಿಜಿದು ಸತ್ತು—

ಕಂ || ಕಲುಷಮತಿ ಶಬರನಾದಂ

ಬಲಿ ಶಿಖಿಯುಂ ವೃಷಭನಾಗಿ ಶಬರಂ ತನ್ನಂ ||

ಕೊಲೆ ಮೂಷಕನಾದಂ ಕಱು

ದು ಲುಬ್ಧಕಂ ಬದ್ಧರೋಷದಿಂ ಬೆಕ್ಕಾದಂ

|| ೯೬ ||

ಅಂತು ಪರಸ್ಪರೋಪಪಾತ¹ ಪರಿಣತಿಯಿಂ—

ಕಂ || ಅನುಭವಿಸಿ ಪಲವು ಕಾಲಮು

ನನಂತ ಭವದೊಳ್ ದುರಂತ ದುಷ್ಕೃತ ಫಲಮುಂ ||

ಜಿನದೇವ ದಿತಂಗಾದರ್

ತನೂಜರವರೊರ್ಮೆ ವಾರಣಾಸೀಪುರದೊಳ್

|| ೯೭ ||

ಅನಂತರಂ ವ್ಯಂತರಗತಿಯೊಳ್ ಸುರೂಪ ಸುಂದರವೆಸರಂ ಪಡೆದಲ್ಲಿಂ ಬಂದು
ಸೋಮಪುರದೊಳ್ ಕುಲಂಧರ ಪುಷ್ಕಭೂತಿಗಳೆಂಬರಾಗಿ ಜನಿಯಿಸಿ ಜಾಯಾ
ನಿಮಿತ್ತಂ ವೈರ ವೈರಸ್ಯ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಸಲುತ್ತುಮೊರ್ಮೆ ಪುಣ್ಯವಶದಿನಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ
ಧನರಂ ತಪೋಧನರಂ ಕಂಡುಪಶಾಂತ ಸ್ವಾಂತರಾಗಿ ತೊಲಿದು ಸತ್ತು ಸನತ್ತು
ಮಾರಕಲ್ಪದುಪಪಾತ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ನಾಕಲೋಕ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು
ಧಾತಕೀ ಷಂಡದಪರೆವಿದೇಹದ ವಿಜಯಾವತೀವಿಷಯದ ವಿಜಯಪುರದೊಳ್ ಒಡ
ವುಟ್ಟಿದ ಕ್ರೂರಧರನುಮಮರಧರನುಮೆಂಬರಾದರಾ ಪುರಮನಾಳ್ವ ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷ
ನೆಂಬನೊಂದು ದಿವಸಮಾನೆವೇಂಟಿಗಡವಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪರಸ್ಪರೋಪದ್ರವಕಾರಿ
ಗಳಪ್ಪ ಕ್ರೂರವೃಗಂಗಳುಪಶಮಭಾವದಿಂದಿರೆ ಕಂಡು ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ತೊಲಿ
ಲುತ್ತುಮಲ್ಲಿ ವಿನಯಂಧರ ಕೇವಲಿಗಳಂ ಕಂಡು ತಚ್ಚರಣ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆ
ಯಂ ಕೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೋದನಿತ್ತಲಾ ಕ್ರೂರಧರನುಮಮರಧರನುಮಾ
ಕೇವಲಿಗಳ ಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ತಪಂಗೈಯ್ದು ಶರೀರಮುಂ ತೊಲಿದು ಶತಾರಕಲ್ಪ
ದೊಳನಲ್ಪ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದಾ ಬಲಿಯುಂ ಶಿಖಿಯುಂ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನುಂ
ತೋಯದವಾಹನನುಮಾದರೆಂದು ಬೆಸಸಿ—

ಕಂ || ಪರಿಷಜ್ಜನ ಹೃತ್ಕೈರವ
ಮರಲ್ಪಿನಂ ದಿವ್ಯವಚನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಧಾ ||
ಕರ ರುಚಿ ಪಸರಿಸೆ ಮತ್ತಂ
ನರೇಶ್ವರಂಗಜಿತತೀರ್ಥಕರರಿಂತೆಂದರ್ ||

|| ೯೮ ||

ಅಂದಿನಾರಂಭಿಕಂ ಋಷಿಯರ್ಗಾಹಾರ ದಾನಮಂ, ಕೊಟ್ಟು ಭೋಗಭೂಮಿ
ಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಲಿಯಂ ದಿನಕ್ಕೆ ಸಂದು ದಿವ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು
ಧಾತಕೀಷಂಡದಪರವಿದೇಹದ ವಿಜಯಾವತೀವಿಷಯದೊಳ್ ಚಕ್ರಪುರಮನಾಳ್ಳ
ಹರಿವರ್ಮಂಗಂ ಗಾಂಧಾರಿಗಂ ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿವೆಸರ ಸುತನಾಗಿ ತಪಂಗೈಯ್ದು ಕಟುದು
ಸ್ವರ್ಗದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ರತ್ನಸಂಚಯಪುರಮನಾಳ್ಳಭಯ
ಘೋಷಂಗಂ ಚಂದ್ರಾಯಣಿಗಂ ಪಯೋಬಲನೆಂಬ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಚಾರಿತ್ರ
ನಸಗತಪ್ರಾಣಂ ಪ್ರಾಣತಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ಮಗುಟಿ ಬಂದು ಪೃಥ್ವೀಧರಪುರಮನಾಳ್ಳ
ಜಯಂಧರಂಗಂ ವಿಜಯಿಗಂ ಜಯಕೀರ್ತಿವೆಸರ ಮಗನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯ್ದು ಜನಕ
ಸೂರಿ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಪರಿವ್ರಾಜಕನಾಗಿ ಸಮಾಧಿವೆತ್ತನುತ್ತರೆಗೆ ಮೋಗಿ ಬಂದು
ನೀನೀಗಳೆರಡನೆಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಗರನಾದೆ ನಿನಗಾರಂಭಿಕನಾದಂದಿನನುಬಂಧಂ
ಕಾರಣಮಾಗಿ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನೊಳತಿಪ್ರೀತಿ ಸಮನಿಸಿದುದೆಂದು ಬೆಸಸೆ---

ಕಂ || ಜಿನವಚನಮನಾಲಿಸಿ ಭೀ
ಮನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಾಧಿಪಂ ತೋಯದವಾ ||
ಹನನ ಪುರಾತನ ಜನ್ಮದ
ಜನಕಂ ಪ್ರೇಮಾನುಬಂಧದಿಂದಿಂತೆಂದಂ

|| ೯೯ ||

ಮಗನೆ ವಿಜಯಾರ್ಥನಗದೊಳ್
ಪಗೆವರತಿ ಪ್ರಬಲರವರ ನಡುವಿರೆ ನಿನಗ ||
ಚೈಗಮಕ್ಕುಂ ಪಾವಿನೊಳಂ
ಪಗೆಯೊಳಮೊಂದಾಗಿ ಜೀವಿಸಲ್ ಬಂದಪುದೇ

|| ೧೦೦ ||

ಪಲವುಂ ದ್ವೀಪಂಗಳ್ ಕ
ಣ್ಮಲರಂ ಸೆಜಿಗೆಯ್ದು ಕಿನ್ನರಾದ್ಯಷ್ಟ ಮರು ||
ತ್ಕುಲ ನಿಲಯಂಗಳ್ ದಕ್ಷಿಣ
ಜಲಧಿಯೊಳಿಪ್ಪುವು ನಿಕಾಮ ಕಮನೀಯಂಗಳ್

|| ೧೦೧ ||

ಆ ದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಗೆ ರಾಕ್ಷಸದ್ವೀಪಮೆಂಬುದು ಸಸ್ತುತತ ಯೋಜನ ಪ್ರಮಿತ
ಮದಜ ನಡುವೆ—

ಮಾ||ಪ್ರ||ಕನಕ ಪ್ರಕಾರವೇಟುಂ ಬಳಸರೆ ವಿಳಸದ್ಗೋಪುರಾಟ್ಟಾಳಕಂ ನಂ |

ದನವೇಟುಂ ಲೋಚನಾನಂದಮನೊದವಿಸೆ ಸಾರ್ವತುಕಂ ರಂಜಿಕುಂ ಯೋ||

ಜನಮೊಂಬತ್ತುದ್ವಮಯ್ವತ್ತಗಲಮೆನೆ ಶಿರೋಭೂಷಣಾಕಾರಮುದ್ಯ |

ಜ್ಜಿನ ಗೇಹಂ ಸುತ್ತಲುಂ ತಲ್ಲಿರೆ ವಿಕಟ ಹಟದ್ರತ್ನ ಕೂಟಂ ತ್ರಿಕೂಟಂ ||೧೦೨||

ಆ ತ್ರಿಕೂಟಾಚಲದ ಶಿಖರ ಮಂಡಲದೊಳ್—

ಕಂ || ತ್ರಿಂಶದ್ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾ

ರಂ ಶರದಂಬುಧರ ಧವಲ ಹಾರಂ ಮಣಿ ಹ ||

ಮ್ಯಾಂಶು ಸ್ಥಗಿತ ವಿಯಚ್ಚ

ಕ್ರಂ ಶೋಭಾ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಲಂಕಾನಗರಂ

|| ೧೦೩ ||

ಆ ನಿರಾತಂಕಮಪ್ಪ ಲಂಕೆಯೊಳ್ ಸುಖದಿನರಸುಗೆಯ್ಯೆಂದು ಭೀಮರಾಕ್ಷಸಂ ಭವಾಂತರ ಸ್ನೇಹದಿಂ ತೋಯದವಾಹನನಂ ತನ್ನ ಪೊಟಿಲ್ಲುಯ್ದು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ರಾಕ್ಷಸವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲವುಂ ವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂ ನವ ಮುಖಾಭರಣ ಪ್ರಮುಖಾನೇಕ ದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳುಮಂ ನವನಿಧಿವರಸುಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯುಮನಿತ್ತು ನಿನಗೆ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಮೆ ಕುಲಮಕ್ಕೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ನಿಜ ಪರಿಗ್ರಹಂ ಬೆರಸು ದ್ವೀಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತು ತೋಯದವಾಹನಂ ನಿಜ ಪರಿಜನಂ ಬೆರಸು ಲಂಕೆಯೊಳರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ ವಿಜಯಾರ್ಥದ ಕಿನ್ನರಪುರಮನಾಳ್ವ ರತಿ ಮಯೂಖಂಗಮನುಮತಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಸುಪ್ರಭೆಯಂ ಮದುವೆನಿಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ನಿಜಾಗ್ರ ತನಯನಪ್ಪ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ರಕ್ಷಿಸಿ ವಸುಮತಿಯಂ ಪರ

ಪಕ್ಷಮನಾಕ್ರಮಿಸಿ ವಿಭವದೊಳ್ ತನಗೆ ಸಹ ||

ಸ್ರಾಕ್ಷಂ ಸಮನೆನಿಸಿ ಮಹಾ

ರಾಕ್ಷಸನಧಿರಾಜನೆನಿಸಿ ಲಂಕೆಯೊಳಿದಂ

|| ೧೦೪ ||

ಆತಂಗೆ ತನಯರಮರರಾಕ್ಷಸನುಂ ಭಾನುರಾಕ್ಷಸನುಮೆಂಬರಾದರ್ ಆ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನೊಂದುದಿವಸಂ ಕ್ರೀಡಾವನಕ್ಕೆ ಬಂದಮಂದ ಮಕರಂದ ಲೋಭದಿಂ ದಿರುಳ್ ಮುಗಿದ ಕಮಲ ಕೋಶದಿಂ ಪೊಜಮಡಲಜಾಯದುಸಿರ್ಪಿಂಗಿದ ಭೃಂಗನಂ ಕಂಡು—

ಕಂ || ಮರಣಮನೆಯ್ನಿದುದೀ ಪ

ಟ್ಟರಣಂ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಸೋಲೈನಲಯ್ದುಂ ||

ಕರಣದನುಸರಣಮಿಂ ಸಂ

ಸರಣ ವಿಪತ್ಯರಣಮಪ್ಪುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ

|| ೧೦೫ ||

ಎಂದು ಸಂಸಾರ ವೈರಾಗ್ಯಪರನವಧಿಬೋಧರಂ ಶ್ರುತಸಾಗರ ಚಾರಣ
ಖುಷಿಯರಂ ಕಂಡು ನಿಜವಿಭವ ಕಾರಣಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮವರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿ
ದರ್ ಪೌದನಪುರಾಧಿಪಂ ಕನಕರಥಂ ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ನಲಿದು
ನರ್ತಿಸಿ ತತ್ಪಲದಿಂ ಕಡೆಯೊಳಪರವಿದೇಹದ ಕಾಂಚನಪುರದೊಳ್ ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸಾಧು
ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸಮನಿಸಿದುಪಸರ್ಗಮನಪಹರಿಸಿ ತಟಿಲ್ಲಂಘನೆಂಬ ಖೇಚರಂಗಂ ಶ್ರೀಪ್ರಭೆ
ಗಮುದಿತನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ತೊಟ್ಟಿದು ಜಿನಚರಣ ವಂದನಾನಂದದಿಂ
ಬಂದ ವಿಕ್ರಮನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನ ವಿಭೂತಿಯಂ ನೋಡಿ ಮನವೆಳಸಿ ¹ವಿಧಾನಂ
ಗೆಯ್ದು ಜೀವಿತಾವಸಾನದೊಳೇಶಾನಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಂದು ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನಾದೊಡೀ
ಮಹಾಮಹಿಮೆ ನಿನಗಾದುದೆಂದು ಪೇಟಿ ಕೇಳ್ವು ನಿಜತನೂಜನಪ್ಪಮರರಾಕ್ಷಸಂಗಿ
ಲಂಕೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಏಸರ್ಜಿಸಿ ತಪಂಗೈಯ್ದಪವರ್ಗ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ
ನಿತ್ತಲೆ—

ಕಂ || ಕರವಾಳ ಕೂರ್ಪಿನಿಂದಮ

ರರಾಕ್ಷಸಂ ಕೂರ್ಪುಗಿಡಿಸಿ ತನಗೆಡಲು ವ ಖೇ ||

ಚರ ವಲ್ಲಭರಂ ಲಂಕಾ

ಪುರದೊಳ್ ನಿಶ್ಯಂಕನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದಂ

|| ೧೦೬ ||

ಆ ವಿಪಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸನೆನಿಸ್ಪಮರರಾಕ್ಷಸಂಗಂ ತದನುಜನಪ್ಪ ಭಾನುರಾಕ್ಷಸಂ
ಗಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಪದಿಂಬರ್ ತನಯರಪ್ಪುದುಮವರ ನೋರೊಂದೆ ಪೊಟಲ್ಗರಸುವಾಡಿ
ನಿಸರ್ಗ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ತೊಟ್ಟಿದಿವರುಂ ನಿರ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಸಂದಿಂಬಲಿಯವಾ ಸಂತಾನ
ದೊಳನೇಕರರಸುಗಳತಿಕ್ರಾಂತರಪ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಘನ ರುತಿಗೆ ರಾಜಹಂಸಂ

ಮನಮಲಿವಂತನ್ಯರಾಜಕಂ ಬೆರ್ಚುವಿನಂ ||

ಘನ ತೇಜಃಪ್ರಭೆಗಾಳ್ವಂ

ಘನಪ್ರಭಂ ಪ್ರಥಿತಕೀರ್ತಿ ಲಂಕಾಪುರಮಂ

|| ೧೦೭ ||

ತದಪತ್ಯಂ—

ಕಂ || ಧವಲಚ್ಛತ್ರಚ್ಛಾಯೆಯಿ

ನವನೀ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಚಂಡಕರ ತಾಪಂ ಸಂ ||

ಭವಿಸದೇನೆ ತನ್ನ ಜಸದಿಂ

ಧವಳಸಿದಂ ಧವಳಕೀರ್ತಿ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳಂ

|| ೧೦೮ ||

ಅಂತಾತಂ ಲಂಕೆಯನಾಳುತ್ತಮಿರೆ ಮುತ್ತಿತ್ತ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣ
ಶ್ರೇಣಿಯ ಮೇಘಪುರದ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನತೀಂದ್ರನೆಂಬಂ ನಿಜ ತನೂಜನಪ್ಪ
ಶ್ರೀಕಂಠ ಕುಮಾರನಿಂ ಕಿಞ್ಞಯಳ್ ದೇವಿಲೆಯಂ ರತ್ನಪುರದ ಪೂರ್ಣೋತ್ತರಂ ತನ್ನ
ಮಗಂ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರಂಗೆ ಬೇಡ ಕುಡದೆ—

ಕಂ || ದೇವಿಲೆಯಂ ಲಾವಣ್ಯ ರ

ಸಾವಿಲೆಯಂ ಧವಳಕೀರ್ತಿಗುತ್ತವ ತೂರ್ವಾ ||

ರಾವಂ ಗಗನೋದರಮಂ

ತೀವುವಿನಂ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯನಿತ್ತನತೀಂದ್ರಂ

|| ೧೦೯ ||

ಆತನ ತನೂಭವಂ ಶ್ರೀಕಂಠಕುಮಾರನೊರ್ಮೆ ಮಂದರ ಕಂದರಕ್ಕೆ ಜಿನ
ವಂದನಾನಿಮಿತ್ತಂ ಪೋಗಿ ರತ್ನಪುರದ ಮೇಗನೆ ಮೇಘಪುರಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್
ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನ ತಂಗೆ ಪದ್ಮೋತ್ತರೆ ತನ್ನ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕನ್ನೆವಾಡದೊಳ್ ಸುಸ್ಪರದಿಂ
ಪಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ—

ಮ|| ಸ್ತ|| ಜಿತ ಭೃಂಗೀರ್ಯುಂಕೃತಂ ನಿರ್ಜಿತ ಮದನ ಧನುರ್ಜ್ಯಾಲತಾ ಟಂಕೃತಂ ತ |

ಜಿತ ವೀಣಾ ಶಿಂಜಿತಂ ಭಂಜಿತ ರತಿರಮಣೀ ರತ್ನಕಾಂಚೀ ಪ್ರಣಾದಂ ||

ಶ್ರುತಿಯಂ ತಲಿಕ್ಕೈಸೆ ರೋಮೋದ್ಗತಿಯೊಡನೆ ಗತಿಸ್ತಂಭಮಂ ಖೇಚರಾಧೀ |

ಶ ತನೂಜಂಗಿತ್ತುದಾ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಮಧುರ ಸಪ್ತಸ್ವರೋತ್ತಾನ ಗಾನಂ || ೧೧೦ ||

ಕಂ || ಸ್ವರ ಮಂತ್ರ ದೇವತಾ ನೂ

ಪುರ ರವಮೆನೆ ಕಿವಿಯನೆಯ್ದೆ ಕನ್ಯಾ ಕಲಕಂ ||

ಠ ರವಂ ಶ್ರೀಕಂಠಂ ರಾ

ಗ ರಸೋತ್ಕಂಠಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೊಳ್ ಪಾಡಲಿದಂ

|| ೧೧೧ ||

ಅಂತಾತಂ ಗೋರಿಯ ಮೃಗದಂತೆಳಸಿ ಬರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ನೋಡಲೊಡಮಾ ಕುಮಾರನ

ಗಾಡಿಗೆ ಕಣ್ಣೋಲ್ತ ಕನ್ನೆಯಂ ಮನಸಿಜನೇ ||

ಸಾಡಿದನೆಡೆ¹ವಡೆದೆನೆ ಪರ

ಪೀಡಾಕರರೇಕೆ ಬಾಧೆವಡಿಸದೆ ಮಾಣ್ಣರ್

|| ೧೧೨ ||

ಅಂತು ಪಶಮಾದ ಕನ್ನೆಯನಶಂಕಿತಂ ಲಂಕೆಗುಯ್ದು ಧವಳಕೀರ್ತಿಯ ಕೆಲ
ದೊಳಿಪುರ್ದುಮದಂ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನಜುದು—

ಚ || ಎರೆದೊಡೆ ಕನ್ನೆಯಂ ಕುಡದೆ ಮುನ್ನೆನಗೆನ್ನನುಜಾತೆಯಂ ಕುಲಾ |
ಚರಣಮನೇನುಮಂ ಬಗೆಯದೆನ್ನಮನೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋದನೆಂ ||
ಬೆರಡಜೊಳಂ ಮನಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿರ್ಮಡಿಲೆಲೆಸೆ ಲಂಕೆಗೆತ್ತಿದಂ |
ಧರೆ ಕಿಜುದೀ ವರೂಢಿನಿಗೆನಲ್ ವಿಲಯಾಂತಕನಂತೆ ಖೇಚರಂ || ೧೧೩ ||

ಅಂತು ಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪುದುಂ ಧವಳಕೀರ್ತಿ ನಯಾನುವರ್ತಿ ಮುನ್ನಂ ಸಾಮಮ
ನೊಡರ್ಚಿಮೆಂದು ನಿಜಮಹತ್ತರರಂ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಮವರ್ ಬಂದು
ಕಂಡುಪಾಯನಪುರಸ್ಸರಮಿಂತೆಂದರ್—

ಮ|| ಸ್ರ|| ಅನುರೂಪಂ ಕನ್ನೆಗೀತಂ ಕುಲ ಭುಜಬಲ ವಿದ್ಯಾಬಲ ಖ್ಯಾತ ನಿನ್ನಂ |
ಗೆ ಸಿರಾಲೋಚಂ ಕುಡಲ್ವೇಟ್ಟುದು ಯುವತಿಯನನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ||
ಯ್ತುನುಬಂಧಂ ರಾಗದಿಂದಿನ್ನಿವರ್ಗೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಟ್ಟದೆಂದಟ್ಟಿದಂ ನಿ |
ಮ್ಮನುಜನ್ಮಂ ನಿಮ್ಮನಣ್ಣಂ ಬಯಸಿ ಪದೆಪಿನಿಂದೆಮ್ಮವಿದ್ಯಾಧರೇಂದ್ರಂ || ೧೧೪ ||

ಎನೆ ಮನದೆ ಕೊಂಡು ನಿರುತ್ತರಂ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನೊಡಂಬಟ್ಟು ಮಗುಟಿ
ಪೋಪುದುಂ ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪದ್ಮೋತ್ತರೆಯಂ ಶ್ರೀಕಂಠಗೆ ಮದುವೆ
ಮಾಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನಂ ಶ್ರೀಕಂಠನಂ ನಿನಗೆ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಮಹೀಧರದೊಳ
ಹಿತರೊಡಗೂಡಿಪುದು ನೀತಿಯಲ್ಲದಜಾನನೇಕ ದ್ವೀಪ ಮುಖ್ಯಮಪ್ಪ ವಾನರದ್ವೀಪ
ದೊಳೆನ್ನ ಸಮೀಪದೊಳಿಪುದೆನೆ ಮನದೆ ಕೊಂಡು ತದ್ವೀಪನಿರೀಕ್ಷಣನಿಮಿತ್ತಂ
ಬರುತ್ತುಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ವಾನರಂಗಳಂ ಕಂಡವಂ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಿಷ್ಕಿಂಧ
ಗಿರಿಯಮೇಲೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಯೋಜನದ ವಿಸ್ತಾರದ ಪೊಲಿಲಂ ಮಾಡಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರ
ಮೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಆ ಪುರದೊಳ್ ಪಲಕಾಲಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿದೊಂದು
ದಿವಸಂ ನಂದೀಶ್ವರಪೂಜೆಗಚ್ಚುತೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಪೋಗುತ್ತಂ ಮಾನುಷೋತ್ತರ
ದ್ವೀಪದಿನತ್ತ ಮನುಷ್ಯರ್ಗೆ ಸಲವಿಲ್ಲಪ್ಪುದಜಾಂ ನಿಜವಿಮಾನಂ ಪೋಗದಿರೆ ಮಗುಟ್ಟು
ಬಂದದುವೆ ನಿರ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆ ತನ್ನ ಮಗಂ ವಜ್ರಕಂಠಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ತಪಂಬಟ್ಟು—

ಕಂ || ನಾಕಾನೋಕಹ ಸುಮನ

ಶ್ರೀಕಂಠಾಭರಣಮಾಗೆ ಗಗನ ಶ್ರೀಗಾ ||

ಶ್ರೀಕಂಠಯೋಗಿ ಮುಕ್ತಿ

ಶ್ರೀಕಂಠಾಭರಣಮಾದನನವಧಿಬೋಧಂ

|| ೧೧೫ ||

ತತ್ತನಯಂ—

ಕಂ || ಪರಿಪಾಲಿಸಿದಂ ವಾನರ

ಪುರಮಂ ಚಿರಕಾಲಮಹಿತ ಕಂಠ ಗ್ರಹಣಾ ||

ತುರ ಕರಕೃಪಾಣನಾಹವ

ನಿರಂಕುಶಂ ವಜ್ರಕಂಠನುಧ್ಧತ ಕಂಠಂ

|| ೧೧೬ ||

ಆತನೊಂದುದಿವಸಂ ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಮಹರ್ಷಿಯರಂ ಕಂಡು ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆ
ವಟ್ಟು ಧರ್ಮಶ್ರವಣಾನಂತರಂ ಮದೀಯಜನಕಂಗಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೊಳತಿಪ್ರೀತಿ ಸಮ
ನಿಸಿದ ಕಾರಣಮೇನೆಂಬುದುಂ ಮುನೀಂದ್ರರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್ ವೀತಲೋಕ
ಪುರದ ಪರದನರ್ಹದ್ವತ್ತನೆಂಬನಾತನ ತನಯರ್ ಧನದತ್ತ ವಸುದತ್ತರೆಂಬರ್
ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಪಸ್ಸ್ಥನಪ್ಪುದುಂ ಸ್ತ್ರೀನಿಮಿತ್ತಂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮುಳಿದು ಗುರೂಪ
ದೇಶದಿಂ ಮುಳಿಸನುಟುದು ತಪಂಗೆಯ್ನಣ್ಣನಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾದನನುಜನುಮಮರ
ಗತಿವಡೆದು ನಾಕಚ್ಯುತಂ ಶ್ರೀಕಂಠನಾಗಿ ತದಚ್ಯುತೇಂದ್ರ ದರ್ಶನ ಜನಿತ ಜಾತಿ
ಸ್ತುರಂ ವಂದನಾಭಕ್ತಿಯಿನೊಡನೆ ಪೋಗುತ್ತುಂ ಮನುಷ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದತ್ತಲ್ ತನಗೆ
ಸಲವಿಲ್ಲದೊಡದುವೆ ವೈರಾಗ್ಯಕಾರಣಮಾಗೆ ನಿನಗರಸುತನಮನಿತ್ತು ತಪಂಬಟ್ಟು
ನೆಂಬುದುಮದಂ ಕೇಳ್ವು ತಾನುಂ ನಿರ್ವೇಗಪರಾಯಣನಾಗಿ ವಜ್ರಕಂಠಂ ನಿಜ
ತನೂಜನಪ್ಪಿಂದ್ರಾಯುಧಂಗರಸುತನಮನಿತ್ತು ತಪಂಗೆಯ್ನು ಸುಗತಿಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂ
ದಿಂಬಟಿಯಂ—

ಕಂ || ಅಪರಿಮಿತ ಭುಜಬಲರ್ ವಾ

ಸುಪೂಜ್ಯ ಜಿನ ವೃಷಭ ಸಮವಸರಣಂಬರಮಾ ||

ಕಪಿಕುಲದೊಳ್ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ

ಧಿಪರಿದ್ರಾಯುಧನಿನಾದರಿತ್ತಲನೇಕರ್

|| ೧೧೭ ||

ಅಲ್ಲಿಂಬಟಿಯಮಾ ಕುಲದೊಳಪ್ರತಿಹತ ಪ್ರಭನಮರಪ್ರಭನೆಂಬನಾದನತ್ತ
ಲಂಕೆಗೆ ಧವಳಕೀರ್ತಿಯ ಕುಲದೊಳ್ ಪಲರುಮವಿಶ್ರಾಂತ ವಿಕ್ರಾಂತರತಿಕ್ರಾಂತ
ರಪ್ಪುದುಮಲ್ಲಿಂಬಟಿಯಂ ತ್ರಿಕೂಟನೆಂಬನೊಡೆಯನಾದನಾತನ ಸುತೆ ಗುಣವತಿಯ
ನಮರಪ್ರಭಂಗಿ ಮದುವೆಮಾಡಲೆಂದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕುಯ್ಯುದುಮಾಕೆ ವಿವಾಹ

ವೇದಿಕೆಯೊಳ್ ಪಂಚರತ್ನ ವರ್ಣಚೂರ್ಣದಿಂ ಬರೆದ ಲತೆಗಳೊಳಗೆ ವಾನರಂಗಳಂ
ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚುವುದುಮಮರಪ್ರಭನಿವಂ ಬರೆದರಾರೆನೆ ಗೃಹಮಹತ್ತರನಿವಂ ನಿಮ್ಮ
ಪೂರ್ವಜನಪ್ಪ ಶ್ರೀಕಂಠಂ ಕೊಂಡಾಡಿದನಪ್ಪದಱಿಂ ನಿಮ್ಮ ಕುಲದವರುತ್ಸವಂಗ
ಳೊಳಿಂತೆ ಬರೆವರೆನೆ ಮುನಿಸಂ ತೊಜಿದಂತಾದೊಡವಂ ಮೆಟ್ಟುವೆಡೆಯೊಳೇಕೆ ಬರೆವಿ
ರೆಂದು ಸತಾಕೆಗಳೊಳಂ ಮಕುಟಂಗಳೊಳಂ ಮಣಿ ಕನಕ ವಿರಚಿತಂಗಳಂ ಕೇಲಿಸಿ
ಕೊಂಡಾಡಿ ವಾನರಧ್ವಜರುಂ ವಾನರಕುಲರುಮೆಂಬ ರೂಢಿಯಂ ಮಾಡಿ—

ಕಂ || ಅಮರಪ್ರಭ ಖಚರಂ ತ

ನ್ನ ಮಗಂ ಕಪಿಕೇತುಗಿತ್ತು ಸಿರಿಯಂ ಸಂನ್ಯಾ ||

ಸಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ತು ಮುಕ್ತಿ

ಪ್ರಮದಾಪ್ರೇಮಾವಲೋಕನಕ್ಕೊಳಗಾದಂ

|| ೧೧೮ ||

ಆ ತೆಜದಿಂ ತೊಜಿದು ಸಲರುವಾ ಕುಲದೊಳಂಬರಚರರ್ ಮುಕ್ತರಾದಿಂ
ಬಱುಕ್ಕೆ ಲಂಕೆಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನೆಂಬನಧೀಶನಾದನಾತನ ಮಹಾದೇವಿ ಶ್ರೀಚಂದ್ರೆಗೆ
ಸುತಂ ಸುಕೇಶನೆಂಬನಾದನತ್ತಲಾ ವಾನರಧ್ವಜಕುಲದೊಳ್ ಮಹೋದಧಿಯೆಂಬ
ನಾದನಾತಂಗಂ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶಂಗಮತಿ ಪ್ರೀತಿ ಸಮನಿಸಿದುದಾ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನೊರ್ಮೆ
ವನಕೇಳಿಯೊಳಿಪುದುಮೊಂದು ವಾನರಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರೆಗಂಗಭಂಗಮಂ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯು
ತ್ಕೇಶನಿಂದೇಸುವೆತ್ತು ಚಾರಣಮುಷಿಯರ ಚರಣೋಪಾಂತಮಂ ಸಾರ್ಧಾ
ಧನಾವಿಧಿಯಿಂ ದೇಹಮಂ ಬಿಟ್ಟು ದೇವಗತಿವಡೆದವಧಿಯಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಬಂದು
ಶರೀರಪೂಜೆಗೆಯ್ತು ಸಮಯದೊಳ್ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನುಟಿದ ಕಪಿಕುಲಕ್ಕುಪಾಯಮು
ನೊಡರ್ಚಿ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು ಪರ್ವತಾಕಾರದ ವಾನರಂಗಳನಗುವು ಪರ್ವ
ವಿಗುರಿಸುವುದುಂ—

ಮ || ಮರನಂ ಕಿಟ್ಟು ನಗಂಗಳಂ ನೆಗಪಿ ರೌದ್ರಾಕಾರದಿಂ ಬರ್ಪ ವಾ |

ನರರಂ ಕಂಡು ವಿಮುಕ್ತ ಕೇಶಭರ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ||

ತ್ವರಿತ ಪ್ರಸ್ಥಲಿತ ಪ್ರಯಾಣ ರಭಸಂ ಶುದ್ಧಾಂತ ಕಾಂತಾಜನಂ |

ಬೆರಸುತ್ತುಂಸಿತನೋಡಿ ದಿವ್ಯಮುನಿ ಪಾದಾಂಭೋಜಮಂ ಪೊರ್ದಿದಂ || ೧೧೯ ||

ಅನ್ನೆಗಂ ಬೆಂಬಱಿಯನುಟಿಯದೆ ಮುಟ್ಟಿವಂದೀ ಮುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟ ದುರಾತ್ಮ
ನಂ ವಿದಾರಿಸುವೆನೆಂದಾ ವಾನರಚರಾಮರಂಗಿ ಮುಳಿಸನುಟುವಂತು ಧರ್ವೋಪ
ದೇಶಂಗೆಯ್ದು ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನಂ ನೋಡಿ ನೀಮಿರ್ವರನೇಕಭವದೊಳೊರೊರ್ವರಂ
ವಧಿಯಿಸುತ್ತುಂ ಬಂದೆಂತಾನುಂ ಮನುಷ್ಯಾಯುಷ್ಯ ಬಂಧನುಂ ಪಡೆದು ಶ್ರಾವಸ್ತಿ
ಪುರದೊಳ್ ನೀಂ ಯಶೋದತ್ತನಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ಕರ್ವೋಪಶಮದಿಂ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ

ಕೈಕೊಂಡುಗ್ರೋಗ್ರ ತಪಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಂ ಕಾಶೀವಿಷಯದೊಳ್ ಧರಣೀಭೂಷಣಮೆಂಬ
ಸರ್ವತದ ಮೇಗೆ ಪ್ರತಿವಾಯೋಗದೊಳಿಪುದುಮಂದು ಬೇಡನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದೀ
ದೇವನುಂ ಮೃಗಯಾನಿಮಿತ್ತಂ ತೊಟಿಲುತ್ತುಂ ಬಂದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ನಿನ್ನಂ ಬಯ್ದು
ನುಡಿವುದುಂ ನೀನುಂ ಮಾನಕಷಾಯದಿಂ ಕಟಿದು ಜ್ಯೋತಿರಮರಗತಿವಡೆದಲ್ಲಿಂ
ಬಂದುವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನಾದೆ ಬೇಡನುಂ ಕಟಿದು ಕೋಡಗನಾಗಿ ಮುನಿಪ್ರಸಾದದಿಂ
ಮಹೋದಧಿವೆಸರ ದೇವನಾದನೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ದೇಶಿಕರಿಂ ಪೂರ್ವಭವ

ಕ್ಷೇಶಂಗಳನಜುದು ಕೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಿದಂ ವಿದ್ಯು ||

ತ್ವೇಶಂ ನಿಜ ತನಯಂಗೆ ಸು

ಕ್ಷೇಶಂಗರಸಂ ದಿವಕ್ಕೆ ಸಂದಂ ಕಡೆಯೊಳ್

|| ೧೨೦ ||

ಮತ್ತಿತ್ತ ವಾನರದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿ ಚಿರಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು—

ನವ ನಳಿನ || ಅವಚಟಿನಿಂದ್ರಿಯ ಸೌಖ್ಯವಿರೆಯೆ ವಿರಕ್ತಿಯಿಂ |

ದವನಿಯನಿತ್ತು ನಿಜಾತ್ಮಜಂ ಪ್ರತಿಬಿಂದುಗ ||

ವ್ಯವಹಿತ ಸೌಖ್ಯಮನೀವುದಂ ಜನನಂ ಪರಾ |

ಭವಿಸಿ ಭವೋದಧಿಯಂ ಮಹೋದಧಿ ದಾಂಟಿದಂ

|| ೧೨೧ ||

ತದಪತ್ಯಂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಪ್ಪ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಂಗಮಂಧ್ರಕಂಗಂ ಜರಾಪರಿಚಯದಿಂ
ಸಿರಿಯನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ದು ಕೊಟ್ಟು—

ಕಂ || ಪ್ರತಿಬಿಂದು ಜರಾಬಿಂದುಗ

ಳತರ್ಕ್ಕಬಲ ಕಾಲಪುರುಷನಿಂ ಸಮನಿಸೆ ಸಂ ||

ಸೃತಿಯಂ ನಿರ್ಮೂಲಿಸಿ ನಿ

ರ್ವೃತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಶ್ಯತಿಲಕ ಬಿಂದುವನಾಂತಂ

|| ೧೨೨ ||

ಮತ್ತಿತ್ತ ವಿಜಯಾರ್ಥನಗೋಪತ್ಯಕದಾದಿತ್ಯನಗರಮನಾಳ್ವ—

ಕಂ || ಮಂದರಮಾಲಿ ವಿಯಚ್ಚರ

ನಂದನೆ ಕಡುನೀಜಿ ಮೀಜಿ ಶಕ್ರನ ಶಚಿಯಂ ||

ಕಂದರ್ಪನ ರತಿಯಂ ತ

ನ್ನಂದಂ ತ್ರೀಮಾಲೆ ಮೀಜಿದಳ ಶೈಶವನುಂ

|| ೧೨೩ ||

ಆ ಖಚರಕನ್ಯಾ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಶ್ರೇಣಿಯ ಖಚರಕುಮಾರರುಂ
ವಿದ್ಯಾಧರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಪ್ಪಶನಿವೇಗ ತನೂಭವಂ ವಿಜಯಸಿಂಹನುಂ ಕಪಿಕೇತುಗ
ಳಪ್ಪ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಂಧ್ರಕರುಂ ಲಂಕಾಧಿಪನಪ್ಪ ಸುಕೇಶನುಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲಂಬ
ರಂಬರಚರಾಧಿರಾಜರ್ ಬಂದು ಪಂಚರತ್ನ ಖಚಿತ ಕಾಂಚನ ಮಂಚದೊಳ್ ಮಹಾ
ವಿಭೂತಿಯಿಂದಮಿರೆ—

ಕಂ || ಶ್ರೀಮಾಲೆ ಮಾಲೆ ಸೂಡಿದ

ಳಾ ಮನ್ಮಥರೂಪನಪ್ಪ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ವಿಯ ||

ದ್ವಾಮಿಗಿಡಲದನದರ್ಕು

ದ್ವಾಮ ಭುಜಂ ವಿಜಯಸಿಂಹನಾಹವಸಿಂಹಂ

|| ೧೨೪ ||

ನೆರೆದ ವಿಯಚ್ಚರರಿದಂ

ತಿರೆ ತಾನೆ ಕಡಂಗಿ ಪೊಂಗಿ ಮುಂದಲಿಯದೆ ಕಾ ||

ತರನೀಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆನೆಂದಾ

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯನಿರದೆ ಕಾಳಿಗಕ್ಕೊಡರಿಸಿದಂ

|| ೧೨೫ ||

ಆಗಳಂಧ್ರಕ ಸುಕೇಶರ್ ಕೀನಾಶರಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಮಸಗಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧನುಮಂ
ಶ್ರೀಮಾಲೆಯುಮಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಕಾದುವಾಗಳ್—

ಕಂ || ಅಂಧ್ರಕನಾಕಾಶಂ ನೀ

ರಂಧ್ರಮೆನಲ್ ಸುರಿದು ಸರಲ ಸರಿಯಂ ಜವನೀ ||

ತಂ ಧ್ರುವಮೆಂಬಿನಮಮರಪು

ರಂಧ್ರಿಯರಂ ವಿಜಯಿ ವಿಜಯಸಿಂಹಂಗಿತ್ತಂ

|| ೧೨೬ ||

ಅಂತು ಕಾಳಿಗಮಂ ಗೆಲ್ವು ಸುಕೇಶನುಂ ತಾನುಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಸಮರ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲಶನಿವೇಗಂ ಸುತನ ಸಾವಂ ಕೇಳ್ವು ಶೋಕ
ವೇಗದಿಂ ಕ್ರೋಧವೇಗಮತ್ಯಧಿಕಮಾಗೆ ಗಗನವೀಧಿಯೊಳ್ ಬಂದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರ
ಮಂ ಮೂವಳಸಾಗೆ ಮುತ್ತಿ ಪೊಲಮಟ್ಟು ಕಾದಿ ಯಮಮುಖಮನಂಧ್ರಕಂ ಪುಗು
ವುದುಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಸುಕೇಶರತಿಚಕಿತಚಿತ್ತರಾಗಿ ಪೋಗಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಿ
ರ್ಪುದುಮಶನಿವೇಗಂ ಸುಕೇಶನ ರಾಜಧಾನಿಯಪ್ಪ ಲಂಕೆಯಂ ನಿರ್ಘಾತಂಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ನಿಜ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪೋಗಿ ಕತಿಸಯದಿನದೊಳೊರ್ಮೆ ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರಭೂಮಿ
ಯೊಳಿದು ನೆಗೆದ ಮುಗಿಲಂ ನೋಡುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ—

ಸೃಷ್ಟಿ || ಘನಂ ಕರಗಿ ಕಂಡು ಕಂಡಶನಿವೇಗವಿದ್ಯಾಧರಂ ।

ಘನೋಪಲದ ಮಾಱ್ಕಿಯಿಂ ಕರಗಿ ತೃಷ್ಣೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ||

ಮನಸ್ವಿ ನಿಲವೇಟ್ಟು ತನ್ನ ಸುತನಂ ಸಹಸ್ರಾರನಂ ।

ಜನೇಂದ್ರ ಮುನಿರೂಪಮಂ ತಳೆದನಸ್ತು ಸಂತಾಪಮಂ

|| ೧೨೭ ||

ಅಂತಾತಂ ಜಾತರೂಪಧರನಪ್ಪುದುಮಿತ್ತು ಕೆಷ್ಟಿಂಧನುಂ ಮಧುಸರ್ವತದ
ಮೇಲೆ ಪುರಮಂ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಾಲೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸುಖಮಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಆ ಕ್ಷೋಣೀಶ್ವರ ವಲ್ಲಭೆ

ಋಕ್ಷಜ ಸೂರ್ಯಜ ತನೂಜರಂ ಪಡೆದು ಸರೋ ||

ಜಾಕ್ಷಿಯನನಂತರಂ ಶುಭ

ಲಕ್ಷಣೆಯಂ ಸೂರ್ಯಮಾಲೆಯಂ ಸತಿ ಪಡೆದಳ್

|| ೧೨೮ ||

ಆಕೆಯಂ ಮೇಘಪುರಮನಾಳ್ವ ಮೇರುಸುತನಪ್ಪ ಸಿಂಹಮರ್ದನಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೊ
ಡಾತಂ ಕರ್ಣಪರ್ವತದೊಳ್ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಮೆಂಬ ಪುರಮಂ ಮಾಡಿ ಮನೋ
ರಾಗದಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತು ಲ್—

ಕಂ || ಗಗನೇಚರ ಕೈರವ ಕುಲ

ಮೃಗಧರನೆನಿಸಿದ ಸುಕೇಶನಂಗನೆಗಾದರ್ ||

ಪಗೆಯನಗೆಯೆತ್ತಲಿಂದ್ರಾ

ಣಿಗೆ ಮಾಲಿ ಸುಮಾಲಿ ಮಾಲ್ಯವಂತ ಸುತರ್ಕಳ್

|| ೧೨೯ ||

ಅಂತವರ್ ನವ ಯೌವನ ಪ್ರಾಪ್ತರುಂ ಸಾಧಿತ ಸಕಲ ವಿದ್ಯರುಮವಾರ್ಯ
ವೀರ್ಯರುಮಪ್ಪುದಜ್ಞಂ ಮೆಚ್ಚಿದ ದೆಸೆಯೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಬಿಚ್ಚತಂ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತ
ಮಿರೆ ಸುಕೇಶನವರಂ ಕರೆದು ದಕ್ಷಿಣ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಪೋಗದಿರಿಮೆಂಬುದುಮವ
ರದೇಕಾರಣಮೆನೆ ಸುಕೇಶನಂತೆಂದಂ ತೋಯದವಾಹನನಿಂ ತೊಡಗಿ ನಮ್ಮನ್ವಯಾ
ಗತಮಪ್ಪ ಲಂಕಾಪುರಮನಶನಿವೇಗನೆಬಿಡುಕೊಂಡು ನಿರ್ಘಾತಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೊ
ಡವನನೇಕವಿದ್ಯೆಗಳಿನಾರ್ಗಂ ದುಷ್ಟವೇಶಮೆನೆ ಕಾಪಂಮಾಡಿ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದರ್
ನಾತಂ ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡೊಡೆ ಕೊಲ್ಲುಮೆಂದು ಬಾರಿಸಿದನೆಂಬುದುಮವರದರ್ಕೆ ಮನ
ದೊಳೆ ಕನಲ್ದು—

ಕಂ || ಇನ್ನೆವರಂ ಕುಲ ಪರಿಭವ

ಮನ್ನಿಮ್ಮಡಿ ಪೇಟದಿರ್ದಿರಾಲಿಸಿ ತಡೆದಂ ||

ದುನ್ನತಿ ಪಿಂಗುಗುಮೆಂದು

ತ್ವನ್ನ ಕ್ರೋಧರ್ ದವಾಗ್ನಿಯಂತುರಿದೆಟ್ಟಿರ್

|| ೧೩೦ ||

ಅಂತು ಕಲುಷ ವಶಗತರಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲ ಸಮೇತರಾಗಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂ
ಪೊಟಮಟ್ಟು ಮರುನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಂದಶಂಕಿತರ್ ಲಂಕೆಯಂ ಮುತ್ತುವುದುಂ—

ಕಂ || ಸೆರಗಂ ಬೆರಗಂ ಬಗೆಯದೆ

ಪುರಮಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ಕಾದಿ ಮಾಲಿಯ ಬಾಹಾ ||

ಪರಿಘ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರ ಹತಿಯಿಂ

ಸುರಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದನಾ ನಿರ್ಘಾತಂ

|| ೧೩೧ ||

ಘಾತಿಸಿ ರಣಮುಖದೊಳ್ ನಿ

ಘಾತನನವರೀಲ್ದು ಕೊಂಡು ಲಂಕಾಪುರಮಂ ||

ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಿಂ ಪಿತ್ಯ

ಮಾತ್ಯಗಳಂ ಬರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಸುಖದಿಂದಿದರ್

|| ೧೩೨ ||

ಅಂತು ಪಗೆಯನಗೆಯುತ್ತಿ ಕಳೆದು ಕುಲಪರಿಭವಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ—

ಕಂ || ಉಭಯ ಶ್ರೇಣಿಯ ಖಚರ

ಪ್ರಭುಗಳ¹ನದಟಲೆದು ಕಪ್ಪಮಂ ಕೊಂಡು ಮಹಾ ||

ವಿಭವಮನೊಳಕೊಂಡರ್ ಪು

ಣ್ಯಭಾಗಿಗಳ್ ಬಾಹುವೀರ್ಯಮನಿವಾರ್ಯಮೆನಲ್

|| ೧೩೩ ||

ಅಂತು ಕೆಲವುಕಾಲಂ ಪೋಪುದುಮವರ ತಂದೆ ಸುಕೇಶನಧಿರಾಜ ಯುವ
ರಾಜಪಟ್ಟಮನವರ್ಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಂಬೆರಸು ತಪಸ್ಸನ್ನಪ್ಪುದುಂ ಮತ್ತಿತ್ತಲ್ ರಥ
ನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮನಾಳ್ವ ಸಹಸ್ರಾರ ಖಚರವಲ್ಲಭಂ ನಿಜಮಹಾದೇವಿಗಳವಸಿ
ಱಕೊಳಿಂದ್ರನ ವಿಭೂತಿಯಂ ನೋಟ್ಟಿ ಬಯಕೆ ಸಮನಿಸುವುದುಂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ತದ್ವಿ
ಭೂತಿಯಂ ತೋಜಿ ಬಯಕೆಯಂ ತೀರ್ಚಿ ನವಮಾಸಮಪ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಜನಿಯಿಸೆ ತನಯಂ ಬಾಂಧವ

ಜನಮಿಂದ್ರ ವಿಭೂತಿಯಂ ತದಂಬಿಕೆ ಮುನ್ನಂ ||

ಮನದೊಳ್ ಬಯಸಿದುದಱಿನಿಂ

ದ್ರನೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸೆ ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವಮಂ

|| ೧೩೪ ||

ಆತನನುಕ್ರಮದಿಂ ಬಳೆದು ನವ ಯೌವನ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ಸಾಧಿತ ಸಕೆಲ ವಿದ್ಯ
ನುಭಯಶ್ರೇಣಿಯಂ ಬಾಯ್ಕೊಳಿಸಿ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದಮಂ ಪಡೆದು ತನ್ನ ವಿಜ

ಯಾರ್ಥನಗಮಂ ನಾಕಮೆಂದು ತನ್ನ ಖಚರ ಕಾಂತೆಯರ ನೂರ್ವಶಿ ರಂಭೆ ಸುಕೇಶಿ
ಯರೆಂಬ ದೇವಕಾಂತೆಯರೆಂದು ತನ್ನ ವಾರಣಮನೈರಾವಣಮೆಂದು ತನ್ನಶ್ವಮ
ನುಚ್ಚಿಶ್ಚವಮೆಂದು ತನ್ನನುಚರನಂ ಹರಿಣಕೇಸರಿವೆಸರ ಪಡೆವಳನೆಂದು ತನ್ನ
ಗಾಯಕರಂ ತುಂಬುರು ನಾರದರೆಂದು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಪುರುಷರಂ ಲೋಕಪಾಲಕ
ರೆಂದು ತನ್ನ ಸಭೆಯಂ ಸುಧರ್ಮಮೆಂದು ತನ್ನ ಸೇನೆಯಂ ದೇವಸೇನೆಯೆಂದು
ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯಾಯುಧಮಂ ಕುಲಿಶಾಯುಧಮೆಂದು ತನ್ನ ವಿಮಾನಮಂ ಋತು
ವಿಮಾನಮೆಂದು ತನ್ನ ಪುರೋಹಿತರನಶ್ವಿನ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟವಸುಗಳೆಂದು ತನ್ನ ಕಿನ್ನರ
ಪುರದವರ್ಗಗಳಂ ಕಿನ್ನರರೆಂದು ತನ್ನ ಗಂಧರ್ವಪುರದವರ್ಗಗಳಂ ಗಂಧರ್ವರೆಂದು
ತನ್ನ ಯಕ್ಷಪುರದವರ್ಗಗಳಂ ಯಕ್ಷರೆಂದು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿ
ಯೆಂದು ತಾನಿಂದ್ರನಲ್ಲದೆಯುಂ ತನ್ನನಿಂದ್ರನಾಗೆ ಬಗೆದು ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಣಾಸಿರಮಂತಃ
ಪುರಕ್ಕಧಿಪನಾಗಿ ಪುರಾಕೃತ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರೆ—

ಉ || ಮಾಲಿಗೆ ಕಪ್ಪಮಿಾವ ಖಚರರ್ ಪಿಡಿದಿಂದ್ರನ¹ನೀಯದಾಜ್ಞೆಯಂ |
ಪಾಲಿಸಲೊಲ್ಲದೇಳಿಸುವುದುಂ ಚರರಿಂದಜುದುಗ್ರ ಕೋಪಮು ||
ನ್ಮೀಲಿಸೆ ಮೇಱಿದಪ್ಪಿದ ಬಲಂಬೆರಸಿಂದ್ರನನಾಗಳುಂತೆ ನಿ |
ಮೂಲಿಸಲೆಂದು ಕೇಱು ನಡೆದೆಯ್ವಿದನಾ ವಿಜಯಾರ್ಥಶೈಲಮಂ || ೧೩೫ ||

ಅಂತು ತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದ ಸುಮಾಲಿ ಮಾಲ್ಯವಂತರುಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧನ ಮಕ್ಕ
ಳಪ್ಪ ಋಕ್ಷಜ ಸೂರ್ಯಜರುಂ ಪೆಱಿರಱಿಕೆಯ ನಾಯಕರುಂ ಬೆರಸಸಂಖ್ಯಾತ
ಸೇನಾಸಮನ್ವಿತನೆತ್ತಿ ಬರ್ಪುದನಿಂದ್ರಂ ಕೇಳ್ವ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದಿಂದಿದಿರೆತ್ತಿ
ಬಂದೈರಾವಣಾರೂಢಂ ಲೋಕಪಾಲ ಪುರಸ್ಸರಂ ಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದುದುಂ—

ಕಂ || ಮಾಲಿ ಮುಳಿಸಿಂದಮಿಂದ್ರನ
ಮೇಲೆ ನಿಶಾತಾಸ್ತ್ರ ವರ್ಷಮಂ ಕಱಿವುದುಮಾ ||
ಮಾಲಿಯನಿಂದ್ರಂ ದಿವ್ಯ ಶ
ರಾಲಿಯನೆಚ್ಚಂತಕಂಗೆ ಬಾಣಸು ಗೆಯ್ದುಂ || ೧೩೬ ||

ಅದಂ ಕಂಡು ಸುಮಾಲಿ ಮಾಲ್ಯವಂತರುಂ ಋಕ್ಷಜ ಸೂರ್ಯಜರುಂ ಪೆಱಿರು
ಮಱಿಕೆಯ ನಾಯಕರುಂ ಬಿಱಿತೋಡಿವೋಗಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂ ಪೊಕ್ಕರಾಗ
ಳಪಹಾರ ತೂರ್ಮಮಂ ಪೊಯಿಸಿ—

ಕಂ || ಪ್ರಥಿತ ಪೃಥುಭುಜ ಸಹಾಯಂ

ಮಧಿಯಿಸಿ ರಿಪುಬಲಮನಾಜಯೋಳ್ ಪೂರ್ಣ ಮನೋ ||

ರಥನಿದಿಗೊಳಿ ಪೌರಜನಂ

ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ

|| ೧೩೭ ||

ಅಂತು ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡು ಯಕ್ಷಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿಶ್ವಾವಸುಗಂ ರೋಹಿಣಗಂ
ಪುಟ್ಟಿದ ವೈಶ್ರವಣಂಗೆ ಲೋಕಪಾಲವೆಸರ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ಯಮಧರನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂಗೆ ಲೋಕಪಾಲವೆಸರನಿತ್ತು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮತ್ತಂ ತನ್ನನಿಂದ್ರನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಸುಖಮಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೋಳ್ ಸಂ

ಪ್ರೀತಿ ಪೊದಟ್ಟಿರೆ ಸುಮಾಲಿ ಖೇಚರ ಪತಿಗಂ ||

ಪ್ರೀತಿಮತಿಗಂ ಜಗದ್ವಿ

ಖ್ಯಾತಂ ರತ್ನಶ್ರವಂ ತನೂಭವನಾದಂ

|| ೧೩೮ ||

ಆತನತಿಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರಮೆಂಬ ಮಹಾಗಹನದೊಳ್ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ
ಸಾಧಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಟಿಗಳಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ಕೌತುಕಮಂಗಳ
ಪುರಮನಾಳ್ವಂ ವೈಮುಖಾನುವೆಂಬಂ ವೈಮುಚರಂ ನಿಜ ತನೂಜೆಯಪ್ಪ ಕೈಕಸಿ
ಯೆಂಬ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ದಿವ್ಯಮುನಿಮುಖ್ಯರಾದೇಶದಿಂ ತನಗೆ ತಂದು ಕುಡು
ವುದುಮಲ್ಲಿಯೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರಮೆಂಬ ಪೊಲಿಲಂ ಮಾಡಿಸಿ ಪಿತೃಮಾತೃ
ಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳಾಕೆಯಂ ಮದುವೆನಿಂದು ನಿರಂತರೋತ್ಸವ
ದಿನಿರ್ಪುದುಮೊಂದು ದಿವಸಮಾ ಕೈಕಸಿ ಚತುರ್ಥಸ್ನಾನಾನಂತರಂ ನಿಜಮನೋ
ವಲ್ಲಭನ ಸೂಲಿಗೆ ವಂದು—

ಕಂ || ಹರಿಯಂ ಹಿಮಕರನಂ ಖರ

ಕರನಂ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ಕನಸಿನೊಳಾ ||

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಕಂಡು ಗೃಹವನ

ಮರಾಳ ಸಾರಸ ರವಂಗಳಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತಲ್

|| ೧೩೯ ||

ಅಂತುಪ್ಪವಡಿಸಿ ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನನುಕ್ರಮಂದಪ್ಪದಱಿಪುವುದುಂ—

ಮ || ಭರತಾರ್ಥಕೃಧಿರಾಜನಪ್ಪ ಸುತನಂ ಪೆತ್ತಪ್ಪೆ ತನ್ನಂಗಿ ಕೇ |

ಸರಿಯಂ ಕಂಡುದರಿಂ ಕಲಾಕುಶಲನಂ ತತ್ಪಜ್ಞನಂ ಪೆತ್ತಪ್ಪೆ ||

ಹರಿಣೀಲೋಚನೆ ನಿಶ್ಚಯಂ ಕನಸಿನೊಳ್ ಶೀತಾಂಶುವಂ ಬಾಲ ಭಾ |

ಸ್ಮರನಂ ಕಂಡುದಱಿಂದಮಿಂದಱಿಯೆ ಪೇಟ್ಟಿಂ ತತ್ಥಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ || ೧೪೦ ||

ಅಂತು ರತ್ನಶ್ರವಂ ಶುಭಸ್ವಸ್ವ ಫಲನಿರೂಪಣಂ ಮಾಲ್ಪಿದುಮಾ ನಿತಂಬಿನಿ
ನಿರವಧಿ ಪ್ರಮೋದಮಂ ತಳೆದು ಯಥಾಕ್ರಮದಿನನುದಿನಂ ಗರ್ಭಂ ಬಳೆಯೆ
ವಳೆಯೆ—

ಕಂ || ಅಲಸುವುದಿಲ್ಲಾಗುಳಿಕೆಯ

ಪೊಲಸಿಲ್ಲ ಬಬಿಲ್ವುದಿಲ್ಲ ಕೃತತೆಯ ದೆಸೆಯಿ ||

ಲ್ಲಲಘುಪರಾಕ್ರಮಿ ಬಸಿಹೋಳ್

ನೆಲಸಿದ ಮೆಯ್ಯಲಿ ತನೂಜನೆಂದಲಿ ಪುವವೋಲ್ ||

|| ೧೪೧ ||

ಹೂಂಕಾರ ಪೂರ್ವಕಂ ಕ

ಣ್ಣಂ ಕೆಚ್ಚನೆ ಗೆಯ್ಯು ದೆಸೆಗಳಂ ನೋಟ್ಟುಳ್ ಮ ||

ತ್ತಂ ಕೂರಸಿಯೋಳ್ ನಿಜಮುಖ

ಪಂಕಜಮಂ ಸುತನ ದರ್ಶನಂ ಸೂಚಿಪವೋಲ್ ||

|| ೧೪೨ ||

ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲ

ಪರಿರಕ್ಷಣ ದಕ್ಷನೀ ತನೂಭವನೆಂಬೀ ||

ಪರಮೋತ್ಸವಮಂ ಪೇಟ್ಟಂ

ತಿರೆ ಪುರದೊಳ್ ಕುಸುಮವೃಕ್ಷಿ ಕಜಿದುದು ನಿಚ್ಚಂ ||

|| ೧೪೩ ||

ಚ || ರಣ ರಸಿಕಂ ಜಗದ್ವಿಜಯಿ ಪೇಚರ ಕಾಂತೆಯ ಗರ್ಭದರ್ಭಕಂ |

ರಣದೊಳನೇಕ ವೈರಿನ್ಯಪರಂ ತವೆ ಕೊಂದು ತದೀಯ ಮಾಂಸದಿಂ ||

ತಣಿಪುಗುಮೆಮ್ಮನೆಂದು ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ಪಜಿಗುಟ್ಟಿ ಬಿಚ್ಚತಂ |

ಕುಣಿದುವು ಭೂತಕೋಟಿ ಗಗನೇಚರ ವಲ್ಲಭ ರಾಜಧಾನಿಯೋಳ್ || ೧೪೪ ||

ಇಂತಿವಟ ತೋರ್ಕೆಯಿಂ ಗರ್ಭದರ್ಭಕನಳುರ್ಕೆಯುಮದಟುಮಖಿಲ ಜನ
ಪ್ರತೀತಮಾಗೆ ನವಮಾಸಂ ನೆಜೆಯೆ ಕೂಸಂ ಪೆತ್ತು ದಶಮ ದಿನದೊಳ್ ಭೀಮ
ನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಂ ಕೊಟ್ಟ ನವ ಮುಖ ರತ್ನ ಭೂಷಣದ ಮಾಣಿಕಂಗಳೊಳಾತನ
ಮುಖಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸೆ ದಶಮುಖನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಮತ್ತಂ ಭಾನುಕರ್ಣನುಂ
ಚಂದ್ರನಖಿಯುಂ ವಿಭೀಷಣನುಮೆಂಬ ಮಕ್ಕಳನನುಕ್ರಮದಿಂ ಪೆತ್ತೊಡವರ್ ಬಳೆದು
ಶೈಶವಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಪ್ರಭು ಮಂತ್ರೋತ್ಸಾಹ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಮೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ
ಮೂವರುಮಖಿಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಾವಾರ ಪಾರಗರೊಂದುದೇವಸಮಾಸ್ಥಾಯಿಕಾ ಮಧ್ಯ
ನಾಯಕ ರತ್ನಂಗಳಂತಿರ್ದ ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ || ಶ್ರವಣಾನಂದಮನುಂಟುಮಾಡೆ ಮಣಿಘಂಟಾ ನಿಸ್ಸನಂ ಕೇತು ಪ |
 ಲ್ಲವ ಹಸ್ತಾಭಿನಯಂಗಳಂ ಮಣಿ ವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಗಳ್ ಬೀಜಿ ವೈ ||
 ಶ್ರವಣಂ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲುಳಂ ಕೆದಜಿ ಭೂಷಾ ಪಂಚರತ್ನಾಂಶುಗಳ್ |
 ದಿವಿಜೇಂದ್ರಂ ಖಚರೇಂದ್ರನಲ್ಲನೆನೆ ಪೋಗುತ್ತಿದನಾಕಾಶದೊಳ್ || ೧೪೫ ||

ಅಂತಾತಂ ತೃಣೇಕೃತ ತ್ರಿಭುವನನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಿಪುದುಂ ದಶಗ್ರೀವನುದ್ಗ್ರೀ
 ವನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಿಪರ್ವತನೇತ್ತಣಾತನೆಂಬುದುಂ ಕೈಕಸಿ ದಶಮುಖಂಗಿಂತೆಂದಳೇ
 ತನೆಮ್ಮಕ್ಕನ ಮಗಂ ಪೈಶ್ರವಣನೆಂಬನುಭಯ ಶ್ರೇಣಿಗರಸನಪ್ಪಿಂದ್ರನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾ
 ಧರಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಪಿರಿಯ ಮುತ್ತಮ್ಮನಪ್ಪ ಮಾಲಿಯಂ ಕೊಂದು ನಮ್ಮನ್ನಯ
 ದಿಂ ಬಂದ ಲಂಕೆಯಂ ಕೊಟ್ಟೊಡೀತನದನಾಳುತ್ತಿಪರ್ವತಮುಮಿತಾತಂಗೆ ಭೀತ
 ರಾಗಿರ್ಪೆವೆಂದು ದುಃಖಂಗೆಯ್ಯೆ ವಿಭೀಷಣಂ ಬಾರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಪಗೆಯಂ ಬಗೆದಂತೆ
 ತೀರ್ಚಿ ದಶವದನಂ ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷಮಂ ಮಾಡಲಾರ್ಕುಮನ್ನೆಗಂ ನಮ್ಮ
 ಕುಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಸಾಧಿಸುವೆವೆಂದು ತಾಯ್ಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ರುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತ
 ದೊಳ್—

ಕಂ || ಪಿತೃ ಮಾತೃ ಪಿತಾಮಹರ್ಗಾ
 ನತರಾಗಿ ಪಿಶಾಚ ಭೂತ ಕೋಟೆಯಿನತ್ಯ ||
 ದ್ಭೃತಮನರಣ್ಯಮನಪ್ರತಿ
 ಹತ ಶೌರ್ಯರ್ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕರಚಲಿತ ಧೈರ್ಯರ್ || ೧೪೬ ||

ಆ ಸಾಹಸಿಕರ್ ತತ್ತಾ
 ಭ್ಯಾಸಮನೊಡರಿಸುವ ಮುನಿಯಮೋಲ್ ಪೂಣ್ಡನ್ಯ ||
 ವ್ಯಾಸಂಗಂ ಕಿಡೆ ಪಲ್ಯಂ
 ಕಾಸನದೊಳ್ ಮೂವರುಂ ಯಥಾಕ್ರಮಮಿದರ್ || ೧೪೭ ||

ಅಂತು ದಶಕೋಟಿ ಮಂತ್ರದೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಪೋಡಶಾಕ್ಷರ ಮಹಾವಿದ್ಯೆ
 ಯಂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಪುದುಂ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪನಾದೃತನೆಂಬ ದೇವಂ
 ಭೌಮ ವಿಹಾರದಿಂ ಬಂದವರಂ ಕಂಡು ವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆ ವಿಘ್ನ ಹೇತುಗಳಪ್ಪನೇಕ
 ವಿಧ ವಿಕುರ್ವಣೆಯಂ ವಿಗುರ್ವಿಸೆಯುಮವರ್ ಮಂದರದಂತಚಲಿತ ಧೈರ್ಯರಾಗಿದರ್
 ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಸಾಧಿಸಿ ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯರ್ ಪಂಚ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿದಿಂಬಟಾಯಂ—

ಕಂ || ಆವಿಷ್ಕೃತ ನಿಯಮಂ ತ್ರಿದಿ
 ನಾವಧಿಯೊಳಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ ನಿಲಯಂ ವಿದ್ವಿ ||
 ಡ್ವೀವಾಕರ್ಷಣ ಪಟುವಂ
 ರಾವಣನುಗ್ರಾಸಿ ರತ್ನಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಂ || ೧೪೮ ||

ಅಂತು ಚಂದ್ರಹಾಸಮಂ ಸಾಧಿಸಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭವೆಂಬ ಪೊಲಿಲಂ
ಮಾಡಿ ನಿಜ ಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಬಂಧುಜನಮಂ ಬರಿಸಿ—

ಕಂ || ಪಲವುಂವಿದ್ಯೆಯೊಳಂ ಭುಜ
ಬಲದೊಳವಿಾ ದೊರೆಯರಾರುಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಸುಹೃ ||
ತ್ಕುಲಮಂ ಪಾಲಿಸುವಸುಹೃ
ತ್ಕುಲಮಂ ಸಾಧಿಸುವ ಮನದಳುಕೆಯನಿದರ್ || ೧೪೯ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತ ಸುರಸಂಗೀತಕಪುರ ಪ್ರಧಾನಂ ಮಯಂ ತನ್ನ ಮಗಳಪ್ಪ
ಮಂಡೋದರಿಯಂ ನೈಮಿತ್ತಿಕಾದೇಶದಿಂ ವಿಮಾನಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಚರ ನಿರೂ
ಪಿತಮಪ್ಪ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭ ನಗರಕ್ಕೆ ವಂದು ದಶವದನಂಗೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ
ಮದುವೆಯಂ ಮಾಟ್ಟಿದುಮನಂತರಂ ಮಯ ಮಾರೀಚಾದಿಗಳಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳಿಸಿ
ಬಲಿಯಂ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ವಿಗುವಿಸಿ ನೋಡಿ ಹರ್ಷದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಭೌಮ
ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಂ ಮೇಘಶೃಂಗವೆಂಬ ನಗ ನಿತಂಬದಂಬುಜ ಷಂಡದೊಳ್
ಪದ್ಮೆಯುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಯುಮಶೋಕಲತೆಯುಂ ಮೊದಲಾದಱುಸಾಸಿರ್ವರ್ ಕನ್ನೆ
ಯರ್ ನೀರಾಟಮನಾಡುವುದಂ ಕಂಡು ಮನಂಗೊಂಡಾಕೆಗಳಂ ಗಾಂಧರ್ವ
ವಿವಾಹದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಗೆವುದುಂ ಕನ್ನೆಯರಿನಾ ವಾರ್ತೆಯನವರಯ್ಯನಪ್ಪ ಸುರ
ಸುಂದರಂ ಕೇಳ್ವ ಕನಕಮಾಲಂಬೆರಸು ಮೇಲೆತ್ತಿಒರ್ಪುದುಂ ಕಾದಿ ನಾಗಪಾಶದಿಂ
ಕಟ್ಟಿ ಕೊಲಲೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆದುದರ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ—

ಕಂ || ಅನಿಬರ್ ಕನ್ನೆಯರುಮನಾ
ಜನಪತಿ ಪರಿಣಯನ ವಿಭವದಿಂದೀಯೆ ದಶಾ ||
ನನನೊಸೆದು ಮದುವೆನಿಂದಾ
ತ್ಮನಗರಮಂ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂ || ೧೫೦ ||

ಅಂತು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭ ನಗರಕ್ಕೆ ವಂದು ಕುಂಭಪುರದ ಮಹೋದರಂಗಂ
ಸುರೂಪೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ವಿದ್ಯುದ್ವೇಗೆಯಂ ಭಾನುಕರ್ಣಂಗೆ ಮದುವೆಮಾಟ್ಟಿದು
ಮಾತನಾಕೆಗತಿ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿ ಕುಂಭಪುರದ ಮಾತುಗಳನಾಗಳುಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೇಳುತ್ತ
ಮಿದೋಢಾತಂಗೆ ಕುಂಭಕರ್ಣಾಭಿಧಾನಮಾಯ್ತು ಮತ್ತಂ ಜ್ಯೋತಿಃಪ್ರಭ ಪುರಮ
ನಾಳ್ವ ಶುದ್ಧಕಮಲಂಗಮಾನಂದಮಾಲೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ರಾಜೀವಸರಸೆಯೆಂಬ ಕನ್ಯೆ
ಯಂ ವಿಭೀಷಣಂಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಸುಖದಿನಿರೆ—

ಕಂ || ಮಂಡೋದರಿ ಪಡೆದಳ್ ಮು
ನ್ನಿಂದಗಿಯಂ ಬಲಿಕೆ ಮೇಘವಾಹನನಂ ಶ ||

ತ್ರುಂದಮರನಮಿತ ಬಲರಂ

ನಂದನರಂ ಖೇಚರಾನ್ವಯಾನಂದನರಂ

|| ೧೫೧ ||

ಅವರಾಶಾ ದಂತಿಗೆ ನಿ

ಗ್ಗವಂಗಳಾದಂತೆ ತನಗೆ ನೆರವಾಗೆ ಮಹೋ ||

ತ್ಸವಮನದೇಂ ತಳಿದನೊ ಖಚ

ರ ವಲ್ಲಭಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಕುಲ ಪರಿಭವಮಂ

|| ೧೫೨ ||

ಉ || ಲಂಕೆಯನನ್ವಯಾಗತಮನೆಮ್ಮ ಪಿತಾಮಹನಪ್ಪ ಮಾಲಿಯಂ |

ಮುಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಕೊಂದೆಟೆದುಕೊಂಡನನಿಕ್ಕಿದೊಡೆನ್ನ ಬಾಹುವೀ ||

ರ್ಯಂ ಕಡು ನೊಚ್ಚಿತಕ್ಕುಮೆನುತುಂ ಮನದುಮ್ಮಳದಿಂ ಕನಲ್ಪು ವೀ |

ತಾಂಕುಶನೆತ್ತಿದಂ ಮುಳಿದು ಲಂಕೆಗನೂನ ಬಲಂ ದಶಾನನಂ || ೧೫೩ ||

ಅಂತು ಮಹಾಬಲ ಸಹಿತನಾಗಿ ಲಂಕೆಗೆತ್ತುವುದುಂ ವೈಶ್ರವಣನದಂ ಕೇಳ್ವ
ತಾನುಮಿದಿರೆತ್ತಿ ಬಂದುಭಯಬಲಮುಂ ತಾಗಿ ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ ಧನದ, ಏಶವದನ
ನಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದು ನೀಂ ಮದೀಯ ಜನನಿಯನುಜೆಯ ತನುಜನಪ್ಪದರಿಂ ನಿನ್ನೊ
ಳನಗೆ ಕಾಳೆಗಮುಚಿತಮಲ್ಪು ತೊಲಗಿ ಪೋಗೆಂಬುದುಂ ದಶವದನಂ ನಸುನಕ್ಕು
ಕಲಹಕ್ಕೆ ವಂದು ನಣ್ಣುದೋಪೋಡವಸರಮಲ್ಪು ಕೈದುಗೆಯ್ಯೆಂದು ಕಡುಕೆಯ್ದು
ನಿಲ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಮುನಿಸಿಂದಿಸೆ ವೈಶ್ರವಣಂ

ದನುಜನದಂ ಕಡಿದು ಕಳೆದು ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿನಾ ||

ತನ ತಲೆಯುಮನಿರ್ಬಗಿಯ

ಪ್ಪಿನಮೆಚ್ಚಂ ಮೂರ್ಛಿವೋಗಿ ಬೀಲ್ತುರ್ಪಿನೆಗಂ

|| ೧೫೪ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛಿವೋದನಂ ವಿಯಚ್ಚರಾನುಚರರ್ ವಿಮಾನದೊಳಿಟ್ಟು ವಿಜ
ಯಾರ್ಥನಗಕ್ಕುಯ್ಯುದುಂ ದಶಾನನಂ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಜಯ
ಪತಾಕೆಯನೆತ್ತಿಸಿ ನಿಜ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಸೇನಾಮುಖದೊಳ್ ಭಂಗಮ

ನಾನೆಯ್ದಿದನೆಂದು ವಿಶ್ರುತಂ ವೈಶ್ರವಣಂ ||

ಮಾನಧನಂ ವೈರಾಗ್ಯ

ಧೀನ ಮನಂ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ

|| ೧೫೫ ||

ಅಂತು ನಿಶ್ಯಲ್ಯನಾಗಿ ವಿನಯಂಧರ ಚಾರಣರ ಸಮಾಸದೊಳ್ ತಪಂಗೈಯ್ದ
ಪವರ್ಗಶ್ರೀಯನಾಲಿಂಗಿಸಿದನಿತ್ತ ದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರ ವೇಳಾ ನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪ ಇಂದ್ರನ
ಸಾಮಂತರೆಲ್ಲರುಮಂ ಬಾಯ್ಕೀಳಿಸಿ ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ ಹಸ್ತ ಪ್ರಹಸ್ತ ಸುವಾಲಿ
ಮಾಲ್ಯವಂತ ಪ್ರಮುಖ ಸಹಿತಂ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಮಹಾಬಲಂಬೆರಸು
ಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂ ನಡೆದು—

ಕಂ || ಬಡಗಣ ದೆಸೆಯಂ ಸಾಧಿಸ
ಲೊಡರಿಸಿ ಭೂಚರ ವಿಯಚ್ಚರೇಶ್ವರರಂ ತ ||
ನ್ನಡಿಗಿರಗಿಸಿ ದತಕಂತಂ
ಪಡೆದಂ ದೆಸೆವೆಣ್ಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಮಣಿಕಂತಿಕೆಯಂ || ೧೫೬ ||

ಅಂತು ನಿಖಿಲ ರಾಜಕಮನದಿಸಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು ಕೈಲಾಸನಗದ ಸಮ್ಮೇದ
ಗಿರಿಯ ನಡುವಣ ಸುರದಾರು ವನೋಪಕಂತದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟೆರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ದೆಸೆ ಕಿವುಡುವೀಲ್ಪಿನಂ ತೆರೆ
ಮಸಗಿದ ಮುನ್ನೀರ ಪೆರ್ಚಿದುಳ್ಳೊಳಮಂ ಬೆ ||
ರ್ಚಿಸಿ ಕಾರಮುಗಿಲ ಮೊಳಗಂ
ಮಸುಳಿಸಿ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತು ಬೃಂಹಿತಂ ಕಾನನದೊಳ್ || ೧೫೭ ||

ಆ ನಿನದಂ ಕಿವಿಗೈಯ್ದರೆ
ದಾನವಪತಿ ಭದ್ರಗಜದ ಬೃಂಹಿತಮೆಂದಾ ||
ಕಾನನಮಂ ಪುಗುತಂದು ಮ
ದಾನೇಕಪದೊಂದು ಸಿರಿಯ ಕಡುಸಂ ಕಂಡಂ || ೧೫೮ ||

ಆ ಕಾಡಾನೆಯ ಕಡುಸಿನ ನಡುವೆ—

ಚ || ಬೆದಲಿ ಮನಂ ವನಸ್ಥಲದೊಳೊಂದಿಭಮಿದುರ್ದಮ ಮೂರ್ಧ ಪಿಂಡಮ |
ಲ್ಲಿದು ಶಿಖರಸ್ಥಲಂ ನಿಟಲವಲ್ಲಿದು ಪಾಸಲಿ ಕರ್ಣತಾಳಮ ||
ಲ್ಲಿದು ಚಲ ಪಕ್ಷಸಂಹತಿ ಮದಸ್ಸವಮಲ್ಲಿದು ನಿರ್ಝರ ಪ್ಲವಂ |
ಮದಗಜವಲ್ಲಿದಿಂದ್ರನೊಳಿದಿರ್ಚಿದ ನೀಲ ನಗೆಂದ್ರಮೆಂಬಿನಂ || ೧೫೯ ||

ಅಂತಿದರ್ ಸಕಲ ಶುಭಲಕ್ಷಣಾಕಾರಮುಮತ್ಯಾಯತ ಕರಮುಮಿಂದ್ರನೀಲ
ಚ್ಛಾಯಮುಂ ಮಹಾಕಾಯಮುಮಪ್ಪ ಭದ್ರಗಜಮುಂ ಕಂಡು ಮನದೆ ಕೊಂಡೆ
ನಗೆ ಪಟ್ಟವರ್ಧನಮಾಗಲಿದುವೆ ತಕ್ಕುದೆಂದು ಮುನ್ನಮಿಂದ್ರಂಗಂ ಪಿಡಿಯಲೀಯ
ದತಿವರ್ತಿಯಂ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವಿದ್ಯೆಯಿನಶ್ರಮದೊಳೆ ಪಿಡಿದಾ ಮಹಾಗಜ

ಮಂ ತ್ರಿಜಗದ್ಭಾಷಣ ನಾಮಧೇಯಂಮಾಡಿ ಬೀಡಿಂಗಿ ಮಗುಟಿ ಬರ್ಪುದುಮಾ
ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ನೆತ್ತರ ಪನಿಗಳ್ ಮೆಯ್ಯೊಳ್
ಪತ್ತಿರೆ ಭೋರೆಂದು ಬಂದು ಗಗನಸ್ಥಲದಿಂ ||
ಮತ್ತೊರ್ವಂ ದೂತಂ ಚಲ
ಚಿತ್ತಂ ಸರ್ವಾಂಗ ವಿನಯ ವಿನಮಿತನಾದಂ || ೧೬೦ ||

ಆಗಿ ದೇವ ಶಾಖಾಬಲಿಯೆಂಬೆನಾಂ ವಾನರಧ್ವಜಾನುಚರನೆಂ ಸೂರ್ಯಜನುಂ
ಯಕ್ಷಜನುಂ ನಿನ್ನಾಚ್ಚೇಯಂ ನೆರಂಬಡೆದು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಿಂದೆತ್ತಿ ಪೋಗಿ ನಿಜಾ
ನ್ವಯಾಗತಮಪ್ಪ ಕೆಷ್ಟಿಂಧಪುರಮಂ ಕೊಳಲೆಂದು ಪರಿದು ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುದುಂ
ಪೊಟಮಟ್ಟು ಕಾದಿ —

ಕಂ || ವಿಜಿಗೀಷು ಬಲ್ಪಿನಿಂ ಋ
ಕ್ಷಜನಂ ಸೆಜಿವಿಡಿಯೆ ಕಂಡು ಕಾಯ್ದೆಡಲಿದ ಸೂ ||
ರೈಜನಂ ಪುಣ್ಣಡಿಸಿದನೇ
ನಜೇಯ ಭುಜಬಲನೊ ಸಮರದೊಳ್ ಯಮರಾಜಂ || ೧೬೧ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸೂರ್ಯಜನಂ ನಮ್ಮವರ್ ಮಗುಟಿಯೆಮ್ಮನಗರಕ್ಕೆ ನೆಗಪಿ
ಕೊಂಡು ಪೋದರಾನುವಿಾ ತೆಲಿನಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಲಿಪಲ್ ಬಂದೆನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಉ || ಆ ನುಡಿಗಳ್ಳು ಸೈರಿಸದೆ ಕಾಲಿಡಲಾಗಸವೆಯ್ದದೀ ಮಹಾ |
ಸೇನೆಗೆನಲ್ ಜವಂಗಿಡಿಸಲಾ ಜವಕ್ಕ ಪರಿಯಿಟ್ಟು ಮುತ್ತಿದಂ ||
ಪೋ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಕೆಷ್ಟಿಪುರ ಗೋಪುರಮಂ ಬಿಡೆ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತೆ ನಾ |
ನಾನಕ ನಿಸ್ಸನಂ ದರ ದಿಶಾನನಮಂ ಮುಳಿಸಿಂ ದಶಾನನಂ || ೧೬೨ ||

ಅದಂ ಕಂಡು ಮಾಮಸಕಂಗೊಂಡು ಜವನ ನಾಯಕಂ ಸಾಟೋಪನೆಂಬನಾ
ಟೋಪಂಗಿಡದೆ ಪೊಟಮಟ್ಟು ನೆರೆದು ನಿಲ್ವುದುಮವಂಗಿ ಭಂಗಮಂ ಖರ ದೂಷ
ಣರ್ ಪಡೆವುದುಮದಂ ಯಮಂ ಕಂಡು ಸಮರ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಪೊಟಮಟ್ಟು ತಾಗಿ
ದಶಮುಖನ ಶಿಲೀಮುಖಕ್ಕೆ ಸುಗಿದು ಸಮರಮುಖ ಪರಾಜ್ಞುಖನಾಗಿ—

ಕಂ || ಅತಿ ಜಂಘಾಲಂ ಭಯ ಕಂ
ಪಿತ ತನು ನಿಜಪತಿಯನಿಂದ್ರನಂ ಕಂಡು ಪದಾ ||
ನತನೆಂದಂ ದಶಮುಖನ
ಪ್ರತಿಮಂ ಬವರದೊಳಿರ್ಚುರ್ವವರಾರವನಂ || ೧೬೩ ||

ಕಂ || ಎನೆ ಮುಳಿದಿಂದ್ರಂ ದಶವದ
 ನನ ಮೇಲೇಟ್ಟರ್ಪ ಮಸಕದಿಂದೇಟ್ಟಿದುಮಾ ||
 ತನ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರೆಂದರ್
 ನಿನಗಿದು ಪದನಲ್ಲು ನೆರೆದು ಕಾದುವುದವನೊಳ್ || ೧೬೪ ||

ಎಂದವರ್ ನಯಮಂ ನುಡಿಯೆ ಮಾಣ್ಣೊಡಂಬಟ್ಟು ಯಮಂಗೆ ಸುರ
 ಸಂಗೀತಕ ಪುರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ವಿಷಯಾಸಕ್ತ ಚಿತ್ತನಪ್ಪುದಜ್ಞಾನಂತಃಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು
 ಮೆಯ್ಯಿಡಿದಿದನಿತ್ತ ದಶಮುಖಂ ಋಕ್ಷಜ ಸೂರ್ಯಜರ್ಗಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂ
 ಕೊಟ್ಟು ನಿಜಾನ್ವಯಾಗತಮಪ್ಪ ಲಂಕೆಯಂ ಮಾತಾ ಪಿತ್ಯ ಪಿತಾಮಹ ಸಹಿತಂ
 ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಾರೂಢನತಿಶಯ ವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂದಿರೆ ಕೆಲವು
 ದಿವಸಕ್ಕೆ—

ಕಂ || ನಿರುಪಮ ಚರಿತ್ರೆ ಸೂರ್ಯಜ
 ನರಸಿಯೆನಿಸ್ಪಿಂದುಮಾಲೆ ಪೆತ್ತಳ್ ಲೋಕೋ ||
 ತ್ತರರೆನಿಸ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀ
 ವರುಮಂ ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯುಮಂ ಯಥಾಕ್ರಮದಿಂದಂ || ೧೬೫ ||

ಅಲಘು ಭುಜರೆನಿಸ ಖೇಚರ
 ಕುಲ ತಿಲಕರನಖಿಲ ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾವಿದರಂ ||
 ಬಲಯುತರೆನಿಸ್ಪ ಋಕ್ಷಜ
 ಕುಲವಧು ನಳ ನೀಳರೆಂಬ ಸುತರಂ ಪಡೆದಳ್ || ೧೬೬ ||

ಅಂತು ಕೆಲವುಕಾಲಂ ಪೋಪುದುಂ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವರನಧಿರಾಜ ಯುವರಾಜ
 ಪದವಿಯೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಸೂರ್ಯಜಂ ಪಿಹಿತಾಸ್ತ್ರವ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆ
 ಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್ —

ಕಂ || ಪರಿಣಯನ ನಿಮಿತ್ತಂ ದಶ
 ಶಿರನತ್ತಲ್ ಪೋಗೆ ತೆಪ್ಪುವಾರ್ದಿದದಟಂ ||
 ಖರನಿರದುಯ್ಯಂ ಲಂಕಾ
 ಪುರದಿಂದಂ ಚಂದ್ರನಖಿಯನಂಬುಜಮುಖಿಯಂ || ೧೬೭ ||

ಅಂತು ಕಳ್ಳಯ್ಯ ದಶಾನನಂಗಾನತನಲ್ಲದ ಚಂದ್ರೋದರನಂ ಯಮೋದರ
 ಮಂ ಪುಗಿಸಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸುಖದಿನಿರೆಯಿತ್ತ ದಶಾನನಂ
 ಮದುವೆನಿಂದು ಮಗುಟ್ಟು ವಂದು—

ಚ || ಎನಗಿನಿಸಳ್ಳದೆನ್ನನುಜೆಯಂ ಪಿಡಿದುಯ್ದನವಂಗೆ ತಕ್ಕುದಂ ।
ಜನಿಯಿಪೆನೆಂದು ಗರ್ಜಿಸೆ ದಶಾನನನಾತನ ಕಾಂತೆ ನಿನ್ನ ಮೆ ||
ಯ್ದುನನನುರಕ್ತನಾಕೆಗನುರೂಪನಿದಾವುದು ಪೊಲ್ಲಗೆಯ್ದನೀ ।
ಮುನಿಸವಿವೇಕಮೆಂದು ನುಡಿದಳ್ ಮಯ ನಂದನೆ ತದ್ವಶಾಸ್ತ್ರನಂ || ೧೬೮ ||

ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ನಿನಗೆ ವಿಧೇಯನಲ್ಲದ ಚಂದ್ರೋದರನಂ ಕೊಂದು ನಿಷ್ಕಂಟಕಂ
ಮಾಡಿದನಾತನಂ ಮುಳಿದು ನೀಂ ಕೊಂದು ನಿನ್ನನುಜಾತೆಗೆ ವೈಧವ್ಯ ದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಕುಡುವುದು ಚದುರಲ್ತೆಂದು ಕಲುಷಮಂ ಕಳೆದಳಿತ್ತು ಚಂದ್ರೋದರನ ಪತ್ನಿಯು
ಮಂತರ್ವತ್ನಿಯುಮಪ್ಪನುರಾಧ ಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಪೋಗಿ ನವಮಾಸಂ ತೀವೆ
ಕೂಸುವೆತ್ತೀತಂ ಗರ್ಭದೊಳರೆ ಪಗೆವರಿಂ ಸೇದೆವಟ್ಟಿನೆಂದಾತಂಗೆ ವಿರಾಧಿತನೆಂದು
ಪೆಸರನಿಡುವುದುಮಾತನನುಕ್ರಮದಿಂ ಬಳೆದು ಪಗೆಯಂ ಸಾಧಿಸುವುಪಾಯಮಂ
ಬಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್—

ಉ || ಮಾನಧನಂ ವಿವೇಕನಿಧಿ ವಾಲಿ ಜಿನಾಗಮ ಕೋವಿದಂ ಪೆಟಂ ।
ಗಾನತನಾಗೆ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿಗೆ ದೂಷಣಮಕ್ಕುಮಂತಱಿಂ ||
ಜೈನಪದಕ್ಕೆ ಜೈನಮುನಿಗಲ್ಲದೆ ಕೈಮುಗಿಯೆಂ ದಲೆಂದು ಧ ।
ಮಾನುಗನಪ್ರಮತ್ತ ಚರಿತ ಪ್ರಿಯನಾದನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ || ೧೬೯ ||

ಅನಂತವೀರ್ಯನುಂ ಚರಮದೇಹ ಧಾರಿಯುಮವಕ್ರ ವಿಕ್ರಮನುಮಪ್ಪ ವಾಲಿ
ನಿಯಮಸ್ಥನಾಗಿ ಸುಖದಿನಿರ್ಪುದುಮೊಂದು ದಿವಸಮಾತನನುಜೆಯಂ ತ್ರೀಪ್ರಭೆಯಂ
ಬೇಡಿ ದಶಮುಖಂ ಮುಖ್ಯ ಪುರುಷರ ಕಯ್ಯೊಳೊಲೆಯನಟ್ಟುವುದುಮದಂ
ತಿಳಿದು ವಾಲಿ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಂ ಸುಗ್ರೀವಂಬೆರಸು ಪೊಕ್ಕು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಮು
ಮನಾಪ್ತ ಪರಿಜನಮುಮಂ ಬರಿಸಿ—

ಕಂ || ತಗದೆನಗುನ್ಮಾರ್ಗಿಗೆ ಕೂ
ಸುಗುಡಲ್ ದಶಕಂಧರಂ ಮದಾಂಧಂ ಧರ್ಮಾ ||
ನುಗನಲ್ಲನನುಜೆಯಂ ಕುಡೆ
ತೆಗಱಿಹದೊಳ್ ಪರದೊಳೆನಗೆ ಪಾತಕಮಕ್ಕುಂ || ೧೭೦ ||

ಕುಡೆ ಕೂಸನುದ್ಧತಂಗಾಂ
ಪೊಡೆವಡುವನಿತಕ್ಕುಮಾದೊಡೆನ್ನ ಚರಿತ್ರಂ ||
ಕಿಡುಗುಂ ವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂ
ಡೆಡೆಯೊಳ್ ಬಿಟ್ಟವನೆ ಭಿನ್ನ ಭಾಜನಮಲ್ಲೇ || ೧೭೧ ||

ಕಂ || ಅದಱಿಂದಾತಂಗಾನೀ

ಯದೆ ಕೂಸಂ ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ದರೆ ಪಲ ಕಾ ||

ಲದ ರಾಕ್ಷಸ ವಾನರ ವಂ

ಶದ ನಣ್ಣೆನ್ನಿಂದಮಱಿದುದೆಂಬುದು ಲೋಕಂ

|| ೧೭೨ ||

ಅರಸುತನಂಗೆಯ್ಯಪಿಂ

ಧುರದೊಳ್ ಮಾಱಾಂತರೆಲ್ಲರಂ ಮಱ್ಗಿಪುದುಂ ||

ದೊರೆಕೊಳ್ಳಂ ಪಾತಕಮಾ

ಸಿರಿಯುಂ ಚಿರಮಲ್ತು ನೀರ ಬೊಬ್ಬಳಿಕೆಯವೋಲ್

|| ೧೭೩ ||

ಅದಱಿಂ ಪಾಪಕ್ಕಂ ಪಱಿಗಮೆಡೆಗುಡದ ತಪಮನಪ್ಪುಕೆಯೊಡೆನ್ನ ಕುಲಮುಂ
ಚಲಮುಂ ವ್ರತಮುಂ ಕಿಡದೆ ನಡೆಗುಮೆಂದು ತಱಿಸಂದು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಜನಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಯಲ್ಯನಾಗಿ 'ಸದ್ವರ್ಶನಗಗನಚಂದ್ರರೆಂಬ ಚಾರಣರ ಪಕ್ಕ
ದೊಳ್ ತೊಱಿದು ತಪಂಬಟ್ಟು ಘೋರ ವೀರತಪದಿಂ ಮುಧ್ವಿಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂ—

ಕಂ || ಸುಗ್ರೀವನುಮಿತ್ತಲ್ ಮಿಚ

ರಾಗ್ರಣಿ ತನ್ನನುಜೆಯಂ ನಯೋಪಾಯಂ ಪಾ ||

ಣಿಗ್ರಹಣ ಸಹಿತಮಿತ್ತು ದ

ಶಗ್ರೀವಂಗಾತ್ಮಪದವಿಯೊಳ್ ಸುಖಮಿದಂ

|| ೧೭೪ ||

ಅಂತು ದಶವದನಂ ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯಂ ಮದುವೆಸಿಂದು ಮತ್ತೊರ್ಮೆ ನಿತ್ಯಾ
ಲೋಕಪುರಮನಾಳ್ವ ನಿತ್ಯಾಲೋಕನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂಗಂ ಶ್ರೀದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ
ರತ್ನಾವಳಿಯಂ ಮದುವೆಸಿಂದು ಮಗುಟ್ಟು ಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ಕೈಲಾಸನಗ
ನಿತಂಬಸ್ಥಲದೊಳಿದ್ ಮಹಾಮುನಿಯ ಮೇಲೆ ವಿವಾಹಂ ನಡೆಯದೆ ನಿಲ್ವುದುಂ
ವಿಸ್ಮಿತ ಮನನಿದೇನೆಂದು ನಿಂದವಲೋಕಿನೀವಿದ್ಯೆಯಿಂ ವಾಲಿದೇವನಪ್ಪುದನಱಿ
ದಿನ್ನುಮೆನ್ನ ಮೇಲಣ ಮುನಿಸನುಱಿಯದೆ ವಿವಾಹಮಂ ಸ್ತಂಭಿಸಿದೊಡೇನಾದುದೀ
ನಗಂಬೆರಸೀಗ್ ಕಿಟ್ಟುಯ್ದು ಸಮುದ್ರದೊಳಿಕ್ಕುವೆನೆಂದು ಪುಷ್ಪಕವಿವಾಹದಿನವನೀ
ತಲಕ್ಕವತರಿಸಿ ಘನಾಪಘನಮುಮಂ ಬಹುಬಾಹುಗಳುಮಂ ವಿಕುರ್ವಿಸಿ ರಸಾತಲ
ಕ್ಕಿಱಿದು ಧನದಾಚಲದಧಸ್ಥಲಮನೆಯ್ದಿ—

ಉ || ಸಾಸಿರವಿದ್ಯೆಗಳ್ಳಿರಸು ತೋಳ್ಳಳ ತೆರ್ಕೆಗಳಿಂದಳುರ್ಕೆವೆ |

ತ್ತಾ ಸುರವೈರಿ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲನೆತ್ತುವ ಘೋರ ಸಮಾರನಂತೆ ಕೈ |

ಲಾಸಮನೆತ್ತೆ ಕಾವ ಬಗೆಯಿಂ ಬಹು ರತ್ನಮಯಂಗಳಂ ಜಿನಾ |

ವಾಸಮನಂದು ವಾಲಿಮುನಿಪುಂಗವನುಂಗುಟದಿಂದಮೊತ್ತಿದಂ

|| ೧೭೫ ||

ಅಂತು ಶುಭಪರಿಣಾಮದಿಂ ದಶಮುಖನೊಳಪ್ಪ ಕಲುಷಮಿಲ್ಲದೆ ಕೈಲಾಸ
ಶಿಖರಮಂ ಮೆಲ್ಲನೊತ್ತೆ ಪುಯ್ಯಲಿಡುವ ಸರಮಂ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ಪರಿಜನ ಸಹಿತಂ ಮಂಡೋ
ದರಿ ಬಂದು ಮುನೀಂದ್ರ ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆಜಗುವುದುಂ ||
ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಮನೊಯ್ಯನೆ
ಕರುಣಾರಸ ಸಹಿತನೆತ್ತಿದಂ ಮುನಿಮಹಿತಂ || ೧೭೬ ||

ಆಗಳಾ ಪುಯ್ಯಲ್ಪವ ರವಮೇ ಕಾರಣಮಾಗೆ ದಶಮುಖಂಗಂದಿಂದಿತ್ತ
ರಾವಣನೆಂಬ ಪೆಸರಾಯ್ತುನಂತರಮಾತಂ ರಸಾತಲದಿಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ವಾಲಿಭಟ್ಟಾರ
ಕರಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ತನ್ನ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಕ್ಷಮೆಗೊಂಡು ಕಳೆದು—

ಚ || ಕೆಲದ ಜಿನೇಶ್ವರಾವಸಥಮಂ ಬಲಗೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕು ದೇವನಂ |
ವಿಲಸಿತ ರತ್ನರಾಶಿಗಳಿನರ್ಚಿಸಿ ಬಾಜಿಸಿದಂ ಲಯತ್ರಯಂ ||
ಸುಲಲಿತಮಾಗೆ ವಸ್ತು ಗುಣ ರೂಪ ಜಿನಸ್ತವನಾಂಕ ಮಾಲೆಯಂ |
ಪಲತೆಜದಿಂ ರಸಂಬಡೆಯೆ ರಾವಣ ಹಸ್ತದಿನಂದು ರಾವಣಂ || ೧೭೭ ||

ಅಂತು ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಾಜಿಸಾಗಳ್—

ಉ || ಆಸನ ಕಂಪಮಾಗೆ ಫಣಿಪಂ ಫಣಿಲೋಕದಿನಂದು ಬಂದು ಕೈ |
ಲಾಸ ನಗಕ್ಕೆ ರಾವಣನ ದೇವರೊಳಾದತಿಭಕ್ತಿ ಹರ್ಷಮಂ ||
ಮಾಸರಮುಂಟುಮಾಡೆ ತನಗಿತ್ತನಿರ್ದಿರ್ಚಲೊಡಂ ಸಮಸ್ತ ದೇ |
ವಾಸುರ ಮುಖ್ಯನಾಯಕರ್ಗೆ ಜೀವ ವಿಮುಕ್ತಿಯನೀವ ಶಕ್ತಿಯಂ || ೧೭೮ ||

ಅಂತು ಫಣೀಂದ್ರನೀಯೆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ಪೋದನಿತ್ತಲಪಕೃತಿಯಂ
ಗುರುಗಳೊಡನಾಲೋಚಿಸಿ—

ಕಂ || ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂಗೊಂಡ
ಶ್ರೇಯಮನಪಹರಿಸಿ ವಾಲಿಮುನಿ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾ ||
ನಾಯತ್ತನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ
ಶ್ರೀ ಯುವತಿಯ ನಿಬಿಡಕುಚಮನಾಲಿಂಗಿಸಿದಂ || ೧೭೯ ||

ಮತ್ತಿತ್ತ ರಾವಣಂ ನಂದ್ಯಕಾ ಸುವೇಲಾದಿ ದ್ವೀಪಂಗಳನಾಳ್ವ ಮಹಾಬಲ
ವಿಜ್ಞಾನಧರರಂ ಬಾಯ್ಕೀಳಿಸಿ ಕುಂಭಕರ್ಣ ವಿಭೀಷಣರುಮಿಂದಗಿ ಮೇಘವಾಹನರುಂ
ಖರ ಮರೀಚಿ ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದ ಮರ್ಕಟಧ್ವಜ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ವಿದ್ಯಾಧರ ಪರಮೇ

ಶ್ವರರುಂ ಬಳಸಿ ಬರೆ ವಿವಿಧವಾಹನ ವಿಚಿತ್ರಾತಸತ್ರ ಪಾಳಿ ಕೇತನಂಬೆರಸುತ್ತರಾಭಿ
ಮುಖಮಿಂದ್ರನಮೇಲೆ ನಿಚ್ಚವಯಣದಿಂ ಬರುತ್ತುಂ ರೈವತ ನದೀ ತೀರದೊಳ್
ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಾತೊಳಿಯ ಸೈಕತಸ್ಥಳದೊಳ್ ರತ್ನಮಂಟಪಮನೆತ್ತಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದ
ಮೇಲೆ ಮಣಿಮಯ ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯಂ ನಿಲಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ತೀವಿ ಬರೆ ಭೋಂಕನಾ ನದಿ

ರಾವಣನತಿ ಸಂಭ್ರಮಾಕುಲಂ ನೆಗೆದು ನಭ ||

ಕೃಾವುದು ಕಾರಣದಿಂದೀ

ರೈವತ ನದಿ ಬಂದುದೆಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾದಂ

|| ೧೮೦ ||

ಆಗಿ ಕಾಲಮಲ್ಲದ ಕಾಲದೊಳೀ ತೊಳಿ ಬಂದ ಕಾರಣಮನಾರಯ್ಯದೆಂದು
ದೂತನನಟ್ಟುವುದುಮಾತನದೆಲ್ಲಮನಱಿದು ಬಂದು ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪುರಾಧೀಶ್ವರಂ
ಸಹಸ್ರಬಾಹುವೀ ತೊಳಿಯಂ ಜಂತ್ರಂಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿ ನಿಜಾಂತಃಪುರಸಹಿತಂ ನೀರಾಟ
ವಾಡಿ ಜಂತ್ರಂಗಳಿಂ ಕಳೆಯೆ ಪೊನಲ್ ಕವಿತಂದುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ಮಾದ್ಯ

ಧ್ವಜಮಂ ಮುಳಿದೇಱಿ ರಾವಣಂ ನಡೆದಸುಹೃ ||

ಧ್ವಜನಿಯನೋಡಿಸಿ ರಿಪು ಸಾ

ಮಜದೊಡನೆ ಸಹಸ್ರಬಾಹುವಂ ಸೆಳೆಗೆಯ್ದಂ

|| ೧೮೧ ||

ಅಂತಾತನಂ ಸೆಳೆಗೆಯ್ದು ನಿಜ ವಿಜಯಶಿಖರಕ್ಕೆ ತರ್ಪುದುಮಲ್ಲಿಗಾತನ
ತಂದೆವಿರಪ್ಪ ಶತಬಾಹುಗಳೆಂಬ ಜಂಘಾಚಾರಣರ್ ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ಬರ್ಪುದುಂ
ದಶಮುಖನಿದಿರೆಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಭರದಿಂ ವಂದಿಸಿ ಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಕೈಗಳಂ
ಮುಗಿದು ಬೆಸನಾವುದೆಂಬುದುಂ ನೀಂ ಸೆಳೆಗೆಯ್ದ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಪ್ಪ ಸಹಸ್ರ
ಬಾಹುವಂ ಬಿಡುವುದೆನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದಾತನಂ ಬರಿಸುವುದುಮಾತಂ ಬಂದು
ದಿವ್ಯಮುನಿಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ಕರಗ್ರಹಣ ಪುರಸ್ಕರಂ ವಿನಯ ವಚನಂ
ಗಳಂ ನುಡಿದು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆನೆ ನಾಂ ತಪೋರಾಜ್ಯಮನಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ
ಮನೊಲ್ಲೆನೆಂದು—

ಕಂ || ನಿಜಸುತನಪ್ಪ ಸುಬಾಹುಗೆ

ನಿಜರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ||

ನಿಜ ಜನಕರಪ್ಪ ಶತಬಾ

ಹು ಜಂಘಾಚಾರಣರ ಕೈಯೊಳಾ ಧರಣೀಶಂ

|| ೧೮೨ ||

ಅಂತು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಹಸ್ರಬಾಹು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಖೇಚರ ವಿಭು ತಾಂ ಮುನ್ನಂ

ಭೂಚರ ಭೂಭುಜರನೆಯ್ವೆ ಸಾಧಿಸಿ ಬಲಿಯಂ ||

ಖೇಚರರಂ ಸಾಧಿಸೆನೆಂ

ಬೀ ಚಿತ್ತಂಬೆತ್ತು ವಿಜಯಯಾತ್ರಿಗೆ ತಳರ್ದಂ

|| ೧೮೩ ||

ಅಂತು ನಿಖಿಲ ರಾಜಕಮನೊತ್ತಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಳುತ್ತಂ ಧರ್ಮಮಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿ
ಸುತ್ತಂ ಬರುತ್ತಮಿರೆ ರಾಜಪುರಮನಾಳ್ವ ಮರುತ್ತೆಂಬರಸಂ ಜೀವ ವಧೆಗೆಯ್ವ
ಜನ್ನಮನೊಡರ್ಚಿ ಪೆಟರಾರ್ಗಂ ಪೊಡೆವಡದೆ ಪಲವುಂಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ಕೊಂದಪ್ಪ
ನೆಂದು ಕೇಳ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಯಾಗನಿಮಿತ್ತಂ ಯೂಪಸ್ತಂಭಂಗಳೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ ಪಸು
ಗಳಂ ಗೋಳಿಡೆ ಕೊಂದು ಬೇಳ್ವುದಂ ಕಂಡು ಕೊಂಡಂಗಳನೊಡೆದು ಶಾಲೆಗಳಂ
ಕೆಡಪಿ ಯೂಪಸ್ತಂಭಂಗಳಂ ಕಡಿದು ಸಂವರ್ತಕಂವೊದಲಾಗೆ ಸಕಲ ಋತ್ವಿಜರಂ
ಬಡಿದು ಕೊಲಲಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ಮರುತ್ತೆಂಬರಸನತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಪರಿತಂದು
ರಾವಣನ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮೆಗೊಂಡು—

ಕಂ || ಕನಕಪ್ರಭೆಯಂ ನಿರ್ಜಿತ

ಕನಕ ಪ್ರಭೆಯಂ ಮರುನ್ನರೇಂದ್ರಂ ನಿಜನಂ ||

ದನೆಯಂ ಖಚರ ಕುಲಾನಂ

ದನನೆನಿಸ ದಶಾನನಂಗೆ ನಲೈಯಿನಿತ್ತಂ

|| ೧೮೪ ||

ಅಂತು ಮದುವೆನಿಂದು ಕನಕಪ್ರಭೆಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ ತನ್ನ ಮಗಳಪ್ಪ ಸ್ವೀಕೃತ
ಚಿತ್ತಿಯಂ ಮಧುರೆಯನಾಳ್ವ ಹರಿವಂಶನ ಮಗನಪ್ಪ ಮಧುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದಶ
ವದನಂ ಮಹಾಬಲ ಸಹಿತನಾಗಿ ಪದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿನೀತಾಖಂಡಮಂ ಬಾಯ್ಕೀ
ಳಿಸಿ ಕ್ರಮದಿಂ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಮನೆಯ್ವಿ ವಾಲಿದೇವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ನೆನೆದು
ಪೊಗಲುತ್ತುಮಾ ನಗದ ನಿತಂಬದೊಳ್ ಬೀಡುವಿಟ್ಟಿಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಪರಿರಕ್ಷಿಸಿ ದೇವೇಂದ್ರನ

ಶರಧಿ ಶರಾಸನ ತನುತ್ರ ತತಿಯಂ ನಳಕೂ ||

ಬರ ದಿಕ್ಪತಿ ದುರ್ಧರ ಭುಜ

ಪರಿಘಂ ದುರ್ಲಂಘ್ಯಪುರದೊಳತಿಬಲನಿರ್ದಂ

|| ೧೮೫ ||

ಆತಂ ರಾವಣಂ ಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪುದಂ ನಮ್ಮರಸಂಗಲಿಪೆಂದಟ್ಟಿದ ದೂತನ
ವಚನದಿನಿಂದ್ರನದನಲಿದು—

ಶಾ || ಏವಂ ರಾವಣನೆತ್ತಿಬಂದು ಬಲಿದಿರ್ಕಾ ಕಯ್ದುವಂ ಕಾದು ವಿ ।
 ದ್ಯಾವಷ್ಟುಂಭದಿನೆಂದು ಮಂದರ ಮಹೀಭೃನ್ನೇಖಲಾನಂದನ ॥
 ಕ್ಯಾವಿದ್ಯಾಧರಚಕ್ರವರ್ತಿ ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸಾಹದಿಂ ಪೋದನು ।
 ದ್ವೀಪಂ ದೋರ್ವಲ ಗರ್ವದಿಂ ಬಗೆದನಿಲ್ಲಿಂದ್ರಂ ದಶಗ್ರೀವನಂ ॥ ೧೮೬ ॥

ಮತ್ತಿತ್ತ ಚರ ವಚನದಿನಿಂದ್ರನ ಬೆಸಸಿದುದಂ ನಳಕೂಬರಂ ಕೇಳೊಂದು
 ಯೋಜನಾಂತರದೊಳಿದರಂ ನುಂಗುವಂತಪ್ಪ ಬೇತಾಳ ಯಂತ್ರಂಗಳಿಂ ದೂರದೇಶ
 ದೊಳಿದೆಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ತಿಂಬಂತೆ ಪೂತ್ಕಾರ ಮುಖರಂಗಳಪ್ಪ ಮಹೋರಗಂಗಳಿನತಿದೂರ
 ದೊಳಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ಕೇಸುರಿಯ ಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಿಂ ಮತ್ತಮೆನಿತಾನುಂ ತೆಪದುಪದ್ರವ
 ಹೇತುಗಳಪ್ಪ ರೌದ್ರವೃಗಂಗಳಿಂ ತುಲುಗಿ ಶತಯೋಜನೋತ್ಸೇಧಂಬಡೆದ ವಜ್ರ
 ಸಾಲಮೆಂಬ ಕೋಂಟಿಯಂ ವಿಗುವಿಸಿ ಪೊಟಿಲ್ಲೆ ದುರ್ಲಂಘ್ಯಪುರಮೆಂಬ ಪೆಸರ
 ನನ್ನರ್ಥಮಾಡಿ ಪೊಡಪುರ್ಗಿಡದಿಪುರ್ಗದುಂ---

ಕಂ || ಅದಱ ತೆಪನಱಿಯದಱಿಯೆಂ
 ದುದಾತ್ತಬಲನಂ ಪ್ರಹಸ್ತನಂ ಪೇಟ್ಟುದುಮಂ ॥
 ತದನಱಿದು ಬಂದವಂ ದಶ
 ವದನಂಗಾದ್ಯಂತಮದಱ¹ಗುರ್ವಂ ಪೇಟ್ಟುಂ ॥ ೧೮೭ ॥

ಅಂತು ಪೇಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಪಡೆಗಲ್ಲಿಯ ಜಂತ್ರಂಗಳಿಂದಪದ್ರವಮಾಗದಂತು
 ತೊಲಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಲಿಕ್ಕದಂ ಕೊಳ್ಳತೆಪನಂ ಬಗೆವುದೆಂಬುದುಂ ದಶವದನನಾ
 ನುಡಿಯನವಕರ್ಣಿಸಿ ಕೋಂಟಿಯಂ ಕೊಳ್ಳುಪಾಯಮನೆ ಬಗೆಯುತ್ತಮಿಪುರ್ಗದು
 ಮಿತ್ತಲ್--

ಕಂ || ನಳಕೂಬರನ ಕುಲಾಂಗನೆ
 ವಿಳಾಸವತಿ ರಾವಣಂಗೆ ಪಲಕಾಲಂ ಮು ॥
 ನ್ನೇಳಸಿರ್ಪ ಕಾಮಕಾತರೆ
 ಕೆಳದಿಗೆ ತಿಳಿವಂತು ತನ್ನ ತೆಪನಂ ಪೇಟ್ಟುಳ್ ॥ ೧೮೮ ॥

ಅಂತು ವಿದ್ಯಾಧರಪರಮೇಶ್ವರಿ ಚಿತ್ರಮಾಲೆಗೆ ನಿಜಾಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ಕಲಿಸಿ
 ರಾವಣನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಂ---

ಕಂ || ನೀಲ ಪಟಚ್ಛದೆ ನಿಶೆಯೊಳ್
 ಲೋಲೇಕ್ಷಣೆ ಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂ ರಾವಣನಿ ॥

ದಾರ್ಲಯಮಂ ವಿಜಯಶ್ರೀ
ಲೀಲೆಯಿನಾ ಚಿತ್ರವಾಲೆ ಬಂದೊಳವೊಕ್ಕಳ್

|| ೧೮೯ ||

ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ರಾವಣನ ಕೆಲಕ್ಕೆ ವಂದು—

ಕಂ || ಉಪರಂಭೆಯೆಂಬಳೆಮ್ಮರ
ಸಿ ಪೋಲಿಪೊಡೆ ರಂಭೆಗಗ್ಗಲಂ ಚೆಲ್ವಿಂದಾ ||
ರುಸಮೆಗೆ ಪೆಱರೆನಿಪಳ್ ಪೀ
ನಪಯೋಧರೆ ನಿನ್ನ ಸಾರ್ಕೆಗಟ್ಟಿದಳೆನ್ನಂ

|| ೧೯೦ ||

ಪಲವುದಿನಂ ನಿನ್ನೊಳ್ ತೊ
ಟೊಲವಿಂದಾ ಚೆನ್ನೆ ನಿನ್ನನನವರತಂ ಪಂ ||
ಬಲಿಸುತ್ತಂ ಚಿತ್ತೋದ್ಭವ
ನಲರಂಬುಗಳುರ್ಚೆ ನಾಡೆ ಪಾಡಲುದಿದಳ್

|| ೧೯೧ ||

ಎವೊಗಲ್ವೆನತನು ವಿದ್ಯಾ
ದೇವತೆ ನಿರತಿಶಯಮೆನಿಪ ರೂಪಿಂ ವಿದ್ಯಾ ||
ದೇವತೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿನೆನಿ
ಪಾ ವಧು ಬರೆ ದೇವ ನಿನಗೆ ತೀರದುದುಂಟೇ

|| ೧೯೨ ||

ಎನೆ ದಶಾನನಂ ಪಟಿಯುಂ ಪಾಪಮುಮಪ್ಪ ದುಶ್ಚರಿತ್ರಮನೇವೆನೆಂದು
ಮನದೊಳೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನಂ ಬರಿಸಿ ರಹಸ್ಯದೊಳದನಲಿಪುವುದುಮಾತಂ
ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಮಂ ಕಿಡಿಸುವಂತುಟಂ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯನಾಕೆಯಂ ಬರಿಸಿ ಪುಸಿದು
ನಂಬಿಸಿ ಕಲ್ತುಕೊಳ್ಳದೆನೆ ರಾವಣನಾ ದೂದವಿಗೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟಿನಾಕೆ
ಯಂ ತಾಯೆಂದು ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂ ನುಡಿವುದುಮಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ಪೋಗಿ ಬೇಗಂ
ತರ್ಪುದುಮುಪರಂಭೆಗೆ ಪುಸಿನಣ್ಣದೋಲಿ ನಿನಗಮೆನಗಂ ದುರ್ಲಂಘ್ಯಪುರ
ದೊಳ್ ಕೂಟಮಪ್ಪಂತು ಮಾಡೆನೆ ಮನದೆ ಕೊಂಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಸಾಲವಿದ್ಯಾ
ಭೇದಿನಿಯಂ—

ಕಂ || ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯನಾಕೆ ಕುಲ
ಕ್ಷತಿಯಂ ಪತಿಗಪ್ಪ ಹಾನಿಯಂ ಬಗೆಯದೆ ದು ||
ಮರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಳದೆನ್ನರುಮಂ
ಮತಿಗಿಡುಪುದು ಚೋದ್ಯಮಲ್ತು ಮದನೋನ್ಮಾದಂ

|| ೧೯೩ ||

ಅಂತಾಕೆಯ ಕೈಯೊಳಾ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಕೊಂಡು ಕಟಾಪಿ ಮರುದೇವಸಂ ಸಾಲ
ವಿದ್ಯೆಯಂ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಕಿಡಿಸಿ ದುರ್ಲಂಘ್ಯಪುರಮಂ ರಾವಣಂ ಮುತ್ತು
ವುದುಂ—

ಕಂ || ಸೆರಗಂ ಬೆರಗಂ ಬಗೆಯದೆ

ಪುರಮಂ ಪೊಜಮಟ್ಟು ಕಾದುವಾಗಳ್ ನಳಕೂ ||

ಬರನಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಮದ

ಕರಿಯಂ ಮೃಗವೈರಿ ಪಿಡಿವ ತೆಪದಿಂ ಪಿಡಿದಂ

|| ೧೯೪ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ದನುಜಾಧೀಶ್ವರನ ಪುರಾ

ತನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿನಾಯುಧಾಗಾರದೊಳೇಂ ||

ಜನಿಯಿಸಿದುದೊ ವಿದ್ವಿಷ್ಣು

ವನಿಸಾಲ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲಚಕ್ರಂ ಚಕ್ರಂ

|| ೧೯೫ ||

ಅಂತು ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರಂ ಪುಟ್ಟುವುದುಂ ರಾವಣಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಚಕ್ರ
ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ರಹಸ್ಯದಿಂದಾಕೆಯಂ ಕರೆದು ನೀಂ ವಿಶುದ್ಧಕುಲದ ಕುಶ
ಧ್ವಜಂಗಂ ಮಧುಕಾಂತೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದುದುಂ ನಿಜಕುಲಾಚಾರಮಂ ಬಗೆದು ಶೀಲ
ಪರಿಪಾಲನಮಾಟ್ಟಿದಂತಲ್ಲದೆಯುಂ ನೀನೆನಗೆ ವಿದ್ಯೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುದುಂ
ಗುರುವಾದೆ ಪೆಪತೇನುಮಂ ಬಗೆಯದೆ ನಳಕೂಬರನೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸುಖಮಿರೆಂ
ದಾಕೆಯ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಮಂ ಪತ್ತುವಿಡಿಸಿ—

ಕಂ || ನಳಕೂಬರನುಮನಾ ಕ್ಷಣ

ದೊಳೆ ಬರಿಸಿ ನಿಜಾಗ್ರತನಯನಿಂದಗಿಯಿಂದ ||

ಗ್ಗಳಮೆನೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಭಯಮಂ

ಕಳೆದಿತ್ತಂ ಭೃತ್ಯಪದವಿಯಂ ದಶವದನಂ

|| ೧೯೬ ||

ಅಂತಾತಂಬೆರಸು—

ಕಂ || ವಿಜಯಾರ್ಥನಗಕ್ಕೆತ್ತಿದ

ನಜೇಯದೋಶ್ಯಾಲಿ ರಾವಣಂ ನಿಜವಿಜಯ ||

ಧ್ವಜನಿಗಳಬ್ಬಿಗಳೇಲುಂ

ನಿಜಸೀಮಾ ವಜ್ರವೇದಿಯಿಂ ತಳದೂವೆನಲ್

|| ೧೯೭ ||

ಅಂತು ರಾವಣಂ ತನ್ನಮೇಲೆತ್ತಿಬಂದು ರಜತಗಿರಿ ನಿತಂಬದೊಳ್ ಬೀಡಂ
ಬಿಟ್ಟನೆಂಬುದನಿಂದ್ರಂ ಕೇಳ್ವು ಸಮರಸನ್ನಾಹ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಚತುರಂಬುರಾಶಿಯಂ ಘೂ
ಣಿತಮೆನೆ ದಿಗ್ವಲಯಮುಂ ದಿಶಾ ದ್ವಿರದನ ಬೃಂ ||
ಹಿತಮೆನೆ ನಭಮುಂ ಘನ ಗ
ರ್ಜಿತಮೆನೆ ಪುದಿದತ್ತು ಭೂರಿ ಭೇರೀನಿನದಂ || ೧೯೮ ||

ಚ || ಕರಿಗಳ ನಾಜಿರಾಜಿಗಳ ತೇರ್ಗಳ ಖೇಚರರೊಡ್ಡಣಕ್ಕಣಂ |
ಧರೆ ಕಿಱಿದಂಬರಂ ಕಿಱಿದು ಕೇತನಮಾಲಿಕೆಗೆಂಬಿನಂ ವಿಯ ||
ಚ್ಚರ ಧರಣೀಶ ರತ್ನಮಕುಟಪ್ರಭೆಯಿಂ ದಶದಿಜ್ಞುಖಂಗಳುಂ |
ಭರಿತಮೆನಿಸ್ಪಿನಂ ನೆರೆದುದಾ ಧ್ವನಿಗಿಂದ್ರನ ರುಂದ್ರಸೈನಿಕಂ || ೧೯೯ ||

ಅಂತು ನೆರೆದು ರಣಭೂಮಿಯೊಳಿಂದ್ರನ ಬಲಂ ಬಲಿದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂ
ರಾವಣನ ಬಲಂ ರಣರಭಸದಿಂ ಬಂದು ತಾಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ಇರ್ಬಲದ ಚತುರ್ಬಲಮುಂ
ದೋರ್ಬಲಮುಂ ಮೆಱಿದು ನೆರೆದು ಕಾದುವ ಪದದೊಳ್ ||
ಮಾರ್ಬಲಮುಂ ಸುರಸೈನಿಕ
ಮೆಟ್ಟಿಟ್ಟಿದುದಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳಿ ಬೆಂಗುಡುವಿನೆಗಂ || ೨೦೦ ||

ಅಂತು ರಾಕ್ಷಸಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡುವುದುಂ ಕಂಡು ಮುಖ್ಯನಾಯಕ
ರಪ್ಪ ವಜ್ರವೇಗನುಂ ಹಸ್ತನುಂ ಪ್ರಹಸ್ತನುಂ ಮಾರೀಚನುಂ ಉದ್ಭಟನುಮುಜ್ವಳ
ನುಂ ವಜ್ರನುಂ ಮಹಾಜಲಧರನುಂ ಸಂಧ್ಯಾಭ್ರನುಂ ಕ್ರೂರನುಮೆಂದಿವರ್ ಮೊದ
ಲಾಗೆ ಮಹಾಬಲಸರಾಕ್ರಮರ್ ತಂತಮ್ಮ ಬಲಮುಂ ಪೆಱಿಗಿಕ್ಕಿ ದಿವಿಜಬಲಮನೆಲ್ಲಂ
ಗೆಲೆ ಕಾದುವುದಂ ಕಂಡು ಮೇಘಬಲಿಯುಂ ತಟಿತ್ತುಂಗನುಮದ್ರಿಯುಂ ಸಂಜ್ವಲ
ನುಂ ಪಾವಕನುಂ ಮೊದಲಾಗೆ—

ಕಂ || ಸುರಬಲದ ನಾಯಕರ್ ಸಂ
ಗರದೊಳ್ ರಾವಣನ ಬಲದ ನಾಯಕರಂ ಸಂ ||
ಹರಿಸೆ ಕೆಲರಂ ಕಪಿಧ್ವಜ
ರರೆಬರ್ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನಂತುರಿದೆಟ್ಟರ್ || ೨೦೧ ||

ಅಲ್ಲಿ ಮಹೋಗ್ರನಂದನಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿಯುಂ ಮಾಲ್ಯವಂತ ತನೂಭವಂ
ಶ್ರೀಮಾಲಿಯುಮೆಡೆವೊಕ್ಕು ದಿವಿಜಬಲಮುಂ ಹತ ವಿತತ ಕೋಲಾಹಲಮುಂ ಮಾಡಿ

ಕಾದುವುದಂ ಕಂಡು ದಂಡಾಗ್ರನುಂ ಶಿಖಂಡವ್ಯಾಲಿಯುಂ ಶಿಖಂಡಿಯುಂ ಶಿಖಿಯುಂ
ಕೇಸರಿಯುಂ ಕನಕನುಂ ಮೃಗಚಿಹ್ನನುಮೆಂಬಿದ್ರನಳಿಯಂದಿರ್ ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲ
ಬರ್ ಕುಮಾರರ್ ಮೂದಲಿಸಿ ಮುಸುಱಿ ಮುತ್ತುವುದುಂ—

ಕಂ || ಶ್ರೀಮಾಲಿ ನೃಪಕುಮಾರ

ಸ್ತೋಮದ ತಲೆ ಪಱಿದು ಪಾಱಿ ಬೀಟ್ಟಿನೆಗಂ ಸಂ ||

ಗ್ರಾಮದೊಳೇಸಾಡಿದನಖಿ

ಲಾಮರರಾಗಸದೊಳೊಡನೆ ತಲೆದೂಗುವಿನಂ,

|| ೨೦೨ ||

ಅವರಱುವುದನಿಂದ್ರತನೂ

ಭವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಲುಷ ವಶಗತಂ ತಾಗಿ ರಣೋ ||

ತ್ಸವದಿಂದೇಳಿಸಿ ಮೊನೆಯೊಳ್

ಜವನಂ ಶ್ರೀಮಾಲಿಯುಂ ಜಯಂತಂ ಕೊಂದಂ

|| ೨೦೩ ||

ಅಂತು ಶ್ರೀಮಾಲಿಯುಂ ಜಯಂತಂ ಕೊಂದು ವಿಜಯ ಪತಾಕೆಯನೆತ್ತಿ
ಸುವುದುಮಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರನತಿ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಬಂದು ಜಯಂತನೊಳ್ ಪೊಣವುರ್ದ
ನಿಂದ್ರಂ ನೋಡಿ ಕಡುವೇಗದಿಂ—

ಮ || ಮುಳಿದೈರಾವಣ ಗಂಧಸಿಂಧುರಮನಾಗಳ್ ನೂಂಕಿದಂ ಪೋಮ ಮಂ |

ಡಳದೊಳ್ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಳದ ಚೆಲ್ವಂ ಬೀಱಿ ದಿಕ್ಕಾಲ ಮಂ ||

ಡಳಿ ಸುತ್ತಂಬರೆ ಪಾಳಿಕೇತನ ಶತಂಗಳ್ ಮುಂದೆ ಮಂದೈಸೆ ಮಂ |

ಗಳ ಭೇರೀರವಮುಣ್ಮೈಪೊಣ್ಮೈ ದೆಸೆಯಂ ತಳ್ಳೊಯ್ಯೆ ಶಂಖಸ್ವನಂ || ೨೦೪ ||

ಅಂತಿಂದಗಿಯ ಮೊನೆಯೈರಾವಣಮನಣೆದು ನೂಂಕುವಿಂದ್ರನಂ ದನುಜೇಂದ್ರನ
ಸಾರಥಿ ಸನ್ಮತಿ ಕಂಡಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ನಿನಗಿಂದ್ರಂ ದೊರೆ ಸಂಗರಕ್ಕೆ ದೊರೆ ನೀನಿಂದ್ರಂಗೆ ಮತ್ತೊರ್ವರಾ |

ತನನೇನಾಂಕೆಗೊಳಲ್ ಸಮರ್ಥರೆ ಕುಮಾರಂ ಬಾಲಕಂ ಯುದ್ಧಯೋ ||

ಗೈನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುದು ದೇವರಿಂದಗಿಯನೆಂದಾಲೋಲ ಶುಂಡಾಲ ಕೇ |

ತನವಂ ಚೋದಿಸಿದಂ ದಶಾಸ್ಯರಥಮಂ ಸೂತಂ ಮನೋವೇಗದಿಂ || ೨೦೫ ||

ಅಂತು ಮುಟ್ಟಿವಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ತಾಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ಶರಸಂಧಾನದ ವೇಗಂ

ಪರಿಕಿಸಲರಿದೆನಿಸಿ ದಿವಿಜಪತಿಯುಂ ದಶಕಂ ||

ಧರನುಂ ಕಾಯ್ದಿಸೆ ಪಾಯ್ದುದು .

ಶರಮಯಮಾಯ್ತುಖಿಲ ಭುವನಮೆನೆ ಶರನಿಕರಂ

|| ೨೦೬ ||

ಅಂತಚಿಂತ್ಯ ಯುಧ್ಧಂಗೆಯ್ದು ದಾನವೇಂದ್ರನನಿಂದ್ರಂ ಸಾಧಾರಣಾಸ್ತ್ರದೊಳ್
ಗೆಲ್ವುದರಿದೆಂದು—

ಕಂ || ಮುನಿದು ತಮದಂಬಿನಿಂದಿಂ

ದ್ರನಿಸುವುದುಂ ಬೆಳಗಿನಂಬಿನಿಂ ಗೆಲ್ಲೊಡೆ ಕಂ ||

ಡನಲಾಸ್ತ್ರದಿನಿಸೆ ದಿವಿಜಂ

ದನುಜೇಂದ್ರಂ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಖಂಡಿಸಿದಂ

|| ೨೦೭ ||

ಅಂತು ಖಂಡಿಸೆ ಮತ್ತಂ ಪಲ ತೆಱದ ದಿವ್ಯಶರಂಗಳಿಂದ್ರನಿಸುವುದುಂ
ದಶಕಂಧರನವಂ ಪ್ರತಿಶರಂಗಳಿಂದಭಿಭವಿಸೆ—

ಕಂ || ದೇವರ್ ಕಾವೊಡಮಿವನಂ

ಸಾವೆಯ್ವಿಪೆನೆಂದು ಮನದೊಳೊದವಿದ ಮುಳಿಸಿಂ ||

ರಾವಣನ ವರೂಢಕ್ಕೆ

ರಾವಣ ವಾರಣಮನಣೆದು ನೂಂಕಿದನಿಂದ್ರಂ

|| ೨೦೮ ||

ಅಂತು ನೂಂಕುವುದುಂ—

ಮ || ನಿಜನೇತ್ರಾಧ್ವದೊಳುಗಳಾಗಳದಟಂ ಶ್ರೀಮಾಲಿ ಸತ್ತೇವಮುಂ |

ನಿಜವಂಶ ಪ್ರಭುವಪ್ಪ ಮಾಲಿಯನಿವಂ ಮುಂಕೊಂದನೆಂಬೇವಮುಂ |

ನಿಜಕೋಪಾಗ್ನಿಗೆ ಕೊರ್ವನೀಯೆ ದೊರೆಕೊಂಡಂ ದ್ರೋಹನೆಂದೇಱಿದಂ |

ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ದಂತಿಯಂ ರಿಪುಚಮೂ ವಿದ್ರಾವಣಂ ರಾವಣಂ || ೨೦೯ ||

ಅಂತಿರ್ವರಮೋರೂರ್ವರಾನೆಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ನೂಂಕಿ ಮಹಾಯುಧ್ಧಂಗೆಯ್ಯಾ
ಗಳ್ ರಾವಣಂ ನಿಜವಾರಣದಿನಿಂದ್ರನೈರಾವಣದಮೇಲೆ ಪಾಯ್ದು ಮುಂದಣಾ
ಧೋರಣನಂ ಚರಣ ಪ್ರಹಾರದಿಂ ನೆಲಕೆಕ್ಕಿ ಮಾತಂಗದಮೇಲೆ ಪಾಯ್ದು ಸಿಂಹ
ದಂತಿಂದ್ರನಮೇಲೆ ಪಾಯ್ದವನಂ ಮೇಲುದಱ ಸೆಱಂಗಿನೊಳಡಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ವ
ನಲ್ಲಿನಂಜದಿರೆಂದಭಯಮನಿತ್ತು—

ಕಂ || ಕರಿಯಂ ಹರಿ ಕೇಸರಿಯಂ

ಶರಭಂ ಶರಭಮನದೊಂದು ಭೇರುಂಡನಡು ||

ತಿರದುಯ್ಯ ತೆಱದೆ ನಿಜಸಿಂ

ಧುರಕ್ಕೆ ಮಗುಟ್ಟುಯ್ದನಿಂದ್ರನಂ ದನುಜೇಂದ್ರಂ

|| ೨೧೦ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳಿಂದ್ರನ ಮಗನಪ್ಪ ಜಯಂತನನಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರಂ ಬಾಲ್ಮೀ
ದಂದೀಯೆ ರಾವಣನಭಯ ಘೋಷಣೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ ಬಂದು
ಲಂಕೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿನಿರೆ—

ಕಂ || ಪರಿಜನಮುಮುಪಾಯನಮುಂ

ಬೆರಸು ಸಹಸ್ರಾರನಾತ್ಮತನಯನ ಮೋಹಂ ||

ತರೆ ತನ್ನಂ ಬಂದಂ ದಶ

ಶಿರನಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದುಗಾಣ್ಣನೇ ಮೋಹಾಂಧಂ

|| ೨೧೧ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಲಂಕಾಪುರಮಂ ಪುಗುವುದುಮುಚಿತ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಸಹಸ್ರಾರನಂ ನಿಜಜನಕನಿಂದಧಿಕವಾಗೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಣಿಮಯಾಸನ
ದೊಳಿರಿಸಿ ವಿನಯ ವಿನಮಿತಂ ಬೆಸನಾವುದೆನೆ ಸಹಸ್ರಾರನಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ನಿನಗೆಡಲಿಂದ್ರನಂ ಗೆ

ಲ್ಪು ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬೀಡಿದೆ ಜೀ ||

ಯೆನಿಸಾತನ ಸೆಱಿಯಂ ಬಿ

ಟ್ಟು ನಿನ್ನ ತಕ್ಕೂರ್ಮೆ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ ಬಾರದೆನಲ್

|| ೨೧೨ ||

ಎನೆ ದಶಾನನಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದಿಂದ್ರನಂ ಬರಿಸಿ ನಿಷ್ಕುಷಾ
ಯಂ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಸುಖಮಿರೆಂದು ಕಟಿಪುವುದುಂ ರಾವಣಂಗೆ ನಿಶ್ಯಲ್ಯ
ನಾಗಿ ತನ್ನ ಪೊಲಿಲೆವಂದು ಇಂದುವೆಂಬ ತನ್ನ ಪಿರಿಯಮಗಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಗನಪ್ಪ ಜಯಂತನುಂ ತನ್ನ ಲೋಕಪಾಲರುಂ ಬೆರಸು ದೀಕ್ಷೆ
ಗೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲಿಂದ್ರನಂ ಗೆಲ್ಪು ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರಂ ವರುಣನ
ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲೆಂದು ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂತರಂ ಬರಿಸಿ ¹ಹನುಮರದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ದೂತನ
ನಟ್ಟುವುದುಮಾತಂ ಬಂದು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯನುಮಂ ಸವನಂಜಯನುಮಂ ಕಂಡು
ನಿಜಾಗಮನ ವೃತ್ತಾಂತಮನರಿಪುವುದುಂ ಸವನಂಜಯನಾಂಜನೇಯನಂ ಬರಿಸಿ—

ಮ|| ಸ್ತ|| ವರುಣಂ ಬಾಯ್ಕೇಳನೆಂಬೀ ಮುನಿಸನುವಿಸೆ ಮೇಲೆತ್ತಲೆಂದೀಗಳೆಮ್ಮಂ |

ಬರವೇಟ್ಟಂ ದಾನವೇಂದ್ರಂ ತಡೆವುದು ಸದನಲೊಪ್ಪುಗೊಳ್ ರಾಜ್ಯರಕ್ಷಾ||

ಭರಮಂ ನೀನೆಂಬುದುಂ ಮಾರುತಿ ಮುಕುಳಿತ ಹಸ್ತಾಂಬುಜಂ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಪರಿರಂಭೋತ್ತಾಹದಿಂದಾ ಬೆಸನನತಿಬಳಂ ತಂದೆಯಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡಂ||೨೧೩||

ಅಂತು ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ವಿಮಾನಾರೂಢನಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲಸಮೇತಂ
ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯ ದ್ವೀಪಂಗಳುಮಂ ಪೊಲಿಲ್ಲಳುಮನಭೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ಬರ್ಸ ಸಮಯ
ದೊಳ್ ರಾವಣಂ ಗಗನ ಮಂಡಲದೊಳಿರ್ದು ಹನುಮನ ಒರವಂ ಕಂಡು—

ಚ || ಇದಿವರ್ತೆ ತಾನುಮುತ್ಸುಕತೆಯಿಂದಿವರ್ತಂದು ಮರುತ್ಸುತಂ ಪದ |
 ಕ್ಷೊದವಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಣಿಕೀರಿಟ ಮರೀಚಿಯಿನೀಯೆ ಪಾದ್ಯಮಂ ||
 ಪದೆಸಿನಳುರ್ಕೆಯಿಂ ತೆಗೆದು ತಟ್ಟಿಸಿ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಾ |
 ದುದು ರಿಪುಚಕ್ರಮಂ ತವಿಪುದಿನ್ನೆನಗಾವರಿದೆಂಬ ಸಂತಸಂ || ೨೧೪ ||

ಅಂತಾತನಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಆಗಸಮುಂ ದೆಸೆಯುಂ ಭೂ
 ಭಾಗಮುಮೆಡೆನೆಱಿಯದೀ ಬಲಕ್ಕೆನೆ ನಡೆದಂ ||
 ಮೇಗಿಲ್ಲದ ಬಲ್ಲಾಳ್ ರಣ
 ರಾಗರಸಂ ಕದನ ಕರ್ಕಶಂ ದಶವದನಂ || ೨೧೫ ||

ಅಂತು ನಡೆದು ಪಾತಾಳಪುಂಡರೀಕಪುರಮಂ ಮೂವಳಸಾಗೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ
 ವರುಣನತಿಕುಪಿತನಾಗಿ ಪೊಷಮಡುವುದುಮೊಡನೆ—

ಕಂ || ಒರ್ವನೆ ಜವನೆಂಬುದು ಪುಸಿ
 ನೂರ್ವರ್ ಜನಿಯಿಸಿದರೆನಿಸಿ ಖಚರಕುಮಾರರ್ ||
 ದೋರ್ವಲದೃಪ್ತರ್ ಪುರಮಂ
 ನೂರ್ವರ್ ಸಂಗ್ರಾಮ ಲಂಪಟರ್ ಪೊಷಮಟ್ಟರ್ || ೨೧೬ ||

ಸಿಂಗದ ಜಂಗುಳಿಯಂತಿರ
 ಸುಂಗೊಳೆ ಪೊಷಮಟ್ಟು ಕಾದೆ ವರುಣ ಕುಮಾರರ್ ||
 ಬೆಂಗೊಟ್ಟುದು ದಶಮುಖ ಚತು
 ರಂಗಬಲಂ ಸಮರಮುಖದೊಳವರ್ಗಿದಿರುಂಟೇ || ೨೧೭ ||

ಅಂತು ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ ಹನುಮನೆಡೆವೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಸೇನೆಯಿಂ ರಿಪುಸೇನೆಯಂ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ—

ಉ || ವಾನರವಿದ್ಯೆಯಂ ತಳೆದು ವಾನರ ರೂಪಮನಾಂತು ವಿದ್ವಿಷ |
 ತ್ರೇನೆಯೊಳಾನೆಯಂ ಕುದುರೆಯಂ ರಥಮಂ ಪೃಥು ಗಂಡಶೈಲ ಸಂ ||
 ತಾನದಿನಿಟ್ಟು ಮೋದಿ ತರುರಾಜಿಗಳಿಂ ತವೆ ಕೊಂಡನಾರ್ ಮರು |
 ತ್ಸೂನುಗೆ ಕಯ್ದುಗೆಯ್ದು ಕಡುಕೆಯ್ದು ಬರ್ಪುಂಕುವರಾಜಿರಂಗದೊಳ್ || ೨೧೮ ||

ಅಂತು ಹನುಮನನುವರದೊಳಾಂತ ಬಲಮಂ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ತವಿಸಿ
ರಾಜೀವ ಪುಂಡರೀಕ ಪ್ರಮುಖ ನಿಜಕುಮಾರರ್ ನೂರ್ವರುಮಂ ಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟುವು
ದುಂ ವರುಣಂ ಕಂಡತಿ ಕುಪಿತನಾಗಿ—

ಕಂ || ನೆನೆಯದೆ ಕಲುಷವಶಂ ನ
ಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಕಡಂಗಿ ಕಾದುವ ಪದದೊಳ್ ||
ದನುಜೇಂದ್ರಂ ಪಿಡಿದಂ ವರು
ಣನನಾವಂ ರಾವಣಂಗೆ ಕೂರ್ಪಂ ತೋರ್ಪಂ || ೨೧೯ ||

ಅಂತಾತನಂ ಪಿಡಿದು ಕುಂಭಕರ್ಣಂಗೆ ಸೆಜೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ಭುವನೋನ್ಮಾದ
ಮೆಂಬುದ್ಯಾನವನದೊಳ್ ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟೊಲಗಂಗೊಟ್ಟಿದು ವರುಣನಂ ಬರಿಸಿ—

ಕಂ || ಕಲಿ ಸಾವಂ ಪಿಡಿವಡೆವಂ
ಕಲಹದೊಳಿದು ಭಂಗಮಲ್ತು ನೀಂ ಮುನ್ನಿನಪೋಲ್ ||
ನೆಲಸಿರ್ಪುದು ನಿಜರಾಜ್ಯದೊ
ಳೊಲವಿಂದೆಂದೊಸೆದು ವರುಣನಂ ಮುನ್ನಿಸಿದಂ || ೨೨೦ ||

ಅಂತು ಮುನ್ನಿಸಿ ಕರಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ಲು ಕಾರುಣ್ಯಮನಜ್ಞಪುವುದುಂ ವರುಣಂ
ಹನುಮನ ಸೆರಗಿಲ್ಲದ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನಮಂ ಪೊಗಚ್ಚು ಸತ್ಯವತಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳಂ
ರಾವಣಂಗೆ ಮಹಾವಿಭವದಿನಿತ್ತು ತನ್ನ ಪೊಬಲ್ಲೆಪೋದನಿತ್ತು ರಾವಣಂ ಲಂಕೆಗೆ
ವಂದು ಚಂದ್ರನಖಿಯ ಮಗಳಪ್ಪನಂಗಪುಷ್ಪೆಯಂ ತ್ರಿಶೈಲಂಗೆ ಪರಿಣಯನೋತ್ಸ
ವದಿನಿತ್ತು ಕರ್ಣಕುಂಡಲಪುರಮನಾತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ಲು ಕುಡುವುದು
ಮಲ್ಲಿಯೆ ಸಹಸ್ರಾಂತಃಪುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವಂಗಂ ಸುತಾರಿ
ಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಪದ್ಮರಾಗೆಯಂ ಮದುವೆಸಿಂದು ಸುಖದಿಸಿದನಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡಮಂ ದಶ
ಶಿರನಾಳ್ವಂ ಚಕ್ರರತ್ನಮಸಿರತ್ನಂಗಳ್ ||
ದೊರೆಕೊಂಡುವಖಿಳ ವಿದ್ಯಾ
ಧರ ವಲ್ಲಭರೆಲ್ಲರುಂ ಪದಾನತರಾದರ್ || ೨೨೧ ||

ಶಾ || ಆ ಕ್ರೋಧೋದ್ಭುತನಪ್ಪ ರಾವಣನೊಳಾವಂ ಕಾದುವಂ ಯುದ್ಧದೊಳ್ |
ಶಕ್ರಂಗಂ ತ್ರಿಜಗದ್ವಿಭೂಷಣ ಗಜಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಲೇಂ ಸಾಲದೇ ||
ಚಕ್ರಕ್ಕಂ ಪರಚಕ್ರಮುಂಟೆ ಸಕಲೋರ್ವಿಚಕ್ರದೊಳ್ ವಿದ್ವಿಷ |
ಚ್ಚಕ್ರಂ ತೋರ್ಕುಮೆ ಚಂದ್ರಹಾಸದಿದಿರೊಳ್ ನೂಜಾಂತು ವಿಕ್ರಾಂತಮಂ || ೨೨೨ ||

ಮ || ನಿಖಿಲ ಕ್ಷತ್ರಕುಲಂ ವಿಯಚ್ಚರ ಕುಲಂ ಸಂಗ್ರಾಮ ಕೇಳೇ ಪರಾ |
 ಜ್ಞುಖವಾತ್ಮಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಬಲಿಸಂದಾಜ್ಞಾವಿಧೇಯಂ ಗುಹಾ ||
 ಮುಖದಂತೆಂದುದನೆನ್ನದಂದು ನವರಕ್ತಾಸಕ್ತ ನಕ್ತಂಚರೀ |
 ಮುಖದೊಳ್ ಕೂಂಕುವುದಾಂತರಂ ದಶಮುಖೋತ್ಪತ್ತಾಸಿ ಧಾರಾ ಮುಖಂ
 || ೨೨೩ ||

ಮ || ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ನಾಮ ಸಾಮಜಮನೇಂ ಮಾಱಾಂಪುವೇ ಮಿಕ್ಕ ಸಾ |
 ಮಜಮಾ ಯಕ್ಷಸಹಸ್ರ ರಕ್ಷಿತಮನುದ್ಯಚ್ಚಕ್ರಮಂ ಚಂದ್ರಹಾ ||
 ಸ ಜಯೋಗ್ರಾಸಿಯನಾಂಪ ಕೈದುಮೊಳವೇ ಕೈಲಾಸಮಂ ಕಿಟ್ಟಿ ತ |
 ದ್ಭುಜಮಂ ಭೂಚರ ಪೇಚರರ್ಕಳ ಭುಜಂಗಳ್ ಪಿಂಗದೇನಾಂಪುವೇ || ೨೨೪ ||

ಮದಮಂ ಭದ್ರಗಜಕ್ಕೆ ರಾಜವೆಸರಂ ಚಂದ್ರಂಗೆ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಾ |
 ಪದ ಪರ್ಚಂ ತಪನಂಗೆ ತೇಜದೊದವಂ ಸಪ್ತಾರ್ಚಗತ್ಯುಗ್ರ ಖ ||
 ಡ್ಗದಗುರ್ವಂ ಗಹನಕ್ಕೆಯುನ್ನತಿಯನೇಟುಂ ಗೋತ್ರ ಭೂಭೃತ್ಕುಲ |
 ಕೃದಟಂ ಸೈರಿಸುವಂ ಪೆಱಂಗೆ ಪೆಜತೇಂ ಲಂಕೇಶ್ವರಂ ಸೈರಿಸಂ || ೨೨೫ ||

ಕದನ ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೋಡಿದರ್ ಮಡಿದರೆಂಬೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕಂಡರೆಂ |
 ದುದನೇಗೊಂಡರಿಳೇಶರೆಂಬ ನುಡಿಯಂ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ ಕೇಳಲಾ ||
 ದುದು ಗೆಲ್ವರ್ ಸರಿಗಾದಿದರ್ ಪಗೆವರೆಂಬೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಲಾ |
 ಗದನಂ ವರ್ತಿಸಿದಿಂಬಲಿಕ್ಕೆನೆ ಜಗದ್ವಿದ್ರಾವಣಂ ರಾವಣಂ || ೨೨೬ ||

ಕಂ || ಆಯುಧವೆಸಿತೊಳವವು ದಿ
 ವ್ಯಾಯುಧಮವನಳವದಾರ ಕೈಯಳವಾತಂ ||
 ಕಾಯಲ್ ಬರ್ದುಂಕುವರ್ ಕಯ್
 ಗಾಯದೊಡಾವಂಗಮೇಂ ನಿಲಲ್ಪಂದಪುದೇ || ೨೨೭ ||

ಭೀಷಣ ಬಲರಸುಹೃದ್ಬಲ
 ಶೋಷಣದಕ್ಷರ್ ನೃಪಾಲ ಶರಣಾಗತ ಸಂ ||
 ತೋಷಕರ ಕುಂಭಕರ್ಣ ವಿ
 ಭೀಷಣರೆಂಬರ್ ದಶಾಸ್ಯನೊಡವುಟ್ಟಿದವರ್ || ೨೨೮ ||

ಉ || ಕಾಲಮನಾಸೆಗೆಯ್ವನಿದಿರಿಕ್ಕುವನೆಮ್ಮೊಳಗಾವನೆಂದವರ್ |
 ಕಾಲನನೇಳಿದಂ ಬಗೆವರೀ ನೆಲನಂ ವಿಜಿಗೀಷು ವೃತ್ತಿಯಿಂ ||

ಪಾಲಿಸುವರ್ ಸುರಾಸುರ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇನೆಯೊಳುರ್ಗವಾಜಿಯೊಳ್ |
ಸೋಲದ ಮೇಘವಾಹನನುಮಿಂದಗಿಯುಂ ದನುಜೇಂದ್ರ ನಂದನರ್ ||೨೨೯||

ಕಂ || ಅವನ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇನೆಯು
ಪವಣನದೇವೇಟ್ಟಿ ಕಯ್ದುಗೆಯ್ದೊಡಮದಂ ||
ತವೆ ಕೊಲ್ಪುದರಿದು ದನುಜನ
ಬವರಂ ಕೈಸಾರಿಯಲ್ತು ಗೆಲ್ಲದ ಬವರಂ || ೨೩೦ ||

ಬಲದ ಭುಜಬಲದ ವಿದ್ಯಾ
ಬಲದ ಮನೋಬಲದ ಬಲ್ಪಿಸಿಂ ನೃಪರಾರ್ಗಂ ||
ಗೆಲಲರಿಯಂ ದಶಕಂಧರ
ನಲಂಘ್ಯ ವಿಕ್ರಾಂತ ತುಂಗನಮರೇಂದ್ರಂಗಂ || ೨೩೧ ||

ಎಂಬುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮುಳಿಸುವೆರಸಿದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಪಸರಿಸೆ ಪರಿಹಾಸ
ವಜೋವಿಳಾಸದಿನಂತೆಂದಂ---

ಮ || ಅದಟಂ ರಾವಣನೆಂಬುದಂ ನುಡಿದು ತೋಟಲೈಟ್ಟುದೇ ಕಾದಲ |
ಣ್ಣದೆ ಕಳ್ಳುಯ್ದದೆ ಪೇಟ್ಟುಮಂಬಿಕೆಯನಾತಂ ಭೀತನಿಕ್ಷಾಪಕು ವಂ ||
ಶದರಂ ಗೆಲ್ಲಮೆ ರಾಮರಾವಣರ ಬಲ್ಪಂ ಮೆಲ್ಪುಮಂ ಕಾಣಲ |
ಪ್ಪುದು ಥಟ್ಟೊತ್ತಿಱುವಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಿದೊಲೆಯಿಂ ತೂಗಿಂ ರಣಕ್ಷೋಣೆಯೊಳ್
[|| ೨೩೨ ||

ಚ || ನಡೆವುದಿಳೇಶನೊಳ್ ತೊಡರದನ್ನೆಗಮಾತನ ಗಂಡಗರ್ವಮಿ |
ನ್ನಡೆಗುಮೆ ರಾಮನಂಬು ನೆಜನಂ ನಡೆ ಕಾಲ್ಪಡೆಗೆಟ್ಟು ನಿಲ್ಕುಮಿಾ ||
ನುಡಿ ತಡಮಲ್ತು ನಾಳೆಯೆ ರಣಾಂಗಣದೊಳ್ ನಡೆ ನೋಡುವಿರ್ ಮರು |
ಳ್ಳಡೆಯೊಡಗೂಡೆ ತಾಂಡವಮನಾಡುವ ರಾವಣನಟ್ಟಿಯಾಟಮಂ || ೨೩೩ ||

ಕಂ || ದನುಜೇಂದ್ರನಲ್ಪ ವೀರ್ಯಂ
ಮನುಜೇಂದ್ರನನಂತ ವೀರ್ಯನಣ್ಣಂಗಾವ ||
ಣ್ಣನುಮಿದಿರೆ ಕರಿಗಳಂ ಗೆ
ಲ್ಪನಿತಱಿಕೊಳಿಭವೈರಿ ಶರಭಮಂ ಗೆಲ್ಲಪುದೇ || ೨೩೪ ||

ಕಪ್ಪಲೆ ಪಿರಿದಾದೊಡಮೇಂ
ಮಾರ್ತಲೆಯೆ ದಿನಾಧಿಪಂಗೆ ಪಿರಿದಾದೊಡಮೇ ||
ನಾರ್ತಪುದೆ ವೈರಿ ಸೈನ್ಯಮು
ಡುರ್ತಿಱಿಯಲಜೇಯ ಬಾಹುಬಲನಂ ಬಲನಂ || ೨೩೫ ||

ಚ || ಹಿತ ಮಿತ ವಾಕ್ಯನಸ್ವಲಿತ ಧೈರ್ಯಗುಣಂ ಗುಣರತ್ನ ರೋಹಣ |
ಕ್ಷಿತಿಧರನತ್ಯುದಾತ್ತ ಮಹಿಮಂ ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರಪಂಜರಂ ||
ನತ ನರಪಾಲ ಮೌಳಿ ಹರಿನೀಳಮಣಿ ಪ್ರಚಯ ದ್ವಿರೇಫ ಚುಂ |
ಬಿತ ಚರಣಾರವಿಂದನವದಾತ ಯಶಂ ಕವಿತಾಮನೋಹರಂ || ೨೩೬ ||

ಇದು ಪರಮ ಜನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ
ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
ದಶವದನ ವಂಶವರ್ಣನಂ
ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪ್ರಕಾಶಶಾಸ್ತ್ರಂ ಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀವಧುಗೆ ಪೇರುರಂ ಜ
 ನ್ಯಾವಾಸಂ ಕೀರ್ತಿವಧುಗೆ ಕೇಳೇಗೃಹಮಾ ||
 ಶಾವಲಯಮೆನೆ ಸಮಸ್ತ ಕ
 ಲಾ ವಿಭವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವನಭಿನವಪಂಪಂ ||

|| ೧ ||

ಎಂಬುದುಂ ಜಾಂಬವತ್ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಧಾನರಿಂತೆಂದರ್—

ಚ || ಎಮಗಧಿರಾಜನಾಗಿ ಖಚರೋರ್ವಿಗೆ ಪಲ್ಲಭನಾಗಿ ಖೇಚರ |
 ಪ್ರಮದೆಯರಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯವಿಲಾಸಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವನಂ ||
 ಕ್ರಮದೊಳೆ ದಂಡಮೊಂದುಬಿಯೆ ಭೇದಿಸಿ ತರ್ಪುದು ದೇವಿಯಂ ಪರಾ |
 ಕ್ರಮದೆಡೆಯಲ್ತು ಪೊಲ್ಲದು ದುರಾಗ್ರಹಮಾತನೊಳಾಗ ವಿಗ್ರಹಂ || ೨ ||

ಅವರಿವರೆನ್ನದಾವ ನೃಪನಂದನರುಂ ದನುಜಂಗೆ ಭೀತಿಯಿಂ |
 ದವನತರಪ್ಪರಲ್ಲದೊಸೆದಾಳ್ವಿಸದಿಂ ನಡೆವನ್ನರಿಲ್ಲನಾ ||
 ಮವರನುಪಾಯದಿಂ ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲಮಾಗರೆ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಕೊಂ |
 ಡವನೊಡನೆತ್ತಿ ಕಾದುವುದು ಕಾಲ ವಿಲಂಬನಮಾಗಲಾಗದೇ || ೩ ||

ಎಂಬುದುಂ ರಘುವೀರಸಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಆತಂಗೆ ನೆಜೆಯಲಾಜದ
 ಭೀತರ ನೆರಮೇವುದೆನಗೆ ಮೊನೆಯೊಳ್ ದನುಜಂ ||
 ಗಾತಂಕಮನೊಡರಿಸಲನು
 ಜಾತ ಭುಜೋತ್ಪಾತ ಖಡ್ಗಮಿದೆ ನೆರಮಲ್ಲೇ || ೪ ||

ಚ || ಅಸದನುಶಾಸನಂ ರಘುಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಲವ್ರತಮನ್ಯ ಕಾಂತೆಗಾ |
 ಟಿಸಿದ ದುರಾತ್ಮನಂ ರಣದೊಳಣ್ಮಿದನಪ್ಪೊಡಮೋಘ ಬಾಣದಿಂ ||
 ದೆಸೆವಲಿಗೆಯ್ವಿನಳ್ಳಿ ರಣಕೇಳಿಗೆ ಜಾನಕಿಯಂ ದಶಾಸ್ಥನೊ |
 ಸ್ವಿಸಿದೊಡೆ ಕಾವೆನಿಲ್ಲಿ ನಿಮಗಂ ನಮಗಂ ಪದನಲ್ತು ಮಂತಣಂ || ೫ ||

ಎಂಬುದುಂ ಜಾಂಬೂನದಂ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ತೃಣಪುರುಷನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ
ರಣ ರಭಸಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಪಂ ಬಗೆಯದೆ ರಾ ||
ವಣನುಮನಿನ್ನುಂ ಮುನ್ನುಂ
ಗಣನಾತೀತ ಪ್ರತಾಪನೀ ರಘುರಾಮಂ

|| ೬ ||

ಮ || ಸೆರಗಂ ಪಾರದುದಾತ್ತರಾಘವನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವು ಜಾಂಬೂನದಂ |
ಪಿರಿದುಂ ವಿಸ್ಮಯಮುತ್ತು ಕಾದಿ ರಣದೊಳ್ ಪೌಲಸ್ತ್ಯನಂ ಗೆಲ್ಲು ದು ||
ಧರ ಬಾಹಾಬಲಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬೀ ಜಿತ್ತದಿಂ ಪೇಟಲಾ |
ತುರನಾದಂ ದನುಜಂಗೆ ದಿವ್ಯಮುನಿಗಳ್ ಮುಂ ಪೇಟ್ಟಿ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ || ೭ ||

ಅಂತು ಬಗೆದು ರಘುವೀರನ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಿ ಜಾಂಬೂನದಂ
ಮುಕುಲಿತ ಕರಕಮಲನಿಂತೆಂದಂ ದೇವ ಮುನ್ನಮೊರ್ಮೆ ದಶಗ್ರೀವನನಂತವೀರ್ಯ
ಕೇವಲಿಗಳ ಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ವು ತದನಂತರಮೆನಗೆ ಪೆಜರ
ಕೈಯೊಳ್ ಮರಣಮಕ್ಕುಮಾಗದೆಂಬುದಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ನಿನಗೆ ಸಿದ್ಧಶೈಲಮನೆತ್ತಿದನ
ಕೈಯೊಳ್ ಮರಣಮಕ್ಕುಮೆನೆ ಸಿದ್ಧ ನಗಮನುದ್ಧರಿಸುವ ಮಹಾಸತ್ಯನಾವನುಮಿಲ್ಲ
ದುದಜುನೆನಗೆ ಮರಣಮಿಲ್ಲೆಂದು ಹರ್ಷಿತಚಿತ್ತನಾದನೆಂಬುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ
ನಿಂತೆಂದಂ--

ಕಂ || ಕುಲನಗಮಂ ನೆಗಪುವ ದೋ
ವಲಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಣಶೈಲಮೇ ಗಹನಮದಂ ||
ಚಲಿಯಿಸುವೆನಚಲ ವಚನಂ
ಪಲಾಲಮನ್ವರ್ಥನಾಮಮಲ್ತೆಂಬಿನೆಗಂ

|| ೮ ||

ಎಂಬುದುಮಾ ಮಾತಂ ಮನದೇಗೊಂಡು ಜಾಂಬೂನದನುಂ ವಿಮಲಬುದ್ಧಿ
ಸುಗ್ರೀವ ನಳ ನೀಲಾರ್ಕಮಾಲಿಗಳ್ ರಹಸ್ಯದಿಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ವಿಮಾನಮ
ನೇಱುಸಿಕೊಂಡು ವಿಯನ್ಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಪೋಗಿ ನಿರ್ವಾಣನಗಮನೆಯ್ ಬಲವಂ
ದ್ರರ್ಚಿಸೆ ತದನಂತರಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಿದ್ಧಗುಣ ಸ್ತವನಂ ಮಾಡಿ--

ಮ || ಪದ ಘಾತಕ್ಕೆ ಧರಿತ್ರಿ ಬಾಯ್ವಿಡೆ ಭುಜಾದಂಡಂಗಳಂ ಸಾರ್ಚಿ ಬಿ |
ಚಿದಿಳಾಸಂಧಿಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಣರ್ಚಿ ನೆಲೆಯಿಂದಕ್ಕೊಣ ಸತ್ವಂ ತಳ ||
ಚಿದಶಗ್ರೀವನ ಕಂಠಕಂದಳದ ಬೇರಂ ಕೀಳ್ವಿಪೋಲ್ ಕಿಟ್ಟನೆ |
ತ್ತಿದನೊಟ್ಟೈಸಿದರಿನ್ನರಾರೆನಲುಪೇಂದ್ರಂ ಸಿದ್ಧ ಕೈಲೇಂದ್ರಮಂ

|| ೯ ||

ಉ || ಆ ಕುತ್ರೀಲಮನೊಂದೆ ದಕ್ಷಿಣಭುಜಂ ಪೊತ್ತಿತ್ತೆ ಬಾಹಾಬಲ |
ಕೈಕಚ್ಚತ್ರಮದ್ವಾಯ್ತು ತತ್ಸಮಯದೊಳ್ ದೇವಾನಕ ಧ್ವಾನಮಾ ||

ಶಾ ಕುಂಭೋದರ ವರ್ತಿಯಾಯ್ತು ಸುಮನೋವರ್ಷಂ ನದಧ್ವಂಗಳಮಾ ।
ಳಾಕೇರ್ಣಂ ಪೊಸತಾಯ್ತು ಸಾಹಸಧನಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ॥ ೧೦ ॥

ಅಂತು ಸಿದ್ಧನಗಮನುಧರಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಗಿರಿ ನಿರ್ಝರ ಪ್ರವಾಹಂ

ಸುರಿದುದು ಭರತತ್ರಿಖಂಡ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷವಂ ॥

ದೊರೆಕೊಂಡಪ್ಪುದು ದಶಕಂ

ಧರ ವಧೆಯಿಂದೆಂದು ಮುಂದೆ ತೋರ್ಪಂತಾಗಳ್ ॥ ೧೧ ॥

ಹರಿಯ ಭುಜದಳವನೀಕ್ಷಿಸ

ಸುರ ಸಮಿತಿಗೆ ಬೆಳಗಿದಂತೆ ಕೈದೀವಿಗೆಯಂ ॥

ಗಿರಿಗುಹೆಯಿಂ ಫಣಮಣಿ ಭಾ

ಸುರಂಗಳತಿ ಭಯದಿನುದ್ಧವೊಗೆದುವು ಫಣಿಗಳ್ ॥ ೧೨ ॥

ಪೂಮುಟಿಯಂತಲ್ಲೊಕ್ಕುವು

ಪೂಮರಗಳ ಪೂಗಳಚಲಮೇಖೆಯಿಂದಾ ॥

ಪೂಮುಟಿಯ ಮೊಟಗಿನಂತೆ ಗು

ಹಾ ಮುಖದಿಂದುಣ್ಮಿದತ್ತು ಸಿಂಹ ನಿನಾದಂ ॥ ೧೩ ॥

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ ॥ ಸುರ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿ ಸುರ ತೂ

ರ್ಯ ರವಂ ಸುರ ಜಯಜಯ ಸ್ವನಂ ಕೈಮಿಗೆ ವಾ ॥

ನರಚಿಹ್ನೆ ಪ್ರಮುಖ ವಿಯ

ಚ್ಚರ ಪತಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಚ್ಚರಿವಟ್ಟರ್ ॥ ೧೪ ॥

ಅಂತವರತಿ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಭರತ
ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಮಂ ಬಲಗೊಂಡು ವೃಷಭಾದಿ ತೀರ್ಥವಂದನಾನಂದಮಂ ಮನ
ದೇಗೊಂಡು ಮಗುಟಿ ಬಂದಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ
ಮುಜುದೆವಸಂ—

ಕಂ ॥ ಅಮರರ್ ಪೂಜಿಸಿದ ಮಹ

ತ್ವಮುಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಿದ್ಧ ಶೈಲೇಂದ್ರಮನ ॥

ಶ್ರಮದಿಂದೆತ್ತಿದ ಭುಜವೀ

ರ್ಯಮುಮಂ ಪೊಗಲುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಂ ಕೆಲರೆಂದರ್ ॥ ೧೫ ॥

ಆ ರಾವಣನುಂ ಮುನ್ನಂ
ತಾರಾದ್ರಿಯನೆತ್ತದಿದರ್ಢೇ ಭುಜಬಲದಿಂ ||
ದಾರಧಿಕರೆಂಬುದಂ ಸಮ
ರಾರಂಭದೊಳಲ್ಲದಱಿಯಲೇಂ ಬಂದಪುದೇ

|| ೧೬ ||

ಎಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ರಾವಣನಗಮಂ ವಿದ್ಯಾ
ದೇವತೆಗಳ ಬಲದಿನೆತ್ತಿದಂ ಭುಜಬಲದಿಂ |
ದಾವನುಮೆತ್ತಿದನಿಲ್ಲಿ
ಭೂವಲ್ಲಭನಂದದಿಂದಮೆಂದರ್ ಕೆಲಬರ್

|| ೧೭ ||

ಕೆಲರೀತಂ ರಾವಣನಂ
ಕಲಹದೊಳುಜಿದಿಕ್ಕಿ ಭರತ ಮಂಡಲಮಂ ದೋ ||
ವಲದಿಂದಮಾಳ್ವನೆಂದರ್
ಕೆಲರಾವಂ ರಾವಣಂಗಿದಿರ್ಚುವನೆಂದರ್

|| ೧೮ ||

ಅಂತವರೋರೊರ್ವರೊಂದೊಂದಂ ನುಡಿಯುತ್ತವೊಡನೆ ವರೆ ಸುಗ್ರೀವಾದಿ
ಗಳ್ ಬಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ಸದ್ಮದೇವನವರ ಮುಖಸದ್ಮಮಂ
ನೋಡಿ---

ಕಂ || ಎಡೆಯಜುಯದಿನ್ನೆವರೆಗಂ
ತಡೆದನ್ನೆಯವೊಂದೆ ಸಾಲದೇ ಜಾನಕಿಯಿ ||
ದೇಡೆಯಱುದು ಲಂಕೆಗೆತ್ತದೆ
ತಡೆಯೆ ಪರಾಕ್ರಮದ ಪೆರ್ಮೆ ಪಜುಗೆಡೆಯಕ್ಕುಂ

|| ೧೯ ||

ಎನೆ ಜಾಂಬವನಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ನಯಮಂ ತಮಗಱುಪಿದೊಡ
ನ್ನೆಯಮಂ ಬಿಡದನ್ನರಿಲ್ಲ ರಾಗಾದಿಗಳೇಂ ||
ನಿಯತಂಗಳೆ ಕನ್ನಡಿಯಂ
ಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ಬೆಳಗೆ ಸತ್ತುವಿಡದೆ ಕಲುಂಬಂ

|| ೨೦ ||

ಅತಿವರ್ತಿಗಳ್ಳಿ ದಾನವ
ಪತಿಗಱುಪುವರಿಲ್ಲ ತಕ್ಕುದಂ ಪರಿಜನದೊಳ್ ||

ಹಿತನಂಜದೆ ಪೇಟ್ಟು ಸುಭಾ

ಷಿತಮಂ ಕೈಕೊಳಿಸುಗುಂ ವಿಭೀಷಣನೆ ವಲಂ

|| ೨೦ ||

ಹರಿಣಿ || ದನುಜನನುಜಂ ಶುದ್ಧಾಚಾರಂ ವಿಚಾರಪರಂ ಪರಾಂ !

ಗನೆಯನವನೀನಾಥಂ ತಾಂಗಲೈ ತಕ್ಕುದೆ ತಕ್ಕುದಂ ||

ನೆನೆದು ಕಟುಪೆಂದೊಳ್ಳಂ ಪೇಟ್ಟಣ್ಣನಂ ಜಡಿದಟ್ಟುಗುಂ |

ಜನಕಸುತೆಯಂ ಮೀಳಂ ದೈತ್ಯಂ ವಿಭೀಷಣನೆಂದುದಂ

|| ೨೧ ||

ಉ || ಅಟ್ಟಲೆವೇಟ್ಟುದೊರ್ಮೆಗೆ ವಿಭೀಷಣನಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮನಣ್ಣಿನ |

ಟ್ಟಟ್ಟೆಯ ಮಾತನಟ್ಟಿದೊಡೆ ದೇವಿಯನಾತನ ಮಾತುಗಳೆಳ್ಳು ಬಿ ||

ಟ್ಟಟ್ಟುಗುಮುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕಿ ದಶಕಂಠನುದಂಚಿತ ಕಂಠನಾಗಿ ಬಿ |

ಟ್ಟಟ್ಟದೆ ಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನುಸಿದ್ಧಟ್ಟಿದೊಡಿದಪುದಲ್ತಿ ಕಾಳೆಗಂ

|| ೨೨ ||

ಕಂ || ದೂತನನಟ್ಟುವುದೆಂತುಂ

ನೀತಿಯೆ ನಿಜ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಗಳೆದೊಡಕ್ಕುಂ ||

ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಮರಣಮು

ದೇ ತೊದಳತಿದುಃಖ ವೇಗದಿಂದಾಗದುದೇಂ

|| ೨೩ ||

ಎಂಬುದುಮಾ ನುಡಿಗೆ ಮಹೋದಧಿಯಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಮಾರುತ ದಿನಕರ ಕರ ಸಂ

ಚಾರಕ್ಕಮಗಮ್ಯಮೆಂಬಿನಂ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾ ||

ಕಾರಮನೀಗಲೊಡರ್ಚಿದ

ನಾ ರಾಕ್ಷಸಪತಿಯ ಪುರಮನಾವಂ ಪುಗುವಂ

|| ೨೪ ||

ಅದಱುನೀಗಲಿಲ್ಲಿದ ವಿದ್ಯಾಧರರೊಳೊರ್ವರುಂ ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಗಲುಂ ಪೋಗಿ
ಕಾರ್ಯಮಂ ತೀರ್ಚಿ ಬರಲುಂ ಸಮರ್ಥರಿಲ್ಲವೋರ್ವನತ್ತಲಿದಪನಜೇಯ ಬಲನಾಂಜ
ನೇಯನದೆಂತೆನೆ—

ಮ || ದನುಜಂ ಮನ್ನಿಸುವಂ ವಿಭೀಷಣನುಮಾತಂಗೊಳ್ಳಿದಂ ಲಂಕೆಯಂ |

ಘನ ಬಾಹಾಬಲದಿಂ ವಿಭೇದಿಸಿ ಪುಗಲ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟಂಜನಾ ||

ತನಯಂಗಾತನೆ ದೇವಿಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ತರ್ಕುಂ ಕಾದಿ ತರ್ಕುಂ ದಶಾ |

ನನನೊಟ್ಟಿಸಿದನಪ್ಪೊಡೀ ಕೆಲಸಮಾತಂಗಲ್ಲದೇಂ ಸಾಧ್ಯಮೇ

|| ೨೫ ||

ಎಂಬುದುಮಾ ನುಡಿಗೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಮಹೋದಧಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು
ಸುಗ್ರೀವಂ ಗೃಹಭೂತಿಯೆಂಬ ದೂತನಂ ಹನುಮನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಮಾತಂ ಗಗನ
ಮಾರ್ಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಹನುಮರ ದ್ವೀಪಮನೆಯ್ನಿ—

ಕಂ || ನಭದಿಂದಮಿಟಾದವಂ ರಾ

ಜ ಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪವನ ಸುತ ಪಾದ ನಖ ||

ಪ್ರಭೆ ಪಸರಿಸಿ ತನಗೆ ಶಿರೋ

ವಿಭೂಷಣ ಶ್ರೀಯನೀಯ ಏನಮಿತನಾದಂ

|| ೨೭ ||

ಆಗಿ ನಿಜಾಗಮನವೃತ್ತಾಂತಮುಂತೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ
ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ವಂದು ಶಂಭುಕಂ ಸಾಧಿಸಿದ ಸೂರ್ಯಹಾಸಮಂ ಕೊಂಡಾತನಂ
ಕೊಂದುದರ್ಕೆ ಪುಯ್ಯಲ್ಲೆವಂದ ಖರ ದೂಷಣರನವರಸೇನೆನೆರಸು ಕೊಂದು ಮುಟಿಗೆ
ವಂದ ವಿರಾಧಿತನಂ ಸಾತಾಳಲಂಕೆಯೊಳ್ ನಿಲಿಸಿದದೆಂಬುದಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಕೇಳ್ವು-

ಕಂ || ಇವರತಿಬಲರಿವರಿಂದೆ

ನ್ನ ವಿಷಾದಂ ಕಿಡುಗುಮೆಂಬ ಭರವಶದಿಂ ಕಂ ||

ಡವರಂ ಶರಣಾರ್ಥಿಯನೆ

ನ್ನವಸರಮಂ ತೀರ್ಚಿಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವುದುಂ

|| ೨೮ ||

ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಣ ತ

ತ್ವರದನೇಗೊಂಡು ಕಾದಿ ಸಾಹಸ ಗತಿಯಂ ||

ಶರಹತಿಯಿಸಿಕ್ಕಿ ಚಿಂತಾ

ಜ್ವರಮಂ ಸುಗ್ರೀವನಂಗದಿಂ ಪಿಂಗಿಸಿದರ್

|| ೨೯ ||

ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಕಂ || ಉದ್ಧರಿಸಿದನಶ್ರಮದಿಂ

ಸಿದ್ಧ ಶಿಲೋಚ್ಚಯಮನೊಂದೆ ಕರತಲದಿಂದ ||

ಘೋರದ್ಧರಣ ಸಹಿತಮಮರರ್

ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯಸ್ಪಿನಂ ಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರಂ

|| ೩೦ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ದೂತನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ಕಲುದರ್ ಖರ ದೂಷಣರೆಂ

ಬಟಲಂ ಮಾಯಾವಿಯಪ್ಪ ಸಾಹಸ ಗತಿಗಾ ||

ದಟುವಟಾಯೆ ಬೇಗೆವೆಟ್ಟಂ

ಮುಟಿಯಿಂದಾಟಿದವೊಲಾಟಿದಂ ಪವನ ಸುತಂ

|| ೩೧ ||

ಎನಗಮರಿದಪ್ಪ ಸುಗ್ರೀ

ವನ ಪಗೆಯಂ ತೀರ್ಚಿ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಕ್ಕೆ ||

ನ್ನನೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಗಿ

ವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಂ ಪ್ರಭಂಜನ ತನಯಂ

|| ೩೨ ||

ಆಗಳಾತನಂತಃಪುರ ಸೀಮಂತಿನೀ ಲಲಾಮೆಯಪ್ಪನಂಗಪುಷ್ಪ ಸಹೋದರ ಪಿತೃ
ವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗಮುಮನಾತನ ನಯನ ಪುತ್ರಿಕೆಗೆ ಪದ್ಮರಾಗ ಮಣಿ ದರ್ಪಣಮೆ
ನಿಪ್ಪ ಪದ್ಮರಾಗೆ ನಿಜ ಜನಕನಪ್ಪ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಂತೋಷದೊಳಾದ ಮನೋರಾಗ
ಮುಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ ಮುಡಿವಸಂ ಮಂಗಲಾಭರಣ ಭೂಷಿತಂ ಮಣಿಘಂಟಾ
ವಿರಾಜಮಾನ ವಿಮಾನಮನೇಜಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ತಳವುರ್ದುಂ—

ಕಂ || ಪವನಸುತ ಸೇನೆ ನಡೆದುದು

ಪವನಪಥಂ ನೆಜೆಯದೆಂಬಿನಂ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲಂ ||

ಕಿವಿ ಶಬ್ದಂಗಿಡೆ ಕಹಳಾ

ರವದಿಂ ಪಟು ಪಟಹ ಶಂಖ ಭೇರೀ ರವದಿಂ

|| ೩೩ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಮರುತ್ಸುತಾಗಮನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪುರದೊಳಷ್ಟಶೋಭೆಯಂ
ಮಾಡಿ ಪರಿಜನ ಪುರಜನ ಪುರಸ್ಸರಂ ಸುಗ್ರೀವನಿದಿಗೊಂಡು ಯಥೋಚಿತ
ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರಘುತನೂಜ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೊಡಗೊಂಡುಯ್ಯು
ದುಂ—

ಕಂ || ಅತಿ ವೃತ್ತಾಯತ ಕರನು

ನ್ನತ ವಂಶಂ ಭದ್ರಲಕ್ಷಣೋಪೇತಂ ಮಾ ||

ರುತಿ ರಾಮನ ಸಭೆಗೈರಾ

ವತಮಿಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಬರ್ಪ ತೆರದಿಂ ಬಂದಂ

|| ೩೪ ||

ಅಂತು ಬಂದುಪಾಯನ ಪುರಸ್ಸರಂ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಚರಣ ಕಮಲಂಗ
ಳ್ಳೆರಗಿ ನಳ ನೀಳಾಂಗದ ವಿರಾಧಿತ ಪ್ರಮುಖರಂ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನ ಕ್ಷೇಮ ವಚನದಿಂ
ಮನ್ನಿಸಿ ಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿಪುರ್ದುಂ ಜಾಂಬವನಂತೆಂದಂ—

ಮ || ಕಿರಣಂ ತೀಕ್ಷ್ಣಕರಂಗಿ ತೀಕ್ಷ್ಣನಖರಂ ಸಿಂಗಕ್ಕೆ ವಜ್ರಾಯುಧಂ |

ಪುರುಹೂತಂಗುರಿಗಣ್ ವೃಡಂಗಿ ರದನಂ ದಿಗ್ಧಂತಿಗಾದಂದದಿಂ ||

ನೆರವಾದಂ ಪವನಾತ್ಮಜಂ ಕದನಕೇಳಿ ಕರ್ಕಶಂ ರಾಮದೋಃ |

ಪರಿಘಕ್ಕುಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದುದೆ ವಲಂ ಪಟ್ಟಂಡ ಭೂಮಂಡಲಂ || ೩೫ ||

ಕಂ || ಈ ಬಲ್ಲಾಳ್ ಹನುಮನ ಬಾ
ಹಾ ಬಲದಿಂ ನಡೆದುದಿನ್ನೆಗಂ ದಶಕಂಠಂ ||
ಗಾ ಬಿಂಕಮುನಾ ಬೀರಮು
ನಾ ಬಿರುದುಮಸಂಗೆ ನಡೆಯಲಿನ್ನಜ್ಜಿದಪುದೇ || ೩೬ ||

ಎಂಬುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪವಮಾನಸೂನುಗಿಂತೆಂದಂ—

ಉ || ಆನತನಲ್ಲದಂಗೆ ಪದುಳಂ ನಿಲವಿಲ್ಲ ನಿಜಾನ್ತಯಾಗತ |
ಸ್ಥಾನದೊಳಾನತಂಗೆ ಭಯಮಿಲ್ಲ ಜಗತ್ತಯವಾಂತೊಡಂ ಜಯ ||
ಪ್ರೀನಿಲಯರ್ ಸಹಾಯಮನಪೇಕ್ಷಿಸರಾರ್ಗನುಜೇಯರುದ್ಧತರ್ |
ಮಾನಧನರ್ ಮಹಾಮಹಿಮರಿಂತಿವರಿರ್ಪರೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ || ೩೭ ||

ಈ ಮಹಾನುಭಾವರಪ್ಪೊಡೆ ಮುನ್ನಂ ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರದೊಳ್ ದೇವತಾಧಿ
ಷ್ಠಿತಂಗಳಪ್ಪ ವಜ್ರವರ್ತಂ ಸಾಗರಾವರ್ತಮೆಂಬ ಚಾಪರತ್ನಂಗಳುಮಂ ಹಲಾ
ಯುಧ ಗದಾಯುಧಂಗಳುಮಂ ನಾಗಪಿದ್ಯೆಗಳ್ಳೆರಸು ಕೊಂಡತಿ ಪ್ರಚಂಡರದಲ್ಲದೆ
ಯುಂ—

ಕಂ || ಕಾರಣ ಪುರುಷರಿವರಸಾ
ಧಾರಣ ರಣಮಲ್ಲರಿಕ್ಕೆ ಸಾಹಸ ಗತಿಯುಂ ||
ಮಾರುತಿ ಶರ ಹತಿಯಿನಸಾ |
ಧಾರಣಮುಪೈನ್ನ ಬನ್ನಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿದರ್ || ೩೮ ||

ಎಂಬುದುಮದರ್ಕೆ ಹರ್ಷಿತಚಿತ್ತಂ ಮರುತ್ತನಯಂ ರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆ
ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿಯಾಗಿ ದೇವ ಭವಜ್ಜನ್ಮಮುಖಿಲ ಜಗದುಪಕಾರ ನಿಮಿತ್ತಮಾದು
ದದುಕಾರಣದಿಂ—

ಕಂ || ಎಮಗುಚಿತಂ ನಿಜಸೇವಾ
ಪ್ರಮೋದಮಧಿರಾಜ ಪಂಚಭೂತಂಗಳ್ಳಂ ||
ನಿಮಗಂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ
ಕ್ಷಮರಾರ್ ದೇಹಿಗಳೊಳಂಬಿಕಾ ಸ್ತನ್ಯಕೃಂ || ೩೯ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಧೀರ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸೌಮ್ಯಾ
ಕಾರಕ್ಕನುಗುಣಮೆನಿಪ್ಪ ನಯ ವಿನಯ ವಚ ||
ಸ್ನಾರತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ರಘುಕುಲ
ವೀರಂ ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ || ೪೦ ||

ಅಪರಿಮಿತಮೆನಿಸ ಕಾರು

ಣ್ಯ ಪಯಸ್ಸಾಗರ ಸಮುದ್ಭವಂಗಳನಿತ್ತಂ ||

ನೃಪರತ್ನಂ ಭಟರತ್ನಂ

ಗಪೂರ್ವಮಂ ರತ್ನ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಯುಗಮಂ

|| ೪೧ ||

ಅಂತು ಮೆಚ್ಚುಗುಡುವುದುಮನಂತರಂ ಮಹೋದಧಿವೆಸರ ವಿದ್ಯಾಧರ
ನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ನೀನಿಲ್ಲದಿಬಿಬರುಂ ಲಂ

ಕಾ ನಗರಿಗೆ ಪೋಗಿ ನುಡಿದು ದಶಕಂಧರನೊಳ್ ||

ಜಾನಕಿಯ ಶುದ್ಧಿಯಂ ಪವ

ಮಾನಜ ತರ್ಪೆಸಕಮಿಲ್ಲದೋಸರಿಸಿದರ್

|| ೪೨ ||

ಎನೆ ಮನದೆ ಕೊಂಡು ಮಾರುತಿ ಮೇಘರುತಿಯನುದಾತ್ತರಾಘವಂಗೆ ಮುಕು
ಲಿತ ಕರ ಸರೋಜನಾಗಿ—

ಮ || ನಯದಿಂ ತಂದಪೆನೆಂತುಮಿಯಾದೊಡೆ ಬಲ್ಪಿಂ ತಂದಪೆಂ ದೇವ ದೇ |

ವಿಯನಂತಲ್ಲದೆ ನೋಡಿ ಬರ್ಪುದೆನೆ ಮಾಯಾರೂಪದಿಂ ಪೋಗಿ ಸು ||

ದ್ವಿಯನಂತರ್ಪವನಲ್ಲಿನಾನೆ ಕೊಳನಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆಪೋಲ್ ಮಾಡಿ ಲಂ |

ಕೆಯುಮಂ ದೈತ್ಯನುಮಂ ಭಯಂಗೊಳಿಸಿ ತರ್ಪೆಂ ಜಾನಕೀಶುದ್ಧಿಯಂ || ೪೩ ||

ಮ|| ಸ್ತ|| ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಾಶಾತಿ ದೈತ್ಯಂ ಧರೆಯನೆ ರಸೆಗಂದುಯ್ಯೆ ಕೇಳ್ವಾದ ಕಾಯ್ಪಿಂ |

ಕದನ ಕ್ರೀಡಾನುರಕ್ತಂ ಮುರರಿಪು ಪಗೆಯಂ ಕೊಂದು ಭೂಕಾಂತೆಯಂ ಸ||

ಮೃದದಿಂ ತಂದಂತೆ ಲಂಕೇಶ್ವರನನಮರ ವಿದ್ವಿಷ್ಟನಂ ಕೋಪದಿಂದೋ |

ವದೆ ಕೊಂದಾಂ ತಂದಪೆಂ ದೇವಿಯನೆನಗರಿದೇ ದೇವ ಪೇಟೆನ್ನನೀಗಳ್

[|| ೪೪ || *

ಎಂದು ಪೂಣ್ಣು ನುಡಿದಂಜನಾಸುತಂಗೆ ರಘುವೀರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಜನಕಜೆಯ ಸುದ್ಧಿಯಂ ತ

ರ್ಪ ನಿಯೋಗಂ ನಿನಗೆ ಮೊನೆಯೊಳಾಟಂದು ದಶಾ ||

ಸ್ಯನನಿಕ್ಕಿ ದೇವಿಯಂ ತ

ರ್ಪ ನಿಯೋಗಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ಪುದು ಪೆಟಿಗುಂಟೇ

|| ೪೫ ||

ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ನುಡಿದು—

ಚ || ಅಱಿಪುವರಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಕೆಲದೊಳ್ ಮಱಿದಪ್ಪೊಡಮೆನ್ನಗಲ್ಕೆಗಂ |
ಡಱಿಯದವಳ್ ಭಯಾಕುಲತೆಯಿಂದಸುವಂ ಬಿಡುವಂತುಟಪ್ಪ ಬೇ ||
ಸಱಿನೊಳಕೊಳ್ಳುಮಂತೆಸಗದಂತಿರೆ ಮಾಟ್ಟುದು ಸೀತೆ ದೇಹಮಂ |
ತೊಱಿದ ಬಱಿಕ್ಕೆ ರಕ್ಕಸನನಿಕ್ಕಿದೊಡಕ್ಕಿದ ಲೆಕ್ಕಮಕ್ಕುಮೇ || ೪೬ ||

ಎಂದು ರಘುವೀರನಣುವಂಗೆ ಜಾನಕಿಯ ತನ್ನ ಕುಱಿಪಿನ ವಿನ್ನಾಣಂಗಳ
ನಱಿಪಿ—

ಕಂ || ಜನಕಜೆಯ ವದನ ಸರಸಿಜ
ಮನಲರ್ಚಲ್ ವಿರಹ ಖೇದ ತಮಮಂ ಕಳೆಯಲ್ ||
ಹನುಮನ ಕೈಯೊಳ್ ರಘುನಂ
ದನನಿತ್ತನುದಂಶುಮಾಲಿ ರವಿ ಮಂಡಲಮಂ || ೪೭ ||

ಅಂತಿತ್ತು ತನಗಾಕೆಯ ಚೂಡಾಮಣಿಯಂ ತರ್ಪದೆಂದು ಬೆಸಸೆ ಮಹಾ
ಪ್ರಸಾದಮೆಂದಾ ಕ್ಷಣದೊಳೆ ಬಲಾಚ್ಯುತರ ಪದಂಗಳಂ ಬೀಜಿಸ್ತೊಂಡತಿ ಪ್ರಬಲಬಲ
ಸಮನ್ವಿತಂ ವಿಮಾನಾರೂಢಂ ಪವಮಾನಸೂನು ಪವನಪಥಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಪೋಗು
ತ್ತುಂ ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲ ಮಧ್ಯದೊಳನತಿಶಯವಾಗಿದರ್ ಪುರಮಂ ಕಂಡು—

ಕಂ || ಈಕ್ಷಣ ಸುಖಮಯಮಿದು ಜ
ನ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಂ ಗಡ ಮಹೇಂದ್ರ ಪುರಮೆನಗೀ ತುಂ ||
ಗ ಕ್ಷೋಣೀಧರ ಸಾನು ಸ
ಮಕ್ಷದ ಪಲ್ಯಂಕ ಗುಹೆಯೊಳೆಮ್ಮಚ್ಚೆ ಗಡಂ || ೪೮ ||

ಎನ್ನಂ ಪಡೆದಳ್ ಗಡ ತಾ
ಯನ್ನಡಪಿದರಮಿತ ಗತಿಗಳೆಂಬ ತಪಸ್ಸಂ ||
ಪನ್ನರ್ ಚಾರಣ ಋಷಿಯರ್
ಮುನ್ನಱಿಪಿದಳೆನಗೆ ಜನನಿ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಂ || ೪೯ ||

ಈ ಮಹೇಂದ್ರಪುರಮನಾಳ್ವನೆಮ್ಮ ಮುತ್ತಮ್ಮಂ ಮದೀಯ ಮಾತೆಯ ಗರ್ಭ
ದೊಳಾನಿರ್ಪುದುಮೆನ್ನ ತಾಯ್ವಿರತ್ತೆಯುಂ ಮಾವನುಂ—

ಕಂ || ಇಲ್ಲದ ದೋಷಮನಿಟ್ಟಿ
ವಿಲ್ಲದೆ ಪೊಷಮಡಿಸಿ ಕಳೆಯೆ ಶರಣೆಲ್ಲದೆ ತ ||

ನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರೆ ತಾನುಂ ಕೃಪೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿ ಪೊದಲೀಯದೆ ಕಳೆದಂ

|| ೨೯೦ ||

ಎಂದು ಕಡುಮುಳಿದು—

ಕಂ || ರಣ ಪಟಹ ರವಂ ದಿಗ್ವಾ
ರಣ ಕರ್ಣಾಭ್ಯರ್ಣಮಂ ಪಳಂಚಲೆಯೆ ಸಮಾ ||
ರಣ ತನಯನಪ್ರಮಿತ ಭೀ
ಷಣ ಸೈನ್ಯಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದಂ ತತ್ಪರಮಂ

|| ೨೯೧ ||

ಆಗಲಾ ಕಳಕಳಂ ಶ್ರುತಿಪಥಮನೆಯ್ವೆ ಘನರವಕ್ಕೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಗುಹೆಯಿಂ ಪೊಜಿ
ಮಡುವ ಮೃಗೇಂದ್ರನಂತೆ ಮಹೇಂದ್ರಂ ಪುರಮಂ ಪೊಜಿಮಟ್ಟು ಮಜುವಕ್ಕನು
ನಿಕ್ಕುವ ತಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು ಬರೆ ಕಡಂಗಿ ಕಾದುವಲ್ಲಿ ಮಾರುತಿಯ ವಾಹಿನಿಗೆ ಮಹೇಂದ್ರ
ವಾಹಿನಿ ಬೇಸಗೆಯ ವಾಹಿನಿಯಂತೊಳಸೋರ್ವುದುಮದಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿ ಕಂಡು
ಕದನಕೇಳಿಗತಿವರ್ತಿಯಾಗಿ ತಾಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ತೇರಚ್ಚಂ ಮುಱಿಯೆಚ್ಚಂ
ಕೂರಂಬಿಂ ಬಿಲ್ಲ ಗೊಣೆಯುಮಂ ಪಜಿಯೆಚ್ಚಂ ||
ಸಾರಥಿಯಂ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚಂ
ಮಾರುತಿಯ ರಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುಗಿಡದವನಾವಂ

|| ೨೯೨ ||

ಅಂತು ವಿರಥನಾಗಿ ಮತ್ತಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿ ಮಾನ ಗರ್ವದಿಂ ವಿಮಾನಾ
ರೂಢಂ ರಣಕ್ರೀಡೆಗೊಡರಿಸುವುದುಂ ಶ್ರೀಶೈಲಂ ತದ್ವಿಮಾನಮಂ ಭಾಯಾಗ್ರಹಣಂ
ಗೆಯ್ಯೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ವರ್ಪುದುಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಿಡಿಯೆ ಮಹೇಂದ್ರನುಮದಂ ಕಂಡು
ಕಡುಕೆಯ್ವ ಚಿಂತೆಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ಲೊಡಾತನುಮಂ ಪಿಡಿದು ನಿಜ ವಿಜಯಶಿಖರಕ್ಕುಯ್ದು
ಮನ್ನಿಸಿ—

ಕಂ || ಪನಯದಿನೆಜಿಗಿ ಮೃಗೇಂದ್ರಾ
ಸನಮಂ ಕೊಟ್ಟಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮನೆ ನಾನಂ ||
ಜನೆಗಂ ಪ್ರಭಂಜನಂಗಂ
ಜನಿಯಿಸಿದೆಂ ಹನುಮನೆಂಬಿನೆಂದಜುಪುವುದುಂ

|| ೨೯೩ ||

ಅದಂ ಕೇಳ್ದಾನಂದಜಲ ಲುಳಿತ ಲೋಚನನತಿ ಪ್ರಮೋದ ಪುಳಕಮಂ ತಳೆದು
ಮಹೇಂದ್ರನಿಂದ್ರ ಸದವಿ ದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಿಞ್ಞಿದುಂ ಬೇಗ
ಮಿರ್ದು ನಿನ್ನ ಪುರುಷಾಕಾರಮುಂ ಮನೋಹರಾಕಾರಮುಮವಾರ್ಯ ವೀರ್ಯಮುಮಿ

ನ್ನೇವರಂ ಶ್ರವಣ ಭೂಷಣಮಾಗಿದುರ್ವೀಗಳೆಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಡುವೆಂದು ಪೊಗಟ್ಟು
ಪಲತೆಜದಿಂ ಪರಸಿದ ಮಾತಾಮಹಂಗೆ ಮಾರುತಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು—

ಕಂ || ಕಿಜುಗೂಸು ತನದೊಳಾಜಿಯ

ನಜಿಯಮೆಯಿಂದಾನೊಡರ್ಚಿದೆಂ ಕ್ಷವಿಯಿಪುದೆಂ ||

ದೆಜಗಿದನಣುವಂ ಗುಣಮಂ

ಮೆಜಿವಂಗಮ ವಿನಯಮೊಂದೆ ಭೂಷಣಮಲ್ಲೇ

|| ೫೪ ||

ಅಂತು ವಿನಯ ವಿನಮಿತನಾಗಿ ನಿಮ್ಮಡಿ ನಮ್ಮ ಕಪಿಧ್ವಜ ಕುಲಕ್ಕೆ ಪರ
ಮೋಪಕಾರಮಂ ಮಾಡಿದ ರಘುವೀರನ ಬಿಸದಿಂ ಲಂಕೆಗೆ ಪೊದಪ್ಪೆನಾಂ
ಬರ್ಪನ್ನಂ ನೀಮುಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸೇವಾನುಗ್ರಹಮಂ
ಪಡೆದು ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸುಖಮಿರ್ಪುದೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಮಾರುತಿ
ಮಾರುತವೇಗದಿಂ ಮಾರುತ ಪಥಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ತೆಂಕಮೊಗವೆ ಪಯಣಂಜೋಪುದು
ಮಿತ್ತ ಮಹೇಂದ್ರಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿವರಸು ಹನುಮರದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಹನುಮ
ನರಮನೆಯಂ ಪುಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ಅಂಜನೆಗಳುಂಬಮಾಯ್ತು ಮು

ದಂ ಜನನೀ ಜನಕ ಬಂಧುಜನ ದರ್ಶನದಿಂ ||

ದಂಜನೆಯಂ ಕಂಡತಿ ಹ

ರ್ಷಂ ಜನಿಯಿಸಿದತ್ತು ಮಾತೃ ಪಿತೃ ಬಂಧುಗಳೊಳ್

|| ೫೫ ||

ಅಂತು ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷೇಮ ಕುರಲ ಭಾಷಾ ಪುರಸ್ಕರಂ—

ಕಂ || ಅಮರ್ದಪ್ಪೆ ಹರ್ಷ ಪುಳಕೋ

ಧ್ವಮಮನರ್ಗಾದತ್ತು ಕಡವರಲ್ಪದೇನಲ್ ಚಿ ||

ತ್ರಮೆ ದೇಹಿಗಿಷ್ಟ ಸಂಯೋ

ಗಮನಿಷ್ಟವಿಯೋಗಮೆರಡೆ ಸುಖ ಜನಕಂಗಳ್

|| ೫೬ ||

ಅಂತು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಮಹೇಂದ್ರ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿಗಳ್ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆ
ಪೋಗಿ ಬಲ ನಾರಾಯಣರಂ ಕಂಡಾಳ್ತನಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕಪಿಧ್ವಜರೊಳ್
ಕೂಡಿ ಸುಖದಿನಿದರ್ಶಿತ್ತಲಾಕಾಶಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪೋಗುತ್ತಂ—

ಕಂ || ಅಧರಿತ ಕನಕಾಚಲಮಂ

ವಿಧು ರವಿ ಮಂಡಲ ವಿಚುಂಬಿ ಕೂಟಮನಾಶಾ ||

ವಧಿ ವಿಶ್ರುತಮಂ ಭೋಂಕನೆ

ವಧಿಮುಖ ಪರ್ವತಮನಾಂಜನೇಯಂ ಕಂಡಂ

|| ೫೭ ||

ಮ || ಪ್ರತಿನಾ ಯೋಗ ನಿಯುಕ್ತರೆಂಟು ದಿವಸಂ ಕೈಯೆತ್ತೆವೆಂದಿದರ್ |
 ಪ್ರತಿಮರ್ ಚಾರಣರಾ ನಗೋಪರಿಮದೊಳ್ ತತ್ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಮೂವರ ||
 ಪ್ರತಿರೂಪಾನ್ವಿತೆಯರ್ ಸಿತಾಂಶುಕೆಯರಿದರ್ ಕನ್ನೆಯರ್ಕಳ್ ಮಧು |
 ವ್ರತ ಮಾಳಾಯತ ವೇಣಿಗಳ್ ಜಸಿಯಿಸುತ್ತಂ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ || ೫೮ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಲಯ ಸಮಯದ ಕೇಸುರಿಯ ಮಸಕಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು—

ಕಂ || ಚಾರಣ ಯುಗಳಮುಮಂ ಕ
 ನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳುಮನಳುದು ಸುಡಲೊಡರಿವುದಂ ||
 ದಾರುಣ ದಾವಾನಲನಂ
 ಮಾರುತಿ ಜಲವರ್ಷ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಮಲ್ಲಿಗಿದಂ || ೫೯ ||

ಆ ಮಹೋಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ—

ಮಾಲಿನಿ || ಯತಿ ಪತಿಗಳ ಪಾದಾಂಭೋಜಮಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ |
 ಸತತಗತಿ ತನೂಜಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದನಾಗಳ್ ||
 ಕೃತ ನಿಯಮ ನಿಯುಕ್ತಚಾರೆಯರ್ ದಿವ್ಯ ಯೋಗಿ |
 ದ್ವಿತಯ ಚರಣ ಪೂಜಾನಂತರಂ ಕನ್ನೆಯರ್ಕಳ್ || ೬೦ ||

ಮಾರುತಿಯ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡಿ ಮಹಾಮಹಿಮ ನೀಂ ಬಂದೆಮಗ
 ವೀ ಮಹಾ ತಪೋಧನರ್ಗಂ ಸಮನಿಸಿದುಪಸರ್ಗಮಂ ತೊಲಗಿಸಿ ಮಹೋಪ
 ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಸಂಸ್ತವನ ಪೂರ್ವಕಂ ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿಗಳಾ
 ಗಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಈ ರೌದ್ರಾಟವಿಯೊಳಿದೇ
 ಕಾರಣದಿಂದಿದಿರೆಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಚಿತ್ತಂ ||
 ಮಾರುತಿ ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಕ
 ನ್ಯಾ ರತ್ನಂಗಳನಪಾರ ಕಾರುಣ್ಯ ರಸಂ || ೬೧ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ—

ಕಂ || ಅನವದ್ಯ ಚರಿತನೆಂದಜಿ
 ದನಿಬರ ಕಡೆವುಟ್ಟಿದಾಕೆ ಹನುಮಂಗಸ್ಮ ||
 ಜ್ಞನಕಂ ದಧಿಮುಖ ನಗರೀ
 ಜನಪತಿ ಗಂಧರ್ವನೆಂಬನಂಬರ ಗಮನಂ || ೬೨ ||

ಎಂದೆಮ್ಮ ಪೆಸರ್ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಯುಂ ತರಂಗಮಾಲೆಯು
ಮೆಂಬುದೆಮ್ಮಂ ವಿಜಯಾರ್ಥನಗ ನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲ
ಬರ್ ಬೇಡೆಯುಂ ಕುಡದಿರ್ಪುದುಮಂಗಾರವೇಗನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನತ್ಯಾಗ್ರಹಂ
ಗೆಯ್ದು ಬೇಡುವುದುಮಾತನುಮನುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ದೊಂದು ಜಿನಭವನಕ್ಕೆ ಮೋಗಿ—

ಕಂ || ಅನುರೂಪನಪ್ಪ ವರನಾ

ವನಪ್ಪನಸ್ಮತ್ತನೂಜೆಯರ್ಗೆಂದಪ್ಪಾಂ ||

ಗ ನಿಮಿತ್ತಮನಱುವ ಮಹಾ

ಮುನಿಯಂ ಬೆಸಗೊಂಡನೆಮ್ಮ ಪಿತ್ಯಮೊಂದು ದಿನಂ

|| ೬೩ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮವರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರುತ್ತರ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಪ್ರಧಾನನಪ್ಪ
ಸಾಹಸಗತಿಯಂ ಕೊಂದಾತಂ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆ ಭರ್ತಾರನಕ್ಕುಮೆನೆ ಮನದೇಗೊಂಡು
ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟೊಸೆದಿದರ್ನಾಮುಮಾ ಮಹಾ ವಿಸಿನದೊಳ್ ಮನೋವೇಗವೆಂಬ
ವಿದ್ಯೆಯಂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಂ ದ್ವಾದಶ ವರ್ಷಮಿಲ್ಲಿರ್ದು ಪೆಜಗಾಲು ವರ್ಷದಿಂದಾ
ವಿದ್ಯೆಯಂ ಸಾಧಿಸಿದೆವೆಮ್ಮಂ ಬೇಡಿ ಪಡೆಯದಂದಿನಂಗಾರವೇಗನೀ ಮಹೋಪ
ಸರ್ಗಮಂ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಪೇಟೆ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ಅತಿಬಲನನಿಕ್ಕಿ ಸಾಹಸ

ಗತಿಯಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರದೊಳೆರ್ದಪನತ್ಯೊ ||

ಜಿತ ತೇಜಂ ರಾಘವನೆಂ

ದತರ್ಕ್ಕ ಬಲನಱುಪಿ ಪವನ ತನಯಂ ಮೋದಂ

|| ೬೪ ||

ಇತ್ತ ಗಂಧರ್ವಂ ನಿಜ ತನೂಜೆಯರ್ ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯೆಯರಾದುದನಱುದು ಸಂತುಷ್ಟ
ಚಿತ್ತನಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪುದಂ ಕನ್ನೆಯರ್ ಕಂಡಿದಿರ್ಗೊಂಡು—

ಕಂ || ಚಲದಲಕ ತಮಾಲ ದಳಂ

ಚಲನಾಶೋಕ ಪ್ರವಾಳದೊಳ್ ಪುಂಜಿಸೆ ಕೋ ||

ಮಲೆಯರ್ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕುಲ

ತಿಲಕಂಗತಿ ಭಕ್ತಿ ಭರದಿನಾನತರಾದರ್

|| ೬೫ ||

ಅಂತು ವಿನತರಾಗಿ—

ಮ || ಸುತೆಯರ್ ಮಾರುತಿ ಪೇಟ್ಟುದಂ ತನಗೆ ಪೇಟಲ್ ಕೇಳ್ವು ಗಂಧರ್ವ ರಾ |

ಜ ತನೂಜಂ ನಿಜ ಸೈನಿಕಂಖರಿಸು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು ತ ||

ತ್ಸುತೆಯಮೂರ್ವರುಮಂ ಪ್ರಶಸ್ತ ದಿನದೊಳ್ ರಾಮಂಗೆ ಪೂಣ್ಣಾಳ್ತನ |
ಕೃತಿಹರ್ಷಂ ಸುಖಮಿದರ್ಶನತ್ತಲಣುವಂ ಪೋದಂ ವಿಯನ್ಮಾರ್ಗದೊಳ್

|| ೬೬ ||

ಅಂತು ಪೋಗಿ ಲಂಕಾಪುರವ ಬಹಿಃಪುರದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಜು
ದಿವಸಂ ಪುರಮಂ ಪುಗುವ ಸಸುಯದೊಳ್—

ಮ || ಗೆಲವಂತಿಕೆಮ ವಾಯುಪುತ್ರನ ಬಲಕ್ಕಂ ಕೋಂಟೆ ವಿದ್ಯಾತ್ಮಕಂ |
ಸಲವಿಲ್ಲಾದುದಲೋಕದಂತದಜ ಮೇಲಿದುರ್ಗ ಕಾಲೋರಗಾ ||
ವಲಿ ಭೂತಾವಲಿ ರೌದ್ರ ಸತ್ವ ನಿವಹಂ ಲೋಕಾದ್ಭುತಂ ನಾಡೆ ನೋ |
ಡಲಗುವಾದುದು ತದ್ವಿಭೀಷಣ ಕೃತಂ ದುರ್ವಾರ ವೈಕುರ್ವಣಂ || ೬೭ ||

ಆಗಳದಜ ಸ್ವರೂಪಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೃಥುಮತಿವೆಸರ ಮಂತ್ರಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ನೆಱಿಯೆ
ಕೇಳ್ವ ಕಲುಷ ವಶಗತನಾಗಿ ವಿಮಾನದಿನವನಿಗವತರಿಸಿ—

ಕಂ || ಎನಗೀ ಪ್ರಾಕಾರ ವಿಭೀ
ದನಮಾಪ್ತದೊ ಗಹನಮೆಂದು ಕೋಪಾರುಣ ಲೋ ||
ಚನನಿಲಸುತಂ ತೊಟ್ಟಂ
ತನುತ್ರಮಂ ವಜ್ರಮಯಮನಪ್ರತಿಹತಮಂ || ೬೮ ||

ಅಂತು ದಿವ್ಯ ವಜ್ರಕವಚಮಂ ತೊಟ್ಟು—

ಕಂ || ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮಾತ್ಮ ಗದಾ
ಯುಧಮಂ ದೈವಿಕಮನೆತ್ತಿ ಹನುಮಂ ವಜ್ರಾ ||
ಯುಧದಿಂ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಂ ಕುಲ
ಕುಧರಂಗಳನಳಜಿ ಪೊಯ್ಕ ತೇಜದಿಂ ಪೊಯ್ಕಂ || ೬೯ ||

ಅಂತು ಪೊಯ್ಕ ಪಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಮನೊಡೆವುದುಂ—

ಕಂ || ದ್ವಾರ ನಿರುಕ್ತಂ ರೌದ್ರಾ
ಕಾರಂ ವಜ್ರಮುಖನೆಂಬ ದನುಜಂ ಸೆರಗಂ ||
ಪಾರದೆ ತಾಗಿದೊಡವನಂ
ಮಾರುತಿ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ತೊಂತಿದಂ ಯಮಮುಖದೊಳ್ || ೭೦ ||

ಅದಂ ತದಾತ್ಮಜೆಯಪ್ಪ ಲಂಕಾಸುಂದರಿ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು—

ಚ || ಜನಕನನಿಕ್ಕಿದುದ್ಧತನನಿಕ್ಕುವೆನೆಂದು ಕಡಂಗಿ ಬಂದು ಭೋಂ |
ಕನೆ ಚರಮಾಂಗನಂ ಪವನ ಸೂನುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಣ್ಣಸೋಲಮಾ ||
ದನುವಿಸಿ ಲೋಕಮಂ ಮುಳಿಸುಮಂ ಮಜಿದೆನ್ನುಮನೆನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯು |
ಳ್ಳನಿತುಮನೀನೆಂದು ಪಟದೊಳ್ ಬರೆದೆಚ್ಚಳವಳ್ ಪತಾಕೆಯಂ || ೭೧ ||

ಅಂತಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಬಾರಿಸಿ ಲೇಖಾರ್ಥಮನವ
ಧಾರಿಸಿ ತಾನುಂ ಮರುಳ್ಳು ಕನ್ನೆಯ ಸೌಮ್ಯಾ ||
ಕಾರಕ್ಕೆ ರಣಾಜರದೊಳ್
ವೀರಶ್ರೀವೆರಸು ಮದುವೆನಿಂದಂ ಹನುಮಂ || ೭೨ ||

ಅಂತು ನಿರತಿಶಯ ರೂಪ ಸಂಪನ್ನೆಯಂ ಲಂಕೆಯೆಂಬ ಕನ್ನೆಯಂ ಮದುವೆ
ನಿಂದು—

ಕಂ || ಪವಮಾನ ಸುತಂ ಸಂಭಿ
ನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಮಾಡಿ ಪೂಜಲನಾಗಸದೊಳ್ ತ ||
ನ್ನ ವರೂಢಿನಿಯೆಲ್ಲಮಸಿರಿ
ಸಿ ವಿಯಚ್ಚರ ಪತಿಯ ಕೆಲಕೆ ಪೋಗಲ್ಬಗೆದಂ || ೭೩ ||

ತತ್ತ್ವಪಂಚಮೆಲ್ಲಮಂ ಲಂಕಾಸುಂದರಿ ತಿಳಿದೀ ಬರವಿದೇಕಾರಣಮೆನೆ ರಾಮ
ದೇವನ ಬೆಸದಿಂ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸುದ್ದಿಯಂ ತರಲ್ಬಂದೆನೆಂಬುದುಮಾಕೆ ಹನುಮಂ
ಗಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ || ನಿಮಗೆ ಪುಗಲೀಯದಂತಿರೆ
ಸಮಕಟ್ಟಿದನಿಂದ್ರವೈರಿ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾ ||
ರಮನೊಡೆದು ನೀನಿದಂ ಪ
ಪ್ರಮುಖನುಮಂ ಕೊಂದೆ ಪುಗುವೆ ಲಂಕಾಪುರಮಂ || ೭೪ ||

ಪರಮ ದ್ರೋಹನೆ ದರಕಂ
ಧರಂಗೇ ನೀಂ ಪಗೆವರೊಡನೆ ಕೂಡಿದೆ ಮುನ್ನಂ ||
ನೆರೆದು ವಿಭೀಷಣನೊಳ್ ತ
ನ್ನಿರೂಪಿತ ಕ್ರಮದೆ ನೆಗಟ್ಟುವಲ್ಲಿಂಬಚ್ಚೆಯಂ || ೭೫ ||

ಎಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ಏಗೊಂಡಾಕೆಯ ಪೇಳ್ವದ
 ನಾಗಡೆ ಕತಿಪಯ ವಿಯಚ್ಚರರ್ಬೆರಸು ಮಹಾ ||
 ಭೋಗಂ ಪೊಕ್ಕುಂ ಪುರಮನ
 ದೇ ಗಹನಮೊ ಪವನಜಂಗೆ ದುರ್ಗಮಮುಂಟೇ || ೭೬ ||

ಅಂತು ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂ ಲಂಕೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿಭೀಷಣನಂ ಕಂಡು ಕ್ಷೇಮ
 ಕುಶಲ ವಾರ್ತಾನಂತರಂ—

ಮ || ಕುಲಮಂ ಸತ್ಯದ ಶೌಚದಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ¹ಚಾಗಮಂ |
 ಚಲಮಂ ದೋರ್ಬಲಮಂ ಕಲಾ ವಿಭವಮಂ ಕೊಂಡಾಡುವೀ ರಾವಣಂ ||
 ನೆಲನೆಲ್ಲಂ ಪಯಿವನ್ನಮನ್ಯ ವಧುವಂ ದುರ್ಮೋಹದಿಂ ಬಾಲ್ಪತ್ತಿಗೆ |
 ಯ್ಯಲದಂ ಬಾರಿಸದೊಯ್ಯನಿರ್ಪುದುಮುಪೇಕ್ಷಾ ದೋಷಮೇನಾಗದೇ || ೭೭ ||

ಚ || ಎಣಿಸದೆ ತನ್ನ ಶೌಚಗುಣಮಂ ವ್ರತರಕ್ಷಣಮಂ ಪರಾಂಗನಾ |
 ಪ್ರಣಯಮನಪ್ಪುಕೆಯೈ ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಣ ದಕ್ಷನಸ್ಥ ದ ||
 ಕ್ಷಿಣ ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡ ಧರಣೀಪತಿ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾ |
 ವಣನಿದನಾಗದೆನ್ನದೊಡೆ ನಿನ್ನ ನೆಗಲ್ಪತ್ತಿಗೆ ಬನ್ನಮಾಗದೇ || ೭೮ ||

ಕಂ || ಇನ್ನಾದೊಡಮೊಪ್ಪಿಸಿ ಸತಿ
 ಯನ್ನಿಮ್ಮ ಕುಲಾಪವಾದಮಂ ಕಳೆವುದು ನಿ ||
 ಮ್ಮನ್ನರುಪೇಕ್ಷಿಸೆ ನೆಲನು
 ಳ್ಳನ್ನೆವರಂ ದಶಮುಖಂಗೆ ದುರ್ಯಶಮುಕ್ಕುಂ || ೭೯ ||

ಎನೆ ವಿಭೀಷಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ||ಸ್ರ|| ದನುಜೇಂದ್ರಂಗಾಗದೆಂದಾನಿದನಪಿಪದುದಾಸೀನದಿಂ ಮುನ್ನಮೇನಿ |
 ದೆನೆ ದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟ ಬಾಧಾಕರಮಿದುವೆ ಪರಪ್ರೇಯಸಿ ಪ್ರೇಮವೆಂದಿಂ ||
 ತೆನಿತಾನುಂ ಹೇತು ದೃಷ್ಟಾಂತಮನಡಿಗಡಿಗಾಂ ತೋಷಿತೆಯುಂ ಪೇಲ್ಪುದಂ ಕೇ
 ಳನೆ ²ರಾಗೋದ್ದೇಗ ವೇಗಂ ಸಮನಿಸೆ ಹಿತಮಂ ಸೂಕ್ತಮಂ ಕೇಳ್ವನಾವಂ || ೮೦ ||

ಕಂ || ಪನ್ನೊಂದು ದಿವಸಮಿಂದಿಂ
 ಗನ್ನ ತ್ಯಾಗದೊಳೆ ದೇವಿ ಕುಲಮಂ ವ್ರತಮಂ ||

1. ಚಾರಮಂ. ಚ.

2. ರಾಗೋದ್ದೇಷ. ಗ.

ತನ್ನನ್ನತಿಯಂ ಕಾದೊಡ

ಮಿನ್ನಂ ವೈರಾಗ್ಯಮಾದುದಿಲ್ಲಗ್ರಜನೊಳ್

|| ೮೧ ||

ಪ್ರಮದ ವನದೊಳಗೆ ಸೆಜೆಯಿ

ಟ್ಟು ಮತ್ತಮಟ್ಟಿಟ್ಟಿಯಟ್ಟಿತಿರ್ದಪನುಚಿತ ||

ಕ್ರಮಮಂ ಕಾಮುಕರಜುವರೆ

ಸುಮನೋಬಾಣಂಗೆ ತಕ್ಕುಗಿಡದವನಾವಂ

|| ೮೨ ||

ಎಂದು ವಿಭೀಷಣಂ ನುಡಿಯೆ ಮರುತ್ಸುತಂ ಕೇಳ್ವು ಕರುಣಾರಸ ವಾಹಿನೀ
ಪ್ರವಾಹಮೆಲೆದುದಯ್ಯೆ ವಿಭೀಷಣನ ಭವನಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟಿದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಪೋಗಿ
ಸೀತಾದೇವಿಯಿರ್ದ ಬನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಂಡೋದರಿವೆರಸು ಪಲಂಬರುಮಂಬರ
ಚರನಿತಂಬಿನಿಯರ್ ಬಳಸಿ ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಬಳಸಿದ ದೀಪಮಾಲೆಯಂತೆ ಕಾಂತಿ
ಗೆಟ್ಟರೆ ವಿರಹ ವಿಧುರೆಯಾಗಿಯುಂ ಲಾವಣ್ಯರಸ ತರಂಗಿಣೀ ತರಂಗ ಲೇಖೆಯನನು
ಕರಿಸಿ ತಳಿರ್ತಲೋಕ ತರು ತಳಮನಲಂಕರಿಸಿ—

ಕಂ || ಪೊಗೆಗೊಂಡ ಚಿತ್ರಲತೆ ದೂ

ಳಿಗೊಂಡ ಪುತ್ತುಳಿಗೆ ಮಂಜುಗೊಂಡಬ್ಬಿನಿ ಕಾ ||

ಮುಗಿಲೊಳಕೊಂಡೆಳವೆಜೆಯೆನೆ

ವೃಗಲೋಚನೆ ಸೀತೆ ನಾಡೆ ಪಾಡಲುದಿರ್ದಳ್

|| ೮೩ ||

ಉ || ಶ್ರೀವಧು ಪದ್ಮಪದ್ಮದಿನಗಲ್ಪದೇಕೆಯೊ ಪೇಟುಮೇಕೆ ವಾ |

ಕ್ರೀವಧುವಂಚೆಯಂ ತೊಜ್ಜಿದಳೇಕೆಯೊ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಿಂ ||

ಭೂವಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಳನುತುಂ ಬಗೆಯೊಳ್ ಪೊಜಪೊಣ್ಮೆ ಸಂಶಯಂ |

ಪಾವನಿ ವಿಸ್ಮಯ ಸ್ತಿಮಿತ ಲೋಚನನೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಂ || ೮೪ ||

ಚ || ನಿರುಪಮ ರೂಪೆಯರ್ ಸತಿಯರೀ ದೊರೆಯರ್ ಪೆಜರಾರುಮಿಲ್ಲ ಖೇ |

ಚರಿಯರ ಸುತ್ತಿನೊಳ್ ಖಚರ ವೀರಭಟರ್ಕಳ ಕಾಪಿನೊಳ್ ಪೆಜರ್ ||

ತರುಣಿಯರಿಸರ್ವರಾರ್ ತ್ರಿಭುವನಾಂಬಿಕೆ ಜಾನಕಿ ತಪ್ಪದಪ್ಪಳಂ |

ತಿರೆ ಕಡುನೀಜಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ರಾಘವನಂತಿರೆ ಚಿತ್ತವಿಾವನೇ || ೮೫ ||

ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಮನನಾಗಿ—

ಕಂ || ಜಾನಕಿ ಪೊಜಗಾಗಿರೆ ಪವ

ಮಾನಸುತಂ ಕಾಣದಂತು ಪೆಜರಾರುಮುಶೋ ||

ಕಾನೋಕಹ ಕಿಸಲಯ ಸಂ

ತಾನಮನಾಭರಣ ಕಿರಣಮೊದವಿಸೆ ಬಂದಂ

|| ೮೬ ||

ಅಂತು ಸುಕೃತಮೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ ಕೆಲಕ್ಕೆ ವಂದು—

ಉ || ಮುನ್ನಜಿದಂತುಟಂ ಪ್ರಿಯನ ಮುದ್ರಿಕೆಯಂ ತನಗಿತ್ತು ವಾಯು ಪು |
 ತ್ರನ್ನತನಾಗೆ ಕಂಡು ಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಗಂದಿದಿವಂದ ಮಾಟಿತ್ತಿಯಿಂ ||
 ದನ್ನಯನಾಂಬು ಹರ್ಷಪುಲಕಂ ಪೊಜಪೊಣೈ ಮನೋವಿಕಾಸಮಂ |
 ಕನ್ನಡಿಸಿತ್ತು ಸೀತೆಯ ಮುಖಾಂಬುರುಹಂ ದರಹಾಸ ಪೇಶಲಂ || ೮೭ ||

ಚ || ಕಲಶ ಕುಚಂ ಕದಕ್ಕದಿಸೆ ಸುಕುಸಿರಿಂ ನಡುಗಿತ್ತು ಚಿತ್ತಮು |
 ಳ್ಳಲರ್ಧ ಮುಖಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮೆನಲ್ ಬಿಮರ್ಗಳ್ ಕಪೋಲದೊಳ್ ||
 ನೆಲಸಿದುವಂಗ ಕಾಂತಿ ಕುಡಿಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲನೊಪ್ಪವಿಟ್ಟಪೋಲ್ |
 ಜಲಜಲಿಸಿತ್ತು ಜಾನಕಿಗೆ ಮುದ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟದನಂಗ ಮುದ್ರಿಯಂ || ೮೮ ||

ಅಂತು ಹರ್ಷರಸ ತರಂಗಿತಾಂತರಂಗಿಯಾದ ಜಾನಕಿಯಂ ಮಂಡೋದರಿ
 ಮೊದಲಾಗೆ ಕೆಲದೊಳಿವರ್ ಖಚರ ಕಾಂತೆಯರ್ ರಾವಣನೊಳಪ್ಪನು¹ ಬಂಧನು
 ನೊಡಂಬಟ್ಟು ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟಳೆಂಬುದುಮಳುಂಬಮೆನೆ ಮುನಿದು—

ಕಂ || ತನಗೆ ಪತಿವ್ರತಮಿಲ್ಲದ
 ವನಿತೆ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯೆ ಭಿನ್ನ ಭಾಜನಮಿಂತ ||
 ಪ್ಪನುಚಿತಮಂ ಹರಿವಂಶದ
 ವನಿತೆಯರೊಳ್ ನುಡಿಯಲಕ್ಕಮೇ ನಿಮ್ಮನ್ನರ್ || ೮೯ ||

ಎನಗೆ ಪರ ಪುರುಷರಸ್ತ್ರ
 ಜ್ಞನಕ ಸಹೋದರ ಸಮಾನರೆನಗನುರಾಗಂ ||
 ಜನಿಯಿಸಿದುದು ರಘುಕುಲ ತಿಲ
 ಕನ ಬಿಸದಿಂ ಬಂದ ದೂತನಂ ಕಾಣಲೊಡಂ || ೯೦ ||

ಎನೆ ಮಂಡೋದರಿ ಕೇಳ್ವು—

ಉ || ಅರ್ಣವ ಲಂಘನ ಕ್ಷಮರೆ ಮಾನವಾರ್ಗಮಭೇದ್ಯಮಪ್ಪುದಂ |
 ಸ್ಪರ್ಣಲಯಂಬರಂ ನಿಮಿರ್ಧ ವಜ್ರದ ಕೋಂಟಿಯನಾರೊ ಭೇದಿಪರ್ ||
 ನಿರ್ಣಯಮಾಗೆ ರಾಘವನ ಸುದ್ದಿಯನೀಕೆಗೆ ಪೇಟ್ಟಿದಾಗದೇ |
 ಕರ್ಣ ಪಿಶಾಚವಿಾ ವಿಕಲಭಾಷೆ ನಿರನ್ನ ವಿಕಾರಮಾಗದೇ || ೯೧ ||

ಎಂದು ಪೆಂಡವಾಸದ ವಿಲಾಸಿನಿಯರೊಡನೆ ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪುದುಮಗಣ್ಯ
ಲಾವಣ್ಯವತಿ ವೈದೇಹಿ ಪುಣ್ಯಪುರುಷ ನೀನೆನ್ನಪಾರ ದುಃಖಭಾರದಿಂ ನಮೆಯಲೀ
ಯದೆ ಮದೀಯ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಂ ತಂದ ದೂಸಜ್ಜಿಂದೆನಗೆ ನೀಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ
ನಿಂದಗ್ಗಳಮಪ್ಪ ಸಹೋದರನೈ ನಿನ್ನ ಕುಲ ಗೋತ್ರ ನಾಮಂಗಳನೆನಗೆ ತಿಳಿಯೆ
ಪೇಜಿನಲೊಡಂ

ಕಂ || ಸರಗಕ್ಕುಂ ಮೆಯ್ಸರೆದಾ
ನಿರಲಿಂಮು ಸಿಜಸ್ವರೂಪಮಂ ತೋಜುವುದುಂ ||
ಮರುದಾತ್ಮಜನಂತಃಪುರ |
ಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ ಸೆಡೆದು ಸೀತೆಯುಂ ಮಜಗೊಂಡರ್ || ೯೨ ||

ಅನಂತರಂ ಮರುತ್ತನೂಜಂ ಮುಕುಲಿತ ಕರಸರೋಜಸಿಂತೆಂದಂ —

ಚ || ಪಿತ್ಯ ಪವನಂಜಯಂ ಖಚರ ವಲ್ಲಭನಂಜನೆ ಪೆತ್ತ ತಾಯ್ ಮಹಾ |
ಸತಿ ಹನುಮಂತನೆಂ ಪೆಸರೊಳಾಂ ವಿಜಯಪ್ರಮದಾ ಪ್ರಿಯಂ ಜಗ ||
ತ್ವತಿ ಪತಿ ರಾಮನಾ ಸುಚರಿತಂ ಬೆಸವೇಜ್ಜೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಗ |
ಪ್ರತಿಮ ಪತಿವ್ರತಾಚರಣ ಭೂಷಣ ಭೂಷಿತೆ ಬಂದೆನಂಬಿಕೇ || ೯೩ ||

ಕಂ || ಕಮಲಿನಿಯುಂ ಕಲಹಂಸಂ
ಸುಮನೋಮಂಜರಿಯನಳಿ ವನಾಂಕ ಸ್ಥಲಿಯುಂ ||
ಸಮದೇಭಂ ನೆನೆವಂ¹ತನು
ಪಮೆ ನಿಮ್ಮನೆ ನೆನೆದು ದೂರಿಸಂ ರಘುವೀರಂ || ೯೪ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಕೆಲವುಮವಿನ್ನಾಣಂಗಳನಿಂತೆಂದಂ —

ಕಂ || ವಾರಿಜಮುಖಿ ಭೂಪಂ ಗಂ
ಭೀರಾ ವಾಹಿನಿಯು ತೀರದೊಳ್ ನಿಮ್ಮ ಮುಖಾಂ ||
ಭೋರುಹದೊಳ್ ಪಡಿಯಿಟ್ಟಂ
ಭೋರುಹಮಂ ಮೆಚ್ಚಲೊಲ್ಲನಿಲ್ಲೊಮೆ ಗಡಂ || ೯೫ ||

ಭರತಂ ಪಿಂದನೆ ಬಂದಂ
ದರಣ್ಯದೊಳ್ ರಾಜ್ಯಭರಮನೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡೆ ಸಂ ||
ವರಿಸಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಂ
ಒರವಿರ್ಪಂತಾಗೆ ರಾಘವಂ ನಿಯಮಿಸಿದಂ || ೯೬ ||

ಕಂ || ಸಲಿಲಾಹರಣಾರ್ಥಂ ಪೋ
 ಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದೇವಿ ಗಂಡವರಿಜಿಂದಿದಾರ್ ||
 ಲಲನೆಯ ಕರಗದವಳ ಕೈ
 ಯೊಳಟ್ಟಿದಂ ಗಡಮದೊರ್ಮೆ ಶೀತಲ ಜಲಮಂ || ೯೭ ||

ಕ್ರೀಡಾಪೂತಂ ಪೋಜಿಲಂ
 ಮಾಡಿ ಘನಾಗಮದೊಳಿರಿಸಿ ಯಕ್ಷಂ ಕೊಟ್ಟಂ ||
 ಚೂಡಾಮಣಿಯಂ ಕದನ
 ಕ್ರೀಡೆಗೆ ನೆನೆದಾಗಳಂತೆ ಬಂದಪೆನೆಂದಂ || ೯೮ ||

ಎಂಬುದುಮನುಭೂತಾರ್ಥಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಮನದ ಸಂಶಯಂ ಸಿಂಗ ವನಂ
 ಗೊಂಡು ಮಾನಿನಿ ಪವಮಾನ ಸೂನುಗಿಂತೆಂದಳ್ —

ಸ್ವಾಗತಂ || ಎಂತು ದಾಂಟಿದೆ ಮಹಾರ್ಣವಮಂ ಬಂ |
 ದೆಂತು ಪೊಕ್ಕೈ ಪುರಮಂ ರಘುವೀರಂ ||
 ಗೆಂತು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೂಟಮದಾಯ್ತೆಂ |
 ಬಂತುಟಂ ತಿಳಿಪು ದೋರ್ಬಲಶಾಲೀ || ೯೯ ||

ಕಂ || ಒಡೆದೆಂ ವಜ್ರದ ಕೋಂಟಿಯು
 ನೆಡೆವ.ಡಗದೆ ಬಂದು ವಜ್ರಮುಖನಾಂತಿಜ್ಞಯಲ್ ||
 ಕಡುಕೆಯ್ದೊಡೆ ಕೊಂದೆಂ ನಿ
 ಮ್ಮಡಿ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬಂದು ಕಂಡೆಂ ನಿಮ್ಮಂ || ೧೦೦ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನಂಬಿಕೆ ದಶಮುಖನ ತಂಗಿ ಚಂದ್ರನಬಿ
 ನಿಜ ತನೂಜನಪ್ಪ ಶಂಭುಕನಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೊಂದು ಸೂರ್ಯಹಾಸಾಸಿಯಂ ಕೊಳ್ಳು
 ದುಮದಂ ಕಂಡಲಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಗಂಡನಪ್ಪ ಖರಂಗಿ ಪುಯ್ಯಲಿಡುವುದುಮತಿ ಕುಸಿತ
 ನಾತನಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲಸಮೇತನೆತ್ತಿಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್ ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ
 ದಶಾನನನುಮವರ ಬವರಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬರುತುಂ ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡು ವಿಪ
 ರೀತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕೈದುಗೆಯ್ಯದೆ ಕೈತವದಿಂ ರಘುವೀರನನಗಲ್ವಿ ನಿಮ್ಮನುಯ್ಯುದು
 ಮಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಲ್ಲಿಗೆ ರಾಮದೇವರ್ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ ದೇವ ಸೀತಾ
 ದೇವಿಯನಗಲ್ವ ಪೊಲ್ಲದುಗೆಯ್ದಿರಿವಂದಿರಂ ಕೊಲ್ವುದರ್ಕಾನೆ ಸಾಲ್ವೆಂ ಮಗುಟ
 ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಮೆನೆ ಬೇಗಂ ಬಂದು ಮುನ್ನಮಿದೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಮ್ಮಂ ಕಾಣದೆ
 ಕಾನನದೊಳ್ ತೊಲಿಲ್ಲಜಸುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಖರ ದೂಷಣರಂ ಕೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನೇಕಾಕಿಯಾಗಿದರ್ಣನ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮದಂಬಿಕೆಯೆಲ್ಲಿದರ್ಗಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳು

ದುಮಾಂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಪಿಂದೆಯಾವನಾನುವೊರ್ವಂ ಮಾಯಾವಿ ಕೊಂಡುಯ್ದು
ನೊ ಕ್ರೂರ ವೃಗಂಗಳುಯ್ದುಮೊ ಎಂದಟಲ್ಪು ನುಡಿವುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವಿಷಣ್ಣ
ಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಶರಣಾಗತಂ ವಿರಾಧಿತ ವಿಯಚ್ಚರಂ
ನಿಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಗೆ ಚಿಚ್ಚರಮನುಚರರನಟ್ಟಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಗುಯ್ದು
ಬೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಿದಂ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವಂ ಮಾಯಾಸುಗ್ರೀವನ ವೃತಿಕರದೊಳ್
ಶರಣಾಗತ ಶರಣ್ಯನಪ್ಪ ರಾಮನಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ
ನಿನ್ನ ಪಗೆಯಂ ತೀರ್ಚಿದಪೆನೆಂದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು—

ಕಂ || ಸುಗ್ರೀವನ ಪಗೆ ಮಾಯಾ

ಸುಗ್ರೀವನನುತ್ಪ್ರಚಂಡನಂ ಕೇನಾಶಂ||

ಗಗ್ರ ಗ್ರಾಸಂವಾಡಿ ನೃ

ಪಗ್ರಾಮಣಿ ಕಳೆದನೆಮ್ಮ ಕುಲ ಪರಿಭವಮಂ

|| ೧೦೧ ||

ಅದಜಾನೆಮ್ಮ ವಾನರ ಧ್ವಜರಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರೆಲ್ಲಂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ತತ್ಪರತೆಯಿಂ
ದಾತ್ತನಕ್ಕೆ ಪೂಣ್ಣ ರತ್ನಜಟೆಯ ಧೆಸೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮ ಶುದ್ಧಿಯನಱಿದಿಂಬಯಿಂ
ಸುಗ್ರೀವನೆನ್ನಮಂ ಬರಿಸಿದೊಡಾನುಮುದಾತ್ತ ರಾಘವನ ಚರಣ ಸೇವೆಯೊಳ್ ನಿಂದೆ
ನೀಗಳಬಿಳ ವಿದ್ಯಾಪರಮೇಶ್ವರರಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಪಲಂಬರುಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಪುರದೊಳಿದೆಟ್ಟಿದೊಡೆ ರಾವಣನೊಳ್ ನುಡಿದು ನಿಮ್ಮ
ಸೆಜೆಯಂ ಬಿಡಿಸಲ್ ಬಂದೆನಿದು ಮದೀಯ ವೃತ್ತಕಮೆನೆ ಸೀತೆ ಸಂತೋಷಂ
ಬಟ್ಟು—

ಕಂ || ಮರುದಾತ್ಮಜ ನಿಮ್ಮನ್ನರ್

ಧಾರೀಣರೇಕಾಂಗ ವಿಜಯಿಗಳ್ ಬಹು ವಿದ್ಯಾ ||

ಪರಮೇಶ್ವರರೆನಿಬರೀ

ಶ್ವರ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳೆಂದು ಜನಕಸುತೆ ಬೆಸಗೊಂಡಳ್

|| ೧೦೨ ||

ಎನೆ ಮಯನ ಮಗಳ್ ಮಂಡೋದರಿ ಸೀತಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದಳ್—

ಉ || ನೂತನರೊಳ್ ಪುರಾತನರೊಳಿತನೊಳಾರ್ ದೊರೆ ನಾಕ ಲೋಕದೊಳ್ |

ಭೂತಲದೊಳ್ ರಸಾತಲದೊಳೊರ್ವನೆ ದೋಬಲಶಾಲಿ ಲೋಕ ವಿ ||

ಪ್ರಾತನಶೇಷ ವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಾತತ ಕೀರ್ತಿ ಮರುತ್ತನೊಜನ |

ಬ್ಜಾತಮುಖೀ ಪವಣ್ಣಡಿಪೊಡೀತನನೀತನೆ ಪೊಲ್ವನಿನ್ನರಾರ್

|| ೧೦೩ ||

ಈತನ ಪರಾಕ್ರಮದಳುರ್ಕೆಯಂ ಪೇಚ್ಚೊಡೆ ಮುನ್ನವೊರ್ವೆ ದಶಮುಖಂಗೆ
ರಣಮುಖವೊಳಿರ್ಚಿದ ವರುಣನಂ ಪರಾಜ್ಞುಖಂವಾಡಿ ಗೆಲ್ಲು ಕುಡೆ ವಿಯಚ್ಚರ

ಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯಪ್ಪ ಚಂದ್ರನಖಿಯ ಮಗಳನನಂಗಪುಷ್ಪೆಯನೀತಂಗಿ
ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತನ್ನೊಳೋರನ್ನಂ ಮಾಡಿ
ಪೊರೆಯೆ ಪಾಟಿಗೆ ತಪ್ಪಿ—

ಚ || ಬರೆವರೆ ಕರ್ವು ಕೊರ್ವಿ ಕರಮೇಳಿದಮಪ್ಪವೊಲೀತನುಂ ವಿಯ |
ಚ್ಚರ ಪತಿಯಪ್ಪ ರಾವಣನಿರಲ್ ಕರಮೇಳಿದರಪ್ಪ ಭೂಮಿ ಗೋ ||
ಚರರೊಳಸೇವ್ಯರೊಳ್ ತನಗೆ ಕಿಂಕರ ಭಾವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದನೀ |
ತರಳತೆಯೊಂದುಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ಪೊಲ್ಲವರಾರ್ ಪವಮಾನ ಸೂನುವಂ || ೧೦೪ ||

ಎನೆ ಹನುಮನೆಂದನುದಾತ್ತ ರಾಘವನ ಗೆಯ್ದುಪಕೃತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಂ
ಗೆಯ್ದೆನ್ನ ಪುರುಷಾಕಾರಮಂ ಮೆಜ್ಜಿಯಲೆಂದು ಬಂದನೀ ಪೊಲ್ಲಮೆಯನೆಂತುಂ
ಕಳೆಯಲಪ್ಪದು ನಿಮಗೆ ಕುಲಮುಖಿಯೆ ನೆಲಂ ಪಟಿಯೆ ಮಾನಸಿಕೆಯನೊಕ್ಕು
ಪರತ್ತಿಯಂ ಬಗೆಯದೆ ಪರಕಲತ್ರಮನಾಸೆಗೆಯ್ದು ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಕಳೆವಂದಮಾಪು
ದಿನೆ ಕನಲ್ಪು ಮಂಡೋದರಿ ಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ || ಅನಿಲ ತನೂಭವ ಸುಗ್ರೀ
ವನುಮಂ ನಿನ್ನಮನವಂಧ್ಯಕೋಪಂ ದಶಕಂ ||
ಠನಮೋಘಂ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾ
ಣ್ಬನೆ ವೇಜಿನೆ ಸೀತಿ ಕಲುಷವಶ ಗತಿಯಾದಳ್ || ೧೦೫ ||

ಅಂತು ಮುಳಿದು—

ಕಂ || ದಾಂಟಿ ಕಡಲಂ ಜಗತ್ತಯ
ಕಂಟಕನಂ ಕೊಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಾರ್ಪಣ ||
ತ್ತಿಂಟು ದಿವಸದೊಳೆ ನಿನಗಣ
ಮುಂಟಾಗಿರುವರ್ ವಿಶೇಷಮಪ್ಪೆರ್ದೆವಬಲಂ || ೧೦೬ ||

ಎನೆ ಮಂಡೋದರಿ ಲಯ ಸಮಯದ ಚಂಡಿಕೆಯಂತೆ ಮಾನುಸಕಂವ.ಸಗಿ

ಉ || ಕೇಸುರಿ ಸೂಸೆ ತನ್ನ ಮೊಗದಿಂ ಕಿಡಿ ಬೀತ್ತರೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಂ |
ದಾಸುರಮಾಗೆ ದಾಡೆಗಳೊಡಲ್ ಬಳಿದಂಬರಮಂ ತಜುಂಬೆ ತ ||
ನ್ನಾಸುಕರಂ ¹ಕರಂ ದೆಸೆಗಮರ್ವಿಸೆ ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ಯಲೆ |
ಬ್ಬಾ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತೆಕ್ಕನೆಡೆವೊಕ್ಕನರಿಂಜಯನಂಜನಾ ಸುತಂ || ೧೦೭ ||

ಅದರ್ಕೆ ನಿತ್ತರಿಸದಾಕೆ ಸಭೆಯಿನೆಟ್ಟು ರಾವಣನ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಪೋದಳಿತ್ತು ಪವ
ಮಾನಸೂನು ಬೋನಮಂ ತರಿಸೆ ಸಿದ್ಧಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಾಗಿ—

ಚ || ಸತಿ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಪಂಚ ಪರಮೇಷ್ಟಿಗಳಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
ಯತಿವರಗರ್ಭಮಂ ಮನದೊಳಿತ್ತು ರಘೂದ್ವಹ ಪಾದಪಂಕಜ ||
ದ್ವಿತಯಮನಿಟ್ಟು ಹೃತ್ತರಸಿಯೊಳ್ ಜನಕಾತ್ಮಜೆ ದೇವತಾ ವಿನಿ |
ಮೃತ ಮಣಿಕುಟ್ಟಮ ಸ್ಥಲದೊಳಿದೃವ್ಯತಾನ್ನಮನುಂಡನಂತರಂ || ೧೦೮ ||

ಕಂ || ಹನುಮಂ ಕೈಮುಗಿದು ಜಗ
ಜ್ಞನನಿ ರಘುಪ್ರವರನಲ್ಲಿಗುಯ್ವಿಂ ನಿಮ್ಮಂ ||
ಜನಕಾತ್ಮಜೆ ಬಿಜಯಂಗೆ
ಯೈನಲದು ತಕ್ಕೂರ್ವೆಯಲ್ಲದೆಂದಿಂತೆಂದಳ್ || ೧೦೯ ||

ಮ || ಧರಣೀ ವಲ್ಲಭನಾಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆನಗೆಂತುಂ ಬರ್ಪುದಾಚಿತ್ಯಮ |
ಲ್ತರಸಂಗೆನ್ನಿರವಂ ನಿವೇದಿಸುದು ಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಂ ಮಾಡಿ ನೀ ||
ನಿರೆ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರನಪಾಯಮಂ ನಿನಗೆ ಮಾಯ್ಕುಂ ಪೋಪುದೆಂದಾ ತನೂ |
ದರಿ ವೈದೇಹಿ ಮರುತ್ಸುತಂಗೆ ನಿಜ ಚೂಡಾರತ್ನಮಂ ನೀಡಿದಳ್ || ೧೧೦ ||

ಅಂತು ಚೂಡಾಮಣಿಯನಿತ್ತು ಮತ್ತಂ ಕರ್ಣರವೆಯೆಂಬ ತೊಟ್ಟಿಯ
ತಡಿಯೊಳ್ ಚಾರಣಯುಗಳಕ್ಕಾಹಾರ ದಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಂಚಾಶ್ವರ್ಯಂಬೆತ್ತುದು
ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವವಿನ್ನಾಣಂಗಳಂ ಪೇಟ್ಟು ಮನ್ಯು ಗದ್ದದ ಕಂತೆಯುಮಶ್ರುಜಲ
ಲುಲಿತ ಲೋಚನೆಯುಮಾದ ಜಾನಕಿಗೆ ಹನುಮನಿಂತೆಂದಂ—

ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತ || ಎನಗಪಾಯಮನಾವನೊಡರ್ಚುವಂ |
ಮೊನೆಯೊಳೆನ್ನೊಡನಾವನಿದಿರ್ಚುವಂ ||
ಜನನಿ ರಾಘವನಾಜ್ಞೆಯೆ ಕಾದುದೀ |
ತನನದಲ್ಲದೊಡೆಲ್ಲಿಯ ರಾವಣಂ || ೧೧೧ ||

ಉ || ಸೀತೆಯ ¹ವಾರ್ತೆದರ್ಪನಿತಿ ಸಾಲ್ವುದು ದೈತ್ಯನ ರಕ್ತಪಾನದಿಂ |
ಭೂತ ಗಣಂಗಳಂ ತಣಿಸಿ ತಂದಪೆನಾಕೆಯನಂತು ತಾರದಂ ||
ದಾತತ ಕೀರ್ತಿ ಸಲ್ಲದೆನೆ ಭೂಭುಜನಾಜ್ಞೆಗೆ ಮಾಣ್ಡೆನಲ್ಲದಂ |
ದೇತೊದಳೇ ತ್ರಿಕೂಟ ಕುಧರಂಬಿರಸಂಬಿಕೆ ನಿಮ್ಮನುಯ್ಯನೇ || ೧೧೨ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ಬರವಂ ಪೋಗುಮನಾರುಮೆತ್ತಲಜುವರ್ ಬಂದಂತೆ ಪೋದಂದು ದೋಃ |
ಪರಿಘಂ ದೂಷಿತಮಕ್ಕುವಿಕ್ಕಿ ಖಲರಂ ಕಿಟ್ಟೀ ಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ ||
ಪುರಮಂ ಸುಟ್ಟು ದಶಾಸ್ಯನೆನ್ನನಜುವಂತಾಂ ಪೋಗಿ ರಾಮಾಂಘ್ರಿತಾ |
ಮರಸಕ್ಕಾನತನಪ್ಪೆನೆಂಬ ಮನಮಂ ತಂದಂ ಮರುನ್ನಂದನಂ || ೧೧೩ ||

ಎಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಮತ್ತ ಮಂಡೋದರಿ ಖಚರ ವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿಗೆ
ಪೋಗಿ—

ಕಂ || ದೇವ ರಘುರಾಮನಂ ಸು
ಗ್ರೀವಂ ಕೈಕೊಂಡು ಹನುಮನಂ ಬರಿಸಿ ದಶ ||
ಗ್ರೀವ ಬಿಸವೇಳಿ ಕಂಬು
ಗ್ರೀವೆಯ ಜಾನಕಿಯ ಸುದ್ದಿಗಾತಂ ಬಂದಂ || ೧೧೪ ||

ಅಂತು ಬಂದು—

ಕಂ || ಪ್ರಮದ ವನದೊಳಗೆ ಸೀತೆಯ
ಸವಿಸದೊಳ್ ಹನುಮನಿದನೆಂದಜುಪುವುದುಂ ||
ಬಿಮರ್ವನಿ ಗಂಡಸ್ಥಲದೊಳ್
ಸಮನಿಸೆ ಕಿಸುಗಣ್ಣೆ ಮಸಗಿದಂ ದಶಕಂಠಂ || ೧೧೫ ||

ಅಂತು ಮುಳಿದು ಕದನ ಕರ್ಕಶರಘು ರಾಕ್ಷಸರಂ ಪಿಸರ್ವಿಸರೊಳೆ ಕರೆದು--

ಮ || ಪ್ರಮದೋದ್ಯಾನದೊಳಾವನಿರ್ವನವನಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿಮೆಂದಾಹವ |
ಕ್ಷಮರಂ ಪೇಳಿ ದಶಾನನಂ ದನುಜರುಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದುದ್ಭುತರ್ ||
ಸಮರ ಕ್ರೀಡೆಗಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ವು ಪರಿತಂದರ್ ತಂಡದಿಂ ಚಂಡವಿ |
ಕ್ರಮನೀತಂ ಹನುಮಂತನೆಂದಜುದೊಡೇನಾರುಂ ಮನಂಗೆಯ್ವರೇ || ೧೧೬ ||

ಅಂತು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಮಸಗಿ ಕವಿತರ್ಪುದುಂ --

ಕಂ || ಆ ದನುಜ ಬಲಮನಾ ವನ
ಪಾದಪಮಂ ಕಿಟ್ಟು ಮೋದಿ ಕೊಲಲೊಡರಿಸಿದಂ ||
ಕಾದುವ ಬನಮಂ ಕೀಟ್ಟಿ ವಿ
ನೋದಂಗಳನೆರಡನೊಡನೆ ತೀರ್ಚುಪ ಬಗೆಯಿಂ || ೧೧೭ ||

ಕಂ || ಅಸುಗೆಯ ಪರ್ಮರನಂ ಕಿ

ಱ್ತಿಸಮಬಲಂ ಬೀಟಿಪೊಯ್ಯ ಪವಮಾನ ಸುತಂ |

ಬಿಸುನೆತ್ತರ್ ಕೆಂದಳಿರೆನೆ

ಪಸರಿಸೆ ದಾನವರಶೋಕವನಮೆನೆ ಕೆಡೆದರ್

|| ೧೧೮ ||

ತಾಳ ವನಂಗಳುಮಂ ಹಿಂ

ತಾಳ ಕುಜಂಗಳುಮನೊಡನೆ ಕಿಟ್ಟಿಡಿ ದನುಜರ್ ||

ತಾಳುಂತಟ್ಟುಂ ಕೆಡೆದರ್

¹ತಾಳ ಕಳೇಬರರಿದೇನುದಾತ್ತನೊ ಹನುಮಂ

|| ೧೧೯ ||

ಬರ್ಕೆವಲಸುಗಳೊಳಸುರರ

ತೆರ್ಕೆಯನೆಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಪೊಯ್ವುದುಂ ಕೋಱ್ಮಿದುಳುಂ ||

ಬರ್ಕೆಯ ತೊಳೆಯುಂ ಸೂಸಿದು

ವಾರ್ಕಡುಕೆಯ್ನಿಲಜಂಗೆ ಕೂರ್ಪಂ ತೋರ್ಪರ್

|| ೧೨೦ ||

ತಿಲಕ ತರುವಿಂ ನಿಶಾಚರ

ಬಲಮಂ ಬಿಡೆ ಪೊಯ್ವು ಕೊಂದು ರಾವಣನ ಯಶ ||

ಸ್ತಿಲಕಮುಮನವರ ಪೆಂಡಿರ

ತಿಲಕಮುಮಂ ತೊಡೆದನೊಡನೆ ಪವಮಾನ ಸುತಂ

|| ೧೨೧ ||

ಅಂತು ಮೇಲೆತ್ತಿಬಂವಸುರ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಟಿ ಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತು ಪೇಸದೆ
ಕೊಂದು—

ಕಂ || ಅಮಿತಬಲಂ ಕಿಟ್ಟಿಡಾ

ಡಿ ಮರುತ್ತನಯಂ ಮರುನ್ನದೀ ತೀರ ವನ ||

ದ್ರುಮಮೆನಿಸಿದುವಂಬರದೊಳ್

ನಮೇರು ಮಂದಾರ ಪಾರಿಜಾತ ಕುಜಂಗಳ್

|| ೧೨೨ ||

ಚ || ಸರಲ ತಮಾಲ ತಾಲ ಕದಲೀ ಸಹಕಾರ ಮಹೀರುಹಂಗಳಂ |

ಪರಶುವೊ ಮೇಘವಹ್ನಿಯೊ ದವಾಗ್ನಿಯೊ ಘೋರ ಸವಿಾರನೋ ವನ ||

ದ್ವಿರದವೊ ತನ್ನ ತೋಳ್ವಲಮೆನಲ್ ಬನಮಂ ಬಯಲಾಗೆ ಕಿಟ್ಟಿನಾ |

ಸುರಗಿರಿಯಂ ಕಿಟಿಲೈವ ಮಾರುತ ಸೂನುಗಿದಾವ ಸಾಹಸಂ || ೧೨೩ ||

1. ತಾಳುದುಂ ಕಳೆವರೇನುದಾತ್ತ. ಘ; ತಾಳುದುಂ ಬರೆ ಕಳೆವರಂ ಪವನಸುತಂ. ಚ.

ಉ || ಕೋಗಿಲೆ ಬೆರ್ಚಿ ಪಾಜುದುವು ಚೂತ ವನವಳಿಯಿಂ ಶುಕವ್ರಜಂ |
 ಪೂಗ ವನಂಗಳಿಂ ಬೆದಜು ಪೋದುವು ಬಾಲ ಮರಾಲ ಸಂಕುಲಂ |
 ಪೂಗೊಳದಿಂದಗಲ್ಪು ವೆನಸುಂ ಪೆಜಸಿಂಗಿದುವುನೃದಾಳ ಪು |
 ನ್ನಾಗ ವನಂಗಳಿಂ ತವಿಸೆ ನಂದನಮುಂ ಪವಮಾನ ನಂದನಂ || ೧೨೪ ||

ಮ || ತನಿಗಂಪಂ ಕೆದಜುತ್ತಮಿರ್ಪ ಸಳಿಕಿಂದಾಕರ್ಷಣಂಮಾಡಿ ಭೃಂ |
 ಗ ನಿಕಾಯಂಗಳನಂಗಜಂಗಿ ವಿಜಯ ಸ್ತಂಭಂ ವನಶ್ರೀಗೆ ಯೌ ||
 ವನಮೆಂಬಂತೆ ಪೊಗಚ್ಚಿತ್ತಿಯಂ ತಳೆದುವಂ ಕಿಚ್ಚಿಂ ಮರುನ್ನಂದನಂ |
 ಘನಸಾರ ದ್ರುಮಮುಂ ದಶಾನನನ ಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭಮುಂ ಕೀಚ್ಚಿಪೋಲ್ || ೧೨೫ ||

ಪುಗಲಿಲ್ಲಿ ವನದೊಳ್ ಮದೀಯ ಪಿತ್ಯಗೆಂತುಂ ವೈರಮುರ್ವೀಜ ರಾ |
 ಜಿಗಳೊಳ್ ಗಂಧವಹಂ ಮದೀಯ ಜನಕಂಗೆಂದನ್ನಯ ದ್ವೇಷಮಂ ||
 ಬಗೆಯೊಳ್ ತಾಳ್ವಿದ ಮಾಚ್ಚಿತ್ತಿಯಿಂ ಪವನಜಂ ಕಿಚ್ಚಿಂ ಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ |
 ಪಗೆಯೆತ್ತಾಯ್ತೆನೆ ವಾರ್ತೆಗಲ್ಲಿ ತರು ವಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಮವೊಂದಿಲ್ಲಿನಲ್ || ೧೨೬ ||

ನೆಲನುಚ್ಚಿಂತೆಪೊಲಾಗೆ ಕಿಚ್ಚಿ ಬನಮಂ ಮಾಜಾಂತರುರ್ವೆಚ್ಚಿಸ್ತು |
 ಗ್ಜಲದಿಂ ತಾಯ್ವೆದೆಗೂಡೆ ಬಿತ್ತಿ ಪೆಣನಂ ಬೇಟೊಂದು ಶೌರ್ಯಾಂಕುರಂ ||
 ತಲೆದೋಚುತ್ತದು ಕೊರ್ವಿ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯಾಯ್ತಾ ವಲ್ಲಿಯಿಂದಂಬರ |
 ಸ್ಥಲಮುಂ ಮುದ್ರಿಸಿ ರಾವಣಂಗಳಮುಟಲಂ ತಂದಂ ಮರುನ್ನಂದನಂ || ೧೨೭ ||

ಉ || ಜಾನಕಿಯಿದರೋಕೆಯ ಸವಿಸದೊಳಿದರ ಫಲಪ್ರಸೂನ ಸಂ |
 ತಾನ ವಿರಾಜಮಾನ ಕುಜರಾಜಿಯನೋವದೆ ಕಿಚ್ಚಿನಿಲ್ಲ ರೂ ||
 ಕ್ಷಾನಿಲಪಾತದಿಂ ತಸನ ತಾಪದಿನಂಬಿಕೆಗಗ್ಗಲಂ ಪರಿ |
 ಮ್ಲಾನತೆಯಕ್ಕುಮೆಂದುಱಿಸಿದಂ ಕೆಲವಂ ಪವನಂಜಯಾತ್ಮಜಂ || ೧೨೮ ||

ಅಂತು ದಶಾನನಂಗೆ ಯಶೋಭಂಗವಾಗೆ ವನಭಂಗಮುಂ ಮಾಚ್ಚಿದುಂ
 ಚರಂ ನಿಶಾಚರನೊರ್ವನತಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದೆ ಬಂದು—

ಕಂ || ವನ ಪಾಲರನಿಕ್ಕೆಯುಮಾಂ
 ತ ನಿಶಾಚರ ಬಲಮನಿಕ್ಕೆಯುಂ ಪವನ ಸುತಂ ||
 ಬನಮುಂ ಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕೆಯುಮಾ
 ರೆನಗಿದಿರಾಂಪನ್ನರೆಂದು ಕಡುಕೆಯ್ವೆರ್ದಂ || ೧೨೯ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಚರ ವಚನಂ ಕಿವಿಯಂ ಸಾ
ತರೇ ಘನ ನಿನದಕ್ಕೆ ಕೆಳದರ ಕೇಸರಿವೋಲ್ ಕೇ ||
ಸರಿಸೀತದಿನೆಟ್ಟಿಂ ದಶ
ತಿರನೆರಡುಂ ಪುರ್ವಮುರ್ವಿ ಗಂಟೆಕ್ಕುವಿನಂ || ೧೩೦ ||

ಅಂತು ಕಡುಮುಳಿದು ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲೊಡರಿಸುವ ತಂದೆಗೆ ಮಾರ್ಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಲೋಕಾಧಿಪತಿ ದಶಾನನ
ನೇಕಾಕಿಯಮೇಲೆ ನಡೆದನೆಂಬಪವಾದಂ ||
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪರಿಯೆ ನಿಜ ಬಾ
ಹಾ ಕೌಕ್ಷೇಯಕದ 'ಕೂರ್ಪು ನೇರ್ಪಡುಗಿಡುಗುಂ || ೧೩೧ ||

ಉ || ನೀಂಬರಮುಂಟೆ ದೇವ ಕದನಂ ಪವಮಾನ ತನೂಭವಂ ರಣಾ |
ಡಂಬರದಿಂದಮಂಜದೊಡೆ ಕೊಂದಪೆನಂಜಿದೊಡಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಪಾ ||
ದಾಂಬುರುಹಕ್ಕೆ ತಂದವನನೊಪ್ಪಿಸುವೆಂ ಬೆಸಸೆನ್ನನೆಂದು ಶೌ |
ರಾಂಬುಧಿ ಬೇಡಿದಂ ಬೆಸನನಿಂದಗಿ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ || ೧೩೨ ||

ಅಂತು ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿ ಪಡೆದು ಸಮರ ಸಂರಂಭದಿನಿದಿರ್ಚಿ ಬರ್ಪುದುಂ
ಮಾರುತಿ ಕಂಡು ಪೆಟಗಿರಿಸಿಬಂದ ನಿಜವರೂಢಿನಿಯಂ ಬರಿಸಿ ವಿಜಯ ರಥಾರೂಢ
ನಾಗಿ ಲಂಕಾಪುರಮೆಲ್ಲಂ ತಲ್ಲಳಿಸಂತು ಕಾದಿ ಪೆಸರ ನಾಯಕರಂ ಪೇಸೇಟಿ
ಕೊಲ್ಪುದುಂ ಕಂಡಿಂದಗಿ ಮುಟ್ಟಿವರ್ಪುದುಂ ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ—

ಉ || ಕಾದುವ ಕೂರ್ಪುದೋರ್ಪ ಬೆಸನಂ ರಘುಜಂ ಬೆಸವೇಟ್ಟಿನಿಲ್ಲ ಮೇ |
ಲಾದ ನಿಶಾಚರ ಪ್ರಮುಖರೊಳ್ ತಲೆ^೨ ಮೆಟ್ಟಿಜುವಂದಮಾವುದಾ ||
ನೀ ದನು^೩ ಜಾತ್ಮಜಂಗೆ ಪಿಡಿಪಿತ್ತು ದಶಾನನನಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳಿ ಲಂ |
ಕಾ ದಹನಕ್ಕೊಡರ್ಚುವೆನೆನುತ್ತಮಿದಂ ಬಗೆದಂ ಮರುತ್ಸುತಂ || ೧೩೩ ||

ಚಂ || ಬಗೆಯದೆ ದಾನವಾಧಿಪನ ದೋರ್ಬಲಮುಂ ಖಚರ ಪ್ರವೀರರಂ |
ಬಗೆಯದೆ ನಚ್ಚಿ ತನ್ನಳವನಿಂದಗಿಗಾಂ ಪಿಡಿಪೀವೆನೆಂಬುದಂ ||
ಬಗೆದನಿದೇನಪಾರ ಬಲನೋ ರಣಧೀರನೊ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯನೋ |
ಬಗೆವವರಾರಿದಂ ಹನುಮನಂತಿರಖಂಡಿತ ಗಂಡಗರ್ವದಿಂ || ೧೩೪ ||

ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೈಯ್ದು ತನ್ನ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಬೀಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕದನ
ಕೇಳಿಗಗಿದನಂದದಿನಿಂದಗಿಗೆ ಪಿಡಿಪೀವುದುಮಾತನಾತನಂ ತಂದು ಕಾಣಿಸಿ ದಶವದ
ನಂಗಿಂತೆಂದನೀತಂ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ವಿನಿರ್ಮಿತಮಪ್ಪ ವಜ್ರಪ್ರಕಾರಮನೊಡೆದು
ವಜ್ರಮುಖನಂ ಕೊಂದು ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸವಾಸಕ್ಕೆ ವಂದು ಬನಮನಿತುಮಂ
ಕಿಟ್ಟು ಮೇಲೆಬಂದ ಖಚರ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂದನೀತಂಗೆ ತಕ್ಕುದಂ ದೇವರೆ
ಬಲ್ಲಿರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಕಿಸು ಸೆರೆ ಪರಿದಿರೆ ಕಣ್ಣೊಳ್
ನೊಸಲೊಳ್ ಪುರ್ವಡರ್ದು ಪೊಡರೆ ಗಂಡಸ್ಥಲದೊಳ್ ||
ಪಸರಿಸೆ ಬೆಮರ್ವನಿಗಳ್ ಮುನಿ
ದಸುರೇಂದ್ರಂ ಪವನ ಸುತನನಂದಿಂತೆಂದಂ || ೧೩೫ ||

ಚ || ಮಸುಳೆ ನಿಜಾನ್ವವಾಯ ಮಹಿಮೋನ್ನತಿ ನಾಟ್ಯದೇವೋಗೆ ಪಾಟಿಯುಂ |
ಪಸುಗೆಯುಮೆನ್ನ ಮನ್ನಣೆಯನಿವಗಿಯೊಳ್ ಸಮಕಕ್ಷ್ಯನಾಗೆ ರ ||
ಕ್ಷಿಸಿದುದನೇನುಮಂ ಬಗೆಗೆ ತಾರದೆ ಲಜ್ಜೆಯನೊಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟು ಮಾ |
ನಸಿಕೆಯನಿಂತು ಭೂಚರರ್ಗೆ ಖೇಚರ ನೀಂ ಚರನಾಗಿ ಬರ್ಪುದೇ || ೧೩೬ ||

ಕಂ || ಉಪಕೃತಿಯಂ ನೆನೆಯದೆ ನೀ
ನಪಕೃತಿಯನೊಡರ್ಚಿದೈ ದುರಾತ್ಮನೆ ರಿಪು ಭೂ ||
ಮಿಪರೊಳೊಡಗೂಡಿದೈ ದ್ರೋ
ಹ ಪೆಂಪುಗಿಡೆ ದಂಡಿಸಲ್ಕೆವೇಟ್ಟಿದೆ ನಿನ್ನಂ || ೧೩೭ ||

ಎನೆ ಕೆಲದೊಳಿದರ್ ಕೆಲರ್ ದಾನವರ್ ಪವಮಾನ ಸೂನುವನಿಂತೆಂದರ್
ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹನಾಗಿ ಸೇನಾಭಂಗಮಂ ಮಾಡಿ ಪರಬಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತಕ್ಕನುಟುದು
ದೋಷಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದೆ ಪವನಂಜಯಂಗೆ ಪುಟ್ಟಿದೊಡಂತು ಬಟ್ಟಿದಸ್ತಿ ಗುಣಂಗೆಟ್ಟು
ನೆಗಟ್ಟುದು ದೊರೆಕೊಳ್ಳದೆನೆ ಪವಮಾನ ಸೂನು ಮುಳಿದವರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ತೋಯದ ವಾಹನನನ್ವಯ
ದಾಯತಿ ಕಿಡೆ ಪಾಟಿದಪ್ಪಿ ಪಟಿ ಪೊರ್ದೆ ಪರ ||
ಪ್ರೀಯನಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಖಲ
ನ್ಯಾಯಮನಾರಯ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಂ ನಿಮ್ಮೊಳ್ || ೧೩೮ ||

ಅಱನಂ ದಶಮುಖನುಟುದುದ
ನಱಿಯುತ್ತುಂ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಬಾರಿಸದೊಳ್ಳಂ ||

ಮುಷ್ಠಿದಿಪುರ್ವದಽಂ ದೋಷ

ಕೈಷ್ಠಿವಟ್ಟಿನಿಸಿದ್ ಪಾಪಿಗಳ್ ನೀಮೆ ವಲಂ

|| ೧೩೯ ||

ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಕೈಯೊಳ್ ರಣ

ಭೂಮಿಯೊಳಿದ್ ಪುದು ರಾವಣಂಗಂ ನಿಮಗಂ ||

ಪೋ ಮರಣಂ ಬಿದಿ ಬರೆದುದ

ನೇಮಾತೇದೊರೆಯರಾದೊಡಂ ತೊಡೆದಪರೇ

|| ೧೪೦ ||

ಎಂದು ಪಲತೆಜದಿಂ ನೆಜನೆತ್ತಿ ನುಡಿಯೆ ದಶಮುಖಂ ಮುಳಿದು ಪಲವಂ
ಗಲಸಲೀಯದೀತನಂ ರಾಮದೂತನೆಂದು ಗೋಸಣೆಗಳೆದು ಪರಿಭವಿಸಿ ಪೊಜಮಡಿಸಿ
ಕಳೆಯಿಮೆನೆ—

ಕಂ || ಸಿಡಿಲ ಪೊಡರ್ಪಾ ಕ್ಷಣದೊಳೆ

ಕಿಡಿವುದು ಕಾಱ್ಕುಚುರ್ ಬನಮನನಿಲನ ಬೆಸದಿಂ ||

ಸುಡುವುದು ತೆಗಟಿನಲೇಂ ಕಿಡಿ

ಕಿಡಿಪೋದನೊ ಕೋಪತಾಪದಿಂ ಪವನಸುತಂ

|| ೧೪೧ ||

ಮ || ಉರಿಲಿಂಗಂ ರಸೆಯಿಂದಮಂದೊಗೆದುದೋ ಪೇಟೆಂಬಿನಂ ಕಣ್ಣ ಕೇ |

ಸುರಿಗಳ್ ದಳ್ಳಿಸೆ ಕೋಪದಿಂದಮುರಿದೆಟ್ಟಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ ದು ||

ಧರವಿದ್ಯಾಧರವೀರರಂ ಜವನ ಬಾಯೊಳ್ ತೊಂಕಿದಂ ತನ್ನ ನಿ |

ಷ್ಮರ ಪಾದಾಹತಿಯಿಂ ಪ್ರಭಂಜನ ಸುತಂ ಹಸ್ತ ಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ || ೧೪೨ ||

ಮ || ಬಿದಿದೀಡಾಡಿ ಕೆಲಂಬರಂ ಕೆಲಬರಂ ನಿಟ್ಟೆಲ್ವು ನುರ್ಗಾಗೆ ಕಾ ||

ಯ್ದೊದೆದೆಟ್ಟಿಟ್ಟ ಕೆಲಂಬರಂ ಕೆಲಬರಂ ಬಿಟ್ಟಾಗೆ ಪೊಯ್ದಣ್ಮಿ ತಾ ||

ಗಿದರಂ ಸೀಳ್ವ ಕೆಲಂಬರಂ ಕೆಲಬರಂ ಪೋದ್ವೃತ್ತರಂ ದೈತ್ಯರಂ |

ತುದಿಗಾಲಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ದು ನೆಲದೊಳ್ ಕೊಂದಂ ಮರುನ್ನಂದನಂ || ೧೪೩ ||

ಅಂತು ಕೊಂದು ಕಲ್ಪಾಂತ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಮಾಮಸಕಮಸಗಿ ಪೊಡೆವ
ಸಿಡಿಲಂತೆ ಸಿಡಿಲ್ವು ಸಿಂಹ ಲಂಘನದಿಂದಂಬರಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು—

ಕಂ || ಮನೆಮನೆದಪ್ಪದೆ ನೆಗೆದುದು

ತನಿಗಿರ್ಚೆನೆ ದಹನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಸುಟ್ಟಂ ಪಾ ||

ವನಿ ಲಂಕೆಯನಸುರಾಧೀ

ಶನ ಮನಮುರಿವನ್ನಮಾನನಂ ಪೊಗೆವನ್ನಂ

|| ೧೪೪ ||

ಕಂ || ಬಹುಧೂಮ ಲೇಖೆ ನಿಮಿದೂವು
ಮಿಹಿರಾಧ್ವದೊಳಾಂಜನೇಯನೊಡರಿಸೆ ಲಂಕಾ ||
ದಹನಮನಸುರೇಂದ್ರ ವಿನಾ
ಶ ಹೇತುಗಳ್ ಧೂಮಕೇತುಗಳ್ ನೆಗೆದುವೆನಲ್ || ೧೪೦ ||

ಅಸುರೇಂದ್ರಂಗೆ ಕೃತಾಂತನ
ಕಿಸುಗಣ್ಣಿದ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪೆನಲ್ ಕೇಸುರಿ ದ ||
ಳ್ಳಿಸಿದುದು ಬದ್ಧ ಭೃಕುಟೆಪೊ
ಲಸದಳಮರ್ವಿಸಿದುದುರ್ವಿ ಧೂಮ ಸ್ತೋಮಂ || ೧೪೧ ||

ಚ || ಅಣುವನ ವಹ್ನಿವಿದ್ಯೆ ಸುಡೆ ಲಂಕೆಯನಲ್ಲಿ ಭಟಚ್ಛಟೆಂಬ ಭೀ |
ಷಣ ರವಮುಣ್ಣೆ ನೀಳ್ವರಿಯ ನಾಲಗೆಗಳ್ ದಶಕಂಠ ರಕ್ತದಿಂ ||
ತಣಿವ ದಿನಂಗಳಾದಪುವು ರಾಮ ಶರಂಗಳಿನೆಂದು ರಾಗದಿಂ |
ಕುಣಿವ ಕುಕಿಲ್ವ ಭೈರವಿಯ ರಕ್ತ ಜಟಾ ಪಟಲಂಗಳೆಂಬಿನಂ || ೧೪೨ ||

ಪುರಹರನೊಡೆ ಮು ತ್ರಿಪುರಮಂ ಪಲಕಾಲಮುಪೋಷಿತ ವ್ರತಾ |
ಚರಣದೊಳಿದನೀಗಳುಪವಾಸದ ಪಾರಣೆ ¹ನಾಯು ಪುತ್ರನಿಂ ||
ದೊರೆಕೊಳೆ ಲಂಕೆಯಂ ಶಿಖಿ ಶಿಖಾವಧಿಯಸ್ಥಿನಮುಂಡು ತೇಗುವಂ |
ತಿರೆ ಪೊಟಪೊಣ್ಣಿದತ್ತು ಧಗಿಲೆಂಬ ಧಗದ್ಧಗಿಲೆಂಬ ನಿಸ್ಸನಂ || ೧೪೩ ||

ಮ||ಪ್ರ|| ಕರುಮಾಡಂ ಮೇರುವಂ ಪರ್ವಿದುದು ಚಟುಲ ದಾವಾಗ್ನಿಯೆಂಬಂದದಿಂ ನಿಂ
ದುರಿಯುತ್ತಿದತ್ತದಂ ಸುತ್ತಿಜ್ಜಿದ ಧವಳ ಪಾರಂ ಸುಧಾವಾರ್ಧಿಯಂ ದು ||
ಸ್ತರದೌರ್ವ ಜ್ವಾಳಿ ಜಿಹ್ವಾ ಪರಿಕರಮಳುದತ್ತೆಂಬಿನಂ ಕಣ್ಣ²ದೇಂ ಭೀ |
ಕರಮಾಗಿದತ್ತೊ ಲಂಕಾಪುರಮನುರಿಸೆ ದಿವ್ಯಾಗ್ನಿಯಿಂದಾಂಜನೇಯಂ ||
[|| ೧೪೪ ||

ಉ || ವಾಸುಗಿ ನುಂಗಲೆಂದು ದಶಕಂಧರನಂ ರಸೆಯಿಂ ಧರಾತಲ |
ಕೃಷ್ಣಸುರಮಾಗಿ ತನ್ನ ರಸನಾ ದ್ವಿಸಹಸ್ರಮಗುರ್ವನೀಯೆ ಭಾ ||
ಭಾಸುರ ರತ್ನ ರಂಜಿತ ಸಹಸ್ರ ಫಣಂ ನೆಗೆದಂತೆ ಸುತ್ತಲುಂ |
ಕೇಸುರಿ ಮಾಲೆ ನಿಂದುರಿಯೆ ಬೆಂದುದು ರಾವಣ ರಾಜಮಂದಿರಂ || ೧೪೫ ||

ಕಂ || ಗೃಹ ದೀರ್ಘಕೇಯಂ ಧಾರಾ
ಗೃಹಮಂ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂದದಿಂ ರತ್ನ ಶಿಲಾ ||

1. ಯಾಗೆ ಲಂಕೆಯಂ | ಮರುತಜನೊಡೆ ಪಾವಕನುರಂಬರೆಗಂ ತಣಿದುಂ. ಚ.

2. ಕುಂಬಾ | ಕರಮಾಗಿದತ್ತ. ಚ.

ಗೃಹಮಂ ಸಿಡಿಲಂತಿರೆ ಧವ

ಲ ಹಾರಮಂ ದಾವ ಶಿಖಿಪೊಲಳುದುರ್ದು ದಹನಂ

|| ೧೦೫೧ ||

ಕನಕದ ರಜತದ ಕಾಂಸ್ಯದ

ಮನೆ ¹ಮುಟ್ಟುರಿಮುಟ್ಟಿ ಕರಗಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟುವು ದೈ ||

ತ್ಯನ ಸಿಂಹಾಸಂದಿಗೆ ರಾ

ಮನ ವೀರಶ್ರೀ ಕಡಂಗಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಳೆನಲ್

|| ೧೦೫೨ ||

ಚ || ಸುರಿವ ಮದಾಂಬುವಿಂದುರಿಯ ನಾಲಗೆ ತಣ್ಣಸಮಾಗೆ ಬೇಗದಿಂ ।

ಪರಿದುವು ನಿರ್ಝರಂ ಸುರಿವ ಜಂಗಮ ನೀಲ ನಗಂಗಳೆಂಬಿನಂ ||

ಭರದೊಳೆ ಕಂಭಮಂ ಮುಜಿಯೆ ಪಾಯ್ತು ತೊಡರ್ಪಜುದಾನೆ ಸಾಲಿಗೆ ।

ಯ್ತರೆ ಯಮಜಹ್ವೆಯಂತುರಿಯ ನಾಲಗೆ ದಾನವನಂಕದಾನೆಗಳ್ || ೧೦೫೩ ||

ಇದು ಕಡೆಗಾಲದಂದಿನಡೆಪೊತ್ತಿದ ಪಾವಕನೆಂಬಿನಂ ಪೊದ ।

ಱ್ಕೊದವಿ ಕೃಶಾನು ಸುತ್ತಿ ಸುಡೆ ಮಂದುರಮಂ ನೆಗೆದುಳ್ಳ ಲಿಂಕರಂ ||

ಬೆದಲಿಸಿ ಲಾಯಮಂ ಪರಿದು ಮುಂಡಿಗೆಯಂ ಮುಜಿದಾಗಳೇಂ ಬಿಸಿ ।

ಲ್ಲಿದುರೆಗಳಂದದಿಂ ಕುದುರೆಗಳ್ ಪಲವುಂ ದೆಸೆಬಿಡ್ವಮಾದುವೋ || ೧೦೫೪ ||

ಕಂ || ಎನ್ನ ಸುತನತಿಥಿ ಪೂಜೆಯ

ನೆನ್ನಸಖಂಗಿತ್ತ ನಗ್ನಿಗೆಂದನುಕೂಲಂ ||

ತನ್ನೊಲವಿಂದೂಡಿದನನಿ

ಲನ್ನಯದಿಂ ಬೀಸಿಬೀಸಿ ಲಂಕಾಪುರಮಂ

|| ೧೦೫೫ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳಗ್ನಿಶಿಖಾ ಮುಖಕ್ಕೆ ದೂರಮಪ್ಪ ಬಕ್ಕಬಯಲ ತಾಣದೊಳ್
ದೊಮ್ಮಳಿಸಿ ನಿಂದು ಬಹುಜನಂಗಳುಮ್ಮಳಿಸಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದರ್—

ಚ || ಜನಕಜೆಗಾಸೆಗೆಯ್ದು ಸುಕೃತ ಕ್ಷಯದಿಂ ಜಲವರ್ಷ ವಿದೈ ಪ ।

ಳ್ಳನೆ ಪೆಜಪಿಂಗಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮನೇಱಿ ದಶಾನನಂ ವಧೂ ||

ಜನ ಸಹಿತಂ ಕೃಶಾನುಗೆ ಭಯಾಕುಲನಪ್ಪುದು ಚೋದ್ಯಮಲ್ತದೆಂ ।

ತೆನೆ ಶುಚಿಯಲ್ಲದಂಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ಸುಮೆ ವಿದೈಗಳಾವುವಾದೊಡಂ || ೧೦೫೬ ||

ಉ || ಮಾನವದೂತನೆತ್ತ ಜಲರಾಶಿಯನಳ್ಳದೆ ಪಾಯ್ತು ಬರ್ಪದೆ ।

ತ್ತಾನಲಳುಂಬಮಪ್ಪಸುರ ಸೇನೆಯನೊರ್ವನೆ ಕೊಲ್ಪುದೆತ್ತ ಲಂ ||

1. ದಳ್ಳುರಿ. ಗ. 2. ಗಳ್ಳುಳ್ಳೊಳಂಕರಂ. ಗ; ಗಳ್ಳುಳ್ಳ ಳಂಕರಂ. ಚ.

3. ಬಳ್ಳು ಪೊದುವೋ. ಕ. ಗ. ಘ.

ಕಾ ನಗರಕ್ಕೆ ನಂದನ ವನಕ್ಕೆ ವಿನಾಶಮನೀವುದೆತ್ತಿದೇಂ ।
ದಾನವರಾಜ ದುರ್ವಿಲಸಿತೋತ್ಕಟ ಸಂಕಟ ವೇಗಮಾಗದೇ

|| ೧೫೭ ||

ಕಂ || ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಮುಂಟೆ ಲಂಕಾ
ಪತಿಗಣುವಂ ರಾವಣಂಗಿದಿಚರ್ವನೆ ಮಹಾ ||
ಸತಿ ಸೀತೆಯ ಶೋಕಾನಲ
ಹತಿಯಿಂ ಬೆಂದತ್ತು ಕೂಡೆ ಲಂಕಾ ನಗರಂ

|| ೧೫೮ ||

ಎಂದು ಪೌರಜನಮುಲಿಯೆ ಲಂಕಾಪುರಮನುರಿಸಿ ಗಗನ ತಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು
ಮಗುಟ್ಟು ನಿಜಸೇನೆಯಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗಂಧವಹ ನಂದನಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಪುರಕ್ಕುಭಿ
ಮುಖನಾಗಿ—

ಉ || ಮಾರುತ ಮಾರ್ಗಮಂ ಪುದಿಯೆ ಕೇತನ ಪಟ್ಟಿಕೆಗಳ್ ವಿಮಾನ ಘಂ ।
ಟಾ ರುತಿಗಳ್ ಜಯಾನಕ ಘನ ಧ್ವನಿಗಳ್ ದೇಸೆಯಂ ಪಳಂಚೆ ಭೂ ||
ಷಾ ರುಚಿಗಳ್ ದಿನಕ್ಕೆ ತನಿಗೊರ್ವನೊಡರ್ಚಿ ಜಯಾಂಗನಾ ಪ್ರಿಯಂ ।
ಮಾರುತಿ ಬಂದನಾ ರಘುತನೂಜ ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧಿ ಬರ್ಪಪೋಲ್ || ೧೫೯ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಗಗನ ತಲದಿನವನೀತಲಕ್ಕುವತರಿಸಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರ ಬಹಿಃಪುರ
ದೊಳ್ ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟು ಪುರಮಂ ಪುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ ಮನಮುಮನರಮನೆಯು
ಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಉ || ರಾಮಭುಜ ಪ್ರತಾಪ ತಪನೋದಯ ಶೈಲಮುಪಾಂತ ಪರ್ವತ ।
ಸ್ತೋಮ ಸಮನ್ವಿತಂ ಬರುತುಮಿದರ್ಪುದೆಂಬಿನೆಗಂ ವಿಯಚ್ಚರ ||
ಗ್ರಾಮಣಿ ಸೂರ್ಯ ವಂಶ ನರಪಾಲ ಶಿರೋಮಣಿಯಿದರ್ ತತ್ಸಭಾ ।
ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದನಾಪ್ತ ಖಚರಾನುಚರಂ ಪವನಂಜಯಾತ್ಮಜಂ || ೧೬೦ ||

ಚ || ಮರಕತ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಮರೀಚಿಗಳಿಂ ದೆಸೆಗಳ್ ಪಸುರ್ಪುವೆ ।
ತ್ತಿರೆ ಮಕುಟ ಪ್ರಭಾ ಪಟಲದಿಂ ಗಗನಂ ಕಿಸುಸಂಜೆ ಪರ್ವಿದಂ ||
ತಿರೆ ಕನಕಾದ್ರಿಯೊಳ್ ಪೊಳೆವ ತಾರೆಗಳಂದದೆ ತೋರಮುತ್ತಿನೈ ।
ಸರಮುರದೊಳ್ ತಳತ್ತಳಿಸೆ ಬಂದನರಿಂಜಯನಂಜನಾಸುತಂ || ೧೬೧ ||

ಅಂತು ಬರುತ್ತುಮಿರೆ—

ಚ || ವದನ ವಿಕಾಸದಿಂ ಬರವಿನೇತ್ತಿರದಿಂದಮೆ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾ ।
ದುದನಱಿದಂಜನಾಸುತ ನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂ ರಘುಜಂಗೆ ಹರ್ಷಮಾ ||

ದುದು ಪರಿಷಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಪರಮೋತ್ಸವಮಾದುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ಕೊ |
ವಿದುದು 'ಮನಂ ಮುದಂಬಡೆಯರಾರಭಿವಾಂಛಿತ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂ ||

ಅಂತು ನಿಜಾಗಮನಮೆ ಸಭಾಜನಮಂ ಹರ್ಷರಸ ಭಾಜನಮಂ ಮಾಡೆ—

ಚ || ಪುದಿದಿರೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕಣ್ಣೊಳೆಪುಂ ಬಳಸಿದರ್ ತತ್ಸಭಾ |
ಸದರ ವಿಲೋಚನ ಪ್ರಭೆಯುಮಾತ್ಮ ಶರೀರಮನಂಜನಾ ಸುತಂ ||
ವಿದಲಿತ ನೀಲನೀರಜ ವನಂ ನಡಿತಂದಪುದೆಂಬಿನಂ ಸಭಾ |
ಸದನಮನೆಯ್ವಿದಂ ಸಲಿಲ ವೀಚಿಗಳಂ ಗೆಲೆ ಭೂಷಣಾಂಶುಗಳ್ || ೧೬೩ ||

ಅಂತು ಬಂದು ರಾಘವಂಗೆ ವಿನಯ ವಿನಮಿತನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ತುಟ್ಟ
ಲ್ಲೆಯ್ವು ಸಮುಚಿತ ಪ್ರದೇಶದೊಳೆಕ್ಕಿದುತ್ತಂಗೆ ಮಣಿಮಯಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ—

ಕಂ || ಮಣಿಯೆ ವಿರಹಾಂಧಕಾರಂ
ಕುಣಿಯೆ ಜಗತ್ಪತಿಯ ನೇತ್ರ ಪುತ್ರಿಕೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ||
ಪೆಣೆಯೆ ಪುಲಕಾಳಿ ಚೂಡಾ
ಮಣಿಯಂ ಕೊಟ್ಟಂ ನೃಪಂಗೆ ಪವಮಾನ ಸುತಂ || ೧೬೪ ||

ಅಂತು ಕುಡುವುದುಂ—

ಶಾ || ಆ ರತ್ನಕ್ಕೆದಿರ್ವರ್ಪವೋಲ್ ನೃಪತಿಗಾನಂದಾಶ್ರುಗಳ್ ಬಂದುವಾ |
ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂ ಪದೆದಪ್ಪಿದಂತೆ ಪುಲಕಂ ಚೂಡಾಮಣಿ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂ ||
ಧೀರೋದಾತ್ತನ ಮೆಯ್ಯೊಳುಣ್ಮಿದುವು ಸೀತಾ ಶುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳ್ವ ಚೇ |
ತೋರಾಗಂ ರಘುನಂದನ ಶ್ರುತಿಗೆ ತಂದತ್ತಾಗಳೌತ್ಸುಕ್ಯಮಂ || ೧೬೫ ||

ಅನಂತರಂ ಮರುನ್ನಂದನಂ ಬಿನ್ನಪಮನವಧಾರಿಸುವುದೆಂದಿಂತೆಂದಂ.—

ಕಂ || ಘನಸಮಯ ಸಮಾಗಮಮಂ
ಮನದೊಳ್ ನೆನೆಯುತ್ತಮಿರ್ಪ ಚಾದಗೆವೋಲ್ ಮ ||
ಜ್ಞನನಿ ನಿಜಾಗಮನಮೆ ಜೀ
ವನಮಾಗಿರೆ ದೇವ ಜೀವಮಂ ಪಿಡಿದಿದರ್ || ೧೬೬ ||

ಉ || ದೇವ ಪತಿವ್ರತಾ ಗುಣದಿನಗ್ಗಳಮಾವುದುಮುಂಟೆ ಜಾನಕೇ |
ದೇವಿಗೆ ರಾವಣಂ ಮುಳಿದು ಮಾಲ್ಪುಪಸರ್ಗಮವೆನ್ನಮಾದೊಡಂ ||

1. ಮನೋಮುದಂ ಪಡೆವರಾರಭಿವಾಂಛಿತ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಂ. ಕ. ಖ. ಘ. ಚ;

..... ಪಡೆಯರಾ .....

ಗ.

ಬೇವಸಮಂ ಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಟವೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಪಾವಿನ ಪಲ್ಲ ನಂಜು ಕಿಡುವಂತಿರೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೧೬೭ ॥

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಕೆಲವವಿನ್ನಾಣಂಗಳನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ ॥ ಮುನಿಬೃಂದಾರಕರಪ್ಪ ಚಾರಣ ಯುಗಕ್ಕಾಹಾರಮಂ ದೇವರೀ ।
ಯೆ ನದೀತೀರದೊಳಾಯ್ತು ಜೋದ್ಯಮೆನೆ ಪಂಚಾಶ್ವರೈವಾ ಯೋಗಿ ದ ॥
ಶ೯ನದಿಂ ದಂಡಕನಾ ಮಹಾಗಹನದೊಳ್ ಪರ್ದಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದುರ್ ತೊ ।
ಟ್ಟನೆ ಜಾತಿಸ್ಮರನಾದನೆಂಬ ಕುಜುಪಂ ಮನ್ಮಾತೆ ಪೇಟ್ಟಿಟ್ಟಿದಳ್ ॥ ೧೬೮ ॥

ಎಂಬುದುಂ ಪ್ರಭಂಜನ ಸುತನ ಪ್ರಧಾನ ಪುರುಷಂ ಪೃಥುಮತಿವೆಸರ ಮಂತ್ರಿ
ದಾಶರಥಿಗೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು.—

ಕಂ ॥ ಅಮಿತಬಲಂ ದೇವರ್ ಬೆಸ
ಸೆ ಮನೋವೇಗದೊಳೆ ಪೋಗಿ ಲಂಕಾ ಪ್ರಾಕಾ ॥
ರಮನೊಡೆದಂ ಕೊಂದಂ ವ
ಜ್ರಮುಖನನಾರ್ ವಲಿಮು¹ಖ ಧ್ವಜಂಗಿದಿರಾಂಪರ್ ॥ ೧೬೯ ॥
ಬನಮಂ ಕಿಟ್ಟಿಂ ಪೌಲ
ಶ್ವನ ಲಂಕಾಪುರಮನುರಿಪಿದಂ ನಿಮ್ಮ ಬೆಸಂ ॥
ತನಗಿಲ್ಲದಸುರನಂ ಕೊ
ಲ್ಲನೆ ತಾರನೆ ದೇವ ದೇವಿಯಂ ಹನುಮಂತಂ ॥ ೧೭೦ ॥

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ ಹನುಮನ ಭುಜಬಲಕ್ಕೆದಾವ ಗಹನ
ವೀತಂಗಸಾಧ್ಯಮಾವುದೆಂದು ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯೆ ಮರುನ್ನಂದನಂ ರಘುನಂದ
ನಂಗೆ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಅನ್ನಿಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಯಂ ಪೇ
ಟ್ಟಿನ್ನಂ ಮಜ್ಜನನಿ ಜೀವಿತಾಶೆಯನಿಬುಕೆ ॥
ಯ್ದನ್ನ ತ್ಯಾಗಂಗೈಯ್ದಳ್
ಮುನ್ನಾದರ್ ಸತಿಯರಿನ್ನರಾರೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ ೧೭೧ ॥
ಅಸುರನ ಮಾಪ್ಪಿಪಕೃತಿಯಿಂ
ದಸುವಂ ಬಿಡುವಂತುಟಕ್ಕುಮಂಬಿಕೆಗೆ ಬಬ್ಬ ॥

ಕೃಸುರೇಂದ್ರನನಿಕ್ಕಿದೊಡ

ಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯಮೇಂ ತಕ್ಕುದಲ್ತು ಕಾಲಕ್ಷೇಪಂ

|| ೧೭೨ ||

ಎಂಬುದುಮಂಜನಾಸುತನ ಬಿನ್ನಪಮೆ ತನಗೆ ವೀರರಸ ಪ್ರವಾಹಿನಿಗೆ ಸೇತು
ವಾಗೆ—

ಶಾ || ಈ ವಾರಾಶಿಯನೀಂಟಲೆನ್ನ ಬಡಬಾಸ್ತ್ರಂ ಸಾಲ್ವದಾರಾಂತೊಡಂ ।

ಜೀವಾಕರ್ಷಣವಿದ್ಯೆಯಂ ಮೆಱಿವುದೆನ್ನೀ ಚಾಪದಂಡಂ ದಶ ||

ಗ್ರೀವಂಗಣ್ಣನೆ ಸಾಲ್ವನಿಂ ತಡೆವುದೇತರ್ಕೆಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸು ।

ಗ್ರೀವಂಗಿಂದನುದಂಚಿತ ಭೃಕುಟಿ ಗಂಡೋದ್ಗಾರಿ ಘರ್ಮೋದಕಂ || ೧೭೩ ||

ಎಂಬುದುಮಾ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು ಸುಗ್ರೀವಂ ರಣ ರಸೋದ್ಗ್ರೀವನಾಗಿ—

ಚ || ತಡೆವನಿತೇಕೆ ನಾಳೆ ನಡೆವಂ ರಣಕೇಳಿಗೆ ಬಾಡಬಾಸ್ತ್ರಮಂ ।

ತುಡುವನಿತಚ್ಚಿಗಂ ನಮಗದೇವುದೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ ನಮ್ಮ ಪೆ ||

ವಡೆ ಕಡಲಂ ನಭೋಗಮನ ವಿದ್ಯೆಯೆ ಸೇತುವೆನಲ್ಕೆ ದಾಂಟಿ ಮಾ ।

ಪಡೆಯನದಿಪುರ್ಗುಂ ರಘುತನೂಜನೊಳಾಜಿಗೆ ಬರ್ಪ ಗಂಡರಾರ್ || ೧೭೪ ||

ಎನೆ ಸಿಂಹನಾದಂ ಸಿಂಹದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ—

ಉ || ಒರ್ವನೆ ಪೋಗಿ ಕಿಟ್ಟು ಬನಮಂ ಪುರಮಂ ಸುಡೆ ಕಂಡು ತಮ್ಮ ದೋ ।

ಗರ್ವಮನೊರ್ವರುಂ ಮೆಱಿಯಲಾಱರೆ ಮಾರುತಿಯನ್ನರಿಲ್ಲಿ ಸಾ ||

ಸಿರ್ವರಖರ್ವ ದೋರ್ವಲಯುತರ್ ಖಚರಾಧಿಪರಿದರ್ಪರ್ ನಿಶಾ ।

ಟರ್ವಯಲಿಂಗಿ ಬಂದಪರೆ ನಿಂದಪರೇ ರಣರಂಗ ಭೂಮಿಯೊಳ್ || ೧೭೫ ||

ಎನೆ ಪಾಲಿದೇವನ ತನೂಭವಂ ಚಂದ್ರಮರೀಚಿ ದಶನಮರೀಚಿ ವಿದ್ಯು
ನ್ಮರೀಚಿಯಂ ಪಳಂಚಲೆವಿನಮಿಂತೆಂದಂ—

ಉ || ಮಾರುತಿ ಬುದ್ಧಿವೇಱ್ಪೊಡಮದಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳನೆ ರಾಮನಂಬುಗಳ್ ।

ಕೂರಿದುವೆಂಬಿಡಂ ಬಗೆಗೆ ತಾರನೆ ಸಂಚಿತ ಪೂರ್ವಕರ್ಮ ದು ||

ಪ್ರೇರಣೆ ನೇರಿತಂ ನಡೆಯಲೀಗುಮೆ ದುರ್ಮತಿಯಪ್ಪ ರಾವಣಂ ।

ಗೀ ರಣಕೇಳಿ ಮಾರಣಮನೀಯದೆ ¹ಕಮ್ಮನೆ ಸೈತಿ ಪೋಕುಮೇ || ೧೭೬ ||

ಅದೆಂತೆನೆ ಸಾಧಿತ ಸಕಲವಿದ್ಯರಪ್ಪ ಗಗನಗತಿಯುಂ ಭೂತಪತಿಯುಂ ನಾಗ
ರಾಜನುಂ ಅಶನಿವೇಗನುಂ ಮಹೇಂದ್ರನುಂ ವೃಗೇಂದ್ರನುಂ ಭೀಮಕುಂಡಲನುಂ

ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನುಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿಯುಂ ತಟಿದ್ವಕ್ತ್ರನುಂ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನುಂ ವಿದ್ಯು
 ನ್ಮಾಲಿಯುಂ ರವಿಯುಂ ಕ್ರೂರನುಂ ಅಂಗದನುಂ ಶೂರನುಂ ನಳನುಂ ನೀಲನುಂ
 ಸುಷೇಣನುಂ ಮಂದರನುಂ ಜಾಂಬವನುಂ ಸಮೀರಣನುಂ ಸಿಂಹನಾದನುಂ ವರಾಹ
 ನುಂ ವಿರಾಧಿತನುಂ ಹನುಮಂತನುಂ ಮತ್ತಂ ಪೆಜರಜುಕೆಯ ವಿದ್ಯಾಬಲ
 ಗರ್ವಿತರಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರೆಲ್ಲರುಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬೆಸನನೆ ಪಾರುತ್ತಮಿದರ್ವರಿವ
 ರೋರೋರ್ವರೆ ಮಾರ್ವಲಮಂ ಕೊಲಲುಂ ಗೆಲಲುಂ ನೆಜಿವರಿನ್ನೆಮಗೆ ಪೆಜತು
 ಮಂತಣಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲನೆ ಕೇಳ್ವೆಲ್ಲರುಮಾತನ ಮಾತನೆ ಮನದೇಗೊಂಡು ವಿಜಯ
 ಪ್ರಯಾಣ ನಿಶ್ಚಿತ ಮಂತ್ರರಾಗಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಕುಸಿದುವು ಕಿರಣಂಗಳ್ ಕಡು

ವಿಸಿಲ ಪೊಡರ್ಪುಡು'ಗೆ ವಂದನುಕ್ರಮದಿಂ ತ ||

ಣೈಸಿಲಾಯ್ತುನಂತರಂ ಪೊಂ

ಬಿಸಿಲಾದುದು ಪೊರ್ದೆ 'ಪಟಕ್ಕೆವೆಟ್ಟಮನರ್ಕಂ

|| ೧೭೭ ||

ತಪಸಿಗೆ ಪಿಂಗುವವೋಲಾ

ತಪ ಯೋಗಂ ತಿಣ್ಣಮಾದ ರಾಗೋದಯದಿಂ ||

ತಪನಂಗೆ ಪಿಂಗಿದತ್ತಾ

ತಪಯೋಗಂ ತಿಣ್ಣವಾಗೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ

|| ೧೭೮ ||

ಅವಂ ಗಡ ವಾರುಣಿಯಂ

ಸೇವಿಸಿ ನಾಣ್ಣೆಡದನುಟಾದನಂಬರಮಂ ರಾ ||

ಜೀವ ಸಖಂ ವಾರುಣಿಯಂ

ಸೇವಿಸಲೊಡಮಾತ್ತ ತೇಜಮಸ್ತಮಿಸುವಿನಂ

|| ೧೭೯ ||

ದಶವದನನ ಪರಮಾಯು

ದರ್ಶಿಯಂತಸ್ತಮಿಸೆ ಭಾನು ಮಂಡಲಮಾಗಳ್ ||

ದಶವದನನ ಪಟಿಯಂತಿರೆ

ದಶ ದಿಗ್ವದನಮುಮನುವಿ ಪರ್ವಿತ್ತು ತಮಂ

|| ೧೮೦ ||

ಕುಮುದಕ್ಕೆ ಮಂದಹಾಸಂ

ಸಮನಿಸಿದುದು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಸರಸಿಜಮಂ ವಿ ||

ಶ್ರಮಿಸೆ ಸಿರಿ ತನ್ನೊಳಾಶ್ಚ
ರೈಮೆ ಜಡರನ್ಯಾಪಕರ್ಷದಿಂ ರಾಗಿಸರೇ || ೧೮೧ ||

ಕೋಕ ಮಿಥುನಂ ವಿಯೋಗೋ
ದ್ರೇಕಂ ದೋಷಾನುಷಂಗದಿಂ ಸಮನಿಸೆ ಚಿಂ ||
ತಾಕುಲಿತಮಾದುದಾಗಂ
ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನುಂಟುವಾಚ್ಛಮಿಷ್ಟ ವಿಯೋಗಂ || ೧೮೨ ||

ಅಂಬಿಱುವಿಡಿದ ತಮೋದಾ
ನಾಂಬುವಿನೊಳ್ ಮುಳುಗಿ ನಿಂದನಭಮೆಂಬ ಮದ ||
ಸ್ತಂಬೇರಮಮಾಗಳ್ ಸಿ
ಬ್ಬಂ ಬೊಯ್ದವೊಲಡರೆ ತುಱುಗಿದುವು ತಾರಗೆಗಳ್ || ೧೮೩ ||

ಪೆಱತೆಗೆವ ತಮಂ ತಟ್ಟಿಮೆ
ದುಱುಗಲೆನಲ್ ಪೂರ್ವ ದಿಗ್ವಿಧೂ ವದನಂ ಕ ||
ಣ್ಣೆಱಿದವೊಲದೇಂ ಬೆಳರ್ತುದೊ
ಕಿಱುದೆಡೆ ತುಹಿನಾಂಶು ಬಿಂಬಮುದಯಿಪ ಪದದೊಳ್ || ೧೮೪ ||

ಅನಂತರಂ ರೋಹಿಣೀರಮಣನುದಯಾಚಲ ಶಿಖಂಡ ಮಣಿ ಮಂಡನನೆನಿಸೆ—
ಕಂ || ಜನಕಜೆಯ ವದನಮಂ ಸಿತ
ವನರುಹಮಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಮಣಿದರ್ಪಣಮಂ ||
ನೆನೆಯಿಸಿದುದು ರಾಮಂಗಮ
ರ ನದಿಯ ಕಲಹಂಸನಂ ಸುಧಾಕರ ಬಿಂಬಂ || ೧೮೫ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳುದಾತ್ತ ರಾಘವನುಚಿತ ಸನ್ಮಾನ ದಾನಪುರಸ್ಕರಮಖಿಲವಿದ್ಯಾ
ಧರಾಧಿರಾಜರಂ ಬೀಡಿಂಗೆ ಬೆಸಸಿ ನಿರ್ವರ್ತಿತ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಂ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ
ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ದುಕೂಲ ಪ್ರಚ್ಛದಾಚ್ಛಾದಿತ ವಿಶಾಲ ಹಂಸತೂಲ ತಲ್ಪತಲದೊಳ್
ಸುಖ ಪ್ರಸುಪ್ತನಿರೆ—

ಮ || ಜಿನ ಪೂಜಾವಸರಂ ಪ್ರಭಾತ ಸಮಯಂ ದಿಗ್ವಿತ್ರಯಾತ್ರಾ ವಿನೋ |
ದನದಿಂ ರಾಘವ ಮುಖ್ಯ ಮಂಗಲಮನಿಂತೀರ್ಚಲೈ ಶಯ್ಯಾ ನಿಕೇ ||
ತನದಿಂ ನೀನಿರದೇಟ್ಟುಜೆಂದು ಕರೆನಂತಾದತ್ತು ರಾಜಾಲಯಾ |
ಬ್ಬಿನಿಯೊಳ್ ಪೊಣ್ಣುವ ಹಂಸ ಸಾರಸ ರಥಾಂಗೋ¹ತ್ತಾರ ಕೋಲಾಹಲಂ
[|| ೧೮೬ ||

ಮತ್ತಮಿನಿಸಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ—

ಚ || ಕದನ ಮದೋದ್ಧತಂ ಮುಳಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದಿಡೆ ವಾಯುವೇಗದಿಂ ।
 ತ್ರಿದಶ ವಿರೋಧಿಯುಪ್ಪ ದಶಕಂಠನ ವಕ್ಷಮನುರ್ಚಿ ಪೊಂಗಿ ಪೊ ॥
 ಣ್ಮಿದ ರುಧಿರಾಂಬುವಿಂದರುಣಮಾದ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರದಂತದೇ ।
 ನುದಯಿಸಿದತ್ತೊ ಸಾಂಧ್ಯ ಸಮಯಾರುಣಿತಂ ದಿನನಾಥ ಮಂಡಲಂ॥ ೧೮೭ ॥

ಅಂತು ನೇಸಿಟ್ ಮೂಡುವುದುಂ—

ಮ || ಬಳಭದ್ರಂ ವ್ಯವಹಾರ ಮಂಗಲಮನಾಜ್ಯಾವೇಕ್ಷಣಾದ್ಯುತ್ಸವಂ ।
 ಗಳನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂದೊಡರ್ಚಿ ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸಾಹಮಂ ಮುಖ್ಯಮಂ ॥
 ಗಳಮಂ ಮಾಪ್ಪಿನುರಾಗಮಂ ಬಗೆಗೆ ತಂದಂ ಭಾರತೀ ಕರ್ಣ ಕುಂ ।
 ಡಳನಪ್ರಾಕೃತನಪ್ರಮತ್ತ ಚರಿತಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥ ೧೮೮ ॥

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ

ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖಿಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರ ಭಾರತೀ

ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮುಪ್ಪ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್

ಲಂಕಾದಹನ ವರ್ಣನಂ

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸ ನಿಜ ಶ
ಯ್ಯಾಗೃಹದಿಂ ಸ್ವಪನ ರತ್ನಮಂಡಪ ವೇದೀ ||
ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪದತಳಂಗಳ್
ರಾಗಮನೋಲಗಿಸೆ ಬಂದನಭಿನವಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಅಂತು ಬಂದು—

ಕಂ || ಸ್ವಪನ ಪವಿತ್ರಂ ಶುಚಿವ
ಪ್ರಪೂತ ಗಾತ್ರಂ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರ ವಿಧಾನಾ ||
ದ್ಯುಪಚರಿತಾಚಮನಂ ಪಂ
ಚ ಪರಮ ಗುರುಗರ್ಭಮೈತ್ತಿದಂ ರಘುರಾಮಂ

|| ೨ ||

ತದನಂತರಂ ಮಹಾಪ್ರವಾಹಿನೀ ಸಲಿಲ ಸಂಮಿಶ್ರ ಕರ್ಪೂರ ದಳ ಬಹುಳಕಾಂತಿ
ದಂತುರಿತ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲಶಂಗಳಿಂ ಸುರಭಿ ಮಲಯರುಹ ಪಂಕ ಪಿಂಜರಿತ
ರಜತ ಶುಕ್ತಿಕೆಗಳಿಂ ಸಜಲ ಧವಳ ಕಲಮಾಕ್ಷತ ಕ್ಷೀರ ಗೌರ ಪಾಂಡುರಿತ ಕರ್ಕೇತನ
ಕರಂಡಕಂಗಳಿಂ ನವೀನ ಪ್ರಸೂನ ಮಧು ವಿಲೀನ ಮಧುಕರ ಪಟಲ ಕರ್ಬುರಿತ
ರತ್ನಪಟಲಿಕೆಗಳಿಂ ಸುಸಕ್ಷ ಭಕ್ತ್ಯೋಪದಂಶ ಪ್ರಚುರ ಚರು ವಿಚಿತ್ರವರ್ಣ ಶಬಲಿತ
ಸುವರ್ಣ ಪರ್ಯಣಂಗಳಿಂದುನ್ಮುಖ ಮಯೂಖ ಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪ ಕಿರಣಾರುಣಿತ
ಮರಕತಮಣಿ ಪುತ್ರಿಕೆಗಳಿಂ ಬಹುಳ ಕಾಲಾಗರುಧೂಮ ಶ್ಯಾಮಲಿತ ಕಲಧೌತ
ಧೂಪ ಘಟಂಗಳಿಂ ಕ್ಷೀರಾದಿಸವನ ಪಾವನ ರಸ ವಿಚಿತ್ರಾನೇಕ ಶಾತಕುಂಭ ಕುಂಭಂ
ಗಳಿಂ ಗಂಧಸಲಿಲ ಸಂಭೃತ ವಿಶಾಲ ಹರಿನೀಲ ಭೃಂಗಾರಂಗಳಿಂ ನಿಜ ಪ್ರಭಾ ಪಟಲ
ಪಲ್ಲವಿತ ಶೋಣ ಮಣಿಕಲಶಂಗಳಿಂ ಸ್ಫಟಿಕಮಣಿ ಕಿರಣಜಾಲ ಜಟಲಿತ ಮಧ್ಯ
ರಂಗದಿಂ ಸಂಗೀತಕ ರಸ ತರಂಗಿತ ಬಾಹ್ಯ ರಂಗದಿಂ ಸ್ಥೂಲ ಮುಕ್ತಾಫಲ ಮುಕುಲಿತ
ವಿವಿಧ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸ ದೇವಪೂಜಾಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು ದರ್ಶನ ಸ್ತವನ
ಮುಖರ ಮುಖಂ ಯಥಾವಿಧಿಯಿನಭಿಷವಮಂ ತೀರ್ಚಿ—

ಕಂ || ಸಿರಿಕಂಡದ ಕೋಟಕ್ಕೆಸಱ್ಕೊಳ್
ಬೆರಸಿದ ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರವಣಿ ಬೆಳಗಿದ ಕ ||

ಪುರವಳಿಕಿನ ಸೊಡರ್ಗಳ್ ಸುಂ

ದರಮೆನೆ ಜಿನಪತಿಯನವನಿಪತಿ ಪ್ರಾಜಿಸಿದಂ

|| ೩ ||

ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ವಾಸಂತಿಯ

ಸುರಗಿಯ ಚಂಪಕದ ಕರ್ಣಿಕಾರದ ಪೊಂದಾ ||

ವರೆಯ ವಿಚಕಿಲದ ನಸು ಬಿರಿ

ದರಲಿಂದರ್ಚಿಸಿದನವನಿಪತಿ ಜಿನಪತಿಯಂ

|| ೪ ||

ಚಾರು ಚರು ನಿಚಯದಿಂ ಘನ

ಸಾರಾಗರು ಧೂಮ ಲೇಖೆಯಿಂ ಮಲಯಜ ಕಾ ||

ಶ್ರೀರ ರಸದಿಂ ಜಿನೇಂದ್ರನ

ನಾರಾಧಿಸಿದಂ ನರೇಂದ್ರ ಚೂಡಾರತ್ನಂ

|| ೫ ||

ಬಾಳೆಯ ಮಾವಿನ ಕಮ್ಮರ

ದೀಳೆಯ ತನಿವಣ್ಣಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿದಂ ಭೂ ||

ಪಾಳಂ ನಿರ್ಭರ ಭಕ್ತಿಯ

ಜಾಳಕಮೆನೆ ಮೆಯ್ಯೊಳೊಗೆದ ರೋಮಾಂಚಂಗಳ್

|| ೬ ||

ಚ || ಚರು ಮಣಿಪರ್ಯಣಕ್ಕೆ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗೆ ಧೂಪ ಭಾಜನ |

ಕೈರುಣ ಮಣಿಪ್ರದೀಪಿಕೆಗೆ ದಿವ್ಯಫಲಕ್ಕೆ ನಮೋರು ಪುಷ್ಪ ಮಂ ||

ಜರಿಗೆ ಸುಗಂಧ ಶುಕ್ತಿಗೆಗೆ ಪುಣ್ಯನದೀ ಜಲ ಪೂರ್ಣ ರತ್ನ ಭಾ |

ಸುರ ಕಲಶಕ್ಕೆ ಮೇಱಿ ಪವಣಿಲ್ಲನೆ ಪ್ರಾಜಿಸಿದಂ ರಘೂದ್ವಹಂ

|| ೭ ||

ಕಂ || ಎನಿತೊಳವಾತಸ ವಾರಣ

ವೆನಿತೊಳವು ವಿಚಿತ್ರ ಪಲ್ಲವಾಂಚಿತ ಮಣಿ ಕೇ ||

ತನವೆನಿತೊಳವಾಭರಣಮು

ವನಿತರೊಳಂ ರಘುತನೂಭವಂ ಪ್ರಾಜಿಸಿದಂ

|| ೮ ||

ಅಗರುವ ಧೂಮ ಲತಾ ಶಾ

ಖೆಗಳೊಳ್ ಕಾಯ್ದುಱುಗಲೆಂದು ಬಗೆ ಬೆದಱುವಿನಂ ||

ಮಗಮಗಿಸುವ ತನಿಗಂಪಿಂ

ಗಗಲದೆ ಮೊಗಸಿದುವು ಮಧುಕರ ಪ್ರಕರಂಗಳ್

|| ೯ ||

ಮರಕತ ಕಲಶಂಗಳ್ ಕೇ

ಸರಿ ಪೀಠಮನುದ್ಗತಾಂಶು ಲೇಖಾ ದೂರ್ವಾಂ ||

ಕುರದಿಂದರ್ಚಿಸೆ ಮುಕ್ತಾ

ಭರಣಮುಮಾರ್ಚಿಸಿದುವಂಶು ಜಲ ಧಾರೆಗಳಿಂ

|| ೧೦ ||

ಅಂತರ್ಚಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಜಿನೇಂದ್ರ ಮುಖಚಂದ್ರ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಹರ್ಷ ಪುಳ
ಕಿತ ಸರ್ವಾಂಗನಾನಂದಬಾಷ್ಪ ಸಲಿಲ ವಿಲುಲಿತ ವಿಲೋಚನಂ ನಿಟಲತಟ ಘಟಿತ
ಕುಟ್ಟಲಿತಾಂಜಲಿಪುಟಂ ವಿನಮಿತ ಶಿರಸ್ಸರೋಜಂ ಗಂಧಸಲಿಲ ಶೇಷಾಕ್ಷತ ಕುಸುಮ
ಶೇಖರಂ ಜಿನ ಚರಣ ಚಂದನ ತಿಲಕ ವಿಲಸಿತ ವದನಾರವಿಂದನುಚ್ಚರಿತ ಪುನರ್ಧ
ರ್ಶನ ವಾಕ್ಯ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕಂಠಾಭರಣಂ ಜಿನಚರಣಮಂ ಬೀಜ್ಯೊಂಡು ಜಿನ ಪೂಜಾ
ಗೃಹ ಪುರೋಭಾಗದ ಚೌಪಳಿಗೆಯೊಳುತ್ತಂಗ ಮಣಿಮಯಾಸನಾಸೀನಂ ಸುರಭಿ
ಕುಸುಮ ದಾಮ ಸುಗಂಧಾನುಲೇಪನ ದಿವ್ಯ ವಸನ ದಿವ್ಯಾಭರಣ ಭೂಷಿತ
ನಪ್ಪುದುಂ—

ಉ || ಪೂತ ನಮೇರು ಸುತ್ತಿದಳಿಮಂಡಳಿಯಿಂ ರಜತಾದ್ರಿ ನೀಲ ಜೀ |
ಮೂತ ಕದಂಬದಿಂ ಸುರಗಜಂ ¹ಮದವಟ್ಟಿಯಿನಾರ ದಿಟ್ಟಿಗಂ ||
ಪ್ರೀತಿಯನುಂಟುಮಾಟ್ಟಿವೊಲದೇನೆಸದಿದರ್ಶನೊ ದೇಹದೀಪ್ತಿ ಚಂ |
ದ್ರಾತಪಮಂ ಪಳಂಚಲೆಯೆ ನೀಲ ಪರಿಚ್ಛದದಿಂ ಹಲಾಯುಧಂ || ೧೧ ||

ಚ || ಎಳಗಿಸಿ ಪಂಚರತ್ನ ರುಚಿಯಿಂ ಸುರ ಚಾಪದ ಚೆಲ್ವನಟ್ಟಿಱಂ |
ದೆಳಗಿಸಿ ನೋಟ್ಟಿ ನೋಟಕರ ಲೋಚನ ಪುತ್ರಿಕೆಯಂ ಪೆಱರ್ಗೆ ತಾ ||
ನೆಳಗದ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ತಳೆದುದೆಂದೊಡೆ ಬಣ್ಣಿಸರಾರ್ ಜಿನೇಶ್ವರಂ |
ಗೆಳಗಿ ಮಹತ್ತ್ವಮಂ ತಳೆದ ರಾಘವ ರತ್ನಹಟತ್ತಿರಿಟಮಂ || ೧೨ ||

ಕಂ || ಮರಕತ ಮಣಿ ಕುಂಡಲ ರ
ಶ್ಮಿರೇಖೆಯಿಂ ಗಂಡ ಮಂಡಲಂ ಸೇವಾಳಂ ||
ಬೊರೆದ ಧವಳಾಬ್ಬ ದಳದಂ
ತಿರೆ ಕಣ್ಣೆಸೆದಂ ನರೇಂದ್ರ ಚೂಡಾರತ್ನಂ || ೧೩ ||

ಫಣಮಯ್ಯಂ ಪಡೆದಂ ತನ
ಗೆಣೆವಡೆದಂ ಶೇಷನುರ್ವಿಯಂ ತಾಳ್ವನೆನಲ್ ||
ಮಣಿಮುದ್ರಾ ಫಣಮಣಿ ಕ
ಣ್ಣೊಣರಂ ತಣಿಸಿದುದು ಭುಜಯುಗಂ ರಘುಸುತನಾ || ೧೪ ||

ಚ || ತರುಣ ಮೃಣಾಲ ಗರ್ಭ ರುಚಿವೆತ್ತು ರಘೂದ್ವಹ ದೇಹದೀಪ್ತಿ ಮಂ ।
 ಜರಿಯನುಸಾಶ್ರಯಂಬಡೆದು ನಿಸ್ತುಲ ಮೌಕ್ತಿಕ ಹಾರಯಷ್ಟಿ ಪೇ ||
 ರುರದೊಳದೇಂ ವಿರಾಜಿಸಿದುದೋ ಜನತಾ ನಯನೋತ್ಪಲೋತ್ಸವಂ ।
 ಶರದದ ಸಾಂದ್ರ ಚಂದ್ರರುಚಿಯೋಳ್ ತಲೆದೋರುವ ತಾರಕಾಳೆವೋಲ್ || ೧೫ ||

ಅನಂತರಮಲ್ಲಿಂ ತಳದರ್—

ಚ || ಚಮರರುಹಂಗಳಂ ತನಗೆರಲಿಕ್ಕಿಲದೋಳ್ ನಡೆತಂದು ಖೇಚರ ।
 ಪ್ರಮದೆಯರಿಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಸುಧಾಕರನಂ ಕೊಱಚಾಡೆ ಮಾಡೆ ರಾ ||
 ಗಮನೆಳೆವೆಣ್ಣೆ ಕೇಸಡಿಯ ಕೆಂಪು ತನುಪ್ರಭೆ ಬೀಳಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ ।
 ಭ್ರಮೆಯನಿಳಾಧಿಪಂ ನಡೆದನೋಲಗ ಸಾಲೆಗದೊಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ || ೧೬ ||

ಅಂತು ಬಂದು ತನ್ಮಧ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಕ ಘಟಿತ ವೇದಿಕಾ ಶಿಖಂಡ ಮಂಡನಮೆನಿಸ್ಪ
 ಸಿಂಹಪೀಠದೊಳಮೋಘ ಬಾಣನಪ್ಪುದಾತ್ತರಾಘವನುಮಧಿರಾಜ ಪಾರ್ಶ್ವ ಮಣಿಮ
 ಯಾಸನದೊಳ್ ಸಾಗರಾವರ್ತ ಧನುರ್ಜ್ಯಾಲತಾ ತಾಡನ ಜನಿತ ಕಿಣ ಕಳಂಕಾಂಕಿತ
 ಪ್ರಕೋಷ್ಠನಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮತ್ರಿಪುತ್ರನಂ ಬಳಸಿದ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲದಂತೆ ವಿವಿಧ
 ಮಣಿಮಂಡಲ ಮರೀಚಿ ನಭೋಮಂಡಲಮನಾವರಿಸೆ ಸೇನಾಪ್ರಧಾನರ್ ಸಮುಚಿ
 ತಾಸನದೊಳ್ ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದ ನಳ ನೀಲ ಜಾಂಬವ ಹನುಮತ್ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ
 ಖಚರ ಪರಿವೃಥರುಮಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಪುರೋಹಿತನುಚ್ಚರಿತ ಸ್ವಸ್ತಿ
 ಶಬ್ದಂ ದೇವ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ಲಗ್ನಮತ್ಯಾಸನ್ನಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸೇನಾ
 ಪ್ರಧಾನಂ ನಳಂ ವಿಜಯ ದುಂದುಭಿಯಂ ಪೊಯ್ಸುವುದುಂ—

ಶಾ || ಲಂಕಾಧೀಶ್ವರ ಕಾಳೆಗಂ ನಿನಗೆ ಲೇಸಲ್ತೆಂತೆನಲ್ ವಾಸುದೇ ।
 ವಂ ಕೊಲ್ವಂ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವನನಿದೇಂ ಸಂದೇಹಮೇ ಸೀತೆಯಂ ||
 ನೀಂ ಕೊಟ್ಟೆಟ್ಟು ಬರ್ದುಂಕಲಾಟಿಸುವೊಡೆಂಬಂತಷ್ಟದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಯಂ ।
 ಧೀಂಕಿಟ್ಟತ್ತು ರಘುಪ್ರವೀರ ವಿಜಯ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಭೇರೀರವಂ || ೧೭ ||

ಮ || ಕುಲ ಶೈಲಂಗಳ ಪದ್ಮಿನೀಕುಲದ ದೇವೀಸಂಕುಲಂ ಬೆರ್ಚೆ ಪೆ ।
 ಕೃಳಿಸುತ್ತಂ ದೆಸೆಯಾನೆ ಬಿರ್ಚೆ ಕಿವಿಯಂ ಮಾರ್ತಂಡ ಸಪ್ತಾಶ್ವ ಮಂ ||
 ಡಳಿ ಶಂಕಾಕುಳಿತಂ ಪೆಡೆಮಗುಟಿ ಶಕ್ರಾಲಿಂಗನಂಗಿಯೈ ಸಂ ।
 ಚಲಿಸುತ್ತಂ ಶಚಿ ಘೋರ್ಣಿಸಿತ್ತು ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನ ಭೇರೀರವಂ || ೧೮ ||

ಕಂ || ಬಲಭದ್ರನ ನಿರ್ಮಲ ಕೀ

.ರ್ತಿ ಲತಾ ಕಂದಳಮೆನಿಸ್ಪ ಪನ್ನೆರಡುಂ ಮಂ ||

ಗಲ ಶಂಖಂಗಳ ದನಿಗಳ್

ಕುಲಗಿರಿ ಕುಂಜದೊಳೊಡರ್ಚಿದುವು ಮಾರ್ದನಿಯಂ

|| ೧೯ ||

ಭೋರನೆ ಪೊಯ್ಪುದುಮಾಜುಂ

ಭೇರಿಗಳುಂ ಕನಕ ಕೋಣ ಹತಿಯಿಂದಂ ಬಂ ||

ಭಾರವಮೇಂ ನೆಗೆದುದೊ ರಘು

ವೀರ ಜಯಶ್ರೀ ಕಲಾಪಿನೀ ಮೇಘ ರವಂ

|| ೨೦ ||

ಆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಕಂ || ಸುರವಲ್ಲರಿಗಳ್ ಮುಗುಳಂ

ಸುರಿತರ್ಪವು ರಜತ ಶಿಖರಿ ಶಿಖರದೊಳೆನೆ ಖೇ ||

ಚರಿಯರ್ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯ

ನರಸಂಗಿಕ್ಕಿದರಪಾಂಗ ಮಾಲಾಸಹಿತಂ

|| ೨೧ ||

ದಧಿ ತಿಲಕ ಪುರಸ್ಸರನುಖಿ

ಳ ಧರಾಧೀಶಂಗೆ ನೀಡಿದಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ||

ವಿಧುವದನೆ ದರ ಸ್ಮಿತಮಂ

ಮಧುಕರ ರುಂಕಾರ ಮುಖರಮಂ ಬಾಸಿಗಮಂ

|| ೨೨ ||

ಆಗಳಖಿಳ ಜಯಜಯಧ್ವನಿವೆರಸು ಕುಲವೃದ್ಧ ಕುಲಾಂಗನಾಜನದಾಶೀ
ವಾರ್ದನೊದನೆ ಸಿಂಹವಿಷ್ಣುರದಿನೆಟ್ಟು—

ಕಂ || ಇರದೊಡನೆಟ್ಟು ವಿಯಚ್ಚರ

ಪರಿವೃಡರ ಕಿರೀಟ ರತ್ನರುಚಿಗಳ್ ಗಗನೋ ||

ದರಮಂ ಚಿತ್ರಿಸೆ ತಳರ್ದಂ

ನಿರಂಕುಶಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ವಿತಂ ರಘುರಾಮಂ

|| ೨೩ ||

ಮಂಡಳಿಸಿದತ್ತು ನಿಜ ರುಚಿ

ಮಂಡಲಮಾಗಸದೊಳೆಂಬಿನಂ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಕ ||

ಣ್ಣೊಂಡು ಪರಿಭವಿಸಿದುದು ಶಶಿ

ಮಂಡಳಮಂ ಬಂದು ಕಂಡ ಬಿಳ್ವಾವರಿಯಂ

|| ೨೪ ||

ಪದಿನಾಟುಂ ಚಮರಜಮಂ

ಪದಿನಾಟುವರ್ ಖಚರ ಕನ್ಯೆಯರ್ ಪೂಗುಡಿವೇ ||

ಉದ ಜಂಗಮ ಲತೆಗಳೆನಲ್

ಬಿದಿದಿಕ್ಕಿದರೊಡನೆ ಮದನನಂಬಿಕ್ಕುವಿನಂ

|| ೨೫ ||

ಚ || ಎಸೆದುದು ಮಂಗಲಾನಕ ಘನಧ್ವನಿ ಮಂಗಲ ಪಾಠಕ ಸ್ವನಂ |

ಪಸರಿಸಿದತ್ತು ಪೂರ್ಣಕಲಶಂ ಗುಡಿ ವಂದನಮಾಲೆ ಮುಂದೆ ಸಂ ||

ಧಿಸಿದುವು ಗಾಯನೀ ಮಧುರ ಮಂಗಳ ಗೀತ ರವಂ ಮನಕ್ಕೆ ಸಂ |

ತಸದೊದವಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದುದು ರಾಘವ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣದೊಳ್ || ೨೬ ||

ಕಳಶಕುಚಂ ಕದಕ್ಕದಿಸೆ ಕೋಮಲೆಯರ್ ಶಶಿಕಾಂತ ಕಾಂತ ಮಂ |

ಗಳ ಕಲಶಂಗಳಂ ತಳೆದು ಮಂಗಲ ದರ್ಪಣ ಪಲ್ಲವಾನಕಂ ||

ಗಳನುಡೆನೂಲ ನೂಪುರದ ಮೆಲ್ಲುಲಿ ಕೈಮಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ದೇವತಾ |

ಕುಳಮೆನೆ ಗಾಡಿವೆತ್ತು ನಡೆದರ್ ಮನುವಂಶ ಜಯಪ್ರಯಾಣದೊಳ್ || ೨೭ ||

ಕಂ || ದುಗುಲದ ಗುಡಿಗಳ ಬೆಂಬಿಡಿ

ದು ಗಾಳಿ ತಣ್ಣಿಡಿದು ತೀಡೆ ಕೈಸನ್ನೆಗಳಿಂ ||

ಪಗೆವರ್ ಬೆಂಗುಡಿಮೆಂಬಂ

ತೊಗೆದುವು ಮನುವಂಶ ಮಂಡನಂ ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್

|| ೨೮ ||

ಎರಡನೆಯ ಸೂರ್ಯಹಾಸದ

ಪರಿಜಂ ಕೈಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬಲಗೆಲದೊಳ್ ||

ಬರೆ ಬಂದಂ ನಿಜ ಪಾಂಡುರ

ಮರೀಚಿ, ಕಣ್ಣೊಳಿಸೆ ರೋಹಿಣೀ ರಮಣನವೋಲ್

|| ೨೯ ||

ಅಂಗದ ಭುಜಶಿಖರದ ರ

ತ್ನಾಂಗದಮಂ ನಖ ಮಯೂಖ ಮಾಲಿಕೆಯಿಂ ಚೆ ||

ಲ್ವಿಗೆ ನೆಲೆಮಾಡಿ ನಡೆದಂ

ಜಂಗಮ ತಾರಾದ್ರಿಯೆಂಬಿನಂ ಬಲಭದ್ರಂ

|| ೩೦ ||

ಅಂತು ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ಪುರೋಭಾಗಕ್ಕೆ ವಂದು—

ಕಂ || ಮುನಿಜನದ ಬಂಧು ಜನದಭಿ

ಜನದಬಲಾಜನದ ಪರಕೆಗಳ್ ಕಿವಿಯಂ ತೆ ||

ಕ್ಕನೆ ತೀವೆ ರಥಮನೇಱಿದ

ನಿನವಂಶಜನೇಱಿ ವಿಜಯ ವಧು ನಿಜ ಭುಜಮಂ

|| ೩೧ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ನಳ ನೀಲ ಸುಷೇಣ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಮುಖ ಮುಖ್ಯ
ನಾಯಕರಂ ಸೇನಾಮುಖಕ್ಕೆ ಪೇಟ್ಟು ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದ ಜಾಂಬವದ್ಗಗನಪತಿ ಭೂತ
ಗತಿ ಪ್ರಭೃತಿಗಳಂ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ನಿಯಮಿಸಿ ತಟದ್ವಕ್ತೃ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರ
ವಿರಾಧಿತ ಮಹೇಂದ್ರರ್ ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲಬರುವುಂ ಬಲವಕ್ಕದೊಳ್ ನಿಯೋಜಿಸಿ
ಮಂದರ ಸಮೀಪ ಸಿಂಹನಾದ ವರಾಹರ್ ಮೊದಲಾದರನೆಡವಕ್ಕದೊಳ್ ನಡೆಯಿ
ಮೆಂದು ಪೇಟ್ಟು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಧರ ನಾಯಕವೇರಸು ತಾನುಂ ಹನುಮ
ನುಂ ದಾಶರಥಿಯ ರಥೋಭಯಸಾರ್ವದೊಳಂ ರಥಾರೂಢರ್ ಮೆಯ್ಯಾಪಾಗಿ
ನಡೆವುದುಂ—

ಮ || ನಡೆಗೊಂಡತ್ತು ಮದೇಭ ದಾನಜಲ ಧಾರಾಸಾರದಿಂ ಮಾರುತಂ ।
ನಡೆಗೆಟ್ಟೆರ್ಪಿನಮುತ್ಪತಾಕೆಗಳೆನಾಕಾಶಾಪಗಾ ವೀಚಿ ನೂ ||
ಮೃಡಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಸ್ತುಶಸ್ತ್ರ ಪಟಲ ಪ್ರದ್ಯೋತದಿಂದಂ ಪಗಲ್ ।
ಕಡುಕೊರ್ವಂ ಪಡೆದಿರ್ಪಿನಂ ರಘುತನೂಜಾಖರ್ವ ಚಾತುರ್ಬಲಂ || ೩೨ ||

ಕಂ || ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪದಾತಿಯ
ಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯನಲೆಯೆನಲ್ಲಿ ಕೇತನ ಪಟ ಸಂ ||
ಚರಣಕ್ಕೆ ನಭಂ ಭಟ ಸಂ
ಚರಣಕ್ಕೆ ಧರಿತ್ರಿ ನೆಲೆಯದೆಂಬಿದನಲುವೆಂ || ೩೩ ||

ಮ || ನಿಜತೇಜಂ ಪೊಳಗಾಗೆ ಸೈರಿಪನೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬಂತೆ ನೀ ।
ರಜ ಮಿತ್ರ ಪ್ರಭೆಯಂ ಪಳಂಚಲೆದು ಸೀತಾದೇವಿಯಂ ಕೊಂಡು ಪೋ ||
ದ ಜಗತ್ಕುಟಕ ತೇಜನಿರ್ದದಿಸೆಯಂ ಪೂಟ್ಟಂತು ಪತ್ತುಂದಿಶಾ ।
ವ್ರಜಮಂ ಪೂಟ್ಟು ಪೊದಟ್ಟು ಕೊರ್ವವಡೆದತ್ತುತ್ತಾನ ಸೇನಾರಜಂ || ೩೪ ||

ತೆಣುತ್ತುಂ ತಲೆಮಟ್ಟುತಾಳ್ವಿ ಧರೆಯಂ ಸೇನಾಭರಾಕ್ರಾಂತದಿಂ ।
ಫಣಿರಾಜಂ ನಡುನೆತ್ತಿ ಪೊತ್ತಿ ಕಿಡಿವಿಟ್ಟಂತಿರ್ದುದಾಗಳ್ ಫಣಾ ||
ಮಣಿಚಕ್ರಂ ವಿಷವಹ್ನಿ ಧೂಮಪಟಲಂ ನಿಶ್ವಾಸ ನಿಯತ್ಸಮಿನ್ಮಾ ।
ರಣನಿಂ ಪೂರಿಸಿದಂತಿರ್ದುದು ಫಣಾ ಚಕ್ರಾಂಕಿತಂ ಸ್ವಸ್ತಿಕಂ || ೩೫ ||

ಅಂತಸಂಖ್ಯಾತ ಸೇನಾ ಸಮುದ್ರಂ ದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರಾಭಿಮುಖಮಾಗಿ ನಡೆ
ದು—

ಕಂ || ವೇಲಾಂಧ ನಗ ನಿತಂಬದ
ವೇಲಾಂಧ ಪುರೋಪಕಂಠಮಂ ಸಾರ್ದುದು ಭೂ ||

ಪಾಲ ಸ್ಯಂಧಾವಾರಂ

ವೇಲಾವನ ವೀಧಿಯಿಲ್ಲದಂಭೋನಿಧಿವೋಲ್

|| ೩೬ ||

ಆಗಳಾ ಪುರಾಧಿಪತಿ ಚತುರಂಗ ಸೇನಾಸಮನ್ವಿತಂ ಸಮುದ್ರವೆಸರ ವಿದ್ಯಾ
ಧರಂ ಮುಂದೆ ನಡೆವ ನಳನ ಪಡೆಗೆ ರಣಾನುರಾಗದಿನಡ್ಕಂಬಂದು ನಿಲ್ಲುದುಂ—

ಚ || ಭೃಕುಟೆ ಲಲಾಟದೊಳ್ ತನಗೆ ತೋಡಿದ ಮುನ್ನಮಿದಿರ್ಚಿದನ್ಯ ಸೈ |

ನಿಕಮನದಿರ್ಪೆ ತನ್ನ ಪಡೆ ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ಗರ್ವದುವು ಕೌ ||

ತುಕಮೆನೆ ಕಟ್ಟಿದಂ ಖಚರ ನಾಯಕನಪ್ಪ ಸಮುದ್ರನಂ ಭಯಾ |

ನಕ ರಸ ಮುದ್ರನಂ ನಳನರಾತಿ ಬಲಾರಣವ ಬಾಡವಾನಳಂ

|| ೩೭ ||

ಮ || ಅತಿ ಗಂಭೀರನನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನ ಕಟಕಾಧಾರಂ ಮಹಾವಾಹಿನೀ |

ಪತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಲಯಂ ನಿಸರ್ಗವಿಭು ಮರ್ಯಾದಾಪರಂ ಲೋಕ ವಿ ||

ಶ್ರುತ ಸೀಮಾಂತನವಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದ ಸಮುದ್ರಂ ಯುದ್ಧದೊಳ್ ಬಂಧನ |

ಸ್ಥಿತನಾದಂ ತಲೆವಿಲ್ಲೊಳೆಂದೊಡೆ ನಳಂ ಗಂಡಂ ಪೆಜರ್ ಗಂಡರೇ || ೩೮ ||

ಅಂತಾತನಂ ತಂದು ತನಗೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ ಸಮುದ್ರಂಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮನ್ನಿಸೆ ಮುಡಿ ದೇವಸಮಾತಂ ತನ್ನ ಸುತೆಯರಂ ಸತ್ಕಶ್ತ್ರಿ ಕಮಲೆ ಗುಣಮಾಲೆ
ರತ್ನಮಾಲೆಯೆಂಬ ನಾಲ್ವರಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂ ಭೃತ್ಯ
ಪದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಪೂರ್ವಪದಮಂ ಪಡೆದು ಮುಡಿ ದೇವಸಮಲ್ಲಿಂದೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ
ನಡೆವಾಗಳ್—

ಕಂ || ಅಡಿಗೇರಿಗೆ ಸುವೇಳಾಚಲ

ದೊಡೆಯಂ ಖಚರಂ ಸುವೇಲನೆಂಬಂ ತನ್ನ ||

ಳ್ಳೊಡಮೆಯನಿತ್ತಿ ಷುವಿಟ್ಟಿಗೆ

ನಡೆದಂ ರಘುಜನ ಮಾರ್ಬಲಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಬಲಮುಂಟೇ

|| ೩೯ ||

ಅಂತಂದಿನ ದಿವಸಂ ಸುವೇಲಾಚಲದೊಳಿರ್ದು ಮುಡಿ ದೇವಸಂ ಲಂಕಾದ್ವೀಪದ
ಸಮೀಪಮಪ್ಪ ಹಂಸದ್ವೀಪಮನೆಯ್ದಿವರ್ಪುದುಮಾ ದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿ ನಭಶ್ಚರನಸಂ
ಖ್ಯಾತ ಬಲ ಸಮೇತನಾಗಿ ತಾಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ಅನುವರದೊಳ್ ಹಂಸದ್ವೀ

ಪ ನಾಥನಂ ¹ದ್ವೀಪಿ ರಥನನಂಜಿಸಿ ದಂಡೋ ||

ಸನತಂಮಾಡಿದ ಯನು ದಂ

ಡ ನಿಭಮದಾರಳವೊ ನಳನ ಬಾಹಾದಂಡಂ

|| ೪೦ ||

ಅಂತಾ ದ್ವೀಪದೊಳ್ ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗಿ
ಬಲಿಯನಟ್ಟಿ ಪೆಱವುಂದ್ವೀಪಾಂತರದ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜರನಾಜ್ಞಾವಿಧೇಯರಂ
ಮಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್—

ಚ || ಅರುಣಮಣಿ ಪ್ರಭಾ ಪಟಲದಿಂದರುಣಾತಪಮಂ ತಗುಳ್ಳು ಬಿ |

ತ್ತರಿಸುವ ಸಿಂಹಪೀಠದೊಳದೇನೆಸೆದಿದರ್ನೊ ರಾಹುಮಂಡಲಂ ||

ತರುಣ ದಿನೇಶ ಮಂಡಲಮನಾದರಿಸಿದ್ವೊಲಿಂದ್ರನೀಲ ಭಾ |

ಸುರತರ ದೇಹದೀಪ್ತಿ ಪುದಿಯಲ್ಯೆ ದಿಶಾನನಮಂ ದಶಾನನಂ

|| ೪೧ ||

ಕಂ || ಉರದಿಂದಗಲದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ

ತರಲೇಕ್ಷಣ ಮಾಲೆ ಹಾರಲತೆ ದನುಜನ ಪೇ ||

ರುರದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಕಾ

ರಿರುಳೊಳ್ ತಲೆದೋರ್ಪ ತರಳ ತಾರಾವಳಿವೋಲ್

|| ೪೨ ||

ಅಂಗದ ಮಣಿಭೂಷಣ ಕಿರ

ಣಂಗಳ್ ಜಗದೊಳಗಣರಸುಗಳ ಜಯ ವಧುವಂ ||

ಪಿಂಗದೆ ನಿಲೆಕಟ್ಟುವ ಪಾ

ಶಂಗಳಿವೆನೆ ಭ.ಜದೊಳೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುವೋ

|| ೪೩ ||

ಅವತಂಸ ಪಾರಿಜಾತಾ

ಸವಮಂ ಸವಿದಾಡಿ ಪಾಡುವಳಿಗಳ ನಿನದಂ ||

ಸವಿವಡೆಯೆ ಸೈರಿಸಂ ಚಮ

ರವಿಕ್ಕುವಬಲೆಯರ ಪಿಂಡುಗಂಕಣದುಲಿಯಂ

|| ೪೪ ||

ತನುಜರುಮನುಜರುಮುಚಿತಾ

ಸನದೊಳ್ ಮಂತ್ರಿಗಳುಮಿರೆ ವಿಲಾಸದಿನಿದಂ ||

ದನುಜಾಧೀಶಂ ಪ್ರತ್ಯಂ

ತ ನಗಂ ಬಳಸಿದ್ ನೀಲ ಕುತ್ತೀಲದವೋಲ್

|| ೪೫ ||

ಜನಕಸುತೆ ಮನದೊಳಿರೆ ಪರಿ

ಜನಮಿರೆ ನಿಯತ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ವಿರಹೋದ್ದೀ ||

ಪನಮಂ ಮಱಿಯಿಸಿ ದನುಜೇಂ
ದ್ರನಿಂದ್ರನಿರ್ಪಂತಿರೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿದಂ

|| ೪೬ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಚರನೊರ್ವಂ ಬಂದು ವಸುಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ ಜಯಜಯ ಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಣು ||
ತ್ತಿರೆ ನಿಂದು ನಿಟಲ ತಟಗತ
ಕರ ಕುಟ್ಟಲನಾಗಳಸುರ ಪತಿಗಿಂತೆಂದಂ

|| ೪೭ ||

ಚ || ಭುವನದೊಳನ್ನೆಗಂ ಮಱಿದು ಕಂಡಱಿಯೆಂ ದನುಜೇಂದ್ರ ದೇವ ದಾ |
ನವ ಖಚರಾಧಿನಾಯಕರೊಳಾಹವದೊಳ್ ನಿನಗುರ್ಕೆ ಸೊರ್ಕೆ ಮಿಾ ||
ಱುವ ತಲೆದೋಱುವುದ್ಧತರನೀಗಳಿದಚ್ಚರಿ ಕಂಡೆನಾಂ ಮಹೋ |
ತ್ಸವದೊಳೆ ಬಂದಸರ್ ಮನುಜರಾಹವ ಕೇಳಿಗೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ || ೪೮ ||

ಮ || ಬಲ ನಾರಾಯಣರಂ ನೆರಂಬಡೆದು ನಿಮ್ಮೊಳ್ ಕಾದುವುದ್ಯೋಗದಿಂ |
ಪಲವುಂದ್ವೀಪದ ಖೇಚರರ್ ನೆರೆದು ಹಂಸದ್ವೀಪದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂ ||
ಕಲಹಕ್ಕಲ್ಲದ ನಮ್ಮನೊಲ್ಲದವರೆಲ್ಲಂ ತಮ್ಮೊಳೊಂದಾದರಾ |
ಕಲಿಗಳ್ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಜ ದೋರ್ದಂಡಂಬರಂ ಗಂಡರೇ || ೪೯ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಚರನ ವಚನಮನವಧರಿಸಿ ಬೀರಸಿರಿಯ ಬೆಳ್ಳಸದನದ
ಬೆಳಗಿನಂತೆ ದಂತಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸೆ ಮಂದಸ್ಥಿತ ಮುಖಂ ವಿದ್ಯಾಧರವೀರ ಪ್ರಮುಖ
ನಪ್ಪ ದಶಮುಖನಿಂತೆಂದಂ—

ಶಾ || ತಂದೆಂ ಸೀತೆಯನಾಂ ಪರಾಭವಮನೆನ್ನೊಳ್ ಕಾದಿ ನೀಗಲ್ ಮನಂ |
ದಂದೇಕಾಕಿಗಳೆತ್ತಿ ಬರ್ಪರವರೊಳ್ ಸಂಧಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಮು ||
ನ್ನೆಂದುಂ ಕಪ್ಪಮನಿತ್ತು ಬಾಟ್ಟಿ ಖಚರರ್ ಕೈವಾರದಿಂ ಕಾದಿಸಲ್ |
ಬಂದಪ್ಪರ್ ಪರ ಹಸ್ತದಿಂ ಮೊಲಿನಿಡಲ್ ಬರ್ಪಂತೆ ಕಾಳಾಹಿಯಂ || ೫೦ ||

ಕಂ || ವೃಗರಾಜಂ ಗರ್ಜಿಪುದುಂ
ನಗದೊಳ್ ಮಾರ್ದನಿಗಳುಣ್ಮವಂತೊಡನೊಡನಿಂ ||
ದಗಿ ಮೇಘವಾಹನಾದಿಗ
ಳಗುವು ಪರ್ವವಿನಮಸುರನೆಂದುದನೆಂದರ್

|| ೫೧ ||

ಅಂತವರ್ ನರ್ಮ ಸಚಿವರಂತಿಚ್ಛೆಯಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿ ನುಡಿವುದುಮದಂ
ಕೇಳ್ವ ನಯ ವಿದ್ಯಾ ವಿನಯ ವಿಭೂಷಣನಪ್ಪ ವಿಭೀಷಣಂ ಬಿನ್ನಪಮನವಧಾರಿಸು
ವುದೆಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಇಚ್ಛಾ ಪ್ರತಿಪಾಲನಮಂ

ತುಚ್ಛಂ ನುಡಿಗುಂ ವಿವೇಕಿ ಪೊಲ್ಲಮೆಗಂಡೇ ||

ನಾಚ್ಛಾದಿಸುಗುಮೆ ಕಾರ್ಯ ಪ

ರಿಚ್ಛೇದಮನುಭಯ ಲೋಕ ಹಿತಮಂ ನುಡಿಗುಂ

|| ೫೨ ||

ಮತ್ತಕೋಕಿಲ || ಅಶುಚಿ ಲೋಭಿ ಶುಚಿ ಲೋಭಮಿಲ್ಲದಂ |

ವಿಶದ ಶೌಚ ಗುಣಮೊಂದೆ ಕಾರಣಂ ||

ಕುಶಲ ವೃತ್ತಿಗೆನೆ ಭೂಭುಜಂ ಗುಣಾ |

ತಿಶಯ ಸೂರಿ ಶುಚಿಯಾಗದಿರ್ಪನೇ

|| ೫೩ ||

ಕಂ || ಬಗೆ ದೆಸೆಬಿದ್ದಂ ಪರಿವುದು

ಬಗೆಯಂ ಬಗೆದಂತೆ ಪರಿಯಲೀಯದೆ ಪಿರಿಯಂ ||

ತೆಗೆವುದು ಪಟುಪೊರ್ದದ ಬ

ಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜದಿಂದಾರ ಬಗೆಗಳುಂ ನೇರಿದುವೇ

|| ೫೪ ||

ಅವಿರುದ್ಧಮಿದೆಂಬಿನಮನು

ಭವಿಸುವುದಿಂದ್ರಿಯ ಸುಖಂಗಳಂ ಮುಱಿದುಂ ಮೀ ||

ಅವು ತನ್ನನವೆಂಬನ್ನೆಗ

ಮವನೀಶ್ವರನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುದಿಂದ್ರಿಯ ಜಯಮಂ

|| ೫೫ ||

ಜಡಧಾರೆ ಸೋಂಕೆ ಸಿರಿಗ

ನ್ನಡಿಗೆ ಕಲುಂಬೇಱುವಂತೆ ಸಿರಿಯೊಡೆಯಂಗೇಂ ||

ಪಡೆಮಾತೊ ಪರ ಕಲತ್ರದ

ತೊಡರ್ಪಿ¹ನಿಂ ಕರ್ಪುಗೊಳ್ಳದಿರ್ಪದೆ ತೇಜಂ

|| ೫೬ ||

ಸಮನಿಸೆ ದುಶ್ಚರಿತಂ ಬಿಡ

ದ ಮಹೀಪಾಲಂ ಕಳಂಕಮಂ ಕಳೆಯದ ಚಂ ||

ದ್ರಮನುಂ ಬಡವಾಗ್ನಿಯನುಪ

ಶಮಿಸದ ಲವಣಾಂಬುರಾಶಿಯುಂ ಜಡರಕ್ಕುಂ

|| ೫೭ ||

ಕಂ || ಕುಲ ಕಾಂತಾ ಸಂತೋಷಂ

ಕುಲವರ್ಧನ ಹೇತು ಪರವಧೂ ಸಂತೋಷಂ ||

ಕುಲನಾಶ ಹೇತುವೆಂಬಿದು

ಹಲಧರ ಗೋಪಾಲ ಬಾಲಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತಂ

|| ೫೮ ||

ಮ || ವಧಮುಂ ಬಂಧನಮುಂ ಪರಾಭವಮುಮಂಗಚ್ಛೇದಮುಂ ಪೊರ್ದುಗುಂ |

ವಿಧು ವಿಖ್ಯಾತಿ ಕಲುಂಬುಗೊಳ್ಳುಮಪವಾದಾತೋದ್ಯ ನಾದಂ ದಿಶಾ ||

ವಧಿಯಂ ದಾಂಟುಗುಮನ್ಯ ಜನ್ಮದೊಳಮಕ್ಕುಂ ದುರ್ಗತಿ ಕ್ಲೇಶಮೆಂ |

ದಧಿರಾಜರ್ ಕೆಲರಾಲಿಸರ್ ಮೆಱಿದುಮನ್ಯ ಪ್ರೇಯಸೀವಾರ್ತೆಯಂ || ೫೯ ||

ಯಮಪಾಶಂ ಪಗೆವಂಗೆ ಕಲ್ಪಲತೆ ಕೈಯಾಂತಂಗಿನಲ್ ಚಂಡ ವಿ |

ಕ್ರಮಮುಂ ಚಾಗದ ಪರ್ವೆಯಂ ಮೆಱಿಯದನ್ಯಸ್ತ್ರೀ ಕಚಾಕರ್ಷಣ ||

ಶ್ರಮ ಸಂಭೋಗ ವಿಳಾಸಮುಂ ಮೆಱಿವ ಬಾಹಾಸಂಗದಿಂ ಪಿಂಗದಿ |

ಕುಮೆ ವೀರಾಂಗನೆ ಕಡ್ಡೆ ತೋಲ್ವಿಸುಗೆಯೊಳ್ ¹ಮೆಳ್ಳಟ್ಟು ನಿಲ್ವನ್ನಳೇ || ೬೦ ||

ಕಂ || ಪೂವಿನೊಳಂ ಪೋರ್ಕುಳಿ ನಮ

ಗೇವುದೊ ಯುದ್ಧಂ ಪ್ರಧಾನ ಪುರುಷ ಕ್ಷಯಮೆಂ ||

ಬೀ ವಚನಮುಂ ವಿಚಾರಿಪು

ದೀವುದು ಜಾನಕಿಯನುಱುವುದಸದಾಗ್ರಹಮುಂ

|| ೬೧ ||

ಪರಿಜನಮುಮಾಪ್ತ ಜನಮುಂ

ಪುರಮುಂ ಬಾಂಧವರುಮಗಲದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಸೈ ||

ತಿರಲಕ್ಕುಂ ಜಾನಕಿಯಂ

ಪರಿಹರಿಸಿದೊಡಲ್ಲದಂ²ದಿರಲ್ ಬಂದಪುದೇ

|| ೬೨ ||

ಎಂದು ನುಡಿಯಲೊಡಮಿಂದಗಿ ವಿಷ ತರು ಪ್ರಸವದಂತೆ ದಂತಕಾಂತಿ
ಪಸರಿಸೆ ವಿಭೀಷಣ ಸುಭಾಷಿತ ದೂಷಣಪರನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ವನಿತಾರತ್ನಮಯತ್ನಸಾಧ್ಯಮೆನೆ ಕೈಸಾರ್ಧತ್ತು ಸೈಪಿಂದದಂ |

ಮನುಜಂಗೀವುದು ಮಂತ್ರವಿಯಾದೊಡಪಾಯಂ ಸಾರ್ಗುಮೆಂಬೀನಯಂ ||

ಮನದೊಳ್ ಮಚ್ಚರಿಪಂಗಿ ತೋರ್ಕುಮುಱಿದಂಗೇಂ ತೋರ್ಕುಮೇ
ಯುದ್ಧ ಸಾ |

ಧ್ಯನೆ ವಿದ್ಯಾಧರ ಸಿದ್ಧ ಕಿನ್ನರ ಚಮೂ ವಿದ್ರಾವಣಂ ರಾವಣಂ

|| ೬೩ ||

ಮ॥ ಸ್ತ॥ ಬಗೆಯಂ ಶಂಕಾ ತಮಂ ತಳ್ತರೆ ತಪಿಸಲವಂ ಕಾಣ್ಬದೇಂ ಮೊಗ್ಗಿ ನೀರ್ಗಾ ।
 ದಿಗೆ ಮುನ್ನೀರ್ ಕೋಂಟಿ ವಿದ್ಯಾತ್ಮಕವಸುರಬಲಂ ಕಾಪಿನಾಳ್ ತೋಳಬಲ್ವಿಂ॥
 ನೆಗಟ್ಟಾ ತಾರಾದ್ರಿಯಂ ಚಾಲಿಸಿದ ದಶಮುಖಂ ಮುಖ್ಯನೆಂದಂದು ಲಂಕಾ ।
 ನಗರಕ್ಕಾತಂಕಮಕ್ಕುಂ ಮನುಜ ಬಲದಿನೀ ಕಜ್ಜಮಂ ನೀನೆ ಕಾಣ್ಬೈ ॥೬೪॥
 ಪರಚಕ್ರಂ ಚಕ್ರಮಂ ಮೀಟುವುದೆ ರಿಪುಬಲಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯಂ ಭೀ ।
 ಕರಮಂ ಮೂಟಾಂಪುದೇ ಮಾರ್ಪಡೆಗೆ ಪಡೆಯಲಾತಂಕಮಂ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ॥
 ಧರ ಸೈನ್ಯಂ ಸಾಲದೇ ಕೆಮ್ಮನೆ ಭಯರಸಮಂ ತಾಳ್ವವೈ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಂ ।
 ಗರದೊಳ್ ಪಾಲಸ್ತ್ರನಂ ಗೆಲ್ದಪನೆ ರಣರಸೋತ್ಕಂಠನಂ ದುಗ್ಧ ಕಂಠಂ ॥೬೫॥
 ಎಂಬುದುಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಮುಳಿಸಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಂದಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ ॥ ಅಯಶಕ್ಕಂಜದೆ ನೀಂ ತಂ
 ದೆಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕುಟುಪಿ ಕಲಹಮಂ ಬಲ್ಲಿದರೊಳ್ ॥
 ಬಯಸುವೆ ಗಾವಿಲ ರಣಭೂ
 ಮಿಯೊಳಾರುಮನುಟುಯಲೀಗುಮೇ ರಾಮಶರಂ ॥ ೬೬ ॥
 ತಂದನೆ ಸೀತೆಯನಟುವಂ
 ತಂದಂ ಲಂಕಾಪುರಕ್ಕೆ ತನಗಂ ನಮಗಂ ॥
 ತಂದಂ ತವಿಲಂ ನಮ್ಮರ
 ಸಂ ದೆಸೆಯಂ ಪುದಿಯೆ ದುರ್ಯಶಃಪಟಹ ರವಂ ॥ ೬೭ ॥
 ವಟ್ಟಂದೆತ್ತದು ಬೆಳ್ಳಿಯ
 ಬೆಟ್ಟಂ ಬಿಣ್ಣೆಗೆನಿಪ್ಪ ಕೋಟಕ ಶಿಲೆಯಂ ॥
 ಬಟ್ಟಾಡಿದ ಬಾಹಾಬಲ
 ವಿಟ್ಟಳವೆಂಟನೆಯ ಕೇಶವಂಗಿದಿರುಂಟೇ ॥ ೬೮ ॥

ಮ ॥ ಕರನಾಳ್ ಸಾಧನಮಾಯ್ತು ಸಾಧಿಸದೆ ಸೈಪಿಂ ಸೂರ್ಯಹಾಸಂ ಧನು ।
 ಶೃರ ಜಾಲಂ ನೆರಮಾಗೆ ಸಂಹರಿಸಿದಂ ಸೇನಾನ್ವಿತಂ ಯುದ್ಧದೊಳ್ ॥
 ಖರನಂ ದೂಷಣನಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಖಿಳ ದ್ವೀಪಾಧಿಪರ್ ಖೇಚರರ್ ।
 ನೆರೆದಾಳೊಳಿಗೆ ವಂದರಾರ್ಗಮಧಿಕಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳ್ ॥ ೬೯ ॥

ಉ ॥ ಸಂಧಿಯನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಸೀತೆಯನೀವುದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ।
 ಬಾಂಧವರಪ್ಪುದಂ ಬಗೆವುದೇಳಿಸುವಂತವರ್ಗಾರುಮೇಂ ಸಮ ॥
 ಸ್ತುಂಧರೆ ಯುದ್ಧದೊಳ್ ರಣಮನರ್ಥಕಮೆಂತೆನೆ ಕಾದಿದಂದು ನಿ ।
 ಲ್ಕುಂ ಧರೆ ನಿಲ್ವಿನಂ ಪಟು ಜಯಾಪಜಯಂಗಳೊಳಂ ದಶಾನನಾ ॥ ೭೦ ॥

ಶಾ || ಮುಂ ಕೊಟ್ಟಟ್ಟುವುದುತ್ತಮಂ ರಿಪುಬಲಂ ವಾರಾಶಿಯಂ ದಾಂಟದ |
 ನ್ನಂ ಕಲ್ಪಾಂತ ಕೃತಾಂತದೂತ ಸದೃಶಂಗಳ್ ರಾಮ ರೌದ್ರೇಷುಗಳ್ ||
 ಲಂಕಾದ್ವಾರ ಕವಾಟಮಂ ಮುಱಿಯದನ್ನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಜ್ಯಾಲತಾ |
 ಟಂಕಾರಂ ಕಿವಿಗೈದದನ್ನಮಖಿಲ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ಸೀತೆಯಂ || ೭೧ ||

ಎಂಬುದುಮಾ ನುಡಿಗೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಮೊಲಗಿಂಗೆ ಮಸಗುವ ಪಂಚಾನನ
 ದಂತೆ ದಶಾನನಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಮಸಗಿ—

ಕಂ | ಒಱಿಯಿಂದಮುರ್ಚೆ ಮಿಂಚಂ
 ಕಱಿಯುತ್ತಮಗುರ್ವ ಪರ್ವೆ ವಿಲಯಾಂಬುದದಿಂ ||
 ಪೊರಮಟ್ಟ ಸಿಡಿಲ ಮಸಕಮ
 ನುಱಿ ಸೆಱಿವಿಡಿದತ್ತು ಚಂದ್ರಹಾಸ ಕೃಪಾಣಂ || ೭೨ ||

ಆಗಳ್ ವಿಭೀಷಣಂ ವಜ್ರಮಯ ಘನ ಗದಾದಂಡಮಂ ಕೊಂಡದಿರದಿದಿ
 ರೊಳಿಪುರ್ದುಂ ಕುಲವೃದ್ಧರೆಡೆವೊಕ್ಕು ನುಡಿವುದುಂ ಕೋಪಮನುಪಸಂಹರಿಸಿ
 ಮಂದಸ್ಥಿತ ಮುಖಂ ದಶಮುಖನಿಂತೆಂದಂ—

ಮ||ಪ್ರ|| ಎನಗಂ ಬಲ್ಲಾಳ್ ಗಡಂ ಮಾನವನಭಿಮತಮಂ ಕೇಳಲಾದತ್ತವಂಗಾ |
 ಕ್ತನಮಂ ಪೂಣ್ಣೆನ್ನೊಳಂ ದಾಯಿಗತನಮನಿವಂ ತೋರ್ಕೆ ದೋರ್ದಂಡ
 ಕಂಡೂ ||
 ಯನಮಂ ಚಂಡಾಸಿ ಸಂಘಟ್ಟಿದಿನೊಗೆವುರಿಯಿಂ ಮುಟ್ಟಿವೆಂ ಮೂಱು ಕಣ್ಣಾ |
 ತನುಮೆನ್ನಂ ಮಿಱಿ ಮಾಱಾಂತೊಡೆ ಪಡೆಯದೆ ಸಂತ್ರಾಸಮಂ ಚಂದ್ರ
 ಹಾಸಂ || ೭೩ ||

ಮ || ಚಪಲಂ ಮೇಳದ ಪಂದೆ ಬೆರ್ಚದಿದಿರೊಳ್ ಮಾತಾಡೆ ಕೋಪಂ ಪೊದ |
 ಟ್ಪಿಪವಾದಂ ಪರಿವಂತು ಗೋತ್ರ ವಧಮಕ್ಕುಂ ಲಂಕೆಯಿಂದೀತನಂ ||
 ವಿಸರೀತಾತ್ಮನನೀಗಳಂತೆ ಕಳೆಯಿಂ ಶಂಕಾಕುಲಂ ಬಾಱ್ತಿಯಾ |
 ದಪನೇ ಸಂಗರ ಕೇಳಿಗಿದೊಡುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದಪಂ ಭೀತಿಯಂ || ೭೪ ||

ಎನಲೊಡಮುಶನಿವೇಗ ಚಪಲಾವೇಗ ಸಂಹಾರಕ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮಂತ
 ಸಹಿತಂ ಮೂವತ್ತ ಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸು—

ಚ || ಉರಿಕೊಳಲಿದ್ ಸಾನು ವನದಿಂ ಮದ ಸಿಂಧುರ ಯೂಧ ನಾಥನೋ |
 ಸರಿಸುವ ಮಾಱಿಯಿಂ ದಶರಥಾತಜರಿಂ ಕಿಡಲಿದ್ ಲಂಕೆಯಿಂ ||

ದಿರದೆ ವಿಭೀಷಣಂ ತೊಲಗಿದಂ ಖಚರಾನ್ವಯ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ।
ಧರಿಯಿಸಲಿದರ್ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯಂ ಸುಕೃತಂ ತೊಲಗಿಕ್ಕದಿರ್ಕುಮೇ ॥ ೭೫ ॥

ಮ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರಂಗೆ ವೃಗೇಂದ್ರ ಪೀಠಮೆ ಮಿಗಿಲ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂ ।
ತನಗಾರುಂ ¹ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲದಂ ಬಗೆದನೇ ಸದ್ವೃತ್ತಮಂ ಬಿಟ್ಟೊಡ ॥
ಣ್ಣನುಮಂ ಬಿಟ್ಟು ವಿಭೀಷಣಂ ತೊಲಗಿದಂ ಪೋತಕ್ಕುದುದ್ವೃತ್ತನ ।
ಪ್ಪನ ಸಂಸರ್ಗದಿನಪ್ಪ ಸಂಪದಮುಮಂ ಸದ್ವೃತ್ತರೇಗೆಯ್ವರೋ ॥ ೭೬ ॥

ಅಂತು ವಿಭೀಷಣಂ ಲಂಕಾದ್ವೀಪಮಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ಹಂಸದ್ವೀಪ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
ವಂದು ನಿಜ ಮಹತ್ತರನಂ ಮುಂದಟ್ಟುವುದುಮಾತಂ ಪೋಗಿ ಪ್ರತೀಹಾರ ಪುರ
ಸ್ಸರಂ ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ದೂರಾವನತ ಮಸ್ತಕಂ ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತ
ನಾಗಿ ನಿಟಲ ತಟ ಘಟಿತ ಕರ ಕಿಸಲಯದಮೇಲೆ ದಂತಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸೆ ದೇವ
ಬಿನ್ನಪಮನವಧಾರಿಸುವುದೆಂದಿತೆಂದಂ—

ಚ ॥ ಮದ ಮದಿರಾ ಪ್ರಮತ್ತ ಹೃದಯಂ ಹಿತಮಂ ತನಗೊಲ್ಲ ಪೇಟೆ ಕೇ ।
ಳದೆ ವಿಸರೀತಮಂ ಬಗೆದು ಬಗ್ಗಿಸೆ ರಾವಣನೀ ದುರಾತ್ಮನೊಳ್ ॥
ಪುದುವೆನಗೇವುದೆಂದು ಬರುತಿರ್ದಪನಲ್ತೆ ಶರಣ್ಣುಗಲ್ ಭವ ।
ತ್ವದ ನಖ ವಜ್ರ ಪಂಜರಮನಾಜಿ ವಿಭೀಷಣನಾ ವಿಭೀಷಣಂ ॥ ೭೭ ॥

ಎಂದು ಮತ್ತಂ ದಶಮುಖನ ಮುಖರತೆಯುಮನುದ್ವೃತ್ತತೆಯುಮಂ
ನೆಟೆಯೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮಾಣ್ಣುದುಮತಿಕ್ರಾಂತ ಪ್ರಮುಖ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರೆಂದರಿವ
ರೊಡವುಟ್ಟಿದರಾಗಿಯುಮತಿಸ್ನೇಹಿತರಪ್ಪರ್ ಪುಸಿ ಜಗಳಮಂ ಪೊಣರ್ಚಿ ನಮ
ಗುಸಾಯದಿನಪಾಯಮಂ ಬಗೆದು ಬಂದಪ್ಪರಿದಂ ದೇವರವಧಾರಿಸುವುದೆನೆ—

ಚ ॥ ದನುಜರಸಾಯಮಂ ಬಗೆವರೆಂತೆನಗಾ ದಶಕಂಠನುಂ ರಣ ।
ಕೈನಗಿದಿರಾಗಲಳ್ಳಿ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯಂ ಕಪಟ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋದನೆನೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಬೆರ್ಚುವುದೇ ಶರಣ್ಣೆವಂ ।
ದನೊಳಭಯ ಪ್ರದಾನಮನೊಡರ್ಚುವುದೇವುದಿದರ್ಕೆ ಮಂತಣಂ ॥ ೭೮ ॥

ಕಂ ॥ ಎರೆದರ್ಗೀಯದೆ ಮಾಱಾಂ
ತರನಿಕ್ಕದೆ ಮುಟಿಗೆ ವಂದರಂ ಕಾಯದೆ ಬಾ ॥
ಛ್ರರಮಗನ ಬಾಹುದಂಡಂ
ನಿರರ್ಥಕಂ ವೃಥಾಮವನ ಪಾರ್ಥಿವ ಜನ್ಮಂ ॥ ೭೯ ॥

ಎಂಬುದುಮಂಜನಾಸುತಂ ಜನಪ್ರವಾದದೊಳಮಿವರ ವಿಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಂ ಕೇಳ
ವದಲ್ಲದೆಯುಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಗುಣಾಧಿಕನೆಂಬುದು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾತನೆನಗಸ್ಮಜ್ಜನಃ
ಸೀತಾದೇವಿಯಿದೇಡೆಯಂ ಪೇಟ್ಟಿನ್ನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಟುಪಿದನೆನೆ ರಘುಕುಲಾಂಬು
ದ್ಯುಮಣಿ ವಿಭೀಷಣ ಮಹತ್ತರನಂ ತುಷ್ಟಿದಾನ ಪುರಸ್ಕರಂ ನಿಮ್ಮಾಳ್ವನಂ ತಂದ
ಕಾಣಿಸೆಂದು ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದುಮಾತಂ ವಿಭೀಷಣನಂ ಕಂಡು ರಾಮದೇವ
ಕಾರುಣ್ಯಮುಮಂ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಮಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಪಲತೆೞದ ಪೞಿಯ ದನಿ ತೆರೆ
ಯುಲಿಪೆನೆ ಪೊಕ್ಕತ್ತು ಕಟಕಮಂ ನೋಟ್ಟಿರ ಕ ||
ಣ್ಣಲಸೆ ವಿಭೀಷಣ ವಾಹಿನಿ
ಜಲನಿಧಿಯಂ ಬಂದು ಪುಗುವ ಕುಲವಾಹಿನಿವೋಲ್ || ೮೦

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಇದಿರಟ್ಟಿ ದಿವ್ಯ ವಸನಾಂ
ಗದಾದಿ ಭೂಷಣಮನವನಿಪತಿ ಸುಗ್ರೀವಾಂ ||
ಗದ ಮುಖ್ಯರನಿದಿರಟ್ಟಿದ
ನುದಾತ್ತರಾಘವನ ಪದೇಪನಾವಂ ಪಡೆವಂ || ೮೧

ಅನಂತರಂ ಕತಿಪಯ ಪರಿಜನ ಪರಿವೃತಂ ಪ್ರಧಾನ ಪುರುಷ ಪುರಸ್ಕರಂ ರಾಜ
ಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಚ || ಮಣಿನುಯ ಭೂಷಣ ಪ್ರಭೆ ಮನಕ್ಕನುರಾಗಮನುಂಟುಮಾಡೆ ರೋ |
ಹಣಗಿರಿ ವಾರ್ಧಿಯಂ ಮೞಿವುಗಲ್ ನಡೆತಂದಪುದೆಂಬಿನಂ ವಿಭೀ ||
ಷಣನವನೀಶನಿದೇಡೆಗೆ ಬಂದು ಪದಾನತನಾಗೆ ಭಾಳದೊಳ್ |
ಪೆಣೆದು ನಖಾಂಶು ಕಟ್ಟಿದವೊಲಿದುರ್ದು ಖೇಚರ ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂ || ೮೨ |

ಆಗಲ್—

ಕಂ || ತೆಗೆದಾದರದಿಂ ತೞಿಕ್ಕಿ
ಸೆ ಗಗನ ಚರನವೃತ ರಸದೊಳೋಲಾಡುವವೋಲ್ ||
ಸೊಗಯಿಸಿದಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ
ನಗುವ ನರೇಂದ್ರನ ತನುಪ್ರಭಾ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ || ೮೩ |

ಗುಣಮಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ರಾ
ವಣವೊಳ್ ಸುದುರ್ವಾಃ ಗೋಷ ಪಗಣಪಿ ೧೦೦೦ ..

ಷಣನಮರ ನದಿಯೊಳಘಮ

ಷಣಮಿದ್ವೊಲಿದ್ವನಧಿಸನಂಗಪ್ರಭೆಯಿಂ

|| ೮೪ ||

ಜನನಾಥನ ಸಮ್ಮನದಿಂ

ಮನದೊಳ್ ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚೆ ಸಂತಸಂ ಬಲಗೆಲದೊಳ್ ||

ತನಗಾಗಲೇಜಿಕ್ಕಿದ

ಕನಕಾಸನದೊಳ್ ವಿಭೀಷಣಂ ಕುಳ್ಳಿದ್ವಂ

|| ೮೫ ||

ರಾವಣನಿಂದಾದೆರ್ದವಟ

ಲಾವಗಮೋಸರಿಸೆ ನೃಪನ ದಯೆಯಿಂ ಖಚರಂ ||

ದಾವಾನಲನಿಂ ಬೆಂದು ಸು

ಧಾವರ್ಷದಿನಾಱಿದಚಲಮಿರ್ಪಂತಿದ್ವಂ

|| ೮೬ ||

ಅನಂತರಂ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ವಿಭೀಷಣನನುಚಿತ ಸಂಭಾಷಣ ಸುಧಾರಸದಿಂ
ತಣಿಸಿ ಬೀಡಿಗೆ ಬೆಸಸುವುದುಮನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಸಹ
ಸ್ತ್ರಾಕ್ಪಾಹೀಣೀಬಲಂಬೆರಸು ಬಂದು ಕೂಡುವುದುಂ ಮಱಿದಿವಸಮಲ್ಲಿಂ ತಳದರ್
ರಘುವೀರಂ ಸಮುದ್ರತೀರಮನೆಯ್ದಿವರ್ಪುದುಂ—

ಚ || ಶರನಿಧಿ ತೇಜಮಂ ಜಸಮುಮಂ ತಲೆಯೊಳ್ ನಿಲೆ ಪೂಣ್ಣ ತಾಳ್ವಿದಂ |

ತಿರೆ ತುಱುಗಿದ್ವಿದ್ರಮ ಲತಾವಳಿ ಶಂಖದ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿ ಬಂ ||

ಧುರಮೆನಿಸಿದರ್ವಾ ರಘುತನೂಭವನೇತ್ತಿರೆ ಸೇಸೆಯಿಕ್ಕಿದಂ |

ತಿರೆ ತೆರೆಗೈಯೊಳುಚ್ಚಳಿಸಿ ಸೂಸಿದುವಬ್ಬಿಯ ತೋರಮುತ್ತುಗಳ್ || ೮೭ ||

ಕಂ || ವಾರಿಧಿ ರಘುಜಂಗತ್ತಿದ

ನೀರಾಜನ ದೀಪಕಲಿಕೆ ಪೊಳೆದಪುದೆಂಬಂ ||

ತೋರೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊಳೆದುವು

ರಾರಾಜಿಪ ಪದ್ಮರಾಗ ರುಚಿ ಮಂಜರಿಗಳ್

|| ೮೮ ||

ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆಯುಂ ನೆಲನಂ

ಬಲವಂದುಂ ವೇಲೆಗೊಂಡು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕೆಯುಮಾ ||

ಜಲನಿಧಿ ತರಂಗ ಭಂಗಾ

ಕುಲಿತಂ ನೆನೆಯಿಸಿದುದನ್ಯ ರಾಜನ್ಯಕಮಂ

|| ೮೯ ||

ಸುಱುಗಳ್ ನೀರ್ದಿಗುರಿಯವೋಲ್

ಸುಱಿದುವು ತೆರೆ ತೆರೆಯನಟ್ಟಿದುವು ಬೆಟ್ಟದ ಬೆಂ ||

ಬಲಿಯಂ ಬೆಟ್ಟಟ್ಟುವವೋಲ್

ತಲಿ ತಳ್ತವೊಲಿದುರ್ದೊಗೆದ ಮಣಿ ಕಿರಣಂಗಳ್

|| ೯೦ ||

ಆ ಮಹಾಸಮುದ್ರಮಂ ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮ
ಸಮಯದೊಳ್—

ಚ || ಜಳಧಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಜಲರಾಶಿಯೊ ಪೇಲಿಮೆನಿಸ್ಪ ಪೆರ್ಮೆಯಂ |
ತಳೆದು ಬಲಂ ನಭೋ ಗಮನ ವಿದ್ಯೆಯೆ ಸೇತುವೆನಲ್ ನಲಂ ದ್ವಿಷ ||
ದ್ವಳ ವಿಲಯಾನಲಂ ನಡೆಯಿಸಲ್ ನಭದೊಳ್ ನಡೆದತ್ತಿಭೇಂದ್ರ ಸಂ |
ಕುಳ ಮಕರಂ ಹಯಪ್ರಕರ ವೀಚಿ ವರೂಢ ಕುಳೀರ ಸಂಕುಲಂ || ೯೧ ||

ಶ || ಹೇತಿವ್ರಾತ ಮರೀಚಿ ಖೇಚರ ಕಿರೀಟಾನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನಾಂಶು ಭೂ |
ಷಾ ತೇಜಃಪಟಲಂ ವಿಮಾನ ಬಹುರತ್ನಚ್ಛಾಯೆ ತಳ್ಳೊಯ್ವಿನಂ ||
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಂಡಲಮೇಕೆ ತೆಂಕನಡೆಯುತ್ತಿದ್ರಪ್ಪುದೆಂಬಂತೆ ಸಂ |
ಖ್ಯಾತೀತಂ ನಡೆದತ್ತು ರಾಘವ ಮಹಾಸೈನ್ಯಂ ನಭೋಭಾಗದೊಳ್ || ೯೨ ||

ಉ || ಪಾವನಿ ಜಾಂಬವಾಂಗದ ಸುಷೇಣ ವಿಭೀಷಣ ಚಂದ್ರರಶ್ಮಿ ಸು
ಗ್ರೀವ ವಿಯಚ್ಚರ ಪ್ರಮುಖರೇಷುದ ರತ್ನವಿಮಾನ ಮಾಲೆ ಶೋ ||
ಭಾವಹಮಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಬರೆ ತನ್ನ ವಿಮಾನಮನಂಬರಂ ಬಯ |
ಲ್ದಾವರೆದಾಣದಂತಿರೆಸೆದಂ ರಘುಜಂ ಕಲಹಂಸ ಲೀಲೆಯಿಂ || ೯೩ ||

ಮ || ಪೊಗೆಯುತ್ತಂ ಬಡಬಾಗಿ ರಾವಣಯಶೋ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂ ಸೀರ್ವ ದಂ
ದುಗದಿಂ ಬಂದಪುದಕ್ಕುಮೆಂಬ ಬಗೆಯಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸೀತಾಂಬರಾಂ ||
ಶುಗಳುಂ ತನ್ನ ತನುಪ್ರಭಾ ಪಟಲಮುಂ ಮಾಲ್ಪಿಂತು ಬಂದಂ ವಿಮಾ |
ನ ಗಭಸ್ತಿ ಸ್ತಬಕಂ ಪಳಂಚಲೆವಿನಂ ಜ್ವಾಲಾ ಸಹಸ್ರಂಗಳಂ || ೯೪ ||

ಚ || ಗಣನೆಗಳುಂಬವಿಾ ನೃಪರುಪಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯಮೆನಲ್ಕೆ ರಾಮ ಲ |
ಕ್ಷ್ಮಣರ ವಿಮಾನಮಂ ಬಳಸಿ ಖೇಚರ ರಾಜ ವಿಮಾನ ಸಂಚಯಂ ||
ಮಣಿಮಯಮಂಬರಸ್ಥ ಲಮುಮಿಟ್ಟೆಡೆಯೆಂಬಿನಮಂಬುರಾಶಿಯಂ |
ಕ್ಷಣದೊಳೆ ದಾಂಟೆ ಪೊರ್ದಿದುದು ವೇಲೆಯದೊಂದು ವನಾಂತರಾಲಮಂ || ೯೫ ||

ಉ || ಬೆಟ್ಟಮನೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ನಡೆವಚ್ಚಿಗಮೇವುದೊ ವಾರ್ಧಿಯಂ ಮುಗಿ |
ಲ್ವಟ್ಟೆಯೆ ಬಟ್ಟೆಯಾಗೆ ನಡೆವಚ್ಚರಿವೆತ್ತು ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿಪರ್ ||
ತೊಟ್ಟನೆ ದಾಂಟೆ ವಾರಿಧಿಯನಾ ತಡೆಗೆಯ್ದುವುದುಂ ನಭಕ್ಕೆ ತೂಂ |
ತಿಟ್ಟನೊಲಾಗೆ ದಳಿಸಿದುದಾ ಪಡೆಯೊಳ್ ಪೊಟಪೊಣ್ಣುನುಳೊಡಂ || ೯೬ ||

ಅಂತು ಸಮುದ್ರಮಂ ದಾಂಟೆ ಲಂಕಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಪಯಣಂಬೋಗಿ
ವಿಂಶತಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವುಂ ತ್ರಿಂಶದ್ವೋಜನಾಯಾಮಮುಮಪ್ಪ ರಣಭೂಮಿ
ಯಂ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅವರವರ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಮಣಿಮಯ

ಭವನಮನಧಿರಾಜ ರಾಜಗೃಹಮಂ ಕಡೆಪ ||

ಟ್ಟವರ್ಗೊಳಗಾಗಿರೆ ಸಂಭಿ

ನ್ನವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಸ್ಥಪತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂ ಬೀಡಂ

|| ೯೭ ||

ಗೃಹ ದೀರ್ಘಕೆಯಂ ಧಾರಾ

ಗೃಹಮಂ ಗೃಹವನಮನುಪವನಂಗಳನಾರ್ಗಂ ||

ಸ್ಪೃಹಣೀಯಮಾಗೆ ಪಲವಂ

ಬಹುವಿದ್ಯಾ ಗೃಹಮಹತ್ತರರ್ ಸಮೆದಿತ್ತರ್

|| ೯೮ ||

ಅಂತು ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟ ರಾನುಲಕ್ಷ್ಮಣರ ರಾಜಭವನಮಂ ಬಳಸಿ ಸುಗ್ರೀವ
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ಖಚರ ಪರಿಬೃಢರುಮಖಿಲ ಸೇನೆಯುಮನುರೂಪ
ಭವನಂಗಳೊಳೆಡೆಯಱಿದು ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ—

ಚ || ದಿವಿಜ ನದೀ ತರಂಗ ಧವಲಂ ನಿಜ ನಿರ್ಮಲಕೀರ್ತಿ ವಲ್ಲಿ ಭೂ |

ಭುವನಮನಾವಗಂ ಪುದಿವಿನಂ ವಿಬುಧಾನಳಿಗಪ್ಪಿನಂ ಮಹೋ ||

ತ್ವವಮಧಿರಾಜ ಪೂಜ್ಯನಭಿರಾಮತೆಯಂ ತಳೆದಂ ಸರಸ್ವತೀ |

ಶ್ರವಣ ವಿಭೂಷಣ ಪ್ರಥಿತ ವಾಗ್ವಿಭವಂ ಕವಿತಾಮನೋಹರಂ

|| ೯೯ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ

ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರ ಭಾರತೀ

ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್

ಲಂಕಾದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣ ವರ್ಣನಂ

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸು

ಕಂ || ಶ್ರೀ ಸುಕೃತಕೃತ್ಮವಚ
ಶ್ರೀ ಸೂನ್ಯತ ಸಂಪದಕ್ಕೆ ತೊಡವೆನೆ ಜಸವಾ ||
ಶಾ ಸುದತಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ
ಲಾ ಸುಭಗಂ ಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ||ಸ್ರ|| ಜನಿತಾ ಕೋಲಾಹಲಂ ಕಾಹಳ ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯಸ್ವನಂ ಶಂಖ ಭೇರೀ |
ಧ್ವನಿ ಹೇಷಾಬೃಂಹಿತಂಗಳ್ ವಿಲಯ ಜಲನಿಧಿ ಧ್ವಾನಮೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಭೋಂ||
ಕನೆ ಕರ್ಣಾಭ್ಯರ್ಣಮಂ ಸಾರ್ತರೆ ಮುನಿದಸುರಂ ಪೊಯ್ಸಿ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತು ಚಂಡಾ|
ಶನಿಘೋಷಂ ಲೋಕಮಂ ಮೂವಳಸುವಳಸೆ ಸನ್ನಾಹಭೇರೀ ನಿನಾದಂ ||೨||

ಕಂ || ಎನಗೆ ರಣ ರಭಸದಿಂ ಗಡ
ಮನುಜಂ ¹ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಂದನಿಂ ದೋಕಂಡೂ ||
ಯನಮಂ ಕಟಿಲ್ವಲೆಡೆಯಾ
ಯ್ತೆನುತ್ತುಮುತ್ತರಳ ತಾಮ್ರಲೋಚನನಾದಂ

|| ೩ ||

ಆಗಳಾ ಭೇರೀರವಮಂಬರವನಾವರಿಸುವುದುಮತ್ತು ಭಾಸ್ಕರಪುರದ ಪಯೋ
ಧರಪುರದ ಕಾಂಚನಪುರದ ಕಂಪನಪುರದ ವೈರಾಮಪುರದ ವೈರಾಮವಲ್ಲಭ
ಪುರದ ಗಂಧರ್ವಪುರದ ಶಶಿ²ಮಂದಿರಪುರದ ಶಿವಮಂದಿರಪುರದ ಸಿಂಹಪುರದ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರದ ಮಹಾಶೈಲಪುರದ ಚಕ್ರಪುರದ ಸೀಮಂತಪುರದ ಮಲಯಪುರದ
ಶ್ರೀಗುಹಾಪುರದ ಅಶ್ವಪುರದ ಚಂದ್ರಪುರದ ಕಿರಿಂಜಯಪುರದ ಶಶಿಸ್ಥಾಪನಾಪುರದ
ಮಾರ್ತಂಡಪುರದ ಸಹಸ್ಥಾಪನಪುರದ ವಿಶಾಲಸ್ಥಾಪನಪುರದ ಜಯಪುರದ ಪರೀಕ್ಷಾ
ಪುರದ ವಿಶ್ವಪುರದ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಪುರದ ಗಜಪುರದ ಗೋಪುರದ ಮಹಿಷೀಪುರದ ರತ್ನ
ಪುರದ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಂಪುರದ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜರೆಲ್ಲಂ ತಂತಮ್ಮ
ಸಮಗ್ರ ಸಾಮಗ್ರೀಸಹಿತರಾಗಿ ಬಂದು ಕೂಡುವುದುಮವರಂ ಸನ್ಮಾನ ದಾನಪುರಸ್ಕರಂ
ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಾಹಿಣೀ ಬಲಂಬೆರಸು ದಶಗ್ರೀವಂ ರಣ
ರಸೋದ್ಧಿ³ವನಾಗಿದನಾ ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯೊಳ್—

ಕಂ || ರಣ ರಭಸದಿಂದಮಾವಂ

ಪೊಣವಂ ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾಸಿರದಕ್ಕಾ ||

ಹಿಣಿಗೊಡೆಯನಾದನೊಳ್ ರಾ

ವಣನೊಳ್ ವಿದ್ವಿಷ್ಟಸೈನ್ಯ ವಿದ್ರಾವಣನೊಳ್

|| ೪ ||

ಮತ್ತಿತ್ತ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಿಹಿಣೀಬಲಕ್ಕಧಿಪರಪ್ಪ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾ
ಮಂಡಲ ಸಮನ್ವಿತರ್ ಸಂಗ್ರಾಮೋತ್ಸುಕ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಪೆಜರುಮತಿಬಲರಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾ
ಧರರ್ ಬಂದು ಕೂಡುವುದುಮವರನೊಳಕೊಳುತ್ತಮಿದರ್ ತದಕ್ಕಾಹಿಣೀ
ಪ್ರಮಾಣ ಮೆಂತೆನೆ ಪತ್ತಿಯೆಂದುಂ ಸೇನೆಯೆಂದುಂ ಸೇನಾಮುಖಮೆಂದುಂ ಗುಲ್ಮ
ಮೆಂದುಂ ವಾಹಿನಿಯೆಂದುಂ ಪೃತನೆಯೆಂದುಂ ಚಮುವೆಂದುಮಾನೀಕಿನಿಯೆಂದು
ಮಿಂತೆಂಟು ತೆಜದಿಂ ಪಡೆಗೆ ಪೆಸರಕ್ಕುಮಲ್ಲಿ—

ಕಂ || ಒಂದಾನೆಯ ಕಾಲ್ಗಾಪಿನೊ

ಳೊಂದು ರಥಂ ಮೂಳು ತುರಗಮಯ್ಯುಂ ಕಾಲಾ ||

ಳೊಂದಾಗಿ ಬಂದು ಮೊನೆಯೊಳ್

ನಿಂದಂದದು ಪತ್ತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆಗುಂ

|| ೫ ||

ತ್ರಿಗುಣಂ ಪಿರಿದಕ್ಕುಂ ಪ

ತ್ತಿಗೆ ಸೇನೆಯದಕ್ಕುಮಂತೆ ಸೇನಾಮುಖಮುಂ ||

ತ್ರಿಗುಣಂ ಪಿರಿದಕ್ಕುಮದಂ

ತ್ರಿಗುಣಿಸಿದೊಡೆ ಗುಲ್ಮಮೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆಗುಂ

|| ೬ ||

ತಿ ಗುಣಿಸೆ ಗುಲ್ಮಮನದು ನೆ

ಟ್ಟಿಗೆ ವಾಹಿನಿಯಕ್ಕುಮಂತೆ ತದ್ವಾಹಿನಿಯಂ ||

ತ್ರಿಗುಣಿಪುದುಂ ಪೃತನೆಯದಂ

ತ್ರಿಗುಣಿಸೆ ಪೆಜತೇನೊ ಚಮುವೆನಲ್ ಪೆಸರ್ವಡೆಗುಂ

|| ೭ ||

ಈ ನೆಗಟ್ಟಿ ಚಮೂ ತ್ರಿತಯಮ

ದಾನೀಕಿನಿಯಕ್ಕುಮದು ಪದಿರ್ವಡಿಸಲೊಡಂ ||

ತಾನಕ್ಕಾಹಿಣಿಯಕ್ಕುಂ

ಜೈನೋಕ್ತಮನನ್ಯರೆತ್ತಲಱುವರ್ ಮೂರ್ಖರ್

|| ೮ ||

ಇಂತೆನಿಸಿದಕ್ಕಾಹಿಣಿಯೊಳಗಣಾನೆಗಳುಮಿರ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾಸಿರದೆಂಟುನೂಱೀ
ಛಿತ್ತಕ್ಕುಂ ರಥಂಗಳುಮನಿತೆ ಅಕ್ಕುಂ ಕುದುರೆಯಱುವತ್ತಯ್ಯು ಸಾಸಿರದಱು

ನೂಟಪತ್ತಕ್ಕುಂ ಕಾಲಾಳುಮೊಂದು ಲಕ್ಕಮುಮೊಂಭತ್ತು ಸಾಸಿರದ ಮೂನೂಟಯ್ಯ
ತ್ತಕ್ಕುಂ—

ಕಂ || ಒಂದಕ್ಕೊಹಿಣಿಗಿನಿತ

ಕ್ಕುಂ ದಲ್ ಚತುರಂಗ ಸಂಖ್ಯೆಯೆನೆ ಪಡೆಯೆರಡುಂ ||

ನಿಂದಿಱುವೊಡೆ ನೆಲನೆಡೆಗಿಱು

ದೆಂದಿಱುದಾ ಪಡೆಯ ಪವಣನಿಱುವವನಾವಂ

|| ೯ ||

ಗಣದಿಗಿನಿನಿತನಿತಕ್ಕೊ

ಹಿಣಿಯೆಂದೆಣಿಸಲ್ ಸಮರ್ಥನಕ್ಕೆಮ ರಥ ವಾ ||

ರಣ ವಾಹ ಪದಾತಿಗಳಂ

ಗಣಿಯಿಸಲಾರ್ತಪನೆ ರಾಮ ರಾವಣ ಬಲಮಂ

|| ೧೦ ||

ಚ || ಭಗಣದ ಲೆಕ್ಕಮಂ ಮಱಿಯ ನೀರ್ವನಿಯಂ ಪರಮಾಣು ಸಂಖ್ಯೆಯಂ |

ಗಗನದ ಸೀಮೆಯಂ ಜಳಧಿ ವೀಚಿಗಳಂ ದೆಸೆಯಂತಮಂ ಪವ ||

ಣ್ಣುಗಿಸಲೆರಟ್ಟಲಂಗಳ ಮದದ್ವಿಪ ವಾಹ ವರೂಢ ಕಿಂಕರಾ |

ದಿಗಳ ಪವಣ್ಣಳಂ ಪವಣಿಸಲ್ ಬಗೆದರ್ಪನೆ ಗಾಂಪನಾಗನೇ

|| ೧೧ ||

ಇಂತತಿ ಪ್ರಬಲಮಪ್ಪುಭಯ ಬಲಮುಮಾಯುಧಂಗಳನರ್ಚಿಸುವ ವಿಜಯ
ವಾರಣ ವಾಜಿಗಳಂ ಪೂಜಿಸುವ ವೀರ ಸಂನ್ಯಸನಮಿರ್ಪ ಸುಭಟಾಲಾಪಮನಾಲಿ
ಸುವ ರವಳಿ ಘೋಷಿಸುವ ದಂದುಗದಿನಂದಿನಿರುಳಂ ಕಳೆಯೆ ನೇಸರ್ ಮೂಡುವುದು
ಮಿಂದಗಿ ಬೆಸಸಿದಂದದೊಳ್—

ಕಂ || ಆರೆಮಗಿದಿರ್ಚುವರ್ ಸಮ

ರಾರಂಭಕ್ಕಾವೆ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕರೆವೆನು ||

ತ್ತಾರಿಂ ಮುನ್ನಂ ಸೆರಗಂ

ಪಾರದೆ ಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರುಱಿದೊಡ್ಡಿದರ್

|| ೧೨ ||

ಮಾರೀಚಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಮ

ಹಾರಥರೊಡನೇಱು ಸಿಂಹರಥಮಂ ರಥಿಗಳ್ ||

ನೀರದ ಗರ್ಜನಮಂ ರಣ

ಭೇರೀರವಮಿಱುಪೆ ಲಂಕೆಯಂ ಪೊಟಮಟ್ಟರ್

|| ೧೩ ||

ಪುಲಿಯ ರಥದೊಳ್ ಪಲರ್ ಮೆ

ಯ್ಗಲಿಗಳ್ ವಜ್ರೋದರಾದಿ ವೀರ ಪ್ರಮುಖರ್ ||

ಕಲಹಕ್ಕೆ ನಡೆಯೆ ನಡೆದರ್
ಪಲಂಬರಂಬರ ಚರರ್ ತುರಂಗನು ದಲಿದೊಳ್ || ೧೪ ||

ಕರಿ ತುರಗಾರೂಢರ್ ಸಂ
ಗರಕ್ಕೆ ತನಗಂಗರಕ್ಕೆಯೆನಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾ ||
ಧರ ತನಯರೇಲುಕೋಟಿಯು
ಮರೆಬರೆ ರಣಭೂಮಿಗಿಂದ್ರಜಿತು ಪೊಷಮಟ್ಟಂ || ೧೫ ||

ಇಂದಗಿಯ ಕೆಲದೊಳಹಿತರ
ನಿಂದಗಿದುಗಿವಂತು ಮಾಲ್ಪೈವೆಮಗಳ್ಳದರಾ ||
ರೆಂದಂಬಂ ತೂಗುತ್ತಂ
ಬಂದರ್ ಜಿತಶತ್ರು ಮೇಘವಾಹನ ವೀರರ್ || ೧೬ ||

ಶಾತ ತ್ರಿಶೂಲ ರುಚಿ ತೀ
ವ್ರಾತಪಮಂ ಬೇಱಿ ಬೇಱಿ ರಿಪುಬಲ ವಿಲಯೋ ||
ತ್ಪಾತಮೆನೆ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ
ಜ್ಯೋತಿಷ್ಪ್ರಭ ಮಣಿವಿಮಾನದೊಳ್ ಪೊಷಮಟ್ಟಂ || ೧೭ ||

ಅಂತು ನಿಜ ವಿಜಯಸೇನೆ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲುದುಂ :—

ಮ || ಪಿಡಿದುಗ್ರಾಸ್ತ್ರಮನೇಱಿ ಪುಷ್ಪಕಮನಾಶಾ ಚಕ್ರಮಂ ಚಕ್ರಮಂ |
ನಡೆ ನೋಡುತ್ತಮಪಾರ ಸೈನ್ಯ ಸಹಿತಂ ಪೂರ್ಣೇಂದುವಂ ಪೋಲೆ ಬೆ ||
ಳ್ಳೊಡೆ ಭೇರೀರವಮೇಕ ಶಂಖ ನಿನದಂ ತಳ್ಳೊಯ್ಯೆ ದಿಕ್ಷುಕ್ರಮಂ |
ನಡೆದಂ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಮರಪ್ರಾರಂಭ ಸಂರಂಭದಿಂ || ೧೮ ||

ಅಂತು ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್—

ಚ || ಒಡೆಯೆ ಸುರಾಲಯಂ ಕೆಡೆಯೆ ಪರ್ವತ ಸಂಕುಲಮುರ್ವರಾ ತಳಂ |
ನಡುಗೆ ದಿಶಾನನಂ ಪೊಗೆಯೆ ಭೂಮಿರುಹಂ ಪ್ರತಿಕೂಲ ವಾಯುವಿಂ ||
ದುಡಿಯೆ ಖಗಾಳಿ ದುಸ್ವರದಿನೊಳೆ ರಣಾಗ್ರಹ ದುರ್ನಯಕ್ಕುಣಂ |
ಸೆಡೆಯದೆ ಸಂಗರಾವನಿಗೆ ಮಾನಧನಂ ನಡೆದಂ ದಶಾನನಂ || ೧೯ ||

ಕಂ || ಸಮರಾರ್ಥಿ ಪೊಣ್ಣುವುತ್ಪಾ
ತಮನಪಶಕುನಂಗಳಂ ದಶಾಸ್ಯಂ ವೀರ ||

ಪ್ರಮುಖಂ ಬಗೆಯದೆ ಬಂದಂ

ಸಮರಾವನಿಗರ್ಥಿ ದೋಷಮಂ ಬಗೆದಪನೇ

|| ೨೦ ||

ಅಂತು ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂ—

ಕಂ || ದನುಜೇಂದ್ರನೊಡ್ಡು ¹ಕರ್ಗನೆ

ಕನಿಯುತ್ತಿರೆ ನೋಡೆ ಕಂಡು ವಾನರಚಿಹ್ನರ್ ||

ಮುನಿಸನುವಿಸೆ ಕಾದುವ ತ

ಕೈನೊಳಾಹವಭೂಮಿಗೆಕ್ಕೆಯಿಂ ನಡೆತಂದರ್

|| ೨೧ ||

ಪಲತೆಜದ ಪಜ್ಜಿಯ ದನಿಗಳ್

ನೆಲೆವೆಚರ್ವ ಕಡಲ ತೆರೆಯ ತಾಮುಟ್ಟಿನ ಬ ||

ಲ್ಲುಲಿಯೆನೆ ಕಲಹ ಕ್ಷೋಣಿಗೆ

ಪಲಬರ್ ಸುಭಟರ್ ಕಸಿಧ್ವಜರ್ ಕವಿತಂದರ್

|| ೨೨ ||

ಪಲತೆಜದ ವಾಹನಂಗಳ

ನಲಂಘ್ಯ ವಿಕ್ರಮರೆನಿಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರ ವೀ ||

ರ ಲಲಾಮರೇಜು ಸಂಗ್ರಾ

ಮ ಲೋಲುಪರ್ ಸಮರ ಭೂಮಿಗಂದೇಟ್ಟಿಂದರ್

|| ೨೩ ||

ನಲ ನೀಲರ್ ಸಮರೋರ್ವಿಗೆ

ವಿಲಯಾಗ್ನಿಗಳಂತೆ ಮುಂತೆ ನಡೆದರ್ ವಿದ್ಯಾ ||

ಬಲದ ಭುಜಬಲದ ಸೆಣಸಿಂ

ಕಲಿಗಳ್ ಹಸ್ತ ಪ್ರಹಸ್ತರೋಳ್ ತಳ್ಳಿಱುಯಲ್

|| ೨೪ ||

ಅಂಗದ ಕುಮಾರನಾಹವ

ರಂಗದೊಳಾನಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರಂಗೀವೆಂ ||

ಭಂಗಮನೆಂದು ಪರಾಕ್ರಮ

ತುಂಗಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಕದನ ಕೇಳಿಗೆ ಬಂದಂ

|| ೨೫ ||

ಅಮಿತ ಚತುರಂಗ ಸೇನಾ

ಸಮನ್ವಿತರ್ ಪ್ಲವಗ ಕೇತುಗಳ್ ಮಾರುತ ಮಾ ||

ಗಮನೇಳಸಿ ಬಳಸಿ ನಡೆದರ್

ಸಮರ ಕ್ಷೋಣಿಗೆ ಸುಷೇಣನುಂ ಜಾಂಬವನುಂ

|| ೨೬ ||

ಅಂತು ನಿಜ ನಾಮಾಂಕಿತ ವಿಜಯ ವೈಜಯಂತಿಗಳಂಬರಮನಳ್ಳಿಜೆಯೆ
ಚಾಂಬವಾಂಗದ ಸುಷೇಣ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ವಲೀಮುಖ ಧ್ವಜಪ್ರಧಾನರ್ ರಣ
ರಸಿಕರಾಗಿ ನಡೆದರ್ ಮತ್ತಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನುಂ ಮಹೇಂದ್ರನುಂ ಚಂದ್ರಾಭನುಂ
ಮಹಾಬಲನುಂ ಸಮುನ್ನತಬಲನುಂ ಸರ್ವಪ್ರಿಯನುಂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಶರಭ
ನುಂ ಪ್ರೀತಿಕರನುಂ ಅನುಂದರನುಂ ದೃಢರಥನುಂ ಕುಮುದಾವರ್ತನುಂ ಸೂರ್ಯ
ಜ್ಯೋತಿಯುಂ ವಿಜಯಾಶ್ರಯನುಂ ವಿಮಲಸಾಗರನುಂ ಸನ್ಮಾನನುಂ ರತಿವರ್ಧನನು
ಮೆಂಬ ಪೆಸರ ನಾಯಕರುತ್ಸಯಕರಾಗಿ ನಡೆದರ್ ಮತ್ತಂ—

ಕಂ || ಓರೋರ್ವರ ಚತುರಂಗಮ

ನಾರೇಣಿಸಲ್ ನೆಜಿವರೆನೆ ರಣಾನಕ ರುತಿ ದಿ ||

ಗ್ವಾರಣಮನೆಯ್ವೆ ಖೇಚರ

ವೀರರಗುವರ್ವೆ ಸಂಗರೋರ್ವಿಗೆ ಬಂದರ್

|| ೨೭ ||

ಜವದೊಳ್ ದೊರೆಯೆನಿಸುವ ಖಚ

ರೆ ವೀರ ಭಟರೇಜಿ ಪುಲಿಯ ರಥಮುಂ ಸಮರೋ ||

ತ್ಸವದಿಂ ನಡೆದರ್ ದಶವದ

ನ ವರೂಢಿನಿಯುಂ ಜವಂಗಿ ಬಾಣಸುಗೆಯ್ಯಲ್

|| ೨೮ ||

ಪ್ರಸ್ತಾರಂ ದೋರ್ಬಲಮುಂ

ದುಸ್ತರಮುಂ ಬೀಜಲೆಂದು ರಣಭೂಮಿಗೆ ತೇ ||

ಜಸ್ತರಣಿ ನಡೆದನಹಿತ ತ

ಮಸ್ತೋಮಮನಳುರೆ ಮಂಡಲಾಗ್ರ ಮಯೂಖಂ

|| ೨೯ ||

ಮತ್ತಂ ವಿಪಕ್ಷಬಲ ಕುಧರಕುಲಿಶ ಪ್ರಹಾರನೆನಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತಾರನುಂ ಕದನಕೇಳಿ
ಕೃತಾಂತನೆನಿಸಿದ ಹಿಮವಂತನುಂ ರಿಪುಮನೋಭಂಗನೆನಿಸಿದ ಭಂಗನುಂ ಪ್ರಚಂಡ
ಪ್ರತಾಪನೆನಿಸಿದ ಸ್ತ್ರಿಯರೂಪನುಮಾದಿಯಾಗೆ ಗಗನಚರ ಗಜಾರೋಹಕರಂಕುಶದ
ಮಸೆಗಳ್ ಗಗನ ತಲಮನಾವರಿಸೆ ರಣಕ್ಷೋಣಿಗೆ ನಡೆದರ್ ಮತ್ತಂ ಯಮ ಸಮಕಕ್ಷ
ನೆನಿಸ ದುಷ್ಟೇಕ್ಷನುಂ ರಿಪುಘಟಾ ವಿಘಟನ ಮೃಗೇಂದ್ರನಪ್ಪ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನುಂ
ಪ್ರಥನ ರಥ ಪಯೋಧಿಯಪ್ಪ ಸುವೀಧಿಯುಂ ರಿಪುಹೃದಯ ವಿದಾರಣ ರಣಾನಕ
ಸ್ವನನೆನಿಪ್ಪ ನಿಶ್ವನನುಂ ನಿರ್ಜಿತಾನೇಕ ವಿಗ್ರಹನೆನಿಪ್ಪ ಪ್ರಿಯವಿಗ್ರಹನುಂ ಮೊದ

ಲಾಗೆ ಸಿಂಹರಥಮನೇಷು ಸಂಗರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ನಡೆದರ್ ಮತ್ತಂ ವಿದ್ಯುತ್ಕರ್ಣ ಕಾಲ
ಕ್ಷಿತಿಧರ ತರಲ ಸಂಗ್ರಾಮ ಪ್ರಮುಖರಖಿಲ ಘೋಳಾಯಿಲರ್ ಮನೋಜವ
ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳನೇಷು ಕದನಕ್ಷೋಣಿಗೆ ನಡೆದರ್ ಮತ್ತಂ—

ಕಂ || ಅನುವರ ಬೂವಿಗೆ ಬಲವಾ

ಹನನುಂ ರವಿ ಹನುಮನುಂ ಪ್ರಚಂಡಾರಿಯುಮು ||

ಗ್ರನುಮಾದಿಯಾಗೆ ಖೇಚರ

ರನೇಕ ವಾಹನಮನೇಷು ನಡೆದರನೇಕರ್

|| ೩೦ ||

ಅಂತು ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಗೆ ವಂದು ರಘುವೀರ ಬಲದ ಸೇನಾನಾಯಕರಪ್ಪ
ನಳ ನೀಲರ ಪೇಟೆಡೆಯೊಳೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲುದುಂ—

ಉ || ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಾಪನಿಧಿ ಭೂಷಣರತ್ನ ಹೆಟಿತ್ತಿರೇಟ ರ |

ತ್ವಪ್ರಭೆ ಬೀಜಿ ಬೀಜಿ ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲನುಗ್ರ ಯುದ್ಧ ಕೇ ||

ಳೇ ಪ್ರಿಯನಪ್ರಮೇಯ ಬಲನುಗ್ಧತ ಮುಗ್ಧರ ಹಸ್ತನೇಷು ರ |

ತ್ವಪ್ರಭಮಂ ವಿಮಾನಮನಗುವಿಸಿದಂ ನಭದೊಳ್ ವಿಭೀಷಣಂ || ೩೧ ||

ಮತ್ತಮಾತನ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ನಿಜಾಕ್ಸಾಹಿಣಿಗಾಗಸವೆಡೆನೆಜಿಯದೆನಿಸಿ—

ಮ || ಬಲ ನಾರಾಯಣರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ದಶಗ್ರೀವಂ ರಣ ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ |

ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ ಪೊಡಪುರ್ದೋರ್ಪೆನೆನುತುಂ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ತಾರಾಭ್ರ ಮಂ ||

ಡಲಮಂ ಮೂವಳಸಾಗಿ ಮುತ್ತೆ ವಿಲಸದ್ಭೂಷಾ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ |

ಬಲ ವಾರಾಶಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ವರುಣನಂತಿದರ್ಪಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ || ೩೨ ||

ಮತ್ತಂ ತತ್ಸವಿಾಪದೊಳಸಂಖ್ಯಾತ ವಾಹಿನೀಸಹಿತನಾಗಿ ನಿಜಕಿರೀಟ ರತ್ನ
ಪ್ರಭೆ ನಭಮನಾವರಿಸೆ—

ಕಂ || ಸುಗ್ರೀವಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ದ

ಶಗ್ರೀವನೊಳೆಯಲಾನೆ ಸಾಲ್ವಿನೆನುತ್ತಂ ||

ವಿಗ್ರಹ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿನಿದರ್ಪನು

ದಗ್ರಬಲಂ ರತ್ನಮಯ ವಿಮಾನಾರೂಢಂ

|| ೩೩ ||

ಮತ್ತಂ ವಿರೋಧಿಬಲ ಸಂವರ್ತ ಸಮಯನೆನಿಸಿ ಯುದ್ಧಾವರ್ತನುಂ ರಣ
ಕ್ರೀಡಾನುಕೃತ ಕೃತಾಂತನೆನಿಸಿ ವಸಂತನುಂ ರಿಪುಕುಲ ಕುಮುದವನ ರದನಿಯೆನಿಸಿ

ಕುಮುದನುಂ ಕೀರ್ತಿ ಚಂದನರಸ ಚರ್ಚಿತ ದಿಗಂಗನನಿಸಿದ ಮಹಾರ್ಚಿತನುಂ
ವಿದ್ವಿಷ್ಟಕುಲ ಕಾಳೋರಗನಿಪ್ಪುರಗನುಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲಬರುಂ ಖಚರ ಪರಿವೃಥ
ರಂಬರಮನಾವರಿಸಿ ವಿವಿಧಾಯುಧ ಹಸ್ತರ್ ಜ್ಯೋತಿರಮರ ನಾಯಕರಂತಿರ್ಪುದು
ಮಾ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜ ಮಧ್ಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕೆ ಖೇಚರ

ಕಾಮಿನಿಯರ್ ಮಣಿವಿಮಾನದೊಳ್ ಮಣಿಮಯ ಘಂ ||

ಟಾ ಮಧುರ ಧ್ವನಿಯೊಳ್ ಕ

ಲ್ಪಾಮರರಿರ್ಪಂತೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿದರ್

|| ೩೪ ||

ಅಂತುಭಯ ಬಲಮುಂ ನೆಲನುಮಾಗಸಮುಮೆಡೆನೆಜಿಯದಂತು ಸಮುಚಿತ
ವ್ಯೂಹ ಪ್ರತಿವ್ಯೂಹ ಸ್ಥಾಪನೆಗಳಂ ಯಥಾವಿಧಿಯಿಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ
ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರ ಬಿರುದಿನ ಬೀರವದ್ದಳೆಯ ಪದಿರ ಪಜಿಯ ಕಹಳೆಯ ಕಳ
ಕಳಂ ಕಿವಿಶಬ್ದಂಗಿಡೆ ದಿವಮನೆಯ್ವೆ ಮಿಳಿದುರ್ ಮಿಳಿಸುವ ಪೆಸರ ಕುಱುಸಿನ ಪಳ
ಯಿಗೆಗಳುಂ ಸಂದಣಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಿಂದ ಪಲವುಂಸಿಂದಂಗಳುಂ ಕಣ್ಣೊಲಕ್ಕೆ ಬರೆ
ಕನಲ್ದೊನಲ್ಪು ಕದನಕೇಳಿ ಕುತೂಹಲರಾಗಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತ ನಳನೀಲರುಮತ್ತ ಹಸ್ತ
ಪ್ರಹಸ್ತರುಮೊಡನೆ ಕಡಿಗಾಲದ ನಂಜಿನ ಪ್ರಲಯ ಪ್ರಭಂಜನಂ ಬೀಸುವಂತೆ ಕೈ
ವೀಸುವುದುಂ—

ಚ || ಇಳಿ ಮೊಲಗಿತ್ತೊ ಭಾನುರಥಮುರ್ವಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುದೊ ಶೇಷಕಂಠ ಕಂ |

ದಳ ಕಠಿನಾಸ್ಥಿ ನುಟ್ಟಿದುದೊ ಗೋತ್ರನಗಂ ಪಿಳಗಿತ್ತೊ ಸಾಗರಂ ||

ತಳದುರ್ದೊ ಮೇಞಿಯಿಂದಮುಱಿದಂದಿನಿತದ್ವೈತಮಾದ ನಾದಮ |

ಗ್ಗಳಿಸದೆನಲ್ ವಿಘ್ನಾರ್ಜಿಸಿದುರ್ದಿಬಲದೊಳ್ ಸಮರಾನಕ ಸ್ಥನಂ || ೩೫ ||

ಕಂ || ಕರಿಯೊಳ್ ಕರಿ ಹಯದೊಳ್ ಹಯ

ಮುರುರಥದೊಳ್ ರಥಮುಮಾಳ್ಳಳೊಡನಾಳ್ಳಳ್ ಕಾ ||

ಯ್ದುರವಣಿಸಿ ತಾಗೆ ತಾಗಿದು

ವೆರಡೊಡ್ಡುಂ ನೆಲದೊಳಾಗಸಂ ತಾಗುವವೋಲ್

|| ೩೬ ||

ಮ||ಸ್ರ|| ಧರೆ ಕಂಪಂಗೊಳ್ಳನಂ ಪೆರ್ವಡೆಗಳೆರಡುಮೋರೊಂದಜಿಯೊಳ್ ತಾಗೆ ತೂರೈ|

ಸ್ವರಮುಂ ಕೋದಂಡ ಟಂಕಾರಮುಮಿಭ ರದ ಸಂಘಟ್ಟ ನಿರ್ಘೋಷಮುಂ

ಜೋ ||

ದರ ಬಾಣಾಸಾರ ಘೋರ ಧ್ವನಿಯುಮಸಿ ಖಣತ್ಪಾರಮುಂ ಪರ್ವಿ ರೋ

ದೋಂ |

ತರಮುಂ ಸಂವರ್ತಕಾಲ ಕ್ಷುಭಿತ ಜಲನಿಧಿ ಧ್ವಾನದಂತಾದುದೆತ್ತಂ || ೩೭ ||

ಮ || ಕರವಾಳೋಳ್ ಕರವಾಳ್ ಪಳಂಚೆ ಕಿಡಿಗಳ್ ಪೇರಾನೆ ಪೇರಾನೆಯೋಳ್ |
 ಭರದಿಂದಂ ಮೊಗಮಿಕ್ಕೈ ದಂತ ಶಕಲಂಗಳ್ ತೇರ್ಗಳೋಳ್ ತೇರ್ಗಳು ||
 ಬ್ಬರಮೇಸಾಡೆ ತುರಂಗ ಕೇತನ ಚಯಂಗಳ್ ಕೊಂತದೊಳ್ ಕೊಂತಮಾ |
 ಸುರಮಸ್ಪಂತೆಡರೊತ್ತೆ ತೋರವೆಣಗಳ್ ಬೀತ್ತಿಂದುವುಗ್ರಾಜಿಯೋಳ್ || ೩೮ ||

ಅಂತುಭಯ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆ ಭರಂಗಿಯ್ವು ತಾಗಿ ಥಟ್ಟೊತ್ತಿಱುವ ಸಮಯ
 ದೊಳ್—

ಕಂ || ರಣಗಟ್ಟಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಬಿ
 ಳ್ಲಣೆ ಕಡುಕೆಯ್ವುಭಯ ಬಲದೊಳಂಬಿಕ್ಕುವುದುಂ ||
 ಕಣೆ ಕಣೆಯನೊರಸೆ ಕದನಾಂ
 ಗಣದೊಳ್ ಕಿಡಿ ಕೆದಜುದತ್ತು ಕೆಂಡದ ಮಜಿಯಂ || ೩೯ ||

ಬಾಣಾಂಧಕಾರಮುದ್ಗತ
 ಶೋಣಿತ ಸಂಧ್ಯಾಭ್ರಮಸ್ತಮಿತ ರವಿ ಕಿರಣ ||
 ಶ್ರೀಣಿ ಧನುರ್ಬಲ ಸಮರ
 ಕ್ಷೋಣಿ ಚಮೂ ಕಾಲರಾತ್ರಿ ಪಡೆದುದಗುವಂ || ೪೦ ||

ಮಾಮುಲೆದು ಬಿಲ್ಲ ಬಿತ್ತಿಗ
 ರೊಮೊದಲಿಸೆ ಕಣೆಗಳುರ್ಚಿ ಪೋದುವು ನೆಲನಂ ||
 ಧರ್ಮಗುಣ ಚ್ಯುತರನ್ಯರ
 ಮರ್ಮ ವಿಭೇದಿಗಳೆನಿಪ್ಪುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ || ೪೧ ||

ಎಡೆಗಿಡೆ ಗಗನಂ ಪವನಂ
 ನಡೆಗಿಡೆ ಬಿಲ್ಲುಡೆಗಳಿಸುವ ಕಣೆಗಳ್ ನೆಲನಂ ||
 ಬಿಡೆ ನಟ್ಟು ಸುಭಟರಸುವಂ
 ನಡೆಯಿಸಿದುವು ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ಯಮದೂತರಪೋಲ್ || ೪೨ ||

ಚ || ರವಿ ಕಿರಣಂಗಳಸ್ತಮಿಸೆ ಕಟ್ಟಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ದಿ |
 ಗ್ವಿವರಮನಾಗಸಂ ಪೊಳೆವ ಪೊಂಗಜುಯಿಂ ಕವಿಲಾಗೆ ಭೋರೆನಲ್ ||
 ಪವನ ಜವಂಗಳೆರ್ವಲದ ಬಿಲ್ಲುಡೆ ಪೊಕ್ಕಿಸೆ ಬಾಣ ಸಂಕುಲಂ |
 ಕವಿದುವು ¹ತೋಳಿವಿಂಡು ಕವಿವಂತೆಲೆಯಿಕ್ಕಿದ ಕಾನನಂಗಳಂ || ೪೩ ||

ಚ || ನಡೆಗಿಡೆ ಗಾಳಿ ಪೂಟಿ ಗಗನಸ್ಥಳಿ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ ದಿಬ್ಬುಖಂ ।
ನಡುವಿರುಳಂತೆ ಕಟ್ಟಲಿಸೆ ಪಟ್ಟಪಗಲ್ ರಣಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ ॥
ಪಡೆಯದೆ ದೇವರುಂ ದಿವಿಜಕಾಂತೆಯರುಂ ಬೆಟಗಾಗೆ ಪೂಣೆವೊ ।
ಕೊಡನೊಡನಾರ್ದೆರಟ್ಟಡೆಯ ಬಿಲ್ವಡೆ ಬೀಜುದುದಸ್ತವಿದ್ವೇಯಂ ॥ ೪೪ ॥

ಮ || ದೆಸೆಯಂ ನುಂಗಿ ದಿನೇಶನಂ ನೊಣೆದು ರೋದೋಭಾಗಮಂ ಪೀದುರ್ ಸಂ ।
ದಿಸಿ ಮಂದೈಸಿ ಧನುರ್ಬಲಂಗಳಸೆ ಬಾಣಶ್ರೇಣಿ ಸೇನಾಂಗದೊಳ್ ॥
ಬಿಸುನೆತ್ತರ್ ಪೊಜಪೊಣೈ ಸೋರ್ತರೆ ಕರುಳ್ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳ್ ಸೂಸೆ ಖಂ ।
ಡಿಸೆ ಕೈಗಳ್ ಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆ ಕಣಕಾಲ್ಗಳ್ ನಟ್ಟವುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ॥ ೪೫ ॥

ಕಂ || ತುಡುವಂಬಂ ಬಿಡುವಂಬಂ
ನಡುವಂಬಂ ಕಾಣ್ಬುದಾರ್ಗಮರಿದೆಂಬಿನೆಗಂ ॥
ಕಡುವಿಲ್ಲರ್ ಕಡುಕೆಯಿಸೆ
ಕಡುವೇಗದೆ ಪರಿದುವರುಣಜಲದ ಪೊನಲ್ಲಳ್ ॥ ೪೬ ॥

ಮ || ಸೆರಗಂ ಪಾರದೆ ಪೂಣೆವೊಕ್ಕು ಪೊಜಮುಯ್ವಂ ತಾಗೆ ಕೈವೇಗಮು ।
ಚ್ಚರಿಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸೆ ತೀವಿ ತೊಟ್ಟಿಸುವುದುಂ ನೇದಿಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಂಗಮಂ ॥
ಶರಜಾಲಂ ಬಿಸುನೆತ್ತರುಣೈ ನೊರೆನೆತ್ತರ್ ಸೂಸೆ ಕರ್ಣೆತ್ತರಂ ।
ಬಿರಿವಿಟ್ಟಿರ್ವಿಸೆ ಕೂಡೆ ಬಿಲ್ವಡೆ ಪಡಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ॥ ೪೭ ॥

ಉ || ಓವದೆ ಬಿಲ್ಲ ಬಿತ್ತಿಗರಡುರ್ತಿಸೆ ರೌದ್ರ ಶರಾಳಿ ರೋಮರೋ ।
ಮಾವಳಿದಪ್ಪದುರ್ಚೆ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಸುಟ್ಟುರೆ ಪರ್ವಿ ವಹ್ನಿ ಜಿ ॥
ಹ್ವಾವಳಿಯಂದಮಾಗೆ ತೊವಲಿಕ್ಕಿದ ಪೆರ್ವಲು ಬೇಗೆಗಿರ್ಚಿನೊಳ್ ।
ಬೇವವೊಲಿದುರ್ವಿರ್ವಲದ ಬಿಲ್ಲಣೆಗಳ್ ರಣರಂಗ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ ೪೮ ॥

ಚ || ಸ್ತನಿತ ಧನುರ್ಗುಣ ಧ್ವನಿ ಶತಹ್ರದ ಶಸ್ತ್ರಮರೀಚಿ ನಾಡೆ ಕ ।
ಗನೆ ಕನಿವೊಡ್ಡು ಕಾರಮುಗಿಲಂತಿರೆ ಭೋರನೆ ಕೊಂಡುದಾಗಳಂ ॥
ಬಿನಮುಟಿ ರಕ್ತವಾರಿ ಬೆದೆಗೂಡಿಸೆ ಸಾಲಿಡೆ ಪೆರ್ವೆಣಂ ರಣಾ ।
ವನಿತಲಮಿದುರ್ದಂಕುರಿತಮಾದವೊಲೊಕ್ಕು ಕರುಳ್ವಿಣೆಲ್ಲಳ್ ॥ ೪೯ ॥

ಮ || ಸತತಂ ಸತ್ಪಥವರ್ತಿಗಳ್ ಋಜುಗಳತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ವಂಶಂಗಳ ।
ನ್ವಿತ ಸದ್ಧರ್ಮ ಗುಣಂಗಳಸ್ತುತತಿಗಳ್ ನಿಶ್ಚಿಂಶ ಧಾನುಷ್ಯ ಸಂ ॥
ಗತಿಯಿಂದಂ ಪರ ಮರ್ಮಭೇದಿಗಳೆನಲ್ ತೀಕ್ಷ್ಣಂಗಳುಂ ಮಾಂಸ ಲೋ ।
ಹಿತ ವಕ್ತ್ರಂಗಳುಮಾದುವೆನ್ನರುಮನೇಂ ದುಸ್ಸಂಗಮೇಗೆಯ್ಯದೋ ॥ ೫೦ ॥

ಉ || ಅಸುರವಾಗೆ ಕೈಯ ಕಣೆಗಳ್ ತವುವನ್ನೆಗಮೆಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು ಬಾ |
 ಣಾಸನಮಂ ಕರುತ್ತಿಱುದು ಕಟ್ಟಿದ ಗೇಣುಡಿವನ್ನಮನ್ಯರ ||
 ಟ್ವಾಸುರವಾಗೆ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂದಿಸೆ ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ವೀರ ಸಂ |
 ನ್ಯಾಸದೊಳಪ್ಪರೋಗಣಮನಲ್ಲಿ ಕೆಲರ್ ಬಸದಾಗೆ ಮಾಡಿದರ್ || ೫೧ ||

ಕಂ || ನೊಸಲೊಳ್ ನಟ್ಟೆಂಬಂ ಕಿ
 ಟ್ತು ಸುಭಟನುಚ್ಚಳಿಸೆ ಪುಣ್ಣ ಬಾಯಿಂ ನೆತ್ತರ್ ||
 ನೊಸಲುರಿಗಣ್ಣುರಿಯೆನೆ ನ
 ತಿಸುವ ಮರುಳ್ವಡೆಯ ನಡುವೆ ಮೃಡನಪೊಲಿದರ್ || ೫೨ ||

ಅಂತು ಬಿಲ್ವಡೆ ಪಡಲ್ವಡೆ—

ಕಂ || ¹ಜವನೆರ್ದೆ ಬಿರ್ಚುವ ತೆಪದಿಂ
 ತವುತರ್ಪುದುಮುಭಯ ಬಲಧನುರ್ಧರ ಸೈನ್ಯಂ ||
 ಜವನೆರ್ದೆಪೋಷಿಗಳ್ ತಾ
 ಗುವಂತೆ ತಾಗಿದರಡುರ್ತು ಕಡಿತಲೆಕಾಱರ್ || ೫೩ ||

ಕೆಂಬಲಗೆಯ ಪೊಳೆಸಿಂ ಸಂ
 ಧ್ಯಾಂಬುದಮಂ ಪಡೆದು ಜಡಿದು ಕಡಿತಲೆದೂಗು ||
 ತ್ತುಂ ಬಿಡದೆ ಸಿಡಿಲ ಬಳಗಮಿ
 ದೆಂಬಿನೆಗಂ ತಾಗಿದತ್ತು ಭಾರ್ಗವ ಸೈನ್ಯಂ || ೫೪ ||

ಆಗಳಿರ್ವಲದ ಕಡಿತಲೆಕಾಱರಲಗಲಗಿನೊಳ್ ಪಳಂಚೆ ತಾಗಿ ನಿರ್ಘಾತ
 ವುಪ್ಪರಂ ತಾಳವಟ್ಟುಮವಿತಮುಱಿತಮೆಂಬ ಪಲವುಂತೆಪದಿಱುವ ಬಿನ್ನಣದೊಳ್
 ನೆಪಿದು ತಾಳುಂತಟ್ಟುಂ ಪೊಯ್ಯೆ ಕಡಿಖಂಡವಾದ ಮೆಯ್ಯುಂ ಕುಣಿಲ್ವಾಱುವ
 ಮುಂಡಮುಂ ಮುಂಡುಪೋದ ಕಯ್ಯುಂ ಕಂಡುಪೋದ ತೊಡೆಯುಂ ಪಿಸುಟ್ಟಿ
 ಕಿಟ್ಟೊಡೆಯುಂ ಕಣೆಪೋದ ಕಣಕಾಲುಂ ದೊಣೆಪೋದ ಮೇಗಾಲುಂ ಪಱಿದು
 ಪಾಯ್ವ ಪಂದಲೆಗಳುಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ತಿಣ್ಣಮಾಗೆ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳುಂ ಮುಱಿದ
 ಮೂಳೆಗಳುಂ ಪಱಿದ ಪೊರ್ಕುಳ್ಳಿಳುಂ ಸೋರ್ವ ಕರುಳ್ಳಿಳುಂ ಆರ್ವ ಮರುಳ್ಳಿಳುಂ
 ಕೆತ್ತುವ ತನಿಗಂಡಮುಂ ಕುಣಿವ ಮರುಳ್ತಂಡಮುಂ ನೆತ್ತರ ತೊಪ್ಪಿಯುಂ ನೆಣದ
 ಪಳ್ಳಿಗಳುಂ ಪೆಣದ ಬಣಂಬೆಗಳುಂ ಕೋಱ್ಮಿದುಳ ಕೋಱ್ಮಿಸಿಟ್ಟುಮಗುವರ್ವಡೆಯೆ—

ಕಂ || ಪಱಿದ ತಲೆ ರಾಗದಿಂ ಬೊ
ಬ್ಬಿಱಿದಾರ್ವಿನಮಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದಲಗಿಂದಂ ತ ||
ಱ್ಱಿಱುವುದುಮೊಡನೊಡನೆ ಬಯ
ಲೊಱಿವರಿದುವು ರೌದ್ರ ರಸಮುಮದ್ಭತ ರಸಮುಂ || ೫೫ ||

ತಲೆಗರೆಯದಣ್ಣಿ ಸತ್ತರ
ತಲೆಗಳನಟ್ಟಿಯೊಳಮರ್ಚಿಕೊಂಡುಯ್ಪಡೆಯೊಳ್ ||
ತಲೆ ತಡವರಲಮರಿಯರೇಂ
ತಲೆಯಂ ತಲೆವಿಡಿದು ಬಿಡದೆ ತಲೆವತ್ತಿದರೋ || ೫೬ ||

ಅಂತು ಪೇರಣಿ ಪೆಣಮಯಮಾಗೆ ಮೇಱಿದಪ್ಪಿದ ಪೂರ್ವಾಪರ ಪಾರಾವಾರ
ವೀಚಿಯ ನಿಚಯಮೆನಿಸಿ—

ಕಂ || ಸೆರಗಂ ಬೆರಗಂ ಬಗೆಯದೆ
ಪೊರೆದಾಳ್ತನ ಜೋಳವಾಳಿ ನಿಲೆ ಗೋಱಾಯ್ಲರ್ ||
ಪರಿಯಿಪುದುಮೊಂದೆ ನೇಣೊಳ್
ಪರಿವಂತಿರೆ ಪರಿದುವುಭಯ ಬಲದ ಹಯಂಗಳ್ || ೫೭ ||

ಆಹವ ಕರ್ಕಶರಶ್ವಾ
ರೋಹಕರೊಟ್ಟಿಸಿ ಕೇಱು¹ ಬಿಟ್ಟಕ್ಕುವುದುಂ ||
ಲೋಹಖುರಂಗಳ್ ಪರಿದುವು
ವಾಹಿನಿಯ ತರಂಗಮೆನೆ ತುರಂಗ ಚಯಂಗಳ್ || ೫೮ ||

ಉ || ಕಟ್ಟಿದ ಪಂಚವಣ್ಣಿಗೆಯ ಪಟ್ಟಿಯ ತೊಂಗಲೊಳಿಂದ್ರಚಾಪಮಂ |
ಪುಟ್ಟಿಸಿ ತೊಟ್ಟ ವಜ್ರಕವಚಚ್ಚವಿಯೊಳ್ ಚಪಲಾ ಕಲಾಪಮಂ ||
ಪುಟ್ಟಿಸಿ ತಾಗಿ ತಟ್ಟಿಱಿದು ಲೋಹಿತ ವೃಷ್ಟಿಯನಾಸವಾರಿಗಳ್ |
ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಮೇಱಿದಪ್ಪಿ ಕವಿತಂದುದು ರೌದ್ರರಸಂ ರಣೋರ್ವಿಯೊಳ್ || ೫೯ ||

ಚ || ಒದವಿದ ಲೋಹವಕ್ಕರೆಯ ವಾಹಕರಿಕ್ಕಿದ ಸೀಸಕಂಗಳೆ |
ತ್ತಿದ ಕರವಾಳ ವಜ್ರಕವಚಂಗಳ ಕಾಂತಿ ದಿಗಂತರಾಳಮಂ ||
ಪುದಿನೆನೆಗಂ ಮನಃಪವನ ವೇಗದೆ ನೋಟ್ಟರ ಕಣ್ಣೊಳ್ ಬಿಸಿ |
ಲ್ಲುದುರೆಗಳಂದದಿಂ ಕುದುರೆಗಳ್ ಪೊಳೆದುಳ್ಳಿದುವಿರ್ವಲಂಗಳೊಳ್ || ೬೦ ||

ಅಂತು ಸರಿದು ತಾಗುವುದುಂ—

ಚ || ಜವನರವಾವು ಕೊಂಡುವೆನೆ ಕರ್ಕಡೆ ಕೊಂಡುವು ಚಕ್ರಮೆಯೈವಂ ।
ದುವು ಲಯಕಾಲ ಚಕ್ರಮೆನೆ ನಾಳೆಯ ಕೋಲ್ ಜವನಾಳವೆಂಬಿನಂ ॥
ಕವಿದುವು ತೋಮರಂ ಜವನ ಡಾಮರವಾದುವು ಜಾನುದಘ್ನನಾ ।
ದುವು ತರವಾರಿಯಿಂದಿಜೆಯೆ ಲೋಹಿತವಾರಿಗಳಾಸವಾರಿಗಳ್ ॥ ೬೧ ॥

ಉ || ಪಾಯಿಸಿ ಪೊಯ್ಯೆ ಗೋಟಿಯಿಲರೊರ್ವರನೊರ್ವರಗುವು ಪರ್ವೆ ಕಾ ।
ಳಾಯಸ ಶುಕ್ತಿಯಿಂ ಸಮೆದ ಸೀಸಕದಿಂ ಬಹು ರಾಹು ಮಂಡಲ ॥
ಪ್ರಾಯಮೆನಿಪ್ಪ ದಾನವರ ಪಂದಲೆಗಳ್ ರವಿಮಂಡಲಂಬರಂ ।
ಪಾಯೆ ಬಿಸಿಲ್ ಪೊಡಪುಗಿಡೆ ಪಾಳಿಸಿದತ್ತುಪರಾಗ ಲೀಲೆಯಂ ॥ ೬೨ ॥

ಬಾಳುಡಿ ಪಾಜಿ ಬೀಜಿ ಪಗಲುಳ್ಳದವೊಲ್ ರುಧಿರಂ ದಿಗಂತಮಂ ।
ಮೇಳಿಸಿ ಕೊರ್ವಿ ಕಲ್ಪದವಸಾನದ ಸಂಜೆಮುಗಿಲ್ಲಳಂದಮಂ ॥
ಪಾಳಿಸೆ ಸೂಸಿ ಕೋಟ್ಮಿದುಳ ತಂಡಮಿಳಾವಳಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿ ತಾ ।
ರಾಳಿಗಳಂತಗುರ್ವಿಸೆ ಭಯಂಕರಮಾಯ್ತು ತುರಂಗ ಸಂಗರಂ ॥ ೬೩ ॥

ಕಂ || ತಾಟುದ್ಧಂಬರಮುತ್ಯ
ಲ್ಲಿಗಳಮಸ್ಯಕ್ಲೆಂಧು ಕಾಟ್ಟುರಂಬರಿವಿನೆಗಂ ॥
ತಾಳುಂತಟ್ಟುಂಬೊಯ್ದರ್
ಗೋಟಿಯಿಲರ್ ಸುಭಟರಟ್ಟಿಗಳ್ ತೇಂಕುವಿನಂ ॥ ೬೪ ॥

ಉ || ಆದವ ದೋಹಳಂ ತಮಗೆ ಕೈನಿಗೆ ಬಾಳಜಿಪೊಯ್ಯೆ ಬೆರ್ಚದು ।
ತ್ಸಾಹಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವಿಱುದು ಪೋಗದೆ ಮಣ್ಮಟಿಯಾಗೆ ವಾಜಿಯುಂ ॥
ವಾಹಕರುಂ ಮರುಳ್ಳಡೆಯುಮಾಗಡೆ ತಮ್ಮೊಡನಾಡೆ ರಾಗದಿಂ ।
ವಾಹಕರಟ್ಟಿಯುಂ ತುರಗದಟ್ಟಿಯುಮಾಡಿದುವಾಜಿ ರಂಗದೊಳ್ ॥ ೬೫ ॥

ಚ || ನೆರೆದು ನಿಶಾಟರೆಲ್ವುಟಿಯೆ ತಿಂದ ಗಜಂಗಳೆ ನಾವೆಯಾಗೆ ಪುಲ್ ।
ಮರುಳ ಕುಟುಂಬಮಂ ಪೆಣದ ಕೈಗಳೆ ಪುಟ್ಟುಗಳಾಗೆ ರಾಗದಿಂ ॥
ತೆರೆಯನಡಂಗೆ ಪೊಯ್ದು ಮುಗಿಲ್ಲದವೆನಲ್ ಪರಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ನೆ ।
ತ್ತರ ತೊಟ್ಟಿಯಂ ಮರುಳ್ತೊಟಿಸಿ ಪಾಯಿಸುತಿದುವು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ ೬೬ ॥

ಅಂತುಭಯ ಬಲದ ವಾಹಕ ವ್ಯೂಹಮೊರ್ವೊದಲೊಳೆ ಮಣ್ಮಟಿಯಾಗೆ—

ಮ || ಕ್ಷಿತಿಚಕ್ರಂ ನಿಜಭಾರದಿಂ ತೆಣ್ಣದತ್ತೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಚಕ್ರ ಚೇ |
 ತೃತವಾ ಕಲ್ಪಘನಾಘನ ಸ್ತುತಮೆಂಬನ್ನಂ ಧನುರ್ದಂಡ ಟಂ ||
 ಕೃತಮುದ್ಧಾಮಮಯಾಟ್ಟಹಾಸ ರಸಮೆಂಬನ್ನಂ ಹಯಾನೀಕ ಹೇ |
 ಸಿತಮತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗೆ ತಾಗಿದುವು ತೇರ್ ತೇರೋಳ್ ರಣಕ್ಷೋಣೆಯೋಳ್
 || ೬೭ ||

ಕಂ || ರಥಿಗಳ್ ರಥಿಗಳನಿಸೆ ಸಾ
 ರಥಿಗಳ್ ಸಾರಥಿಗಳೊಡನೆ ತಳ್ತಿಯೆ ಮರು ||
 ತ್ವಥದೊಳ್ ಮಿಳ್ಳಿಸೆ ಪಲಯಿಗೆ
 ರಥಂ ರಥಂಗಳೊಳಿದಿರ್ಚಿ ತಾಗಿದುವಾಗಳ್ || ೬೮ ||

ಚ || ಕದನದೊಳಾರ್ದು ಸಾರ್ಥಿಸೆ ಮಹಾರಥರಚ್ಚು ಸಿಡಿಲ್ಪುದೀಸು ಸೂ |
 ಸಿದುದರಗೀಲ್ ಕಟಲ್ಪುದು ಮಡಂ ಕಡಿವೊಡುವು ಪಾಪೆ ರೂಪುಗೆ ||
 ಟ್ಪುದು ನೊಗನೋರೆವೊಯ್ತು ತುರಗಂ ಪಡಲಿಟ್ಟುದು ವೈಜಯಂತಿ ಬಿ |
 ಟ್ಪುದು ರಥ ಜೋದಕರ್ ಮಡಿದರಾಗಳಪಾರ ಶರ ಪ್ರಹಾರದಿಂ || ೬೯ ||

ಕಂ || ಸಾರಥಿ ಮಡಿದೊಡಮುಳ್ಳದೆ
 ತೇರಂ ಜೋಡಿಸುತುನಾಂತ ರಥಿಯೋಳ್ ಸೆರಗಂ ||
 ಪಾರದೆ ತಳ್ತಿಯುತ್ತುಂ
 ಸಾರ್ಥಿಯುಂ ರಥಿಯುಮಾಗೆ ಕಾದಿದರರೆಬರ್ || ೭೦ ||

ತಸ್ಪದೆ ರಣಮುಖದೊಳ್ ಮುಂ
 ತಸ್ಪದಟರನಿಸೆ ಮಹಾರಥರ್ ಜವನಾಳಂ ||
 ತಸ್ಪ ಕಣೆ ರೋಮರೋಮಂ
 ದಸ್ಪದೆ ನಾಂಟಿದುವು ಸೀಂಟಿದುವು ವಿಧಿಲಿಸಿಯಂ || ೭೧ ||

ಕೃತ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯರಪ್ರತಿ
 ಹತ ಭುಜಬಲರುಚಯ ಬಲದ ರಥಿಗಳ್ ಗತಜೀ ||
 ವಿತರಾದರ್ ಸಂಗ್ರಾಮದೊ
 ಳತಿರಥ ಸಮರಥ ಮಹಾರಥಾರ್ಥರಥರ್ಗಳ್ || ೭೨ ||

ತೇರೊಡ್ಡು ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ
 ನೀರದದೊಡ್ಡಿನವೊಲಾಗೆ ಕೂರಂಕುಶಮಂ ||
 ಚಾರಿಸುತುಮಾನೆಗಳನಾ
 ಧೋರಣರಾ ರಣದೊಳಣೆದು ನೂಂಕಿದರಾಗಳ್ || ೭೩ ||

ಚ || ಮೊಗವಡಮಂ ನಿಷಾದ ಕಳೆದಂಕುಶದಿಂದಣಿದಾರ್ಮ ನೂಂಕೆ ಗಾ |
 ಳಿಗೆ ಗಱುಮೂಡಿದಂತೆ ಪರಿದಾನೆಗಳಾನೆಗಳೊಳ್ ಕಡಂಗಿ ಕಾ ||
 ಮುಗಿಲವೊಲಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಕಡುಪಿಂ ಬಿಡೆ ಪೋದುವು ಕೋಡ ಕೋಟೊಳ್ |
 ಲ್ಲುಗುತರೆ ಕೋಳ್ತಿದುಳ್ಳೆರಸಿ ಮಸ್ತಕ ಪಿಂಡದ ಮೌಕ್ತಿ ಕೋತ್ಪರಂ || ೭೪ ||

ನಡುಗೆ ಧರಾತಲಂ ಕದಳಿಕಾ ಪರಿಘ ಪ್ರತಿಘಾತದಿಂ ಮುಗಿಲ್ |
 ಪಡಲಿಡೆ ಕೋಪಮುಂ ಜವಮುಮೇಟ್ಟಿಯುಮಾಸುರಮುಪ್ಪಿನಂ ಮದಂ ||
 ಬಿಡುತರೆ ಕೀಱು ತಾಗಿದುವೆರಟ್ಟಿಡೆಯಾನೆಗಳಾನೆಯೊಳ್ ಸಿಡಿಲ್ |
 ಸಿಡಿಲೊಳೆ ತಾಗಿದಂತೆ ಕಿಡಿ ಬೀತ್ತುರೆ ತಾಗೆ ರದಂ ರದಂಗಳೊಳ್ || ೭೫ ||

ಮ || ಉಗುವೆಂಟುಮದಧಾರೆ ಬಲ್ಲರಿಗಳಂ ದಂತಾಂಶುಗಳ್ ಬಳ್ಳಿಮಿಂ |
 ಚುಗಳಂ ಬಿಚ್ಚನೆ ಬಿಟ್ಟು ದಿಟ್ಟು ಸಿಡಿಲಂ ಕೀಟ್ರಾಡೆ ಬಂದೆಯ್ವಿ ಕಾ ||
 ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಂ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ತಾಗುವವೊಲೈತಂದಾನೆಯೊಡ್ಡಾನೆಯೊ |
 ಡ್ಡುಗಳೊಳ್ ತಾಗಿದುವದ್ಭುತ ಸ್ತನಿತಮೆಂಬನ್ನಂ ಬೃಹದ್ಭೃಂಹಿತಂ || ೭೬ ||

ಆಂತು ದಂತಿಘಟಿ ದಂತಿಘಟಿಯೊಳಾಂತು ಮೊಗಮಿಕ್ಕೈಯುಂ ಜೋದರ್
 ಜೋದರೊಳೇಸಾಡೆಯುಂ ಮಧ್ಯಮ ನಿಷಾದಿಗಳ್ ಮಧ್ಯಮ ನಿಷಾದಿಗಳೊಳಸಿ
 ಮುಸಲ ಕಣಾಯ ಕಂಪನ ಮುಸುಂಡಿ ಬಿಂಡಿವಾಳ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿ ಮುದ್ದರ ಚಕ್ರ
 ಪರಶು ತೋಮರ ಪಾಶಾಂಕುಶಾದಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳೆಚ್ಚುಮಿಟ್ಟುಮಿಜುದುಂ ಪೊಯ್ವು
 ಮತಿಭಯಂಕರಾಕಾರಮಾಗೆ ಕಾದುವಾಗಳ್—

ಕಂ || ಕೇತನ ದಂಡಾಹತ ಜೀ
 ಮೂತ ಘಟಾ ಪಟಲದಿಂ ರದಾಹತ ಮದವ ||
 ನ್ಮಾತಂಗ ಕುಂಭದಿಂ ರಣ
 ಭೂತಲದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ವೊಡನೆ ಮೌಕ್ತಿಕ ಮಂಣಿಗಳ್ || ೭೭ ||

ಚ || ಕರಿಘಟಿಯಿರ್ಕೆಲಂಬಿಡಿದು ಕತ್ತಿಗೆಯಂ ಜಡಿಯುತ್ತುಮಂಗ ರ |
 ಕ್ಕರ ಪಡೆ ತಾಗೆ ಮಾರ್ಪಡೆಯ ಕತ್ತಿಗೆಯೊಳ್ ಜವನೆರ್ಮೊರಿಯಂ ||
 ತಿರೆ ತಲೆಮಟ್ಟು ತಳ್ಳಿಜುದು ಮೆಯ್ವಸದಿಂ ಜವನುಂಡು ಕಾಜುದಂ |
 ತಿರೆ ಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆ ಕರಮಾಸುರಮಾದುದು ಸಂಗರಾಂಗಣಂ || ೭೮ ||

ಕಂ || ಕಾಲ್ಗಾಸಿನ ಬಲ್ಲಣಿಯೊಳ್
 ಬಲ್ಲಿಯ್ದಿದಿನಿಜುದು ಮಡಿಯೆ ನೆತ್ತರ ತೊಳೆಗಳ್ ||

ಗಲ್ಲಲನೆ ಪರಿಯೆ ಕರುಳ ಪಿ
ಣೆಲ್ಲಳೆ ತೆಪ್ಪಂಗಳಾಗಿ ತೇಂಕಿದರರೆಬರ್

|| ೭೯ ||

ಮ || ಮಣಿಯೇಜಿಂಗೆ ದಿಶಾಗಜಂ ಪೆಳಜಿ ಕೋಡೇಜಿಂಗೆ ಮಾಜಾನೆಗಳ್ |
ರಣದೊಳ್ ಬೆಂಗುಡೆ ಜೋದರೆಚ್ಚು ಪಲವುಂ ನಾರಾಚದೇಜಿಂಗೆ ಬ ||
ಲ್ಲಣಿಗಳ್ ಬೆಂಗುಡೆ ಕೇತನ ಪ್ರಚಯದಳೇಜಿಂಗೆ ನೋಟ್ಟಿಪ್ಪರೋ |
ಗಣಮುಂ ದೇವರುಮಳ್ಳೆ ವಾರಣ ರಣಂ ಕಣ್ಣೇನಗುವಾದುದೋ || ೮೦ ||

ಚ || ಅಗದೊಳಗಂ ಮೊಗಂಬುಗುವವೋಲ್ ಮದದಾನೆಗಳಾನೆಯೊಳ್ ಮೊಗಂ |
ಬುಗುತರೆ ದಂತದಂಡ ಹತಿಯಿಂ ಬಿಸುನೆತ್ತರ ಧಾರೆಗಳ್ ಭುಗಿ |
ಲ್ಬಗಿಲೆನೆ ಪಾಯ್ವು ಪೊಣ್ಣಿದುವು ಕೋಜ್ಜಿದುಳೊಕ್ಕುವು ಬಲ್ಲರುಳ್ಳಳಿ |
ರ್ಬಗಿಯೆನೆ ದೋಣಿವಿಟ್ಟುದು^೧ ರಮಳ್ಳರಿವಿಟ್ಟುದು ಕುಂಭ ಮಂಡಲಂ || ೮೧ ||

ಇಭಮಿದಿರಾಗಿ ತನ್ನೊಡನೆ ತಳ್ಳಿಡಿದಾಜಿಯೊಳಣ್ಮಿ ಸತ್ತನಂ |
ಸುಭಟನನಾಗಸಕ್ಕೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಭಯಂಕರಮಾಗೆ ಮಾರ್ಬಲ ||
ಕೃಭಿಮುಖಮಾಗಿ ಕೇಜಿ ಪರಿದತ್ತು ಸುರಪ್ರಮದಾಜನಕ್ಕೆ ದು |
ರ್ಲಭನೆನಿಸಿದ್ ವಲ್ಲಭನನಾಪದದೊಳ್ ಪದೆದೀವ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿಂ || ೮೨ ||

ಕಂ || ಕರಿಗಳ ಹರಿಗಳ ರಥಿಗಳ
ನರರ ಕಬಂಧಂಗಳೊಡನೆ ಭೂತಗಣಂಗಳ್ ||
ನೆರೆದಾಡಿದು^೨ ವದ್ಭುತಮಾ
ಸುರಮಚ್ಚರಿ ರೌದ್ರವಾಗಿ ರಣ ಮಂಡಲದೊಳ್ || ೮೩ ||

ಅಂತು ಮಾಜಾಂತು ಕಾದಿ ಖಚರ ಚಾತುರ್ದಂತಮಂತಕನ ಪುರಮ
ನೆಯ್ವೆ—

ಕಂ || ^೩ಬಲಮುಟಿದೊಡಳವುಗಟಿದಾ
ಬಲಿಮುಖ ಬಲವಾಸೆಗೆಯ್ಯೆ ನಳ ನೀಳರ ತೋ ||
ಳ್ವಲಮುಂ ಪೊಗಟಿಸಿದರ್ ದೋ
ರ್ವಲಮುಂ ಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರಿರ್ವಲದಿಂದಂ || ೮೪ ||

ಅಂತು ವಾನರ ಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿ ನಳ ನೀಳರ ಮುಟಿಯಂ
ಪುಗುವುದುಂ—

1. ಶಿರಂ ಬಿರಿಕೆದುರಿದು. ಗ. 2. ವತ್ಸದ್ಭುತ ತರ. ಚ. 3. ಬಲಮುಟಿದಿರೆ ಮದ
ಮುಟಿದಿರೆ. ಗ. ಘ.

ಕಂ || ಇಳಿ ನಡುಗುವಿನಂ ರಥಮಂ

ನಳನ ವರೂಢಕ್ಕೆ ಸೈತುವರಿಯಿಸಿ ಕೋಪಾ ||

ನಳನುದ್ಧಮುರಿಯೆ ಹಸ್ತಂ

ಕೆಳದಂತಕನಂತೆ ಕಲುಷ ವಶ ಗತನಾದಂ

|| ೮೫ ||

ಆಗಿ ನಳನೀಕ್ಷಣದಿನನ್ಯಜನ್ಮ ಜನಿತ ಕ್ರೋಧವತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗೆ—

ಕಂ || ¹ತ್ರಸ್ತಾರಿ ಧನುರ್ಜ್ಯಾನಿನ

ದಸ್ತನಿತಂ ಪೊಣೈ ನಳನಮೇಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ||

ದುಸ್ತರ ತೇಜಂ ಕಟಿದಂ

ಹಸ್ತದ ಮುಟಿಯಿನಿಸಿ ಹಸ್ತನಂಬಿನ ಮುಟಿಯಂ

|| ೮೬ ||

ಆಗಳವನ ಶರವರ್ಷಮಂ ನಳಂ ಬಡವಾನಳನಂತೆ ತವಿಸಿ—

ಕಂ || ಪೊಜಮುಯ್ವಂತಾಪನ್ನಂ

ಪೆಟಿಯಂಬಂ ತೀವಿ ತೊಟ್ಟು ಹಸ್ತನ ತಲೆಯಂ ||

ಪಟಿಯೆಚ್ಚಂ ಸಂಗರದೊಳ್

ಮುಟುವಕ್ಕಂ ನಳನ ಕಣಿಗೆ ಮಣಿಯದುದುಂಟೇ

|| ೮೭ ||

ಅಂತು ಹಸ್ತನಸ್ತಮಿಸುವುದುಂ ಪ್ರಹಸ್ತನತಿ ಕುಸಿತನಾಗಿ ನಿಜ ವರೂಢಮು
ನಳನ ವರೂಢಕ್ಕದಿರದಿದಿರಂ ಪರಿಯಿಸುವುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ನೀಲಂ ನೀಲ
ಮೇಘದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ನಳನಂ ಪೆಜಿಗಿಕ್ಕಿ ನಿಲ್ಲುದುಂ—

ಕಂ || ²ಎಂತು ಪೆಜಿಗಿಕ್ಕಿ ನಳನಂ

ನೀಂ ³ತಟುಸಂದಂತೆ ಬಲ್ಪುಗಿಡದಣ್ಣಣ್ಣೆಂ ||

ದಂತಕನೆ ಮಸಗಿ ಮೇಲೆ

ಛಿಂತೆವೊಲಿದಂ ಪ್ರಹಸ್ತನಪ್ರತಿಮ ಬಲಂ

|| ೮೮ ||

ಅಂತು ನೆರೆದು ನಿಂದು —

ಕಂ || ಪಾಜುಂಬಳೆಯಿಂದಿಡೆ ಜವ

ಮಾಜಿದೆ ಕಡುವೇಗದಿಂದವೆಯ್ತುರ್ಪುದುಮು ||

ಯ್ದಾಟು ಕಡಿವೋಗಲೆಚ್ಚಂ

ಮಾಟಾಂಪುದು ಮೊಗ್ಗಿ ನಳನುಮಂ ನೀಲನುಮಂ

|| ೮೯ ||

ಅಂತವನ ನಚ್ಚಿನ ಕೈದುವಂ ಕಡಿಬಂಡಮಾಗೆಚ್ಚು—

ಮ || ಮೊನೆಯಂಬಂ ದೊಣೆಯಿಂದಮುರ್ಚಿ ತಿರುವಾಯೊಳ್ ಸಾರ್ಚಿ ಬೇಗಂ ಪ್ರಹ |
ಸ್ತನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲಮಂ ಕರುತ್ತಿಸುವುದುಂ ಕಾಲಾಹಿಮೊಲ್ ಕೊಂಡು ತೊ ||
ಟ್ಟನೆ ಬೆನ್ನಿಂ ಪೊಜಮಟ್ಟು ಪೋಗೆ ಸರಲಿಂ ಮುಂ ಪೋದುದಾಯುಃಪ್ರಭಂ |
ಜನಮೆಂದಂದಿದಿರಾಂಪರಾರ್ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಲೋಲನಂ ನೀಲನಂ || ೯೦ ||

ಅಂತು ಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರಸ್ತಮಿಸೆ—

ಕಂ || ಕಾವೆಂ ನಳನೀಳರ್ ಕೊಲೆ
ಸಾವ ದಶಾನನನ ಬಲಮನಿಂದಿಂಗಿಂಬಂ ||
ತಾವೃತ ಸಾಂಧ್ಯ ದ್ಯುತಿ ರಾ
ಜೀವ ಸಖಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯರೆದಂ || ೯೧ ||

ಅಂತು ನೇಸರ್ ಪಡುವುದುಮುಭಯ ಬಲಮಪಹಾರ ತೂರೈಮಂ ಪೊಯಿಸಿ
ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿಂಗಿ ಪೋಗಿ ಸಮರ ಪರಿಶ್ರಮಮನಾಜುಸುತ್ತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ಪುದು
ಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ || ನಳನೀಳರ್ ಭುಜ ವೀರೈಮಂ ಮೆಜೆದುದಂ ಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರ್ ದ್ವಿಷ |
ದ್ವಳಮಲ್ಲಾಡುವಿನಂ ಕರುತ್ತಿಱುದು ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರುತ್ಸಂಗ ಮಂ ||
ಗಳ ಪೀಠಸ್ಥಿತರಾದುದಂ ನೆರೆದು ಚಾತುರ್ದಂತಮುಂ ಕಾದಿ ಮ |
ಣ್ಮುಟಿಯಾದಂದಮುಮಂ ತಗುಳ್ಳು ಪೊಗಟುತ್ತಿರ್ದರ್ ಕೆಲರ್ ಖೇಚರರ್ || ೯೨ ||

ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ—

ಚ || ಕೆಲರ್ಗನುಲೇಪಮಂ ಕೆಲರ್ಗೆ ಭೂಷಣಮಂ ಕೆಲರ್ಗಾಯುಧಂಗಳಂ |
ಕೆಲರ್ಗೆ ತನುತ್ರಮಂ ಕೆಲರ್ಗೆ ವಾಜಿಗಳಂ ಕೆಲರ್ಗುನ್ಮದೇಭಮಂ ||
ಕೆಲರ್ಗೆ ವರೂಢಮಂ ತಡೆಯದಟ್ಟುವ ದಂದುಗದಿಂದಮಂದು ¹ಕಾ |
ಣಲೆ ಬೆಳಗಾದುದಿರ್ವಲದ ನಾಯಕರ್ಗಂ ಕದನಾನುರಾಗದಿಂ || ೯೩ ||

ಅನಂತರಂ—

ಕಂ || ಕದನ ರಸಾಸ್ವಾದನ ಲೋ
ಭದಿನೆರಡುಂ ಪಡೆಯುವೊಡನೆ ಪಾರ್ಥಿವರ್ಪುವೆ ||
ನ್ನುದಯಮನಾನಿಂ ತಡೆದಿ
ರ್ಪುದು ಪದನಲ್ತೆಂದು ದಿನಪನುದಯಂಗಿಯ್ದಂ || ೯೪ ||

ಚ || ಜವನಿಕೆಯಂ ನಿಶಾಚರ¹ ಕಬಂಧಮನಾಡಿಸಲಂಧಕಾರಮಂ ।
 ರವಿ ಕಳೆದಿಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕರಪಲ್ಲವದಿಂದುಷೆ ಪಿಂಗಿ ಪಣ್ಣಿ ಬಂ ॥
 ದುವು ಕರಿ ಕೇಳಿಬಂದುವು ಹಯಂ ರಣಭೂಮಿಗೆ ತೇರ್ ತೆರಳ್ಳು ಬಂ ।
 ದುವು ತಲಿಸಂದು ಬಂದುವು ಕಡಂಗಿ ಧನುರ್ಬಲಮಿವಲಂಗಳೊಳ್ ॥೯೫॥

ಅಂತು ಬಂದು ಕೈವೀಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಅಂತುಭಯ ಬಲದ ಚಾತು
 ದಂತಂ ಪೇಸೇಟಿ² ಕಾದಿ ದೆಸೆವಲಿಗುಡಲೆಂ ॥
 ದಂತಕ³ನಡುವುಟ್ಟಿಯನ
 ಟ್ಟಂತಿರೆ ಕಡಿಖಂಡಮಾಯ್ತು ರಣ ಮಂಡಲದೊಳ್ ॥ ೯೬ ॥

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಂಗ್ರಾಮ ರಸ ರಸಿಕರಾಗಿ—

ಕಂ || ಮಾರೀಚ ಸಿಂಹ ಕಟಿಗಳ್
 ಚಾರಣ ಶುಕ ಮಕರ ವಿಘ್ನ ಶರಪಂಜರ ಗಂ ॥
 ಭೀರ ಮದನಾಂಕುಶರ್ ಸಮ
 ರಾರಂಭದೊಳಿದರ್ಪರುಜಿದೆ ವಜ್ರಪ್ರಮುಖರ್ ॥ ೯೭ ॥

ಅಂತಿರ್ದ ಪೌಲಸ್ತ್ಯನ ಪದಿಂಬರ್ ಸಾಮಂತರೊಳಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ಸಾಮಂ
 ತರ್ ಸಂತಾಪನುಂ ಪ್ರಥಿತನುಂ ನಂದನನುಂ ಉದ್ಧತನುಂ ಮಹೋದಧಿಯುಂ
 ಉದ್ಧಾಮಕೀರ್ತಿಯುಂ ವಿಘಟನುಂ ಉದ್ಧಾಮನುಂ ಗಜನುಂ ದುರಿತಾಸ್ತ್ರನುಮೆಂಬ
 ಪದಿಂಬರುಮೋರೊರ್ವರಂ ಗಟಿಸನ್ನೆಗೆಯ್ದು ಕಾದುವಲ್ಲಿ—

ಕಂ || ಸಂತಾಪನಂ ವಿರೋಧಿಗೆ
 ಸಂತಾಪಮನುಂಟುವಾಟ್ಟಿ ಬಲ್ಲಾಳಂ ಕ ॥
 ಲ್ಪಾಂತ ಕೃತಾಂತನವೊಲ್ ಕೊಂ
 ದಂ ತಲ್ಲಳಿಪಂತು ಮಾರ್ಬಲಂ ಮಾರೀಚಂ ॥ ೯೮ ॥

ಉ || ರಾವಣಸೇನೆ ಬಾಜಿಸೆ ಜಯಾನಕಮಂ ರಘುರಾಮ ಸೇನೆಯೊಳ್ ।
 ತೀವೆ ಭಯಾನಕಂ ಗಗನ ಮಂಡಲಮಂ ನಿಜ ಚಾಪ ಟಂಕೈತಂ ॥
 ಮೂವಳಸಾಗೆ ಮುತ್ತಿ ಮಕರಂ ಬಡವಾಮುಖದನ್ನಮಪ್ಪ ಬಾ ।
 ಣಾವಳಿಯಿಂ ಮಹೋದಧಿಯ ಜೀವನಮಂ ತವುವನ್ನಮಾಂಟಿದಂ ॥ ೯೯ ॥

ಕಂ || ಉದ್ಧಾಮನ ಪಂದಲೆ ಪಟು
ದುದ್ದಂಪಾಟುವಿನಮಿಸುವುದುಂ ಗಂಭೀರಂ ||
ಬದ್ಧವಣದ ಪಟುಗಳ್ ಕೆವಿ
ಸದ್ಧಂಗಿಡೆ ಪೊಯ್ದುವಿಂದ್ರವೈರಿಯ ಪಡೆಯೊಳ್ || ೧೦೦ ||

ಸಿಂಹಕಟಿ ರಿಪು ಮದದ್ವಿಪ
ಸಿಂಹಂ ಪ್ರಥಿತನನಜೇಯ ಬಾಹಾಬಲನಂ ||
ಸಂಹರಿಸಿದಂ ದಶಾಸ್ಯನ
ಸಿಂಹಾಸಂದಿಯನಸಂಚಲಂಮಾಡುವವೋಲ್ || ೧೦೧ ||

ಅಂತು ನಿಜವರೂಢಿನಿಯ ನಾಲ್ವರುಂ ಮಹಾಸಾಮಂತರಂತಕ ಜಠರಾಗ್ನಿ
ಗಾಹುತಿಯಪ್ಪುದುಂ ಘೃತಾಹುತಿವಡೆದ ಹುತವಹನಂತುಟಿದ ಸಾಮಂತರತಿಕುಪಿತ
ರಾಗಿ ರಾವಣನ ವರೂಢಿನಿಯಂ ಗಟುಸನ್ನೆಗೆಯ್ದು ಲಯ ಸಮಯದ ಭೈರ
ವನ ಭೀಕರಾಕಾರಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಕಡುಕೆಯ್ದು ಕಾದುವಲ್ಲಿ—

ಮ||ಸ್ರ|| ಎರಡುಂ ತೇರೊಂದನೊಂದೆಯ್ದರೆ ನಡುಗೆ ನೆಲಂ ನೇಮಿ ಸಂಘಟ್ಟಿದಿಂದಂ |
ಬರದೊಳ್ ಮತ್ತೇಭ ಸಿಂಹ ಧ್ವಜಮಭಿನಯಮಂ ಬೀಜಿ ಕೋದಂಡ
ಟಂಕಾ ||

ರ ರವಂ ಕೈಗಣೈ ಸಾರ್ತಂದಿಸೆ ದಶಮುಖ ಸಾಮಂತನಂ ವಿಘ್ನನಂ ತೋ |
ಮರದಿಂದುದ್ಧಾಮನಿಟ್ಟಂ ಬಿಡೆ ಕಡುನೆಲನಂ ನಟ್ಟು ತೂಗಾಡುವನ್ನಂ || ೧೦೨ ||

ಕಂ || ಇಡೆ ವಜ್ರಿ ವಜ್ರ ಹತಿಯಿಂ
ಕೆಡೆದ ಕುಲಾಚಲದ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿಂದಂ ವಿಘ್ನಂ ||
ಕೆಡೆದಂ ತೋಮರ ಹತಿಯಿಂ
ದೊಡನುಣೈ ಜಯಾನಕ ಸ್ವನಂ ಕಪಿಬಲದೊಳ್ || ೧೦೩ ||

ದನುಜೇಂದ್ರನ ಸೇನೆಯ ವ
ಜ್ರನ ದೋರ್ದಂಡಂಗಳಂ ಕುಠಾರಾಯುಧದಿಂ ||
ಮನುಜೇಂದ್ರನ ಸೇನೆಯ ವಿಘ
ಟನಾಜಿಯೊಳ್ ಪೋಡುಗಾಱನಂತಿರೆ ತಲಾದಂ || ೧೦೪ ||

ಆ ರಣರಂಗದೊಳುನ್ನದ
ವಾರಣಮಜಗರಮನಿಕ್ಕುವಂತವಯವದಿಂ ||
ಚಾರಣನಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿದ
ನಾರಳವುಧ್ಧತನವಾರ್ಯ ಬಾಹಾವೀರ್ಯಂ || ೧೦೫ ||

ಕಂ || ಎಡೆವಲಿಗುಡಲೆಂದಂತಕ
 ನಡುವುಟ್ಟಿಯನಟ್ಟ ತೆಜದೆ ತಾರುಂತಟ್ಟಂ ||
 ಗೆಡೆದಿರೆ ರಣದೊಳ್ ಮತ್ತಂ
 ಕಡಿಖಂಡಮದಾಯ್ತು ನೋಡೆ ರಣಮಂಡಲದೊಳ್ || ೧೦೬ || *

ಶುಕನಂ ದುರಿತಾಸ್ತ್ರಂ ಕಿಂ
 ಶುಕ ವಿಟಪಿಯನಳುವ ದಾವ ಪಾವಕನಂತಂ ||
 ತಕ ಹೋಮಕುಂಡದೊಳ್ ನೂಂ
 ಕೆ ಕಂಡು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ರಾವಣನುರಿದಂ || ೧೦೭ ||

ಶರ ಪಂಜರನಂ ಯಮ ಕುಂ
 ಜರಕ್ಕೆ ಕಡಿಕೊಂಬುವಾಡಿ ಕಡಿಖಂಡಮೆನಲ್ ||
 ಕರನಾಳಿಂ ನಂದನನಾ
 ಜಿರಂಗದೊಳ್ ಪೊಯ್ಯೆ ಪೊಯ್ತು ವುತ್ಸವ ಪಟಹಂ || ೧೦೮ ||

ಗಜರಿಪು ನಖರ ಪ್ರಕರದೆ
 ಗಜಮಂ ಸೀಳ್ವೊಟ್ಟುವಂತೆ ಮದನಾಂಕುಶನಾ ||
 ತ್ಮಜಯಾಸಿಯಿಂದೆ ಕೊಂದಂ
 ಗಜನಂ ¹ ರಾವಣನ ಸೇನೆ ಸುಗಿದುಗಿವಿನೆಗಂ || ೧೦೯ ||

ಅಂತೆರಟ್ಟಲಮುಮೊಟ್ಟೆಜೆಗಿಡದೆ ತಳ್ತೆಜ್ಜು ಪಾಳಿಯನಸಕಟ್ಟುಯದಟ್ಟುಯೆ—

ಉ || ಚಂಡ ಸರಾಕ್ರಮರ್ ದನುಜ ನಾಯಕರುಂ ರಣ ರಾಗದಿಂ ಪ್ರಭಾ |
 ಮಂಡಲ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕರುಮೊರ್ವರೊಳೊರ್ವರಿದಿಚ್ಛುವಂದಮಂ ||
 ಕಂಡು ಕೃಪಾಳು ಮಾಣಿಸುವೆನಿಂದಿನ ಯುದ್ಧಮನೆಂಬ ಮಾಟಕ್ಕಿಯಿಂ |
 ಚಂಡಮರೀಚಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಪಯೋಧಿಯೊಳೊಯ್ಯನೆ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿದಂ || ೧೧೦ ||

ಅಂತು ನೇಸರ್ ಪಡುವುದುಂ—

ಕಂ || ಅಪಹಾರ ತೂರ್ಯಮಂ ಪೊಯಿ
 ಸಿ ಪಡೆಗಳೆರಡುಂ ರಣೋರ್ವಿಯಿಂದಂ ತಂತ ||
 ಮ್ಮ ಪುರಕ್ಕೆ ಪೋದುವಾನಕ
 ವಿಪುಲ ರವಂ ಗಗನ ವಿವರಮಂ ತೀವುವಿನಂ || ೧೧೧ ||

* ಈ ಪದ್ಯವು ಗ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. 1. ರಾಘವನ ಸೇನೆ ಸುಗಿದುಗುವಿನೆಗಂ. ಘ.

ಅಂತು ಬೀಡಿಗೆ ಪೋಗಿ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸಂರಂಭದೊಳುಭಯಬಲಮು ಮಿ
ರ್ಪಿನಂ—

ಕಂ || ಮತ್ಕುಲನ ವಿಜಯ ನಾಟ್ಯ ಚ
ಮತ್ಕೃತಿಯಂ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಳಂ ತಣಿಪುವೆನೆಂ ||
ಬುತ್ಯಂಠತೆಯಿಂದುದಯ ಕು
ಭೃತ್ಯೂಟಮನೇಜುದಂತಿರಿನನುದಯಿಸಿದಂ || ೧೧೨ ||

ಅಂತು ದಿನಪೋದಯಮಪ್ಪುದುಂ ಪೂರ್ವಕ್ರಮದೊಳುಭಯ ವಾಹಿನಿಯುಂ
ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲುದುಂ ದಶಾನನ ಸೇನಾಪತಿಗಳಪ್ಪ ಕುಂಭ ನಿಕುಂಭ
ಶಂಭು ಸ್ವಯಂಭು ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ಕುಂಡಲ ಹಲಾಹಲ ಪುಷ್ಪಚೂಲ ಧೂಮ
ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಧ್ಯಾಕ್ಷ ಬಿಂದುಮಾಲಿ ಭೀಮ ಭೀಷಣ ಧವಳಕೀರ್ತಿ ವಿಕ್ರಮ ವಿದ್ಯು
ಜ್ವಿಹ್ವ ಸೌಮ್ಯಾನನ ಶಾರ್ದೂಲ ಪ್ರಮುಖರನೇಕರೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲುದುಂ—

ಕಂ || ಮನುವಂಶ ಲಲಾಮನ ರಾ
ಮನ ಮುಂದೆ ಪೊಡಪುರ್ದೋರ್ಪ ಸೈವೆಮಗಾದ ||
ತ್ತೈನುತುಂ ಖೇಚರ ವಲ್ಲಭ
ರನೇಕರೊದವಿದ ರಣಾನುರಾಗದಿನಿರ್ಬರ || ೧೧೩ ||

ಅಂತುಗಾತ್ರ ರಾಘವನೊಳ್ ಮಿತ್ರಭಾವದಿಂ ಕೂಡಿದ ವಿದ್ಯಾಧರರಪ್ಪ
ಚಂದ್ರಾಭ ಚಂದ್ರಮಾಲಿ ರತಿವರ್ಧನ ಸಿಂಹರಥ ಮೇಘವಾಹನ ಭೀಮ¹ರವ ಕುಮು
ದಾವರ್ತ ಸುಷೇಣ ಜಯಮಿತ್ರ ಮಾನಾರ್ಹ ಮಹೇಂದ್ರ ಮೇಘಪರ್ವತ ಸರ್ವಪ್ರಿಯ
ತರಂಗ ತರಲ ಚಪಲಾವೇಗ ವಿದ್ಯುತ್ಪರ್ಣ ಜಯ ವಿಜಯರೆಂಬ ರಣಪ್ರಣಯಿಗಳ್
ತನುತನುಗೆ ಸಮ ಕಕ್ಷರಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರ ಪ್ರತಿನಾಯಕರೋರೊರ್ವರೊಳಗುವು
ಮದ್ಭತಮುನಾಗೆ ಕಾದುವಲ್ಲಿ—

ಚ || ಉಡಿವ ರಥಂಗಳಿಂ ಮಡಿವ ವಾಜಿಗಳಿಂ ಕಡಿಖಂಡಮಪ್ಪೆರ |
ಛಿಡೆಯ ಪದಾತಿಯಿಂ ಕೆಡೆವ ವಾರಣದಿಂ ಕುಣಿವಟ್ಟಿಗಾರ್ವ ಬೊ ||
ಬ್ಬಿಡುವ ಮರುಳ್ಳಳಿಂ ಪರಿವ ಲೋಹಿತದಿಂ ಪರಿದಂಬರಕ್ಕೆ ಧಿಂ |
ಕಿಡುವ ತಿರಂಗಳಿಂದತಿ ಭಯಂಕರಮಾದುದು ಸಂಗರಾಂಗಣಂ || ೧೧೪ ||

ಕಂ || ಪಲವುಂ ದಿನಮಿಂತೆರಡುಂ
ಬಲದ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮರ್ ಕಾದಿ ಮನೋ ||

ಬಲದ ಭುಜಬಲದ ವಿದ್ಯಾ
ಬಲದಳವಂ ನೆಜ್ಜಿಯೆ ಮೆಜ್ಜಿದು ಮುಣ್ಣುಲಾಯಾದರ್ || ೧೧೫ ||

ಅಂತವರನುದಿನಮನುವರದೊಳಣ್ಣೆ ಕಾದುತ್ತುಮಿದೊರ್ಂದು ದಿವಸಂ—

ಕಂ || ದಾವ ದಹನಕ್ಕೆ ವನ್ಯ ಮೃ
ಗಾವಲಿ ಬೆಂಗುಡುವ ಮಾಪ್ಪಿಯಿಂ ಬೆಂಗುಡೆ ಸು ||
ಗ್ರೀವನ ಪಡೆ ಸೆಡೆದು ದಶ
ಗ್ರೀವನ ಪೆರ್ವಡೆಗಗುವುರ್ವಡೆದುದು ಸಮರಂ || ೧೧೬ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ನಿಜ ವರೂಢಿನಿಯಂ ಪೆಜಿಗಿಕ್ಕಿ—

ಕಂ || ತ್ರಿಪತಾಕೆ ನಿಟಲ ತಟದೊಳ್
ಕಪಿಧ್ವಜಂ ಗಗನ ತಲದೊಳರ್ವಿಸೆ ಕಿಷ್ಕಿಂ ||
ಧ ಪುರಾಧಿಪನುಜದಿಱುಯಲ್
ವಿಪಕ್ಷಮಂ ರಥಮನೇಱುದಂ ಸುಗ್ರೀವಂ || ೧೧೭ ||

ಅಂತು ರಥಾರೂಢನಾಗಿ ಕಾದಲ್ ಕಡಂಗಿ ಬರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಬಾರಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನನು
ಗ್ರಾರಾತಿ ಬಲಕ್ಕೆ ಲಯಮನೊಡರಿಪ ಬಗೆಯಿಂ ||
ಮಾರುತಿ ಕರಿಯಿಂ ಪೂಡಿದ
ತೇರಂ ಜವನೇಱುವಂತಿರೇಱುದನಾಗಳ್ || ೧೧೮ ||

ದ್ರ||ವಿ|| ಮಿಳಿದುರ್ ಮಿಳ್ಳಿಸೆ ವಾನರ ಕೇತನಂ |
ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಮಾರಿಯ ಮೂರಿಯಂ ||
ತಳೆದು ಮಾರುತಿ ಯೇಱುದ ತೇರದೇಂ |
ತಳದುರ್ದೋ ಧರೆ ಕಂಪಿಸುವನ್ನೆಗಂ || ೧೧೯ ||

ಅಂತು ತಳದುರ್ ಪವಮಾನ ತನೂಭವಂ ಮನಃಪವನ ವೇಗದಿಂ ಕುಂಭ
ಕರ್ಣನ ತನೂಭವರಪ್ಪ ಮಾಲಿ ಜಂಬುಮಾಲಿಗಳ ಬಲಮನಳಜಿ ತಾಗುವುದುಂ--

ಶಾ || ಜ್ಯಾ ರಾವಕ್ಕಗಿದಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳಿ ದಿಗಿಭಂ ಕೋದಂಡದೊಳ್ ಪೂಡಿಕೊಂ |
ಡಾರುತ್ತುಂ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸೆ ಹನೂಮಂತಂ ದ್ವಿಷತ್ಸೇನೆಯೊಳ್ ||

ಪೇರಾಳುಂ ತುರಗಂ^೧ಗಳುಂ ರಥಮುಮುನ್ಮತ್ತೇಭಮುಂ ಬಿಟ್ಟುವಾರ್ |
ವೀರಾಗ್ರೇಸರನಪ್ಪ ಮಾರುತಿಯ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯಾಚರ್ವರ್ || ೧೨೦ ||

ಮ || ಪವಮಾನ ಪ್ರಿಯನಂದನಂ ಚರಮ ದೇಹಂ ದೇಹಮಂ ಕೈದುಮು |
ಚ್ಛವು ವಿಡ್ಯಾಪರಮೇಶ್ವರಂ ಗಜ ರಥಾರೂಢಂ ಮಹಾ ಧನ್ವಿ ಕಾ ||
ದುವರಾರಾತನನಂಶವೀರೈನಿದಿರೊಳ್ ಮಾಲಾಂಪುದುಂ ಕೊಂದನಾ |
ಹವದೊಳ್ ಮಾಲಿಯ ಜಂಬುವಾಲಿಯ ಮಹಾ ಸಾಮಂತ ಸಂದೋಹ
ಮಂ || ೧೨೧ ||

ಕಂ || ^೨ಜವನೆರ್ದೆ ಬಿರ್ಚಿದುದೆನೆ ದಾ
ನವ ಸೇನೆಗೆ ವಿಲಯ ಸಮಯಮಿಾ ಸಮಯದೆ ಸಂ ||
ಭವಿಸಿದುದೆನೆ ತವೆ ಕೊಂದಂ
ಪವಮಾನ ಸುತಂಗೆ ಸಂಗರಕ್ಕಿದಿರುಂಟೇ || ೧೨೨ ||

ಅಂತು ಜಯಜಯಾರಾವದೊಡನೆ ಜಯಜಾಯಾ ರಮಣನಪ್ಪ ಮಾರುತಿ
ನಿಜ ನಿಶಿತ ಶರಾಸಾರದಿಂ ತನ್ನ ಸೇನಾ ಕೃಶಾನು ಜ್ವಾಲಾ ಕಲಾಪಮನದಿರ್ಪೆ ವಿಲಯ
ಸಮಯ ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಮಾಲಿ ತಿಣ್ಣಮುರಿದು ನಿಜ ವರೂಢಮಂ ಮಾರುತಿಯ
ರಥಕ್ಕೆ ಸೈತುವರಿಯಿಸೆ—

ಕಂ || ಬಿಸಿಲೆಸಕಂಗಿಡೆ ಕಟ್ಟಲೆ
ಪಸರಿಸೆ ಮಾರುತಿಯ ತೇರ ಗಜ ಮಸ್ತಕದಿಂ ||
ಪೊಸಮುತ್ತುಗಳುಗೆ ಕೈಮಿಗೆ
ಬಿಸುನೆತ್ತರ್ ಮಾಲಿ ಕಜಿದನಂಬಿನ ಮಲೆಯಂ || ೧೨೩ ||

ಅಂತು ಮಾರುತಿಯ ರಥಮಂ ಮಿಸುಕಲೀಯದಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಸ್ಯಂದನ ಬಂಧನಮಂ ಮಾ
ಟ್ಟಿಂ ದಲಿವಂ ನಮಗಮೆಂದು ಮಾರುತಿ ಮುಳಿದಂ ||
ಬಿಂದಂ ಖಂಡಿಸಿ ಪೆಱ
ತೊಂದಂಬಿಂದವನ ತಲೆಯುಮಂ ಪಱಿಯೆಚ್ಚಂ || ೧೨೪ ||

ಅಂತು ಮಾಲಿಯ ತಲೆ ಪಱಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಟ್ಟುದುಂ—

ಪೃಥ್ವಿ||ನಿಜಾಗ್ರಜನ ಸಾವು ಬೇವಸಮನಗ್ಗಳಂ ಮಾಟ್ಟಿದುಂ |
ಗಜಾರಿ ಘನ ಗರ್ಜನಕ್ಕೆ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಮೆಲ್ಲಾಯ್ವವೋ ||

ಲಜೇಯಬಲ ಜಂಬುವಾಲಿ ಗದೆಗೊಂಡು ಮೇಲ್ಪಾಯ್ವುದುಂ ।

ಭುಜಾಸಿಯೊಳೆ ¹ಕೊಂದನಂದವನುಮಂ ಮರುನ್ನಂದನಂ || ೧೨೫ ||

ಅಂತು ಜಂಬುವಾಲಿಯಂ ಕೊಂದು ಮುಂದೆ ಧವಳ ಭತ್ರ ಚಾಮರ ಪಾಳಿ
ಧ್ವಜ ಶಂಖ ಕಾಹಳ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನೆಗಳ್ಳೆರಸು ಹಸ್ತಶ್ವ ರಥ ಪದಾತಿ ಬಲದಿಂ
ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜರಿಂ ಪರಿವೃತನಾಗಿದರ್ ದಶಮುಖನಂ ವಲಿಮುಖ ಧ್ವಜಂ
ಕಂಡು—

ಕಂ || ದೊರೆನೆತ್ತ ಸಮರವಿಾಗಳ್

ದೊರೆಕೊಂಡತ್ತೆಂದು ತನ್ನ ರಥಮಂ ಲಂಕೇ ||

ಶ್ವರನಿರ್ದೋಡ್ಡಣದತ್ತಲ್

ಪರಿಯಿಸಿದನಿದೇಂ ²ಪ್ರತಾಪಿಯೋ ಪವನಸುತಂ || ೧೨೬ ||

ಅಂತು ಪರಿಯಿಸೆ ರಕ್ಕಸವಡೆ ತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ತಲ್ಲಳಿಸುವಂತೊಟ್ಟಿಸಿ ಕಾದು
ತ್ತುಂ ಬರ್ಪ ವಲಿಮುಖ ಧ್ವಜನಂ ದಶಮುಖಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು ಕಾದಲ್
ಬಗೆಯೆ ಮಯ ತನೂಜರಪ್ಪ ಮಹೋದರ ವಜ್ರೋದರರ್ ದಶಾಸ್ಥನ ಸ್ಯಂದನ
ಕೃಡ್ಡಂಬಂದು ಕಾಳೆಗಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮಹೋದರನಂಗದನೊಳಂ ವಜ್ರೋದರಂ
ಹನುಮಂತನೊಳಂ ಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ ಪಿರಿದುಪೊಟ್ಟಿ ಕಾದೆ—

ಕಂ || ಅಂಗದನ ಕಣೆ ಮಹೋದರ

ನಂಗದ ಲೋಹಿತಮನೀಂಟೆ ಪಿಂಗಿ ದಶ ಪ್ರಾ ||

ಣಂಗಳುಮೇಂ ಪಡೆದನೊ ದಿವಿ

ಜಾಂಗನೆಯರ ಪೀವರ ಸ್ತನಾಲಿಂಗನಮಂ || ೧೨೭ ||

ಅಂತು ಮಹೋದರನಂ ಯಮೋದರಮನಂಗದಂ ಪುಗಿಸೆ ತಾನುಮತಿ
ಕುಸಿತನಾಗಿ—

ಮ||ಸ್ರ||ತಿರುವಾಯೊಳ್ ತೊಟ್ಟು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮನಿಸೆ ಹನುಮಂ ಸಾಯಕಂ ನಾಂಟೆ
ವಜ್ರೋ |

ದರ ವಕ್ರೋಭಾಗಮಂ ಬೆಂಗಲಗುಬಳೆಯೆ ಕರ್ಣೆತ್ತರಿರ್ಮೆಯೊಳಂ ಪಾ ||

ಯ್ತರೆ ಜೀವಂಬಿಟ್ಟು ಬಾಯಂ ನಯನ ಯುಗಳಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ವೆಟ್ಟು
ಬೀಟ್ಟುಂ |

ತಿರೆ ಬಿಟ್ಟುಂ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ರಾವಣಭುಜ ವಿಜಯಶ್ರೀಯುಮಲ್ಲಾಡು

ವನ್ನಂ || ೧೨೮ ||

ಅಂತು ವಜ್ರೋದರಂ ಸುರ ಸುಂದರೀ ವಿಮಾನೋದರಮನಲಂಕರಿಸೆ—

ಕಂ || ದವ ದಹನಂ ಕಾನನಮಂ

ತವಿಪಂತಿರೆ ಬಾಡವಾನಲಂ ವಾರಿಧಿಯಂ ||

ತವಿಪಂತಿರೆ ಪವನ ಸುತಂ

ತವಿಸಿದನಗಣಿತಮೆನಿಪ್ಪ ದಾನವ ಬಲಮಂ

|| ೧೨೯ ||

ಅಣುವನ ¹ಕೂರ್ಗಣಿಗಳ್ ನಡೆ

ಪೆಣಮಯಮಾದತ್ತು ಮೇಷಿ ಪವಣಿಲ್ಲದ ರಾ ||

ವಣವಡೆ ಪರ್ವದ ಮರ್ವಾ

ಕ್ಷಣದೊಳೆ ಕಿಡುವಂತೆ ಚಂಡಕರ ಕರ ಹತಿಯಿಂ

|| ೧೩೦ ||

ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳಂ ಗೆಲೆ

ದಿವ್ಯಾಯುಧಮಸುರವಡೆಯನನಿಲ ತನೂಜಂ ||

ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯಮೆಚ್ಚು ರ

ಣ ವ್ಯಸನಿ ಪಿಶಾಚವಡೆಗೆ ಬಾಣಸುಗೆಯ್ತುಂ

|| ೧೩೧ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಉ || ಮಾಲಿಗೆ ಜಂಬುಮಾಲಿಗೆ ಮರುತ್ತನಯಂ ಕುಡೆ ಯುದ್ಧದೊಳ್ ಕೃತಾಂ |

ತಾಲಯಮಂ ನಿಜಾತ್ಮಜರ ಸಾವಿನೊಳುತ್ಕಟಮಾಗೆ ಶೋಕಮು ||

ನ್ಮಿಲಿಸೆ ಕೋಪವಾ ಪ್ರಳಯ ಭೈರವನಂತಿರೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನಾ |

ಭೀಲಮನೆತ್ತಿ ಪೊತ್ತು ನಡೆದಂ ಕದನಕ್ಕಿದಿರಂ ತ್ರಿಶೂಲಮಂ

|| ೧೩೨ ||

ಅಂತು ಕಡಂಗಿ ಬರ್ಪ ಕುಂಭಕರ್ಣನಂ ಕಂಡು ಮಾರುತಿಯಂ ವೆಳಗಿಕ್ಕಿ
ರಘುವೀರನ ಬಲದ ಮಹಾಸಾಮಂತರ್ ಚಂಡನುಂ ಶಶಿಮಂಡಲನುಂ ಬಲಿಯುಂ
ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲರುಮಡ್ಡಂಬಂದು ತನ್ನ ಬಲಮನಳಿ ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ ಕುಂಭ
ಕರ್ಣನತಿ ಕುಸಿತನಾಗಿ ಬೇಗಂ ಪ್ರಕ್ಷೋಭಣ ವಿದ್ಯಾ ಶರದಿಂ ಕಪಿಧ್ವಜರ ಧ್ವಜನಿ
ಮೆಯ್ಯಿಲಾಯದೊಲಗುವಂತು ಮಾಲ್ಪಿದುಂ ನಿದ್ರಾಪ್ರಬೋಧಿನಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಬಾಣ
ದಿಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಹನುಮಂಮೊದಲಾಗೆ ಮಿಕ್ಕ ನಾಯಕರ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರೆಯಂ ಕಳೆವುದು
ಮನಿಬರುಂ ರಕ್ಕಸವಡೆ ಬಿಂಗುಡೆ ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು—

ಕಂ || ಚಳಿಯಿಸಲಮರಾಚಲಮಂ

ತುಳುಂಕಲಂಭೋನಿಧಾನಮಂ ದಿನಕೃನ್ಮಂ ||

ಡಳಮನಿಳಿಗಿಲಿಪಲೆಂದಾ

ಜಿ ಲಂಪಟಂ ದೆಸೆಗೆ ಮಸಗಿದಂ ದನುಜೇಂದ್ರಂ

|| ೧೩೩ ||

ಅಂತು ದಶಗ್ರೀವಂ ಸುಗ್ರೀವನ ಕಂಠಕಂದಳಮಂ ಚಂಡ ಪರಶುಮಿಂ ಖಂಡಿ
ಸಲುಂ ಪವಮಾನ ತನೂಭವನ ಪ್ರಾಣಪವಮಾನನಂ ಬಾಹು ರಾಹುಗಾಹಾರಮಿಕ್ಕ
ಲುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ಮಂಡಲಾಗ್ರಮಂ ಚಂದ್ರಹಾಸ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲದಿಂ ಹತ
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂವಾಡಲುಂ ನಳನ ಕೋಪಾನಲನಂ ಖಡ್ಗಧಾರಾ ಜಲದಿಂ ನಂದಿ
ಸಲುಂ ನೀಲನ ನೀಲ ಲೋಹಿತದಿಂ ಭೂತಗಣಮಂ ತಣಿಪಲುಮುತ್ಕಂಠನಾಗಿ ನಿಜ
ವರೂಢಮಂ ರಿಪುವರೂಢಿನಿಗೆ ಪರಿಯಿಸಲೊಡರಿಸುವುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್
ಮಂಡೋದರೀ ಜಠರ ಜಾಹ್ನವೀ ವಿಕಸಿತಾರವಿಂದಂ ತಂದೆಯ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ
ನೋಡಿ ನಿಟಲ ತಟ ಘಟಿತ ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿ ಪುಟಂ—

ಕಂ || ತ್ರಿ ಪತಾಕೆ ನಿನ್ನ ನಿಟಲದೊ

ಳಪಾಂಗದೊಳ್ ಕೆಂಪು ಸಮನಿಪನ್ನೆವರಂ ಸೈ ||

ರಿಪುದೆ ವಲಮೆನಗೆ ಬನ್ನಂ

ನೃಪೇಂದ್ರ ಬನ್ನಕ್ಕೆ ಜೇಜಿ ಕೋಡೆರಡೊಳವೇ

|| ೧೩೪ ||

ಉ || ನೀಂಬರೆಗಂ ಕಪಿಧ್ವಜರಸಾಧ್ಯರೆ ನಿನ್ನೊಳಿದಿಚ್ಛುವನ್ನನಾ |

ವಂ ಜೆಸಸೆನ್ನನಂಜೆದೊಡವಂದಿರ ಬಾಬ್ಬಲೆದಂದಪೆಂ ರಣಾ ||

ಡಂಬರದಿಂದಮಂಜದೊಡೆ ಪಂದಲೆದಂದಪೆನೆಂದು ಪೂಣ್ಣ ಶೌ |

ರತ್ನಾಂಬುಧಿ ಬೇಡಿದಂ ಬೆಸನನಿಂದಗಿ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ

|| ೧೩೫ ||

ಅಂತು ತಂದೆಯಂ ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು—

ಕಂ || ಗಿರಿಗಳೆ ಪರಮಾಣುಗಳೆನೆ

ಸರೋಜ ಭವನೀ ಕರೀಂದ್ರಮಂ ಮಾಡಿದನೆಂ ||

ದಿರದದಜ ಕಾಯ ಬಲಮಂ

ನಿರೂಪಿಸಲ್ ನಾಗರಾಜನುಂ ನೆಜೆದಪನೇ

|| ೧೩೬ ||

ಎಂಬಿನಮಗುವುರ್ವೆತ್ತುದಂ ತೈಲೋಕ್ಯಕಂಟಕಮೆಂಬಾನೆಯನೇಜಿ ಪ್ರಳಯ
ಪ್ರಕ್ಷೋಭಮಾದಂತೆ ಮುಳಿದು ಬರೆ ವಾನರಬಲಂ ದೋರ್ವಲಮನುಟಿದು

ಪೆಳಿಜಿ ಸುಗ್ರೀವನುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನುಮಿದಿರ್ಚಲ್ ನೆಜಿಡು ನಿಲ್ಲುದುಮವರ
ನಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಕಪಿ ವಂಶಕ್ಕೆ ನಿಸರ್ಗಂ

ಚಪಲತೆ ಖಚರೇಂದ್ರನಸ್ಪ ದಶಕಂಠನ ಪಾ ||

ದ ಪಯೋಜ ಸೇವೆಯಂ ಬಿ

ಟ್ಟು ಪಶುವೆ ನೀಂ ಭೂಚರಂಗಿ ಕಿಂಕರನಾದೈ

|| ೧೩೭ ||

ನಿನ್ನಿಂಬನಜಾಯದಾಜಿಯೊ

ಳೆನ್ನೊಡನೆ ಪೊಣರ್ಕ್ಕೆ¹ಗೆಂದು ಬಂದಪೆ ಮುಳಿದಾಂ ||

ನಿನ್ನಂ ಕೊಲ್ವಿಡೆಯೊಳ್ ಕಾ

ವನ್ನರ್ ಕೈಕೊಂಡು ಭೂಮಿ ಗೋಚರರೊಳರೇ

|| ೧೩೮ ||

ಎನೆ ಮುಳಿದು—

ಕಂ || ಕಾಳೆಗಮನುಟಿದು ಪೆಂಡಿ

ಗಾಳೆಗಮಂ ಮಾಪ್ಪಿ ಗಂಡುವಾತುಳ್ಳೊಡೆ ಕೂ ||

ವಾಳ ಮಸೆದೋರ್ಪುದೆನಗೆಂ

ದೇಳಿಸಿದಂ ದನುಜತನುಜನಂ ಸುಗ್ರೀವಂ

|| ೧೩೯ ||

ಅಂತವರಿವರುಮೋರೊರ್ವರಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಕಾದುತಿರ್ದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಜನಕಾತ್ಮಜನೊಳ್ ದಶಮುಖ

ತನೂಭವಂ ಮೇಘವಾಹನಂ ಬಿಲ್ವೊಯ್ತಂ ||

ಬಿನ ಮುಟಿಯಂ ಲಯಸಮಯದ

ಘನಾಘನಂ ಕಜಿವ ಮಾಪ್ಪಿಯಿಂದಂ ಕಜಿದಂ

|| ೧೪೦ ||

ಅವನೆಚ್ಚೆಂಬುಗಳಂ ಚಂ

ಡವಿಕ್ರಮಂ ಮಂಡಲಾಗ್ರದಿಂ ಖಂಡಿಸಿದಂ ||

ಬವರದೊಳಿರಾಂಸವರಾ

ರವಾರ್ಯ ಭುಜವೀರ್ಯನಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂ

|| ೧೪೧ ||

ಅಂತು ನಿಜ ನಿಶಾತ ಶರ ಸಂಘಾತಮಂ ಖಂಡಿಸೆ ಮೇಘವಾಹನನಗ್ನಿಬಾಣ
ದಿಂದಿಸುವುದುಮದಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಕಡಿಯೆ ಕಡುಮುಳಿದು—

ಚ || ತಿರುವಿನೊಳಿಟ್ಟು ಕೂರ್ಗಣಗಳಂ ಧನುವಂ ಪೊಳಿಮುಯ್ಯನೆಯ್ದುವಂ |
 ತಿರೆ ತೆಗೆದಪ್ಪವಿದೈಗಿವನೊಳ್ಳೊರೆಯಾರನೆ ಮೇಘವಾಹನಂ ||
 ತುರಗಮನೆಚ್ಚು ಸಾರಧಿಯನೆಚ್ಚು ಪತಾಕೆಯನೆಚ್ಚು ಬಿಲ್ಲನೆ |
 ಚ್ಚು ರಥಮನೆಚ್ಚು ಪರ್ಚುಪಱಿಮಾಡಿದನಾ ಜನಕಾತ್ಮಜಾತನಂ || ೧೪೨ ||

ಅಂತು ವಿರಥನಂ ಮಾಡಿ—

ಕಂ || ದನುಜ ಸುತಂ ಪನ್ನಗಶರ
 ದಿನಿಸುವುದುಂ ಜನಕಸುತನನದು ಪೆಣೆದಹಿಬಂ ||
 ಧನದಿಂ ಪೊಡರ್ಪುಗುಂದಿಸೆ
 ತನುವಂ ಮಱಿದಿಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಂ || ೧೪೩ ||

ಅಂತತಿ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಮೂರ್ಛಿತನಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲಿಂದ್ರ
 ಜಿತ್ಕುನಾರಂ ಸುಗ್ರೀವನಂ ವಿರಥನಂ ಮಾಡಿ ಪನ್ನಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸುವುದುಂ—

ಉ || ಕಾಲಡಿಯಿಂ ಕೊರಲ್ವರೆಗಮಿಂದಗಿಯೆಚ್ಚು ಫಣೇಂದ್ರ ಸಾಯಕಂ |
 ಕೀಲಿಸಿದಂತೆವೊಲ್ ಬಿಗಿಯೆ ಸುತ್ತುವುದುಂ ಬಸಮುತ್ತು ಮುಚ್ಚೆ ಕ ||
 ಣ್ಣಾಲಿಗಳಿಚ್ಚೆಗೆಟ್ಟು ಕಪಿಕೇತನನಾಗಳೆ ಮುಚ್ಚೆವೋಗೆ ಶ |
 ಕ್ರಾಲಯಮಂ ಪಳಂಚಿದುದು ದಾನವಸೈನ್ಯ ಜಯಾನಕ ಸ್ವನಂ || ೧೪೪ ||

ಮತ್ತಿತ್ತಲೊಂದು ಮೊನೆಯೊಳ್—

ಕಂ || ಮಾಯಾ ಯುದ್ಧದೊಳಂ ದಿ
 ವ್ಯಾಯುಧ ಯುದ್ಧದೊಳಮಧಿಕ ಬಲರುಭಯ ಬಲಂ ||
 ಜೀಯೆಂಬಿನೆಗಂ ಕಾದಿದ
 ರಾಯತಿ ನಿಲೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನುಂ ಮಾರುತಿಯುಂ || ೧೪೫ ||

ರಣಕರ್ಕಶನಸುರ ಕುಲಾ
 ಗ್ರಣಿ ವಿರಥಮಾಡಿ ವೀರನಂ ಖಚರ ಕುಲಾ ||
 ಗ್ರಣಿಯನವಯವದೊಳಣುವನ
 ನಣುವಂ ಪಿಡಿವಂತೆ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ ಪಿಡಿದಂ || ೧೪೬ ||

ಚ || ಅಮಿತ ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರಥಿತರಪ್ಪ ಕಪಿಧ್ವಜರುಂ ವಿಯಚ್ಚರ |
 ಪ್ರಮುಖರುಮೆಯ್ದಿದರ್ ನೆರೆದು ರಾವಣ ಸೇನೆಯೊಳಣ್ಮೆ ಕಾದಿ ಭಂ ||

ಗಮನಿದು ತಕ್ಕುದನ್ಯರ¹ವಶರ್ ದಶಕಂಧರನಂ ದಶಾಸ್ಯ ಸೈ ।

ನ್ಯಮನುಜದಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ವೆಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂಬುದೊ ರಾಮನೆಂಬುದೋ ॥ ೧೪೭ ॥

ಅಂತಿಂದಗಿ ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣರಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಹನು
ಮತ್ಸ್ಯಮುಖ ಮುಖ್ಯನಾಯಕರ್ಕಳುಂ ನಾಗಪಾಶವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಕಟ್ಟುವಡೆದು ಪಟ್ಟಿ
ಪುರ್ದುಂ—

ಕಂ ॥ ಅವರಘವಟ್ಟಿರವಂ ತಿಳಿ

ದು ವಿಭೀಷಣನಜುಸಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರ್ಗೆ ॥

ನ್ನ ವರೂಢಿನಿಯಂ ಕೊಂಡ

ನ್ನವರಂ ನೀಮಿಪುರ್ದವರನೀಗಳೆ ತರ್ಪೆಂ

॥ ೧೪೮ ॥

ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ತು ವಿಭೀಷಣಂ ರಣ ರಸಿಕನಾಗಿ ಪೋಪುದುಮಂಗದಂ
ತಾನುಮೊಡನೆ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸಂರಂಭಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ತು ಕುಂಭಕರ್ಣನಂ ಮುಟ್ಟಿ
ವಂದು—

ಕಂ ॥ ಸಂಗರದೊಳ್ ಕುಡುವೆಂ ದೋ

ಭಂಗಮನಾವಂಗಮೆಂದು ಕಲುಷಾನಲನಿಂ ॥

ದಂಗದನಂಗೀಕರಿಸಿದ

ನಂಗಾರಮನುಗುಟ್ಟು ಕಾರ ಸಿಡಿಲ ಪೊಡರ್ಪಂ

॥ ೧೪೯ ॥

ಅಂತು ಮಾಮಸಕಂಗೊಂಡು ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಸಾಧಾರಣಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ
ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ ಕಾದಿ—

ಕಂ ॥ ಶರಭಂ ಪಿಡಿದ ಮೃಗಾಧೀ

ಶ್ವರನಂ ಭೇರುಂಡನೆಜಿದುಕೊಳ್ಳಂತೆ ನಿಶಾ ॥

ಚರ ಕರದಿನಂಗದಂ ಸಂ

ಗರ ರಂಗದೊಳೆಜಿದುಕೊಂಡನನಿಲಾತ್ಮಜನಂ

॥ ೧೫೦ ॥

ಗೆಲೆ ಕಾದಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನ

ನಲಂಘ್ಯಬಲನಂಗದಂ ಜಯಶ್ರೀ ನಿಲಯಂ ॥

ಜಲದ ಪಥಕ್ಕೊಗೆದಾ ಕ್ಷಣ

ದೊಳೆ ಮಾರುತಿವೆರಸು ರಘುಜನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಂ

॥ ೧೫೧ ॥

ಇತ್ತಲಾ ವಿಭೀಷಣನಿಂದಗಿ ಮೇಘವಾಹನರೊಳಾಹವಕ್ಕೊಡರ್ಚುವುದುಮವ
ರೆಮ್ಮ ಕಿಞ್ಜಯಮ್ಮನೊಳ್ ಕಾದುವುದು ತಕ್ಕುದಲ್ತು ಪಿಂಗಿ ಭಂಗಮಿಲ್ಲೆಂದು ಕೈದು
ಗೆಯ್ಯದುಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ದು ತೊಲಗಿ ಪೋಗೆ ಮುಟ್ಟಿವೋಗಿ ವಿಭೀಷಣಂ ಪನ್ನಗಶರ
ವೇಷ್ಟಿತರಾಗಿದ್ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲರಂ ಕಂಡೇನುಂಗೆಯ್ಯಲಞ್ಜಯದೆ
ಸಂಭ್ರಮ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ—

ಕಂ || ಏನುಚಿತಮೆನಗೆ ರಘುಕುಲ

ಹಾನಿಯನೀಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದು ಕಡುವೇಗದಿನು ||

ತ್ತಾನಪದಂ ಪೋಪಂತಿರೆ

ಭಾನು ಬಿಸಿಲ್ ಮಸುಟಿ ಪೊಕ್ಕನಪರಾರ್ಥವಮಂ

|| ೧೫೭ ||

ಅಂತು ನೇಸರ್ಪಡುವುದುಂ ದಶಾಸ್ಯನಪಹಾರ ತೂರ್ಯಮಂ ಪ್ರಯಿಸಿ
ಬೀಡಿಗೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮುಕುಲಿತಾಂಜಲಿ

ರಾಮಂಗಿಂತೆಂದನಿವರ್ಗಿ ಪನ್ನಗಶರ¹ಮೂ ||

ರ್ಭಾ ಮುದ್ರಾಚ್ಛೇದನದಿಂ

ಕ್ಷೇಮಮನೊಡರಿಸುವುಪಾಯಮಾವುದು ಬೆಸಸಿಂ

|| ೧೫೮ ||

ಎನೆ ದಾಶರಥಿ ದಶನಕಾಂತಿ ನಿರ್ವಿಷೀಕರಣ ಮಣಿ ಮಯೂಖದಂತೆ ನಿಮಿ
ರ್ವನೆಗಮಿಂತೆಂದಂ—

ದ್ರು || ವಿ || ಇವರುಪದ್ರವಮಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿಂ |

ತವಿಸುಗುಂ ನೆನೆ ಮುಂ ಬರಮಿತ್ತನಂ ||

ದಿವಿಜನಂ ಪೆಜಿತೇನೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ |

ಸವಿನಯಂ ನೆನೆದಂ ಬರಮಿತ್ತನಂ

|| ೧೫೯ ||

ಕಂ || ನೆನೆವುದುಮಾಸನ ಕಂಪಂ

ಜನಿಯಿಸಿದತ್ತಾಗಳಾ ಮಹಾಲೋಚನನೆಂ ||

ಬ ನಿಲಿಂಪಂಗೆನೆ ರಘುವೀ

ರನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನ ಸೈಪು ಸಾಧಾರಣಮೇ

|| ೧೬೦ ||

ತನಗಾಸನ ಕಂಪಂ ತೊ

ಟ್ಟನೆ ಪುಟ್ಟಿ ರಣಪ್ರಪಂಚದೊಳ್ ರಘುವೀರಂ ||

ನೆನೆದಪನೆಂದು ಮಹಾಲೋ

ಚನನೊಮ್ಮೊದಲಜುದನವಧಿ ಲೋಚನದಿಂದಂ

೧೫೬ ||

ಅಂತದಂ ಗರುಡಾಧಿಪನಪ್ಪ ಮಹಾಲೋಚನನಜುದು ಬಹು ವಿದ್ಯಾ ಪರಿ
ವಾರಮನುಳ್ಳ ಸಿಂಹವಾಹಿನಿಯುಂ ಗರುಡವಾಹಿನಿಯುಮೆಂಬೆರಡು ವಿದ್ಯೆಗಳು
ಮಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಮನುಯ್ದು ಕುಡೆಂದು ನಿಜಾನುಚರನಪ್ಪ ಚಿಂತಾವೇಗನೆಂಬ
ದೇವಂಗೆ ಬೆಸಸುವುದುಮಾತಂ ಬಂದು ಸಿಂಹವಾಹಿನಿಯುಂ ಶ್ರೀರಾಮಂಗೆ ಗರುಡ
ವಾಹಿನಿಯುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆ ಸದ್ಭಾವದಿನೀವುದುಂ—

ಕಂ || ಮನ್ನಿಸಿ ಚಿಂತಾವೇಗಮ

ಹೋನ್ನತನಂ ಜೈನ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದತಿಹರ್ಷೋ ||

ತ್ವನ್ನ ಪುಲಕಾವಲೀ ಸಂ

ಭನ್ನ ಶರೀರರ್ ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ಬಗೆಗೊಂಡರ್

|| ೧೫೭ ||

ಚ || ಪ್ರಣತ ಜಗಜ್ಜನಂ ತ್ರಿಭುವನ ಪ್ರಭು ಕಾವ್ಯಕಲಾ ವಿಲಾಸಿನೀ |

ಪ್ರಣಯಿ ಪರಾರ್ಥ ಕಲ್ಪತರು ನಮ್ಮ ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧಿ ದೇಶ ಭೂ ||

ಷಣ ಕುಲಭೂಷಣ ವ್ರತಿ ಪದಾಂಬುಜ ಸೇವೆಯಿನಾದುದೆಂದು ಸ

ದ್ಗುಣ ಮಣಿಭೂಷಣಂ ಪುಲಕಮಂ ತಳೆದಂ ಕವಿತಾ ಮನೋಹರಂ || ೧೫೮ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ

ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣ ನಖಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ

ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್ ಬಲಾಚ್ಯುತ

ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವೋದಯ ವರ್ಣನಂ

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀರಮಣನಿಷ್ಕಸಿದ್ಧಿಗೆ

ಚಾರಣ ಮುನಿ ಪಾದ ಕಲ್ಪಪಾದಪಮೆ ನಲಂ ||

ಕಾರಣಮಾದುದೆನುತ್ತಂ

ಚಾರಿತ್ರ ಪವಿತ್ರನೊಸೆದನಭಿನವಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಅಲಘು ಮಹಿಮ ಪ್ರಭಾವಂ

ನೆಲೆವೆರ್ಚಿದುದೆಮಗೆ ಯೋಗನಿಷ್ಠಾ ಪರ ನಿ ||

ಶ್ವಲರೆನಿಸ ದೇಶಭೂಷಣ

ಕುಲಭೂಷಣ ದಿವ್ಯಯೋಗಿ ದರ್ಶನದಿಂದಂ

|| ೨ ||

ಎಂದವರಂ ನಿರ್ಭರ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ಯೆ ಹರ್ಷಭರ ವಿನಮ್ರನಾಗಿ
ವರ್ಷ ವರುಣ ಕೃಶಾನು ಬಾಣಂವೊದಲಾ¹ಗೆ ಪಲವುಂ ದಿವ್ಯಬಾಣಂಗಳುಮಂ
ಧವಳಭತ್ರ ಚಾಮರಂಗಳುಮಂ ಸಿಂಹ ಗರುಡಧ್ವಜಂಗಳುಮನಭೇದ್ಯ ಕವಚಂ
ಗಳುಮನನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನಭೂಷಣಂಗಳುಮಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಚಿಂತಾ
ವೇಗಂ ಮನಃಪವನವೇಗದಿಂ ನಿಜ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಜಿನ ಧರ್ಮದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿ

ನಿನಿತು ಮಹಾಮಹಿಮೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರೊಳ್ ||

ಜನಿಯಿಸೆ ವಿಸ್ಮಯಮಾದುದು

ಹನುಮಂತ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ವಿದ್ಯಾಧರರೊಳ್

|| ೩ ||

ಅನಂತರಮಾ ಗರುಡವಾಹಿನಿಯು ತನುಪ್ರಭೆ ತಮಮನಭಿಭವಿಸೆ ತತ್ಪಕ್ಷ
ಪಾತ ಜಾತ ವಾತ ಘಾತದಿಂ ನಾಗಪಾಶ ವಿದ್ಯೆ ಸಡಿಲ್ಪುಪೋಗೆ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾ
ಮಂಡಲರಪಗತ ಮೂರ್ಛಾಪ್ರಪಂಚರ್ ಪ್ರಸನ್ನಮನರ್ ಸಿಂಹ ಗರುಡ ವಾಹನಾ
ರೂಢರಾಗಿದರ್ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಂ
ಬಟ್ಟು ನಿಮಗೀ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ಶ್ರೀರಾಮ
ದೇವರದೆಲ್ಲಮಂ ನೆಜೆಯೆ ಬೆಸಸುತ್ತಂ ಬೀಡಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಂದಿನಿರುಳಾ
ಮಹೋತ್ಸವ ವ್ಯಾಪಾರದೊಳಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಇಂದಿನನುವರದೊಳಪಜಯ

ಮಂ ದನುಜಂಗುಂಟುಮಾಚ್ಚುಮಿನ ವಂಶಜನೆಂ ||

ದಂದಧಿಕ ರಾಗಮಂ ತಳೆ

ದಂದದಿನನುದಯಶಿಖರಿ ಶೇಖರನಾದಂ

|| ೪ ||

ಆಂತು ನೇಸರ್ ಮೂಡುವುದುಂ ದಶವದನನೆಂದಿನಂದದಿಂ ರಣಭೂಮಿಗೆ
ವಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಮಿತ್ತ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ನಿರ್ವರ್ತಿತ ನಿತ್ಯನಿಯಮರ್ ದೇವ
ನಿತ್ತ ದಿವ್ಯ ಕವಚಮಂ ತೊಟ್ಟು ದಿವ್ಯಾಭರಣ ಭೂಷಿತರಾಗಿರ್ಪುದುಂ—

ತರಳವೃತ್ತಂ || ದನುಸುತಂ ಕಿಟಿ ತನ್ನನಾ ಮುಳಿಸಿಂ ವೃಡಾದ್ರಿಯೆ ಸಿಂಹ ವಾ |
ಹಿನಿಯ ರೂಪಿನೊಳಾಹವಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಯ್ತು ರಘೂದ್ವಹಂ ||
ಗೆನಿಸಿ ಕಾಯ ಬಲಂ ಕನತ್ಯನಕೋಪಲಾಕ್ಷಿ ಬೃಹದ್ಗುಹಾ |
ನನಮಗುವಿಸೆ ತುಂಗಶೃಂಗಮೆ ಕೋಟಿದಾಡೆಗಳಾದವೋಲ್ || ೫ ||

ಚ || ವಿಳಯ ಘನಾಘನಂಗಳೆನೆ ಪಕ್ಷ ಯುಗಂ ನಡೆತರ್ಪ ರೋಹಣಾ |
ಚಳಮೆನೆ ಪಂಚ ವರ್ಣ ವಿಲಸತ್ತನು ಬಿಚ್ಚನೆ ಬಿಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಗಳ್ ||
ಪೊಳೆವುದಿತಾರ್ಕ ಬಿಂಬಮೆನೆ ಚಂಚು ಮರೀಚಿ ಶತಹ್ರದಾಪ್ರಭೋ |
ಜ್ವಳಮೆನೆ ಭೀಕರಂ ಗರುಡವಾಹಿನಿ ವಿದ್ಯೆಯ ವಿಕ್ರಿಯಾ ಕ್ರಮಂ || ೬ ||

ಅಂತಗುರ್ವಾಗೆ ವಿಗುವಿಸಿದ ಸಿಂಹ ಗರುಡ ವಾಹನಂಗಳನೇಱಿ ಸಿಂಹ
ಗರುಡ ಧ್ವಜಂಗಳನೆತ್ತಿಸಿ ದೇವ ನಿರ್ಮಿತಂಗಳಪ್ಪ ಸಿತಾತಪತ್ರಂಗಳಂ ಪಿಡಿಯಿಸಿ
ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಮರುತ್ಸುತ ನಿಭೀಷಣ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ವಿದ್ಯಾಧರರ್
ಬಳಸಿ ಬರೆ ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೆಂದಿನಂದದಿನೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂ—

ಕಂ || ಎರಡೊಡ್ಡಂ ತಾಗಿ ಭಯಂ

ಕರಮೆನೆ ಕಾದಿದುವು ಪಱಿದ ತಲೆ ನೆತ್ತರ ಸು. ||

ಟ್ಟುರೆ ಕಂಡದಿಂಡೆ ಕೋಱ್ಪುದು

ಳ ರಾಶಿ ನೆಣದುವು ಪರ್ವೆ ಸಮರಾವನಿಯೊಳ್

|| ೭ ||

ವಾರಣ ಘಟಿಯುಂ ಜೋದರು

ಮಾರೋಹಕರುಂ ತುರಂಗ ದಳಮುಂ ರಥಿಯುಂ ||

ತೇರುವೊಡನೆಯೆ ಪೋಲ್ತು

ತ್ತೀರೊಡ್ಡಂ ಪವನ ಹತ ಘನಾಘನದೊಡ್ಡಂ

|| ೮ ||

ಚ || ಪಲವು ಗಜಂಗಳುಂ ಪಲವು ವಾಜಿಗಳುಂ ಪಲವುಂ ರಥಂಗಳುಂ |
 ಪಲರುಮುದಗ್ರ ವೀರ ಭಟರುಂ ಪಲವುಂ ತೆಜಿದಾಯುಧಂಗಳಿಂ ||
 ಪಲವು ವಿಧಂಗಳಿಂ ಪಲವುಮೊಡ್ಡಣದಿಂ ಪಲರುಂ ಪೊಗಟ್ಟಿನಂ |
 ತೊಲಗದೆ ತಾಗಿ ತಳ್ಳಿಱಿಯೆ ನಾಡೆಯುಮದ್ಭುತಮಾದುದಾಹವಂ || ೯ ||

ಆ ಮಹಾಹವದೊಳ್—

ಉ || ವಾನರ ಸೇನೆ ದಾನವರ ಸೇನೆಯನಳ್ಳುಱಿ ಕಾದೆ ಕಂಡು ಪಂ |
 ಚಾನನದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ದಶಾನನನೆಯ್ತರೆ ಬೆರ್ಚಿ ಪೋಗೆ ದೀ ||
 ನಾನನವಾ ಕಪಿಧ್ವಜನಿ ಬೇಗಮದಂ ಪೆಜಿಗಿಕ್ಕಿ ತಾಗಿದಂ |
 ದಾನವ ರಾಜನಂ ಜವನ ಮುಂಬಿನನೆಂಬಿನೆಗಂ ವಿಭೀಷಣಂ || ೧೦ ||

ಅಂತು ತಾಗುವುದುಂ ಕಡುಮುಳಿದು ರಾವಣಂ ವಿಭೀಷಣಂಗಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಎನ್ನೊಡನೆ ಪುಟ್ಟಿ ಖಚರ ಕು
 ಲೋನ್ನತಿ ಕೀಳ್ಪುಟ್ಟು ತಕ್ಕುಗಿಡೆ ಕಿಂಕರ ಭಾ ||
 ವಂ ನಿನಗೆ ಸಮನಿಸಿತ್ತು ಕೆ
 ಲನ್ನಗುವಿನಮೆಲವೊ ನೀಚ ಭೂ ಗೋಚರರೊಳ್ || ೧೧ ||

ಅಕ್ಷಣಮಪ್ಪ ಸಿರಿಯಂ
 ದಕ್ಷಿಣ ಭರತತ್ರಿಖಂಡ ಧರೆಯಂ ಯುವ ರಾ ||
 ಜ ಕ್ಷತ್ರ ಚಾಮರಮನುಱಿ
 ದಕ್ಷಮ ದೊರೆಗೆಟ್ಟ ಮಾನವಂಗಳಾದೈ || ೧೨ ||

ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿ—

ಕಂ || ತನಗಧಿಕಮಾಗೆ ಮನದೊಳ್
 ಮುನಿಸು ವಿಭೀಷಣನನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರನದೆಂ ||
 ತನುಜನೊಡನಾಂ ತೊಡರ್ಚುವೆ
 ನನುವರಮಂ ಗೋತ್ರ ವಧ ಮಹಾಪಾತಕಮಂ || ೧೩ ||

ಅದಱಿನೆನ್ನ ಮುಂತಣೆಂ ತೊಲಗಿ ಪೋಗೆಂದ ದಶಮುಖನ ದುರುಕ್ತಿಗೆ
 ವಿಭೀಷಣಂ ಕೋಪಗ್ರಹಾವೇಶಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ತು ಹಿತಮನಱುಪಿದೊಡೆನ್ನಂ ಪೊಱಿ
 ಮಡಿಸಿ ಕಳೆದಂದೆ ನಿನ್ನ ಸುಧರ್ಮಿಕೆಯುಂ ತಕ್ಕೂರ್ಮಿಯುಂ ಪಱುಪಟ್ಟು ಪೋದು

ದಿನ್ನಾದೊಡಂ ತ್ರಿಭುವನ 'ಸ್ತವನೀಯಮಸ್ಪ ನಮ್ಮ ತೋಯದವಾಹನಾನ್ವಯಕ್ಕೆ
ಬನ್ನಮಸ್ಪಂತು ಪರಪ್ರೇಯಸಿಗಲಿಸಂ ತಂದ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಕೆಯನುಲಿದು ನಿನಗಂ
ನಿನ್ನ ವಂಶಕ್ಕನುಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವಂ ತಾರದೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಂ ಸೀತಾ
ದೇವಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯೊಳ್ ಪದುಳಂನಿಲ್ಲದೆನೆ ಮುಳಿದು
ತಿರುವಾಯೊಳಂಬಂ ತೊಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಿವರೆ—

ಕಂ || ತ್ರಿ ಪತಾಕಾ ಭೀಷಣ ತರ

ಲಪನಂ ತೆಗೆದಿಸೆ ವಿಭೀಷಣಂ ರಾವಣ ಕೇ ||

ರ್ತಿ ಪತಾಕಾ ದಂಡಂಬೆರ

ಸು ಪತಾಕಾ ದಂಡಮುಡಿದು ಕೆಡೆದತ್ತಾಗಳ್

|| ೧೪ ||

ಅಂತು ವಿಭೀಷಣನೇಸಾಡೆ ತಾನುವೊಡನೆ—

ಕಂ || ಸೋದರನ ಧನುರ್ಗುಣಮಂ

ಭೇದಿಸಿದಂ ರೋಷಿ ರಾವಣಂ ಮದ ಮದಿರೋ ||

ನ್ಮಾದವಶಂ ಧರ್ಮ ಗುಣ

'ಚ್ಛೇದನಮಂ ಮಾಳ್ಪುದೆಂಬುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ

|| ೧೫ ||

ಅಂತು ದಶಾನನಂ ನಿಜ ಶರಾಸನಮಂ ಖಂಡಿಸೆ—

ಕಂ || ದಶವದನ ಶರಾಸನಮಂ

ನಿಶಾತ ಶರದಿಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಖಂಡಿಸಿದಂ ||

ದಶವದನನುಂ ವಿಭೀಷಣ

ನ ಶರಾಸನಮಂ ನಿಶಾತ ಶರದಿಂ ಕಡಿದಂ

|| ೧೬ ||

ಅಂತು ಕಲುಷ ವಶ ಗತರಾಗಿ—

ಕಂ || ಪಿತೃವುಂ ಪಿತೃವ್ಯನುಂ ಕಾ

ದಿ ತನ್ನೊಳಿಂದಿಗೆಗೆ ಪಕ್ಷವಾದುದು ಲಂಕಾ ||

ಪತಿಯೊಡನೆ ತಕ್ಕುದೊರ್ಮರ

ದ ತಿಗುಡು ಮತ್ತೊಂದು ಮರನನೇಂ ಸತ್ತುಗುಮೇ

|| ೧೭ ||

ಅಂತು ಇಂದ್ರಜಿತ್ಯುಮಾರನೆಡೆವೊಕ್ಕು ವಿಭೀಷಣನೊಳ್ ಕಾದಲೊಡರಿಸೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಿಜ ವರೂಢಮನಾತನ ವರೂಢಕ್ಕಡ್ವಂನೊಂಕೆ—

ಕಂ || ಇತ್ತಿತ್ತ ಮಗುಟು ಮಗುಟಿಂ
 ದತ್ತಲ್ ರಾಮಾನುಜನ್ಮನಿಂದಗಿಯೊಳ್ ಕಾ ||
 ದುತ್ತಮಿರೆ ರಾಘವಂ ಸುಭ
 ಟೋತ್ತಮನೊಳ್ ಕುಂಭಕರ್ಣನೊಳ್ ಬಿಲ್ವೊಯ್ದಂ || ೧೮ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳಸಮಯ ವಿಲಯ ಸಮಯ ಸಮುತ್ಪಾದನ ಸಮರ್ಥನಪ್ಪ
 ಕೃತಾಂತನಂತೆ ಹನುಮಂತಂ ಕುಂಭಕರ್ಣನೊಳ್ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಂ ಕೇತುವಿನೊಳ್
 ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಮೇಘವಾಹನನೊಳ್ ವಿರಾಧಿತಂ ಮಯನೊಳೂರ್ಜಿತಂ ದೃಢ
 ರಥನೊಳ್ ಪೆಱರುಮಱಿಕೆಯ ಕಪಿಧ್ವಜ ಬಲನಾಯಕರನೇಕರ್ ರಾಕ್ಷಸ ಬಲದ
 ನಾಯಕರೊಳ್ ಬಿಲ್ವೊಯ್ದು ಬಹು ಕಬಂಧ ನರ್ತನ ಪ್ರಬಂಧಮಗುವುಮಸ್ಕೃತ
 ಮುಮಾಗೆ ಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿಸಿನಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಇಂದಗಿ ಸಾಧಾರಣ ಶರ
 ಸಂದೋಹದಿನೆಚ್ಚು ಕಾದಲಣಮಾಟದೆ ಶ ||
 ತ್ರುಂದಮನೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್
 ತಂದಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗರ್ಭ ಶರಧಿಗೆ ಕೈಯಂ || ೧೯ ||

ಅಂತು ದಿವ್ಯ ಬಾಣಮಂ ಬಾಣಾಸನದೊಳ್ ಪೂಡಿಕೊಂಡುಪೇಂದ್ರನನಿಂದ್ರ
 ಜಿತ್ಕುವಾರನಿಸುವುದುಂ—

ಮ || ಗಗನಾಭೋಗದೊಳಿದು ನೋಟ್ಟು ಸುರ ಸಂದೋಹಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ |
 ಪೊಗಟ್ಟಿನ್ನಂ ತಮದಂಬನರ್ಕಶರದಿಂದಾಶೀವಿಷೋಗ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ||
 ಖಗರಾಜಾಸ್ತ್ರ ನಿಪಾತದಿಂ ಕಿಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಗೆಲ್ವನಿಂ |
 ದಗಿಯಂ ಸಂಹೃತಿ ಕಾಲ ಸಾಂಧ್ಯ ಜಲದಾರಕ್ಷೇಕ್ಷಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೨೦ ||

ಕಂ || ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರ ವಿಜಯಿಯಂ ದಶ
 ವದನನಾಹವದೊಳಿಕ್ಕಲಿದ ಮಹಾ ವೀ ||
 ಯದ ಕಣಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಾ
 ವುದು ಗಹನಮೊ ಗೆಲ್ವುದುಟಿದ ರಣಬಾಲಕರಂ || ೨೧ ||

ಅಂತು ಗೆಲ್ಪಿಂದಗಿಯಂ ವಿರಥಂಮಾಡಿ ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ನಾಗಪಾಶದೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ
 ವಿರಾಧಿತನ ಕೈಯೊಳ್ ಬೀಡಿಂಗೆ ಕಟ್ಟಿಪುವುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಪೆಱರಳವೆ ರಾಮನೊಳ್ ತ
 ಳ್ತಿಯಲಿವಂ ರಾವಣಂಗೆ ಶೌರ್ಯದೊಳಂ ನೇ ||

ಗಿಒಱುಯನೆನೆ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ

ಮೆಱಿದಂ ಕೋದಂಡ ಬಾಹುದಂಡದ ನೆರವಂ

|| ೨೨ ||

ಅಂತು ಕದನ ಕರ್ಕಶನಾಗಿ ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ ರಾಘವನವನನೇಳಿದಂಬಗೆದು
ದಿವ್ಯ ಬಾಣ ತೂಣೀರಕ್ಕೆ ಕೈಯನುಯ್ಯುದುಂ—

ಪ್ರ|| ಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಭಂಗಮನೊಡರಿಸಿದಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಂಗೆನಲ್ ಸಂ |
ಗ್ರಾಮಾವಷ್ಟಂಭ ಸಂರಂಭದಿನತುಲಬಲಂ ಮಿಱು ಮಾಱುಂಪನಾವಂ ||
ರಾಮಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಟ್ಟೊಡೆ ಕುಲನಗಮಲ್ಲಾಡುಗುಂ ದಿಕ್ಕರೀಂದ್ರ |
ಸ್ತೋಮಂ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟುಗುಮಿಳಿಗಿಱುಗುಂ ವೈದ್ಯಮದಿಂ ಭಾನು
ಬಿಂಬಂ || ೨೩ ||

ಅಂತವನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ತನುತ್ರ ಕೋದಂಡ ಪತಾಕಾ ದಂಡಂಗಳಂ ಖಂಡಿಸು
ವುದುಂ—

ಉ || ಮಿಕ್ಕ ಮಹಾರಥಂ ವಿರಥನಾದನಧೋಕ್ಷಜನಂತೆ ನಾಗ ಪಾ |
ಶಕ್ಯೋಳಗಾದನೀಶ್ವರ ಕಿರೀಟಮೆನಲ್ ರಥದಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಪಾ ||
ಯ್ದಕ್ಕಟ ಬೊಮ್ಮನಂತಿರೆ ರಜೋಮಯನಾದನಿದಿರ್ಚಿ ರಾಮಘೋಳ್ |
ತಕ್ಕಿನ ಕುಂಭಕರ್ಣನೆನೆ ಮಿಕ್ಕವರಾಂತು ಬರ್ದುಂಕುವನ್ನರಾರ್ || ೨೪ ||

ಅಂತು ಬಂಧನಕ್ಕೆ ವಂದ ಕುಂಭಕರ್ಣನಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಮೇಘವಾಹನನಂ ನಾಗಪಾಶದೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ ಕುಂಭಕರ್ಣಂಬೆರಸು
ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್ ಪಿರಿದುಂಬೊಟ್ಟು ಭರಂಗೆಯ್ದು ಕಾದುತ್ತಮಿದರ್
ವಿಭೀಷಣನಂ ರಾವಣಂ ನೋಡಿ ಕೊಲಲ್ವೇಡಿ—

ಕಂ || ಶೂಲಾಯುಧದಿಂದಿಡೆ ಲಯ

ಕಾಲೋರಗದಂತೆ ಬರ್ಪುದಂ ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ||

ಲೋಲಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನ

ಸ್ತ್ರಾಲಿಗಳಿಂ ಖಂಡಖಂಡಮಾಗಿರೆ ಕಡಿದಂ

|| ೨೫ ||

ಅಂತು ಕಡಿದು ವಿಭೀಷಣನಂ ಪೆಱಿಗಿಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಡೆಗೋದು ರಾವಣ
ನೊಳ್ ತಾಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ನೀಂ ಕಾದೆ ವಿಭೀಷಣನಂ

ಮುಂ ಕೊಲಲೆಂದಿಟ್ಟು ಶೂಲಮಂ ಖಂಡಿಸಿ ನಿ ||

ನ್ನಂ ಕಾವನಾವನಿನ್ನೇನು

ತುಂ ಕೊಂಡಂ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಂ ದಶಕಂಠಂ

|| ೨೬ ||

ಅಂತು ಕೊಂಡಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಡುವುದುಂ—

ಚ || ಕುಳಿಕನ ದಾಡೆಯೋ ಜವನ ದಾಡೆಯೋ ಮೇಣ್ ವಿಲಯಾಗ್ನಿ ಜಿಹ್ವೆಯೋ |
ಜಳಧಿಯನೀಂಟುವೌರ್ವ ದಹನಾರ್ಚಿಯೋ ಪೇಟಕಿನಿ ರೌದ್ರ ರೂಪಮಂ ||

ತಳೆದು ಕಪಿಧ್ವಜರ್ ನಡುಗುವಂತು ದಶಾನನನಿಟ್ಟು ಶಕ್ತಿನಿ |

ಶ್ವಳಮೆನೆ ನಟ್ಟುದಪ್ರತಿಮ ಶಕ್ತಿ ಜನಾರ್ದನ ವೀರ ವಕ್ಷಮಂ

|| ೨೭ ||

ಅಂತು ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಸ್ಸಂತು ನಟ್ಟು ನಿಲೆ—

ಕಂ || ಸಮರ ವಿಜಯಾಂಗನಾ ಸಂ

ಗಮ ಜನಿತ ಶ್ರಮದೊಳಾದ ನಿದ್ರೆಯವೋಲ್ ಕ ||

ಣ್ಣೆಮೆ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿವೋದಂ

ಕಮಲಾಕ್ಷಂ ದನುಜ ದಿವ್ಯ ಶಸ್ತ್ರಾಹತಿಯಿಂ

|| ೨೮ ||

ಅನುವರದೊಳ್ ಸಮ ಬಲನೀ

ತನೆ ದೋರ್ಬಲ ದೃಷ್ಟನೆಂಬ ಬಗೆದಾರದೆ ಬಿ ||

ಜ್ವನನಿಱುಯಲೊಲ್ಲನಿಲ್ಲಾ

ವನೊ ರಾವಣನಂತು ಪಾಟಿಯಂ ಪಾಳಿಸುವಂ

|| ೨೯ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛಿತನಪ್ಪುದುಂ ದಾನವ ಸೇನೆಯೊಳ್ ಘೂರ್ಣಿಸುವ ಜಯಾನಕ
ರವಂ ಶ್ರವಣ ವಿವರಮಂ ಸಾರ್ತರೆ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳಿದು—

ಚ || ಅನುಜನೆ ಮೂರ್ಛವೋದಲಿ ಕೋಪಮನಗ್ಗಳಮುಂಟುವಾಡೆ ಕೀ |

ಜಿಹ್ವೆನೊ ಕುಲ ಶೈಲಮಂ ಕುಡಿವೆನೋ ಕಡಲಂ ವಸುಧಾತಲಕ್ಕೆ ತ ||

ಪೆನೊ ಶಶಿ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲಮನೆತ್ತುವೆನೋ ನೆಲನಂ ವಿಯತ್ತಲ |

ಕೈನಗಿದಿರಾವನೆಂದೊದಲು ರಾವಣನೊಳ್ ಪೊಣರ್ದಂ ರಘೂದ್ವಹಂ || ೩೦ ||

ಮ || ತಿರುವಿಲ್ಲಂಬು ಪತಾಕೆ ವಜ್ರಕವಚಂ ಸೂತಂ ವರೂಢಂ ಹಯೋ |

ತ್ವರಮೆಂಬಿಂತಿವನಾಗಳೆಚ್ಚು ಕಡಿಖಂಡಂನಾಡಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ||

ವಿರಢಂನಾಡಿದನೇಲು ಸೂಟ್ಟರೆಗಮಾವಂ ರಾಮಬಾಣಕ್ಕೆ ನಿ |

ತ್ತರಿಸಂ ತನ್ನನೆ ಸಂತವಿಟ್ಟನಸುರಂ ಮುಂ ತಾಗಲೇನಾರ್ತನೇ

|| ೩೧ ||

ಅಂತು ರಾವಣಂ ಪಲವುಸೂಟ್ ವಿರಥನಾಗಿಯುಮವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಕವಚನು
ಮವ್ರಣಕಾಯನುಮಪ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಭೇದಿಪುದು ಕುಲಾದ್ರಿಯನೆ
ನ್ನೀ ದಿವ್ಯ ಶರಂಗಳವನ ದೇಹಮನಿಸುಂ ||
'ಭೇದಿಸಿದುವಿಲ್ಲ ವಿಸ್ಮಯ
ಮಾದಪುದಲ್ಪಾಯುವಲ್ಲನಕ್ಕುಂ ದನುಜಂ || ೩೭ ||

ಎಂದು ಬಗೆಯುತಿಸಿನಂ—

ಮ || ಇನ ವಂಶೋದ್ಭವನಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೂರ್ವಾವೇಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಲ್ |
ಮನುವಂಶಂಗೆಡೆಮಾಟೈನಿಂದಿನಿರುಳೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ಗೆಲ್ಲುವಿಾ ||
ದನುಜಾಧೀಶ್ವರನಿಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ ಪೊಡರ್ಪಂ ತಕ್ಕುದಲ್ಲೆಪುದಿ |
ನ್ನಿನಗೆಂಬಂತೆ ದಿನಾಧಿನಾಥನಪರಾಂಭೋರಾಶಿಯಂ ಪೊರ್ದಿದಂ || ೩೮ ||

ಅಂತು ನೇಸರ್ ಪಡುವುದುಮೆರಡುಂಪಡೆಗಳಸಹಾರ ತೂರ್ಮುಂ ಪೊಯಿಸಿ
ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೊಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಮ || ಮನದೊಳ್ ಹರ್ಷ ವಿಷಾದವಾದುವು ದಶಾಸ್ಯಂಗೋರ್ವನಂ ವೈರಿಯಂ |
ಮೊನೆಯೊಳ್ ಸಾಧಿಸಿದೆಂ ಮಹಾಬಳನನೆಂಬುತ್ತಾಹದಿಂದಾತ್ಮನಂ ||
ದನರಪ್ಪಿಂದಗಿ ಮೇಘವಾಹನರುಮಂ ಮತ್ತೊದರಂ ಕುಂಭಕ |
ಣನುಮಂ ಬಾಲ್ವಲೆಗೊಂಡರೆಂದಸದಳಂ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿದುಬೈಗದಿಂ || ೩೯ ||

ಅಂತು ಬಗೆ ಬೆದಟಿ ರಾವಣಂ ಲಂಕೆಗೆ ಪೋದನಿತ್ತು ದಾಶರಥಿ ಮೂರ್ಛಿತ
ನಾಗಿದರ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಕಂಡು ತಾನುಂ ಮೂರ್ಛಿವೋಗಿ ನೀಡಲಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತ
ಮತಿವಿಹ್ವಲ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ತಮ್ಮನನೆಯ್ವೆವರ್ಪುದುಂ ಜಾಂಬವ ಸುಷೇಣ ಪ್ರಮುಖ
ಮಂತ್ರಿಗಳೆಂದರ್ ದೇವ ದಿವ್ಯ ಶಸ್ತ್ರದೊಳಾದ ವೇದನೆ ಕರಸ್ಪರ್ಶನದಿನಧಿಕಮಕ್ಕುಂ
ಮುಟ್ಟಬೇಡೆಂದು ಬಾರಿಸಿ ನೀಮೇಕೆ ವಿಹ್ವಲರಸ್ಪಿರ್ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಪೊಡೆಂಟನೆಯ
ಕೇಶವನಾತನ ಕೈಯೊಳ್ ರಾವಣಂಗಳಾಯಮಕ್ಕುಮಲ್ಲದೀತಂಗಳಾಯಮಪ್ಪು
ದಲ್ತು ದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಹರಣ ಭರಮನಸಹರಿಸುವ ಭೇಷಜ ಪ್ರಯೋಗಮನೊಡರಿಸುವ
ಮೆಂದು ಶೋಕೋದ್ರೇಕಮನುಸರಮಿಸುವುದುಮನಂತರಂ—

ಕಂ || ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಸುತ್ತಣ ರಣ
ಭೂಮಿಯನಿಂಬಾಗಿ ಸಮಲಿ ಕಪಿಕೇತು ಕುಲ |

ಗ್ರಾಮಣಿ ಸುಗ್ರೀವಂ ವಿ
ದ್ಯಾಮಯಮಂ ಸಪ್ತ ಗುಪ್ತಿಯಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂ

|| ೩೫ ||

ಅಂತು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಂಗಳ ಬಹಿರಂತಃಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳ್ ಪಲ
ಬರ್ ವಿದ್ಯಾಧರರಂ ಕಾಪುವೇಟ್ಟಿದುಂ—

ಕಂ || ಚಲಿಯಿಸೆನೆಂದಾದಿಯ ಬಾ
ಗಿಲ ಕಾಪಿನೊಳಸಮ ಸೈನ್ಯನೆಂಟನೆಯ ಕುಲಾ ||
ಚಲಮೆಂಬಿನಂ ಪ್ರಭಾಮಂ
ಜಲನಿರ್ದಂ ಮಂಡಲಾಗ್ರಮಂ ಜಡಿಯುತ್ತಂ

|| ೩೬ ||

ಎರಡನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಸಂ
ಗರಕ್ಕೆ ತಾನಂಗರಕ್ಕೆ ರಘುಜಂಗಂಬಂ ||
ತೆರಡನೆಯ ದಂಡಧರನಂ
ತಿರ್ದನುಡಿದಂಗದಂ ಗದಾ ದಂಡಧರಂ

|| ೩೭ ||

ಮೂಱನೆಯ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಂ
ತೋಱುವೆನಾನಸುರ ಸೇನೆಗೆಂಬಂತಾಗಳ್ ||
ಮೂಱನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಕೈ
ಮೂಱದೆ ಶೂಲಾಯುಧಂ ವಿಭೀಷಣನಿರ್ದಂ

|| ೩೮ ||

ಸಮದಂ ಚಾಪಧರಂ ತ
ನ್ನಮಿತ ಬಲಂಬೆರಸು ಮಾರುತಂಗಂ ಪುಗಲಿಂ ||
ದು ಮರೀಚಿಗಮಣಮರಿದೆನೆ
ಕುಮುದಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ನೆಱಿದಿರ್ದಂ

|| ೩೯ ||

ಪರಚಕ್ರ ವಿಲಯ ಕೇತುವೊ
ಲಿರೆ ಕೊಂತಂ ತನ್ನ ಹಸ್ತದೊಳ್ ತನ್ನ ಬಲಂ ||
ಬೆರಸು ಸುಷೇಣಂ ಖೇಚರ
ಪರಿವೃಥನಯ್ದನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಬಂದಿರ್ದಂ

|| ೪೦ ||

ಅಪರಿಮಿತ ಸೈನಿಕಂ ಪಿಡಿ
ದು ಪಿಂಡಿವಾಳಮನಖರ್ವ ಬಾಹಾಗರ್ವಂ ||

ಕ್ಷಸಿತ ರಿಪುಸೈನ್ಯನಿರ್ದಂ

ಕಪಿಕುಲನಾಟನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಸುಗ್ರೀವಂ

|| ೪೦ ||

ಎನ್ನನತಿಕ್ರಮಿಸಲ್ ನೆಟಿ

ವನ್ನಂ ಪೆಟನಾವನಿರುಳ ಕಾಳೆಗದೊಳೆನು ||

ತ್ತುನ್ನೀಲಂ ರಣಲೋಲಂ

ತನ್ನ ಬಲಂಬೆರಸು ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳಿದಂ

|| ೪೧ ||

ಅಂತವರಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲಸಮೇತರಾಗಿರ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಾಕಾರದೊಳಗಣ ಮಣಿ
ಮಂಟಪದ ಪೂರ್ವದ್ವಾರದೊಳ್ ಶರಭನುಂ ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರದೊಳ್ ಚಂದ್ರಮರೀಚಿ
ಯುಂ ಉತ್ತರದ್ವಾರದೊಳ್ ಜಾಂಬವನುಂ ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರದೊಳ್ ಮಹೇಂದ್ರನುಂ
ಅಸಾರ ವೀರಭಟ ಸೇನಾಸಮನ್ವಿತರಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತ
ರಾವಣಂ ನಿಜಾಂತರಂಗದೊಳ್—

ಕಂ || ಸಾಯದೆ ಮಾಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ

ನೀಯಿರುಳೊಳೆ ಸಾಯೆ ಸೆಟಿಗಳಂ ಕೊಲ್ಲದೆ ಕೈ ||

ಗಾಯರವರೆಮಗೆ ಪಿರಿದುಮ

ಪಾಯಂ ಸಮನಿಸಿದುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿದಂ

|| ೪೨ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತ ಸೀತಾದೇವಿ ಶಕ್ತಿಪ್ರಹಾರದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ಮೂರ್ಛಿತ
ನಾಗಿದರ್ಶನಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವು ಶೋಕಾನಲ ದಂದಹ್ಯಮಾನ ಮಾನಸೆಯಾಗಿ—

ಕಂ || ಈ ದಿವ್ಯಾಯುಧ ಹತಿಯಿಂ

ದಾದತ್ತು ವಿಪತ್ತಿ ನಿನಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ಧಾ ||

ತ್ರೀ ದಯಿತನಪ್ಪೆ ನೀನೆಂ

ಬಾದೇಶಮಡೆತ್ತ ಪೋಯ್ತು ಮನುಕುಲ ತಿಲಕಾ

|| ೪೩ ||

● ಸಾವಂ ರಾವಣನೆಂದರ್

ಕೇವಲಿಗಳ್ ಸಿದ್ಧತೆಲೆಯನುದ್ಧರಿಸಿದ ಶೌ ||

ರ್ಯಾವಷ್ಟಂಭನಿನದು ಪುಸಿ

ಸಾವಾದುದೆ ನಿನಗೆ ವೈರಿ ಶಸ್ತ್ರಾಹತಿಯಿಂ

|| ೪೪ ||

ಎಂದು ಪಲತೆಟದಿಂ ಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ವು ಸೀತೆಯಂ ವಿನೀತೆ ಖಚರಕಾಂತೆ
ಸಂತೈಸಿ ನಿಮಗಿನಿತು ದುಃಖಮೇವುದು ನಿಮ್ಮ ವೈದುನಂ ವಾಸುದೇವನಪ್ಪದಲಿಂ
ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವನಿಂ ಸಾವನೆಯ್ದುವನಲ್ಲನೆಂದಲನಾಟಸುತರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಗಗನ ಚರಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ

ನಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ||

ಗಗನ ತಳಂ ನಿಜ ಭೂಷಾಂ

ಶುಗಳಿಂ ಪ್ರಜ್ಞಳಿಸುವಂತು ಬೇಗಂ ಬಂದಂ

|| ೪೬ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಬೀಡಂ ಪುಗುವಲ್ಲಿ ಕಾಪಿನವರಡ್ಡಂಬರ್ಪುದುಮಾತಂ ರಥ
ನೂಪುರಚಕ್ರವಾಲಪುರದಿಂ ಕಾಳೆಗದ ಸುದ್ದಿಯಂ ಜನಕನಾರಯ್ಯಲಟ್ಟಿದೊಡೆ
ಬಂದೆನೆಂದವರನುಮತದಿಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂ ಬಂದು ಕಂಡು ತನ್ನ ಬಂದ ಬರವ
ನಜುಪಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಮೂರ್ಛಾಪ್ರಪಂಚಮನವರ ದೆಸೆಯಿನಜುದಾ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ
ಯಿಂದಾದಪಾಯಮನಪಹರಿಸುವುಪಾಯಮನಾಂ ಬಲ್ಲಿನೆಂಬುದುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡ
ಲಂ ಪ್ರಮೋದ ಮುದಿತ ಹೃದಯನಾತನಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿಗುಯ್ಯುದುಮಾತಂ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣತನಾಗಿ ದೇವ ಭವತ್ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆ ಸರ್ವ ಕ್ಷೇಮ
ಮಕ್ಕುವಾ ದೆಸೆಗುಮ್ಮಳಿಸದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪಮನವಧರಿಸುವುದೆಂದಿಂತೆಂದು—

ಚ || ನಿರುಪಮ ದೇವನೀತ ಪುರಮೆಮ್ಮ ಪುರಂ ಪುರ ವಲ್ಲಭಂ ಕಲಾ |

ಪರಿಣತನೆನ್ನ ತಂದೆ ಶಶಿಮಂಡಲನಾನತಿಚಂದ್ರನೆಂಬ ಖೇ ||

ಚರನೆನದೊರ್ಮೆ ವಾಯು ಪಥದೊಳ್ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ವಿಹಾರಿಸು |

ತ್ತಿರೆ ಪಗೆವಂ ಸಹಸ್ರವಿಜಯಂ ಕಡುಕೆಯ್ದಿದಿರಾಗಿ ತಾಗಿದಂ || ೪೭ ||

ಅಂತು ತಾಗೆ ಪಿರಿದುಪೊಟ್ಟಿರ್ವರುಂ ಭರಂಗೆಯ್ದು ಕಾದುತ್ತಿದುರ್—

ಕಂ || ಅವನಿಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಂ

ಜವಮುಟುದು ನಭೋವಿಭಾಗದಿಂ ಸಾಕೇತ ||

ಕೃವತರಿಸಿ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾ

ನ ವನದ ತಣ್ಣುಲ ತಾಣದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟಿದೊಂ

|| ೪೮ ||

ಚ || ಭರತನುಮೆನ್ನ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದಿರದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರ್ಛವೋ |

ಗಿರೆ ಕೃಪೆಯಿಂದಮೆನ್ನನವಲೋಕಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಸುಗಂಧ ತೋಯಮಂ ||

ತರಿಸಿ ಮದಂಗದೊಳ್ ತಳೆಯೆ ಶಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಪೊಡರ್ಪಗೆಟ್ಟು ಚಿ |

ಚ್ಚರಮದು ಪಿಂಗಿ ಮುಚ್ಚಿದಿಳಿದೆಂ ಮರವಟ್ಟವನೇಟ್ಟಿ ಮಾಲಕ್ಕಿಯಿಂ || ೪೯ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು ಕತಿಪಯ ಪರಿಜನಂಬೆರಸಿದುರ್ ಭರತನಂ
ಕಂಡಕಾರಣ ಬಂಧುವಪ್ಪ ನಿನ್ನ ದೂಸಱಿಂದೆನಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಾದುದೀ ಗಂಧ
ಸಲಿಲಕ್ಕಿನಿತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಾದ ಕಾರಣಮಂ ಪೇಟ್ಟಿದೆನೆ ಭರತನಿಂತೆಂದನೆಮ್ಮ

ಪುರಕ್ಕೆ ನಾರಿಗುತ್ತಂ ನೊದಲಾಗಿ ಪೆಜವುನಾಗಂತುಕ ಪೀಡೆಗಳಪ್ಪುದುಮಾನ
ವರ್ಕೇನುಂಗಿಯ್ಯಲಱಿಯದುಮ್ಮಳಿಸುತ್ತಿಪುರ್ದುಂ ಆ ವ್ಯತಿಕರಮನೆಮ್ಮ ಮಾವಂ
ದ್ರೋಣಮೇಘಂ ಕೇಳ್ವ ಬಂದಾ ಗಂಧೋದಕಮಂ ತಳಿದು—

ಕಂ || ಪುರಮಂ ದೇಶಮುಮಂ ವ್ಯಾ
ಧಿ ರಹಿತಮಪ್ಪಂತು ಮಾಟ್ಟುದುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ||
ಚ್ಚರಿ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪೆ
ಚೀರೆ ಭರದಿಂ ದ್ರೋಣಮೇಘನಂ ಬೆಸಗೊಂಡೆಂ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ದ್ರೋಣಮೇಘನಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಪಲವುಂ ವ್ಯಾಧಿಗಳಂ ಮ
ತ್ಕುಲವಧು ನಮೆಯುತ್ತಮಿದುರ್ ಬಸಿರಾಗಲೊಡಂ ||
ತೊಲಗೆ ¹ರುಜೆ ಹೃದಯ ಶಲ್ಯಂ
ಲಲನಾರತ್ನಮನದೊಂದು ಕೂಸಂ ಪೆತ್ತಳ್ || ೫೧ ||

ಆ ಕೂಸಿಂಗದುಕಾರಣದಿಂ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಾದುದಾಕೆಯ
ಮಜ್ಜನ ಜಲದಿಂದೆಮ್ಮ ನಾಡುಂ ಬೀಡುಂ ವ್ಯಾಧಿರಹಿತಮಾದುದೆಂಬಿದಂ ದ್ರೋಣ
ಮೇಘಂ ಪೇಟ್ಟನೆಂದು ಭರತಂ ಪೇಟ್ಟಿದುಂ—

ಕಂ || ಎನಗಧಿಕಮಾಗಿ ಕೌತುಕ
ಮಿನಿತತಿಶಯಮಾಕೆಗಾದ ಕಾರಣಮಂ ಪೇ ||
ಱಿನಗೆಂದು ಮತ್ತೆಯುಂ ಭರ
ತನನಾಂ ಬೆಸಗೊಂಡೆನಪರಿಮಿತ ಸುಚರಿತನಂ || ೫೨ ||

ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಭರತನಂತೆಂದನೀ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಂಡರೀಕೇಣೀಪುರಮ
ನಾಳ್ವಂ ತ್ರಿಭುವನಾನಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂಬನಾತನ ಮಗಳನಂಗಶರೆಯೆಂಬಳ್
ತಿರುವಿಂ ಬರ್ದುಂಕಿದನಂಗನರಲಂಬಿನಂತೆ ಕೇಳೀವನದೊಳಗೆ ಸುಲಿಯುತ್ತಿಪುರ್ದು
ಮಾ ಸನುಯದೊಳ್ ಪುಷ್ಕಲಾವತೀವಿಷಯದ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
ಪುರಮನಾಳ್ವಂ ಪುನರ್ವಸುವೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನಾಕೆಯಂ ಕಂಡು ಮದನಶರ ಶಲಾಕಾ
ಕೇಲಿತ ಹೃದಯನಾಗಿ ವಿಮಾನದೊಳಿಟ್ಟು ನಭಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಪೋವುದುಂ ತ್ರಿಭುವ
ನಾನಂದಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೋಪವಶ ವರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಲರುಂ ವಿದ್ಯಾಧರ ಪ್ರಮುಖರ
ನಾತನ ಮೇಲೆತ್ತವೇಟ್ಟುದುಮವರೊಳ್ ಪುನರ್ವಸು ಕಾದಿ ಬಸವಟಾದನಂಗಶರ
ಯಂ ಪರ್ಣಲಘು ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ನೆಲಕ್ಕಿಟುವಂತು ಮಾಡಿ ಪೋವುದುಂ—

ಕಂ || ಆ ವಿದ್ಯೆ ಗಗನ ತಲದಿಂ

ದಾವಧುವಂ ಮೆಲ್ಲನಿಟುಪಿ ರೌದ್ರ ವೃಗಂಗ ||

ಳ್ಳಾವಾಸಮೆನಿಪದೊಂದು ಮ

ಹಾ ವಿಷಮಾಟವಿಯೊಳಿರಿಸಿ ಪೋದತ್ತಾಗಳ್

|| ೫೩ ||

ಆಕೆಯುಮಾ ಕಾಂತಾರ ನ

ದೀ ಕೂಲದೊಳಿದುರ್ ನೆನೆದು ಪಿತ್ಯ ಮಾತೃಗಳಂ ||

ಶೋಕಾಕುಲೆ ದುಷ್ಟರ್ಮ ವಿ

ಪಾಕಮಿದೆಂದಂತರಂಗದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸಿದಳ್

|| ೫೪ ||

ಧರಣೀಶ್ವರ ಸುತೆಯಾಗಿಯು

ಮರಣ್ಯದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಸಾವ ದುಷ್ಟರ್ಮ ಫಲಂ ||

ದೊರೆಕೊಂಡತ್ತಿನಗಿದನಪ

ಹರಿಪೊಡೆ ಪೆಜತೇಂ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚರಣಮೆ ಶರಣಂ

|| ೫೫ ||

ಎಂದು ತಪ್ಪಿಸಂದು ತಪದೊಳ್

ನಿಂದು ಮಹಾನೋಂಪಿಯನಿತುಮಂ ಪಲಕಾಲಂ ||

ಸಂದಿಸಿ ನೋಂತು ತನೂದರಿ

ಪಿಂದಿಕ್ಕಿದಳಬ್ಬಮಂ ಸಹಸ್ರ ತ್ರಯಮಂ

|| ೫೬ ||

ಅಂತು ತನು ತಾಪಿ ತಪಂಗೈಯ್ದನಶನ ದೀಕ್ಷೆಯೊಳಿದೊಂದು ದೇವಸಂ—

ಕಂ || ನುಂಗಿ ಜರದಜಗರಂ ತ

ನ್ವಂಗಿ ತಪಸ್ವಿನಿ ಸಮಾಧಿ ಸಮನಿಸೆ ಮನದೊಳ್ ||

ಪಿಂಗದೆ ನೆಲಸಿರೆ ಪಂಚ ಪ

ದಂಗಳ್ ನಾಲಗೆಯೊಳಿವೆ ಮೆಯ್ಯಾಗಿದಳ್

|| ೫೭ ||

ಅಂತಿದುರ್ ಶರೀರಭಾರಮನಿಟುಪಿ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಸುರ
ಲೋಕ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದಿಗಳೇ ದ್ರೋಣಮೇಘಂಗೆ ಸರ್ವೌಷಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತೆ
ಯಸ್ಸು ಸುತೆಯಾದಳು ಪುನರ್ವಸುವುಂ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಮುನ್ನಂ ¹ತನ್ನಿರಿಸಿ
ಪೋದ ಪೇರಡವಿಯೊಳನಂಗಶರೆಯಂ ಕಾಣದೆ ತನಗದುವೆ ನಿರ್ವೇಗ ಕಾರಣವಾಗೆ
ತೊಂಬಟ್ಟು—

ಕಂ || ತನುವಂ ¹ತಪಿಯಿಸಿ ತಪದೊಳ್

ಮುನಿಯದೆ ಮುನಿಯಿಸದೆ ನಡೆದು ಮುನಿಪತಿ ಸಂನ್ಯಾ ||

ಸನದಿಂ ಸಮಾಧಿ ಸಮನಿಸೆ

ಸನತ್ತುಮಾರದೊಳಪಾರ ಸುಖದೊಳ್ ತಣೆದಂ

|| ೫೮ ||

ನಿರತಿಶಯ ಸುಖ ಸುಧಾಸಾ

ಗರದೊಳ್ ಮನಮಾರೆ ಮೂಡಿ ಮುಟ್ಟಾಡುತ್ತಂ ||

ಪರಮಾಯುವಂ ಪುನರ್ವಸು

ಚರಾಮರಂ ತೀರ್ಚಿ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದಂ

|| ೫೯ ||

ಎಂದು ಮನಃಪರ್ಯಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪ ಸರ್ವಭೂತಹಿತ ಭಟ್ಟಾರಕಂ ತನಗೆ
ಪೇಟ್ಟಿದನೆನಗೆ ಭರತಂ ಪೇಟ್ಟಿನೆಂದತಿಚಂದ್ರ ವಿಯಚ್ಚರಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ರಾಮ
ಚಂದ್ರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ಹನುಮದಂಗದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲರನಾ ಗಂಧೋದಕ
ಮಂ ಭರತನಂ ಬೇಡಿ ತನ್ನಿಮೆಂದಟ್ಟುವುದುಮವರ್ ಮನೋವೇಗದಿಂ ದಿವ್ಯ
ವಿಮಾನಂಗಳನೇಜಿ ವಿಯನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಸಾಕೇತಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಭರತನಂ
ಕಂಡು—

ಕಂ || ಕಿಞ್ಞದಜಿಞ್ಞಿ ರಣದ ವಾರ್ತೆಯ

ನಜುಪಿ ದಶಾನನನ ಶಕ್ತಿ ನೆಜಿಗೊಳಿ ತನುವಂ ||

ಮಜ್ಜಿದಿರ್ಧಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂ

ದಜುಪಿದರಂಗದ ಮರುತ್ತನೂಜ ಪ್ರಮುಖರ್

|| ೬೦ ||

ಪ್ರಶಮಿಸುಗುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ

ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾದ ಬಾಧೆ ತಡೆಯದೆ ನೀವಾ ||

ನಿಶಿಯೊಳಿ ತಂದೆಮಗೀವುದು

ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯ ಮಿಂದ ಗಂಧೋದಕಮಂ

|| ೬೧ ||

ಅದಲ್ಲದಂದು ನೇಸರ್ ಮೂಡುವುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಗತವ್ರಾಣನಕ್ಕುಮೆನೆ
ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರ್ ಕೇಳ್ತು ರಾವಣನಮೇಲೆ ನಡೆಯಲೊಡರಿಸಿ—

ಕಂ || ಬಿಸಸನದೊಳ್ ದಶಮುಖನಂ

ದಿಸೆವಲಿಗುಡಲೆಂದು ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರ್ ಸಾ ||

ಹಸ ಧನ ರಾಜಿ ಕ್ರೀಡಾ

ವಸಧರ್ ಸನ್ನಾಹಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸುವುದುಂ

|| ೬೨ ||

ಅದಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಬಾರಿಸಿ ರಘುವೀರನ ಬೆಸನಿಲ್ಲದೆಮಗೆ ನಿಮ್ಮ
ನುಯ್ಯುದುಚಿತಮಲ್ತು ನಿಮಗೆ ಲಂಕೆ ದೂರಮಪ್ಪುದಲಿಂ ಬೇಗಂ ಬರಲ್ಪಾರದೆನೆ
ಭರತನಿನ್ನೆಮಗೆ ಕಜ್ಜಮಾವುದೆನೆ ಗಂಧೋದಕಮಂ ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೊಡದನುಯ್ದ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಶಸ್ತ್ರಪೀಡೆಯಂ ಕಳೆವಮೆನೆ ಭರತನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಸುರಭಿ ಜಲದಿಂದವೇನಾ

ತರುಣಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಪೋವುದಾಕೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ||

ಧರನೆ ವರನೆಂಬುದಂ ಶುಭ

ಚರಿತರ್ ಮುನ್ನೆನಗೆ ದಿವ್ಯಮುನಿಪರ್ ಪೇಜ್ಜಿರ್

|| ೬೩ ||

¹ ಎಂತುಂ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಕ್ಕಾ

ತಂ ತಕ್ಕಂ ಮಿಕ್ಕ²ರನಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದ ||

ತ್ಯಂತ ಹಿತರಂ ಪ್ರಧಾನರ

ನಂತವರೊಡಗೂಡಿ ಕೂಸನೆರೆದಟ್ಟುವುದುಂ

|| ೬೪ ||

ಮನ್ನಿಸಿ ಭರತನ ಮಾತಂ

ತನ್ನ ತನೂಭವೆ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿವೆರಸಿ ||

ತ್ತನ್ನೂರ್ವರ್ ಕನ್ನೆಯರಂ

ಚೆನ್ನೆಯರಂ ದ್ರೋಣಮೇಘನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂ

|| ೬೫ ||

ಆ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ವಿಮಾನಾರೂಢೆಯರ್ವಾಡಿ ನಕ್ಷತ್ರ
ವೀಧಿಯಿಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೊಳೆ ರಣಭೂಮಿಯನೆಯ್ದಿ ವಿಮಾನಂಗಳನವನೀತಲ
ಕೃವತರಿಸಿ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನೆನಿತೆನಿತು ಸಾರೆ ಮೋಕುಮನಿತ
ನಿತು ಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಗೆಟ್ಟು—

ಮ || ಗಗನಾಭೋಗಮನಾವಗಂ ಬೆಳಗುತುಂ ಜ್ವಾಲಾ ಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ |

ದುಗುಳುತ್ತುಂ ಕಿಡಿಯಂ ಜನಾರ್ದನನ ವೆಕ್ಕೋಭಾಗಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೇ ||

ಗೊಗೆವಾಗಳ್ ಪವನಾತ್ಮಜಂ ಪಿಡಿಯೆ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪಾಗಿ ಕೈ |

ಮುಗಿದೆನ್ನಂ ಬಿಡಿಮೆಂದು ತಲ್ಲಳಿಸಿ ಶಂಕಾತಂಕಮಂ ತಾಳ್ವಿದಳ್ || ೬೬ ||

ಅಂತು ನಡನಡುಗುತ್ತಮಾಂ ವಿಜೆಯೆಯೆಂಬೆಂ ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಕಿಟಾ
ಯಳೆಂ ಬಾಲಿಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಕಾರಣಮಾಗೆ ರಾವಣಂ ಕೈಲಾಸಮನೆತ್ತಿ ಬಲುಕ್ಕೆ
ವೀಣೆಯಂ ಬಾಜಿಸಿ ಜಿನ ಗುಣಸ್ತವನಂಗಳಂ ಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂ ಪಾಡುತ್ತಮಿರೆ
ಧರಣೀಂದ್ರಂಗಾಸನ ಕಂಪಮಾಗೆ ಬಂದು—

ಕಂ || ಕರವೊಸೆದು ನೋಡಿ ದಶಕಂ
 ಧರನಂ ಹರ್ಷ ಪ್ರಕರ್ಷದಿಂದೆನ್ನಂ ಖೇ ||
 ಚರಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನಾಂ ದಶ
 ಶಿರನ ಬಿಸಂ¹ಬಿಡಿದು ತಾಗಿದೆಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ || ೬೭ ||

ನಾನುಮಿಾ ಸರ್ವಾಷಧಧಿಪ್ರಾಪ್ತೆಯಪ್ಪ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಪೋಪೆ
 ನಲ್ಲಿನೆನ್ನಂ ಪೋಗಲೀಯಿಮೆನೆ ವಿದ್ಯಾಧರಗೆಲ್ಲಂ ಜೋಡ್ಯಮಾಗೆ ವಿದ್ಯಾದೇವ
 ತೆಯನಣುವಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆವುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಚಲದಲಕ ಚಯಂ ರಘುಕುಲ
 ತಿಲಕನ ಚರಣಾರವಿಂದಮಂ ಮಧುಕರ ಮಂ ||
 ಡಲಿಯಂತೆ ಮುಸುಕೆ ವನಿತಾ
 ತಿಲಕಂ ನಡೆತಂದು ವಿನಯ ವಿನಮಿತೆಯಾದಳ್ || ೬೮ ||

ತದನಂತರಂ—

ಕಂ || ದನುಜೇಂದ್ರನ ವಿಜಯ ಶ್ರೀ
 ವನಿತೆಯೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪುಣ್ಯದೇವತೆಯೋ ಪೇ ||
 ಟಿನೆ ಕೆಲದೊಳ್ ಬಂದಿದರ್ಳ್
 ತನುರುಚಿ ಮೂವಳಸುವಳಸೆ ಪರಿಷಜ್ಜನಮಂ || ೬೯ ||

ಆಗಳಾ ಕನ್ಯಾರತ್ನದ ಕರಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ ಪವಿತ್ರ ಸುರಭಿ ಸಲಿಲ ಸೇಚನದಿಂ—

ಕಂ || ಪತ್ತುವಿಡೆ ಮೂರ್ಛೆ ಮುನಿಸ
 ಜ್ಞೊತ್ತಿದವೋಲ್ ಮನದಿನಗಲದಿರೆ ಕಣ್ ಕೆಂಪಂ ||
 ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಮಸಗಿ ರಾವಣ
 ನೆತ್ತಣನೆನುತುಂ ಜನಾರ್ದನಂ ಕುಳ್ಳಿದರ್ || ೭೦ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅಲರ್ವಂತಿರಿನೋದಯದೊಳ್
 ಜಲಜ ವನಂ ರಾಘವಂಗಮಖಿಲ ಜನಕ್ಕಂ ||
 ನೆಲೆವೆರ್ಚಿದುದನುರಾಗಂ
 ಜಲರುಹ ನಾಭಂಗಿ ಪಿಂಗಿ ಮೂರ್ಛಾವೇಗಂ || ೭೧ ||

ಕಂ || ಆಶೀರ್ವಿನಾದವಾಶಾ

ದೇಶಮನೆಯ್ವಿದುದು ಮಂಗಲಾನಕ ರವಮಾ ||

ಕಾಶಮನಡದ್ದುದು ಮೂರ್ಛಾ

ಕ್ಷೇಶಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆ ಪೆಜಪಿಂಗಲೊಡಂ

|| ೭೨ ||

ನಾರಾಯಣನಂ ಮಣಿಮಯ

ನೀರಾಜನ ದೀಪಮಾಲೆ ಬಳಸಿದುವಾಗಳ್ ||

ಮೇರುವನೊಲ್ಲದೆ ಪಲವುಂ

ತಾರಾವಳಿ ಬಳಸುವಂತೆ ನೀಲಾಚಲಮಂ

|| ೭೩ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಮಕ್ಷದೊಳಿದ್ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿ—

ಕಂ || ಅಪಹರಿಸಿ ಶಕ್ತಿ ಬಾಧೆಯ

ನುಪಕಾರಮನುಂಟುವಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್ ಪೀ ||

ನ ಪಯೋಧರೆ ಕಡುಗಾಡಿಯೊ

ಳಪಕಾರಮನತನು ಬಾಧೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಳ್

|| ೭೪ ||

ಆಗಳಾ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂ ಬೆರಸು ತಮ್ಮ ತಂದನೂರ್ವರ್ಕನ್ನೆಯರುಮಂ ಮರು
ನ್ನಂದನಾದಿಗಳ್ ವಿವಾಹವಿಧಿಯಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆನೆ ರಾವಣ ಏಜಯಾನಂತರಂ
ಸಕಲ ಭುವನಾಂಬಿಕೆಯಂ ಸೀತಾದೇವಿಯಂ ತಂದು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದೊ
ಡಲ್ಲದೆ ಮದುವೆನಿಲ್ಲಿನೆನೆ ತಮ್ಮ ಪೋದ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮುಮಂ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿ
ಯಂ ತಂದ ತೆಜನುಮಂ ತಿಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕಿದಾವ ಗಹನಮೆಂದೊಡಂ
ಬಡಿಸಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನಿಬರುಮಂ ಮದುವೆನಿಲ್ಲುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಚರನಱಿಪೆ ತಮಗೆ ದಶಕಂ

ಧರನ ವೃಗಾಂಕಾದಿ ಮಂತ್ರಿ ಮುಖ್ಯರ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ||

ಧರ ಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿಯಂ ದಶ

ಶಿರಂಗದಂ ಪೇಟಲೆಂದು ಬೇಗಂ ಬಂದರ್

|| ೭೫ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಕುಳಿತಾಂಜಲಿಗ
ಳಾಗಿ—

ಕಂ || ಇರುಳೊಳೆ ವಿಶಲ್ಯಸೌಂದರಿ

ಬರೆ ಶಕ್ತಿ ಪೊಡಪುಗೆಟ್ಟು ಪೋದುದು ತತ್ಸಂ ||

ದರಿವೆರಸು ನೂರ್ವರಂ ನೃಪ
ತರುಣಿಯರಂ ದೇವ ಮದುವೆನಿಂದನುಪೇಂದ್ರಂ

|| ೭೬ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಕಂ || ಸೀತೆಯನೊಪ್ಪಿಸುವುದು ರಘು
ಜಾತನೊಳೊಡರಿಪುದು ಸಂಧಿಯಂ ಸಂಗ್ರಾಮಂ
ಪೋ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ ನಮಗವ
ರೇತೆಜದೊಳಮಧಿಕರವರನಾರ್ ಗೆಲ್ಲಪರೋ

|| ೭೭ ||

ಎತ್ತಾನುಂ ಗೆಲ್ಲೊಡಮಾ
ಪತ್ತಂ ಪಿಡಿವೆತ್ತ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳೊಳ್ ||
ಮತ್ತೇನೊಡರಿಸುವರ್ ದನು
ಜೋತ್ತಂಸ ಬಲಿಕ್ಕೆ ಗೆಲ್ಲೊಡಂ ಫಲಮುಂಟೇ

|| ೭೮ ||

ಎನೆ ಘನಾಘನ ನಿನದಮನಾಲಿಸಿದ ಪಂಚಾನನದಂತೆ ದಶಾನನಂ ಕನಲ್ದು—

ಕಂ || ಇಂದ್ರನುಮಂ ಗೆಲ್ಲೆನ್ನನು
ಪೇಂದ್ರಂ ಗೆಲ್ಲಪನೆ ಗೆಲ್ಲೊಡಂ ಜೀವನಮಾ ||
ಚಂದ್ರಾರ್ಕಮೆ ವಿಶದ ಯಶ
ಶ್ವಂದ್ರಿಕೆಗೆ ಕಳಂಕಮಾಗದಂತಿರೆ ನೆಗಟ್ಟಿಂ

|| ೭೯ ||

ಅದಲಿಂ ನಿಮ್ಮ ಮಂತಣಕ್ಕವಸರಮಲ್ತುಸಿರದಿರಿಮೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಂ
ಜಡಿಯೆ ರಾವಣನ ಕಟ್ಟಾಯಕ್ಕೆ ಮಯಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ದೇವ ನಮ್ಮ ಸೆಜಿ
ಗಪಾಯಮಾಗದಂತು ಕಾದಿ ಗೆಲ್ವದೆನೆ—

ಕಂ || ಮಯನೆಂದುದನೇಗೊಂಡಂ
ನಯ ನಿಪುಣರ್ ಪೇಟ್ಟೊಡಂ ದುರಾಗ್ರಹದಿಂ ಸಂ ||
ಧಿಯ ಮಾತಂ ಕೈಕೊಳ್ಳನೆ
ಭಯಮುಲಯಂ ಕದನ ಮದ ವಶಂ ದಶವದನಂ

|| ೮೦ ||

ಅಂತಾತನ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟನಂತರಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ
ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಸಿಂಹ ಗರುಡ ವಾಹನಂಗಳಂ ಪಡೆದು ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ
ಮರುನ್ನಂದನಾದಿಗಳ್ಗೆ ಪನ್ನಗಶರ ಪ್ರಹಾರದಿಂ ಸಮನಿಸಿದಾಸನ್ನ ವೃತ್ಯವನಪ
ಹರಿಸಿ—

ಚ || ಅವಯವದಿಂದಮೆನ್ನ ತನುಜಾನುಜರಂ ಪಿಡಿದುಯ್ದರೆನ್ನ ಕೈ |
 ದುವನುರಗೇಂದ್ರನೊಳ್ ಪಡೆದ ಶಕ್ತಿಯನಶ್ರಮದಿಂದೆ ಗೆಲ್ದರಾ ||
 ನವರನಶಲ್ಯರೆಂದುಱದೆ ಕಾದಿದೆನಪ್ಪೊಡೆ ಕಾರ್ಯ ಹಾನಿ ಸಂ |
 ಭವಿಸುಗುಮೆಂದು ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಪರಿಭಾವಿಸಿದಂ ದಶಾನನಂ || ೮೧ ||

ಅಂತು ಮನದೊಳ್ ಮಂತಣಮಿದು ಕಾರ್ಯ ನಿಶ್ಚಯಂಗೈಯ್ದು—

ಕಂ || ಸಾಧಾರಣರಿವರೆನಿಸ ವಿ
 ರೋಧಿಗಳುಮನುಱದೆ ನೆಗಟ್ಟಿದನುಚಿತಮದಱಾಂ ||
 ಸಾಧಿಸಿ ಬಹುರೂಪಿಣಿಯಂ
 ಸಾಧಿಸುವೆಂ ಪಗೆಯನೆಂಬ ಬಗೆಯಂ ಬಗೆದಂ || ೮೨ ||

ಅಂತು ಬಗೆದು ಲಂಕಾನಗರದೊಳಂ ನಾಡೊಳಂ ಹಿಂಸೆ ಬೇಡೆಂದು ಗೋಸಣೆ
 ಗಳೆದು ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಮಾಟ್ಟಿಂತು ನಿಯಮಿಸಿ ಮಂಡೋದರಿಗಂ
 ಪೊಲಿಲ್ಲ ಮೆನಿತುಪಸರ್ಗಮನಾರ್ ಮಾಟ್ಟೊಡಂ ನಮ್ಮ ಪಡೆಯೊಳ್ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳ
 ದಂತು ಮಾಟ್ಟಿದೆಂದು ಪೇಟ್ಟು—

ಕಂ || ಅರಮನೆಯೊಳಗಣ ಜಿನ ಮಂ
 ದಿರಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ಮಂಗಲದ್ರವ್ಯ ಪುರ ||
 ಸ್ವರಮೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಶಾಂತೀ
 ಶ್ವರಂಗೆ ಪದೆಪೊದವೆ ಮಾಡಿ ಸವನೋತ್ಸವಮಂ || ೮೩ ||

ತದನಂತರಂ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಪದ್ಮಾಸನ ಸ್ಥಿತಂ ಸ್ಫಟಿಕಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ
 ಯಂ ಪಿಡಿದು ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಯಿಸುತ್ತಿದನನ್ನೆಗಂ ಫಾಲ್ಗುನ ನಂದೀ
 ಶ್ವರಮಾದುದಾಗಳುಭಯಬಲಮುಮಭಯಘೋಷಣೆಯಂ ಘೋಷಿಸಿ ಕಾಳಿಗಮ
 ಮುಱಿದಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಅಱಿದು ವಿಭೀಷಣನಸುರನ
 ತೆಜನಂ ಚರ ವಚನದಿಂದದಂ ರಘುವೀರಂ ||
 ಗಱಿಪುವ ಬಗೆಯಿಂ ಬಂದಂ
 ಪೆಱಿನೀತೆಜದಿಂದೆ ಕೂಡೆ ತಿಳಿದವನಾವಂ || ೮೪ ||

ಅಂತು ಬಂದು ವಿಭೀಷಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಚ || ಭುಜ ಬಲಮಂ ಪವಣ್ಣುಡಿಪೊಡಪ್ರತಿಮಂ ತವಿಲಿಲ್ಲ ದಾನವ |
 ಧ್ವಜನಿಗೆ ಚಂದ್ರಹಾಸಮನಿದಿಚುರ್ವ ಚಕ್ರಮನಾಂಕೆಗೊಳ್ಳ ಭೂ ||
 ಭುಜ ಸುರ ಖೇಚರ ಪ್ರಮುಖರಿಲ್ಲನೆ ರಾಘವದೇವ ದುರ್ಜಯಂ |
 ನಿಜದೊಳೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಧಿಸಿದಪಂ ಓಹುರೂಪಿಣಿಯಂ ದಶಾನನಂ || ೮೫ ||

ಕಂ || ರಾವಣನೊರ್ವನುಮಂ ಧರ
 ಣೀವಲ್ಲಭ ಗೆಲ್ಪುದರಿದು ಸಾಧಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ ||
 ದೇವತೆಯನವಂ ಪಡೆವಂ
 ರಾವಣ ಕೋಟಿಯನಿದಿಚುರ್ವವರಾರ್ ಬಲಿಯಂ || ೮೬ ||

ಅದಲಿಂ ವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆವುಗದ ಮುನ್ನಂ ರಾವಣಂಗುಪಸರ್ಗಮನೊಡರ್ಚಿ
 ಲಂಕಾಪುರಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿದವಸರಮೆನೆ ರಘುವೀರನಿಂತೆಂದಂ—

ಚ || ವನಿತೆಗೆ ಕೈದುಮಂ ಬಿಸುಟವಂಗಿದಿರಾಗದವಂಗಿ ಭೂಭುಜಂ |
 ಮುನಿವುದು ಪಾಟಿಯಲ್ತು ನಿಯಮ ಸ್ಥಿತನಾಗಿ ದಶಾನನಂ ಜಿನೇಂ ||
 ದ್ರನ ಮಱಿವೊಕ್ಕು ಸಾಧಿಸಿದಪಂ ಗಡ ವಿದ್ಯೆಯನೆಂತೊ ಬಾಧೆಯಂ |
 ಜನಿಯಿಪುದಾತನೊಳ್ ಬಿಸುಡತಕ್ಕುದನಿಂತುಸಿರಲ್ಕೆ ತಕ್ಕುದೇ || ೮೭ ||

ಎನೆ ವಿಭೀಷಣಾಂಗದಾದಿಗಳೇ ಮಹಾಸತ್ವನಪ್ಪ ರಘುವೀರನನಾಚಾರಮ
 ನೆಂತುಮೊಲ್ವನಲ್ಲನದುಕಾರಣದಿನಧಿರಾಜನಲಿಯದಂತು ವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆ ವಿಘ್ನಂ
 ಮಾಲ್ಪಿಮೆಂದು ¹ನಂದೀಶ್ವರಮಂ ಕಲಿಪಿ ವಿಭೀಷಣಂಬೆರಸು—

ಕಂ || ಮಕರಧ್ವಜ ಮುಖ್ಯರ್ ಖಚ
 ರ ಕುಮಾರರ್ ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಂದು ಬಲಾ ||
 ಧಿಕರಸಮ ಸೈನಿಕರ್ ಮಸ
 ಗಿ ಕಪಿಧ್ವಜರುಜಿದೆ ಲಂಕೆಯಂ ಪುಗುತಂದರ್ || ೮೮ ||

ಒಡೆಯುತ್ತಂ ಮಾಡಂಗಳ
 ನುಡಿಯುತ್ತಂ ನಂದನಂಗಳಂ ನೀರ್ನೆಲನಂ ||
 ಕೆಡಿಸುತ್ತಂ ಲಂಕೆಗವರ್
 ಪಡೆದರ್ ನಿಶ್ಯಂಕರಳವಿಗಲಿದೆರ್ದೇವಜಲಂ || ೮೯ ||

ಅಂತು ವಾನರಧ್ವಜ ಸೇನೆ ಲಂಕೆಯಂ ಕದಡಿ ಕಲಂಕೆ ಮಯಂ ಮುಳಿದು
ಕಾಳೆಗಕ್ಕೊಡರಿಸೆ ಬಂದು ಮಂಡೋದರಿ ತಂದೆಯಂ ಬಾರಿಸುವುದುಮಾತಂ ಶುಭ
ಪರಿಣಾಮದಿಂ ನಿಜ ಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕರೆ ವಾನರ ಸೇನೆಯರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ || ಮುನಿದೆಟಿದು ತಂದು ನಿಜ ಕುಲ

ವನಿತೆಯರಂ ಬಿಡದೆ ಮೋದಿಯುಂ ಹಾಹಾಕ್ರಂ ||

ದನಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸೆ ಕೇಳ್ವಂ

ದನುಜಂ ಜಸಿಯಿಸುತುಮಿದನವ್ಯಗ್ರ ಮನಂ

|| ೯೦ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಮಾ ಜಿನ ಭವನದೊಳ್ ವಸಿಯಿಸುವ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಮಿವರಲ್ಲ
ದುದಂ ನೆಗಟ್ಟಿಪ್ಪರೆಂದಗುವಾರ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ರೂಪುಗಳಂ ಬಿಗುವಿಸಿ ಪರಿತಂದು
ಮಾರ್ಕೊಂಡು ಮರ್ಕಟಧ್ವಜ ಬಲಕ್ಕೆ ಭಂಗಮಂ ಪಡೆಯೆ ಪೆಟವುಂ ಜಿನಾವಾಸ
ನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪ ದೇವತೆಗಳಾ ಬಲಮಂ ಪೆಜಿಗಿಕ್ಕಿ ಕಾದಿ ಮುನ್ನಿನ ದೇವತೆಗಳನೋಡಿಸು
ವುದುಮವು ಪರಿತಂದು ನಿಜಸ್ವಾಮಿಯಪ್ಪ ಪೂರ್ಣಭದ್ರನೆಂಬ ಯಕ್ಷಾಧಿಪಂಗೆ
ಪೇಟ್ಟಿದುಂ—

ಕಂ || ಮುನಿಪತಿಗಳ ತೆಪದಿಂದನ

ಶನಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕೈದುವಂ ಬಿಸುಟು ದಶಾ ||

ನನನಿರೆಯುಂ ಕಾದುವುದ

ಕೊನಲ್ದವಂ ಮಾಣಿಭದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಂ

|| ೯೧ ||

ಅಂತು ಪೋಗಿ ತತ್ಸ್ವರೂಪಮಂ ಪೇಟ್ಟಿ ತಾನುಮಾತನುಮತಿಕುಸಿತರಾಗಿ
ಬಂದು ದೇವತೆಗಳಂ ತೂಲ್ವಿ—

ಕಂ || ಅಭಿಭವಿಸಿ ಕಪಿಧ್ವಜನಿಯ

ನಭಯರ್ಪರಿತಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಕಂ ||

ಡು ಭಯಾಕುಲ ಚಿತ್ತರ್ ಮಾ

ಣಿಭದ್ರನುಂ ಪೂರ್ಣಭದ್ರನುಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿದರ್

|| ೯೨ ||

ಅಂತು ಪೊಗಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಂತರುಪಶಾಂತನಾಗಿದರ್ ರಾವಣನ ಪೊಟಿಲ
ನಟಿಯೆ ನಿಮ್ಮ ಪುರುಷಾಕಾರಮಟುಗುಮೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಸೀತಾದೇವಿಯನೀ ರಘು

ಜಾತನ ಕುಲವಧುವನಟುಪಿ ಕೈತವದಿಂ ತಂ ||

ದಾತಂಗೆ ಹಿತಂಗೆಯ್ಯುದು
ಪೋ ತಕ್ಕುದೊ ತಗದೊ ಬಗೆದು ನೋಡಿಂ ನಿಮ್ಮೊಳ್ || ೯೩ ||

ನಿಮಗೆಮ್ಮ ಮಾಡಿದಪಕಾ
ರಮಾವುದಕ್ರಮದಿನೆಮ್ಮಮೇಲೆ ಬರಲ್ಕು ||
ಕ್ಕುವೆ ಪೇಟುಮೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆಯ್ದೆ ಚಿತ್ತವಿತ್ತಿಂತೆಂದರ್ || ೯೪ ||

ಲಂಕಾಪುರ ಪ್ರಾಸಾದಂಗಳ್ಳಂ ಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳ್ಳಂ ನಿಯಮಸ್ಥನಾಗಿದರ್ ದಶಾ
ನನಂಗವಿಾಗಳವಂ ಮಾಡದೆ ವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆ ವಿಘ್ನಂಮಾಡಿಮೆಂದು ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಪರಸಿ—

ಕಂ || ಜಕ್ಕರ್ ಪೂಜಿಸಿ ಪೋದ ಬ
ಟುಕ್ಕಂಗದನೇಱು ¹ಬಾರಿಸುತ್ತಂಕುಶದಿಂ ||
ದಿಕ್ಕರಿಯನಧಃಕರಿಸುವ
ತಕ್ಕಿನ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಮೆಂಬ ನಿಜ ವಾರಣಮಂ || ೯೫ ||

ಅಂತು ವಾರಣಾರೂಢಂ ಪುರಗೋಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು—

ಕಂ || ಲಂಕೆಯ ಚೆಲ್ವಂ ನೋಡು
ತ್ತುಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಧಿರಾಜನರಮನೆಯಂ ಪೋ ||
ಕ್ಕಂ ಕಣ್ಣೆ ತೊಡವೆನಿಪ್ಪುದ
ನಂಕುಶದಾಭರಣದಂಶು ತಟ್ಟಿಸಿ ನಭಮಂ || ೯೬ ||

ಅಂತರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸೌಂದರನುಮಿಂದ್ರನುಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲಂಬ
ರಂಬರಚರ ಕುಮಾರರ್ಕಳಂ ಬಲಸಹಿತರಾಗಿ ಪೊಟಗಿರಿಸಿ ಶಾಂತಿಜಿನಭವನಮಂ
ಬಲಗೊಂಡೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದು ನೀಲ ನಗದಂತೆ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದರ್
ರಾವಣನಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ || ಅಂಗದನೆಂದಂ ರಾಮ ಶ
ರಂಗಳ ಕೋಳ್ಗಿದು ಸುಗಿದು ದಶವದನ ಮನೋ ||
ಭಂಗಮನೊಳಕೊಂಡೇಕೆ ಜ
ಪಂಗೆಯ್ದಪೆ ನೆನೆಯ ನಿನ್ನ ದುರ್ವಿಲಸಿತಮಂ || ೯೭ ||

ಮ || ದುರಭಿಪ್ರಾಯನೆ ಖೇಚರಾನ್ವಯದ ಶುದ್ಧಾಚಾರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾ |
 ಪುರುಷಂ ಕಾತರನೆಂದು ಸತ್ಪುರುಷರೆಲ್ಲಂ ದೂಷಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ||
 ಪರದಾರ ಪ್ರಿಯನಾದ ಪಾತಕನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕಳ್ಳಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಂ |
 ತಿರೆ ಶಾಂತೀಶನ ಮುಂದೆ ಮೆಯ್ಯರೆದಿದೇನಂ ಜಾನಿಸುತ್ತಿದರ್ಪೈ || ೯೮ ||

ಕಂ || ಬಲವಲಿಯೆ ನಿನ್ನ ಬಾಹಾ
 ಬಲಮಂ ಪೆಟಗಿಕ್ಕಿ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಸಾಧಿಸಿ ನೀಂ ||
 ಗೆಲಲೇನಾರ್ತಪೆ ನಿನ್ನಂ
 ಕೊಲಲೈ ಜನಿಯಿಸಿದ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರಂ || ೯೯ ||

ಕಿಚ್ಚೆಟ್ಟ ಬಲಿಕೆ ನಂದಿಸ
 ಲಚ್ಚಿಗದಿಂ ಬಾವಿದೋಡುವಂತಿರೆ ಕಣ್ಣಂ ||
 ಮುಚ್ಚಿ ಜಪಿಯಿಸುವೆ ರಾಘವ
 ನೆಚ್ಚೆಂಬಿಂ ಕಾಯಲಾರ್ಪುವೇ ದೇವತೆಗಳ್ || ೧೦೦ ||

ಎಂದು ಪಲತೆಟದಿಂ ನೆಟನೆತ್ತಿ ನುಡಿಯುತ್ತಮುತ್ತರೀಯ ವಸನಾಂಚಲದಿಂ
 ನೋಡುತ್ತಮಾತನ ಕೈಯ ಪಳಿಕೆನಕ್ಷಮಾಲೆಯಂ ಪಟದೀಡಾಡುತ್ತಮಿಂತು
 ಬಹುಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪರಿಭವಿಸಿ ಮತ್ತಮಾತನ ಪೆಂಡಿರ ಭೂಷಣಂಗಳಂ ಕಳೆದು
 ಬಿಸುಡುತ್ತಮಲ್ಲದುದಂ ನುಡಿಯುತ್ತಂ--

ಕಂ || ಯುವತಿಯರೋರೊರ್ವರ ತಲೆ
 ನನಿರಂ ತಲೆನನಿರೊಳಡಸಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಂ ಮೋ ||
 ದುವುದುಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸಿದುದು ಹಾ
 ರವಂ ಪ್ರತಿಧ್ವಾನದಿಂ ಜಿನೇಂದ್ರಾಲಯದೊಳ್ || ೧೦೧ ||

ಅಲಿಯೊಳೆ ಜಾನಕಿಯಂ ತಂ
 ದಲಿಗಂಡನೆ ನಿನ್ನ ಪೆಂಡಿರಂ ನೀಂ ನೋಟ್ಟಿಂ ||
 ತೆಟಿದುಯ್ದ ಪೆನಣ್ಣುವೊಡುಟಿ
 ದಲಿ ಜಪಮಂ ದನುಜ ತೋರ್ಪುದೆನ್ನೊಳ್ ಕೂರ್ಪಂ || ೧೦೨ ||

ಎಂದು ಮಾಣದೆ ಮತ್ತಂ--

ಉ || ರೋದನಮುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿ ಕುಟಲಾಲಕಮಂ ಪಿಡಿದೀಟ್ಟು ತಂದು ಮಂ |
 ಡೋದರಿಯಂ ಮದೀಯ ಪಿತ್ಯಗುಕ್ಕವ ಚಾಮರಮಿಕ್ಕಲುದ್ದಪೆಂ ||

ಕಾದುಕೊಳಲ್ ಪೊಡರ್ಪು ನಿನಗುಳ್ಳೊಡೆ ಚೇತರಿಸೆಂದು ದುಃಖ ಸಂ ।

ಪಾದನಮಂ ತದಂಗನೆಯರೊಳ್ ಪಡೆದಂ ರಣತುಂಗನಂಗದಂ ॥ ೧೦೩ ॥

ಅಂತಾತಂ ಪರಿಭವಿಸುವುದುಂ ಮಂಡೋದರಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲರುಮಂತಃ
ಪುರ ಕಾಂತೆಯರಿಂತೆಂದೆರ್—

ಉ ॥ ಸಾಧಿಸಿ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಪಡೆವುದೇಂ ನಿಜ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳೆಮ್ಮನಿಂತಿವಂ ।

ಬಾಧಿಸಲೆಂತು ನೀಂ ಮಿಡುಕದಿದರ್ಪೆ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದರಂತೆ ವಿ ॥

ದ್ಯಾಧರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶರಣಾ¹ಗೆಮಗೆಂದು ಶರೀರ ತಾಪ ತ ।

ಪ್ರಾಧರಮಟ್ಟಿದುಚ್ಚ ರವದಿಂದವರೋಧ ವಧೂ ಕದಂಬಕಂ ॥ ೧೦೪ ॥

ಅಂತತಿ ಪ್ರಳಾಸಮಸ್ಪಂತವರ್ಗಜಲನೆರ್ದೆವಜಲನಂಗದಂ ಪಡೆವುದುಂ ರಾವ
ಣಂ ಧ್ರುವಮಂಡಲದಂತೆ ಚಲಿಯಿಸದೆ ಚಿತ್ತನಿರೋಧಂಗೆಯ್ದು ದಿವ್ಯಮಂತ್ರದಿಂ
ವಿದ್ಯೆಯಂ ಸಾಧಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಪೊಸಗಾರ ಸಿಡಿಲ ಮಸಕಮ

ನಸಕಱಿದು ಕೃತಾಂತ ಜಿಹ್ವೆ ಪೊಡಕರಿಸುವಮೋಲ್ ॥

ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆಂದು ಕರಮ

ವಿಸಿ ಸನ್ನಿದವಾಯ್ತು ವಿದ್ಯೆ ರಾವಣನಿದಿರೊಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥

ಅಂತು ಸನ್ನಿಹಿತೆಯಾಗಿ ಚಕ್ರಧರನಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನುಂ ಚರಮ ದೇಹ
ಧಾರಿಯಪ್ಪ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯುಮುಱಿಯಲುಱಿದರನುಱಿಯಲೀಯೆನೆನೆ ರಾವಣ
ನುಱಿದವರಱಿವೆನಗೇವುದೆಂದು ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಶಾಂತಿ ಜಿನಭವನ
ಮಂ ಮೂರುಸೂಟ್ ಬಲಗೊಂಡು ಬರ್ಪನ್ನೆಗಮಂಗದಾದಿಗಳ್ ಪೊಟಮಟ್ಟು
ಪೋಗಿ ತಮ್ಮ ಬೀಡಂ ಪುಗುವುದುಂ—

ಉ ॥ ಇತ್ತ ದಶಾನನಂ ನಿಜ ವಧೂಜನಮಂ ಕೊಟಚಾಡಿ ಕಾಡಿ ದು ।

ವೃತ್ತ ವಿರೋಧಿ ಖೇಚರರನಿಕ್ಕುವ ಬಲ್ಕುಳಿಸಿದೆ ಬಂದು ಪೊ ॥

ಯ್ಲೆತ್ತಿ ಭವೈರಿಯಂತೊದಱಿ ಕೆಂಗಱಿ ಮೂಡಿದ ಭೃಂಗ ಮಾಲೆ ನೀ ।

ಳ್ಳತ್ತೆನೆ ನೋಡಿದಂ ಮಯ ತನೂಜೆಯ ಬಾಡಿದ ವಕ್ರಪದ್ಮಮಂ ॥ ೧೦೬ ॥

ಅಂತಾಕೆವೆರಸು ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಮುಮಂ ನೋಡಿ ನಿಮಗಿನಿತು ಭಂಗಮಂ
ಮಾಡಿದಂಗದಾದಿಗಳಂ ಭ್ರೂಭಂಗಮಾತ್ರದೊಳೆ ಸೆಱಿಗೆಯ್ದು ತಂದು ನಿಮ್ಮಮುಂದೆ

ಬಹುಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪರಿಭವಿಸುವೆನೆಂದು ಸಂತಯಿಸಿ ಶಾಂತಿಜಿನಭವನದೊಳ್ ಮಹಾ
ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ನಿರ್ವರ್ತಿತ ನಿತ್ಯ ನಿಯಮನಮೃತಾಹಾರಮನಾರೋಗಿಸಿ
ತದನಂತರಂ ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಭಾವನುಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರವೋದ ಮುದಿತ
ಹೃದಯನಾಗಿ—

ಚ || ಸಮಧಿಕರಾರ್ ಜಗತ್ತ್ರಯದೊಳೆನ್ನೆನಗೆನ್ನೊಳಿದಿಚ್ಛವನ್ನರಾರ್ |
ಸಮರದೊಳೆಂದು ತನ್ನ ಭುಜದಂಡಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ಜಾನಕೀ ಮುಖಾ ||
ಬ್ಜಮನವಲೋಕಿಸಲ್ ಕರಮೆ ಕಾತರನಾಗಿ ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿಪಂ |
ಪ್ರಮದ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದನರಲಂಬುಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾಮನೆಂಬಿನಂ || ೧೦೭ ||

ಅಂತು ಭೋಂಕನೆ ಬರ್ಪ ರಾವಣನ ಗಂಡಗಾಡಿಯಂ ಕೆಲದೊಳಿದರ್
ಖಚರ ಕಾಂತೆಯರ್ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ತೋರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ರಾವಣನ ರೂಪು ಸೀತಾ
ದೇವಿಗೆ ತೃಣಕಲ್ಪಮಾಯ್ತು ಪತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ||
ರೀ ವನಿತೆಯ ತೆಲದಿಂ ಸ
ದ್ಭಾವಮನೊಳಕೊಂಡ ಪುಣ್ಯವತಿಯರ್ ಸತಿಯರ್ || ೧೦೮ ||
ಏನಂ ಕೇಳ್ವಪೆನೋ ರಘು
ಸೂನುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೊಲ್ಲ ವಾರ್ತೆಯನಿನ್ನೆಂ ||
ದಾ ನಳಿನಾನನೆ ಬರ್ಪ ದ
ಶಾನನಂ ಕಂಡು ತಾಳ್ವಿದಳೊ ತಲ್ಲಳಮಂ || ೧೦೯ ||

ಅಂತು ತಲ್ಲಳಿಸುತಿದರ್ ಮಾನಿನಿಯನೆಯ್ವಿ ವಂದು ದಶಾನನನಿಂತೆಂದಂ ಬಹು
ರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆ ಸಾಧಿತಮಾದುದಿನ್ನೆನಗಸಾಧ್ಯಮಪ್ಪ ಮರುವಕ್ಕಮಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ನಚ್ಚಿನ
ರಾಮ¹ನ ದೆಸೆಯಂ ಬಿಟ್ಟೆನಗೊಡಂಬಟ್ಟು ಸಾವ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸೆನೆ ಸೀತೆ
ವಿಹ್ವಲೀಭೂತ ಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ—

ಕಂ || ಕರುಣಿಸುವೊಡೆನಗೆ ದಶಕಂ
ಧರ ಧುರದೊಳ್ ರಘುತನೂಜನಾಯುಃಪ್ರಾಣಂ ||
ಬರೆಗಂ ಬಾರದಿರೆನುತುಂ
ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯನೊಕ್ಕು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಳೊ || ೧೧೦ ||

ಕಂ || ಜಾನಕಿ ಮೂರ್ಛಿತೆಯಾಗೆ ದ
ಶಾನನನನುಕಂಪೆ ಪುಟ್ಟೆ ಕರುಣಿಸಿ ತನ್ನಂ ||
ತಾನೆ ಪಟುದುಟುದು ಕರ್ಮಾ
ಧೀನ ಸಮುತ್ಪನ್ನ ದುರಘ ದುಷ್ಪರಿಣತಿಯಂ || ೧೧೧ ||

ಕದಡಿದ ಸಲಿಲಂ ತಿಳಿವಂ
ದದೆ ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ತಿಳಿದ ದಶವದನಂಗಾ ||
ದುದು ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸೀತೆಯೊ
ಳುದಾತ್ತನೊಳ್ ಪುಟ್ಟದಲ್ಲೆ ನೀಲೀರಾಗಂ || ೧೧೨ ||

ಪತ್ತುವಿಡದಿದನೇ ರವಿ
ಪತ್ತಿದ ಸಂಧ್ಯಾನುರಾಗಮಂ ಮನದಲಿಂ ||
ದೆತ್ತಾನುಂ ಪೊಲ್ಲೆನಿಪುದ
ನುತ್ತಮನಾಚರಿಸಿ ಪತ್ತುವಿಡದಿದನೇ || ೧೧೩ ||

ಅಂತು ಮನದೊಳೊಗೆದ ಕಾರುಣ್ಯ ರಸಮೆ ಸೀತೆಯೊಳಾದನುರಕ್ತತೆಯಂ
ಕರ್ಚಿ ಕಳೆವುದುಂ ಸ್ವಭಾವ ಪರಿಣತಿಯೊಳ್ ನಿಂದು ಸ್ವಕೀಯಾಪ್ತ ಪುರುಷ ಪರಿಷ
ಜ್ಜನಕ್ಕಿಂತೆಂದಂ—

ಚ || ಗುಣ ಪರಿಪಾಲನಾರ್ಥಮೆನಗಂ ಬಗೆದೋರಿದಳಿಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ಭೂ |
ಷಣ ವಸನಾಂಗರಾಗಮುಮನೊಲ್ಲದೆ ಖೇಚರ ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ||
ತೃಣ ಸಮನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದಳೀ ಸತಿಯುಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಪೌರುಷ |
ಪ್ರಣಯಿಯೆನಿಂತಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನೇ ಗುಣಹಾನಿಯನೆನ್ನ ಪಾಪದಿಂ || ೧೧೪ ||

ಕಂ || ಇವರಂ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯರಂ
ನೆವಮಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮವಶಮೆ ನೆವಮೆನೆ ಕಂದ ||
ರ್ಪ ವಿಮೋಹದಿಂದಗಲ್ಲಿದೆ
ನವಿವೇಕಿಯೆನೆನ್ನ ಕುಲದ ಪೆಂಪಲಿವಿನೆಗಂ || ೧೧೫ ||

ರಾಮನನಗಲ್ಲಿ ತಂದಾ
ನೀ ಮಾನಿನಿಗಿನಿತು ದುಃಖಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದೆಂ ||
ಕಾಮ ವ್ಯಾಮೋಹದಿನಾ
ಶಾ ಮುಖಮಂ ಪುದಿಯೆ ದುರ್ಮಶಃಪಟಹ ರವಂ || ೧೧೬ ||

ಚ || ಎನಗೆ ವಿಭೀಷಣಂ ಹಿತಮನಾದರದಿಂದಮೆ ಪೇಟಿ ಕೇಳದಾ |
 ತನನವಿನೀತನೆಂ ¹ಗಜಜು ಗರ್ಜಿಸಿ ಬಯ್ದನುಜಾತನಂ ವಿನೀ ||
 ತನನಜಿಯಟ್ಟಿ ದುರ್ದೈವನಿಯೆಂ ಕಟಾದೆಂ ವ್ಯಸನಾಭಿಭೂತನಾ |
 ವನುಮನುರಾಗ ವೇಗದೆ ಹಿತಾಹಿತ ಚಿಂತೆಯನೇಕೆ ಮಾಡುಗುಂ || ೧೧೭ ||

ಜಸದಲಿವಂ ಪರಾಭವದ ಪತ್ತುಗೆಯಂ ದೊರೆವೆತ್ತು ತಮ್ಮ ಮಾ |
 ನಸಿಕೆಯ ಕೇಡನುನ್ನತಿಯ ಬನ್ನಮನನ್ಯ ಭವಾನುಬದ್ಧಮ ||
 ಪ್ಪ ಸುಗತಿಯಂ ಸುಹೃಜ್ಞನದ ಬೇವಸಮಂ ಜನತಾಪವಾದಮಂ |
 ವ್ಯಸನಿಗಳಾರುಮೆತ್ತುಲಲಿವರ್ ವಿಷಯಾಸವ ಮತ್ತ ಚೇತಸರ್ || ೧೧೮ ||

ಎಂದುದ್ವೇಗಪರನಾಗಿ ನುಡಿದಾತ್ಮಗತದೊಳಿಂತೆಂದಂ—

ಮ || ಇರದುದ್ದೊಗಳೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆನ್ನ ಕಡುಪುಂ ಕಟ್ಟಾಯಮುಂ ಬೀರಮುಂ |
 ಬಿರುದುಂ ಬೀಸರಮಕ್ಕುಮೋಸರಿಸಿದಂತಾಗಿರ್ಕುಮಂತಾಗದಂ ||
 ತಿರೆ ದೋರ್ಗವಮನಿರ್ವಲಂ ಪೊಗಟ್ಟಿನಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ರಾಮನಂ |
 ವಿರಥಮಾರ್ಗಿ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ತಂದಾಂ ಕೊಟ್ಟೆವೆಂ ಸೀತೆಯಂ || ೧೧೯ ||

ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ವಂದಂಗದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಸುಗ್ರೀವ
 ಹನುಮದಾದಿಗಳ ದುರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಮುಳಿದವಂದಿರಂ ರಾಮನಲಿಯೆ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು
²ಭರಂಗೈರ್ವಿದನಾ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಪರಿವೇಷಂ ನಾಡೆ ಭಯಂ
 ಕರಮಪ್ಪದನರ್ಕ ಬಿಂಬದೊಳ್ ನಟ್ಟಿರುಳೊಳ್ ||
 ಸುರಚಾಪಂ ಮೂಡುವುದಂ
 ಗಿರಿಶಿಖರಂ ಬಿರಿವುದಂ ನೆಲಂ ಮೊಲಗುವುದಂ || ೧೨೦ ||

ಪಡಿಗೆ ಮದಮಪ್ಪದಂ ಮದ
 ಮೂಡುಗುವುದಂ ಮದಗಜಕ್ಕೆ ಗೃಹ ದೇವತೆಗಳ್ ||
 ಗಡಣದಿನಟ್ಟಿದನಾಗಸ
 ವೆಡೆಗೆಟ್ಟಿರೆ ಧೂಮಕೇತುಗಳ್ ಮೂಡುವುದಂ || ೧೨೧ ||

ಮ॥ಸೃ॥ ಪಗಲುಳ್ಳಂ ಬೀಟ್ಟುದಂ ಧಾರಿಣಿ ನಡುಗುವುದಂ ಘೊಳ್ಳಿನಲ್ ದೀಪ್ತದೊಳ್
ಬ ।

ಳ್ಳುಗಳೂಳುತ್ತಿಪುದಂ ಕೈದುಗಳುಡಿವುದನಾದಿತ್ಯನುಂ ಚಂದ್ರನುಂ ¹ಮೇ ॥
ಗೊಗೆದಂತಾಗಿಪುದಂ ಮಾಡದ ಮಣಿಕಲಶಂ ಬೀಟ್ಟುದಂ ಕಂಡು ತವೊಳ್
ಬಗೆದರ್ ನೈಮಿತ್ತಿಕರ್ ನಾಳಿನ ಕದನದೊಳಕ್ಕುಂ ದಶಾಸ್ಯಂಗಪಾಯಂ
॥ ೧೨೨ ॥

ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರಾಗಲಸುರಪತಿ ನಿಜಾಸ್ಥಾನ ಮಂಡಪ
ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರ್ದು ಸೆಱಿಯೊಳಿರ್ದ ತನುಜಾನುಜರಂ ನೆನೆದು
ಮುಳಿದು ಕಾಳೆಗಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲೊಡರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಂ ಪುಗುವುದುಮದಂ ಮಂಡೋ
ದರಿ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕರೆದೀ ರಣಮಂ ಮಾಣ್ಣಂತು ಮಾಟ್ಟದೆಂದು ಪೇಟ್ಟಿದು
ಮವರಿಂತೆಂದರಾಮುಂ ಪಲವುಂ ಪರ್ಯಾಯದಿಂ ಪೇಟ್ಟೊಡಂ ಕೇಳ್ವನಿಲ್ಲಿಗೆ
ತಕ್ಕುದಂ ನುಡಿದು ದೇವಿಯರೆಂತಾನುವೊಡಂಬಡಿಸುವುದೆನೆ ಮಂಡೋದರಿ ರಾವಣ
ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಲಾಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು—

ಶಾ ॥ ಆನೀ ಜಾನಕಿಯಂ ರಘುಪ್ರಿಯತನೂಜಂಗಿತ್ತು ತರ್ಪೆಂ ಭವ ।
ತನ್ನು ಭ್ರಾತೃಗಳಂ ರಣ ವ್ಯಸನದಿಂ ಸಾವೆಯ್ವುಗುಂ ಬಂಧು ಸಂ ॥
ತಾನಂ ಕಾಳೆಗಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟುದೆನೆ ರೋಷಾವೇಶದಿಂ ರಾವಣಂ ।
ನೀನಿಲ್ಲಿಂ ತೊಲಗೆಂದು ಚಪ್ಪರಿಸಿದಂ ಮಂಡೋದರೀ ದೇವಿಯಂ ॥ ೧೨೩ ॥

ಅಂತು ಚಪ್ಪರಿಸೆಯುಂ ಮಾಣದೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದಳ್—

ಕಂ ॥ ಪರವನಿತೆಗಲಿಸಿ ರಣ ದು
ರ್ಧರನೆನಿಸಿದರ್ಶನವೇಗನಲಿದುದನಸುರೇ ॥
ಶ್ವರ ನೀನೇನಲಿಯದನೇ
ಪರಿಹರಿಸಲ್ವೇಟ್ಟಿದದಲಿನಸದಾಗ್ರಹಮಂ ॥ ೧೨೪ ॥

ಎಂತುಮೊತಂಗಳೆಂಟನೆಯರ್ಧಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ್ ನಿನಗೆ ಶತ್ರುಗಳವ್ವುದಲಿಂ
ನೀನಿವರ ಬವರಮನುಲಿದು ಸಂಧಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಧರ ರಾಜ್ಯ ಸುಖಮನನು
ಭವಿಸುವುದೆನೆ ರಾವಣನೆಂದನವಂದಿರೆನಗೆ ಕಾಳೆಗದೊಳ್ ನಿಲ್ವ ಗಂಡರಲ್ಲರದರ್ಕೆ
ನೀನಂಜದಿರೆಂದು ನುಡಿದು ಸನ್ನಾಹ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಹಿತಮಂ ಹಿತರಲಿಸಿದೊಡಂ
ಮತಿಗೆಟ್ಟಲಿಕೆಯ್ದನೆಂದು ದಶಮುಖ ಕುಲದೇ ॥

ವತಿ ಪುಯ್ಯಲಿಡುವವೋಲ್ ದಿ

ಗ್ವಿತತಿಯನಾವರಿಸಿದತ್ತು ಭೇರೀನಾದಂ

|| ೧೨೫ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣಕ್ಕಿದುವೆ ಚರಮ ಸಮಯಮೆಂ
ದಱಿ ಪುವಂತೆ—

ಉ || ತಾರಗೆಯಂ ತಮಂ ಸೆಱಿಗೆ ತಂದವೊಲರ್ವಿಸೆ ದೇಹ ದೀಪ್ತಿಯೊಳ್ |
ಹಾರ ಮರೀಚಿ ಮಾಣಿಕದ ಪೆದೊಡವಿಂ ಪೊಟಪೊಣ್ಣುವಂಶುಗಳ್ ||
ದಾರುಣ ಕೋಪ ಪಾವಕನೆ ತನ್ನೊಡಲಂ ಸುಡುವಂದಮಾಗೆ ಕೋ |
ಪಾರುಣ ನೇತ್ರನೆಟ್ಟಿ ನೊಡನೆಟ್ಟಿನೆಗಂ ಖಚರೇಂದ್ರ ಮಂಡಲಂ || ೧೨೬ ||

ಚ || ಅವಯವ ಶೋಭೆಯಂ ಪಡೆವುವಲ್ಲದೆ ಭೂಷಣಮೆನ್ನ ಮಾಲಿಕ್ಕಿಯಿಂ |
ದವಯವಮಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುವೇಂ ಪೆಟವೆಂದವನೇಳಿಪಂತೆವೋಲ್ ||
ನವ ಮುಖಭೂಷಣಂ ದಶಮುಖ ವ್ಯವಹಾರಮನಿತ್ತು ರಾವಣಂ |
ಗವಿರಲ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಬೆಳಗಿದತ್ತು ಸಮಸ್ತ ದಿಶಾ ಮುಖಂಗಳಂ || ೧೨೭ ||

ಅಂತು ಸಿಂಹಾಸನದಿನೆಟ್ಟು—

ಕಂ || ಚಮರಜಮನಿಕ್ಕೆ ಖಚರ

ಪ್ರಮದಾ ಜನಮುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಚಂ ||

ದ್ರಮನಂ ಗೆಲೆ ನಡೆದಂ ವಿ

ಕ್ರಮ ಧವಲಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಮಂ ಜಡಿಯುತ್ತಂ

|| ೧೨೮ ||

ಆಗಳಸಮ ಸಮರ ಕೇಳಿ ಕುತೂಹಲರ್ ಖಚರ ಪರಿಬೃಢರ್ ಮಣಿ ಮಕುಟ
ಕಾಂತಿ ಪೊದಟ್ಟು ನೀಳ್ವ ಮಿಗೆ ಪರ್ವಿ ಶಕ್ರಧನುವನನುವಿಸೆ ಕೆಳರ್ಧ ಕೇಸರಿ
ಗಳಂತೆ ನಡೆಯೆಯುಂ ಅಪಾರ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆ ಚರಣ ಸಂಚರಣಕ್ಕೆ ನೆಲಂ
ನೆಱಿಯದೆಂಬಂತೆ ನಡೆಯೆಯುಂ ಕರಿ ವೃಷಭ ಸಿಂಹ ಗರುಡ ಹಂಸಾದಿ ಮಹಾ
ಧ್ವಜಂಗಳೆಡೆಗಿಡು ನಡೆಯೆಯುಂ ವಿವಿಧ ರತ್ನಖಚಿತ ಕನಕ ದಂಡ ಮಂಡಿತ ವಿಚಿತ್ರ
ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳ್ ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿ ನಡೆಯೆಯುಂ ನಡೆವ ಸಮಯದೊಳೊಡ
ನೊಡನೆ ನೆಲಂ ಮೊಲಗೆ ಮೊಲಗುವ ಪಱಿಯ ದನಿಗಳೆಂದುಂ ಆಕಸ್ಮಿಕಮುದ
ಯಿಪ ಧರಾಕಂಪಮಂ ಸೇನಾ ಭರದಿನಾದ ಧರಾಕಂಪಮೆಂದುಂ ಪಸರಿಸುವ ದಿಗ್ಗಾಹ
ಮನಂಬರಚರ ಕಿರೀಟ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಯೂಖ ಲೇಖಿಗಳೆಂದುಮವಿರಳಮಾಗೆ ಕವಿದ
ಕಾವುಳಮಂ ಸೇನಾ ರಜೋಜಾಲಮೆಂದುಂ ಪೂಜಾವಾಂಜಿ ವಿಲೋಚನ ವಿಗಳದಶ್ರು
ಬಿಂದುಗಳನಾನಂದಾಶ್ರು ಬಿಂದುಗಳೆಂದುಮೊಲೆಯಿನುರ್ಚುವ ಕೈದುಗಳಂ ಇದಿಚೆ

ದರನಿಱಿಯಲುರ್ಚಿದುವೆಂದುಂ ಕಣ್ಣೊಲದೊಳ್ ಸುಲುವ ಕಾಲಾಯಸ ಕಾಲ
ಪುರುಷನಂ ಕಾಳಿಗಕ್ಕೆ ಜವಂ ನೆರಂಬಂದಪ್ಪನೆಂದುಮಾಗಸದೊಳೊಗೆವ ಧೂಮ
ಕೇತುಗಳಂ ವಿಜಯ ಕೇತುಗಳೆಂದುಂ ಕಣ್ಣೊಳುಳ್ಳುನುಲಪಾತಮಂ ನಿಜಪ್ರತಾ
ಪಾನಲ ಸ್ಫುಲಿಂಗಂಗಳೆಂದುಮಭೂತ ಪೂರ್ವಮಪ್ಪು ತ್ವಾತಂಗಳನೇನುಮಂ ಬಗೆಯದೆ
ಕೋಪಮನೆ ಬಗೆದು—

ಮೃಸ್ರ||ರದನಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಱಂದದ್ಭುತಮೆನಿಪ ಸಹಸ್ರ ದ್ವಿಪ ಸ್ತಂಧದೊಳ್ ಪೂ |
ಡಿದ ವಿದ್ಯಾದೇವತಾ ನಿರ್ಮಿತ ರಥಮನತಿಕ್ನೋಭದಿಂದೇಱು ಬಂದಂ ||
ಕದನ ಕ್ನೋಣೇ ತಲಕ್ಕುನ್ನಮಿತ ಬಹು ಪತಾಕಾ ಪಟಚ್ಛನ್ನ ಮೇಘಾ |
ಸ್ತದಮಂ ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೇರೀರವ ಬಧಿರಿತ ನಾನಾ ದಿಶಾಸ್ಯಂ ದಶಾಸ್ಯಂ || ೧೨೯ ||

ಅಂತು ಬಂದು ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಯೊಳೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂ—

ಕಂ || ಈ ತೋರ್ಪುದಚಲವೋ ಜೀ
ಮೂತವೊ ಪೇಟಿಂದು ಪೊಳೆವುದಂ ಜಾಂಬವನಂ ||
ಕೌತುಕದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂ
ಸೀತಾರಮಣಂ ದಶಾಸ್ಯನೇಱುದ ರಥಮಂ || ೧೩೦ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಜಾಂಬವನದು ದೇವ ರಾವಣನ ಬಹುರೂಪಿಣೀ
ವಿದ್ಯಾ ವಿನಿರ್ಮಿತ ವರೂಢಮೆಂಬುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕೇಳ್ವ ಸನ್ನಾಹ ಭೇರಿಯಂ
ಪೊಯಿಸೆ—

ಕಂ || ಆರಾಧಿಸಿ ಪಡೆದಂ ಗಡ
ತೇರಂ ದೋಸ್ಸಾರನಲ್ಲದಂಗೆವುದೊ ಪೇಱು ||
ತೇರೆಂದು ಸಿಂಹ ರಥಮಂ
ಪೀರಶ್ರೀ ರಮಣನೇಱುದಂ ರಘುವೀರಂ || ೧೩೧ ||

ವಿಗ್ರಹ ಭೂಮಿಯೊಳೆಂದು ದ
ಶಗ್ರೀವನನಿಕ್ಕಿ ವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಾಂ ಪಾ ||
ಣಿ ಗ್ರಹಣಮನೊಡರಿಪೆನೆಂ
ಬಾಗ್ರಹದಿಂ ಕೃಷ್ಣನೇಱುದಂ ಸ್ಯಂದನಮಂ || ೧೩೨ ||

ಅಂತು ಸಿಂಹ ಗರುಡ ವಾಹಿನೀ ರಥಂಗಳಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೇಱು ವಿದ್ಯಾ
ಪರಮೇಶ್ವರರಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರಿಂ ಪರಿವೃತರಾಗಿ ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಮನ್ವಿತರ್ ಶುಭ
ಶಕುನಂಗಳನಿದಿಗೊಳುತ್ತುಂ ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂ ರಾವಣಂ

ಕಂಡು ಕೈವೀಸುವುದುಮುಭಯ ಬಲಮುಂ ತಳ್ಳು ಕಾದುವಲ್ಲಿ ವಾನರ ಬಲದ
ನಳನುಂ ನೀಲನುಂ ಕುಮುದನುಂ ಯೂಧನಾಥನುಮೆಂಬ ನಾಯಕರೊಟ್ಟೈಸಿ
ತಳ್ಳಿಱಿದು ದನುಜಬಲಮುಂ ತನೆ ಕೊಲ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಮಾರ್ಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸ
ಬಲದ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕರ್ ಕುಂಭನುಂ ವಿಕ್ರಮನುಂ ಮಾಲಿಯುಂ ವೀರನುಂ
ಸೂರ್ಯರಥನುಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲಂಬರೆಯ್ದುಂ ತಮ್ಮ ಪಡೆಗಭಯಮಪ್ಪಂತು
ಕಾದುತ್ತಮಿದರ್ಫತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಮೊನೆಯೊಳ್ ರಾವಣನ ಬಲದ ಭೂತನುಂ
ಸಂಭೂತನುಂ ಕುಟಿಲನುಂ ಕಾಲದಂಡನುಂ ಊರ್ಮಿಯುಂ ತರಂಗನುಂ ವಾನರ
ಬಲದೊಳ್ ¹ತಲೆಮುಟ್ಟು ಮಲೆದು ಕಾದುವಲ್ಲಿ—

ಮ || ವನಗಜ ಯೂಧಮಂ ಭರದಿನಟ್ಟುವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ದೈತ್ಯರು |
ಳ್ಳನಿಬರುಮಂ ಮಹಾರಣದೊಳದ್ಭುತಮಾಗೆ ಕರುತ್ತು ಕಾದಿ ಪಾ |
ವನಿ ಬಿಱುತೋಡುವಂತೆ ಬೆದರಿಟ್ಟುವುದಂ ನಡೆನೋಡಿಕೊಂಡು ಕಾ |
ಯ್ಪನುವಿಸೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮೂದಲಿಸಿ ತಾಗಿದನಾಹವ ದುರ್ಜಯಂ ಮಯಂ || ೧೩೩ ||

ಅಂತು ತಾಗಿ—

ಕಂ || ಅಯನಯ ಮಯನತಿ ವೇಗದೆ
ಮಯನಿಸೆ ದುರ್ಜಯನೆನಿಪ್ಪ ಮಾರುತಿಗಂ ವಿ ||
ಸ್ಮಯಮಗ್ಗಳಮಾದುದು ²ತರ
ಮಯಮಾದುದು ನೋಡೆ ಕೂಡೆ ದಿಗವನಿ ವಲಯಂ || ೧೩೪ ||

ಅಂತು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖಮಿಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಅವನೆಚ್ಚ ಬಾಣಜಾಲಮ
ನವಯವದಿಂದೆಚ್ಚು ತವಿಪುದುಂ ಮಾರುತಿ ಭೈ ||
ರವನಂದದಿಂ ತ್ರಿಶೂಲದಿ
ನವನಿಟ್ಟಂ ದನುಜ ಸೇನೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿವನೆಗಂ || ೧೩೫ ||

ಅಂತಿಡುವುದುಂ—

ಕಂ || ಶೂಳಾಯುಧಮಂ ನಿಶಿತ ಶ
ರಾಳಿಗಳಿಂ ಪವನ ಸೂನು ಕಡಿದಿಕ್ಕೆ ಮಯಂ ||

ದೋಳಾಯಮಾನ ಚಿತ್ತಂ

ಕಾಳೆಗದ ಪೊಡಪುರ್ಗೆಟ್ಟು ಮರವಟ್ಟಿದಂ

|| ೧೩೬ ||

ಅದಂ ಕಂಡು ದಶವದನಂ ಪ್ರಜ್ವಲಿತಮೆಂಬ ದಿವ್ಯ ರಥಮನಟ್ಟುವುದುಮದ
ನೇಱು ಮಯಂ ಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ವಿಜಯ ಶ್ರೀಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯು—

ಕಂ || ಕರಮರಿದು ಮಯನ ಬಾಹಾ

ಪರಿಘ ಕೈದಿರಿಡುವುದಾರ್ಗಮಾಹವದೋಳ್ ದು ||

ಧರನೆನಿಸಿದತುಳ ಬಲನಂ

ನಿರಾಯುಧಂಮಾಡಿದಂ ಮರುನ್ನಂದನನಂ

|| ೧೩೭ ||

ಅಂತು ಹನುಮನಂ ನಿರಾಯುಧಂಮಾಟ್ಟಿದುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಬಂದೆಡೆ
ಗೊಂಡು ತಾಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ಧುರದೋಳ್ ಮಯನಾತನುಮಂ

ವಿರಥಂಮಾಟ್ಟಿದುಮದರ್ಕೆ ಸುಗ್ರೀವಂ ಚೆ ||

ಚ್ಚರವೊದವಿ ಬಂದು ತಾಗಿದ

ನರಾತಿ ಬಲಮೆಲ್ಲವೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡುವಿನಂ

|| ೧೩೮ ||

ಅಂತು ತಾಗುವುದುಮಾತನುಮಂ ನಿರಸ್ತ್ರಂಮಾಟ್ಟಿದುಮಾತನಂ ಪೆಜಿಗಿಕ್ಕಿ—

ಕಂ || ಉರವಣಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನತಿ

ಭರದಿಂ ತಾಗುವುದುಮಾ ಮಹಾಬಲನ ಭುಜಾ ||

ಪರಿಘಕ್ಕೆ ಕುಂದನಿನಿಸಂ

ದೊರೆಕೊಳಿಸಿದನೆಂದೊಡೇಂ ಮಯಂ ದುರ್ಜಯನೋ

|| ೧೩೯ ||

ಆಗಳಾ ಮಯನ ಮಸಕಮಂ ದಾಶರಥಿ ಕಂಡು ಕಡು ಮುಳಿದು—

ಕಂ || ಇದು ರಕ್ಕಸರುಸಿರಂ ಪೀ

ವುರದಗ್ರ ಕಾಳಾಹಿಯೆನಿಸ ಬಿಲ್ಲಂ ರಾಮಂ ||

ಪದುಳಂ ತಂದಂಗುಷ್ಠದ

ಮೊದಲೆ ಕೊಪ್ಪಿಗೆ ನೂಂಕಿದಂ ಜ್ಯಾಲತೆಯಂ

|| ೧೪೦ ||

ಅಂತು ನಿಜ ವಿಜಯ ಧನುರ್ಲತೆಯನೇಱಿಸಿ ನೀವಿ ಜೀವೊಡೆವುದುಂ—

ಕಂ || ರಾವಣನ ದಿವ್ಯ ರಥದ ಗ

ಜಾವಳಿ ಪೆಟ್ಟಿಳಿಸೆ ಬಿರ್ಚಿ ರವಿಯ ಹಯಂಗಳ್ ||

ತೀವಿದುದು ಗಗನಮಂ ವ

ಜ್ರಾವರ್ತ ಧನುರ್ಲತಾ ಘನ ಜ್ಯಾರಾವಂ

|| ೧೪೧ ||

ಅನಂತರಂ ಸಂವರ್ತ ಸಮಯದತಿವರ್ತಿಯಪ್ಪ ದಂಡಧರನ ಪೊಡರ್ಪನಪ್ಪು
ಕೆಯ್ದು ಮಾರ್ಪಡೆಯಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸುತ್ತಿ ಬರ್ಪುದಾತ್ತರಾಘವನ ಬಲಿವಿಡಿದ
ವಿಭೀಷಣ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಮರುನ್ನಂದನ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳುಂ ಮಗುಳ್ಳು ಕಾದಲ್
ಮನಂಗಿಯ್ದು ಬರೆ ಸದ್ಮದೇವನವರಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಮಯನಂ ಮುಟ್ಟಿ ವಂದು ಮಹಾ
ಯುದ್ಧಂಗಿಯ್ದು—

ಕಂ || ಜನಕ ಸುತನಂ ಮರುನ್ನಂ

ದನನಂ ಸುಗ್ರೀವನಂ ವಿಭೀಷಣನಂ ಗೆ ||

ಲ್ದನನಂಜಿಸಿ ರಾಮಂ ಜಯ

ವನಿತೆಯ ಕೈವಿಡಿವ ತೆಜಿದೆ ಮಯನಂ ಪಿಡಿದಂ

|| ೧೪೨ ||

ಚ || ಪಿಡಿಯೆ ರಘೂದ್ವಹಂ ಮಯನನೀಕ್ಷಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಾ ।

ಯ್ನೊಡರಿಸೆ ಕೀಱು ತನ್ನ ರಥಮಂ ಪರಿಚೋದಿಸವೇಟ್ಟು ರಾಮನೊಳ್ ||

ತೊಡರಲೊಡರ್ಚಿ ಬರ್ಪ ಪದದೊಳ್ ಮಗುಳಿತ್ತಲೆನುತ್ತ ಮೆಯ್ದಿದಂ ।

ಸಿಡಿಲ ಪೊಡರ್ಪಮಂ ಜವನ ಕೂರ್ಪಮನೀಟ್ಟುಳಿಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೧೪೩ ||

ಅಂತು ರಘುನಂದನನ ಸ್ಯಂದನಮಂ ಪೆಜಿಗಿಕ್ಕಿ—

ಶಾ || ಎತ್ತಾನುಂ ದೊರೆಕೊಂಡೆ ರಾಘವನಮೋಘಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಱಾಂಪ ವಿ ।

ಕ್ರಾಂತಂ ಕಾಮುಕ ನಿನ್ನೊಳುಂಟೆ ಕದನಕ್ಕಣ್ಣಂಬರಂ ಗಂಡರಾರ್ ||

ಮುಂತಾಗೆನ್ನೊಳಿದಿಚುರ್ ಕೂರ್ಗಣೆಯ ಕೂರ್ಪಂ ತೋರ್ಪೆನಣ್ಣೆಂದು ಕ ।

ಲ್ಪಾಂತೋಗ್ರಾಂತಕನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೧೪೪ ||

ಅಂತು ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸುವುದುಂ ಘನ ಗರ್ಜನೆಗೇಳ್ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಕೆಳರ್ರು—

ಕಂ || ಕರಿಗಳ್ ಸಾಸಿರದೊಳ್ ಪೂ

ಡಿ ರಥಂ ಜಂಗಮ ಕುಲಾದ್ರಿ ಬರ್ಪಂತೆ ಭಯಂ ||

ಕರಮಾಗೆ ಬಂದು ದಶಕಂ

ಧರನಾಸುರಮಾಗೆ ತಾಗಿದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ

|| ೧೪೫ ||

ಆಗಳೆಜಂಕೆಯ ಬೆಟ್ಟಂ

ಬೇಗಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ರಥಂ ||

ತಾಗಿದುದು ಗರುಡ ವಾಹಿನಿ
ಸಾಗರಮುಚ್ಚಳಿಸೆ ಪಕ್ಷ ಪವನಾಹತಿಯಿಂ

|| ೧೪೬ ||

ಅಂತವರ್ ತಮ್ಮ ರಥಮನನತಿದೂರದೊಳಿಸಿ—

ಕಂ || ಇವು ದೃಷ್ಟಿ ವಿಷಾಹಿಯ ಗರ
ಳ ವಹ್ನಿ ಜಿಹ್ವಾ ವಿಭಾಸಮೆನೆ ಕಣ್ಣಳ ಕೆಂ ||
ಪವರೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ಪ್ರಾ
ಣ ವಾಯುವಂ ನುಂಗುವಂತೆ ನೋಡಿದರಾಗಳ್

|| ೧೪೭ ||

ಅಂತವರಿರ್ವರೊರ್ವರಂ ಜನ್ಮಾಂತರ ಜನಿತ ಕಲುಷ ವಶಗತರಾಗಿ
ನೀಡುಂ ನೋಡೆ ತದನಂತರಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ದಶಕಂಧರನನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಪಲ ದಿವಸಕ್ಕೆತ್ತಾನುಂ
ಕಲಹಕ್ಕೊಳಗಾದೆ ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯಾಸೆಯ ಪಂ ||
ಬಲನಿನ್ನಲಿ ರಘುವೀರನ
ಚಲನಾಬ್ಜಕ್ಕೆಱಗಿ ಪಡೆಯ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಮಂ

|| ೧೪೮ ||

ಎನೆ ದಶಮುಖಂ ಮುನಿದಿಂತೆಂದಂ —

ಕಂ || ತ್ರಿಜಗದೊಳುಳ್ಳುಕೆಯ ಭೂ
ಭುಜರಂ ಭುಜ ಬಲದಿನೆನ್ನ ಕಾಲ್ಗೆಱಗಿಸಿದೆಂ ||
ನಿಜ ತನುಗೆಱಗಿಸುವೆನಧೋ
ಕ್ಷಜ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳೆ ಪರ್ದಮಂ ಕಾಗೆಯುಮಂ

|| ೧೪೯ ||

ಎಂದು ಬಿಡೆನುಡಿದು ಕೈದುಗೆಯ್ಯೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ನಿಜವಿಜಯ ಚಾಪಂ
ಗಳನೇಱಿಸಿ ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆವುದುಂ—

ಮ || ದಿನಕೃನ್ಮಂಡಲಮಂ ಪಳಂಚಿ ಕುಲ ಭೂಭೃತ್ಪಾಟದೊಳ್ ಬೇರೆ ಮಾ |
ರ್ದನಿಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಲೋಕ ಪಾಲರ ಮನಕ್ಕಾತಂಕನುಂ ತಂದು ಕೂ ||
ಡೆ ನಭೋಮಂಡಲಮಂ ದಿಶಾ ವಲಯಮಂ ತಲೆಕ್ಕೊಯ್ದು ಪೊಣ್ಣೆತ್ತುಪೇಂ |
ದ್ರನ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರನ ದಿವ್ಯ ಚಾಪ ವಿಪುಲ ಜ್ಯಾಘಾತ ಘೋರ ಸ್ವನಂ || ೧೫೦ ||

ಅಂತು ಸಮರ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ—

ಕಂ || ಅಯ್ದುಂ ಸ್ಥಾನದೊಳಂ ನಿಂ
ದಯ್ದುಂ ತೆಱದೇಸಿನೋಜೆವೆತ್ತಪ್ರತಿಮರ್ ||

ಕಾಯ್ವಿಸೆ ದೆಸೆ ಮಸುಳ್ವಿನೆಗಂ

ಪಾಯ್ದುವು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖಮಸ್ತ್ರಾವಳಿಗಳ್

|| ೧೫೧ ||

ದನುಜೇಂದ್ರನ ಗಜ ರಥಮುಂ

ಮನುಜೇಂದ್ರನ ಗರುಡ ರಥಮು¹ಮೆವೆ ಮಿಡುಕದೆ ನಿ ||

ಲ್ವಿನಮವರೆಚ್ಚಂಬುಗಳಂ

ದನುವರದೊಳ್ ಪಡೆದುವೊಡನೆ ಶರ ಪಂಜರಮಂ

|| ೧೫೨ ||

ಓರೊರ್ವರೆಚ್ಚ ಕಣೆಗಳ

ನೋರೊರ್ವರ್ ಕಡಿದು ಮಾಣದಿಸೆ ಮಾರ್ಮುಗಿಲಿಂ ||

ದೋರಂತೆ ಪಾಯ್ವ ಪುಷ್ಕರ

ಧಾರಾ ಸಂದೋಹದಂತೆ ಪಾಯ್ದುವು ಕಣೆಗಳ್

|| ೧೫೩ ||

ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಸೆ ದಶಕಂ

ಧರನಂ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳುರ್ಚಲಾಟವೆ ದಶಕಂ ||

ಧರನಿಸೆ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ತನುವನುರ್ಚಲಾಟವೆ ಧುರದೊಳ್

|| ೧೫೪ ||

ನೆಲಿ²ದುದು ನಿನ್ನ ನಿಷೇಕಂ

ನೆಲಿಗೊಳ್ಳದೆ ಮಾಣವೆನ್ನ ಬಾಣಾವಳಿಗಳ್ ||

ಗಱಿ ಸೋಂಕದೆ ಪೋಗಿನುತುಂ

ಗಱಿ ಗಱಿಯಂ ಸೋಂಕಿ ಪರಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಚ್ಚಂ

|| ೧೫೫ ||

ಚ || ಸಮಧಿಕರಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ಬಲದೊಳ್ ದೃಢಕಾಯದೊಳತ್ಯುದಗ್ರ ವಿ |

ಕ್ರಮದೊಳನಂತ ವೀರ್ಯದೊಳನೇಕ ವಿಧ ಪ್ರಧನಂಗಳೊಳ್ ಧನು ||

ಶ್ರುಮದೊಳಪಾರ ಪೌರುಷದೊಳಾದೊಡಮೇಂ ಪ್ರತಿ ವಾಸುದೇವನೊಳ್ |

ಸಮನಿಸಿದಾಯುರಂತಮೆ ಜಯಪ್ರದಮಾದುದು ವಾಸುದೇವನೊಳ್ || ೧೫೬ ||

ಕಂ || ರಾವಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣರತಿ ರೋ

ಷಾವೇಶದಿನೆಚ್ಚಮಿಟ್ಟುಮಿಱಿದುಂ ಪೊಯ್ದುಂ ||

ನೋವಂ ಸಾವಂ ಬಗೆಯದೆ

ದೇವರ್ಕಳ ನೆರವಿ ನೋಡೆ ಕಾದುತ್ತಿದರ್

|| ೧೫೭ ||

ಕಂ || ಸಾಧಾರಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದಮ

ಸಾಧಾರಣಮಪ್ಪ ಯುದ್ಧಮಂ ಮಾಡಿಯುಮೇಂ ||

ಸಾಧಿಸಲಣಮಾಟನೆ ಲ

ಕ್ಷೀಧರನಂ ಕದನ ಕರ್ಕಶಂ ದಶವದನಂ

|| ೧೫೮ ||

ಅಂತಚಿಂತ್ಯ ಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಗೆಲಲ್ ನೆಱಿಯದೆ ವಿದ್ಯಾಯುದ್ಧ
ಮಂ ಪೊಣರ್ಚಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿಸುವುದುಂ—

ಚ || ಪೊಗೆ ಪೊಟಪೊಣ್ಣೆ ಸೂಸೆ ಕಿಡಿಗಳ್ ಗರಳಾನಲನಿಂ ಜಗಂಗಳಂ |

ಬಗೆಯದೆ ನುಂಗಲೆಂದು ಪರಿತಂದಪುದಂತಕನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಮಿಂ ||

ಪಗೆವಡೆಗಿಲ್ಲ ಜೀವನಮೆನಲ್ ದಶಕಂಧರನೆಚ್ಚ ರೌದ್ರ ಪ |

ನ್ನಗ ಶರಮಂ ಗರುತ್ಮಶರದಿಂ ಬಿಟುತೋಡಿಸಿದಂ ಜನಾರ್ದನಂ || ೧೫೯ ||

ಲಯಸಮಯಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಪೆಟಿತಾವುದೊ ರಾವಣನುಗ್ರ ಕೋಪ ವ |

ಹ್ನಿಯೆ ವಿಲಯಾನಲಂ ಮುಳಿಸೆ ಕಲ್ಪ ವಿರಾಮಮೆನಲ್ ಸಹಸ್ರ ಜಿ ||

ಹ್ವೆಯೊಳಮಜಾಂಡಮಂ ಪುದಿದು ಬರ್ಪ ದಶಾಸ್ಯನ ವಹ್ನಿ ಬಾಣಮಂ |

ಜಯ ರಮಣೀರಮಂ ತವಿಸಿದಂ ಹರಿ ವಾರುಣ ದಿವ್ಯ ಬಾಣದಿಂ || ೧೬೦ ||

ಇಸೆ ತಮದಂಬಿನಿಂ ದಶಮುಖಂ ತಪನಾಸ್ತ್ರದಿನದ್ರಿ ಬಾಣದಿಂ |

ದಿಸೆ ದನುಜಾಧಿಪಂ ಕುಲಿಶ ಸಾಯಕದಿಂ ತರು ದಿವ್ಯ ಬಾಣದಿಂ ||

ದಿಸೆ ಖಚರಂ ಕುಠಾರ ಶರದಿಂದಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಮೇಘ ಬಾಣದಿಂ |

ದಿಸೆ ದಶಕಂಧರಂ ಪವನ ಸಾಯಕದಿಂ ತಪ್ಪಿದಂ ಗದಾಯುಧಂ || ೧೬೧ ||

ಕಂ || ಇವು ಮೊದಲಾಗಿರೆ ನಿಜ ದಿ

ವ್ಯ ವಿಶಿಖಮಂ ಮತ್ತಮಾಜಿಯೊಳ್ ಪಲವಂ ದಾ ||

ನವ ರಿಪು ಭಂಜಿಸೆ ನಿಜ ದಿ

ವ್ಯ ವಿಶಿಖದಿಂ ದೆಸೆಗೆ ಮಸಗಿದಂ ದಶವದನಂ

|| ೧೬೨ ||

ಅಂತು ಮುಳಿದು ದಿವ್ಯ ಬಾಣದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಗೆಲಲ್ ನೆಱಿಯದೆ—

ಚ || ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ತನ್ನ ಕಲುಷೋಗ್ರ ಕೃಶಾನುವೆ ತನ್ನ ದೇಹಮಂ |

ಸುಡೆ ನಿಲಲಾಟದುಮ್ಮಳಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವನ ದಿವ್ಯ ಬಾಣದಿಂ ||

ಕಿಡೆ ನಿಜ ದಿವ್ಯ ಬಾಣದೇಸಕಂ ಮಸಕಂಗಿಡದಿಂದ್ರ ವಿದ್ವಿಷಂ |

ಪಡೆದನಪಾರಮಂ ತನುಗಳಂ ಬಹುರೂಪಿಣಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ || ೧೬೩ ||

ಕಂ || ಆ ವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮು
 ನೇವಣ್ಣಿಸುವೆಂ ಜನಾರ್ದನಂಗಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ||
 ರಾವಣ ಮಯಮಾಯ್ತುಖಿಲ ಧ
 ರಾ ವಲಯಂ ಗಗನ ವಲಯಮಾಶಾ ವಲಯಂ || ೧೬೪ ||

ರಾವಣರನೇಕರುಂ ಯು
 ದ್ಧಾವಷ್ಟಂಭ ಪ್ರಚಂಡ ದೋರ್ಧಂಡರಗು ||
 ವಾರವರಿಸೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಜ
 ಯಾವಸಧಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಣೋತ್ಸುಕನಾದಂ || ೧೬೫ ||

ಅಂತು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ—

ಕಂ || ಇಟ್ಟರ್ ಕೆಲರಿಱುದರ್ ಕೆಲ
 ರೊಟ್ಟಜೆಯಿಂ ಬಂದು ತಾಗಿದರ್ ಕೆಲರಂಬಂ ||
 ತೊಟ್ಟರ್ ಕೆಲರಱ್ಱುಱಿ ಬೊ
 ಬ್ಬಿಟ್ಟರ್ ಕೆಲರಾಜಿ ರಂಗದೊಳ್ ಪಾಲಸ್ತರ್ || ೧೬೬ ||

ಅಂತಗುರ್ವಾಗೆ ಬಿಗುವಿಸಿ ಕಾದುವಲ್ಲಿ—

ಮ || ಅನಿತುಂ ರಾವಣ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ತೆಲದಿಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ।
 ಮುನಿದೆಯ್ದಂದಿಸೆ ಪೊಯ್ಯ ತಳ್ತಿಯೆ ತಳ್ತಿಸಾಡಿದಂ ಕೋಟಿಗೊ ||
 ವರ್ನೆ ಬಿಲ್ಲೊಂಡು ಪುನರ್ಭವಂ¹ಗಳವು ಕೋಟಾಕೋಟಿಗಳ್ ಪಾಱಿ ಬೀ ।
 ಱ್ವಿನೆಗಂ ಸಂದಲೆಗಳ್ ಧನುರ್ಧರ ಧುರೀಣಂ ದುರ್ಧರಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೧೬೭ ||

ಶರ ಸಂಧಾನದ ವೇಗಮಂ ಪೊಗಲಲಾವಂ ಸಾಲ್ದಪಂ ಕೋಟಿ ದೈ ।
 ತ್ಯರನಾಂತೊರ್ವನೆ ದೀಪ ಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಚಂಡಾನಿಲಂ ನಂದಿಸಂ ||
 ತಿರೆ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿದುವಂ ತುಷಾರ ಕಣಮಂ ಚಂಡಾಂಶು ನಿರ್ಮೂಲಿಸಂ ।
 ತಿರೆ ನಿರ್ಮೂಲಿಸಿದಂ ನಿಶಾತ ಶರ ಸಂಘಾತಂಗಳಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ || ೧೬೮ ||

ಕಂ || ರಾವಣ ಕೋಟಿಯ ತಲೆ ಕೆಂ
 ದಾವರೆಯಂ ಕೆದಱಿದಂತೆ ರಣ ಮಂಡಲಮಂ ||
 ತೀವೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ದೇವನವೋಲ್ ಕೋಟಿ ಭಟನೆನಿಪ್ಪವನಾವಂ || ೧೬೯ ||

ಮ || ಸಮರ ಕ್ಷೋಣಿಯನೆಯ್ವೆ ರಾವಣ ಶಿರಂಗಳ್ ತೀವಿ ತಲಿವೊಯ್ದನು |
 ಕ್ರಮದಿಂ ಪುಂಜಿಸಿ ರೌದ್ರಮಾದುವು ಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರ ಬಾಣಾಸನಾ ||
 ಶ್ರಮದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ಪ ಯೋಗಿನಿ 'ಜಯ ಶ್ರೀವಿಶ್ವತಾಕಾಶ ಲಿಂ'
 ಗಮನಾರಕ್ತ ಸರೋಜ ಸಂತತಿಗಳಿಂದಭ್ಯರ್ಚನಂಗೆಯ್ದವೋಲ್ || ೧೭೦ ||

ಅಂತಗುರ್ವಾಗೆ ಬಿಗುವಿಸಿ ಕಾದುವಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ತಲೆಗೆ ನೆಲನುಮಾಕಾ
 ಶಮುಮೆಡೆನೆಱಿಯದೆನೆ ತಲುದೊಟ್ಟಿ ರಾವಣಂ ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯನುಲಿದು
 ಮುಳಿಸನುಲಿಯದೆ ಚಂದ್ರಹಾಸದಿನಿಲಾಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸೂರ್ಯಹಾಸದಿನದರ್ಕೆ
 ಭಂಗಮನೊಡರ್ಚೆ ಕೆರ್ಚೀಱಿದ ಕೋಪದಿಂ ಮನಂಬೆರ್ಚೆ—

ಮ || ದೊಣೆಯಿಂದಂ ತೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಮರ್ವ ನಭಮಂ ಪರ್ವಿತ್ತು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ |
 ಗೊಣೆಯಕ್ಕುಯ್ಯಲೊಡಂ ದಿನಾಧಿಸನ ತೇಜಂ ಪಿಂಗಿಪೋದತ್ತು ರಾ ||
 ವಣನೇಸಾಡಿದೊಡಾಯ್ತು ರಾತ್ರಿಸಮಯಂ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಲ |
 ಕ್ಷ್ಮಣ ವೀರಂ ಪ್ರತಿಕಾರ ಮಂತ್ರ ವಿಕಲಂ ವಿಭ್ರಾಂತನಾಗಿರ್ಪಿನಂ || ೧೭೧ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಚಂದ್ರವರ್ಧನ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನ ಮಗಲ್ಬಿರೆಣ್ಣರ್ ಕನ್ನೆಯರ್
 ಮಣಿಮಯ ವಿತಾನ ವಿರಾಜಮಾನ ವಿಮಾನಾರೂಢೆಯರ್ ವಿಯನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ
 ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ ದೇವಾಪ್ಸರೋಗಣಿಕೆಯರಾಕೆಗಳಂ ನೀಮಾ
 ಗ್ಗೇನಿಮಿತ್ತಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮವರಿಂತೆಂದರ್ ಸೀತಾಸ್ವಯಂ
 ವರಕ್ಕೆ ಮದೀಯ ಜನಕನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಕಂಡು ಮನದೆ
 ಕೊಂಡೆಮ್ಮನೀತಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನೆಂಬುದುಮೆಮಗೀತನೆ ಪುರುಷನಪ್ಪುದಱಿನೀತನನು
 ವರವೆಂತಾದಪುದೆಂಬುದಂ ನೋಡಲ್ ಬಂದೆವೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವಾಕೆ
 ಗಳನಳ್ಳರ್ತು ನೋಟ್ಟುದುಮವರ್ ಸಮಯೋಚಿತಮನಲಿದು ಸಮ್ಮೋಹನ ಶರ
 ಶಕ್ತಿಯನೀ ಮಂತ್ರದಿಂ ಕಿಡಿಸೆಂದುಚ್ಚರಿಸುವುದುಮಾ ಮಂತ್ರದಿನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ—

ಚ || ಶರಧಿಯನುರ್ಚೆ ಪಿಂಗಿದುದು ಭೋಂಕನೆ ಕಟ್ಟಲೆ ದಿವ್ಯ ಬಾಣಮಂ |
 ತರೆ ತಿರುವಿಗೆ ತೀವ್ರಕಿರಣಂ ತಲೆದೋಱಿದನಾರ್ದು ಪಂಕಜೋ ||
 ದರನಿಸೆ ರಾತ್ರಿ ಪಿಂಗಿ ಪಗಲಪ್ಪುದುಮಾದುದು ಸಂತಸಂ ಸುರಾ |
 ಸುರರ್ಗವಲೋಕಿಸಲ್ ಪಡೆದೆವೆಂದವರಿವರ ದೋರ್ವಲಂಗಳಂ || ೧೭೨ ||

ಅಂತು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಂ ಕೂರ್ಪುಗಿಡೆ ಪೊಡರ್ಪುಗಿಡದೆ ರಾವಣಂ ವಿಘ್ನ
 ವಿನಾಯಕಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸುವುದುಮದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾತಿಲೀಮುಖದಿಂ
 ಪರಾಜ್ಞುಖಮಾಟ್ಟುದುಂ—

ಕಂ || ಎನಿತಂ ಕೊಂಡಾಡುವೆ ನೀ
ತನ ಮಸಕಮನೀಗಳಂತೆ ¹ಕಿಡಿಸುವೆನೆಂದಾ ||
ದನುಜೇಂದ್ರಂ ರೋಷ ಹುತಾ
ಶನನೆರ್ದೆಯೊಳ್ ತಿಣ್ಣಮುರಿಯೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋದಂ || ೧೭೩ ||

ಅಂತತಿ ಪ್ರಬಲ ಕಲುಷ ವಶಗತನಾಗಿ—

ಮ || ಪರಚಕ್ರ ಕ್ಷಯ ಕಾಲಚಕ್ರಮೆನಿಸಿದಾತ್ಮೀಯ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಖೇ |
ಚರ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನುಯ್ಯ ಕೈಯನದು ತೇಜಶ್ಚಕ್ರದಿಂ ಕೋಟಿ ಭಾ ||
ಸ್ಥರಚಕ್ರ ಪ್ರಭೆಯಂ ಪಳಂಚಲಿದು ಕೈಗೆಯ್ದುಂದು ಲೋಕೈಕ ಭೀ |
ಕರಮಾಟೆಂದುದು ನೀಲ ಮೇಘ ನಿಕಟ ಪ್ರಸ್ಥಾರ ದಂಭೋಳಿವೋಲ್ || ೧೭೪ ||

ಅಂತು ವೀರಪುರುಷ ರತ್ನನೆನಿಸ ರಾವಣನ ಕೈಗೆ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ಬರ್ಪುದುಮದಂ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕೋವರ ಚಕ್ರಮಂ ಬಗೆವಂತೆ ಬಗೆದು—

ಉ || ಭೇದಿಪೆನೀ ದಶಾನನನ ಚಕ್ರಮನೀತನ ಕಂಠ ನಾಳಮಂ |
ಭೇದಿಸಿ ತೋರ್ಪೆನೆನ್ನ ಭುಜ ವೀರ್ಯಮನೆಂದು ಕಡಂಗಿ ವಿಕ್ರಮಾ ||
ಸಾದಿತ ವಿಶ್ವಲೋಕ ವಿಜಯಂ ಕುಲಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಿಳ್ಳು ನಾರಿಯೊಳ್ |
ಕೋದು ಕದಂಪನೆಯ್ವಿ ಧನುವಂ ತೆಗೆದರ್ವಿಸಿದಂ ಜನಾರ್ದನಂ || ೧೭೫ ||

ಮ||ಸ್ರ|| ಕಡಿಖಂಡಂಮಾಡುವೆಂ ಚಕ್ರಮನೆಡೆಯೊಳೆನುತ್ತುಂ ಧನುರ್ದಂಡಮಂ ಜೇ |
ವೊಡೆಗೆಯ್ದು ಗ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ಸಂಧಿಸಿ ತಿರುವಿನೊಳಾಲಿಡದೊಳ್ ನಿಂದು ಕೋಲುಂ ||
ಕಡೆಗಣ್ಣುಂ ಕೈಯುಮಿಂಬಾಗಿರೆ ತೆಗೆನೆಱಿದವ್ಯಗ್ರನೇಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತಂ |
ಬಡೆದಿದರ್ಧಂ ಚಂದ್ರ ಚೂಡಂ ತ್ರಿಪುರಮನಿಸಲೆಂದಿದರ್ಧವೋಲ್ ರಾಮ
ಚಂದ್ರಂ || ೧೭೬ ||

ಉ || ದಂಡಧರಂ ಬೊಲಿದರ್ಧನಭಿವೀಕ್ಷಿಸುತುಂ ಶತ ಖಂಡಮಸ್ಪಿನಂ |
ಖಂಡಿಸುವೆಂ ವಿಯಚ್ಚರನನಚ್ಚಿನ ಚಕ್ರಮನೆಂದು ಘರ್ಮವಾ ||
ರ್ಮಂಡಲಿ ಗಂಡ ಮಂಡಲದಿನಲ್ಲಗೆ ಲೋಹಿತ ಲೋಚನಂ ಪ್ರಭಾ |
ಮಂಡಲನೆತ್ತಿ ಚಂಡ ಭುಜದಂಡ ವಿಮಂಡಿತ ಮಂಡಲಾಗ್ರಮಂ || ೧೭೭ ||

ಕಂ || ಇಡೆ ದಶವದನನ ಚಕ್ರದ
ಪೊಡರ್ಪನಾಂ ಕಿಡಿಪೆನೆಂದು ಶೂಲಾಯುಧಮಂ ||
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸೂಸೆ ಕಣ್ಣಳ್
ಕಿಡಿಯಂ ಭೈರವನವೋಲ್ ವಿಭೀಷಣನಿದರ್ಧಂ || ೧೭೮ ||

ಕಂ || ಪುಡಿಪುಡಿಮಾಲ್ಪಿಂ ಚಕ್ರಮ
ನೆಡೆಯೊಳೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನೆಯ್ದ ಲೀಯೆನೆನುತ್ತಂ ||
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಗದೆಯನಿರ್ದಂ
ಕಡೆಗಾಲದ ಪೊಡೆವ ಸಿಡಿಲವೋಲ್ ಸುಗ್ರೀವಂ || ೧೭೯ ||

ಇರೆ ನಾಮಹಸ್ತದೊಳ್ ಬಿಲ್
ತಿರುವಂ ಗೊಲೆಗೊತ್ತಿ ಚಕ್ರಮಂ ಚೆಲ್ಲಿಸುವೆಂ ||
ಬರಲೀಯೆನೆಂದು ಲಾಂಗಲ
ಶರಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಪವನನಂದನನಿರ್ದಂ || ೧೮೦ ||

ವಿಕ್ರಮ ಕರ್ಕಶನೀತನೆ
ಶಕ್ರನೆನಲ್ ಪಿಂಗದಂಗದಂ ವಜ್ರದ ರು ||
ಕ್ಷತ್ರಂ ದೆಸೆಯಂ ದಳ್ಳಿಸೆ
ಚಕ್ರಮನಾಕ್ರಮಿಸಲೆಂದು ತಱುಸಂದಿರ್ದಂ || ೧೮೧ ||

ಅಂತವರ್ ಸಹಸ್ರ ಯಕ್ಷ ರಕ್ಷಿತಮಪ್ಪ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರದ ಬರವನಭಿವೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪುದುಮತ್ತ ದಶಮುಖಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ—

ಕಂ || ಅಱುಗಂಡಿನೊಳೆಂ ಕೈದುವ
ನುಱು ಶಕ್ತಿಯೊಳಾದ ಸಾವನೆಂತಾನುಂ ಮುಂ ||
ಕಱುದಿಂ ಸಾಯದಿರಾಂತರ
ನುಱುವಂತಾಡುಗುವೆ ಚಕ್ರ ಧಾರಾಚಕ್ರಂ || ೧೮೨ ||

ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿ—

ಕಂ || ತಿರಿಪೆ ಧರಾಚಕ್ರಂ ಕೋ
ವರ ಚಕ್ರದ ತೆಱದೆ ತಿರಿದುದೆಂಟುಂದೆಸೆ ತ ||
ಳ್ತುರಿದುವು ಚಕ್ರದ ಬಿಸುಪಿಂ
ಸುರ ಸಂಕುಲಮಗಿದು ತೆಗೆದುದಿರ್ದೆಡೆಯಿಂದಂ || ೧೮೩ ||

ಆಗಳದಂ ಕಂಡು—

ಉ || ಕಾವವರಾರೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನಕ್ಕುಟ ಸೀತೆಯ ಬೇವಸಕ್ಕೆ ಕಾ |
ಲಾವಧಿಯಾದುದಿಲ್ಲೆನೆ ಸುರಾಸುರ ಮಂಡಲಮಾರೆ ಹರ್ಷದಿಂ ||
ರಾವಣ ಸೈನಿಕಂ ಕಪಿ ಬಲಂ ಬಿಱುತೋಡುವಿನಂ ತ್ರಿಲೋಕ ವಿ |
ದ್ರಾವಣನಿಟ್ಟನಾ ಖಚರ ಚಕ್ರ ಸುದರ್ಶನ ದಿವ್ಯಚಕ್ರದಿಂ || ೧೮೪ ||

ಅಂತಿಸುವುದುಮಾ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ತನ್ನನಾಕ್ರಮಿಸಲಿದರ್ಪ ಹನುಮಾಂಗದಾದಿಗಳ
ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳನೊಟ್ಟಯಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದು ಮೂಱು ಸೂರ್ಯ
ಬಲಗೊಂಡಾತನ ಬಲದ ಮುಯ್ಪಿನ ಕೆಲದೊಳಿರ್ಪುದುಮದಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನವ
ಲೋಕಿಸುತ್ತಮಿರೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿನಗೆ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ದೊರೆಕೊಂಡು
ದದನೆ ಕೊಂಡಿಡೆಂದು ಬೆಸಸುವುದುಮದರ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದಕ್ಷಿಣ ಭರತ ಧಾತ್ರಿಗಬ್ಬರು
ಹಸ್ತಮೆನಿಪ್ಪ ತನ್ನ ದಕ್ಷಿಣ ಹಸ್ತಮಂ ನೀಡೆ—

ಕಂ || ಲಂಕಾಧೀಶನ ಜಯವಧು

ಪಂಕಜ ನಾಭಂಗೆ ¹ಕೂರ್ತು ರಣ ಮುಖದೆಡೆಯೊಳ್ ||

ಮುಂ ಕೊಟ್ಟಟ್ಟಿದ ರತ್ನದ

ಕಂಕಣಮೆಂಬಂತೆ ಕೈಗೆ ವಂದುದು ಚಕ್ರಂ

|| ೧೨೫ ||

ಆಗಳ್ ಚಕ್ರಪಾಣಿ ಖಚರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನಿಂತೆಂದಂ—

*ಮಲ್ಲಿಕಾ || ನಿನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಚಕ್ರಮುಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಯಲೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಂ |

ದೆನ್ನನಾಶ್ರಯಿಸಿತ್ತು ಕೆಮ್ಮನೆ ಕಾದಿ ಸಾಯದೆ ಲಂಕೆಯೊಳ್ ||

ನಿನ್ನ ಪುತ್ರ ಕಳತ್ರ ಮಿತ್ರರೊಳೊಂದಿ ರಾಜ ವಿಭೂತಿಯೊಳ್ |

ಮುನ್ನಿನಂತಿರು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಭಯ ಪ್ರದಾನಮನಣ್ಣನೊಳ್ || ೧೨೬ ||

ಕಂ || ಅಸದಾಗ್ರಹಮಂ ಬಿಸುಟೊ

ಪ್ರಿಸು ಸೀತಾದೇವಿಯಂ ಜಗಜ್ಜನನಿಯನ ||

ಚರಿಸು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ ಚರ

ಣ ಸರೋರುಹಮಂ ಕಿರೀಟ ಮಣಿ ಮಂಜರಿಯಿಂ

|| ೧೨೭ ||

ಎನೆ ದಶಮುಖಂ ಕೋಪ ಶಿಖಿಯಿಂ ನಂದುವ ಸೊಡರಂತುದ್ಧಮುರಿದು—

ಮ || ಎಲೆ ಪಾರುಂಬಳೆ ಪೋಗೆ ಪೋದುದೆ ಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರ ಮತ್ಪೈರುಷಂ |

ಪಲವಂ ನೀಂ ಗಿಳಿಯಂದದಿಂ ಗಟಪದಿರ್ ಕೈಲಾಸಮಂ ತೂಗಿದೀ ||

ತೊಲೆಯೊಳ್ ದಕ್ಷಿಣಬಾಹು ದಂಡದೊಳದಿರ್ಚಲ್ ಗಂಡನಾರೆಂದು ಮೆ |

ಯ್ಗಲಿ ಪಾಯ್ಕಂ ರಥದಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಡಿಯುತ್ತಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯಂ || ೧೨೮ ||

ಅಂತು ಪೊಡರ್ಪುಗಿಡದತಿ ಭರದಿನಿಱುಯಲನುಗೆಯ್ದು ಬರ್ಪುದಂ ಕಂಡು
ಕೋಟಕ ಶಿಲೆಯನೆತ್ತಿದ ಮಹಾಸತ್ವಂ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರದಿಂದಿಡುವುದುಂ—

ಮ || ಹೃದಯಂ ಸೀತಾನಿಮಿತ್ತಂ ಮನಸಿಜನಿಸೆ ಪಂಚೇಷುವಿಂ ಭಿನ್ನವಾಗಿ |
 ದುರ್ದೃಷ್ಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ಕೋಪದಿನಿಡೆ ಪೆಟಿತೇಂ ಚಕ್ರರತ್ನಕ್ಕೆ ಪಾಡಾ ||
 ದುದೇನಲ್ ನಟ್ಟುರ್ಚಿ ಬೆನ್ನಿಂ ಪೊಟಮಡೆ ವಿಗತ ಪ್ರಾಣನಾ ದಾನವೇಂದ್ರಂ |
 ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಂ ವಜ್ರದಿಂದಿಟ್ಟೊಡೆ ನಡುಗೆ ನೆಲಂ ಬೆಟ್ಟು ಬೀಳ್ವಂತೆ ಬಿಟ್ಟುಂ || ೧೮೯ ||

ಅಂತು ಚಕ್ರಹತಿಯಿಂ ಧರಾತಲದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು—

ಚ || ಅಸುರನನರ್ಘ ಶೋಣಮಣಿ ಭೂಷಣ ದೀಧಿತಿಯೊಳ್ ಕಿರೀಟದೊಳ್ |
 ಮಿಸುಗುವ ಪದ್ಮರಾಗ ರುಚಿಯೊಳ್ ಪೊಟಪೊಣ್ಣುವ ರಕ್ತ ವಾರಿಯೊಳ್ ||
 ಮುಸುಕಿ ರಣಾವಲೋಕನ ಕುತೂಹಲದಿಂ ನೆರೆದಪ್ಪರೋಗಣ |
 ಕೃಸುರ ಕುಲಾಧಿದೇವತೆ ಚಿತಾನಲನಿಂ ಸುಡುವಂತೆ ತೋಷಿದಂ | ೧೯೦ ||

ಮ || ಸ್ತ || ಅಸಿರತ್ನಂ ಚಕ್ರರತ್ನಂಬಡೆದನಮಿತ ಶಸ್ತ್ರಾಧಿದೈವಂಗಳಂ ಸಾ |
 ಧಿಸಿದಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಚಾಲಿಸಿದನಖಿಲ ದಿಕ್ಪಾಲರಂ ಗೆಲ್ಲನಂತ ||
 ಪ್ತಸುರೇಂದ್ರಂ ತನ್ನ ಶಸ್ತ್ರಾನನದೊಳೆ ಮರಣ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂ ¹ದಲಂದ |
 ನೃ ಸತೀ ಸಂಭೋಗ ಕೇಳಿ ರತರುಷಾದವರ್ಗಳ್ ಸಾವುದಿನ್ನಾವ
 ಜೋದ್ಯಂ || ೧೯೧ ||

ಅಂತು ದಶಾನನಂ ಯಮಾನನಮಂ ಪುಗುವುದುಂ—

ಚ || ಸುರಿದುದು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರ ದುಂದುಭಿ ಘೋರ್ಣಿಸಿದತ್ತುಪೇಂದ್ರನಂ |
 ಪರಸಿದುದಟ್ಟಿಂ ಸುರಗಣಂ ಮಿಳಿದತ್ತು ಜಯಧ್ವಜಂ ನಿಶಾ ||
 ಚರ ಬಲಮೋಡಿದತ್ತಭಯ ಘೋಷಣಮುಣ್ಮಿದುದಬ್ಧಿ ಘೋಷಮಂ |
 ಪರಿಭವಿಸಿತ್ತು ವಾನರ ಪತಾಕಿನಿಯೊಳ್ ವಿಜಯಾನಕ ಸ್ವನಂ || ೧೯೨ ||

ಆಗಳವನೀತಲದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ರಾವಣನಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಕಂಡು ಸಹೋ
 ದರ ಸ್ನೇಹಂ ಕಾರಣಮಾಗೆ ಮೂರ್ಛೆವೋಗಿ ಶೀತಲ ಕ್ರಿಯೆಯಿನೆಂತಾನುಮೆಟ್ಟಿತ್ತು
 ಮತ್ತಮತಿ ಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್ದು ಶೋಕ ವಿಕಲನಾಗಿದ್ದನಿತ್ತು ರಾವಣಂಗೆ ಮರಣ
 ಮಾಡುದನೊಡು ರಂಭೆಯುಂ ಚಂದ್ರಾನನೆಯುಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂ ಪ್ರವರೆಯು
 ಮೂರ್ವಶಿಯುಂ ಮಂಡೋದರಿಯುಂ ಕಮಲೆಯುಂ ಕಮಲಾನನೆಯುಂ ರುಕ್ಮಿಣಿ
 ಯುಂ ರತ್ನಮಾಲೆಯುಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಂ ಶ್ರೀಮಾಲೆಯುಂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯುಂ ಸಂಧ್ಯಾ
 ಮಾಲೆಯುಂ ತಟನ್ಮಾಲೆಯುಂ ಅನಂಗಸೌಂದರಿಯುಮಾನಂದೆಯುಂ ವಸುಂಧರೆ
 ಯುಂ ಪ್ರಭಾವತಿಯುಂ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಭಾನುಮತಿಯುಂ ಧೃತಿಯುಂ ಮನೋ

1. ದಲೆಂದಂದ ಸತೀ. ಗ. ಘ. ಚ.

ವೇಗೆಯುಂ ರತಿಕಾಂತೆಯುಮೆಂದಿವರ್ ಮೊದಲಾಗೆ ¹ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಣಾಸಿರಮಂತಃ
ಪುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ ಬೇಗಂ ಬಂದಾತನ ಕಳೇಬರಮಂ ಕಂಡು ತಲಿಕ್ಕೈಸಿ ಕೊಂಡು
ಮೂರ್ಛಿವೋಗಿ ನೀಡಲೊಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು ವಿಷಾದ ವಡ್ಡುಗಾಜ್ಯಾಹುತಿಗಳಾಗಿ—

ಕಂ || ನಿನ್ನಂತವುರದ ಕಾಂತೆಯ

ರನ್ನೋಡದೆ ನುಡಿಯದೆಂಬುಕೆಯ್ಯದೆ ಪದೆಸಿಂ ||

ಮನ್ನಿಸದೆ ಮುಳಿದ ತೆಲದಿಂ

ನಿನ್ನಿದಿರವಾವ ಕಾರಣಂ ಖಚರಪತಿ

|| ೧೯೩ ||

ಚ || ಕರಿ ಹರಿ ಹಂಸ ವಿನಾ ನ ಮಕರಾದಿ ಮಹಾಧ್ವಜವಾರ ಮುಂದೆ ಪೇಟು |

ಪರಿವುವೊ ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯ ತಣ್ಣೆಲಲೊಳ್ ನಿಲಲಾರೊ ಯೋಗ್ಯರಾರ್ ||

ಸುರ ನರ ಕಿನ್ನರೋರಗರಘಾಳೈಸಕೆಯ್ಸುವುದಾತ್ತರಿನ್ನದಾರ್ |

ಭರತ ವಸುಂಧರಾ ವಲಯಮಂ ಪರಿರಕ್ಷಿಸುವರ್ ದಶಾನನಾ || ೧೯೪ ||

ಉ || ದುರ್ಮತಿ ಧಾತ್ರನಿಂ ನಿನಗೆ ದುಸ್ಥಿತಿ ಸಾರ್ದುದು ನಿನ್ನ ಪೆಂಡಿರಿ |

ನ್ನಾರ್ಮಧು ಮಾಸದೊಳ್ ನಿಜ ವಿನೋದ ವನಂಗಳ ಪಾದಪಂಗಳೊಳ್ ||

ಪೆರ್ವೊಲೆಯೊತ್ತಿನಿಂ ಕುರ ವಕಕ್ಕೆ ವಿಕಾಸಮನುಂಟುಮಾಲ್ಪರಿ |

ನ್ನಾರ್ಮಧು ಬಿಂದು ಸೇಕದೊಳೆ ಕೇಸರದೊಳ್ ಪಡೆವರ್ ವಿಕಾಸಮಂ || ೧೯೫ ||

ಮ || ದಿವಮಂ ನೀಂ ಪುಗೆ ಖೇಚರೇಂದ್ರ ತರಳಾಪಾಂಗ ಪ್ರಭಾ ಪಾತದಿಂ |

ದವರೋಧಾಂಗನೆಯರ್ಕಳಾ ತಿಲಕದೊಳ್ ಪೂಗೊಂಚಲಂ ಮಾಲ್ಪರಿ ||

ನ್ನವನೀವಲ್ಲಭ ನಿನ್ನ ನಂದನದಶೋಕಾನೋಕಹಕ್ಕಾರೊ ಪ |

ಲ್ಲವಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವರ್ ವಿಲಾಸವತಿಯರ್ ಪಾದ ಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ || ೧೯೬ ||

ಉ || ಇಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ದಿಕ್ಪತಿಗಳಳ್ಳುವಿನಂ ತ್ರಿಜಗದ್ವಿಭೂಷಣ |

ಕ್ಕುಂಕುಶಮಿಕ್ಕಿ ದಿಗ್ಗಜಮನೋಡಿಸಲುಂ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಶೈಲದಿಂ ||

ತೆಂಕಣ ಧಾತ್ರಿಯಂ ತನಗೆ ಕಂಕಣದಂತಿರೆ ಕೈಗೆ ಮಾಡಲುಂ |

ಲಂಕೆಯನಾಳಲುಂ ನೆಲೆವ ಖೇಚರ ವಲ್ಲಭನಾರ್ ದಶಾನನಾ || ೧೯೭ ||

ಕಂ || ಬಾಳಿಯನಂಜಿಸಿ ಭುಜ ಬಲ

ಶಾಳಿಯನೋಡಿಸಿ ಸಹಸ್ರ ಬಾಹುವನಿನ್ನಾರ್ ||

ಬಾಳಮಸೆಯಿಂ ದಶಾನನ

ಕೇಲಾಳ್ಮಾಡುವರೊ ನೆಲದೊಳುಳ್ಳರಸುಗಳಂ

|| ೧೯೮ ||

ಕಂ || ದಿವಿಜ ಭವನಕ್ಕೆ ಹಾ ದಾ
ನವೇಂದ್ರ ನೀನತಿಥಿಯಾದೆ ತುಡುವವರಿನ್ನಾರ್ ||
ನವ ಮುಖಭೂಷಣಮಂ ಸ್ವೈ
ರ ವಿಹಾರದಿನೇಱುವನ್ನರಾರ್ ಪುಷ್ಪಕಮಂ

|| ೧೯೯ ||

ಉ || ಅತ್ತ ಸುರಾಸುರರ್ ನೆರೆದು ಬೊಬ್ಬಿಡೆ ನೀಂ ಕೆಜುಗುಂಡನೆತ್ತುವಂ |
ತೆತ್ತಿದ ಬನ್ನಮಂ ಬಗೆಗೆ ತಂದು ಕುಬೇರ ಗಿರೀಂದ್ರವಿಾಷ್ಠೈ ಮೆ ||
ಯ್ವೆತ್ತಿರೆ ನಿರ್ಝರಚ್ಛಲದಿನೋಕುಳಿಯಾಡುವಿನಂ ದಶಾಸ್ಯ ದೇ |
ವೋತ್ತಮ ಕಾಮಿನೀಜನದ ತೋಳ್ವಲೆಯೊಳ್ ತೊಡರಲೈ ತಕ್ಕುದೇ || ೨೦೦ ||

ಎತ್ತುವಿನಂ ಮಹೋತ್ಸವ ಪತಾಕೆಗಳುತ್ಸವ ತೂರೈ ನಿಸ್ಸನಂ |
ಬಿತ್ತರಿಸನ್ನಮಂತಕನ ಬಾರಿಗೆ ಸೋವತಮಾದೆ ದೇವ ದು ||
ವೃತ್ತ ವಿರೋಧಿ ನಿರ್ದಲನ ಕಾಳೆಗದೊಳ್ ಪಿಡಿಪೆತ್ತ ಸತ್ತ ಬೆ |
ನ್ನಿತ್ತ ವಿರೋಧಿ ಭೂಭುಜರ ಖೇಚರ ರಾಜರ ರಾಜಧಾನಿಯೊಳ್ || ೨೦೧ ||

ಎಂದತಿಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಂ ರಾವಣನ ಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ ಮೆಯ್ಯ
ನೀಡಾಡಿ ಹಾಹಾ ದಶಾಸ್ಯ ಕೀರ್ತಿ ವಲ್ಲರೀ ವಲಯಿತ ದಿಶಾಸ್ಯ ಹಾಹಾ ವಿಲಾಸ ಮಕರ
ಧ್ವಜ ಖೇಚರಕುಲ ಧ್ವಜ ಹಾಹಾ ತ್ರಿಲೋಕ ವಿಜಯಸ್ತಂಭ ಜಯತ್ರೀ ಸಾಲ
ಭಂಜಿಕಾ ರಂಜಿತ ಭುಜಸ್ತಂಭ ಹಾಹಾ ದುರ್ವಾರ ದೈತ್ಯ ದರ್ಪ ವಿಧ್ವಂಸ ಸರಸ್ವತೀ
ಕರ್ಣಾವತಂಸ ಹಾಹಾ ರಿಪು ನೃಪತಿ ಕಟಕ ವಿಟಪಿ ಕುಠಾರ ಖಚರ ಕಾಮಿನೀ
ಪಯೋಧರ ಮಧ್ಯ ರಾಜಿತ ತರಳ ತಾರಹಾರ ಹಾಹಾ ವನಿತಾ ಯೌವನವನ
ವಸಂತ ಅನವರತ ಚತುರ್ದಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಚಿಂತಿತ ಸ್ವಾಂತ ನಿನ್ನಂತಃಪುರದ
ಕಾಂತಾಜನದ ಕದಂಪಿನೊಳ್ ಮೃಗಮದ ಪತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಬರೆಯಲುಂ ಬಾಹು
ಲತೆಯೊಳ್ ಪಿಂಡುಗಂಕಣಮನೇಱಿಸಲುಂ ಘನ ಸ್ತನಮಂಡಲದೊಳ್ ಮಲಯ
ರುಹ ಚರ್ಚೆಯನೊಡರ್ಚಲುಂ ನಿತಂಬ ಬಿಂಬದೊಳ್ ನೂಲ ತೊಂಗಲನೊಡ
ರ್ಚಲುಂ ಪದ ಪಯೋಜದೊಳ್ ಮಣಿ ನೂಪುರಮನಳವಡಿಸಲುಮತಿ ಪರಿಚಯದಿ
ನಲಸಿದಂತೆ ದಿವಿಜ ಕಾಂತಾಸಂಭೋಗ ಲೀಲಾಲಸನಾಗಿ—

ಕಂ || ದಿಗಿಭಕ್ಕೆ ಕುಲಾದ್ರಿಗೆ ಪ
ನ್ನಗ ಪತಿಗತಿ ಭಾರಮಾಗೆ ಭೂಭಾರಮನೇ ||
ಕೆ ಗಡಂ ನೀನೊಪ್ಪಿಸಿ ವ
ಜ್ರಿಗೆ ತಲ್ಲಳಮಾಗೆ ದಿವಕೆ ದಾಟಿಯನಿಟ್ಟೈ

|| ೨೦೨ ||

ಎಂದು ಬಹುವಿಧದಿಂ ಪಳವಿಸುವ ಪೌಲಸ್ತ್ಯನ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಕಂಡು ರಾಮ
ಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣಿಸಿ ರಾವಣಂಗೀ ಮರಣಮಾತನ ದುರ್ವ್ಯಸನದಿಂದಾದುದಲ್ಲದೆಮ್ಮಿಂ
ದಾದುದಲ್ಲಾಗಾದೊಡಂ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರೂಪಮಿಂತುಟಿ ವಲಮಾರ ಜೀವನಮುಂ
ಜವ್ವನಮುಂ ಧನ ಧಾನ್ಯಮುಮಿಷ್ಟಸಂಯೋಗಮುಂ ಕ್ಷಣದೆ ನಶ್ವರಂಗಳದೊಂ
ದವರ್ಗಬಿಲದಲಸದೆ ಸೈರಿಸುವುದೆಂದವರುಮಂ ವಿಭೀಷಣನುಮಂ ಸಂತಯಿಸಿ—

ಕಂ || ಬವರಂಗೈಯ್ಯಾತಂಗಾ

ಯ್ತವಸಾನಂ ತಕ್ಕುದಲ್ತು ಪಗೆಗೊಳ್ಳುದು ಮಿ ||

ಕೃವರೊಳ್ ನಮಗೆಂದಂ ರಾ

ಘವಂಗಿ ಸಚ್ಚರಿತದೇಸಕವೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ

|| ೨೦೩ ||

ಎಂದು ತಾನುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮಾನೆಯನೇಱು ಪಲರ್ ಸಾಮಂತರ್ ಬಳಸಿ
ಬರೆ ಮಂಡೋದರಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಕೆಯ ಶೋಕಮಂ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರೂಪ
ಮಂ ಪೇಟ್ಟು ಪಿಂಗಿಸಿ ಬಲಿಯಂ ಕರ್ಪೂರಾಗರು ಗೋಶೀರ್ಷ ಚಂದನಾದಿಗಳಿಂ
ರಾವಣನಂ ಯಥಾವಿಧಿಯಿಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ತದನಂತರಮಿಂದಗಿ ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭ
ಕರ್ಣ ಮಯ ಮಾರೀಚಾದಿಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಸೆಜಿಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ಪಲತೆಜದಿನವರ ಶೋಕ
ಮನುಪಶಮಿಯಿಸಿ—

ಕಂ || ರಾವಣನೊರ್ವನೆ ಕಟಿದಂ

ನೀವಿನಿಬರುಮಟ್ಟಿಱುಂ ವಿಭೀಷಣನೊಳ್ ಸ ||

ದ್ಭಾವಮನೆ ಮೆಜಿದು ಖಚರ

ಶ್ರೀ ವಿಭವಮನೆಂದಿನಂದದಿಂದನುಭವಿಸಿಂ

|| ೨೦೪ ||

ಎಂಬುದುಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳ್ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ನಿಷ್ಕುಷಾಯತ್ವಮುಮಂ
ಸಂಸಾರ ಭೀರುತ್ವಮುಮಂ ಧೈರ್ಯಮುಮಂ ಬಾಹುವೀರ್ಯಮುಮಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಗ
ಟ್ಟಿನ್ನೆಮಗೆ ಸಂಸಾರ ಸುಖಂ ಸಾಲ್ಗುವೆಂದು ಭೋಗ ನಿರ್ವೇಗ ಪರರಾಗಿ ನುಡಿದು
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣವೇರಸು ಪದ್ಮಸರೋವರದೊಳ್ ಜಲದಾನ ಕ್ರಿಯೆಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ
ದಿಂಬಲಿಯಂ ನೇಸರ್ ಪಡುವ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಅನುಪಮರಱುಸಾಸಿರ್ವರ್

ಮುನಿಗಳ್ವರಸಪ್ರಮೇಯ ಮುನಿ ನಾಥರ್ ಬಂ ||

ದಿನ ಪಥದಿಂ ಲಂಕೆಯನಂ

ದನ ವನ ಮಧ್ಯದೊಳೆ ನಿಯಮ ನಿಯಮಿತರಿದರ್

|| ೨೦೫ ||

ಅಂತಿಮಫಲಂ—

ಕಂ || ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ಶುಕ್ಲ ಧ್ಯಾ
ನ ಕೃಶಾನು ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದವರ್ ಸುಡೆ ಮೂಲ ||
ಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಳ್ ಘಾತಿಗಳಂ
ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಾವಭಾಸಿ ಕೇವಲ ಬೋಧಂ || ೨೦೬ ||

ಇತ್ತ ಧಾತುಕೇಷಂಡದೊಳ್ ತೀರ್ಥಂಕರ ಕುಮಾರ ಜನ್ಮೋತ್ಸವಮಘ್ನದಂ
ಚತುರ್ನಿಕಾಯ ದೇವನಿಕಾಯಂ ಭಗವಜ್ಜನ್ಮಾಭಿಷವಣಮಂ ತೀರ್ಚಿ ಲಂಕೆಯ
ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಂ ಕುಸುಮಾಯುಧೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಮಂ ಪತ್ತಿದ್ರಪ್ರ
ಮೇಯ ಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಕಂಡು ಬಲಗೊಂಡು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವ ಸಮಯ
ದೊಳ್ ಭೋಂಕನೆ ಪಸರಿಸುವ ಶಂಖ ಪಟಹಾದಿ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯ ರವಂಗಳಂ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಂ ವಾನರಧ್ವಜರುಂ ಕೇಳ್ವ ಜಿನ ಪೂಜೋತ್ಸವ ಪಟಹ ರವಂಗ
ಳಿಂದಲುದಿಂದ್ರಜಿನ್ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳಿಂ ಪರಿವೃತರಾಗಿ ಭಟ್ಟಾರಕ
ರಿದೆಡೆಗೆ ಮೋಗಿ—

ಉ || ಆ ರಘುವಂಶ ಕೇತು ಬಲಗೊಂಡು ಲಲಾಟದೊಳೊಪ್ಪೆ ಹಸ್ತ ಪಂ |
ಕೇರುಹ ಕುಟ್ಟಲಂ ವಿನಮಿತಂ ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಯಿಂದಘೌಘ ಸಂ ||
ಹಾರಕರಂ ಭವಾಂಬುನಿಧಿ ತಾರಕರಂ ನೆಗಟ್ಟಪ್ರಮೇಯ ಭ |
ಟ್ಟಾರಕರಂ ರಘುಪ್ರವರನರ್ಚಿಸಿದಂ ಕವಿತಾ ಮನೋಹರಂ || ೨೦೭ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ
ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪ ವಿರಚಿತಮಸ್ತ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
ರಘುವೀರ ವಿಜಯವರ್ಣನಂ
ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀರಾಮಾ ರಮಣಂ ವಾ
 ಕ್ರೀರಾಮಾ ವಲ್ಲಭಂ ಯಶಶ್ರೀ ಕಾಂತಂ ||
 ವೀರಶ್ರೀ ಪತಿ ಮುನಿ ಬೃಂ
 ದಾರಕ ಪದ ವಿನತನಾದನಭಿನವ ಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಅಂತು ನಿರ್ಭರ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಂದಿಸಿ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಯ ಕಾರಣಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಮುಮು
 ನಾಪ್ತ ಗುಣಂಗಳುಮಂ ಜೀವಾದಿ ತತ್ತ್ವಭೇದಂಗಳುಮಂ ಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಬೆಸಸೆ
 ಕೇಳ್ವು ಸಂತುಷ್ಟ ಚಿತ್ತನಾದನನಂತರಮಿಂದ್ರಜಿನ್ಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮಯ
 ಮಾರೀಚಾದಿಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಭವಾಂತರಮನವರ್ ಬೆಸಸೆ ಕೇಳ್ವಲ್ಲಿಯೆ ದೀಕ್ಷೆ
 ಗೊಂಡರ್ ಮಂಡೋದರಿಯುಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಣಾಸಿರ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯವೆರಸು ಶಶಿಕಾಂ
 ತಾರ್ಯಿಕಾ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಶುಭಧ್ಯಾನ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿನಿದಳಿತ್ತಲ್
 ಪುನರ್ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ಮಗುಟ್ಟು ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಮರುತ್ಸುತ
 ವಿರಾಧಿತ ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ಯಾಧರ ಪರಿವೃತರ್ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ಗಜಾರೂಢರಾಗಿ—

ಮ|| ಸ್ತ|| ಗುಡಿಯುಂ ಸಿಂದಂಗಳುಂ ಮುಂದುರುವರಿಯೆ ದಿನಾಧೀಶ ಬಿಂಬಂಬರಂ ಧಿಂ |
 ಕಿಡೆ ಶಂಘ ಧ್ವಾನಮಾಶಾ ವಿವರಮನಿತುಮಂ ತೀವೆ ಭೇರೀರವಂ ಬೆ ||
 ಳ್ಗೊಡೆಯುಂ ಚಿತ್ರಾತಪತ್ರಂಗಳುಮಜನಿಸೆ ಚಂಡಾಂಶುವಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದರ್ |
 ಕಡುಚೆಲ್ವಂ ಪೆತ್ತ ಲಂಕಾಪುರದುಪವನಮಂ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರ್ಕಳ್ || ೨ ||

ಅಂತು ಬಂದು—

ಉ|| ಜಕ್ಕರ ಕಾಪಿನೊಳ್ ನಡೆಯೆ ಮುಂದೆ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರ ರತ್ನಮಿ |
 ವಕ್ಕದೊಳಂ ವಿಯಚ್ಚರ ಕುಲಪ್ರಭುಗಳ್ ಬರೆ ಭೂಷಣಾಂಶುಗಳ್ ||
 ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವುವಂತು ನಭಮಂ ದನುಜಾಧಿಪ ರಾಜಧಾನಿಯಂ |
 ಪೊಕ್ಕರಯೋಧ್ಯೆಯಂ ಪುಗುವಮೋಲಸಮಾನ ಬಲರ್ ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ || ೩ ||

ಅಂತು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಜವೀಧಿಯೊಳಗನೆ ಸೀತಾದರ್ಶನೋತ್ಸುಕ
 ನಾಗಿ ಬರ್ಪ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ ಮನಮನಱಿದು ಚಾಮರಗ್ರಾಹಿಣಿಯರ್ ದೇವ
 ಸೀತಾದೇವಿಯರಿತ್ತಲೀ ಪುಷ್ಪಪ್ರಕೀರ್ಣಕಮೆಂಬ ನಗದ ನಂದನದೊಳಿದರೆಂದು
 ಬಿನ್ನವಿಸುವುದುಮಾದೆಸೆಗೆ ವಿಜಯವಾರಣಮನಣೆದು ನೂಂಕಿ ರಾಘವಂ ಬರ್ಪ

ಸಮಯದೊಳ್ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಕೆಲದೊಳಿದ್ ಖೇಚರಿಯರ್ ತನ್ನ ಬರವನಜುಪು
ವನ್ನೆಗಮೆಯೈವಂದು—

ಕಂ || ಬಂಬಲನೆ ಬಾಡಿ ಮಂಜಿಜು
ದಂಬುಜ ಲತೆಯಂತಿರಿದ್ ಜಾನಕಿಯಂ ನೀ ||
ಲಾಂಬರನೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಜಯ
ಸ್ತಂಬೇರಮದಿಂ ಸಮುತ್ಸುಕಂ ಧರೆಗಿಲಿದಂ || ೪ ||

ಆಂತಾನೆಯಿಂದಿಲಿದು ಬರ್ಪ ವಲ್ಲಭ ವಿಲೋಕನ ಜನಿತ ಸಂಭ್ರಮದಿನಾಕಂಪ
ನಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ತು—

ಕಂ || ಇದಿರ್ವಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿ
ದುದಯಿಸೆ ಪುಲಕಂಗಳುಣೈ ಘರ್ಮ ಜಲಂಗಳ್ ||
ಸದ ಸದ್ಮಕೈಜಿಗಿದಳ್
ಕೆದಜುದ ಕುರುಳೋಳಿ ಮಜಸೆ ಮಜುದುಂಬಿಗಳಂ || ೫ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಚ || ಸತಿಯ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣ ಸವೃದ್ಧಿಗೆ ದರ್ಶನ ಶುದ್ಧಿಗಚ್ಚಿಜುಂ |
ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ನಿರ್ಜರರ್ ಕಜಿದು ಪೂಮುಚ್ಚಿಯಂ ವಸನಾಂಗರಾಗದಿಂ ||
ದತಿಶಯ ದಿವ್ಯಭೂಷಣ ಗಣಂಗಳಿನರ್ಚಿಸೆ ನೋಡಿ ನಾಡೆ ವಿ |
ಸ್ಮಿತಮನರಾಗಿ ಜಾನಕಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದರ್ ಖಚರಾಧಿನಾಯಕರ್ || ೬ ||

ಕಂ || ಜಾನಕಿಯ ತೀಲಮಂ ದಿವಿ
ಜಾನೀಕಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಗಟ್ಟು ಪೂಜಿಸೆ ರಾಮಂ ||
ಗಾನಂದ ಪುಲಕಮಾದುವು
ಮಾನಿನಿಯರ್ ಮಹಿಮೆಗಿಂತು ನೋಂತರುಮೊಳರೇ || ೭ ||

ಅನಂತರಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ತನಗೆಜಿಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟೊಡಾತನಂ ಪರಸಿ ಮನ್ನಿ
ಮಿತ್ತಂ ಕರಂ ಸೇದೆವಟ್ಟರೆಂದು ಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕು ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಂ
ರಾಮನುಂ ಸಂತಯಿಸಿದಿಂಬಲಿಯಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂ ಕಂಡು ಪೊಡೆವಟ್ಟೊಡಾತ
ನತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪರಸಿ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವ ನಲ ನೀಲಾಂಗದ ಮರುತ್ಸುತ
ಚಂದ್ರಾಭ ಸುಷೇಣ ಜಾಂಬವಾದಿಗಳಂ ಪೆಸರ್ವೆಸರೊಳೆ ಪೇಟ್ಟು ತೋಲಿ ಸಂತೋಷ
ಮಂ ಮಾಡೆ—

ಮ॥ ಸೃ॥ ಸತಿಯುಂ ತಾನುಂ ಮದಾಂಧ ದ್ವಿಪಮನೊಡನೆ ಬಂದೇೞಿ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀ॥
ಶ ತನೂಜರ್ ಸುತ್ತಲುಂ ಮಂಡಳಿಸಿ ನಡೆಯೆ ಬೇೞೊಂದು ಪೂರ್ದೇಂದು
ಬಿಂಬಾ ॥

ಕೃತಿಯಿಂ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಂ ಸೊಗಯಿಸೆ ದೆಸೆಯಂ ತೀವೆ ತೂರ್ಯಪ್ರಣಾಗಂ॥
ಜಿತ ಶಕ್ರಾವಾಸಮಂ ರಾವಣನರಮನೆಯಂ ರಾಘವಂ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕುಂ॥ ೮ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ಮಾಧ್ಯ
ದ್ಗಜವ್ಯಂ ಕಾಲ್ಕೋದು ಪೊಳೆಯಿಸುತ್ತಂಕುಶಮಂ ॥
ವಿಜಿಗೀಷು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮದ
ಗಜದಡಕಿಲಿದೆನಿಸಿ ಪೊಕ್ಕನೊಡನರಮನೆಯಂ ॥ ೯ ॥

ಅಂತರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯ ಶಾನ್ತಿ ಜನ ಭವನಮಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್
ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಧರ ಸಹಿತಂ ಬಲಗೊಂಡು ಜಿನಪತಿಯಂ ಸ್ತುತಿ ಶತಂಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ
ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿದಿಂಬೞಿಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ರಾಂತಃಪುರ ಪ್ರಧಾನೆಯಪ್ಪ ವಿದಗ್ಧಿ
ವೆಸರ ತನ್ನ ಮಹಾದೇವಿಯಂ ವಿಭೀಷಣಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಮಾ
ಮಹಾನುಭಾವೆ ಬಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಗಂ ಸೀತಾದೇವಿಗಮೆೞಿಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟಿಮ್ಮರ
ಮನೆಗೆೞಿತ್ತಿನ್ನಿಂ ಕಾಲ್ಗರ್ಚುವೆನೆಂಬವಸರದೊಳ್ ವಿಭೀಷಣನುಂ ಬಂದು ಬಿಜಯಂ
ಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ಸಿಂಹ ಗರ್ಜದವಾಹನಾರೂಢರಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ನಿಜರಾಜಭವನ
ಕ್ಕುಯ್ಯು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಮಣಿಭಾಜನದೊಳಘ್ಯಪಾದ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು—

ಕಂ ॥ ಅವರ್ಗೇ ವಿಭೀಷಣನತ್ಯು
ತ್ಸವದಿಂ ಬಿದಿಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಮಣಿ ಭೂಷಣ ದಿ ॥
ವ್ಯ ವಿಲೇಪನ ದಿವ್ಯಾಂಬರ
ನಿವಹಮನೋಲಗಿಸಿ ವಿನಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ ॥ ೧೦ ॥

ಅಂತು ನಿರಂತರೋತ್ಸವದಿಂ ಕತಿಪಯ ದಿನಂ ಪೋದಿಂಬೞಿಯಮೊಂದು
ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಮ ॥ ಬೆಸಕೆಯ್ದಪ್ಪುದು ಚಕ್ರರತ್ನಮಖಿಲೋರ್ವೀಚಕ್ರಮಂ ನೀಮೆ ಪಾ ।
ಲಿಸಿಮಾಳೋಳಿಯೊಳರ್ಕೆ ರಾಜ ಕುಲಮೆಂದುತ್ಸಾಹ ತೂರ್ಯ ಸ್ವನಂ ॥
ದೆಸೆಯಂ ತೀವೆ ವಿಭೀಷಣಂ ಬೆರಸು ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ ರಾಘವಂ ।
ಗೆ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯಂಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸವನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಮಂ॥ ಮಾಡಿದರ್ ॥ ೧೧ ॥

ಅಂತು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮಸಂಚಿತ ಸುಕೃತದಿಂ ದಿವ್ಯಾಯುಧ ವಸ್ತುವಾಹನಂ
ಗಳುಮಂ ದಿವ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರುಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮುನ್ನೆ ತಮ್ಮ ಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್
ಮದುವೆನಿಂದರಸಿಯರಂ ತರಿಸಿ ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್—

ಕಂ || ಅನತಿಶಯ ರೂಪ ವಿದ್ಯಾ
ವಿನಯ ಸಮನ್ವಿತೀಯರಂ ಮಹೋತ್ಸವ ಪಟಹ ||
ಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಣೆ ಚಂದ್ರವರ್ಧನ
ತನುಜೇಯರಂ ಪಡೆದು ಮದುವೆ ನಿಂದನುಪೇಂದ್ರಂ

|| ೧೨ ||

ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸುಖದಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲಮಿದರಿತ್ತಲಿಂದ್ರ
ಜಿತು ಮೇಘವಾಹನರ್ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಮಂ ಪಡೆದು ನರ್ಮದೆಯ ತಡಿಯೊಳ್
ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತರಾದರದಲಿಂ ¹(ದಾತೊಳಿ ಮೇಘರವೆಯೆಂಬ ಪೆಸರ ತೀರ್ಥಮಾದು
ದು ತೂರ್ಣಮತಿಯೆಂಬ ನಗ ನಿತಂಬದೊಳ್ ಜಂಬುಮಾಲಿ ತಪಂಗೈಯ್ದಹಮಿಂದ್ರ
ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ ನರ್ಮದೆಯ ತಡಿಯೊಳ್ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ
ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂದುದರಿಂ) ದಾ ಪೊಳಿಗೆ ಪೀತರವೆಯೆಂಬ ಪೆಸ
ರಾಯ್ತು ಮಾರೀಚನುಂ ಕಲ್ಪ ಗತನಾದಂ ಮಯನುಮಂಬರ ಚಾರಣತ್ವಮುಮಂ
ಸರ್ವೌಷಧಧಿತ್ವಮುಮನವಧಿಜ್ಞಾನಮುಮಂ ಪೆತ್ತು ಮಲರಹಿತನಾಗಿ ನೆಗಟ್ಟು
ಜೀವಿತಾವಧಿಯೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪೋದಂ ² (ಮಂಡೋದರೀಗಣಿನಿಯರುಮನೇಕ
ಕಾಲಂ ದುರ್ಧರ ಕಾಯಕ್ಕೇಶ ತಪದಿಂ ನೋಂಪಿಗಳಂ ಚರಿಯಿಸಿ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಂ
ವೈತರಣೀ ನಗ ನಿತಂಬದ ಶಾರ್ದೂಲಗುಹೆಯೊಳಿದು ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂ ಮುಡಿಸಿ
ಬಲಿಯಮಿಶಾನಕಲ್ಪಗತಿಯಾದಳುಟಾದರಸಿಯರುಗ್ರೋಗ್ರ ತಪಂಗೈಯ್ದ ಶುಭ
ಧ್ಯಾನದಿಂ ಮುಡಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದರ್) ಮತ್ತಿತ್ತ ಲಂಕೆಯೊಳ್
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಸುಖದಿನಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ನೆನೆದಪರಾಜಿತೆ ರಘುರಾ
ಮನನತಿಶೋಕ ಪ್ರಬಂಧದಿಂದಿರ್ಪುದುಮಾ ||
ವನಿತೆಯರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂ
ಘನಪಥದಿಂ ಭೋಂಕನಿಟಿದು ನಾರದ ಮುನಿಪಂ

|| ೧೩ ||

ಅಂತು ಬರ್ಪುದನಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿ ಕಂಡಿದಿರೆಟ್ಟೀಜಲಿಕ್ಕೆ ಬಲಿಯ
ಮಿಚ್ಛಾಕಾರಂ ಗೆಯ್ದುದುಂ—

ಕಂ || ನಿಮಗಿನಿತು ಶೋಕಮೇಕಾ
ಯ್ತೆಮಗನಿತುಮನಲಿಯೆ ಪೇಟುಮೆನೆ ನಾರದ ದಿ ||
ವ್ಯಮುನೀಶ್ವರನನಿತುಮನಾ
ಕಮಲಾನನೆ ನೆಲೆಯೆ ತೆಲೆಯೆ ಬಿನ್ನವಿಸುವುದುಂ

|| ೧೪ ||

ಅದಂ ನಾರದನವಧಾರಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯಂ ನಿಮಗಿಂದೆ
ತಂದಪೆನೆಂದಸರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯ ಮನೋವಿಷಾದಮಂ ಕಳೆದು—

ಕಂ || ನೀರದ ಪಥಕ್ಕೆ ಭೋಂಕನೆ
ನಾರದನೊಗೆದೆಯ್ವಿ ಲಂಕೆಯಂ ತನು ರುಚಿ ನೀ ||
ಹಾರಮನಾದರ್ಪಿಸೆ ಬಲ
ನಾರಾಯಣ ದೇವರಿದರ್ ಸಭೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಂ

|| ೧೫ ||

ಅಂತು ಪುಗುವುದುಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ನಾರದನಪ್ಪುದನಱಿದು ಬೇಗಮಿದಿರೆಟ್ಟು
ಮಠಮಯಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಕನಕ ಪಾತ್ರದೊಳಘ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನೀವೀ ರಣ
ನಿರೀಕ್ಷಣಂ ಮಾಡದೆತ್ತಲಿದಿರೆಲ್ಲಿಂ ಬಂದಿರೆಂಬುದುಂ ನಾರದನಿಂತೆಂದನಾಮಿ
ದೇಶದಿಂ ಪೋಗಿ ಧಾತಕೀಷಂಡದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸುರೇಂದ್ರರಮಣ ಪುರದೊಳ್
ತೀರ್ಥಕರರ್ ಜನಿಯಿಸಿದೊಡವರ್ಗೆ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಮಂ ಸಕಲ ಸುರವರರ್ ಸುರ
ಗಿರಿ ಮಸ್ತಕದೊಳ್ ಮಾಟ್ಟಿದಂ ನೋಡುತ್ತಮಿದಿಗಳಯೋಧ್ಯೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು
ಅಸರಾಜಿತಾ ಮಹಾದೇವಿಯರುಮಂ ಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯರುಮಂ ಕಂಡೆವವರ್
ನಿಮ್ಮನೀ ಸಮಯದೊಳ್ ಕಾಣದಿದೊಡೆ ನಿಶ್ಚಯಂ ಶರೀರತ್ಯಾಗಂಗೈಯ್ಯರೆಂ
ದಱಿಪುವುದುಂ—

ಕಂ || ಆ ಮಾತು ಮುಟ್ಟಿ ಕಿವಿಯಂ
ರಾಮಂಗಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಮುದ್ವೇಗಂ ನಿ ||
ಸ್ವೀಮಂ ಸಮನಿಸೆ ತಮ್ಮಂ
ತಾಮೆ ಕೃಪಾಶೂನ್ಯರೆಂದು ನಿಂದಿಸಿ ಕೊಂಡರ್

|| ೧೬ ||

ಅಂತು ನಿಜ ಜನನಿಯರನಗಲ್ಪ ಬಹುಕಾಲಮತಿಕ್ರಾಂತಮಾದುಧೆಂದು
ಕಟ್ಟುಕಡೆದು—

ಕಂ || ನಮ್ಮಲ್ಪ ವಿಭವಮಂ ಸುಖ
ಮಮ್ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು ಬಗೆದೆವಿಲ್ಲುಱಿದುದನೆಂ ||
ದುಮ್ಮಳಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನಂ
ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂದರ್

|| ೧೭ ||

ಅವಧಿಯ ವರ್ಷಂಗಳ್ ತೀ
ದೂವಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಪೋಗದಂದು ಜನನಿಯರುಂ ಬಾಂ ||
ಧವರುಂ ಖೇದಿಸುವರ್ ಪೋ
ಗವೇಟ್ಟುದೆಂದಱಿಪಿ ತಮ್ಮ ಗಮನೋದ್ಯಮಮಂ

|| ೧೮ ||

ಕಂ || ಸವಣೆಲ್ಲದ ಲಂಕೆಯ ಜಿನ
ಭವನಂಗಳೊಳೆಲ್ಲಮರ್ಚನಾ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಂ ||
ಸವಣೆಲ್ಲೆನೆ ರಾಮಂ ಜಿನ
ಸವನೋತ್ಸವದೊಳ್ ಸುರೇಂದ್ರನಂ ಗೆಲೆವಂದಂ || ೧೯ ||

ಮಂಗಳ ಪರಿಕರಮಂ ಖಚ
ರಾಂಗನೆಯರ್ ಪಿಡಿದು ಮುಂದೆ ಬರೆ ಮಂಗಳ ವೃ ||
ತ್ತಂಗಳನೋದುತ್ತಂ ಬರೆ
ಮಂಗಳ ಪಾಠಕ ನಿಕಾಯಮೆರಡುಂ ಕೆಲದೊಳ್ || ೨೦ ||

ನಾನಾನಕ ರುತಿ ಸಕಲ ದಿ
ಶಾನನಮಂ ತೀವೆ ರಾಜ ಚಿಹ್ನೆ ಪ್ರಜಮು ||
ತ್ತಾನಿತಮೆಸೆದಿರೆ ದಿವ್ಯ ವಿ
ಮಾನಮನುತ್ಸವದಿನೇಷಾದಂ ಪುಷ್ಪಕಮಂ || ೨೧ ||

ಬಲದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೆಡ
ಗೆಲದೊಳ್ ಜಾನಕಿ ಬೆಡಂಗುವೆತ್ತಿಸೆದಿರೆ ಸು ||
ತ್ತಲುಮಿರೆ ಖಚರ ವಿಮಾನಾ
ವಲಿ ರಾಮಂ ಮಣಿ ವಿಮಾನದೊಳ್ ಕಣ್ಣೆಸೆದಂ || ೨೨ ||

ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸಾಧಿತ ದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ವಿಜಯರ್ ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿ
ಯಂ ಪೊಯಿಸಿ—

ಕಂ || ಜಂಗಮ ಸರೋವರಂಗಳ
ಭಂಗಿಯನದಟಲೆವ ಖಚರ ಪರಿವೃಡರ ವಿಮಾ ||
ನಂಗಳೆಡೆ ನೆಲೆಯದು ಗಗ
ನಾಂಗಣಮೆಂಬಂತಯೋಧ್ಯೆಗಭಿಮುಖರಾದರ್ || ೨೩ ||

ಅಂತು ತಳದರ್ ಜಲಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಮನೆಯ್ಗೆ ವಂದು—

ಕಂ || ಚಾರಣಮುನಿ ಯುಗಲಕ್ಕಾ
ಹಾರಮನಿತ್ತೆಡೆಯನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿದ್ ಲತಾ ||
ಗಾರದ ಪುಲಿಲೆಡೆಯಂ ಸೀ
ತಾ ರಮಣಿಗೆ ಸುಟ್ಟ ತೋಷಾದಂ ರಘುವೀರಂ || ೨೪ ||

ಕಂ || ಜಲಜಾಕ್ಷಿಗೆ ಸೀತೆಗೆ ರಘು

ಕುಲ ತಿಲಕಂ ಸುಟ್ಟಿ ತೋಷಿದಂ ಮುನ್ನಂ ಕೇ ||

ವಲ ಲಬ್ಧಿ ದೇಶಭೂಷಣ

ಕುಲಭೂಷಣ ಸಾಧುಗಳ್ಗೆ ಸಮನಿಸಿದೆಡೆಯಂ

|| ೨೫ ||

ಅಂತು ಪವನ ಪಥದೊಳ್ ಮನಃಪವನ ವೇಗದಿಂ ಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಕನಕ ಪ್ರಾಕಾರದೊಳಂ

ವನ ಮಾಲೆಯೊಳಂ ಮನಕ್ಕೆ ವಂದೀ ಪುರಮಾ ||

ವನದೆಂದು ರಘೂದ್ವಹನಂ

ಜನಕಜೆ ಬೆಸಗೊಂಡಳಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಂ

|| ೨೬ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರಿದೆಮ್ಮಯೋಧ್ಯಾಪುರಮೆಂದುಪೇ
ಱುತ್ತಂ ಪುರ ಬಹಿಃಪುರಮನೆಯ್ಬಿ ಬರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ನಾನಾವಿಧ ವಿಮಾನಂ
ಗಳನೇಱಿ ಬರ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರ ಪರಿವೃಥರಿಂ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮನೇಱಿ
ಬರ್ಪ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ ಬರವನಱಿದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪ್ರವೋದ ಮುದಿತ
ಹೃದಯರಾಗಿ—

ಕಂ || ಇಭಮಂ ನೀಲಾಚಲ ಸ

ನ್ನಿಭಮಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಹಿತಮೇಱಿ ವಿಭೂಷಾ ||

ಪ್ರಭೆ ನಭಮನಡರೆ ಭರತಂ

ಶುಭ ರತನಿದಿಗೊಳಲಯೋಧ್ಯೆಯಂ ಪೊಟಮಟ್ಟಂ

|| ೨೭ ||

ಅಂತು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಬರ್ಪ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಗೆಂಟೆ
ಱೊಳೆ ಕಂಡು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಿನವನಿಗವತರಿಸೆ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರುಮಾನೆಯಿಂ
ದಿಱಿದು ಬಂದು ಪಾದ ಪ್ರಾಂತದೊಳ್ ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತರಾಗಿರ್ಪುದುಂ ರಾಮ
ಸ್ವಾಮಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪರಸಿದಿಂಬಱಿಕ್ಕೆ ಸೀತಾದೇವಿಗಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗಮನು
ಕ್ರಮದಿಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪರಕೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡೋರೊರ್ವರ ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಯಂ
ಬೆಸಗೊಂಡು ಸಂತುಷ್ಟ ಚಿತ್ತರಾದನಂತರಂ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಮರುತ್ಸುತಾದಿ
ಗಳಿಂ ಪರಿವೃತರಾಗಿ—

ಮ || ಮಣಿಘಂಟಾ ಮಣಿಕಿಂಕಣೇ ಮಣಿವಿತಾನ ಭ್ರಾಜಿಯಂ ನೇತ್ರ ಭೂ |

ಷಣಮಂ ಲೀಲೆಯಿನೇಱಿ ಪುಷ್ಪಕಮನುದ್ಯತ್ಕೇತನಾನೀಕ ತೋ ||

ರಣ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸವೃದ್ಧಮಂ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನಾರ್ಕಳುಂ ರಾಮಲ ।

ಕ್ಷತ್ರಣರುಂ ಪೊಕ್ಕರಯೋಧ್ಯಯಂ ಪುದಿವಿನಂ ಗಂಭೀರ ಬಂಭಾರವಂ ॥ ೨೮ ॥

ಅಂತು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯುಮಂ ಸುಮಿತ್ರಾಮಹಾ
ದೇವಿಯುಮಂ ಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಯುಮಂ ಸುಪ್ರಭಾಮಹಾದೇವಿಯುಮಂ ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಕಂಡೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟವರವರಾಶೀರ್ವಾದ ಪಾರಿಜಾತ ಕರ್ಣಪೂರದಿನಲಂ
ಕರಿಸಿದಿಂಬಲಕ್ಕೈ ಸೀತೆ ಪೊಡೆವಡೆ ಪರಸಿ ತಲಿಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡೋರೊರ್ವರ ಕ್ಷೇಮ
ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯಂ ನುಡಿದಿಷ್ಟ ಸಂಯೋಗದಿಂ ಮನೋರಾಗಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಪಿನಂ—

ಕಂ ॥ ಬಲ ನಾರಾಯಣರುಂ ಭೂ

ತಲಮಂ ಭರತ ತ್ರಿಖಂಡಮಂ ನಿಜ ಬಾಹಾ ॥

ಬಲದಿಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ನಿಜ ನಿ

ಮೂಲ ಯಶದಿಂ ಭುವನ ಭವನಮಂ ಧವಲಿಸಿದರ್

॥ ೨೯ ॥

ಅಂತವರ್ ಸುಖದಿನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿದೊಂದು ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್
ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ರಾಕ್ಷಸ ದ್ವೀಪ ಸಹಿತಮಂ ಲಂಕೆಯಂ ವಿಭೀಷಣಂಗೆ ದೇವಾನೀಕ
ಪುರಮಂ ರತ್ನಜಟೆಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧನಗರಮಂ ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಶ್ರೀಪರ್ವತನಗರಮಂ
ಹನುಮಂಗೆ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂ ವಿರಾಧಿತಂಗೆ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಲಪುರಮಂ
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತಂ ಪೆಱರುಪಕಾರಂಗೆಯ್ದು
ವರ್ಗಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗಂ ನಾಡಂ ಬೀಡುಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ
ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಕ್ಕಧಿರಾಜನಂ ಮಾಡಿ ಭರತನನಯೋಧ್ಯಯಂ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಂ
ದಾಳ್ವದೆಂದು ಬೆಸಸೆ—

ಮ॥ ಸ್ತ॥ ಭರತಂ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀಡದೆ ವಸುಮತಿಯಂ ಕಾದುಕೊಂಡಿದೊ
ನಿನ್ನಾ ।

ನರಸಂ ಕೈಕೊಳ್ಳನಲ್ಲೆಂ ವಿಷಯ ಸುಖಮನಾನೊಲ್ಲೆನಾಂ ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥

ಪರಿರಂಭೋತ್ಕಂಠನೆಂ ಸಂಸೃತಿಯ ದೆಸೆಗೆ ಬೆಟ್ಟುತ್ತೆನೆಂದಂದು ವೈರಾ ।

ಗೃ ರತಂ ರಾಮಂಗೆ ಕೈಯಂ ಮುಗಿದೆಱಗಿದನನ್ನಂ ಮಹಾಸತ್ವನಾವಂ ॥ ೩೦ ॥

ಅಂತು ತಪಕ್ಕೆ ತಲಿಸಂದು ನುಡಿಯೆ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ್ ಮುನ್ನೆಮಗೆ
ಭೂಚರರೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದರೀಗಲ್ ಖೇಚರರುಂ ಬೆಸಕೆಯ್ದರಿಂ ಕೆಲವು ಕಾಲಂ ರಾಜ್ಯ
ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ನಾಮೆಲ್ಲಮೊಡನೆ ತಪಂಬಡುವಮೆನೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ನೀಮೆನಗೆ
ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ಯೊಡೆನ್ನಂ ಪೋಗಲೀವುದೆನಗಿಂ ತಪಮೆ ಕಾರ್ಯಂ ನೀಮಿದಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳ
ದಿರಿಮೆಂದು ಮುಱುಮಾತಿಂಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ರಾಜಭವನ

ಮಂ ಪೋಜಮಟ್ಟು ಪೋಗೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನುಂ ಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಯುಂ
ವೈದೇಹಿಯುಂ ವಿಶಲಯ್ಯಸುಂದರಿಯುಂ ಪಲರುಮಂತಃಪುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರುಂ ಬಲು
ಯನೆ ಪೋಗಿ ತಪೋವಿಘ್ನ ಹೇತುಗಳಪ್ಪ ಮಾತುಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪಿನ
ಮತ್ತಲಯ್ವನೆಯ ಕ್ರೋಧಿನಿಯೆಂಬ ಮದದೊಳತಿವರ್ತಿಯಾಗಿ--

ಮ || ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ವಾರಣಂ ಮುಱಿಯೆ ಪಾಯ್ದಾಲಾನಮಂ ತ್ವಗ್ಜ ಲೋ |
ಹಜ ಬಂಧಂಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ಪಱುವಿನಂ ಪೋಯ್ದಿತ್ತಿ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಕಾ ||
ಯ್ದು ಜವಂ ಕೊಲ್ವವೊಲೆಯ್ದೆ ಬಂದು ಜನದಿಂ ಗಂಧಾಂಧನಾ ಭೀಮ ಸಾ|
ಮಜಮುಂ ವಿಸ್ಮಯಮಪ್ಪಿನಂ ಭರತನಂ ಕಂಡಾಯ್ತು ಜಾತಿ ಸ್ಮರಂ || ೩೧ ||

ಅಂತು ಜಾತಿ ಸ್ಮರನಾಗಿ ಮದೋದ್ರೇಕಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೈಯನೆಲೆವಿಟ್ಟು
ಪೊಡೆವಟ್ಟಿಪುರ್ದುಂ ಭರತನಾ ಗಜಮಂ ವೈದೇಹಿಯುಂ ವಿಶಲಯ್ಯಸುಂದರಿಯುಂ
ಬೆರಸೇಱು ಮಹಾವಿಭವದಿಂ ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಆನೆಯಿಂದಿಟುದೆಲ್ಲರು
ಮೊಡನಾರೋಗಿಸಿ ಸುಖದಿನೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟರೆ--

ಕಂ || ನಿರುಜಂ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ
ಕರಿ ಕವಳಂಗೊಳ್ಳದೆಂದು ಸಾಹಣದ ಮಹ ||
ತ್ತರರಱುಪೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರರ್ಕಳಾ ನುಡಿಗೆ ನಾಡೆ ¹ವಿಸ್ಮಿತರಾದರ್ || ೩೨ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಋಷಿ ನಿವೇದಕನತಿತ್ವರಿತ ಗತಿಯಿಂ ಬಂದು ಸರ್ವಾಂಗ
ಪ್ರಣತನಾಗಿ ದೇವ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನ ವನಕ್ಕೆ ದೇಶಭೂಷಣ ಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಬಿಜ
ಯಂಗಿಯ್ದರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸಿಂಹಾಸನದಿನೆಲ್ಲಾ ದೆಸೆಗೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು--

ಕಂ || ಅವನೀವಲ್ಲಭರಾರ್ ಧ
ಮ್ನ ವತ್ಸಲರ್ ತನ್ನ ತೆಲದಿನೆಂಬನ್ನಂ ರಾ ||
ಘವ ದೇವನಟ್ಟಿಱುಂ ಋಷಿ
ನಿವೇದಕಂಗಮರ ಧೇನುವೀವಂತಿತ್ತಂ || ೩೩ ||

ಅಂತು ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಂ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರುಂ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ
ಗಜಾರೂಢರಾಗಿ ಅಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿ ಮೊದಲಾಗೆ ನಾಲ್ವರ್ ಜನನಿಯರುಂ
ಜಾನಕಿ ಮೊದಲಾಗೆ ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಮುಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ
ಧರ ವಲ್ಲಭರುಂ ವಂದನಾಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಡನೆ ಬರೆ ಬಂದು ವಾಹನದಿಂದಿಟುದು

ಗೆಂಟುಕೊಳೆ ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳನಿರಿಸಿ ಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಮೂರು ಸೂಟ್ ಬಲಗೊಂಡು
ದಿವ್ಯಾರ್ಚನಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತರಾಗಿ ನಿಜ ನಿಯತ ಸ್ಥಾನದೊಳ್
ಕುಳ್ಳಿದುರ್ಧಮ ಶ್ರವಣಾನಂತರಂ ನಾರಾಯಣನೆಂದನೀ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ದ್ವಿರದಂ
ಚತುರ್ದಿನಮೇಕಾರಣಂ ಕವಳಂಗೊಳ್ಳದೆಂಬುದಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ—

ಕಂ || ಅಪವರ್ಗ ಶ್ರೀಯ ಕಟಾ

ಕ್ಷಪಾತವೆಂಬಂತು ದಂತರುಚಿ ನಿಮಿರ್ವಿನಮಿಾ ||

ದ್ವಿಪಮನ್ಯಜನ್ಮಮಂ ತಿಳಿ

ದುಪಶಮಮಂ ತಳೆದು ಕವಳಮಂ ಕೊಳ್ಳದೆನಲ್

|| ೩೪ ||

ಮುಗಿದ ಕರ ಕಿಸಲಯಂಗಳ್

ಸೊಗಯಿಸೆ ಮತ್ತಂ ಮುನೀಂದ್ರ ವೃಂದಾರಕರಂ ||

ಜಗದಧಿಪಂ ಗಜದ ಭವಾ

ಳಿಗಳಂ ವಿನಮಿತ ಶಿರೋಧರಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂ

|| ೩೫ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ದೇಶಭೂಷಣ ಕೇವಲಿಗಳಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರೀ
ವಿನೀತಾನಗರದೊಳ್ ಸುಪ್ರಭಂಗಮಾತನರಸಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದಿನಿಗಂ ಸೂರ್ಯೋದಯನುಂ
ಚಂದ್ರೋದಯನುಮೆಂಬ ತನೂಜರಾಗಿ ವೃಷಭ ಸ್ವಾಮಿಗಳೊಡನೆ ಪೋಗಿ ತಪಸ್ಸು
ರಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಲಾಡದೆ ಪರೀಷಹ ಭಗ್ನ ಮನರಾಗಿ ಮರೀಚಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ—

ಕಂ || ತಾಪಸರಾಗಿ ಕುಧರ್ಮ

ವ್ಯಾಪಾರದೊಳೆಸಗಿ ಘೋರ ಸಂಸಾರ ಮಹಾ ||

ಕೂಪದೊಳಗಟ್ಟು ಪಿರಿದ

ಸ್ವಾಪತ್ತಂ ಪೆತ್ತನೇಕ ಭವಮಂ ಬಂದರ್

|| ೩೬ ||

ಅಂತು ಬಾರದ ಭವಮಂ ಬಂದೆಂತಾನುಂ ಕುರುಜಾಂಗಣ ವಿಷಯದ ಗಜ
ಪುರಮನಾಳ್ವ ಹರಿಪತಿಗಮಾತನರಸಿ ಚಂದ್ರಾನನೆಗಂ ಮುಂ ಪೇಟ್ಟಿ ಚಂದ್ರೋದಯಂ
ಕುಲಂಕರನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಂದನಾ ಪುರದೊಳ್ ಸೂರ್ಯೋದಯ
ನುಂ ವಿಶ್ವಾವಸುವೆಂಬ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಮೂಢಶ್ರುತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಕುಲಂಕರ
ನೆಂಬ ನೃಪತಿಗೆ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿ ಕುಲಂಕರನುಂ ಹಿಂಸಾಹೇತುಗಳಪ್ಪ ಜನಂಗಳ
ನಿರಿಸಿ ತಾಪಸ ರೂಪ ಧಾರಿಗಳೆ ಗುರುಗಳೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಡೆಯಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಕುಲಂಕರನರಸಿ ದುಶ್ಮಿಲೆ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ಪಾಣೈ ಮೆಚ್ಚಿದರೊಡನೆ
ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ವಿಷಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಲೆಂದು—

ಕಂ || ಜಾತಿಯ ನೀತಿಯ ಸೈಪಿನ
ಮಾತಡಿಗಿಡೆ ಪತಿಯುಮಂ ಪುರೋಹಿತನುಮನಾ ||
ಪಾತಕಿ ವಿಷದಿಂ ಕೊಂದಳ್
ಕೌತುಕಮೆ ವಿವೇಕ ವಿಕಲರೇನಂ ಮಾಡರ್

|| ೩೭ ||

ಅಂತು ಸತ್ತು ಕುಲಂಕರನುಂ ಮೂಢಶ್ರುತಿಯುಮನುಕ್ರಮದಿಂ ಮೊಲನುಂ
ಮುಂಗುರಿಯುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಸತ್ತು ಬಲಿಯುಂ ಮೂಢಶ್ರುತಿ ಶುಂಡಾಲನಾಗಿ
ಕುಲಂಕರಂ ದರ್ದುರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ತನ್ನನಾ ಶುಂಡಾಲಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಸತ್ತಿಸಡಿಯಾಗಿ
ಪುಟ್ಟಿ ಆ ಶುಂಡಾಲಂ ಸತ್ತು ಕಾಗೆಯಾಗಿ ತನ್ನಂ ತಿನೆ ಸತ್ತಿಸಡಿ ಕುಕ್ಕುಟನಾಯ್ತಾ
ಕಾಗೆ ಸತ್ತು ಬಿಡಾಲನಾದುದಾ ಬಿಡಾಲಂ ಮುನ್ನಿನ ಕುಕ್ಕುಟನಂ ತಿಂದುದೀ ತೆಲದಿಂ
ಕುಲಂಕರಂ ಮೂಱು ಸೂಱು ಕುಕ್ಕುಟನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಮೂಢಶ್ರುತಿಯುಂ ಬಿಡಾಲ
ನಾಗಿ ಮೂಱುಸೂಱು ಪುಟ್ಟಿ ತಿನೆ ಸತ್ತು ಕುಲಂಕರಂ ಮಿನಾದಂ ಮೂಢಶ್ರುತಿ
ಸತ್ತು ಮೊಸಳೆಯಾದಂ—

ಕಂ || ಆರೆತ್ತಲಿವರ್ ಕರ್ಮ
ಪ್ರೇರಣೆಯಂ ಪಗೆಯೆ ಕೆಳೆಯನಕ್ಕುಂ ಕೆಳೆಯುಂ ||
ಕ್ರೂರ ರಿಪುವೆನಿಸಿ ಬರ್ಕುಂ
ಬಾರದ ಭವಮಂ ವಿಚಿತ್ರಮಿಾ ಸಂಸಾರಂ

|| ೩೮ ||

ಅಂತು ಮೊಸಳೆಯಾದ ಮೂಢಶ್ರುತಿಯುಮಂ ಮಿನಾದ ಕುಲಂಕರನುಮಂ
ಮಿಂಗುಲಿ ಕೊಲೆ ಸತ್ತು ರಾಜಗೃಹದೊಳ್ ಜಲೂಕೆಯೆಂಬ ಪಾರ್ವತಿಗಂ ಬಹ್ವಾಶ
ನೆಂಬ ಪಾರ್ವಂಗಂ ಮೂಢಶ್ರುತಿ ವಿನೋದನೆಂಬ ಮಗನಾದನಾ ಮಿನಾಗಿ ಸತ್ತು
ಕುಲಂಕರನುಮವರ್ಗೆ ರಮಣನೆಂಬ ನಂದನನಾಗಿ ಬಳೆದು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ
ವೇದವಿದನಾಗಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬರುತ್ತುಂ ನಿಜಗ್ರಾಮಮಪ್ಪ ರಾಜಗೃಹದ ಪೊಟ
ಪೊಟಲನೆಯ್ವೆ ವರ್ಷ ಸಮಯದೊಳ್ ನೇಸರ್ ಪಡುವುದುಮಂಧಕಾರಮತಿ ಪ್ರಬಲ
ಮಾಗೆ ಬರಲಿಲಿಯದೆ ಯಕ್ಷಗೃಹದೊಳ್ ವಸಿಯಿಸಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಆ ರಮಣನಗ್ರಜಾತ ಮ
ನೋರಮೆ ಸಮಿತಾಭಿಧಾನೆ ಪಾಣ್ಣನ ಬರವಂ ||
ಪಾರುತ್ತಡಂಗಿ ಯಕ್ಷ
ಗಾರಮನವಳಂಧಕಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕಿದಳ್

|| ೩೯ ||

ಅಂತಿರ್ಪುದುಮಾಕೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ವಿಶೋಕದತ್ತನೆಂಬ ಪಾಣ್ಣನಂ ತಳಾ
ಜರ್ ಪಿಡಿದು ಕೊಲ್ಪುದುಂ ವಿನೋದಂ ತನ್ನ ಪಾರ್ವಂತಿಯ ದುಶ್ಚರಿತ್ರಮನಲಿವ

ನಪ್ಪುದಜ್ಞಾನಾಕೆಯ ಬಲಾಯನೆ ಬಂದುಬಿಡಿದು ಯಕ್ಷಾಗಾರದೊಳಿದಾಕೆ
ಯೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಪ್ಪ ರಮಣನಂ ಪಾಣ್ಣನೆಂದೆ ಬಗೆದು
ಕೊಂದಾಕೆಯಂ ಮನೆಗೆ ತಂದಾಳುತ್ತಿದು ತಾನುಮಾಕೆಯ ಕೈಯೊಳ್ ಸತ್ತು
ಸಂಸಾರದೊಳ್ ತೊಲಲ್ವು ಮಹಾಗಹನದೊಳಿರ್ವರುಂ ಮಹಿಷಂಗಳಾಗಿ ಕಾದಿ
ಸತ್ತು ಮತ್ತಂ ಕರಡಿಗಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬೇಗೆಗಿರ್ಚಳ್ಳೆ ಸತ್ತು—

ಕಂ || ಗಿರಿ ದರಿಗಳ ವನದೊಳ್ ಬೇ

ಡರ ಬಸಿಜೊಳ್ ಬಂದು ಪಾಪಮಂ ಸಾಲ್ವನಿತಂ ||

ನೆರೆಪಿ ಕಡೆಗಾಲದೊಳ್ ವನ

ಚರರ್ಕಳಂದೊಡನೆ ಸತ್ತು ಪುಲ್ಲಿಗಳಾದರ್

|| ೪೦ ||

ಮತ್ಸರಮಂ ಜಿನ ಮತದೊಳ್

ವತ್ಸಲತೆಯನುಂಟುಮಾಡಿ ಕುಮತದೊಳಮವರ್ ||

ಕುತ್ತಿತ ಯೋನಿಗಳೊಳ್ ಬೀ

ಭತ್ತು ಶರೀರಂಗಳಾಗಿ ತಿರಿತರುತಿರ್ದರ್

|| ೪೧ ||

ಅಂತು ಪುಲ್ಲಿಗಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವುದುಮವಂ ಬೇಡನೊರ್ವಂ ಪಿಡಿದು ನಡಪುತ್ತ
ಮಿದನನ್ನೆಗಮತ್ತ ಸ್ವಯಂಭೂತಿರಥನೆಂಬ ಮಹೀನಾಥಂ ವಿಮಲ ಜಿನನಾಥರಂ
ವಂದಿಸಿ ಬರುತ್ತಮಾ ಪುಲ್ಲಿಗಳಂ ಬೇಡನಿಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ನಿಜ ರಾಜಭವನ
ದೊಳಗಣ ಜಿನಾಲಯದೊಳಿರಿಸಿ ನಡಪುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಮಲ್ಲಿ ರಮಣನಪ್ಪ ಪುಲ್ಲಿ
ಖುಷಿಯರ ಸಂಯೋಗದಿಂದುಪಶಮ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಸತ್ತು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಯ್ತು
ಮತ್ತಂ ವಿನೋದನಪ್ಪ ಪುಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿಯೊಳ್ ತಿರನೆ ತಿರಿದೆಂತಾನುಂ
ಕರ್ವೋಪಶಮದಿಂ ಕಾಂಪಿಲ್ಯ ನಗರದೊಳ್ ಧನದತ್ತನೆಂಬ ಪರದನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ
ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೋಟಿ ಧನಕ್ಕಧಿನಾಥನಾಗಿದನಾ ಧನದತ್ತಂಗಮಾತನ ಕುಲಸ್ತ್ರೀ
ವಾರುಣಿಗಂ ರಮಣನಪ್ಪ ದೇವಂ ದಿವದಿಂ ಬಂದು ಭೂಷಣನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ
ನೈಮಿತ್ತಿಕರೀತನವಶ್ಯಂ ಜಿನ ಮುನಿಗಳಂ ಕಂಡಾಗಲೆ ತಪಂಬಡುವನೆನೆ ಧನದತ್ತನಾ
ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ತನುಜ ಸ್ನೇಹದಿನವನಂ

ಮುನಿಪತಿಗಳ್ ಕಾಣದಂತು ಮಾಡದ ಮೋಗಂ ||

ಗನೆವೆರಸು ಸುಖದಿನ್ನಿರಿಸಿದ

ನೆನೆ ಚಿತ್ರಮೆ ಸಹಜಮಲ್ಲೆ ಪುತ್ರಸ್ನೇಹಂ

|| ೪೨ ||

ಅಂತು ಸುಖದಿನಿದೊಂದು ದಿವಸಂ ಭೂಷಣಂ ಶ್ರೀಧರ ಭಟ್ಟಾರಕರಂ ವಂದಿಸ
ಲೆಂದು ಪೋಪ ದೇವರ್ಕಳನಾಕಾಶದೊಳ್ ಕಂಡು ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಭಟ್ಟಾರಕರಂ
ಬಂದಿಸಲೆಂದು ಮಾಡದಿಂದಿಲ್ಲಿದು ಬರುತ್ತಂ ಸರ್ಪದಷ್ಟನಾಗಿ ಸತ್ತು ಮಹೇಂದ್ರ
ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಪುಷ್ಕರ ದ್ವೀಪದ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ಪುರಮನಾಳ್ವ
ಪ್ರಕಾಶಯಶಂಗಮುದಿತೆಗಂ ಜಗದ್ವ್ಯತಿವೆಸರ ಸುತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಂ—

ಕಂ || ಜಿನ ಗದಿತ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಜಿನ

ಮುನಿಗನ್ನಮನಿತ್ತು ದೇವ ¹ಕುರು ಭೂತಲ ಸಂ ||

ಜನಿತಂ ತತ್ಸುಖದೊಳ್ ತ

ಣ್ಣನೆ ತಣಿದೀಶಾನ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಜನಿಯಿಸಿದಂ

|| ೪೩ ||

ಕಿಡದ ²ಪರಮಾತ್ಮಸುಖಮಂ

ಕುಡುವ ಮಹಾಮಹಿಮೆವಡೆದ ಸಾಧು ಪದಂಗಳ್ ||

ಕಿಡುವ ಸುರಲೋಕ ಸುಖಮಂ

ಕುಡುವುದದೇ ಗಹನಮೆನಿಸಿ ಕಲ್ಪಜನಾದಂ

|| ೪೪ ||

ಅಂತೀಶಾನಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ
ಪರವಿದೇಹದ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ಪುರಮನಾಳ್ವ ಚಲನೆಂಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಮಾತನ ಮಹಾ
ದೇವಿ ಬಾಲಹರಿಣಿಗಮುಭಿರಾಮನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ—

ಕಂ || ಅಜುದಾತಂ ಸಂಸಾರದ

ತೆಜನಂ ತೊಪ್ಪಿಯಲೈ ಬಗೆಯೆ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನದಿಂ ||

ತುಪ್ಪಿಗೆಮೆಗಣ್ಣೊಳ್ಳೆಂಡಿರ್

ಸೆಪ್ಪಿವಿಡಿದರ್ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಮೂಸಾಸಿವರ್

|| ೪೫ ||

ಅಂತು ತನ್ನಂ ತಮ್ಮಯ್ಯನಪ್ಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಚಸದಿಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದರ್
ಕನ್ನೆಯರಂ ಪುಲ್ಲೆಣೆಯಾಗೆ ಬಗೆದು—

ಕಂ || ಜಿನ ಧರ್ಮದ ಪೆರ್ಮೆಯೆ ನಿಲೆ

ಮನದೊಳ್ ಬಾಲೆಯರ್ಗೆ ಧರ್ಮಮಂ ಪೇಟುತ್ತಂ ||

ಮನೆಯೊಳ್ ಮುನಿಯವೊಲಿದರ್

ತನಗಳವಡೆ ಋಷಿ ಗುಣಂಗಳೆನಿತೊಳವನಿತುಂ

|| ೪೬ ||

ಅಂತು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಸಂನ್ಯಸನಂಗೆಯ್ದು ಪಂಚ ನಮಸ್ಕಾರ ಪರಿಣತಂ ಶರೀರ ಭಾರಮನಿಲಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವುದುಂ—

ಕಂ || ಇತ್ತಲ್ ಮುಂ ಪೇಲ್ಪಾ ಧನ

ದತ್ತಂ ಸತ್ತಾ=ಜವಂಜವೀ ಜಲಧಿಯೊಳಾ ||

ಋತ್ತೇಋತ್ತಿದರ್ಢಂ ದು

ವೃತ್ತಂಗೆ ದುರಂತ ದುಃಖಮಪ್ಪುದು ಪಿರಿದೇ

|| ೪೭ ||

ಅಂತಾತಂ ಸಂಸಾರದೊಳ್ ತೊಲಿಲ್ದ ಬಂದು ಪೌದನಪುರದೊಳಗ್ಗಿಮುಖ ನೆಂಬ ಪರದಂಗಮಾತನ ಪರದಿತಿ ಶಕುನಿಗಂ ವೃದುಮತಿವೆಸರ ಸುತನಾಗಿ ಕಿತವ ನಾಗೆ ಪೊಲಮಡಿಸಿ ಕಲಿಯೆ ಪೋಗಿ ಋಷಿಯರಂ ಸಾರ್ದು ಸಾಕ್ಷರಿಕನಾಗಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸಂತೋಷದಿನಿದುರ್ ವಸಂತೆ ಯುಂ ರಮಣಿಯುಮೆಂಬಿವರ್ ಗಣಿಕೆಯರ್ಗಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಧನಮಂ ನಿಧುವನಕ್ಕೆ ಸಲಿಸಿ ವಿಕಲಮತಿಯಾದ ವೃದುಮತಿ ಸ್ತೇಯಮೆ ತನಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ಮಾಗೆ ನೆಗಲುತ್ತುವೊಂದು ದಿವಸಂ ಶಶಾಂಕಪುರಮನಾಳ್ವ ನಂದಿವರ್ಧನನರ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಟಲೆಂದುಲಿದಿದರ್ಢ ಸಮಯದೊಳ್ ನಂದಿವರ್ಧನಂ ಶಶಾಂಕ ಮುಖ ಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಬೆಸಸೆ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ವ ನಿರ್ವೇಗಪರನಾಗಿ ಮನೆಗೆವಂದು ತನ್ನರಸಿಗಾಂ ತಪಸ್ಥನವೈಂ ನೀನುಬೈಗಂ ಬಡದಿರೆಂದು ನುಡಿವುದುಂ ಕೇಳ್ವ ವೃದುಮತಿವೆಸರನ್ವರ್ಧಮಾಗೆ ಸಂಸಾರ ಭೀರುವಾಗಿ ತತ್ತಪೋನಿಧಿಯ ಸನ್ನಿಧಿ ಯೊಳ್ ತೊಲಿದು ತಪಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲಾಲೋಕಪುರದ ಪರಿಸರದ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ—

ಕಂ || ಗುಣನಿಧಿಗಳ್ ನಾಮದೊಳಂ

ಗುಣನಿಧಿಗಳ್ ಗಗನ ಚಾರಣರ್ ಶೈಲ ಶಿರೋ ||

ಮಣಿಯೆನೆ ಕೈಯೆತ್ತದೆ ಮುನಿ

ಗಣ ಪೂಜ್ಯರ್ ಪೂಣ್ಡು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ್ನಿದರ್ಢರ್

|| ೪೮ ||

ಅವರಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೋದರ್

ದಿವಕ್ಕೆ ದಿವಿಜರ್ಕಳವರುಮಾ ಪರ್ವತದಿಂ ||

ಪವನ ಪಥಾತಿಥಿಯಾದರ್

ದಿವಸಾವಧಿ ಪಿಂಗಿಪೋಗೆ ಪರಮಾತಿಥಿಗಳ್

|| ೪೯ ||

ಮತ್ತಿತ್ತ ಮೃದುಮತಿಗಳುಗ್ರೋಗ್ರ ತಪಂಗೈಯ್ದತಿ ಕ್ಷಪಿತ ಕಾಯರಾಲೋಕ
ನಗರಕ್ಕೆ ಚರಿಗೆಗೆ ಪೋದೊಡಾ ಪೊಟಲನಾಳ್ವರಸಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲಬರುಮಾ
ಚಾರಣರೆಗೆತ್ತೀ ರುಷಿಯರ್ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ್ವರಂ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದರಿವರ ತಪದ
ವೆರ್ಮೆಗೆ ದೇವರ್ಕಳ್ ಪೂಜಿಸಿ ಪೋದರ್ ಗಡಮೆಂದು ಪೊಗಟ್ಟಿ ತಮ್ಮಂ ಪೂಜಿಸಿ
ಕೊಂಡಾಡೆ ಮಾಯೆಯಿಂ ಪೂಜಿಸಿದ ಪೂಜೆಗೆ ಮುಯ್ಯಾಂತು—

ಕಂ || ಅಱುಪಿಲ್ಲದ ಜಿನ ಧರ್ಮದೊ

ಅಱುಪಿಂದಾಹಾರ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಮಾಯೆಯ ಬೆಂ ||

ಬಱುಸಂದು ತಪಂಗೈಯ್ದಡ

ಲಱುವಿನೊಳಭಿರಾಮನಿರ್ದ ದಿವಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ

|| ೫೦ ||

ಅಂತು ಪುಗುವುದುಂ ಮೃದುಮತಿಯನಭಿರಾಮ ಚರಾಮರಂ ಕಂಡತಿ
ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿ ಸುಖದಿನಿರ್ದು—

ಕಂ || ದಿವದಿಂ ಪರಮಾಯುಷ್ಯಂ

ತವೆ ಮಾಯಾತಪದ ಫಲದೆ ಮೃದುಮತಿ ಚರನಾ ||

ದಿವಿಜಂ ಕುಂಜರಗಿರಿ ಸಾ

ನು ವನ ನಿಕುಂಜಕ್ಕೆ ವಂದು ಕುಂಜರನಾದಂ

|| ೫೧ ||

ಅನಂತರಮಭಿರಾಮಚರಂ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರ ಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದು ದಶರಥ ಮಹೀ
ನಾಥಂಗಂ ಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಗಮಾ ಭರತನೆಂಬ ಮಗನಾದನೀತನಂ ತ್ರಿಜಗ
ದ್ಭಾಷಣ ಗಜಂ ಕಂಡು ಜಾತಿಸ್ಮರಂ ಸಂಸಾರಭೀರುವಾದುದೞಂ ಬ್ರತಂಗೊಂಡು
ಸುಗತಿವುಗಲಿದುರ್ದೆಂದು—

ಕಂ || ಆನೆಯ ಭರತನ ಭವ ಸಂ

ತಾನಂಗಳನಱುಪೆ ದೇಶಭೂಷಣ ದಿವ್ಯ ||

ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಲಿಸಿ ವಿಸ್ಮಿತ

ಮಾನಸರಾದರ್ ಬಲಾಚ್ಯುತ ಪ್ರಮುಖರ್ಕಳ್

|| ೫೨ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಉ || ಹಸ್ತಿಯ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಭವಾವಳಿಯೆಲ್ಲಮನೆಯ್ವೆ ಪೇಟೆ ಲೋ |

ಕ ಸ್ತುತ ದೇಶಭೂಷಣ ಮಹಾಮುನಿಪುಂಗವರಾ ಜವಂಜವ ||

ತ್ರಸ್ತಮನಂ ತಪಶ್ಚರಣ ಲೋಭರತಂ ಭರತಂ ಭವಾಬ್ಧಿಯಂ |

ದುಸ್ತರಮಂ ಸಮುತ್ತರಿಸಲುತ್ಸುಕ ವೃತ್ತಿಯನುಂಟುಮಾಡಿದಂ

|| ೫೩ ||

ಕಂ || ಬಾರದ ಭವಮೊಂದಿಲ್ಲೆನೆ

ನಾರಕ ತಿರ್ಯಜ್ಞನುಷ್ಯ ಗತಿಯೊಳ್ ಬಂದೆಂ ||

ಸಾರದೆ ಜಿನ ಚರಣಮನಿ

ನ್ನಾರಾಧಿಸಿ ಪಡೆವೆನವೃತ ಸುಖ ಸಂಪದಮಂ

|| ೫೪ ||

ಎಂದು ತಱಿಸಂದು ಭರತಂ ಸಹಸ್ರತ್ರಯ ರಾಜಪುತ್ರರ್ ಸಹಿತಂ ತಪಸ್ಥ
ನಾದಂ ಕೈಕೆಯುಂ ಮುನ್ನೂರ್ವರ್ ಸ್ತ್ರೀಯರ್ವರಸು ಪೋಗಿ ಪೃಥುಮತಿ ಗಂತಿಯರ
ಪಕ್ಕದೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಪೂರ್ವಕಂ ತಪಂಗೊಂಡಳಾ ತ್ರಿಜಗದ್ಭಾವಣ ಗಜಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ
ಪೂರ್ವಕಮಣುವ್ರತಮನಲ್ಲಿಯೆ ಕೈಕೊಂಡು ಪಲವು ನೋಂಪಿಗಳಂ ನೋಂತು
ಸಂನ್ಯಸನದಿಂ ಮುಡಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರಕಲ್ಪಗತಮಾಯ್ತು ಭರತಮುನಿಗಳುಂ ಚತು
ರಂಗುಲ ಚಾರಣ ಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ವಿಹಾರಿಸಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಪೋದರಿತ್ತಲ್ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನುಂ ರತಿವರ್ಧನನುಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಭರತನೊಡನೆ ತಪಂ
ಗೊಂಡ ಮೂಸಾಸಿರ್ವರುಂ ತಂತಮಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟ ಸುಖದಿನಿರ್ಪುದು
ಮಿತ್ತ ಕೈಕಾಗಣಿನಿಯರುಮನಶನದೆ ತಪದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟು ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೊಳ್
ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದರ್—

ಕಂ || ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ಧರೆಯಂ ಖೇ

ಚರ ಭೂಚರ ಭೂಪರಾಕ್ಷಿಸಂ ಗೆಯ್ಯೆ ನಿರಂ ||

ತರ ಸುಖದಿನಿತ್ತಲಮರೇ

ಶ್ವರ ವಿಭವಂ ಬಡೆದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿದರ್

|| ೫೫ ||

ಅಂತು ಸುಖದಿನಿದೊಂದು ದಿವಸಂ ರಾಘವಂ ಶತ್ರುಘ್ನಂಗೆ ಸಾಕೇತ ಪುರಾ
ರ್ಥಮನಕ್ಕೆ ಪೌದನಪುರಾರ್ಥಮನಕ್ಕೆ ಪುಂಡರೀಕಣೀಪುರಮನಕ್ಕೆ ರಾಜಗೃಹಪುರ
ಮನಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದುದಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಮಿದಾವುದುಮನೊಲ್ಲಿನುತ್ತರ
ಮಧುರೆಯಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ರಾಮದೇವರೆಂದರುತ್ತರಮಧುರೆಯ
ನಾಳ್ವ ಮಧುವಿಂಗಮರೇಂದ್ರನಿತ್ತ ಶೂಲಾಯುಧಂ ಮಱುವಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿ
ದೊಡೆ ಸಾಸಿರ್ವರಂ ಕೊಂದು ಮಗುಟಿ ಕೈಗೆವರ್ಪುದದಲ್ಲದೆಯುಮಾತನ ತನೂ
ಭವಂ ಲವಣಾರ್ಣವನೆಂಬವಂ ರಾವಣನಳಿಯನವನನಾರುಂ ಗೆಲಲ್ ಬಾರದು ನೀ
ನಾಪೊಟಲೊಳೆಂದಿರ್ಪೆಯೆನೆ ಶತ್ರುಘ್ನನಾಗ್ರಹದಿನದನೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರಂ ತನ್ನ ವಜ್ರಕವಚಮುಮಂ ಸಾಗರಾವರ್ತ ಶರಾಸನಮುಮನಗ್ನಿಮುಖ
ಶಿಲೀಮುಖಮುಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಱಿಪುವುದುಂ ಮಹಾಬಲ ಸಮೇತನಾಗಿ ಪುಣ್ಯ
ಭಾಗೆಯೆಂಬ ತೊಟೆಯನೆಯ್ದಿ ತನ್ನದೀತೀರದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ ಗುಪ್ತ
ಚರನೊರ್ವನತಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂ ಬಂದು ದೂರಾವನತ ಮಸ್ತಕಂ—

ಕಂ || ಮಧು ಮಧುರೆಯೊಳರೆ ಶೂಲಾ

ಯುಧಮಾ ಪುರವರದ ಪೂರ್ವ ನಂದನ ವನದೊಳ್ ||

ವಧುವುಂ ತಾನುಂ ರತಿಸುಖ

ಮಧುಸೇವಾ ಮತ್ತರತ್ತ ಮೆಯ್ಯುಟಿದಿದರ್

|| ೫೬ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಶತ್ರುಘ್ನಂ ಮನದೆ ಕೊಂಡೊಂದು ಲಕ್ಕ ಕುದುರೆವೆರಸು
ದಾಟಿಯಿಟ್ಟು ಮಧುವಿದರ್ ಬನಮಂ ಮುತ್ತಿ ಪೊಟವೊಟಲೊಳದಿರ್ಚಿದರಂ ಪೇಸೇಟಿ
ಕೊಲ್ವುದಂ ಮಧು ಕೇಳ್ವು ವನದಿಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ವು ಸಮಯ
ದೊಳ್ ಸೇನಾಪತಿ ಕೃತಾಂತ ವಕ್ತೃಂ ಮಧು ತನೂಭವನಪ್ಪ ಲವಣಾರ್ಣವನ
ಜೀವನಮಂ ಬಡಬಾನಲನಂತೆ ತವಿಸಿ ಕೃತಾಂತ ವಕ್ತೃಕ್ಕೆ ಸೋವತಂಮಾಟ್ಟುದು
ಮದಂ ಕಂಡು ಮಧು ಮುಳಿದು ಬಂದು ಶತ್ರುಘ್ನಂ ಕಾದಲೆಯ್ತುರ್ಪುದುಂ ತನ್ನ
ಶೂಲಾಯುಧಮತ್ತಲಿದುರ್ಗದುಮಂ ತನ್ನ ಸುತಂ ಸತ್ತುದುಮಂ ಬಗೆದು ತನ್ನ ಸಾವಂ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕೈದುವಿಂಗೆ ಕೈಯನುಯ್ಯದೆ ವಿರೋಧಿಬಲದಾಯುಧಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯು
ನೊಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಸಹಸ್ರ ಕುಂತಲಮಂ ಪಂಚಮುಷ್ಟಿಯಿಂ ಪಟುದುಕೊಂಡು ಬಾಹ್ಯಾ
ಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹಂಗಳಂ ಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ವು ಮಹಾವ್ರತಮನೇಟಿಸಿಕೊಂಡು
ಸಂನ್ಯಸನದಿಂ ಪ್ರಾಣ ಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ವು ಸನತ್ತುಮಾರ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸಂದನಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಪಗೆಯಂ ಸಾಧಿಸಿ ರಿಪು ವನಿ

ತೆಗಿತ್ತು ವೈಧವ್ಯ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಶತ್ರುಘ್ನಂ ||

ಬಗೆದ ಬಗೆ ಕೂಡೆ ಜಯ ಲ

ಕ್ಷಿತ್ರಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗಿ ಮಧುರೆಯೊಳ್ ಸುಖಮಿದರ್

|| ೫೭ ||

ಇತ್ತ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣ ಶ್ರೇಣಿಯ ರತ್ನಪುರಮನಾಳ್ವ ರತ್ನ
ರಥಂಗಂ ಚಂದ್ರಾನನೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ಮನೋರಮೆಯನಾರ್ಗೆ ಕುಡುವ
ಮೆಂದು ನಾರದನಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರಂಗೆ ಕುಡುವುದೆನೆ ರತ್ನರಥನುಮವನ ಮಕ್ಕಳಪ್ಪ ಹರಿಯುಂ ಮನೋವೇಗನುಂ
ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ವು ಕಲುಷವಶ ಗತರಾಗಿ—

ಕಂ || ಕೆಳೆಯ ಪಗೆಯೊಡನೆ ಪಗೆಯಂ

ಬಳೆಯುವುದಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಸುಗೊಟ್ಟನುನಯಮಂ ||

ಬಳೆಯಿಸುವುದೆಂದು ನುಡಿದೀ

ಗಟಪಂ ನಮ್ಮಳವನಜಾಯಲೊಡರಿಸಿ ನುಡಿದಂ

|| ೫೮ ||

ಎಂದು ಕಿಡೆನುಡಿದು ಪೊಜಿಮಡಿಸಿ ಕಳೆಯೆ ಕಡುಮುಳಿದು ನಾರದಂ ಮನೋ
ರಮೆಯ ರೂಪಂ ಪಟದೊಳ್ ಬರೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ತೋಜಿ ತನ್ನಂ ಪರಿಭವಿಸಿ
ದುದುಮಂ ಪೇಟಿ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ನೆಲನೆಡೆ ನೆಜೆಯದು ಭೂಚರ
ಬಲಕ್ಕೆ ಖೇಚರ ಬಲಕ್ಕೆ ನಭಮೆಯ್ದೆನಲ್ ||
ಬಲಭದ್ರಯುತಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಲಂಘ್ಯಬಲನೆತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದಂ ತತ್ಪುರಮಂ || ೫೯ ||

ಅಂತು ರತ್ನಪುರಮಂ ಮುತ್ತುವುದುಂ ರತ್ನರಥಂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೈರಸು ಮಹಾ
ಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ವಿರಥನಾಗಿ ಬೆನ್ನೀಯೆ ಬೆನ್ನನೆ ಪರಿತಂದು—

ಕಂ || ಕಡುಗಲಿತನದಿಂದೆನ್ನಂ
ಬಿಡೆನುಡಿದು ಪೊಡರ್ಪನುಜಿದು ಬೆಳ್ಳೆರಲೆಯವೋಲ್ ||
¹ಕಡುಗಲಿಗಳಾದಿರೆನುತುಂ
ತೊಡೆಯಂ ಪೊಯ್ದಾರ್ದು ನಾರದಂ ನರ್ತಿಸಿದಂ || ೬೦ ||

ಅಂತು ಮುಟ್ಟಿ ಮೂದಲಿಸೆ ಪೋಗಲೆಡೆಗೆಟ್ಟು ಮಗುಬ್ಬ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ
ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಮನೋರಮೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ರಾಮಂಗೆ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯಂ ಕೊಟ್ಟುಳ್ಳೆಸನ
ನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದುಮಾತಂ ಬೆರಸು ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯೆಲ್ಲಮಂ ಬಾಯ್ಕೇಳಿಸಿ ನಿಖಿಲ
ತ್ರಿಖಂಡ ವಲ್ಲಭನಾಗಿ ವಿಶಲ್ಯಾಸೌಂದರಿಯುಂ ರೂಪವತಿಯುಂ ನನಮಾಲೆಯುಂ
ಕಲ್ಯಾಣಮಾಲೆಯುಂ ರತಿಮಾಲೆಯುಂ ಜಿತಸದ್ಮೆಯುಮಭಯಮತಿಯುಂ ಮನೋ
ರಮೆಯುಮೆಂಬೆಣ್ಣರ್ ಕನ್ನೆಯರ್ಗಂ ಮಹಾದೇವೀಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟು—

ಕಂ || ಇವರಾದಿಯಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನವಾರ್ಯ ಶೌರ್ಯಂ ವಿನಾಹ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಮಹೋ ||
ತ್ಸವದಿಂ ²ಪದಿನೆಣ್ಣಾಸಿರ
ಮವರೋಧ ವಧೂಜನಕ್ಕೆ ವಲ್ಲಭನಾದಂ || ೬೧ ||

ಆ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮನಪ್ಪ ರಾಘವದೇವನುಂ ಜನಕಸುತೆಯುಂ ಪ್ರಭಾ
ವತಿಯುಂ ರತಿಯುಂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯುಮೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ಮಹಾದೇವಿಯರ್ ಮೊದ
ಲಾಗೆಯೆಣ್ಣಾಸಿರಮಂತಃಪುರಕ್ಕಧಿಪನಾದನಿಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಪಲಕಾಲಂ
ರಾಜ್ಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮನೋವಲ್ಲಭೆ ವಿಶಲ್ಯಾಸೌಂದರಿಗೆ

ಶ್ರೀಧರಂ ರೂಪವತಿಗೆ ಪೃಥ್ವೀತಿಲಕಂ ವನಮಾಲೆಗರ್ಜುನಂ ಕಲ್ಯಾಣಮಾಲೆಗೆ
ಮಂಗಲಂ ರತಿಮಾಲೆಗೆ ಶ್ರೀಕೇಳಿ ಜಿತಪದ್ಮೆಗೆ ವಿಮಲಪ್ರಭಂ ಅಭಯಮತಿಗೆ
ಸತ್ಯಕೀರ್ತಿ ಮನೋರಮೆಗೆ ಸುಪಾರ್ಶ್ವನೆಂಬ ಮಕ್ಕಳಾದರಿಂತರ್ಧ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ
ಮಕ್ಕಳೆಣ್ಣುಮನುದಿನ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಮನೋಹರಾಕಾರರಾಗಿ ಬಳೆಯುತ್ತಮಿರೆ
ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಂ—

ಕಂ || ಜನಕಸುತೆ ನಾಲ್ಕು ನೀರ್ ಮಿಂ
ದು ನಾಡೆ ಬೆಳ್ಳಸದನಂ ವಿರಾಜಿಸೆ ಕಾಂಚೀ ||
ನಿನದಂ ಕೈಮಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ವನಿತೆಯವೋಲ್ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ದಳ್ || ೬೨ ||

ಅಂತು ಸೂರ್ಯವಂದು ನಿಶಾವಸಾನ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಶರಭ ದ್ವಿತಯಂ ನಿಜ ಮುಖ
ಸರೋಜಮಂ ಬಂದು ಪುಗುವುದಂ ಪುಷ್ಪಕದಿಂ ||
ಧರಣಿಗೆ ಬೀಳ್ತುರ್ಪುದನಾ
ಹರಿಣೇಕ್ಷಣೆ ಸೀತೆ ಕಂಡಳಿರಡಂ ಕನಸಂ || ೬೩ ||

ಅಂತು ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನಂಗಳಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗಜುಪುವುದುಂ—

ಕಂ || ಅಮಿತ ಪರಾಕ್ರಮರಿವರೆನಿ
ಪ ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆವೆ ಶರಭಯುಗ ದರ್ಶನದಿಂ ||
ಕಮಲಾನನೆ ಮತ್ತಿನ ಕನ
ಸು ಮನೋಹರಮಲ್ತು ಖೇದಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ || ೬೪ ||

ಎಂದು ಕನಸಿನ ಫಲಮಂ ಪೇಟ್ಟಿರ್ವರುಮೇವಯಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ
ಸೀತೆಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಗಳ್ ತೋಜುದುವಾ ಮಹಾನುಭಾವೆಗೆ ಜಿನ ಪೂಜೋತ್ಸವ
ಮಂಮಾಟ್ಟಿ ಬಯಕೆ ಸಮನಿಸೆ ಜಿನಮಹಾಮಹಮಂ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದ
ಜಿನಾಲಯಂಗಳೊಳೆಲ್ಲಮನುದಿನಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರಲೊಂದು ದಿವಸಂ—

ಕಂ || ಕಟ್ಟಿದುದಂ ಕಳೆವವರಾರ್
ನೆಟ್ಟನೆ ಸತ್ಪಥದೊಳೆಸಗೆಯುಂ ಬೇವಸಮೆ ||
ಛಿಟ್ಟುವುದಂ ಸೂಚಿಸವೋಲ್
ಪುಟ್ಟಿದುದಾ ಸತಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಂದಂ || ೬೫ ||

ಆಗಳಾ ದುರ್ನಯಕ್ಕೆ ಸೀತೆ ಭಯಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಗೃಹ ಮಹತ್ತರನಂ ಕರೆದಾರೇನಂ
ಬೇಡಿದೊಡವರ್ಗದಂ ಕುಡುವುದೆಂದು ಪೇಟ್ಟು ತಾನುಮನುದಿನಂ ಜಿನಾಭಿಷೇಕ
ಮುಮಂ ಜಿನಪೂಜೆಗಳುಮಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ ¹ಜನಪದ ಜನಂ
ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಣ್ಣದಿರೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮನಂಜದೆ ಪೇಟ್ಟು
ಮೆಂಬುದುಂ ಪ್ರಜೆಗಳನುಮತದಿಂ ವಿಜಯನೆಂಬ ಮಹತ್ತರನಿಂತೆಂದಂ—

ಚ || ವ್ಯಸನಿ ದುರಾತ್ಮನಪ್ಪ ದನುಜಂ ಕರಮೆಡ್ಡಮೆನಿಪ್ಪ ಸೀತೆಗಾ |
ಟೆಸಿ ಪಿಡಿದುಯೊಡಾ ಖಲ ನಿವಾಸದೊಳಿನ್ನೆಗಮಿದರ್ಗಳಂ ವಿಚಾ ||
ರಿಸದೊಡಗೂಡಿ ಮುನ್ನಿನವೊಲಿಪುದು ಪಾಟಿಯೆ ಲೋಕ ಸೀಮೆಯಂ |
ವಸುಧೆಗಧೀಶನೇಳಿಸುವುದುಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಪರಾರೊ ಧರ್ಮಮಂ || ೬೬ ||

ಎಂಬುದುಂ ರಾಮನದಂ ಕೇಳ್ವು—

ಕಂ || ಜನಮೆಂದಂತುಟಿ ಭಾವಿಸ
ದನಯಮನಾಂ ನೆಗಟ್ಟಿನೆಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಂ ||

1. ಇಲ್ಲಿ ಗ. ಘ. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಾಠವು ಮುಂದೆ ಬರೆದಿರುವಂತಿದೆ:—

ಮ|| ಸ್ತ|| ಉಜಿತೆಂದಾಧ್ಯಕ್ಷ ಕಂ ಪಾಮರ ಕುಲದೊಳಗೊರ್ವಂ ಬಿಸುಟ್ಟೋಪಳಂ ಮ |
ತ್ತಜುದಿಂಗಳ್ ಪೋಗೆ ಕೂಡಿದಿರವನಜುದು ದಂಡಕ್ಕೆ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಬೆ ||
ಳ್ಳುಜುವನ್ನಂ ಬೇಡಲಂತೊಕ್ಕಲಿಗರ ಬಳಗಂ ತಮ್ಮೊಳೊಂದಾಗಿ ಲೋಕ |
ಕ್ಕಿಜಿಯಂ ರಾಮಂಗೆ ನಾಮಿಮ್ಮೊಜಿಯಿಡುವಮೆನುತ್ತಂದಯೋಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರ್ ||

ಅಂತು ಬಂದವಸರಂಬಡೆದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಮಂಗೆ ತಮ್ಮ ಬಂದಕಾರ್ಯ
ಮಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದುಮದಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ನ್ಯಾಯದಿಂ ಸಂತೋಷಮುಪ್ಪಂತವರ್ಗೆ ನುಡಿಯ
ಲನಿತರೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಮೊಕ್ಕಲಿಗನ ತಲೆಯೊಳ್ ಮರುಳುಂಟೆಂಬುದಂ ನನ್ನಿ
ಮಾಡಿ ರಾಘವಂಗಿಂತೆಂದರ್—

ವ್ಯಸನಿ ದುರಾತ್ಮನಪ್ಪ ದನುಜಂ.....(ಇತ್ಯಾದಿ)

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ದುರಾಚಾರನಪ್ಪ ರಾವಣನ ಕೆಲದೊಳಿದರ್ ಜಾನಕಿಯಂ ತಂದು
ಮಹಾದೇವೀಪಟ್ಟಿಂಗಟ್ಟಿ ಕೈಕೊಂಡಿರಂತಪ್ಪೊಡದುವುಂ ದೋಷಮಾಗಲೆನೇಟ್ಟುಮೆನ
ಲದಂ ರಾಮಂ ಕೇಳ್ವು—

ತನಗಧಿಕಮಾಗೆ ರಘುನಂ

ದನನುಬ್ಬರಮೆನಿಸೆ ತಳೆದನಂದುಬ್ಬೆಗಮಂ

|| ೬೭ ||

ಜಸಮುಂ ಧರ್ಮಮುಮಟುವಂ

ದೆಸಗುವುದೇಳಿದಿಕೆಯೆಂದು ವೈದೇಹಿಯುಮಂ ||

ಬಿಸುಡಲ್ ಬಗೆದಂ ಮನುವಂ

ಶ ಸಮುದ್ಭವರಾರುಮುಚಿತಮಂ ಮಿಾಟುವರೇ

|| ೬೮ ||

ಅಂತು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸೀತಾದೇವಿಗತಿಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿಯುಂ ಜನಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಸೆಡೆದು ಪರಿಹರಿಸಲೊಡರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಬರಿಸಿ ಕಟ್ಟೀಕಾಂತದೊಳಾ ವೃತಿಕರಮ ನಟುಪೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ವ ಕಡುಮುಳಿದು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳವಿವೇಕಿಗಳಂತರ್ಥ ನಾಶಾದಿ ವಚನ ಪಂಚಕಂಗಳಂ ನುಡಿಯಲಾಗದದನಿಂತೇಕೆ ನುಡಿವಿರೆಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಸತಿ ಸೀತಾದೇವಿ ಪತಿ

ವ್ರತಾದಿ ಗುಣ ರತ್ನಭೂಷಣಾಲಂಕೃತೆ ತ ||

ತ್ಸತಿಯೊಳವಗುಣಮನೂರ್ಜಿತ

ಮತಿಗಳ್ ನಿಮ್ಮನ್ನರುಸಿವುರ್ದನುಚಿತಮಲ್ಲೇ

|| ೬೯ ||

ಎನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಪುರುದೇವಂ ಮೊದಲಾಗಿರೆ

ದೊರೆವೆತ್ತಿಕನ್ನಕ್ಕು ವಂಶದವನೀಶರೊಳಾಂ ||

ಬರಮಿಲ್ಲ ದುಶ್ಚರಿತ್ರಂ

ದೊರೆಕೊಂಡಂದೆನ್ನ ಪೌರುಷಂ ದೊರೆಗಿಡದೇ

|| ೭೦ ||

ಅದಜಿಂ ನೀನಿದಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದಿರೆಂಬುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಸೀತೆ ಗುಣಂಗಿಡೆ ಸಕಲ ಧ

ರಾತಲಮೊಡನಟಿಗುಮಲ್ಲದಂದಾ ಸತಿಯಂ ||

ಪ್ರೀತಿಯಿನರ್ಚಿಸಿ ದಿವಿಜ

ವ್ರಾತಂ ಕಟಿಗುಮೆ ನರೇಂದ್ರ ಪೂವಿನ ಮಜಿಯಂ

|| ೭೧ ||

ಎಂದೆನಿತಾನುಮಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ನುಡಿದೀ ಪೊಲ್ಲವಾತಂ. ಪರೆಸಿದೊಕ್ಕಲಿ ಗರ ನಾಲಗೆಯಂ ಕಿಟ್ಟಿಕ್ಕುವೆನೆಂಬುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೈಯಂ ಪಿಡಿದಿದನೊಂದಂ

ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದಿರೆಂದು ತನ್ನಮೇಲೆ ಸೂರುಳ್ಳ ಮಾರ್ನುಡಿಯದಂತು ಮಾಡಿ ಕೃತಾಂತ
ವಕ್ತ್ರನಂ ಕರೆದು ಸೀತೆಯನೊರ್ವಳನೇ ಬೇಗಮುಯ್ಯು ಭೀಮಾಟವಿಯೊಳಕ್ಕೆ
ಬಾರೆಂದು ಪೇಟ್ಟುದುಮಾ ಮಾತಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕೇಳ್ವು ತಲ್ಲಳಿಸಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ
ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ವಿನತನಾಗಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ಚ || ಜನಕ ತನೂಜೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಮಹಾಸತಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಪಾಪಭೀರು ಕಾ |
ನನಮತಿ ರೌದ್ರಮಲ್ಲಿ ಪಟುಗಂಜದೆ ಪಾತಕಮಕ್ಕುಮೆಂಬಿದಂ ||
ನೆನೆಯದೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದ ತೆಪದಿಂ ಪೆಪರಂದೊಡೆ ಕೇಳ್ವು ಬೆಟ್ಟವೆ |
ಟ್ಟನೆ ಬಿಸುಡೆಂದು ನಿಷ್ಕರುಣ ವೃತ್ತಿಯಿನಿಂತುಸಿರಲ್ವೆ ತಕ್ಕುದೇ || ೭೨ ||

¹ಎಂದಟಲ್ವು ನುಡಿದಟ್ಟು ಕಲಿಯದೆನಗೆ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆನೆ ರಾಘವ
ನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಪಟುಯಕ್ಕೆ ಪಾಪಮಕ್ಕುಮು
ಪಟುಗಟುಪುವೆನೆನಗೆ ಕೂರ್ಪೊಡುಸಿರದಿರಿನ್ನೆಂ ||
ದಟಲದೆ ಸೀತೆಯ ಪಂಬಲ
ನುಟಿದೇಂ ಲೋಕಾಪವಾದ ಭೀರುವೊ ರಾಮಂ || ೭೩ ||

ಅಂತು . ಸೌಮಿತ್ರಿಯನುಬೈಗಂ ಬಡದಿರೆಂದು ಬಾರಿಸಲೊಡಂ ಸಭೆಯನೆಚ್ಚು
ಪೋಪುದುಮನಂತರಂ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯೆಂದನಯೋಧ್ಯಾನಗರದ
ಸಮ್ಮೇದ ಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದೆಡೆಯ ಜಿನಾಲಯಂಗಳಂ ವಂದಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆ
ಯಂ ತೀರ್ಚಿ ಬರ್ಪಂ ಬನ್ನಿಮೆಂದು ಸೀತೆಯನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಭೀಮಾಟವಿ
ಯೊಳ್ ನಿರ್ಜಂತುಕ ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ಪುದೆನೆ—

ಕಂ || ಸೇವೆಯೆ ಕಷ್ಟಂ ಸೀತಾ
ದೇವಿಯನೀಡಾಡಿ ಬರ್ಪುದಡವಿಯೊಳೆನೆ 'ದೋ ||
ಷಾವಿಲನುನಳ್ಳಿ ರಾಘವ
ದೇವಂಗೆ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನದನೇಗೊಂಡಂ || ೭೪ ||

ಅಂತು ಬೆಸನಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸೀತಾದೇವಿಯ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದು—

1. ಎಂದು ನುಡಿದಟಲ್ವು ಸೀತಾದೇವಿಯಂ ಸತಿವ್ರತಾಗುಣ ಪುಣಿ ಮುಂದನೆಯನಟ್ಟು.
2. ದೋಷಾವಿಲನುನಳ್ಳಿ. ಚ. ಗ. ಘ

ಕಂ || ರಾಮಂ ಕಲಿಸಿದ ತೆಜದಿಂ

ರಾಮೆಗೆ ಪುಸಿನುಡಿದು ರಥಮನೇಜಿಸಿ ಕೊಂಡಾ ||

ಭೀಮಾಟವಿಯಂ ಕರಿ ಹರಿ

ಭೀಮಾಟನಮಂ ಕೃತಾಂತಮುಖನೆಯ್ತಂದಂ

|| ೭೫ ||

ಆ ಮಹಾಗಹನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ಮಧ್ಯ ನಿರ್ಝರ ವಾರಿಧಾರಾ ಪರೀತ ಗಿರಿ ದರೀ
ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಮಹಾಸತಿಯಂ ರಥದಿಂದಿಟುಪಿ ಮನ್ಯು ಗದ್ಗದ ಕಂಠನಾಗಿ ಕಣ್ಣೀ
ರ್ಗಳಂ ನೆಗಪುವುದುಂ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನಂ ಸೀತಾದೇವಿ ಕಂಡಿದೇಕೆ ಶೋಕಂಗೆಯ್ದುಪೆ
ಪೇಟೆಂದೊಡಾತನೆಂದನಬ್ಬ ನಿಮ್ಮಮೇಲೆ ಲೋಕಮೆಲ್ಲಮಭಿಯೋಗಮನಿಟ್ಟೊ
ಡರಸಂ ನಿಮ್ಮನಡವಿಯೊಳ್ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬರವೇಟೊಡ್ಡಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದೆನೆನೆ ಸೀತಾದೇವಿ
ಕೇಳ್ತು ಮೂರ್ಛೆಪೋಗಿ ಕಿಟಿದುಂ ಬೇಗದಿಂ ಚೇತರಿಸಿ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂಗಿಂತೆಂ
ದಳ್ ರಾಮದೇವರ್ ಸಕಲ ವಸುಧಾ ತಲಮಂ ನ್ಯಾಯದಿಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವುದು
ದೇವ ಗುರು ಪೂಜೆಯಂ ಮಱಿಯದಿರ್ಪುದು ಜನಾಪವಾದ ಭಯದಿಂದೆನ್ನಂ ಬಿಸು
ಟ್ಟಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ವಹರ್ಷರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಧರ್ಮಮಂ ಬಿಸುಡ
ದಿರ್ಪುದೆನಗೆ ದಯೆಗೆಯ್ವರಪ್ಪೊಡೆಂದಳೆಂಬುದಂ ಮಱಿಯದೆ ಪೇಟೆಂದು ಬಾಪ್ಪ
ಜಲ ಲುಲಿತ ಲೋಚನೆ ತಲೆಯಂ ಬಾಗಿ ನೆಲನಂ ಬರೆಯುತ್ತಮಿದಳಂ ಕೃತಾಂತ
ವಕ್ತ್ರಂ ನೋಡಿ—

ಕಂ || ತರುಣಿಯನಂತರ್ವತ್ನಿಯ

ನರಣ್ಯದೊಳ್ ಬಿಸುಡವೇಟೊಡ್ಡಿ ಬೆಸನಂ ಕಾ ||

ಪುರುಷನೆನೇಗೊಂಡೆಂ ಕಿಂ

ಕರ ಭಾವದಿನಪ್ರಶಸ್ತ ಮಾವುದುಮುಂಟೇ

|| ೭೬ ||

ಎಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ಸಿಡಿಯುತ್ತುಂ ಸೀತಾ
ದೇವಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಬೇಟೊಂಡಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಪೋದ
ನಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಗುಣವತಿ ರಾಘವನಂ ಲ

ಕ್ಷ್ಮಣನಂ ನೆನೆ ನೆನೆದು ಶೋಕ ಪಾವಕನೆರ್ದೆಯೊಳ್ ||

ಮಣಿಯದೆ ದಳ್ಳಿಸೆ ಕಣ್ಗಳ

ಪೊಣರಿಂ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳುಣೈ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟರ್ದಳ್

|| ೭೭ ||

ಅಂತಿಷ್ಟ ವಿಯೋಗ ವಿಕಲೆ ದಶ ದಿಶಾಮುಖ ದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಪೆಜರಾರುಮಂ
ಕಾಣದೆ—

ಕಂ || ಜನ ಮುನಿಯಂ ಪೆಜವುಂ ಪ್ರಾ
ಣಿ ನಿಕಾಯಮನಕ್ಕೆ ನಾಡೆ ನೋಯಿಸಿದೆಂ ಮು ||
ನ್ನಿನ ಜನ್ಮದೊಳಂತಲ್ಲದೊ
ಡೆನಗಿನಿವಿರಿದೊಂದವಸ್ಥೆ ಬಲುದಾದವುದೇ

|| ೭೮ ||

ಎಂದು ಜನಾಗಮ ಕುಶಲೆಯಪ್ಪುದಲಿಂ ತನ್ನಂ ತಾನೆ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು
ಸಂತಯಿಸಿ—

ಚ || ಅಡವಿಯೊಳೂರೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಾದೊಡಮೆನ್ನರುಮಪ್ಪ ಕಾಲದೊಳ್ |
ಕಿಡುವರೆ ಕೇಡು ¹ಮೂಡಿದವರಪ್ಪೊಡೆ ನಿರ್ಮಲ ಜೈನ ಧರ್ಮಮಂ ||
ಪಿಡಿದುಪಸರ್ಗಮಂ ಬಗೆಯದಾಗಮದಿಷ್ಟದಿನೆನ್ನ ಜೀವಮಂ |
ಬಿಡುವೆನಮೋಘಮೆಂದು ತೊಳಿಡೆದಳ್ ಜನಕಾತ್ಮಜೆ ಶೋಕ ವೇಗಮಂ || ೭೯ ||

ಅಂತು ವಿಗತ ಶೋಕವೇಗೆ ಮಹಾಯುಷಿಯರ್ಕಳ್ ಮಹಾಗಹನದೊಳ್
ತಪಂಗೈಯ್ದಪವರ್ಗಮಂ ಸಾಧಿಸುವರದಲಿಂದೆನಗವಿಾ ಪ್ರದೇಶವೊಳ್ಳಿತ್ತು ಸಮನಿ
ಸಿತ್ತು ನೋಂತುಂ ಪಸಿದುಮಂತ್ಯದೊಳ್ ಸಂನ್ಯಸನದಿಂ ಪರತ್ರೆಯಂ ಸಾಧಿಸುವೆ
ನೆಂದು ಪರಮಾಗಮ ಭಾವನೆಯಿಂದಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್—

ಕಂ || ಜನಕ ತನೂಜೆಯ ಸುಕೃತಮೆ
ಮನುಷ್ಯ ರೂಪಾಗಿ ಬರ್ಪ ತೆಜದಿಂ ನೃಪನಂ ||
ದನನೊರ್ವನಾ ಮಹಾಕಾ
ನನಕ್ಕೆ ಬಲಸಹಿತಮಾನೆವೇಂಟಿಗೆ ಬಂದಂ

|| ೮೦ ||

ಅಂತು ಬಂದನತಿ ದೂರದೊಳ್—

ಕಂ || ವನ ದೇವತೆಯೋ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ
ವನಿತೆಯೋ ದಿವದಿಂದಮಿಟಾದ ಮೇನಕೆಯೋ ಪೇ ||
ಱಿನುತುಂ ಜಾನಕಿಯಂ ಲೋ
ಚನ ಪಥದೊಳ್ ಮುಂದೆ ವಜ್ರಜಂಘಂ ಕಂಡಂ

|| ೮೧ ||

ಅಂತು ಕಂಡೆಯ್ವೆ ವಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಸ್ತಿಮಿತ ಲೋಚನನಬ್ಬಾ ನೀಮಾರ್ಗೇ
ನಿಮಿತ್ತವಿಾ ಕಾನನದೊಳಿರ್ದಿರೆಂಬುದುಮನವದ್ಯ ಚರಿತನೆಂದಲಾದಿಂತೆಂದಳಾಂ

ಜನಕ ತನೂಜೆಯೆಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನುಜೆಯೆಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ ಭಾರ್ಯೆ ಸೀತಾ
 ದೇವಿಯೆಂಬೆನೆನ್ನಮೇಲೆ ಜನಪದ ಜನಂ ಪೊಲ್ಲನಪ್ಪ ರಾವಣನುಯ್ಯಳಂ ತಂದು
 ವಿಚಾರಿಸದೆ ಮಹಾದೇವೀಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟುವುದಾವುಚಿತಮೆಂದಿಟ್ಟಳವಿಟ್ಟು ನುಡಿಯೆ
 ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ನಾಣ್ಣೆ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನೆಂಬ ಪಡೆವಳನಂ ಕರೆದು
 ಸಮ್ಮೇದಂ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನಂಗಳ ಜಿನಾಲಯಂಗಳಂ ವಂದಿಸಿ ಬರ್ಪ
 ಮೆಂದು ನಂಬೆ ನುಡಿದೊಡಗೊಂಡುಯ್ದು ಬಿಸುಟ್ಟುಬರ್ಪುದೆಂದೊಡಾತನೆನ್ನಂ ನಿರ
 ಪರಾಧೆಯಂ ತಂದಿಲ್ಲಿ ಬಿಸುಟು ಪೋದನೆಂದು ಮಹಾದೇವಿ ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ನೆಗಪೆ—

ಕಂ || ಪವಣೆಲ್ಲದ ಸೀತೆಯ ಶೋ

ಕ ವಹ್ನಿಯಂ ಸೂಕ್ತಿ ಸಲಿಲದಿಂದಾಱಿಸಿದಂ ||

ಭವ ವಿಭವದ ಚಪಲತೆಯಂ

ಸವಿಸ್ತರಂ ತಿಳಿಸಿ ವಜ್ರಜಂಘ ನರೇಂದ್ರಂ

|| ೮೨ ||

ಅನಂತರಮಿಂತೆಂದನಾಂ ಸೋಮ ವಂಶದರಸಂ ದ್ವಿರದ ವಾಹನಂಗಂ ಸುಬಂಧು
 ಮಹಾದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದೆಂ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬೆಂ ಪುಂಡರೀಕಣೀ ಪುರಮನಾಳ್ವೆಂ ಜಿನ
 ಧರ್ಮದ ದೆಸೆಯಿಂ ನೀಮೆನಗೆ ತಂಗಿವಿರಪ್ಪಿರ್ ಬಿಜಯಂಗಿಯ್ಯಮೆಂದು ಸಿವಿಗೆಯ
 ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಕಾಂತಾರಮಂ ಕಱಿದನುಕ್ರಮದಿಂ ಪುಂಡರೀಕಣೀ ಪುರ
 ಮನೆಯ್ವಿ ನಿಜ ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಶೀಲವತಿವೆಸರ ನಿಜಾಗ್ರಜೆಯ ಮಾಡ
 ಕ್ಕುಯ್ಯ ರಾಮದೇವರ ಭಾರ್ಯೆ ಜನಕತನೂಜೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ತಂಗಿ ಸೀತಾ
 ದೇವಿ ನಮಗಂ ಜಿನಧರ್ಮದ ದೆಸೆಯಿಂದೊಡವುಟ್ಟಿದಳೆಂದು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಸೀತಾ
 ದೇವಿಯಂ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಿಂದಗ್ಗಳವಾಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವಿನೆಂದು ಸಂತೋಷಂ
 ಬಡೆ ನುಡಿದು ವಜ್ರಜಂಘಂ ತನ್ನ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಜಿನಮುನಿಗಾಹಾರಮನನು

ದಿನಮಿತ್ತು ಜಿನೇಂದ್ರ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ||

ಮನಮೊಸೆದು ಶೀಲವತಿಯುಂ

ಜನಕಜೆಯುಂ ಕೂಡಿ ದಿವಸಮಂ ನಡೆಯಿಸಿದರ್

|| ೮೩ ||

ಇತ್ತಲಾ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂ ಪೋಗಿ ರಾಘವನಂ ಕಂಡು ಸೀತೆ ಕಲಿಸಿದ ಮಾತೆ
 ಲ್ಲಮಂ ಪೇಜಿ ಕೇಳ್ವ ಮೂರ್ಛಿಮೋಗಿ ನೀಡಱಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತಮತಿ ಪ್ರಲಾಪಂ
 ಗೆಯ್ಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ. ಶೋಕ ವಿಕಲನಾಗೆ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನವರ ಶೋಕಮನುಪ
 ಶಮಿಸುವುದುಂ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಚಂದ್ರಕಲಶನೆಂಬ ಸೀತಾ ಮಹತ್ತರನಂ ಕರೆದು—

ಚ || ಜಿನಪತಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮುನಿಜನಕ್ಕೆ ಚತುರ್ವಿಧಮುಪ್ಪ ದಾನಮಂ |
ಜನಕತನೂಜೆ ಪೇಟ್ಟಿ ತೆಲದಿಂ ನೆಗಲಿಕೆಂದು ಪುರೋಹಿತಂಗೆ ಸ ||
ಜ್ವನ ಮಹಿತಂಗೆ ಪೇಟ್ಟಿನಭಿರಾಮನಶೇಷ ಕಲಾ ಕಲಾಪ ಕೋ |
ಕನದ ಭವಂ ಪರಾರ್ಥ ಚರಿತಂ ಪ್ರಥಿತಂ ಕವಿತಾಮನೋಹರಂ || ೮೪ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣ ನಖಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ
ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಸಂಪ ವಿರಚಿತಮುಪ್ಪ
ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್
ಸೀತಾಪರಿತ್ಯಾಗ ವರ್ಣನಂ
ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ || ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ವಿಶದ ಯಶ

ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ಚಂದ್ರಕಲಶನಂ ನಿಯಮಿಸಿದಂ ||

ಸ್ವೀಕೃತ ಸತ್ಸಂಗಂ ದೂ

ರೀಕೃತ ದೋಷಾನುಷಂಗನಭಿನವಪಂಪಂ

|| ೧ ||

ಅಂತು ನಿಯಮಿಸುವುದುಂ. ಪುರೋಹಿತಂ ಚಂದ್ರಕಲಶನನುದಿನಮಾ
ಮಾರ್ಗದಿಂ ನೆಗಲುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಆ ಸೀತೆ ಪೂರ್ಣಮೆನೆ ನವ

ಮಾಸಂ ಶ್ರವಣ ಪ್ರಸಕ್ತನೆನೆ ತುಹಿನ ಕರಂ ||

ವಾಸವ ನಿಭರಂ ಶ್ರಾವಣ

ಮಾಸದ ಪುಣ್ಣಿಮೆಯ ಪಗಲೊಳಮಳಂ ಪೆತ್ತಳ್

|| ೨ ||

ಅಂತಮಳಂ ಪೆತ್ತು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಜಾತೋತ್ಸವಮುಂ ಮಾಡಿ ಶುಭ
ದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳಿರ್ವರ್ ತನೂಭವರ್ಗಂ ಲವನುಂ ಕುಶನುಮೆಂದು ಪೆಸರ
ನಿಟ್ಟು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರಮನಂತನುದಿನೋಪಚಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಶೈಶವಮು
ನಧಃಕರಿಸಿದಿಂಬಲಿಕ್ಕೆ—

ಕಂ || ಅವರಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಂ ಕಲಿ

ಸುವುದುಂ ಕಲ್ತರ್ ನಿರಂಕುಶರ್ ತಮ್ಮನ್ನರ್ ||

ಭುವನದೊಳಿಲ್ಲೆಂಬಿನೆಗಂ

ಲವಾಂಕುಶರ್ ಕಲೆಗಳಂ ಚತುಷ್ಟಪ್ತಿಗಳಂ

|| ೩ ||

ಮತ್ತಂ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಮಂ ನೆಱೆಯೆ ಕಲ್ತು ನವ ಯೌವನ ಪ್ರಾಪ್ತ
ರಪ್ಪುದುಂ ವಜ್ರಜಂಘಂ ಶಶಿಮಾಲೆಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳ್ಳೆರಸು ಮಾವತ್ತಿರ್ವರ್
ಕನ್ನೆಯರಂ ಲವಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವದಿಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಿಂಬಲಿಯಮಂ
ಕುಶಂಗಿ ಪೃಥ್ವೀಪುರಮನಾಳ್ವ ಪೃಥುಗಮಾತನರಸಿಯಪ್ಪವೃತಮತಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ
ಕನಕಮಾಲೆಯಂ ಬೇಡಿ ನೆರ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟಿವುದುಮಾತನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಎನ್ನ ಮಗಳಂ ಮದೀಯ ಕು
ಲೋನ್ನತಿ ಪೆಟಪಿಂಗುವನ್ನವಜ್ಞಾತ ಕುಲಂ ||
ಗೆನ್ನನೆರೆದಟ್ಟಿದಂ ಗಡ
ತನ್ನಳವಂ ವಜ್ರಜಂಘನೇಂ ನಚ್ಚಿದನೋ

|| ೪ ||

ಎಂದು ಬಂದ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂ ಗರ್ಜಿಸಿ ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದುಮವರ್ ಬಂದವನ
ದುವಿನಯ ವಚನಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ವಜ್ರಜಂಘನತಿ ಕುಸಿತನಾಗಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರ್ಪುದುಂ
ವ್ಯಾಘ್ರರಥನೆಂಬ ಪೃಥುವಿನ ಪರಮ ಬಂಧು ಮುಳಿದು ಪೊಣಕೆಗೆ ಬರ್ಪುದು
ಮವನನವಯವದೊಳೆ ಕಾದಿ ಪಿಡಿದು ಕಡುಕೆಯ್ದು ಮೀಟಿ ಮೇಲೇತ್ತಿಬರ್ಪುದುಂ
ಪೃಥು ಕೇಳ್ವ ತಾನುಮಿದಿರೆತ್ತಿ ಬರ್ಪುದುಂ ವಜ್ರಜಂಘನನಾದು ಪುಂಡರೀಕಣೀ
ಪುರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮಗಂಗೆ ಬಟಿಯನಟ್ಟುವುದುಮಾತನೊಡನೆ ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಗ್ರೀ
ಸಹಿತನಾಗಿ—

ಕಂ || ಕನ್ನೆಯನೀಯದ ಪೃಥುವಂ
ಬನ್ನಮನೆಯ್ಪಿಸಲೊಡರ್ಚಿ ಮುನಿಸನುವಿಸೆ ತೋ ||
ಪಂ ನಮ್ಮ ಕೂರ್ಪನೆಂದು ಸ
ಮುನ್ನತ ವೀರ್ಯರ್ ಲವಾಂಕುಶರ್ ತಟಿಸಂದರ್

|| ೫ ||

ಅಂತು ತಟಿಸಂದು ವಜ್ರಜಂಘನೊಳ್ ಬಂದು ಕೂಡುವುದುಮದಂ ಪೃಥು
ಕೇಳ್ವ ವಂಗ ಮಗಧಾದಿ ವಿಷಯದರಸುಮಕ್ಕಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಸಂಖ್ಯಾತ ಬಲ
ಸಮೇತನಾಗಿ ಪೊಟಮಟ್ಟೊಡ್ಡಿ ನೆಟಿದು ಕಾದಿ ಲವಾಂಕುಶರ್ಗೆ ಸೋಲೋಡು
ವಾಗಳವರಟಿಯದ ಕುಲದವರ್ಗೆ ಬೆನ್ನೀವುದು ನಿಮಗೆ ಪಸುಗೆಯಲ್ತೆಂದು
ಮೂದಲಿಸುತ್ತಂ ಮುಟ್ಟಿವರ್ಪುದುಂ ಪೃಥು ಪೋಗಲೆಡೆಗೆಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದೆನ್ನ ಗೆಯ್ದ
ದೋಷಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂದು ವಿನತನಾಗಿ ಲವಾಂಕುಶರ್ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದು
ಮಾತನವರಂ ತನ್ನ ಪೊಟಿಲ್ಲಯ್ದು ಕುಶಂಗೆ ಕನಕಮಾಲೆಯಂ ಕೂಡುವುದುಮಾ
ಪೊಟಿಲೊಳೊಂದು ದಿವಸಮಿದುರ್ ಮಟಿದೆವಸಂ ವಜ್ರಜಂಘನಂ ಪುಂಡರೀಕಣೀ
ಪುರಕ್ಕೆ ಕಟಿಸಿ ಲವಾಂಕುಶರ್ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸಿ ವಂಗ
ಮಗಧ ವಿಷಯಂಗಳಾದಿಯಾಗೆ ಸಕಲ ವಿಷಯಂಗಳಂ ಬಾಯ್ಕೇಳಿಸಿ ಗಂಗೆಯಂ
ದಾಂಟೆ ಕೈಲಾಸ ನಗದುತ್ತರ ದಿಗ್ಭಾಗಮನೆಯ್ಪಿ ಸಿಂಧುವಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದು ಪಶ್ಚಿಮ
ಸಮುದ್ರ ತೀರಂಬಿಡಿದು ನಡೆದು ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು ಸಿದ್ಧ ದಿಗ್ವಿಜಯರ್ ಸಕಲ ರಾಜ
ಸಮಾಜಂಬೆರಸಿ ಬರೆ ಮಗುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪುಂಡರೀಕಣೀಪುರ
ಮಂ ಪೊಕ್ಕು- ಸುಖದಿನಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಜಾನಕೀಯರ್ಧೈರ್ದೇಯಂ ಹಿಂ

ಸಾನಂದಂ ತಿಳಿದು ನಾರದಂ ಬಂದು ನಭೋ ||

ಯಾನದೊಳೆ ವಜ್ರಜಂಘಮ

ಹೀನಾಥನ ಪುಂಡರೀಕಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ

|| ೬ ||

ಅಂತು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಲವಾಂಕುಶರಂ ಕಾಣ್ಬುದುಮವಚ್ಛಾಕಾರಂಗೆಯ್ದು
ಮಣಿಮಯಾಸನಮಂ ಕುಡುವುದುಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂತೆ ಮಹಾನುಭಾವರಾಗಿ
ಮೆಂದು ಪರಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಅವರ ಕುಲವಾವುದವರಾ

ವವನೀವಲ್ಲಭ ತನೂಭವರ್ ಪೌರುಷಮೇ ||

ನವರ್ಗಿಂದತಿ ಕೌತುಕದಿಂ

ಲವಾಂಕುಶರ್ ಮಾಯಜೋಗಿಯಂ ಬೆಸಗೊಂಡರ್

|| ೭ ||

ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ನಾರದನಿಂತೆಂದನವರಿಕಷ್ಟಕ್ಕು ವಂಶದ ದಶರಥ
ಮಹೀನಾಥನ ತನೂಭವರ್ ಜನಕನ ಮಗಳಪ್ಪ ಸೀತಾದೇವಿ ರಾಮದೇವರ ಮಹಾ
ದೇವಿಯಾಗಿ ಸುಖ ಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದೊಳಿರಲೊಂದು ದಿವಸಂ ದಶರಥ ಮಹಾ
ರಾಜಂ ವೈರಾಗ್ಯ ಪರನಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲುದ್ಯೋಗಂಗೆಯ್ದು ರಾಮನಂ ಕರೆದು
ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಲೆಂದಿರ್ಪುದುಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಯದಂ
ಕೇಳ್ವ ಬೇಗಂ ಬಂದು ದೇವರೆನಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ದ ಮೆಚ್ಚಂ ದಯೆಗೆಯ್ದದೆಂದು
ಬಿನ್ನಸಂಗೆಯ್ದುದುಂ ತಪೋವಿಘ್ನಮಪ್ಪುದು ಪೂಜಿಗಾಗೆ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದುದಂ ಬೇಡಿ
ಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕುಡುವುದೆನೆ ವಿಸ್ಮಯ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ದಶರಥ
ನೊಂದುಮಂ ನುಡಿಯಲಾಯದಿರ್ಪುದುಂ ತಂದೆಯ ನನ್ನಿಯಂ ಪಾಲಿಸಲೆಂದು
ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳಿರೆ ರಾವಣಂ ಸೀತಾ
ದೇವಿಯಂ ಕಂಡಾಸಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕುಲಾಚರಣಂಗೆಟ್ಟು ಕಳ್ಳಕೊಂಡು ಪೋದ
ನೆಂದಾ ವೃತ್ತಾಂತಮನಾದ್ಯಂತಮೆಯೈ ಪೇಟ್ಟು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರಜುದು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಾಧರ ಸಹಿತ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಹನುಮತ್ಸಹಿತರಾ
ಗೆತ್ತಿ ಪೋಗಿ ರಾವಣನಂ ಕೊಂದು ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿ ವಿಭೀಷಣಂಗೆ
ಲಂಕೆಯ ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಂಗೆಟ್ಟ ದಿಗ್ವಿಜಯಮಂ ಸಾಧಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಅಯೋಧ್ಯೆ
ಯೊಳ್ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿರಲೊಂದು ದಿವಸಂ ರಾಮಂಗೆ ಜನಪದ
ಜನಂಗಳ್ ಸರೆದು ಬಂದು ಸೀತಾದೇವಿಯನೊಳಕೊಂಡಿರಲಾಗದೆಂದಪವಾದಮಂ
ಪೊರ್ದಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಂ ಕರೆದು ಕಟ್ಟಿಕಾಂತದೊಳ್ ಪೇಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರಂ ಸೀತಾದೇವಿ ಮಹಾಸತಿಯುಂ ಗುಣವತಿಯುಮಪ್ಪುದಜುಂದಿಗಳೇ ನುಡಿ

ನಿಮಗುಸಿರಲ್ ತಕ್ಕುದತ್ತೆಂದು ಕರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ದೇವರೆನಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ಯೊಡಿ
ದೊಂದಂ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂದೊಡೆಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂ ವೀಡಿದಿರಿನ್ನುಮಿದರ್ಕೆ ನೀನೇನು
ಮಂ ನುಡಿಯದಿರೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಮಾರ್ನುಡಿಯದಂತು ಮಾಡಿ ಜನಪದದ
ಪಟುಗೇವಯಿಸಿ ನೀವಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಗರ್ಭದೊಳಿದಂದು ತೊಳೆದು ಕೃತಾಂತ
ವಕ್ತ್ರನೆಂಬ ತನ್ನ ಪಡೆವಳನಂ ಕರೆದು ಪೋಗಿ ಅರಣ್ಯದೊಳೀಡಾಡಿ ಬಾಯೆಂದು
ಪೇಟ್ಟುದುಮಾತಂ ತಂದೀಡಾಡಿ ಪೋವುದುಂ ವಜ್ರಜಂಘಂ ಕಂಡನುಬಂಧ ಸ್ನೇಹ
ದಿಂದೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ನೀಮುಂ ಪುಟ್ಟಿದಿ
ರೆಂಬುದನಱಿದು ಬಂದೆವಾವದುಕಾರಣದಿನವರ್ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆವಿರಪ್ಪುದಱಿಂದವರ
ಪರಾಕ್ರಮ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಪೋಲ್ವರಾಗಿಮೆಂದು ಪರಸಿದೆನೆಂಬುದುಮದಂ ಕೇಳ್ವ
ಕದನಕೇಳಿ ನಿರಂಕುಶನಂಕುಶನಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ತಕ್ಕರ ಮಾತಂ ಕೇಳದೆ

ತಕ್ಕೂರ್ಮೆಯನುಲಿದು ತೊಳೆದು ಗುಣವತಿಯಂ ಪಾ ||

ಪಕ್ಕಂಜದ ಜಡ ಮತಿಯಂ

ತಕ್ಕುದೆ ಪೊಗಲಟ್ಟೆ ರಾಮನಂ ನಿರ್ಗುಣನಂ

|| ೮ ||

ಎಂದಯೋಧ್ಯಾನಗರವಿಲ್ಲಿಗೆನಿತುಂಟೆಂಬುದುಂ ನಾರದಂ ನೂರಯ್ಯತ್ತು
ಯೋಜನಮೆನೆ ಕೇಳ್ವಾ ಕ್ಷಣದೊಳೆ ಸಮಸ್ತ ಬಲಂಬೆರಸೆತ್ತಿ ನಡೆದು ಕತಿಪಯ ದಿನ
ಕೃಯೋಧ್ಯೆಯನೆಯ್ವಿ¹ ಹಸ್ತಶ್ಚ ರಥ ಪದಾತಿ ಬಲಮನೊಡ್ಡಿ ಲವಾಂಕುಶರ್ ಸಿಂಧುರಾ
ರೂಢರಾಗಿ ಬಹಿಃಪುರದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಡುವುದುಮಿತ್ತ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ನಾರದಂ
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಲವಾಂಕುಶರ ತೆಟನನೆಲ್ಲಮನಱಿಪುವುದುಮಾತಂ
ವ್ಯಾಕುಲ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಜನಕ ವಿದೇಹಿಗಳ್ವರಸು ಪುಂಡರೀಕೇಣೀಪುರಕ್ಕೆ ವರ್ಪುದುಂ
ಸೀತಾದೇವಿ ಕಂಡಿದಿರೆಟ್ಟು ತಂದೆಗಂ ತಾಯ್ಗಮಣ್ಣಂಗಮೆಜಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು
ಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕು ದುಃಖಂಗೆಯ್ದಿಂಬಲಿಯಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ
ದಿಸೆಯಿಂ ಕೂಸುಗಳ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಮಕ್ಕುಮದಱಿಂದಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಪೋಪಂ ಬಿಜಯಂ
ಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ಸೀತಾದೇವಿಯಂ ಲವಾಂಕುಶರರಸಿಯರಂ ತನ್ನ ವಿಮಾನಮ

1. ಬೀಡಂಬಟ್ಟು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಲ್ಲಿಗೆ ದೂತರನಟ್ಟಿ ಸಮಸ್ತ ನಾಡಂ ಬೀಡುಮನೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೋವು
ದಲ್ಲದೊಡೆ ಬಂದು ಕಾಣ್ಪದೆಂದು ನುಡಿಯಿಮೆಂಬುದುಮಾ ದೂತರ್ ಬಂದು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಕಂಡು
ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಪರ ಚಕ್ರಮನೆಜಗಿಸುವಮಲ್ಲದಾಮೆಜಗುವದೆಂಬ
ಮಾತಂ ನುಡಿವ ನಿಮ್ಮ ದುರ್ವೃತ್ತಿಕೆಯೊ ಮೆಣ್ ನಿಮ್ಮಾಳ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊ ಪೇಟುಮೆಂದು ಬಂದ
ದೂತರಂ ಪರಿಭವಿಸಿ ಕಳೆವುದುಮವರ್ ಬಂದು ಲವಾಂಕುಶರ್ಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಿ ಕದನ ಕರ್ಕಶರ್
ಹಸ್ತಶ್ಚ ರಥ ಪದಾತಿ ಬಲಮನೊಡ್ಡಿ ಲವಾಂಕುಶರ್ ಸಿಂಧುರಾರೂಢರಾಗಿ ಬಹಿಃಪುರದೊಳ್ ನಿಲ್ಲುದುಂ;

—ಎಂದು ಕ. ಖ. ಗ. ಘ. ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿದೆ.

ನೇಷಿಸಿಕೊಂಡು ನಭೋಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಂದು ಲವಾಂಕುಶರೋಳ್ ಕೂಡುವುದು
ಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಪರಚಕ್ರಮೆನ್ನು ಬಾಹಾ
ಪರಿಘಕ್ಕಿದಿರೆತ್ತಿ ಬಂದುದೆಂದತಿ ಕುಪಿತರ್ ||
ಸೆರಗಂ ಪಾರದಯೋಧ್ಯಾ
ಪುರ ಗೋಪುರಮಂ ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ಪೊಷಮಟ್ಟರ್ || ೯ ||

ಅಂತು ಪೊಷಮಟ್ಟು ಬಂದು ಕೈವೀಸುವುದುಂ—

ಕಂ || ಕುಲವಾಹಿನಿಯೋಳ್ ತಾಗುವ
ಕುಲ ವಾಹಿನಿಯಂತೆ ತಾಗಿ ಕಳೆದುದು ಜಯಮಂ||
ಗೆಲೆ ಕಾದಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಬಲಮಂ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಲವಾಂಕುಶರ ಬಲಂ || ೧೦ ||

ಚ || ¹ಲವನ ಬಲಕ್ಕೆ ರಾಘವ ಬಲಂ ವೆಲಪಿಂಗಿ ಕಡಂಗಿ ರಾಘವಂ |
ಲವನೊಳಿದಿರ್ಚಿ ರಾಘವನ ಕೇತನಮಂ ಧನುವಂ ವರೂಢಮಂ |
ಲವನುಡಿಯೆಚ್ಚೊಡಿಮೆರ್ ವಿರಥಂ ರಘುನಂದನನಾದನಾವನಾ |
ಹವದೊಳಿದಿರ್ಚಿ ಜೀವಿಸುವವಂ ಲವನಂ ಜವನಂ ಮಹೀಭುಜಂ || ೧೧ ||

ಉ || ಆಗಳೆ ಮತ್ತಮೊಂದು ರಥಮಂ ರಘುನಂದನನೇಷಿ ಮಾರ್ಗಣ |
ಕೃಗಸಮೆಯ್ದದಂತಿಸುವುದುಂ ತಟದೊಟ್ಟಿದನಂತವಂ ಮನೋ ||
ವೇಗದಿನಸ್ತ್ರ ಸಂತತಿಗಳಿಂ ಸುರ ಸಂತತಿ ರಾಘವಂಗಿ ಚಾ |
ಪಾಗಮದೊಳ್ ಲವಂ ಶತಸಹಸ್ರ ಗುಣಂ ಮಿಗಿಲಾದನೆಂಬಿನಂ || ೧೨ ||

ಅಂತು ಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಖಂಡಿಸೆ ರಾಘವಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಂ ಕಾದಿ
ಲವನಂ ಗೆಲಲ್ ನೆಲೆಯದೆ ವಿಸ್ಮಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಭರವಶದಿಂದಂ ಕುಶನೊಳ್
ನಿರಂಕುಶಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪಿತೃವ್ಯಂ ದಶಕಂ ||
ಧರನೊಳ್ ನೆರೆವಂತಿರೆ ಶರ
ಪರಿಣತಿಯಂ ನೆಲೆಯೆ ಮೆಲೆದು ಕಾದುತ್ತಿದರ್ || ೧೩ ||

ಅಂತಚಿಂತ್ಯ ಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ವ ಸಮಯದೊಳ್—

ಕಂ || ಪರಶುವಿನಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ
ನುರಗೇಲನನಂತ ವೀರ್ಯನಂ ಕುಶನಿಡೆ ಕಣ್ ||
ತಿರುಗಿ ಬರೆ ಮುಟ್ಟಿದು ಮೆಯ್ಯಂ
ಪರವಶದಿಂ ಕೇತುದಂಡಮಂ ನೆರ್ಮಿದಂ

|| ೧೪ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ—

ಕಂ || ನೀಡಲನೆಟ್ಟಿತ್ತು ರಣ
ಕ್ರೇಡಾಸಕ್ತಂ ಸರಕ್ತ ಲೋಚನನಿವನಂ
ನಾಡಾಡಿಯ ಕೈದುಗಳಿಂ
ಕೂಡದು ಗೆಲಲೆಂದು ಚಕ್ರಿ ಚಕ್ರವುನಿಟ್ಟಂ

|| ೧೫ ||

ಇಡೆ ಕಡುಪಿಂದಂ ಕುಶನಂ
ನಡಲೊಲ್ಲದೆ ಚಕ್ರರತ್ನಮಿದೇಸೆಗಮದೇ ||
ನೆಡೆಯಾಡುತಿದುರ್ದೋ ಸಾ
ವೊಡರಿಸದರನಾವ ಕೈದುಗಳುಮುಚುಗುಮೇ

|| ೧೬ ||

ಆಗಳೆಂಕುಶಂ ನಿರಂಕುಶನೆನಿಸಿ—

ಕಂ || ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯಮೆಚ್ಚು ಪಿ
ತೃವ್ಯನ ಕೈವಿಡಿದ ವಿಜಯ ವಧುವಂ ಕೈಕೊಂ ||
ಡವ್ಯಾಜ ಶೌರ್ಯನಂಕುಶ
ನವ್ಯುತ್ಪನ್ನನವೊಲಿಂತು ಮೊರೆದಪ್ಪುವನೇ

|| ೧೭ ||

ಅಂತಂಕುಶಂ ಗೆಲೆ ಕಾದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಂ
ತೊಲಗಿದುದೀಗಳಿವರ್ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರಾದರೆಮಗಜಯ್ಯರೆಂದು ಸುರಗತಿ
ಯಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಮರ ಸಂರಂಭಮನುಟಾದಿಪುರ್ದುಮುತ್ತ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ
ನಾರದಂ ನೀರದ ಪಥದೊಳಿದು ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರೆಂಬ ಮಹಿಮೆ ನಿಮಗಲ್ಲದೆ
ಪೆಣರ್ಗೆ ಸಲ್ಪದೆ ಪೇಟುವೆಂದು ನಗುತ್ತಂ ಇವರ್ ಸೀತಾದೇವಿಯ ತನೂಜರ್
ಲವಾಂಕುಶರೆಂಬರ್ ತಮ್ಮ ಜನನಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಪೊರಮಡಿಸಿ ಕಳೆದಿರೆಂದು
ಮುಳಿದು ನಿಮ್ಮನೀತೆಲದಿಂ ಕಾಣಲ್ ಬಂದರೆಂದಲಿಪುವುದುಮತಿ ಮುದಿತ
ಹೃದಯನಾಗಿ—

ಕಂ || ಧನುವಂ ದಿವ್ಯೇಷುಗಳಂ
ತನುತ್ರಮಂ ಕಳೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದಶರಥ ರಾ ||

ಮನನೆಯೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿ
ದು ನಮನ್ಮಣಿಮಯ ಕಿರೀಟನಂದಿಂತೆಂದಂ

|| ೧೮ ||

ಈತಂಗಳಿವರೂಂ ರೂ
ಪಾತಿಶಯದೊಳಸಮ ಶೌರ್ಯದೊಳ್ ನಿಮ್ಮನ್ನರ್ ||
ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸೂನುಗ
ಳೇ ತೇಜದಿಂ ಕಾಣಲೆಂದು ಬಂದರ್ ನಿಮ್ಮಂ

|| ೧೯ ||

ಎಂದು—

ಚ || ತನಗೆ ಲವಾಂಕುಶಾಗಮನ ವೃತ್ತಕಮಂ ತಿಳಿವಂತು ಪೇಟೆ ತ |
ನ್ನನುಜನದರ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯಮುಮುತ್ಸುಕ ಭಾವಮುಮಾದಮಪ್ಪುದುಂ ||
ತನಯರನಾಗಳಂತೆ ಪಡೆದಂತನುರಾಗಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಭೋಂ |
ಕನೆ ರಥದಿಂದಮಂದಿಲಿದು ಬಂದನುಪೇಂದ್ರ ಯುತಂ ರಘೂದ್ವಹಂ || ೨೦ ||

ಆ ಸಮಯದೊಳ್—

ಉ || ಆನೆಯ ಮೇಗಣೆಂದಿಲಿದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದಿವಂದು ರಾಘವಂ |
ಗಾನತರಾಗಿ ಮೌಳಿಮಣಿ ದೀಪ್ತಿ ಜಲಂಗಳಿನೀಯೆ ಪಾದ್ಯಮಂ ||
ಸೂನುಗಳಟ್ಟಿಂ ತೆಗೆದು ತಟ್ಟಿಸಿದಂ ನಿಜದೇಹ ಕಾಂತಿ ಸಂ |
ತಾನ ಮರುತ್ಪ್ರವಾಹಿನಿಯೊಳಿವರಮಂದವಗಾಹಮಿರ್ಪಿನಂ || ೨೧ ||

ಕಂ || ಕ್ರಮದಿಂ ಲವಾಂಕುಶರ್ ವಿ
ಕ್ರಮ ಧನರತಿಹರ್ಷ ಭಾರದಿಂದೆಲಿಗೆ ನಿಜ ||
ಕ್ರಮ ಯುಗಳಕೃತೀರ್ವಾ
ದ ಮುಖರ ಮುಖನಾದನಾ ಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರಂ || ೨೨ ||

ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ತನೂಭವರಂಗ ಪರಿಷ್ವಂಗ ಸುಖಾನುಭವದಿಂ
ತಣೆದು ಲವಾಂಕುಶರ ಪುರುಷಾಕಾರಮಂ ಮನದೆ ಕೊಂಡಾನಂದಬಾಷ್ಪ ಜಲ
ಲುಲಿತ ಲೋಚನರುಂ ರೋಮಾಂಚ ಕಂಚುಕಿತ ಶರೀರರುಮಾಗಿರ್ಪಿನಮತ್ತ
ಸೀತಾದೇವಿ ತನೂಭವರ ಭುಜಬಲಮುಮಂ ತಂದೆವಿರೊಳೊಂದಿದುದುಮಂ ವಿಮಾ
ನಾರೂಢೆ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಏಯನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ಪುಂಡರೀಕಣೀಪುರಕ್ಕೆ
ಪೋದಳಿತ್ತ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ಲವಾಂಕುಶರ್ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮನೇಲಿ ಸುಗ್ರೀವ
ವಿರಾಧಿತ ವಿಭೀಷಣ ಹನುಮದಂಗದಾದಿ ವಿಯಚ್ಚರರಿಂ ಪೆಟರುಮುಲಿಕೆಯ ಭೂಮಿ
ಗೋಚರ ಮಹೀಭುಜರಿಂ ಪರಿವೃತರಾಗಿ ಕೈಗೆಯ್ದು ಸಾಕೇತಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು

ಸುಖದಿನಿಪುರ್ದುಮೊಂದು ದಿವಸಂ ಸುಗ್ರೀವ ಸುಷೇಣ ಜಾಂಬವ ಪ್ರಮುಖರಧಿರಾಜ
ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವಸರಂಬಡೆದು—

ಕಂ || ಪರ ವಿಷಯದೊಳಿರುವುದೆ ಸ
ಚ್ಚರಿತ್ರೆಯಂ ದೇವ ಜಾನಕೀದೇವಿಯನಿಂ ||
ಬರಿಸುವುದಿದನೇಗೊಳ್ಳುದು
ಕರುಣಿಪುದೆಮಗೆಂದು ವಿನಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರ್ || ೨೩ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ರಾಘವನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಲೋಕಾಪವಾದ ಭಯದಿಂ
ದಾಕೆಯನಾಂ ಕಳೆದಿನವಗುಣಾರೋಪಣದಿಂ ||
ಪೋ ಕಳೆದೆನೆ ಸಚ್ಚರಿತದೊ
ಳಾಕೆಗೆ ಸಮರಾರುಮಿಲ್ಲದುದನಾನಜುವೆಂ || ೨೪ ||

ಅದಜ್ಞಾನೆಲ್ಲರುಮಜ್ಞಿಯೆ ದಿವ್ಯದಿನಪವಾದಮಂ ಕಳೆವಂತು ಮಾಲ್ಪುದೆಂಬುದು
ಮವರ್ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಪುಂಡರೀಕೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಸೀತಾದೇವಿಯಂ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದು ರಾಮದೇವರ್ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ದು ತೆಜನ
ನಜುಪೆ ವೈದೇಹಿ ವಿಷಯ ವಿರಕ್ತ ದಿವ್ಯದೊಳ್ ಶುದ್ಧೆಯಾಗಿ ತಪಂಬಡುವೆನೆಂದು
ಮನದೊಳ್ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನಮನೇಜಿ ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಂದ
ಯೋಧ್ಯೆಯನೆಯ್ದಿ ನೇಸರ್ ಪಡುವುದುಂ ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದೊಳಿರುಳಂ ಕಟಿಪಿ
ಮುಡಿವಸಂ ರಾಘವನಂ ಕಂಡು—

ಮ || ಅವಿಚಾರಂ ಕಳೆದೆನ್ನನಿಂತಿನಿತು ನೋವಂ ಮಾಡಿದಿರ್ ದೇವರೆಂ |
ದು ವಿಷಾದಂ ಮಿಗೆ ನೊಂದು ಸೀತೆ ನುಡಿದಳ್ ತಾನಂತದಂ ಕೇಳ್ವ ರಾ ||
ಘವದೇವಂ ಜನತಾಪವಾದ ಭಯದಿಂದೀ ಖೇದಮಂ ಮಾಡಿದೆಂ |
ಭುವನ ಖ್ಯಾತಮೆನಿಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಚರಿತಂ ಪೇಟಾರ್ಗಮಜ್ಞಾತಮೇ || ೨೫ ||

ಅದಜ್ಞಾಂ ಲೋಕ ಪ್ರತ್ಯಯಮಪ್ಪಂತು ಮಾಲ್ಪುದೆನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು
ಪಿರಿದಪ್ಪದೊಂದು ಕೊಂಡಮನಗುಟಿಸಿ ಚಂದನದಗರುವಿನಿಂಧನಂಗಳುಮಂ ಸು
ಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಂಗಳುಮನಿಕ್ಕಿ ಕಿರ್ಚಂ ತಗುಟ್ಟುವುದು ಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಕಲ
ಭೂಷಣ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪೂಜೆಗೆ ಬರ್ಪ ದೇವ ನಿಕಾಯದೊಳ್
ದೇವೇಂದ್ರಂ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಮಹೋಪಸರ್ಗಮನಜುದು ಮೇಘಕೇತನನೆಂಬ
ದೇವನಂ ನೀನೀ ಮಹಾಸತಿಯುಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಬರ್ಪದೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ

ಪೋದನಿತ್ತ ಮೇಘಕೇತನನುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುಂಡದ ಸಮಾಪದ ವಿಯನ್ಮಂಡಲದೊಳ್
ವಿನಾನಾರೂಢನವಲೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಸೀತಾದೇವಿ ತದಗ್ನಿಕುಂಡ
ದೇವಿಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿ—

ಚ || ನೆರೆದ ವಿಯಚ್ಚರಾಮರ ನರ ಪ್ರಮುಖರ್ಕಳುಮೆಯ್ವೆ ಕೇಳೆ ಸು ।
ಸ್ವರಮಿಟುಕೆಯ್ಯೆ ಕೋಕಿಲ ಕಲ ಸ್ವರಮಂ ನುಡಿದಳ್ ವಸುಂಧರಾ ||
ವರನೆನಿಸಿದ ರಾಘವನೊಳಲ್ಲದೆ ರಾವಣನಾದಿಯಾಗೆ ಮಿ ।
ಕುರೊಳಲಿಪಂ ಮನಕ್ಕೆ ತರೆ ಮಾರಣಮುಕ್ತನಗೀ ಕೃಶಾನುವಿಂ || ೨೬ ||

ಎಂದತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ದು ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ್ಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ಧಗದ್ದಗಿಸಿ
ತಿಣ್ಣಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುಂಡದೊಳಗೆ ಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡೆ—

ಮ || ಮರವಟ್ಟತ್ತು ಮರುದ್ಗಣಂ ಪರಿಜನಂ ಬೆರ್ಚಿತ್ತು ಶೋಕಾಗ್ನಿಯಿಂ ।
ದುರಿದತ್ತಾಪ್ತಜನಂ ಲವಾಂಕುಶರೊಳಾದತ್ತಾಕುಲಂ ವಿಹ್ವಲಂ ||
ಪಿರಿದಾದತ್ತು ರಘೂದ್ವಹಂಗೆ ಪರಿತಾಪಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಾಗಳು ।
ಬ್ಬರಮಾದತ್ತು ಲತಾಂಗಿ ಸೀತೆ ಪುಗೆ ತೇಜಃಪಿಂಡಮಂ ಕುಂಡಮಂ || ೨೭ ||

ಅಂತು ಮಹಾಸತಿ ನೀರಂ ಪುಗುವಂತೆ ಕಿರ್ಚಂ ಪುಗುವುದುಂ—

ಕಂ || ಜಳದೇವತೆ ಕೋಡುವ ತಿಳಿ
ಗೊಳದೊಳಗಿರ್ಪಂತೆ ಶೀಲವತಿ ಸೀತೆ ವಿನಿ ||
ಶ್ಚಳಮಿರೆ ಮನದೊಳ್ ಜಿನಪತಿ
ಚಳಣಂ ದಳ್ಳುರಿಯ ನಡುವೆ ಕೋಡುತ್ತಿದ್ದಳ್ || ೨೮ ||

ಸತಿಯ ವಿಶುದ್ಧಾಚಾರಂ
ಹುತಾಶನ ಪ್ರಬಲ ದಾಹಿಕಾ ಶಕ್ತಿಯುಮಂ ||
ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದುದು ಚೋದ್ಯಮೆ
ಪತಿವ್ರತಾಗುಣದ ಮಹಿಮೆ ಸಾಧಾರಣಮೇ || ೨೯ ||

ಆಗಳಾಖಂಡಲನ ಬೆಸದಿನಿದರ ದೇವನಾ ಕುಂಡಮನೆ ಪದ್ಮಷಂಡಂ ಮಾಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರ ದಳ ಸುವರ್ಣ ತಾಮರಸಮುಮದಲಿ ಕರ್ಣಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹಾಸನ
ಮುಮಂ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ತನ್ನ ದೇವಿಯರ್ಕಳಿನಾ ಸರೋವರದೊಳಿದರ ಸೀತಾದೇವಿಯು
ನೆತ್ತಿ ತರಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ತಾನಾಕಾಶದೊಳಿದು ಲೋಕಕೆಲ್ಲಮಾಶ್ಚರ್ಯ
ಮಾಗೆ ಪೂವಿನ ಮಲೆಯುಂ ಕಟಿವುದುಮದಂ ಕಂಡು—

ಕಂ || ಜನಮೆಲ್ಲವೊಂದೆ ಕೊರಲೊಳ್
ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯಂ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣ ಮಣಿಮಂ ||
ಡನೆಯಂ ಪೊಗಟ್ಟಿದು ಸನ್ಮಾ
ರ್ಗ ನಿರತರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಗಟದಿರ್ಪರುಮೊಳರೇ || ೩೦ ||

ಪೊಂಜಲಗೆಯಂತೆ ಕಿರ್ಚಿಂ
ದಂ ಜಾನಕಿ ಶುದ್ಧೆಯಾಗೆ ಜನನಿಯ ಕೆಲದೊಳ್ ||
ಸಂಜಾತ ಪುಲಕ ಕಲಿಕಾ
ರಂಜಿತ ತನುಗಳ್ ಲವಾಂಕುಶರ್ ಕುಳ್ಳಿದರ್ || ೩೧ ||

ಮ|| ಸ್ತ|| ರಾಮಂ ರೋಮಾಂಚಮಂ ತಾಳ್ವಿದನಣವೊಸಿದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬಂಧು
ವರ್ಗಂ |

ಪ್ರೇಮಕೃಪಾಸಮಾದತ್ತಖಿಲ ಪರಿಜನಂ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಳ್ವಿದತ್ತು ||
ದ್ವಾಮಂ ಪೊಣ್ಣಿತ್ತು ದೇವಾನಕ ರುತಿ ಕುಲ ವೃದ್ಧರ್ಕಳೆಟ್ಟಾಡಿದರ್ ದಿ |
ವ್ಯಾಮೋದಂ ಗಂಧವಾಹಂ ಸುತಿದುದು ಪರಸಿತ್ತಿಟ್ಟಿಂ ರಾಜಲೋಕಂ || ೩೨ ||

ಆಗಳ್ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು—

ಕಂ || ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆನಗೆ ನೀಂ ಮು
ನ್ನಮಿದರ್ ತೆಲದಿಂ ಮದೀಯ ವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿ ||
ದರ್ವೃತಾಂಶು ವದನೆ ಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯ ಮಹಿಮೆಯೊಳ್ ನೆರೆದು ಪಡೆಯ ಸುಖ ಸಂಪದಮಂ || ೩೩ ||

ಎಂದು ನುಡಿಯೆ ಸೀತಾದೇವಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗಿಂತೆಂದಳೆನ್ನ ಮುನ್ನಪಾರ್ಜಿ
ಸಿದ ಕರ್ಮವೆನಗೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ದುಃಖಮಂ ಮಾಡಿದೊಡಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಳಿವೆನಲ್ಲದುಡಿ
ದವರ್ಗದೇಕೆ ಮುಳಿವೆಂ ಕೇಡುಳ್ಳ ಸಂಸಾರದೊಳಪ್ಪುದೇಂ ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷ ಸುಖಕ್ಕೆ
ಕಾರಣಮಪ್ಪ ತಪಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಿನೆಂದು ತನ್ನ ಸಹಸ್ರ ಕುಂತಲಂಗಳಂ ಪಡಿದು
ಮುಂದಿಕ್ಕುವುದುಂ—

ಕಂ || ಸತಿಯ ಪರಿಚ್ಛೇದಮೆ ತನ
ಗತಿ ದುಃಖಮನುಂಟುಮಾಡೆ ಮೋಹ ಗ್ರಹ ಪೀ ||
ಡಿತನಾಗಿ ರಾಘವಂ ಮೂ
ರ್ಛಿತನಾದಂ ಪ್ರಿಯ ವಿಯೋಗಮಂ ಸೈರಪರಾರ್ || ೩೪ ||

ಅಂತು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಶೀತಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳನೆಂತಾನು ಮೆಟ್ಟುತ್ತ ನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ
ವೈದೇಹಿ ¹ಪೃಥುಮತಿ ಕಂತಿಯರ ಪಕ್ಕದೆ ತಪಂಗೊಂಡು ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನ
ವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಸಕಲ ಭೂಷಣ ಕೇವಲಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಭೆಯೊಳಿರ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಮುಚ್ಚಿದಿಳಿದರಸಿಯೊಳ್ ಬಗೆ

ಬೆಚ್ಚಿರೆ ಶೀಲವತಿ ಸೀತೆ ಪೂಣ್ಣದನೆಂತುಂ ||

ಪುಚ್ಚುಲಾಯ²ಳೆನ್ನದಲ್ಲುಪಿಂ

ಚೆಚ್ಚರವಾ ಸಭೆಗೆ ರಾಘವಂ ಬಲಿಸಂದಂ

|| ೩೫ ||

ಅಂತತಿ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂ ಬಂದು ಸಕಲ ಲೋಕಾಧಿಪರಿಂ ಪರಿವೃತರಾಗಿದರ್
ಸಕಲಭೂಷಣ ಕೇವಲಿಗಳ ಸಭೆಯನೆಯ್ದಲೊಡಂ ರಾಮನ ಮೋಹನೀಯ ಕರ್ಮ
ಮುಪಶಮಕ್ಕೆ ಸಲ್ವುದುಮಾನೆಯಿಂದಿಲ್ಲಿದು ಬಂದು ಬಲಗೊಂಡು ಪೊಡೆವಟ್ಟು
ಕುಳ್ಳಿದರ್ನಾ ಸಭೆಯೊಳ್ ಪೃಥುಮತಿ ಗಂತಿಯರ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಿದರ್
ಸೀತಾದೇವಿಯಂ ಕಂಡು—

ಮ || ತ್ರಿದಶರ್ ಪೂಜಿಸೆ ಮಾನವರ್ ಪೊಗಟಿ ಶೌಚಾಚಾರಮಂ ದಿವ್ಯದಿಂ |

ವಿದಿತಮಾಡಿದರಾರ್ ಮಹಾಸತಿಯರಾರ್ ನಿಮ್ಮಂದದಿಂ ಮೋಕ್ಷ ಸಂ ||

ಪದಮಂ ಮಾಡುವ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರೆನುತುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ |

ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲರುಮಟ್ಟುಲಿಂದೆಲಗಿ ಸೀತಾ ಸಂಸ್ತವಂ ಮಾಡಿದರ್ || ೩೬ ||

ಅಂತು ಗುಣಸ್ತವನಂಗೈಯ್ದು ದಿವಿಜ ಸಭೆಯೊಳಿದುರ್ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದಿಂ
ಬಲಿಸಕ್ಕೆ ವಿಭೀಷಣಂ ಸಕಲಭೂಷಣ ಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ಕರ ಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು
ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದೊಳ್ ರಾಮನಾವುದೊಂದು ಪುಣ್ಯಮನುಪಾರ್ಜಿಸಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ
ಕಲ್ಪು ಮಹಾವಿಭವ ಸಹಿತನಾದಂ ಮತ್ತಂ ಶೌಚಾಚಾರ ಪರಾಯಣನಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾ
ಧರ ವಲ್ಲಭಂ ರಾವಣನಾವ ಪಾಪಂಗೈಯ್ದನಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡು
ಪೋದನಾರ್ಗಮಸಾಧ್ಯನುಮಭೇದ್ಯನುಂ ಜಗದ್ವಿಜಯಿಯುಮಪ್ಪ ರಾವಣನಂ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾವುದೊಂದು ಪುಣ್ಯಂಗೈಯ್ದನಾಗಿ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಕೊಂದು ಭರತ
ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಾದನದೆಲ್ಲಮಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ—

ಕಂ || ಮದನಫಣಿ ನಿರ್ವಿಷೀಕರ

ಣ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ವನಂ ಜರಾಮರಣ ಶಿಲಾ ||

ವಿದಳನ ಟಂಕಧ್ವನಿ ಪೊ

ಣ್ಮದತ್ತು ಕೇವಲಿಯ ಮಧುರ ಗಂಭೀರ ರವಂ

|| ೩೭ ||

ಈ ಭರತದ ಯಕ್ಷಪುರದ ನಯದತ್ತನೆಂಬ ಪರದಂಗಮಾತನ ಪರದಿತಿ
ಸುನಂದೆಗಂ ಪ್ರಥಮ ಜನ್ಮದೊಳ್ ಧನದತ್ತನೆಂಬ ತನೂಜನಾಗಿ ಜಿನಧರ್ಮಮಂ
ಬಿಡದೆ ನಡೆದು ಜೀವಿತಾವಧಿಯೊಳ್ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪ ಗತನಾಗಿ ತದಾಯುರವಸಾನ
ದೊಳ್ ಶ್ರಾವಸ್ತಿಪುರದ ಪರದಂ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿ ಮೇರುವೆಂಬಂಗಮಾತನ ಪರದಿತಿ
ಧಾರಿಣಿಗಂ ಪದ್ಮರುಚಿವೆಸರ ಮಗನಾಗಿ ಜಿನಮಾರ್ಗದೊಳ್ ನಡೆದು ಕಡೆಯೊ
ಳೇಶಾನಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ತದಾಯುರಬ್ಧಿಯಂ ತನೆ ¹ಸೀದ್ವಲ್ಲಿಂ ಬಂದಪರ
ವಿದೇಹದ ವಿಜಯಾರ್ಥ ನಗದ ನಂದ್ಯಾವರ್ತಪುರಮನಾಳ್ವ ನಂದೀಶ್ವರನೆಂಬ
ವಿದ್ಯಾಧರಂಗಮಾತನರಸಿ ಕನಕಾಭೆಗಂ ನಯನಾನಂದನೆಂಬ ನಂದನನಾಗಿ
ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಭೋಗ ನಿರ್ವೇಗದಿಂ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಪಲ
ಕಾಲಂ ತಪಂಗೈಯ್ದು ಸಮಾಧಿಯಂ ಮುಡಿಪಿ ಮಾಹೇಂದ್ರ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಸುರ
ಲೋಕ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ತದನಂತರಮಲ್ಲಿಂ ಬಂದು ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಕ್ಷೇಮ
ಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿಮಲವಾಹನ ಮಹೀಭುಜಂಗಮಾತನಂತಃಪುರ ಪ್ರಧಾನೆ ಪದ್ಮಾ
ವತಿಗಂ ²ಶ್ರೀಚಂದ್ರನೆಂಬ ಕುಮಾರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಂದು ಬಹುಸಹಸ್ರ
ಸಂವತ್ಸರಂ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯ್ದು ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆ
ಗೊಂಡು ಗ್ರೋಗ್ರತಪಂಗೈಯ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಂದೀಗಳ್ ರಾಮದೇವನಾದ
ನೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ಬಲಭದ್ರರಾಮ ಜನ್ಮಾ

ವಲಿಯಂ ತಿಳಿವಂತು ಪೇಲ್ವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಭವಾ ||

ವಲಿಯನಮೃತಾಬ್ಧಿ ವೀಚೀ

ಕಲ ಸ್ವರಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಭುವನ ಗುರುವಿಂತೆಂದಂ

|| ೩೮ ||

ಮುನ್ನಂ ಪೇಲ್ವು ಯಕ್ಷಪುರದ ನಯದತ್ತನೆಂಬ ಪರದಂಗ ವಸುದತ್ತನೆಂಬ
ಮಗನಾಗಿ ಕಾಲಂಗೈಯ್ದು ಮೃಣಾಲಕುಂಡಲ ಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿಜಯಸೇನ ಮಹೀ
ನಾಥನ ಮಗಂ ಶಂಭುವೆಂಬಂಗಿ ಶ್ರೀಭೂತಿಯೆಂಬ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗ
ದೊಳ್ ನಡೆದು ನಿಜಸ್ವಾಮಿಯಪ್ಪ ಶಂಭುವಿನ ಕೈಯೊಳ್ ಕನ್ಯಾನಿಮಿತ್ತಂ ಸತ್ತು
ದೇವಗತಿವಡೆದಲ್ಲಿಂ ಬಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪುರದೊಳ್ ಪುನರ್ವಸುವೆಸರ ವಿದ್ಯಾಧರನಾಗಿ
ತಪಂಗೈಯ್ದು ದೇವಗತಿಯನವ್ವುಕೆಯ್ವಲ್ಲಿಂ ಬಂದೀಗಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದನೆಂದು ಬೆಸಸಿ
ಬಲಿಯಂ ರಾವಣನ ಭವಾವಳಿಯನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರಾ ಮೃಣಾಲಕುಂಡಲ
ಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿಜಯಸೇನಂಗಂ ರತ್ನಮಾಲೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿ ಶಂಭುವೆಂಬ ದಾರಕನುಂ
ಜಿನಧರ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಕನುಮಾಗಿ ಮಧ್ಯ ಮಧು ಮಾಂಸ ಸೇವನೆಗೆಯ್ದು ನರಕ ತಿರ್ಯ
ಗಾದಿ ಗತಿಗಳೊಳ್ ಪಲಕಾಲಂ ತಿರಿತಂದೆಂತಾನುಂ ಪಾಪೋಪಶಮಮಪ್ಪುದುಂ

ಕುಶಧ್ವಜನೆಂಬ ಪಾರ್ವಂಗಮಾತನ ಪಾರ್ವತಿಗಂ ಭಾಸಕುಂಡಲನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ
ಚಿತ್ರಸೇನ ಮುನಿ ಸಮಾಪದೊಳ್ ಜಾತರೂಪ ಧರನಾಗಿ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂ ನೆಗಟುತ್ತಂ
ವಂದನಾನಿಮಿತ್ತಂ ಸಮ್ಮೇದ ಗಿರೀಂದ್ರದ ಜಿನೇಂದ್ರ ಭವನಂಗಳ್ಗೆ ಪೋಗುತ್ತಂ
ಕನಕನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನ ವಿಭೂತಿಯಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಮದೀಯ ತಪಃಫಲದಿ
ನೆನಗವಿಾ ವಿಭೂತಿ ಸಮನಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು ನಿಧಾನ ಪೂರ್ವಕಂ ತಪಂಗೈಯ್ದು ಕಾಲ
ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಂದಿಗಳ್ ತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಾಧಿ
ಪತಿಯಪ್ಪ ರಾವಣನಾದಂ—

ಕಂ || ಎಂದಱುಪಿ ದಶಾಸ್ಯನ ಭವ

ಸಂದೋಹಮನಖಿಲ ಭುವನ ವಂದ್ಯಂ ಸೀತಾ ||

ಸುಂದರಿಯ ಭವಮನಱುಪಲ್

ಮಂದರ ಧೈರ್ಯಂ ಮುನೀಂದ್ರನಂದಿಂತೆಂದಂ

|| ೩೯ ||

ಈ ಭರತದ ಯಕ್ಷಪುರದ ಸಾಗರದತ್ತನೆಂಬ ಪರದಂಗಮಾತನ ಪರದಿತಿ ರತ್ನ
ಪ್ರಭೆಗಂ ಗುಣವತಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಮಿಥ್ಯಾಭಾವನೆಯಿಂ ಕಾಲಂಗೈಯ್ದನಿತಾನುಂ
ಕಾಲಂ ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿಯೊಳ್ ತಿರಿತಂದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಪಿಡಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ತೊಟಲುತ್ತುಂ
ಗಂಗೈಯ ತಡಿಯೊಳೊರ್ಮೆ ತಣ್ಣೀರುಣಲ್ ಪೋಗಿ ಕೆಸರೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಪೊಟಮಡ
ಲಾಟದಿದ್ ಸಮಯದೊಳ್ ನಭೋಂಗಣದೊಳ್ ಪೋಗುತ್ತಂ ತರಂಗತಮನೆಂಬ
ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಕಂಡು ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಂಚ 'ನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಪೇಟ್ಟುದುಮುಪ
ಶಮ ಚಿತ್ತದಿಂ ಸತ್ತು ಶ್ರೀಭೂತಿಪುರೋಹಿತಂಗಮಾತನ ಭಾರ್ಯೆ ಸರಸ್ವತಿಗಂ ವೇದ
ವತಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಚರ್ಯಾಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಂದ ಋಷಿಯರಂ
ದೂಷಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ತಂದೆ ಬಾರಿಸಿ ಜಿನಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಟಿ ಕೇಳ್ತು
ಜೈನಮಾರ್ಗದಿಂ ನಡೆಯುತ್ತಮಿರಲಾಕೆಯಂ ಮೂರನೆಯ ಭವದೊಳ್ ರಾವಣ
ನಾಗಿ ಪುಟ್ಟವ ಶಂಭು ಕಂಡು ಕಣ್ಣೊಲ್ಲು ಬೇಡಿಯಟ್ಟುವುದುಂ ಶ್ರೀಭೂತಿ ಮಿಥ್ಯಾ
ದೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ಕೂಸುಗುಡಲೊಲ್ಲದಿರೆ ಮುಳಿದಾತನಂ ಕೊಲಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟುಮಾ
ಶಂಭುವಾಕೆಯಂ ಬೇಡುವುದುಮೊಡಂಬಡದೆ ಜನಕ ಶೋಕ ವೇಗದಿನಾತಂಗೆ ಮುಱು
ಮೆಯೊಳೊಡೊಡಂ ವಿನಾಶ ಹೇತುವಾಗಿ ಜನಿಯಿಸುವೆನಕ್ಕೆಂದು ನಿಧಾನಪೂರ್ವಕಂ
ತಪಂಗೈಯ್ದು ಕಟಾದು ¹ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಚಿತ್ತೋತ್ಸವೆಯೆಂಬಳಾಗಿ
ಪುಟ್ಟಿ ಕ್ರಮದಿನೀಗಳ್ ಸೀತೆಯಾದಳೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ಭವಾವಳಿಯ
ನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್ ಗುಣವರ್ಮನೆಂಬ ಪರದನಾಗಿ ಕುಂಡಲ ಮಂಡಿತನೆಂ
ಬರಸನಾಗಿ ಬಲಿಯಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಾದಂ ವಸುದತ್ತನಾದಂದಿನ ಕೆಳೆಯನಪ್ಪ

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ವಿಭೀಷಣನಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ಮುನ್ನಿನ ಕೆಳೆತನಂ ಕಾರಣಮಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್
ಬಂದು ಕೂಡಿದಂ ಮುನ್ನೆ ಪೇಲ್ವ ಪದ್ಮರುಚಿಯ ಕೈಯೊಳ್ ಪಂಚ ನಮಸ್ಕಾರಮಂ
ಕೇಳ್ವ ವೃಷಭಂ ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ತಪಂಗೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಬಂದೀಗಳ್
ಸುಗ್ರೀವನಾಗಿ ಮುನ್ನಿನುಪಕಾರಂ ಕಾರಣಮಾಗೆ ರಾಮಂಗನುವಶನಾಗಿ ಬೆಸಕೆಯ್ದ
ನೆಂದಿದೆಲ್ಲಮಂ ಸಕಲಭೂಷಣ ಕೇವಲಿಗಳ್ ಸವಿಸ್ತರಂ ರಾಮಂಗಿ ಪೇಲ್ವುಮತ್ತ
ಮಿಂತೆಂದರ್ ಶ್ರೀಭೂತಿಯೆಂಬ ಪುರೋಹಿತನಾದಂದು ರಾವಣನಪ್ಪ ಶಂಭುವಿನ
ಕೈಯೊಳ್ ಸತ್ತುದರಿಂದಾ ಮುಳಿಸು ಕಾರಣಮಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಾವಣನಂ ಕೊಂದಂ
ಸೀತೆಯುಂ ವೇದವತಿಯಾದಂದು ಮಂಡಲಾಗ್ರ ಪುರದೊಳ್ ಋಷಿಯರ ಮಂಡಲಿ
ಯೊಳಿದ್ ಸುದರ್ಶನ ಋಷಿಯರುಮನವರ ತಂಗಿವಿರಪ್ಪ ಸುದರ್ಶನೆಯರೆಂಬ
ಕಂತಿಯರುಮಂ ತಮ್ಮೊಳ್ ಪೊರ್ದಿದರಸಿ ಪೊಲ್ಲದಂ ನುಡಿದು ನೆಗಲುತ್ತುಮಿರೆ
ವೇದವತಿಯ ಮೊಗದೊಳೊಂದು ಬಾಹು ಪುಟ್ಟ ಪೊಲ್ಲರಲ್ಲದರಂ ಪೊಲ್ಲರೆಂದು ನುಡಿ
ದೊಡೀ ಬಾಹಾದುದೆಂದೆಲ್ಲರ್ಗಮಾದ್ಯಂತಂ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಲ್ವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂಗೊಂಡೊಳ್ಳಿ
ತ್ತಾಗಿ ನಡೆದು ಕಡೆಯೊಳ್ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಂದು ತಾನುವಿಾಗಳಭಿ
ಯೋಗಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದಳೆಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್—

ಚ || ಜಿನಮುನಿಯಕ್ಕೆ ಜೈನನೆನಿಸಿದವನಕ್ಕೆಮ ಪಾಪ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ |
ತನಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಧರ್ಮದವರಾರುಮನಾಗದು ದೂಷಿಸಲ್ಕೆ ಕೆ ||
ಮ್ಮನೆ ಮುನಿವಂಗಿ ಮಚ್ಚರಿಸುವಂಗಲಿವಿಲ್ಲದವಂಗಿ ದೂಷಿಪಂ |
ಗನಿತಿನಿತೆಂದು ಲೆಕ್ಕವಿಡಲೇಂಗಳ ಬರ್ಪುದೆ ಕರ್ಮ ಬಂಧಮಂ || ೪೦ ||

ಎಂದು ಪೇಲ್ವುದುಮನಂತರಂ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನೆಂತಾನುಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ
ನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಪಲಂಬರರಸುಮಕ್ಕಳ್ಳೆರಸು ಸಕಲ ಭೂಷಣ ಬೋಧ ನಿಧಿಯ ಸನ್ನಿಧಿ
ಯೊಳ್—

ಕಂ || ಅಱಿದಂದೆ ತೊಱಿಯದಂದೇ
ತಱದಱವೆಂದಱವೆ ತನಗೆ ತೊಡವಾದುದೆನಲ್ ||
ತೊಱಿದಾ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂ
ತಱಸಂದು ಕೃತಾಂತ ವಕ್ತ್ರಮಂ ಮುದ್ರಿಸಿದಂ || ೪೧ ||

ಅಂತು ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ವುದುಂ ರಾಮನಿನ್ನುಂ ಕೆಲದಿವಸ
ಮಿರ್ದು ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ವಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತನಾಗಿ
ಸೀತಾಂಬಿಕೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಿಗಳ್ಳೆರಸು ನಿಶ್ಯಲ್ಯಂಗಿಯ್ದು ದಿವ್ಯ ಮುನಿಯ
ಸಭಾಮಂಡಲಮಂ ಪೊಳಮಟ್ಟು—

ಮು || ದಶ ದಿಜ್ಞಂಡಲಮಂ ಸಳಂಚಲೆಯೆ ಭೇರೀನಿಸ್ಸನಂ ರಾಜ ಲೋ |
 ಕ ಶಿರೋಭೂಷಣ ಸಂಚರತ್ನ ರುಚಿ ಲೇಖಾನೀಕದಿಂ ಶಕ್ತ ಚಾ ||
 ಸ ಶತಂಗಳ್ ನೆಲೆವೆರ್ಚೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಮೇತಂ ರಾಮದೇವಂ ಲವಾಂ |
 ಕುಶ ವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜ ದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ||೪೨||

ಅಂತಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂ ಕೆಲವುಕಾಲನಿರ್ವಹಿದುಮತ್ತ
 ಸೀತಾರ್ಯುಕೆ ಪಲವುಕಾಲಂ ತಪಂಗೆಯ್ಬು ಮೂವತ್ತಾಱು ದಿವಸಂ ಸಂನ್ಯಸನಮಂ
 ಕೈಕೊಂಡಚ್ಯುತ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭನೆಂಬ ವ್ರತೀಂದ್ರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳ್ ಮತ್ತ
 ಮಿತ್ತ ಕಾಂಚನಪುರಮನಾಳ್ವ ಕಾಂಚನ ರಥಂಗಂ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಂದಾ
 ಕಿನಿಯುಂ ಚಂದ್ರವಕ್ತ್ರೆಯುಮೆಂಬ ಕನ್ನೆಯರ್ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕ
 ಳೊಳೊರ್ವರುಮಂ ಮೆಚ್ಚದೆ ಲವಂಗಿ ಮಂದಾಕಿನಿ ಮಾಲೆಯುಂ ಸೂಡಿದಳಂಕುಶಂಗಿ
 ಚಂದ್ರವಕ್ತ್ರ ಮಾಲೆಯುಂ ಸೂಡಿದಳಾ ಸಭೆಯೊಳಿದ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಣ್ಣರ್ ಕುಮಾರರು
 ಮದಂಕಂಡು ನಿರ್ವೇಗ ಪರಾಯಣರಾಗಿ ಮಹಾಬಲ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಕ್ಕದೆ ದೀಕ್ಷೆಯುಂ
 ಕೈಕೊಂಡರಿತ್ತ ವಿದ್ಯಾಧರ ರಾಜ್ಯ ಸುಖಮನೆನಿತಾನುಂ ಕಾಲಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ
 ನನುಭವಿಸಿ ಕರುಮಾಡದೇವನೆಯ ನೆಲೆಯೊಳಿದಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಲ್ ಪೊಡೆಯೆ ಸತ್ತು
 ದೇವ ಕುರುವಿನೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದನಿತ್ತ ಹನುಮಂ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಪುರದೊಳಗರಸು
 ಗೆಯ್ಯುತ್ತಂ ಪಲಕಾಲಮಿದೊಂದು ದಿವಸಂ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಿರುಳ್ ಮಣಿಮಾಡದೊ
 ಳಿದು ಗಗನ ತಲದಿಂ ಬೀತ್ತಿಪುಲ್ಕಮಂ ಕಂಡು ಸಂಸಾರಿಗಳ ಧನಮುಂ ಜೀವನ
 ಮುಂ ಜೌವನಮುಮಿಂತೆ ಕ್ಷಣದಿಂದಧ್ರುವಂಗಳೆಂದು ಬಗೆದು ನಿರ್ವೇಗ ಪರನಾಗಿ
¹ಸುಶ್ರುತನೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಂಗಿ ರಾಜ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯುದ್ವೃತ್ತಿಮೊದಲಾಗೇಯ್ಬಾ
 ಱಿಯ್ದಿಂಬರ್ ವಿದ್ಯಾಧರ ವಲ್ಲಭವೆರಸು ಧರ್ಮಾಭರಣರೆಂಬ ಚಾರಣಮುಷಿಯರ
 ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೊಂಡಂ ಹನುಮನರಸಿಯರೆಲ್ಲಂ ಸುಮತಿ ಗಂತಿಯರ
 ಪಕ್ಕದೊಳ್ ತಪಸ್ಥೈಯರಾದರ್ ಹನುಮಮುನಿ ಘಾತಿಯುಮನಘಾತಿಯುಮಂ
 ಕೆಡಿಸಿ ನಿರ್ವಾಣ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂ—

ಕಂ || ಇತ್ತ ಬಲದೇವನುಂ ಪುರು
 ಷೋತ್ತಮನುಮನೇಕ ವತ್ಸರಂ ರಾಜ್ಯ ಸುಖಾ ||
 ಯತ್ತಮನರ್ ನಿರವಧಿ ಸಂ
 ಪತ್ತಿಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿ ನಾಡೆ ನಲಿಯುತ್ತಿದರ್ || ೪೩ ||

ಅಂತಿರ್ವಹಿದುಮತ್ತಲೋರ್ಮೆ ಸುರ ಪರಿಷನ್ನಧ್ಯ ವರ್ತಿ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ಧರ್ಮ
 ನಿರೂಪಣ ಪ್ರವಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಮನುಜ ಗತಿ ಗತಿಗಳೊಳ್ ಪಾ
ವನಮೆಂತನೆ ಮಿಕ್ಕ ಗತಿಗಳಪವರ್ಗ ಶ್ರೀ ||
ಸ್ತನಮಂಡಲ ಗಾಢಾಲಿಂ
ಗನ ಸೌಖ್ಯಮನೀಯಲಾಜವಪ್ಪುದಜಿ೦ದಂ || ೪೪ ||

ಎಂಬುದುವಾ ಸಭೆಯೊಳಿದ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಪ್ಪ ವಿಭಾವಸುವೆಂಬ ದೇವಂ—

ಕಂ || ಮಳ ರಹಿತಮಪ್ಪ ತಪಮಂ
ತಳೆದಪವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ವ ಮಾನವ ಗತಿಯಂ ||
ತಳೆವೊಡೆ ದಿವಿಜಾಯುಷ್ಯಂ
ಗಳೆಯಿಸ ತೆಜನಾವುದೆಂದು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದುಂ || ೪೫ ||

ಅದಂ ಕಂಡಾಗಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಗೀರ್ವಾಣನಿಂತೆಂದಂ—

ಕಂ || ಮನುಜ ಗತಿವಡೆವುದುತ್ತಮ
ಮೆನಿಸಿಯುಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದುಂ ರಾ ||
ಮನದೇಕೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳಂ
ಮನುಷ್ಯ ಭವಮೊಂದೆ ದೀಕ್ಷೆಗೇಂ ಕಾರಣಮೇ || || ೪೬ ||

ಎನೆ ವಿಭಾವಸುವೆಂಬಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಾದ ಸ್ನೇಹಂ ಕಾರಣಮಾಗೆ ತಪಮ
ನುಪೇಕ್ಷಿಸಿದಂ—

ಕಂ | ಎಂತುಂ ಪೂರ್ವಭವ ಸ್ನೇ
ಹಂ ತೊಜೆಯಲ್ಬಪುರ್ವದಲ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ವಿಯೋ ||
ಗಂ ತನಗಾದೊಡೆ ರಾಮಂ
ಸಂತಾಪಮನತಿ ವಿಷಾದಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಂ || ೪೭ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮಂತೆ ರಾಮಂಗತಿಸ್ನೇಹಿತನಾತನಗಲ್ಪಾಗಳೆ ಸಾಗುಮೆನೆ ನಿಸರ್ಗ
ರಾಗಿಗಳಪ್ಪುದಜಿಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸ್ನೇಹಮಂ ನೋಡಲರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ರತ್ನ
ಚೂಲನುಮಮೃತಚೂಲನುಮೆಂಬ ದೇವರಿವರುಮಯೋಧ್ಯಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು—

ಮ||ಸ್ರ ಸರಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂ ದಶರಥ ಸುತನೆಂಬಂತು ರಾಜಾಲಯಂ ಶೋ |
ಕ ರಸಾಂಭೋರಾಶಿಯೊಳ್ ಭೋಂಕನೆ ಮುಳುಗಿದುದೆಂಬಂತು ಹಸ್ತಚ್ಛಟಾಜ||

ರೂರ ಮಧ್ಯಂ ಪೆಂಡವಾಸಂ ಗಗನ ವಿವರಮಂ ರೋದನೋನ್ನಾದದಿಂದಂ ।
ಭರಿತಂ ಮಾಪ್ಪಿಂತು ವೈಕುರ್ವಣ ಪರಿಣತಿಯಂ ಬೀಟಾದಂ ರತ್ನಚೂಲಂ॥೪೮॥

ಮ ॥ ಬಲದೇವಾಕೃತಿಯಂ ಸರಾಗನಮರಂ ನಿಷ್ಪ್ರಾಣಮಂ ವಿಕ್ರಿಯಾ ।
ಬಲದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸೆ ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನದಂ ನಿಸ್ಸೀಮ ಶೋಕಂ ಭಯಾ ॥
ಕುಲಿತಂ ಹಾ ನಿನದಾನುಗಂ ಕ್ಷಣದೆ ಜೀವಂ ಪೋಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಂ ಧರಾ ।
ತಲದೊಳ್ ಹರ್ಷ ವಿಷಾದ ವೇಗದೊದವಿಂ ಸಾವಪ್ಪುದಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಕಾಲಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತಃಪುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ ಕಂಡತಿ
ಪ್ರಲಾಪಂ ಗೆಯ್ದುದಂ ರಾಮಂ ಕೇಳ್ವು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ನೀಡಲಿಂದೆಟ್ಟಿತ್ತು
ಗತಪ್ರಾಣನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮಗುಟ್ಟುಂ ಮೂರ್ಛಾಗತನಾಗಿ
ಮತ್ತಮೆಟ್ಟಿತ್ತು ಪಲತೆಲದಿಂ ಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್ದು.—

ಕಂ ॥ ಹಾ ತಮ್ಮನೆ ನಿನ್ನುಮನಾ
ಪಾತಕೆ ಬಿದಿ ಕೊಂಡುಪೋದನೇವೆನೆನುತ್ತುಂ ॥
ಸೀತಾಪತಿ ಪೂರ್ವ ಭವ
ಪ್ರೀತಿಯಿನತಿಶೋಕ ವೇಗ ವಿಹ್ವಲನಾದಂ ॥ ೫೦ ॥

ಅಂತಚಿಂತ್ಯ ದುಃಖಾಭಿಭೂತನಾಗಿ ಶೋಕಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿರೆ ಲವಾಂಕುಶರ್
ಕಂಡದುವೆ ¹ನಿರ್ವೇಗ ಕಾರಣವಾಗೆ ಬಂದು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು
ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದವೃತ್ತೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಕ್ಕದೆ ತಪಸ್ಸು
ರಾಗಿದರ್ಪಿತ್ತ ರಾಮನ ಶೋಕಮಂ ವಿಭೀಷಣಂ ಬಂದು ಸಂಸಾರದನಿತ್ಯತೆಯಂ
ಪೇಟ್ಟುಪಶಮಿಸಲಾಟದಿರೆ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ ನೆರೆದು ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಶವಮಂ
ದಹಿಸುವಮೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಅವರಂ ಪಲತೆಲದಿಂ ಬ
ಯ್ದು ಮೊಯ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೆಣನನಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ನಾ ॥
ನಿವರ ಸಮೀಪದೊಳರಲೆಂ
ತುವಾಗದೆಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ರಾಮಂ ಪೋದಂ ॥ ೫೧ ॥

ಮ॥ ಸ್ತ॥ ಮರುಳಾದಂ ವಾಸುದೇವಂ ಕಟಿದೊಡೆ ಬಲದೇವಂ ಪೆಣಕ್ಕಿತ್ತು ವಸತ್ರಾ ।
ಭರಣ ಸ್ರಕ್ಷಂದನಾಲೇಪನ ಪರಿಕರಮಂ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡಿದರ್ಪಂ ತ ॥
ಚ್ಚರಮಾಂಗಂ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾವಿದನೆನೆ ವಿಕಲಮಾಲ್ಪುದಾಶ್ಚರ್ಯಮೇ ಮಿ ।
ಕೃರನಜ್ಞಾನಾಸವಾಸ್ವಾದಿತ ಜಡರನೆಲೇ ಮೋಹ ಮೂರ್ಛಾತಿರೇಕಂ ॥೫೨॥

ಕಂ|| ಬಗೆಗಿಡಿಸೆ ಮೋಹನೀಯಂ

ನಗಧರ ಶವಧಾರಿಯಾಗಿ ಷಣ್ಮಾಸಮದೇಂ ||

ನೆಗಟ್ಟುದೊ ಸಲೆ ಬಲದೇವನ

ಪೆಗಲ ಪೆಣಂ ಕುಂದದೆಂಬ ನಾಟ್ಟುಡಿ ಜಗದೊಳ್

|| ೫೩ ||

ಅಂತು ರಾವಃಸ್ವಾಮಿ ರಾಜ್ಯ ರಕ್ಷಣಮಂ ಮಱಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣವಿಯೋಗದಿಂ
ವಿಕಲನಾಗಿರೆ ಕೆಲದ ನೆಲದರಸುಮಕ್ಕಳ್ ಪೊಡಪುಗೆಟ್ಟು ಮಟ್ಟಮಿವುಡುಮಿತ್ತ
ಲಿಂದಗಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ವಜ್ರಮಾಲಿ ಸುಂದರನ ಮಗನಪ್ಪ ಚಾರುರತ್ನಂ ಬೆರಸು
ಪಲರಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಯೋಧೈಗಾಸನ್ನಮಾಗಿ ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟದಂ ರಾಮಂ ವಚನ
ಪರಂಪರೆಯಿಂ ಕೇಳ್ವೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲಾಟದತಿ ದುಃಖಿತನುಂ ಕಲುಷ
ವಶಗತನುಮಾಗಿ ನಿಜ ವಜ್ರವರ್ತ ಚಾಪಮುಮನಗ್ನಿಮುಖ ಶಿಲೀಮುಖಮುಮಂ
ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ ದೇವಗತಿವಡೆದ ಜಟಾಯುವುಂ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನುಮಾಸನಂ ಪ
ಮಾಗಲವಧಿಬೋಧದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮರಣಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದುಂ ರಾಮಂ ಶೋಕಾಭಿ
ಭೂತನಾಗಿರೆ ಪಗೆವಡೆಯಿಱುಯಲೆಂದು ಬಂದಯೋಧೈಯಂ ಬಳಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದುಡನಱು
ದಿವರ್ ದೇವರುಂ ಬಂದು ಮಾರ್ಪಡೆಯನೋಡಿಸುವುದುಂ ವಜ್ರಮಾಲಿಯುಂ
ಚಾರುರತ್ನನುಂ ತಮಗದುವೆ ನಿರ್ವೇಗ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಪಲಬರರಸುಮಕ್ಕಳ್ಳೆರಸು
ರತಿವೇಗ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಕ್ಕದೆ ತಪಸ್ಸುರಾದರಿತ್ತ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರ ಜಟಾಯು
ದೇವರ್ಕ್ಕಳ್ ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು—

ಕಂ || ಎನಿತಾನುಂ ತೆಜದಿಂ ಧ

ರ್ಮ ನಿರೂಪಣೆಗೆಯ್ದು ಮೆಂತುಮೇನಾರ್ತರೆ ರಾ ||

ಮನ ವಿಕಲತೆಗಿಡಿಸಲ್ ಮು

ನ್ನಿನ ಭವದನುಬಂಧಮಂ ಕಟಲ್ಪುವರೊಳರೇ

|| ೫೪ ||

ಅಂತು ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ರಾಮನ ವೈಕಲ್ಯಮಂ ಕಳೆಯಲೆಂದೊಂದೆಡೆ
ಯೊಳ್ ನಯನ ಪಥದೊಳಿದು—

ಮ|| ಸ್ತ|| ಕಲನೊಂದಂ ತೀವಿ ನೀರಂ ಪೊಸೆದು ಸಿಕತದೊಳ್ ಗಾಣಮಂ ಪೊಯ್ದು
ಮತ್ತಂ |

ಶಿಲೆಯೊಳ್ ಧಾನ್ಯಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಿಯುಮೊಣಗಿದ ಭೂಜಕ್ಕೆ ನೀವೊಯ್ದುದುಂ
ಕೋ ||

ಟಲೆವಟ್ಟೇ ನಿಷ್ಫಲೋದ್ಯೋಗಮನೊಡರಿಪುದೇನೆಂಬುದುಂ ದೇವರೆಂದರ್ |
ಬಲದೇವಂಗಣ್ಣ ನೀನೀ ಪೆಣನನಱುಪಿನಿಂ ಪೊತ್ತಿರಲ್ ಬವುಡುಂಟೇ || ೫೫ ||

ಎನೆ ಮುನಿದಮಾಂಗಲ್ಯ ವಚನಮನೇಕೆ ನುಡಿದಿರೆಂದಾ ಕೃತಾಂತವಕ್ತೃನೊಳ್
ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಜಟಾಯುದೇವನೊಂದು ಪೆಣನಂ ಪೊತ್ತು ಮುಂದಣ್ಣೆವರೆ
ರಾಮಂ ಕಂಡೀ ಮೃತಕಮಂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನಮಿಂತೇಕೆ ಪೊತ್ತು ತೊಲಲ್ದಪೆಯೆನೆ
ಜಟಾಯುದೇವಂ ನೀನೀ ಪೆಣನಂ ಪೊತ್ತು ತೊಲಲ್ವುದೇನಿಮಿತ್ತಮೆಂದು ತೋಱು
ನುಡಿವುದುಂ—

ಕಂ || ಎಂತಾನುಂ ಪಲವುಂ ದೃ
ಷ್ಠಾಂತಮನೆನಿತಾನುಮುಪಮೆಯಂ ತದ್ವಿವಿಜರ್ ||
ಮುಂ ತೋಱು ತೋಱು ಚಿತ್ತ
ಭ್ರಾಂತಿಯುಮಂ ಹಳಿಯ ಪಱಿಯುಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿದರ್ || ೫೬ ||

ಅಂತವಗತ ಮೋಹನಾದ ರಾಮಂಗೆ ದೇವರಿವರ್ರುಂ ತಮ್ಮದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವುಂ
ತೋಱು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದರೆಮಗಾಸನ ಕಂಪಮಪ್ಪುದುಂ ನಿಮಗಾದುಪಸರ್ಗಮ
ನಱಿದು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿತ್ತಿ ಬಂದ ಪಗೆವರನೋಡಿಸುವುದುಮವರದುವೆ
ನಿರ್ವೇಗ ಕಾರಣವಾಗೆ ಪಲಂಬರರಸುಮಕ್ಕಳ್ಳೆರಸು ತಪಂಬಟ್ಟರೆಂಬುದುಂ—

ಕಂ || ಮುಗಿಲ ಮಱಿಪೋದ ಚಂಡಾಂ
ಶುಗೆ ಕಾಳಕೆಪೋದ ಪೊಂಗಿ ಪೊಗೆಪೋದ ಕೃಶಾ ||
ನುಗೆ ಸಮನಾದಂ ಮೋಹಂ
ಬಗೆಯಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಗೆ ದಶರಥರಾಮಂ || ೫೭ ||

ಅಂತಕಲುಷ ಹೃದಯನಾಗಿ—

ಕಂ || ಎನ್ನುಮನಾನಱಿಯದೆ ಚಿಃ
ಬನ್ನಕ್ಕೊಳಗಾದೆನೆಂದು ರಘುಕುಲ ತಿಲಕಂ ||
ತನ್ನಂ ತಾನಱಿದೊಡಲಂ
ತನ್ನಿಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾದಮುತ್ತುಕನಾದಂ || ೫೮ ||

ಅಂತು ವೈರಾಗ್ಯ ಪರಾಯಣನಾಗಿ ವಿಭೀಷಣ ಸುಗ್ರೀವ ನಳ ನೀಳ ಜಾಂಬವ
ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿ ವಿರಾಧಿತಾದಿಗಳುಮಂ ಪೆಱವುಂ ಪ್ರಧಾನ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರುಮಂ ಬರ
ವೇಟ್ಟಿಟ್ಟುವುದುಮವರ್ ಬಂದು¹ ಸರಯುವೆಂಬ ತೊಱಿಯ ತಡಿಯೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಶವಮಂ ಯಥಾವಿಧಿಯಿಂ ಸಂಸ್ಕಾರಿಸಿ ಬರ್ಪುದುಮಾಗಳಂತೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಲವನ ಪಿರಿಯ ಮಗಂಗೆ ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಪಲಂಬರರಸುಮಕ್ಕಳೆರಸು ಸುವ್ರತ
ರೆಂಬ ಚಾರಣರ ಪಕ್ಕದೆ ತಪಸ್ಸನ್ನಾದಂ ವಿಭೀಷಣನುಂ ನಿಜ ತನೂಭವನಪ್ಪ
ಸುಭೂಷಣಂಗೆ ಲಂಕೆಯ ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡಂ ಸುಗ್ರೀವನು
ಮಂಗದಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿಯೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ನಳ ನೀಳ
ವಿರಾಧಿತ ಚಂದ್ರರಶ್ಮಿ ಪ್ರಮುಖರುಂ ರಾಮನೊಡನೆ ಸುವ್ರತಚಾರಣರ ಸಮಕ್ಷ
ದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡರಂತಿನಿಬರಂತಃಪುರದ ಕಾಂತೆಯರುಂ ಶ್ರೀಮ
ತ್ಯಾರ್ಯುಕಾ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರ್ ಮತ್ತಮಾ ರಾಮಯತಿ ಪರಮಾಗಮ
ಪ್ರಣೀತ ಮಾರ್ಗದಿಂ—

ಕಂ || ಮೂಲಗುಣೋತ್ತರ¹ ಗುಣದಿಂ

ಶೀಲಮನಳವಡಿಸಿ ಸಮಿತಿಯಂ ಗುಪ್ತಿಗಳಂ ||

ಪಾಲಿಸಿ ಪಂಚಮಹಾವ್ರತ

ಲೀಲೆಯಿನೆಸೆದಂ ಪ್ರಮಾದಮಿಲ್ಲಿಂಬಿನೆಗಂ

|| ೫೯ ||

ಪಿಡಿದು ದಶಧರ್ಮನುಂ ಗೆ

ಲೊಡತನುವಂ ಕುಸುಮಬಾಣನಂ ಕರ್ವಿನ ಬಿ ||

ಲ್ಪಿಡಿದನನದೇಕೆ ಲೋಕಂ

ಕಡಂಗಿ ಬಣ್ಣಿಪುದೊ ರಾಘವ ವ್ರತಿಸತಿಯುಂ

|| ೬೦ ||

ಉ || ಮೂಲ ಗುಣಂಗಳಿಂದೆ ದಶಧರ್ಮನೇಜಿಸಿ ಕೊಂಡಮೋಘ ಬಾ |

ಣಾಳಿಯನಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟು ನಿಲಲೀಯದೆ ತೂಳ್ಳಿ ಪರೀಷಹಂಗಳಂ ||

ಮೇಳಿಸಿದಂ ಜಯಾಂಗನೆಯನೇಕ ವಿಹಾರದೊಳಾ ಮುನೀಶ್ವರಂ |

ಮೇಳಿಸೆ ಕೀರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಮುಖದಂತೆ ದಿಶಾ ರದನೀ ರವಂಗಳಂ

|| ೬೧ ||

ಕಂ || ಕೇವಲ ಬೋಧೋದಯಮೆಂ

ಬೀ ವಿಭವಂಬೆತ್ತು ಸಕಲರೂಪ ವ್ಯಾಪಾ ||

ರಾವಗಮ ಸಂಪದಂ ಸ

ರ್ವಾವಧಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ರಾಘವ ವ್ರತಿಸತಿಯೊಳ್.

|| ೬೨ ||

ಅಂತು ಸರ್ವಾವಧಿಯಂ ಪಡೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ತಮ್ಮ ಮುನ್ನಿನ ಭವಂಗಳು
ಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರ್ಪತ್ತೊಂದುವರ್ಷಂ ಕುಂದೆ ಪನ್ನಿರ್ಭಾಸಿರ ವರ್ಷಮಂ ಜೀವಿಸಿ
ಬಲಿಯಮಧೋಲೋಕ ಗತನಾದುದುಮಂ ಸ್ನೇಹಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಂದ ದೇವಂ
ಕಾರಣಮಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸತ್ತನಲ್ಲದಾತಂಗೆ ಪರಮಾಯು ನೆಜೆಯೆ ಸತ್ತನಲ್ಲಿಂ

1. ಗುಣಮಂ. ಚ. ೫೯ ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ೧೧ ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದ
೧೨ ನೆಯ ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಬುದುಮನಱಿದು ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರುಗ್ರೋಗ್ರ ತಪಶ್ಚರಣ ನಿರತರಾಗಿ ದ್ವಾದಶ
ದಿನಂಬರ¹ವಾಹಾರ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪಾರಣೆಯ ದಿನ
ದೊಳ್—

ಕಂ || ನಗರಾರಣ್ಯ ವಿಶೇಷಂ

ಬಗೆಗಿಲ್ಲನೆ ಕಾಲ ನಿಯಮದಿಂ ಬನದಿಂ ಚ ||

ರೈಗೆ ಪೊಜಮಟ್ಟಂ ಮುನಿ ತ

ನ್ನ ಗಮನಮಂ ದ್ರುತ ವಿಲಂಬಿತಂ ಪೊರ್ದದೆನಲ್

|| ೬೩ ||

ಅಂತು ಬಂದು ²ನಂದನಸ್ಥಲಿಯೆಂಬ ಪೊಜಲಂ ಪುಗುವುದುಮಾ ಪುರದ
ಜನಮವರ ತಪಃಪ್ರಭಾವಮಂ ದಿವ್ಯ ಶರೀರಮಂ ನೋಡಿ ಕೌವರೆಗೊಂಡು ಬಲಿ
ಸಲ್ವುದುಮದನಾ ಪೊಜಲನಾಳ್ವರಸಂ ಪ್ರತಿನಂದಿ ಕಂಡು ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರನಿಡಿ
ಗೊಳಲ್ ಮಣಿಮಾಡದಿಂದಿಲಿದು ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮಾರ್ಗಮಜಿಯದ ಜನಂಗ
ಳೆಮ್ಮ ಮನೆಗೇತ್ತಿನ್ನಿಮೆಂಬುದುಂ ಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ಚರ್ಯಾವಿಘ್ನವಾದೊಡಾಹಾರಂ
ಗೊಂಡಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಪೊಜಲಂ ಪೊಜಮಟ್ಟ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ಪ್ರತಿ
ನಂದಿ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ಚರ್ಯಾವಿಘ್ನವಾದುದರ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪಿನ
ಮಿತ್ತಲ್—

ಕಂ || ಅನಶನಮಂ ಪನ್ನೆರಡುಂ

ದಿನಂಬರಂ ಪೂಣ್ಡು ಮಾಣ್ಡುನಿಲ್ಲಿನ್ನೆಂದುಂ ||

ಜನಪದಮಂ ಪುಗೆನೆಂದಾ

ಮುನಿಸತಿ ಕಾಂತಾರ ಭಿಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ

|| ೬೪ ||

ಒಂದುದಿನಮಾ ಮಹಾಮುನಿ

ಬೃಂದಾರಕನಿರ್ದ ಕಾನನಕ್ಕೆಜಿದುಯ್ದು ||

ತ್ತೊಂದು ವಿಷಮಾಶ್ವಮಾ ಪ್ರತಿ

ನಂದಿ ನೃಪಾಲಕನನುಚಿತ ಪರಿಪಾಲಕನಂ

|| ೬೫ ||

ಅಂತಾ ಸೂಕಳ ತುರಂಗಮಮತಿವಿಷಮ ಗಹನಮಂ ಪುಗುವುದುಂ ಪ್ರತಿನಂದಿ
ಸೂಕಳಗುದುರೆಯಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ವು ದಿಗವಲೋಕನಂ ಗೆಯ್ವು ಸಮಾಪದೊ
ಳೊಂದು ಸರೋವರಮಂ ಕಂಡು ಪೊಕ್ಕು ಮಿಂದು ಪೊಂದಾವರೆಯ ಪೂಗಳಿಂ
ಪೀರಿಕೆಯಂ ಸಮೆದು ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯನಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿಯರ್ಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಾತನಂತಃ

ಪುರ ಪ್ರಧಾನೇ ಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬಳಾ ಸೂಕಳಾಶ್ವದ ಪಜ್ಜೆವಿಡಿದು ಬಂದು ತನ್ನರಸನಂ
ಕಂಡಾ ಸರೋವರದೊಳ್ ನೀರಾಟಮನಾಡಿ ಬೋನಮನಲ್ಲಿಗೆ ತರಿಸುವುದುಮಾ
ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರಿಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ದಿವಸದ ಪಾರಣೆಗೆ ಕಾಂತಾರ.
ಭಿಕ್ಷಾಚರೈಗಾ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಬರ್ಪುದಂ ಪ್ರತಿನಂದಿ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಸಂಭ್ರಮದಿ
ನೆಟ್ಟು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ನಿಲಿಸಿ ಪಲತೆಜದಿನರ್ಚಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಹಾರಮಂ ಕುಡುವುದುಂ—

ಕಂ || ರೈವೃಷ್ಟಿ ಕುಸುಮ ವರ್ಷಂ

ದೇವರಹೋದಾನ ಘೋಷಣಂ ಹಿಮ ಪವನಂ ||

ದೇವಾನಕ ರವಮೊದವೆ ಮ

ಹಾ ವಿಸ್ಮಯ ಹೇತುವಾಯ್ತು ಪಂಚಾಶ್ವರೈಂ

|| ೬೬ ||

ಅಂತು ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಪೂಜಾಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ದುರ್ಧರ ತಪೋಮಾರ್ಗ
ದೊಳ್ ನಡೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆತ್ತಿದ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆಯನೇಜು¹ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದಿಂ ಕರ್ಮ
ಕ್ಷಯಂಗೆಯ್ದುದನವಧಿಬೋಧದಿಂ ಸೀತೇಂದ್ರನಜ್ಜಿದಚ್ಯುತ ಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದು—

ಮಂದಾಕ್ರಾಂತ || ತಾನಂತಾನುಂ ಪರಮ ಪದಮಂ ಸಾಧಿಸಂ ಮುಂದೆ ಶುಕ್ಲ |

ಧ್ಯಾನಕ್ರೇವೆಂ ತವಿಲನೆನುತುಂ ರಾಮಯೋಗೀಂದ್ರನಿದರ್ಶ ||

ಸ್ಥಾನಂಬೊಕ್ಕುಂ ಮಕುಟ ರುಚಿ ರೋದೋಂತಮಂ ತೀವೆ ತಟಸ್ಥಿ |

ಯ್ವೇನಂ ಮಾಡಂ ವಿನಯ ವಿಕಲಂ ರಾಗಯೋಗ ಪ್ರಮತ್ತಂ || ೬೭ ||

ಅಂತು ಪೊಕ್ಕಾಲುಂ ಮುತ್ತುಗಳನಲ್ಲಿ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ತಾನೆ ಸೀತೆಯ ರೂಪಾಗಿ
ವಿದ್ಯಾಧರ ಕನ್ಯೆಯರ್ ಬಳಸಿ ಬರೆ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂದು ನೀಮಿನ್ನುಂ ಗತ
ವಯಶ್ಯರೀರರಲ್ಲಿರೀ ಮನೋಹರಾಕಾರಮನಕಾರಣಂ ಕೆಡಿಸದಿರಿ² ಮೆನ್ನೊಳಮಾ
ವಿದ್ಯಾಧರ ಕನ್ಯೆಯರೊಳಂ ಕೂಡಿ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಲಿಕ್ಕೆ ನೀಮುಮಾನು
ಮಾಕೆಗಳುಮೊಡನೆ ತಪಂಬಡುವಮೆಂದು ತಪೋವಿಘ್ನ ಹೇತುಗಳಂತೋಜು ನುಡಿ
ಯೆಯುಂ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರೆಂತುಮಸ್ತಲಿತ ಚಿತ್ತದಿಂ ಶುಕ್ಲ ಧ್ಯಾನ ಪ್ರವಿಷ್ಟರಾಗಿ
ಮಾಘಮಾಸದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ದ್ವಾದಶಿಯ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್—

ಉ || ಆವರಿಸಿದ್ ಘಾತಿ ಘನ ಕಾಂಡಪಟಂ ಸೆಜಿಸಿಂಗೆ ದಿವ್ಯ ಭಾ |

ಷಾ ವಧುವಿಂಗೆ ರಾಘವ ಯತಿಪ್ರವರಂ ವರನಾಗೆ ನಿರ್ಮಲಂ ||

1. ರಾಶ್ರಿ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗಂ. ಗ ಘ.

2. ಮಾನಂದು ನಿಜೊಡನೆ ಮುಳಿದು ನಿಮಗೆ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ಲೇಷಮುಪ್ಪಂತು ತಪಂಬಟ್ಟಿನಲ್ಲದೆ
ನಿಶ್ಚಯಂ ತಪಂಬಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಿತ್ತು ನಿಮ್ಮನೆ ಸಂಬಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆಂ—ಎಂದು ಗ. ಘ.
ಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.

ಕೇವಲಬೋಧಮೆಂಬ ಮಣಿ ದರ್ಪಣಮುಜ್ವಲಿಸಿತ್ತು ತೋರ್ಪಿನಂ ।

ಜೀವಮಜೀವಮೆಂಬಖಿಲ ವಸ್ತುಗಳುಂ ಗುಣ ಪರ್ಯಯಂಗಳುಂ ॥ ೬೮ ॥

ಅಂತು ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯ ಕೇವಲಬೋಧೋದಯದೊಡನೆ ತಮಗಾಸನ ಕಂಪಮಪ್ಪುದುಮವಧಿ ಬೋಧದಿಂದಜುದು—

ಉ ॥ ದುಂದುಭಿ ನಾದಮಾಪರಿಸೆ ದಿಕ್ಪಟಮಂ ಚಲ ಕೇತನಂ ವಿಯು ।

ನ್ನಂದನ ಶಂಕೆಯಂ ಪಡೆಯೆ ರತ್ನ ವಿಮಾನ ವಿತಾನದಂಶು ಜಾ ॥

ಲಂ ದಿವಿಜೇಂದ್ರ ಚಾಪದ ವಿಲಾಸಮನೇಳಿಸೆ ಕಣ್ಣೆವಂದದೇಂ ।

ಬಂದುದೊ ರಾಮಕೇವಲಿಯ ಕೇವಲ ಪೂಜೆಗೆ ದೇವ ಸಂಕುಲಂ ॥ ೬೯ ॥

ಚ ॥ ಭವನಾವಾಸದವರ್ ಪದಿಂಬರಮರೇಂದ್ರರ್ ವ್ಯಂತರಾವಾಸ ಸಂ ।

ಭವರೇಣ್ಣರ್ ಶಶಿ ಸೂರ್ಯರಿವರುಜುದರ್ ಪನ್ನಿವರಿಂದ್ರರ್ ನಭೋ ॥

ವಿಸರಂ ತಮ್ಮ ಬಲಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆನೆ ಮೂಜುಂಲೋಕಮೊಂದಾಗಿ ಬ ।

ರ್ಪವೊಲೇಂ ಬಂದರೊ ಮಾಜ್ಜ ಕೌತುಕದಿನಾ ಕೈವಲ್ಯ ಮಾಂಗಲ್ಯಮಂ॥೭೦॥

ಅಂತು ಬಂದ ಚತುರ್ನಿಕಾಯ ದೇವನಿಕಾಯದೊಡನೆ ಸೀತೇಂದ್ರನುಂ ರಾಮ ಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆ ಧರ್ಮ ಮಂ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸಲೆಂದು ಶರ್ಕರಾಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ನರಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ನೋಟ್ಟಿನ ಮಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಳೋರೊರ್ವರನೇಕ ವಿಧದಿಂ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ನಾರಕರುಮಂ ತೀವ್ರ ವೇದನೆಯಿಂ ನಮೆಯುತ್ತುಮಿದರ್ ರಾವಣನುಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮನವರಿವರಂ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿದರ್ ಶಂಭುಕನುಮಂ ಕಂಡು ಕರುಣದಿನವರ್ಗೆ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಂ ಗೆಯ್ದೊ ಡಂಬಡಿಸಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ಯಮಂ ಮಜ್ಜೆಯದಿರಿಮೆಂದು ಪೇಟ್ಟಿವರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕರ ಮುಬ್ಬೆಗಂಬಟ್ಟು ತನ್ನಿರ್ಪಚ್ಯುತ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮತ್ತಮೊಮ್ಮೆ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಧರ್ಮಶ್ರವಣಾನಂತರಂ ದಶರಥಾದಿಗಳ ಗತಿಯಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ—

ಕಂ ॥ ಹಿಮಕರ ಮಂಡಲದಿಂದೊಸ

ರ್ವಮರ್ದೆನೆ ನಿಜಭಾಷೆ ಬೆಸಸಿದರ್ ಕೇವಲಿಗಳ್ ॥

ಸಮನಿಸಿದತ್ತತ್ತಮ ಸಂ

ಯಮ ಫಲದಿಂ ದಶರಥಂಗೆ ಕಲ್ಪಾಪಾಸಂ

॥ ೭೧ ॥

ಮತ್ತಮಪರಾಜಿತೆಗಂ ಕೈಕೆಗಂ ಸುಮಿತ್ರಗಂ ಸುಪ್ರಭೆಗಂ ಜನಕಂಗೆಂ
ಕರ್ಮೋಪಶಮದಿಂ ಸುಗತಿ ಸಮನಿಸಿದುದು ಲವಾಂಕುಶರುಮಾ ಭವದೊಳೆ ಮುಕ್ತ

ರಪ್ಪರ್ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಸುಕೌಶಲಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಮಾಕಾಶದೊಳೆ ನಾಲ್ಕು
ತಿಂಗಳುಪವಾಸಮಿದರ್ ಮೂವರ್ ಮಹಾಋಷಿಯರಂ ಕಂಡು ಧರಾಮಂಡಲಕ್ಕೆವ
ತರಿಸಿ ವಿಧಿ ಪೂರೈಕಮಾವರ್ಗಾರ ದಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನೊರ್ಗೆ ಪೋಗಿ ತಾನುಂ
ತನ್ನ ಸುಂದರಮಾಲೆಯೆಂಬರಸಿಯುಂ ಕರುಮಾಡದೊಳಿದುರ್ ಸಿಡಿಲ್ಲೊಡೆಯೆ
ಸತ್ತಿವರುಂ ಮಂದರದ ತೆಂಕಣ ಕುರವದೊಳ್ ಮೂಱು ಪಳಿತೋಪವಾಯುಷ್ಯ
ರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಪೇಟ್ಟು—

ಕಂ|| ರಾವಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭಾವಿ ಭ

ವಾವಳಿಯಂ ರಾಮ ದಿವ್ಯ ಮುನಿಸಂ ಶ್ರುತಿ ಸೌ||

ಖ್ಯಾವಹಮೆನೆ ವೃದು ಮಧುರಾ

ರಾವಂ ಸೀತಾಚರಾಮರಂಗಿಂತೆಂದಂ

|| ೭೨ ||

ರಾವಣನುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಂ ನಿರಯ ವಾಸದಿಂ ಪೊಟಿಮಟ್ಟು ಬಂದು ಮಂದ
ರದ ಪೂರೈದಿಗ್ಭಾಗದ ವಿಜಯಾವತೀ ಪುರದೊಳ್ ನಂದನೆಂಬೊಕ್ಕಲಿಗಂಗಮಾತನ
ಕುಲವಧು ರೋಹಿಣಿಗಮಹದ್ವಾಸನುಂ ಋಷಿದಾಸನುಮೆಂಬ ತನಯರಾಗಿ ಶ್ರಾವಕ
ವ್ರತಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಡೆದನುಕ್ರಮದಿಂ ಜೀವಿತಾವಸಾನದೊಳ್
ದೇವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ವಿಜಯಪುರದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಋಷಿಯ
ಗಾರಹಾರದಾನಮನಿತ್ತು ಕಾಲಂಗಿಯ್ದು ಹರಿವರ್ಷದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ
ಪೋಗಿ ಬಂದು ಮುನ್ನೆ ಪೇಟ್ಟಿ ವಿಜಯಪುರಮನಾಳ್ವ ಕುಮಾರಕೀರ್ತಿಗಮಾತ
ನರಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗಂ ಜಯಕಾಂತನುಂ ಜಯಪ್ರಭನುಮೆಂಬ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ—

ಕಂ|| ಅಂತವರತಿ ಚಿರ ಕಾಲಂ

ಸಂತಸದಿಂ ರಾಜ್ಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಲಿ||

ಕ್ಕುಂ ತಪದೊಳೆಸಗಿ ಕಡೆಯೊಳ್

ಲಾಂತವ ಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರ್

|| ೭೩ ||

ನೀನುಮಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದು ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಯಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಲಾಂತವ ಕಲ್ಪದಿಂದವರ್ ಬಂದು ನಿನಗಿಂದುರಥನುಂ ಮೇಘ
ರಥನುಮೆಂಬ ತನೂಭವರಪ್ಪರವರೊಳಗ್ರ ಸುತನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದ ದಶಗ್ರೀವಂ ಸಂಸಾರ
ಸುಖ ವಿಮುಖನಾಗಿ ತಪಂಗೊಂಡು ಷೋಡಶ ಭಾವನೆಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ ಷೋಡಶ
ಭವಿಷ್ಯತ್ತೀರ್ಥಕರ ನಾಮಕರ್ಮನುಂ ಕಟ್ಟಿ ವೈಜಯಂತೀ ವಿಮಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ
ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ರತ್ನಪುರದೊಳ್ ತೀರ್ಥಕರ ಕುಮಾರನುಂ ಚಕ್ರ
ವರ್ತಿಯುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ—

ಮ || ಸಕಲೋರ್ವಿತಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದಮಂ ಕೈಕೊಂಡದಂ ಬಿಟ್ಟು ತೀ |

ರ್ಥಕರತ್ವಂ ಬಡೆದಿರ್ಪುದುಂ ಗಣಧರಂ ನೀನವೈ ತದ್ಭಾವಿ ತೀ ||

ರ್ಥಕರಂಗಂದು ಬಲುಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿವಡೆವೈ ನೀನೆಂದು ಭಟ್ಟಾರಕರ್ |

ಸಕಲಜ್ಞರ್ ತಿಳಿವಂತು ಪೇಟಿ ತಳೆದಂ ಸೀತೇಂದ್ರನುತ್ಸಾಹಮಂ || ೨೪ ||

ಮತ್ತಂ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪನ್ನೆಗಮಪ್ಪ ಭವಂ
ಗಳನಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್ ಮೇಘಾರಧಂ ತಪಂಬಟ್ಟು ದೇವಗತಿವಡೆದಲ್ಲಿಂ ಬಂದು
ಪೃಥ್ವೀಪುರದೊಳ್ ಸುವ್ರತಕೀರ್ತಿಯೆಂಬರಸನಾಗಿ ಮತ್ತಂ ತಪಂಬಟ್ಟು ಪೋಡಶ
ಭಾವನೆಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ದಿವಿಜ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು
ಪುಷ್ಕರವರ ದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿಡೀಹದ ಪದ್ಮಪುರದೊಳ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ ತೀರ್ಥಕರ
ಕುಮಾರನುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯಸುಖಮನೊಲ್ಲದೆ ತಪಂಬಟ್ಟು ತೀರ್ಥಕರ
ಜಿನೇಶ್ವರನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪಂ ನಾಮಿಂದಿಂಗಿರಡುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪೆ
ವೆಂದು ತಮ್ಮನುಂ ಪೇಟಿ ಕೇಳ್ತು ಸಂತೋಷದಂತನೆಯ್ತಿದ್—

ಮ || ಜಳ ಗಂಧಾಕ್ಷತ ಪಾರಿಜಾತ ಸುಮನೋದಾಮಂಗಳಿಂ ರಾಮಕೇ |

ವಳಿಯುಂ ಪೂಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಜಗಿ ಸೀತೇಂದ್ರಂ ವಿಭೂಷಾಂಶು ಮಂ ||

ಡಳಿಯುಂ ದೇಹ ಮರೀಚಿಯುಂ ಪುದಿಯೆ ರೋದೋಭಾಗಮಂ ಚೆಲ್ವನೀ
ಝಳಿಗೊಂಡಚ್ಯುತ ಕಲ್ಪಮಂ ವಿವಿಧ ಕೇಳಿತಲ್ಪಮಂ ಮುಟ್ಟಿದಂ || ೨೫ ||

ಇತ್ತ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್—

ಕಂ || ತಮಗೆ ಪದಿನಾಳು ಬಿಲ್ಲು

ದ್ವಮೆನಲ್ ಪದಿನೆಂಟು ಸಾಸಿರಂ ಪರಮಾಯು ||

ಷ್ಯಮೆನಲ್ ವರ್ತಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ

ಪ್ರಮದಾ ಸಂಭೋಗ ಲೋಭ ರತರಾಗಿದರ್

|| ೨೬ ||

ಅಂತು ¹ಸಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಮಿದರ್—

ಮ || ಸತತಂ ಪೂಜಿಸೆ ದೇವ ಮರ್ತ್ಯ ಖಚರ ಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲಕರ್ ಪಂಚ ವಿ |

ಶತಿ ಸಂವತ್ಸರಮಿಂತೆ ಪೂಜೆವಡೆಯುತ್ತಂ ಭವ್ಯ ಸಸ್ಯಕ್ಕೆ ನಿ ||

ವೃತಿ ಧರ್ಮಾನ್ಯತ ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕಟಿಯುತುಂ ²ನಿರ್ಬಾಧ ಬೋಧಂ ಯತೋ |

ಲತೆಯಿಂ ಮುದ್ರಿಸಿದಂ ಜಗತ್ತಿತಯಮಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಭಟ್ಟಾರಕಂ || ೨೭ ||

ಶಾ || ನೀಡುತ್ತುಂ ಕುಮತಕ್ಕೆ ತೇಜದಱಿವಂ ವಿಖ್ಯಾತಿಯಂ ತಾಳ್ವಿದೊ |
 ಳ್ನಾಡಂ ಕೂಡೆ ತೊಟಲ್ವ ಭವ್ಯ ಜನಮಂ ರತ್ನತ್ರಯಾಲಂಕೃತಂ ||
 ಮಾಡುತ್ತುಂ ದೆಸೆವೆಣ್ಗೆ ಧರ್ಮವಿಜಯ ತ್ರೀ ಕೇಕರಾಲೋಕನ |
 ಕ್ರೀಡಾ ಮಂಡನಮಾಗೆ ಕೇವಲಿ ಕುಬೇರಾದ್ರೀಂದ್ರಮಂ ಮುಟ್ಟಿದಂ || ೭೮ ||

ಮ|| ಸ್ತ|| ಕ್ಷಿತಿಭೃನ್ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತಂ ವಲಮೆನಿಸಿದ ಕೈಲಾಸ ಶೈಲೇಂದ್ರದೊಳ್ ಕ |
 ಲ್ಪಿತರು ಸ್ತೋಮಂಗಳಿಂ ಮಂಡಲಿಸಿದ ಕನಕಾಂಭೋಜ ಷಂಡಂಗಳಿಂ ಮಂ||
 ಡಿತಮಾದತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧ ಸ್ಪಟಿಕ ಮಣಿ ತಿಲಾಪಟ್ಟಿದೊಳ್ ರಾಮಚಂದ್ರಂ |
 ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗ ಪ್ರಯೋಗಂ ಗುಣಭವನ ಮಣಿಸ್ತಂಭಮಿರ್ಪಂತಿರಿದಂ || ೭೯ ||

ಅಂತಿರ್ದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರ ಯೋಗದಿಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರತಿ^೧ಪಾತಿಯೆಂಬ
 ಪರಮ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದೊಳ್ ನೆಲಸಿ ಲಘು ಕರ್ಮ ಪರಿಪಾತನಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತಂ
 ದಂಡ ಕವಾಟ ಪ್ರತರ ಲೋಕಪೂರಣ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಪ್ರತಿಸಮಯಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ
 ನಾಲ್ಕುಮುಖಾತಿಕರ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲಮಂ ಸದೃಶಂವೂಡಿ ಮೂಲ ಶರೀರ ಪ್ರಮಾಣ
 ದೊಳೆ ನಿಂದು ವಾಙ್ಮನಃಕಾಯ ಯೋಗಮನಡಂಗಿಸಿ ಸಕಲ ಬದ್ಧಾಶ್ರವ ನಿರೋಧದಿ
 ನಯೋಗಿ ಕೇವಲಿ ಗುಣಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊರ್ದಿ ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ಪ್ರಚಾರಂ
 ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನ ಕ್ರಿಯಾವೃತ್ತಿ ಧ್ಯಾನ ಪ್ರವರ್ತನಾ ಪರನಾಗಿ—

ಕಂ || ಪರಿಪೂರ್ಣಮೆನಿಸೆ ಗುಣ ಪರಿ
 ಕರಂ ಯಥಾಖ್ಯಾತ ಚರಿತನಾಗಿ ಜಿನಂ ಮು ||
 ಕ್ತಿ ರಮಾ ಕಚ ಗ್ರಹ ಸ್ತನ
 ಪರಿರಂಭಾರಂಭ ಕೇಳಿಗುತ್ತುಕನಾದಂ || ೮೦ ||

ಆಗಿ ತದುಪಾಂತ ಸಮಯದೊಳನ್ಯತರ ವೇದನೀಯ ದೇವಗತಿ ತತ್ಪ್ರಾಯೋ
 ಗ್ಯಾನುಪೂರ್ವಾದಾರಿಕ ಶರೀರ ತದ್ಬಂಧನ ಸಂಘಾತ ಸಂಸ್ಥಾನಾಂಗೋಪಾಂಗ ಸಂ
 ಹನನ ವರ್ಣ ಗಂಧ ರಸ ಸ್ಪರ್ಶ ಪ್ರಶಸ್ತಾಪ್ರಶಸ್ತ ವಿಹಾಯೋಗತಿ ಗುರು ಲಘೂಪಘಾತ
 ಪರಘಾತಾತಪೋದ್ಯೋತೋಚ್ಛ್ವಾಸ ನಿಶ್ವಾಸ ಪರ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶರೀರ ಸ್ಥಿರಾಸ್ಥಿರ
 ಸುಭಗ ದುರ್ಭಗ ಸುಸ್ವರ ದುಸ್ವರಾದೇಯಾನಾದೇಯ ಯಶಸ್ವೀತ್ಯಯಶಸ್ವೀರ್ತಿ
 ನಿರ್ಮಾಣ ನೀಚೈರ್ಗೋತ್ರಂಗಳೆಂಬೇಟ್ಟಿತ್ತೆರಡುಂ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಂ ದೂರೀಕೃತಂವೂಡಿ—

ಕಂ || ಪ್ರಕೃತಿಗಳಗಲೈಯಿಂ ಶು
 ಕ್ತಿ ಕೆಯಿಂ ಪೊಟಮಟ್ಟ ಮೌಕ್ತಿಕಂ ನೀರದ ಮಾ ||
 ಲಿಕೆಯಿಂ ತೊಲಗಿದ ಶಶಿ ಕಾ
 ಲಿಕೆಯಿಂ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಕನಕಮಿರ್ಪಂತಿರಿದಂ || ೮೧ ||

ಅನಂತರಂ ಚರಮ ಸಮಯದೊಳ್ ಪರಿಶಿಷ್ಟಾನ್ಯತರ ವೇದನೀಯ ಮನು
ಷ್ಯಾಯುರ್ಮನುಷ್ಯಗತಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಜಾತ್ಯಾನುಪೂರ್ವೀ ತ್ರಸನಾಮ ಬಾದರಪರ್ಯಾ
ಪ್ತಕ ಸುಭಗಾದೇಯ ಯಶಸ್ವೀರ್ತಿ ತೀರ್ಥಂಕರ ನಾಮೋಚ್ಚೈರ್ಗೋತ್ರಂಗಳೆಂಬ ಪದಿ
ಮೂಱುಂ ಪ್ರಕೃತಿಗಳುಮೊರ್ಮೆಯೆ ನಿರ್ಮೂಲನಾಗೆ ಸಕಲ ಸಂಸಾರಭಾರ ದುಃಖ
ಭಾರ ಭಂಜನನುಂ ನಿರಂಜನನುಮಾಗಿ—

ಮ || ಕಿಡೆ ನಿಶ್ಚೇಷಮಘಾತಿ ಪಜ್ಜಳಿಸೆ ತನ್ನೆಂಟುಂಗುಣಂ ಕೂಡೆ ನೇ |
ಪಡೆ ದೀಪಾರ್ಚಿಗಳಂತಿರೂರ್ಧ್ವಗತಿ ಮೂಱುಂಲೋಕದಿಂ ಮೇಲೆ ಬೆ ||
ಳ್ಳೊಡೆಯಿರ್ಪಂತೆವೊಲಿದ್ ಸಿದ್ಧ ನಿಲಯಕ್ಕಾನಂದದಿಂ ಪೋಗಿ ಕೈ |
ವಿಡಿದಂ ಶಾಶ್ವತಮಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿವಧುವಂ ಶ್ರೀರಾಮಭಟ್ಟಾರಕಂ || ೮೨ ||

ಅಂತು ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕಂ ಪರಮಪದ ಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದುಂ—

ಕಂ || ಪೂಮುಟಿ ಕಱಿದತ್ತಖಿಲ ದಿ
ಶಾಮುಖಮಂ ದೇವದುಂದುಭಿ ಧ್ವನಿ ತೀವಿ ||
ತ್ತಾವೋವ ಮತ್ತ ಮಧುಕರಂ
ದಾಮಂ ತೀಡಿತ್ತು ಬಂದು ಮಂದ ಸಮಾರಂ || ೮೩ ||

ಇನಿತಮರ ಪಟಹ ಪೇಟಕ
ಮಿನಿತಮರ ವಿಮಾನ ಪಟಲಮಿನಿತಮರ ಪತಾ ||
ಕಿನಿಯೆಂದು ನೆನೆಯಲರಿದೆನೆ
ಜನಪೂಜೆಗೆ ಬಂದರಮರ ಪರಿಬೃಢರಾಗಳ್ || ೮೪ ||

ಚಿತ್ರಾತಪತ್ರದಿಂ ಶತ
ಪತ್ರ ವನಸ್ಥಲಿಯನಿಟುಸಿ ನಭದೊಳೆ ದೆಸೆಯಂ ||
ಚಿತ್ರಿಸೆ ಕಿರೀಟ ಕಿರಣಂ
ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ತಿದಶ ಪತಿಗಳಂದೇಟ್ಟಂದರ್ || ೮೫ ||

ಅಂತು ನಿರ್ವಾಣ ಪೂಜೆಗೆ ನಿಖಿಲ ಗೀರ್ವಾಣಪತಿಗಳೇಟ್ಟುರ್ಪಾಗಳ್—

ಕಂ || ಪಳಿಕಿನ ಕೊಡದೊಳ್ ಗಂಗಾ
ಜಳಂಗಳಂ ತೀವಿ ತರ್ಪ ಸುರ ವನಿತೆ ಘನೋ ||
ಪಳಮಂ ತಾಳ್ದಿದ ವಿದ್ಯು
ದ್ವಿಳಾಸಮಂ ನಿಜ ವಿಲಾಸದಿಂ ಮಸುಳಿಸಿದಳ್ || ೮೬ ||

ಕಂ || ಚಂದನ ಕರ್ದಮ ಶುಕ್ತಿಕೆ
ಕೆಂದಳದೊಳ್ ತಳಿರೊಳಿಸೆವ ಪೂಗೊಂಚಲೆನಲ್ ||
ಬಂದರ್ ತಾರಾಂತಃಪುರ
ಸುಂದರಿಯರ್ ಪರಮ ಚರಮ ಪೂಜೋತ್ಸವದೊಳ್ || ೮೭ ||

ಸಿತ ವಿಕಸಿತಾಬ್ಜದೊಳ್ ತೀ
ವಿ ತಂದರಳವೆಱಿಯ ಕದಿರನೆಂದೆನಿಸ ಸಿತಾ ||
ಕ್ಷತಮಂ ದಿಗ್ವೇಶತೆಯರ್
ಸಿತ ಲೋಚನ ರುಚಿ ದಿಗಂತಮಂ ಬಳಸುವಿನಂ || ೮೮ ||

ಉ || ಜ್ಞಾನ ಕೃಶಾನುವಿಂದಮುರಿದಟ್ಟಿದ ಕಾಮನ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ಸಂ |
ತಾನ ಶರಾಸನಾವಳಿಯನೊಪ್ಪಿಸಲೀಕೆಗಳೇ ಜಿನೇಂದ್ರನಾ ||
ಸ್ಥಾನಿಗೆ ತಂದರಕ್ಕುಮೆನೆ ರಂಜಿಸೆ ಕೆಂದಳದೊಳ್ ಲತಾಂತ ಮಾ |
ಲಾ ನಿಕುರುಂಬಮಿಕ್ಕುಲತೆ ಬಂದುದು ಕೆನ್ನರ ಕನ್ಯಕಾ ಜನಂ || ೮೯ ||

ಕಂ || ಕರೆಗಣ್ಣುವ ನಿಜ ಲಾವ
ಣ್ಯ ರಸಂ ಪರಿನಾಳಮಿಕ್ಕಿದತ್ತೆನೆ ತಂದಳ್ ||
ಸುರ ಸುಂದರಿ ಚಂದನ ರಸ
ಭರಿತಾಯತ ಕೇತಕೀದಲ ದ್ರೋಣಿಗಳಂ || ೯೦ ||

ತಳೆದನಿಮಿಷ ವಧುಗಳ್ ಕ
ಣ್ಣೊಳಿಸಿದರುನ್ಮಿಷಿತ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಲತಾ ಸಂ ||
ಕುಳಮೆನೆ ಸುವರ್ಣಮಯ ಪರಿ
ಯಳಮಂ ಭಕ್ತ್ಯೋಪದಂಶ ಚರು ವಿಲಸಿತಮಂ || ೯೧ ||

ಪೆಡೆವರಲಾವುದೊ ರನ್ನದ
ಸೋಡರಾವುದೊ ಪೇಱುಮೆಂಬಿನಂ ಸಂದೆಗದ ||
ಚ್ಚಿಡಿರೆ ನಾಗಾಂಗನೆಯರ್
ಗಡಣದೆ ಕೈಲಾಸ ಶೈಲಮಂ ಸಾರ್ತಂದರ್ || ೯೨ ||

ಚ || ಒಗಿದ ಕುಚಂ ಮೊಗಂಗುಡದೆ ಚೆಲ್ವಿನೊಳೇಳಿಸೆ ತತ್ಸವಾಪದೊಳ್ |
ಪೊಗೆಮೊಗವಾದವೋಲ್ ತಳೆದ ಧೂಮ ಘಟಂಗಳನುಣ್ಮೆ ಪೊಣ್ಮೆ ತ ||
ಱ್ತಿಗರುವ ಧೂಮಲೇಖೆ ಸುರ ಸುಂದರಿಯರ್ ನಡೆತಂದರಂದು ಸು |
ಯ್ಗೊಗೆವಳಿಮಾಲೆ ತಮ್ಮ ಲುಲಿತಾಲಕದೊಳ್ ತಡವಾದುದೆಂಬಿನಂ || ೯೩ ||

ಕಂ || ವಿವಿಧ ಫಲನಾದುನ್ನೋರೊಂ
 ದೆ ವಲ್ಲಿಗೆನೆ ಚಿಲ್ವುವೆತ್ತುವಮರೀಕರ ಪ ||
 ಲ್ಲವದೊಳ್ ನವೀನ ಕದಲೀ
 ನವಾಮ್ರ ನಾರಂಗ ನಾಲಿಕೇರ ಫಲಂಗಳ್ || ೯೪ ||

ನಿರತಿಶಯಮೆನಿಪ ಧರ್ಮಾ
 ನುರಾಗವಿಾ ತೋರ್ಪುದೆಂಬಿನಂ ಸುರ ವನಿತಾ ||
 ಕರ ಕಿಸಲಯದೊಳ್ ಕುಂಕುಮ
 ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುವರ್ಣ ಭಾಜನಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ || ೯೫ ||

ಮ || ಜವನಂ ರಾಮಜಿನಂ ಜವಂಗಿಡಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡ ಕೈಲಾಸ ಶೈ |
 ಲ ವಿಶಾಲ ಸ್ಥಟಕಸ್ಥಲೀ ನಿಕಟಮಂ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಿಂದ್ರಕಳು ||
 ತ್ಸವದಿಂದರ್ಚಿಸುವಾಗಲೇಂ ಕಟಿದುದೋ ಕರ್ಣಾಮೃತಾಸಾರಮಂ |
 ವಿವಿಧಾತೋದ್ಯ ಲಯಾನುಗಂ ಸುರ ¹ಸತೀಮಂಜೀರಿಕಾ ಶಿಂಜಿತಂ || ೯೬ ||

ಚ || ಪಿರಿದೆನಿಸಿದ್ ರಾಮಕಥೆಯಂ ಕಿಱಿದಾಗಿರೆ ದೇಸಿ ಮಾರ್ಗಮೆಂ |
 ಬೆರಡಱಿೊಳಂ ರಸಂಬಡೆದು ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿ ಮೆಚ್ಚೆ ನೇರ್ಪುವೆ ||
 ತ್ತಿರಲವಿರೋಧಮಾಗೆ ಕೃತಿವೇಟ್ಟೊಡೆ ಸತ್ಯವಿ ನಾಗಚಂದ್ರನಂ |
 ತಿರೆ ಪೆಱರಾರ್ ಸರಸ್ವತಿ ಕುಡಲ್ ಪಡೆದರ್ ವರಮಂ ಕವೀಶ್ವರರ್ || ೯೭ ||

ಮ || ಕೃತವಿದ್ಯರ್ ಸಮಚಿತ್ತರಾಗಿ ಪದೆಪಿಂದಾರಯ್ಯ ಕರ್ಣಾಟ ಸಂ |
 ಸ್ತುತ ಕಾವ್ಯಂಗಳೊಳರ್ಥದಿಂ ರಚನೆಯಿಂ ನೇರ್ಪಟ್ಟು ವಿದ್ವಚ್ಚಮ ||
 ತ್ತೃತಿಯಪ್ಪಂತಿರೆ ನಾಗಚಂದ್ರ²ವಿಬುಧಂ ಪೇಟ್ಟಿಂದದಿಂದಾದ್ಯರ |
 ದ್ಯುತನಂ ಪೇಟ್ಟಿಭಿರಾಮ ರಾಮಕಥೆಯಂ ಸೈಪಿಂಗಡರ್ಪಾಗನೇ || ೯೮ ||

ಇದು ಪರಮ ಜಿನಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ
 ಮುನೀಂದ್ರ ಚರಣ ನಖಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರ ಭಾರತೀ
 ಕರ್ಣಪೂರ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪೆಂಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್
 ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ
 ವರ್ಣನಂ ಪೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ.

1. ನಟೀ. ಖ. ಘ. 2. ಸುಕವೀಂದ್ರರ್ ಪೇಟ್ಟಿವೋಲಾದ್ಯರ ದ್ಯುತನರ್ ಪೇಟ್ಟಿ.....
 .....ಗರೀ. ಚ

ರಾ ಮ ಚ ಂ ದ್ರ ಚ ರಿ ತ ಪು ರಾ ಣ ದ ಲ್ಲಿ ಯ

ಕೆಪ್ಪ ಪದಗಳ ನಿಘಾಂಟು

[ಸೂಚನೆ:—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಅಶ್ವಾಸ ಸಂಖ್ಯೆ,
ಎರಡನೆಯದು ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ. (ವ.=ವಚನ; ಸಂ.=ಸಂಸ್ಕೃತ.)]

ಅ

ಅಂಕ—ಯುದ್ಧ, ೮-೧೮.
ಅಂಕಮಾಲೆ—ಬಿರುದುಗಳ ಸಾಲು,
೧-೧೦೨ ವ.
ಅಕ್ಷಾಣ (ಸಂ.)—ಕಡಿಮೆಯಾಗದ, ೧೧-೯.
ಅಖರ್ವ (ಸಂ.)—ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದ, ೧೨-೩೨.
ಅಗ (ಸಂ.)—ಬೆಟ್ಟ, ೧೧-೧೨.
ಅಗ್ಗಳಿಕೆ—ಮಹಿಮೆ, ಅತಿಶಯ, ೧-೪೨
ಅಂಗಚಿತ್ತ—ಬಹುಮಾನ, ೫-೧೩ ವ.
ಅಂಗದ (ಸಂ.)—ಭುಜಕೀರ್ತಿ, ೫-೪೨ ವ.
ಅಂಗರಕ್ಕೆ—(ಸಂ. ಅಂಗರಕ್ಷಾ), ೧೩-೧೫.
ಅಗಿ—ಭಯಪಡು, ೧೦-೨೮.
ಅಗುವು—ಭಯ, ೪-೫೪ ವ.
ಅಗುಂದಲೆ—ಅಧಿಕ, ೩-೬೨ ವ.
ಅಗೆ—ಮೊಳಕೆ, ೩-೧೩೮.
ಅಗೆಯೆತ್ತು—ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡು,
೧೦-೧೨೯.
ಅಘಮರ್ಷಣ (ಸಂ.)—ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಕ,
೨-೧೧೨.
ಅಘಪಟ್ಟಿಂ—ಪಾಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು,
೪-೮೫.
ಅಚ್ಚಿಗ—ಕೇಡು, ೯-೧೧೫; ಕಷ್ಟ, ೧೪-೧೦೦.
ಅಂಚಿರ—ಅಸ್ಥಿರ, ೨-೧೩೯.
ಅಜನಿಸು—ತಿರಸ್ಕರಿಸು, ೨-೩.
ಅಜ್ಜಗಾಪು—ಬೆಂಗಾವಲು, ೨-೩೯.
ಅಂಜನದಿಕ್ (ಸಂ.)—ಪಶ್ಚಿಮ, ೮-೩೪ ವ.
ಅಟ್ಟಿಟ್ಟಿ—ದೂತ, ೧೧-೨೩.
ಅಟ್ಟಿಳಿ—ಬುರುಜು, (ಸಂ. ಅಟ್ಟಾಲ),
೧-೧೧೬.

ಅಟ್ಟಾಸುರ—ಅತಿಭಯಂಕರ, ೯-೮೪.
ಅಟ್ಟಾಳಕ (ಸಂ.)—ಬುರುಜು, ೨-೧೨೮.
ಅಟ್ಟಿ—ಮುಂಡ, ೯-೨೪.
ಅಡಂಗುಟುಚಾಡು—ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಡು,
೯-೧೨೦ ವ.
ಅಡಪ—ಅಡಕೆಲೆ ಚೀಲ, ೩-೪೧.
ಅಡಹಡಿಸು—ತ್ವರೆಪಡು, ೮-೬೧ ವ.
ಅಡ್ಡವಿಸು—ಅಡ್ಡಿಮಾಡು, ೨-೧೩೨.
ಅಡಿಯೂಡಿ—ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡು,
೫-೪೨ ವ.
ಅಡುರ್ತು—ಅವರಿಸಿ, ೯-೨೦.
ಅಡುವುಟ್ಟು—ಅಡುವ+ಪುಟ್ಟು (ಹುಗ್ಗಿ),
೧೩-೯೬.
ಅಡೆವೊತ್ತು—(ಅಡೆ=ಪಕ್ಷವಾಗುವಂತೆ) ಬಲ
ವಾಗಿ (ಪೊತ್ತು) ಜ್ವರಿಸು, ೪-೫೪ ವ.
ಅಣಕ—ಎತ್ತಿಹಾಕಿ ಮಾತನಾಡುವಿಕೆ,
೯-೧೩.
ಅಣೆಯರಂ—ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ೬-೨೧.
ಅಣುವ—(ಸಂ. ಹನೂಮಾ), ೧೧-೧೫೮.
ಅಣೆ—ತಿವಿ, ೧೩-೨೪.
ಅತಂದ್ರ (ಸಂ.)—ಅಲಸ್ಯರಹಿತ,
ಜಾಗರೂಕ, ೨-೧೪.
ಅತಸೀ (ಸಂ.)—ಅಗಸೆ, ೨-೧೦೪.
ಅಂತರ್ದತ್ತೀ (ಸಂ.)—ಗರ್ಭಿಣಿ, ೩-೧೦೯.
ಅಂತರಾಯ (ಸಂ.) ವಿಘ್ನ, ೮-೪೨.
ಅಂತರಿಸು—ತಡಮಾಡು, ೬-೧೨೩.
ಅಂತೇವಾಸಿ (ಸಂ.)—ಶಿಷ್ಯ, ೧೦-೯೫ ವ.

ಅದಟಲೆ—ಧಿಕ್ಕರಿಸು, ೧-೧೩೩.
 ಅದ್ಯತನರು—ಈಗಿನವರು, ೧-೩೩.
 ಅದಿಪುರ್—ಅಲ್ಲಾಡಿಸು, ೧-೨೨.
 ಅಧಿಕರಿಸು—ಕಳೆ, ೧೬-೨ ವ.
 ಅನವದ್ಯರ್—ದೋಷವಿಲ್ಲದವರು, ೧-೩.
 ಅನ್ವವಾಯ (ಸಂ.) ವಂಶ, ೧೧-೧೩೬.
 ಅನುವರ—ಯುದ್ಧ, ೧೦-೨೧೮ ವ.
 ಅನುವಿಸು—ಅನುಕರಿಸು, ತೋರ್ಪಡು,
 ೫-೧೩೩.
 ಅನುಷಂಗ (ಸಂ.)—ಸಂಬಂಧ, ೧೬-೧.
 ಅನೇಕಪ (ಸಂ.)—ಅನೇ, ೧೦-೧೫೮.
 ಅನೋಕಹ (ಸಂ.)—ಮರ, ೧೦-೧೧೫.
 ಅಪಘನ (ಸಂ.)—ಅಂಗ, ಅವಯವ,
 ೮-೫೩; ದೇಹ, ೧೦-೧೭೪ ವ.
 ಅಪಹರಿಸುಗುಂ—ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದು,
 ೧-೭೨.
 ಅಪಹಾರ—ನಿಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ (ಉಪಸಂಹಾರ),
 ೪-೭೧.
 ಅಪೂರ್ವ ಭಿತ್ತಿ—ಅಪೂರ್ವವಾದ ಪ್ರಕಾಶ,
 ೧-೧೨೮.
 ಅಪ್ಪೈಸು—ಒಪ್ಪಿಸು (ಅರ್ಪಿಸು), ೨೭-೪೯.
 ಅಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ (ಸಂ.)—ಜೀವಹಿಂಸೆ ಕೂಡ
 ದೆಂಬ ಮಾತು, ೭-೫೧.
 ಅಬ್ಬಾ—(ಸಂ. ಅಂಬಾ)—ಅಮ್ಮಾ,
 ೭-೧೩೫ ವ.
 ಅಂಬಿರಿವಿಡು—ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿ,
 ೬-೪೯.
 ಅಂಬುಗಂಡಿ—ಜಲಮಾರ್ಗ, ೧-೧೧೬.
 ಅಭ್ಯರ್ಣ (ಸಂ.)—ಸಮಾಪ, ೧೩-೨.
 ಅಭಿಜನ (ಸಂ.)—ಕುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು,
 ೬-೧೬೮; ವಂಶ, ೬-೧೬೯.
 ಅಭಿಭವಿಸು—ತಿರಸ್ಕರಿಸು, ೧೦-೨೦೭ ವ.
 ಅಭಿಯೋಗ (ಸಂ.)—ಅಪವಾದ, ೧೫-೭೫ ವ.
 ಅಭಿಷವ (ಸಂ.)—ಅಭಿಷೇಕ, ೭-೧೩೩.
 ಅಮರ್ದು—(ಸಂ. ಅವ್ಯುತ), ೧೦-೬೭.

ಅಮಳ್ಳಳು—ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳು,
 (ಸಂ. ಯಮಳ), ೩-೧೪೪.
 ಅಮ್ಮ—ಅಯ್ಯ, ೧೧-೪೯ ವ.
 ಅಮೂರ್ತ (ಸಂ.)—ದೇಹವಿಲ್ಲದುದು,
 ೧-೪೬.
 ಅಯ (ಸಂ.)—ಶುಭ, ೧೪-೧೩೪.
 ಅರಮಗ—ರಾಜಪುತ್ರ, ೧೨-೭೯.
 ಅರರೀಪುಟ (ಸಂ.)—ಕದದ ರೆಕ್ಕೆ, ೪-೧೧೨.
 ಅರನಾವು—ಮಹಾಸರ್ಪ (ಅರಸು+
 ಪಾವು), ೧೩-೬೧.
 ಅರಿಂದಮ (ಸಂ.)—ಶತ್ರುಗಳನ್ನು
 ನಿಗ್ರಹಿಸುವವನು, ೫-೧೨.
 ಅರಿಯಂ—ಅಸಾಧ್ಯನು, ೧೦-೨೩೧.
 ಅಜ—ಧರ್ಮ, ೬-೧೭.
 ಅಜುಕೆ—ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ, ೧೪-೧೮ ವ.
 ಅಜುಯಮೆ—ಅಜ್ಞಾನ, ೯-೬.
 ಅಜುಗುಲಿ—ಹಿಂಸಕ, ೯-೧೧.
 ಅಜುನೀರ್—ಬತ್ತಿದ ನೀರು, ೯-೧೮೩.
 ಅಲರ್ಜು—ಅರಲಿಸು, ವಿಸ್ತರಿಸು, ೯-೧೬.
 ಅಲಂಪು—ಸೊಬಗು, ೧-೧೦೦.
 ಅಲವರಿಕೆ—ಪಟ್ಟುಹಿಡಿತ, ೧-೭೫.
 ಅವಚಜು—ಜುಗುಪ್ಸೆ, ೧೦-೧೨೧;
 ಜುಗುಪ್ಸೆಪಡು, ೬-೬೬.
 ಅವಟಿಯಿಸು—ಉಂಟುಮಾಡು, ೨-೧೩ ವ.
 ಅವತಂಸ (ಸಂ.)—ಕರ್ಣಾಭರಣ, ೧-೯೮.
 ಅವದಾತ (ಸಂ.)—ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ, ೧೦-೨೩೬.
 ಅವಧಿಬೋಧ (ಸಂ.)—ಅವಧಿಜ್ಞಾನ
 (ಜೈನ ಪರಿಭಾಷೆ), ೧೬-೫೨ ವ.
 ಅವಯವದಿಂದ—ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ,
 ೯-೧೪೦ ವ.
 ಅವರೋಧ (ಸಂ.)—ರಾಣವಾಸ,
 ಅಂತಃಪುರ, ೧೪-೧೯೬.
 ಅವಷ್ಟಂಭ (ಸಂ.)—ಸ್ಥೈರ್ಯ, ೪-೪೭;
 ಗರ್ವ, ೮-೩೩.
 ಅವಸರ—ಸಂದರ್ಭ, ೧೧-೨೮.
 ಅವ್ಯಳಿಸು—ವ್ಯಾಪಿಸು, ೫-೭೫.

ಅವಿತಥ (ಸಂ.)—ನಿಶ್ಚಯ, ೨—೬೨.
 ಅವಿನಾಣ—ಕುರುಡು, ೧೧—೪೬ ವ.
 (ಸಂ. ಅಭಿಜ್ಞಾನ).
 ಅವಿಫ—ಗಿರಿನದೀ ಪ್ರವಾಹ, ೭—೩೧.
 ಅವಿಫಸು—ಪ್ರಸರಿಸು, ೧—೭೧.
 ಅಶನಿ (ಸಂ.)—ಸಿಡಿಲು, ೧೩—೨.
 ಅಶೀತಿ (ಸಂ.)—ಎಂಬತ್ತು, ೧—೮೮.
 ಅಷ್ಟಾಪದ (ಸಂ.)—ಶರಭ, ೭—೧೨೨.
 ಅಸಕಟು—ಕೈವಿಾರು, ೬—೧೨೧.
 ಅಸಗ—ಅಗಸ, ೭—೫೭.
 ಅಸಿಯ ಬಾಸೆ—ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೋಮ
 ರಾಜಿ, ೩—೧೩೩.
 ಅಸುಗೇ—(ಸಂ. ಅಶೋಕ), ೧೧—೧೧೮.
 ಅಸುಂಗೋಳ—ಕೊಲ್ಲು, ೧೦—೨೧೬.
 ಅಸ್ಯಕ್ (ಸಂ.)—ರಕ್ತ, ೯—೨೪.
 ಅಳಜು—ಭಯ, ೧೩—೧೩೨ ವ.
 ಅಳವಡಿಸು—ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು, ೫—೬೦.
 ಅಳವಿ—ಪ್ರಮಾಣ, ೧—೬೮.
 ಅಳ್ಗಿಡಿ—ಸಣ್ಣ ಕಿಡಿ, ೩—೫೯; ಅಳ್ಳಿಜು
 (= ಸ್ವಲ್ಪ ತಿವಿ), ೩—೬೦ ವ; ಅಳ್ಳುಡಿ,
 ೩—೮೮; ಅಳ್ಳೇಜು (= ಸಣ್ಣ ಗಾಯ),
 ೧೩—೮೦; ಅಳ್ಳೆದೇ, ೧—೧೦೮;
 (ಅಳ್ಳು= ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ).
 ಅಳುಕೇ—ಅವರಿಸುವಿಕೆ, ೫—೩೨.
 ಅಳುಂಬಂ—ಅತಿಶಯ, ೬—೮.
 ಅಳ್ಳುಜಿ—ಭಯಪಡುವಂತೆ, ೪—೬೧.
 ಅಳ್ವು—ಸುಡು, ೭—೯೪.
 ಅಜಿಲ್—ದುಃಖ, ೪—೧೦೬.
 ಅಜ್ಜಿತು—ಪ್ರೀತಿಸಿ, ೬—೪೮ ವ.
 ಅಜು—ಕೀಳನ, ೧೪—೧೦೨.
 ಅಜು ಧಂಡ—ಸುಳ್ಳು ಶೂರ, ೧೪—೧೦೨.
 ಅಜುಪು—ದೂಷಣೆ, ೧೪—೧೩ ವ;
 ಅಸೆ, ೧೬—೫೫.
 ಅಜುಯೆ—ಅಳಿಯಿಸಲ್ಪಡಲು, ೧೧—೩೧.
 ಅಜ್ಜು—ಕ್ಷೀಣವಾಗು, ೧೬—೮೯.

ಅ

ಅಕೃಷ್ಟಿ—ಅಕರ್ಷಣ, ೩—೭೩.
 ಅಂಕೆಗೊಳ—ಪ್ರತಿಭಟಿಸು, ೧೦—೨೦೫
 ಅರ್ಗಿ—ಯಾರ ಮಗ? ೭—೭೫ ವ.
 ಅಘಾಟಿ (ಸಂ.)—ತುದಿ, ೭—೧೨೩.
 ಅರ್ಜವರ್—ಮಜುಸ್ವಭಾವರು, ೧—೬೦.
 ಅಟಿಂದು—ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ೧೧—೪೫.
 ಅಟಿಸು—ಅಪೇಕ್ಷಿಸು, ೬—೧೯ ವ.
 ಅಡುಂಬೊಲ—ಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಾನ, ೧—೧೦೧.
 ಅತಪವಾರಣ (ಸಂ.)—ಕೊಡೆ, ೧೨—೮.
 ಅರ್ತ—ಮನಃಪೀಡೆ, ೬—೧೭೨.
 ಅರ್ತು—ಕೂಗಿ ಕರೆದು, ೩—೧೩೭.
 ಅದರ್ಪಿಸು—ಪ್ರತಿಭಟಿಸು, ೧೫—೧೫.
 ಅದಲೆ—ಅಗ್ರಭಾಗ, ೨—೧೨.
 ಅದೇಶ (ಸಂ.)—ವಿಧಿ, ೧೪—೪೪.
 ಅದೊರೆಯ—ಅಂತಹ, ೧—೩೬.
 ಅಧೋರಣ (ಸಂ.)—ಮಾವಟಿಗ,
 ೧೦—೨೦೯ ವ.
 ಅನಕ (ಸಂ.)—ಭೇರಿ, ೧೬—೩೨.
 ಅನೆಗಡುಪು—ಅನೆಗಳ ಗುಂಪು, ೩—೫೭.
 ಅಂಬರಂ—ನನ್ನವರೆಗೂ, ೧೫—೭೦.
 ಅಭೀಲ (ಸಂ.)—ಕಷ್ಟಕರವಾದ, ೧೩—೧೩೨
 ಅಭೋಗ (ಸಂ.)—ವಿಸ್ತಾರ, ೭—೧೫೨.
 ಅಮುತ್ರಿಕ (ಸಂ.)—ಪರಲೋಕ ಸಂಬಂಧ
 ವಾದ, ೭—೨೧.
 ಅಯತಿ—ಉನ್ನತಿ, ೧೩—೧೪೪.
 ಅಯಾಮ (ಸಂ.)—ಉದ್ದ, ೧೨—೯೬ ವ.
 ಅರಯ್—ವಿಚಾರಮಾಡು, ೧—೩೩.
 ಅರವೆ—ಕೈತೋಟ, (ಸಂ. ಅರಾಮ),
 ೩—೧೧೯.
 ಅರಾತೀಯ—ಪ್ರಾಚೀನ, ೧—೯೧.
 ಅಲಾನ (ಸಂ.)—ಅನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ
 ಕಂಬ ೧೫—೩೧.
 ಅಲೀಢ (ಸಂ.)—ಯುದ್ಧವ್ಯಾಧುವಾಗ
 ನಿಲ್ಲುವ ಒಂದು ಕ್ರಮ, ೧೪—೧೭೬.

ಅವಲ—ಕಮಲ ವಿಶೇಷ, ೧-೧೦೪.
 ಅವಿಲ (ಸಂ.)—ಒಂಡು, ಕಲ್ಮಷ, ೧-೩೪.
 ಅಶಯ (ಸಂ.)—ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ೧-೨೮
 ಅಶಾ (ಸಂ.)—ದಿಕ್ಕು, ೬-೧೫೬.
 ಅಸಜ್ಜ—ಅಯಾಸ, ೧೦-೭೮.
 ಅಸಂದಿ (ಸಂ.)—ಪೀಠ, ೬-೧೭೦.
 ಅಸನ್ನ (ಸಂ.)—ಸಮಾಪ, ೧೬-೫೩ ವ.
 ಅಸವ (ಸಂ.)—ಮದ್ಯ, ೯-೩೪.
 ಅಸವಾರಿ—ಕುದುರೆ ಸವಾರ, ೪-೧೧೩.
 ಅಸುರಂ (ಸಂ.)—ಘೋರ, ೧-೭೦.
 ಅಸೆ—ದಿಕ್ಕು, (ಸಂ. ಅಶಾ), ೬-೯೦.
 ಅರ್ಹಂತ್ಯ (ಸಂ.)—ಜಿನೇಶ್ವರ, ೧-೧.
 ಅಳಂ—ವ್ಯರ್ಥ, ೬-೧೪೮.
 ಅಳರ್ಪಿಸು—ಪ್ರತಿಭಟಿಸು, ೧-೯೫
 ಅಳಿಸು—ಬಂಧಿಸು, ೯-೫೭.
 ಅಳ್ವಿಸು—ಸೇವೆ, ಊಳಿಗ ೧೪-೧೯೪.

ಇ

ಇಂಗಡಲ್—ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರ, ೧-೧೧೩.
 ಇಚ್ಛಾಕಾರ (ಸಂ.)—ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ,
 ೧೫-೧೩ ವ
 ಇಟ್ಟಿಳ—ಸಾಂದ್ರ, ೧೨-೬೮.
 ಇಟ್ಟಿಳವಿಟ್ಟು—ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ, ೧೫-೮೧ ವ.
 ಇಟ್ಟಿಡೆ—ಇಕ್ಕಟ್ಟು, ೧೨-೯೫.
 ಇಂದಗಿ—ಇಂದ್ರಜಿತು, ೧೦-೧೫೧.
 ಇಂದ್ರಗೋಪ (ಸಂ.)—ಮಳೆಗಾಲದ ಕೆಂಪು
 ಹುಳು, ೭-೧೪೬.
 ಇಂದ್ರಚಾಪ (ಸಂ.)—ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು,
 ೧೩-೫೯.
 ಇದಿರಾಂಪನ್ನರ್—ಎದುರು ಬೀಳು
 ವವರು, ೧೧-೧೨೯.
 ಇಂದೋವರ್—ರುಚಿಯಾದ ಒಗರು,
 ೭-೧೫೫.
 ಇಂಥನ (ಸಂ.)—ಸೌದೆ, ೯-೨೮.
 ಇನ (ಸಂ.)—ಸೂರ್ಯ, ೧೪-೩೩.
 ಇನಿವಿರಿದು—ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು, (ಇನಿತು+
 ವಿರಿದು), ೭-೧೨೧ ವ.

ಇನಿವಿಲ್—(ಸಿಹಿಯಾದ ಬಿಲ್ಲು), ಕಬ್ಬಿನ
 ಜಲ್ಲೆ, ೧-೧೬.
 ಇರ್ಪೋಡು—ದ್ರವಹೀನವಾಗು, ೭-೧೪೭.
 (ಇರ್ಪು=ರಸ, ದ್ರವ).
 ಇಂಬುಟ್ಟು—ತರುವಾಯ, ೧೬-೨ ವ.
 ಇಂಬು—ವಿಸ್ತಾರ, ೧-೨೯; ಲೇಸು,
 ೭-೧೮; ಸ್ಥಿತಿ, ೧೩-೧೩೮.
 ಇಜುವಿಟ್ಟು—ಸೇವಾಕಾರ್ಯ, ೮-೨೬.
 ಇಜುಪೆ—ಇರುವೆ, ೪-೪೭.
 ಇಲ್ಲಮೆ—ಅಭಾವ, ೭-೧೮.
 ಇಷು (ಸಂ.)—ಬಾಣ, ೧೬-೧೮
 ಇಸುವೆಸ—ಅಜ್ಞಾಕಾರ್ಯ, ೬-೧೭೪.
 ಇಳಿದಾಯ್ತು—ವೇಗಹೀನವಾಯ್ತು, ೫-೮೬.
 ಇಜುಕೆ—ಕೀಳು, ೬-೧೫೬.
 ಇಜುಕೆಯ್—ಕೀಳುಮಾಡು, ೧-೧೪.

ಈ

ಈಕ್ಷಣ (ಸಂ.)—ಕಣ್ಣು, ೭-೧೦೯.
 ಈಂಗಡಲ್—ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ, (ಇನಿದು+
 ಕಡಲ್), ೭-೧೬೭.
 ಈಂಟು—ಕುಡಿ, ೬-೧೩೯.
 ಈದೊರೆತು—ಈ ಪ್ರಕಾರವುಳ್ಳ, ೯-೮೨.
 ಈರೊಂಬದಿಂಬರ್—ಹದಿನೆಂಟು ಮಂದಿ,
 ೫-೧೦೫.
 ಈಸು—ಇರ್ಚಿ, ಮೂಕೀಮರ,
 (ಸಂ. ಈಷಾ), ೧೩-೬೯.
 ಈಜ್ಜು—ಅಪಹರಿಸು, ೫-೭೮.

ಉ

ಉಕ್ಕೇವ—(ಸಂ.) ಉತ್ಸವ, ೫-೭೮.
 ಉಗಿಬಗಿ—ಸೀಳು, ೨-೫೫ ವ.
 ಉಡಿ—ಮುರಿ, ೪-೬೧.
 ಉಂಡಿಗೆ—ಗಂಟಲು, ೭-೯೬.
 ಉತ್ಕ (ಸಂ.)—ಮದಿಸಿದ, ೮-೨.
 ಉತ್ಕಳಿಕಾ (ಸಂ.)—ಕುತೂಹಲ, ೭-೧೦೬.
 ಉತ್ತಂಸ (ಸಂ.)—ಶಿರೋಭೂಷಣ,
 ೬-೧೭೫ ವ.
 ಉತ್ಸಂಗ (ಸಂ.)—ತೊಡೆ, ೩-೭೯.

ಉತ್ತರ (ಸಂ.)—ಉಚ್ಚಸ್ವರ, ೧೧—೧೮೬.
ಉಂತೆ—ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ, ೨—೬೯.

ಉತ್ಸೇಧ (ಸಂ.)—ಎತ್ತರ, ೧—೮೯ ವ.
ಉದ (ಸಂ.)—ನೀರು, ೭—೯೬.

ಉದವಾಸ (ಸಂ.)—ನೀರಿನಲ್ಲಿರಿಸುವಿಕೆ,
೨—೫೯.

ಉನ್ನಿಷಿತ (ಸಂ.)—ಅರಳಿದ, ೧೬—೯೧.
ಉಪತ್ಯಕ (ಸಂ.)—ಪರ್ಮತಸಮಾಪ ಭೂಮಿ,
೬—೧೫೪.

ಉಪದಂತ (ಸಂ.)—ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತು,
ಚಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾದುದು, ೧೨—೨ ವ
ಉಪಧಾನ (ಸಂ.)—ತಲೆದಿಂಬು, ೫—೩೦ ವ.
ಉಪರಾಗ (ಸಂ.)—(ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ)
ಗ್ರಹಣ, ೧೩—೬೨.

ಉಪಸರ್ಗ (ಸಂ.)—ಬಾಧೆ, ೪—೫.
ಉಪ್ಪವಡಿಸು—ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದೇಳು,
೧೦—೧೩೯ ವ.

ಉಪಾದೇಯ (ಸಂ.)—ಅಂಗೀಕರಿಸ
ತಕ್ಕದ್ದು, ೬—೧೨೭.
ಉಪಾಂಶು ವಧ (ಸಂ.)—ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕೊಲ್ಲು
ವಿಕೆ, ೯—೧೩೩ ವ.
ಉಬ್ಬಿಗ—ಮನೋವ್ಯಥೆ, (ಸಂ. ಉದ್ವೇಗ),
೧—೭೭.

ಉಮ್ಮಚ್ಚ—ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮೆ, (ಸಂ. ಉನ್ಮತ್ತ),
೬—೧೦೦.

ಉಮ್ಮಳಂ—ಚಿಂತೆ, ೧—೮೧.
ಉರವಣೆ—ದಿಟ್ಟಿತನ, ೧—೨೭.
ಉರಿವರಿವ—ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಹರಿಯಿಸುವ,
೭—೮೯.

ಉಷದರ್—ಅಸಮಗ್ರರು, ಕೊರತೆಯುಳ್ಳ
ವರು, ೫—೨೫.

ಉಷದೆ—ವಿಚಾರಮಾಡದೆ, ೩—೪೮;
ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ, ೧೧—೧೮; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ,
೧೩—೧೨.

ಉಜುವ—ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾದ,
೮—೧೭ ವ.

ಉರ್ವು—ಉತ್ಸಾಹ, ೪—೧೬; ಅಧಿಕ,
೧೪—೭.

ಉಷೆ—ಉಷಃಕಾಲ, ೧೩—೯೫.
ಉಳ್ಳ—ಕೊಳ್ಳಿ, (ಸಂ. ಉಲ್ಲಾ), ೪—೧೦೪.
ಉಳ್ಳೊಳ—ಮಹಾ ಘೋಷ, ೧೦—೧೫೭.
ಊಳ್—ಕೂಗು, ೧೪—೧೨೨.

ಯು

ಯಜು (ಸಂ.)—ನೇರ, ೫—೬೫

ಎ

ಎಕ್ಕತುಳ—ಒಂದುಸಮ, ೯—೧೦೫.
ಎಕ್ಕಸರ—ಒಂಟಿಳೆಯ ಹಾರೆ, ೧—೧೨೧.
ಎಕ್ಕೆಯಿಂ—ಒಟ್ಟಾಗಿ, ೭—೧೦೬.
ಎಗ್ಗ—ಅಪಮಾನ, ೨—೭೨.
ಎಡವು—ಎಡವು, ೯—೭.
ಎಡ್ಡಂ—ಮನೋಹರ, ೫—೧೩೮.
ಎಡೆಗಟ್ಟು—ಭೇದ, ೬—೧೧೯.
ಎಡೆನೆಜಿ—ಅಡಕವಾಗು, ೧೫—೨೩.
ಎಡೆಮಡಗದೆ—ಎಡೆಬಿಡದೆ, ೧೧—೧೦೦.
ಎಡೆಯುಡುಗದೆ—ಎಡೆಬಿಡದೆ, ೯—೬೧.
ಎದೆವಟಲ್—ಮನೋವ್ಯಥೆ, ೧—೭೨.
ಎನ್ನಂ—ಎಂತಹುದು, ೧೧—೧೬೭.
ಎಂಬುಕೆಯರ್—ಅಂಗೀಕರಿಸು, ೭—೬೮.
(ಎಂಬುದಂ+ಕೆಯರ್).

ಎಜಕ—ಮೋಹ, ೨—೧೮ ವ.
ಎಜಗು—ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇರು, ೫—೭೧.
ಎಜಿವಟ್ಟು—ಆಶ್ರಯ, ೪—೪೧.
ಎಸಡಿ—ನಳ್ಳಿ, ಏಡಿ, ೧೫—೩೭ ವ.
ಎಳವಾಳೆ—ಬಾಳೆಯ ಮೀನು, ೫—೬೯.
ಎಳವೆ—ಬಾಲ್ಯ, ೩—೨.
ಎಳಸು—ಅವರಿಸು, ೩—೧೧೩.
ಎಳ್ಳರ—ಆಡಂಬರ, ೯—೭೦.
ಎಳೆ—ಭೂಮಿ, (ಸಂ. ಇಳಾ), ೨—೨೪.
ಎಜಲಿಕ್ಕು—ನೇತಾಡಗಟ್ಟು, ೧—೧೨೭.
ಎಜಿಕುಳಿ—ಆಕರ್ಷಣ, ೫—೬೧.

ಏ

ಏಗೊಳ್—ಅಂಗೀಕರಿಸು, ೫—೨೬.
 ಏತೊದಳ್—ತಡವರಿಸಲೇಕೆ? ೧೧—೧೧೨.
 ಏನಃ (ಸಂ.)—ಪಾಪ, ೧—೨.
 ಏಬಂಡಂ—ಯಾವ ದ್ರವ್ಯ, (ಸಂ. ಭಾಂಡಂ), ೬—೧೨೬.
 ಏರಂಡ ಕಾಂಡ (ಸಂ.)—ಹರಳುಗಿಡದ ಕಡ್ಡಿ, ೫—೮೬ ವ.
 ಏಜಲಿಕ್ಕು—ಪೀತವನ್ನು ಕೊಡು, ೧೫—೧೩ ವ.
 ಏಜು—ಕಟ್ಟಿ, ೧೬—೨೫ ವ.
 ಏಜು—ಗಾಯ, ೨—೫೫; ಹೊಡೆತ, ೧೩—೮೦
 ಏವಂ—ಏನುಮಾಡುವನು, ೧೦—೧೮೬;
 ವ್ಯಥೆ, ೨—೭೩.
 ಏವಯಿಸು—ವ್ಯಥೆಪಡು, ೧೬—೭ ವ.
 ಏವುದು—ಯಾವುದು, ೬—೧೭೨.
 ಏವೇಸ—ಯುದ್ಧ ಕಾರ್ಯ, ೯—೧೨೩.
 ಏಳಿದ—ನಿಕ್ಕಷ್ಟ, ೬—೧೭೯.
 ಏಳಿದಿಕೆ—ತಿರಸ್ಕಾರ, ೧೫—೬೮.
 ಏಳಿಸು—ತಿರಸ್ಕರಿಸು, ೬—೧೦೫.
 ಏತ್ತರ—ಅಡಂಬರ, ೧೧—೧೬೨.

ಒ

ಒಕ್ಕಳ್—ಹಾಕಿದಳು, ೯—೪೨.
 ಒರ್ಚವಡಿಯ—ಒಳಗೊಂಡು ಹೊರ
 ಗೊಂಡು ವಿಧದ, ೪—೧೩.
 ಒಟ್ಟಜೆ—ಶೌರ್ಯೋದ್ರೇಕ, ೪—೧೧೫;
 ಗುಂಪು, ೧೩—೧೦೯ ವ.
 ಒಟ್ಟಿಸು—ನೂಕು, ತಳ್ಳು, ೩—೭೮.
 ಒಡ್ಡಣ—ವ್ಯೂಹ, ೧೪—೯.
 ಒನಲ್—ಕೋಪಿಸು, ೩—೧೫.
 ಒರೆ—ಸಾವ್ಯು, ೬—೧೩೪.

ಓ

ಓಜೆ—ಕ್ರಮ, ೩—೧೦೭.
 ಓಜೆವಿಡಿ—ಪರಸ್ಪರ ಒಂದೇ ಕ್ರಮವಾ

ಗಿರುವಂತೆ ನಡೆಯುವ ಜೋಡಿ ಹೆಣ್ಣಾನೆ,
 ೨—೧೧, (ಓಜೆಯ+ವಿಡಿ).

ಓವದೆ—ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಾಡದೆ, ೧—೨೨.

ಓವರಿ—ಒಳಭಾಗ, ೧೦—೮.

ಔ

ಔರ್ವಜ್ವಲನ (ಸಂ.)—ಬಡಬಾಗ್ನಿ, ೧—೧೨೨.

ಕ

ಕರ್ಕಡೆ—ಅಯುಧ ವಿಶೇಷ, ೧೩—೬೧.

ಕರ್ಕೇತನ—ಬೆಳ್ಳಿ, ೫—೧೧೨.

ಕಚ (ಸಂ.)—ಕೂದಲು, ೨—೧೯.

ಕಚ್ಚಟೆ—ಕೌಪೀನ, ೪—೮೧.

ಕಂಚುಕ (ಸಂ.) ಅಂಗಿ, ೨—೨.

ಕಟ್ಟಾಯ—ನಿಷ್ಕರ್ಷ, ೧೪—೭೯ ವ

ಕಟ್ಟುಕಡೆ—ವ್ಯಾಕುಲಪಡು, ೬—೧೩೭ ವ.

ಕಡಂಗು—ಉತ್ಸಾಹಪಡು, ೧೦—೧೨೫.

ಕಡವು—ಕಡಹದ ಮರ, (ಸಂ. ಕದಂಬ),
 ೭—೧೬೩ ವ.

ಕಡ್ಡವಾರಂ—ಗದಾಯುದ್ಧ, ೩—೨೮.

ಕಂಡರಿಸು—ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡು,
 ೩—೧೫೬.

ಕಡಿತಲೆ—ಖಡ್ಗ, ೪—೯.

ಕಡುಕೆಯ್—ತೀವ್ರವಾಗು, ೧೧—೧೨೦.

ಕಂಡು—ತುಂಡು, (ಸಂ. ಖಂಡ), ೧೩—೫೪ ವ.

ಕಂಡೂಯನ (ಸಂ.)—ನವೆ, ೧೨—೭೩.

ಕಡ್ಡೆ—ದುಷ್ಟ, ೧೨—೬೦.

ಕಣ್ಣರಿ—ವಿವೇಕ, ೨—೫೩.

ಕರ್ಣದೂಷಿಕೆ—ಕುದುರೆಯ ರೋಗ
 ವಿಶೇಷ, ೪—೬೬.

ಕಣ್ಣಾವುದು—ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ೧—೧೦೩.

ಕಣೆ—ಗಣೆ, (ಸಂ. ಖನಿ), ೧೪—೨೧.

ಕಣಶ (ಸಂ.)—ತೆನೆ, ೩—೮೩ ವ.

ಕರ್ಣಕಾರ (ಸಂ.)—ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ, ೧೨—೪.

ಕಣ್ಣೇಲಿ—ನವಿಲು ಗರಿ, ೪—೧೧೬.

ಕಣೆ—ಬಾಣ, ೧೦—೧೦೭ ವ.

ಕಣಿವೋದ ಕಣಕಾಲ್—ಬಾಣವು ನುಗ್ಗಿ
 ಹೋದ ಕೆಳಕಾಲು, ೧೩—೫೪ ವ.

ಕಣ್ಣಿಟವಿ—(ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವಿಕೆ), ಪ್ರಕಾಶ,
೩-೭೫ ವ.
ಕರ್ಣೇಜಪ(ಸಂ.)—ಚಾಡಿಕೋರ, ೯-೧೦.
ಕಣ್ಣೊಲ—ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ, ೫-೨೭.
ಕತ್ತರಿ ವಾಣಿ—ಸೋಕಿದರೆ ಕತ್ತರಿಸುವ
ನೀರು. ೩-೪೮.
ಕತ್ತರಿಸು—ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡು, ೪-೧೦೮.
ಕತಿಪಯ(ಸಂ.)—ಕೆಲವು, ೧೦-೧೨೬ ವ.
ಕತ್ತಿಗೆ—ಖಡ್ಗ ವಿಶೇಷ, (ಸಂ. ಕರ್ತಿಕಾ),
೪-೧೭.
ಕಂತಿ—ಯೋಗಿನಿ, ೬-೩೫ ವ.
ಕದಪು } —ಕೆನ್ನೆ, ೩-೧೦೮, ೫-೧೦೯.
ಕದಂಪು }
ಕದಳಿಕಾ(ಸಂ.)—ಧ್ವಜ, ೧೩-೭೫.
ಕಂದಳ(ಸಂ.)—ಮೊಳಕೆ, ೬-೭೮.
ಕದುಷ್ಟ(ಸಂ.)—ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿ, ೬-೧೬೧.
ಕದುರ್ಕು—ಕುಟುಕು, ೧-೧೨೭.
ಕನವನಿಪ—ಭಯಂಕರವಾದ, ೬-೯೮.
ಕನಿ—ಪ್ರಕಾಶಿಸು, ೧೩-೨೧.
ಕನೀಯ—ಕನಿಷ್ಠ, ಚಿಕ್ಕವನು, ೬-೧೨೬,
ಕನ್ನೆವಾಡ—ಕನ್ನಿಕೆಯರ ಅಂತಃಪುರ,
೪-೮೨.
ಕಪ್ಪಡ—(ಹರಕು) ಬಟ್ಟೆ, ೬-೩೫ ವ.
ಕರ್ಪರ(ಸಂ.)—ಕಪಾಲ, ಬೆನ್ನು ಚಿಪ್ಪು,
೫-೮೭.
ಕಂಬುಗ್ರೀವೆ—ಶಂಖದಂತೆ ಕೊರಲುಳ್ಳ
ವಳು, ೧೧-೧೧೪.
ಕಬುರಿತ(ಸಂ.)—ಚಿತ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳ,
೧೨-೨ ವ.
ಕಬೊನ್ನ—ಕಬ್ಬಿಣದ, ೪-೧೨.
ಕಮಠ(ಸಂ.)—ಕೂರ್ಮ, ಅವೆ, ೬-೮೪.
ಕಮ್ಮನೆ—ಸುಮ್ಮನೆ, ೧೧-೧೭೬.
ಕಮ್ಮರ—ಕಮರಿಕೆಯೆಂಬ ಹಣ್ಣು, ೧೨-೬.
ಕರವಾಳ(ಸಂ.)—ಕತ್ತಿ, ೧೩-೧೦೮.
ಕರಿಸಂ—ಒಣಗುವಿಕೆ, ೭-೯೩.
ಕರುತ್ತು—ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ೪-೧೭.

ಕರುಮಾಡ—ಉಪ್ಪರಿಗೆ, ೧-೧೨೫.
ಕರುವಿಡು—ಎರಕಹೊಯ್, ೧-೧೦೦.
ಕರೆಗಣ್ಣು—ಮಿತಿಮಾರು, ೧-೨೯.
ಕಣಿಗು—ಕಪ್ಪಾಗು, ೧-೧೧೦.
ಕಲ—ಮಡಕೆ, ಪಾತ್ರೆ, ೧೬-೫೫.
ಕಲ(ಸಂ.)—ಇಂಪಾದ, ೧೬-೩೮.
ಕಲಧೌತ(ಸಂ.), ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ೧೨-೨ ವ.
ಕಲಾಪ(ಸಂ.)—ಗುಂಪು, ೨-೨.
ಕಲಿಕಾ(ಸಂ.)—ಮೊಗ್ಗು, ೭-೨೬.
ಕಲಿಲ(ಸಂ.)—ಬೆರೆತಿರುವ, ಕೂಡಿದ,
೫-೪೮.
ಕಲುಂಬು—(ಕಿಲುಬು), ಮಾಲಿನ್ಯ,
೬-೧೧೫.
ಕವಚಹರಂ(ಸಂ.)—(ಕವಚವನ್ನು ತೊಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ), ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸು, ೬-೬೬.
ಕವರ್ತೆ—ಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರ, ೪-೩೮.
ಕವದುರ್—ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿ, ೩-೯೧.
ಕವಿಲ್—ಕಪಿಲವರ್ಣ, ೧೩-೪೩.
ಕರ್ವೆಟ್ಟು—ನೀಲಾಚಲ, ೧೩-೧೨೮.
ಕಸವರ—ಚಿನ್ನ, ೬-೩೪ವ.
ಕಟಲ್ಪು—ನಾಶಮಾಡು, ೧-೧೪.
ಕಟಲೆಬೀಟ್—ಎಲೆಯುದುರಿ ಬರಲಾಗು,
೭-೮೬.
ಕಟಾಯೆ—ಸಾಯಲು, ೧೦-೯೧ ವ.
ಕ್ರಕಚ(ಸಂ.)—ಗರಗಸ, ೭-೨.
ಕ್ರಮವಿಕ್ಷೇಪ(ಸಂ.)—ಹಜ್ಜೆಯಿಡುವುದು,
೭-೧೦೮.
ಕ್ರಮೇಳಕ(ಸಂ.)—ಒಂಟೆ, ೬-೩೭.
ಕ್ಸಪಣೆ—ಅಭಾವ, ೭-೯೫.
ಕ್ಸಪಿತ(ಸಂ.)—ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ೧೪-೪೧.
ಕಾಗಿಣ—ಕವಡೆ, ೬-೧೩೪.
ಕಾಂಡ(ಸಂ.)—ದಂಟು, ೭-೧೨೫.
ಕಾಂಡಪಟ(ಸಂ.)—ಪರದೆ, ತೆರೆ, ೧೬-೬೮.
ಕಾತರ—ದುಡುಕು, ೧೦-೧೨೫.
ಕಾರ್ತಸ್ವರ(ಸಂ.)—ಚಿನ್ನ, ೧-೧೭.
ಕಾಲ್ಗಚುರ್—ಕಾಲನ್ನು ತೊಳೆ, ೧೫-೯ ವ.

ಕಾಲಾಯಸ (ಸಂ.)—ಕಬ್ಬಿಣ, ೧—೩೭.
 ಕಾಲ್ಗಾಪು—ಬೆಂಗಾವಲು, ೨—೧೧
 ಕಾಲಿಕೆ } —ಕಪ್ಪು, ಕಲ್ಮಷ, ೧೬—೮೧,
 ಕಾಳಿಕೆ } ೧೬—೫೭.
 ಕಾಲ್ಗೋದು—ವಾಹನವನ್ನೇರಿ, ೨—೧೧
 ಕಾಶ (ಸಂ.)—ಕಾಚಿಯ ಹುಲ್ಲು, ೩—೮೩ ವ.
 ಕಾಶ್ಮೀರ (ಸಂ.)—ಕುಂಕುಮಕೇಸರ, ೧೨—೫.
 ಕಾಳರಾತ್ರಿ (ಸಂ.)—ಮಾರಿ, ೭—೧೧೫ ವ
 ಕಾಟ್ಟುರ—ಕಾಡಿನ ಪ್ರವಾಹ, ೧—೧೭.
 ಕಿಂಕಿರಾತಂ (ಸಂ.)—ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ
 ೪—೪೯.
 ಕಿಣ (ಸಂ.)—ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟುವುದು, ೭—೪೩.
 ಕಿತವ (ಸಂ.)—ಜೂಜುಗಾರ, ಧೂರ್ತ, ವಂಚಕ, ೧೫—೪೭ ವ.
 ಕಿತ್ತಡ—ಜುಗುಪ್ಸೆ, ೭—೮೧.
 ಕಿಂಪಾಕ (ಸಂ.)—ವಿಷವೃಕ್ಷವಿಶೇಷ,
 ೯—೧೧ ವ.
 ಕಿಶೋರ (ಸಂ.)—ಮರಿ, ೧—೧೦೭ ವ.
 ಕಿಸುಗಣ್ಣು—ಕೋಪಿಸು, ೧—೧೧೭
 ಕಿಸುರ್—ಕಲಹ, ೩—೧೯.
 ಕೀರ್ತಿಮುಖ (ಸಂ.)—ಅಣಸು, ಕೊಂಬಿಗೆ
 ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆ ಒಡನೆ, ೧—೧೪೧.
 ಕೀನಾಶ (ಸಂ.)—ಯಮ, ೧೦—೧೨೫ ವ.
 ಕೀರ (ಸಂ.)—ಗಿಳಿ, ೭—೧೫೬.
 ಕೀಟು—ಕಟ್ಟುವಿಮಾರಿ ನುಗ್ಗು, ೧—೧೧೫.
 ಕೀಟು—ಕುದುರೆಯ ಕಡಿವಾಣ, ೧೧—೧೧೫.
 ಕುಂಚ—ಚಾಮರವಿಶೇಷ, ೩—೪೧.
 ಕುಂಜರ (ಸಂ.)—ಅನೆ, ೧೫—೫೧.
 ಕುಟ್ಟಳ (ಸಂ.)—ಮೊಗ್ಗು, ೧೨—೪೭.
 ಕುಟ್ಟಮ (ಸಂ.)—ನೆಲಗಟ್ಟು, ೩—೧೧೭.
 ಕುಡಗೂಸು—ಕನೈ, ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲ
 ದವಳು, ೮—೬೧ ವ.
 ಕುಣಿಲ್ವಾಟು—ಕುಣಿದು ಹಾರು,
 ೧೩—೫೪ ವ.
 ಕುತ್ಕೀಲ (ಸಂ.)—ಪರ್ವತ, ೧೧—೧೦.
 ಕುತ್ತಂಗಳು—ಕಿರಿದಾದ ಎಸಳು, ೨—೧೩ವ.

ಕುತ್ತಾಟು—ಪೊದರು, ೧—೮೧ ವ.
 ಕುಭೃತ್ (ಸಂ.)—ಬೆಟ್ಟ, ೧೩—೧೧೨
 ಕುರವ—ಪ್ರದೇಶ, ೧೬—೭೧ ವ.
 ಕುಳೀರ (ಸಂ.)—ಏಡಿ, ನಳ್ಳಿ, ೧—೩೦.
 ಕುಟು—ಹಳ್ಳ, ೧—೮೧ ವ.
 ಕುಟು—ಕುಡು, ಗಟ್ಟಿ, ೯—೧೦೧
 ಕೂಂಕು—ತಳ್ಳು, ಹೊಗಿಸು, ೧೦—೨೨೩.
 ಕೂರ್ಚ (ಸಂ.)—ಗಡ್ಡು, ೨—೨
 ಕೂಟ (ಸಂ.)—ಕೋಡುಗಲ್ಲು, ೨—೧೪
 ಕೂಟಪಾಕಳ (ಸಂ.)—ಗಜರೋಗ ವಿಶೇಷ,
 ೪—೬೬.
 ಕೂರ್ತು—ಪ್ರೀತಿಸಿ, ೨—೧೯.
 ಕೂರ್ಪು—ಶೌರ್ಯ, ೭—೫೯.
 ಕೂರ್ವಾಳ—ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿ,
 (ಕೂರಿತ್ತು+ಬಾಳ), ೮—೨೭.
 ಕೃಪಾಣ (ಸಂ.)—ಕತ್ತಿ, ೧—೧೦೭ ವ.
 ಕೆಂಕ—ಕೆಂಪು, ೯—೧೨.
 ಕೆತ್ತು—ಅದಿರು, ೧೩—೫೪ ವ.
 ಕೆಂಬಟ್ಟಿ—(ಕೆಚ್ಚನೆ+ಪಟ್ಟಿ), ಕೆಂಪು ರೇಷ್ಮೆ,
 ೩—೬೭ವ.
 ಕೆಯ್ಯಾಲ—ಗಡ್ಡೆ, ೧—೧೦೭.
 ಕೆಲ—ಸಮಾಪ, ೬—೧೪ ವ.
 ಕೆಳರ್—ಕೋಪಿಸು, ೪—೧೦೭.
 ಕೆಳವಾಡಿ—ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಬ್ಬು, ೮—೧೪.
 ಕೇಕರ (ಸಂ.)—ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೋಟ,
 ೫—೭೧.
 ಕೇರ್—ಗೋಡೆ, ೫—೧೧೩.
 ಕೇವಲಬೋಧ (ಸಂ.)—ಕೇವಲಜ್ಞಾನ
 (ಜೈನ ಪರಿಭಾಷೆ), ೧೬—೬೨.
 ಕೇವಲಿ (ಸಂ.)—ಜಿನ ಸಿದ್ಧ, ೧—೮.
 ಕೇಸಡಿ—ಕೆಂಪಾದ ಪಾದ, ೩—೧೧೬
 ಕೇಸುರಿ—ಕೆಂಪಾದ ಉರಿ, ೧೧—೧೦೭.
 ಕೈ—ಸೊಂಡಿಲು, ೧—೯೫.
 ಕೈಗಟ್ಟು—ಗಂಧ, ೭—೪೭ವ.
 ಕೈಗಟುವು—ಅತಿಶಯ, ೯—೧೪೧.

ಕೈಗೆಯಾ—ಒಡವೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳು,
ಲ—೫೬ ವ.

ಕೈತವ (ಸಂ.)—ವಂಚನೆ, ೬—೧೬೬

ಕೈನಿಜು—ಕೈಯೆತ್ತು, ೪—೨೬.

ಕೈಪಿಡಿ—ಕನ್ನಡಿ, ೭—೧೦೫ ವ.

ಕೈಪೆ—ಕಹಿ, ೭—೧೨೬.

ಕೈಯಳವಿ—ಶಕ್ತಿ ಸಾಧ್ಯ, ೪—೩೬.

ಕೈಯಾಂತಂ—ಕೈಯೊಡ್ಡಿದವನು,
ಯಾಚಕ, ೧೨—೬೦.

ಕೈವಂದ—ಫಲಿತವಾದ, ೫—೧೨೯.

ಕೈವಲ್ಯ (ಸಂ.)—ಮೋಕ್ಷ, ೧—೫.

ಕೈವಾರ—ಮುಖಸ್ತುತಿ, ೧೨—೫೦.

ಕೊಂಡಾಡು—ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡಿಸು, ೭—೨೪.

ಕೊಂಡುಕೊನೆ—ಸ್ತುತಿಸು, ೧೧—೧೭೦ ವ.

ಕೊಡೆನೆಗೆ—ಒಂದುಕಡೆಯ ಭಾರದಿಂದ
ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳು,
೩—೧೨೯.

ಕೊನರು—ಕುಡಿ, ೩—೮೦.

ಕೊಪ್ಪು—ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ, ೫—೮೭

ಕೊಂಬು—ಅಶ್ರಯ, ೭—೧೨೭

ಕೊರಗು—ರಸ ವಿಹೀನವಾಗು, ೧—೧೬.

ಕೊಳವರ್ಕ್ಕು—ಜಲಪಕ್ಷಿ (ಸಾರಸ),
೩—೮೧ ವ.

ಕೊಳ್ಳೊಡೆ—ಬಾಂಧವ್ಯ, ೨—೭.

ಕೋಕನದ (ಸಂ.)—ಕೆಂದಾವರೆ, ೬—೪೧.

ಕೋಟಲೆ—ಬಾಧೆ, ೧೬—೫೫.

ಕೋಟಿ (ಸಂ.)—ಕೊನೆಯ ಭಾಗ, ೧—೪೨.

ಕೋಡಿಡು—ಹುರುಡುಮಾಡು,
ಸ್ಪರ್ಧೆಪಡು, ೧—೨೩.

ಕೋಡುವ—ತಣ್ಣಗಿರುವ, ೧೬—೨೮.

ಕೋಣ (ಸಂ.)—ವಾಡ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವ
ಕಡ್ಡಿ, ೧೨—೨೦.

ಕೋದ—ಪೋಣಿಸಿದ, ೬—೭೭

ಕೋರಕಿತ (ಸಂ.)—ಮೊಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟು,
೬—೪೮ ವ.

ಕೋವಣ—(ಸಂ. ಕೌಪೀನ), ೩—೧೯

ಕೋವರ ಚಕ್ರ—ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ,
೧೪—೧೭೪ ವ.

ಕೋಳು—ಏಟು, ೯—೬೮, ೬೯.

ಕೋಟು—ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿ, ೧೩—೭೪.

ಕೋಟ್ಟುಗ—ಘಾತುಕ ಮೃಗ, ೧—೭೩.

ಕೋಟ್ಟುದುಳು—ಹಸಿಯಾಗಿರುವ
ಮಿದುಳು, ೧೧—೧೨೦.

ಕೋಟ್ಟಕ್ಕಿ ಸಜ್ಜು—ತಣ್ಣ ನೆಯ ಕೆಸರು, ೧೨—೩.

ಕೌಕ್ಷೇಯಕ (ಸಂ.)—ಕತ್ತಿ, ೯—೨೫ ವ.

ಕೌಮುದೀ (ಸಂ.)—ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳು, ೬—೧೮೧ ವ.

ಕೌವರೆ—ಸಡಗರ, ೬—೧೭೭ ವ.

ಕೌಶಿಕ (ಸಂ.)—ಗೂಬೆ, ೧—೩೧.

ಖ

ಖರಕರ (ಸಂ.)—ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಿರಣವುಳ್ಳವನು.
ಸೂರ್ಯ, ೧೦—೧೩೯.

ಖಾತ (ಸಂ.)—ಅಳ, ೯—೧೬ ವ.

ಗ

ಗಂಡಶೈಲ (ಸಂ.)—ಗುಂಡುಕಲ್ಲು, ೧೦—೨೧೮

ಗಂಡುವರಿಜು—ಪುರುಷಾಕಾರ, ೩—೩೮.

ಗತ ಪ್ರತ್ಯಾಗತ (ಸಂ.)—ಅನುಲೋಮ
ವಿಲೋಮ, ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಗೂ
ಕೊನೆಯಿಂದ ಮೊದಲಿಗೂ, ೧—೨೫

ಗರ್ತ (ಸಂ.)—ಹಳ್ಳ, ೬—೯೦.

ಗದಿತ (ಸಂ.)—ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ, ೧೫—೪೩.

ಗರಿಮ (ಸಂ.)—ಗುರುತ್ವ, ಹೆಚ್ಚಿಕೆ, ೮—೬೧.

ಗರುಡೋದ್ಗರ ಮಣಿ (ಸಂ.)—ಪಚ್ಚಿಮಣಿ,
೫—೯೯.

ಗಜಸನ್ನೆ—ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸಂಜ್ಞೆ.
೧೩—೯೭ ವ.

ಗಣಿವಟು—ತೆಕ್ಕೆಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ,
೧೦—೯೧ ವ.

ಗಾಡಿ—ಬೆಡಗು, ೩—೩೯.

ಗಾಂಪ—ಮೂಢ, ೧—೧೨೫.

ಗಾರುಡ (ಸಂ.)—ಗರುಡ ಮಂತ್ರ,

ಹಾವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರ,
೫—೮೧.

ಗಾವಿಲ-ಮೂಢ (ಸಂ. ಗ್ರಾಮೀಣ),
೧೨-೬೬.

ಗಾಳು-ಮದಿಸಿದವಳು (ವನು), ೨-೧೯.

ಗ್ರಾವ (ಸಂ.)-ಕಲ್ಲು, ೭-೯೭

ಗುಂಜತ್ (ಸಂ.)-ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ,
೨-೫೪.

ಗುಡಿ-ಧ್ವಜಪಟ, ೧೦-೫೦.

ಗುಡಿಗಟ್ಟು - ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳು, (ಪರಿವೇಷ
ಕಟ್ಟು), ೫-೨೭.

ಗುಂಡಿಗೆ-ಕಮಂಡುಲು (ಸಂ. ಕುಂಡಿಕಾ),
೪, ೮೧; ಗಡಿಗೆ, ೬-೬೫.

ಗುಪ್ತಿ (ಸಂ.)-ಪೌಳಿಗೋಡೆ, ೧೪-೩೫.

ಗುಲ್ಮ (ಸಂ.)-ಪೊದರು, ೧-೧೦೨

ಗೆಂಟು-ದೂರ, ೭-೫೨.

ಗೆಡೆ-ಸ್ನೇಹ, ೩-೧೪೩.

ಗೆಡೆವಕ್ಕಿ-ಚಕ್ರವಾಕ, ೪-೬.

ಗೆತ್ತು-ತಿಳಿದುಕೊಂಡು (ಧಾತು, 'ಗಿಱು'),
೯-೧೫೬.

ಗೇಣ್-ಉದ್ಭವಾದ ಚೂರಿ, ೧೩-೫೧.

ಗ್ರೈವೇಯಕ (ಸಂ.)-ಕೊರಳ'ಹಾರ,
೫-೧೨೪.

ಗೊಡ್ಡ-ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆ, ೬-೧೮.

ಗೊಣೆಯ-ಬಿಲ್ಲಿನ ಮಿಣಿ (ಮೌರ್ವಿ),
೧೧-೫೨.

ಗೊಂದಳವೆಕ್ಕಣ-[ಗೊಂದಳ=ಗುಂಪು,
ಪೆಕ್ಕಣ, (ಸಂ. ಪ್ರೇಕ್ಷಣ)=ನೋಟ],
ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಟಕ, ೩-೧೧೬.

ಗೊರವ-ತಪಸ್ವಿ, ೮-೬೨ ವ

ಗೊಲೆ-ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ, ೪-೫೭.

ಗೋತ್ರ (ಸಂ.)-ಬೆಟ್ಟ, ೧೦-೨೨೫

ಗೋರಿಯ ಮೃಗ-ಗಾನಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾಗುವ
ಜಿಂಕೆ, ೧೦-೧೧೧ ವ.

ಗೋಶೀರ್ಷ (ಸಂ.)-ಚಂದನ ವಿಶೇಷ,
೧೪-೨೦೩ ವ

ಗೋಸಣೆಗಲೆ-ಡಂಗುರಹೊಡೆ,
(ಸಂ. ಘೋಷಣಾ), ೧೪-೮೨ ವ.

ಗೋಟಾಯ್ಲ } — ಕುದುರೆಯ ಸವಾರ,
ಗೋಟಾಯಿಲ } (ಸಂ. ಘೋಟಾರೂಢ),
೧೩-೫೭, ೧೩-೬೨.

ಘ

ಘಟ್ಟವಳ್ಳಿ-ಗಂಧದವಳು. ೧-೧೧೯.

ಘಟೆ-ಆನೆಯ ಗುಂಪು, ೧೩-೨೯ ವ

ಘನಸಾರ (ಸಂ.)-ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರ,
೧೧-೧೨೫.

ಘನಾಘನ (ಸಂ.)-ಮೇಘ, ೬-೧೭೯.

ಘನೋಪಲ (ಸಂ.)-ಅಲಿಕಲ್ಲು, ೧೦-೧೨೭

ಘೋಣ-ಮೂಗು, ೪-೧೦೮.

ಘೋಟಾಯಿಲ-ಕುದುರೆಯ ಸವಾರ.
೧೩-೨೯ ವ.

ಚ

ಚಂಕನತ್ (ಸಂ.)-ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶಿಸು
ತ್ತಿರುವ, ೭-೧೦೪

ಚಂಚರೀಕ (ಸಂ.)-ಭ್ರಮರ, ೧-೨೧.

ಚರ್ಚಿತ (ಸಂ.)-ಬಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ, ೧೩-೩೩ ವ.

ಚಂಚು (ಸಂ.)-ಕೊಕ್ಕು, ೧೪-೬.

ಚರ್ಚಿ-ಬಳಿಯುವಿಕೆ, ೧-೧೪.

ಚಪಲಾ (ಸಂ.)-ಮಿಂಚು, ೪-೧೧೨

ಚಪ್ಪರಿಸು-ಗದರಿಸು, ೪-೮೨.

ಚರಿಗೆ } -ಜೈನ ವ್ರತಿಯ ಭಿಕ್ಷೆ, ೧೫-೪೯ ವ.;
ಚರೈ } ೧೬-೬೨.

ಚಲನ-ಚರಣ, ಪಾದ. ೧೧-೬೫

ಚಲ್ಲವಾಡು-ಪರಿಹಾಸವಾಡು, ೩-೮೧ ವ.

ಚಷಕ (ಸಂ.)-ಬಟ್ಟಲು, ೧-೧೦೭ ವ.

ಚಳಣ (ಸಂ.)-ಚರಣ. ಪಾದ, ೧೬-೨೮.

ಚಾಗಿ-(ಸಂ. ತ್ಯಾಗಿ), ೫-೭.

ಚಾತುರ್ಧಂತ (ಸಂ.)-ಚತುರಂಗ ಸೇನೆ,
೯-೧೨.

ಚಾವಳಿಸು-ಅಲ್ಲಗಳೆ, ೭-೧೦೭.

ಚೀರಿಕಾ } (ಸಂ.)-ರೋಂಕರಿಸುವ ಒಂದು
ಚೀರೀ } ಹುಳು. ೭-೮೫; ೭-೧೦.

ಚೂಳಿಕಾ (ಸಂ.)-ನಾಟಕಾರಂಭ, ೭-೧೫೦.

ಚೂಳಿಕೆ-ಅಗ್ರಭಾಗ, ೯-೫೨.

ಚಿಚ್ಚರ—ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಜಾಗರೂಕತೆ,
೧೬-೩೫.

ಚೀಲಾಂಚಲ (ಸಂ.)—ಬಟ್ಟೆಯ ಕೊನೆ,
೩-೧೧೩.

ಚೋದಿಸು—ನಡೆಯಿಸು, ೩-೫೨.

ಚೌಕಂಡ—(ಸಂ. ಚತುಷ್ಟಂಡ), ಮನೆಯ
ತೊಟ್ಟಿ, ೩-೩೭.

ಚೌಪಳಿಗೆ—ಹಜಾರ, ೫-೩೪ ವ.

ಚೌವಟ್ಟಿ—(ಸಂ. ಚತುಷ್ಟಥ),
ಬೀದಿಯ ಚೌಕ, ೫-೧೦೮.

ಛ

ಛಲ (ಸಂ.)—ನೆಪ, ೧-೨೮.

ಜ

ಜಕ್ಕ—(ಸಂ. ಯಕ್ಕ), ೧೪-೯೫

ಜಕ್ಕಲಿಸು—ವ್ಯಾಪಿಸು, ೩-೧೩೩ ವ.

ಜಂಘಾಲಂ (ಸಂ.)—ಓಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಲವಾದ
ಕಾಲುಳ್ಳವನು, ೧೦-೧೬೩.

ಜನತಾ (ಸಂ.)—ಜನ ಸಮೂಹ, ೧-೬.

ಜನ್ನ—(ಸಂ. ಯಜ್ಞ), ೧೦-೧೮೩ ವ.

ಜರಗು—ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದುವು ಸೇರಿ
ರುವ ಕೆಸರು, ೫-೨೦.

ಜಲಕನೆ—ತಟ್ಟನೆ, ೫-೮.

ಅಜವಂಜವ (ಸಂ.)—ಸಂಸಾರ, ೧೫-೪೭.

ಜವನಿಕೆ—ಪರದೆ, ತೆರೆ (ಸಂ. ಯವನಿಕಾ),
೧೩-೯೫.

ಜವು—ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸು, ೭-೧೨೦.

ಜಾಗ—ಪಚ್ಚೆ, ೫-೧೧೨.

ಜಾಯಾ (ಸಂ.)—ಹೆಂಡತಿ, ೪-೭೩.

ಜ್ಯಾಯ—ಜ್ಯೇಷ್ಠ, ದೊಡ್ಡವನು,
೬-೧೨೬.

ಜೀಮೂತ (ಸಂ.)—ಮೇಘ, ೧೨-೧೧.

ಜೀವನ (ಸಂ.)—ಬದುಕುವಿಕೆ, ನಿರರು,
೧೩-೯೯.

ಜೀನೆಯಾ—ಜೀನು ತುಪ್ಪ, ೨-೧೮.

ಜೊನ್ನ—ಬೆಳದಿಂಗಳು (ಸಂ. ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ),
೪-೪೪.

ಜೊಂಪ—ಮಂಟಪ, ಗೊಂಚಲು, ೧-೧೧೦.

ಜೋಳವಾಳಿ—(ಜೋಳದ+ಪಾಳಿ), ದಣಿಯ
ಪೋಷಣೆಯ ಮಣ, ೧೩-೫೭.

ಟ

ಟಂಕ (ಸಂ.) ಕಲ್ಲನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಉಳಿ,
೧೬-೩೭.

ಟಕ್ಕು—ವಂಚನೆ, ೩-೩೯.

ಡ

ಡವಕೆ—ಪೀಕದಾನಿ, ೩-೪೧.

ಡಾಮರ (ಸಂ.)—ಲಗ್ನಿ, ದಂಗೆ, ೧೩-೬೧.

ತ

ತಕ್ಕು—ಪೆರ್ವೆ, ಮಹತ್ವ, ೬-೯೧.

ತಕ್ಕುವೆರ್—ಯೋಗ್ಯತೆ, ೬-೧೭೧.

ತಗದು—ತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ೧೦-೧೭೦.

ತಗುಳ್—ಹಿಂದಟ್ಟು, ೩-೪೭.

ತಡ—ಅನುರೂಪ, ೫-೧೧೫; ಕಾಲವಿಳಂಬ,
೧೦-೨೩೩.

ತಡಮ್ಮೆಟ್ಟು—ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆ, ೭-೨೭.

ತಣ್ಣಸು—ತಂಪು, ೭-೧೩೯.

ತಣ್ಣೊಡರ್—(ತಣ್ಣೆತು+ಸೊಡರ್), ತಂಪಾ
ಗಿರುವ ದೀಪ, ೩-೩೯.

ತಂದಲ್—ಸೋನೆ, ಚಿಮುಕಿಸುವಿಕೆ,
೪-೨೯.

ತನಿ ಸೋಂಕು—ಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಗಾಢವಾದ
ಸ್ಪರ್ಶ, ೫-೧೧೦.

ತನುತ್ರ (ಸಂ.)—ಕವಚ, ೧೦-೧೮೫

ತಪನ (ಸಂ.)—ಸೂರ್ಯ, ೬-೧೮೧ ವ.

ತಪನೀಯ (ಸಂ.)—ಚಿನ್ನ, ೧-೭೧ ವ.

ತಮಾಲ ಪ್ರವಾಳ (ಸಂ.)—ಹೊಂಗೆಯ
ಚಿಗುರು, ೭-೧೨೪.

ತರವಾರಿ—ಖಡ್ಗ, ೧೩-೬೧.

ತಜುಸಂದು—ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ೧-೩೬.

ತಜುಂಬು—ತಡೆ, ನಿಲ್ಲಿಸು, ೧೧-೧೦೭.

ತಲೆದುಡುಗೆ—ಶಿರೋಭೂಷಣ, ೬-೪೮ ವ.

ತಲೆವಿಲ್—(ಬಿಲ್ಲ+ತಲೆ), ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ,
 ೧೨-೩೮, (ಧನುಷ್ಕೋಟೆ).
 ತವದೊಣೆ—ಅಕ್ಷಯವಾದ ಬತ್ತಳಿಕೆ, ೯-೫೭.
 ತವಿಲ್—ನಾಶ, ೮-೬.
 ತವುತಾರವು—(ತವುತರ್=ಮತ್ತೆಬರು),
 ಮತ್ತೆಬಾರವು, ೧-೫೪.
 ತಳರಡಿ—ತಪ್ಪುಹಜ್ಜೆ, ೩-೧೪೦.
 ತಳವೆಳಗು—ಬೆರಗು, ೫-೬೧.
 ತಳ್ವು—ತಡ, ೫-೨೯.
 ತಟ್ಟು—ಅಲಿಂಗನ, ೯-೧೬೭.
 ತಟ್ಟಿ—ಕೊಡೆ, ೧೨-೯೦.
 ತ್ರಸ್ತಾರಿ (ಸಂ.)—ಭಯಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶತ್ರು
 ವುಳ್ಳ, ೧೩-೮೬.
 ತಾಂಗು—ತಗ್ಗಿಸು, ೫-೬೩.
 ತಾಮುಟ್ಟು—ಎದುರೇಟು, ೧೩-೨೨.
 ತಾರ (ಸಂ.)—ಬೆಳ್ಳಿ, ೬-೭೬.
 ತಾರಗೆ—ನಕ್ಷತ್ರ, (ಸಂ. ತಾರಕಾ), ೬-೭೮.
 ತಾರಲ್—ಪೊದರು, ೭-೧೫೭.
 ತಾರಶೈಲ (ಸಂ.)—ಬೆಳ್ಳಿಯಬೆಟ್ಟ, ಕೈಲಾಸ
 ಪರ್ವತ, ೩-೧೬೦.
 ತಾಳವಟ್ಟು—ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಡೆತ,
 ೧೩-೫೪ವ.
 ತಾಱು—ಓಲೆಯ ಮರ, ೧೩-೬೪.
 ತಿಗ್ಮಾಂಶು (ಸಂ.)—ಸೂರ್ಯ, ೩-೯೧.
 ತಿಗುರಿ—ಚಕ್ರ, ೪-೧೦೭; ಸುಳಿ, ೧೨-೯೦.
 ತಿಣ್ಣ—(ಸಂ. ತೀಕ್ಷ್ಣ), ೧೩-೫೪ ವ.
 ತಿರಿ—ತಿರುಗಾಡು, ೬-೫೫.
 ತಿರುವಾಯ್—ಬಿಲ್ಲು, ೧೩-೯೦.
 ತಿಜುಕಲ್—ಅಣ್ಣೆ ಕಲ್ಲು, ೩-೭೭.
 ತಿಸರ—ಮೂರೇಳೆಯ ಸರ, ೩-೧೦೬.
 ತ್ರಿಪತಾಕೆ—ಹಣೆಯ ಮೂರು ಗೀರು,
 ೧೩-೧೧೭.
 ತೀರ್ಚಿ—ನಿರ್ಮಿಸಿ, ೪-೧೧೩.
 ತೀಟೆ—ಬೀಸುವಿಕೆ, ೬-೧೫.
 ತೀನ—ತೀಟೆ, ನವೆ, ೧೦-೬೩.
 ತೀರಮೆ—ಸಾಕಾದುದು, ೧-೧೦೩.

ತುಡುಕು—ಪ್ರಯಿಂದ ಹಿಡಿ, ೫-೬೯.
 ತುಂಬುರ—ತೂಬುರೆ ಕಡ್ಡಿ, ೪-೩೯.
 ತುಜುಂಗಲು—ಗುಂಪು, ೨-೧೩ ವ.
 ತುಜುಲೈಯ್—ನಮಸ್ಕರಿಸು, ೬-೪೮ ವ.
 ತೂಣೇರ (ಸಂ.)—ಬತ್ತಳಿಕೆ, ೧೪-೨೭ ವ.
 ತೂಂತು—ತುರುಕು, ೧೦-೨೨೩.
 ತೂರ್ಯ (ಸಂ.)—ತುತ್ತರಿ, ೭-೧೫೦.
 ತೂಳ್ವು—ಧ್ವಂಸಮಾಡು, ೧-೨೧.
 ತೆರ್ಕೆ—ಪರಂಪರೆ, ೪-೫೫.
 ತೆಗಳಿ (ಗೆ)—ಕೂದಲು ಉದುರುವ ರೋಗ
 ವಿಶೇಷ, (ಕರುಗಳ ಮೈಯಲ್ಲಾಗುವ
 ತೆವಡೆ ರೋಗ), ೭-೯೩. ('ಕರುಗಳಿಗೆ
 ತೆವಡೆ ಹತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ರೂಢಿ).
 ತೆಣಜು—ನೋವಿನಿಂದ ನರಲು, ೧೨-೩೫.
 ತೆತ್ತಿಸು—ಪೋಣಿಸು, ೧೦-೮೯.
 ತೆಜಂಬೊಳೆ—ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸು,
 ೩-೭೫ವ.
 ತೆಜಿ—ಕಪ್ಪು, ೬-೧೧.
 ತೆವಳೆ—ಉದಾಸೀನ ಭಾವ, ೯-೧೪೪.
 ತೇಂಕು—ತೇಲು, ೬-೧೭೦.
 ತೊಂಗಲ್—ಗೊಂಚಲು, ೩-೬೭.
 ತೊಡಂಬೆ—ಹೂ ಕಾಯಿಗಳ ತೊಟ್ಟು,
 ೧-೮೩.
 ತೊಂಡು—ಸ್ತೇಚ್ಛಾವೃತ್ತಿ; ೭-೫೩.
 ತೊದಳ್—ಸುಳ್ಳು, ೬-೯೫.
 ತೊನೆ—ತೂಗಾಡು, ೧-೧೦೭ ವ.
 ತೊಲೆ—ತಕ್ಕಡಿ, ತುಲಾರಾಶಿ, (ಸಂ.
 ತುಲಾ), ೭-೧೬೬; ಸಮಾನ, ೧೪-೧೮೮.
 ತೊವರ್—ಬಗರು, ೭-೧೫೫.
 ತೋಟೆ—ಜಗಳ, ೧-೭೫.
 ತೋಮರ (ಸಂ.)—ಕೊಡತಿಯಂತಿರುವ
 ಆಯುಧ, ೧೩-೬೧.
 ತೋಳೆ—ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ, ೧೩-೪೩.
 ತೋಳ್ವೆರಗು—ಭುಜಾಲಿಂಗನ, ೩-೯ ವ.
 ಥ
 ಥಟ್ಟು—ಗುಂಪು, ೧೦-೨೩೨

ದ

ದಂತ ಶಲ್ಯ (ಸಂ.)—ದಂತದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ೪-೬೦.
 ದತ್ತಿ—ದಾನ, ೪-೧೦೦.
 ದಂತುರಿತ (ಸಂ.)—ದಟ್ಟುವಾದ, ೧೨-೨ ವ.
 ದಂದಶೂಕ (ಸಂ.)—ಹಾವು, ೧-೧೦೨ ವ.
 ದಂದುಗ—ಕ್ಷೇಶ, ೧೩-೧೧ ವ.
 ದರ್ದುರ (ಸಂ.)—ಕಪ್ಪೆ, ೧೫-೩೩ ವ.
 ದರ್ಪಕ (ಸಂ.)—ಮನ್ಮಥ, ೧-೨೦.
 ದರ ನಿಮಿಲಿತ (ಸಂ.)—ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಚ್ಚಿದ,
 ೭-೯೦.
 ದರಿ—ಕಂಡಿ, ೧೩-೮೦.
 ದಳತ್ (ಸಂ.)—ಚಿಗುರುತ್ತಿರುವ, ೭-೧೦೮.
 ದಳಿಸು—ಪ್ರಜ್ವಲಿಸು, ೫-೭೪.
 ದಾಘ (ಸಂ.)—ತಪಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿ, ೬-೧೦೯.
 ದಾಮ (ಸಂ.)—ಸರ, ೫-೧೧೫.
 ದಾರಕ (ಸಂ.)—ಮಗ, ೮-೫೨.
 ದಾಸೇರಕ (ಸಂ.)—ದಾಸಿಯ ಮಗ, ೨-೬೦.
 ದ್ರಾಘಿಮ (ಸಂ.)—ಉದ್ದವಾಗಿರುವಿಕೆ,
 ೭-೯೭.
 ದಿಕ್ಕುಮಾರರು—ದಿಕ್ಪಾಲಕರು, ೨-೯.
 ದಿವ್ಯ (ಸಂ.)—ಚಿಂಕಿಮುಟ್ಟುವುದು ಮೊದ
 ಲಾದ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ
 ಪ್ರಮಾಣ, ೧೬-೨೪ ವ.
 ದಿವ್ಯಭಾಷಾ (ಸಂ.) ಜೈನ ದಿವ್ಯ ವಾಣಿ,
 ೧೬-೬೮.
 ದ್ವಿರೇಫ (ಸಂ.)—ತುಂಬಿ, ೧೦-೨೩೬.
 ದೀರ್ಘಕೆ—ಬಾವಿ, ೩-೩೪.
 ದೀಧಿತಿ (ಸಂ.)—ಕಾಂತಿ, ೧೪-೧೯೦
 ದೀವದ—ಸಾಕಿದ, ೩-೭೫ ವ.
 ದುಗ್ಧಕಂಠ (ಸಂ.)—ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ
 ವನು, ಮಗು, ೧೨-೬೫.
 ದುಗುಲ—ಬಟ್ಟೆ, (ಸಂ. ದುಕೂಲ), ೨-೨೧.
 ದ್ಯುಮಣಿ (ಸಂ.)—ಸೂರ್ಯ, ೭-೧೧೯.
 ದ್ರುತ ವಿಲಂಬಿತ (ಸಂ.)—ಬೇಗ ಮತ್ತು
 ತಡ, ೧೬-೬೩

ದೂದವಿ-ದೂತಿ, (ತಲೆಹಿಡುಕಿ), ೪-೧೦ ವ.
 ದೂರಿಸು—ಅನುತಾಪ ಪಡು, ೧೦-೯೪.
 ದೂರೋತ್ಸಾರಿತ (ಸಂ.)—ದೂರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ
 ಸಿದ, ೭-೬೯ ವ.
 ದೂಸಜ್ಜ—ನಿಮಿತ್ತ, ೩-೨೩.
 ದೆಸೆಬಿದ್ದ-ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಗುಲಿದ (ಸಂ. ದಿಶಾವಿದ್ದ)
 ೩-೧೩೪.
 ದೇಸಿ—ಸೌಂದರ್ಯ, ೧-೧೨೬.
 ದೇಸಿಗ—ಪರದೇಶದವನು, ೩-೪೭.
 ದೊಣೆ—ಬತ್ತಳಿಕೆ, ೧-೧೦೭ ವ.
 ದೊಣೆಮೋದ—ತೂತುಬಿದ್ದ, ೧೩-೫೪ ವ.
 ದೊಮ್ಮಳಿಸು—ಗಾಬರಿಪಡು, ೧೧-೧೫೫ ವ.
 ದೊರೆ—ಸಮಾನ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ,
 ೪-೯೮; ೫-೨೦; ೬-೧೩೪.
 ದೋಹಳ—ಅಭಿಲಾಷೆ, ಬಯಕೆ, ೯-೧೮೫.

ಧ

ಧರ್ಮ—ಸತ್ಯರ್ಮ, ಧನುಸ್ಸು, ೧-೨೦.
 ಧ್ವಜಿನಿ (ಸಂ.)—ಸೈನ್ಯ, ೧೦-೧೯೭.
 ಧಾತ್ರೀ (ಸಂ.)—ಭೂಮಿ, ದಾದಿ, ೩-೧೨೫.
 ಧಾರಾಪಂಚಕ (ಸಂ.)—ಕುದುರೆಯ ಐದು
 ಬಗೆಯ ನಡಿಗೆ, ೬-೧೮೦.

ನ

ನಕ್ಷಂಚರೀ (ಸಂ.)—ರಾಕ್ಷಸಿ, ೧೦-೨೨೩.
 ನಖರ (ಸಂ.)—ಉಗುರು, ೧೧-೩೫.
 ನಚ್ಚು—ನಂಬಿಕೆ, ಮೆಚ್ಚು, ೧೪-೧೦೯ ವ.
 ನಣ್ಣು—ನಂಟತನ, ೧೦-೧೧೪.
 ನದತ್ (ಸಂ.)—ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ,
 ೧೧-೧೦.
 ನನ್ನಿ—ಸತ್ಯ, ೬-೧೧೧.
 ನನೆಕೊನೆಯೇರು—ಚಿಗುರು, ೫-೫೦.
 ನಮೇರು (ಸಂ.)—ಸುರಗಿಗಿಡ, ೫-೭೧
 ನಲಿವರಿ—ಸಂತೋಷದಿಂದ ಓಡಿಯಾಡು,
 ೪-೫೭.
 ನರ್ಮ (ಸಂ.)—ಪರಿಹಾಸ ವಚನ,
 ೧೨-೫೧ ವ.

ನವಿರ್—ಕೂದಲು, ೬—೫೦.
 ನಳಿದು—ಬಗ್ಗಿ, ಜಗ್ಗಿ, ೫—೮೭.
 ನಾಡಾಡಿ—ಹಳ್ಳಿಯವನು, ೧—೯೯.
 ನಾಂದೀ (ಸಂ.)—ಮಂಗಳ, ೧—೨೨.
 ನಾಳಿ—ಬಾಣ ವಿಶೇಷ, ೧೨—೬೧.
 ನಾಟ್ಯಡಿ—ಲೋಕೋಕ್ತಿ, ೧೬—೫೨.
 ನಿಕಟ (ಸಂ.)—ಸಮೀಪ, ೬—೧೪೦.
 ನಿಗ್ಗವ—ಗಜದಂತ, ೧೦—೧೫೨.
 ನಿರ್ಗಡಿ—ವಿಚಾರ ಶೂನ್ಯ, ೬—೨೫.
 ನಿರ್ಘಾತ (ಸಂ.)—ಹೊಡೆತ, ೧೨—೫೪ ವ.
 ನಿಚೋಳಕ (ಸಂ.)—ಕವಚ, ೫—೮೬.
 ನಿಟಲ (ಸಂ.)—ಸಣ್ಣ, ೧೨—೪೭.
 ನಿತ್ತರಿಸು—ಸಹಿಸು, ೪—೭೪.
 ನಿರಾಘ (ಸಂ.)—ಬಿಸಿಲು ಕಾಲ, ೭—೯೮ ವ.
 ನಿಧುವನ (ಸಂ.)—ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಯೋಗ,
 ೧೫—೪೭ ವ.
 ನಿಪ್ಪೊಸತು—ಬಹಳ ಹೊಸದು, ೨—೭೨.
 ನಿಬ್ಬರಿಸು—ಮುಚ್ಚು, ೯—೧೧೨.
 ನಿರಯ—ನರಕ, ೧೬—೭೨ ವ.
 ನಿರಸ್ತ (ಸಂ.)—ನಾಶವಾದ, ೭—೬೬.
 ನಿರ್ವೃತಿ (ಸಂ.)—ಮೋಕ್ಷ, ೧೦—೧೨೨.
 ನಿರ್ವೇಗ (ಸಂ.)—ದುಃಖ, ೬—೮೯.
 ನಿಶ್ಯಲ್ಯಂ—ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದವನು,
 ೧೦—೧೭೨ ವ.
 ನಿಷ್ಪಂದರ್—ಅಲಗದವರು, ೫—೬೫.
 ನಿಷಾದಿ (ಸಂ.)—ಮಾವಟೆಗ, ೧೨—೭೪.
 ನಿಷೇಕ (ಸಂ.)—ಆಯುಸ್ಸು, ೧—೮೨; ಸುರಿ
 ಯುವಿಕೆ, ೧೪—೧೫೫.
 ನಿಳಿಂಪರು—ದೇವತೆಗಳು, ೨—೮೯ ವ.
 ನಿರ್ಗಾದಿಗೆ—ಕಂದಕ, (ಸಂ ನಿರ
 ಪಾತಿಕಾ), ೧—೧೧೨.
 ನೀಡಜು—ಮೂರ್ಛೆ, ೧೪—೧೯೨ ವ.
 ನೀಡುಂ—ಅತಿಶಯ, ೯—೧೭೮.
 ನೀದಿಗುರಿ—ಜಲಾವರ್ತ, ನೀರ್ಸುಳಿ,
 ೧೨—೯೦.
 ನೀಪ (ಸಂ.)—ಕಡಹದ ಮರ, ೭—೧೪೧.

ನೀರಂಜಿಸು—ಒಪ್ಪವಿಡು, ಸಾಣೆಯಿಡು,
 ೫—೪೧.
 ನೀರಡಸು—ಬಾಯಾರು, ೭—೧೦೬ ವ.
 ನೀರದ (ಸಂ.)—ಮೇಘ, ೧೨—೭೨.
 ನೀರಂಧ್ರ (ಸಂ.)—ದಟ್ಟು, ೧೦—೧೨೬.
 ನೀಜೀಜು—ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು, ೫—೬.
 ನೀಲೀರಾಗ—ಸ್ಥಿರ ಪ್ರೀತಿ, ೧೪—೧೧೨.
 ನೀಹಾರ (ಸಂ.)—ಹಿಮ, ೭—೧.
 ನುಟ್ಟು—ಪುಡಿಮಾಡು, ೧೨—೨೫.
 ನೂಪುರ (ಸಂ.)—ಕಾಲ್ಕಡಗ, ೨—೨೪.
 ನೂಲ್—ಒಡ್ಡಾಣ, ೫—೧೨೭ ವ.
 ನೆಣ—ಕೊಬ್ಬು, ೧೨—೫೪ ವ.
 ನೆಮು—ಒರಗಿಕೊಳ್ಳು, ೫—೧೧೯.
 ನೆಜ—ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ, ೪—೬೨,
 ಮರ್ಮ, ಗುಟ್ಟು, ೧೧—೧೪೦ ವ.
 ನೆಜಲ್—ಜೋಲು ಬೀಳು, ೭—೧೪೭.
 ನೆಜಿಗೊಳ್—ಸರ್ವಸ್ವ ಹರಣ, ೯—೧೬೦.
 ನೆಜಿಯೆ—ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ, ೧—೪೦.
 ನೆಲಮಾಡ—ಉಪ್ಪರಿಗೆ, ೧—೧೨೬.
 ನೆಲಮುಕ್ಕು—ಪಿಶಾಚ (?), ೯—೧೨೨ ವ.
 ನೆಲೆ—ಅಂತಸ್ತು, ಸ್ಥಾನ, ಸ್ಥೈರ್ಯ ೧—೧೨೬.
 ನೆಲೆವೆಚು—ಮೇರೆ ಮಾರು, ೧—೨೯.
 ನೇಗಿಣಿಯು—ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತಮ್ಮ, ೧—೧೫.
 ನೇಣು—ಹಗ್ಗ, ೨—೫೨.
 ನೇತ್ರ ಪುತ್ರಿಕಾ (ಸಂ.)—ಕಣ್ಣುಪಾಪೆ,
 ೧—೧೧೨ ವ.
 ನೇರ್ಪಡುಕಿಡು—ಮುಜುತ್ವವನ್ನು
 ಬಿಡು, ೭—೮೧.
 ನೇಮಿ (ಸಂ)—ಗಾಲಿಯ ಪಟ್ಟಿ,
 ೧೨—೧೦೨.
 ನೇರ್—ಕತ್ತರಿಸು, ೧೨—೪೭.
 ನೇರಿದಂ—ಮುಜು ಸ್ವಭಾವದವನು, ೪—೧೨.
 ನೇಜು—ನೇತುಹಾಕು, ೪—೮೯ ವ.
 ನೇವಾಳ—ಸರ, ೭—೪೧.
 ನೇಸಜು—ಸೂರ್ಯ, ೬—೧೭೧.
 ನೈಮಿತ್ತಿಕ (ಸಂ.)—ಶಕುನ ಹೇಳುವವನು,
 ೨—೨೨.

ನೊಟ್ಟುತು—ಅವೋಘ, ೧೦—೧೫೩.

ನೊಣೆ—ನುಂಗು, ೧೩—೪೫.

ನೊಸಲ್—ಹಣೆ, ೬—೮೦.

ನೋಡಿರೆ—ನೋಡಿದಿರಾ?, ೩—೧೬.

ನೋಂಪಿ—ವ್ರತ, ೧೫—೧೨ ವ.

ಪ

ಪಕ್ಕರೆ (ಕುದುರೆಯ) ಜೂಲು, ೧೩—೬೦.

ಪಕ್ಷ (ಸಂ.)—ರೆಕ್ಕೆ, ಮತ, ೧—೨೪.

ಪಕ್ಷ್ಮ (ಸಂ.)—ರೆಪ್ಪೆ, ೭—೬೩.

ಪಕ್ಕು—ಗುರಿ, ೧—೧೨೨.

ಪಗಂಡಿಲು—ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ
ವ್ಯಾಪಿಸು, ೯—೩೦.

ಪಗಂಡು—ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರುವಿಕೆ, ೯—೭೩.

ಪಗಿಲ್—ಸೇರಿಕೊಳ್ಳು, ವ್ಯಾಪಿಸು, ೭—೧೬೫.

ಪಚ್ಚಬಗೆ—ಒಡೆದುಹೋದ ಮನಸ್ಸು,
೬—೧೦೦.

ಪಚ್ಚು—ಭಾಗಮಾಡಿ, ೭—೮೦ ವ.

ಪಜ್ಜೆ—ಹಜ್ಜೆ (ಸಂ. ಪದ್ಯಾ), ೧೬—೬೫ ವ.

ಪಟವಾಸ (ಸಂ.)—ಗಂದದ ಹುಡಿ, ೪—೨೭.

ಪಟ್ಟವೆಣ್ಣಿ—ಪಟ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸು, ೧—೧೯.

ಪಟ್ಟಶಾಲೆ—ಪಡಸಾಲೆ, ೭—೪೭ ವ.

ಪಟ್ಟಳಿಗೆ—(ಬಿಳಿಯ) ಪಟ್ಟಿಸೀರೆ, ೩—೭೨.

ಪಟ್ಟು—ಮಲಗಿ, ೧೩—೧೪೭ ವ.

ಪಟ್ಟಿ—ರೇಷ್ಮೆ, ೧೩—೫೯.

ಪಡಲ್ವಡು—ಪರಿಹರಿಸು, ೨—೨೦; ಚದರಿ
ಹೋಗು, ೪—೪೮.

ಪಡಲಿಗೆ—ಧಾನ್ಯಗಳ ಮೊಳಕೆಗಳಿರುವ

ಶರಾವೆ (ಸಂ. ಪಟಲಿಕಾ), ೫—೧೧೨

ಪಡಿ—(ಸಂ. ಪ್ರತಿ), ಸಮಾನ, ೧೦—೮.

ಪಡಿದೆಣ್ಣಿ—ಬಾಗಿಲು ತೆರೆ, ೧೦—೮.

ಪಡಿಯಿಡು—ಹೋಲಿಸು, ೭—೧೩.

ಪಡೆಮಾತು—ಲೋಕೋಕ್ತಿ, ೧—೧೧೩.

ಪಣ್ಣು—ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು, ೭—೧೧.

ಪತತ್ರಿ (ಸಂ.)—ಪಕ್ಷಿ, ೧೦—೭೭ ವ.

ಪತ್ತುವಿಡು—ಬೇರೆಯಾಗು, ೫—೩೨.

ಪದ—ಹದ, ತಕ್ಕುದು, ೧೩—೯೪.

ಪದಂಗುಟ್ಟು—ಉಚ್ಚರಿಸು, ೩—೭೫ ವ.

ಪಂದರ—ಚಪ್ಪರ, ೪—೬೦.

ಪಂದಲೆ—(ಪಚ್ಚನೆ+ತಲೆ), ಹೊಸದಾಗಿ

ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಲೆ, ೯—೨೪.

ಪದ್ಮಪಂಡ (ಸಂ.)—ಸರೋವರ,
೧೨—೨೯ ವ.

ಪದಿಂಬರ್—ಹತ್ತು ಮಂದಿ, ೧೩—೯೭ ವ.

ಪದಿರ ಪಟಿ—ನಾನಾವಿಧ ಶಬ್ದವನ್ನು

ಕೊಡುವ ಹರೆ (ತಬಟೆ), ೧೩—೩೪ ವ.

ಪದೂ—ಹದ್ದು, ೯—೫೬.

ಪದುಳ—ನೆಮ್ಮದಿ, ೫—೮೭.

ಪದೆಪು—ಪ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ, ೩—೧೬೧.

ಪಂದೆ—ಹೇಡಿ, ೩—೧೫೦.

ಪನ್ನಿರ್ಭಾಸಿರ—ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ,
೧೬—೬೨ ವ.

ಪರಕೆ—ಅಶೀರ್ವಾದ, ೧೫—೨೭ ವ.

ಪರತ್ರೆ—ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ, ೧೧—೧೦೪ ವ.

ಪರದ—ವ್ಯಾಪಾರಿ, ೧೦—೯೩ ವ.

ಪರಪುಷ್ಪ (ಸಂ.)—ಕೋಗಿಲೆ, ೭—೧೦೫.

ಪರಭೃತ (ಸಂ.)—ಕೋಗಿಲೆ, ೧—೨೩.

ಪರಭಾಗ (ಸಂ.)—ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಾಂತಿ, ೩—೬೭ ವ.

ಪರೈಣ (ಸಂ.)—ತಟ್ಟೆ, ೧೨—೨ ವ.

ಪರೈಂತ (ಸಂ.)—ಸಮೀಪ, ೭—೨೯.

ಪರೈಪ್ಪಿ (ಸಂ.)—ಸೇವೆ, ೭—೨೯.

ಪರಿಕಾರ—ಹರಿಕಾರ, ೪—೧೧೮.

ಪರಿಘ (ಸಂ.)—ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ, ೬—೮೪;
ಕಬ್ಬಿಣದ ಆಯುಧ, ೧೩—೭೫.

ಪರಿಚ್ಛದ (ಸಂ.)—ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ,
೧೨—೧೧.

ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ—ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ, ೧—೩೬.

ಪರಿಣತಿ (ಸಂ.)—ಫಲ, ೧೦—೯೬ ವ.

ಪರಿನಾಳ—ಕಾಲುವೆ, ೧೬—೯೦.

ಪರಿಮುಖಿಯಾಡು—ಹಾರಾಡು, ೯—೮೦.

ಪರಿಯಳ—ಹರಿವಾಣ, ೧೬—೯೧.

ಪರಿರಂಭ (ಸಂ.)—ಅಲಿಂಗನ, ೬—೮೪.

ಪರಿವೃಥ (ಸಂ.)—ಅಧಿಪತಿ, ೧೨—೧೬ ವ.

ಪರಿಸೂತ್ರ (ಸಂ.)—ಮಧ್ಯಭಾಗ,
೭-೪೭ ವ.

ಪಜುಪಡು—ಕೊನೆಗಾಣು, ೧-೧೨೨.

ಪರೀಷಹ (ಸಂ.)—ಶೀತೋಷ್ಣ ಸುಖ

ದುಃಖಾದಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳು, ೧೬-೬೧.

ಪಜಿ—ಹರೆ, ತಬಟೆ, ೭-೮೨.

ಪಲಗೆ—ಗುರಾಣಿ, (ಸಂ. ಫಲಕ),
೧೩-೫೪.

ಪಲ್ಯಂಕ (ಸಂ.)—ಮಂಚ, ೧೦-೧೪೭.

ಪಲ್ಲಣಿಸು—ಜೀನು ಹಾಕು, (ಸಂ. ಪಲ್ಯ
ಯನ), ೪-೧೧೯ ವ.

ಪಲಾಲ (ಸಂ.)—ಜಳ್ಳು, ೧೧-೮.

ಪಲಾಶ (ಸಂ.)—ಎಲೆ, ೭-೧೨೫ ವ.

ಪವಣ್—(ಸಂ. ಪ್ರಮಾಣ), ಅಳತೆ, ೧-೫೪.

ಪಸದನ—ಅಲಂಕಾರ, (ಸಂ. ಪ್ರಸಾಧನ),
೩-೭೭.

ಪಸರ—ಅಂಗಡಿ, ೧-೧೨೧.

ಪಸಲೆ—ಹುಲ್ಲು ಮೈದಾನ, ೭-೩೧೧.

ಪಸವಡು—ಅಸೆಪಡು, ೭-೧೪೧.

ಪಸುರ್ಗವಿಲ—ಹಸುರು ಮತ್ತು ಕಪಿಲ
ವರ್ಣವುಳ್ಳ, ೭-೧೪೧.

ಪಸುಗೆ—ಪಾಲು, ಹಂಚಿಕೆ, ೪-೧೧.

ಪಳಂಚಿನುಂಗುರ—ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರ,
೫-೧೨೩ ಕ.

ಪಳಂಚು—ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇರು, ೧-೭೧ ವ.

ಪಳ್ಳನೆ—ಬೇಗ, ೧೧-೧೫೬.

ಪಳಿಕು—(ಸಂ. ಸ್ಪಟಿಕ), ೧೧-೧೨೫.

ಪಟಯಿಗೆ—ಧ್ವಜ, ೧-೧೧೬.

ಪಟು—ನಾಯನ್ನು ಅಟ್ಟುವಿಕೆ, ೩-೫೮ ವ.
ನಿಂದೆ, ೪-೮೩.

ಪಟುವಾವುಗೆ—ಪಾದರಕ್ಷೆ, (ಸಂ. ಪ್ರತಿ
ಪಾದುಕಾ), ೩-೭೫.

ಪಟು—ಅರಣ್ಯ, ೭-೧೩೦.

ಪಟ್ಯ—ಶಯನ ಸ್ಥಾನ, ೧೧-೧೭೭.

ಪಟ್ಯವೆಟ್ಟು—ಅಸ್ತಾದ್ರಿ, ೧೧-೧೭೭.

ಪ್ರಕೋಷ್ಠ (ಸಂ.)—ಮೊಳಕೈಯಿಂದ ಮಣಿ

ಕಟ್ಟಿನ ವರೆಗಿರುವ ತೋಳಿನ

ಭಾಗ, ೧೨-೧೬ ವ.

ಪ್ರಗ್ರಹ (ಸಂ.)—ಬಂದೀಖಾನೆ,
೪-೧೨೯.

ಪ್ರಚ್ಛದ (ಸಂ.)—ಹಚ್ಚಡ, ೧೧-೧೮೫ ವ.

ಪ್ರತ್ಯಂತ (ಸಂ.)—ಸಮಾಪ, ೬-೧೫೪.

ಪ್ರತ್ಯನೀಕ (ಸಂ.)—ಶತ್ರು, ೧-೮೪ ವ.

ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ (ಸಂ.)—ತಿರಸ್ಕಾರ,
೧೬-೬೨ ವ.

ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ (ಸಂ.)—ಗೌರವ, ೪-೫೨ ವ.

ಪ್ರತಿಪನ್ನಿಕೆ—ವಿವೇಕ, ೧೦-೪೭.

ಪ್ರತೀಹಾರಕ (ಸಂ.)—ದ್ವಾರಪಾಲಕ,
೨-೨.

ಪ್ರದೀಪ (ಸಂ.)—ದೊಡ್ಡ ದೀಪ, ೬-೯೨.

ಪ್ರಧನ (ಸಂ.)—ಯುದ್ಧ, ೧-೨೩.

ಪ್ರಪಂಚ (ಸಂ.)—(ವೃತ್ತಾಂತ) ವಿಸ್ತಾರ,
೬-೩೧ ವ.

ಪ್ರಪಾ (ಸಂ.)—ಅರವಟ್ಟಿಗೆ, ೧-೧೦೩.

ಪ್ರಭಂಜನ (ಸಂ.)—ನಾಯು, ೬-೮೫.

ಪ್ರವಣ (ಸಂ.)—ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ೧೨-೪.

ಪ್ರಸವ (ಸಂ.)—ಹೂ, ೭-೧೪೧.

ಪ್ರಸಾಧನ (ಸಂ.)—ಅಲಂಕಾರ,
೧-೧೧೨ ವ.

ಪ್ರಸ್ತಾವ (ಸಂ.)—ಸಂದರ್ಭ, ೧೫-೭೯ ವ

ಪ್ಲವಗ (ಸಂ.)—ಕಪಿ, ೧೩-೨೬.

ಪಾಂಗು—ರೀತಿ, ೬-೧೪೮.

ಪಾಡು—ಅವಸ್ಥೆ, ೧೦-೧೧೧.

ಪಾಣ್ಣು—ವ್ಯಭಿಚಾರಿ, ೧೫-೩೯.

ಪಾತ್ರ (ಸಂ.)—ಯಾನ ಪಾತ್ರ, ಹಡಗು,
೭-೪೦.

ಪಾಪೆ—ಬೊಂಬೆ, ೪-೧೨.

ಪಾರಿಹಾರ್ಯ (ಸಂ.)—ಕಡಗ, ೩-೬೪.

ಪಾಜುಂಬಳೆ—ಚಕ್ರ, ೫-೩೨.

ಪಾರ್ವಂತಿ } —ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀ, ೧೩-೩೯ ವ.
ಪಾರ್ವತಿ } ೧೫-೩೮ ವ

ಪಾಸಪಟಿ—ಹಾಸುಗಲ್ಲು, ೪-೧೭.

ಪಾಂಸು (ಸಂ.)—ಧೂಳಿ, ೧-೧೦.

ಪಾಳಿ (ಸಂ.)—ಬಾವುಟ, ೨-೧೨.

ಪಾಟು—ಕ್ರಮ, ೪-೧೧.

ಪ್ರಾಕೃತ (ಸಂ.) ಸಾಮಾನ್ಯ
ಮನುಷ್ಯ, ೫-೨೨.

ಪ್ರವರಣ (ಸಂ.)—ಹೊದವ ಬಟ್ಟೆ,
೨-೬೮.

ಪಿಂಜರಿತ (ಸಂ.)—ಹೊಂಬಣ್ಣದ,
೧೨-೨ ವ

ಪಿಟ್ಟಾದ ಪೀಠಾದ—ಪಿಸ್ತಾ ರವಾಗಿರುವ,
೯-೧೨೪.

ಪಿಡಿ—ಹೆಣ್ಣಾನೆ, ೭-೧೦೫ ವ.

ಪಿಡಿಪು—ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ೧೧-೧೨೩.

ಪಿಂಡಿನಾಳ (ಸಂ.)—ಆಯುಧ ವಿಶೇಷ,
೧೪-೪೧.

ಪಿಡಿಸು—ಹಿಡಿಸು, ೮-೪೮.

ಪಿಂಡುಗಂಕಣ—ಬಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿದ ಕೈಬಳೆ,
೩-೧೦೬.

ಪಿಣಿಲ್—ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೆಣೆದುಕೊಂ
ಡಿರುವ ಬಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದುದು, ೧೩-೪೯.

ಪಿತ್ಯವ್ಯ (ಸಂ.)—(ತಂದೆಯ ಸಹೋದರ).
ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ೧೬-೧೩.

ಪಿಷ್ಟಾತಕ (ಸಂ.)—ಬುಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟು, ಗಂಧದ
ಹುಡಿ, ೪-೨೭.

ಪಿಸುಣ—ಚಾಡಿ, ೩-೧೯

ಪಿಸುಟ್ಟು—ಹಿಸಿದು ಹೋದ, ೧೩-೫೪ ವ.

ಪಿಳಿಗು—ಸೀಳಿ ಹೋಗು, ೧೩-೩೫.

ಪಿಕ್ಕು—ಬಾಣದ ಮೂಲಭಾಗ, ೧೪-೧೭೫.

ಪಿಱು—ಹಿಂಡು, ೧-೯೪

ಪೀಲಿ—ನವಿಲೆ ಗರಿ, ೫-೪೪.

ಪೀಲಿದಳಿ—ನವಿಲ್ಲದೆಯ ಕೊಡೆ, ೧-೧೦೭ ವ.

ಪುಗಲ್—ಪ್ರವೇಶಿಸಕೂಡದು, ಕೋಗಿಲೆಯ
ದನಿ, ೭-೧೦೫.

ಪುಚ್ಚುಟು—ಕೇಡು, ೧೬-೩೫.

ಪುಟ್ಟು—ನೀರನ್ನು ಬಗೆಯುವ ಹುಟ್ಟು,
೧೩-೬೬.

ಪುಣ್ಣುಡಿಸು—ಗಾಯಮಾಡು, ೧೦-೧೬೧.

ಪುತ್ತಳಿಗೆ—ಬೊಂಬೆ, ೧೧-೮೩.

ಪುದಿವು—ಆವರಣ, ೪-೧೨೮ ವ

ಪುದು—ಸಮಾನ, ೨-೬೬ ; ಒಡನೆ
ಸೇರಿರುವ, ೧೨-೭೭.

ಪುದುವಾಟು—ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರು, ೧೨-೮೪.

ಪುಯ್ಯಲಿಡು—ಕೂಗು, ೪-೧೦೬.

ಪುರಂಧ್ರಿ (ಸಂ.)—ಹೆಂಗಸು, ೧೦-೧೨೬.

ಪುರಿದಂತೆ—ಹುರಿದ ಹಾಗೆ, ೧-೧೬.

ಪುರುಷಾಕಾರ (ಸಂ.)—ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಗೌರವ,
೧೧-೫೩ ವ.

ಪುರುಹೂತ (ಸಂ.)—ಇಂದ್ರ, ೧೧-೩೫.

ಪುಲ್ಲೋಡ—(ಪುಲ್—) ತೃಣದಂತೆ ಅಲ್ಪವಾದ
(ಕೋಡ=) ಕೋತಿ, ೮-೩೨.

ಪುಱುಲ್—ಮಳಲ ದಿಣ್ಣೆ, (ಸಂ. ಪುಲಿನ).
೧೫-೨೪.

ಪೂಣ್ಣೆ—ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ೪-೧೦೫.

ಪೂವಲಿ—ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರ, ಹೂವನ್ನು
ಚಿಲ್ಲುವುದು, ೬-೪೭.

ಪೆರ್ಗಡೆ—ಹೆಗ್ಗಡೆ, ಮುಖಂಡ, ೧೬-೩೪.

ಪೆಜಿ—ಚಂದ್ರ, ೪-೧೧೯.

ಪೆಳಜು—ಭಯಪಡು, ೫-೧೦೨.

ಪೆಟ್ಟಳಿಸು—ನಡುಗು, ೧೪-೧೪೧.

ಪೇಚಕ (ಸಂ.)—ಆನೆಯ ಬಾಲದ ಬುಡ,
೬-೮೪.

ಪೇಟಕ (ಸಂ.)—ಸಮೂಹ, ೧೬-೮೪.

ಪೇರಣೆ—ಕುಣಿತ, ೧೩-೫೬ ವ.

ಪೇಶಲ (ಸಂ.)—ಸುಂದರವಾದ, ೧೨-೮೭.

ಪೇಸೇಟು—ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗು, ೧೧-೧೩೨ ವ.

ಪ್ರೇಯಸಿ (ಸಂ.)—ಪ್ರಿಯಳು, ೧೨-೫೯.

ಪೊಂಕ—ವಿಕಾಸ, ೭-೧೩೧,

(‘ಪೊಂಗು’ ಧಾತುವಿನ ಭಾವನಾಮ).

ಪೊಗೆವ—ಹೊಗೆಯಾಡುವ, ೧೧-೧೪೪

ಪೊಂಗೆ—ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ, ೧೬-೫೭.

ಪೊಂಜಲಗೆ—(ಪೊನ್+ಸಲಗೆ)—ಚಿನ್ನದ
ಸಲಾಕೆ, ೧೬-೩೧.

ಪೊಡರ್ಪು—ಶೌರ್ಯ, ಹೆಚ್ಚಿಕೆ, ೧-೧೩೮;
ವೇಗ, ೪-೧೯.

ಪೊಡೆವಡು—ನಮಸ್ಕರಿಸು, ೧-೯೭.

ಪೊಣಚು—ಯುದ್ಧಮಾಡು, ೧೧-೯.

ಪೊಣರ್—ಯುಗ್ಮ, ಜೊತೆ, ೧೫-೭೮.

ಪೊಣರ್ವಕ್ಕಿ—ಚಕ್ರವಾಕ, ೭-೯೨.

ಪೊದಟು—ವ್ಯಾಪಿಸು, ೧-೧೦೩.

ಪೊಂದುವರ್—ಸಾಯುವರು, ೧-೮೨.

ಪೊಮ್ಮಗಿಲ್—ಚಿನ್ನದ ಗೋಡೆ(?),
೪-೧೩೦.

ಪೊರಜೆ—ಹೊರಜೆ, ದಪ್ಪವಾದ ಹಗ್ಗ,
೭-೧೪೫.

ಪೊರೆ—ಸೇರು, ಕೂಡು, ೬-೧೭೨.

ಪೊಲನಾಗು—ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗು.
೧-೩೫.

ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್—ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನಾ ಲೋಚಿಸು,
೯-೯.

ಪೊಲ್ಲಮೆ—ನೀಚತ್ವ, ೧-೬೧.

ಪೊಲ್ಲಿ—ದುಷ್ಟಳು, ೬-೬೯.

ಪೊಸತಿಕ್ಕು—ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆ,
(ಪೊಸತು+ಇಕ್ಕು), ೩-೧೬೦.

ಪೊಸಯಿಸು—ಉಂಟುಮಾಡು, ೩-೧೪೨.

ಪೊಟ್ಟಿಲು—ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ೧೦-೯೪.

ಪೋರ್ಕುಳಿ—ಹೋರಾಡುವವನು, ೭-೧೪೬.

ಪೋಡು—ವಿಭಾಗ, ಹಂಚಿಕೆ, ೧೩-೧೦೪.

ಪೋಡುಗಾಜಿ—ಭೇದಿಸುವವನು, ೪-೪೦.

ಪೋತಕ (ಸಂ.)—ಮರಿ, ೧-೧೨೭.

ಬ

ಬರ್ಕೆವಲಸು—ನೆಲಹಲಸು, ೧೧-೧೨೦.

ಬಗ್ಗಿಸು—ಕೂಗು, ೧೨-೭೭.

ಬಂಚಿಸು—ಮರೆಮಾಚು, ೫-೬೩;
ವಂಚಿಸು, ೭-೫೯.

ಬಟ್ಟಾಡು—ಗುಂಡನ್ನು ಆಡಿಸು, ೧೨-೬೮.

ಬಡವಾ(ಸಂ.)—ಸಮುದ್ರದ ಬೆಂಕಿ, ೧೩-೯೯.

ಬಡಿ—ಸಣ್ಣ ದೊಣ್ಣೆ, ೧-೮೩.

ಬಂಡು—ಮಕರಂದ, ೧-೩೧.

ಬಣಂಬೆ—ಬಣಬೆ. ಗುಂಪು, ೧೩-೫೪ ವ.

ಬದ್ದವಣಂ—ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ, ೪-೨೮.

ಬನ್ನ—ಬಾಧೆ, (ಸಂ. ಭಂಗ), ೨-೨೪.

ಬಂಬಲು—ಸಮೂಹ, ೩-೭೫ ವ.

ಬಯ್ತುಬಯ್ತು—ಬಯಸಿದ ಮನೋರಥ,
೪-೨೩.

ಬರ—ವರ, ೧೩-೧೪೪.

ಬಲ್ಲರ—ಬಲವಾದ ಪಿಶಾಚ, ೫-೮೨ ವ.
(ಗರ—ಸಂ. ಗ್ರಹ).

ಬಲ್ಲಣೆ—ಬಲವಾದ ಸೈನಿಕರ ಗುಂಪು,
೧೩-೭೯.

ಬಲ್ಲಲ—ಅತಿಶಯ, ೯-೧೧೪ ವ.

ಬಲಿದು—ಬಲಪಡಿಸಿ, ೯-೧೯೫ ವ.

ಬಸರ—ಯುದ್ಧ, ೧೦-೨೩೦.

ಬಸನೆ—ಅಪೇಕ್ಷೆ, ೨-೧೬.

ಬಸದಾದಂ—ವಶವಾದನು, ೯-೧೬೫.

ಬಸಮ್ಮತ್ತು—ವಶವಾಗಿ, ೧೩-೧೪೪.

ಬಂಪಿಮವತ್ (ಸಂ.)—ಹೆಚ್ಚಾದ, ೭-೨೨.

ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿ ಪರಂಪರೆ (ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿ?),
೩-೧೧೫.

ಬಳಾಕ (ಸಂ.)—ಹಂಸಪಕ್ಷಿ, ೭-೧೫೦.

ಬಳ್ಳು—ನರಿ, ೧೪-೧೨೨.

ಬಟ್ಟುಲು—ಹಿಂದಿರುಗು, ೬-೧೯ ವ.

ಬಟ್ಟುವಟ್ಟು—ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ, ೪-೮೪.

ಬೃಂಹಿತ (ಸಂ.)—ಅನೆಯ ಕೂಗು,
೧೦-೧೫೭.

ಬಾಣಸು—ಆಡಿಗೆ, ೧೦-೧೩೬.

ಬಾಣಾಸನ(ಸಂ.)—ಧನುಸ್ಸು, ೧೩-೫೧.

ಬಾಯ್ಕೀಳಿಸು—ಆಜ್ಞಾಧೀನ ಮಾಡು,
೫-೩೩.

ಬಾರಿ—ನಿಟ್ಟು, ೯-೧೩೩.

ಬಾರಿಸು—ತಡೆಮಾಡು, ೧೦-೧೨೯ ವ.

ಬಾಸಣಿಸು—ಮುಚ್ಚು, ೪-೧೨.

ಬಾಸಿಗ—ಮಾಲೆ, ೯-೮೦.

ಬಾಸೆ—ರೋಮ ರಾಜಿ, ೪-೩.

ಬಾಹು—ಬಾವು, ೧೬-೩೯ ವ.

ಬಾಳವಂದ—ಬಾಲವೊಡಿಗೆ, ೨-೧೪೧,
 (ಸಂ. ಬಾಲಬಂಧ)
 ಬಾಳಿ-ವಾಲಿ (ಇಂದ್ರನ ಮಗ), ೧೪-೧೯೮.
 ಬಾಳುಡಿ-ಕತ್ತಿಯ ತುಂಡು, ೧೩-೬೩.
 ಬಾಟತ್ತಿಗೆಯ—ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನಾಡು, ೬-೧೧೩.
 ಬಿಗುವಣೆ—ಭಯ, ೫-೮೬.
 ಬಿಚ್ಚುತ—(ಸಂ. ವಿಸ್ತೃತ), ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ,
 ೭-೧೨೬.
 ಬಿಂಜ—ಅಡವಿ, ೪-೫೪ ವ.
 ಬಿಡೆ—ಬಲವಾಗಿ, ೧೧-೧೨೧.
 ಬಿಣ್ಣು—ಭಾರ, ೧-೧೦೭ ವ.
 ಬಿತ್ತರಿಗೆ—ಪೀಠ, ೫-೪೨ ವ,
 (ಸಂ. ವಿಸ್ತರಕ).
 ಬಿತ್ತಿಗ—ಪ್ರೌಢ, ೧೩-೪೧.
 ಬಿದಿರ್—ಅಗಲವಾಗಿ ಎರಚು, ೧೧-೧೪೩.
 ಬಿದುರ್—ಔತಣ, ೯-೫೬.
 ಬಿನ್ನನೆ—ಸುಮ್ಮನೆ, ೭-೧೬೩ ವ.
 ಬಿಜುತೋಡು—ಬಿರುಸಾಗಿ ಓಡು, ೪-೮೨ ವ.
 ಬಿಜುಬಿದ್ದಂಬೋಗೆ—ಕಠಿನವಾದ ಹೊಡೆತ
 ವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ೮-೨೯.
 ಬಿಜುವರಿ—ಬಿರುಸಾದ ಓಟ, ೪-೧೦೭.
 ಬಿಲ್ಲಣೆ—ಧನುರ್ಧಾರಿ, ೧೩-೩೯.
 ಬಿಲ್ಲುಂಬೆಣಗು—ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಪಡು, ೫-೩೨.
 ಬಿಸಸನ—(ಸಂ. ವಿಶಸನ),
 ಕೊಲ್ಲುವುದು, ೧೪-೬೨.
 ಬಿಸವಂದ—ಅಶ್ಚರ್ಯ, ೯-೩೯.
 ಬಿಟ್ಟಾಗೆ—ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ತಗಲುವಂತೆ,
 ೧೧-೧೪೩.
 ಬೀಡು—ಪಟ್ಟಣ, ೧-೧೦೦; ವಾಸಸ್ಥಾನ,
 ೧-೧೦೧.
 ಬೀಡೆವರಿ—ಬಿರುಕು ಬಿಡು, ೯-೩೮.
 ಬೀತು—ಮುಗಿದುಹೋಗಿ, ೭-೧೬೩ ವ.
 ಬೀಭತ್ಸ (ಸಂ.)—ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ,
 ೧೫-೪೧.
 ಬೀಸರೆ—ವ್ಯರ್ಥ, ೬-೧೧೫.
 ಬೀಟುರು—ಈಚೆಗೆ ಬರು, ೧೧-೧೦೭.

ಬೀಟುಡೆ—ಉಟ್ಟು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ ಉಡುಗೆ,
 ೯-೧೪೧.
 ಬೆಕ್ಕಸಮುತ್ತರ್—ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದಿದರು,
 ೧-೭೧.
 ಬೆಗಡು—ಭಯ, ಅಶ್ಚರ್ಯ, ೧-೮೧.
 ಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನೆ—ಕಠಿನವಾಗಿ, ೧೧-೨೩.
 ಬೆಡಗೂಡಿಸು—ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡು,
 ೧೩-೪೯.
 ಬೆರಗು—ಸಹಾಯ, ೧೦-೧೩೧.
 ಬೆಸ—ಅಪ್ಪಣೆ, ೭-೧೦೭ ವ. ; ಕರ್ತವ್ಯ, ೨-೫೦.
 ಬೆಸನ—ಅಜ್ಜಿ, ೪-೪೭ ವ.
 ಬೆಸಲೆ—ಹೆರಿಗೆ, ೪-೫೩.
 ಬೆಳ್ತನ—ಮೌಢ್ಯ, ೩-೪೮.
 ಬೆಳ್ಳಾಡಿ—ಮೂಢನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ,
 (ಮರುಳ್ಳಾಡಿ), ೬-೧೪೧.
 ಬೆಳ್ಳಿಗ—ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಮೃಗ (ದುರ್ಬಲ
 ಮೃಗ), ೭-೯೫.
 ಬೆಟ್ಟುತ್ತರ್—ಭಯಪಟ್ಟವರು, ೧-೭೧.
 ಬೆಳ್ಳುಜು—ಭಯಪಡು, ೧-೧೭೧.
 ಬೇಟೆ—ಅಭಿಲಾಷೆ, ೭-೧೦೫ ವ.
 ಬೇನಸ—ಚಿಂತೆ, ದುಃಖ, ೧೧-೧೬೭.
 ಬೇಟ್ಟುದು—ಬೇಡಿದುದು, ೧-೯೧.
 ಬೈತು—ಮರೆಯಾಗಿ, ೫-೨೯.
 ಬೋನ—ಅನ್ನ, ೧೧-೧೦೭ ವ.

ಭ

ಭವ (ಸಂ.)—ಜನ್ಮ, ಹುಟ್ಟು, ೧೫-೩೬.
 ಭ್ರಮರಕ (ಸಂ.)—ಜುಲ್ಮಿ ಕೂದಲು, ೬-೪೧.
 ಭಾರಗವ (ಸಂ.)—ಧನುರ್ಧಾರಿ (?),
 ೧೩-೫೪.
 ಭಾರತಿಕ (ಸಂ.)—ನಟ, ೪-೨೬.
 ಭಾವಜ (ಸಂ.)—ಮನ್ಮಥ, ೧-೧೯.
 ಭ್ರಮಕ (ಸಂ.)—ಅಯಸ್ಕಾಂತ, ೪-೮೩.
 ಭೃಂಗಾರ, ೫-೧೨೧ (ಸಂ.)—ಚಿನ್ನದ ಹೂಜಿ.
 ಭೃಂಗಾರಿ, ೩-೯೫.
 ಭೇಷಜ (ಸಂ.)—ಔಷಧ, ೧೪-೩೪ ವ.

ಮ

ಮಗಿಲ್—ಪ್ರಾಕಾರ, ೪—೧೩೦.

ಮಟ್ಟ—ಸರಿಯಾಗಿ, ಸುಮ್ಮನೆ, ೬—೧೪೬.

ಮಟ್ಟಮಿರ್—ಶಾಂತವಾಗು, ೫—೯೮.

ಮಡ—ಬಂಡಿಯ ಪಾರಿ (ಹಿಂಭಾಗ),
೧೩—೬೯.

ಮಡಲ್—ಹಬ್ಬ, ೯—೧೬.

ಮಂಡಲಾಗ್ರ (ಸಂ.)—ಕತ್ತಿ, ೭—೪.

ಮಡೆಗೂಟು—ಎಂಜಲನ್ನು, ೯—೧೮೧.

ಮಣ್ಣು—ರೂಪಳಿದ ಸಾವು, ೧೩—೬೫.

ಮಣೆಯೇಜು—ಗಂಟಿಯ ಶಬ್ದ, ೩—೮೧ ವ.

ಮತ್ತವಾರಣ (ಸಂ.)—ಜಗಲಿ, ೩—೩೭.

ಮತ್ತಿನ—ಉಳಿದ, ಇನ್ನೊಂದಾದ, ೧೫—೬೪.

ಮದಪಟ್ಟಿಕೆ, ೩—೯೪ |

ಮದವಟ್ಟಿ, ೪—೧೧೯ | ಮದೋದಕದ ಗೆರೆ.

ಮಂದುರಾ (ಸಂ.)—ಕುದುರೆಯ ಲಾಯ,
೪—೧೧೫ ವ.

ಮಂದೈಸು—ದಟ್ಟವಾಗು, ೧೩—೪೫.

ಮನಮೆಳದಾಗು—ಮನಸ್ಸು ಹಿಂಜಗ್ಗು,
೩—೯.

ಮನ್ಮ (ಸಂ.)—ದೈನ್ಯ, ೧೧—೧೧೦ ವ. ;
ದುಃಖ, ೧೫—೭೫ ವ.

ಮಯೂಖ (ಸಂ.)—ಕಾಂತಿ, ೬—೧೭೫ ವ.

ಮರವಾನಸ—ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ

ಮನುಷ್ಯ, ೫—೫೯.

ಮರಾಡೆ—ಪದ್ಧತಿ, ೧—೧೩೩.

ಮರುಚ್ಛಾಪ (ಸಂ.)—ಇಂದ್ರನ ಬಿಲ್ಲು,
ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು, ೮—೫೮.

ಮರುತ್ತರಂಗಿಣಿ (ಸಂ.)—ದೇವನದಿ,
(ಗಂಗೆ), ೭—೯೮.

ಮರುವಕ್ಕ—ಶತ್ರು ಪಕ್ಷ, ೧೧—೫೧ ವ.

ಮರುಳ್—ಪಿಶಾಚ, ೧೩—೫೪ ವ.

ಮರುಳ್ಳು—ಮೋಹಗೊಂಡು, ೩—೧೬.

ಮಜುಮೆಯ್—ಮುಂದಣ ಜನ್ಮ, ೮—೮.

ಮಲಂಗು—ಒರಗಿಕೊಳ್ಳು, ೫—೫೭ ವ.

ಮಲೀಮಸ (ಸಂ.)—ಕೊಳೆ, ೬—೯೬.

ಮರ್ವು—ಮಬ್ಬ, ೧—೭೧.

ಮಸ್ಕರಿ (ಸಂ.)—ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ೯—೩೪.

ಮಸೂರಿಕಾ (ಸಂ.)—ತೊಗರಿ, ೩—೧೪೫ ವ.

ಮಹ (ಸಂ.)—ಉತ್ಸವ, ೧೫—೬೪ ವ.

ಮಹತ್ತರ (ಸಂ.)—ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ,
೫—೨೬ ವ.

ಮಟ್ಟು—ಸಂಹಾರಮಾಡು, ೧೦—೧೭೩

ಮಾಟಕೂಟ—ಮನುಷ್ಯ ಕೃತವಾದ
ಜೋಡಣೆ, ೫—೩೫.

ಮಾಡ—ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮನೆ, ೭—೧೨೮.

ಮಾರ್ತಂಡ (ಸಂ.)—ಸೂರ್ಯ, ೧೨—೧೮.

ಮಾಮಸಕ—ಹೆಚ್ಚು ರೇಗು, ೧೦—೨೫ ವ.

ಮಾರಿಗುತ್ತ—ಮಾರೀರೋಗ, ೧೪—೪೯ ವ.
(ಮಾರಿಯು+ಕುತ್ತ).

ಮಾಜಿಚ್ಚಂ—ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ
ಮಾಡಿದನು, ೫—೯೦.

ಮಾಸರೆ—(ಸಂ. ಮಹಾಸ್ವರೆ), ೧೦—೧೭೮.

ಮಿಡಿ—(ಬೆರಳುಗಳನ್ನು) ಹೊಡೆ, ೧—೧೨೯

ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ (ಸಂ.)—ನಾಸ್ತಿಕ, ೧೫—೭೫ ವ.

ಮಿಸುಕು—ಅಲಗು, ೧೩—೨೩ ವ.

ಮಿಸುಗು—ಪ್ರಕಾಶಿಸು, ೧೪—೧೯೦.

ಮಿಹಿರಾಧ್ವ (ಸಂ.)—ಸೂರ್ಯನ ದಾರಿ,
ಆಕಾಶ, ೧೧—೧೪೫.

ಮಿಳ್ಳಿಸು—ಚಲಿಸು, ೧—೮೧.

ಮುಖರೆ (ಸಂ.)—ಶಬ್ದ, ೮—೪೫ ವ.

ಮುಗ್ಧಭಾವ (ಸಂ.)—ಸೌಂದರ್ಯ, ೩—೧೩೧.

ಮುಂಗುರಿ—ಮುಂಗುಸಿ, ೧೫—೩೭ ವ.

ಮುಂಗೋಲ್—ಮುಂಭಾಗ, ೪—೫೩ ವ.

ಮುಚ್ಚಿ—(ಸಂ. ಮೂರ್ಛಾ), ೪—೯೨.

ಮುಂಜಿ—(ಸಂ. ಮೌಂಜಿ), ೪—೮೧.

ಮುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟು—ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ
ನಲ್ಲದೆ, ೧೦—೧೧೯ ವ.

ಮುಟ್ಟಿಸು—ನಿಲ್ಲಿಸು, ೨—೧೪.

ಮುಡಿ—ಮುಗಿ, ಕೊನೆಗಾಣು, ೧೫—೧೨ ವ.

ಮುಡಿಗವಿದಂತೆ—ಕಿರೀಟವಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ,
೩—೬೭ ವ.

ಮುಡಿಪು—ವಂಗಿಯಿಸು, ೮-೫೬ ವ.
 ಮುಂಡುಮೋದ—ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ೧೩-೫೪ ವ.
 ಮುನ್ನೀರ್—ಸಮುದ್ರ, ೧-೧೨೨.
 ಮುಂಬು—ಮುಂದಾಳು, ೧೪-೧೦.
 ಮುಯ್ಯು | —ಹೆಗಲು, ೧೪-೧೮೪ ವ.;
 ಮುಯ್ಯು | ೩-೧೫೦.
 ಮುಂಬಗಲ್—ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು, ೭-೧೦೦.
 ಮುಸುಂಬು—ಮುಸುಗು (?), ೮-೨೯.
 ಮೂರಿ—ಬಳಗ, ೪-೩೮.
 ಮೃಗತ್ಯುಷ್ಣಿಕಾ(ಸಂ.)—ಬಿಸಿಲ್ಲದುದರಿ ೭-೯೩.
 ಮುಚ್ಚು—ಬಹುಮಾನ, ನಜರು,
 ೧೫-೩೩ ವ.
 ಮೆಯ್ಯರೆ—ಮರೆಯಾಗು, ಅವಿತುಕೊಳ್ಳು,
 ೧-೬೦.
 ಮೆಯ್ಯಲಿ—ಬಲಿಷ್ಠ, ೫-೮೨.
 ಮೆಯ್ಯಡೆ—ಶರೀರವನ್ನೂ ಧರಿಸು, ೧-೪೨.
 ಮೆಯ್ಯಕ್ಕು—ನಮಸ್ಕರಿಸು, ೨-೨ ವ.
 ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚು—ಮೆಯ್ಯುಬ್ಬು, ೫-೬೩
 ಮೆಳ್ಳಡು—ಬೆರಗಾಗು, ೧೨-೬೦.
 ಮೇಘದಂಬರ(ಸಂ.)—ಕೊಡೆ, ೫-೧೦೮.
 ಮೇಲುದು—ಹೆಂಗಸರು ಹೊದೆದಿರುವ
 ವಸ್ತ್ರ, ೩-೬೩ ವ.
 ಮೇಳಾಪಕ(ಸಂ.)—ಸಮೂಹ, ೪-೯೬.
 ಮೇಳಿಸು—ಸೇರಿಕೊಳ್ಳು, ೧-೧೨೭.
 ಮೊಗವಡ—ಮೊಕವಾಡ, ೧೩-೭೪.
 ಮೊಗಸಾಲೆ—ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ
 ಪಡಸಾಲೆ, ೨-೨ ವ.
 ಮೊಗಸು—ಪ್ರಾರಂಭಿಸು, ೧-೭೭.
 ಮೊಗ್ಗೆ—ಸಾಧ್ಯವೆ!, ೧-೩೯.
 ಮೊನೆ—ಯುದ್ಧ, ೧೩-೫.
 ಮೊಜ್ಜಿ—ನಂಟ, ೬ ೧೧೪.
 ಮೊಲಗು—ಗುಡುಗು, ೯-೩೨.
 ಮೋದು—ಹೊಡೆ, ೨-೪೫.

ರ

ರಥಾಂಗ(ಸಂ.)—ಚಕ್ರವಾಹ, ೧-೧೨೭.
 ರನ್ನವಸರ—ರತ್ನದ ಅಂಗಡಿ, ೧-೧೨೧.

ರವಳಿ—ಕೂಗು, ೧೩-೧೧ ವ.
 ರಸೆ—ಭೂಮಿ, ೭-೩೧; ಪಾತಾಳ,
 ೧೧-೧೫೦.
 ರಹಟಿ—ರಾಟಿ, ೧-೫೭.
 ರಾಜಕ—ರಾಜರ ಗುಂಪು, ೫-೭೧.
 ರಾಜನ್ಯ(ಸಂ.)—ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ೬-೩೮.
 ರಾವಣ ಹಸ್ತ(ಸಂ.)—ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ,
 ೧೦-೧೭೭.
 ರುಂಜಿ—ಯುದ್ಧ ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ, ೪-೫೬.
 ರುಂದ್ರ(ಸಂ.)—ದಟ್ಟ, ೧೦-೧೯೯.
 ರೋದಸ್(ಸಂ.)—ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳು,
 ೬-೪೨.
 ರೋಮಂಥ(ಸಂ.)—ಮೆಲುಕು, ೭-೧೧೩.
 ರೈವೃಷ್ಟಿ(ಸಂ.)—ಹೊನ್ನಿನ ಮಳೆ,
 ೩-೧೩೭.

ಅ

ಅಕ್ಕಟೆ—ವ್ಯರ್ಥ, ೧-೧೦೭.
 ಅಕೋಡಾಡು—ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡು, ೮-೩೨.
 ಅಕೋಡಿಸು—ತಿರಸ್ಕರಿಸು, ೩-೬೧.

ಲ

ಲತಾಂತ(ಸಂ.)—ಪುಷ್ಪ, ೫-೧೨.
 ಲಂಭಾಪ(ಸಂ.)—ಗೊಂಡೆಗಳಿರುವ
 ಒಂದು ತೆರದ ಸರ, ೬-೪೩.
 ಲವಲೀ(ಸಂ.)—ಅರನೆಲ್ಲಿ, ೭-೧೧೩.
 ಲಾಂಗಲ(ಸಂ.)—ನೇಗಿಲು, ೧೪-೧೮೦.
 ಲುಂಟಾಕ(ಸಂ.)—ಕಳ್ಳ, ೪-೩೫.
 ಲೆಂಕ—ಸೇವಕ, ೧೧-೧೫೪.
 ಲೆಂಕೆ—ಸೇವಕಿ, ೧೦-೬೩.
 ಲೋಧ್ರ(ಸಂ.)—ಲೋದ್ದಗೆ ಗಿಡ, ೭-೧೪೧.
 ಲೋಹವಕ್ಕರೆ—ಲೋಹದ ತಡಿ, ೧೩-೬೦.

ವ

ವಣಿಗವಾಟ(ಸಂ.)—ಅಂಗಡಿಯ ಬೀದಿ,
 ೧-೧೨೨.
 ವಂದನಮಾಲಾ(ಸಂ.)—ತೋರಣ ವಿಶೇಷ,
 ೮-೪೫ ವ.

ವದಾನ್ಯತಾ (ಸಂ.)—ಔದಾರ್ಯ, ೭-೨೨ ವ.

ವರಾಕ (ಸಂ.)—ಅಲ್ಪ, ಶೋಚನೀಯ, ೮-೬೦,

ವರುಣಾನೀ (ಸಂ.)—ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು, ೮-೨.

ವರೂಢಿನೀ (ಸಂ.)—ಸೈನ್ಯ, ೧೩-೧೦೧ ವ.

ವಲೀಮುಖ (ಸಂ.)—ಕಪಿ, ೧೩-೨೬ ವ.

ವಂಶಸ್ಥಲ (ಸಂ.)—ಬಿದಿರು ಮೆಳೆ, ೯-೨೦

ವಹಿತ್ರ (ಸಂ.)—ಹರಿಗೋಲು, ತೆಪ್ಪ, ೬-೬.

ವ್ಯಂತರ (ಸಂ.)—ಪಿಶಾಚ, ೧೦-೯೭ ವ.

ವ್ಯತಿಕರ (ಸಂ.)—ಸಂಬಂಧ, ೧೧-೧೦೦ ವ.

ವ್ಯಸನ (ಸಂ.)—ಆಸಕ್ತಿ, ೪-೪೭.

ವಾಮಾನುಷೀ (ಸಂ.)—ಜಲ ನಿವಾಸಿನಿ, ೧೦-೭೩.

ವಾರುಣೀ (ಸಂ.)—ಮದ್ಯ, ೭-೯೦.

ವಿಕಚ (ಸಂ.)—ಅರಳಿದ, ೮-೫೦.

ವಿಕುರ್ವಣಿ—ವಿಕಾರವೇಷ, ೧೦-೧೪೭ ವ.

ವಿಗುರ್ವಿಸು—ಭಯಪಡಿಸು, ೧೦-೧೧೮ ವ.

ವಿಚಕಿಲ (ಸಂ.)—ಮಲ್ಲಿಗೆ, ೫-೧೧೬.

ವಿಜಿಗೀಷು (ಸಂ.)—ಜಯಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನು, ೧೦-೭೪.

ವಿತರ್ದಿಕೆ—ಪೀಠ, ೩-೭೦.

ವಿತರಣ (ಸಂ.)—ಔದಾರ್ಯ, ೨-೧.

ವಿತಾನ (ಸಂ.)—ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ, ೬-೪೩.

ವಿದ್ರಾವಣ (ಸಂ.)—ಓಡಿಸುವ, ೧೦-೨೦೯.

ವಿದ್ವಿಷ್ಟ (ಸಂ.)—ವೈರಿ, ೧೧-೪೪.

ವಿದ್ಧ (ಸಂ.)—ಆಕೃತಿ, ೫-೧೧೩.

ವಿಧುರೆ—ದುಃಖವುಳ್ಳವನು, ೧೧-೮೨ ವ.

ವಿನ್ನಾಣಿ—ಜ್ಞಾಪಕ, (ಸಂ. ವಿಜ್ಞಾನ), ೧೧-೪೬ ವ.

ವಿನೇಯ (ಸಂ.)—ಶಿಷ್ಯ, ೧-೪.

ವಿಪಂಚೀ (ಸಂ.)—ವೀಣೆ, ೫-೬೩.

ವಿಪಣಿ (ಸಂ.)—ಅಂಗಡಿಬೀದಿ, ೬-೧೭೭ ವ.

ವಿಪ್ರತಿಪತ್ತಿ (ಸಂ.)—ವಿರೋಧ, ಭೇದ ಭಾವನೆ, ೧೭-೭೯ ವ.

ವಿಷಣ್ಣ (ಸಂ.)—ವ್ಯಸನವುಳ್ಳವನು, ೩-೨೩ ವ.

ವಿಷ್ವರ (ಸಂ.)—ಪೀಠ, ೧-೩೧.

ವಿಸಟಂಬರಿ—ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಆಚರಿಸು, ೧-೧೦೭ ವ.

ವೀಚೀ (ಸಂ.)—ನೀರಿನ ಅಲೆ, ೯-೧೬ ವ.

ವೀತಾಂಕುಶ (ಸಂ.)—ನಿರಂಕುಶ, ೧೦-೧೫೩.

ವೃಜಿನ (ಸಂ.)—ಪಾಪ, ೭-೪೦.

ವೃಷ (ಸಂ.)—ಧರ್ಮ, ಎತ್ತು, ೧-೧೯.

ವೇಲೆ—ದಡ, ವೇಳೆ, ೧೨-೮೯.

ವೈಕುರ್ವಣ (ಸಂ.)—ವಿಕಾರಹೊಂದಿದ, ೫-೯೮.

ವೈಜಯಂತಿ (ಸಂ.)—ಧ್ವಜ, ೧೩-೨೬ ವ.

ಶ

ಶರ್ಕರಾಪ್ರಭೆ (ಸಂ.)—ನರಕ ಭೇದ, ೬-೬೪.

ಶತಹ್ರದ (ಸಂ.)—ಮಿಂಚು, ೧೩-೪೯.

ಶಂಪಾ (ಸಂ.)—ಮಿಂಚು, ೫-೭೪.

ಶಫರ (ಸಂ.)—ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು, ೧-೧೦೭ ವ.

ಶಾತಕುಂಭ (ಸಂ.)—ಚಿನ್ನ, ೧೨-೨ ವ.

ಶಾಬ (ಸಂ.)—ಮರಿ, ೬-೯೫.

ಶಾರಿಕೆ—ಅನೇಯ ಮೇಲಣ ಜೀನು, ೧೦-೮೭ ವ.

ಶಾರ್ವರಿ (ಸಂ.)—ರಾತ್ರಿ, ೩-೧೦೯.

ಶಿರೀಷ (ಸಂ.)—ಬಾಗೆಯ ಹೂ, ೫-೯೫.

ಶಿಲೀಮುಖ (ಸಂ.)—ಬಾಣ, ಭ್ರಮರ, ೪-೩೦.

ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ (ಸಂ.)—ಜೈನಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮಾಧಿಜ್ಞಾನ, ೧೬-೬೭.

ಶುಕ್ತಿ (ಸಂ.)—ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು, ೧೩-೬೨.

ಶುಂಡಾಲ (ಸಂ.)—ಅನೆ, ೧೦-೨೦೫.

ಶುದ್ಧಾಂತ (ಸಂ.)—ರಾಣಿವಾಸ, ೪-೨೪.

ಶುದ್ಧಿ (ಸಂ.)—ಸುದ್ಧಿ, ೧೧-೪೨.

ಶೈಲಾಪ (ಸಂ.)—ನಟ, ೭—೧೭೦
ಶೈವಾಲ (ಸಂ.)—ಪಾಚಿ, ೩—೧೩೩ ವ.

ಷ

ಷಂಡ (ಸಂ.)—ಗುಂಪು, ೧೦—೯೮ ವ.

ಸ

ಸಂಕ್ರಂದನ (ಸಂ.)—ಇಂದ್ರ, ೬—೮೬.
ಸಂಕೆ—(ಸಂ. ಶಂಕಾ), ೧—೭೦ ವ.
ಸಂಚಕರ—ಸಂಚಕಾರ, ೫—೨.
ಸಜ್ಜನ (ಸಂ.)—(ಕುಲಸ್ತ್ರೀ), ಹೆಂಡತಿ,
೧೦—೩೮.

ಸಟಾ (ಸಂ.)—ಜಡೆ, ಬೀಳಲು,
೭—೧೨೭.

ಸತ್ತಿಗೆ—ಕೊಡೆ (ಸಂ. ಭತ್ತಿಕಾ), ೭—೨೫.
ಸನಾಭಿ—ಜ್ಞಾತಿ, ೧—೯೦.

ಸಪತ್ನ (ಸಂ.)—ಶತ್ರು, ೧೦—೬೦ ವ.
ಸಪ್ತಾರ್ಚಿ (ಸಂ.)—ಅಗ್ನಿ, ೧೧—೨೨೫
ಸಪ್ತಾರ್ಶ (ಸಂ.)—ಸೂರ್ಯ, ೪—೧೨೯.
ಸಪ್ತಿ (ಸಂ.)—ಕುದುರೆ, ೪—೧೨೯.
ಸಂಬಳ (ಸಂ.)—ಜೀವನ ದ್ರವ್ಯ, ೫—೯.
ಸಮಕಟ್ಟು—ಸನ್ನಾಹ, ೫—೭೮.
ಸಮವಸರಣ ಭೂಮಿ (ಸಂ.)—ಪುಣ್ಯ
ಭೂಮಿ, ೧೦—೯೨.

ಸಮ್ಮನ—(ಸಂ. ಸನ್ಮಾನ), ೩—೧೩೭.
ಸಮಿತಿ (ಸಂ.)—ಸಮೂಹ, ೧೧—೧೨.
ಸಮೆ—ಮಾಡು, ೧೦—೯೩ ವ.
ಸಯ್ಯು—ಪುಣ್ಯ, ೭—೭೮.
ಸರ—ದನಿ, (ಸಂ. ಸ್ವರ), ೧೦—೧೭೫ ವ.
ಸರಳಿಸು—ನೇರವಾಗು, ೭—೮೬.
ಸರಿ—ಜಡಿಮಳೆ, ೧—೮೧.
ಸರಿತ (ಸಂ.)—ನದಿ, ೭—೧೧೭.
ಸರೋಜ ಪಂಡ (ಸಂ.)—ಸರೋವರ,
೭—೧೧೦.
ಸಲ್ಲಕೀ (ಸಂ.)—ಅನೆಬೇಲದ ಗಿಡ,
೪—೧೧೮ ವ.

ಸಲಗು—ಸಲಾಕೆ (ಸಂ. ಶಲಾಕಾ), ೭—೧೧೨.
ಸಲವು—ಪ್ರವೇಶ, ೧೦—೧೧೪ ವ.
ಸವನ (ಸಂ.)—ಅಭಿಷೇಕ, ೧—೪೪.
ಸವಣ—(ಸಂ. ಶ್ರಮಣ)—ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ,
೯—೧೩.

ಸಂವರ್ತ (ಸಂ.)—ಪ್ರಳಯ, ೭—೧೧೫ ವ.
ಸಂವರಿಸು—ಸನ್ನೆಹಿಸು, ೭—೨೭.
ಸರ್ವಾವಧಿ (ಸಂ.)—ಸಕಲರೂಪ
ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ
ಜೈನಪ್ರತಿಯ ಸಂಪತ್ತು, ೧೬—೬೨.
ಸಂಸರಣ (ಸಂ.)—ಸಂಸಾರ, ೨—೧೬.
ಸಂಸೃತಿ (ಸಂ.)—ಸಂಸಾರ, ೧೦—೧೨೨.
ಸ್ಕಂಧ (ಸಂ.)—ಹೆಗಲು, ೨—೨೦.
ಸ್ಕಂಧಾವಾರಂ (ಸಂ.)—ಸೇನಾಸನ್ನಿವೇಶ,
೧೨—೩೬.

ಸ್ತನಿತ (ಸಂ.)—ಗುಡುಗು, ೧೩—೪೯
ಸ್ತಬಕ (ಸಂ.)—ಗೊಂಚಲು, ೨—೧೩ ವ.
ಸ್ತಂಭೇರಮ (ಸಂ.)—ಆನೆ, ೧೧—೧೮೩.
ಸ್ಥಪತಿ (ಸಂ.)—ಬಡಗಿ, ೧೨—೯೭.
ಸ್ಥವಿರ (ಸಂ.)—ಮುದುಕ, ೪—೧೧೧.
ಸ್ತಂದನ (ಸಂ.)—ರಥ, ೫—೪೭ ವ.
ಸಾಕ್ಷರಿಕ (ಸಂ.)—ಉಪದೇಶಾಕ್ಷರ
ಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನು, ೧೫—೪೭ ವ.
ಸಾರ್ಕೆ—ಸಮಾಪ, ೧೦—೧೯೦.
ಸಾಗುಂ—ಸಾಯುವನು. ೧೬—೪೭ ವ.
ಸಾಚಿ (ಸಂ.)—ಓರೆ, ೫—೬೫.
ಸಾಧನ (ಸಂ.)—ಸೈನ್ಯ, ೯—೬೩
ಸಾಮಜ (ಸಂ.)—ಆನೆ, ೧೧—೨೨೪.
ಸಾಯಕ (ಸಂ.)—ಬಾಣ, ೮—೩೭.
ಸಾಯಾತ್ರಿಕ (ಸಂ.)—ಹಡಗಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿ,
೧—೩೦.
ಸಾರಣ್ಣೆ—ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ, ೯—೩೮.
ಸಾರವಣ್ಣೆ—ಸಾರಣ್ಣೆ, ಸಾರಿಸುವಿಕೆ,
೧೨—೩೩.
ಸಾರೆ—ಸಮಾಪಕ್ಕೆ, ೧೪—೬೫ ವ.

ಸಾಲ (ಸಂ.)—ಮತ್ತಿಯಗಿಡ, ೭—೧೧ ;
ಕೋಟಿ, ೧೦—೧೯೨ ವ.

ಸಾಲಭಂಜಿಕೆ—ಚಿನ್ನದ ಬೊಂಬೆ,
೭—೬೨.

ಸಾವಗಿಸು—ಸರಿಮಾಡು, ೫—೪೨.

ಸಾಹಣ (ಸಂ.)—ಅನೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು
ತರಬಿಯತ್ತು ಮಾಡುವುದು,
೧೫—೩೨

ಸ್ಥಾಸಕ (ಸಂ.)—ಬಳಿಯುವಿಕೆ, ೩—೧೧೬

ಸ್ವಾಂತ (ಸಂ.)—ಮನಸ್ಸು, ೬—೧೨೨.

ಸಿಕತ—ಮಳಲು, ೧೬—೫೫.

ಸಿಗ್ಗು—ಲಜ್ಜೆ, ೭—೫೮ ವ.

ಸಿಂದ—ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾವುಟ,
೧೩—೩೪ ವ

ಸಿಂಪಿಣಿ—ಎರಚಾಟ, ೭—೧೫೯.

ಸಿಬ್ಬ—ಅನೆಯ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಚ್ಚೆ,
೧೧—೧೮೩.

ಸಿವಿಗೆ—ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ, (ಸಂ. ಶಿಬಿಕಾ), ೩—೪೦.

ಸಿಂಹಾಸಂದಿ (ಸಂ.)—ಸಿಂಹಾಸನ,
೧೧—೧೫೨.

ಸೀಕರಿ—ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಸ್ಥಿತಿ, ೧—೧೬.

ಸೀಂಟು—ಒರಸಿಬಿಡು, ೧೩—೭೧.

ಸೀರುಡು—ಜೀರುಂಡೆ, ೭—೮೬.

ಸೀಸಕ—ಯೋಧರ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ,
(ಸಂ. ಶೀರ್ಷಕ), ೧೩—೬೦.

ಸುಗಿ—ಭಯಪಡು, ೧೦—೧೬೨ ವ.

ಸುಟ್ಟು—ಬೆರಳಿನಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ೧೫—೨೪.

ಸುಟ್ಟುರೆ—ಸುಂಟಿರ ಗಾಳಿ, ೪—೬೦

ಸುಮನೋದಾಮ (ಸಂ.)—ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆ,
೧೬—೭೫.

ಸುಷುಗಾಳಿ—ಸುಳಿಯಂತಿರುವ (ಸುತ್ತ
ತ್ತಿರುವ) ಗಾಳಿ, ೯—೧೭.

ಸೂಕಳ (ಸಂ.)—ತುಂಟಿ ಕುದುರೆ, ೪—೧೧೪

ಸೂಡು—ಧರಿಸು, ೩—೪೬ ; ಸುಡುವಿಕೆ,
೯—೧೦೯.

ಸೂರುಳ್ಳು—ಅಣೆಯಿಟ್ಟು, ೧೫—೬೧ ವ.

ಸೂಸಕ—ಸರ, ೧—೧೨೭.

ಸೂಟು—ಸರದಿ, ೧೦—೧೩೮ ವ.

ಸ್ಯಕ್ವ (ಸಂ.)—ಕಟಿವಾಯಿ, ೭—೧೫೭.

ಸೆಡೆ—ಹೆದರು, ೧—೭೬.

ಸೆರಗು—ಸಹಾಯ, ೯—೧೯೯.

ಸೆರೆ—ನಾಡಿ (ಸಂ. ಸಿರಾ), ೪—೩೯.

ಸೆಜಿಕೆ—ಬಂಧ, ೧೧—೧೦೧ ವ. ; ಬಂಧನ
ದಲ್ಲಿರುವವರು, ೧೪—೭೯ ವ.

ಸೇಡು—ಸೆಡೆತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ೪—೬೯.

ಸೇದೆ—ಅಯಾಸ, ೬—೮೩.

ಸೇವಾಳ—ಹಾವಸೆ, ಪಾಚಿ,
(ಸಂ. ಶೈವಾಲ), ೧೨—೧೩

ಸೇಸೆ—ಅಕ್ಷತೆ, (ಸಂ. ಶೇಷ), ೫—೧೨೮.

ಸ್ತೇಯ (ಸಂ.)—ಕಳ್ಳತನ, ೧೫—೪೭ ವ.

ಸೈತು—ನೇರವಾಗಿ, ೧೩—೮೫.

ಸೈಪು—ಪುಣ್ಯ, ೧೩—೧೧೩.

ಸೈಂಹಿಕೇಯ (ಸಂ.)—ರಾಹು, ೯—೧೦೨.

ಸೋಗೆ—ನವಿಲು, ೮—೯.

ಸೋಚುರ್—ಜಾರಿಸು, ನೂಕು, ೩—೫೬.

ಸೋಮುರ್ಡಿ—ಜೋಲುವಿದ್ದಿರುವ

ತಲೆಗೂದಲು, ೨—೧೩ ವ

ಸೋಲ—ಮೋಹ, ೧೧—೭೧.

ಸೋವ—ಅಟ್ಟುವ, ೧—೧೦೭.

ಸೋವತ—ಬಲಿದ್ರವ್ಯ, ೯—೧೩೩.

ಸೋರ್ವ—ಜೋಲುವ, ೧—೧೧೨.

ಹ

ಹಟತ್ (ಸಂ.)—ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ,
೨—೧೪.

ಹಮ್ಯು (ಸಂ.)—ಉಪ್ಪರಿಗೆ,
೧೦—೧೨೬ ವ.

ಹರವರಿ—ಕ್ಷೇತ್ರ, ೧—೬೪.

ಹರಿದಿಕ್ (ಸಂ.)—ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು, ೭—೫.

ಹಸ್ತಚ್ಯುಟಾ (ಸಂ.)—ಚಪ್ಪಾಳೆ, ೧೬—೪೮.

ಹಿಂತಾಳ (ಸಂ.)—ಖರ್ಜೂರ ವೃಕ್ಷ,
ಓಲೆಯ ಮರ, ೧೧—೧೧೯.

ಹೇತಿ (ಸಂ.)—ಆಯುಧ, ೧೨—೯೨.
ಹೇಯ (ಸಂ.)—ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದು, ೬—೧೨೭.

ಐದನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದ ೪೫ ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಮನಸಿಜಾದಿ ಪದಗಳ
ಸಂಕೇತಾರ್ಥವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ
ತಿಳಿಯಬಹುದು:—

ಕಂದರ್ಪಃ ಕಂಕಣಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ರತಿಸ್ಪೃತ್ ಹಾರಯಮ್ವಿಕಾ ।
ಧನುರ್ಭ್ರೂಲತಿಕಾ ಜ್ಞೇಯಾ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಃ ಪುಷ್ಪಸಾಯಕಃ ॥
ಕಲಕಿಂಕಣಿಕಾ ಕಾಂಚೀ ಕೋಕಿಲಸ್ವನ ಉಚ್ಯತೇ ।
ಅಳಿ ರುಂಕೃತಿಕಾ ಜ್ಞೇಯಾ ನೂಪುರಂ ಭಾಸುರಂ ಬುಧ್ವಿಃ ॥

ಶುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆ

ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ, ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ	ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ, ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧೭ ೧೭ ಉ	ಮ	೨೧೫ ೯ ಮದನ ವೇಗೆ	ಮದನವೇಗೆ
೩೨ ೧೫ ದೇಸೆಯಂ ತುವರಂ	ದೇಸೆಯಂತುವರಂ	೨೧೮ ೪ ಪೊಳಲೊ	ಪೊಳಲೊ
೩೨ ೨೫ ಸುರೇಂದ್ರ ಮನ್ಯು	ಸುರೇಂದ್ರಮನ್ಯು	೨೨೨ ೧೧ ಗಿಡಿಸಿ	ಕಿಡಿಸಿ
೩೭ ೨೨ ಸನ್ಯಾ	ಸಂನ್ಯಾ	೨೩೫ ೨೦ ಪುಲಪೊ	ಪುಗಿಲಪೊ
೪೬ ೭ ಕಣ್ಣಾರದಂ	ಕಣ್ಣಾರದಂ	೨೫೭ ೧೩ ನೇಸರ್	ನೇಸರ್
೫೧ ೨೩ ತಗಲ್ವುದೀ	ತಗಲ್ವುದೀ	[ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ೩೭೮, ೩೯೬, ೪೦೯, ೪೧೫, ೪೨೧, ೪೫೨, ೪೬೪, ೪೮೭ ನೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಿದ್ದುವುದು]	
೯೦ ೨೭ ಬಟವಟ	ಬಟವಟ	೨೮೨ ೨೯ ಘ್ರಣೇಂದ್ರಿಯ	ಘ್ರಣೇಂದ್ರಿಯ
೧೦೫ ೨೪ ನೇಗೊಡಂ	ನೇಗೊಡಂ	೨೯೮ ೧೪ ಮೊಳಗಂ	ಮೊಳಗಂ
೧೧೦' ೯ ಕರ್ಣಾಂತ	ಕರ್ಣಾಂತ	೩೧೫ ೪ ಕೊಂಕು	ತೂಂಕು
೧೧೦ ೧೨ ಉರ್ಗಲ	ಉರ್ಗಲ	೩೨೪ ೫ ನಂಗಪುಷ್ಪೆ	ನಂಗಪುಷ್ಪೆ
೧೧೬ ೧೩ ಮನಿಟ್ಟು	ಮನಿಟ್ಟು	೩೪೭ ೧೬ ತೂಂಕಿದಂ	ತೂಂತಿದಂ
೧೩೦ ೭ ರಾಮನಾ	ರಾಮನಾ	೩೫೫ ೨೫ ನಿಂತೀರ್ಚೆಳ್ಳೆ	ನಿಂ ತೀರ್ಚೆಳ್ಳೆ
೧೪೩ ೧೭ ಸೂರ್ಯಂ ಜಯಂ	ಸೂರ್ಯಂಜಯಂ	೩೬೩ ೨೧ ಮಟ್ಟುತಾಳ್ವಿ	ಮಟ್ಟು ತಾಳ್ವಿ
೧೪೪ ೨೭ ತೊಡೆ	ತೊಡೆ	೩೬೬ ೨೪ ಳುಣ್ಣುವಂ	ಳುಣ್ಣುವಂ
೧೬೨ ೪ ತಕ್ಕೊಮೆ	ತಕ್ಕೊಮೆ	೩೮೨ ೨ ಘೋಳಾಯಿಲ	ಘೋಳಾಯಿಲ
೧೭೩ ೨೭ ಮರುಗಹಾ	ಮರುಗಹಾ	೩೮೮ ೧೫ ಲೊಳ	ಲೊಳ
೧೭೪ ೯ ಮಳೆಯೆ	ಮಳೆಯೆ	೩೯೯ ೨೬ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವ	ಮೇಲ್ವಾಯ್ವ
೧೮೩ ೧೧ ಪಿಪಿದಿದೆಂ	ಪಿಪಿದಿದೆಂ	೪೩೨ ೧೮ ಶಾನನಂ	ಶಾನನನಂ
೧೮೫ ೨೫ ಶತ್ರುಂ	ಶತ್ರುಂ	೪೫೪ ೧೫ ಶಂಘ	ಶಂಖ
೧೮೬ ೨೧ ಕಣ್ಣರಗ	ಕಣ್ಣರಗ		
೧೮೯ ೨೫ ಮುಳಗಿ	ಮುಳಗಿ		
೧೯೮ ೪ ¹ ಕೊನೆಗಟ	ಕೊನೆ ¹ ಗಟ		

ನಿಘಂಟು

19 29 ವಾಸಸಾನ   ವಾಸಸ್ಥಾನ   23 4 ಜೈನ   ಜೈನ

ಪಂಪರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆ

6 9 ಲವಶ್ಯಕ	ಲಾವಶ್ಯಕ	43 23 ಕೊಡುವೆ	ಕೊಡುವೆ
7 27 ಕುದರೆ	ಕುದರೆ	43 24 ರಾವಣನನ್ನು	ರಾವಣನನ್ನು
18 19 ಸುತ್ತಿರೆಂದು	ಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು	66 26 ಶಿರೋಮಣಿ	ಶಿರೋಮಣಿ
14 19 ಸ್ತೋತದ	ಸ್ತೋತದ	69 12 ನಗರದ	ನಗರದ

